

ప ద బ ం ధ పా రి జా త ము

[నుడికారముల బృహన్నిఘంటువు]

ద్వి తీ య స ం పు ట ము

సంపాదకవర్గం :

నార్ల వెంకటేశ్వరరావు

విద్వాన్ విశ్వం

తిమ్మావజ్ఞుల కోదండరామయ్య

ప్రచురణ :

ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ

తిలక్ రోడ్డు, హైదరాబాదు,

ప్రథమముద్రణ
జూన్, 1961.

ఫీడమ్ ప్రెస్
134, తిరువత్తియూర్ హైకోర్ట్
మద్రాసు - 21.

వెల : పది రూపాయలు.

ఈ నిఘంటునిర్మాణంలో మాకు విశేషంగా తోడ్పడిన
గ్రంథములతో కొన్ని—కాలక్రమంగా.

ఆంధ్రమహాభారతము.
కుమార సంభవము.
బసవపురాణము.
పండితారాధ్యచరిత్రము.
భాస్కర రామాయణము.
రంగ నాథ రామాయణము.
నిర్వచనోత్తర రామాయణము.
దశకుమార చరిత్ర.
మార్కండేయపురాణము.
హరివంశము.
నృసింహపురాణము.
ఉత్తరహరివంశము.
కేయూర బాహు చరిత్ర.
కాశీఖండము.
భీమఖండము.
హర విలాసము.
శృంగారనైషధము.
పలనాటి వీర చరిత్ర.
శివరాత్రిమాహాత్మ్యము.
క్రీడాభిరామము.
భాగవతము.
ద్విపదభాగవతము.
శృంగారశాకుంతలము.
జైమినిభారతము.
మను చరిత్రము.
ఆముక్తమాల్యద.

పారిజాతాపహరణము.
కాశహస్తీమాహాత్మ్యము.
పాండురంగ మాహాత్మ్యము.
రామాభ్యుదయము.
శ్రీరాధామాధవము.
వసుచరిత్ర.
సుగ్రీవవిజయము.
నిరంకుశోపాఖ్యానము.
ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము.
కళాపూర్ణోదయము.
తాళ్లపాక సంకీర్తనలు.
గౌరన హరిశ్చంద్ర ద్విపద.
నవనాథ చరిత్రము.
రుక్మాంగ ద చరిత్ర.
విజయవిలాసము.
సారంగధర చరిత్రము.
క్షేత్రయ్యపదములు.
రాజగోపాలవిలాసము.
హేమాబ్జనాయికాస్వయం
వరము.
కట్టా వరదరాజు రామా
యణము.
రాధాకాసాంత్యనము.
ఉత్తర రామాయణము.
శతకసంపుటములు.
కన్యాశుల్కము.

సాక్షిసంపుటములు.

తిరుపతి వెంకటకవుల గ్రంథ
ములు.

శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారి
గ్రంథములు.

కవిరాజ త్రిపురనేని రామస్వామి
చౌదరిగారి గ్రంథములు.

ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్యగారి
గ్రంథములు.

నార్ల వారి గ్రంథములు.

పెన్నేటిపాట.

విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి
గ్రంథములు.

సురవరం ప్ర తా ప రె డ్డి గా ర
గ్రంథములు.

సాహిత్యసమీక్ష.

జౌను నిఘంటువు.

శబ్దరత్నాకరము.

సూర్యరామూంధ్ర నిఘంటువు

వావిళ్ల నిఘంటువు.

తెలుగు జాతీయములు...

ఇత్యాదులు.

ఇవి, మిగతవి ప్రక్క జాబితాలో వివరంగా చేరి వున్నవి.

ఉదాహృత గ్రంథ సంకేత సూచిక

సంకేతము

గ్రంథనామము

కవినామము

అంబరీష చరిత్ర

అచ్చ. }
అచ్చ. రామా }
అనర్జునారద

అనిరు }
అని }
అప్ప

అ. మ. క }
అష్టమ. క }
అలుగు

అహ }
అహల్యా }
ఆంధ్రనాయక

ఆం. నా }
ఆం. భా }
ఆంధ్ర. భా }
ఆం. వా

ఆనంద }
ఆము }
ఆశ్విన. మా

ఇందు }
ఇశాదేవీయము }

ఉ. రా }
ఉత్తర. రామా }
ఉద్భ }
ఉహ

ఉ. హరి }
ఎద్వ. నాట.

అచ్చతెనుగు రామా
యణము
(తె. జా.)

అనిరుద్ధచరిత్రము
అప్పకవీయము
అష్టమహిషీకల్యాణము
అలుగురాజు
అహల్యాసంక్రందనము

ఆంధ్రనాయకశతకము
ఆంధ్రనామసంగ్రహము
ఆంధ్రభాషార్ణవము

ఆంధ్రవాచస్పత్యము
ఆనందరంగరాట్టండము
ఆము కమాల్యద
ఆశ్వినమాహాత్మ్యము
(తె. జా.)

ఇందుమతీపరిణయము

ఉత్తరరామాయణము
ఉద్భటారాధ్యచరిత్రము
ఉహపరిణయము
ఉత్తరహరివంశము
ఎద్వర్ణనాటకము
(తె. జా.)

నారాయణదాసు

కూచిమంచి తిమ్మకవి

కనుపర్తి అబ్బయ్యమాత్యుడు

కాకునూరి అప్పకవి

తాళ్లపాక చిన్నన్న

ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య
సముఖము వెంకటకృష్ణప్ప
నాయకుడు

కాసుల పురుషోత్తమకవి.
పైడిపాటి లక్ష్మణకవి

నదురుపాటి వెంకన

కొట శ్యామలకామశాస్త్రి

కస్తూరి రంగకవి
శ్రీ కృష్ణ దేవరాయలు

కుమారధూర్జటి

కంకంటి పాపరాజకవి

తెనాలి రామలింగకవి
పసుపులేటి రంగాజమ్మ
నాచన సోమన

సంకేతము	గ్రంథ నామము	కవినామము
ఏలా. మా.	ఏలా మాహాత్మ్యము (తె. జా.)	
ఒంటి. శత	ఒంటిమిట్ట రఘువీర శతకము	రాయకవి తిప్పయ్య
కకు. (కకుత్స్థ)	కకుత్స్థవిజయము	మట్ట అనంతభూపాలుడు
కన్యా. శు	కన్యాశుల్కము	గురజాడ అప్పారాయకవి
కఱి. శత.	కఱివేల్పు శతకము	
కల	కలగూరగంప	
కలిమాయ	(తె. జా.)	
కలు. శ.	కలువాయి శతకము	
కవిక	కవికర్ణరసాయనము	సంకుసాల నృసింహకవి
కవిచక్రార	(తె. జా.)	
కవిజ	కవిజనాశ్రయము	రేచన
కవిజన	కవిజనరంజనము	అడిదము నూరకవి
కవిరా	కవిరాజమనోరంజనము	కనుపర్తి అబ్బయామాత్యుడు
కవిస	కవిసర్పగారుడము	బసవన
కళా	కళాపూర్ణోదయము	పింగళి నూరన
కా. మా. (కాళ)	కాళహస్తీమాహాత్మ్యము	ధూర్జటికవి
కామేశ్వరి. శత	కామేశ్వరిశతకము	
కావ్యా	కావ్యాలంకారచూడా మణి	విన్నకోట పెద్దన
కాశీ	కాశీఖండము	శ్రీనాథుడు
కాశీయా	కాశీయాత్రాచరిత్ర	ఏనుగుల వీరాస్వామయ్య
కాళ. శత	కాళహస్తీశ్చర శతకము	ధూర్జటికవి
కాళిందీ	కాళిందీకన్యాపరిణయము	అహోబలపతి
కుక్కు	కుక్కులేశ్వరశతకము	కూచిమంచి తిమ్మకవి
కుచే	కుచేలోపాఖ్యానము	గట్టుప్రభువు
కుమా. }		
కు. సం. }	కుమారసంభవము	నన్నిచోడకవి
కు. }		
కుమార. శత	కుమారశతకము	పక్కి వెంకటనరసయ్య
కుమారి. శత	కుమారిశతకము	
కువల	కువలయాశ్వుచరిత్రము	సవరము చిన నారాయణకవి
కృష్ణ	కృష్ణ రాయవిజయము	కుమారధూర్జటి
కృష్ణక	కృష్ణకర్ణామృతము	వెలగపూడి వెంగన
కృష్ణసే	(తె. జా.)	

సంకేతము	గంధనామము	కవినామము
కృష్ణ. శకుం కృష్ణా కేయూ } కేయూర	శకుంతలాపరిణయము కృష్ణాభ్యుదయము కేయూరబాహుచరిత్రము	కృష్ణకవి గొంతేటి నూరన మంచనకవి
కొత్త క్రీడా క్షేత్రయ్య క్షేత్రలక్ష్మి గంధ గీర గుంటూ గువ్వలచెన్న గౌ. హరి గౌర. హరి } ఘటికా చంద్ర చంద్ర. వి. (చంద్ర రేఖా)	కొత్తగడ్డ క్రీడాభిరామము క్షేత్రయ్యపదములు క్షేత్రలక్ష్మి గంధవచనము గీరతము గుంటూరు సీమ గువ్వలచెన్నశతకము హరిశ్చంద్ర ద్విపద	నార వెంకటేశ్వరరావు వినుకొండ వల్లభరాయడు క్షేత్రయ్య ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య మంచెర్ల వాసుదేవకవి తిరుపతి వెంకటకవులు తిరుపతి వెంకటకవులు పట్టాభిరామకవి గౌరన
చంద్రా చంద్రి చం. రా } చంపూ చమ చిత్రబోధ చింతా	చంద్రాంగదచరిత్రము చంద్రికాపరిణయము చంపూరామాయణము చమత్కారమంజరి చిత్రబోధ శతకము చింతామణి నాటకము. (తే. జా.)	పెడిమట్టి వెంకటపతి సురభి మాధవభూపాలుడు ఋగ్వేదము వేంకటాచలపతి సింహాద్రి వెంకటాచార్యులు తాడేపల్లి పానకాలరాయడు
చిత్ర. భా. చి. ని. చెన్న జగ జాహ్నువీ జైమి జ్ఞానప్రసూనాంబికా	చిత్రభారతము చిన్నయనూరి నిఘంటువు చెన్నబగవపురాణము జగన్నాటకము జాహ్నువీమాహాత్మ్యము జైమినిభారతము జ్ఞానప్రసూనాంబికా శతకము	చరిగొండ ధర్మన్న పరవస్తు చిన్నయనూరి ఆత్మకూరి పాపకవి నార వెంకటేశ్వరరావు ఏనుగు లక్ష్మణకవి పిల్లలమట్టి పినవీరభద్రకవి
తపతి	తపతీసంవరణోపాఖ్యా నము	అద్దంకి గంగాధరకవి

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
తారా	తారాశశాంకవిజయము	శేషము వెంకటపతి
తాళ్ళ సం.	తాళ్ళపాక సంకీర్తనలు	తాళ్ళపాకము కవులు
తిరుపతి. ప్రభా.	ప్రభావతీ స్రద్ధుమ్మ	తిరుపతి వెంకటకవులు
నాట	నాటకము	
తె. జా	తెలుగు జాతీయములు	నాళము కృష్ణారావు
తెలుగునాడు	తెలుగునాడు	దాసరి లక్ష్మణకవి
త్యాగరాజు	త్యాగరాజకీర్తనలు	త్యాగయ్య
త్రివేణి	త్రివేణి	ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య
త్రిశంకుస్వర్గం	(తె. జా.)	
దశ (దశకు)	దశకుమారచరిత్ర	కేతన
దశా	దశావతారచరిత్ర	ధరణిదేవుల రామయమంత్రి
ద. శా.	దక్షిణదేశ శాసన	
	సంచయము	
దాశ. శత.	దాశరథి శతకము	కంచెర గోపన్న
దేవీ	దేవీభాగవతము	తిరుపతి వెంకటకవులు
ద్వా	ద్వాత్రింశత్సాలభంజికలు	కొఱవి గోపరాజు
ద్వాద	ద్వాదశరాజచరిత్రము	
ద్వి	ద్విపద భాగవతము-దశమ	మడికి సింగన
ద్విప. భాగ }	స్కంధము	
ద్వి. నల.	ద్విపద నలచరిత్ర	చక్రపురి రాఘవాచార్యులు
ద్విప. భల్లా.	ద్విపద భల్లాణచరిత్రము	
ద్వి. సారంగ	ద్విపద సారంగధరచరిత్ర	కూచిమంచి తిమ్మకవి
ద్వి. శ. సా.	ద్విపదసారంగధర	బాణాల శంభుదాసుడు
	చరిత్రము	
ధర్మజ	ధర్మజరాజనూయము	
	(తె. జా.)	
ధనా }	ధనాభిరామము	నూరన
ధనాభి }		
ధర్మా. భా.	(శ.ర)	
నందక	నందకసామ్రాజ్యము	
	(తె. జా.)	
నమశ్శి	నమశ్శివాయ శతకము	మూరికవి
నరస	నరసభూసాలీయము	చక్రపురి రాఘవాచార్యులు
నలచ	నలచరిత్ర	గౌరన
నవ	నవనాథచరిత్రము	
నాదేశ	(తె. జా.)	

సంకేతము

నానా
నా. మా
నాయకు
నారా. పంచ
నారా. రుక్మి

నారా. శత

నిరం
నిరంకు }

నిర్వ
నిర్వ. ఉత్త
నిర్వ. రామా }

నీతిచం

నీతిసీస

నీలా

నృకేశరి. శత

నృసిం

నె. శా

నై
నైప }

పంచ. వేంక

పండిత

పండితా

పతివ్రతా

పద్మ

పద్మ. బసవ

పరమ

పల. (పల్నాటి)

పాంచా

పాండ. జన

పాండ. ప్రవా

పాండవాశ్వ

గ్రంథనామము

నానారాజసందర్శనము

నార్లవారి మాట

నాయకురాలు

పంచతంత్రము

రుక్మిణీకల్యాణము

నారాయణశతకము

నిరంకుశోపాఖ్యానము

నిర్వచనోత్తరరామా
యణము

నీతిచంద్రిక

నీతిసీసపద్యశతకము

నీలాసుందరీపరిణయము

నృకేశరి శతకము

నృసింహపురాణము

నెల్లూరి శాసనములు

నైపథము

పంచతంత్రము

పండితరాయ విజయము

పండితారాధ్యచరిత్రము

పతివ్రతామాహాత్మ్యము

(తె. జా.)

పద్మపురాణము

పద్మ బసవపురాణము

పరమయోగివిలాసము^{ప్ర}

పలనాటి వీరచరిత్ర

పాంచాలీపరిణయము

పాండవజనననాటకము

పాండవప్రవాసనాటకము

(తె. జా.)

పాండవాశ్వమేధ

నాటకము

కవినామము

తిరుపతి వెంకటకవులు

నార్ల వెంకటేశ్వరరావు

ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య

నారాయణకవి

అజ్ఞాడ ఆదిభట్ట నారాయణ
దాసు

బమ్మెర పోతేన

కందుకూరి రుద్రకవి

తిక్కన

పరవస్తు చిన్నయనూరి.

తాళ్లపాక పెదతిరుమలయ్య

కూచిమంచి తిమ్మకవి

పుల్లంరాజు నరసింగరావు

ఎఱ్ఱన

బటరువర్రు, వేణుగోపాల

చెట్టిగారలచే సంపాదితము

శ్రీనాథుడు

వేంకటనాథుడు

తిరుపతి వెంకటకవులు

పాలకుటికి సోమనాథుడు

మడికి సింగన

సిద్దుపర్తి సోమనాథుడు

తాళ్లపాక చిన్నన్న

శ్రీనాథుడు

కాకమాని మూర్తికవి

తిరుపతి వెంకటకవులు

”

”

గంకేతము

గ్రంథనామము

కవినామము

పాండ. విజ }
పాం. విజ }

పాండవో

పాం }
పాండు }

పాణి

పారి

పార్వ

పె. పా. (పెన్నే)

ప్రద్యున్న

ప్రబంధ

ప్రబోధ

ప్రభా

ప్రభా. నాట

ప్రభు (ప్రభులిం)

బసవ

బహులా (బాహు)

బాణాల. కాళ

బాల

బాలనీతి

బిల్

బుద్ధ

బాబ్బిలి

బ్రహ్మో

భద్రగిరి

భద్రాపరిణయము

భద్రావత్య

భర్త. సు

భల్లా }

భల్లాణ }

భాగ

భాను

పాండవవిజయ నాటకము

పాండవోద్యోగ నాటకము

పాండురంగమాహాత్మ్యము

పాణిగృహీత

పారిజాతాసహరణము

పార్వతీపరిణయము

పెన్నేటిపాట

ప్రద్యున్న చరిత్ర

ప్రబంధరాజవేంకటేశ్వర

విజయవిలాసము

ప్రబోధచంద్రోదయము

ప్రభావతీప్రద్యున్నము

ప్రభావతీ ప్రద్యున్న

నాటకము

ప్రభులింగలీల

బసవపురాణము

బహులాశ్వచరిత్రము

కాళహస్తీమాహాత్మ్యము

బాలరామాయణము

బాలనీతిశతకము

బిల్వణీయము

బుద్ధచరిత్రము

బాబ్బిలియందనాటకము

బ్రహ్మోత్తరఖండము

భద్రగిరి శతకము (తె. జా.)

భద్రావత్యభ్యుదయము

(తె. జా.)

భర్తహరి సుభిషితములు

భల్లాణచరిత్రము

భాగవతము

భానుమతీపరిణయము

తిరుపతి వెంకటకవులు

,,

తెనాలి రామకృష్ణకవి

తిరుపతి వెంకటకవులు

ముక్కుతిమ్మన

రాయ రఘునాథభూపాలుడు

విద్వాన్ విశ్వం

ముప్పిరాల సుబ్బారాయకవి

గణపవరపు వెంకటకవి

నందిమలయ, ఘంటసింగయ

సింగళి సూరన

తిరుపతి వెంకటకవులు

పిడుప రి సోమనాథుడు

పాలకుటికి సోమనాథుడు

దామెర వెంగళభూపాలుడు

బాణాల శరభకవి

తిరుపతి వెంకటకవులు

చిత్రకవి సింగన

తిరుపతి వెంకటకవులు

,,

శ్రీధరమల్లె వేంకటరామకవి.

అల్లమరాజు సుబ్రహ్మణ్యకవి

ఏనుగు లక్ష్మణకవి

చితారు గంగాధరకవి

పోతనాదులు

రెంటూరి గంగరాజు

సంకేతము

భాత
 భా. రా }
 భాస్కర రా }
 భాస్క. శత
 భీమ
 భీష్మచరిత్రము
 భోజ
 భోజసుతా
 మగువ
 మదన. శత.
 మను
 మన్నార
 మల్లభూ (మల్ల)
 మల్హా
 మహా. ప్ర.
 మాటా
 మానినీ
 మార్క
 ముకుంద
 ముద్రా
 మృచ్చ
 మృ. వి.
 మైరా
 మొల్ల. రామా }
 మొల్ల
 య }
 యయాతి }
 యామున
 రంగ. గా
 రంగా
 రఘు. రా.
 రసిక
 రాఘవ

కవినామము

భారతము
 భాస్కరరామాయణము
 భాస్కరశతకము
 భీమఖండము
 భోజరాజీయము
 భోజసుతాపరిణయము
 మగువ మాంచాల
 మదనగోపాల శతకము
 మనుచరిత్రము
 మన్నారదాసవిలాస
 నాటకము
 మల్లభూపాలీయము
 శృంగార మల్హా చరిత్ర
 మహాప్రస్థానం
 మాటా పండి
 మానినీశతకము
 మార్కండేయపురాణము
 ముకుందవిలాసము
 ముద్రారాక్షసము
 మృచ్చకటిక
 మృత్యుంజయవిలాసము
 మైరావణచరిత్రము
 మొల్ల రామాయణము
 యయాతిచరిత్ర
 యామునవిజయము
 (తె. జా.)
 రంగనాథరామాయణము
 రంగారాయచరిత్రము
 రఘునాథ రామాయణము
 రసికజనమనోభిగామము
 రాఘవపాండవీయము

గ్రంథనామము

కవిత్రయము
 భాస్కరాదులు
 మారద వెంకయ్య
 శ్రీనాథుడు
 నారాయణదాసు
 అనంతమాత్యుడు
 కోశేశ్వరుడు
 ఏలూకూరి వెంకటనరసయ్య
 వంకాయలపాటి వెంకటకవి
 అల్లసాని పెద్దన
 పసుపులేటి రంగాజమ్మ
 ఎలకూచి బాలసరస్వతి
 ఎడపాటి ఎఱ్ఱన
 శ్రీ, శ్రీ
 నార్ల వెంకటేశ్వరరావు
 మారన
 కాణాద పెద్దన
 తిరుపతి వెంకటకవులు
 ' '
 గోగులపాటి కూర్మనాథకవి
 ఆతుకూరి మొల్ల
 పొన్నిగంటి తెలగనార్యుడు
 గోన బుద్ధారెడ్డి
 దెట్టకవి నారాయణకవి
 తంజావూరు రఘునాథ నాయ
 కుడు
 కూచిమంచి తిమ్మకవి
 పింగళి సూరన్న

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
రాజగో	రాజగోపాలవిలాసము	చేంగల్వ కాళయకవి
రాజ చ. (రాజశే)	రాజశేఖరచరిత్రము	మాదయగారి మల్లన
రాజవా	రాజవాహనవిజయము	కాకమాని మూర్తికవి
రాధా	రాధామాధవసంవాదము	వెలిదిండ్ల వెంకటపతి
రాధి	రాధికాసాంత్వనము	ముద్దుపళ్ళని
రాధికా }	(తె. జా.)	
రామకథా	రామచంద్రవిజయము	చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహకవి
రామచం	రామతారకశతకము	
రామతారక	రామరామ శతకము	
రామరామ శత.	రామలింగేశ్వరశతకము	
రామలిం	రామాభ్యుదయము	అయ్యలరాజు రామభద్రుడు
రామా	రామేశ్వరమాహాత్మ్యము	ఏనుగు లక్ష్మణకవి
రామాభ్యు }	రాజవాహనవిజయము	కాకమాని మూర్తికవి
రామే, రామే. మా }	రుక్మాంగదచరిత్ర	ప్రౌఢకవి మల్లన
రా. మా	రుక్మిణీపరిణయము	సత్యవోలు భగవత్కవి
రా. వి	రుద్రమదేవి	ఏటుకూరి వెంకటనరసయ్య
రుక్మాం .	లక్ష్మణసారసంగ్రహము	చిత్రకవి పెద్దన
రుక్మి	(తె. జా.)	
రుద్రమ	లక్ష్మిదేవి శతకము	తాడేపల్లి పానకాలరాయుడు
లక్ష	రామాయణము	కట్టా వరదరాజు
లక్ష్మి వి	వరాహపురాణము	నందిమల్లయ, ఘంటసింగయ
లక్ష్మి. శత	వసుచరిత్రము	రామరాజభూషణుడు
వర. రా	వాల్మీకిచరిత్ర	రఘునాథ నాయకుడు
వరా	వాసిష్ఠరామాయణము	మడికి సింగన
వరాహ }	విక్రమార్క చరిత్రము	జక్కన
వసు	(తె. జా.)	
వాల్మీ	విజయవిలాసము	చేమకూర వెంకటకవి
వా. రా }	విజ్ఞానేశ్వరీయము	కేతన
వాసి	విష్ణుపురాణము	వెన్నెలకంటి నూరన
విక్ర	విప్రనారాయణ చరిత్ర	చదలువాడ మల్లయ
విక్రమ		
విజ		
విజయ }		
విజ్ఞా (విజ్ఞానే)		
వి. పు. (విష్ణు. పు)		
విప్ర		

సంకేతము

విశ్వనాథ. శత
విష్ణు. నా
వీర
వీరనారాయణ
శత.

వెంక
వెంకటే }
వెంకటేశ
వేణు.
వేం. మా
వేమన
వై.
వైజ(వైజ. విలా) }
వ్యస. నాట
వ్యాఖ్యా. చాటు
శకుంతలా
శతా
శరభాంక
శశాం
శశి (అప్ప)
శా. ప. మ

శివ. (శివరాత్రి)
శివధ.
శివధర్మో
శివముకుంద

శివవిలాసము
శివ. సా (శివతత్త్వ)
శుక
శృం. నైష
శృం. శా
శృం. సా
శేష
శ్రవ

గ్రంథనామము

విశ్వనాథశతకము
విష్ణుమాయానాటకము
వీరభద్రవిజయము
వీరనారాయణ శతకము

వెంకటేశాంధ్రము
వెంకటేశ శతకము
వేణుగోపాల శతకము
వేంకటాచలమాహాత్మ్యము
వేమన శతకము
వైజయంతీ విలాసము

(తె. జా)

(తె. జా)

శకుంతలాపరిణయము
శతాధావనసారము
శరభాంకలింగ శతకము
శాంక విజయము
శశిరేఖాపరిణయము
శాసనపద్ధమంజరి

శివరాత్రిమాహాత్మ్యము
శివధనుర్భంగము
శివధర్మోత్తరము
శివముకుంద (పరమానంద)
శతకము

శివతత్త్వసారము
శుకస్తవతి
శృంగారనైషధము
శృంగారశాకుంతలము
శృంగారసావిత్రి
శేషధర్మము
శ్రవణానందము

కవినామము

చింతలపూడి ఎల్లన
పోతన

గణపవరపు వేంకటకవి.

సారంగపాణి
తరిగొండ వెంకమ్మ
వేమనయోగి
సారంగు తమ్మయ

పిల్లలమఱి పినవీరభద్రకవి
తిరుపతి వెంకటకవులు
శరభాంకకవి
శేషము వేంకటపతి
అప్పకవి
జయంతి రామయ్యపంతులు
గారిచే సంపాదితము.

శ్రీనాథుడు

మల్లారెడి కవి
పరమానందయతి

తరిగొండ వెంగమాంబ
మల్లి కారునపండితుడు
పాలవేకరి కదిరిపతి నాయుడు

శ్రీనాథుడు
పిల్లలమఱి పినవీరభద్రకవి
రఘునాథ నాయుడు
తామరపల్లి తిమ్మయ
తిరుపతి వేంకటకవులు

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవినామము
శ్రీనివా శ్రీరం. మా. శ్రీరంగే. శ. శ్రీరాధా శ్రీవిద్యా షట్చ షో } షోడ }	శ్రీనివాసకల్యాణము శ్రీరంగమాహాత్మ్యము శ్రీరంగేశ శతకము శ్రీ రాధామాధవము (తె. జా.) షట్చక్రవర్తి చరిత్ర షోడశమూరచరిత్రము	భైరవః వి చింతలపూడి ఎల్లయ మల్లారెడ్డి వెన్నెలకంటి అన్నయ్య
సంపంగిమన్న సక. సీతి సదానంద. శత సమీర. సర్వేశ	సంపంగిమన్నశతకము సకలసీతసమ్మతము సదానందశతకము సమీరమూరవిజయము సర్వేశశతకము	పరమానందయతి మడికి సింగన పుష్పగిరి తిమ్మన యథావాక్కుల అన్నమయ్య
సాంబ సాంబో సా. వి } సావి } సా. } సారం } సాక్షి	సాంబనిఘంటువు సాంబోపాఖ్యానము సావిత్రి చరిత్రము సారంగధరచరిత్రము సాక్షిసంపుటములు	కస్తూరి రంగకవి రామరాజు రంగప్పరాజు ముప్పిరాల సుబ్బరాయకవి చేమకూర వెంకటకవి శ్రీసానుగంటి లక్ష్మీనరసింహ రావు
సానం సిం. భాగ సింహ సింహ. నార } సిం. నార } సీతా. వి	సానందోపాఖ్యానము భాగవతము సింహాసనద్వాత్రింశిక సింహాద్రి నారసింహ శతకము సీతావిజయము (శతకంత రామాయణము)	శివరామకవి ఏర్నూరి సింగన కొఱవి గోపరాజు గోగులపాటి కూర్మనాథకవి మర్దనకవి
సీమం సుకన్యా స్వా సుగ్రీ సుదక్షి సుమతి సురా సూరన	సీమంతిని కల్యాణము (తె. జా.) స్వారోచిషచునుసంభవము సుగ్రీవవిజయము సుదక్షిణాపరిణయము సుమతిశతకము సురాభాంధేశ్వరము	పెనుమళ్ల సోమమంత్రి అల్లసాని పెద్దన కందుకూరి గుండ్రకవి తెనాలి అన్నయ్య బద్దెనకవి గట్టుప్రభువు అడిదము నూరకవి

సంకేతము	గ్రంథనామము	కవి నామము
సౌందర్య. స	సౌందర్యసమీక్ష (తె. జా.)	
హంస	హంసవింశతి	అయ్యలరాజు నారాయణా మాత్యుడు
హ. న	హరిశ్చంద్రనలోపాఖ్యా నము	రామరాజభూషణుడు
హర (హరవి)	హరవిలాసము	శ్రీనాథుడు
హరి	హరివంశము	ఎఱున
హరిశ్చ	హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము	శంకరకవి
హరిశ్చంద్ర	(తె. జా.)	
హ. వరాహ	వరాహపురాణము	హరిభట్టు
హేమా	హేమాబజ్జనాయికా స్వయంవరము	మన్నార జేవుడు

గమనిక: తె. జా. గుర్తున్న గ్రంథాలు 'తెలుగు జాతీయముల' నుండి ఉద్భవములు.

ఇతరసంకేతములు

సంకేతము

కన్న
కాంబెల్
చా
చి. సీ
చూ
జం
తమి
తె. జా
పా. పా
పా. వా
ప్రౌన్
వా
వావిళ్ల. ని.
శ. ర.
సా
సా. స.
నూ. ని

వివరము

కన్నడము
కాంబెల్ నిఘంటువు
చాటువు
చిన్నయనూరి నిఘంటువు
చూడుడు
జంటపదము
తమిళము
తెలుగు జాతీయులు
పాత పాట
పాత వాడుక
ప్రౌణ్యము.
వాడుక
వావిళ్ల నిఘంటువు
శబ్దరత్నాకరము
సామెత
సాహిత్యసమీక్ష
నూర్యారాయాంధ్ర నిఘంటువు

మిగతవి స్పష్టములు.

తంగేటిజున్ను

అందుబాటులోని అమూల్య
వస్తువు.

“కలఁకల నున్న తంగేటిజున్ను గృహ
మేధి.” మను. 1.66.

చూ. తంగేటిజున్ను.

తంగేటిజున్ను

తంగేడుచెట్టు ఎత్తు తక్కువ.
అందులోని తేనెతెట్టు చాలా
అందుబాటులో ఉంటుంది.
అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“శూలి! నాపాలి తంగేటిజున్ను వీవ.”

కా. మా. 4.78.

బస. 7.207.

తాళ్ల. సం. 12.75.

చూ. ముంగిటపెన్నిధి, తంగేటిజున్ను.

తంజావూరు సత్రము

పని లేని సోమరు లంతా
తిండికి చేరేసత్రం.

తంజావూరులో పూర్వం
సోమరులకోసం సత్రాలు కట్టి
ఉంచారు. అందుపై యేర్పడి
పనిలేనివా రందరికీ యేదోవిధ
మయిన సదుపాయం చేసే
చోటు అన్న అర్థంలో నిలిచి
నది.

“ఆ ఆఫీసు కేవలం తంజావూరు సత్రం
లాగా తయారయింది.” వా.

తంటలమారి

ఒకరికొకరికి తగాదాలు పెట్టు
వాడు - పెట్టునది.

నేటి వాడుకలో : తంటాల
మారి.

తంటాలమారి

చూ. తంటలమారి.

తండతండము లై యుండు

గుంపులు గుంపులుగా నుండు,
అనేకముగా ఉండు.

“విరించోదయ సా న నాభీ సరో
జాతజాతాండము ల్లిండతండంబు లై
యుండ నొండొండ నీ రోమకూపంబు
లేపారఁగా...” కళా. 1.186.

చూ. తండోపతండములు.

తండారు

చల్లారు.

“తరమఁజేసియు నేల తండార వైలి.”
రంగ. రా. ఆయా.

తండుగోల

చేపలను పొడిచే చిల్ల కోల;
తెడ్డు.

బ్రౌన్.

తండు ముండు పడు

తొలుపడు.

“తండ్రి ముండుపడువారు దాట లే
రెవ్వరును.” తాళ్ల. సం. 6.56.

తండ్రిపతండ్రి మగు

గుంపులు గుంపు లగు.

“తండ్రిపతండ్రి మై గండ్రి పలము
లుండు, పథములందుఁ గొలారుబండ
నాఁగి.” శుక. 1.271.

తంతరగొట్టు

కుచ్చితండు.

మదన. శత. 37.

రూ. తంతరగొట్టు.

తంతికుటుపు

నారికురుపు.

శ్రాన్.

తంతిపాలుడు

గోపాలుడు.

రూ. తంతిపాలుడు.

తంతు నడపు

వ్యవహారము నడపు.

మాటా. 77.

తంత్రులు మీటు

వీణాదివాద్యముల తంత్రులను
పలికించు.

“నఖాంకురంబుల నయమునఁ
దంత్రులు మీటి గానమిం, పానరఁగఁ
జేయువాణి.” పా8. 1.5.

తందనతానలు

తందానపాటలు.

“ఏలలో తందనతాన లే మయిన లేవే
యంచు.” వేం. పంచ. 2.133.

తందనపదములు

చూ. తందనతానలు.

తందనాలు తొక్కు

చిందులు తొక్కు.

‘త్రాగి’తో కలిసే యిది
యెక్కువగా వాడుక.

చూ. త్రాగి తందనాలు తొక్కు.

తంబళ అనుమానము, తల

తిక్క

అనవసర మైన అనుమానం
కలిగి దాని నివర్తికై చిక్కు
లలో తగుల్కొనుపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

ఒక తంబళి కుండకొమ్ముల
ఎద్దును చూచి దానికొమ్ముల
మధ్య తల పెట్టితే ఎట్లుం
డునా అని పెట్టి చూచా
డట. అదేమో ఎగిరి పరుపు
లంకించుకుంది. వాడు గిలగిలా
తన్నుకున్నాడు. అందుపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

తంబళజోస్యము

అసంబద్ధము.

జ్యోతిషం చెప్పడం ఒక్క
త్రాహ్మలకే తగు నన్న పాత
నమ్మకంపై ఏర్పడినది.

“నంబికవిత్వంబు తంబళజోస్యంబు.”
వేణు. శ.

తకతక లాడించు

లక్ష్మి. శత. 47.

తకతకలాడు

తొందరపడు.

“బాబు బొంగరం కావా అని తకతక
లాడుతున్నాడు.” వా.

తకపిక లగు

కిందుమీదు లగు.

భవస్యనుకరణము.

“తకపిక లై మురియఁ దన కేలలి.”

తాళ్ల. సం. 8.132.

తకపిక లాడించు

కలత పెట్టు.

“ఒక పేద తపసిగా నూపించినన్నుఁ,
దకపిక లాడింపఁ దలఁచితివేని.”

గౌర. హరి.

మోసపుచ్చు అని ప్రాన్.

సరి అనిపించదు.

తకపికలాడు

కదలు, కలత చెందు.

“నవరత్న పుఁ బాపటబాట్టు మోమునం,
దకపికలాడ.” తారా. 4.

“తకపిక లాడు నంచు మదిఁ దాలిమి
పీడును వేడు దైవమున్.”

రాధా. 2.11.

తకపికలు చేయు

కలతలు కలిగించు.

“.....మకరాంకుని మే నమామకు
నీకున్, దకపికలు నేయ వల దను.”

విజ.

తకపికలు పెట్టు

ఎగిరిపడు.

“దా సి జ సు లఁ గ న్నఁ దకపికల్
పెట్టుచు.” మల్లా. 3.10.

తక్కల పడు

కలత చెందు.

ప్రాన్.

తక్కలిగొను

దొంగలించు.

“వేలు పుల చూడ్కి తక్కలి
గొనియె.” కవిక. 6.158.

తక్కిడికాడు

మోసగాడు.

అచ్చ. రా. సం. 47.

తక్కిడితనము

మోసము.

“తగిలి యిలువిద్య తక్కిడితనము
నాది.” విప్ర. 4.28.

తక్కుగల

తక్కిన, మిగిలిన.

కాశీ. 2.105.

తక్కుల బడు

చిక్కులలో పడు.

“తక్కులఁ బడఁడ నా దబ్బులఁ
బడఁడ.” పండితా. పర్వ. 518. పు.

తక్కుల బెట్టు

చిక్కుల బెట్టు.

“ఎక్కడ గడచేరీ నరులు తక్కులఁ
బెట్టెరు తరుణులు భువిని.”

తాళ్ల. సం. 9.6.

తక్కులాడి

టక్కులమారి, వంచకురాలు.

తక్కులాడు

వంచకుడు.

తక్కువ చేయు

కించపఱచు.

“తావకబంధువర్ముల్, తక్కువ చేతు
రమ్మ చరిత్రతముల్ చెడు నమ్మ...”

హంస. 1.124

తక్కువ పడు

చౌక యగు, న్యూనపడు.
పండితా. పురా. 124. పు.

తక్కువ పఱచు

కించపఱచు.

భీమ. 1.117.

తక్కువపాటు

న్యూనత.

భార. ఆర. 6.17.

తక్కువ యగునా ?

తగ్గిపోవునా ?

ఎవరైనా కించపరచినప్పుడు
అనుమాట.

“మీ రిటు సల్పినంతనే, తక్కువ
యయ్యెనో కలితనంబున నా దొక
మాటవాసియున్.” విప్ర. 5.29.

“నువ్వు రాకపోతే నా కేం తక్కువ
య్యిందా?” వా.

“ఇహొక్కటి లేకపోతే నా కేం తక్కు
వై పోయిందా?” వా.

తక్కువెట్టు

తక్కువగా తలచు, తిరస్కరించు.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 214.

తక్కును

పూనుకొను.

భార. ఆది. 4.80.

తక్కురులు

ఇతరులు.

తక్కు - తప్పు. తదన్యులు
అనుట.

పాండు. 2.81.

తక్కిరు మాపు చేయు

తప్పు తుమించు.

హిందూస్థానీ మాట.

“మామెడల నిట్టి తక్కిరు మాపు చేసి.”
రంగా. 2.153.

తగటు చేయు

బంగరు మొదలై న వాని
పూత పూయు.

తగడెత్తు

పొర లెత్తు.

తగరము వాడి చేయు

కాని పని కి పూనుకొను.

తగర మెన్నడైనా పదునెక్కు
తుందా? అతి మెత్తని లోహ

మది - అట్లే అనుట.

“తగరము వాడి చేసి వెడతాపసి నా
కడ బీరగాఁడుగాఁ, బొగడెదు నీవు...”
కమా. 7.33.

తగరుల విడుపులు

ఒక బాలక్రీడ.

ఇందు. 2.18.

తగవరి పలుకులు

ముదిమి వచ్చినట్లు, సర్వజ్ఞ
డైనట్లు మాట్లాడు మాటలు.

“వలదు తగవరిపలుకుల్.”

కాశీ. 4.49.

తగవు గావించు

తీర్పు చెప్పు, సంచాయతీ
చేయు.

గౌర. హరి. ఉత్త. 773. పం.

తగవుగోరి

సంధి చేయువాడు.

కవిక. 4.118.

తగవు చెడు

పాడి తప్ప.

“నిన్, దగవు చెడి పిలువఁ బనుచుట,
మగతనమే.” ఉ. హరి. 1.70.

తగవుతగములు

న్యాయాన్యాయములు.

“బుద్ధి సానిపి, తడవి కనికొనంగ
వలయుఁ దగవుఁ దగమియున్.”

భార. శాంతి. 2.187.

తగవులాడు

న్యాయస్థుడు,

పరాహ. 10.48.

క్రియ అయితే కొట్లాడు అని
అర్థం.

తగవు లిచ్చు

ఆ డ ప డు చు ల కు కానుక
లిచ్చు.

“తగవు లిచ్చిరి పుట్టింటి తల్లిప్రజలు.”
శివ. 2.62.

తగ వెలుగు

నీతి తెలియు.

“తల్లిదండ్రులఁ బూజించి తగ వెలింగి,
మన్నపాడ వై న నే య త్త మా మ
లనియు...” కుమా. 2.14.

తగిలించి తగులక

వలపింపజేసి తాను వలపు
నెందక.

“దీనిఁ దగిలించి తగులక తాన ధైర్య,
వంతుఁ డై యున్న సొబగుఁ డెవ్వఁడో
జగతి.” కుమా. 7.15.

తగిలించుకొన్నపిమ్మట ఇగిలిం

చుటె కాని....

ఒక దానిలో తల దూర్చిన
తర్వాత దాని ఫలితాలకు
బాధ్యు డగుట తప్ప దనుట.
రోటిలో తల దూర్చి రోకటి
పోటుకు వెలువ వచ్చు నా
అన్నది యిలాంటిదే.

తగిలించుకొన్న తర్వాత ఇగి
లించక తప్పుతుందా అన్నది
నేటి వాడుక.

“తగిలించుకొన్న పిమ్మట, నిగిలించుటె
కాని కార్య మే మున్నది?”

శుక. 2.291.

తగుకత్తి

సాధన కు ప యు క్త మగు
ఆయుధము.

శ. ర.

తగుతగములు

యుక్తాయుక్తములు.

తగుదు నమ్మా అని....

తగనివాడు దేనికై నా తలపడి
నప్పుడు ఎత్తిపొడుపుగా అను
మాట.

“ఇన్నాళ్లు ఇటు మొహం చూపించ
లేదు. ఇప్పు డేమో ముసలాయన
పోగానే పంచుకోడానికి తగుదు నమ్మా
అని తయారయ్యారు.” వా.

తగునెడ మొఱి యిడు

ది క్కున్న చోట పోయి
చెప్పుకొను.

“తగు నెడ, మొఱ యిడు మది యెట్టి
దైవములు వినియెడినో.”

కళా. 3.230.

చూ. దిక్కున్నచోట పోయి చెప్పుకో.

తగునే కఱకుట్లును చంక బొత్త
ముల్

పరస్పరవిరుద్ధము లయిన లక్ష
ణములు కూడ వనుట.

మాంసఖండములను ఒక
చేతిలోను, పుస్తకాలను

ఒక చేతిలోను పెట్టుకొనుట
పరస్పర విరుద్ధము కదా!

కేవల మాంసము కాక
త్రాగుడు అలవాటు కలవారు

త్రాగుతూ మధ్యలో కఱు
కుట్లు నంచుకొంటూ

ఉంటారు. కాబట్టి కఱకుట్లు
ఇక్కడ దుర్జన లక్షణములు

గానూ, పుస్తకములు సజ్జన
లక్షణములుగానూ ఉట్టంకి

తము లయినవి.

“అహో! నిలువుడు వేయు సేల తగునే
కఱకుట్లునఁ జంకఁ బొత్తముల్.”

ఉ. హరి. 2.137.

తగులగట్టు

బలవంతముగా అంటగట్టు.

“ఈ యిద్దఱు, దగులంగట్టిన బ్రహ్మ
సేర్పరి గదా.”

భాగ. 10. పూ. 1788.

“నే నేదో కాస్త ఆదివారంనాడైనా
విశ్రాంతి తీసుకుందా మనుకుంటే ఆ

మేనేజరు పిలిచి ఇదేదో తగలగట్టి
నాడు.” వా.

తగులబడు

1. చిక్కుకొను.

“జగతీనాయక! యింత యేమిటికి నీ
సౌందర్య జాలంబునన్, దగులం
బడ్డది. కేయూర. 4.44.

2. మండిపోవు.

“ఆ యిల్లు తగులబడి పోతూ ఉంది.”
వా.

3. పాడగు, చెడిపోవు.

“ఈ కూర ఇలా తగులబడిందేం?
నోట్లో పెట్టలేక పోతున్నాను.” వా.

తగులబెట్టు

కాలుచ్చి; పాడు చేయు.

తగులవేయు

పాడు చేయు.

“వాడేదో చదువుకొన్నవాడు గదా
అని ఆ పుస్తకం అచ్చు సంగతి అప్పు
గిస్తే దాన్నిలా తగలేశాడు.” వా.

తగులాట

1. సంబంధము.

“తనకు దైవమునకు దగులాటయే
శాంతి.” వేమన.

2. కామసంబంధము.

చూ. తగులాటము.

తగులాటకత్తె

జారిణి.

తగులాటకాడు

విటుడు.

తగులాటము

కామసంబంధము.

ఉత్త. రా. 7.471.

తగులాయము

తగులాటము.

“తనువు గలిగిన మేలు తగులాయమే కాని.” తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 133.

తగులుకొను

కామసంబంధము కల్పించు కొను.

“దీనిఁ దగిలిం చుకొనవలెఁ దియ్య విలుతు, దురముపనిలోకి...”

హంస. 4.48.

“మగఁ డేల రాఁడొ యే దొక, మగువం దగులుకొని నన్న మఱచె నొక్కో.” శుక. 2. 328.

“వాడు వదిలెనే తగులుకొన్నాడట గా.” వా.

తగులుకొలుపు

తగులుకొనునట్లు చేయు.

తగులుకోలు

తగులుకొనుట.

తగులు దాక మేళము, అగ

పడ్డ తాళము

అవసరముకొద్దీ మారుచుండు ననుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“తగులుదాక మేళ మగపడ్డ తాళ ముల్, గాఁగఁ జేసినట్టి కాంతోలింత.” రాధి. 3.

తగులుపడు

ఆసక్తి చెందు; దొరకు.

తగులుపఱచు

తగులుపడునట్లు చేయు.

తగులుపాటు

తగులుపడుట.

తగులుబడి

పెట్టుబడి; ఖర్చు.

త్రాన్.

తగులువడు

తగులము కలుగు; చిక్కుకొను; దొరకు.

తగులువాటు

చూ. తగులుపాటు.

తగులు విడి బేరము

దేని కదిగా ఎప్పటి కప్పుడు అడిగి తెచ్చుకోవలసిన బేరము.

“కామగవీసురతరువులు, వేమాటున నిచ్చుఁ దగులువిడిబేరముగా.”

పాండు. 1.65.

తగు లూడు

బంధము తొలగు, అను బంధము తొలగు.

“అంతలోనఁ దల్లి తగు లూడఁ, దీర్ఘ యాత్రగ ధరిత్రైఁ గ్రుమ్మరుచు...” శి ఖ. 4.150.

తగు లై యుండు

సంబంధించి యుండు.

“తానును ఆ పరిణామంబులకు తగు లై యుండును.” తాళ్ల. సం. 9.17.

తగు లొనర్చు

సంబంధించు.

“తగు లొనర్చక నిచ్చిన ధరణి యెల్ల.” రుక్మాం. 3.77.

తగుల్పడు

పట్టువడు.

“అతఁడు పట్టఁ జేరినఁ దగుల్పడఁ
కేడించి దూరంబుగాఁ బోయి.”

వర. రా. ఆర. పు. 141. పం. 7.

తగువారు

యోగ్యులు.

“ఏ, మని తగువార మంచు నది యాత
నితో...” పాణి. 5.118.

తగుదల

తక్కువ.

తగ్గవడు

నశించు; కృశించు.

“తెల్వి తగ్గపడియె.” హంస. 1.190.

“సుధాకరానన నెమ్మేసు తగ్గపడియె.”
చంద్రా. 2.123.

తచ్చనగొండి

మోసకత్తె.

చెన్న. 2.24.

తచ్చన లాడు

1. కదలాడు.

2. హాస్య మాడు.

కాళిండ్. 1.7.

తచ్చనవాటు లాడు

విలాసంగా బంతు లాడు.

నైష. 3.95.

తచ్చనవినయములు

దొంగవినయము.

వసు. 4.23.

తచ్చన సేయు

హాస్య మాడు.

పాండు. 1.199.

తచ్చ లాడబడు

మోస పడు.

“పచ్చవిలుచేత గ్రచ్చర జను తెల్లఁ,
దచ్చలాడఁ బడిరి ధరణిలోన.” వేమన.

తచ్చ సేయు

మాయ చేయు, మిషపెట్టు.

“తాలాంకు గలిచి రందఱుఁ దచ్చ
చేసి.” ద్విప. కల్యా. పు. 129.

తచ్చ లాడు

చూ. తచ్చన సేయు.

తచ్చాడు

ఊరకే అటూ ఇటూ తిరుగు.

“ఏ మి టి రా ముంగిట్లో తచ్చాడు
తున్నావు?” వా.

తటకాపడు

తటపటాయించు; కలత పడు.

“...పల్కఁ బోవుఁ దటకాపడు.”

రాధి. 1.128.

తటతట (కొట్టుకొను)

ధ్వన్యనుకరణము.

తటతట పడు

బాధపడు.

వైజ. 2.146.

తటపటాయించు

వెనుక ముందు చూచు;

కాస్త వెనుకంజ వేయు.

తటపెట

ధ్వన్యనుకరణము.

తటమటించు

1. మోసగించు.

“తచ్చలు పవరించి తటమటించెదవు.”

గౌర. హరి. ఉ.

2. కలచు.

భాగ. 4.746.

తటవట చేయు

బాధపెట్టు; మోసగించు.

ధర్మా. భా.
శ.ర.

తటస్పడు

చూ. తటస్థ మగు.

తటస్థ మగు

తటస్పడు.

“అదను తటస్థ మైనయపు డమ్మధు నూదనుతోడ.” శ్రవ. 3.12.

తటాలున

వెంటనే.

“సవ్యాపసవ్య క్రమ, భ్రమణం బొప్పుఁ దటాలునం దలపడున్.” కళా. 8.84.

తటుకున

తటాలున.

ధ్వన్యనుకరణము.
కాశీ. 3.130.

తట్టకొమ్ము

వేటసాధనాలలో ఒకటి.

తట్టగిల్లు

తట్ట యగు.

శ.ర.

తట్ట తగుల వేయు

సంబంధమును పూర్తిగా తెంచుకొను.

చేతులు కడుగుకొనువంటిది.

కొత్త. 427.

తట్టపాగ

వెదురుటోపీపై చుట్టినపాగ.

తట్టవలె నెత్తుగ జుట్టిన పాగ అని వావిళ్ళ ని.

బుట్టను తట్ట అనుట ఉన్నది గనుకా, అలా బుట్టపై పాగా చుట్టుట ఉన్నది గనుకా పై రీతిని చెప్పవచ్చును.

తట్టాడు చిట్టాడు

గబగబా అడుగులు వేయు.

జం.

“...నాయంపచా తేసే నా,తనిసే సారథిపై హయంబులపయిం దట్టాడు చిట్టాడుచున్.” ఉ. హరి. 1.150.

తట్టి వేయు

తట్టు.

తట్టు గట్టు

కొట్టగా చర్మం పొంగు; ఎఱ్ఱ వడు.

తట్టుచేయి

కోట కొమ్మమీది నిర్మాణ విశేషం.

రంగ. రా. యు.

తట్టుపునుగు

పునుగు.

“జట్టై తొట్టిన తట్టుపునుగు.”

రాధా. 5.219.

తట్టుపులుగు

గరుత్మాంతుడు.

తట్టు - వాహనము.

తాళ్ల. సం. 12.197.

తట్టు పోయు

మశూచికములో ఒక భేదము
వచ్చు.

“ఊరంతా పిల్లలకు తట్టు పోస్తున్న దట.
పిల్లలను కాస్త జాగ్రత్తగా చూడండి.”
వా.

తట్టు ముట్టాడు

ఎక్కు వగు.

“తనుకాంతిరూపంబుఁ దప్పక చూచి,
తలఁపులోపలి కూర్చి తట్టు ముట్టాడ.”
ద్విప. భా. కల్యా. పు. 138.

తట్టు ముట్టు పడు

తొట్టుపడు.

“దక్కనివి గోర నేల తట్టు ముట్టు పడ
నేల.” తాళ్ల. సం. 11.131.

తట్టువడు

1. తొట్టుపడు; సక్త మగు.

“ఇట్టే సంసారి కేదియు లే దాయె,
తట్టువడుటే కాని దరి చేర లేదు.”
తాళ్ల. సం. 11.2 భా. 26.

2. వెనుకబడు, ఆగు.

“తనిసి యే విధులందుఁ దట్టువడ
నైతి.” తాళ్ల. సం. 6.27.

తట్టు వాటు

వెనుదిరుగు.

తట్టు విటుగు

ఎక్కు వగు.

తట్టూర్చి పోవు

కుమా. 9.48.

మా. తట్టు విటుగు.

తట్టూర్చు

ఎక్కు వగు.

తట్టూగు

ఒక వేపునకు వంగు.

చం. రా. 5.29.

తడక కట్టు

అధిక్షేపించు; హేళన చేయు.

తడకట్టు

అధిక్షేపించు; గేలి చేయు.

“ఓయి ! సురాసురులార ! యా పామున
మేము తడకట్టినారము మీరు వెఱవక
రాకోయి !” ఘోషా. పు. 18.

తడకద్రోపర

తడకలు తోసి ఇంట్లో దూరే
దొంగ.

పూర్వం పాకలూ, వానికి
తడక తలుపులూ ప్రచురం.

తడకద్రోపు

మా. తడకద్రోపరి.

తడకలు త్రోయు

వ్యభిచరించు, కట్టు తప్పి
ప్రవర్తించు.

పూర్వం గుడిసెలూ, వాటికి
తడక వాకిండ్లూ ఉండేవి.
వ్యభిచరించేవారు తడకలు
తోసి లోపలికి వెళ్లవలసి
రావడంపై వచ్చిన పలుకు
బడి.

తడక త్రోసినవాడు ఎవ
డంటే ఆలి చచ్చినవాడు అని
ఒక సామెత.

తడక విప్పుకొని

చాటు మాటు లేకుండా,

ఎవరు వచ్చినా రావచ్చు నని.

“దాని కేం? తడక విప్పుకొని కూర్చుంటుంది. దానికి సిగ్గు లేకపోతే మనకు ఉండొద్దా?” వా.

తడక పెట్టు

పో ద్రోలు.

తలుపు వేసి పొమ్మను అనుట.

తడకాళ్ళ పడు

కాళ్ళు వణకు.

తడ పెట్టు

చూ. తడబటచు.

తడబడు

1. తొట్టుపడు.

2. తప్పిపోవు.

భార. భీష్మ. 3.

3. తారుమా రగు.

కళా. 5.92.

ఇందుకు దగ్గతి అనేక

భావచ్ఛాయలలో ఇది

ప్రయుక్తం.

తడబటచు

బాధ పటచు; తాటుమాటు

చేయు.

తడబాటు

తడబడు ధాతువునకు నామ

వాచకం.

తడవాటు పన్ను

మాటలతో వల పన్ను.

“వంది చందమునఁ గైవారంబు నేసి, దంట మాటలు గొన్నె తడవాటు వన్ని.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 204-05.

తడవాడు

తడవులాడు.

చేతితో తాకుచు వెదకు.

“వివిధోపకరణ వితతిఁ దడవాడు.”

పాండు. 2.20.

తడవి యాడు

1. పారాడు, ప్రాకు.

“తడవి యాడక మున్ను తట్టాడు మని పట్టి, వడఁకంగ సెజ్జపె వ్రాల్చినైతి.”

ఉ. హరి. 2.16.

2. తట్టాడు.

సంకోచిస్తూ నడుచు, తప్ప

టడుగులు వేయు.

ఇదే తచ్చాడు అయిన

దేమో!

తడవుకొను

తడవు.

తడవు పట్టు

ఆలస్య మగు.

“నడచి యిచ్చటి కతఁడు రాఁ దడవు పట్టు.”

శుక. 4.18.

తడవులనుండి

చాలకాలమునుండి.

“తడవులనుండియుఁ దపము నేయఁగఁ బూని, మణికంధరుఁడు పాట మాని...”

కళా. 2.55.

తడవుల బట్టి

చాలాకాలంనుండి.

“తడవులఁబట్టి యేము సతతంబును
బోదుము వాని వీటికిన్.”

ప్రభా. 1.118.

తడవులాడు
తడవాడు.

తడ వోర్పు
నిదానించు.

సుమతి. 49.

తడికదాసరి

దొంగదాసరి.

దాసరివలె భిక్షకోసర మని
వచ్చినా ఎవరూ లేనిది చూచి
తడిక తోసేవాడు అనుట.

“వా డమ్మా తడికదాసరి! కనిపిస్తే
భిక్షం. కనిపించక పోతే దొరికింది
స్వాహా.”

వా.

తడికన్ను

ఎప్పుడూ నీళ్ళు కారుతుండే
కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

తడిగుండె

అర్ధహృదయము.

జగ. 94.

తడిగుడ్డతో గొంతు కోయు

నయవంచన చేయు.

“వాడు మెతని మాటలతోనే కొంప
తీస్తాడు. తడిగుడ్డతో గొంతు కోస్తే
రకం.”

వా.

రూ. తడిబట్టతో గొంతు కోయు.

తడిపాత కుత్తుక కోయు

నయవంచన చేయు.

“ఇదియ కాదె, కుటిల! తడిపాతఁ
కుత్తుక గోయు టనఁగ.”

ప్రభా. 5.124.

చూ. తడిపాత గొంతు కోయు.

తడిపాత గొంతు కోయు

మెత్తగానే ద్రోహము
చేయు.

నేడు తడిగుడ్డతో గొంతులు
కోయు అనే రూపంలోనే
కనబడుతుంది.

“ఉడుపతి హిమఘృణితే బలె, దడి
ప్రాతన్ గొంతు గోయుతగ వెఱింగి
తివో, కడు మెతని తలిరావలఁ, బడఁ
తుల మెడఁ గోసె దీవు బాపురె
మదనా!”

పాంచా. 3.

“వనజకృపాణ! చల్ల నయి వరిలఁగాఁ
దడిపాత గొంతు గోసినగతిఁ దమ్మి
వాలు గొని...”

కువల. 4.30.

రూ. తడిపాత కుత్తుక కోయు.

తడిపాత మెడ కోయు

తాళ్. సం. 3.583.

చూ. తడిగుడ్డతో కుత్తుక కోయు.

తడిపొడిగా

కొంచెకొంచెం తడిగా.

“బాగా ఆర లేదు. పంచ యింకా తడి
పొడిగా ఉంది.”

వా.

తడి యార్పు

వెండ్రుకల తడి ఆరజేయు.

“నెఱులఁ దడి యార్చి...”

పా8. 4.40.

చూ. తడి యొత్తు.

తడియాటు

ఎండిపోవు.

మార్క. 2.34.

తడి యొత్తు

తడి తుడిచి వేయు.

తడివెండి

పాదరసము.

తడిని కాని గుడిసె కట్టడు

అనుభవానికి వస్తే గానీ తెలియదు.

తడిసినకుక్క అగు

కుంచించుకొని పోవు.

కుక్కిమంచం తడిస్తే కుంచించుక పోతుంది.

“పాపం! ఆ వెళ్ళాందగర పిడు తడిసిన కుక్కి అయిపోయి కూర్చున్నాడు.” వా.

తడిసి ముప్పందు మగు

కష్టనష్టాలు ఎక్కువగు.

బట్టలూ ధాన్యాదులూ అవీ తొలుత తక్కువ తూకం ఉన్నా, తడిసేసరికి అవే విపరీత మైన బరువు కావడంపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఆ ఖర్చులూ, ఈ ఖర్చులూ పిల్ల వచ్చి వెళ్లేసరికి తడిసి ముప్పందు మయింది.” వా.

తడిసి మోపె డగు

నా. మా. 89.

చూ. తడిసి ముప్పందు మగు.

తడి యొత్తు

తుడుచు.

“దడిమంపుర శేలల దడి యొత్తి...”

కళా. 7.65.

“తడి యొత్తు మెత్తని ధవళ వస్త్రమున.” కా. మా. 4.11.

తడుకు పెండము

తెట్టుకొంటు ముండ్లతో నల్లిన తడక.

“తా దడుకుబెండ మలుక పాడమ వెడలి.” ఆము. 3.27.

తడుకు పొడుచు

1. కంచె వేయు.

“...పరు లా, పొల మటుచొరకుండ దడుకు పొడిచినభంగిన్.”

కళ. 5.155.

“తడుకు పొడిపించి యాకుల, గుడిసెల వసియించె మంత్రి గురుభటు యుతుండె.” ఆము. 3.17.

2. తడకలు పఱచు.

“...విఠిగి పడిన విటపివిటపంబులం దడుకు వొడిచిన గతి నొందు నెడలును...” మను. 4.37.

రూ. తడుకు వొడుచు.

తతి గొను

1. మంద వేయు.

“మమ్ముఁ గొండలను గొబలఁ దతి గొని త్రిప్పు ఫలము.” తాళ్ల. 1.42.

2. సమయము చూచు.

“తనయుఁ డని వొడువఁ దలంచును, దనయుఁడు గాకున్న మిగులఁ దతిగొని సవతుల్, దను నగియెద రని తలంచును.” భాగ. 10. ఉ. 12.

తత్తకతక

తాళములో ధ్వన్యనుకరణము.

తత్తర బిత్తర యగు

సంభ్రాంతి చెందు.

“తలలు వడఁకు ముదితాపసో తమల,
తలఁపు లెంతయును దత్తరచిత
రయ్యె.” ప్రభులిం. ౩.24.

తత్త్వపడు

తొట్రుపడు, భయపడు.

తత్త్వదృక్కు

దాని కదే గొప్ప, సాటి లేనిది.

“తత్త్వదృక్తుండరుచిన్.”

పాండు. 1.8.

తద్దినము కొని తెచ్చుకొను

అనవసరంగా, బుద్ధిపూర్వ
కంగా నష్టాన్ని తెచ్చి పెట్టు
కొను.

తద్దినం అశుభం. శుభాన్ని
కోరి తెచ్చుకోవడం సరి కానీ
అశుభాన్ని తెచ్చుకోవడం
ఏమిటి అను సూచన కూడా
యిందులో ఉంది.

“పిణ్ణి యింటికి రమ్మని అనవసరంగా
తద్దినం కొని తెచ్చుకున్నాను.” వా.

తనంతటి వాడు

1. తనతో సమానుడు.

“కంటకుఁ డైనశాత్రవుఁ డొకండు
తనంతటివాఁడు కల్గినన్.”

కాశీ. 1.108.

2. అంత పెద్ద హోదాలో
ఉన్నవాడు.

“తనంతటివాఁడు ఇంత నీచమైన పనికి
పాల్పడ వచ్చునా?” వా.

తనంతనే యగు

ఒకరి ప్రయత్నము లేకనే
అగు.

“విను మా యేర్పాటు దనం, తన యగు
చున్నయది!” కళా. 3.198.

తన కాళ్ళపై నిలబడు

ఒకరి ఆధారం లేకుండా
జీవింప గలుగు.

“ఏదో వాణ్ణి తన కాళ్ళమీద నిలబడు
కొనేటట్లు చూస్తే యిక నేను ఎక్కడ
ఉన్నా పరవా లేదు.” వా.

తన కెందు మాటు లేదు

తిరుగు లేదు, ఎదురు లేదు.

నేటికీ వాడు కలో ‘వాని
మాటకు మాటు లేదు -
ఎదురు లేదు’ అంటారు.

“తన కెందు, మాటు లే దనుకేతుమాలి
యితఁడు.” కుమా. 11.101.

తన గొందియే లోక మని
యెంచు

తానున్న తావే లోక మంతా
అని తలంచు.

“వాఁడు కూపసమందూకంబుంబోలెఁ
దన ముక్కునకుం జక్కటిమీఁదిదె
యాకాశంబు తన గొందియ లోకం బని
యెంచి...”

సీతీచంద్రిక. 55 పు. 13 పం.

తనదాకా వస్తే గానీ....

ఏ దయనా తనకు చెందిన
దయినప్పుడే తెలుస్తుంది
అనుపట్ల ఉపయోగించే పలు
కుబడి.

“అందరినీ ఆనాచారపరు లని ఆడి
పోశా రాయన. ఇప్పుడు కొడు కేమా
కిరస్తానీదాన్ని కట్టుకుంటే నోరు మూసు

కొని కూర్చున్నాడు. తనదాకా వస్తే కానీ తెలియదు.” వా.

తన నీడ కడవంగ బాట నేర్చు

అసాధ్యకార్యములను చేయ
గలవా రనుటలో నిరసన
తెలిపేమాట. తన నీడను
దాటడం అసాధ్యం కదా -
అదే చేయగల జాణ అనుట.
పండితా. ప్రథ. పురా. పు. 359.

తన పనేమో తా నేమో

ఇతరుల విషయంలో జోక్యం
కల్పించుకోడు అనుపట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

“అతడు పాపం! తన పనేమో తా
నేమో! ఎందులోనూ కల్పించుకోడు.
వా.

తన మట్టెంత తా నెంత

వా డెంత? వాడి యోగ్య
తెంత? అనుట వంటిది.

“తనదు మట్టెంత తా నెంత తానె
యింత, చేయఁ జూచిన నే నెంత
నేయ రాదు, వేలు వాచిన రోలంత
మేలె యెన, రోలు వాచిన నది యెంత
మేలు గనునొ?” రాధి. 3.

తనవారు, కానివారు

హితులు, అహితులు. జం.
“అనుచుఁ బొరుగిరుగువారుం, దన
వారుం గానివారు తక్కినవారున్.”
హంస. 5.114.

తన సొమ్ము అని తలచు

తనదే అని భావించు.

“ఆ జయకే, తనుఁ డలతలోదరమణి, తన
సా మ్మని తలఁచి యతులితత్వరమతి
యై.” శుక. 1.420.

తనివి చను

తృప్తి చెందు.

“తనివి సనక మానికులవతంసుఁడు
వేడ్కొ.” హండు. 2.196.

“అంత దనివి సనక.” హర. 5.52.

‘తనివి తీర’ అనే రూపంలో

ఇది నేటికీ వాడుకలో ఉన్నది.

“వారింటి విందులో చుట్టా లందరికీ
తనివి తీర భోజనం పెట్టారు.” వా.

తనివి తీరా

సంతృప్తికరంగా.

“తనివితీరా ఆ పళ్లు తిన్నాను.” వా.

తనివి సను

తృప్తి చెందు.

“ముని పంచినకృత్యను దహించి తనివి
సనక.” భాగ. స్క. 9.106.
చూ. తనివి చను.

తనివుపడు

తృప్తి చెందు.

“ప్రతిదినంబును జంగమార్చనము లేక,
తనివుపడ నొల్ల.” కాళ. 1.35.

తనివెచ్చని

గోరువెచ్చని.

తని వోవు

తృప్తి చెందు.

“తనివోక తోరణ స్తంభముల్ విఠిచి.”
వర. రా. బా. పు. 19. పం. 14.

తనుకాడు

తృప్తి సేయువాడు,

తనుగాలి

చల్లగాలి, తనుపైన గాలి.
నిర్వ. 4.78.

తనుపాటు

తృప్తి నొందు, చల్ల నగు.

తనుపు సేయు

చల్లదనము చేకూర్చు.

“సతివియోగాగ్ని మనములో సంత
తంబు, దగిలికొని కాల దానికిఁ దనుపు
సేయఁదలఁచి...” కుమా. 3.87.

నేటి వాడుకలో — “నీళ్లలో
రుద్రజడ విత్తులు నానవేసి
త్రాగితే తంపు చేస్తుంది.”

తను పెక్కు

చల్లబడు - తనుపు, తంపుగా
వాడుక.

“నీటిలో నిమ్మరసం వేసుకొని
పంచదార కలిపి త్రాగితే
తంపు (చలువ) అవుతుంది”
ఉష్ణం తగ్గుతుంది అనుట.

“వల రుచుఁ దను పెక్కి వాచిన
మేను.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పు. 443.

తను ముంచినది సముద్రము

తనకు నచ్చినది గొప్ప.
తాను మునిగింది గంగ,
తాను వలచింది రంభ అన్న
సామెతకు దగ్గరగా ఉన్న
వలకుబడి.

“తను ముంచినది సముద్రం, బన వినమే
రూపపంతుఁ డైనం గాకుం,డిన నా
మది గతంచె న్నేర్చిన.....”
శుక. 3.176.

తనుయాత్ర

1. భోజనము.

“సారెఁ దనుయాత్ర తంతుల జరుపు
చుండె.” శృంగా. సైవ. 5.19.

2. జీవయాత్ర.

తనుయాత్ర చాలించు

మరణించు.

తను వెల్లి కన్ను లై

ఏ కాగ్ర తతో, సంపూర్ణ
భావైక్యంతో.

చూచుటలో కన్నులు వలెనే,
వినుటలో వీనులూ ఇలా ‘తను
వెల్లి’ తో చేర్చిన పలుకు
బడులు చాల కలవు.

నేటికీ వాడుకలో ‘వశ్యంతా
కన్నులు గలిగి మెలగవల
సిందే. తప్పితే ఆపద మూడు
తుంది’ ఇత్యాదిగా అంటారు.
పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 264.
చూ. తను వెల్లి పీను లై.

తను వెల్లి చేతు లై

ఏ కాగ్ర తతో, సంపూర్ణ
భావైక్యంతో.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 264.
చూ. తను వెల్లి మన సై.

తను వెల్ల జిహ్వ లై

ఏ కా గ్ర త తో, సంపూర్ణ
భావై క్యంతో.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 264.
చూ. తను వెల్ల చేతు లై.

తను వెల్ల మన నై

ఏ కా గ్ర త తో, సంపూర్ణ
భావై క్యంతో.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 264.

తను వెల్ల వీను లై

ఏ కా గ్ర త తో, సంపూర్ణ
భావై క్యంతో.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 264.

తను వెల్ల శిర మై

ఏ కా గ్ర త తో, సంపూర్ణ
భావై క్యంతో.

“పర్వతాకార మయ్యుఁ, దను వెల్ల
శిరమ యై నిను ధరియింప.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 264.

తన్నందినవారు తనంతలు

గొప్ప వారిని ఆశ్రయిస్తే
గొప్పవారే అవుతారు అను
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

అనగా సమాను అనుట.

“మిముఁ గొలుచు పుణ్యంబున.....,
తన్నందినవారు తనంత అనన్, వినరే
లోకోక్తి మీరు విశ్వంభరలోన్.”

కళా. 2.104.

తన్ని తగుల వేయు

తరిమి వేయు.

“వాడు పసి పాటా మానేసి జూదాలు
మరిగేసరికి వాళ్లన్నయ్య వాణ్ణి తన్ని
తగితాడు.” వా.

తన్ని తలకు పోయు

అవమానించు, దండించు.

“ఈ ఊళ్లో చేసినట్టే ఆ ఊళ్లోనూ
చేకా వంటే తన్ని తలకు పోసి పంపి
స్తారు.” వా.

తన్నిన పటపుపై పడిన తెలుగు

చెడుపు చేయగా వానికి
మంచి యైన దనుట. వాడు
కలో - ‘తంతే పరుపుమీద
పడ్డా డట.’

“అల్లి తన్నినఁ బటపుపైఁ బడిన తెలుగు
నా కయ్యె.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 387.

తన్ని పట్టు

కా లి తో బిగదన్ని పట్టు
కొను.

సామాన్యంగా మనిషి నిలు
చుని వెనుకకు వ్రాలి కాలితో
బిగదన్నుకొనుట అలవాటు.

“అని చెప్పఁగాల నిటలా, త్తునిఁ
గల్గొనఁదన్ని పట్టి.” కా. మా. 3.118.

తన్ని వేయు

తొలగించు.

నా. మా. 19.

తన్నీరుతిత్తులు

నీళ్లుంచు తిత్తులు.

“తన్నీరుతితులఁ దావిపన్నీరు, తిన్నని
పీఠులఁ దెరలఁగాఁ జల్ల.”

వర. రా. ఆయా. పు. 254. పం. క్తి. 17.

తన్ను ఏలినవాడు

తన ఏలిక, తన స్వామి, తన
దేవర.

“అక్కమారుండు దన్నేలినవాఁ డని
యెఱుంగక.” కుమా. 10.86.

తన్నుకాడు

తన్నుకొను.

చిత్తబోధ. 80.

తన్నుకు చచ్చు

బాధపడు, గింజుకొను.

“ఈసునఁ గ్రిందు మీఁదఁ బడి
యెంతయుఁ దన్నుక చచ్చెనేని
యున్.” నానా. 24.

తన్నుకొను

గిజగిజలాడు, కొట్టుకొను.

తన్ను గట్ట త్రాళ్లు తానే తెచ్చు
కొను

తనకు తానుగా కష్టాలు
తెచ్చుకొను.

తనకు తానే అపద తెచ్చు
కొను.

“మిమ్ముఁ గట్టఁగఁ ద్రాళ్లు మీఁ
చేకొంటిరి, యింక మీరు వగవంగ నేమి
కలదు?” శివభర్త. 4.97

“తనుఁ గట్టఁ ద్రాళ్లు తానై, కొని
వచ్చినవాడే యనుచు గుదియించి కరం,
బునఁ బాశము గొని దానన, వనధీశునిఁ
గట్టె నసురవద్యం దాజిన్.”

కవికర్ణ.

తన్నుబిల్ల

ద్వారం అరిగాళ్ళమీద వేసే
బిల్ల.

శ. ర.

తన్నుబిళ్ళ

ఒక ఆట.

తన్ను ముంచినదే సముద్రము

తనకు నచ్చినదే గొప్పది.

తాను మునిగినది గంగ అనుట
వంటిది.

“తను ముంచినది సముద్రం, బన వినమే
రూపవంతుఁ డైనఁ గాకుం,డిన నామది
గరఁచెకొ నేర్చిన యప్పుడె యితఁడు
నాకుఁ జిత్తజుఁ డరయన్.”

శుక. 3.129.

తన్నులాడు

కొట్లాడు.

“మరిపో యటంచును భళిపెళి పుంజులు
దన్నులాడఁగన్.” హంస. 3.216.

తన్నులు తిను

దెబ్బలు తిను.

“ఇలా చేశావంటే తన్నులు తింటావు.
జాగ్రత్త.” వా.

తన్నువడు

దెబ్బ తిను, ఆక్రాంత మగు.

తన్నాట్రుడు

సామాన్యుడు.

కాశీ. 7.74.

తవతవ తెక్కలు కొట్టుకొను

ధ్వస్యకరణము.

“కొడి త ప త ప తెక్కలు గొట్టు

కొనుచు, గూయుక్రమ మొప్పు మీతె
వేఁకువ యనియెడు.” కళా. 8.25.

తపనము చెందు

తపించు, దేని కైనా ఆశించి
వేదనపడు.

జగ. 118.

తపము పండు

కోరికలు ఫలించు, కోరిక
తీరు.

“ఇంత తెం పొందకుం,డినవాఁ డేమగ
వాఁడు నీతపము పండె న్నిండె సౌఖ్య
స్థితౌ.” శుక. 4.13.

తపము పన్నికొను

తపస్సు చేసుకొను.

కుమా. 6.160.

తపమువడ బోవు

తపస్సు చేయబోవు.

“అడవిలోనఁ దపమువడఁ బోదు నను
నంత, జఱభితనము లెందుఁ గఱచి
తీవు.” కుమా. 6.16.

తపము వడు

తపస్సు చేయు.

“ఇడ్డబాట్టువోలె నింటిలో నుండక,
యాఁడుదాన వంత యడలి బాస, నడవి
లోనఁ దపము వడఁ బోదు నను నింత,
జఱభితనము లెందుఁ గఱచి తీవు.”
కుమా. 6.16.

తప మెత్తికొను

తపమునకు సిద్ధ మగు, తపస్సు
చేయు.

“అభవు దేహార మరువడి నాక్ర
మించి, కొనఁగ నన మున్నె తప మెత్తి
కొనియె నగజ.” కుమా. 7.51.

తప్పక చూచు

నిశ్చలముగా చూచు.

“ఎన్నివిధంబులందు నీ, త న యు నిఁ
గాతు న న్న హ రిఁ దప్పక చూచి
యతండు దీనుఁ డై.” ఉ. హ. 8.2.18.
“కడుఁ జిత్రము నొందుచు నాధువక్త్ర
ముం, దప్పక చూచి...”

కళా. 4.51.

తప్పకుండా

తప్పక.

“ఉత్సవం బుత్సవము తప్పకుండ సురలు,
వత్తు రౌత్సుక్యమున దక్షివాటమునకు.”
భీమ. 3.90.

“తప్పకుండా సాయంత్రం వస్తాను.”
వా.

తప్ప చరించు

అన్యథా ప్రవర్తించు.

“రవిచంద్రులు దప్పుఁ జరించి రయ్యె
డన్.” భాస్క. అర. 2.337.

తప్ప జూచు

1. సరిగా చూడక పోవు.

“న న్నిరసి చూచుడొ గా కిది తప్పుఁ
జూచుడో.” కుమా. 5.77.

2. అన్యథా భావించు.

“తప్పుఁజూడక విను తగు మన ముంచి.”
పల. పు. 13.

3. వ్యతిరేకంగా చూచు.

“కడుకొనక తప్పుఁ జూచినఁ, జెడు
లోకములు.” కుమా. 9.44.

తప్పట గొట్టి యార్పు

దొంగోరా వేయు.

“వేఁకువ యనియెడు, కనుమ గట్టి వధూ

మానధనము వోచు, నసమశరుడు
తప్పటం గొట్టి యార్చె ననఁగ.”
కళా. 8.25.

తప్పటడుగులు పెట్టు
చిన్న సిల్లులు తడబడుతూ
అడుగులు వేయు.

“అల్లనల్లన తప్పటడుగులు వెట్టుచో,
నిద్దంపుఁబస లూరుముద్దుఁ జెలుపు...”
కళా. 6.197.
చూ. తప్పటడుగులు వేయు.

తప్పడుగులు
తప్పటడుగులు.
పిల్లలు వచ్చీరాని నడకలతో
వేయు అడుగులు.
బస. 1.16.

తప్ప దలచు
అన్యధా భావించు.
“అక్కట! తప్పఁ దలంచితి.”
భార. క్రొ.ణ. 2.248.

తప్ప దార్చు
ఎదుటివాడు యథార్థమును
గ్రహింపకుండు నట్లు చేసి
తప్పుదారి పట్టించు.

“ఎవ్వ రిడునిక్షేపం, బేమరి వారే కన
వలె, నేమనుచుం దప్పఁ దార్చె నెఱుఁ
గింపు మనక.” హంస. 2.121.

తప్ప నాడు
అసత్య మాడు.

“క్రింద గలిచిన వ్రాలు లెక్కింపు
మనక, తప్పనాడక తొలింటి దారి
చెడక.” ఉ. హరి. 3.124.

తప్పనిసరి
అనివార్యము.

కృష్ణశీ. 51.

తప్పనిసరిగా
విధిగా.

“వా డున్న చోటల్లా తప్పనిసరిగా
వీ డుంటాడు.” వా.

తప్ప నూకొను
అశ్రద్ధగా విను.

“ఎదురైన తమవాని గృహకృత్య మడిగి
వాఁ, డనునవి తప్ప నూఁకొనెడివారు.”
ఆము. 4.7.

తప్పి జాటి యైనా
పొరబాటుగా నయినా.

“మును పెపుడున్ వినంబడని ముచ్చట
పుట్టెను గాక కోఁతు లెం, దును బొల
దిండి పొటరులఁ దున్నుట గంటిమె
తప్పి జాటియున్.” అచ్చ. రా. సుంద.

తప్పిదారి
పొరబాటుగా.
“అక్కట! తప్పిదారి యటు లై నను.”
నారం. 2.19.

తప్పిదారి అయినా
పొరబాటున నయినా.

“ఈ పరమగోప్య మోపుత్ర యోపు
రంధ్ర, తప్పిదారియు నెఱింగింపఁ దరము
గాదు.” పాండు. 1.211.

“తప్పిదారి అయినా వాడి నోట్లో
సత్యం రాదు.” వా.

తప్పినకన్ను
సరిగా లేని కన్ను.
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

తప్ప కల్గు

పొరబాటు జరుగు.

“అకట! నా యెడ నిక్కము దప్పు
గల్గెనో,” పారి. 1.116.

తప్ప కాచు

మన్నించు.

“నీతప్ప కాచాను. ఇక మీదైనా బుద్ధి
గలిగి ఉండు.” వా.

తప్పుకోలు మ్రొక్కు

తప్పించుకొనుటకై చేయు

మ్రొక్కు.

“చే యప్పు లడిగి తెచ్చెద నంచు జని
కాంచు, గోడెమిండనిఁ దప్పుకోలు
మ్రొక్కు.” శుక. 2.368.

తప్పు చేయు

తప్పుగా తలచు.

విష్ణు. 6.40.

తప్పుటడుగు పెట్టు

చిన్నపిల్లలు అడుగులు తడ
బడుచుండగా నడచు.

తప్పుదారి అడుగు పెట్టు.

“దర్పకారి జగత్సార్థుఁ దాఁకు భీతి,
నడుగు పెట్టెడుగతిఁ దప్పుటడుగు
పెట్టె.” కా. మా. 3.30.

తప్పు తంట

జంటపదం.

“తప్పుతంట కొరగాని దానవారి.”

రాధి. 3.27.

తప్పు తీయు

తప్పు పట్టు.

“పండితులు తప్పు ల్ తీతు శమా
కదా!” పాణి. 1.20.

తప్పుతెరువు

అపమార్గము.

కాశీ. 5.64.

తప్పుత్రోవ

చూ. తప్పు తెరువు.

తప్పుదండుగలు

జరిమానాలు.

శుక్కు. 19.

తప్పుదారి

చూ. తప్పుత్రోవ.

తప్పునీళ్లు

కల్లు.

శుక. 3.23.

తప్పు పట్టు

లోప మెన్ను.

“పరిత్యజించితిని బట్టఁగరా దిది
తప్పుగా మదిన్.” కళా. 3.256.

తప్పు మీద బెట్టు

తప్పు మోపు.

“అరయక తప్పు మీఁదఁ బెట్టిన.”

భార. శాంతి. 2.366

తప్పులతడక

తప్పులు కుప్పలుగా గలది.

సుగ్రీ. పు. 47.

“ఆ పుస్తకం ఒట్టి తప్పులతడక.
దానిలో తప్పులు గుర్తు పెట్టడం ఎలా
సాధ్యం?” వా.

తప్పులు పట్టు

తప్పు పట్టు, న్యూనపటచు.

చంద్రా. 4.189.

తప్పు లెంచు

తప్పులు పట్టు.

“భర్తకు బారు గూరు పయనంబుఁ
జెప్పని, ధరణీధవునిమీఁదఁ దప్ప
లెంచు.” శుక. 2.505.

తప్ప లోగొను

తప్ప ఊమించు.

“తామసిం చిరి ననుఁ దప్ప లోఁ
గొనుము.”

పర. రా. కిష్కిం. పు. 448. పం. 23.

తప్ప వట్టు

తప్ప లెన్ను.

“కొంకకుమీ సారెకును దప్ప వట్టు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 186.

“కటకట! నన్న త్కీరుం, డెట కవి
తయఁ దప్ప వట్టె నట.”

కా. మా. 3.166.

తప్ప వడు

తప్ప చేయు.

“దనుజతనయఁ బొంది తప్పవడితి.”

భాగ. 9.543.

తప్ప వేయు

జరిమానా విధించు.

ముఖ్యంగా కులపెద్దలు వేసే

జరిమానా.

“వా డాకలం లేనిదాన్ని పెల్లి చేసు
కున్నాడని, కులపెద్దలు పదివరహాలు
తప్ప వేశారు.” వా.

తప్ప సేయు

చూ. తప్ప చేయు.

తబ్బిబ్బగు

తలక్రిందు లగు, తన్నయ

మగు.

“ఏమిట్రా అంత తబ్బిబ్బయి పోతు
న్నావు?” వా.

తబ్బిబ్బగు

వ్యత్యస్తంగా.

ప్రభా. 2.108.

తమకపడు

త్వరపడు; తహతహ పడు.

తమ మొగంబు జూడు తము

జూడుము

తామెంత తమ యోగ్య
తెంత?

నేటి రూపం ‘ఆ మొగం
చూడు?’ అన్నట్లు వివ
వస్తుంది.

‘నే నేదో మహాగొప్పవాణ్ణి’
అన్నట్లు మాట్లాడేవాని వివ
యంలో ‘ఈ మొగానికి ఇంత
యిదా’ అనురీతిగా ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“తమ మొగంబుఁ జూడు తమఁ జూడు
మేనుంగు, మీఁద నున్నవాని మేర
మీటి, నున్న మడుగఁ జూచుచున్నారు
హరిభక్తి, గమ్యధామకాంతఁ గర్మ
పరులు.” పాండు. 4.278.

తమ సొమ్ము చేసికొను

తమ స్వాధీనము చేసుకొను.

పాండు. 4.208.

వాడుకలో—

“ఊళ్లోవాళ్ల సొమ్మంతా
మోసం చేసి వాడు తన
సొమ్ము చేసుకున్నాడు.”

తమికోను

త్వరపడు, కాంక్షించు;
కుతూహలపడు; మోహించు.

తమికోల్పు

తమికోనునట్లు చేయు.

తముకు వేయు

దండోరా వేయు.

ఏదైనా అధికారుల ఆజ్ఞలను
గ్రామాదులలో తముకు
వాయిస్తూ ప్రకటించుట అల
వాటు.

శుక. 4.111.

తములము సేయు

తాంబూలం వేసుకొను.

సుమతి.

తమ్మడిసాని

తమ్మళ్ల సాని.

క్రీడా. పు. 91.

తమ్మతసుకు

చూ. తమ్మపడిగ.

తమ్మతోట్టి

చూ. తమ్మపడిగ.

తమ్మపడిగ

తాంబూలం వేసుకొని ఉమ్మి
ఉమిసే పాత్ర.

రసిక. 4.

తమ్ముగుఱ్ఱ

తమ్ముడు.

తమ్ముదోయి

కవల తమ్ములు.

భార. అశ్వ. 4.143.

తమ్ములము సేయు

చూ. తములము సేయు.

తమ్ముల వైచి దాటు

ప్రమాణము చేయు.

సారం. 2.205.

తమ్మువాడు

తమ్ముడు.

శ. ర.

తరకట (బ) బురకట

ఇంద్రజాలం, మాయ,

మోసం. జం.

“కానఁ దరకట బురకట గాదు మేలు”

ప్రబంధరా. 626.

“...కల్ల గాదు కైలాటకము గాదు
తరకట బరకట గాదు తల్పిబ్బు గాదు,
తసుకు గాదు.”

వేంకటా. 5.129.

తరగతిగుండ్లు

సైజువారీగా ఉన్న బంగారు
గుండ్ల సరము.

తరతర పుట్టు

విపరీత మైన భయం కలుగు.

“రెడ్డిగారు కనిపించేసరికి పిడికి తరతర
పుట్టి ఒకటి అనబోయి యింకొక
టన్నాడు.”

వా.

తరతరమ

అంతకంతకు, క్రమ
క్రమంగా.

“నిటలాక్షవహ్ని గడు నుత్కట మై,
తరతరమ మిందఁ గప్పిన...”

కుమా. 5.50.

“తరతరమ సు పర్వ సుర భిదరి కిం
జేరెన్.” హర. 6.89.

తరతరముగా

క్రమాభివృద్ధి చెందుతూ,
రాను రానూ ఎక్కు-
వవుతూ.

“నుదుటి కంటి మంట సద లంటి
పర్వచుఁ, గవిసి తరతరంబ కప్పి
కొనఁగ.” కుమా. 10.5.

తరతరముల నైన

ఎన్నటి కైనా.

తరము - ఒక పురుషాం
తరము.

హర. 3.76.

తరతరాలనుండి వచ్చు

చాలనాళ్ల నుండి ప్రవర్తిల్లు.

“మా కి ఊరి పొరోహిత్యం తరతరాల
నుండి వస్తున్నది.” వా.

“ఆ ఊరి రెడ్డెటికం తరతరాలనుండి
వాళ్లకే.” వా.

తరబడి

రకము, పరిమాణము, తెగ,
వెంబడి - ఇత్యాది భావచ్ఛా
యలలో.

తర మగునా ?

అసాధ్య మనుట.

“దేవకీసందనుఁ డితని దాసులఁ జెలి
యఁగ జడులకుఁ దర మయ్యానా.”

తాళ్ల. సం. 7.79.

తరమా ?

తర మగునా ?

“ఆయనతో వాదించడం నా తరమా ?”
వా.

తర మిడి

1. వరుస బెట్టి.

“కర మసురక్తి పట్టుదము గమ్రు
సుగంధమరందవాంఛచేఁ, దర మిడి.”

భాగ. స్కం. 3.550.

“...సహస్రబాహుఁ, బరిమార్చి నృప
తులఁ దరమిడి దునుమాడె, నిఱువది
యొక్క మా తెలవోట.”

భార. ద్రో. 2.212.

భార. ఉద్యో. 4.150.

“వనజభవుఁడు మెచ్చి వర మిచ్చువేళ,
నరుల నెన్నక యున్న నాటిత ప్పెల్లఁ,
దరమిడి నేఁ డిదే తలకూడె నీకు.”

రం. రామా. యు. 421.

2. తారతమ్య మెంచి.

“వరుస నార్వరు చక్రవర్తులలోనఁ,
దరమిడి మున్నెన్నదగు చక్రవర్తి.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 145-146.

తరము అనునది వన్నె వాసి
వలెనే అంతస్తును తెలుపును.

తరము గాదు

1. సాధ్యము కాదు.

“పడఁతి నితంబబింబము నెంచఁ బుడ
మిమో, పరి యైన వానికిఁ దరము
గాదు.” శుక. 2.7.

వాడుకలో—

‘ఆ పని చేయడం బ్రహ్మతరం
కూడా కాదు.’

చూ. తలము కాదు.

2. పనికి రాదు.

నేటికీ ఇది రాయలసీమలో
వాడుకలో నుండు మాట.

“వాడు దమ్మిడికి తరం కాదు.” వా.

“అది మన పనికి తరం కాదు.” వా.

ఇక్కడ తరము అనుట

రకము - అందుకు తగిన

సత్వము కలది అను సర్థ

ములో ప్రయుక్తము.

తర మెఱుగు

వాని యోగ్యతను పరిశీ

లించు, విలువ కట్టు.

“...కురువీరుల గెలిచి తదంబరము

లలోఁ జివ్రవర భాసురములుగాఁ, దర

మెఱిగి లోచనోత్సవ, కరములుగా

బామ్మపొత్తికలకుం చెండ్డి!”

భార. విరా. 4.47.

తరవాయి గొను

వెన్నంటు.

“తరవాయి గొని వెంటఁ దగులుఁ

గాని.” తాళ్ల. సం. 10.184.

తరవాయి చెప్పు

సంత చెప్పు, వల్లించు.

“చెలఁగి తొలునాఁడు తరవాయి చెప్పి

నట్టి, యెల్ల పన్నంబు నేకరు విడి.”

రా. వి. 2.8.

తరాతరప్రకారం

హెచ్చుతగ్గుల మేరకు.

కాశీయా. 852.

తరిగంబము

కవ్వం కట్టే స్తంభం.

భాగ. 8.205.

తరిగడవ

పెరుగు చిలికే కుండ.

తరిగోల

కవ్వము.

తరిచల్ల

చూ. తరిమజ్జిగ.

తరి చుట్టు

పెరుగు దేవతాదులకు నివే

దించు.

శ. ర.

తరిణబట్టు

చూ. తఱిమెన బట్టు.

తరితీపు చేయు

సంతసింప జేయు.

“మగనిం దరితీపు చేసి.”

విజయ. 3.34.

తరితీపుల బెట్టు

బాధించు.

విక్ర. 4.204.

తరితీపు నేయు

సంతోష పెట్టు; బాధ పెట్టు.

తరిపాలు

అప్పుడే పిండిన పాలు.

“చి, క్కని తరిపాలు దా నపుడు

కంతము మోవఁగఁ ద్రావఁ జేయ.”

సారం. 3.194.

తరిమజ్జిగ

అప్పుడే చిలికిన మజ్జిగ.

తరివట్టు

దేవతలకోసం పెరుగు ఇత్త్యా

దులు మీదుకట్టు.

తరివెన్న

అప్పుడే తీసిన వెన్న.

....తరువాత

ఇతరు లంతా రెండవ రకమే
అనుట.

“అందఱు మా తరువాత గాదె.”

శ్రవ. 2.80.

“ఎందరు పండితు లున్నా వాడి తర
వాతే.” వా.

తరువిడు

ప్రేరేచు; తొందరపెట్టు.

తరు వుండు

1. బాకీడబ్బు యిచ్చువరకు
వసూలు చేయుటకై వారి
తోనే యుండు.

“దినములు ముప్పది దీటు నంతకును,
గనలుచుఁ దరువుండి కడమ గాకుండ.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1515-16.

2. కావలి యుండు.

“కా, మాతురతాలిరేకమున నా అడి
పోకలఁ బోవఁ జూచినకా, వేతరువుండి
పట్టుకొన నీరజగర్భన కైన శక్యమే.”

వేంక. పంచ. 4.486.

తరువుకాడు

బాకీ నిమ్మని నిర్బంధించు
మనిషి - ఆ మనిషి (స్త్రీ)
అయితే తరువుకత్తె.

తరువు పనుచు

బాకీ వసూలు చేయుటకై
మనుషులను పంపు.

“తరువు పని చేసె దనకు కింకరుల వారు,

నేఁగి ధనము వచ్చుటకు నై యిట్టునట్టు,
పరుసఁదనములు నూపి...”

తరువు సేయు

ప్రేరేపించు.

“చెలువుని వెంటఁ బోఁ దరువు సేయు
మనోజుని మాట...” కువల. 4.54.

తర్కము పెట్టు

కలహము పెట్టు, వాదము
పెట్టు.

“క ల్వ చెల్వ ముఁ జూచి వానితోఁ,
దర్కము పెట్టఁ బూనిన విధంబున
నెక్కువ నిక్కఱ జుక్కలున్.”

సింహా. 8.91.

వాడుకలో—

‘తర్కం పెట్టుకొని కూర్చుంటే
ఎట్లా నయ్యా! అక్కడ
లగ్నం మించిపోతా ఉంది.’

తర్జనభర్జన చేయు

బహు భంగుల తర్కించు
కొను.

“ఎంతో తర్జనభర్జన చేసి వానిచేతప్పని
పెద్దమనుష్యులు తీర్మానించారు.” వా.

తర్జనభర్జన పడు

ముందువెనుక ఆలోచనలు
చేయు, చర్చించుకొను.

మాట. 104.

తర్జని జూపు

ఎవరినో నిర్రేపించు.

“ఈ యర్జునుం బనుచుట కర్జం బని
తర్జనిం జూపిన.” శై.మి. 1.124.

తఱటు గొను

కొరడాతో కొట్టు.

శ్రావ్.

తఱటు చేయు

కొరడాతో కొట్టు.

కవ. 5.170.

తఱటున వ్రేయు

కొరడాతో కొట్టు.

“హంకారములతోడ నుచ్చాటనపు
బదనిక తీగ తఱటునన్ వ్రేసి
వ్రేసి...” కవ. 3.86.

ఇది బదనిక తీగ తఱటు.

తఱతఱకలువాలు

గఱకలు గఱకలుగా—హెచ్చు

తగ్గులుగా అగు.

తఱతఱలాడు

భయపడు, తఱతఱపడు.

“నాన్న పేరు చెప్తే వాడు తఱతఱలాడి
పోతాడు.” నా.

తఱపివెన్నెల

కొదమవెన్నెల.

కాశీ. 1.123.

తఱమి యడుగు

తొందర పెట్టుతూ పైపైనే

చెప్పు చెప్పు మని అడుగు,

క్రచ్చి క్రచ్చి అడుగు.

“అని తఱమి యడుగుచున్న రతి ముఖ
వికారంబుఁ గని మనసిగాండు.”

కవ. 4.58.

తఱిగినకదళి చందమున

కొట్టివేసిన అరటిచెట్టువలె.

హఠాత్తుగా మూర్ఛిల్లుపట్ల

తరుచుగా ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

“తఱిగినకదళి చందంబున నేల,
యొఱిగి...”

గౌర. హరి. ద్వి. 1843-44.

తఱిగి వచ్చు

తగ్గిపోవు.

తఱుగువచ్చుగా నేటి వాడు
కలో ఉన్నది.

“అత్యంతదుర్భిక్ష మై దేశములు
నొచ్చె, ధారణ లేంతయుఁ దఱిగి
వచ్చె.” విష్ణుపు. 6.315.

తఱిగొను

పూనుకొను.

భార. ఆర. 7.36.

తఱిగొల్పు

పూనుకొన జేయు.

తఱితీపు పుట్టించు

ఇష్టపడ జేయు.

“తఱితీపు పుట్టించు తక్కి చే కాసెల్ల,
వడివెట్టి రాఁ దీయవారిఁ జూచి.”

విప్ర. 4.16.

తఱి దక్కి యుండు

అవసానదశలో నుండు.

“తఱి దక్కియున్న యీ తల్లిదండ్రులఁ
జాల, పఱచ వై సంతోష పఱచ
వెత్తి.” పాండు. 3.36.

హఠాంతరం.

మా. తఱి ద్రొక్కి యుండు,

తటి ద్రొక్కి యుండు

కాటికి కాళ్లు చాచుకొని
యుండు.

“తటి ద్రొక్కి యన్న యీ తల్లి
దండ్రులఁ జాలఁ, బఱచ వై సంతోష
పఱచ వైతి.” పాండు. 3.36.

చూ. తటి దక్కియుండు.

తటిమి పలుకు

పైపై అడుగు.

“సంధ్యావళిదేవి యధిపుఁ దటిమి పలు
కుచో.” రుక్మాం. 5.129.

తటిమెనదొడ్డి

తఱిణ పట్టెచోటు.

చూ. తటిమెనబట్టు.

తటిమెన బట్టు

తఱిణబట్టు.

వడ్డంగులు కర్రపై పనితనం
చేయుటకు, నునుపు చేయు
టకు మంచంకోళ్ళు మొదలగు
వానిని, ఒక సాధనంలో
బిగించి ఒకరు ఆ కర్రను
త్రాడుతో తిప్పుతుండగా
ఉలిని దాని కానించి తీరు
స్తారు. దానిని తఱిణ బట్టుట—
తటిమెన బట్టుట అంటారు.

చూ. తఱిణబట్టు.

తటిమెన బైట్టు

తటిమెనలో బిగించు.

చూ. తటిమెన బట్టు.

తటియ జొచ్చు

ప్రవేశించు; దాటు; తిరుగ
బడు.

తటియబడు

చూ. తటియ జొచ్చు.

తటివడు

ఒరసికొను.

“తటివడ్డ కంకాళతండములును.”

కాశీ. 3.138.

తటుగరి

కమిషన్ వ్యాపారం చేసే
వాడు—దలారివ్యాపారం.

తటుగాకు

కొయ్యగూర.

శ. ర.

తటుగుబేరము

ఒకరి నడుకును తనవద్ద నుంచు
కొని మఱొకరికి అమ్మిపెట్టి
వచ్చినదానిలో కొంత వంతు
తీసుకొను వ్యాపారము.

“జేళ్లమందు లమర్చి విషవైద్యత
పహించి, తటుగుబేరముల సంతయును
మించి.” శుక. 3.372.

తటుచంటి

శిశువు, చిన్నవాడు.

ఇది వావిళ్ళాదులలో లేదు.
తటుసంటి ఉన్నది. అది
కూడా రూపాంతరం
కావచ్చును.

“దండికోగం పైన తటుచంటిక్రియను,
చప్పును గుడవక.” బస. 3.59.

“తలుచంటి తన్ను నెదిరిని, నెలుగఁడు.” కుమా. 7.49.

వావిళ్లలో ఇక్కడ మూర్ఖుడు
అని ఉన్నది గాని బాలకుడు,
శిశువు అన్న చాలును.
ఇక్కడ కూడా పిల్ల మాటలు
అంటే సరిపోతుంది.

“ఏలవారు నెలుగ నొల్లని ధర్మపు,
చేల సేకఁ జెప్ప నేల వలసెఁ, జలుత
వాని కింత తలుసంటి పలుకులు, సన్నె
వృద్ధజనము లున్నచోట.”

భార. సభా. 2.228.

ఇక్కడ ఉద్ధత మని వావిళ్లా
దులు. ఇంత విరుద్ధ మైన
అర్థాలు రెండూనా? అను
మానం.

యా. తలుసంటి.

తలుసంటి

చిన్నవాడు.

చంటివాడు వంటిది.

“తలుసంటి దన్ను నెదిరిని, నెలుగఁడు.” కుమా. 7.49.

తలంటు

తలపై నూనె రాచు - అభ్యంగన
గన స్నానం.

తలంటుకొను

అభ్యంగనస్నానము చేయు.
“నేను తలంటుకొని రెండు వారా
లయింది. కళ్లన్నీ మండుతున్నాయి.”
వా.

తలంటు పోసుకొను

అభ్యంగనస్నానం చేయు.

తలంపునకు వచ్చు

జ్ఞప్తికి వచ్చు.

“సీతో మిగులం జేయుట నొండన
నేర న, నూయ తలంపునకు రాదు నూ
నినుఁ గనినన్.” ఉ. హరి. 4.135.
యా. తలపునకు వచ్చు.

తలంపున బాటు

తోచు.

“మునుమున్న మనంబునం బొడ మి
యుండ, నడ లప్పుడు తలంపునం
బాటిన సమయం, డగు నతనిచే నది
తీర్చించు కొనంగల యది మై.”

మను. 6.9.

యా. తలపున బాటు.

తలంపెత్తు

తలచు.

“కోపంబునఁ జంపఁ దలంపెత్తి.”

భార. ద్రోణ. 5.174.

యా. తల పెత్తు.

తలంబ్రాలు

పెండ్లిలో వధూవరులు ఒక
రిపై నొకరు తలపై పోసు
కొను బియ్యము.

ఇదే వివాహంలో ప్రధా
నాంగం గనుక, వివాహానికి
కూడా ఈ మాట ప్రత్యా
మ్నాయ మైనది.

హర. 4.95.

యా. అక్షతాకోపణము.

వాడుకలో—‘తలంబ్రాలు
చూచి రావాలి,’ ‘తలం

‘బ్రాలు పడ్డాయి.’ (వివాహం
అయినది అనుట.)

తల అడుమానం పెట్టి అయినా
మా. తల తనఖా పెట్టి అయినా.

తల అమ్మకొను

పరాధీన మగు.

“తల అమ్మకొన్న తర్వాత ఏ మైనా
చేయాలిసిందే. ఏమన్నా పడాలిసిందే.”
వా.

తల ఆర్పుకొను

వెండ్రుకల తడి ఆర్పుకొను.

“అవిడ తల ఆర్పుకొంటూ మిడ్డెమిడ
నిల్చున్నది.” వా.

తల ఎగకట్టు

వయసు వచ్చు.

“ఆ పిలవాడు కొంచెం తల ఎగకట్టు
గానే, పెద్దా చిన్నా లేవండా వ్యవహారం
రించడం మొదలెట్టాడు.” వా.

తల కంటగించు

ఇష్టము లేకపోవు.

“తరలాక్షులన్న మాతల కంటగించు,
నొరులు సన్నిధి నున్న నొదవు నాగ్ర
హము, వదలక మీ రిందు వసియింప
వలదు, బెదరుఁ జిత్రము నాకుఁ బిట్ట
బు జ్ఞునిన.” హరి. ద్వి. భా. 1.172.

తలకట్టు

1. కే శ బ ం ధ ము, కబరీ
భరము.

“తల్లి చనుదోయి సరికా, దలకట్టు
మించఁగా ముద్దులు నూపుచున్.”

సింహా. 1.5.

“నగు మొగం బవురా తలకట్టు తమ్మి
పూ...” విజయ. 2.104.

2. శిరోజసౌభాగ్యము.

“అవిడది చాలా అంద మైన తల
కట్టు.” వా.

తలకట్టుగా

శిఖరప్రాయముగా.

శిరోవేష్ట న ము వ లె అని

వాఛ్యార్థము.

“ధైర్యశౌర్యవివర్ధతకుఁ దలకట్టుగా,
సాహంక్రియావృత్తి యతిశయిల.”

విప్ర. 1.45.

చా. శిఖరప్రతిష్ఠగా.

తల కడచు

అతిశయించు; ఉ ప్పొం గు;

దాటు.

“వనచరులు తమతమ యూధంబులం
దల కడచి.”

భాస్క. యుద్ధ. 460.

“ఇవిధంబున శృకోదరునకుం దల
కడచి తాఁక.”

భార. భీష్మ. 1.239.

“భుజములు దల కడవ...”

భాగ. 1.370.

తలకడుగు

తలంటున్నా నము.

తల కదల్చు

తల ఊచు.

వితను, అ చెప్పెరు పాటును

సూచించు ఆంగికచేష్టపై

వచ్చిన పలుకుబడి.

“కరాంగుళి నాసన్, నా లించి తల
గదల్చుచు, నుత్తలపా టేగ్గడంగ...”

కళా. 3.189.

తలకప్ప

ఒకవిధ మైన చిన్నకప్ప -
తోక ఉండి ముందు తల
ఉంటుంది.

తల కాచు

రక్షించు.

“వాడు ఆనాడు చేసినమేలే వాణ్ణి
యినాడు తల కాచింది.” వా.

....తలకాయ :

తిరస్కారసూచకంగా ఉదా
సీనంగా ఎదుటివానిని అనే
మాట.

“నీ తలకాయ. నీ కేం తెలుసురా?”
“వాడి తలకాయ. వా డేం చేస్తాడూ?”

తలకాయనొప్పి

విసుగు.

“వెధవపద్యాలు చదవడం అంటే
నాకు తలకాయనొప్పి.” వా.

తలకిందుగ పడు

తలకిందు లగు.

“బలువునఁ బారఁగ మోహపు పాశము
తనమెడఁ, దగిలిన తలకిందుగఁ బడు
తెల్లను తన కిది ప్రియ మునో.”
తాళ్ల. సం. 5.209.

తలక్రిందగు

క్రిందుమీ దగు.

“తలక్రిందు లైనరథవ్రజములు.”
జైమి. 2.78.

తలక్రిందుగా నడుచు

సంప్రదాయవిరుద్ధంగా ప్రవ
ర్తించు. తల పైన, కాళ్ళు

క్రిందుగా నడచుట అలవాటు.
తద్విరుద్ధ మైన పని చేయుట
అనుట.

“కానక తలక్రిందుగా నడచెదవు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 362.

తలక్రిందుబ్రతుకు

అస్తవ్యస్తజీవితము.

నా. మా. 39.

తలకీలు వుచ్చు

ప్రధాన మైన కీలును
తెలుచు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 484.

తల కుంటే ఏనుగును పొయ్యే
వాడు

చాలా పొగరుబో తనుట.

కొంత బూతయినా తెలుచు
అనే మాట.

తలకు చెప్పు లడుగు

క్రొవ్వెక్కి మాటలాడు.

“వాడు తలకు చెప్పు లడుగుతాడు.
చెబితే వాడు వింటాడా?” వా.

తల కుదవపెట్టి అయినా

ఏం చేసి అయినా, ఎన్ని
అవస్థలు పడి అయినా.

“నీ బాకీ నెలలోపల తల కుదవపెట్టి
అయినా తెచ్చి ఫైసల్ చేస్తాను.” వా.
చూ. తల తనఖా పెట్టి అయినా.

తలకు పోసుకొను

అభ్యంగనన్నానము చేయు.

“నేను తలకు పోసుకొని నెలరోజులయింది.”

చూ. తలంటి పోసుకొను.

తలకు మించిన పని

తన కసాధ్య మయిన దనుట.

“వాణ్ణి లొంగదీయడం నీకు తలకు మించినపని.” వా.

తలకు మించిన బరువు

అతిభారము.

“ఇంతమందిని కట్టుకొని సంసారాన్ని ఈడడం తలకు మించిన బరువై పోయింది.” వా.

తలకు మించిపోవు

అసాధ్య మగు.

“నీ తలకు మించిపోయిన రీతిఁ జేయ.” బుద్ధ. 3.176.

తలకు మిగులు

“పెక్కు హేయనములు బెనుపొందు పొందిక, సంపదలకు నటు నిలింపులలర, నెఱపె మానివరుడు నెఱి మించి గృహిధర్మ, తపము నిష్ఠ మునుల తలకు మిగుల.”

రామకథామృతం. బాల. 7.28.

చూ. తల మీటు.

తలకు మీటు

నృసిం. 2.116.

చూ. తల మీటు.

తలకు వేస్తే మొలకు - మొలకు

వేస్తే తలకు

ఏదో విధంగా వాగ్వాదం

పెంచేవారి విషయంలో ఉప

యోగించే పలుకుబడి.

“వాడితో ఎవరు వేగుతారు? తలకు వేస్తే మొలకు, మొలకు వేస్తే తలకు వేస్తూ ప్రాణం తీస్తాడు.” వా.

తలకూడు

1. కలుగు.

“గుణము లెల్ల నిరుణము గాక, తలకూడదు శాంతంబు.”

తాళ్ల. సం. 5.276.

2. సమకూడు. కలిసి వచ్చు.

బస. 1.12.

“తలకూడు నశ్వమేధఫలంబు పంచామృతాభిషేకవిధాన మాచరింప.”

శాశ్రి. 7.123.

తల కెక్కిన విషము

శరీర మంతా వ్యాపించిన విషం.

ఏదైనా తేలో పామో కుడితే, కటిస్తే ఆ తాపు నుండి విషం - బాధ క్రమంగా పై కెక్కడం అలవాటు.

“మంత్రాభిషేక మే మర్యాదఁ జేసె నో, తల కెక్కినవిషంబు దొలఁగ లేదు.” సారం. 1.22.

తల కెక్కు

అధిక మగు.

“సంగమాపేక్ష తల కెక్కి చాలఁ దివురు.” హంస. 4.198.

వాడుకలో—

‘వాడికి మదం తల కెక్కింది.

‘వాడికి పొగరు తల కెక్కింది.’

తల కెడ వగు

తలక్రిందు లగు.

“తప్పి పడిన నూపురంబులం, దల్లకెడ
వైసగోపురంబులును.”

ఉ. హరి. 1.53.

తల కెడవు వడు

తలక్రింద గు.

తల కెత్తుకొను

నెత్తిన వేసుకొను, బారము
వహించు.

“చక్కజ్ఞాని యెనవాఁడు సారము
వేదమందు, తక్కక చేకొనుఁ గాని
తల కెత్తుకొనునా?”

తాళ్ళ. సం. 6.186.

“వసుము గానిపని వడిఁ దల కెత్తుక,
అనురుసురు గాని దది సుఖము!”

తాళ్ళ. సం. 9.256.

తల కొకమాటగా

నోటి కొకమాటగా.

“మఱియుఁ దల కొకమాటగా మాని
నాథ!, తాను మన నడ్డ సేయక
తపసి...”

చంద్ర. 3.19.

తల కొట్టించుకొను

తల తిరుగుడు కిలిగి ఁడు.

“వాడు మనమాట వింటాడా? నిలు
వునా తల కొట్టించుకొనేరకం.” వా.

తల కొట్టి మొలవేయు

చూ. తల గిల్లి మొలవేయు.

తల కొట్టివేసిన ట్లగు

అవమానకర మగు.

“సికొడు కిట్లా చేశా డని వాడు పని
మందిలో అనేసరికి నాకు తల కొట్టి
వేసిన ట్లయింది.”

వా.

2—3

తల కొట్టుకొన్నట్టు

విసుగును సూచించే పలుకు

బడి. పని అంతా పాడుగా

ఉన్న దనుట.

“పిడితో యీ వ్యవహారం తలకొట్టు
కొన్నట్టుగా ఉంది.”

వా.

తలకొట్లమారి

పెడసరపుమనిషి.

“బౌర! తలవ్రాత తలకొట్ల మారి
ధాత.”

రాధికా. 2.66.

“బట్టగూర్చుతనాన పుట్టచెం డెగరీని,
మఱచెనో తలకొట్లమారితనము.”

తారా. 3.37.

“వాడు పట్టి తలకొట్లమారి. వాడితో
యెవడు వేగుతాడు.”

వా.

తలకొత్తు

అనుమానించు.

“తలకొత్తక యది సేయు మనుడు.”

మార్క. 5.207.

తలకొఱ విడు

శవానికి తలవేపు దహనానికి

అగ్ని పెట్టు.

కౌర. హరి. ఉ. 2058. పం.

తలకొఱివి పెట్టే దిక్కు

దహనక్రియలు చేసే ఆత్మీ
యుడు.

చనిపోయినప్పుడు కొడుకో,
అలాంటివగ్గరివాడో కాష్ఠానికి
తలవైపు కొరివి పెట్టడంపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఆ ముసలాయనకు తలకొఱివి పెట్టే
దిక్కు లేకపోయింది గదా అని ఒకశ్రే

దిగులు. మే మెంత నచ్చచెప్పినా విని
పించుకోడు.” వా.

తలకొలుపు

1. లగ్నము చేయు.

“తలంచేటి తలపులు ధరణిధరుపై,
తలకొలుపుదురా తదీయులు.

తాళ్ల. ౭౦. 5.227.

2. కలిగించు.

ప్రభా. 1.56.

3. నెఱవేర్చు.

భార. విరా. 3.72.

4. బోధించు.

నారా. పంచ. 3.290.

5. ప్రేరేచు.

భార. ద్రో. 5.42.

తలకోల

పొడిచే, తన్నే ఆవులకు
పిదికేప్పుడు కొమ్ములకు కట్టే
కట్ట.

తలక్రొవ్వు

తలపొగరు.

“చులకనిమాట యిచ్చో నన్ను నాడి,
తల క్రొవ్విసందుకుఁ దల ద్రవ్వ నేడు.”

వర. రా. యు. పు. 125. పం. 10.

తల ఖాళీ అగు

శూన్య మగు.

“పొద్దున్నుంచీ తల ఖాళీగా ఉంది.
ఒక్క పంక్తి తోచడం లేదు.” వా.

తలగంప

తలమీద పెట్టుకొని అమ్మే
కూర గాయలు వగైరాల
గంప.

“తలగంప లమ్ముకొని బ్రతుకుతూంది
ఆమె యీ ఊళ్లో.” వా.

తలగడుగు

తలంటు, అభ్యంగన
స్నానము.

పాండు. 3.9.

చూ. తలకడుగు.

తలగబడు

తొలగు, మరలు.

తలగబెట్టు

తొలగించు.

తల గాచు

కాపాడు.

చూ. తల కాచు.

తల గిల్లి మొలవేయు

“నన్నేమో మీరు తలగిల్లి మొలవ
వేయుదు రని భీతిల్ల బోను.”

ధర్మజ. 62.18.

చూ. తల దీసి మొలవేయు.

తలగుంజ

నిట్రాడు.

తలగుండు

తలమీది గుండువంటి వాడు.

భయంకరుడు, ప్రాణాంత
కుడు - అని భావం.

ఇలాంటి పలుకుబడులు మన
కనేకం ఉన్నవి.

“పాంచరాత్రవతుల తలగుండు.”

పండితా. ప్రభ. పురా. పుట. 511.

చూ. ఎక్కుగొట్టు.

తలగుండు గండ

శత్రువు.

“సోదించు మారీ చుని తలగుండు గండ.” తాళ్ల. సం. 11.3.

తలగుడ్డ

పాగా, రుమాలు.

“సన్నంపుఁ దలగుడ్డఁ జాటుగాఁ బట్టి.” ద్వి. శ. సా. 1.12 పు.

తల గూడు

నెత్తిన పడు.

“రూఢిగా రా కుమారునిఁ జంపె ననెడి, యాడిక తలఁ గూడె నభిమాన మెడలె.”

కా. హరి. ద్వి. 2480-2481.

తలగొను

తాల్చు, ధరించు.

సాంబో. 1.100.

తల గొటిగించి పంపు

అవమానించి పంపు

“వాడు ఈ ఊరికి వస్తే తల గొటిగించి పంపిస్తాను.” వా.

తల గోకికొను

1. ఆ లో చ న లో పడు - పశ్చాత్తాపముతో.

“గోకి కొంచు శిరస్సులన్.”

గుంటూ. ఉత్త. 116.

2. ఆలోచించు, జవా బివ్వ లేక పోవు.

“నువ్వు తీసుకొనిపోయిన డబ్బు ఏ మయింది రా అంటే తల గోక్కుంటూ నిలబడతాడు.” వా.

తల గోయు

1. శిరఃఖండనము చేయు.

“ఇట జరాసంధుని నెఱుంగవే తొలి ? తల గోసి వేసెదఁ దరలక నిలువు.” ద్వి. భాగ. మధు. 53.

2. చంపు.

“అట్లు సని తల గోయుట కప్పించి.” భార. ద్రోణ. 4.101.

తలచమురు

తలకు రాచుకొను నూనె.

శ. ర.

తలచాటు

రక్షణ.

“ఏదో ఆ ముసలాయన అయినా తల చాటుగా ఉన్నాడు ఆ యింటికి?” వా.

తలచావడి

ఇంటిముందరి చావడి

శ. ర.

తలచిన తలపులు తలకూడినట్లు

కోరిక లన్ని ఈడేటినట్లు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 387.

చూ. ఆడ బోయిన తీర్థ మెదురై నట్లు.

తలచినపుడే తాతపెండ్లి

లేడికి లేచిందే ప్రయాణం అన్నట్లు ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“అన్నిటికీ సమయం రావాలి. తలచినపుడే తాతపెండ్లి అంటే యెట్లా?” వా.

తలచీర

1. తలపాగా.

భార. క్రో. 5.325.

2. మేలిముసుగు.

“పద్మనయన కోరి తలచీర వాటింప
నేర దయ్యె.” భాగ. 10. ఉ. 331.

తలచీర యెఱుగని దశ

మై మఱచిన, స్పృహ తప్పిన
స్థితి.పూర్వము ఎలాంటి పరిస్థితి
లోనూ శిరో వేష్టనాన్ని
తొలగిపోకుండా చూచుకొనే
వారు. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“తలచీర యెఱుగనిదశ ఘటిల్ల.”

శాశ్వి. 1.139.

తలచీర వాటించు

శిరస్త్రాణము పెట్టుకొను.

“తక్కిన యలంతి మానుసు తెల్లను
దలచీర వాటించు తలంపు లేక యొం
డొరుల నిలునిలు మని పలుకుచుం
గాలు నిలువక.”

భార. క్రో. 5.325.

తలచీర వీడినవాడు

శిరస్త్రాణము లేనివాడు.

“సిడంబు డించినవానిని.....దలచీర
వీడినవానిని.....”

భార. భీష్మ. 3.303.

తలచీల

నిట్రాడును, ఏతపు కదు
రును చేర్చి బిగించెడి చీల.

శ. ర.

తలచుట్ట

తలపాగా.

“బలుపాఁప తలచుట్ట లలవరించినవారు
లేత చందురులఁ దాల్చినవారు.”

పాండు. 1.165.

తలచుట్టు

తలపాగ.

భార. విరా. 5.210.

తలచుట్టూ తిరిగినా నోటిలోదే
కబళంఏం చేసినా యిది తప్పదు
గదా అనేపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.“ఎక్కడికి పోయినా ఎప్పటి కయినా
నీ దగ్గరికి రావలసినవాళ్లమే. తలచుట్టూ
తిరిగినా.....”

చూ. తల ముచ్చుట్టులు దిరిగిన...

తలచునంతటిలో

త్వరలో.

“తలచునంతటిలో జాణతనము లాడి
లోఁబఱచి...”

హంస. 4.48.

తల చూప నోడు

మొగము చూపలేక పోవు.

“తజనపదంబుల సుహృజ్జనులకుఁ దల
చూప నోడి దూర దేశాంతరంబుల
యాయావరపుత్తి నరారణం జూన
ర్చుచు.”

కళా. 6.172.

తల చూపు

1. కలుగు.

“తల చూపెఁ గోర్కులు.”

రంగ. రా. బాల. పు. 21. పం. 10.

2. కనబడు.

“జలచరములు తల చూపక.”

విప్ర. 2.44.

తల చెడు

1. భయపడు.

“తల చెడి పాఱక బాహు, బల మొప్పుగ...” భాగ. 10. ఉ. 895.

2. వితంతు వగు, ముండ మోయు.

వితంతు వయితే కొన్నివర్గాలలో తలవెండ్రుకలు తీసివేసే అలవాటుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఒడ లెటుంగవో చచ్చిపో యుర్వి లేవో, చేరఁజాలక తలచెడి జీర మెతో.” పెద్దనచాటువు. వావిళ్ళ.
“ఆ పిల్ల పాపం చిన్నతనంలోనే తలచెడి యింటికి వచ్చింది.” వా.

తల డించు

తల వంచు, లొంగు, జంకు.

“జరాసుతుని బలము ... హలికిఁ దల డించెన్.” భాగ. 10. పూ. 1560.

తలడిల్లు

భయపడు.

“విర కులు తలడిల్లువేళలు.”

భాగ. 10. పూ. 962. (శ. ర.)

తలతంత్రము

ముందు నడచు సైన్యము.

సైన్యం బయలుదేరేముందు కొందఱిని పంపుట ఆచారం.

“ధారలు వట్టఁ బంపుఁ దలతంత్రముఁ దా వడి నంపు.” కుమా. 11.5.

తల తగులు

అనుభవమునకు వచ్చు.

“ఎవరి కైనా తల తగిలితేనే కానీ తెలియదు.” వా.

తల తడివి చూచుకొను

ఎక్కువ దెబ్బ తగుల లేదు కదా అన్నట్లు ఊహింపడు. అనగా బాగా శాస్త్రీ అయినది అన్నసూచన యిందులో ఉన్నది.

“వా డేం తల తడివి చూచుకొంటూ వెళ్లిపోతున్నాడు. నాలుగు పడ్డా యేమిటా?” వా.

తల తనఖా పెట్టి అయినా

ఏదో విధంగా, ఎన్ని కష్టాలు పడి అయినా అనుట.

ఈ తనఖాకు బదులుగా ఒక్కొక్క ప్రాంతాన్నిబట్టి కుదువ, అడుమానం వగైరా పదాలను ఉపయోగిస్తారు.

“తల తనఖా పెట్టి అయినా సరే నీ అప్పు దమ్మిడిలతోసహా తీర్చేస్తాను.”

తలతల

తలకు; ఒక్కొక్కరికి.

“వెలదులు పదియాలువేలు నూన్లు రును, దలతలఁ బదియేసి తనయులఁ గనిరి.” ద్విప. కల్యా. పు. 127.

తలతల కొట్టుకొను

చూ. నెత్తి నెత్తి కొట్టుకొను.

తలతల మను

తళతళ మను, మెరియు.

“తలతల మను వజ్రంబుల తలతల...”
సారం. 2.223.

తలతల వెలుగు

తళతళ మెఱయు.

నేడు తళతళ అని వాడుక.

“గారికి...తల, తల వెలుగుచు శిశిర
రుచిరదశనము లొప్పెన్.”

కుమా. 3.63.

తల తాకట్టు పెట్టి

ఏ అవస్థ అయినా పడి.

“తల తాకట్టు పెట్టయినా తెచ్చి వాడి
బాకీ ఈ నెలలో తీర్చెయ్యాలి. వాడు
మరీ నానా మాటలూ అంటున్నాడు.”

వా.

చూ. తల తనఖా పెట్టి...

తల తిప్పు

మెకముచేత తల తిరుగు.

“పొద్దున్నుంచీ తల తిప్పుతూ ఉంది.
ఏమీ చేయ లేక పోతున్నాను.” వా.

తల తిరిగి నోటికి కబళము

వచ్చు

ఎన్ని తిప్పలు పడినా కడకు
ఫలితము దక్కు.

తలతిరుగుడు

తలపొగుడు.

“ఈ తలతిరుగుడు మాట లన్నీ వదిలి
పెట్టి సవ్యంగా మాట్లాడితే ఏమయినా
చెప్పవచ్చు.”

వా.

తల తీసి మొల వేస్తాడా ?

వా డేం చేయగలడు అన్న
సందర్భంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“వా డంటే నా కేం భయం రా. తల
తీసి మొల వేస్తాడా?”

వా.

తల తీస్తాడా ?

వా డేం చేయగలడు? అని
నిరసనగా ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“వాడి ఎదురుగానే చెబుతాను. వా
డేం తల తీస్తాడా?”

వా.

తల తెగగొట్టు

శిరస్సు ఖండించు.

“మగం డా పట్టెంబునం దల దెగం
గొట్టినం గొట్టుం గాక.” కళా. 3.202.

తల తొలిచి వేయు

దిగులు అనవరతంగా
వేధించు.

“ఆ అమ్మాయిని ఏం చెయ్యాలి అన్నజే
నా తల తొలిచి వేస్తూ ఉంది.”

వా.

తలత్రాడు

పశువుల కొమ్ములకు కట్టే
త్రాడు.

పాండు. 5.245.

తలత్రాణము

చేజోడు.

“తను త్రాణ తలత్రాణంబులు
ధరించి.” భార. విరా. 4.168.

తలదండ

సీమారక్షకము.

“ఇల కెల్లం దలదండ చెలియలికట్టయే,
రాజాజ్ఞ నభిపై రాలుం గాక.”
భీష్మ. రా. అయో. 265.

తల దన్ను

మించు, అతిశయించు.

“పుట్టినప్పుడే జవ్వనంబును సమస్త,
భామినీకోటిఁ దల దన్నుపాటి చెలువు,
గలిగి దీనికి...” కవల. 3.67.

“చెలియ పెన్నెటిగుంపు చీకటిఁ దల
దన్నె, వదనము కళఁ బట్టి చదిపె
విధుని.” బిల్వ. 2.120.

తల దాకు

అనుభవమునకు వచ్చు.

“కామిను లందఱుఁ గఠినాత్ము లనుట,
యీ మేర తల దాఁకి యిట సరి వచ్చె.”

వర. రా. అయో. పు. 302. పం. 28.

“మనం ఎన్ని మాటలు చెప్పినా వాడికి
తల దాకితే గానీ తెలియదు.” వా.

తల దాచికొను

రక్షణ కల్పించుకొను.

“వెడలియుఁ దల దాఁచ వెర వేమి
గానక, యడవుల నిడుమల నందు
వారు.” సింహాద్రినా. శ. 11.

తల దాచుకునే చోటు

ఆశ్రయము.

“వాడి కీ ఊళ్లో తల దాచుకొనే చోటు
లేకుండా పోయింది.” వా.

తల దాటు

మించు.

“ననుఁ దల దాటు నింక నొక నాయ
కునికొ వరియించి యుండునా?”

పాణి. 2.28.

“అందఱుకం దల దాఁటి భూపుఁ డె.”
దేవీ. 6.525.

తల దించుకొను

తల వంచుకొను - అవమాన
ముతో—

“పాపం! వీధిలోనికి వెడితే వాడు తల
దించుకొని వెడతాడు.” వా.

తలదుడ్డు

తలగల చేతికట్ట.

వేం. పంచ. 1.598.

తలదువారము

ముఖద్వారము, తలవాకిలి.

అచ్చ. కా. అయో. 10.

తల దూర్పు(కొను)

తల దాచుకొని ఏదో ఒక

మూలలో పడి ఉండు - దీనత

ఇందులో సూచితం.

“సురేంద్రుండు జీర్ణ పర్యాశ్రమమున,
నొడలు కడుఁ జిక్కి నొగులుచు సున్న
తపసి, పడఁతి తల దూర్పుకొను చుట్టు
గుడిసెపంచఁ, జేరె...”

జాహ్నువీ. 4.81.

తల దెగిపడి యప్పు దీర్పు

తల యిచ్చి అయినా సరే

ఆప్పు తీర్పు-ప్రాణమిచ్చినా

మీ అప్పు తీర్చుకొంటాను

అనురీతిగా ఉపయోగం.

“దీనతమై దల దెగిపడి యప్పు పూని
తీర్చెద.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పం. క్తి. 659-60.

తల ద్రొక్కు

ఎక్కు, అధిరోహించు,

మించు.

తల ధరించు

శిరసావహించు.

“తమ్ము లిద్దఱుఁ దన యాజ్ఞఁ దల
ధరించి.”

హర. పీఠిక. 27.

చూ. తల దాల్చు.

తలనట్లు

వేరుపురుగు కొట్టి ఎండిన
మోసులు.

తల నడ్చికొనుడు

మీతలమీదనే వేసి కొట్టు
కొనండి.

విసుగుగా ఇదంతా మీరే
అనుభవించండి. నే పోతాను
అనునప్పు డంటారు.

“ఖలులార యిండు వృత్తులు నూరు
మీరు, తల నడ్చికొనుడు.”

బస. 7.192.

నేటికీ వాడుకలో—‘మీతల
మీదనే కొట్టుకోండి రా.
వెధవా స్త్రీ ఎవడి క్కావాలి?’

తల నిండగ నర్థము పోసినను

నిలువెత్తు ధనం పోసినా.

“విడిచితి నింక నీవు తల నిండగ
నర్థము పోసి తేని నేనడు గటు
పెట్టగా వెఱుతు నచ్యుత! నిన్నునే
కొల్చి యుండెదన్.” ప్రభా. 1.98.

తలనిక్కు

గర్వము.

“వాడికి యేం చూసుకొనో యేమో
గానీ మహా తలనిక్కు.” వా.

తలను గట్టికొను

నెత్తిన వేసుకొను.

నీ తలమీదనే వేసుకో అను
పట్ల అనుమాట.

“నీవ యర్వి యేలు, గుఱ్ఱములును నేను

గుఱ్ఱ రేని బయలు నీ, తలనె కట్టి
కొనుము ధర్మతనయ.”

భార. శల్య. 2.72.

చూ. తల నడ్చికొనుడు.

తలను నరములతో పెఱుకు

నరములతో పాటు తలను
పెఱుకు, దారుణముగా
శిక్షించు.

“...ఎందుఁ బాతినఁ గూడం, దఱి
మెదఁ దల నరములతోఁ, బెఱికెద నను
చున్.” కథా. 3.161.

తలనొప్పి

సరిపడనిది, విసుగు కల్గించు
నది.

“వాడిమాట లంటే నాకు తలనొప్పి.”
వా.

చూ. తలకాయనొప్పి,
తలయేరు.

తల నోరు మొత్తుకొను

నెత్తి నోరు కొట్టుకొను.

“పృథ్వి వేసన్ దల నోరు మొత్తుకో.”
పాణి. 6.86.

చూ. నెత్తి నోరు కొట్టుకొను.

తలపండు

తల.

“పలుకుఁజేనియ గలదలపండు వేల్పుఁ,
దలఁచి.” ద్వా. 2.89.

తల పండు పగలా :

ఒక తిట్టు.

“ఓరి! నీతలపండు పగలా.” వా.

తలను కాయతోనూ, పండు
తోనూ పోల్చడం మనవాళ్ల
కలవాటు.

తలపంపు బుడుపు

పైనున్న నరాలను సడల్చు,
మెడపంపులు తోము.

“తను దమ్మి దొంతులఁ దలపంపు
బుడిప్పి.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 333.

తల పగిలిపోవు

తలనొప్పిగా ఉండు.

“పొద్దుటనుంచీ ఈ పిల్లల గొడవతో
తల పగిలిపోతూ ఉంది.” వా.

తల పగుల గొడతాను

ఒక తిట్టు.

“మళ్ళీ ఆమాట అన్నా వంటే తల
పగలగొడతాను. జాగ్రత్త.” వా.

తలపట్టక పోరు

దిగులుపడక పోరాడు.

“పలుకులఁ బని లే దీరే, తల పట్టక
పోరువారు.” భార. ద్రోణ. 5.37.

తల పట్టి చూచుకొను

ఏదో చావలేదు గదా అని
శాస్త్రీ ఏదో అయినతర్వాత
చూచుకొను.

దెబ్బ తగిలిన దేమో అని
తల తడవి చూచుకొను.

దుమ్ము దులుపుకొని పోవు
వంటిది.

“బ్రదుకు జీవము కల్గెఁ గాఁ దలపట్టి
చూచుకొనంగ.” రామాభ్యు. 6.70.

“...తప్పిపోకకుం దప్పి నిలిచిన తరు
చరులు తలలు వట్టి చూచికొనిరి.”

రామాభ్యు. 8.159.

“ఏమి చెప్పఁ బులి నోరికండ విడి పడ
గతిం దలపట్టి చూచుకొనుచున్.”

ప్రభా. 1.91.

“రాముఁడు చంపక రానిచ్చె నిన్ను...,
తలవట్టి చూచుక తప్పి వచ్చితివి.”

వర. రా. యు.

చూ. తల తడివి చూచుకొను.

తల పట్టుకొను

1. సిగ పట్టుకొను.

“తల వట్టుకొను నొక్క తరుణి
లలానుంబు.” కా. మా. 2.18.

2. తలనొప్పిని సూచిస్తూ
చేయు చేష్ట. దిగులును
కూడా ఇది సూచిస్తుంది.

“వాడు తల పట్టుకొని కూర్చున్నాడు.”
వా.

తలపట్టు వేసుకొను

తలకు ఏ శొంఠో, ఆవాలో
నూరి లేవనము చేసుకొను.

“జ్వరంగా ఉందని నిన్న తలపట్టు
వేసుకున్నాను. ఈ రోజు కాస్త నెమ్మదిగా ఉంది.” వా.

తల పట్టేవాడు

ఒక తిట్టు.

నీచు డనుట.

తలపట్లకు దిగు

దెబ్బలాటకు దిగు.

‘దిగు’ కు బదులు పూను,
తోడగు ఇత్యాదులు వచ్చుట
కలదు.

“...వాక్యోపవాక్యంబులం, గా
కముం దలపట్టకుం దొడఁగి రాకల్యాణ
వేదీసలిన్.” పాంచాలీ.
“ముం దేదో కేవలం వాదంగానే ఆరం
భించినా, కడకు వారిద్దరూ తలపట్టకు
దగినారు.” వా.

తలపట్టకు సిగపట్టకు దిగు

దెబ్బలాటకు దిగు.

“మామూలుగానే మాట్లాడుకొం
టున్నారనుకొన్నాను. ఇంతలో తల
పట్టకు సిగపట్టకు దిగుతా రనుకో
లేదు.” వా.

తలపట్టు పట్టుకొను

తగవులాడు.

కా. త. 190.

తలపట్టు - సిగపట్టు

కలహము.

“.....వీని, తరుణికి నొకమఱి తల
పట్టు వేసి, నగుచుఁ జూచెదఁ గాక.”
గౌర. హరి. ద్వి. 1025-1027.

“వాళ్ళింట్లో ఎప్పుడూ తలపట్టూ సిగ
పట్టూ.” వా.

కొట్లాడునప్పుడు వెండ్రుకలను
పట్టి లాగుటపై ఏర్పడిన
పలుకుబడి.

చూ. సిగపట్టు.

తలపట్టు సిగపట్టు అగు

కలహ మగు.

“వాడికి వీడికి తలపట్టూ సిగపట్టూ
అయింది.” వా.

తలపడు

1. డీకొను ; సిద్ధపడు.

“రాక్షసుఁడు శక్తితోడఁ దలపడె.”

కాశీ. 6.238.

“దొమ్మికిఁ దలపడితివి నీకు వీర
ధర్మమే?” జైమి. 7.178.

“వా డింతదానికి తలపడతా డని నే
ననుకో లేదు.” వా.

2. సమీపించు.

ఆము. 4.130.

తల పని

క్షువరం.

“చీదరగా ఉంది. తలపని చేసుకు
రావాలి.” వా.

ఇది దక్షిణాంధ్రంలో ఎక్కు
వగా వాడుకలో ఉన్న పలుకు
బడి.

తలపని చేయించుకొను

క్షౌరము చేయించుకొను.

“తల బాగా పెరిగింది. తలపని చేయిం
చుకోవాలి.” వా.

తలపని తలపు

అకస్మాత్తుగా కలిగిన ఆలో
చన.

పాండు. 4.257.

చూ. తలవని తలంపు.

తల పరిగె (తలిపెర)

ఉటకాల్పకు ఆరంభ
స్థానము.

రాయలసీమలో ‘తలిపెర’
లెక్కువ. తల పరిగె అను
టకు తలపెర అనుటే నేటి
వాడుక.

“ఈ కాలవకు మూడు మెళ్లలో ఉంది
తలిపెర.” వా.

తలపరువు

యోగ్యత, ప్రతిష్ఠ.
గువ్వలచెన్న. 66.

తలపాగ

రుమాలు, పాగా.

తలపాటు

1. ఆశ్రయము.

“నిస్సీమవృత్తి, దొరయ వలసెను దల
పాటు దొరకుకతన.”

భాస్క. యుద్ధ. 2094.

2. కవియుట.

రామా. 8.98.

తలపాలు

ఒక శిరోభూషణము, తల
పుట్టె.

తలపుండ్లు కడుగు

బాధానివర్తి చేయు.

“తలపుండ్లు గడిగించి తను బ్రదికించె
గా, యడవి జోరాహతుం డైన
దచ్చి.” పాండు. 3.68.

తలపుండ్లు గడిగి (రక్షించు)

ఇబ్బందులు తీర్చి (కాపాడు.)

“నడుమఁ జూచగ నీవు నా తలపుండ్లు,
గడిగి రక్షించెదో కరపుకాలమున.”

గౌర. హరి. ద్వి. 1253-1254.

తలపు గీడు చేయు

తలపు చెఱుచు.

“తలపు గీడు చేసి యెలప్రాయమున
నొండు, తలపునందు బట్టుకొలుపు
లీతి.” భార. సా.ప్ర. 1.45.

తలపుచ్చె

తలపుట్టె.

గౌర. హరి. 1016. పం.

తలపు నిలుపు

మనసు నిలుపు.

“అంబికానాథుఁ డి టను నతనితోడఁ,
దలపు నీదెస నిలిపెద దానఁజేసి.”

భార. కర్ణ. 1.301.

తలపుబడి నడుచు

ఇష్టప్రకారము నడుచు.

“ఏను నీ తలపుబడిన నడచెద నని.”

కళా. 6.64.

తలపువ్వు వాడక

ఏ విధ మైన కష్టనష్టాలపాలు

కాక, చెక్కు చెదరక.

“అరగయ్యంబున దివిజాలు, దిరుగుడువడి
రింకమీఁద భృతి చెడి తిరుగుం, బురు
హూతుఁ డనుచుఁ దమవా, రరసినఁ
దలపువ్వు వాడ దని సంతసిలన్.”

ఉ. హరి. 1.21.

“తలపువ్వు వాడక తరుణీలలామ,
యెలనవ్వు సిగురొత్త నెప్పటియట్టు.”

హరి. ద్వి. 1. భా. 287.

తలపు నేయు

1. కోరు.

“...ఆతని తలపుఁ దెలిసి తగులఁ
దలపు చేసి.” వి. పు. 6.18.

2. జ్ఞప్తికి తెచ్చు.

“బో, ర్తలుపుఁ దలంపు నేయుచు
నురంబు గరంబు పరిస్ఫురింపఁగన్.”

పాండు. 2.36.

“...గంగా యమునా, సంగమముం
దలపు చేసె సజలాకృతి యె.”

కవిక. 4.128.

తలపూవు వాడకుండా

చెక్కు చెదరకుండా.

“తలపూ వాడక యుండుము, తలపూ వాడంగ వికచతామరసాక్షి!”

పాఠ. 1 ఆ.

చూ. తలపువ్వు వాడక.

తలపెట్టు

మొదలు పెట్టు, తలపోయు;

తలపడునట్లు చేయు.

“కొఱవిం దల గోకికొనుటకుం దల పెట్టన్.” రాజ. చ. 2.43.

“తలపెట్టకుం డీక నెన్నడు.”

కళా. 5.57.

“హౌదల ధరణీపాలక, యౌ దలవం పాయె నిష్ప డందఱలో నె, చోచ్చదల పెట్టక నెన రి, చోచ్చదల పెట్ట కటు విడువు చూతువు నన్నన్.”

సా. 2.234.

తల పెత్తు

తలపు పుట్టు.

“...మహాగ్నిలో మిడుత వై కాలం దలం పెత్తెనే?”

భాస్క. ఆర. 2.101.

తలపై తల వచ్చినను

ఏ మయినా; ఎంత గొప్పవాడ వైనా.

“కలుషంబున కింతేనియు, నులుకవు నేక జెల్ల నిష్ప లాడి గట్టికొనం, దలం తురె కటకట! తలపై, దల వచ్చిన ధరం బతివ్రతలం జెనకుదురే.”

నలచ. 6.30.

తలపై నాలు గక్షింతలు వడు

టిట్లు తగులు.

“వాళ్ల నాన్నకు తెలిసి తలపైన నాలుగు అక్షింతలు పడేదాకా వాడు అలాగే తిరుగుతూంటాడు.” వా.

తలపొగరు

మదము.

“వాడికి తలపొగ రెక్కువ. వాడితో ఎవడు మాట్లాడుతాడు?” వా.

తలపొడుగు ధనము పోయు

క న కా భి పే క ము చేయు వంటిది.

సుమతి. 84.

చూ. నిలువెత్తు....

తలపొలము

పొలిమేర; ఎత్తైన భూమి.

“ఈతఁడు దొంగ కూటి కేలాగునఁ జొచ్చెఁ దా దల పొలంబుల నిల్చు నె సాదు రేగినన్.” విప్ర. 5.41.

తలపోత

ఆలోచన, కోరిక, విచారము, ఊహ.

తలపోయు

ఆలోచించు.

ఇందుకు దగ్గటి భావచ్ఛాయలు.

“తన బుద్ధి నెంతయుఁ దల పోసి చూచి.”

రంగ. రా. బాల. పు. 5. పం. 13.

తలపోసుకొను

చెప్పకొను.

“తన మాటయె తల పోసి కొను చుండ.” రామా. 7.6.

తలప్రాణము తోకకు వచ్చు

చచ్చిన చా వగు.

“.....సితమయూఖ! నినుం జెలి
యఁగఁ గోరి యూరక యటు చేరి
నంతఁ దలప్రాణము దోకకు వచ్చె
లక్క సేయక...” సారం. 2.173.

“.....హరుఁడు కోపసునం గనుఁ
గొన్న నంగముం, బజిపటి యయ్యె
నట్టె తలప్రాణము తోకకు వచ్చె
నెవ్వరిం, గఱచు...” దశకు. 3.29.

తల బిట్టకట్టు

విసుగు పుట్టు.

“వాడికి చెప్పి చెప్పి నాకు తల బిట్ట
కట్టి పోయింది.” వా.

తలబిరుసు (తనం)

తలపోగడు.

“అంత తలబిరుసు తనం మంచిది
కాదు. పెద్దవాళ్ల మాటలకు తగివ
గౌరవం యివ్వాలి.” వా.

“అంత తలబిరు సయితే ఎట్లరాళి?”
వా.

తలబిళ్ల

తలగడ.

తల బీకనకాయ లగు

ఛిన్నాభిన్న మగు, కళవళే
వడు.

“చిలువ దళవాయు లప్పుడు, తల బీకన
కాయ లై యథాయథ లై కూ, కులు
వత్తులు నై మొనతల, నిలువక శేషహి
కడకు నెఱి చెడి పాఱన్.”

జైమి. 2.102.

తల బొప్పి కట్టు

1. విసుగెత్తు.

“వీడికి చదువు చెప్ప లేక నాతల బొప్పి
కట్టింది.” వా.

2. కట్టనప్రములు పడు.

“...శీర్ష మిప్పటికే తద్దయు బొప్పెలు
కట్టెఁ జూచితే.”

గీర. లోకా. 35.

తలభారము

పడినెము పట్టి తల బరువుగా
నుండు.

“విక్రాంతాలాపము లాడువాండ్ర
తలభారం బూడ్చు కేనాటికికా.”

గీర. లోకా. 34.

తలమాటు

చేటు.

“రఘువంశమునకుకా, దలమా టించు
కయు లేమి.” నిర్వ. 9 ఆ.

తలమానికము

1. శ్రేష్ఠుడు, శ్రేష్ఠురాలు.

“కన్నియ తలమానిక మగు, నన్నాగటి
చాలిపేరి యతివన్.”

రామా. 5.189.

2. శిరోఘాతము.

చెన్న. 1.117.

తలమానిసి

ప్రధానపురుషుడు.

వాల్మీకి. 2.122.

తల మాయ

1. దుమ్ము పట్టు.

వెండ్రుక లెక్కువగా పెరుగు.

“తల మాసిన నొలు మాసిన, వలువలు
మాసినను బ్రాణవల్లభు నైనన్, గుల
కాంత యైన నొల్లడు.”

సుమతి.

2. అభ్యంగ నన్నా నము
చేయక పోయినప్పుడు తల
మాసిన దనీ అంటారు.

చూ. తల మాసినవాడు.

తలమావి వీడని

బొత్తిగా చిన్నవా డనుట.
బిడ్డ పుట్టిన కాసేపటికే
మాయను కోసి వేస్తారు.
అది కూడా వీడని వయసంటే
అతి చిన్నతన మనుట.

“నీవు తలమావి వీడని నిసువువయసు,
నాడె జేజేల దళవాయి నాయకరపుర,
బట్టమన నిల్చి తారకుం గిట్టి ప్రాథ,
తరరణక్రీడ యొనరించుతటి మహాత్మ!”
పాండు. 1.145.

తల మాసినవాడు

ఒక టిట్టు - ద ర్చేసి నె ధ వ
వంటిది.

నిరసనగా అనుమాట.

“ఏ తల మా సిన వా డో దొరక్క
పోతాడా? వాణ్ణి బోర్లించక పోతామా
అని వాడు చూస్తుంటాడు.” వా.

తలమాను వోని

తలమీది మావి - మాయ -
వీడని, పసిపాప అయిన...

“తా నెత్తికొంటి రక్కల, నేనియుం
దలమాను వోని నెత్తురుకుదుముకా, నే
నానిక జేసి...” కుమా. 10.166.

తలమాళిగ

ఏనుగ కుంభస్థలంపై ఉంచే
వస్త్రాలంకారము.

వాల్మీకి. 3.30.

తల మించు

తల మీటు.

తల మిగిలి తాడి పొడవగు

తలమునుక లగు, మితి
మీటు.

“చల మేటికిర మ్మింక గో, మలదూప!
పిశంగనేత్ర! మన్మథబాధల్, తల
మిగిలి తాడిపాడవై, బలిసెను దమి
మీట నాదుపజ్జక వేగన్.”

చంద్రశేఖ. 2.48.

తల మిగులు

1. విజృంభించు.

“తత్సమయంబునఁ దల మిగిలి జయ
ద్రఘండు రాద్రం బెసంగ.”

భార. భీష్మ. 3.55.

2. మించు.

“కని యశ్వత్థామయుఁ గృపుర, డును
గృతవర్ముడును నెక్కుడు బరవసము
నన్, మన నేనకుం దల మిగిలిన, మను
జేశ్వర! కవిసెఁ గ్రీడి మద మెల
రాదన్.” భార. శల్య. 1.242.

తలమిన్న

తలమానికము.

“అక్కన్నె తలమిన్న యంది మి
న్నంది.”

వర. రా. శా. పు. 19. పం. 12.

తలమీద కండ్లు

పొగరును సూచించుమాట.

చూ. నెత్తిమీద కన్నులు.

తలమీద చెయి పెట్టు

మోసము చేయు, నాశనము
చేయు.

“వా డెందరి తలల మీద చెయి పెట్టాడో? ఇప్పుడు ఈ ఊళ్ళోకి వచ్చాడు.”

భస్మాసురుడికి తన చేతిని ఎవరి తలమీద పెడితే వాళ్లు భస్మం అయేటట్టుగా కలిగిన వరంపై వచ్చిన దేమా!

తలమీద తల వడినను

ఏ మయినా.

మిన్ను విటిగి మీద పడినా అనుట.

“మేము తలమీద దలపడ్డ మిన్ను విటిగి, పైన బడినను రాత్రులు బగటి పూట, కెప్పుచేతను గాని భోంచేయ వయ్య.” నందక. 82.

తలమీద తల మొలిచినా

వా డెంత గొప్పవా డైనా అని నిరసనార్థం లో అనే మాట.

“వానికి తలమీద తల మొలిచినా సరే నేను నమస్కరించను. వాడు ఒట్టి నీచుడు.”

తలమీద నుంచు

శిరసావహించు.

“గురుప్రియవచనములు, తలమీద నుంచి సంతస మంది.”

వర. రా. బా. పు. 83. పం. 15.

తలమీద వచ్చు

ప్రాణముమీదికి వచ్చు.

“కులసతి బాసిన గొడుగు వోయినను, దలమీద వచ్చిన దాల్చిమి దూలి.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పం. 259-60.

“నువ్వు వద్దరా అంటే వినకుండా తల మీదికి తెచ్చుకొన్నావు.”

వా.

తలమీటి చను

హద్దు మీటి ప్రవర్తించు.

పాండు. 4.282.

“వాడు ఈ మధ్య మరీ తలమీది పోయి నాడు. ఎవడి మాటా వినడం లేదు.”

వా.

తల మీటు

1. మించు.

“నలినాక్ష! యేరితి నాడు నామిత్రుఁ, దల మీటి నరకు నుద్దండతఁ జంపి.”

ద్విప. జగ. పు. 177.

2. మించి పోవు, మీటి పోవు.

“నావుడు వాయునందనుడు నందన! పొమ్ము చమూవధూటి నీ, కైవస మైన లెస్స యటు గాక నినుం దల మీటె నేని దొ, దొవుల నిల్చి...”

జైమి. 2.57.

వాడుకలో—

ద్వితీయ కాక వక్తిగానే ‘నీకూ తల మీటి పోతే — నీకూ సాధ్యము కాకపోతే’ అనే రీతిగానే వినబడుతుంది.

తలము గాదు

సాధ్యము కాదు.

“మగువ సోయగపు నెమ్మొగ మెంచఁ గొలు వున్న, వెలిదమ్మివానికి దలము గాదు.”

శుక. 2.7.

చూ. తలము కాదు.

తల ముచ్చట్లులు దిరిగిన దల
పోయగ నోరి లోనిదయ
కడి యన్నట్లు

తల చుట్టూ చెయ్యి తిప్పినా
కడకు కడి పెట్టవలసింది నోటి
లోనే కదా!

సూటిగా వెళ్ళక అననసర
మైన యీ తిరుగుడు ఎందుకు
అనేపట్ల ఉపయోగించేపలుకు
బడి.

“తల ముచ్చట్లులు దిరిగిన, దల
పోయగ నోరిలోనిదయ కడి యన్న,
టిల నేతెఱుగుల దిరిగిన, గలుగదు
గతి విఘ్నసేవ గావింపకయన్.”

పాండు. 4.276.

తలము తప్పిన

అలవి మా లిన, అత్యధిక
మయిన అనుట.

“తలము దప్పిన యట్టి ధనరాశి
కేడి.” గా. హరి. ప్రథ. పం. 317.

తల మునిగిన

అధిక మైన, తలకు మించిన.
భాస్క. రా. యు. 1397.

తలమునుక లగు

తలకు మించిపోవు, దుర్భర
మగు, అధిక మగు.

“.....అట్లు దాకటయూ వారల
నతఁడు గన్నెరాకమ్మలం జీతాకు
పఱచె నట్లు గురుండు మొదలైనచుండ
అకు నాధనంజయుపోరు దలమునుక
లయ్యె.” భార. భీష్మ. 3.218.

భార. శల్య. 2.408.

“ఊహలు కుత్తుకబం పై, మోహము
తలమునుక లగుదు ముద్దియ మదిలో,
బాహుబాహి కచాకచి, కూహకమతి
పట్టి పెనగి ణో యనుచు వడిన్.”

హంస. 2.82.

తలమునకు లగు

తలమునుక లగు.

“మద్బాహుపీఠ్యంబు మహితధైర్యం
బును, దలమునకు లైనసధర్మవృత్తి.”
శల్య. 2.408.

“...అ తరళాయ తేక్షణ కటాక్ష
విలాసరసప్రవాహముల్, కుత్తుకబంటి
తామరలకుక దలమునకులు గండు
మొలకున్.” విజ. 3.15.

తలముడులు

దొంగలు, వేటకాండ్రు ఉప
యోగించే సాధనము.

రూ. తలముళ్లు.

తలమూటలు మోయు

కూలికి బరువులు మోయు.

“వీడు ఈ ఊళ్లో తలమూటలు మోస్తూ
బతుకుతున్నాడు.” వా.

తల మొత్తి బాసయిచ్చు

ప్రమాణం చేసేటప్పుడు తల
తాకడం ఆచారం. అంటే నీ
మీద ఆన అన్నమాట. ఇట్లే
పుస్తకం తాకి కాని, దేవుణ్ణి
తాకి కాని, దీప మార్చి కాని
ప్రమాణం చేస్తారు.

దీనికి తల తడిచి, తల తాకి
రూపాంతరములు,

“దునిమి బలి యొసఁగె సాహస, మెన
యం దల మొత్తి బాస యిచ్చెద నను
చున్.” శుక. 2.77.

తల మొత్తుకొని

ఎంత గట్టిగానో.

“ఎంత తల మొత్తుకొని చెప్పినా వాడు
విన లేడు.” వా.

తల మొల యెటుగక

మొదలూ కొనా తెలియక,

“అని తల మొల యెటుంగక పల
వించుచు భృత్యామాత్య బంధుజనం
బులం గూడి యడలుచు,”

భాగ. 6.452.

తల మొలెటుగ నిచ్చు

తలా తోకా తెలియ నిచ్చు.

“జైవమా నీ మాయ తలమొ లెటుంగ
నీడు.” తాళ్ల. సం. 6.4.

తల మోచి

1. శిరసావహించి.

“శంబరనూదనాహితుని శాసనముం
దల మోచి వచ్చి లోకాంబ తడియ
సన్నిధిఁ బ్రయంబున నిల్చె.”

కా. మా. 1.91.

చూ. తల చాల్చు.

2. నెత్తిన పెట్టుకొని.

గౌరవాదర ప్రేమలను
తెలుపు పలుకుబడి.

“మున్నొక రాఘవుండు తల మోచి
భజించు విభీషణాదులన్.”

పాండు. 1.54.

వాడుకలో—నెత్తిన పెట్టు
కొని అన్నదే నిలిచింది.

‘ఆయన్ను నెత్తిన పెట్టుకొని

2—4

పూజిస్తూ వచ్చాను. కాని
ఆయనకు నామీద దయ
లేక పోయింది.’

3. భక్తిశ్రద్ధలతో.

“జేవర యాజ్ఞ దల మోచి చేయు
దాన.” భార. ద్రోణ. 2.175.

తల మోచు

ఒప్పుకొను.

“తల మోచి యేను ధర్మంబె చేపట్ట.”
వర. రా. అర. పు. 280. పం. 18.

తలమోపులు

ఎక్కువ; మోపెడు.

“తండ్రిపతండము లై తలమోపులు
పనులు, చండె పెట్టి పనిగొను సంసారము.” తాళ్ల. సం. 8.111.

తలమోసల యుండు

ముందు నిలబడి బాధ్యత
వహించు.

“ముజ్జగ మేలువేల్పు తలమోసల నుండి
వివాహాయత్నమున్, సజ్జ మొనర్చు.”
వసు. 5.78.

తల యంటు

అ భ్యం గ న స్నానము
చేయించు.

“పలుమఱుం దల యంటి తగ న్నలు
గిడి...” కళా. 6.194.

తలయంపి

1. తలవైపు.

“కౌరవాధినాథుం డరిగి తలయంపి
నున్నతాసనమున నుండె.”

భార. ఉద్యో. 1.65.

“కాల్గడ దలయంపిగా నిదుర
గైకొన.” హరి. పూ. 1.87.

2. తలగడ.

“తలయంపి ధవళనిద్రావంభ మిడు వారు.” శవ. 2.70.

“చే దలయంపిగా నవ్విభుండు దర్శ శయనుడై వాసరత్రయము నియతి నుండ.”

భాస్క. రామా. యు. 213.

తల యగు

కలియు.

వేంక. పంచ. 4.779.

తలయారి

తలవరి.

సార. 3.170.

తల యున్న కుళ్ళాయి తగిలింప వచ్చు

ఊపిరి ఉంటే ఉప్పమ్ముకొని తినవచ్చు అన్నట్లే ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“పోవల దట్టి పావురములు లేవె, తల యాన్నఁ గుళ్ళాయి తగిలింపవచ్చు, గలర వంబులు నీవు గలిగినఁ గలవు.”

సారం. ద్వి. 1.383.

తల యూచి మెచ్చు

ఎక్కువగా మెచ్చుకొను.

“మా టి మా టి కిన్, రణనము నేయ వించుఁ జతురత్వమునం దల యూచి మెచ్చు నా, గణపతి...”

రాజగో. 1.7.

తల యెత్తి తిరుగు

అభిమానముతో తిరుగ గలుగు.

“వనజముఖులార! నా సరివారిలోన, నీరుల మెఱయుచుఁ దల యెత్తి తిరుగ వచ్చు.” కా. మా. 4.35.

“వాడు ఈ మధ్యనే నాలుగు రాళ్లు సంపాదించుకొని నలుగురిలో తల యెత్తుకొని తిరుగుతున్నాడు.” వా.

“వాడు ఆ సంగతి జరిగినప్పటినుండి తల యెత్తుకొని తిరగ లేక పోతున్నాడు.” వా.

తల యెత్తి మెలగు

గౌరవముతో బ్రతుకు.

“ఎటు తల యెత్తి మెలగుదు నేను జెప్పుడ.” భార. సా. పి. 1.49.

“మేటి విల్లును దివ్యాస్త్రకోటియును ధరించి మెఱయంగ నాజి వధించెఁ దండ్రీ, నొకఁడు వాడును రూపుతో నుండ నట్టె, యెటు తల యెత్తి మెలగుదు నేను జెప్పుమి.”

భార. సా. పి. 1.49.

చూ. తల యెత్తి తిరుగు.

తల యెత్తు

1. పొడసూపు.

“కఱవును, దల యెత్తఁగ నీక.” సింహ. 9.99.

2. గౌరవముతో జీవించు.

“నాసరి మేదిసీనాథులలోన నే, నే చందమునఁ దల యెత్తువాడ.” వరాహ. 2.52.

“తల యెత్తుటకుఁ గల్గెఁ దనజాతి వారిలో.” ప్రబంధరా. 146.

“తలిదండ్రు లెఱిగినఁ దల లెత్తకుండుదు, కేరా లెఱింగిన నెత్తి పొడుచు.”

భాగ. స్కం. 10. పూ. 978.

తలయేరు

1. తలనొప్పి.

“తడయక విప్రని తలయేరు దిగదు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. 1780.

చూ. తలనొప్పి.

2. పశువుల ఒక రోగము.

3. ముందు నడిచే నాగలి.

నేటి రూపం తలేరు.

చూ. తలయేరు పెట్టు.

తలయేరు పెట్టు

ఒక కాడితో ఏదైనా పని

చేయిస్తున్నప్పుడు అది లాగ

లేకపోతే దానికి ముందు మ

రొక కాడి కడతారు. దాన్ని

తలయేరు అంటారు.

వాడుకలో—తలేరు.

“రాయి కదలడం లేదు. తలేరు పెట్టం
డి రా.”

వా.

తల యేర్పు

తలనొప్పి పెట్టు.

అనగా సరిపడ దనుట.

“తపముఁ గావించు వారిఁ, గనినఁ దల
యేర్పుఁ గాదె యాఖండలునకు.”

పాండు. 5.281.

ఇది వాడుకలో తలనొప్పి

అనే రూపంలోనే కనబడు

తుంది.

“వాడికి చదు వంటే తలనొప్పి.” వా.

“వాడికి ఎవ డైనా పైకి వస్తున్నా
డంటే తలనొప్పి.” వా.“నాకు పుస్తకం పట్టి చదవడమంటే నే
తలనొప్పి.” వా.

చూ. తలనొప్పి.

తలరాత

దురదృష్టము, విధి.

“నా తలరాత యిలా ఉంది. అందుకే

యిట్లా బాధ పడుతున్నాను.” వా.

“వాడి తలరాతకు మన మేం చేస్తాం?”

వా.

బ్రహ్మ తలమీద వాడి భవి

ష్యత్తును వ్రాసి పెడతాడన్న

సమ్యక్కంపై వచ్చిన పలుకు

బడి.

తలరాయి యగు

బాధాకర మగు.

తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 72.

తలరారు

ఒప్పు.

తల తాయి చేసికొను

నిర్వికారముగా నుండు.

“ఈ రీతిన్ దల తాయి చేసికొని వా కే
మన్న మార్కాటకున్, నో రొక్కిం
తయ నెత్తున్న గని మందుం డీతఁ
డీకట్టునిన్.” హరి. 4.122.

తలలు గట్టికొను

విచారించు.

“తలకి యున్న వా రున్నచోఁ దలలు
గట్టి, కొనిరి మఱి ప్రాణములు గుఱు
గు త్తనంగ.” హరి. పూ. 8.219.

తలలు మార్పు

మోసగించు.

“వాడు ఆ ఊళ్లో తలలు మార్చి బతు
కుతూ ఉంటాడు.” వా.

తలలు ముదురు

మించు.

“తలలు ముడిరిన దురితదంతావళి
ముత.” పాండు. 3.183.

తల లూడ బాటు

చెల్లాచెదరై పాటు.

చెదరి పాటినప్పుడే తల లూడి
పోతాయి.

అతి సంభ్రమముతో తల
మెండుక లూడునట్లు పరు
గెత్తు.

“నిశాచరులు...పాటిరి...తల లూడ
లంకకున్.” భాస్క. యుద్ధ. 966.

“వచ్చిన తద్విశాధిపతివర్ణములం దల
లూడఁ బాటియున్.” పారి. 5.20.

“తలలు వీడంగ విద్యాధరుల్ పఱ
చిరి.” పారి. 5.37.

తల లెత్తి చూడగా

ఏదో వింతవలె ఇతరు
లందరూ తల లెత్తి చూడగా.

అనగా అపహాస్యభావనం
కాగా అనుట.

“హస్నయు వానియుం దఱిగి వారు
ననుం దల లెత్తి చూడఁగా.”

పారి. 1.88.

తల లేని నీడ గనొను

తన మరణ సూచనను
చూచుకొను.

ఛాయాపురుష లక్షణ
ప్రకారం తన నీడలో తల
కనిపించక పోతే చావు సిద్ధ
మంటారు.

“తల లేని నీడ గన్గొనియె.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 59.

తల లేటు

శిరఃఖండనము చేయు.

“తల శేఠి యుర్వికి బలి యొనరు.”

భార. మాన. 1.185.

తలలో ఏం లేదు

బుద్ధిహీను డనుట.

“వాడితలలో ఏం లేదు. వా డేం
చేస్తాడు ఈ లెక్కలను?” వా.

తలలో నాలుకవలె మెలగు

కలసి మెలసి ప్రవర్తించు.

“గొనములప్రోవ వై యనుఁగుసోదరు
లలోఁ, దలలోని నాల్కగా మెలఁగి
తీవు.” ఆంధ్రప్రతిభ. 1 భా. 52 పు.

“ఆ అమ్మాయి ఆ యింట్లో తలలో
నాలుకలాగా మెలగుతూ అందరిచేతా
మంచి అనిపించుకొన్నది.” వా.

చూ. తలలోపల నాలుక.

తలలోపల నాలుక

కలుపుగోలు మనిషి.

“తలలోపల నాలుక పూ, సలలో
దారంబు పాలఁ జల్లిననీరుం, బలె యెవి
యెఱుంగక మనసులు, గలసి యభేద
మునఁ గాపుకడ నతఁ డుండెన్.”

పాండు. 3.59.

చూ. తలలో నాలుకవలె మెలగు.

తలలో మొట్టు

తలపై కొట్టు.

శాధి. 3.63.

తల వంచు

1. లొంగు.

“వాడు ఇతరులకు తల వంచి బతికే
రకం కాదు.” వా.

తల వంచుకొని పని చేసికొని
పోవు

ఇతరుల ప్రసక్తి లేకుండా తన
పని తాను చేసికొని పోవు.

“వాడు ఒకరిజోలికి రాడు. తన
పనేమో! తానేమో! తల వంచుకొని
పని చేసుకుంటూ పోతుంటాడు.” వా.

తలవంపులు

అవమానము.

“అప్పొండవజ్యేష్ఠునకుఁ దలవంపు
గాఁగ వచ్చుచో.”

భార. ద్రోణ. 4.258.

“ఆవిడ ఆమాట అనేసరికి నాకు తల
వంపు లయి పోయింది.” వా.

తలవంపులు తెచ్చు

అవమానము తెచ్చు.

తల వంచుట అవమానసూచ
కముగను, తల యెత్తుకొని
తిరుగుట గౌరవ ప్రాభవ
సూచకముగను భావించుట
పరిపాటి. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“శక్కున నిందఁ జెంది తలవంపులు
డెత్తు రఁటమ్మ మానినీ!”

హంస. 1.124.

తలవని తలంపుగా

ముందు అనుకోకుండా.

యాదృచ్ఛికంగా.

“కలిగె మధుమక్షికమునకుఁ, దలఁపని
తలఁ పస్సుదాదిధార్యము గంగా, జల
వలి మానము యచుకుల, తిలకాంఘ్రి
సరోజివ్యతీర్థము గ్రోలన్.”

పాండు. 4.257.

“నేను తలవని తలంపుగా ఈ ఊరు
వచ్చాను. లేకుంటే రెండు కాయగూ
రలు పట్టుకొని వచ్చి ఉండేవాడిని.”

వా.

తలవాకిట కాపుర ముండు

ఎప్పుడూ ఎవరికోసమో
ఎదురు చూస్తూ వాకిట నిలిచి
యుండు.

తలవాకిటికి రాక పోవడం పతి
వ్రతా లక్షణంగానూ, తల
వాకిట నిల్చుకోవడం జార
స్త్రీ లక్షణంగానూ మనవారు
భావించేవారు. అందుపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“అవ్వల నీక మాట లేల తలవాకిటఁ
గాఁపుర మయ్యె దానికిన్.”

శుక. 2.103.

తలవాకిటికి తెచ్చు

ప్రకటము చేయు.

తాళ్ల. సం. 4.133.

తలవాకిటి యిండ్లు

పొరుగిండ్లు.

“వాని మద్దహ, ద్వారము దూఱ నీక
తలవాకిటి యిండ్లకుఁ బోదు నెప్పు
డున్.” కేయూర. 2.67.

తలవాకిలి

ముఖ ద్వారము, ప్రధాన
ద్వారము.

తలవాకిలి యిల్లుగా నిలుచు

ఎప్పుడూ ఇంటి గుమ్మము
వద్దనే ఉండు, ఎదురు
చూచు.

“ఎడ లేని సీప్రేమ నెపుడు వత్తువా
యంచు, దలవాకి లిట్లుగా నిలిచి
యుంటి.” రాధి. 4 ఆ.

తల వాచేటట్లు తిట్లు

చావ దిట్లు; విపరీతంగా తిట్లు.

“గాఢముగాఁ దల వాయఁ దిట్టి.”
పాణి. 5.62.

తల వాలిపోవు

తూగు వచ్చు.

“తలవార్తూ నిద్ర లేక తల వాలి
పోతూ ఉంది.” వా.

తల విప్పుకొను

నెండ్రుకలు విప్పుకొను.

“జడ వేయ మని పొద్దున్నుంచి తల
విప్పుకొని కూర్చున్నాను.” వా.

తల విఱుచు

చంపు.

“గాండివం బిచ్చె నరునకు ఖాండవ
మునఁ, దల విఱిచెఁ గాలయవను.”

ఉ. హరి. 2.64.

తలవీడు

తలవాకిలి.

“కులకన్యలకును వేడుకఁ, దలవీడులఁ
బరులతోడి తగుమాటలకుం, దలకొనఁ
దగునే...” భార. ఆను. 1.51.

తలవెండ్రుక లెగగట్టు

వయును వచ్చు.

“తలవెండ్రుక లెగఁ గట్టెడు, కొలఁ
దిని నా నృపకుమారకుఁడు కడిమి
మెయికో, నలుచెగుల కరులగండ, సల
ఫలకములకో లిఖించె జయశాసన
ముల్.” నైష. 1.62.

రూ. తల యెగగట్టు.

తలవెండ్రుక వాసిలో

చాల కొద్దిలో.

“వీడు వెళ్లడం ఆ రాయి పడడం ఒకే
క్షణంలో జరిగింది. తల వెండ్రుక
వాసిలో తప్పిపోయింది గానీ లేకపోతే
యింకేమైనా ఉందా?” వా.

తలవెఱి

ఉన్నాదము.

“తలవెఱి పచరింప నేటికి సమిదా
నంబు దానంబు.” పాండు. 4.98.

తలవ్రాతకు దప్పులు గల్గి
నేర్చునే

విధిలిఖితం తప్పుతుందా?

“అవ్వనరుహపత్రనేత్ర తలవ్రాతకు
దప్పులు గల్గి నేర్చునే?”

శుక. 2.507.

తల శబ్ద మిచ్చు

చప్పట్లు కొట్టు; గొంతిచ్చు.

హరి. పూ. 8.46.

తల సచ్చియును తోక సావక

టడిపోయిన్ని ఒప్పుకొనక.

క్రింద పడినా పైచేయి
లంటూ అన్నట్టు.

“జనమును లల సచ్చియును తోక
సావకనిరి.” బస. 6.154.

తల సహస్రవక్త్ర లగు

తల పగిలి చచ్చు.

జానపదకథలద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి.

“నేనే పతివ్రత నైతే వీడితల సహస్ర
వక్త్ర లగు గాక.” వా.

తలసాల

తలవాకిలి.

వేం. పంచ. 3.51.

తల నూపు

1. గోచర మగు.

“అగుచుఁ దేఱికదుపు లామనిఁ దల నూపె.” పారి. 3.51.

2. పొడము.

“దానఁ దల నూపు శోకములకు.” భార. కాంతి. 1.188.

తల బికటి

తల కొకటి, మనిషి కొకటి.

“అందఱకుం దలా యొకటి స్వార్థము గల్గుట.” ప్రభా. 5.90.

తలా తోకా తెలీని

మంచి చెడ్డా తెలియని.

“వాడు ఒట్టి తలా తోకా తెలీనివాడు. వాడితో ఏం పని?” వా.

తలా తోకా లేదు

మొద లేదో తుద యేదో

తెలియనంత కలగాపులగంగా

ఉన్న దనుట.

“ఈ వ్యవహారం అంతా తలా తోకా లేనట్టుగా ఉంది.” వా.

తలాపి

తలగడ.

హ. తలయంపి.

తలారివాని యెదుర దాగు

ఎవరినుంచి రక్షించుకొన

వలెనో వారి యెదుటే పడు.

పూర్వం రక్షకభటులు తలారి

వాళ్లు. నేరస్థులు వారి కనుల

పడకుండానే తప్పించుకో

వాలి.

“దాఁగం బోయి తలారివాని యెదురన్ దాఁగంగ నీ కేటికిన్.”

ఉ. హరి. 4.92.

తలార్చుకొను

తడిసిన తల వెండ్రుకలను

గాలిలో తడి యార్చుకొను.

“మేడమీద ఆవిడ తలార్చుకొంటూ నిల్చుంటే బజారులో బారులు తీరారు.” వా.

తలిదండ్రుల చాటున నుండు....

పెద్దలచాటు పిల్లవాడనుట.

“తలిదండ్రుల చాటున నుండు వాడు...” శ్రవ. 3.82.

తలి రొత్తు

చిగురొత్తు, తలిర్పు.

“విరిమోసులఁ గందలి రొత్తి యొత్తి...” కుమా. 4.87.

తలుపు కాయు

తలవాకిట నిలుచు.

“ఆవిడ కప్పుడూ తలుపు కాస్తుండడమే పని.” వా.

తలుపు కిటు కనకుండన్

చప్పుడు కాకుండ (దాటిపోవు.)

“అనాటిరేయి శయ్యపయి న్నాఁఁగుని ప్రక్కనుండి తమిరేఁగినఁ జిత్తిని చనియెఁ దలుపు కిటు కనకుండన్.”

శుక. 2. 124.

తలుపుచాటు నిలుకడలు

దొంగ చూపులు చూచు

టలు.

దారిన పోయేవాళ్ళను చూ
డ్డానికై తలుపుచాటున నక్కి-
యుండుటపై వచ్చిన పలుకు
బడి.

“మొలక సిగ్గులు వట్టి కొంకులును
దలుపు, చాటు నిలుకడ లలతివేసటలు
చూపు...” శుక. 3.849.

తలుపూ ద్వారబంధం లేదు

ఏ విధ మయిన అడ్డీ ఆగీ,
చాటూ మాటూ లే దనుట.

“ఆ యింటి కేం తలుపా ద్వారబం
ధమా? ఎవ డంటే వాడు వనూ
ఉంటాడు. ఎవ డంటే వాడు పోతూ
ఉంటాడు.” వా.

ద్వార బంధం వాడుకలో
దాలబంధంగా వినబడుతుంది.

తల్లికొట్లమారి

తలతిరుగుడు మనిషి.

“బట్ట గూర్చుతనాన పుట్టచెం డైగరీని,
మఱచెనో తలకొట్లమారితనము.”

తారా. 3.87.

రూ. తలకొట్లమారి.

తల్లిడ కుడుచు

తల్లిడ పడు.

తల్లిడపడు

చలించు; ఆందోళన చెందు,
బాధపడు.

తల్లిడపటుచు

బాధ పెట్టు; ఆందోళన పెట్టు.

తల్లిడపాటు

ఆందోళన.

తల్లిడ పెట్టు

బాధ పెట్టు.

తల్లిడిలు

ఆందోళన పడు.

రూ. తల్లిడిలు.

తల్లికి దూరమా ?

అనురాగానికి, వాత్సల్యానికి
దూరం అంటూ ఉంటుందా?
అనురాగ వాత్సల్యాలకు
పరమావధి తల్లి కదా!

“నువ్వు ఎన్నని ఏం చేసినా, ఎంత
దూరం వెళ్ళినా నేను రానే వస్తాను.
తల్లికి దూరమా?” వా.

తల్లికి నే మరలం జనియించితి

ఒక గండం గడిచి బయట
పడినప్పుడు అనుమాట.

వాడుకలో ‘మా అమ్మ
కడుపులో తిరిగి పుట్టాను’
అంటారు.

“విను తల్లికి నే మరలం, జనియించితి
నేడు నీదు సల్లాపకథా, వనధిం
జేలగ...” శుక. 2.277.

తల్లికి బిడ్డ బరువా ?

ఎంత దరిద్రురా లయినా తల్లి
బిడ్డలను బరువుగా భావించ
దనుట.

“నీ విలా రాచి రంపాన పెట్టడం
కంటే, ఇష్టం లేకపోతే మా యింటికి
పంపించెయ్యి. తల్లికి బిడ్డ బరువా?”

వా.

తల్లికి మొగుడు

వాక్యోపస్కారకం.

అసాధ్యుడు, మించినవాడు
అనుపట్ల ఉపయోగించే
మాట. అమ్మ మొగుడని
పశ్చిమాంధ్రంలో ఉపయుక్త
మవుతుంది.

తల్లికొండ్ర

మొదటి కొండ్ర.

శ. ర.

తల్లి చెవులు తెంచు

మాతృద్రోహము చేయు.

మదన. శత. 10.

తల్లితోడుగా

తల్లితో సమానముగా.

ఆమె తల్లి తోడిది అని
వాడుక.

సాక్షి అన్న అర్థంలో - తల్లి
తోడు, నా తోడు.

‘తల్లి తోడుగా నే నీ పని
చేయ లేదు’ - తల్లి సాక్షిగా
అని యిక్కడ అర్థం. ఇది కాక
దగ్గటివారు అనే అర్థంలో -
‘అతడే నాకు తల్లి తోడు’
‘వాడికి తల్లి తోడూ లేదు’
అంటారు.

‘ఎంతయు శశవాఖ్య సంవిదిత
తదీయమూర్త్యు లయి వేడుకకాండ్రది
తల్లితోడుగా, మది గణించిరో...’
శుక. 2.196.

తల్లి తోడు లేదా ?

చూ. ఆడుతోడునను బుట్టవె.

తల్లి పుట్టిల్లు మేనమామకు
తెలియదా ?

ఈసంగతి నాకు తెలియదా
అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

తల్లి పుట్టినిల్లు మేనమామ
పుట్టినిల్లు ఒకటే కనుక
వానికే తెలియదా ?

“తరితీపు లిక నేల తల్లి పుట్టిలు మేన,
మామకు డాంగునే మచ్చెకంటి !”

చంద్రాం. 6.135.

తల్లిపై వసంతము చల్లు

కూడనిపని చేయు.

“తల్లి, పై వసంతముఁ జల్ల వచ్చుఁ
గాక.” గీర. 107.

తల్లిబడి - కొల్లిచెట్టు

అసలు చెట్టు ఎలాంటిదో
అంటుచెట్టూ అలాంటిదే అవు
తుంది. అనగా తల్లివంటిదే
సంతాన మనుట.

“తల్లిబడి కొల్లిచెట్టను చుల్లసంబులు.”
కాశీ. 4.96.

ఇదే అర్థాన్ని సూచిస్తూ నేటికీ
ఒక సామెత ఉంది. ‘తల్లి
చాలు రా బొల్లిపిల్ల.’

చూ. తల్లిబడి కోల్చెట్టగు.

తల్లిబడికోల్చెట్టు అగు

తల్లి చాలు రా బొల్లిపిల్ల
అనుటవంటిది.

తల్లిగుణాలే పిల్లకు వస్తాయి
అనుపల్ల ఉపయోగించేవలుకు
బడి.

“పోఁ వోలె నొచ్చెల చేఁ బై తఱ
చెందుఁ దల్లి బడికో ల్పట్టెటయే కా
మహిన్.” ఆము. 5.132.

తల్లి బిడ్డ వట్టక పాటు
ఎవరికి వారుగా పరుగెత్తు.
తల్లి, బిడ్డా అన్నది కూడా
లెక్కించకుండా అనుట.

“బరుసమూఁక లెల్ల, బిట్టు కలఁగి తల్లి
బిడ్డ వట్టక పాటె, నతని మది మహాద్భు
తాకులముగ.” కళా. 6.4.

తల్లియిల్లు
పుట్టిల్లు.

తల్లియొఱ
నూతికి పైన వేయు పెద్ద
యొఱ.
ఆము. 2.66.

తల్లివేరు
కూకటివేరు; పెద్దవేరు.

తవన తప్పు
హద్దు మీఱు, ఎక్కు వగు.
వరాహ. 4.65.

తవరాజము
తఱుగని నిధి - అక్షయనిధి.
“తవరాజ మమరి ముందఱ బ్రోక
యుండ, తవుడు బొక్కుదు నని తలఁ
చిన యట్లు.” బసవ. 7.ఆ.

తవుగోల
త్రవ్వేగోల.

తవుటిపాము

ములుగుచేప. శ. ర.

తవుడు దిని చచ్చువానికి విషము
పెట్టువాడు వెట్టివాడు
తనకు తానే చేటు తెచ్చు
కొనువానికి మరొకరు కీడు
తలపెట్టుట యెందుకు?
“తెఱఁగు మాలి తవుడు దిని చచ్చు
వానికి, విషము పెట్టువాఁడు వెట్టి
వాఁడు.” ఊ. హరి. 4.62.

తవుడు తినేవాడు ఎలాగూ
అజ్ఞాంతో చస్తాడు. వాణి
చంపడానికి వేరే విషం
కూడా పెట్టడం ఎందుకు?
అనుట.

తవులబడు

తగులుకొను; తాకు; అడ్డ
గింపబడు.

తవులుకొను

వలచు.

సీ. 2.13.

తవులుకొలుపు

రగుల్చు.

“పావకుఁ దవులు కొలిపి.”

శై. 8.114.

తవులుపడు

తగులుకొను, ఇష్టపడు.

పాండు. 5.307.

తవ్వ కట్టుకొను

దాచుకొను, తనకై మిగుల్చు
కొను; నెత్తిన వేసుకొను.

“జవ్వనము మోచేదియు గరి ముదునేదే కాని, తవ్వీ కట్టుకొనే దేది దాచే దేది.” తాళ్ల. సం. 7.37.

చూ. తవ్వీ తల కెత్తుకొను.

తవ్వీ తల కెత్తుకొను

అనుభవించు.

“నే నిందులో తవ్వీ తల కెత్తుకొనే దే ముంది? మీ మంచికే చెప్పాను. వింటే వినండి. లేదా? లేదు.” వా.

రూ. త్రవ్వీ తల కెత్తు.

తవ్వీకోవడం పూడ్చుకోవడం
గా ఉండు

అప్పులు చేయడం తీర్చు
కోవడంగా ఉన్న దనుపట్ల
వాడేమాట.

క్రా. త. 33.

తస్స గొయ్య

ఊతపదం.

చూ. తస్స దియ్యా.

తస్స దియ్యా!

ఊతపదం.

“తస్స దియ్యా! వాడు పాడుతుంటే
మూడుమైళ్లు వినబడుతుంది.” వా.

చూ. తస్సగొయ్యా.

తస్సి తట్టువారు

డస్సిపోవు.

“తాకి తాకి తస్సి తట్టువారె.”

క్రీడా. పు. 74.

తహతహ

అదుర్దా.

కాశి. 1.112.

తహతహ పడు

అదుర్దా చెందు.

తహతహ పెట్టు

తొందర పెట్టు.

తహతహ పొడము

ఉత్కంఠ కలుగు.

“కనుగొని యిది ముని యాశ్రమ, మను
తహతహ వొడమి యిచట కరిగిన
నాకున్.” మను. 2.20.

తహపడు

దుఃఖిపడు.

“వీడు మ మేమి, మనునో యనుశంకచేత
మది తహపడుచున్.” హంస. 8.109.

తళు కెక్కు

మెఱుగెక్కు.

నరస. 5.113.

తళుకొత్తు

శో భిల్లు, తళ తళ లాడు

ఇత్యాద్యర్థాలలో...

“నగవు దళుకొత్తుమోమును, మగువా
యాబిడక కాక మఱి కల దటవే.”

హంస. 2.16.

రూ. తళొక్కత్తు.

తళుకొత్తులు

తళతళలు.

“...తళుకొత్తులమర,”

రాధి. 1.64.

తళుకొను

అతిశయించు.

తళుగొట్టు

చల్లదనము కల్గించు.

తాంబూలము దయనేయు

ఒక పనిని అప్పగించు.

పూర్వం - నేటికీ కూడా -
 ఏదై నా పని అప్పు గిస్తే
 తాంబూల మివ్వడం, అది
 పుచ్చుకుంటే అంగీకరించి
 నట్లని భావించడం ఉంది.
 పెండ్లిండ్లలో తాంబూలం
 పంచడం, పుచ్చుకోవడం
 ఇదే.

“నాకుం దగినకలసంబుఁ గంటి దీని కిం
 తకు మై కొంటిఁ దాంబూలంబు దయ
 సేయు మని...వలరాజు...”

కమా. 4.54.

తాంబూలముపై ఆస గొలుపు

శృంగారమునకు సుముఖు
 నిగా జేయు.

“నాగవల్లికాదళములకై యాస
 గొలుప నేని.” విప్ర. 2.84.

తాంబూలము రాగవర్ధకము.

తాంబూలము వెట్టు

“మార్కండేయ పురాణోక్త ప్రకా
 రంబునం జెప్ప మని కర్పూరతాంబూ
 లంబు వెట్టినన్ బట్టి...”

మను. షీతిక. 17.

చూ. తాంబూలము దయచేయు.

తాకట్టువడు

కుదవ ఉంచబడు.

తాకట్టు వెట్టు

కుదవ పెట్టు.

తాక నాడు

మనసు నొచ్చునట్లు
 మాట్లాడు, ఎత్తి పొడుచు.

“దంటమాటలనె నన్ను తాకనాడేవు
 వోరి.” తాళ్ల. సం. 12.3.

తాకియుం దలచెడువారు లేరు

మన జోలికి వచ్చేవారు
 ఉండరు.

“ప్రొవనె పోయితి మేని తాకియుం,
 దలఁచెడువారు లేరని.”

పారి. 2.52.

తాకుడువేకి

విడుస్తూ వచ్చేజ్వరం; మన్యపు
 జ్వరం.

త్రాన్.

తాకు తగులు

అడ్డంకి.

జం.

“చన నిమ్మ రథం బని నను, బనుచుట
 యును గొంకు దేతి పఱపిలిచి దే రం,
 దును దాఁకు దగులు లేకయ, యనుపమ
 హరు లద్భుతంబు లై వీలఁ జనన్.”

హరి. ఉత్త. 5.116.

తాకుదల

మార్కొనుట.

తాకుదెంచు

మార్కొను.

తాకులాడు

కొట్టుకొను.

తా కోర్పు

ప్రతిఘటింప గలుగు.

“ఓరి! మీ పంశమందుఁ దాఁ కోర్వఁ
 జాలు, వారిఁ జూపుము.”

ఉ. హరి. 3.48.

తాగి తందనా లాడు

చిందులు తొక్కు.

“వాడు సాయంత్రం అయితే తాగి
తందనా లాడుతూ ఉంటాడు. ఆ సమ
యంలో మనం ఎంత దూరంలో
ఉంటే అంత మంచిది.” వా.

చూ. తాగి తందనాలు తొక్కు.

తాగి తందనాలు తొక్కు

చిందులు తొక్కు.

చూ. తాగి తందనా లాడు.

తాగిన రొమ్మును గ్రుద్దు

ఉపకారికే అపకారము
చేయు.

తిన్నయింటి వాసాలు
లెక్కించువంటిది.

కొత్త. 151.

తాచుపాము పగ

తీరని పగ.

కొత్త. 31.

తాజా....

సరికొత్త.

అప్పుడప్పుడే వచ్చిన అనే
అర్థంలో తాజావార్త లనీ,
అంతా వ్రాసి ముగిశాక
యిప్పుడే తోచి వ్రాస్తున్నది
అనేఅర్థంలో తాజాకల మనీ
యిటీవల అలవాటులోనికి
వచ్చిన మాటలు యిందుపై
యేర్పడినవే.

తాజా సరుకు అన్నప్పుడు
కొత్తసరుకు అన్నమాట.

తా జెడ్డవాడు వెనకయ్యకు చేతికి
వెన లిచ్చె ననుమాట

తాను మునిగిపోతున్నవాడు
తన వెనుక వానికి చేయి
అందించి సాయపడగలడా?
పడ లే డనుట.

“వెనకయ్య చేతికి వెన లిచ్చె నను
మాట, నిజముగా నిచ్చేట నిన్ను
వంప.” ఉ. హరి. 4.50.

తాటకత్తె

మోసకత్తె.

తాటకావధూటి తల్లి

దుష్టస్త్రీ విషయంలో ఉప
యోగించే మాట.

“దాని సుతియింపఁ దర మౌనె తాటకా
వధూటి తల్లియొ?” శుక. 3.19.

తాటదమ్మడు

సన్యాసవేషధారి.

తాటనపుచ్చు

శబ్దంప జేయు.

బస. 3.74.

తాట లొలిచి యారెదండలు
వేయించు

దండించు.

చర్మం ఒలిచి డోలు కడ
తాను వస్త్రై రాలవంటిది.

“తాట లొలిచి యా కెదండలు
వేయించి.” నాయక. 136.

తాటాకుచక్రాలు

ఒక బాలక్రీడ.

తాటాకుల చప్పుళ్లకు కుందేళ్లు
భయపడునా ?

చూ.....దయ్యములు వెఱచునా ?

తాటాకుల చప్పుళ్లకు దయ్యములు వెఱచునా ?

వట్టి డంబాలతో, బెదిరింపులతో ఏ మవుతుంది అనుట.

“బలుబిడి నది ఫీంకారం, బులు సేయుచు వచ్చి కవియ భూపతి తాటా, కల చప్పుళ్లకు దయ్యం, బులు వెఱచునె వత్తుఁ గాక పొలియఁగ ననుచున్.”

వరా. 3.55.

చూ. తాటాకుల చప్పుళ్లకు కుందేళ్లు భయపడునా ?

తాటాకులు కట్టు

1. ముగించు, కట్టిపెట్టు.

“అప్పుడే తాటాకులు కట్టక కొంచెం నిదానించు.” చింతా. 5.56.

2. ఎగతాళి చేయు.

అపహాస్యము పట్టించు.

“వా డేవో వెట్టిబాగులవా డని పిల్లంతా తాటాకులు కడుతున్నారు.”

వా.

తాటి కట్టెడ

తాటిగిటి పాము.

శ.ర.

తాటిగిటి పాము

తాటి చెట్టు మీద ఉండే పాము.

తాటిచెట్టుక్రింద పాలు త్రాగినా ఉన్నతావు చెడ్డ దైనప్పుడు

మంచిగా ఉన్నా చెడ్డపేరు వచ్చు ననుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“నీ వెంత మంచివాడ వయితే నేం ? వాళ్లతో చేరుతున్నంత కాలం చెడ్డపేరు తప్పదు. తాటిచెట్టుకింద ఉండి పాలు తాగినా కల్లే అని అంటారు.”

వా.

తాటిచెట్టాట

ఒక పిల్లల ఆట.

తాటిదండము

మల్లసాధనములలో ఒకటి.

తాటిపోతగా

అధికంగా.

“రెండు రోజులమట్టి మా ఊళ్లో తాటి పోతగా వర్షం కురుస్తూ ఉంది. ఇంకా వెలియ లేదు.”

వా.

చూ. కండపోతగా.

తాటిబెల్లము

తాటి పాలు వండి చేసే బెల్లము.

తాటిమాని నీడ

లేనిది; అతి స్వల్ప మైనది.

తాళ్ల. సం. 7.34.

తాటియాకుల చిలకలు

ఒక పిల్లల ఆట.

తాటిరిక్కు

జ్యేష్ఠానక్షత్రము.

త్రాన్.

తాటిరిక్క నెల

జ్యేష్ఠమాసం.

త్రాన్.

తాటిల్లు

తాటిఆకు కప్పిన యిల్లు.

వాల్మీకి. 2.103.

తాటోటులు

మోసము; టక్కుటమారములు.

తాడిడి ఫలము గొనుట

చేసినవనికి ఎన్నడో ఫలితమనుభవించుట.

అనగా సద్యఃఫలదము కాదనుట.

“అన్యజ్ఞవవితతి నర్పించుకొలుపు తా, డిడి ఫలంబు గొనుట పడయఁ గనెడి, సద్య మిష్టఫలదు జంగమమలికా,ర్జునుని కొలుపు మొసరు మునుఁగఁ గొనుట.”

కమార. 1.12.

తాడి తన్నువాని తల తన్నువాడుండును

ఎంత అధికున కైనా తనకంటే అధికుడు తప్పకుండా మరొకడు ఉంటాడు.

తానే పరమావధి అనుకొనుటకు వీలు లేదనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“కడుఁ బ్రావీణ్యధురీణుఁ డీతఁ డయినన్ గాంధర్వసంపూర్తి నె, లెడఁ బ్రఖ్యాతి వహించు నాకు నకటా! యీతుంబురుం డంత యె,క్కుడుగాఁ గానము నేటిదాఁక నని సంతోషించు

చున్ దాడిఁ ద, న్నెడువానిం దలదన్న వాఁడు గలఁ డన్వేషింప నంచెంచిత్.

కళా. 2.87.

తాడు గట్టినవాడు

వివాహ మాడినవాడు.

“తాడు గట్టినవాడు సరిగా ఉంటే ఒకరిని అనుకోవలసిన పనే ముంది?”

వా.

తాడు గట్టు

వివాహ మాడు.

తాడు తెగు

1. విధవ యగు.

“తాళ్లు తెగి రావణాది శాత్రవుల యాండ్ర, తాళ్లు తెగు నిట్ల యనెడు చందమున.”

రామా. 5.

2. బాధ కలుగు.

“వాడితో వేగ లేక నా తాడు తెగుతూ ఉంది.”

వా.

తాడు తెంచు

కష్టపెట్టు.

తాడు పడు

బంధిత మగు.

“తాడు పడ్డ మనసుకు దైవము విష్ణుడే యని, పాడి కొలిచిరి తొల్లి బ్రహ్మదులు.”

తాళ్ల. సం. 9.280.

తాడూ పేడూ లేనివాడు

ఏమీ లేనివాడు.

“పాడి కేం? ఏ మైనా చేస్తాడు. తాడూ పేడూ లేనివాడు.”

వా.

వాడికి తాడూ లేదు పేడూ లేదు అని కూడా యీ పలుకుబడిని ఉపయోగిస్తారు.

తాడో పేడో తేల్చు

అటో యిటో పరిష్కరించు.

“ఈ వ్యవహారం యీ రోజు తాడో పేడో తేల్చుకొని కానీ యిక్కడ నుండి నేను కదల దలచుకో లేదు.”
వా.

తాణె ముండు

రక్షకముగా ఉండు.

తాణెము నేయు

రక్షించు.

తాతకు దగ్గులు నేర్పు

అనుభవజ్ఞునిదగ్గర అనుభవం లేనివాడు తోక ఆడించు.

“భాష్యాంతం వ్యాకరణం చదువు కొన్నవాడిదగ్గరికి పోయి కావ్యాలైనా చదువుకోని నీవు ప్రత్యయాలూ, ధాతువులూ అంటా వేమిటి? తాతకు దగ్గులు నేర్పినట్లు?”
వా.

తాతల్ గట్టిన చెర్వులు

తాము పర్యవేక్షణ చేయ వలసినవి, వాని బాగోగులకు బాధ్యత వహించవలసినవి.

“తాత ల్గట్టినచెర్వులే శ్రుతులు.”
శివ. 3.7.

వేదా లన్నీ మన పెద్దలు సంపాదించిన ఆస్తా? వాని సంగతిని నేనే యెందుకు చూచుకోవాలి అన్న అర్థం యిక్కడ ప్రస్తుతము.

తా త ల త ర ము నా టి ప్రాత పంచారము

పాతకాలమునాటిది.

“శీలం గంశీలం గీలించి లే నగవుతో, ధరణీశ! తాతల తరమునాటి, ప్రాత పంచారంబు పస లేదు పేడెత్తె, నిది వృధా స్థూల మిం దేది బలము.”
దశ. రామ. 233 పు.

తాతలనాటినుండి

తరతరాలుగా.

“తాతల నాటి నుండి కృతినాథులు మాదుకులీను లందఱున్.”
శ్రవ. 1.25.

తాత్పర్యము

తదాన క్తమనస్కృత.

అనగా భక్తిశ్రద్ధలు.

“బాలసఖు గారవించి తాత్పర్య మొప్పు.”
మార. పీఠిక. 8.
2. భావము.

తాన తానగు

తనకు తా నయి యుండు.

స్వయంప్రేరితు డగు.

“అంత నిట తా న తా నగునబ్బ భవుఁడు.”
శివ. 1.68.

తా ననంగ వా డనంగా నెమ్మది వేటు లేక

అభేదభావముతో.

వాడుకలో తా నొకటి నే నొకటీనా అంటారు.

“అది మొదలుగ నాతనిచే, వదలక మఱి తా ననంగ వాఁడనఁగా నెమ్మది వేటు లేక...”
శుక. 2.483.

తానా అంటే తందానా అను

వంతపాట పాడు, తాళము వేయు.

బుర్రకథల్లో ప్రతీమాటకూ వంత పాడేవారు తందానా అంటారు. దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“మేనేజరుదగ్గర యీ గుమాస్తా చేసే పనేమిటి? తానా అంటే తందానా అనడం తప్పితే.” వా.

తాను కానట్లు

తన్ను తాను మఱచిపోయి నట్లు, మైమఱచినట్లు.

“అధిపు చెయ్యల మెయివడి, నడరుఁ దాను గానియదియపోలె, దరుణి నెమ్మ నమునఁ దమకంబు లజ్జయు, నలఁలి కగ్గ లింప నాఁక గొనక.” కుమా. 9.147.

తాను పెట్టినదే భిక్ష

తనపైనే యిదంతా ఆధార పడి ఉంది అనుపట్లనూ, అదే అర్థంలో ఎత్తిపొడుపుగానూ కూడా ఉపయుక్త మయ్యే పలుకుబడి.

“పాణిని అంటే సామాన్యరా? వ్యాకరణంలో తాను పెట్టిందే భిక్ష.” వా.

“వీడిమధ్య యీ ఊళ్లో తాను పెట్టిందే భిక్ష అన్నట్లుగా వ్యవహరిస్తున్నాడు.” వా.

తా నెంత తన....

తన కీ పెద్దపోకడ లెందుకు

2—5

అనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

‘తన’ తర్వాత ఆయా సందర్భాలను బట్టి చదు వెంత, డబ్బెంత యిలా అనడం జరుగుతుంది.

“తా నెంత తన చదు వెంత? వీడు బ్రహ్మ నూ త్రానికి భాష్యం రాస్తాడా?” వా.

“తా నెంత? తనడ బ్బెంత? వీడు నాతో పోటీకి వస్తాడా?” వా.

తా నేమిటివాడు

తా నెవడు?

అతనికి అలాంటి అధికారము లే దనుపట్ల తా నెవడు, వీ డెవడు, వా డెవడు అని ఉపయోగిస్తారు.

“తా నేమిటివాడు నీడు తనయునిఁ జంపన్.” హర. 2.100.

“నా కూతుర్ని నా యిష్టం వచ్చినవాడికి యిచ్చుకుంటాను. వా డెవడు? వద్దని చెప్పడానికి.” వా.

“నా ఆస్తి నా యిష్టం వచ్చినట్లు చేసు కుంటాను. తా నెవడు? అది చేయవద్దు, ఇది చేయవద్దు అనడానికి.” వా.

తాపిక తె

తార్చుడు చేయునది.

“ఇలు గల నైన వెల్వడని యీలువు టాండ్రకుఁ దాపికతై వై, యలు కడ లించి.” ఆము. 5.70

యా. తాపికతైయ.

తాపికాడు

తార్చుడుకాడు.

తాపి చేయు

తార్చు.

బ్రాన్.

తాపిచోటు

సంకేతస్థలము.

“చీర చాకింటఁ జెచ్చెద నంచుఁ జని
చేరుఁ, దరుణపల్లవుఁ డున్న తాపి
చోట.” శుక. 2.368.

తాపియిల్లు

సంకేతగృహం.

తాబేదారు

క్రింది ఉద్యోగి.

తాబేలునడక

చూ. తాబేలుపరుగు.

తాబేలుపరుగు

నెమ్మదినడక.

వ్యంగ్యంగా అనుమాట.

తాబేలు అతి నెమ్మదిగా
నడుస్తుంది. అది పరుగెత్తినా
అంతంతే.

చూ. తాబేలునడక.

తామరతంపము

చూ. తామరతంపర.

తామరతంపర

పరంపరాభివృద్ధిగా నభివృద్ధి
చెందునది.

“మధురాపురంబు నాకాణయాచి
కాపురంబు, తామరతంపర మదీయ
గృహంబు.” శుక. 3.187.

తామరపాకు నీటివలె....

గిజగిజలాడు, చలించు.

“నీ, ప్రజ తామరపాకు నీటిభంగిఁ
దలంకన్.” భార. ద్రోణ. 4.309.
చూ. తామరపాకు నీరువలె...

తామరపాకు నీరువలె తల్లడ
మందు

గిజగిజలాడు.

“చప్పడు మిన్ను ముట్టినన్, దామర
పాకు నీరువలెఁ దల్లడ మందిరి పారు
లందఱున్.” ఉ. హరి. 3.35.

తామరా కగు

సుకుమార మగు.

“అకడఁ దామరా కై నందుకు నెగడ
వెట్టి, వాకిటఁ దన్ను నాగినా వగవు
పోదు.” తాళ్ల. సం. 3.580.

తామసమహోత్సవం

జాతర.

కాశీయా. 123.

తాయము పెట్టు

పిల్లలకు ఏదయినా తిను
బండము పెట్టు.

తారకమంత్రం

తరణోపాయం.

“మన కీనాడు సర్వసౌఖ్యసంపాదనే
తారకమంత్రం.” వా.

తారాజువ్వలాంటి

మిక్కిలి చుఱు కయిన.

రివ్వన ఎగిరిపోవు ననుట.

“నాదా తారాజువ్వలాంటి మనిషి.
పైకి దూసుకొని పోతాడు.” వా.

తారాడు

కనబడనివాటికై వెదకు.
“తప్పు లంచు దారాడుచు నుండ్రు.”
రాధా. 1.14.

తారాలికిడి చేయు

టక్కుటమారము చేయు.
“ఎన్ని తారాలికిడిలు చేయక పోతే
యింత ఆస్తి సంపాదిస్తాడు?” వా.

తార్కాణ చేయు

దృష్టాంతము చూపు.
“...దార్కాణ సేసె రెండును
నిజంబు.” కళా. 3.220.

తార్కొను

తాకు, మార్కొను ఇత్యాది
భావచ్ఛాయలలో.

తాటుమాటుపడు

వ్యత్యస్త మగు.
తాలబోయు

పోగచు, తాళింపు వేయు.
హర. 2.121.

తాలి మిడు

క్షమించు.
సా. 2.28.

తాల్మింటి

ఆయుధవిశేషం.
వావిళ్ల. ని.

తాల్మి తూలు

స్థైర్యమును కోలుపోవు.
“తన సౌందర్యముఁ జూచి కామశర
సంతాపంబును బొందకుం,డినకాంతా
మణిఁ దాల్మి దూలని వఘాటెం...
గానము.” కా. మా. 1.32.

తావకాళ్లు

ఏత మెత్తువాడు కాళ్లుంచు
కునే పట్టెలు.

ప్రాశ్.

తావ గొను

స్థిరత్వము నొందు, తాలిమి
గొను.

కమా. 5.44.

తావి బుగులుకొను

వాసన గుబాళించు.

“తావి బుగులుకొనంగఁ దొడఁగ
ఘృతాచి తాచితె యీ యశోకము.”
పారి. 4.16.

తావుకొన జేయు

నెలకొన జేయు.

“తాల్యమున్, జెందక యుండఁ దావు
కొనఁ జేసెను నన్నని లక్ష్మి సంపదలో,
గ్రందుకొనంగ...” రాజగో. 1.6.

తావుకొను

నెలకొను.

తాళ మంటినట్లు

తాళం కొట్టినట్లు.

“తాళ మంటినట్లు శ్రీ వేంకటేశుఁడు
దగ్గరి నన్నుం గూడెను.”
తాళ్ల. సం. 3.531.

తాళము పట్టు

అపహసించు.

తాళము పట్టించు అనే
రూపంలో నేడు వినవస్తుంది.

“కాస్త సందు దొరికితే తాళం
పట్టింతా మని పండితు లంతా కూర్చు
న్నారు.” వా

“పగవారు దానిఁ బట్టి తేని తాళము
పట్ట వెరవు కనిపెట్టెదరు.” తె. జా.

తాళముల్ వెట్టు

తాళాలు కొట్టు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 305.

తాళము వేయు

చెప్పిన దంతా సరి అను.

“వా డేం వెధవపనులు చేసినా మీడు
తాళం వేస్తూ ఉంటాడు.” వా.

తాళవట్టియ

వీణెలో తాళము వేసేందుకు
అమర్చిన తీగ.

బస. 3.972 పం.

తాళాధ్యాయము

అపహాస్యము; చప్పట్లు చట
చుట.

“మీడు గంటలకొలది ఉపన్యాసం
లంకించుకొనేసరికి సభ్యులు తాళా
ధ్యాయం ప్రారంభించారు.” వా.

తాళించు పాసికల పోలిక

ఒకరిమీద ఒకరు క్రిందు
మీదుగా వడు.

“నుసకంబునం బెనంగుపాముల పగిదిం
దాళించుపాసికలపోలిక.”

ఉ. హరి. 3.64.

వేయుటకు ముందు చేతిలో
గిలకరించు పాచికలవలె అనుట.

తాళి గట్టిన

పెండ్లాడిన.

“ఎం తయినా తాళి గట్టిన వాడు.
ఇప్పుడు కాకపోలే రే పయినా నీ వతని
దగ్గరికి పోవలసిందే.” వా.

తాళిగోణము

పైని వతకము కట్టిన గోచి.

తాళిగోణాము

చూ. తాళిగోణము.

తాళిబొట్టు

మంగళసూత్రము.

విజయ. 3.93.

తాళుకొను

ఆగు; సహించు.

తాళువారము

వసారా, పంచాది.

తాళ్ల పాములు

ఒక పిల్లలఆట.

తిండిడు

బలహీన మగు.

సుద. 2.127.

తిండిక తె

తిండిపోతు.

తిండికాడు

తిండిపోతు.

తిండికీ బట్టకూ ఉంది

కాస్త ఉన్నవా డనుట.

“పెద్ద ఆసిపరుడు కాక పోయినా ఏదో
యింత తేండికీ బట్టకూ ఉంది. పది
మందిలో మంచి అనిపించుకున్నాడు.” వా.

తిండికీ బట్టకూ లేదు

దరిద్రు డనుట.

“తిండికీ బట్టకూ లేనివాడికి పిల్ల నిచ్చి
ఏం కట్టుకుంటారు?” వా.

“వాడికి తిండికి బట్టకూ లేదు. ఇక పెండ్లి ఎంచుకోలి?” వా.

తిండికై ఇల్లిల్లు తిరుగు

అందరినీ యాచించు.

“తిండికై ఇల్లిల్లు దిరుగ నీయక.”

శ్రవ. 1.7.

తిండిరంధి

తిండిమీద లోకం.

నా. మా. 25.

తికమక గుడుచు

తికమకపడు.

తికమక గొను

తికమకపడు.

తికమకపడు

కలత చెందు.

తికమక లాడు

తికమక పడు.

తికమకలు నేయు

కలత పెట్టు.

తిక్కగొను

వెఱ్ఱెత్తు.

తిక్కట ముక్కట

కలత.

శ. ర.

తిక్క పట్టు

వెఱ్ఱెత్తు.

“ప్రజలార! మీ కేల తిక్క వట్టె.”

శుక. 3.64.

తిక్క పట్టెనా?

ఇదేమి టీవెట్టిపని అనేపట్టుల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“నీ కేమి తిక్క పట్టిందా? అలాంటి పని చేస్తున్నావు?” వా.

“నీ కేమి వెఱ్ఱెత్తిం దేమిటి?” వా.

“నీ కేమి పిచ్చి యెత్తిందా?” వా.

“గో పుర ముమీఁద ధూర్జచకోరకీర, మెక్కి ప్రజలార! మీ కేల తిక్క పట్టె.” శుక. 3.64.

తిక్కమేళం

వెట్టిబాగులతనం.

మాటా. 59.

తిక్కశంకరయ్య

వెట్టిబాగులవాడు.

“వాడు ఒట్టి తిక్క శంకరయ్య. అవిడ చావు అవిడకే తెలుసు.” వా.

తిట్టాట

కొట్టాట.

విజ్ఞా. వ్యవ. 103.

తిట్టిన మెట్టిన కైవడి

దూషిస్తున్నప్పటికీ భూషిస్తున్నట్టే భావించినట్లు.

“తిట్టిన మెట్టిన కైవడి, పెట్టిం గని పొడిచినట్లు చేకూడ మఱిన్.”

శుక. 1.528.

తిట్టిపోయి

తిట్టు.

“తల్లియును నున్న కటుంబము దిట్టి పోయెగ.” పాణి. 2.22.

గుంటూ. ఉత్త. 116.

తిట్టిపోవు

తిట్టు.

“పోవఁ జూచినఁ దిట్టిపోదు రిదేల వా,
దాడఁజాల మటంచు నాన గొలిపి.”

శుక. 4.7.

‘ఏడ్చి పోవు’ లోని పోవు
వంటిదే ఇందులోని పోవు.

తిట్టుపడు

శాపము పొందు.

“కొట్టువడి యటకు మునుపే, తిట్టుం
బడి యేడ్చు నాడుచెనఁ గని మదిలో.”

మను. 4.86.

దా. తిట్టువడు.

తిట్టులుపడు

నిందింపబడు.

“జగము, చేతఁ దిట్టులు వడునట్లు చేసి
పోయి, తేల?”

భార. ఉద్యో. 1.131.

తిట్టువాటు

నింద.

తిట్టు

దూషణలు.

హంస. 5.118.

తిట్టు తిను

చీవాట్లు తిను.

తిత్తికొడు

శ్రుతికై తిత్తి ఊదువాడు.

శ. ర.

తిత్తి యొల్పు

చర్మము తీసివేయు.

ఒక తిట్టు.

“దిగ మ్రింగుదునొ పట్టి తిత్తి యొల్పు
దునొ.”

మర. రా. సుం. పు. 82. పం. 18.

చూ. తిత్తిల్పు.

తిత్తిల్పు

చండా లూడగొట్టు.

చావ దన్ను.

“శరభరూపముఁ దాల్చి నరసింహుఁ
ద్రుంచి, హరుడు దిత్తిల్చిన యది
సదువండు.”

బస. 7.190.

చూ. తిత్తి యొల్పు.

తిద్దుకొను

తీర్చుకొను.

“కొమ్మ నిట మున్నె తాఁ దిద్దుకొనక
యున్నె.”

రాధి. 1.117.

తినడాని కుందా ?

వాని కేమయినా జరుగు

బాటు ఉన్నదా అనుపట్ల

ఉపయోగిస్తారు.

“రూపం, గుణం, చదువు అదంతా
సరే. ఏమయినా తినడాని కుందా?
అది చూడాలి.”

వా.

తిని ఉండబట్ట లేక

అనవసరముగా.

“తిని ఉండబట్ట లేక నీవు వాళ్ల వ్యవ
హారంలో వేలు పెట్టావా? అనుభ
వించు.”

వా.

తిని కుడిచి తిమ్మణ్ణి పాడు

అనవసరంగా ప్రమేయము

లేనిదానిలో కల్పించుకొను.

“తిని కుడిచి తిమ్మణ్ణి పాడెనని కలిగింది
తిని కదలకండా ఉండకండా

వారిసంగతి నీ నెత్తిని ఎందుకు వేసు
కున్నావు?” వా.

తిని తా లరిగించుకొను

ఏమి తిన్నా హారాయించుకో
గల శక్తి ఉన్నది అనుపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

రాళ్లు తిని రాళ్లరిగించుకొం
టాడు అనే రూపంలో నేడు
వినవస్తుంది.

“దరిద్రపు జనంబు లాఁకటం దిని
తాలు నఱిగించుకొందురు.”
భార. శాంతి. 1.216.

తిను

తనది కానిదానిని అపహ
రించు.

“కాన నొంటిగాఁడే యధికారి గావ
లయు, నించుక తిన్న ను వాఁడే
రూపఱున్.”
ఆము. 4.218.

“వాడు ఆ దేవాలయం సా త్తంతా
తినేశాడు.” వా.

తిన్నయింటి వాసాలు లెక్క
పెట్టు

ఉపకారికి ద్రోహము చేయు.
రూ. ఇంట గుడిచి ఇంటి వాసాలు
లెక్కించు.

తిన్నవాడే వాచినవాడు

తిండికి లేనివా డలా ఉండగా
ఉన్నవాడు మరింత ఆశపడు
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“బంజరు లన్నీ ఆక్రమించుకొన్నా
వాడికి ఆశ తీరలేదు. తిన్నవాడే వాచిన
వాడు.” వా.

తిన్నాళ్ళ తిప్పలు పట్టు

దిక్కులు పట్టు.

“వాలి ములోకముల నేలు వాసవుండు,
నీ తురంగమధాటికి నిలువ లేక, పాటి
తిన్నాళ్ళ తిప్పలు పట్టినాడు, కూరు
డవు నీవ దుర్జయక్షోణిపాల.”

వరా. 3.65.

తిప్పకాయ

శుంత; ఆకతాయి.

ద్వి. పరమ. 3.247.

తిప్పరలగాటము వేయు

పిల్లి మొగ్గులు వేయు.

తిప్పలుగొను

ప్రొగుపడు.

వారి. పూ. 6.5.

తిప్పలు పడు

కష్టపడు.

తిప్పలు పెట్టు

కష్టపెట్టు.

తిప్పలు వట్టు

కొండలు పట్టు.

“...ఎవ్వఁ, డేని సప్తాంగములు నీవ
నిచ్చి చెట్లు, వట్టి పెన్ద్రాల తిప్పలు వట్టి
తిరుగు.” ఆము. 3.24.

తిప్పుదీరు లాడు

తీర్చి దిద్దు.

“రెండుతునుకలు గూడినవాని తిప్పు
దీరు లాడే దేవుడు.”

తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 45.

తిమితిమి యని

భవ్యస్యసుకరణము.

“తిమితిమి యని ముసురపట్టె.”

ద్వాద. 3.97.

తిమిరిమీను

ఒకరకం చేప.

తిమురుకొను

పెనగులాడి పట్టు వదిలించు
కొను.

త్రాన్.

తిమ్మదియ్యము

విపరీతకామం.

తిమ్మవడు

స్వస్థపడు.

రామా. 8.44.

తిమ్మిని బమ్మి చేయు

తలలు మార్పు.

“వాడు తిమ్మిని బమ్మి చేస్తాడు. బమ్మిని
తిమ్మి చేస్తాడు.” వా.

తిమ్మి రెత్తు

రక్తప్రసార మా గి పోయి
ఏదైనా కాలునో చేతినో
ఒకే భంగిమలో ఉంచినప్పుడు
మ్రాన్నడి పోవు.

“తిమి యంగమ్మనఁ దిమ్మి రెత్తక
మున్న.” కా. మా. 3.177.

దీనినే రాయలసీమలో జోము
పట్టినది అంటారు.

తియ్య....

తియ్యదానిమ్మ, తియ్యనిమ్మ,

తియ్యమామిడి ఇత్యాదులలో

ఒక రకాన్ని సూచిస్తుంది.

తియ్యగూర

పులుసు వేయక వండినకూర.

తియ్యనినోటితో చేదు మేయు

ముందు మంచితనము కన
బటచి తరువాత చెడుగా
మాటు.

“...తొలుత మదీయవచనంబులు విని
యిట్టి సైరణ వహించి తది తుదముట్ట
నడపక విడిచి పెట్టుట నీ యట్టి గట్టి
దొరకు నుచితంబే తియ్యని నోరం
జేడు మేయుట నాయంబు గాదు.”

ప్రభా. 1.90.

తియ్యని మాటలాడు

మనసులో ఆదరం లేక
పోయినా పైకి మంచిగా
మాటలాడు సందర్భంలోనే
దీనిని ఉపయోగిస్తారు.

“ఘట కొప్పించి తీయనిమాట లాడి,
రాయి గరఁగించుచును నప్పురమున
వారలు...” శుక. 2.502.

తిరవడు

సిరపడు.

తిరముకొను

సిరపడు.

తిరముకొలుపు

సిరపఱుచు.

తిరము చేసికొను

దృఢము చేసుకొను.

“తన మది దిరంబు నేసికొని.”

భాగ. స్క. 1.185.

తిరముపడు

స్థిరపడు.

తిరికట్టు

మెలికలు తిరుగు.

తిరికట్టుకొను

ఎండిపోవు.

“కలివె గంధపుబొట్టు, తిరికట్టుకొని
మోము దిరిగి యుండ.” క్రీడా. పు. 72.

“నాలుక తిరికట్టుకొని పోయింది.
కాస్త మజ్జిగ యివ్వండి.” వా.

తిరిగట్టు

జడవడు.

శృం. శకుం. 2.30.

తిరిగి తిరిగి చూచు

వెనుకకు మరలి మరలి
చూచు.

మనసు వెనుకకు లాగు
చుండగా అనుట.

“త్యరితగతిం దన యింటికి, దిరిగి తిరిగి
చూచుకొనుచు దెఱవయుం జనె.”

హంస. 3.229.

తిరిగి వచ్చు

ప్రదక్షిణము చేయు.

తిరితీపు లాడు

వివాదపడు.

“తిట్టి వారును దాను దిరితీపు లాడు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. 482.

తిరిపంబు మనువుగా

ఉచితంగా దొరకే భర్త

లుగా, కేవలం ఎవరు పిల్చినా
వెళ్ళే కాముకులుగా, అంబో
తులుగా...

“తిరిపంబు మనువుగాఁ దిరియు బోడ
లను, వ్యక్తిగా విను...”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 115.

తిరిపగాడు

బిచ్చగాడు.

జేమన.

తిరిపగూడ

భిక్షాపాత్ర.

తిరిపగొట్టు

బిక్షుగాడు.

తిరిపజోగి

బిక్షుగాడు.

తిరిపతిండి

తిరిపెపుతిండి తినువాడు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 383.

తిరిప మెత్తు

అడుక్కొను.

తిరిబెట్టు

పురి పెట్టు, అన్యాయకార్య
ములకు ప్రోత్సహించు.

“చేరి విలపనము దడయు నారిం
జేయంగ, నునికి వనట తిరి బెట్టన్.”

భార. స్త్రీ. 2.50.

యా. తిరిపెట్టు.

తిరుకట్టె

పవిత్రస్థలా లూడ్డే పొరక,
చీపురు.

తిరుకణీమధు

పాయసము.

వైజ. 2.115.

తిరుకాపు

దేవాలయం తలుపు.

తిరుకొళము

పుష్కరిణి.

తిరుకొళములోన వడిన క్రోతి

యును బోలె

కొలనులో పడ్డ కోతివలె,

తిరుకొళము = పుష్కరిణి.

(తమి) దేవాలయము ముందు
ఉన్న కొలను.

“తిరుకొళములోన బడిన క్రోతి
యును బోలె, వడఁకు కొంచును నెదుట
నెవ్వారి గన్న.” శుక. 3.30.

తిరుక్షవర మగు

పూర్తిగా నవ్వపడు.

“వస్తుం దని గుఱ్ఱపుపందాలలో చాలా
డబ్బు పెట్టాడు. తిరుక్షవర మైంది.”
వా.

తిరుగండ్లకరణి తిరుగు

గిరగిర తిరుగు.

“ఊండంబు లెత్తి తిరుగండ్లకరణి
నొడువడి దిరుగుచు.”

కళా. 8.112.

తిరుగడ

మర పెట్టిన గొట్టము.

తిరుగబడు

ఎదురు తిరుగు.

“తిరుగంబడినను విడువఁ జూ దేవ
సభకు, బద మనుచు దానిఁ గూడి
పోఁ గదలుటయును. కళా. 3.288.

తిరుగ బాటు

మఱలు.

“తిరుగం బాటు చిత్తవృత్తి.”

భాగ. స్క. 1.72.

తిరుగబోత

తాలింపు.

రా. వి. 2.101.

తిరుగబోయు

1. తాలించు.

శ. ర.

2. ఒక సంచిలోని ధాన్య
మును మరొక దానిలో
పోయు.

తిరుగలి

1. పిండి విసిరే రాయి.

2. భ్రాంతి, భ్రమ.

భా. 5.59.

తిరుగవేయు

తిప్ప; వ్యత్యస్తము చేయు.

పరాహ. 10.40.

తిరుగాడు

1. సంచరించు.

కై. 8.125.

2. గిరగిర తిరుగు.

హర. 7.46.

తిరుగు

1. దారికి వచ్చు, మాట
విను.

“సీ వొక్కమాట చెప్తే ఆ మనిషి
తిరుగుతా డని నాకు నమ్మకం ఉంది.”
వా.

2. తప్పు, ఉల్లంఘించు.

మాట తిరుగు అని ఒకటిగా
ఉన్న తావుననే...

“మాట, దిరుగ లేదు మానధనులు.”
భాగ. స్కం. 8.599.

తిరుగుడు

1. దేశాటనము.

“తన తిరుగుడు సర్వజనహితం బై నెగ
దెన.” సింహ. 10.160.

2. మెలిక; వ్యత్యాసము.

“అందులో ఒక తిరుగుడు ఉన్నది.”
వా.

3. ఒక రకమైన పనిముట్టు.
బ్రౌన్.

4. నడనడి.

“వా డీ మధ్య చెడుతిరుగుళ్ల కలవాటు
పడి పూర్తిగా చెడిపోయినాడు.” వా.

తిరుగుడు కొను

తిరుగు.

తిరుగుడు కొలుపు

తిరుగునట్లు చేయు.

బస. 3.485.

తిరుగుడు చీల

తిరుగుడు నొక్కులుగల చీల.
శ.ర.

తిరుగుడు త్రాడు

పక్షులను పట్టే ఒక సాధనం.
ద్వి. నల. 3.819.

తిరుగుడు నొక్కు

తిరుగుడు మర.

శ.ర.

తిరుగుడుపడు

1. కలత చెందు.

చిత్రభా. పీఠ. 1.62.

2. గిరగిర తిరుగు.

“మండరాచలంబు దిగ్దిరణ్ దిరుగుడు
పడి.” పీఠ. 3.211.

తిరుగుడుపాటు

కలత, ఖోభము.

నర్వ. 3.2.

తిరుగుడుపెట్టు

బాధించు.

పరమ. 3.222 పం.

తిరుగుడుబిల్ల

స్త్రీలు ధరించే ఒక రకమైన
నగ.

శ.ర.

తిరుగుడు బిళ్లలు

త్రిప్పుళ్లు.

ఒక రకమైన పిల్లలు ఆడే
ఆట.

హంస. 3.145.

తిరుగుడు రాయి

గిర్రు మని తిరుగుతూ పోయి
తగిలేరాయి.

కవల. 3.19.

తిరుగుడువడు

1. కలత పొందు.

2. గిరగిర తిరుగు.

హర. 6.95.

3. సలిత మగు, జారు.

“అరయగ సంస్కర్మము నన, తిరుగుడు వడు శుక్ల మనుట తెఱగే.”

భార. శాంతి. 4.306.

తిరుగుదల

నివర్తనము.

“ఆవిడ జబ్బు ఇక తిరుగుదలలోకి వచ్చినట్టే.” వా.

తిరుగుపడు

కలత చెందు.

విష్ణు. నా. 4.6.

తిరుగుబేరము

లావాదేవీలు.

“బీరము రెట్టివో తిరుగుబేరము రెట్టివా?” గుంటూ. ఉత్త. 28.

తిరుగుబోతు

1. ఒకచోట కాలు నిలువక ఎప్పుడూ తిరుగుతుండేవాడు. శ. ర.

2. వ్యభిచారిణి.

దాశ. 68.

తిరుగుమరుగు

మెలకువ.

“...వెడవిల్లు శాస్త్రంబు, రెఱుంగఁ బూనిననాఁటి తిరుగుమరుగు.”

రాధి. 3.7.

తిరుగుముఖము పట్టు

తగ్గు.

“మా అబ్బాయి జబ్బు నిన్ననుంచీ

తిరుగుముఖం పట్టిం దనే చెప్పవచ్చు.” వా.

తిరుగుమొగ మగు

1. వెనుదిరుగు, మరలు.

“ఉచితనేపథ్యయుత లయ్య నురగ సతులు, నిఘ్న నిజమాళి మణిఘ్న విఘ్నలబ్ధి, నభికసంకేతములకు రే లరిగి యరిగి, తిరుగుమొగ మైనచిక్కుల తెరవు లివిర.”

పాండు. 2.173.

2. తగ్గు.

“వ్యాధి కొంచెము తిరుగుమొగ మయినది.” శ. ర.

తిరుగువాటు

చుట్టుకొను.

“దివిజకామిను వీరీతిఁ దిరుగువాటి.”

స్వా. 3.107.

తిరుచిన్నము

ఒక రకమైన వాద్యము.

దీనిని ఊదుతారు. శ. ర.

తిరుచూర్ణము

వైష్ణవులు ఫాలభాగంలో పెట్టుకొనే ఒక రకమైన పొడి.

పసుపు, బియ్యము చేర్చి దీనిని తయారు చేస్తారు.

“నడువీధి గల నిల్వనామంబు పట్టెలు, శోభితం బగు తిరుచూర్ణరేఖ.”

వైజ. 2.5.

తిరుదందె

భగవంతుని సన్నిధిలో దీపం ఉంచే కట్టప్రమిద.

ప్రబంధ. 74.

తిరునామము

వైష్ణవులు నుదుటిలో నిలు
వుగా పెట్టుకొనే బొట్టు.

ప్ర. 1.69.

చూ. తిరునామము.

తిరునామము

చూ. తిరునామము.

తిరునాళ్లు

ఉత్సవం జరిగేరోజులు.

(తమి) తిరునాళ్.

రా. వి. 1.36.

తిరునీటు

విభూతి.

శ. ర.

తిరుపందేరము

దేవుని ఆభరణాలూ, అవీ
భద్రపరిచే కొట్టు.

వి.ప్ర. 5.8.

తిరుపట్టై కురుచ

ఒక రకమైన మల్లుల సాధనం.

ప్రబంధ. 82.

తిరుపణ్ణారము

దేవునికి నైవేద్యము చేయు
నది.

తిరుపతికొప్పలు

కోరకొప్పలు.

“తిరుపతికొప్పు లందముగఁ దీర్చిన
బూడిదబొట్టు...”

శుక. 3.9.

తిరుపతిక్షవరం

అరకొర పని.

“వా దేది చేసినా అంతా తిరుపతి-
క్షవరమే. ఒకటి కడముట్ట నీడు.” వా.

తిరుపతికొండమీద పెండ్రుక

లివ్వడం ప్రధానమైన

ఆచారం. అక్కడి మంగళ్లు

తమ దగ్గరికి వచ్చినవారు

మరొకరి దగ్గరికి వెళ్లి పోకుండా

ఒక్కొక్కడి తల మీదా

కాస్త క్షవరం చేసి కూర్చో

బెడతారు. ఇక వాడు చేసే

దాకా వెళ్లి పోవడానికి వీలుం

డదు. చచ్చినట్టు పడుండ

వలసిందే. దీనినే కొండ

మంగలిపని అంటారు.

తిరుపనిపిళ్ల

దేవాలయములోని సేవకుడు.

ప్రబంధ. 112.

తిరుపాటలు

దివ్యకీర్తనలు, భక్తుల కీర్త
నలు.

తిరు = (త్రి) (తమి.)

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 121.

బస. 4.122. పు.

తిరుపు గట్టు

1. తిరిగి అడ్డగించు.

“తిరిగినవెంటనే తిరుపు గట్టి.”

నిరంకు. 4.69.

“మిట్టి మనుషిధిఁ దిరుపులు గట్టి కట్టి,

రణహరులు రాగ నొక మహానిసద

మెసఁగె.” కప. 4.88.

2. నాట్యగతివిశేషము.

“కవిసి దిజ్ఞుకరళి గవినెనలకుఁ
దార్చె, దివి దన్ను కెందూళి తిరుపు
గట్ట.” సాంబో. 5.203.

“మెఱుంగు మెయిదీఁగ వలగొనఁ
దుఱును బాదలఁ, దెఱవ యొక్కతె
దిఱిదిఱ తిరుపు గట్టె.”

చంద్ర. 2.141.

తిరువు గొను

నాట్యములో చక్రభ్రమణము
చేయు.

“ఇరువురు నేసిన బాణము, నిరుబరు
లును దాఁకి తిరిగ నిరుదెసలకు న,
క్కిరి యిరుమొగముల నట్టువ, తిరుపు
గొనెడుక్రమముతో నతిత్వరితగతిన్.”

కాళ. 4.184.

తిరువు పెద్దు

గానుగ యెద్దు.

క్రీడా. 103.

తిరువుట్టము

పూజ్యులూ, పెద్దలూ ధరించే
వస్త్రము.

వై. 2.115.

తిరువులు గట్టు

చూ. తిరువుగట్టు.

తిరుప్పుల్లాణి

దర్శశయనము.

(తమి) తిరుప్పల్.

చం. రా. 8.37.

తిరుబాస

ప్రమాణము.

దేవునిపై ఒట్టు పెట్టుకొని
అన్నమాట.

తిరు - అరవంలో శ్రీ అను

మాటకు పర్యాయం.

“పట్టిన వ్రతంబు చెల్లకండినం దిరు
బాసగా వర్తిల్లుచుండె.” హర. 1.14.

తిరుమంజనము

అభిషేకము.

కేం. మా. 2.118.

శుక. 3.16.

తిరుమంత్రము

అష్టాక్షరి.

ఓం నమో నారాయణాయ

అని నారాయణమంత్రము.

పరమ. 5.119.

తిరుమజ్జనము

దేవతావిగ్రహములకు చేసే

అభిషేకము.

పరమ. 3.168.

రూ. తిరుమంజనము.

తిరుమణి

వైష్ణవులు నొసటిలో పెట్టు

కొనే చూర్ణము.

పరమ. 3.204.

తిరుమణి వడము

తామరపూసల దండ.

పరమ. 3.13.

తిరుమన్ను

ఆము. 6.6.

చూ. తిరుమణి.

తిరుమాల

ఆకులూ, పువ్వులూ చేర్చి

కట్టిన మాల.

ప్రబంధ. 581.

తిరుమాళిగ

పూజ్యులు నివసించే గృహం.

వైష్ణవ పరిభాష - తమిళం:

తిరుమాళిగై.

తిరుమాళిగె

చూ. తిరుమాళిగ.

తిరుమాళిహ

వైజ. 2.115.

చూ. తిరుమాళిగ.

తిరుమార్హ

వైజ. 2.126.

చూ. తిరుమాళిహ.

తిరుముట్టము

గర్భగుడి; విగ్రహం స్థాపించిన వేదిక.

తిరుముట్టమూ, తిరుముత్తమూ కావచ్చును.

“క్రీరమణుండు మంచిన పండితయ్య, గారి యాసతికిని గడగడ వడకి, మ్రొక్కుచు నత్తిరుముట్టంబు వెడలి.”
బస. 6.172. పుట.

తిరుముడి

1. జడలు గట్టిన జుట్టు.

“ధర రాజ్య మెల్లక తిరుముడి దాల్చి.”
బస. 4.101. పం.

2. వైష్ణవసమూహము.

“అనుదినము వేయు దిరుముడి, కిని పుష్టాన్నముల నారగింపు లిడక.”
పరమ. 4.143.

తిరుముత్తము

దేవాలయము.

“మ్రొక్కుచు నత్తిరుముత్తంబు వెడలి, చక్క వెర్వన బాదచారి యె నడవ.”
బస. 6.761 పం.

తిరులుమరులు కొల్పు

అరులు మరులు కొల్పు, వెత్తెత్తించు.

“పుణ్యస్థి లెవ్వరు గలరు చూపు చూతాం, కరళరహతిఁ దిరులు మరులు గొలిపెద వారిన్.”
కమా. 4.42.

“ఎట్టివారి నైన, నొరుల నొక వ్రేలిమిడి దిరుల మరులు గొలిపి, దివియమే జేవి నీయట్టి దీము గలుగు.”
కమా. 6.17.

నేటికి రాయలసీమలో వాడుక.

“వాడికి అరులుమరులు పట్టింది. వయసు హెచ్చింది కదా.”
వా.

తొలిరూపం ‘తిరులుమరులు’
నేటిరూపం ‘అరులుమరులు’
కావచ్చును.

‘వాడికి అర్లుమర్లు పట్టింది. ఏదో అంటుంటాడు.’ అని కూడా అంటారు.

తిరువంజనము

వైజ. 2.15.

చూ. తిరువంజనము.

తిరువడి

1. దాసుడు.

సమీర. 3.159.

2. పుణ్యక్షేత్రము.

క్రీరం. మా. 2.35.

తిరువడి కోల

దాసరివాని దీపస్తంభము.

ఆము. 4.35.

తిరువరంగము

1. శ్రీరంగము.

వైజ. 2.132.

2. ఒక రకమైన ధాన్యము.

శ. త.

తిరువాముడి

ద్రవిడవేదము.

తమి. తిరువాయ్ మొట్టి.

విప్ర. 2.31.

తిరువాయిముడి

వైజ. 4.129.

రూ. తిరువాముడి.

తిరువారాధనము చేయు

దేవతార్చన చేయు, నైవే

ద్యము పెట్టు.

“తిరువారాధన మిట్టానర్చి.”

పాండు. 2.24.

తిరువిళక

దీపము.

విళక్కు = దీపం. (తమిళం.)

వేంక. దేవ. 25.

తిరువీధులు

మాడవీధులు.

అనగా దేవాలయం చుట్టూ

ఉన్న వీధులు.

“మరుడరుదేరంగ ముం దుఱు, దిరు
వీధులు దుడుచుకరణి.”

సింహ. 3.129.

తిరువీసము

పలుచని పాయసము.

విప్ర. 5.12.

తిరువు గట్టు

దశా. 1.225.

రూ. తిరువుగట్టు.

విరక్తి లేని బిచ్చగాడు.

ఆంధ్ర. భా. ద్వి. 176.

తిలకము తీర్పు

బొట్టు పెట్టుకొను.

“కమ్మకస్తూరి తిలకంబు దీర్చి.”

కళా. 7.65.

“మోమునకొ దిలకము దీర్చి క్రొవ్విరులు
నించి కచాళిని...” హంస. 1.143.

తిలతండులన్యాయము

పాలూ నీళ్లూ కలిస్తే రెండూ

కలగలిసి పోతాయి.

బియ్యమూ నువ్వులూ ఎంత

బాగా కలిపినా దేని కవి కని

పిస్తూనే ఉంటాయి. అలాంటి

అననురూప సాంగత్యాన్ని

ప్రస్తావించేపట్ల ఈ న్యాయా

న్ని ఉదహరిస్తారు.

తిలలు పై నెత్తి చల్లిన దిగువ

పడనట్లు

ఇసుక వేస్తే రాల దనుట

వంటిది. జననమృద్ధం ఎక్కు

వగా ఉన్న దనుట.

“తిలలు పై నెత్తి చల్లిన దిగువ పడని,
యంతసందడి పెండ్రోవలందుఁ గలిగి,
నఖిలదేశంబులం దుండి యవనిపతులు,
వైభవాలోకమునకును వచ్చుచుండ.”

నైష. 4.123.

తిలోదకములు విడుచు

తర్పణము చేయు, పూర్తిగా
వదలుకొను.

“తల్లి తండ్రికి తిలోదకం యివ్వడాని
కయినా ఉండొద్దా?” నా.

“వాడిచేతి కే దయనా పోలే యిక
తిలోదకాలు విడవవలసిందే.” నా.

తిష్టపెట్టు

పీట వెట్టు.

“రేపును మాపును నీపయి, నేపపుతీపిని
న వాడు నిటు పని విని తా, నోపిక
జూచుక మగ్గ, మోపట్టి! తిష్టపెట్ట
హరక యున్నే?” భద్రావత్య. 2.
చూ. తిష్ట వేయు.

తిష్ట వేయు

పీఠము వేయు.

“వా డెవరో పిల్లయింట్లో వచ్చి తిష్ట
వేశాడు. వదిలించుకోవడం ఏ డి కి
సాధ్యం కాలేదు.” నా.
చూ. తిష్టపెట్టు.

తీగతెంపుగ

తామరతంపరగా.

తీగ సాగినట్లుగా, అవిచ్చి
న్నముగా అనుట.

“విశ్వంబు నెవ్వని విపులక్రియాశక్తి,
దిరుగుచున్నది తీగతెంపు గాఁగ.”
కాశీ. 5.94.

తీగనవ్వు

దీర్ఘ హాసము.

క్రీడా. 68.
రాధా. 5.112.

తీగమల్లియ

ఒక జాతి మల్లె.

ఆము. 1.66.

తీగమల్లె

చూ. తీగమల్లియ.

ఒక రకమైన ధాన్యము.

శ. ర.

కవిక. 1 ఆ.

తీగమెలుగు

1. ఉలుము లేని మెరుగు.

2. పొద్దుతిరుగుడు చెట్టు.

శ. ర.

తీగమోడి

జిలుగువ్రాత.

శ. ర.

తీగయెలుగు

హీనస్వరము.

ద్వి. నల. 4.393 పు.

తీగలువాలు

వ్యాపించు.

కవిక. 6.91.

తీగవిలుకాడు

మన్నుడు.

ఆం. భా. ప్ర. 45.

తీగవిలుతుడు

మన్నుడు.

చూ. తీగవిలుడు.

తీగ సాగు

వృద్ధి చెందు.

“కడుఁ దీఁగ సాగుచు బడుగు నెన్న
డుము మిక్కిలిఁ గృశం బనఁ దత్త
ఱిలుచు నిక్కి.” కళా. 7.76.

తీగచుట్టుగా

తీగవలె గుండ్రముగా.

ఆము. 4.84.

తీగతెంపుగ

ఉద్భ. 1.131.

చూ. తీగతెంపుగ.

తీగమల్లె

చూ. తీగమల్లె.

తీగమెఱుగు

చూ. తీగమెఱుగు.

తీగయిమ్ము

పొదరిల్లు.

ముకంద. 2.132.

తీగెలువాఱు

వ్యాపించు.

సీతి. 90.

తీగెలు సాగు

అభివృద్ధి చెందు.

ఆము. 5.123.

తీగ సాగు

వి. పు. 6.19.

చూ. తీగ సాగు.

తీటకన్ను

కుఱుపులు చిన్నవి లేచిన
కన్ను.

పండితా. ద్వితి. మహి. పు. 108.

తీడుకొను

పదను పెట్టుకొను.

“తేఱి తెక్కలగఱి యమ్ముఁ దీడు
కొనఁగ.”

నైష. 6.65.

తీతువుపిట్ట రాయబారము

దుర్వార్తను కొనివచ్చు పని.

తీతువు లేక శీతవ, యింటి

మీద తిరుగుతూ అరిస్తే ఆ

యింట్లో యెవరో చచ్చి

పోతా రని ఒక నమ్మకం.

“ఈ తీతువుపిట్ట రాయబారము పెం
పెట్టుకొన నెవరు మీతో మొఱలు
పెట్టిరో.”

ధర్మజ. 47 పు. 10 పం.

తీదీపు

బాధాకరము.

“మంచి న తీదీపే గాక మోద
మున్నదా.”

తాళ్ల. సం. 10.129.

తీదీపు చేయు

బాధ పెట్టు.

నవ. 2.69. పు.

తీన్ తేరా ఆల్ అఠారాగా ఉండు

చెడిపోవు.

“నా పని తీన్ తేరా ఆల్ అఠారాగా
ఉన్నది.”

చా.

మూడు, పదమూడు, ఎని

మిది, పద్దెనిమిది అంకెలు

చాలా చెడ్డ పని ఒక

నమ్మకం - ముఖ్యంగా ముస్లి

ములలో, కైస్తవులలో.

అందుపై ఏర్పడిన పలుకుబడి.

తీ పనుచు చేదు తిను

మంచి దని చెడును అనుభ

వించు.

“తీ పనుచుఁ జేదు తెగఁ దిని వెనుకఁ బడరాని యాపదలచేత.”

తాళ్ల. 1 సం. 70. పు.

తీర్థాడు

ఇం పగు.

విజ. 2.102.

తీర్థారు

మనోజ్ఞ మగు.

హరి. పూ. 7.112.

తీర్థ దిగదీయు

(తీర్థేనా ఎక్కువ తింటే)
మొగము మొత్తు.

తీర్థద్రాడు

వేటలో ఉపయోగించే ఒక
విధ మైన సాధనం.

కాళ్ల. 3.46.

తీర్థలు గొను

వేడుక పడు.

భా. రా. సం. 131.

తీర్థలు పుట్టించు

చవు లూరించు.

“తీర్థలు పుట్టించు దినదినరుచు లై,
పూపల సంసారభోగములు.”

తాళ్ల. సం. 9.207.

తీర్థుని మాటలాడు

ప్రియముగా పలుకు.

“మనసు గరగంగఁ దీర్థుని మాట
లాడు.”

శుక. 3.14.

తీర్థి కూర్చుండి

ఏమీ పని లేక, అనవస
రంగా,

“తీర్థి కూర్చుని నాతో తగువుకు వస్తు
న్నాడు.”

చూ. కడిచి కూర్చుండి.

తీర్థి కూర్చున్న మంగలి

పని లేని మంగలి.

“తీర్థి కూర్చున్న మంగలి పిల్లితల
గొరిగా డట.”

తీర్థి తీరని

పూర్తిగా వదలని.

“తీర్థి తీరని సిగ్గునఁ దెలివ యపుడు.”

రాధి. 1.129.

తీర్థువడు

అంద మగు.

స్వా. 2.61.

తీర్థి దిద్దినట్లు

అందంగా.

“అవిడ ముక్కు మొహం తీర్థి దిద్ది
నట్లుగా ఉంటుంది.”

తీర్థి పూదెలు

కుండలపై పెట్టే పూజలు,

హంస. 5.13.

తీర్థి మాడు

1. స్నానము చేయు.

“మున్నుఁ బాతకంబు లెన్ని చేసిన
వెన్న, గంగఁ దీర్థమాడఁ గమల
హితుఁడు, పాడువ...”

జాహ్నవీ. 1.18.

2. ప్రసవించు.

“మీ కోడ లింకా తీర్థి మాడ
లేదా?”

ఇది ఈ అర్థంలో రాయల
సీమలో నేటికీ విశేషంగా
వాడుకలో ఉంది,

తీర్థమునకు తీర్థము, ప్రసాదమునకు ప్రసాదము

దేని కదే.

“...అనావశ్యకము లవునకాలపు వెటియాకాంక్షలక్రిందఁ జెట్టి నిరంతర సంబంధ మున్న భాషావ్యాకరణములలోఁ దీర్థమునకుఁ దీర్థము ప్రసాదమునకుఁ బ్రసాదము ననునట్లు భాషలో నెంతమాత్రము బాలురఁ బ్రవేశపెట్టకుండ...” సాక్షి. 19 పు. 6 సం.

“చెప్పడానికీ చేయడానికీ ఎక్కడా పాండిక లేక తీర్థానికి తీర్థం, ప్రసాదానికి ప్రసాదం అయిపోయి నేటిశుంఘం అవ్యవస్థగా ఉంది.” వా.

తీర్థము లాడు

స్నానము చేయు.

భీమ. 4.158.

తీర్థము స్వార్థము కలిసి వచ్చు

ఒకదానితో రెండు ప్రయోజనములు చేకూరు.

“ఎట్టకేలకుఁ దత్కార్య మియ్యకొనుచు, గాంచనాంబరు నెలమి నేవించుటయును, బ్రజల రక్షించుటయు మంచిపని ఘట్టిలై, దీర్థమును స్వార్థము నటంచుఁ జెలిసి యపుడు.” కచే. 1.102.

“.....వాఁడది తీర్థము స్వార్థముగదా, యరిగద నంచుఁ గ్రహ్మనఁ బ్రయాణము గైకొని భార్య కిట్లనున్.” భోజ. 6.159.

“ఈ ఊళ్లో స్కూలు పెట్టించామంటే మనవాడికే ఉద్యోగమూ దొరుకుతుంది. ఊళ్లో పిల్లలప చదువు సౌకర్యమూ

యేర్పడుతుంది. తీర్థమూ స్వార్థమూ కూడా కలిసి వస్తుంది. వా.

చూ. స్వామికార్యం, స్వకార్యం.

తీర్థవాసి

పుణ్యక్షేత్రములో నివసించువాడు.

శ. ర.

తీర్థవిధి

పుణ్యతీర్థములలో చేయు శ్రాద్ధము.

తీర్థిరి

1. న్యాయ నిర్ణేత.

శకుం. 4.176.

2. గూఢచారి.

శ. ర.

తీఱ (తీరా)

పూర్తిగా, ముగియ వచ్చు సరికి.

“పడ్డదియె పాటు గఁ దీఱ మునింగి పోయిచే.” కళా. 6.77

“నాలుగు రోజులనుంచీ వాడు రారా అని పిలిచాడు గదా. తీరా నేను వెళ్లే సరికి వాడు కనిపిస్తే వొట్టు.” వా.

“వెళ్లి చూపుల కని బ్రహ్మాండ మైన సన్నాహంతో వెళ్ళామా! తీరా చూచే సరికి ఆ పిల్ల గుడ్డిది.” వా.

తీటిపోవు

చచ్చు.

మొ. రా. సం. 159.

తీఱుగడ

ముగింపు.

చిత్రభా. 5.40.

తీలుదల యగు

ముగియు.

“భీమసేనుండు నేఁడు సంగ్రామము
కలఁ, దీలుదల యగుఁ గా కని.”

భార. భీష్మ. 2.208.

తీలుపడు

వీలు కలుగు.

తీలుపాటు

తీరిక.

శ. ర.

తీలుబడి

తీరిక.

శ. ర.

“నా కీమధ్య జాత్రిగా తీరుబడి లేక
నీకు ఉత్తరం వ్రాయ లేదు.” వా.

తీ లగు

అడగిపోవు.

ఆము. 2.63.

తీలుపడు

1. తగ్గు.

పాండు. 4.13.

2. నశించు.

వేం. పంచ. 1.696.

3. దుర్బల మగు.

వేం. పంచ. 1.581.

తీలుపడు

అడగు.

ఇందు. 2.165.

రూ. తీలుపడు.

తీవంచ

నాలుగు.

నీలా. 1.12.

తీవనవ్వు

లేతనవ్వు.

“తీయదేనియ లాల్కు తీవనవ్వుల
తోడి.” కవిక. 1.89.

తీవయిల్లు

పొదరిల్లు.

భార. విరా. 2.308.

తీవరక తె

తొందర పడునది.

ఇందు. 6.6.

తీవర పడు

తొందర పడు.

శ. ర.

తీవరపాటు

తొందరపాటు.

శ. ర.

తీవర పెట్టు

తొందర పెట్టు.

ముకుంద. 3.381.

తీవనరులు

ఒక రకమైన ధాన్యము.

హంస. 4.128.

తీసికట్టు

తక్కువది.

దేనితోనో పోల్చి యిది

తక్కువది. అనుట.

“ఎంద రెన్ని భారతాలు రాసి నా
నన్నయత్కినలకు తీసికట్టే.” వా.

తీసిపోవు

1. చిక్కిపోవు.

“చలిజ్వరంతో బాగా తీసిపోయాడు.”

వా.

2. తక్కు వగు.

“మాటల్లో వా డేమీ పిడికి తీసి పోడు.” వా.

తీసివేత

వ్యవకలనము.

తీసివేయు

1. ఖండించు.

“నీ వేమి నా తల తీసివేస్తావా?” వా.

2. తొలగించు.

“వాణ్ణి ఆ ఉద్యోగంనుండి తీసివేశారని తెలిసింది.” వా.

3. వ్యవకలనము చేయు.

“పదిలో ఆరు తీసివేసే నాలుగు. ఈ మాత్రం తెలియదా?” వా.

తుంగలు దూలాలు మోయునా?

అసంభవము. తుంగ దుర్బలము;

దూలం బరు వైనది.

తుంగలో తొక్కి గంగలో కలుపు

చూ. తుంగలో త్రొక్కు.

తుంగలో త్రొక్కు

లెక్కింపక పోవు, ధ్వంసము చేయు.

నీరు నిలిచి బురదగా ఉన్న ప్రాంతంలో తుంగ విపరీతంగా మొలుస్తుంది. దానిలో తొక్కుట అంతే కదా!

“నీ తీ జా తీ తుంగల్లో తొక్కివేశాడు.” వా.

“నేను చెప్పిన మాట తుంగల్లో తొక్కి వాడు తుర్రు పన్నాడు.” వా.

తుంగ వ్రచ్చిన గతిన్

తుంగను చీల్చినట్లు.

అనగా ముక్కలు ముక్కలుగా.

“చక్రం బెత్తి తద్దేహముం, బవుల నైచ్చినఁ దుంగ వ్రచ్చినగతిం బాసెం బ్రకాశంబునన్.”

ఉ. హరి. 3.105.

తుంచినట్లు

సరిగ్గా.

ఎంత అవసరమో అంత.

ఒక్కొక్కప్పుడు కాస్త కరు

కుగా అని కూడా అర్థం.

“వాడు ఏది మాట్లాడినా తుంచినట్లు మాట్లాడతాడు.” వా.

“వా డంతా సరే కానీ మరి తుంచినట్లు మాట్లాడతాడు. అందువల్ల కొందరికీ కష్టంగా ఉంటుంది. ఎంతో నిక్కచ్చిగా మాట్లాడినా కాస్త మృదువుగా కూడా ఉండాలి మరి.” వా.

తుంటకూర

ఒక విధమైన కూరకూ.

వి. పు. 4.275.

తుంటరి

దుర్మార్గుడు.

శకుం. 2.227.

తుండుపడు

మ్రోడువలె అగు.

దశ. 3.4.

తుండ్లూ తుపాకీ యెగుర గొట్టు

శాస్త్రీ చేయు.

నీ పప్పు లేమీ ఉడకవు, నీకు

తగినశాస్త్రీ చేస్తారు అనుపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఇలాగే అక్కడా చేశా వంటే నీ
తుందూ తుపాకీ యెగర గొడతారు
జాగ్రత్త.” వా.

తుందుడు కార్చు

దౌర్జన్యము నడచు.

“సీతను - నేవించి రామ, దూత నే
నని పల్కి తుందుడు కార్చి.”

వర. రా. సుం. పు. 169-పంక్తి. 17.

తుందుడు కొఱు

పోగరు అడగు.

“తుందుడు కాఱ కాత్రవుల దోర్బల
సంపద జక్కుచేసి.”

నిరంకు. 4.80.

తుందుడుకు

తొందరపాటు.

విజ.3.23.

తుందుడుగొను

తొందర పడు.

ద్వి. పరమ. 8.696. పు.

తుందునుకలు

చిన్న చిన్న తునకలు.

కవిక. 2.197.

తుంపెసలాడు

తిరుగాడు, కదలు.

“పదపడి తలిరుజొంపములఁ దుంపెస
లాడి.” శబం. 1.71.

తుంపెసలు గునియు

చలించు.

భాగ. 10 స్కం. ఉ. 681.

తుకతుకలు

సంకోచములు.

“తుకతుకలు మాని క్రొత్తవేడుకలు
వొదల.” కవిక. 4.149.

తుకతుక లేక

సంకోచము లేక.

“తుకతుక లేక కీర్తలు విన్ను ముట్ట.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1691.

తుటార మాడు

తిరస్కరించు.

“.....ప్రభావతి వచ్చె మీసుడాల్,
పొందిన రాచవాని యొఱలోని కటారిఁ
దుటార మాడుచున్.”

శుక. 2.96.

తుటుకు తుటుక్కున

గుండె అదరుటలోని ధ్వన్యను
కరణము.

“గుండియల్, తుటుకు తుటుక్కునన్
దిగులు దొట్టిన భూభుజాఁ డయ్యె
నయ్యెడన్.”

పాంచా. 2.42.

తుటుములు గట్టు

గుంపు కూడు.

భాగ. 10 స్కం. పూ. 770.

తుట్టతుద

చిట్టచివర.

భా. రా. ఆర. 2.141.

చూ. తుట్టతుది.

తుట్టతుది

చిట్టచివర.

“గిరి తుట్టతుదినుండి క్రిందుఁ
జూడంగ.” పండితా. పర్వ. 849 పు.

చూ. తుట్టతుద.

తుట్టతుమర

బొత్తిగా.

శ. ర.

“మా పిల్లవాడు తుట్టతుమర చెప్పిన మాట వినడం లేదు.” వా.

తుట్టుపెట్టు

బాధించు.

“రగడతగిలి పట్టు మనుచు, దిట్ట తన్విం దుట్టుపెట్టె నొకతె.”

రా. వి. 3.121.

తుట్టె గట్టు

1. పురుగులు పట్టి ఉండ గట్టు.

“గోధుమపిండి తుట్టెగట్టి పోయింది. ఇక అది దేనికీ పనికి రాదు.” వా.

2. జడలు గట్టు.

చంద్రా. 2.84.

తుట్టెపురుగు

పిల్ల పాము; చిన్న పురుగు.

రామా. 8.40.

తుడిచిపెట్టు

నాశము చేయు.

నా. మా. 124.

తుడిచిపెట్టుకొని పోవు

నిర్మూల మై పోవు.

“పోయినసారి కలరాలో ఆ ఊరంతా తుడిచిపెట్టుకొని పోయింది.” వా.

తుడుపు దుమారము

మన్ను దుమ్ము.

జం.

పహా. శత. 97.

తుడుపు వెట్టు

తుడుచు.

“తనదాహ పచిమంబు వనదాహరణ మిహో, దురత మై నుడుపతిఁ దుడుపు వెట్టు.” శి బహు. 1.60.

తుడుము మొదలుకొని దేవతా

ర్చనవఱకు

సర్వము న కూ, అన్నిపను

లకూ.

“తుడుము మొదలుకొని దేవతార్చనవఱ కందఱు స్త్రీలే.” నాక్షి. 42.

తుత్తునియులు నేయు

ముక్కలు ముక్కలు చేయు.

“ఫీకన్ రాజహంసాలిఁ దుత్తునియల్ సేసియు.” పాఠి. 3.34.

తుత్తుము రగు

పొడిపొడి యగు.

“తుది నదియును మేను వొంగి తుత్తుము రయ్యెన్.” పాఠి. 3.18.

తుత్తుము రాడు

పొడిపొడి చేయు.

“తుత్తుము రాడి వచ్చు నలదుర్మదు నొండు దలంప కుండుమి.”

రాజ. చ. 2.39.

తుత్తుమురు చేయు

పిండి పిండి చేయు.

“తన కృపాణ విహరణ విచిత్ర వేగం బునఁ దుత్తుమురు సేయుచు.”

కళా. 6.18.

తుత్తులుగొను

దురద కలుగు, కంఠూతి

కలుగు.

“ఇన్ముఖధూమము గప్పికొన్నఁ దుత్తులు గొని ప్రేతెహో.” కమా. 2.86.

“నోటి తు తటతో వా జేదో వాగు
తున్నాడు.” వా.

“నోరు తుటతుట మంటుంది. ఏ దైనా
తిందా మనిపిస్తుంది.” వా.

నేటి వాడుకలో: తుత్తట.

తుదకు వచ్చు

అంచు గట్టుకొని వచ్చు.

“ఏంచి చూడం గించిదూ నంబుగా
వాని రాజ్యసంపదయుఁ దుదకు వచ్చి
నది.” ప్రభా. 1.117.

తుద కెక్కు

గట్టెక్కు.

“తుద కెక్కితిమి యింక తొలగఁగఁ
వలెనా.” తాళ్ల. సం. 7.285.

తుదచేరు

నెరవేటు.

“ఏలా తుదచేరుఁ దద్వరము లావున
వాఁ డొరునేల కైకొనున్.” ఉ. హరి. 4.294.

తుద మీటు

అధిక మగు.

రం. తా. బాల. 34. పు.

తుదముట్టు

1. ముగియు.

కళా. 5.39.

2. మోక్షమును పొందు.

భాగ. 3 స్కం. 35.

తుదిచీటి

సంబంధము వదలుకొని వ్రాసి

యిచ్చు ఆఖరుపత్రము.

“చెక్కుఁ జెమ్మట చేల చెఱుగునఁ
దుడుచుట, చెలిమికి నది తుదిచీటి
యేమి.” ఉ. రా. 6.302.

తుది తాకు

నెటవేటు.

“ధాత మది యెత్తికోల్ తుది దాఁక
కున్నె.” నెప. 1.80.

భార. ఉద్యో. 3.65.

తుదినాలుక ముల్లు

నాలుక తుది చాలా మృదు
వుగా ఉంటుంది. దానిలో
విటిగిన ముల్లు చాలా బాధ
కలిగిస్తుంది. అట్లే బాధా
కరుడు, భయంకరుడు అని
భావం.

“కాలవాదుల తుదినాలుక ముల్లు.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 511.

చూ. కంటికసవు.

తుదిపక్షము

ఏవో రెండు మార్గాలు చెప్పి
అందులో ఆఖరుది అను
నప్పుడు ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“ఈ తుదిపక్షమే మదిని నిప్పుడు నిశ్చిత
మెట్లటన్న.” ప్రభా. 3.103.

తుది బొందు

చనిపోవు.

“రోగముచేతం దుడిచి బొంది పుణ్య
వశతన్ గాంచెన్ మరుల్లోకముల్.”

భాస్క. బాల. 453.

తుదిముట్టు

1. చచ్చు.

అధ్య. కిషిం. 105. పు.

2. నెటవేరు.

భార. విరా. 2.234.

తుది మొదలు

సంపూర్ణముగా.

మొదటినుంచీ తుదివరకు

అనుట.

“తుదిమొదలే నెటింగియు నెదుర్కొని
పూజయొనర్పకుని యొప్పుదు.”

శుక. 3.381.

తుదిరేయి

కల్పాంతము.

శ్రావ.

తుధూయనిక్రాయు

ఉమ్మివేయుటలోని ధ్వస్యను

కరణము.

“నె,తురు చవిచూచు గండలు తుధూ
యనిక్రాయు.”

ఉ. హరి. 2.124.

హ. తుధూ అని మూయు.

తునికోల

తులాదండము.

రామా. 8.122.

తునికోల దుడ్డు

గవుండలవాడు కల్లుబుడ్డి తగి

లించుకొని పోవుటకునూ,

కత్తి నూటుకొనుటకునూ

ఉపయోగించు తునికోల.

శ. ర.

తునితగవు

దీనినే ఒక్కొక్క ప్రాంతంలో

ఒక్కొక్క గ్రామనామంతో

వ్యవహరిస్తారు. అనంతపురం

జిల్లాలో పామిడి పంచాయితీ

అంటారు.

అటో యిటో కాకుండా

మధ్యే మార్గంగా చేసే

తీర్పును యిలా వ్యవహ

రిస్తారు.

ఆ ఊళ్లో దారిని పోతున్న ఒక

బాటసారి చీకటి పడి ఏదో

ఒక పంచటరుగుమీద పడు

కున్నాడు. వాడి దుప్పటిని

తెల్లవారేసరికి మరొకడు

లాక్కొనసాగాడు. వీల్లిద్ద

రూ పంచాయితీదార్ల దగ్గరికి

వెళ్లారు. వాళ్లెటూ తీర్పు

లేక చెటినగం కత్తిరించి

తీసుకోమన్నారట. అందు

పై వచ్చిన పలుకుబడి.

తునిమి తూటాడు

నిర్మూలించు.

జం.

“అతిభక్తి దర్పణం బాచరించిన

మర్త్యం, డఘకోటిఁ దున్మి తూటాడఁ

జాలు.”

కాశీ. 6.39.

తునిసి పడు

చెడు.

హరి. పూ. 8.52.

తునిసి పాటు

ముక్కలు ముక్కలగు.

భాగ. 3 స్కం. 638.

తునుమాడు

ధ్వంసము చేయు.

“ఘనశస్త్రమునం దునుమాడి.”

రుక్మాం. 5.31.

తున్నాడు

ఖండించు.

నిర్వ. 4.88.

రూ. తునుమాడు.

తున్ని తూటాడు

1. నాశనము చేయు.

“అఘఱోటిఁ దున్ని తూటాడఁ జేయు.”

కాశీ. 6.39.

2. చీల్చి చెండాడు.

“అనుమానింపకు తోడఁబుట్టువులు
గారా తున్ని తూటాడె.”

భార. శాంతి. 1.287.

తుపాకిగుండు

తుపాకిలో పెట్టి కాల్చు
గుండు.

కృష్ణ. 3.5.

తుపాకిత్రాడు

జానకిత్రాడు.

రాధా. 2.41.

తుపాకిమంది

తుపాకులతో యుద్ధము చేసే
సైన్యము.

చంద్రా. 6.73.

తుప్పటమెఱుగు పెట్టు

వరిపొట్టులాంటివానితో రుద్ది
మెఱుగుపెట్టు.

తుప్పదూలు

మిక్కిలి చలించు.

నవనాథ. 2.79 పు.

తుప్పల దూలి యుండు

నేల పడియుండు.

“వెఱచి చాల, దూరముగఁ బోయి
తుప్పలఁ దూలి యుండె.”

భార. శాంతి. 5.470.

తుప్పలు దూలగ దోలు

దొంగల దోలు, పాఱద్రోలు.

“జముఁ దుప్పలు దూలఁ గఁ దోల
నైన.”

భాస్క. బాల. 39.

తుప్పరలగ తిట్టు

చెడ దిట్టు.

“మూల మడుంగ నేల, తుప్పరలఁ గఁ
దిట్టు టంచుఁ దలపోసెనె.”

గీర. 19.

తుప్ప వట్టు

ఉపయోగింపక మూల పడి

యుండు.

“మన యర్జును నమ్ములు దుప్ప వట్టెనే.”

భార. కర్ణ. 2.25.

తుము రగు

ముక్కలు ముక్కలగు.

పండితా. వాద. 228. పు.

తుమురు సేయు

ధ్వంసము చేయు.

“వత్తుముల్ తుమురు సేయుచు
నుండుదు.”

రుక్మాం. 1.166.

“శక్తి నైచెను దివిజం, డది ముదిత
దుమురు సేసెను.”

ఉ. హరి. 1.166.

తుమ్మిపూరాజనాలు

ఒక రకమైన ధాన్యము.

హంస. 4.128.

తుమ్మెదకంటు

సంపెంగ.

రామా. 4.66.

తుమ్మెదపదములు

తుమ్మెదా తుమ్మెదా అని
పల్లవిగా నచ్చే పాటలు.
పల్లెపదాలలో ఒకరక మైనవి.
పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 513.

తుమ్మెదరేపుళ్లు

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.
హంస. 3.146.

తురంగనళ్లు

ఒక రకమైన వస్త్రము.
హంస. 5.355.

తురకపత్తి

ఒక జాతి పత్తి.
శ. ర. జౌన్.
హంస. 4.10.

తురకరాయి

బొంతరాయి.
కాశీయా. 304.

తురగవళ్లు

ఒక రకమైన వస్త్రము.
ప్రబంధ. 2.72.

తుద్రన

తుద్ర మని.
ధ్వన్యనుకరణము.
రాధా. 4.103.
చూ. తుద్ర మని.

తుద్ర మని

వెంటనే.
ధ్వన్యనుకరణము.
“తుద్ర మని మొక్క యంగలో దూటి
నాడు.” మృచ్చ. 89.
చూ. తుద్రన.

“తుద్ర మని ఆ పిల్ల పారిపోయింది.”
వా.
చూ. తుద్రన.

తుటగలి గొను

1. ప్రకాశించు.
భార. మాస. 169.
2. అధిక మగు.
భీమ. 2.155.

తుటి గొను

గుంపు కూడు.
క. సం. 12.147.

తుల దూగు

సమాన మగు.
“తొలుతఁ దుమ్మెదలతోఁ దులఁ
దూఁగు నెఱివరుల్.”
నిరంకు. 2.10.

తులలు తూగు

సరిపోవు.
“తుహినగిరికూటములతోడఁ దులలు
తూఁగు.” కవ. 2.5.
చూ. తులదూగు.

తులసికోట

తులసిమొక్క చుట్టూ కట్టిన
కట్టడము.

తులసిపోగులు

చెవులలో ధరించు ఒకరక
మైన నగ.
నిరం. 2.116.

తులసివనమాలికలు

ఒక రకమైన ధాన్యము.
ప్రబంధ. 112.

తులాకోటి

కనకవలయము, అందె.

“పెరిగిన త్రివిక్రమేశ్వరు, చరణతులా
కోటి...ఊడిన కరణిన్, బురికోట
యొప్ప.” పాండు. 1.105.

తులాదానము

తనయెత్తు తూకం కల
బంగారో, రత్నములో
అలాంటి వేవో దానము
చేయుట.

తులుకాడు

చిందు.

పండితా. దీక్షా. 5 పు.

తుల్కాడు

తోల్కాడు, తొలుకాడు,
అతిశయించు, బిప్పు.

“ఉర్వి దత్పర్వతసార్వభౌమనకుఁ,
బూర్వవక్త్రాంతవిస్ఫురణ దుల్కాడ...
పెంపారు ద్రిపురాంతకంబు.”

బస. 1. 2.

“సకలవైభవములు సమకూరుఁ దన
యంతఁ, దుల్కాడు కోర్కులతోడఁ
గూడి...”

భాగ. 6. స్కం. 504.

పండి. పురా.

తుస్సుపెంజెర

ఒక రకమైన పాము.

శ. ర.

తుస్సువోవు

భంగపడు.

మందు పేల్చుగా బాగుంటే

ధాం అంటుంది. కానినాడు

తుస్సు మని పోతుంది.

“...తుది నీవును దుస్సు వోడు త్రుట్ల
టుడుగుమి.”

భార. కాం. 4.399.

తూక మయిన మనిషి

సంపన్నుడు, పలుకుబడి కల
వాడు, గభీరుడు ఇత్యాద్యర్థా
లలో స్వేచ్ఛగా ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“ఆ ఊళ్లో కల్లారంగన్న చాలా తూక
మయిన మనిషి. బాగా ఆస్తి ఉంది.”

వా.

“ఆ ఊళ్లో కల్లా ఆయన తూక మైన
మనిషి. ఆయనంటే ప్రతివారికి గౌర
వమే.”

వా.

తూక మయిన మాట

విలువ గల, అర్థవంత మైన
మాట.

“ఇంత మంది ఇన్ని చెప్పారు కానీ
యిందులో నీదే తూక మయిన మాట.”

వా.

తూగాడు

1. ఊగులాడు.

“జంచభారంబులు వ్రేఁగు లాఁగ లేక
తూఁగాడుచు.”

భాగ. స్కం. 10. ఉ. 821.

2. బలహీనతతో ఊగిన
లాడు.

“రథసహితంబుగా నగ్గలిక నుగ్గసేసి
డస్సి తూఁగాడుచు.”

భార. ద్రోణ. 2.119.

తూగియాడు

ఊగులాడు.

గంధ. 143.

తూగు

సమర్థ మగు, సమాన మగు.

“వెయ్యి రూపాయలు చెప్పే అంతకు
నేను తూగ లేను.” వా.

“వాళ్ళది మరీ జమీందారీ కుటుంబం.
వాళ్ళతో మనం తూగ గలమా?” వా.

తూగుటుయ్యల

ఉయ్యాలమంచము.

కళా. 2.17.

తూగుటుయ్యాల

కవితా. 2.127.

తూగుదివియ

ఆకాశదీపము.

చంద్ర. 4.54.

తూగువలక

తాపీపనివాడు గోడలమట్టము
చూచుటకై వ్రేలాడ గట్టిన
నిడుపాటి పలక.

శ. ర.

తూగుమంచము

తూగుటుయ్యల.

య. 5.13.

తూ గొమ్ము

ఒక రకమైన వాద్యము.

ద్వా. 11.26.

తూ చా తప్పకుండ

పరిపూర్తిగ.

సంస్కృతంలో తు, చ అను

నవి కొన్ని సార్లు విశిష్ట మైన
అర్థం లేకనే ఉపయోగించడం
అలవాటు. అలాంటి వాటిని
కూడా వదిలిపెట్టకుండా అన్న
అర్థంలో వచ్చింది.

“జనలోకోన్నత మైన త త్పు ర ము
తూ చా తప్పకుండంగ వ, ర్ణన సేయక
వళ మానె?” కా. మా. 1.20.

తూచినట్లు

హెచ్చుతక్కువలు లేకుండా,
ఎంత అవసరమో అంత.

“వాడు చాలా తూచినట్లు మాట్లాడ
తాడు.” వా.

తూట కట్టు

ఖండిత మగు.

బ్రాహ్మ.

తూటాడు

శిథిలము చేయు.

మల్ల. శృం. 73.

తూటికూర

ఒక రకమైన కూరకూ.

హరిశ్చ. 2.166.

తూటు కట్టు

రంధ్రము చేయు.

“భూరి భేరీముఖతూర్యములు నభంబు
దూటు కట్టి.” భార. కర్ణ. 1.71.

“ఘనతరగర్జాధ్వనులును, ఘనపథ
మఖిలంబుఁ దూటు కట్టెడు తూర్య,
స్వనములును గబళించుచు.”

భార. భీష్మ. 1.236.

తూటు గట్టిన కన్ను

బెజ్జం పడిన కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

తూటుపడు

రంధ్రము పడు.

శ్రావణ.

తూటు పోయేపాటి

చిల్లులు పడునట్టి.

అతిశీతల మైన అనుట.

“తూటు పోయేపాటి శీతలంగా.”

కాశీయా. 285.

తూటులు పుచ్చు

రంధ్రములు పడునట్లు చేయు.

మార్కం. 2.94.

తూటులు సేయు

రంధ్రములు పడజేయు.

భార. భీష్మ. 2.232.

తూటులు వోవు

రంధ్రము పడు.

భార. శల్య. 1.157.

తూటు వోవు

భార. ద్రో. 5.28.

చూ. తూటులు వోవు.

తూడుతీగ

తామరతూడు.

భార. ఆన. 3.232.

తూడుదిండి

హంస.

అచ్చ. యు. 30.

తూతకొమ్ము

పిల్లనగ్రోవి.

“తూతకొమ్ము లొత్తి మాక లాకసంబు నిండ.”

రాధా. 5.63.

తూనరతుక్కుము

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

శ్రావణ.

చూ. తూనరతుంకములు.

తూ నా బొడ్డం బాలు

చేసిన పొరపాటు ఇంతతో సరి.

చిన్న పిల్లల ఆటలో ఏ దయనా క్రమవిరుద్ధం జరిగినప్పుడు ‘తూ నా బొడ్డం బాలు’ అని వేస్తే అది తీరి పోతుంది. అందుపై యేర్పడినది.

చూ. తూ నా బొడ్డు చేయు.

తూ నా బొడ్డు చేయు

తాను చేసిన తప్పిదాలను ఒక మాటతో తొలగించుకొన జూచు.

చూ. తూ నా బొడ్డం బాలు.

తూనికకోల

త్రాసుదండము.

ఆం. భా. ద్వీ. 300.

తూనిక చెడు

తేలిక పడు, ఇతరుల దృష్టిలో లఘువుగా కానవచ్చు.

బరు వైన మనిషి అన్నట్లే తద్వ్యతిరేక మైన మాట

ఇది. తూక మైన మాట అని
రాయలసీమలో వాడుక.

“ఏనుగు గోల్పడె మానంబు వొలిసె,
దూనిక చెడి శివద్రోహంబు దగిలె.”

బస. 4.91. పుట.

తూనిక వేయు

తూచు.

శ. ర.

తూనిగ తానిగ

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

హంస. 3. 146.

తూనిగిల బడు

ఈడిగిల బడు. బట్ట పట్టుకొని
ప్రేలాడు.

ఈ పదం కోశములలో సూ.

ని. వావిళ్ళ. వంటివానిలోని
కెక్క లేదు.

“అయ్య, పచ్చడము చెఱంగుఁ బట్టి
తూనిగిలంగఁ బడు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 461.

తూనీగ

ఒక రకమైన యీగ.

శ. ర.

తూపురిక్క

శ్రవణనక్షత్రము.

శ. ర.

తూ పొడుచు

ఉ మ్మి వే యు, తూ అని
మూయు.

“పాపికా! బ్రహ్మసితే ప్రాణవల్లభునిఁ,
దూ పొడ్వఁ గూడు నే తుంపురు
ల్పిండ.”

బస. 3.57.

తూముకొలువ

నీరు పోవుట కేర్పరచిన
కాలువ.

క్రీడా. 29.

తూమె డల్కిన తొంబది పుట్లు
పండు

తూమెడు విత్తితే తొంభై
పుట్లు పండు.

అనగా సమృద్ధిగా పండు
అనుట.

“తూమెం డల్కినను బుట్లు తొంబది
పండంగా.”

సింహా. 9.101.

తూరదారు పోవు

చెడిపోవు.

“అఱిముఠిం బఱిచినఁ దూరదారు
పోయి, యతని కన్నుల శక్తి కడతేర.”

కాశీ. 4.142.

తూరనగోలలు

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

వి. పు. 9.202.

తూర నెత్తు

తూర్పార బట్టు.

కు. సం. 11.45.

తూరుతుంకము లాడు

ప్రేలాడు.

“వఱ్ఱోజములు జాఱి న్రాలిపో మిఁగా
ళ్ల, కడదాఁక దూరుదుంకంబు లాడ.”

విప్రనా. 6.19.

తూరుపాఱి బట్టు

పొల్లు పోవుటకై ధాన్యం

మొదలయినవానిని గా లి కి
ఎగురబోయు.

శ. ర.

తూరుపాటు

వ్యాపించు.

“శిఖానివహంబులు తూరుపాటినన్.”
హర. 6.64.

తూరుపురేక లారు

తెల్లవారు.

“తూరుపురేక లారుతుండగా లేచి
బయలుదేరాను. ఎండ బడినా కయితే
వచ్చి ఉండ లేను.” వా.

తూరు పెత్తు

1. వెదజల్లు.

ధాన్యాదులను పొట్టు పోవు
నట్లుగా చేటలతో పై కెత్తి
గాలికి పోయు అని వాచ్యా
ర్థము. ఆ అర్థంలో కూడా
ఈ పలుకుబడి అలవాటులో
ఉన్నది. ‘ఆ వడ్లు దంచి
తూరుపెత్తాలి.’

“తుమురుగాఁ జేసి ధరణిపై దూరు
పెత్త.” నిరంకు. 4.81.

2. నిందించు.

“రట్టుగా నన్ను మగనాలిఁ బట్టి డాసి,
తార మొట్టోయనుచు చుమ్ము తూరు
పెత్తు.”

శుక. 2.105.

3. బాడించు.

“గోరుముక్కల దిగదువ్వి తూరుపెత్తి,
నెలులఁ గలిగిన పేల నన్నింటిఁ
దిగిచె.”

పాండు. 3.30.

తూర్పార బట్టు
నిందించు.

“వాడు చేసిన వన్నీ పెద్దమనుష్యుల
మందు తూర్పార బట్టేసరికి మొగం
మాడ్చుకొని కూర్చున్నాడు.” వా.

తూర్పుకు తిరిగి దణ్ణం పెట్టు

ఇక ఆశ వదులుకో అని
హేళనగా అనుపట్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“వాడికి ఇచ్చింది ఇక జన్మలో తిరిగి
రాదు. తూర్పుకు తిరిగి దణ్ణం పెట్టు.” వా.

తూర్పుతిరిగి దండము పెట్టు

పూర్తిగా ఆశ వదులుకొను.

“వాడి చేతి కిచ్చావూ! సరే. తూర్పు
తిరిగి ఓ దండం పెట్టి తిరిగి పో. ఈ
జన్మలో ఇక అది తిరిగి రాదు.” వా.
హ. తూర్పుకు తిరిగి దణ్ణం పెట్టు.

తూర్పా పడమరా తెలియని

ఏమీ తెలియని.

అమాయకు డనుట.

మాటా. 97.

తూర్పెత్తు

తూర్పార బట్టు.

పొల్లు నెల్లు వేరుపరుచుటకై
తూరు పెత్తు.

“నెమ్మది నింటికి జని తూర్పె, తెద నని
యచ్చోటి ను సుముఁ చెచ్చితి గంపన్.”
శుక. 2.579.

ఒక మనిషిని బాగా తిట్టి న
సందర్భంలో కూడా వానిని
వీడు బాగా తూర్పారబట్టి

వదలి పెట్టాడు అని ఉపయోగిస్తారు.

చూ. తూర్పార బట్టు.

తూట గొను

చూటగొను, దూరిపోవు.

“వీర, రాగి యె యున్న నిర్మాణయోగి దూట, గొనక క్రమ్మలు సతుల చూడ్కులును బోలె.”

కమా. 10.64.

తూటనాడు

దూటిపోవునట్లు వేయు.

“తీవ్రశరపేదనక జూపుచు దూటనాడ.”

జైమి. 5.31.

తూట నెత్తు

వెడల నడచు, తటిమి తటిమి కొట్టు.

“కలనక దూట నెత్తెగాక బాటు నప్పుడ, కాని చూచి యెటుంగక గాదు మున్ను.”

కమా. 11.46.

తూటబిడు

చొచ్చు.

నిర్వ. 4.76.

తూటిపోవు

తప్పించుకొని పోవు.

హరి. పూ. 9.48.

తూటుకొను

చొచ్చు.

పార్వ. 4.100.

శేం. పంచ. 3.244.

తూటదండెము

ఒక రకమైన గరిడీ.

తూటదండెము లాడు

1. సాము చేయు; గరిడీ చేయు.

2. కలిసిపోవు.

అని. 3.76.

తూలదోలు

పాట ద్రోలు.

విక్ర. 6.45.

తూలనాడు

పోద్రోచు, తిట్టు.

“అభిమానము దూలనాడి.”

రుక్మాం. 2.28.

“పెద్దవారి నలా తూలనాడడం తగదు.”

వా.

తూలపుచ్చు

1. తక్కువపటచు, అవమానించు.

భార. కాంతి. 1.7.

ఉద్యో. 3.298.

2. పోగొట్టు.

రామా. 7.157.

3. సత్వము లేని దానినిగా చేయు.

అచ్చ. యు. 151.

తూలపోవు

1. ఓడిపోవు.

“నాలపనాడు ధార్తరాష్ట్రులు దూల పోవుట సెప్పిన.”

భార. భీష్మ. 2.257.

2. ధైర్యము కోలుపోవు.

“నెగు లొందినప్పుడు నెటిక దూల పోక,” గౌ. హరి. ప్రథ. పం. 1171.

తూలబాటు

పాటిపోవు.

“తూలంబాటియు వీరువోక.”

కా. మా. 2.61.

తూలాడు

1. చలించు.

నవ. 4.119.

2. వణకు.

భార. విరా. 5.184.

తూలికాడు

చేపలనుపట్టి జీవించే జాతికి
చెందినవాడు.

ఆం. భా. ప్ర. 159.

తూలికొను

పడు.

కు. సం. 2.45.

తూలిపో బిలుకు

తిట్టు.

ఉ. హరి. 3.17.

తూలిపోవు

అవమానము పొందు.

తూలియాడు

చలించు.

నైష. 7.92.

తూష్ణింభావము వహించు

మాటలాడక ఊరకుండు.

రూ. తూష్ణిభావము...

తృణప్రాయము

1. అతి సులువైనది.

మదన. శత. 18.

“వాడికి ఈ పని తృణప్రాయం.” వా.

2. అతి సీచ మయినది.

“వాడు ధనాన్ని తృణప్రాయంగా
చూస్తాడు.” వా.

తృణప్రాయము చేయు

చులకన చేయు, తృణీక
రించు.

“పదలం దృణప్రాయంబు నేసి
పట్టంబు గట్టుకొన్న గట్టితనంబు.”
రాజగో. 1.13.

తృణముగా చూచు

చులకనగా చూచు.

గడ్డిపోచ మన దృష్టిలో
చాల తక్కువది. దానిని వలె
చూచు.

“పద్మరాగమణులఁ, దృణముగాఁ
జూచుదంతపంక్తియును గలిగి.”

కా. మా. 1.30.

తృణమైన మేరు వగు

అల్పమైనది కూడ మహా
త్తరమైన దగు.

“మీ రసుగ్రహించినఁ దృణమైన
మేరు వగు.”

కా. మా. 1.155.

వాడుకలో కూడ ‘మీరు
తృణం ఇచ్చినా నేను మహా
మేరువుగా భావిస్తాను’ - అని
వినవస్తుంది.

తృణమో పణమో

ఏ కొంచెమో.

“వాడికి ఏ తృణమో పణమో యిస్తే
చాలు, సంతోషిస్తాడు.” వా.

తృణీకరించు

తిరస్కరించు.

మార్క. 8.254.

భార. విరా. 4.157.

“భూవరులఁ దృణీకరించి కొని వచ్చెద.” జైమి. 3.21.

తృణీయహస్తము చూపించు

లేదను.

చూ. మొండిచెయ్యి చూపు.

తృణీయాప్రకృతి

నపుంసకుడు, పుంస్తవము లేనివాడు.

తృప్తాస్థగా

సంతృప్తిగా.

భోజనసందర్భంలో ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“తృప్తాస్థగా జాతి త్రేన్పంగ లేదు.”

గౌ. హరి. ద్వితి. పంక్తి. 520.

తెంకగు

భయపడు.

శ. ర.

తెంకిపట్టు

ఉనికిపట్టు.

రామా. 7.157.

తెందెగ

ఎక్కువగా.

ప్రబంధ. 530.

తెందెప్పగా

అపారముగా.

సా. 1.67.

శ. ర.

తెందేపగ

య. 1.16.

చూ. తెంచప్ప.

తెంపరి

సాహసి.

భాగ. 7.

తెంపాడు

తెగించి పలుకు, దూషించు.

“శుద్ధ నా తెలుగుగ జే తెంపాడ యుక్తంబె.” భాస్క. యుద్ధ. 2358.

తెంపి

1. విధవ.

క్రీడా. 214.

తెగినది

పండితా. పర్వ. 335 పు.

తెంపుంటిడి

మూర్ఖుడు.

దశ. 7. 29.

తెంపు చేయు

తెగించు.

“అని తెంపు చేసి కనకనఁ, గనుఁ గొనలన్నిష్ట లురలఁగా వాలము...” శుక. 2.252.

తెంపు నేయు

తెగించు.

“విక్రమ,ద్దండతఁ దెంపు నేసి పటు దర్పము నూపుచు.”

భార. కర్ణ. 3.16.

తెకతెక గ్రాగు

తెక తెక మని ఉడుకు.

భవ్యవ్యసుకరణము.

“పయోరహమిత్రుని వేడియెండచే, దెకతెక గ్రాగు.” సారి. 4.22.

తెక తెక మను

కుతకుత మను.

ధ్వన్యనుకరణము.

“తెక తెక మనఁ గొలఁకుల జల, మక
లంకుని మానిఁ దెగడు నతని మతి
గతికా, వికసించె మిగుల నిజపక్షకళా
ధుల మోములటు గంజాతములన్.”

ప్రిశంఖస్వర్గం. ఆం. 4. పు. 42.

తెక తెక మీఱు

తొందర పడు.

“తెలియని వెల్లడు ధీనిధుల్ దెలుపఁ,
దలినీకొందు గాని తెక తెక మీఱు,
గ్రహ్మనం దప్పన రాదు మీకు.”

వర. రా. బాల. పు. 3. పం. 5.

తెక తేర

1. అతి సునాయాసముగా.

“తె క తే ర యిది యేమి యొక రి
సామ్రాజ్యి” పారి. 4.59.

“మగఁ డా పట్టెంబునఁ దలఁ దెగఁ
గొట్టినఁ గొట్టు గాక తెక తేరఁగ నీ
కగవిడిచి పోయెదనె?”

కళా. 3.191.

2. ఊర కే, ని మ్మారణ
ముగా.

“ఇతని క్కడి సామ్రాజ్య మేడ
బ్రతుకు, చెడియెఁ దెక తేర యనుచు
కేరడము లాడె.”

వేంక. పంచ. 1.369.

“ప్రాణ మేటికిఁ దెక తేరఁ బాపి
కొనఁగ.” ద్వి. పరమ. 6.473. పా.

“నకలరాజ్యంబు నిశ్చలత నిన్నాళ్లు,
తెక తేర బాక్కాడి దినియుండు నీవు.”

పరమ. 6.473.

ఇక్కడ ముద్రితప్రతిలోని ‘బుక్కాడి’
అపపాత మగును.

తెక తేరగ

వట్టి నే, ఊరక.

“తెక తేరగ నీ, కగవిడిచి పోయెదనె
ప్రావగ నా కాణాచి యైన వలపు
పంటన్.” కళా. 3.202.

తెక్కలికొడు

దొంగ.

భార. స్త్రీ. 1.43.

తెక్కలి కొను

అపహరించు.

బలవంతముగా లోబరుచు
కొను.

భార. ఆది. 2.105.

తెక్కలి గొను

1. అపహరించు.

దశ. 6.95.

2. చంపు.

ఉ. హరి. 2.130.

తెక్కలిపాటు

ఆపద.

భాగ. 6.349.

తెక్కలీడు

దొంగ.

వరాహ. 5.59.

తెగం బిలుకు

ఖచ్చితంగా చెప్పు.

“అని తెగం బలికిన మాటు వలుక
నోడి.” కుమా. 6.20.

నేటికీ రాయల సీమలో

వాడుక ‘తెగ జెప్పవయ్యా
ఏదో ఒకటి.’ ‘ఆయన బలే

ఖచ్చితం మనిషి. ఏదో ఒకటి

తెగ జెప్తాడు' అంటారు.

తెగ గొట్టు

నటుకు.

“అథముల్ తలఁ జగ గొట్ట లేదు.”

యశ్చాం. 2.14.

తెగ గొను

1. అల్లెతాటిని లాగు.

భా. రా. యు. 221.

2. బాణమును సంధించు.

భార. ఉద్యో. 4.246.

తెగ గోయు

1. ఖండించు.

వరా. 3.20.

2. తొలగించు.

కఘ. 4.23.

తెగ జిక్కు

బాగా చిక్కిపోవు.

“తెగ జిక్కితి.” సింహా. 2.86.

తెగ జూచు

చంపు.

భార. విరా. 2.229.

తెగటారు

1. చచ్చు

భార. ఆశ్ర. 2.161.

2. నశించు.

భార. ఆర. 4.254.

3. పూర్తి యగు.

వరాహ. 10.45.

తెగటార్చు

ధ్వంసము చేయు, చంపు.

“అడఁగిన చంద్రనిష్ఠ నికటార్చనముం
చెగటార్చి.” జైమి. 6.177.

తెగతెంపు నేయు

పరిష్కారము చేయు.

ఏదో ఒక వ్యవహారం వివాదం

మొదలయిన విషయాలలోనే

ఈ అర్థంలో ఈ పలుకుబడిని

ఉపయోగిస్తారు.

“యమనూనం డనుఁ గృష్ణుఁ జూచి

ఒక దాల్చివ్యాస కణ్ణాది సం,యము

లుండం చెగఁజెంపు నేయ కిటు లేలా

వారిఁ బొమ్మంటి.”

జైమి. 8.210.

తెగ దలచు

తెగువ వహించు, సాహ

సించు.

“తగునె వలరాజ నీ కింత తెగఁ దలంచి,

పరము కోపాన్నిలోఁ బడి యెరిసి

పోవ.” వమా. 5.74.

తెగ దీయు

అల్లెతాటిని లాగు.

భా. రా. కిష్కిం. 228.

తెగ దీర్చు

తెగ తెంపులు చేయు.

“తెగఁ దీర్చక తగ నార్చక, తెగటా

ర్చక కడమ కొంత ద్రిక్కఁగ

నున్నన్.” భార. శాంతి. 3.276.

తెగదు

పరిష్కారము కాదు.

వ్యవహారం, వివాదం మొద

లయిన విషయాలలోనే దీనిని

ఉపయోగిస్తారు.

“తెగ దివ్యుడు మూఁజెల్లవఁ, దగ వడు
గఁగ రండు...” జైమి. 8.209.

“ఈ వ్యవహారం ఇప్పుడు తెగేది
కాదు.” వా.

తెగదెంపులు చేయు

1. తెగించు.

“అన్నిటికిం దెగదెంపు చేసి.”
లక్ష. 3.98.

2. సంబంధము తెంచుకొను.

“వానితో ఎన్నడో తెగతెంపులు చేసు
కున్నాను.” వా.

తెగదెంపు వహించు

తెగించు.

‘తెగదెంపు చేసుకొను’ అను
మరొక పలుకుబడి కూడా ఈ

‘తె గ దెం పు’ పదమీద
యేర్పడ్డది ఉన్నది. సంబం
ధము లేకుండ చేసికొను

అని దాని అర్థం. తెగువ,

తెంపు అన్నవి రెండూ సమా

నార్థక పదాలే. నొక్కి చెప్పే

సందర్భంలో అవి రెండూ

కలిసి ‘తెగదెంపు’ అని వ్యవ

హారం యేర్పడింది.

“చిత్తవీధిలో, ధీరతఁ బూని లేనితెగ
దెంపు వహించుచుఁ బల్కె
నల్కతో.”

శుక. 2.130.

తెగ నమ్ము

ఎంతకో ఒకంతకు అవసరం

కొద్దీ అమ్మివేయు.

“కాశ్మీరఖండంపుఁ గే, దారంబుల్
దెగ నమ్మఁగాఁ జనునెళి”

పాండు. 3.40.

“నాపాలం పదిరూపాయిల కై నా తెగ
నమ్మి నీవాకీ నేను రేపు సాయంత్రం
లోగా తీర్చి పారేస్తాను.” వా.

తెగనాడు

1. పరుషముగా మాటలాడు.

రసిక. 3.95.

2. నశింపజేయు.

చం. రా. 6.90.

తెగ నిండ తిగుచు

పూర్తిగా లాగు, తెగ లాగు.

“జగదేకనాథుమీదను, దెగ నిండఁ
గఁ దిగిచి యొక్కదివ్యశరంబున్.”

ఉ. హరి. 1.152.

“ఊరగేంద్రనిభ మైన యొక దివ్య
శరము, తిర మొప్పు సంధించి తెగ
నిండఁ దిగిచి.”

సుగ్రీ. పు. 28.

తెగ నీల్గు

విట్టవీగు.

“స్త్రీలఁ జూడ మటంచుఁ దెగ నీల్గు
పెద్ద పెద్దల గర్వముల గంగఁ గలుపు
వాడు.

శ్రవ. 3.53.

తెగ నేయు

తెగ గొట్టు.

“ధనువుఁ దెగ నేసి యొక్క పాత
కుడు.” జైమి. 6.132.

తెగబడు

తెగించు.

అహ. 1.88.

తెగబాటు

సాహసము.

నిర్వ. 10.19.

తెగబారు

ముందుకు సాగు.

“పవమాను నడ తెగ బారకుండ.”

కవిక. 1.14.

తెగబారెడు

పోడ వైన.

“కప్పుచేరు తెగ బారెడు నిద్రపు సోగ
పెండ్రుకలో.”

విజయ. 3.89.

తెగబాటు

1. సాహసించు.

భార. ఆను. 1.190.

2. విజృంభించు.

రాజ. చ. 3.76.

తెగ బెట్టు

తెగ నమ్ము.

“చేతికైదువును నాశింపక తెగ బెట్టి.”
హంస. 5.120.

వాడుకలో ‘ఈ సామ్ము
ఎంతకో ఒకంతకు తెగ బెట్టి
రా’ అంటారు.

తెగవాపు

అల్లెత్రాటిని లాగు.

భార. కర్ణ. 3.419.

తెగ విడుచు

బొత్తిగా వదలివేయు.

తెగపై వచ్చున విలాంటివే :
తెగ నాడు; తెగ జెప్పు;

తెగ నమ్ము; తెగ లాగు;

తెగ వాగు - వగైరాలు.

“...తరుని వీని నింత మఱపించినను,
పారఁ బెనిచి...కేటి కెడఁద నింత,
నిర్మోహి నై తెగ విడిచె దమ్ము?”

కుమా. 6.30.

తెగవేయు

నఱకు.

ఉ. రా. 4.330.

తెగవేసి చెప్పు

ఖండితముగా చెప్పు.

“ఇది నీకుఁ దెగి చెప్పుచుంటి నిటుపై
సేమైన నా కే మిఁకన్.”

గీర. లోకా. 13.

తెగవేటు

నఱకుట.

అచ్చ. బాల. 39.

తెగ సాగు

వృద్ధి చెందు.

“ఇంత రొక్క మింతకుఁ దెగసాఁ
గనా యనక.”

విజయ. 1.24.

తెగి తెగని చిటుకత్తి కోతగా

తెగిపోవునట్లు కోయుటకంటె
కొద్ది కొద్దిగా కోయుట
యెక్కువ బాధాకర మను
టపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“తెగి తెగని చిటుకత్తి కోతగా
వధించు టుచితము.”

ప్రభా. 5.174.

తెగిన గాలిపట మగు

స్వేచ్ఛాసంచారి యగు.

తాళ్ల. సం. 3.587.

తెగిన తెగనీ

ఏ మయి తే అది కానీ.

“తెగినఁ దెగనీ నాకు మరుఁడు నిన్ను
నిలు మనన్ రాకునికిన్.”

కళా. 3.245.

తెగిపోవు

1. భిన్న మగు.

ఉ. రా. 4.98.

2. ముగియు.

దశ. 4.51.

3. విడివడు.

ఆము. 4.7.

4. చనిపోవు.

భార. కాం. 3.369.

తెగి వచ్చు

సాహసించు, తెగించు.

“ఇహ్మడ్కిం దెగి వచ్చితిం దెరువు
తే దీ పాటు దప్పింపఁగాన్.”

కళా. 3.108.

తెగుదల

ముగింపు.

నిర్వ. 9.53.

తెగుదాక బిగించు

మంచి పని అయినా మితి
మించి చేసి చెడుపుకొను.

గట్టిగా లాగితే ముడి బిగుసు
కొనడం నిజమే అయినా
మరీ గట్టిగా లాగితే అసలే
తెగిపోతుంది కదా!

కృష్ణ. 56.

చూ. తెగేదాకా లాగు.

తెగుదారి

1. సాహసికుడు, సాహసికు
రాలు.

ఉ. రా. 6.240.

2. దాత.

ప్రభా. 1.102.

తెగుదెంపు

1. తీర్పు.

కై. 8.210.

2. సాహసము.

శుక. 2.130.

3. ఫలితము.

వేం. పంచ. 4.428.

తెగుదెంపు లగు

సంబంధములు తెగిపోవు.

“మాకూ వారికీ తెగుదెంపు లయి చాలా
కాల మయింది.”

వా.

తెగుబడి

1. తెగుట.

2. దుక్కి.

3. అమృతము.

ప్రజా.

తెగువడు

విడిపడు.

నా. పంచ. 2.213.

తెగువతనము

సాహసము.

రాజ. శ. 25.

తెగువరి

1. సాహసికుడు, సాహసికు
రాలు.

చంద్ర. 1.142.

2. వాడి యైనది.

3. దాత.

నరస. 5.88.

తెగేదాకా లాగు

చూ. తెగుదాక బిగించు.

తెచ్చికోల్పెయ్యము

కృత్రిమస్నేహము.

“రాజవియోగభ్రమ మడచి తెచ్చి
కోల్పెయ్యము తోడుత నైన విను
మటంచుం బలికన్.” శుక. 3.47.

ఇలాంటివే: తెచ్చికోలు నవ్వు, తెచ్చి
కోలు కోపము, తెచ్చికోలు
ధైర్యము.

తెచ్చుకొను

వహించు.

ద్వి. పరమ. 5.403.

తెచ్చుకోలు

తెచ్చుకొనినది.

తెచ్చుకో లేడ్పులు

దొంగ యేడ్పులు.

“తెచ్చుకో లేడ్పులు నిచ్చకంబులు
వట్టి, యాసలు.” కా. మా. 4.30.

తెట్టగిలబడు

1. బయటికి కనబడు.

ప్రభా. 2.42.

2. తొలగు.

బిల్వ. 2.159.

3. తేరుకొను.

రాధికా. 4.102.

తెట్టగిలు

తేలు.

రాధి. 4.102.

తెట్ట తెన్ను

నడిపిధి.

శ. ర.

తెట్ట తెరువు

చూ. తెట్ట తెన్ను.

తెట్టువ గట్టు

1. నురుగులు గట్టు.

“గుట్టసియాడ గుబ్బు చనుగుట్టలపై
బులకాంకురావళుల్, తెట్టువ గట్ట
గోరికలు దేటలు వెట్టగ వేడుకల్
మదిన్.” విజయ. 1.126.

2. దళ మెక్కు.

“కరంగిన విండ యప్పురున కైవడి
దెట్టువ గట్టుపచ్చికన్.”

ఆము. 4.100.

తెట్టువ గొను

నురుగులు కట్టు.

పాం. 2.52.

తెట్టువలు గట్టు

నురుగులు తేరు (ప్రవాహ
మెక్కు వై నప్పుడు.)

వెల్లువలో అచ్చటచ్చటగా
గడ్డి పరకలు మొదలగు
వానితో, నురుగుతో
ఏర్పడునది తెట్టువ.

“నెత్తురు ముడుపులం దెట్టువలు గట్టిన
యంపకట్టియల...”

కా. మా. 2.63.

“కలంకులం దేలి తెట్టువలు గట్టి.”

పారి. 2.88.

“తెలి పాఱుర కంబులును దెట్టువలు
గొన్న మాంసంబులును...”

కళా. 8.129.

తెట్టువలు గొను

నురుగులు గట్టు.

కళా. 8.123.

తెట్టెలు గట్టు

“తెట్టువలు గొన్న మాంసంబులును
తెట్టెలు గట్టిన యసి శ క లం బు
లును...” కళా. 8.129.

చూ. తెట్టువలు గట్టు.

తెట్టెలు గొను

ప్రొగుపడు.

ఉ. హరి. 3.27.

తెట్టెలు పెట్టు

చిక్కన అగు.

ఆము. 4.100.

తెడ్డు నాకి యుపవాసము మాన్పి
కొను

చిన్నపనితో పెద్ద నియమ
మును భంగము చేసుకొను.

“ఒచ్చెల! శూద్రభామినికి నువ్విళు
లూరి పథంబుఁ దప్పఁగా, వచ్చునె!
తెడ్డు నాకి యుపవాసము మాన్పికొనంగ
నేటికిన్.” విక్ర. 1.150.

తెడ్డు బోయె పొమ్మను

పోతే పోయిం దని నిర్లక్ష్య
ముగా నుండు.

“పురుషుఁ డల్లినఁ చెడ్డు బోయెఁ
బొమ్మని యన్య, కాంతునిఁ జేరు నీ
కర్మరాలు.” సాసందో. 5.97.

‘వాడి తెడ్డేం పోయింది’
అనగా వాడి కేమంత నష్టము
కలిగినది అనుపట్లు కూడా
యీ తెడ్డు కనబడుతుంది.

తెడ్డు ఇంటిలోని చిన్న వస్తువు
కనుక అందుపై యేర్పడిన
పలుకుబడు లివి.

తెడ్డుమూతికొంగ

ఒక రకమైన నీటిపక్షి.

శ. ర.

తెనమణు

పరుండు.

ఆము. 6.72.

శ. ర. పాఠము.

తెనాలి రామలింగని పిల్లి

ఇష్టం ఉన్నా మునుపటి అను
భవంవల్ల ఆ పనికి ముగ
బడక పోవు అన్న సంద
ర్భంలో ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“ఒకసారి ఆ కాలేజి ఆమ్మాయి
చెంపలు వాయించింది. అప్పటినుంచీ
వీడు ఆడపిల్ల లంటే కన్నెత్తి
చూడడు. వీడి దంతా తెనాలి రామ
లింగని పిల్లి వ్యవహారం.” వా.

రాయలవా రిచ్చినపిల్లికి వేడి
పాలు పెట్టి పాలంటేనే దానికి
హడ లెత్తేటట్టు చేశా డట
తెనాలి రామలింగడు. ఆ
కథపై వచ్చిన పలుకుబడి.

తెనుగు చేయు

ఆంధ్రీకరించు.

“కాకికాఖండ మను మహాగ్రంథ మేను,
తెనుఁగు చేసెద...”

కాకి. 1.7,

తెనుగు వడు

ఆంధ్రీకృత మగు.

తెనుగు వఱచు

తెనుగు చేయు.

చూ. తెనుగు చేయు.

తెన్నుండు

పరుండు.

కు. సం. 8.135.

తెప్పగట్టు

ఎక్కు వగు.

చంద్రా. 1.75.

తెప్పదెరల కురియు

విపరీతంగా కురియు.

“అప్పాండవబలములపై, దెప్ప దెరలఁ
గురిసె శరతతిం దీప్రముగాన్.”

భార. భీష్మ. 2.381.

తెప్పదెరలు

ఎక్కు వై పాటు.

శకుం. 1.42.

తెప్ప బోర్ల వడు

తలక్రిందగు.

“పొంది తప్పడు భక్తులు పుణ్యమునను,
భోగ మో యప్పు యీ తెప్ప బోర్ల
పడిన, నేమి చేసెద వరుల యుద్వృత్తి
నణఁచు.” సింహాద్రి. నార. శ. 29.

తెప్పల దేలు

1. పరిపూర్తిగా అనుభ
వించు

ప్రవాహము ఎక్కువగా ఉన్న
ప్పుడే తెప్పలు తేలును కనుక
సంతోషము అంత ఎక్కు

వగా చెందినా డనునప్పుడు

ఈ పలుకుబడిని ఉపయో

గిస్తారు.

“చవిగొని జారవీర రతి సౌఖ్యము
దెప్పలఁ దేల నెప్పుడున్, దివురుచు.”

హంస. 1.223.

2. మునిగి తేలు, పరిపూర్తి

గా నిమగ్నమగు.

“చిల్కు పూఁదేనియ సోనవెలువలఁ
దెప్పలఁ దేలెడు మేలి పల్కులన్.”

పాండు. 4.112.

3. సంతోషములో తేలు.

సంతోషం ఇలాంటివి

ప్రవాహం లాగా ఊహించుట

పరిపాటి. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“భూపాలునిచే మహీసురు లపారసు
దక్షిణ లంది తెప్పలం దేలి యభేచ్ఛఁ

గొం చరుగ.” జైమి. 1.66.

చూ. ఓల లాడు.

తెప్పల దేల్పు

విపరీత మైన నీళ్ళలో మునుగు.

“కంచె దెప్పలఁ దేల్చె నకాలవృష్టి.”
హర. 2.23.

తెప్పలుగ

పుష్కలముగా.

సుమతి. 20.

తెప్పలుగా

రాజ. చ. 1.89.

చూ. తెప్పలుగ.

తెప్పలుగా నమర్పు

అధికముగా కూర్పు.

“కానుకల్ దెప్పలుగా నమర్చి.”
విజయ. 2.89.

తెప్పతెప్పనన్

ఒకదాని వెనుక నొకటిగా.
“వే చలియింప హృత్పుటము బీటలు
వాఱగఁ దెప్పతెప్పనన్, గోచున
దాఁక నూడి...” హంస. 2.81.

తెప్పన

1. శీఘ్రముగా.
ధ్వన్యనుకరణము.
ద్వి. హరి. ఉ. 1959 పం.

2. తటాలున.
రుక్మా. 4.118.

తెమ్మలుగా

అధికముగా.
వరాహ. 8.68.

తెర కట్టు

యవనిక వేయు.
“యశమునకై దెర కట్టె దిగంత మంత
టన్.” శ్రవ. 1.45.

తెర గట్టిన యట్టులు

మనక మనకగా.
చూపు విషయంలోనే దీనిని
ఉపయోగిస్తారు. కండ్లకు
తెర గట్టినట్లుగా ఉన్న
దనుట.

“తరుణీ! యేమో తెలియదు, తెర
గట్టినయట్టు లున్నవే కన్నులకు...”
శుక. 3.362.

తెరచాప

నావకు కట్టే వస్త్రం. నావలో
ఒక భాగము. ఇది గాలిని

పోసుకొని నావ త్వరగా నడు
చుటలో సహాయపడుతుంది.

తెరచిన కన్ను మూయ లేదు

నిద్ర లేకుండా సేవ చేసినా
ననే సందర్భంలో ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“తెల్లవార్లు తెరచిన కన్ను మూయ
లేదు. లోగిదగ్గరే ఉండిపోయాను.”
వా.

తెరచి రా జను

త్రోసిరా జను.
“రమణీమణి ముఖము తెఱచి రా జన
వలయున్.” విజయ. 3.113.

తెరచీర

యవనిక.
పద్మ. 3.76.

తెర దిగింది

ముగిసినది.
“ఆ వ్యవహారంలో యింక తెర దిగి
నట్టే.” వా.

నాటకాల ద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి.
చూ. తెర పడింది.

తెర దీయు

బయల్పరచు.
“పొరుగువా రెల్ల పొరచి చూచిరి తెర
దీసె నిదె తెగ నానలు.”
తాళ్ల. సం. 3.546.

తెర పడింది

చూ. తెర దిగింది.

తెరపిని పడు

నిర్మల మగు.

నా. మా. 92.

తెరబొమ్మ

దిప్పిబొమ్మ.

తెరమీది బొమ్మవంటివాడు.

“పీఁ డొక్క తెరబొమ్మ విప్రవృత్తి కము.” గౌర. హరి. ద్వి. 930.

తెరమరుగు దినాలు

మాయలో పడిన రోజులు.

“తెరమరుగు దినాలు దేవుఁడ నీ కల్పి తమే.” తాళ్ల. సం. 8.8.

తెరమఱుగు మెకమువలె

కానరాని ప్రమాదమువలె.

“తెరమఱుగు మెకమువలె దిరుగు నీ బ్రతుకు.” తాళ్ల. సం. 5.811.

తెరయీగ

తేనెటీగ.

భార. ద్రో. 1.258.

‘పెరయీగ ల గ తి’ అని

కూడా పాఠాంతరము ఉన్నది.

తెరల నెత్తి వచ్చు

దండెత్తి వచ్చు.

కమా. 12.50.

తెరల నెత్తు

దండెత్తు.

“సుర,చయము పయిం దెరల నెత్తు సమకట్టుట మున్.” కమా 10.178.

తెరల నెత్తు దెంచు

దండు తీసుకొని వచ్చు.

“మహా సేనుండు సేనాని యై సుర వరులం, గైకొని తెరల నెత్తుదెంచు చున్న వాఁ డనిన.” కమా. 10.177.

తెరలబడు

స్వాస్థ్యము చెందు.

వి. పు. 6.225.

తెరలబారు

తొలగు.

హరి. పూ. 6.133.

తెరల బెట్టు

కాగ బెట్టు, క్రాగునట్లు చేయు.

“వృష్టిపాతంబు నొడిలి మైఁ దెరలఁ బెట్టు.” పాండు. 3.64.

ఎ సుద మొదలయినవి త్రెళ్లుటలోనిదే యీ తెరలు, బాగా కాగినప్పుడే నీళ్లు తెళ్లుతుంది.

“వాడిబట్ట తెరిలి పోతూ ఉంది.”

నా.

తెరలుగ

విస్తారముగా.

భార. సభా. 1.225.

‘తెరలుగ’ అని యే శ. ర.

పాఠము. తెరలుగ అని ముద్రిత పాఠము అప్రశస్తము.

తెరలు వుచ్చు

ఆధిక్యము కలుగజేయు.

నర్మ. 1.55.

తెరలెత్తు

1. పొంగు.

ఉ. హరి. 4.216.

2. అతిశయించు.

వసు. 6.9.

తెరవల

చేపలను పట్టుటలో ఉపయో
గించు ఒకరక మైన వల.

తెరవాటు గొట్టు

దారిదోపిడి చేయు, దారులు
కొట్టు.

శివ. 4.54.

“తెరవాటు గొట్టి సత్తరువుఁ బెట్టుట
కంటె, న్యాయార్జితాన్న మిం త్రైనఁ
జాలు.”

రామలింగేశ్వర శతకము. 3.

శివరాత్రి. 4.54.

కళా. 7.282.

తెరవాటు

పొంగు.

ఆము. 1.68.

తెరవెనుక భాగవతము

బయటికి కనబడకుండానే
లోలోన జరగు వ్యవహారం.

“ఈ విషయంలో తెరవెనుక భాగవతం
చాలా జరిగిందట.” వా.

తెరవేట

వేటగాళ్లు తెరను అమర్చి
అందులోని జంతువులు వచ్చి
పడేటట్లు చేస్తూ ఆడే ఆట.

ఆము. 4.117.

రామా. 2.29.

తెరవేయు

పొంగు.

సా. 3.78.

తెరువరి

బాటసారి.

భార. ఉద్యో. 2.280.

తెరువాటిడు

దారి దోపిడి చేసేవాడు.

శ. ర.

తెరువాటుకాడు

దారి దోపిడి చేయువాడు.

వరాహ. 7.78.

తెరువాటు గొట్టు

దారిదోపిడి చేయు.

“నిరంతర తాళిదళ సంపుట ప్రకర
కాంతారంబునం దర్శపున్, దెరువాటుల్
దెగి కొట్టి...”

మను. కీశిక. 9.

“వరుని ప్రేమ నడువఁ దెరువాటు
గొట్టె నిట్లుండ వలదె జగతి నువిద
యెన.”

కళా. 7.289.

“ప్రతివాసరంబు లేర్పడఁగఁ జేయవ
గట్టి, వాటంబుగాఁ దెరువాటు గొట్టి.”

శుక. 3.872.

తెరువు గట్టు

దారి కాచు.

“హత్తుకొని యొక్క కొందఱు, నతై
రువుం గట్టఁ బనిచి...”

ఆము. 7.8.

తెరువుపెసర

అశాశ్వతము

దారిలో పెసరచేను ఎవరో
కోస్తూ వుండి త్వరలో
పోతుంది.

కవిక. 4.122.

తెరువులు జరుగు

ప్రయాణము సాగు.

“అవిదితాయామంబు లగుచుం చెరు
వులు జరుగ నరుగుచున్న సకల జనులు
నక్కడక్కడం గడలకుఁ దొలంగి.”

కళా. 8.141.

“కా స ఏదో లోకాభిరామాయణం
మాట్లాడుకొంటూ పోతే త్రోవ జరుగు
తుంది.”

వా.

“పొద్దున్నంచీ నడిచాం. ఇక్కడే
ఉన్నాము. దా రేమీ సాగ లేదు.”

వా.

తెరువు విడుచు

దారి యిచ్చు.

కళా. 4.93.

తెరువు వెట్టు

బయలుదేరు.

భాగ. 6 స్కం. 270.

తెరువు సాగు

పోవు.

వేం. పంచ. 4.281.

తెరువులు కట్టి యేగు

దారిబట్టి పోవు.

బాటసారి అగు అనుట.

పాండు. 5.75.

తెలుకొను

బయలుదేరు.

శ. ర.

తెలుకొలుపు

బయలుదేరునట్లు చేయు.

శ. ర.

తెలుగంటి త్రోవ

ఆకాశము.

ఆచ్చ. కిష్కిం. 57.

తెలుగుపడు

నెలువేరు.

భార. ఉద్యో. 1.21.

తెలుగు పలుచు

క్రమబద్ధము చేయు.

“ఎఱిగించి రాజ్యతంత్రము, తెలుగు
పఱచి నడపువెరవు తేటపడంగా.”

భార. మహా. 8.

తెలుగు మాలు

న్యాయము తప్ప.

“ఇట్టి కష్టపు టిడుమలఁ బెట్టెడి
ధర్మమా తెలుగు మారితే.”

భార. స్వర్గా. 24.

తెలుచిరా జను

కాదను.

చదరంగం ద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి.

ఒకపావును జరిపి రాజు అని

ఆట కట్టివేయు అన్నమాట.

“రమణీమణి మఖము తెలుచిరా జన
వలయున్.”

విజ. 3.

చూ. తెరుచిరా జను.

తెలునోరి మొకము

సింహము.

రామా. 2.56.

తెలుపిగొను

అవకాశము కలిగించుకొను.

క. సం. 5.518.

తెలుపు మఱపు

ఒకప్పుడు తెలివిగానూ,

ఒకప్పుడు తెలివి తప్పి ఉండు

స్థితి, తబ్బిబ్బు.

శ. ర.

“మా అమ్మ సంధివోదం తగిలి తెలుపు
మఱపు మాటలాడుతున్నది.” వా.

తెలుపులుగొను

వికసించు.

నిర్వ. 8.79.

తెలుపులు చేయు

చీల్చు.

భా. రా. యు. 1073.

తెలులు చుట్టు

వలలు పన్ను.

“కాబర బలసమాహంబు పొంగు
వాటియు, నొండొరులం జీరియుఁ
దెలులు చుట్టియు విక్రమంబులు
పేర్చియు.” రుక్మాం. 3.84.

తెలువా మెకము

సింహము.

అచ్చ. ఆర. 7.

తెలువాటు గొట్టు

దోసిడి చేయు.

“లెస్స తెలువాటు గొట్టితి లెమ్మ
టంచు, గ్రుడ్లకొలఁదిగఁ గన్నరుఁ
గ్రుక్కికొనుచు.” శుక. 3. 197.

తెలతెల నగు

తెల్లవాలు.

2—8

“తెలతెల నయ్యెను దిక్కులు, పలపల
నుడుగఁ గము మాయఁ బాతెను
బత్తుల్.” హంస. 1.138.

తెలతెలబోవు

ఉదయ మగు.

శ. ర.

తెలతెల వాటు

అప్పుడప్పుడే ఉదయ మగు.

“తెలతెలవాట మాననియతి న్నదికిం
జని తీర్థ మాడి.” పారి. 5.56.

తెలతెల వేగు

తెల్లవాటు.

“తెలతెల వేగు నంత నరుడెంచు నభో
మణి వోలె నారదుం, డలరుమొగం
బుతో సభ రయంబునఁ జూచ్చిన.” ఉ. హరి. 6.3.

“తెలతెల వేగిన నగ్గిరి, జలజలఁ బ్రవ
హించుసెలలచప్పుట్లు.” మను. 3.12.

తెలినాకు

లేత తమలనాకు.

కళా. 2.17.

తెలవాటు

ఉదయ మగు.

దశా. 8 అవ. 2.244.

హంస. 2.68.

తెలాటు

ఉదయ మగు.

చెన్న. 2.42.

తెలికడలి

పాలసముద్రము.

అచ్చ. ఆర. 114.

తెలికపిండి

తెలిపిప్పము.

పద్య. 6.118.

తెలికవాడు

గాండ్రవాడు.

ఆం. భా. ద్వి. 285.

తెలిగాము

శుక్రడు.

శ. ర.

తెలిగొను

ప్రమాణము తీసుకొను.

విజ్ఞా. ప్రా. శాం. 91.

తెలియ బలుకు

తెలుపు.

“పతిత్రతాధర్మంబు తెలియఁ బలుక.”

యశ్చాం. 5.86.

తెలివిగొను

మూర్ఖునండి తేరుకొను.

హంస. 1.74.

తెలివిపడు

తెలియు, స్పష్ట మగు.

భార. శాం. 6.2.

తెలివిపఱుచు

బోధించు.

ఆము. 6.69.

తెలివి చెడి తెల్ల నైరి

వారి తెలివి తెల్లవారింది,

వారు తెలివిమాలి బేలు

పోయిరి.

“తెలివి చెడి తెల్ల నై రనుపలుకు జగతి,
నిలుపు గతి దీపకలికలు వెలరువాతె.”

శుమా. 8.186.

తెలివి తెల్లవారు

తెలివి మూలు.

“నీ తెలివి తెల్లవారినట్లే ఉంది. వాడున్నాడేమో చూచి రారా అంటే అక్కడే ఉండి పోయావు. పని అంతా పాడయి పోయింది.”

వా.

“వాడి తెలివి తెల్లవారింది.”

వా.

తెలివి నొందు

తెల్లబడు.

“దిక్కులు విశద మై తెలివి నొంచె.”

యశ్చాం. 1.142.

తెలివి పడు

తెలియు.

“తెలివి పడి యుండు.”

నైష. 4.110.

తెలిసినపెద్దలు

విజ్ఞానవంతులు.

‘తెలిసిన పెద్దల దగ్గర మా వంటి వాళ్ళం ఏం మాట్లాడుతాము?’ అని వాడుక.

వేంకటేశ. 94.

తెలుగుబడి

తెలుగుసేత.

నిర్య. 1.8.

తెలుగు మీఱు

తెక్కులు పోవు.

“వాడిమధ్య మఱీ తెలుగుమీరి పోతున్నాడు.”

వా.

తెలుపారు

తెల్ల నగు.

భార. విరా. 5.320.

తెలుపుడు చేయు

తెలుపు.

కవిజ. 2.67.

చక్రి. 1.103.

తెలుపువాఱు

తెల్ల నగు.

నృసిం. 3.131.

తెలు పెక్కు

తెల్ల బడు.

“తెలు పెక్కు దిశల వెన్నెల, బలు పెక్కు జల ర కల కు బంధువు లయ్యెన్, బాలు పెక్కు దొంగలు గలు వలు, నలు పెక్కుం జక్కవలకు నల విరహులకున్.” రుక్మాం. 4.132.

“నలు పెక్కుం జనుముక్కులు, తెలు పెక్కుం జెక్కులు.” నిరంకు. 1.83.

తెలుపు లొందు

తెల్ల బడు, వికాసము పొందు.

“మొగములను దెలుపు లొందెను.”

విప్ర. 2.57.

తెల్పారు

తెల్ల నగు.

భార. శాం. 6.365.

కు. సం. 3.24.

తెల్ల కాకి

లరుదు.

“తెల్ల నికాకులును లేవు.”

సుమతిశతకము.

“ఉన్న పాటున తెల్లకాకిని తె మ్మం శే ఎక్కడనుంచి తెస్తాం?” వా.

తెల్ల గడ్డ

వెల్లులి.

శ. ర.

తెల్ల గా

వెలవెల పోగా.

“మొగములు తెల్లగా.”

శా. 7.76.

తెల్లగుఱ్ఱ మెక్కు

కల్లు త్రాగు.

గుఱ్ఱ మెక్కుడం లం శే త్రాగడం.

సారాయి ఎర్రగానూ, కల్లు

తెల్ల గానూ ఉంటుంది.

దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“ఏమిటా! ఆపాటలు. తెల్లగుఱ్ఱం ఎక్కావా? యేమిటి!” వా.

తెల్లగుడ్డు తేలగిలు

కండ్లు తేలవేయు.

“తెల్లగుడ్డులు తేలగిల్లి.”

కవిక. 5.111.

తెల్ల చెన్నగులు

ఒకరక మైన ధాన్యము.

హంస. 4.128.

తెల్లటి యగు

తెలియు.

“ఇట మీఁ దెప్పరికిం తెల్లటిగా నీ విట్టు లునికి.”

భాస్క. యుద్ధ. 384.

తెల్ల నాకు

లేత తమలపాకు.

శుక. 2.434.

తెల్ల నార

ఒకరక మైన చేప.

శ. ర.

తెల్ల ని వెల్ల ను పా లను
(కొనుట)

అమాయకత, అమాయకు
రాలితనం అనుపల్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“తెలువల మే మెలుంగుదుమే తెల్లని
వెల్లను బా లటందుము.”

వైజ. 4.94.

“మా, నునులోఁ దెల్లని వెల్ల బా లనుట
యెందున్ భ్రాంతి గాదే సృపా!”

పరమ. 3.62.

తెల్లపోవు

నిర్విణ్ణు డగు.

“సరాసరి వాళ్ల యింటాకి వెళ్లాను.
ఒకావిడ ఎవరికోస మండీ అనేసరికి
తెల్లపోయాను. ఇంతకూ నేను వెళ్లవల
సిన యిల్లు ఆయింటికి పక్కయిల్లు.”

వా.

తెల్లబడు

వెలవెల పోవు.

“మొగంబు తెల్లంబడ.”

సింహ. 2.103.

తెల్లబారు

1. తెల్ల నగు.

2. వెలవెల పోవు.

నైష. 8.167.

తెల్లమి యగు

బయట పడు.

“మరతంత్రానఁ జెలితో మరిగి యాత
డుండగా, తెర యేల తీసేవె తెలమి
గాను.” తాళ్ల. సం. 3.119.

తెల్ల మొగము వేయు

వెలవెల పోవు.

“ఈ ఊళ్లో వాడు చేసిన వన్నీ నాకు
తెలుసు. ఆ ఊ గల్లి వా డేవో మహా
ఘనతగా బత్తకా లని చూస్తూ
ఉన్నాడు. నా మొహం కనిపించే
సరికి తెల్లమొహం వేశాడు.” వా.

తెల్లవారు

వ్యర్థ మగు.

ఇక్కడ శ్లేష.

“కల్లబాసలచేతఁ దెల్లవారినచేతులు.”

నిరం. 2.119.

చూ. బ్రతుకు తెల్లవారు.

తెల్లవాలు

ఉదయ మగు.

“అంతలతను దెల్లవాటిన,”

తెల్ల సవరము

వింజామరము.

అప్ప. 5.11.

తెల్లికి నువ్వు పండినట్లు

నువ్వులు గానుగాడి జీవించు

వానికి నువ్వుపంట వచ్చినట్లు.

అనగా చక్కని సదుపాయ

మైన దనుట.

తెలిక - జాత్యర్థంలో శ్రీనా

థుడు ‘తెలికల మిండగీఁ

డొక్కడు తియ్యనినూ నెకు’

అన్నాడు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 387.

తెవులు గొను

వ్యాధిగ్రస్త మగు.

“ఇంత యేమిటి కాబారుఁ డేలు
తెంత, తెవులుగొన నమ్మ రా దంచుఁ

దెలిసికొనర.” శుక. 2.558.

తెవులుపడు

జబ్బుపడు.

కాశీ. 2.79.

తెవులుపడు

వ్యాధిగ్రస్తుడగు.

“విశ్వసించిన నీరు ద్రావినను నిద్ర,
పోయినను జూలకొన్నను బొరుచున్న,
దెవులు వడను గుంటైన దిట్ట చెడినఁ,
జంపఁ డనుకంప నెట్టి హింసఁబు
నైన.” కాశీ. 4.60.

చూ. తెవులు పడు.

తేగాకత్తి

చురకత్తి.

శ. ర.

తేజుమాల్ సేయు

మెలుగు పెట్టు.

“చికిలి బాకును దేజుమాల్ సేయు
నటుల.” రాధి. 1.77.

తేటగొను

స్పష్టమగు.

“తేటగొనఁ జూడు మాశించు దిక్కు
నందు, బ్రాహ్మణోత్తమ రుద్రులు పారి
షదులు.” కాశీ. 4.165.

తేటచలములు

ఒక రకమైన ధాన్యము.

ప్రబంధ. 112.

తేటతెనుగు

సులువుగా తెలిసే తెలుగు.

“తేటతెలుంగున ద్వీపద రచింతు.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 18.

తేట తెలివిగా

స్పష్టముగా.

“భవిష్యము తేట తెలివిగా నాన
తిచ్చు.” కాశీ. 6.60.

తేట తెల్లగా

స్పష్టముగా.

కాశీ. 5.103.

తేట తెల్లమిగా

స్పష్టముగా.

“తేట తెల్లమి గాఁగ నంతయుఁ
దెల్పుమా.” సారం. 3.182.

చూ. తేట తెల్లముగా.

తేట తెల్లముగా

స్పష్టముగా.

హర. 6.32.

తేటపడు

స్పష్టమగు.

“గురుసమున్నతి మెయిం దేటపడక.”
నిరంకు. 1.43.

తేటపఱచు

స్పష్టము చేయు.

హర. 5.52.

తేటలు వుట్టు

తేరు.

“ఎంత తేటలు వుట్టి... వాగులు వంత
లన్నియు.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 411. పం. 8.

తేటలు వెట్టు

తేట తేరు; పైకి తేలు.

“గుట్టసియాడ గుబ్బచనుగుట్టలపైఁ
బులకాంకురావళుల్, తెట్టువ గట్టఁ
గోరికలు దేటలు వెట్టఁగ...”

విజయ. 1.126.

తేట లూరగ

రసవంతముగా.

నీరు తేట తేరిన ప్పడు
ఆస్వాద్య మగును గనుక
తద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.
'మాట తేనె తేట మనసు
విషము' అని వేమన.

“చరి తంబుర మీటి సారసుధానూక్తి,
జేట లూరగ వింతపాట బాడు.”
శుక. 3.14.

తేట వుట్టగ

తేట తెల్లముగా.

“అ, దిమ కావ్య మంద మై తేట
వుట్టంగ.”
వర. రా. బాల. పు. 3. పంక్తి. 30.

తేనియ జిక్కినట్టి ఈగగతి

ఆసపడి తగులుకొన్నట్లు.
తేనెమీద ఆ శ తో ఈగ
వాలుతుంది. తరువాత బయ
టికి రాలేక చిక్కుకుంటుంది.
“తేనియ జిక్కినట్టి యీగగతి.”
కా. మా. 4.29.

తేనియ లుట్టు

మధురిమ ఉట్టిపడు.

“అ కూత గర్భంబు లగుచుఁ జేనియ
లుట్టఁ, గలికపల్కులు ప్రవర్తించు
నుండు.”
కళా. 7.212.

తేనెగడ్డ

ఒక రకమైన పక్షి.

శ. ర., బ్రాన్.

తేనెగాజు

ఒక రకమైన గాజు.

శ. ర.

తేనెతల వడ బండు

సమృద్ధిగా పండు.

“తేనెతల వడఁ బండె ధాత్రీతలంబు.”
శైమి. 6.9.

తేనెతొన

ఒక రకమైన భక్ష్యము.

ఆం. భా. ద్వి. 256.

యా. తేనెతొల.

తేనెతొల

ప్రబంధ. 112.

యా. తేనెతొన.

తేనెదానిమ్మ

తియ్యదానిమ్మ.

శ. ర.

తేనెనీరు

పలుచగా ఉన్న తేనె.

చమ. 1.86.

తేనెపట్టు

మధుకోశము.

యా. తేనెపెర.

తేనెపనన

తియ్యని తొనలుగల పనన.

బ్రాన్.

తేనె పూసిన కత్తి

పైకి సాధువుగా కన్పించినా
దుష్టుడు.

“తేనియ పూసినకత్తివి గాక మానిసివె
యూహింపన్. భార. ద్రోణ. 3.108.

తేనెపెర

మధుకోశము.

ఉ. రా. 2.50.

దశా. 4. అ. 30.

చూ. తేనెపట్టు.

తేనె లుట్టిపడ పలుకు

మధురముగా పలుకు.

“పలుకులఁ దేనె లుట్టిపడఁ బల్కువు
నేఁ డిది యేమి?”

పారి. 1.117.

తేనె లుట్టు

మధురిమ లొలకు.

“ఆ నెలఁత తేటమాటలఁ, దేనియ
లుట్టుటలు తేటతెల్లమ...”

కళా. 3.29.

తేపతేపకు

మాటిమాటికి.

“తేపతేపకు దిమ్మతిరుగుఁ జామ్మని
మీఁదఁ, బడి హళాహళి నేయు భ్రమ
రములకు.”

శ్రవ. 3.26.

తేమ యెక్కు

తడి యగు.

“నీటను దేమ యెక్కి ససి నిల్చి యొకిం
చుక వాఁడుదేహి.”

విప్ర. 2.23.

తేరకత్తియ

సరాయిస్త్రీ.

శ.ర.

తేరకత్తె

చూ. తేరకత్తియ.

తేరకాడు

సరాయివాడు.

“వెరవిడి నై తేరకాని విధమున
నకటా!” భాస్క. యుద్ధ. 1401.

తేరకు తేర

ఉట్టినే, ఉచితంగా.

ఇది నేటికీ దక్షిణాంధ్రంలో
విపరీతంగా వాడుకలో ఉన్న
మాట.

“బలిరా! తేరకుఁ దేరఁ దక్క.”

పాండు. 3.67.

“ఇదేమి తేరకు వచ్చిం దనుకున్నావా!
పదిరూపాయలు పెట్టి కొన్నాను.”

వా.

చూ. తెకతేరకు.

తేరకొను

రెప్పవేయక ఉండు.

“చెప్పఁగా నుఱక శ్రోత్రపుటంబులఁ
జొన్ని తేరకోఁ, గనుఁగొని కంభిగాఁ
దెలిసి.”

భో. 5.177.

నిర్వ. 4.85.

తేరదిండి

ఏ మాత్రము కష్టపడకుండ
కలిగే అనుభవము.

పరమ. 5.30.

తేరమగడు

ఱంకుమగడు, విటుడు.

కవి. రా. 2.37.

తేరుకాడు

రధికుడు.

శ.ర.

తేరుతీసిన నాటి తీర్థమువలె

బోసి పోయినట్లు.

రథోత్సవం తర్వాత అంత

దాకా కలకలలాడుతూ
ఉండి తీర్థం నిర్జనమూ, నిష్పృ
భమూ అవుతుంది.

“పసివిడలాదిగా బంధువర్తంబు, మన
లక చనువెంచి మమత లుపాస్సంగఁ, జేరు
దీసిననాఁటి తీర్థంబువలెను, సారంగ
ధరుఁ డున్నచందంబుఁ జూచి.”

సారం. ద్వి. 2.159.

తేరుమామిడి

ఒక రకమైన మామిడిచెట్టు.
ప. సం 7.96.

తేలుకారతనము

ఏదో పట్టనట్లు ఉండుట.

పరాయివాళ్లవలె ఉండుట.

“మీరు ద్వారకానగరంబునంబోలె జేర
కాఁతనంబున నుండక పాండవాగ్ర
జా నధ్వరంబు సముద్ధరింప వలయు.”
జైమి. 3.79.

తేటికొను

కనబడు.

రామా. 2.99.

తేటి చూపు

తెప్పవేయక చూచు చూపు.

“జంకెలు తేటిచూపు లెకనకై
ములుక.”

భాగ. 10. స్కం. ఉ. 265.

తేటి చూడగ రాకుండు

దుర్నిరీత్యుడగు; దుర్నిరీత్యు
మగు.

“దిగజంబులకును జేటి చూడఁగ రాక,
యేసార గజైత్యుఁ డేమి యయ్యె.”

కళా. 6.20.

ఎక్కువ ప్రకాశవంతమైన
వానిని మనము తేటి చూడ
లేము కనుక వచ్చిన పలుకు
బడి. ఆ ప్రకాశం వైభవం
కావచ్చు, వీర్యం కావచ్చు,
మ రేదైనా కావచ్చు.

తేలుకొను

జబ్బునుండి లేచి స్వస్థత
పొందు.

శ. ర.

తేలుగడ

1. నేర్పు.

విజయ. 3.211.

2. మూర్ఖ మొదలయిన
వాటినుండి తేరుకొనుట.

బ్రాహ్మ.

3. నిర్ణయము.

“వివేకము లెల్లను వెచ్చబెట్టి వీ, రిచ్చట
దొమ్మి గూడి కలహించినఁ జేటుగ
డేల పుట్టు.” అహ. 1.105.

తేలుగడ యగు

అస్తమించు.

“.....చక్రవాళంపుఁ గొం,డగడిక
జేటుగ దైనపట్టఁ దమముక మందే
హులక దోలి.” విజ. పీ. 5.

తేలకండ్లు వేయు

చూ. కన్నులు తేలజేయు.

తేలగిలబడు

మైములుచు.

“పరువంపుఁ జినుకుల పసఁ గ్రొవ్వుగొని
తేల,గిలఁబడు వానకోయిలలయొప్పు.”

హరి. పూ. 9.68.

తేలగిలబాటు

మైకముతో తూగు.

“మీతిన మదమున మెయి దేలగిలఁగఁ,
బాఱఁగ.”

గా. హరి. పం. క్తి. 1391.

తేల జూచు

1. విమర్శగా చూచు.

శవల. 2.30.

2. ఉపేక్షించు.

“చిన్నవయసున నుండియు నిన్నె కోరి,
యున్న నను బోయమరునికి నొప్ప
గించి.”

శకాం. 3.87.

తేలనాడు

తప్పు లేదన్నట్లుగా మాట
లాడు.

“తెలియఁడు సాదుబిడ్డఁ డని నేరుపు
మాటలఁ దేలనాడి గా,దిలి సుతుచేత.”

సా. 3.55.

తేల బలుకు

అంత పట్టించుకోనట్లుగా
మాట్లాడు.

“అవి మైత్రి దాఁ దేలఁ బలుక
వలయు.”

ఆము. 4.259.

తేలవేయు

పడినశ్రమను తేలు పు తూ
కండ్లు మొదలయినవాటిని
నిస్సత్వముగా నుంచు.

“వాడు కండ్లు తేలవేసినాడు.” వా.
“నే నింక యీ వ్యవహారంలో కలుగ
జేసుకో నని వాడు కాళ్లు తేలవేసి
నాడు.” వా.

తేలవైచు

శ్రమను సూచిస్తూ కండ్లు
తేలవేయు.

ప్రభా. 5.6.

తేలాడు

తేలు.

చంద్రా. 1.23.

తేలిపో బలుకు

“అల మేలంబు నేసికొని తేలిపోఁ
బలికి.” ఆము. 5.56.

చూ. తేల బలుకు.

తేలిపోవు

డీలుపడు.

“తేలిపోవక వనదేవతలార, చాల
వేగమే రామచంద్రుర మృనుడు.”

వర. రా. ఆర. పు. 179. పం. క్తి. 8.

తేలియాడు

తేలు.

నైష. 5.161.

....తేలు

నిర్ణయ మగు.

వీరనారాయణ. 72.

“ఆ సంగతి యింకా తేల లేదు.” వా.

“వాడు పట్టి వెధవ అని తేలింది.” వా.

తేలు కుట్టిన దొంగవలె

చడి చప్పుడు గాకుండ.

ఇది వాడుకలో—‘దొంగకు
తేలు కుట్టినట్లు’—‘కన్నంలో
తేలు కుట్టినట్లు’ అని వివ
వస్తుంది. దొంగతనానికి
వచ్చినవాడు తేలు కుట్టినా
బాధతో అణచుటకు పే

లుండదు. అటచిన పట్టు

పడును. అటవ కున్న బాధ.

“తమ్ము న స్వేషించు నత్తమామలం
గలసికొని తేలు గుట్టినదొంగలం భోత
మెలంగుముగ్ధాంగనలును...”

శుక. 2.10.

తేలుబాణము

ఒక రకమైన బాణసంచా.

హంస. 3.29.

తేలుమణి

తేలుకొండి.

శ. ర.

తేలుమీను

ఒక రకమైన చేప.

ప్రబంధ. 195.

తేలుమొన

తేలుకొండి.

ఆం. భా. ద్వి. 66.

తేలువాటు

తేలు, కలుగు.

“హృదయంబున సత్కృప తేలు
వాటఁగా.” రుక్మా. 1.33

తేల్చు

సంతోషింప జేయు.

“ఇట నిన్నిదినంబులు నన్నుఁ దేల్చెనో,
తామరసాక్షి!”

పాఠ. 1.89.

తేళ్లు జెఱ్ఱులూ ప్రాకిన ట్లగు

అతి దుర్భర మగు.

“వా దామాట అనేసరికి నాకు
ఓళ్లంతా తేళ్లు జెఱ్ఱులూ ప్రాకిన
ట్లయింది.” వా.

తైతక్క-లాడు

కో పముతో గానీ, ఆనం
దంతో గానీ యెగిరి గంతులు
వేయు.

“తా నొచ్చేసరికి యింట్లో ఉండే
దంతా ఊడ్చి వేశా రని వాళ్లమ్మ
తైతక్క లాడుతూ ఉంది.” వా.

“వాళ్ల ఆత్మ వెళ్లిం దనేసరికి ఈవిడ
తైతక్క లాడుతూ ఉంది.” వా.

తైరు కొట్టు

తాళము వేయు, పొగడు.

ఇటీవల వాడుకలోనికి వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఆ మేనేజరును తైరు కొడుతూ వాడు
కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు. ఇందులో
వాడి తెలివితేటేలేమంది?” వా.

తైలం

డబ్బు.

“కాస్త తైలం పడితే గానీ వాడిదగ్గర
పని కాదు.” వా.

ఏదైనా బిట్టుగా ఉన్నవస్తువులకు ఆముదం గానీ నూనె
గానీ వేస్తే అవి సాఫీగా తిరుగుటపై
యేర్పడిన పలుకుబడి.
పూర్వం కందెన ఇలాంటిదే.

చూ. కందెన వేయు.

తొంగలిగాను

ప్రకాశించు.

“తొంగలి తెప్పల మెఱుంగులు,
తొంగలిగాను మేను వదనతోయరు
హంబున్.”

హా. 2.47.

తొంగలిపట్టియ

న డు ము న కు కట్టుకొను
ప్రేలాడుపట్టి.

కుమా. 9.25.

తొంగలిపాటు

నమస్కారము.

పాండు. 4.213.

తొంగలితెప్ప

నిండుగా వెండుకలు గల
కనుతెప్ప.

పో. 2.47.

తొంగి చూచి పోవు

అనుషంగికంగా ఒక సారి
చూచిపోవు.

నేటకీ వాడుకలో 'ఊరికి
పోతూ పోతూ అతడు ఉన్నా
డేమో నని ఒకసారి వెళ్లి
వాళ్లింట్లో తొంగి చూ
చాను.' 'వాడు ఇటీవల
ఒక్కసారైనా ఇటు తొంగి
చూడ లేదు.' 'పోయేటప్పుడు
ఒకసారి యిటు వచ్చి తొంగి
చూచి పో.''

“వేటొక్కకడ కేగు వేళల నటు
తొంగి, చూచి పో దలంపనిసాగును
వాడు.” హంస. 5.217.

తొంగి తొంగాడు

దోగాడు.

“అర్భకుడు లీలం దొంగి తొంగాడు
వేళం, గరకమలపాదపంకజక్రమముం
జూడ, ధర్మ మీరీతి నాల్గపాదముల

నడచు, నింక నని చూపఱకు నెల్ల నేర్పు
రించె.” నలచ. 2.46.

తొంగి దోగు

వంగుతూ దోగాడు. జం.

“తొంగి దోగియుం గొన్ని జంగ
లరిగి.” కా. మా. 3.193.

తొంగుండు

1. పొంచి యుండు.

“నిచ్చలుం దొంగుండెడు కన్న
గాండ్లు విని.” కా. మా. 4.52.

2. నిద్రించు.

కొన్నిప్రాంతాలలో, కొన్ని
వర్గాలలో తొంగున్నాడు
అనగా నిదురించుచున్నాడు
అన్న అర్థంలో ఉపయో
గిస్తారు.

తొంటచెయ్యి చూపు

లేదను.

“ఇంతవఱకు నిదిగో యదిగో యని
ప్రిప్పి.....యాపూట తొంటచేయి
చూపెను.”

చింతా. 3. అం. 28. పు.

చూ. మొండిచెయ్యి చూపు.

తొండపుత్రాడు

మోట గూనకొనలో కట్టు
దారము.

దీనినే 'తొండాపుత్రాడు'
అంటారు.

శ. ర.

తొండపుదోమ

ఒక రకమైన పెద్ద దోమ.

శ. ర.

తొండముక్కు వడు

బాగుగా పండు.

“పెస రుసురుకొనియె దవనిక పొదలె,
తెక్క ప్రాగఁగు దొండముక్కు
వడియె.” కాశీ, 3.23.

తొండము లేని ఏనుగు

ఏనుగంత పెద్దదే కాసి
తొండం మాత్రమే లేదు.
దేనిలోని ప్రధానగుణంతో
నైనా పోల్చువలసి వచ్చి
నప్పుడు ఇట్లా అనడం అల
వాటు. ఉదా: తోక లేని
కోతి.

“అప్పాలమువరాహసోతములు భూవర !
తొండము లేనియేనుఁగుల్.”

మను, 4.18.

తొండరూపురిక్కు

పువ్వుమీనక్షత్రము.

తొండాడు

తొందర పెట్టు.

శ. ర.

తొందారు

సోమరిపోతు.

ఆం. భా. తృ. 6.

తొందర చేయు

బాధ పెట్టు.

“వార్ధి నాథునికొ, దొలుత జయిం
చితికొ బవనుఁ దొందర చేసితి.”

అని. 5.6.

“బాకీ యివ్వ మని వాడు రోజూ నన్ను
తొందర చేస్తున్నాడు. ఆ బాధ పడలే
కుండా ఉన్నాను.” కా.

తొందరపడు

1. తొట్టుపడు.

2. వేగిరించు.

శ. ర.

తొందరపాటు

సంభ్రమము.

శ. ర.

తొందళము

రెండు మూడు రకము లైన
కూరలతో వండిన ధాన్యము.

శ. ర.

తొంబిగిలు

గుంపు కూడు.

అప్ప. 4.252.

తొంబిదిపాళ్లు

చాలావరకు.

“దానిచే దగ్గుఁ దొంబిదిపాళ్ళి దురుప
ద్రవంబు...” పాణి. 4.127.

తొంభైరెట్లు ఎక్కువ

అధికు డనుట.

“వేటొకఁ డంతకన్నఁ దొం, బదిరెట్లు
లెక్కు డగు.” శ్రవ. 4.31.

తొంభైలక్షలు

అనేకం.

“అది యేమి కర్మమో తొంబదిలక్ష
లాసంగె నేని...” పాణి. 2.44.

తొంభై విఘ్నాలు వచ్చినా

ఎన్ని ఆటంకాలు కలిగినా.

“విడకుండుతే నిజము తొంబది
విఘ్నము లిందు వచ్చినట్.”

పాణి. 2.38.

తొకతొక

సీళ్లు ఉడుకునప్పటి ధ్వన్యను
కరణము.

హర. 6.59.

తొకతొకమాటలు

అస్పష్టము లయినమాటలు.

“తొకతొకమాటల న్నొసలఁ దుంపెన
లాడెడు నుంగరంపు వెండుకలును
గల్గి.” కవిరా. 2.47.

తొకతొక లగు

తడబడు.

“ఒకలాగున మాటలు తొక, తొక లై
వెడలంగఁ జొచ్చె.”

నిరం. 4.66.

తొక్క ఒలిపించు

చర్మం ఒలిపించు.

ఒక తిట్టు.

తొక్కటవడు

బాధపడు.

ఉ. రా. 6.205.

తొక్కటపాటు

బాధ.

ఉ. రా. 7.434.

తొక్క లెక్కగొట్టు

చమడా లెక్కగొట్టు.

ఒక తిట్టు.

తొక్కువలుగులు

చిన్నపిల్ల లాడే ముద్దుమా
టలు.

చిన్నతనంలో పిల్లలు

అస్పష్టంగా బుజ్జిబుజ్జిగా

మాట్లాడేమాటలు.

“గురుపదధ్యాన విస్మరణము లెన్న,
వేదాంతనూకుల వెడ దొక్కుపల్కు,
లాది శివాచార మదియ వరనము.”

—బసవ. 1.8.

తొక్కుల బడు

కష్టముల పాలగు.

“తొక్కులఁ బడె జీవుఁడు దుండగిల
చేతను.” తాళ్ల. సం. 8.64.

తొక్కులాడు

1. ఎగురు లాడు, గంతులు
వేయు.

ఎత్తిపొడుపుగా అనుమాట.

“తక్కుల మొన్న నామఱఁదలితోడ
నీవు వోరి, తొక్కులాడితివి చాలు
గట్టకురా!”

తాళ్ల. సం. 4.134.

2. తొందరపడు.

‘అంత తొక్కులాట అయితే
నేను చేయలేను. ఇనన్నీ
నెమ్మదిగా చేయవలసిన
పనులు.’

ఈ అర్థంలో ఇది రాయల
సీమలో ఎక్కువగా విన
వస్తుంది.

తొగటవాడు

ఒక జాతి నేతగాడు.

హంస. 2.12.

తొగరించు

అనురాగము పొందు.

అచ్చ. భా. 3.43. పు.

తొగరుకొను

ఎట్ట నగు.

“శచనమ్ములు పల్కక యుండ నిమ్ము
కక, దొగరుకొనంగ నిమ్ము.”

గంధ. 192.

తొగరుకొల్పు

ఎట్ట నిరంగు వచ్చునట్లు
చేయు.

ఆము. 2.18.

తొగలు వెట్టు

బాధించు.

రం. రా. యు. 283 పు. 28 పంక్తి.

తొచ్చెము చేయు

తక్కువ పఱుచు.

పాండు. 2.153.

తొటతొట

సిరు మొదలయినవి పడుట

లోని ధ్వన్యనుకరణము.

వైజ. 2.146.

తొట్టగిలబడు

రూ. తొట్టిగిలబడు.

తొట్టగిల్లు

అధిక మగు.

“తీపులు పుట్టి దోషముల్, పాండుగఁ
దొట్టగిల్లి.” కవిక. 5.111.

తొట్టరి

దుష్టుడు.

పండితా. దీక్షా. 43 పు.

తొట్టికట్టు

రాజ ప్రాసాదము లోని
అంతరపు.

య. 4.774.

తొట్టికొను

1. వ్యాపించు.

రామా. 2.92.

2. ఎక్కువగు.

ఉ. రా. 5.113.

3. తేరు; ఉబురు.

“...శేడుకల్ మడిక, దొట్టికొనంగ
నచ్చెరువు...” విజయ. 1.126.

తొట్టిగిల బడు

కూలబడు.

“ఆకటఁ, దొట్టిగిలంబడుచుఁ
బడుచు.” పాండు. 4.165.

తొట్టి తొంపరలాడు

ఛిన్నాభిన్నము చేయు.

“దొరల శేపురఁ దొట్టి తొంపర
లాడి.”

వర. రా. బా. పు. 19. పంక్తి. 16.

తొట్టినోరు

తొట్టివంటి పెద్దనోరు.

“వారి, తొట్టినోరను ముద్దు పెట్టఁ
దగునె.” హంస. 1.61.

తొట్టిమంచము

ఉయ్యాలమంచము.

ఉద్భ. 3.54.

తొట్టుతొట్టున

ధ్వన్యనుకరణము.
బహు. 3.3.

తొట్టున

హఠాత్తుగా.

శుక. 2.261.

పాంచా. 2.71.

తొట్టుపడు

తడబడు.

“ప్రాజ్ఞాడు కలహమునఁ దొట్టుపడక
తొలంగుట.”

భార. కాం. 5.565.

తొట్టగిల్లు

తడబడు.

ఆం. భా. ప్ర. 143.

తొట్టిల వడు

తొట్టిల్లు, భయసంభ్రమా
శ్చర్యాదులతో మాటలు
తొందరపాటున తప్పిపోవు.

“పలుకులు దొట్టిల పడఁగ.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 4.

తొట్టుకొను

1. తడబడు.

సాంశ్. 1.164.

2. కవియు.

శకుం. 2.185.

తొట్టుపడు

తడబడు.

“అనియెఁ మది తొట్టుపడఁగ నభి
నవలీల.”

రాజశ్. 3.107.

తొట్టుపాటు

తడబాటు, సంభ్రమము.

భార. విరా. 2.106.

తొట్టులు వడు

తడబడు.

దశ. 4.99.

తొట్టువుగొను

తొట్టుపడు.

శితా. పర్వ. 522. పా. 13 పం.

తొడతొక్కిడి

జననమృత్యు.

“ఇశేమా చిన్నది. జన మేమా ఎక్కు
వయ్యారు. మరి తొడతొక్కిడిగా
ఉంది.”

వా.

తొడ దట్టు

కయ్యమునకు పిలుచు.

కుస్తీ పట్టునప్పుడు వస్తాదులు
తొడలు చురుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

తొడపాయసము పెట్టు

తొడ నులుము.

వీధిబళ్లలో పిల్లవాళ్లకు తొడ
పాయసం పెట్టడం లిల
వాటుగా ఉండేది. బుగ్గ నుల
మడంలాంటిది.

తొడబడు

తొట్టుపడు.

రాధి. 4.102.

తొడబలం

యావనం.

‘తొడబలం ఉంటే తొంభై
మందిని పోవచ్చు’ అని
ఒక సామెత.

తొడబెల్లము పెట్టు

చూ. తొడపాయసము పెట్టు.

శ. ర.

తొడరాడు

తిరస్కరించు.

కు. సం. 12.204.

తొడ లప్పళించు

తొడలు తట్టు.

“ఇంచుకంత వంచి యిరువురు దొడ
లప్ప,ళించి వెఱకి తెఱపి లేచుజేసి.”

కా. మా. 4.190.

మల్లులు ఒకరి నొకరు దొర

కొనునప్పడు తొడలు తట్టు

కోవడం అలవాటు. దానిపై

వచ్చిన పలుకుబడి.

తొడలు వడిపెట్టు

తొడపాయనము పెట్టు.

“తొడలు వడిపెట్టి కోదండ మడరఁ
గట్టి.” హంస. 8.141.

తొడసంబంధం

కామసంబంధం.

“తొడసంబంధం తొంఁదై యే శ్లయినా
పోదు.” సా.

తొడ సోకు

సంభోగ సౌఖ్య మెఱుంగు.

“వానికై చంద్రశేఖ య స్వారవనిత,
మునుపు తొడ సోక కుండియు మోహ
మందు.” శుక. 2.64.

తొడింబడు

తొట్టుపాటు చెందు.

“వేడియూర్పు దగఁ బుచ్చి తొడిం
బడఁ గొంతనేపు.”

భాస్క. ఆయో. 147.

తొడికాళ్లు పడు

తొట్టుపడు.

ద్వి. భార. విరా. 1.12.

తొడికించు

కఱపించు, పట్టుకొన జేయు.

“దుష్టరగంబున దొడికింత మనుచు.”

బస. 6.161.

తొడికి పట్టు

ఒడిసి పట్టు.

“బలభేది కరి దొడ్కి పట్టు.”

కృమా. 10.66.

నైష. 2.15.

“వగలఁ గోపము పామువలె నాలుక
చాచఁగ, పగటు తొడికి పట్టఁగ నేరు
తువా!” తాళ్ల. సం. 8.207.

తొడితెచ్చు

వెంట తీసుకొని వచ్చు.

ఉ. హరి. 1.55.

తొడితొడి (చూచు)

సా రె సా రెకు, గబగబా,

వెంట వెంటనే.

“అనందభరితాత్ముఁ డై కృపాదృష్టి,
దోనమరాజయ్యఁ దొడిదొడి జూచి.”
పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 253.

“తొడితొడి గంసుడు దేవకి, కొడుకుల
నార్యుర వధింప.” భాగ. 10 స్కం.
పూ. 57.

తొడితొడి (మొక్కు)

సా రె సా రెకు (మొక్కు.)

“తొడిదొడి జాగిలంబడి మొక్కి
మొక్కి, కడుభక్తి ముకుళిత కరపద్మం
డగుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 260.

తొడి పూసి కట్టు

వస్త్రభూషణ మాల్యాదుల

న ను భ విం చు. తొడుగు,

పూయు, కట్టు - అనుట.

“తొడి పూసి కట్టి సంతోషంబుతోడ,
.....చెంచి కని రంత ప్రాళం.”

ద్విప. మధు. పు. 2.

తొడిబడు

తొట్టుపడు.

కాళ్లు త్రొక్కుకొను వంటిది.

“తొడిబడ నొకమందు వారక మాకు.”

తాళ్ల. సం. 5.2.

“వయ సైపోయి ఆయనమాటలు తొడి
బడుతున్నాయి.” వా.

తొడివి కట్టు

వస్త్రాభరణములు ధరించు.

క్రీడా. పు. 44.

తొడివెంద

ఒక రకమైన పండ్లచెట్టు.

కాళ్ల. 6.69.

తొడుక పోవు

తొడుకొని పోవు.

పిలుచుకొని పోవు.

“బోధమయున్ సంసారాం, భోధి
తరణి గొలువఁ దొడుక పోయెద
రనుచున్.”

కా. మా. 4.51.

తొడుకొని పోవు

తొడ్కొని పోవు, పిలుచుకొని
పోవు.

“గుడికడ కేము దొడుకొని పోయె
దము.” బస. 6.163.

తొడుగట్ట లగు

ముండ్లకంప లగు; చిక్కి
పోవు.

“మంచపుఁ, దొడుగట్ట రైరట్టెరుజ
తో నేమందున్.” స్వా. 3.131.

‘కంప లయిపోయిం దాపిల్ల’
అని వాడుక.

తొడుగట్ట

రూ. తొడుగట్ట.

తొడుపుకత్తి

ఒక రకమైన కత్తి.

చేతికి తగిలించుకొను ఇనుప
తొడుగు ఒకటి దీనికి
ఉంటుంది.

శశాం. 5.21.

తొడును మాలు

ఆటంకము తొలగగు.

“మదా,క్రాంతుని గెలిచెద నని నిజ,
కాంతుఁడు చనఁ దొడును మాలఁ గద
యిపు డనుచున్.” శుక. 3.146.

తొత్తుకు బడితొత్తు కలదె ?

బానిసకు బానిస ఉంటుందా ?

“రాముఁ బట్టము గట్టఁగా రాజు పూనె,
భరతుఁ డిల కట రఘుపతిబంటువాఁడు,
నీవు కాసల్యదాసివి నేనిఁ కేల, వెలఁది!
తొత్తుకు బడితొత్తు గలదె యెందు.”

దశా. రామ. 250 శే.

తొత్తుకొడుకు

1. బానిస.

“తొత్తుకొడుకులు వోలెఁ దొడ్డో
దిగంత, భూమిపతు లంపుచున్నారు
కామితములు.” కళా. 7.24.

2. లంజకొడుకు.

ఒక తిట్టు.

“ఆ తొత్తుకొడుకు ఎంతపని చేశాడో
చూచావా?” వా.

తొన్నుండు

పరుండు.

శేంక. మాన. 47.

తొప్పదొరుగు

ఎక్కువగా స్రవించు.

శకుం. 3.223.

తొప్పదోగు

పూర్తిగా మునుగు.

“తొరంగు నప్రాంబుధి దొప్పదోగు.”

పాండు. 3.102.

“ర కములఁ దొప్పదోగి మూర్ఖులను వ్రాతే.”

శైమి. 2.85.

కాశీ. 6.178.

తొప్పదోచు

ముంచు.

హరి. ఉ. 2.46.

తొప్పన దోగు

తెప్పల దేలు.

“తెగనిరాజుసము నై దిననాథకులుండ,
వానఁ దొప్పనదోగి వఱత పెన్నెట.”

హరిశ్చం. 1. భా. 2052. పు. 132.

తొప్పలు దోరలు

కోటానకోట్లు.

“తొత్తులువోలెఁ దక్కదురు తొప్పలు
దోరలు ముక్తిభామినుల్.”

కాశీ. 2.49.

తొమ్మాడు చేయు

పాడు చేయు.

శ. ర.

“దానిని తొక్కి తొమ్మాడు చేసి
నాడు.”

వా.

తొమ్మిదవ అష్టకము

బూతుల పంచాంగం; తిట్లకు
దిగుట.

అష్టకాన్నే అశ్తం అని కూడా
అనుట తొలినుంచీ అల
వాటు.

తొరితొరి

బాగుగా.

శ. ర.

తొర్లుగట్టె

గొల్లవాడు పశువులను తోలే
పొడుగుపాటి కట్ట.

హంస. 2.75.

తొర్లుగోవి

యా. తొర్లుగట్టె.

తొర్లుబూట

అర్థము విచార్యము.

పూటలలోనే ఒకవిధ మైనది.

తాళ్ల. సం. 10.142.

తొఱగు చొచ్చు

పశువులు తప్పించుకొని
పోవు.

విజ్ఞా. ప్రా. 13.

తొఱగు వోవు

యా. తొఱగు చొచ్చు.

తొఱటలు వాటు

చిల్లులు పడు.

శై. 7.101.

తొఱతేనె

పుట్టతేనె.

తొటద్రొక్కు

గట్టిత్రొక్కుడు.

ఉ. హరి. 4.20.

తొటతేనియ

చెట్టుతొటలో పట్టిన తేనె
పట్టులోని తేనె.

కాళ. 3.68.

తొటపులుగు

గుడ్లగూబ.

నీతి. 65.

తొట్టి యక్కరము

యాదృచ్ఛికము.

పురుగు తొల్చినపుడు అక్షర
వతుగా కనిపించినా అది
యింకాస్త తొలిస్తే ఆ
రూపం కాస్తా చెదిరిపోతుంది.
అంతే కాక అది అనుషంగికం
మాత్రమే.

ఘనాక్షరన్యాయం కూడా
యిలా యేర్పడిందే.

తొట్టుపట్టు

గోశాల.

భార. ఆర. 8.210.

తొలంగుబావ

ఎదురుగా నిలుచుండ గూడని
వాడు.

భావ వరుస వారిని చూచి
మఱదండ్లు గౌరవసూచక
ముగా తొలగిపోవుట అల

వాటు. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“నవసారసలక్ష్మి తొలంగుబావ.”

పా. 2.41.

తొలకరివాన దొరతన
మెంచదు

తొలకరివాన ఎప్పుడు పట్టితే
అప్పుడు గబగబా వస్తుంది.
దొర అయితే మాత్రం
ఏమిటి? దానికి లెక్కా?

వేంకటేశ. 75.

చూ. చిచ్చు సింగార మెంచదు.

తొలకాడు

1. ఒలుకు.

విక్ర. 6.27.

2. ప్రకాశించు.

కు. సం. 8.9.

3. అతిశయించు.

నిర్వ. 7.132.

4. తొణికిసలాడు.

“అరదము డిగ్గి ప్రేమ దొలకాడ.”

భాగ. స్కం. 4.307.

తొలగ త్రోయు

తొలగించు.

“దుసర కేశ మంతయుఁ దొలగఁ
ద్రోచి.” పాండు. 2.50.

తొలగుడు పడు

ప్రక్కకు తొలగు.

భాగ. 8 స్కం. 38.

తొలగుబావతనము తొలగి

దూరముగా నుండవలసిన
వరుసను పాటింపక,

“తొలగుబావతనంబుఁ దొలఁగి యా
వారి, యెలమి తో మఱఁదలి నేలు
చున్నాఁడు.”

శర. రా. కిష్కిం. పు. 313. పం. క్తి. 3.

తొలతేనె

పుట్టతేనె.

హంస. 2.182.

తొల తొల డను

తొల గుడు, తొల గుడు
అను.

“తొల తొలఁ డనుచు నా త్రోవఁ
బొం డనుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 289.

తొలిక్రాత్త

సరిక్రాత్త.

“తొలిక్రాత్త వలిపంపుదోయి కట్టి.”

హర. 4.95.

తొలికోడికూత ప్రొద్దు

ఉషఃకాలము.

తొలిసారి కోడి కూయునమ
యము.

“చారణుని వెంట నంటి విచార ముడిగి,
చనియొఁ దొలికోడికూత ప్రొద్దుననె
లేచి.”

శుక. 3.138.

తొలికోడి కూయగానే

తెల్లవారుజాముననే.

“వాడు తొలికోడి కూయగానే పొలం
వెడతాడు.”

వా.

తొలిముద్ద

మొదటి ఆహుతి; ప్రథమ
కబళం.

“అని తొలిముద్ద గొందుము రయంబున

నాతని ... వెండి ద్రోణలక్ష్మ, దును
ముదుము...”

ఉద్యో. 4.208.

తొలుగుడు కన్ను

గుడ్డు తొలగిపోయిన కన్ను.

ప్రక్కకు పోయిన కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 108.

తొలుప్రాకు

నిడుకొయ్య.

భార. శాం. 4.293.

తొలుబాము

పూర్వజన్మము.

భార. శాం. 1.185.

తొలుమాపు

సాయంకాలము.

“అభినవోన్మేషజం బై నట్టి తొలు
మాపు.”

కాశీ. 3.22.

తొలుముద్ద గొను

మొదటనే బలి తీసుకొను.

తొలిముద్దగా పరిగ్రహించు
అనుట.

“...ఈతని నొకభంగి నండగొని
తప్పదు చావున కంచు నున్నవాఁ, డనిఁ
దొలుముద్ద గొందుము రయంబున
నాతని...”

భార. ఉద్యో. 4.208.

మా. తొలిముద్ద.

తొలుముద్ద యగు

ప్రథమకబళ మగు.

“మును దుర్మర్మణుఁ డిదె యిందున
నడు మరదంబు వీడు దొలుముద్ద
యగున్.”

భార. ద్రోణ. 3.39.

తొలుమేను

పూర్వజన్మము.

భార. ఆర. 2.118.

తొల్చుదువులు

వేదములు.

పాండు. 2.82.

చూ. ప్రాజదువులు.

రూ. తొలిచదువులు.

తోక ఆడించు

తెలిసినవారి యెదుట తెలి

యనివాడు తెలివిని వెలగ

బెట్టు.

“ఆయన ఘనాంతస్వాధ్యాయ.

ఆయన దగ్గరికి పోయి నీవు మంత్రం

చెప్పి వంటే అన్నీ అపస్వరాలే నని

చెవులు మూసుకుంటాడు. తెలిసినవాడి

దగ్గర తోక ఆడిస్తే యేం లాభం?” వా.

తోక కోసి సున్నము పెట్టు

శాస్త్రీ చేయు, ఉద్వాసన

చెప్పు.

“అక్కడికి పోయి నువ్వు అదీ యిదీ

అన్నా వంటే తోక కోసి సున్నం పెట్టి

పంపిస్తాడు. జాగ్రత్త.” వా.

“వాళ్ళింట్లో మర్యాదగా ఉన్నావా

సరే. అదీ యిదీ చేశావా? తోక కోసి

సున్నం పెడతాడు.” వా.

తోకగుంజ

ఆ దోక వలె యేర్పడిన

స్తంభము.

బ్రాహ్మ.

తోకచిచ్చు

నిప్పంటించిన పిడకల వరుస.

“తోకచిచ్చున నార యుద్ధరథం

గృష్ణ, రాయబాహు ప్రతాప జాగ్ర

న్మహాన్ని.” స్వా. 1.37.

తోకచుక్క

ధూమ కేతువు.

దశా. 2.21.

తోక జాడించు

పాటిపోవు.

“నలుగురూ చేరేసరికి ఆ దొంగ తోక

జాడించాడు.” వా.

రూ. తోక ఝాడించు.

తోక తెగగోయు

అవమానించు, శాస్త్రీ చేసి

పంపించు.

“ఇట్లాగే చేస్తుంటే వాడికి తోక తెగ

గోసి పంపిస్తాను.” వా.

తోక తెగిన నక్క

అవమానపడి లేదా నష్టపడి

దాని కేదో లాభ మని

వ్యాఖ్యానించే జిత్తులమారి.

తన తోక తెగిపోగా ఒక

నక్క తోక తెంచుకోవడం

లాభకారి అని తన గుంపులో

ప్రచారము చేసిన దని ఒక

కథ. దానిపై వచ్చినపలుకు

బడి.

తోక తెంచుకొని పారిపోవు

ముందు వెనుక చూడక పరు

వెత్తు.

అసలు ప్రాణం పోవడంకంటే

తోక తెగినా పరవా లేదని
పారిపోవు అనుట.

ఇలాంటిదే ఉచ్చులు తెంచు
కొని పారిపోవు.

తోకపీకుడుగాడు

వ్యవహారమును ఎట్లా
తెమలనీక నాన్నేవానిపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

ప్రాన్.

వెనువెంట తిరిగేవాడు.

తోక మడచు

పాటిపోవు.

“నలుగురూ చేరేసరికి ఆ దొంగ తోక
మడిచినాడు.” వా.

తోక ముడుచుకొని

నోరెత్తకుండా.

“వాడు నాలుగు అసేసరికి తోక
ముడుచుకొని కూర్చున్నాడు.” వా.

తోకెత్తు

పాటిపోవు.

తోకొని

వెంట తీసికొని, తోడుకొని.

పాండు. 2.180.

తోకొను

తోడ్కొను.

“అమాత్యుని మదను దోకొనుచు
బరమునకు జనుకెంచి.”

జైమి. 8.117.

తోగదోచు

ప్రత్యక్షమగు.

“నాలుగు ప్రదక్షిణంబు లీ లీల

దోగఁ, దోచెనో చక్రియని నార
దుండు నటంప.” కకు. 2.56.

తోచనిచేతలు

పనికి మాలిన పనులు.

భాస్కర. 70.

తోచిగాడు

ఒక రకమైన డేగ.

“పాద దూఱు నొకమేటి పూలేటి
వెలికి బో, దోలి కైకొనె నొక్క
తోచిగాడు.” స్వా. 4.58.

తోచినట్టు

మీకు నచ్చినరీతిగా.

“చెప్పువలసిన దంతా చెప్పాను. మీకు
తోచినట్టు చేయండి.”

సింహ. నార. 71.

తోటకాపు

తోటమాలి.

శ. ర.

తోటకూర

ఒక రకమైన కూరగాయ.

ఎట్ట తోటకూర, పెరుగు

తోటకూర, చిలుక తోట

కూర, కొయ్యతోటకూర

యిందులో రకాలు.

ఫిన. శకుం. 3.3.

తోటపోక

ఒక రకమైన పోక.

శ. ర.

తోటమాలి

తోటకు కావలి కాయవాడు.

తోటమాలె

యా. తోటమాలి.

తోటవాడు

తోటమాలి.

“కోరి తోటవాడు కుసుమఫలం
బులు, కోయనట్లు...”

భార. శాం. 2.300.

తోటువోయిన కన్ను

తోట్టవోయిన కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

తోడంటు

చేమిరి, సహాయము,

“తోడికేటికర్మము తోడంటు.”

తాళ్ల. సం. 8.50.

తోడికోడలు

భర్త సోదరుని భార్య.

నైష. 7.9.

తోడిజోడగు

సమాన మగు.

కాశీ. 2.70.

తోడిజోడు

సమాన మయినది.

“క్రీడావరాహంబు తోడిజోడు.”

క్రీడా. పు. 70.

తోడి తెచ్చు

తోడ్కొని వచ్చు.

“ఉరుభక్తి నందతి నాగిఁ దోడి
తేర.”

రంగ. రా. బాల. పు. 15. పంక్తి. 3.

....తోడిదే లోకము

అదే సర్వమూ అన్నట్లు.

“లోలలోచనతోడిదే లోక మాయె.”
రాధి. 3 ఆ.

తోడిదొంగ లగు

తప్పుడుపనిలో భాగస్వాము
లగు.

“ఇంక నేమియు, ననకుడు నాతోడి
దొంగ లైతిరి మీరుకా.”

ప్రభా. 5.80.

తోడినీడ

1. విడువక వెన్నంటి యుండు
నది.

“నెఱి లేక నీతోడినీడ యె గడఁగూడి,
పరఁగిన న న్నింత యెరవు నేసి.”

కు. సం. 5.123.

2. సహాయ మైనది.

తోడిపొత్తు

స్నేహము.

భార. ఆది. 2.21.

తోడిముచ్చులు

తోడుదొంగలు.

“ముల్లోకములకు డెందము, ముల్లగు
దశకంఠతోడి మ్రుచ్చుల రగుటకా.”

భాస్క. యుద్ధ. 313.

తోడియల్లుడు

షడ్డకుడు.

ఆం. శే. 47.

యా. తోడికోడలు లాంటిది.

తోడివాడు

సమానుడు.

“తోడివారలు నవ్వ...”

పాండు. 3.36.

తోడుకొను

1. పిలుచుకొను.

“భంగవల్లభన్, బ్రమద మెలర్పఁ
దోడుకొని.” రుక్మాం. 3.188.

చూ. తోకొను.

2. ఎక్కువ బాధ నొందు.

“నా ప్రాణాలు తోడుకొని పోతు
న్నవి.” వా.

3. తోడు పెట్టినవాలు గడ్డ

కట్టి పెరు గగు.

శ. ర.

తోడుచల్ల

వాలు తోడుకొనుటకై పెట్టు
చేమిరి,

శ. ర.

తోడుజోడు

సహచరము, మిత్రము.

భీమ. 1.31.

తోడుదొంగలు

వాల్లి ద్వరూ కలిసి ఆ చెడుపని
చేసినారు అనుపట్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

గ్రాంధికంలో తోడి అని విన
వస్తుంది.

“ఇద్దఱును తోడిదొంగ లై యింక
మరుని, కేమి లంచంబు లిత్తురో
యెఱుంగ రాదు.”

రాధా. 1.13.

“నను దఱిమితి రిక నేమియు, నన
కుడు నా తోడి దొంగ లై తిరి
మిరున్.” ప్రభా. 5.80.

“కూయకు మటంచు నిద్రలు కూడి
తోడి, దొంగ లై పోయి రా గోప

సూర్తకడకు.” దశావ. బల. 312. పే.

చూ. తోడిదొంగ లగు.

తోడు దొన

సహాయము.

జం.

“చాల దుష్కర మైన యీజన్నము
నకుఁ, దోడుదొన యైన చుట్టంబు
దొరకు పెట్టు, దేవకీనూతి త్రిభువనాధి
పుండు తాన, యెఱిగి సాధింపకున్న
నీడేఱు పెట్టు?” జైమిని. 1.105.

“తోడుదొన లేని యప్పటి, క్రీడి
కొలఁది యట్టి దధిప! కినియక విను
మేఁ, దోడై దా నెదురుట గడుఁ, గీడు
వలవ దుడుగ వయ్య గెలు పరిది
సుమా!” భార. ఉ. 3.340.

తోడు దొన యగు

తోడునీడ యగు.

“చాల దుష్కర మైనయీ జన్నము
నకుఁ, దోడు దొన యైనచుట్టంబు.”
జైమి. 1.105.

చూ. తోడుదొన.

తోడునీడ

సహాయము, విడనితోడు.

“పని పూనెద నీ కృప తోడునీడగన్,”
రాధా. 2.39.

“నాతోడునీడ వై నను జిన్న పెద్దగా,
సవరింపు మీ చూపు జాణువాటె.”

ఉ. హరి. 5.92.

“ఏడుగడయు నీవ యెచటికి నరిగిన,
నీకు నేను దోడినీడఁ బోలి, తగిలి వచ్చు
దాన దయతోడ ననుఁ గొని, పొమ్ము
పోక చూడఁ బోలదేని.”

దశకు. 11.15.

తోడుపడు

సహాయపడు.

“భర మానుతఱిఁ దోడుపడ వచ్చుగలిఁ
గేలి,తోఁ గ ర మూ ల జ ద్యు తు లు
సాఁగ.”

పాండు. 2.127.

తోడు పెట్టు
చేమిరి పెట్టు.

తోడుబాలు

పాలు పితకడానికి ముందు
పాత్రలో ఉంచుకొనే నీరు.
వట్టి పాత్రలో పాలు పితు
కుట సంప్రదాయము కాదు.

తోడుబోతు

తోడుదొంగ వంటిది.

మాటా. 87.

తోడుబోతు చేయు

మంత్రాల ద్వారా ఎదుటి
వారికి కీడు కలిగించు.

ఆభిచారికక్రియ చేయు.

రాయలసీమలో వాడుకలో—

‘వాడు మంత్రగాణ్ణి పెట్టి

తోడుబోతు చేయించినాడు.

అందువల్లనే వీడి కాళ్ళూ

చేతులూ పడిపోయినవి.’

చూ. చేతుబడి చేయు, చెలుపు చేయు.

తోడు వచ్చు

సహాయ మగు.

విజయ. 3.63.

తోడువెట్టు

తోడు గా చేయు, వెంట

పంపు.

“...ఇద్దఱు శిష్యులం దోడువెట్టి.”

పిన. శకుం. 5.73.

తోడువోవు

1. వెడలుటలో సాయ మగు.

వేం. పంచ. 1.471.

2. సమాన మగు.

“రాతికిఁ దోడువోయినది రాసుతు
డెందము.”

సా. 2.87.

తోడు సూపు

సహాయ మగు.

“పచ్చవిలుతుండు విచ్చలవిడిం దన
కైదువులు ముప్పది రెంటం దోడు
సూపె నన.”

పారి. 2.53.

“ధగధగాయమాన ప్రభా పటలంబు
లకుఁ దోడు సూపు విద్యుల్ల తాని
కాయంబులన...”

శుక. 1.277.

తోడ్తోన్

వెంటనే.

పాండు. 5.298.

“వాడు పంపిన మనిషి తోడనే వచ్చి
నాడు.”

వా.

యా. తోడనే.

తోడ్పాటు మేకొను

సహాయము చేయు.

“మీరును తోడ్పాటు మేకొనవలయు.”

రంగ. రా. బాల. పు. 20. పంక్తి. 7.

తో తెచ్చు

తోడి తెచ్చు.

“చాకుండఁ దో తెమ్ము.”

వర. రా. ఆర. పు. 210. పంక్తి. 18.

....తో పడు

ఆ ఒకరు కారణంగా కష్టపడు.

“విరహిజను లింత పడుదురే వీనిచేత.”
నైష. 2.128.

“ఆమెతో ఎవరు పడతారు పోదూ.”
వా.

“వానితో పడ లేము అబ్బా!” వా.
తోదోపాడు

ఒకరి నొకరు తోసుకొను.
చూ. తోదోపులాడు.

తోదోపులాడు
“తోదోపులాడు చుం దొలగక
యంత.” ద్వి. పరమ. 3.166. పు.
చూ. తోదోపాడు.

తోనికాడు

మగడేగ.

ఆం. భా. ద్వి. 90.

తోవ రేగగొట్టు
నలగ గొట్టు.

“వాళ్ళ తోటలో అడుగు పెట్టా వంటే
తోవ రేగగొట్టుతారు. జాగ్రత్త.” వా.

....తోపాటు

సహా.

“తనపుత్రు తోపాటు చనుబా లాసం
గుచుం, గూరిమితోఁ జెంచె గొన్ని
నాళ్లు.” బ్రహ్మ. 2.290.

తోపుటంగి

ఒక రకమైన రవిక.

ముడి వేసుకొనునది కాక దిగ
వేసుకొనునది కావచ్చును.

“గుబ్బచగ్గట్టున దోపుటంగి తోడిగి.”
క్రీడా. పు. 93.

తోబుట్టినవాడు

సోదరుడు.

భార. ఆది. 6.197.

తోబుట్టువు

సోదరి.

తోడ బుట్టినది.

పాండు. 1.2.

ఇది కొన్ని ప్రాంతాల్లో విరి
విగా నేటికీ వాడుకలో
ఉన్నది.

“పండుగకు మా తోబుట్టువులను
కూడా పిలవాల్సి ఉంటుంది.” వా.

తోమాలిక

తోమాల, పూలమాల.

వైజ. 2.141.

తోమాలియ

వనమాల.

పాండు. 2.20.

రూ. తోమాలె.

తోమాలె

చూ. తోమాలియ.

“బాహుమధ్యంబునఁ బడంపుఁ జివు
శులఁ, బచ్చల తోమాలె యచ్చు
పఱచి.” నైష. 8.112.

తోమి వదలిపెట్టు

విసుగెత్తించి వదలు.

“వాడు తగులుకంటే వదలడు. తోమి
వదిలి పెడతాడు.” వా.

తోరణ కట్టు

1. తోరణము కట్టు.

“తమ చూడ్కులు, తొలుతగ నీలో
త్పలముల దోరణకట్టన్.”

కళా. 3.8.

ఏదైనా శుభకార్యాలు జరిగి
నప్పుడు పూలతో, ఆకులతో

తోరణాలు కట్టడం అలవాటు. అందుపై వచ్చినది.

2. వరుస కట్టు.

“దిశల మార్గాన్నేషి దీర్ఘలోచన దీప్తి,
గణముచే దోరణకట్టి కట్టి.”
మను. 3.88.

తోరహస్తము

ఒక రకమైన మల్లబంధము.
“ఉపతాయితోఁ దన కొదవిన తోరహస్తము నూపి వ్రేయక...”
భార. విరా. 2.15.

తోరహస్తించు

తృప్తి పొందించు.
“పాండురంగండు భక్తి కల్పద్రు లీల,
నిష్టఫలసిద్ధి దోరహస్తించు నింతి.”
పాండు. 2.28.

తోరహస్తలుగా

సమృద్ధిగా.
“...ఉచితంబుల్ ద్రవ్యముల్ తోరహస్తలుగాఁ గూర్చి...”
రామా. 3.15.

తోలాడు

తఱుము.
“...తోలాడెఁ గొన్ని శార్దూలములను.”
పి. శకుం. 2.15.

తోలి తొప్పట వెట్టు

తఱుము, తన్ని తగులవేయు.
దొంగలదోలు అన్న వాడుక
పదం దీనికి దగ్గటగా ఉన్నది.
“మఱియు దానవసైన్యంబు మాటులేక,
యొప్పి తప్పిన నిర్జరయోధవరులఁ,
దోలి తొప్పరవెట్ట నిండ్రుండు నిలిచె,”

బవరమున నొక్కరుఁడు నేఁదుపల్లవోలె.”
ఉ. హరి. 1.43.

“షిరిగొని తోలి తొప్పరలఁ జెట్టె
ననంగుఁడు పాంథలోకమున్.”
నృసిం. 2.74.

“చిక్కుజీరుగఁ గూల్చు సింహపోతకములఁ,
దోలి తొప్పటలాడుఁ గ్రోలు పులులు.”
శృం. కా. 2.22 శే.

తోలు ఒలిచేస్తాను

ఒక తిట్టు.
“అదీ యిదీ అన్నా వంటే తోలు ఒలిచేస్తాను. జాగ్రత్త.”
వా.
తోలు తీయకనే తొనలు మింగేవాడు

సర్వభక్షకుడు.
పసపండు తోలు తీయకుండా తొలలు తినడ మన్నది అసాధ్యం. అంత తిండిపోతనుట.

“వాడికి ఆప్పగి నే తిరిగి రావడం ఒకటా? తోలు తీయకనే తొనలు మింగేవాడు వాడు.”
వా.

తోలు తప్పటములు

చర్మ వాద్యములు, తప్పెటలు, డప్పులు.

“అజాఘనకపాలంబు, దోలుఁ దప్పటముల లీల విన్సింప.”
పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 703.

తోసిరా జను

తిరస్కరించు.
చదరంగంద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.

“కలికి ముఖారవింద మల క ల్వ ల రా
యనిఁ దోసిరా జనుకొ.”

విజ. 1.87.

త్రంపి వెట్టు

1. మంట వేయుటకు ముందు

పుడకలు పెట్టు.

“అసలఁ ద్రంపిపెట్టి హృదయం బను
కాగున యోగవాసనా, భ్యాసపు నీరు
గాఁచుటకు.”

ఉ. హరి. 4.85.

2. తగవు పెట్టు.

ఇదే అర్థంలోనే పుల్లలు పెట్టు
అని రాయలసీమలో
అంటారు.

“వాడికి వీడికి తంపులు పెట్టి తమాషా
చూడడం వీడిపని.” వా.

“వాడు పుల్లలు పెట్టడంవలనే యీ
వ్యవహారం యిలా తయారైంది.” వా.

త్రవుకోల

నేలను తవుట కుపయోగించే
ఒక రకమైన పనిముట్టు.

శ. ర.

త్రవ్వటములు పెట్టు

త్రవ్వ పాదులు చేయు.

“త్రవ్వటంబుల తఱిఁ ద్రవ్వటంబులు
పెట్టు.” కళా. 4.79.

రూ. తవ్వకములు.

త్రవ్వితండంబు లగు

ఎక్కి తొక్కి, లెక్కకు
మిక్కిలి అగు.

“త్రవ్వ తండంబు లై నివ్వటిలు.”
కాశీ. 2.50.

త్రవ్వితండ మగు

అధిక మగు.

సమృద్ధముగా ఉండు.

“వెండి పైడి త్రవ్వ తండంబుగా.”
పాండు. 4.208.

త్రవ్వితండముగా

విస్తారంగా, అసంఖ్యాకంగా.

“అరిఁ ద్రవ్వితండము గొని యమర
విభుని, కరుణ మందర విడిచి విక్ర
మము మెఱసి.” నృసిం. 2.117.

“...తిలకావనీరుహం, బులదెసఁ ద్రవ్వ
తండములు పుష్పము లున్నవి.”
విక్ర. 5.35.

త్రవ్వితల కెత్తు

ఒకటి పెట్టు.

“నాకు వాడు త్రవ్వితలకెత్తిన
దేమింది?” వా.

త్రవ్వకోల

గుద్దలి.

చూ. త్రవుకోల.

త్రస్తరులు సేయు

ఆమాటా యీమాటా
చెప్పుతూ కాలక్షేపము
చేయు.

“రుక్మిణీ సత్యభామ లిరువురం గదిసి,
తాళవృంతంబు లిడుచుఁ ద్రస్తరులు
సేయ.” జైమి. 3.51.

త్యాగధ్వజ మెత్తించు

ఎవరైనా వచ్చి యేమడిగినా
నే నిత్తు ననుటకు గురుతుగా
పూర్వం ఒక జండా ఎత్తే
వారు కానచ్చును. అందుపై

వచ్చిన పలుకుబడి. ఇలాంటిదే కోటికి వడగెత్తు.

“త్యాగధ్వజ మెత్తించి సమాగత యాచకుల కీర్త్యారాధన మనుచున్.”

శుక. 3.88.

వాడుకలో నిరసన సూచకంగా—ఏమీ యివ్వనివానిని, ‘వీడు మహాత్యాగధ్వజం రా’ అంటారు.

కాకుపును బట్టీ, సందర్భాన్ని బట్టి ఇలాంటి నిరసన మిగతమంచి పదాలకు సాధించడం

వాడుకలో ఉన్నది.

“అమ్మ! వాడు దానకట్టడు!” వా.

త్రాగు తలపోసికొను

తనిని తీరా అనుభవించు.

“త్రాగు తలబోసికొమ్మని వేగ హయన, కిచ్చె.” విజయ. 3.53.

త్రాటికుక్కలు

నిందలో—జందెం వేసుకున్నారే కాని కుక్కలవంటి వారని అనుటలో—బ్రాహ్మణులు.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 136.

చూ. త్రాటిమాలలు.

త్రాటిగట్టు బోయ

ద్విజరూపధారి యగు కిరాతుడు. ఇక్కడ :

త్రాడు = యజ్ఞోపవీతము.

పాండు. 3.68.

చూ. త్రాటిమాలలు.

త్రాటిమహిమ

మంగళసూత్రప్రభావము.

వాడుకలో—‘ఆమె మాంగల్యబలంవల్లనే ఆమె భర్త బాగున్నాడు’ అనుపట్ల—‘వాడింకా బతికి ఉన్నాడంటే ఆమె త్రాటిమహిమ’ అంటారు.

మాంగల్యానికి బదులు పసుపుత్రాడు కట్టుకొనుట కొన్ని వర్గాలలో నేటికీ ఆచారంగా ఉన్నది.

ఇక్కడ :

త్రాడు = మాంగల్యం.

“నేటి కీపాటి నీవు నాత్రాటిమహిమ, నింటి కేతేరం జల్లంగా గంటి నింక.”

శుక. 2.84.

త్రాటిమాలలు

నిందాపూర్వకంగా బ్రాహ్మణులను అనుమాట. యజ్ఞోపవీతం ఉన్నా మాలలవంటి వారనుట.

“మాలడే—ఈతని మాలడక త్రాటి, మాలలు భువి బచ్చిమాలలు గాక.” బస. 7.188 పుట.

త్రాడు తెంచు

మిక్కిలి బాధించు.

“వాణ్ణి ఎరక్క వెంట తీసికెళ్ళాను. నా త్రాడు తెంచేశాడనుకో.” వా.

త్రాడుబాటు

గట్టిపడు, ఎక్కువ అగు.

“తావకాపరాధముల కంతంబు గలదె,
త్రాడు బాతెడు దౌష్ట్యంబు రవులు
కతన.” శ్రీనివా. 5.97.

త్రాడు లేదు బొంగరము లేదు
ఏమీ లే దనుట.

“వాడికి తాడూ లేదు. బొంగరం
లేదు. వా దెక్క డుంటే నేం? ఏం
చేస్తే నేం?” వా.

త్రాడువడు

బలహీన మగు; త్రాడువలె
చిక్కి నన్న మగు.

“పాఖోధివల్లభ పా శ వ ల్లి మ త ల్లి,
దర్పంబు దిగఁద్రావి త్రాడువడియె.”
భీమ. 4.107.

త్రాడువారు

నివ్వెరపడు.

“అని త్రాడువారి యవ్వారిజాక్షి.”
పాణి. 6.61.

త్రాడు వెట్టు

పశువులు మొదలయినవానికి

త్రాడు మెడకు కట్టు.

“మిం డండు బసవని మెడఁ ద్రాడు
కట్టె.” బస. పు. 146.

త్రాడు వోయు

మెడకు త్రాడు కట్టు.

“నడిమివాని మెడ త్రాడు వోసి
యమ్మెద.” హరి. పూ. 2.40.

త్రాణకొద్ది

బలముకొద్ది.

వాని ఒంటిలో త్రాణ లేదు
అన్న చోటులోని ‘త్రాణ’

వంటిదే యిక్కడి ‘త్రాణ’
కూడ.

“మొలత్రా డని గట్టినట్టివా, రెత్తిరి
త్రాణకొద్ది పరు లెక్కడి వేడుక
లంచు...” శుక. 2.14.

త్రాసున తూచినట్లు

చక్క నగముగా.

“వ్రక్క లూ,క్కంతగ నేలఁ గూతె
దనుజాకృతి త్రాసునఁ దూప భూత
ముల్.” ఉ. హరి. 1.176.

త్రాసున బెట్టు

తూచు, సమానము చేయు.

“మేదిసి,ధరములఁ బోల్పఁబట్టగునుద
గ్రపుమూర్తుల కిద్దఱుండు ని,ఘరరభ
సంబు శౌర్యము పటుత్వము త్రాసునఁ
బెట్టినట్లగున్. భార.శల్య. 1.176.

త్రికరణశుద్ధిగా

మనస్సూర్తిగా; మనసా,

వాచా, శర్మణా అనుట.

“త్రికరణశుద్ధిగా చెప్పున్నాను. నీ కేం
ఫరవా లేదు. వెళ్లు.” వా.

త్రికోణము

ఆడుగుటి.

ఈ పదమున కీ అర్థము ఒక్క
తెలుగులోనే వ్యవహారంలో
ఉన్నది.

చంద్ర. వి. 2.5కి.

త్వాష్ట్రపు పని

వెధవపని.

చూ. త్వాష్ట్రాడు.

త్వాష్ట్రాడు

వైదికపరిభాష.

‘విశ్వరూపో వై త్వాష్ట్రః
పు రో హి తో దే వా నా
మాసీత్’ అను మంత్రభాగం
ద్వారా త్వాష్ట్ర డనగా
పురోహితుడు అని అలవా
టయినది.

గుడిమణియము లాగే పూర్వ
హిత్యం కూడా తరువాతి
కాలంలో చాలా నీచంగా
చూడబడినది. పనికి మాలిన
వాడు అన్న అర్థంలో అలా
అలవాటైనది.

“వాడు ఒట్టి త్వాష్ట్రుడు. వాణి పట్టు
కుంటే ఏ మవుతుంది?” వా.

త్రిపాతి

పదము, క్రమము, సంహిత
లను చదువుకొన్నవాడు.

త్రిష్ట కొలుపు

కలచు.

“ఇతైః అంగు నా హృదయము ద్రిష్ట
కాశ్చ...” దశ. 10.156.

త్రిష్టడుగొను

తిరుగు.

“...జటాటవిక్, ద్రిష్టడుగొన్న నిరర
నదీమణి...” శేష. 4.209.

త్రిష్టత్రాడు

కవ్యముత్రాడు.

శ. ర.

త్రిష్టల బెట్టు

తిష్టలు పెట్టు, కష్ట పెట్టు,
చిక్కులు పెట్టు.

ఇదే నేటి వాడుకలో తిష్టలు
పెట్టు అయినది కావచ్చును.

“హరుఁ ద్రిష్టలఁ బెట్టి మనోజుఁ
డుబ్బఁగాన్.” కుమా. 5.34.

త్రిష్టలాడు

1. ఇటునటు తిరుగు.

“... పల్కలు మేషము త్రిష్ట
లాడెడిన్.” హంస. 6.243.

2. వగల పోవు.

“ఆ పిల్ల మహా తిష్టలాడుతూ వుంది.”
వా.

త్రిష్టలు వెట్టు

చిక్కులు పెట్టు.

“త్రిష్టలు వెట్టుచుఁ బాఱఁగ, నిష్టలు
వెడఁజల్లుబాణనికరంబులచే.”
యక్కాం. 3.96.

త్రిమ్మరీడు

తిరుగుబోతు.

పాండు. 4.171.

త్రివటించు

మూడు భాగములుగా చేయు
(కుమారసంభవం టిప్పణి)

“...పలక ఘట్టించి మెఱుంగిడి త్రివ
టించి తిట్టంబు కొలందికిం చెచ్చి...”
కుమా. 5.116.

త్రిశుద్ధిగ

త్రికరణశుద్ధిగా.

“...త్రిశుద్ధిగ నమ్ము భారతీ!”
పోతన చాటువు.
చూ. త్రికరణశుద్ధిగా.

త్రుంగుడువడు

1. చల్లారు, శాంతించు.

“ఘామధ్వజ రాజ్యదృష్టి ద్రుంగుడు వడునే.” భాగ. 9 స్కం. 581.

2. నశించు.

“తండ్రి సద్గుణ సముదయము ద్రుంగుడు వడ మెలగన పుత్తుఁడు హీనుఁడు...” మార్క. 2.340.

త్రుట్టెలు గట్టు

1. చుట్టలు చుట్టుకొను.

“త్రుట్టెలు గట్టి నిద్రలు మరుద్భుగధీశ కలంబు మేల్కనన్.” పాండు. 5.249.

2. ఉండలు కట్టు.

“గోధుమపిండి విసిరించి చాలారోజులు కావడంవల్ల పిండంతా తుట్టె గట్టింది.” వా. చూ. ఉండలు గట్టు.

త్రుప్పడు రాలదు

ఏమాత్రం దెబ్బ తగుల లేదు, చెక్కు చెదర లే దనుట.

“త, తురగరథధ్వజాలి నొక త్రుప్పడు రాలదు మమ్ముఁ బిల్చి వే, పురి నెఱిఁ గింపుఁ డన్న నృపపుంగవ! వచ్చితి మేము నావుడున్.” భార. విరా. 5.239.

త్రుప్ప డుల్పు

ఉపయోగములోనికి తెచ్చు.

ఏదైనా ఉపయోగించనప్పడు అది తుప్ప పడుతుంది. దానిని వాడుకొనవలసినప్పడు ఆ తుప్పను తొలగించడం

జరుగుతుంది. అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“సత్కవుల త్రుప్ప డుల్పువసంత వేళ.” శైమి. 1.45.

త్రుప్ప వట్టు

ఉపయోగములో లేకపోవు.

“కాలదండము త్రుప్ప వట్టెను.” రుక్మాం. 2.47. చూ. త్రుప్ప డుల్పు.

త్రుళ్ల గింతలు వెట్టు

1. దుముకు, భో. 5.19.

2. వ్యాపించు.

“త్రుళ్లగింతలు వెట్టు తొడలదీపుల తొన, చనుదోయిమించులు చౌక లింప.” విక్ర. 8.38.

త్రుళ్ల డచు

పొగ రణచు.

“తురగములఁ జంపి యాతని త్రుళ్లడంచె.” భార. భీష్మ. 3.231. “మల్లయుద్ధంబున మారుతాత్మజుని, త్రుళ్లడంచెద! మీరు తొలఁగఁగఁ జూడుఁడు.” ద్విప. జగ. 205.

త్రుళ్లి పడు

అదిరిపడు; మండిపడు.

“నీమాటకు దుర్యోధనుఁ, డామెయిఁ దాఁ ద్రుళ్లి పడక యపుఁ గా కని.” భార. శల్య. 2.371.

త్రుళ్లు

గర్వించు, మిడిసి పడు.

“త్రుళ్లుచు నున్నావు దుష్టచితుండ.” పల. పు. 48.

త్రుళ్లుపిండి

అమ్మవారు పోసినప్పుడు పోలే
రమ్మకు కొట్టిపెట్టే పిండి.

శ. ర.

త్రుళ్లుబోతు

పొగరుబోతు.

“త్రుళ్లుబోతు నీవు తూలిపోఁ బలికిన,
సార మేమి తఱుగుఁ జక్రమునకు.”

ఉ. హరి. 3.17.

త్రెక్కోలుగొను

చంపు.

వి. పు. 6.315.

త్రెవ్వ నీదు

ఆవలి గట్టునకు దాటు.

“మమకారనది త్రెవ్వ నీదుకరణి.”

పాండు. 5.305.

త్రెళ్ల నేయు

పడగొట్టు, చావగొట్టు.

“త్రిపురంబు లొకకోలఁ ద్రెళ్లనేసిన
వాఁడు.”

నిరంకు. 1.20.

త్రేతాగ్నులు

ఆ హ వ నీ య ము, గార్హ
పత్యము, దక్షిణాగ్ని అను
నవి.

త్రొక్కటవడు

కష్టపడు.

త్రొక్కటపాటు

కష్టము.

త్రొక్కట లాడు

త్రొక్కిడి పడు.

ద్వి. శ. సా. 2. భా. 72 పు. 5 పం.

2—10

త్రొక్కడ పడు

కష్టపడు.

త్రొక్కిన చోటులు త్రొక్కక

అన్నిచోట్ల - ఒక చో టని
లేకుండ - తిరిగి.

“తురగము లేఁగుదెంచె నవె త్రొక్కిన
చోటులు త్రొక్క వద్దతిన్.”

జైమి. 2.15.

చూ. తొక్కిన గడప త్రొక్కక.

త్రొక్కుడు కమ్మి

క డ ప క్రింద నున్న పలక,
రాయి.

శ. ర.

త్రొక్కుడు పట్టె

చూ. త్రొక్కుడు కమ్మి.

త్రొక్కుడు పడు

జనసమృద్ధములో ఒక రి కా
ల్లొకరు త్రొక్కుకొను.

“క్రిక్కిరిసిన మక్కువల నిక్కువలఁ
గమియం జొక్కుల చెయ్యలఁ
దొక్కుడు వడిరి.”

పారి. 2.53.

త్రొక్కుడు పలక

సాలెవాని కాలి క్రింది
రాట్నపు పలక.

“వడి దారము చెవులుం ద్రొక్కుడు
పలకయు.”

శుక. 2.420.

త్రొక్కుడుపాటు

తొందరపాటు.

విజయ. 3.7.

త్రొక్కు త్రొక్కడు

త్రొక్కిడి పడు.

“తురగముల్ గజములు త్రోక్కు
త్రోక్కుడంగ, నదనని పైబడి నట్టి
వలన.” రాజగో. 1.51.

త్రోక్కు లాడు

తొందరపడు.

“వాడు పెండి కావా లని మహా
త్రోక్కు లాడుతున్నాడు.” వా.

త్రోక్కుడుబిల్ల

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

త్రోక్కుడుబొమ్మ

రాట్నము లోని ఒక పని
ముట్టు.

“త్రోక్కుడు బొమ్మయునుం ద్రిప్పుడు,
పుడకయునుం గలుగు రాట్నములు
గౌనుచున్.” శుక. 2.420.

త్రోక్కుడువడు

చూ. త్రోక్కుడుపడు.

త్రోక్కువడు

త్రోక్కుడువడు.

సాంబో. 5.64.

త్రోచి పుచ్చు

నిర్లక్ష్యము చేయు.

“పలుకకయె త్రోచిపుచ్చినఁ, బిలిచి
పిలిచి నోరు నొచ్చి పెల్గురఁ
గని...” జాహ్నవి. 4.42.

త్రోద్రోపులాడు

ఒకరి నొకరు త్రోసికొను.

ద్వి. శ. సా. 1. భా. 22 పు. 7 పం.

త్రోపడు

త్రోపుడు బడు.

“త్రోపడి యిరులు పటాపంచలై
పాణి...” స్వా. 3.23.

త్రోపన గొఱవి చేయు

అటూ యిటూ కాకుండా
చేయు; అటు నిటు త్రిప్పు.

గొఱవిని అటు ఉన్నవాడు
ఇటువానికి విసరి వేయడం,
ఇటు వాడు తిరిగి అటు విసరి
వేయడం ఏ ప్రాచీన మైన
క్రీడగానో, ఏ ఉత్సవాల
లోనో ఉండుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“...ఆతండు కులాభిమానఘనుఁ డై
యేయూరి కేత్రోప యం, చనుమా
నించినఁ ద్రోపనఁ గొఱవించి జేయం
జూచితే క్రమ్మఱన్.”

ఉ. హరి. 5 ఆ.

త్రోపాడు

1. త్రోసికొను.

“పొదివి యెండోరుఁ ద్రోపాడి పోరు
కతన.” కవిక. 2.167.

2. త్రోక్కులాడు.

ఏదైనా కావలె నని ఒకరి
నొకరు త్రోసికొని ముందు
కేగుటపై వచ్చినది.

“వేడుక నీకే కాని మఱి వేటొక
యింతికి లేదె...త్రో, పాడెద వేల.”
పారి. 3.16.

త్రోపుడు పెట్టు

చిత్రకతో నునుపు చేయు.

బ్రాన్.

త్రోపు త్రొక్కిళ్ళువాటు

త్రోపిడివల్ల ఒకరికా భౌకరు

తొక్కుకొనురీతిగా పరు
వెత్తుచు పోవు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 362.

త్రోపు త్రోపాడు

1. ఒకరి నొకరు త్రోసికొను.
“ప్రాడ లగునెచ్చెలులు జీరాడు సిగుల
నీడిగిలంబడ నెట్టకేలకుఁ ద్రోపు
త్రో పాడుచు.” పారి. 2.53.

2. సమ్మర్దములో ఒకరి
నొకరు త్రోసికొను.
“దురాధిపతు లేమేమ యని త్రోపు
త్రోపాడుచు పీచు పీచోపు అచ్చమ్ము
లగుకామదీగుచ్చమ్ముల సంతరింప.”
మను. 5.71.

త్రోపుద్రొక్కిళ్లు

ఒకరి నొకరు త్రోసికొను
టలు.

త్రోపుద్రొక్కిళ్లువాలు

ఒకరి నొకరు త్రోసికొను.
పండితా. పర్వ. 762.
చూ. త్రోపు త్రొక్కిళ్లువాలు.

త్రోపులాడు

త్రోసులాడు.
జన మెక్కువైనప్పుడు ఒకరి
నొకరు త్రోసుకొంటారు.
తొక్కిడి ఎక్కువైన దనుట.
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 84.

త్రోపువడు

నిర్లక్ష్యము చేయబడు.
“...పలికిన నప్పులుకు త్రోపువడ మని
పలికెన్.” భార. ఆను. 2.270.
మార్క. 5.41.

త్రోపు నేయు

నిరాకరించు.

భార. ఆశ్వ. 1.43.
భో. 2.86.

త్రోవడు

మిగులు.

మల్లా. 1.85.

త్రోవ దప్పు

అపమార్గమున నడచు.

“కనుఁబ్రామి చొ ప్పడఁచి త్రోవ
దప్పి పో నేల.” కా. మా. 4.52.

త్రోవ పెట్టు

దారి చూపు.

సారం. 1.107.

త్రోవ బట్టు

వెల్లిపోవు.

“క్రేవ దుర్వారుఁ డై తలారికి ‘బులావు,
భగిడికే’ యనుమాటకుఁ దలఁకి రెడి,
తోడి వారలతోఁ జేనిత్రోవఁ బట్టె.”
శుక. 2.428.

త్రోవ లాచు

అడ్డగించు.

“ఆవలఁ ద్రోవ లాచి వెస యాతనపుం
వను వాగి రేఁగఁగన్.”
పాండు. 3.104.

త్రోవలు గాచు

పోంచి యులడు.

“గండ్మావజీ, వనసేకం బొనరించి
పత్తి రిడి త్రోవల్ గాచి తా నేసి
కాల్చిన.” కా. మా. 3.105.

త్రోవలో ముండ్లు వేయ లేదు

అదారిని మూసి వేయ లేదు.

“మీయన్నఁ బంపిన త్రోవలో ముండ్లు
వేయ లే దనుము.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 414. పం. క్తి. 12.

త్రోసిన తొంబదిచోట్ల కూలునట్టి
దుర్బలుడు - దుర్బలురాలు.

“త్రోలును నెమ్ములున్ మిగిలి త్రోసినఁ
దొం బదిచోట్లఁ గూలువాఁ, డాలిని
బిడ్డలన్ విడిచి.” కా. మా. 3.153.

త్రోసిరాజు చేయు

కా దను.

“వాని రెండుగంటల ఉపన్యాసాన్ని
పీడు ఒక్క మాట లో త్రోసి రా
జన్నాడు.” వా.

చూ. తెఱచిరా జను.

త్రోసివేయు

1. తిరస్కరించు.

“తుహి నగిరికన్య యానతిఁ ద్రోచి
తేని.” కాశీ. 6.219.

“వాడు నేను చెప్పినమాటను ఎప్పుడూ
త్రోసివేయడు. నువ్వు వెళ్లి రా.” వా.

2. కేసు కొట్టివేయు.

“కోర్టులో ఆ కేసు త్రోసివేశారు.” వా.

దంచనపు రాయి

ఫిరంగిగుండు.

“మాయ సుగ్ధలు సేయ మాధవుని
దంచనపురాయి వో, వైరాగ్యరచన
జీవులకు.” తాళ్ల. సం. 5.74.

దంచనమున వైచిన గతి

గుండు పేల్చినట్లు.

అతివేగముగా పై కెగిరిపోవు

టను సూచించును.

“...అట్లురువడి దంచనమున వైచిన
గతి నభి,మునఁ జని మణికంఠరుని
తపోవనభూమిన్.”

కళా. 3.153.

దంచ నున్న రోలిపిండి

సిద్ధముగా ఉండునది.

తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 24.

దంటగొను

కలియు.

“ఉదుటుఁదనమును వలపు నొండొంటి
తోడ, దంటగొని క్రమ్మ నెమ్మదిఁ
దాల్చె నతఁడు.” ప్రభా. 4.89.

దంటపడు

చూ. దంటగొను.

త్రాన్.

దంటపోరు

ద్వంద్వయుద్ధము.

“దంటపోరనఁదగు ద్వంద్వయుద్ధము.”

ఆం. భా. ద్వి. 222.

దంటమాటలు

ప్రాథవాక్యములు.

“ఇట్టి దంటమాటలు నేర్చి తెచ్చట
ననుచు...” కళా. 1.21.

దంటుకొను

పూరి కఱచు.

“చే బల్లి చేఁ గ్రమ్మి చిమ్మి వైతుము
గదా, నోరు దంటుకొనంగ నోఁపె
మొనల.” కృష్ణ. 3.15.

దండకడియము

రెట్టకు వేసుకొను ఒక భోలు
కడియము.

“పులితో తా సెల నంట దోపిన
సి డెంబు లో నూలిపూఁదావళం,బులు

బల్నింగపుంజంచు దండకడియం
బుల్...'' సా. 1.63.

చూ. దండకడెము.

దండకడెము

చూ. దండకడియము.

దండకము పాడు

చూ. దండకము విప్ప.

దండకము విప్ప

తిట్టు, ఏకరువు పెట్టు.

“ఏమిట్రా! దండకం విప్పినట్లున్నావు.
ఏమిటి సంగతి?” వా.

దండకవిలియ

పాత లెక్కల కట్ట.

శ. ర.

దండకవిలె

చూ. దండకవిలియ.

దండకో లగు

చేయూత యగు.

అనగా చేయూనుకొను కట్ట -

అనురీతిగా వచ్చినసలుకుబడి.

“కూయి వచ్చినన్, నీ వటు దండకో
లగుచు నిల్చినఁ జాలు.” జైమి. 1.100.

చూ. దండగో లగు.

దండగో లగు

సహాయ మగు.

“నీ వటు దండగో లగుచు నిల్చినఁ
జాలు నగస్త్యమూర్తియై.”

జైమి. 1.100.

(పాఠాంతరము.)

దండచేరు

ఏనుగులూ మొదలయిన
వానిని వశము చేసికొనుటకై
ఉపయోగించే తోరము.

“అలుగు నేనుంగుకె యలుంగుఁ
బూనఁగ నేల, యండ నీదండచే
రుండ చేసి.” చంద్రా. 2.43.

దండ దావు

దరిదాపు, ఆధారము.

“ఉచిత సద్గుణ సంశీలుఁ డొక్కఁ
డైన, దండదాపుగ నిచ్చోట నుండ
వలెనె?”

నలచ. 5.75.

దండనమస్కారములు

సాష్టాంగదండప్రణామాలు.

శుక. 7.80.

దండ నిల్కడ

మల్లయుద్ధములోని ఒకానొక
మెలకువ.

“దండనిల్కడ కదలుదుటు కలయు
మెలఁకువ మొదలగు వితమ్ము
లెఱింగి.”

ప్రబంధ. 78.

దండపడు

1. సమీపించు.

2. ఎద్దు ముడ్డిమీద ములు

కోలతో పొడుచుట వలన

బొప్పిగా ఏర్పడు.

శ. ర.

దండపెట్టు

1. కొట్టు.

“చూచినప్పుడె నిలుపాట వైచి సరస,
తామరసభీమతరగదాదండ మెత్తి,
దండహత్తి మనోజండు దండపెట్టె,
నమ్మహాచేవు నెమ్మది రిమ్మ వొడమ.”

శుక. 2.453.

2. నమస్కరించు.

దండము పెట్టు

దానిని పూర్తిగా వదలుకొను.

‘ఒక’ ముందు చేతులు కలదు.

“ఇక ఆ విషయానికి ఓ దండం పెట్టి
ఊరుకున్నాను.” వా.

“వాడేం ఇస్తాడా చేస్తాడా? దాని
కో దండం పెట్టి వెళ్లిపో రా బాబూ!” వా.

దండ యిచ్చు

చేయి యిచ్చు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 299.

దండాకోరి

మొండి.

దండాగొండి

మొండి.

దండిగుండె

బౌదార్యం కలవాడు.

“వాడిది చాలా దండిగుండె. కాబట్టే
నీవు అన్ని చేశావని తెలిసీ దగ్గరికి వెళ్లి
గానే చేరదీశాడు.” వా.

దండిచెయ్యి

భారీచెయ్యి.

ఉదార మైనది అనుట.

“అవిడది చాలా దండిచెయ్యి. అడగని
వాడిది పాపం!” వా.

చూ. దండిచేయి.

దండిచేయి

బాగా ఒకరికి పెట్టే అలవా

టున్న చేయి.

“అవిడ దండిచేయి అంతా కోడలు
వచ్చినతరువాత తగ్గిపోయింది.” వా.

చూ. దండిచెయ్యి.

దండు కదలు

దాడి వెడలు.

“సర్వ సుపర్వ సా ప్రమా జ్యంబు,
గైకొందు నని దండు కదలఁ దలఁచి.”

వరాహ. 11.122.

చూ. దండు గదలు.

దండుగ (గొను) తెమ్మను

జరిమానా అడుగు, పరి
హార మడుగు.

తప్పేదైనా చేసినప్పుడు
రాజు దండుగ విధించడం అల
వాటు. దీనిమీద వచ్చిన
పలుకుబడే—‘అది వట్టి దండుగ
పని’—అంటే ఫలరహితంగా,
ప్రయోజనరహితంగా, నష్ట
కరంగా చేయవలసిన పని
అనుట.

“నగర మేలేడివార దా, నెమ్మదిఁ గన
లుచు దండుగఁ, దెమ్మనినకా నెట్టి
యేడఁ దెచ్చు న్నెఱతున్.”

శుక. 2.218.

దండు గదలు

దండు వెడలు.

“గానంబు లొనరించుగతిని జూపటై,
కాయజుఁ డదె దండు గదలి యే
తెంచె.” ద్విప. జగ. 163.

చూ. దండు కదలు.

దండుగపని

నష్టకరము, ప్రయోజన రహి
తము.

“వట్టిదండుగపని కెందుకు దిగావు
రా.” వా.

దండుగ పెట్టుకొను

వృథంగా నవ్వుపడు.

“పీడికోస మని పదిరూపాయలు దండగ
పెట్టుకున్నాను. ఊ రంతా వెదికినా
వాడిమొహ మైనా కనబడ లేదు.”వా.

దండుగ యీనాము

అనవసరముగా బాధించిన
దానికి ప్రతిఫలముగా యిచ్చు
భూమి.

శ్రాన్.

దండు చేయు

దండెత్తు.

“ఒక్కొక్క దినంబు తమ యింటియొద్ద
వారి, దలచి కొన్న పన్ను డొడవు
సంతాపభరము, పూనకుండుట యెట్లు
భవానిపతియు, వాని బూని ధరక్
దండు చేసెనేని.” రా.వి. 2.29.

దండు డిగు

సేనలతోబాటు ఒక చోట
బస చేయు.

“ఇల యెల్లను మంచి రసాతలంబుపై,
విడియఁగ దండు డిగ్గినపవిద్యుదురు సస
యిత్తులో యనన్.” ఆము. 4.128.

దండుతాణెము సేయు

పరిపాలించు.

“...సర్వకాల నిరాహారతనుండు వార
లకు నేలా దండుతాణెంబు సే, యు న
రస్వామికి గాక తద్గ్రహణకృత్యోపా
యముల్ సెప్పమా.”

వరాహ. 5.6.

దండుదారి

సైన్యము నడుచు బాట.

శ్రాన్.

దండు దిగు

చూ. దండు డిగ్గ.

దండుదివియ

దీపపు సెమ్మె.

శ. ర.

దండు నడచు

దండెత్తు.

“కైకొని యింక నిత్యైకవల్లభుఁడు,
నాకారిపై దండు నడచుచున్నాఁడు.”
రం. రా. కిష్కిం. 219 పు.

దండు పోవు

దండెత్తు.

“ఆ వీరబంధుఁ డంతట, భూవరు వెను
వెంట దండు పోవుటయు...”

శుక. 3.132.

చూ. దండు కదలు, ఎత్తిపోవు.

దండుబాట

ఘంటాపథము.

చూ. దండుదారి.

దండులంజె

దండుతో పోవు వ్యభిచార

(స్త్రీ).

“తగు బజారి యనంగ దండులంజె.”

ఆం. భా. ద్వి. 127.

దండు వచ్చు

యుద్ధమునకు వచ్చు.

“ఇంటికి బొమ్మ క్రమ్మరఁ జెలీ నిలు
ని న్నిలు నేర్చి వత్తునో, వెంటనే దండు
వచ్చెదవో వేగమే రా మఱి యేల
యందునో.”

రా. వి. 2.58.

దండు విడియు

1. సేనలతో బాటు ఒకచోట
బస చేయు; విడియు.

“దండు విడిసె బలీంద్రుఁ డక్కొండ
దండ.” దశా. 2.56.

2. దండెత్తు.

“జానకీనాథ యిటు లద్దశాననుండు,
విత్తవిభువీటిపై దండు విడిసె నపుడు.” ఉ. రా. 3.2.

దండువు గొను

అపరాధములు - (జుల్మానా)
జరిమానా గ్రహించు.
వాడుకలో ఇది ‘దండగ’
అన్నరూపంలో నేటికీ నిలిచి
ఉన్నది.

“కువలయేశుండు దండువు గొన్నఁ గడ
పని.” కాశీ. 7.139.

“పిన్న పెద్దలు తప్పు వేసి వాడితో పది
రూపాయలు దండగ తీశారు.” వా.

దండు వుచ్చు

దండు పంపు, యుద్ధమునకై
పంపించు.

“అ న్య భూ ప తు ల పై దండు
వుచ్చుడు...” బస. 4.119.

దండు వెట్టు

దండించు, దూపించు.

“దసగణ నిఠగయ్య దండు వెట్టితివా.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 214.

దండు వెడలు

దండెత్తి పోవు.

“చండతరంబు లైన దురితంబులపై

దండు వెడలు చందంబునఁ గను
పట్టుచు.” కా. మా. 1.142.

“వలరాజు కినుక మీఱ, విరహిజనము
లపై దండు వెడలె నపుడు.”

పాఠి. 2.50.

దండు వోవు

జైత్రయాత్ర వెడలు.

“చోడ మండలేశ్వరుండు, పర
రాష్ట్రపతులపైఁ బడి దండు వోవ.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 287.

రూ. దండు పోవు.

దండు సాటించు

దండయాత్ర ప్రకటించు.

“వారలు ప్రేయంబునం బని వూని
వెడలి దండు సాటించి తగువారల కెల్ల
సెటింగించి పుచ్చిన...”

భార. ఉద్యో. 4.136.

దండెత్తి పోవు

దండయాత్ర వెడలు.

“ఇనకులాధిపుండు దండెత్తి పోవు
టయు.”

రంగ. రా. బాల. పు. 8. పం. 12.

దండెత్తి విడియు

ముట్టడించు.

“దండెత్తి విడిసె నుద్దండమహిమ.”

విజయ. 1.57.

దండెపు పీటలు

గడచీల తగుల్చుటకై దండెకు

నడుమ గ్రుచ్చిన రంధ్రము

గల రెండు పీటలు.

శ. ర.

దండోరా వేయు

1. చాటు.

“దాని కొక్కసంగతి తెలిసే చాలు.
డూరంతా దండోరా వేసి వస్తుంది.”

వా.

2. చాటింపు వేయు.

“సాయంత్రం జన మంతా చావిట్లో
చేరవలసిం దని రెడ్డిగారు దండోరా
వేయించినారు.”

వా.

దంతసిరితో పుట్టు

పుట్టుక తోనే భాగ్యవంతు
డగు.

ఆగర్భశ్రీమంతు డనుట.

దందడి పడు

కలత నొందు.

“అతనిఁ గనినంతనె నా, డెందము
గబీలు మనియెన్, దందడిపడువాని దీన
దశ యే మందున్.”

అహ. 3.8.

దందడి వెట్టు

తొందర పెట్టు.

“మందర రాజుఁ బుచ్చి బలముల్ గల
యంబడి గోత్రజంబులక, దందడి వెట్ట
కుండఁ బిటుదక నడిపింపఁగఁ
బంచి.”

భార. విరా. 4.184.

దందనక త్రియ

మోసము చేయునది.

శ. ర.

దందనకాడు

మోసగాడు.

శ. ర.

దందన నేయు

మోసగించు.

“కొందఱకుం గూర లొసఁగి కొందఱ
కిడకే, దందన నేయుచు గెంటుచుఁ,

గొందఱఁ దిట్టుచును వెళ్లఁగొట్టుచుఁ
గడఁకన్.”

చంద్ర. వి. 1.60.

దంధన్న

తెలివి లేనివా డనుట.

దీనినే ధంధన్న, దద్దన్న,
దద్దమ్మ అనుట కూడా
కలదు.

“లేనిపోనిదం, ధన్నలు కొన్ని పన్నుక
కతల్ వెదకెట్టిన నేమి యన్నెమా,
పున్నెమ పూరుహర్షమ...”

తెలుగునాడు. పు. 2.

దంపకట్ట

దంపనాగలి.

శ. ర.

దంపతి తాంబూలాలు

పెండ్లిండ్లలో తొట్ల గట్టి
పాన్పుసమయంలో నూతన
వధూవరుల చేత పెండ్లికి
వచ్చిన దంపతులకు తాంబూలా
యతోబాటు తాంబూలా
లిప్పిస్తారు. వాటిని జంటగానే
తీసుకొని నూతన వధూవరు
లను సంతానప్రాప్తికై ఘాట
ఆశీర్వాదిస్తారు.

చూ. ఫలతాంబూలాలు.

దంపనాగలి

నేల దమ్ము చేయుటకై ఉప
యోగించే నాగలి.

ప్రాశ్.

దంపనేల

మెట్టనేల.

ప్రాశ్.

దంపిల్లి యాడు

చెలగాట మాడు.

“పులిపాలఁ ద్రావించు బులిపాల మృగి
పిల్ల, పిల్లితో నెలుక దంపిల్లి యాడు.”
మల్లా. 1.58.

దంపుడుపాట

రోకటిపాట.

“ఎవ్వ రా దంపుడుపాట నమ్ముదురు?”
గీర. 23.

ద ఇంద యను

పిల్లలను రమ్మని పిలుచుట
లోని ఉపస్కారక పదం,
‘రా. ఇంద. ఇది తీసుకో’
అనుట.

“కరముల్ సాచి ‘ద యింద యింద’
యని రాగం బొప్పుగాఁ జేర.”
సారం. 1.50.

దక్క గైకొను

దోచుకొను.

“ఘనకుచంబు ల్దాల్చు ఘర్మాంబు
పుల్, దక్కం గైకొనె మైత్రిచే.”
విప్ర. 2.60.

దక్క గొను

లోగొను.

“చిత్త మెల్లా దక్కఁ గొనె సిగ్గులు
ముంగిట వేసె.”
తాళ్ల. సం. 12.28.

దక్కించుకొని చేయు

విధిగా - తప్పనిసరిగా.

“ఎవడికోసం చేస్తాడు? దక్కించుకొని
చేయాలిసిందే. ఆమాత్రం ఇంట బుట్టిన
ఆడపడుచుకు చేయక పోతే నలుగురూ
మొహాన కొట్టరూ?” వా.

దక్కోలు కొను

వశపఱుచుకొను, స్వాధీనము
చేసుకొను.

“పచ్చక పురంబువంటి సుపర్వభోగి, నీ
లలామంబు చనువు దక్కోలు కొని
యె, బంతమున నా నృపాలుఁడు...”
కవిరా. 4.267.

దక్కోలు చేయు

దక్కించుకొను.

“ధనసాధునిధులను దక్కోలు గాఁ
జేసి.” భాస్క. యుద్ధ. 1397.

దక్కోలు వడు

వశ మగు.

శ. ర.

దక్షత

చూచుకొనే దిక్కు.

“ఎవరూ దక్షత లేక ఆ కుటుంబం
అలా చితికి పోయింది.” వా.

దక్షిణపు దిక్కు చూచి దండము

పెట్టు

నీళ్లు వదలుకొను, ఏ దై నా
వస్తువు పోయిన దని తీర్మా
నించుకొను.

“వాడికి చేబదు లిచ్చా వంటే దక్షిణపు
దిక్కు చూచి దండం పెట్టాలిసిందే!
ఇంక తిరిగి రాదు.” వా.

దక్షిణలు వెట్టు

దక్షిణ యిచ్చు.

గౌరవసూచకముగా తాంబూ
లములో ఎంతో కొంత డబ్బు
పెట్టి యిచ్చు.

“విపులదక్షిణలు వెట్టి.”

భార. ఆశ్ర. 1.77.

దగదగ

ప్రకాశించుట మొదలగు

వానియం దగు అనుకరణము.

“విసరుహరజమునఁ బైకం, దుసిమిన
దగదగ వెలుంగునుడురాజుక్రియకొ.”

పాండు. 3.196.

దగదగ మను

ప్రకాశించు,

“దగదగ మనియెడి కంపునఁ, దగి
సంజ దనర్చె...”

యయా. 2.108.

దగ దొట్టు

దాహము గొను.

“జగములో వారిఁ జూచి సారె సారె
నాసలనే, దగదొట్టె నీకుఁ దొల్లి.”

తాళ్ళ. సం. 9.42.

“దగదొట్టి నాల్కలఁ దడి లేక చాల,
దిగులుతో.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 481. పంక్తి. 1.

“వడి చెడి దగదొట్టి వజ్రద లై.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1114.

దగ యెత్తు

దాహ మెత్తు, దప్పి చెందు.

“దగ యెత్తి పో లేక దండంబు లటు
వైచి, హా విధీ! యని చేతు లార్చు
వార.”

ఉ. హరి. 1.102.

దగలు కొట్టు

దప్పి యెత్తు.

“దగల్, కొట్టక యుండ మేపు పలు
కోయపుమందులు గ్రాలు పుంజుఁ జే,
పట్టి...”

కువల. 4.207.

దగలుబాజి

మోసగాడు ; దొంగ.

“విసపాలవిత్తు చిల్వీసముదగలు, బాజి
హరాంకోరు.”

హంస. 5.113.

నేటిరూపం దగుల్బాజీ.

దగాకోరు

మోసగాడు.

“దరిజేసి చెడుగొట్టు బెరికి దగాకోరు,
విసపాలవిత్తు.”

హంస. 5.113.

దగ్గర చేర్చు

ఆదరించు, ఆశ్రయ మిచ్చు.

“నేను వాణ్ణి దగ్గర చేర్చి యింతవాణ్ణి
చేస్తే వాడు నాకే నామం పెట్టాడు.”

వా.

దగ్గర దగ్గర

సుమారు.

“దానికిఁ బ్రాయ మియ్యెడల దగ్గర
దగ్గర నిర్వచేడులే.”

పాణి. 2.78.

“వాడికి దగ్గర దగ్గర పది రూపాయ
లిచ్చాను.”

వా.

దగ్గరవాడు

రక్తబంధువు.

“అతడు మాకు చాలా దగ్గరవాడు.
సయానా మాకు పిన్నమ్మకొడుకు.”

వా.

దగ్గఱకు రానీయడు

చేరదీయడు.

ఇది యిలా వ్యతిరేకార్థంలోనే
వాడుకలో కనబడుతుంది.

“వాడు తాలాతోలికబుర్లు చెప్పే
వాళ్లకు దగ్గఱకు రానీయడు.”

వా.

దగ్గటిచుట్టాలు

సమీపబంధువులు.

“అతడు మాకు చాల దగ్గఱ
చుట్టము.”

దగ్గఱచుట్టము

సమాన మయినట్టిది.

“అంబుదములోనం దోచుదంభోలి
దగ్గఱు చుట్టం బన విక్రమక్రమణ
చక్రక్రీడ శోభిల్లఁగన్.”

ఉ. హరి. 2.49.

దగ్గుతిక

గద్దదస్వరము.

“...ప్రమదాశ్రుతతుల్, దృగ్గోళం
బులఁ దొరఁగఁగ, దగ్గుతికతోడఁ
దనదు దయితయుఁ దానున్.”

కాళ. 1.111.

దట్టి గట్టు

సిద్ధ మగు, నడుము కట్టు.

“ఏమేమి నేయ దట్టి గట్టితివో పాతకు
రాల పివు”

పర. రా. అమౌ. పు. 397. పం. క్తి. 18.

నడుమునకు పూర్వం దట్టి

కట్టుకొనుటపై వచ్చినది.

దట్టి బడిన పులుగుల గతి

పట్టుపడిన పక్షులవలె.

“ఘనువు పెట్టిన మనుజుల్, దట్టించడిన
పులుఁగులగతి, నిట్టట్టు పడంగ.”

కా. మా. 3.201.

దట్లెగ దీసికొను

పరుగెత్తునపుడు నడుమునకు

కట్టుకొన్నదట్టి జాతిపోవడం,

దానిని ఎగ దీసుకోవడం

సహజం. ఇది సంభ్రమమును

సూచించును. ‘వాడు పంచను

ఎగ దీసుకుంటూ పోయాడు.’

“తిరిగి చూచుచు దట్లెగఁ దీసికొ
నుచు.”

మను. 4.103.

దడకట్టు

నెయ్యి, నూనె మొదలయిన

వాటిని తీయునప్పుడు ఆ

పాత్రలకు సరియెత్తు కల

రాళ్లను దడతట్టలో ఉంచి

తూచు.

బ్రాహ్మ.

దడాదడి

చాలీ చాలని, బొటాబొటి.

“ముడి వేయుటకు దడాదడి సిగ్గో
గల కుర్రలకు.”

శ్రవ. 2.66.

దడి గఱవబోవు వేపించదమున

విచార్యము.

దడియగబడు

క్రిక్కిరిసి యుండు.

“దండియలును మిఠు దండియంగఁ బడక
యంతక యటు వొందు గంధర్వ
ముఖ్యులు...”

సృసిం. 1.80.

దడియీత

ఎందులో నై నా పూర్తిగా

దిగక పైపైనే సంబంధ

ముంచుకొన్నప్పుడు అనే

మాట.

దడిదగ్గఱే ఈదులాడుటలు -

అనుట.

“ఈ ద డి యీ త ల తో లా భం లే దబ్బాయి! నీవు గట్టిగా యీ వ్యవహారంలో కల్పించుకొంటా నంటేనే నే నిందులో దిగుతాను. లేదా వదిలేసి వెళ్లిపోతాను.” వా.

దణాపెద్ద

సేనానాయకుడు.

“దణా పెద్దయాజ్ఞకు సుధా భుగ్వి రోధ్య, గ్రణీసేనల నిమిత్తం గంభీర భేరి, ధణంధాణముల్.”

ఉ. రా. 2.27.

దత్తపుత్రశోకము

దొంగయేడుపు.

అసలు పుత్రుని కైతే దుఃఖముంటుంది. దత్తపుత్రునికి ఏమి ఉంటుంది? అనుటపై యేర్పడినది.

దత్తుకొను

పెంచుకొను.

“ఆడి బాంకనివాని ముత్యాలఘనుని, తంజనాయకి వారల దత్తుకొనియె.”

రాధికా. 1.18.

దత్తు తీసుకొను

దత్తస్వీకారము చేసుకొను.

“ఆయన మూడో అబ్బాయినే పిళ్లు దత్తు తీసుకొన్నది.” వా.

దత్తురకాడు

ధూర్తుడు.

“దత్తురకాడ యం చనగఁ దత్త్రియ నీవొనరించు తెన్నుడా.”

కాళింది. 2.182.

దద్దుగంబళి

ఒక రకమైన కంబళి.

“...రత్న కంబళములు దద్దుగంబళులు.” ప్రబంధ. 605.

యా. దుద్దుకంబడి.

దప్పికి ఎండమావులు దాగ

దగ్గర బోవు

వ్యర్థప్రయాస పడు.

“తప్పు జరుపులలోఁ దత్త్వము నెదవ, దప్పికి ఎండమావులు దాగ దగ్గర బోవు.” తాళ్ల. సం. 6.50:

దప్పికిచ్చు

దాహము తీరుటకై మంచి

నీళ్లిచ్చు.

“గ్రుడ్డులు మిడికించుకొని దప్పికి మ్మనుఁ, దమవారి నొక్క జేతాళ మాళి.” ఖవల. 2.150.

దప్పికి దిక్కు లేదు

మంచినీళ్లిచ్చే దిక్కు లేదు.

“దప్పికి దిక్కు లేకుండా ఎన్నాళ్లు ఈ యింట్లో ఉంటావు? ఒంటరిగా.” వా.

దప్పి గొను

దాహము గొను.

“దప్పిగొన్నట్టివారి కా దప్పి దీఱ, సలిలపూరంబు హితవో.”

నైష. 4.52.

దప్పి తీలు

తనివి తీరు.

ఇక్కడ దప్పికి లక్షణయా తనివి అని అర్థం. ‘దాహం తీరు’ అనే రూపంలో ఇది నేటికీ వాడుకలో ఉన్న పలుకుబడి.

పాండు. 3.72.

వాడుకలో - 'వాడికి ఎన్ని ముదనవ్వులు ఆస్తులు వచ్చి పడినా యింకా వాడి దాహం తీర లేదు'.

ఇదే ధనదాహం, క్షీర్తి దాహం అనే రూపాలలో కూడా కానవస్తుంది.

దప్పి దీర్చుకొను

శ్రమ తీర్చుకొను.

దాహం తీసుకోవడం శ్రమా పనోదక మనుట మన అలవాటు.

“...ఉన్నవాడ వగుట నిన్నింక నే నేయ, దప్పి దీర్చుకొని కడంగును.”

భాస్క. యుద్ధ. 858.

దప్పి దేర నగు

దప్పి తీర్చుకొను, సంతృప్తి చెందు.

“వియ్యాలచే నిచ్చి వేడుక నను వారు, తిట్టింప విని దప్పి దేర నైతి.”

ఉ. హరి. 2.16.

దబదబ

తలుపు తట్టుట మొదలయిన వాని యందలి ధ్వస్యను కరణము.

“ఎవరా తలుపులు దబదబా బాదు తున్నారు. కాస్త ఉండండి. వస్తున్నాను.”

“వాడు దబదబా పరుగెత్తుతున్నాడు.”

వా.

దబాయించు

బూకరించు, బెదరించు.

“ఊరికే దబాయిస్తున్నాడంటే. వాడు చేసే చేముంది యిందులో?”

వా.

“ఒకసారి రెండుసార్లు దబాయస్తే వాడే దారికి వస్తాడు.”

వా.

దబ్బర వచ్చు

చేటు మూడు.

“వాడు పాశెంబు దిగిరి దబ్బర వచ్చె, మందఱి రాక మీరు వేగుల వారిఁ బనిచి.”

వర. రా. యు. పు. 85. పం. 18.

దబ్బు దబ్బు

చెప్పు.

“ఎంత చేసినది నేఁ డిది విన్నఁ గన్నఁ జో, ద్యము గాదో మఱి దబ్బు దబ్బిన నిటు, వలె నుండవలె మెచ్చ వలదె యిందులకు ర, త్నాంగిని జూచిన యిట్టి వారు.”

సారం. 3.208.

“ఉలములోన నే మనుచు నుందువో నే నొక దబ్బు దబ్బెదన్.”

సారం. 1.71.

దబ్బిటక త్రియ

అబద్ధములు చెప్పనది.

శ. ర.

దబ్బిటకాడు

1. అబద్ధ మాడువాడు.

2. మోసగాడు.

“అంత దబ్బిటకాడ వీ వాదో కాదో.”

శుక. 3.37.

3. కులాసాపురుషుడు.

“కొబ్బెరయు మందపాలతోఁ గూర్చి

త్రావి, యబ్బు దబ్బుతాడు నీ
కబ్బు తగునె.” ప్రబంధ. 641.

దబ్బుతియూట

విలాసక్రీడ.

“ఉడుగక కంచె వీచుచును నుబ్బిన
దబ్బుతియూట లాడఁగన్.”

హరి. ఉ. 7.197.

దబ్బు వెట్టు

మూయు.

“మగనిరాక యెఱిగి మగువ యొయ్యన
అంకు, మగనిఁ దెచ్చి యింటి మఱుగు
నందుఁ, గల్లుగోలెమునను గదియించి
యామీఁదఁ, గంప దబ్బువెట్టెఁ గదల
కుండ.”

భల్ల. 1 ఆ. శ. ర.

దమ్ముడు చిక్కెను

ఇంక వీడు నాచేత చిక్కినట్లే,
నాకు లొంగినట్లే అనుపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“తొయ్యలి చిక్కె దమ్ముఁ డని దుర్భర
హర్షనిమగ్నచింత యై.”

విప్రనా. 3.9.

“దమ్ముఁ డింక నేడు నాచేతఁ దగులు
వడియె.”

హరిశ్చ. 4.101.

దమ్మిడీ పుట్టదు

ఏమాత్రమూ పరపతి లే
దనుట.

“ఆ ఊళ్లో వాడికి దమ్మిడీ పుట్టదు.”
వా.

దమ్ముకొను

బురద యగు.

దమ్ము చేయు

తడిగా ఉన్న పొలమును
బాగుగా దున్ను.

శ్రావ.

దమ్ము పట్టు

1. ఊపిరి బిగబట్టు.

2. పొగ పీల్చు.

దమ్ము లాగు

పొగ పీల్చు.

మాట. 70.

దమ్ములు లేవు

ధైర్యము లేదు.

“ఎదుటనే దమ్ములు లేవు. వెనక ఏ
మనుకుంటే యేమి?” వా.

దయ కద్దా ?

పలకరించుటలో ఒకమాట
తీరు.

ఇదే రకరకాలుగా ‘దయ
లేదు, దయ పెట్టండి, దయ
తప్పి నాదు’ - అన్నట్లు విన
వస్తుంది.

“దయ కద్దా యని పల్కరించి తమిఁ
జెందం జేసి వే నవ్వులం, బ్రయ
మొందించి.....”

హంస. 3.96.

దయ గలుగు

దయ గలిగియుండు.

“వర్ణంబులు నాలుగింటిమీఁదను మేది
నీశ్వరుండు, దయ గలుగవలయు.”

శాంతి. 2.177.

రూ. దయ గల్గు.

దయ గలు

అనుగ్రహము కలుగు.

“నీదయ గల్గి వండినన్.”

రుక్మాం. 3.151.

రూ. దయ గలుగు.

దయ చూచు

అనుగ్రహించు.

“బలిమాలి నేనె పైబడు టింతియే కాని, యాలిపై దయ చూడ వనియె నొకతె.” శుక. 3.122.

దయ చేయు

1. వచ్చు.

“దయచేసి రేపు దయ చేయండి. చూస్తాను.” వా.

2. వెళ్లు.

“ఇంక మీరు దయచేయవచ్చును. ఇక్కడ పని అంతా అయిపోయింది. వా.

3. దయ చూపు.

“చాల దయచేయుటకు ముద్దరాలు శుమ్మి, యే మెఱుంగదు గోల భూమిశ తిలక!” కృష్ణ. 4.132.

4. ఇచ్చు.

“తనుఁ జూచి శిథిలబంధ శిరోజు యగుట న్యాయతనకు ముక్తికేశాహ్వా యంబు, దయచేసి.....వరముల నొసంగి.....” పాండు. 5.157.

దయపడి

అనుగ్రహించి, దయ తలచి.

“వ్రయమున కరంబు వలయునో శివుఁడు, దయపడి యిచ్చు నరమునకుఁ దోడు....” బస. 5.131. పు.

దయపడు

జాలి నొందు.

“దయపడుటనొ గురుజను లని, భయపడు టనొ.” కాళిం. 6.272.

దయ పుట్టగ

జాలి కలుగునట్లుగా.

“అని చితిని మగఁ జొలని, తను వేటికిఁ దనకటంచు దయ పుట్టఁగ బో, రున బాష్పంబులు...” శుక. 2.119.

దయవాడు

దయ గలవాడు.

“నిక్కంబుగా రాధపై, దయవాఁడై యపు డున్నచిన్నెలు పృథా తత్త్వంబు లయ్యెం గడున్.” రాధా. 3.126.

దయ నేయవలయును

1. ఇప్పింపవలెను.

“ఇప్పుని నాకు దయ నేయవలయు, నని.....పలుకుచున్న గణాధీశ్వరు లెగువ.” కుమా. 2.61.

“నా కో రూపాయి దయ చేయించండి.” వా.

2. రావలెను.

“మీరు మాయింటి కోసారి దయ చేయాలి.” వా.

....దయ నేయు

...అనుగ్రహించు.

“మీ పాద, సరసి జంబులుఁ గొల్చు సద్భక్తి నాకు, దయనేయు మనుడు నాతనిఁ దన్ను నేసి.” ద్విప. మధు. పు. 7.

దయ్యముతో కాపురము

అపాయకరము.

ఏ నిమిష మైనా ప్రమాదము
రావచ్చు ననుట.

వేంకటేశ. 36.

దయ్యముతోడి జాగరము

అనుక్షణమూ ప్రమాద
ముతో కూడినపని.

“అయ్యయో! మాకు దండ మిడినంత
ఫలంబు నరేంద్రచంద్ర! యీ, దయ్య
ముతోడి జాగరము దాటగఁ జేసి
శుభమ్ము లిమ్ము.” కవల. 2.78.

దయ్యమునెత్తికోలు తుది దాకు

దైవసంకల్పము నెఱవేరు.

“చయ్యన మంది పోయెద విచారము
లిన్నియు నేల యంతతో, దయ్యము
నెత్తికోలు తుది దాకెడు నంచు బహు
ప్రలాపుఁడై.” నిర్వ. రా. 10.57.
“దయ్యమి నీవు వెక్కసపడం గద
వండువు నేయఁగోరు నా, దయ్యము
నెత్తికోలు తుది దాకుటఁ గాచె
భుజంగభంజనా!”

భార. ఉద్యో. 3.

దయ్యము పుణ్య మెంచదు

పుణ్యపాప విచారము లేని
వారిని ప్రస్తావిస్తూ అనే
మాట.

వేంకటేశ. 75.

దరికొను

తాకు, వ్యాపించు.

“ధరణియు గగనము దిక్కులు, దరి
కొని మండెడు విషాగ్ని.”

భీమ. 4.76.

దరిజేరు

1. బయటపడు.

“చెప్పుకు మింక నొక్కదరిఁ జేరద
నంచు.” నిరంకు. 2.105.

2. ఒడ్డు చేరు.

“మోహదు, ర్యారావ ర్రములకా మునింగి
దరిఁ జేరన్ రాక.” పారి. 2.100.

దరి దాపు

సమీపము. జం.

“...మేరువు, దరి దాపునఁ గూడి
మిగులఁ దహతహ పడుచున్.”

దశా. 4. అవ. 122.

“లంచం గించం అతడు దరిదాపుల్లోకి
రానివ్వడు.” వా.

దరిదాపు కానక

దిక్కు మొక్కు లేక.

“పద్మజేంద్రాది దేవతాప్రభువు లేమ,
హామచు నమేయమాయాబిలో
మునింగి, దరియు దాపును గానక తల
డింతు, రట్టి హరి వీవె కావె పట్టాభి
రామ!” ఉ. రా. 5.71.

దరిదాపు లేని

అంతూ పొంతూ లేని.

“దరిదాపు లేని దుస్సరపాతకాంబుని,
ధానంబు నే నెట్టు దాటువాడ.”

వరాహ. 2.52.

“విడిచి దరిదాపు లేమిఁ బెన్వెతల
మునుఁగు.” ప్రభా. 2.111.

దరిద్రగొట్టు

ఒక రకమైన తిట్టు.

“వాడు ఒట్టి దరిద్రగొట్టు వెధవ.” వా.

“వాళ్లది ఓ దరిద్రగొట్టు సంసారం.”

వా.

దరిద్రనారాయణుడు

దరిద్రుడు.

గుంటూ. పూర్వ.

దరిద్రుడు తలగడిగితే వడ

గండ్రవాన వచ్చిం దట

ఏది చేయబోయినా అడ్డం

కులు కలుగుపట్ల ఉపయో

గించే పలుకుబడి. చేయక

చేయక, రాక రాక అనే

అరం కూడా ఇందులో

గర్భిత మై ఉన్నది.

“నే నేదో యిన్నాళ్లకు చేలో విత్తనం
వేస్తే ఇప్పుడే వరుపు వచ్చింది.
దరిద్రుడు...” వా.

దరిబేసి

1. దీనుడు.

“భుజమున గూబరంబు ధరించుకొని
సోలు, దరిబేసి యగుచు బేతాళుఁ
డొక్కడు.”

జై. 5.196.

2. పిసినిగొట్టు.

“ధర్మకార్యములలో దరిబేసి నుంచిన,
నిచ్చునా తన్నుక చచ్చు గాక.”

వేణు. శ. 34.

3. ఒక తిట్టు.

“ఆ దరిబేసి పెద్దవను నమ్ముకుంటే
యింక అయినట్టే.” వా.

దరిమిలా

తరువాత.

బ్రాన్.

“దరిమిలా మీ తావునుంచి యే వర
మాననూ తెలియ రాలేదు.” వా.

దరి యొత్తు

కూలంకష మగు; నిండి

పాటు.

“దరి యొత్తెడు నేలునుబోలె.”

భార. శాంతి. 3.24.

దరువు చేయు

తాళము వేయు.

శ. ర.

దరువులు వెట్టు

పాటలు పాడు.

“దాకొన్నగుతులతో దరువులు వెట్టు,
వైకుంఠముననుండి వచ్చి శతారి, యత
నికీఁ బ్రత్యక్ష మయ్యె నావేశ.”

ద్వి. పరమ. 8.566 పు.

దరువు వేయు

1. తాళము వేయు.

అన్నిటికీ ఒప్పుకొను అనుట.

“నీ పెండ్లాం ఏం చెప్తే దానికి దరువు
వేసేదేనా నీపని. లేక సొంతంగా ఆలో
చించే దేమైనా ఉందా?” వా.

చూ. తాళము వేయు.

2. తన్ను.

“ఆ మేస్త్రీ యేదో తలతిరుగుడుగా
ప్రవర్తించాడని చీకట్లో వసుంఠే
కూల్లందరూ చేరి దరువు వేసి పంపిం
చారు.” వా.

దరేఖానాపద్దు

ఎందుకో తెలియనిది.

దరేఖానా సంసారం

దుబారాఖర్చు చేసే సం

సారం.

దర్శపోటు తిను

బ్రాహ్మణార్థము చేయు.

క్షణం దత్వా అంటూ

బ్రాహ్మణార్థము చేప్పే

టప్పుడు దర్శకూర్చెతో

చేతిలో పొడుచుటపై వచ్చిన

వలుకుబడి.

“దర్శపోటులఁ దిని లేనితలుల మైత్రి,
నంటి...” ఆము. 7.5.

దర్శముండ్లు

బాధాకరములు, కటు వయి

నవి.

“సంస్కృతశబ్ద మూఁదఁ జెప్పిన నవి
దర్శముండ్లనుచుఁ బెట్టరు వీనుల.”

సింహా. 1.32.

దర్శాపు చేయు

విచారణ జరుపు.

జాన్.

“మీరు అరీ పెట్టుకున్న విషయం
దర్శాపు చేసి కనుక్కుంటాను.
తొందర పడితే ఎలాగు చెప్పండి?”

వా.

దర్శనం బిచ్చు

కానుక యిచ్చు.

పెద్దవారిని, రాజులనో దేవ

తలనో దర్శించుటకై వెళ్లి

నప్పుడు కానుక చేయుట

అలవాటుగా కానవస్తుంది.

ఈ ‘దర్శనం’ అందువల్లనే

యిందులో ఉన్న దేమా!

హర. 6.15.

చూ. దర్శన మిచ్చు.

దర్శన మిచ్చు

కానుక యిచ్చు.

“దర్శనం బిచ్చె నెద్దానిఁ గోమటి
క్రొత్త, పాడచూప నేతెంచి భూభూ
నకు.” కాశీ. 4.99.

“దర్శనం బిచ్చెఁ దాతలతరమునాఁటి,
కట్టుబండి యొకరైకు నెట్టనముగ.”

రుక్మాం. 4.104.

చూ. దర్శనం బిచ్చు.

దలము కొను

ఎక్కు వగు.

“దెసలు సూడఁగ గుండె దిగ్గనుచక్ర
స,మూములునకుఁ దలమునుక లగుచు,
నీడు చకోరంబు లెగుర వ్రేఁగై
యిడి,గిలఁ బడు నట్లుగా దలము
కొనుచు.”

నిర్వ. 6.55.

దవడలు నొక్కుకొను

నోరు నొక్కుకొను.

చూ. నోరు నొక్కుకొను.

దవడశుద్ధి చేయు

దవడలు వాయించు.

“ఆ పిల్లతో ప్రేమ గీమ అన్నానంటే
దవడశుద్ధి చేసి పంపిస్తుంది. జాగ్రత్త.”

వా.

దవనపున్నమ

చైత్రమాస పూర్ణిమ.

కన్నడంలో ‘దవదహు

ణ్ణివె.’ శ్రీశైల మల్లికార్జు

నునిపై ఈరోజు దవనం

రెమ్మలు వేసి పూజించే
ఆచార మున్నది.
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 360;
క్రీడా. పుట. 85.
చూ. భాష. పరి.

దవుడు తీయు

పరువెత్తు.

గుర్రమువలె వేగముగా పరు
గెత్తు అనుట.

“అధికారి పట్టంలా కాంపు చేశాడనే
సరికి ఊళ్లో పెద్ద మనుష్యులంతా
అక్కడికి దవుడు తీశారు.” వా.

దవుదవ్యల

దూరముగా.

“దవుదవ్యలనె నేడు ధరణికి దిగి
వచ్చుచున్నవాఁ డిది యేమి యొక్కొ
యనియు...” కథా. 2.6.

దవుదవ్యలన

దూరమునుండియే.

“అలయోపవన సర సీరమంటపవరి
యైనక్కణ్ణ దవుదవ్యలన విల్వో
కించి.” ప్రభా. 2.12.

దవ్యగు

దూర మగు, సంబంధము

లేని దగు.

“ఈ, చివ్వకు నీకు నల్క మెయి జేసిన
యాపని గూఢపుత్తికి, దవ్యగునేని
యయ్యభిమతం బొడంగూడియు నిష్ప
లం బగున్.” భార. విరా. 2.286.
చం. రా. 1.92.

దవ్యగ

దూరముగా.

“ఘనదురితానుబంధ కలికాలజ దోష

తుషారసంహతిం, దనయుదయప్రభా
వమున దవ్యగఁ జోపి.”

భార. ఆది. 1.5.

దవ్యపడు

దూరస్థ మగు.

చూ. దవ్యపఱచు.

దవ్యపఱచు

దూరమునం దుండువానిగా
చేయు.

“చేయొక వాని మొనలకుఁ, బాయఁగ
నెలయించి దవ్యపఱచె నవధ్యోపా
యఁడు హరి యడుగడుగుం, జేయందిన
యట్ల యాస నేయుచు వీరకా.”

హరి. ఉ. 2.134.

దశపాతకి

పంచ మహాపాతకములను,
అయిదు ఉపపాతకములను
చేసినవాడు.

“శశువధయుఁ జేసె వీరడుం, దశపాతకి
యల్లవాఁడు దాక్షిణ్యకళా, నిశదస్వ
హీనుఁ డీతఁడు, శిశుహత్య యొనర్చె
వీరడు సిద్ధప్రవరా!”

సానందో. 4.40.

దశబలుడు

పది రకములైన బలములు
కలవాడు - బుద్ధుడు.

దశమగ్రహము

అల్లుడు.

“జామాతా దశమో గ్రహః.” వా.

దశరాత్రము

ఒక రకమైన యజ్ఞము.

ఇది పదిరోజులపాటు జరుగుతుంది.

దశావస్థలు

పది మ స్త్ర థా వ స్థ లు : చూచుట, తలచుట, సంకల్పము, జాగరము, కృశించుట, ఇతరవస్తు విముఖత, సిగ్గు లేమి, ఉన్మాదము, మూర్ఛ, మరణము—ప్రేమపరిణతిలోని దశ లివి యని ఆలంకారికులు.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 226.

దశాహం

అంత్యక్రియలలోని కర్మ.

దసలు పడు

కలియు.

దసువంది

గుద్దులాటకై జెట్టులను కూర్చువాడు.

“గుద్దులాటకు జెట్టు గూర్చువానికిఁ జేరు, దసువంది యనఁగ ను దసరుచుండు.” ఆం. భా. ద్వి. 208.

దస్తరం పస్తరం ఉందా?

ఏ మయినా అస్తి ఉందా అనుటకు రాయలసీమలో ఉపయోగించేమాట. దస్తరమనగా ఇతరులకు డబ్బిచ్చి వ్రాయించుకొన్న పత్రాల కట్ట.

“వాడికి మన్నా దస్తరం పస్తరం ఉందా? వట్టి డాబేనా?” వా.

దస్తరము విప్పు

కట్ట విప్పు.

తన వ్యవహారాన్ని సాంగోపాంగంగా చెప్ప పూనుకొను.

“ఏం చేయను? ఏం చేస్తున్నా వని అన్నానో లేదో అతను తన దస్తరం విప్పాడు. రెండుగంట లయినా తెగలేదు. చచ్చినట్టు వింటూ కూర్చున్నాను.” వా.

దస్తావేజు

ఒడంబడిక వ్రాసుకొన్న పత్రము.

“మా వకీలు దస్తావేజులు చూచి కానీ మాట యివ్వలేకన్నాడు.” వా.

దశకొను

ఎక్కువగు.

“దశకొని యున్న తొంటి సుకృతంబు కతంబున వచ్చి మీఁదటం, గలిగెడు శోభనంబులకు...” విక్ర. 5.5.

శ. ర. పాఠము.

దశగ్రామము

శివారుగ్రామము.

“మరువారా అనే దశగ్రామము చేరినాను.”

కాశీయా. 98.

దశ మిచ్చు

పలుచని నన్నని వస్తువులకు మఱిత బల మిచ్చుటకై మఱొక లేపనముతో దశసరి చేయు.

“తనుమధ్య లోప రీతనభార మని విధి,

దళ మిచ్చె నాఁ గృహోదరము
లొసఁగె.” కుమా. 10.38.

దళముకొను

1. అధిక మగు.

“దర్శనప్రీతి వారి పైఁ దగులుమీల,
వలనియర్థిలి మనమున దళముకొనఁగ.”
భార. ఆను. 2.283.

2. దట్ట మగు.

“అలితకలకంఠకోలాహలములు
నెసఁగ, దళముకొని రెండుగడలఁ
గాదంబుకొటి.” ఉ. రా. 4.156.

దళ మెక్కు

చర్మము దళసరి యై మోటు
వాలు.

“దళ మెక్కి గాత్రంబు చెలువు
దప్పుక మన్న.” కా. మా. 3.177.

దళవరి

ఒక రక మైన ధాన్యము.
శ. ర.

దళసరిగా

దట్టముగా.

“అచీర నేత చాలా దళసరిగా ఉంది.
తడిపి కట్టడానికి పనికి రాదు.” వా.

దళారున

హఠాత్తుగా.

“వాల్గంటి మెటుంగుఁ జూపులు దళా
రున వచ్చె మహాద్భుతంబుగా.”
కువల. 2.91.

దాకొను

ప్రయత్నించు.

“దాకొని జగములు పుట్టించు బ్రహ్మకుఁ
దండ్రిని నీవే.”

తాళ్ల. సం. 10.104.

దాగబోయిన తలారి యిల్లగు
ఎక్కడికి పోకూడదో అక్క
డికే పోయినప్పుడు ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

దోషి తప్పించుకొన వలసినది
తలారినుండే. వాని యింటి
లోనికే పోతే...

“ఏ నే మందును దాగఁ బోయినఁ
దలారి లయ్యె నేఁ డేడకుం, బో నాఁ
జిక్కి తి వంటయింటి శశ మా
బోనంపుఁ బెనుటికిన్.”

దేశావ. మత్స్య. పు. 41.

దాగరంత ముఖ మగు

ముఖ మింత వెడల్పుగు.

అనగా యెంతో సంతోషము
కలిగిన దనుట.

“అల్లుడు వచ్చాడనేసరికి అత్తకు దాగ
రంతముఖ మయింది.” వా.

దాగరలో వెలగకాయవలె

కదలక మెదలక.

బెల్లం కొట్టినరాయి వంటిది.

దాగిలి ముచ్చిములు

దాగిలిమూతలు.

“చావులుఁ బుట్టుగు లాడెడి సరి
దాగి ముచ్చిములు.”

తాళ్ల. సం. 5.270.

దాగిలి మ్రుచ్చు లాడు

ఒకసారి కనిపిస్తూ, మరొక

సారి కనిపించక ఉండు.

“వలుకుఁ జెక్కులలోన గురివెంద
తాటంక, రోచులు దాగిలి మ్రుచ్చు
లాడ.” నిరంకు. 4.89.

“వాడు నాతో దాగిలిముచ్చలాడు తున్నాడు. కూచుని ఇదేదో తేల్చి వేసుకొందామంటే ఇదిగో అదిగో అంటాడు.” వా.

దాగుడుమూతలాట

ఒక బాల్కనీడ.

ఒకరు కనులు మూసుకొనగా మిగతవారు దాచుకుంటారు.

వారిని కనులు మూసికొని ఉండిన దొంగ పట్టుకొనాలి.

‘కండ్లామూసి’ అని రాయల సీమలో దీనిపేరు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 460.

దాగుడుమూత లాడు

1. చిక్క క తప్పించుకొను చుండు.

“ఆ దొంగ ఆరునెలలు పోలీసులతో దాగుడుమూత లాడాడు.” వా.

2. ‘దాగుడు మూత లాట’ అను ఆట ఆడు.

దాటడుగు పరువడి

ఒక రక మైన మల్లయుద్ధము లోని బంధము.

“ఎడమడుగు పరువడి కుడియడుగు పరువడి కదలుపరువడి దాటడుగు పరువడి...మొదలైన పదునాలుగు విసరుల మర్మంబు జూపి...”

హంస. 1.206.

దాటడుగు మొన

ఒక రక మైన మల్లయుద్ధము లోని బంధము.

“దాటడుగు మొన...ఆదిగాఁ గల పదిరెండు మొనలు.” ప్రబంధ. 78. హంస. 1.206.

దాట నగు

అతిక్రమించు.

“కులశీలము దాట వచ్చునే?”

భాస్క. బాల. 321.

దాటరి

కప్ప.

“దాటరి చలికాపు కప్ప యనఁగ భేక మొప్పు.” సాం. ని. తిర్య. 83.

దాటవేయు

తప్పించుకొను.

వాక్.

దాటు కట్టు

గుంపు కూడు.

“చినుకుతోఁ గూడుకొని గాలి చెలఁగఁ జూచి, దాటు కట్టుచు మృగములు దాటుచుండ.”

నా. పంచ. 2.194.

దాటుకొను

చనిపోవు.

“ఆ మహారాజేలాగో మంచికాలం లోనే దాటుకొన్నాడు. పిళ్లందరితో వేగలేక నేను ఛస్తున్నాను.” వా.

దాటు తీయు

వీడాని వారణార్థ మై యే దైనా దిగతుడుచు.

నిమ్మకాయ, తెంకాయ, గుమ్మడికాయ వంటిది దిగతుడిచి పారవేస్తారు.

“పిడి కేవో కింకజ్వరంగా ఉంది. రాత్రికి దాటు తీస్తే పోతుంది.” వా.

దాటువడు

1. దూర మగు.

“వేట మెయి వచ్చి నృప! మా,
బోటికి జిట్టంట నంటిపోయిన
పిదపక, దాటువడుం గులమునకును,
మాటయుఁ గల్గినకు వచ్చు మానుల
చేతక.” పి. శకుం. 3.88.

2. గుంపు కూడు.

“పదియును బదియేనును నిరు, వదియును
ముప్పదియు దాటువడి నిత్యంబుక.”
హరి. పూ. 6.8.

దాట్లమారి

జారిణి.

గోడలు దాటడం వ్యభిచారా
నికి ప్రత్యామ్నాయం గా
మనభావలో చాలమాటలు
వచ్చినవి. అందుపై యేర్పడిన
పలుకుబడి. దొంగచాటుగా
వెళ్లేవారు సహజంగా తల
వాకిట పోలేరు. అందుచేత
పెరటిగోడలు దూకి వెళ్లవలసి
వచ్చేది.

“ఇది దాట్లమారి యగు నని, పదపడి
మఱు నాడె యొంటిపాటున మేకో,
లాదవింప...” శుక. 3.124.

దాడికాడు

1. వేగులవాడు.

“ఇదె చనుదెంచె జైత్రుఁ డని యెల్ల
వనంబులకుక బ్రహ్మదముల్, పాద
లగ మేలివార్త గొని బోరన వచ్చిన
దాడికాఁ డనక.”

సృసిం. 2.60.

2. దండెత్తువాడు.

“తిమిరపు దాడికాడు చను దేరఁ
దొడంగను నా కెదుర్పఁగా, సమ
యము కాదు.” విప్ర. 3.28.

దాడిగొను

ఒకదాని వెంటబడి ఒకటి వచ్చు.
“పాడి వినోదంబులు సలిపిన గోపాలుఁ
డటంచును భతన సభాస్యల్, దాడి
గొనక విశ్వ విరమణముతోఁ దన్నినిఁ
జెప్పఁగఁ దనరఁ గపింద్రుల్.”
అప్ప. 4.236.

దాడి చేయు

దండెత్తు.

“బదునెనిమిదవ మాఱు దాడి చేసి,
శత్రులం దోలి విజయంబు చేకొంటి.”
భాగ. 10. స్కం. పూ. 1759.

దాడిపఱచు

పరుగెత్తు.

బ్రాహ్మ.

దాడిపోవు

దండెత్తు.

“...ఆతనిపై జైత్రులపోక, తలఁపుచు
వారిపై దాడిపోఁ దగునె.”
రంగ. రా. యు. 289. పు. 20. పం.

దాడియాడు

ముట్టడించు; మార్కొను.

శ. ర.

“ఈడఁబోవక యింద్రుఁ డీ పనవీడు,
దాడి యాడుచు వసుతతిఁ గొలవిడిచి.”
ద్వి. భాగ. 7 స్కం.

దాడి వచ్చు

దండెత్తి వచ్చు.

“మకరకేతన! నిను వేడ మచ్చరించి,
చెలఁగి నా మీఁద దాడి వచ్చిన
విధంబె.” ఉదా. 2.50.

“దేవా! రక్కసుఁ డొక్కరుం డతి
బలోద్రేకంబునకా దాడి రా.”

వరాహ. 11.12.

దాడి వెట్టు

దండెత్తు.

“ఘోషయా, త్రావిధి నెపమున దాడి
వెట్టి.” భార. కర్ణ. 3.356.

“ఒకనాఁడు దనుజనాయకు నేనతో
దివ్య, ధామంబుపై కటు దాడివెట్టి.”

ఉ. హరి. 1.18.

“భూలోకం బెల్లఁ గ్రుమ్మరి దివంబు
నకు దాడివెట్టి యందు సమరవిముఖు
లయిన బహిర్ముఖులం గనుంగొని.”

భాగ. 3 స్కం. 613.

దాడి వోవు

దండెత్తు.

“దాడివోయి దనుజుల దండించి తా
వచ్చె.”

తాళ్ల. సం. 9.223.

దాదాపుగా

ఇంచుమించుగా.

“ఈ చీర దాదాపు ఇరవైరూపాయ
లంటుం దనుకొంటాను.” వా.

దానక్క ఇంకొక్కటి

అదే నేమిటి అనే అర్థంలో

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“తనచేత కాసుంటే దానక్క యిం
కొక్కతె.”

సారంగపాణి పదములు.

“ఆ యిట్లు కాకపోతే ఇంకొయి ల్లవు
తుంది. దానక్క యింకొకటి. మునిగి
పోయిందే ముంది?” వా.

దానక్క యిది

దానికి మించిన దిది అనుట.

చెడులోనే ఈ అధిక్యం.

“దానికంటే యిది మేలు గదా అను
కుంటే దానక్క ఇది అయింది.” వా.

దానము పట్టు

దానము తీసికొను.

“గ్రహణసంక్రమణాది కాలంబులను
రాచ, నగ రాశ్రయించి దానములు
పట్టి.” హంస. 2.152.

దాని అక్క

అంతకు మించిన దనుట.

“ఆ పనిమనిషితో పడలేక దీన్ని
పెట్టుకున్నామా? ఇది దాని అక్క.” వా.

చూ. దానక్క యిది.

దానికడ నిద్దుర చెందు

సంగమించు.

ఇక్కడ నిద్ర పడకకు, పడక
సంగమమునకు ప్రతీకలు.

“.....చంక వట్టమున్, నివ్వటిలంగ
దానికడ నిద్దురఁ జెంద బిరాన వచ్చి
నన్.”

హంస. 3.87.

దాని కొనిపోయి కాల్చు(నా)

తిట్టు.

ఎందుకు వాడు కాల్చునా?

అన్నట్లే దా న్నెత్తుకొని

పోయి కాల్చు - నిన్ను

కాల్చు - మొదలైనవి

తిట్లలో ఉపయోగిస్తారు

నేటికీ.

“భక్తి విహీనుల బ్రదుకు గొయ్యి
బాడ్వన, దానిఁ గొనిపోయి కాల్చు.”
పండి. పర్వ. ద్వితీ. 418 పు.

దాని తలనె వేగెనా ?

దాని మొహాన్నే పొద్దు పొడి
చిందా అనుట వంటిది.

“వల పెక్కడ లేదా? యీ, యి
కంతల తలనె వేగెనా? యేచ కికన్,
జలిగాలఁ ద్రోచి విడువుము, చెలి
మిక్కిలి మనసు పేద కితలపాదా!”
విజ. 3.50.

దాని వేలు తీసి దాని కన్నె
పొడుచు

వానికి చెడుపు చేయుటకు
వానినే ఉపయోగించుకొను.

“దాని వేలు దీసి దాని కన్నుఁ
బాడిచి, నటుల నేయకున్న నగునె
చిలుక.” రాధి. 3 ఆ.

దావకట్ట
నిచ్చెన.

రామలిం. 55.

దావటి కాల బొమ్మ

ఎడమకాలికి కట్టిన బొమ్మ.

“మీఁద జన్మంబు గలుగ నిర్మించెనేని,
కమలజుని పేర దావటి కాలబొమ్మ.”
ఉ. హరి. 4.187.

దావరము చేయు

మరుగుపరుచు.

“ఈరు లజ్జా భర గ హ్వరంబు నను
రాగోద్వృత్తి కీ వేల దా, పరముం
జేసెదు మర్మముం చెలియు నూ పజ్జక
వృధా కాదె...”

కాళిందీ. 6.28.

దాపుకొను

ఆశ్రయించు.

“ఇట్లుగుడెంచి ప్రాంత రత్నస్థం
భంబు దాపుకొని సభీజనంబుల మరు
వున.” కవిక. 3.205.

దాపుడుచీరలు

పండుగలకూ, ప బ్యా ల కూ
కట్టుకొనుటకై దాచుకొని
రోజూ కట్టుకొనే మంచిరకం
చీరలు.

“ఆవిడకు దాపుడుచీరలే ఇరవైదాకా
ఉన్నాయట. ఆవిడ కేం తక్కువా?”
వా.

దాపు దం డగు

తోడునీడ యగు.

“చదివించి బుద్ధి లిచ్చి చెతనన్య మైన
వాడు, పాదిగి నాదాపు దండై బోధిం
పడా.” తాళ్ల. సం. 7.243.

దాపుర మగు

దాపురించు.

పదైనా అనిష్ట మయినది
పొసగినప్పుడే ఉపయో
గిస్తారు.

“ఇతనితోఁ గలసి పేరడిగి మాటాడు,
తతి పాపి నాసిగ్గు దాపురం బయ్యె.”
ద్విప. కల్యా. పు. 136.

“ఆ పెక్కడ దాపుర మాయె నాకు.”
సారం. 2.146.

దామాషా

భాగము.

(హిం) దామాశాహి.

“నా దామాషాకు ఇందులో మున్నూరు
మామిడికాయలు రావాలి.” వా.

దామెనకట్టు కట్టు

బందె వేయు.

“పాసురపు టింగ్రియాల బారిఁ దోసి
తివి నన్ను, దామెనకట్టుగాఁ గట్టి.”
తాళ్ళ. సం. 6.59.

దామెనకొయ్య

దామెన కట్టు స్తంభము.

“ఉఱక దామెనకొయ్యలు పెఱికి
పాఱ,వైచుఁ గావళ్ళ నుట్లను వ్రచ్చి
తెంచు.” హరి. పూ. 5.206.

దామెనత్రాడు

చాలా పలుపులు కల నిడు

పై నత్రాడు.

“చనుమా చూతము నీ తెఱం గనుచు
నుత్సహంబుతోఁ దల్లి దామెన
త్రాటక బెనుతోటి తోన మును
బల్మిక్ గట్టినన్.”

హరి. ఉ. 4.235.

దామెనవేట

అక్కడక్కడ దామెనలు

అమర్చి చేయువేట.

“దీమంబువేటలు దామెన వేటలు,
తెరవేటలును నేర్పు తెరలికలును.”

ద్వా. 8.22.

దాయ గట్టు

బందము వేయు.

శ. ర.

దాయను

రమ్మను.

రాను దాగా పలకడం కొన్ని
మండలాల్లో కొన్నివర్గాల్లో
ప్రచురంగానూ, మిగతచోట్ల

మిగత వర్గాల్లో ముద్దుగా
పిల్లలను పలకరించడం
లోనూ వినవస్తుంది.

‘దాయే పాపా దాయే’
అనడం వాడుక.

“తమి పరభామలందుఁ గలదా యని
దాయని కాంగిలింపుచున్.”

హంస. 1.243.

“రాత్రికి మా యింటికి దారా.” వా.

దాయపడు

కష్టపడు.

దాయభాగము

పిత్రార్జితంలో తనకు రావల
సిన భాగం.

దాయ మాడు

దాయాలను ఆడు, పాచికలు
ఆడు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 368.

చూ. నెత్త మాడు.

దాయవఱచు

కష్టపెట్టు, బాధించు.

“మాయరవి యేల క్రుంకఁడొ,కో
యను నిట్టేల తడసెనో యనుఁ
క్రుంకం, బోయెడుఁ జూయిప్పుడ
యను, దాయవఱచె నను మనోజతాపము
పేర్చిన్.” భార. విరా. 2.312.

దాయాదిపోరు

తీరని పగ, సహజవైరం.

“వాళ్ళ కిద్దరికీ యెప్పుడూ దాయాది
పోరు.” వా.

జ్ఞాతులకు సహజంగా వైర
ముండుటపై యేర్పడినది.

దాయాదిమత్సరం

దాయాదుల పగ.

“వాళ్ల తగాదా అంత సులభంగా పరిష్కార మయ్యేది కాదు. వాళ్లది అంతా దాయాదిమత్సరం.” వా.

చూ. జ్ఞాతివైరము.

దారము గట్టు

పెండ్లి చేసికొను; తాళిగట్టు.

“ఊడల నే నంటివి నన, బోడీ! తత్కృమము చెల్లు బో యూధల కున్, వాఁ డొక దారము గట్టిన, వాఁడే నీ పెడ నొకండు వల్లభుఁ డగుచున్.”

రామకథా. ఉత్త. పూ. భా. 6.44.

దారవట్టు

దానము పట్టు.

“బలిఁ జేరి తా దారవట్టి వామనుఁడు, యిలఁ గొల్చినది చూచి యే నెఱుఁగుదును.”

వర. రా. కిష్కిం. పు. 505. పం. 24.

దారవోయు

దానము చేయు.

“కన్యకాలికము దారవోయ వసుదేవుని గట్టడ చేసి.”

విజయ. 3.108.

దారికట్టు

1. త్రోవను అడ్డగించు.

2. మహిమ కల ఒక రక

మైన మూలిక.

“ఇది దారికట్టు మొనక,ట్టిది కాంతా వశ్యకరణ మిది నీమది కిం,పాదవిం చు నో నశ్వర! పదిలం బని తెల్వి కొన్ని బదనిక లాగుఁగన్.”

శుక. 1.54.

దారికాడు

దారిలో సహాయంగా వచ్చే వాడు.

“నలి దారికాండు నై నడపించుఁ బథము.” పండితా. పర్వ. 367 పు.

దారి కాచు

ఎదురు చూచు.

మాటా. 17.

దారికి వచ్చు

చెడు నడవళ్లు మాని సత్పథములో నడచు.

దారిలో పడు.

“పిడింక దారికి వస్తాడనే ఆశ లేడు. పూర్తిగా చెడిపోయాడు.” వా.

దారి కొట్టు

దారిదోపిడి చేయు.

త్రాన్.

దారిపట్టు

వెళ్లిపోవు.

“రాగానే నాలుగుమాట అనేసరికి వాడు వచ్చినదారిపట్టి వెళ్లిపోయాడు.”

వా.

దారిపడు

దారికి వచ్చు.

“బుద్ధి రాజేసి యిప్పుడు దారిపడఁ దిద్దుకొందు.”

వర. రా. అర. పు. 207. పంక్తి. 24.

దారి మళ్లించు

మంచిదారికి త్రిప్పు.

“నీ స్నేహితుణ్ణి కాస్త దారి మళ్లించు నాయనా! నీకు పుణ్యం ఉంటుంది.”

వా.

దారిలో పడు

రీతికి వచ్చు.

“ఇప్పుడిప్పుడే కాస్త ఆఫీసు దారిలో పడుతూ ఉండి.” వా.

దారుగపాలు

ఒక రకమైన మల్లబంధము.

“... ఝాటు ధామకపాలు దారుగపాలు దారుధాను ... మొదలగు పగు నాలుగు విసరులు...” ప్రబంధ. 78.

దారుధాను

ఒక రకమైన మల్లబంధము.

చూ. దారుగపాలు.

దారున

తటాలున.

“పొదిగొన్న ఘనావళిలోన నుండి దా, రున నెదురై వైభవనిరూఢిఁ జలం గడికొంద అంగనలో.”

యా. 3.73.

శకాం. 8.7.

దారిగుంటలో కుక్క అగు

తాత్కాలికంగా సత్ప్రవర్త

నకు ప్రతిష్ఠ తీసుకుని వెంట

వెంటనే మరిచిపోతూ ఉండు.

“నా డేమా దారిగుంటలో కుక్క అయ్యాడు.” వా.

దారితోక

దాని అనగా నుగ్గులతో

గుండ్రముగా అమర్చిన

కుంపటి. దానికి ప్రక్కగా

ఆనించి యుంచిన కాగు.

దీనినే పొంత అంటారు.

‘పొయిలో పెడితే పొంతలో

దూరి వస్తాడు’ అని సామెత

కూడా దీనిమీద యేర్ప

డిందే.

“పెనిమిటి చేనిపాటు పడి పేర్పుశ్రమం బున నింటి కేగుడెం, చినతటి దారి తోచకపయి జేర్చిన కాగులనీరు మజ్జ నం, బున కమరించి...”

శుక. 2.335.

దావకూళ్లు

తాళ్లు. సం. 11. 3. భా. 156.

దావతి బడు

అత్యాసక్తి చెందు.

ఈ దావతే నేటి ధావంతం

కావచ్చును.

“ఏవే నుపాయాలు గావు ఎక్కువ భక్తే కాని, దావతిఁ బడక యిది దక్కితే సులభము.”

తాళ్లు. సం. 6.49.

“పిల్లలూ పెండ్లాము అని అంత ధావంతం పడితే రేపు వదలిపోవలసి వస్తే ఏం చేస్తావు?” వా.

దావా వేయు

వ్యాజ్యము వేయు.

“కొద్దులో దావా వేస్తే తప్ప ఈ వ్యవహారం తెగదు.” వా.

దాసరికొయ్య

ఒక రకమైన చేప.

“కొరద దాసరికొయ్య కొఱ్ఱమీనులన ముచ్చంగి బేడిన జెల్ల చాఱమీను,”

హంస. 4.187.

దాసరిగాడు

తాబేలు.

దాసరిపాము

ఒక రకమైన పాము.

శ. ర.

దాసరిపిట్ట

నామాల పిట్ట.

శ్రాన్.

దాసరిబుట్ట

దాసరులు బిడ్డ మెత్తుకొను

టకై ధరించు బుట్ట.

“వేసరి యే మటన్న నిలు వెల్వడఁ జాలఁడు చేత నంటి మా, దాసరి బుట్టయు స్మృదుకదావళి దట్టియుఁ గాని కాన మో, వేసరిమ ధ్య నీప్రతిన గల్పు.”

వైజ. 3.94.

దాసికత్తె

పసికత్తె, సేవకురాలు.

“దేవలఁ గనుఁగొన్న నా బల్మిఁ జాపుచు, దాసికత్తెలఁ గన్నఁ దార సిలుచు.”

మల్ల. 3.10.

దాసునితప్పులు దండముతో సరి

ఆశ్రితుని తప్పులు క్షమించ

తగినవి అనుపట్ల ఉపయో

గించే పలుకుబడి.

గీర. గురు. 36.

దాస్యము నీగు

బానిసత్వమును విడిపించు.

“జనని దాస్యంబు నీఁగిన కల శ్రేష్ఠండు.”

పారి. 2.72.

దాష్టికము చేయు

జులుము చేయు.

“సువృష్ట దాష్టికం చేస్తా నంటే ఎవ రూరుకుంటారు? నాలుగు వాయించి పంపిస్తారు.”

వా.

దాహ మిచ్చు

దాహము తీరుటకై నీళ్లు

మొదలయినవి యిచ్చు.

“తక్కువపడ నొకపూట కిన్ని దాహం బిచ్చువారనుం గలకే యని యనేక ప్రకారంబుల బోధించి.”

సానందో. 5.13.

దిందుపడు

మూర్ఛపోవు.

శ్రాన్.

దించి దిగవ పెట్టేవరకూ

చచ్చేవరకూ.

చనిపోయేముందు మంచం

మీదనుండి దిగువ పెట్టడంపై

వచ్చిన పలుకుబడి.

“వీడు దించి దిగవ పెట్టేవరకూ యింతే. ఇక మంచిదారికి వస్తాడనే ఆశ లేదు.”

వా.

దిందుపడు

డిందుపడు; క్రిందుపడు.

“దిందుపడ్డ లోకులకు ద్రిష్ట మిదే కాదా?”

తాళ్ల. సం. 9.56.

చూ. డిందుపడు.

దింపుడుకళ్లం ఆశ

ఆఖరు ఆశ.

చూ. దింపుడుకళ్లము.

దింపుడుకళ్లము

శవాన్ని మోసుకు పోయే

టప్పుడు స్మశానం ఇంకా

కొంత దూరం ఉండగా
'దింపుడుకళ్ళము' అని ఒక
ప్రదేశం ఉంటుంది. అక్కడ
దింపి ముఖమిది గుడ్డ తీసి
చూచి తరవాత యెత్తుకొని
పోతారు. ఒకవేళ యింకా
ప్రాణం ఉండి కాస్త కడులు
తాడేమో అని ఆశతో
ఆపని చేస్తారు.

చూ. దింపుడుకళ్ళం ఆశ.

దింపులకు తెచ్చు

తిరస్కరించు.

“ధనుర్లతల వంపు దింపులకుఁ దెచ్చు
కొమరు గలకనుబొమలును.”

చం. రా. 3.98.

దింపులు వోవు

వేలాడు.

“అందంద వజ్రోరహములు దింపులు
వోవఁ, దొడుక నిచ్చుట యెట్లు దుగ్ధ
రసము.” కాశీ. 4.18.

దిక్కమొగ మగు

1. దిగ్భ్రమ చెందు.

“దిక్క మొగము గాఁగఁ జిక్కు
భటులు.” విజయ. 3.157.

2. దిక్కులు పట్టు.

“ఎక్కడి పద్మజాండ మని యేగిరి
దిక్కమొగంబు లై సురల్.”

సూర. 2.134.

దిక్కా-(కోకో?) మొగ మగు

దిక్కుకు ఒకరు ముఖ మై
పాటిపోవు.

కాందిశీకు డగు.

“దిక్కా మొగము లైరి దిగ్భపతులు.”
పారి. 5.37.

దిక్కా మొగము కాక దిక్కో
మొగము అనునది సరి య
యిన పాఠ మయి యుండును.

“గబ్బిమెకములు దిక్కా మొగంబు
లయ్యె.” రాజ. విజ. 3.36.

దిక్కు

ఆశ్రయము, ఆధారము.

“కలిగి కలఁగని మనముతోఁ గాళ
పాసి, విభునిఁ దలఁచుచు దిక్కు నీవే
యటంచు.”

కా. మా. 1.47.

“నీది క్కెవ డున్నాడో చెప్పుకో.”

వా.

“దిక్కు లేనివాడు.”

వా.

దిక్కు దెన

అండా దండా; అండా

ఆపూ.

జం.

“దిక్కుదెసయు నీవ దేవ.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 65.

“మా కన్న దిక్కు దెసా నీవే.” వా.

దిక్కు గానకుండు

దిక్కు తో చకుండు,

దిగ్భ్రాంతి చెందు.

“దిక్కు గానక దీనతాధీనహృదయుఁ,
డగుచు.” కా. మా. 3.193.

దిక్కున్నచోట చెప్పుకో

ఏం చేసుకుంటావో చేసుకో

అని బెదిరింపుగా అనుమాట.

“నేను చచ్చినా యీ యిల్లు నీ కివ్వను,
నీకు దిక్కున్నచోట చెప్పుకో.” వా.

దిక్కు-చిక్లు

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

చాన్.

దిక్కు-మాలినంత

1. అధిక మయిన, ఇది అది అని చెప్ప వీలు లేనంత.

“వాల్లింట్లో దిక్కుమాలినంత పని.”

వా.

2. పనికి రానిది-విశేషణంగా.

“ఇంత దిక్కుమాలిన పని వేటొకటి ఉండదు.”

వా.

“వాడు వట్టి దిక్కుమాలిన పెథవ.”

వా.

దిక్కుమాలిన పీనుగు

1. దిక్కు లేని శవము.

2. ఒక తిట్టు.

భార. అశ్వ. 1.46.

దిక్కు-మాలు

1. రక్షణము లేని దగు.

“కాకంబులు నఱవఁగ నిడుద నిదుర, నొలసి తెలుప దిక్కుమాలి యున్నాఁడు గజే.”

భార. ఆశ్ర. 2.162.

భాగ. 8 స్కం. 71.

2. దిక్కు లేని దగు.

“దిక్కుమాలిన దాన దిక్కుయి కావరే.”

వీర. 2.125.

దిక్కుల పాఱ జల్లు

తిరస్కరించి పార వేయు,

లెక్కించక పోవు.

“ఎక్కడి దుర్మదుండొ తన కే నొనరించిన రత్న పూజనలో, దిక్కులఁ బాఱ జల్లి.”

కా. మా. 2.116.

దిక్కులు చూచు

దిగ్భ్రాంతు డగు.

“బలమతి రఘురామపై దృష్టి నతఁడు, సాలవక దిక్కులు చూచుచు నుండె.”

సుగ్రీ. పు. 23.

దిక్కులు పాఱ జూచు

నిస్సహాయస్థితితో చూచు,

నిర్వాప్తపారి యై యుండు.

“.....ఆతనిం గనుఁగొని పల్కుదై న్య మధికంబుగ దిక్కులు పాఱఁజూచుచున్.”

శుక. 2.276.

“ఏమీ తోచక వాడు దిక్కులు చూస్తూ నిలబడినాడు.”

వా.

“వాడు ఊరికే దిక్కులు చూస్తూ కూర్చున్నాడు.”

వా.

దిక్కులు పిక్కటిల్లు

దిక్కులు నిండు.

“వైనతే,యుని మణిచిత్ర వేత్రకర హుంకృతి దిక్కులు పిక్కటిలఁగన్.”

పారి. 3.22.

“సిద్ధకిన్నర దండె మొదలయిన హృద్యానవద్య వాద్యవిశేషంబులు దిక్కులు పిక్కటిల్ల నిర్దోషంబులు బోరుకొల్పు...”

హంస. 3.29.

దిక్కులు ముట్టు

దిగంతములకు వినబడునట్లు.

“కొండల్లాలఁగ నెత్తి మొతుకొని దిక్కుల్యుట్టుఁ గీఁ పెట్టుచున్.”

కా. మా. 2.147.

దిక్కులు సూచు

భయభ్రాంత మగు.

“వెగడంచు దిక్కులు సూచుచున్న సారంగియ పోలె.”

భార. ద్రోణ. 1.17.

ది క్కెడసిన రీతి

దిక్కు లేనట్లుగ, నిరాధార
ముగా.

“ఒక్కతనె గ్రుక్కు మిక్కుని, ది
క్కడసినరీతి నుండి తెరువరు లెవరో...”
హంస. 4.286.

ది క్కెవరు లేరు

నిస్సహాయతను సూచించు
మాట.

“నా హృదయము వెత యూహించి
వారింప ది క్కెవరున్ లే రిక...”
కళా. 6.54.

దిజ్ఞాత్రముగా

సూక్ష్మంగా.

ఏదైనా ఫలానాచోట ఇల్లు
ఉన్నది అని చెప్పవలసి
నప్పుడు వివరా లన్నీ చెప్పక
ఆ దిక్కుగా ఉన్నదని
వేలితో చూపిస్తారు.
అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
కాశీ. 5.187.

హ. దిక్ప్రదర్శనంగా.

దిగంబడు

1. తగ్గు.

“దిగంబడ దాక లింతయున్.”
పాండు. 4.177.

2. వెనుక పడు.

“మే మందరం కలిసే బయలుదేరాం.
వాడు మధ్యలో దిగబడి పోయాడు.”
హ.
హ. దిగబడు.

దిగ గారు

రక్తము స్రవించు.

“కాముని యేట్ల దిగ గారేటి దేహాలు,
బోమిటి తమబనుకే బొడ్డ దనేరు.”
తాళ్ల. సం. 7.27.

దిగ గాటు

దిగులు పడు - దిగాలు పడు,
నిరుత్సాహపడు.

“...వీడు మగఁ డైనఁ గదా, తెగు
దుఃఖం బనుకొంచుం, దిగఁ గాటుదు
రెపుడు నెమ్మది న్వగ మిగులన్.”
శుక. 3. 516.

దిగ జాటు

తొలగు.

“తొగతేనిలో కందు దిగజాటె.”
విప్ర. 2.68.

దిగజార్చు

జార్చు.

“పయ్యెద దిగజార్చు.”
క్రీడా. పు. 22.

దిగ జెమట పట్టు

ఒళ్లంతా చెమటలు కారి
పోవు.

సారం. 3.162.

దిగ దన్ను

వదలి వేయు.

“దించి నురతవేళ దిగఁ దన్ని విడిచిన,
పగ.”
కవిక. 4.190.

దిగదాటు

దిగు.

“కాంచి యుదంకుడు గ్రమ్మన దిగ
దాటి, వెనుకొనునంతకు గనపపుట్టె,
జొచ్చె నయ్యురగము.”

భార. ఆశ్వ. 3. 105.

దిగదిగ

1. మెఱయుట యందలి అను
కరణము.

“అబ్బరుచి దూర్పు దిగదిగ యంచు
మెఱసె.” మను. 4. 60.

2. ధ్వస్యనుకరణం.

“మృగములు మెడ లెత్తి చెవులు
దిగదిగ నిక్కిరించి విశలాలకించి.”
నవ. 1.50.

3. శీఘ్రముగా; గలగలబా.

“లే, జిగురరటాకులు పెట్టిరి, దిగదిగ
నడ్డవియాజ్ఞ దివ్యపురంధ్రుల్.”
భీమ. 2.128.

దిగ దుడుచు

చుట్టు తిప్పి పార వేయు.
మంత్ర తంత్రాదులతో
ఏదైనా నొప్పి వచ్చినప్పుడు
దేనినో దిగదుడిచి వేస్తారు.
అట్లే దిట్టి తీయుటకు నిమ్మ
కాయో ఏదో దిగ దుడు
స్తారు.

“క్రమ్మన భసితంబు గలయంగఁ జల్లి,
ముమ్మారు దిగఁ దుడ్చి ముట్టె నంత
టను.” బస. 6.150.

దిగ ద్రావు

1. హరించుకొను.

“ఇతఁ డాయుధంబు దిగద్రావి యచే
ప్రతఁ బొందు.” భార. ద్రోణ. 5.305.

2. వదలు, విడిచిపెట్టు.

“భూధరరాజకన్య మణిభూషణముల్
దిగద్రావి.” హర. 4.9.

3. గర్భస్రావము చేసుకొను.

దిగద్రొబ్బు

క్రిందికి త్రోయు.

“రక్కసుల తేడు తన తొడలపై
నుండ నీక గొబ్బిన దిగద్రొబ్బి.”

భాగ. 7 స్కం. 184.

దిగద్రోచు

విడుచు.

“కలఁక యెంతయు దిగఁ ద్రోచి
చెలువ మెసఁగఁ, జేర వచ్చిన ప్రియ
భామ గారవించి.” పారి. 2.15.

దిగనాడు

వదలిపెట్టు.

“తగ దింతటి సర్వజ్ఞత, దిగనాడుము.”
నిరంకు. 3.16.

దిగనారుక పోవు

కృశించి పోవు.

“వాడు నానాటికీ దిగనారుక పోతు
న్నాడు.” వా.

దిగనాశిల్లు

కృశించు.

“వీడు రోజురోజుకూ దిగనాశిల్లి పోతు
న్నాడు.” వా.

దిగపారు

అంతటా వ్యాపించు.

“వెళ్లఁబెట్టునొ పూర్ణవిధుకాంతి
మొగమున, దిగపారునో పెండి తెలివి
మేన.” నిరంకు. 4.91.

దిగబట్టు

క్రిందికి లాగు.

ప్రా. ౯.

దిగబడి పోవు

వెనుకపడి పోవు.

“ఇందాకా మాతోనే వచ్చాడు కానీ మధ్యలో ఎక్కడో దిగబడి పోయాడు.” వా.

దిగబడు

బురదలో కూరుకొని పోవు.

“పంకము గొరిజ దిగబడడం బహువ లేవు, మన్ను లివ్వేళ రేగటి మన్నులందు.” మను. 4.20.

దిగబాటు

మిగిలినది, శేషము.

ప్రా. ౯.

దిగబాటు

1. క్షీణించు, తగు.

“కాంతి దిగబాటుఁ బ్రాచిముఖంబు నందుఁ, బద్మిణీ ముఖ వికసనప్రౌఢి నడలె.” కవిక. 4.63.

2. అంతటా వ్యాపించు.

“వెళ్లఁబెట్టునొ పూర్ణ విధు కాంతి మొగమున, దిగబాటునో పెండి తెలివి మేన.” నిరం. 4.91.

యా. దిగపారు.

దిగబెట్టు

1. వదలిపెట్టు.

“మా అబ్బాయిని స్కూల్లో దిగబెట్టి వస్తాను. ఉండండి.” వా.

2. మిగుల్చు.

“ఒక్కపండు కూడా దిగబెట్టకుండా మా అత్త అంతా తినేసింది. ఇప్పుడేం చెయ్యనూ?” వా.

దిగబోతలోకి వచ్చు

వెనుకకు మరలు.

“నాలుగు డబ్బులు చేరేసరికి ఈ మధ్య మహా త్రుళ్లిపోయాడు. వ్యాపారం కాస్తా దివాలా తీసేసరికి ఆయన కాతుళ్లంతా దిగబోతలోకి వచ్చింది.” వా.

దిగమోపు

దిగ దుడుచు.

“అరుదుగ రక్షపూస యఖిలాంగములన్ దిగమోపు చాడ్చునన్.”

భో. 5.150.

దిగ మ్రింగు

పూర్తిగా మ్రింగు.

“కడతేటఁగ నిత్తునె యింక వారలన్, మిక్కిలి శక్తి మీఱ దిగమ్రింగెద నంచుఁ బరిపవంపఁగన్.”

దశా. 2. అవ. 332.

దిగవిడుచు

వదలిపెట్టు.

“తగు సుమహేశ్వరోదయ, మగు గృహమును బ్రబలనిద్ర నందిన భార్యన్, దిగవిడిచి యెక్కడేని యు, జగతీశుఁడు సనె నిశీఢ సమయము నందున్.” భాగ. 4. స్కం. 407.

హరి. పూ. 5.222.

దిగవైచు

1. విడుచు.

“చెప్పెడి దేమింక నొకచో, దెప్పర మగు నుక్కుజేను దిగవైచిన వే, నెప్పుకొని కదలకుండెడు, కప్పు తెఱంగు నను జేరు గదలక నిలిచెన్.”

శుక. 2.11.

2. పడవేయు.

“వటముక్తింద నన్నిటి దిగవైచు
వాడు.” కేయూర. 3.70.

దిగ వైచుకొను

తొల్పు, ధరించు.

“అపిడ ఒళ్లంతా సొత్తులు దిగ వేసు
కొంది.” వా.

దిగాలుపడు

దిగులు చెందు.

రూ. దిగాల్పడు.

దిగాల్పడు

చూ. దిగాలుపడు.

....దిగు

సంబంధము కల్పించుకొను.

“ను వ్యాపనిలో దిగడం నా కిష్టం
లేదు.” వా.

“వద్దు వద్దంటే వ్యాపారంలో దిగాడు.
ఉన్న దంతా ఊడ్చుకు పోయింది.” వా.

దిగుజాతి

తక్కువజాతి.

“అతి వశిత్వము దిగుజాతు లగ్రజాతి,
ననుసరించుట...” ఆము. 4.277

దిగుదల

దిగువ-తగ్గుగా నున్న భాగము,
శ.ర.

దిగుమతి చేయు

ఇతర దేశములనుండి సరుకు
లను తెప్పించుకొను.

బ్రౌన్.

దిగు దిగు దిక్కును నాట

ఒక రక్తమైన బాలక్రీడ.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 460.

దిగులుగొను

దిగులు పడు.

“దిట చెడక దిగులుగొని నట, సాట
లారక వెనుక ముందుఁ జూడక...”
హంస. 5.186.

దిగులుపడు

భయపడు; అందోళన చెందు.

“ఘోరభంగిఁ దోరణారూఢుఁడై
యారెచ్చి, గగన మగల జగము దిగులు
పడఁగ.” రామా. 6.201.

“డబ్బు లే దని దిగులు పడితే ఏం
లాభం?” వా.

దిగులుపఱచు

దిగులు పడునట్లు చేయు.

బ్రౌన్.

దిగులుపాటు

భయము.

శ.ర.

దిగులు - యదారు

చీకు చింత. జం.

“వాడు దిగులూ యదారూ లేకుండా
వాళ్లనాన్న సంపాదన తింటూ బతుకు
తున్నాడు. మం దున్నది ముసళ్ల
పండుగ.” వా.

రాయలసీమలో ప్రచురంగా
వినిపించే పలుకుబడి.

దిగులు సొచ్చు

దిగులు కలుగు.

“దేవతలకు దిగులు సాచ్చె.”

భార. శాంతి. 6.444.

దిగువాటు

క్రిందిభాగము.

“పానపాన నల తెల్లమబ్బుపాంతన
దిగువాటున నదె కలదో లేదో, యను
మాత్రము గాఁగఁ గంటివా నృప
తనయా!” సా. 1.124.

దిగువాయిగా చూచు

తక్కువగా చూచు.

“దీనులయినవారి దిగువాయిగాఁ జూచి,
పరము గనక నూతఁ బడును వేచు.”
వేమన. 3. భా. 126.

దిగువాటు

పొరలి పారు.

“చింది పయిం దిగువాట.”

విజయ. 1.72.

దిగ్గనాడు

విడుచు, జార్చు.

“పయ్యెదఁ దివసీక పట్టు నింతకు
మున్ను, సిగ్గు నే సంగతి దిగ్గనాడె.”
కవిక. 4. 178.

దిగ్గాలు

కృశించు.

“బద్ధమన మరుఁడు దిగులున, దిగ్గాఱి
గిరింద్రకన్య తేఁకవ తప్పక.”
పార్వ. 3.59.

దిగుడుకు దిగుడు

చాలా తక్కువది.

“శ్రీ వేంకటేశ్వర సీసేవే ధ్రువపదము,
దేవతాంతర మెల్లా దిగుడుకు దిగుడు.”
తాళ్ల. ౮. 8.201.

దిగున లేచు

ఉన్నట్లుండి లేచు.

ధ్వన్యనుకరణముగా ఏర్పడిన
పలుకుబడి.

“దిగున లేచి నిల్చి యువతీమకరాంక
శుభావతారు.” శుక. 1.293.

దిగ్గోరు

కోయు పైరునకు ముందు
పైరు. శ. ర.

దిగ్భ్రమ

దిక్కు తోపము.

“గడియితోఁ బెనఁగి దిగ్భ్రమఁ దత్త
తీంప.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1108.

దిచ్చుమొగ మగు

అదృశ్య మగు. శ్రావ.

దిటదప్పు

దిటవు తప్పు.

సుస్థితిని కోలుపోవు.

“పుణిచి నింగియును దిట దప్పు, దిట
దప్పు నెందుఁ బ్రతిధ్వనుల్ నిండ.”

పర. రా. బా. పు. 201. పంక్తి. 17.

దిటదేటు

ఆరితేరు, గడితేటు.

“దిన మొకవింత గాఁగ దిటదేటె వధూ
మణి కేళిచాతురన్.” సీమం. 4.4.

దిటవరి

ద్వైర్యశాలి.

“తగఁ బ్రాంసుదారలతోఁ దగవుల
కేర్పడి, యే దిటవరి నిర్వహించి
మించె.” ఆనంద, పీఠ. 59.

దిట్టపడు

గట్టిపడు.

“పులుసు కాటుక మొగంబున దిట్ట పడఁగ.” అ. మ. క. 1.25 పు.

దిట్టపడుచు

1. దృఢపరుచు.

“చందాసాహేబు నిగ్గడిపించి యాహి రాయిత మొహదినీ ఖాను వెంట నంటి రా దిట్టపఱచి.” ఆనంద. పీఠి. 106.

2. సమకూర్చు.

“తగిన జగడంపు సామానుల దిట్ట పఱచిన.” ఆనంద. పీఠి. 106.

దిట్టాడు

అతిశయించు.

“దేవా! కయ్యముతోడి వేడుక మదిక దిట్టాడ మర్త్యండు నే, శ్రోవక జేతుల తీరట వుత్తు నని కోరున్.” ఉ. హరి. 5.21.

దిడ్డివాకిలి

చిన్నవాకిలి; దొడ్డివాకిలి.

రంగ. రా. యు. 308 పు.

దిడ్డి వైచు

పల్లకీలవంటి వాని వాకిటి

కడ్డంగా పరదా వేయు.

“పైడి పాలకీ, నప్పువుబోడి నుంచి మెఱుఁగారెడు బంగరు వ్రాత పచ్చడం, బొప్పుగ దిడ్డి వైచికొని యుబ్బుమెయిం గొనిపోయె నింటి కిన్.” పరమ. 2.38.

“తగు వాహనముల నంతఃపురకాంతల నిడి దిడ్డు వైపించుపొగడులును.” కళా. 8.29.

దిద్ది తీర్పు

అందముగా తీర్పు, సరి

చేయు, చక్కజేయు.

“తన శృంగారవనంబులో నగరిపాంతం జక్కఁగా దిద్ది తీర్చిన పూఁదేనియ యేటి కాలవ దరిన్.” పారి. 1.71.

దిద్దినయట్టు లుండు

తీర్చి దిద్దినట్లుండు.

“ముద్దులు గారు నెమ్మొగము మోహ రసంబులు చిందుగుబ్బలుక, దిద్దిన యట్టు లుండుజగిఁ జేతెడు చెక్కలుఁ గావిమోవియున్.” హంస. 3.24.

దిద్దు

నేర్చుకొను; నేర్పించు.

అక్షరములను నేర్చుకొను

నపుడు దిద్దుట అలవాటు.

తద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.

“.....ఇచటి కిమ్ముని వరేణ్యుఁ, జేతేర దొరఁకొని యెన్నియో నాశ్లయ్యె, నేమేమి దిద్దితి వెఱుఁగఁ జెపుమ.” కళా. 2.31.

“నీ నేర్చిన ట్లెల్ల దిద్దు మనుచు, నొప్ప గించితి నిమ్మహాయోగివర్యు.” కళా. 2.31.

దిద్దుగడ

దిద్దుపాటు.

“మిముబోం ట్లాఁడుది పల్కు దిద్దు గడవక మేలందురే.” అచ్చ. భా. 1.41.

దిద్దుపాటు

1. సవరించుట.

2. శిక్షించుట.

దిద్దుబడి

దిద్దుపాటు.

దిద్దుబాటు

రూ. దిద్దుపాటు.

దిద్దువడు

శిక్షణము పొందు.

“దేవకులనాథ నా యొద్ద దిద్దువడిన,
పాలఁతి యెన్నఁటికిని నన్నుఁ బోలఁ
గలదె?” వాల్మీకి. 3.37.

దినకొత్తలు

నిత్యనూతనములు.

“దీపనము లై తేను దినకొత్తలు.”
తాళ్ల. సం. 11.11.

దినకోరు

రోజుకూలి.

“దినకో రనంగ వెలయు దినరోజు...”
ఆం. భా. తృ. 32.
రూ. దినగోరు.

దినగోరు

ఒక మనిషికి ఒక దినమునకు

వచ్చు కూలి గింజల భాగము.

“తివుటఁ జొక్కలతేని దినగోరు మెసఁ
గిరి, వండ్లు డుల్చిరి కల్పపాదపంబు.”
నైష. 7.81.
చూ. దినకోరు.

దినచర్య

ప్రతిదినము చేయు పని.

దిన చల్వలు

రోజు కొక్కటివంతున ఉప
యోగించే చలువ చేసి న
బట్టలు.

“నిద్దంపు మేలిసాములు, దిద్దిన కస్తూరి
బొట్టు దినచల్వలు నై.”

విజ. 2.144.

దినబత్తెము

రోజుకూలి.

“ఏ,లా వచియింప నీకు మొదలక దిన
బత్తెము నే నొడంబడన్.”
హరిశ్చ. 4.192.

దినదినము

ప్రతిదినము.

“దినదిన మట్లు తత్పరమతిం బదివేపురు
పేరఁటాండ్ర కర్చన లానరించి.”
పారి. 5.58.

దినమత్తులు

నిత్యమత్తులు.

“దినమత్తులము మా తెలివేటిది.”
తాళ్ల. సం. 8.124.

దినరోజు

రోజుకూలి ; ప్రతిరోజు.

“పగటి గ్రాసంబు దప్పక యుండ దిన
రోజు, మాదిరి నొంటరి జోదుమూఁక.”
రా. వి. 5 ఆ. 13.

దినవహి

జమా ఖర్చు.

“కాల మక గనికు డప్పుడు తీర్చి
లిఖించినట్టి యా, దినవహి లెక్కవ్రా
లనఁగఁ దెల్విగఁ జొక్కలు పర్వ నత
తీన్.” హంస. 1.142.

దినవెచ్చము

ప్రతిరోజూ అగు ఖర్చు.

“దినవెచ్చమునకు నై తనమేనఁ గల
సామ్ము, కొదుకక బచ్చింటఁ గుదువ
వైచు.” పాండు. 3.16.

దినసరులు

1. ఒక రకమైన ధాన్యము.
2. దినచర్య వ్రాసిపెట్టు పుస్తకము.

“ఒనరంగ రాయలపేరిటి, దినసరు లాక్షత్రయలకుఁ జేటపడంగన్.”

కృష్ణ. 8.104.

దినవారములు

అంత్యక్రియలు.

దినసంత లెక్క

ఎక్కు వగు, సమ్మర్ద మగు.

“శానేవారు తినేవారు కూడి కూడి మూఁకలై, దినసంత లెక్క నిదె జేమలార రాణ్!”

తాళ్ల. సం. 8.170.

దినాలు

చూ. దివసాలు.

దినసు ఏర్పు

ఉన్నవానిలో మంచి వైన వానిని ఎన్నుకొను.

“తెలిమొల్ల మొగ్గలు దిన సేర్పి కూర్చిన, మగఁటిమి హెచ్చని పొగడ వలయు.” రాజగో. 4.75.

దినసు మీటు

సాటి లేని దగు.

“తెరిగంటిదొర లెల్ల దినసు మీతిన లెంక, లలరు విడ్డొల్పు ముద్దుల మఱింది.” అచ్చ. బాల. 6.

దినసు వచ్చు

సమాన మగు.

విజయ. 1.100.

దిప్పకాయ

శుంఠ. ఒక తిట్టు.

“దిప్పకాయవువలెఁ దిరిగి యిల్వరునఁ, దప్పంగ నడతురా...”

ప్రభులిం. 8.66.

దిబ్బ చూపు

దిబ్బగా యేర్పడు.

“అసలడుగువడియె నెఱి నినుక దిబ్బ చూపె నిద్ర చవి యయ్యె.”

కాశీ. 8.28.

దిబ్బడ ఎత్తు

చూ. దిబ్బ డెత్తు.

దిబ్బ డెత్తు

శీతంతో చెవులు దిమ్ముపడు.

దిబ్బతీర్థ మగు

ఒకచోట గుంటగా నీరు నిలుచు.

“కటిదఘ్నంబులుఁ బెందొడల బంటులు నైయెగ నుబ్బి దిబ్బతీర్థంబు లై పొరలి తెర లెత్తి.” విప్ర. 2.14.

దిబ్బడ వేయు

తైత్యాధిక్యంచేత ముక్కు, చెవులు మూసుకొని పోవు.

“రాత్రి ఆరుబయట పడుకొన్నానా? తెలవారేరికి జలుబు చేసి ముక్కు దిబ్బడ వేసింది.” చా.

చూ. దిబ్బ వేసి యుండు.

దిబ్బలు వెట్టు

కుప్ప వోయు.

“దిబ్బలు వెట్టుచుఁ జేరిన దిదివో, ఉబ్బు నీటిపై నొకహంస.”

తాళ్ల. 1.64.

దిబ్బ వేసి యుండు

చెవులు మూసికొని పోవు.

(శైత్యంతో.)

చూ. దిబ్బడ వేయు.

దిబ్బ మెత్తు

ప్రమాణము చేయు.

ప్రమాణం చేసేటప్పుడు

దీపం ముట్టి ప్రమాణం

చేయడం ఇత్యాదులు ప్రసిద్ధ

ములు. అందుపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“దిబ్బ మెత్తగ వచ్చు నబ్బరపుం

గల్గి, మేర మీతి నరీతి మెలగఁ

డనుచు.” పాండు. 1.62.

దిమిదిమి యని

మద్దెల మ్రోగుట లోని

ధ్వన్యనుకరణము.

“దిమిదిమి యనుచు నంచెల మ్రోయు

బాట, లమరనారీమణు లాడుచంద

మున.” రం. రా. కిష్కిం. 219 పు.

దిమ్మగొను

పొరబాటు పడు.

“తెఱగఁ గలుగఁక యపు డట్లు దిమ్మ

గొంటి, తలఁపఁ దననుండి రా నట్టి

తప్పు గలదె.” రాధికా. 3.45.

దిమ్మ తిరుగు

1. చెడ తిరుగు.

“జక్కవచా లక్కజపు వేడుకల దిమ్మ.

తిరుగుచు నకరువుల్ దిగిచికొనఁగ.”

నృసింహ. 2. ఆ.

“తేపతేపకు దిమ్మ దిరుగుఁ జ మ్మని

మీఁద.” శ్రవ. 3.26.

2. తల తిరుగు.

“దప్పి తోడఁ గూడి నొప్పింపఁ

గన్నులు, మేను దిమ్మ దిరిగి మిడికి

పడుచు.” వరాహ. 12.64.

దిమ్మపడు

మాన్పడు.

“నదులు వేగము మాని నలి నట్టై

నిలిచెఁ, గదల వీవక సదాగతి దిమ్మ

పడియె.” సిం. భాగ. 2.29.

దిమ్మగొను

బాధ నొందు.

“శ్రీకృష్ణుడే గొను చిలుకపల్కులు

విని, గుమ్మగుమ్మని చెవుల్ దిమ్మ

గొనఁగ.” రాధికా. 2.20.

దిమ్మపడు

గడియ పడు.

“దిమ్మ పడియె నన గడియ పడియె

ననుట దోచు.” ఆం. భా. తృ. 116.

దిమ్మెట్టు పడు

చెవుడు పడు.

శ్రావ.

దిమ్మెత్తు

జడత్వ మందు, బాధ నొందు.

“తల దిమ్మెత్తెను మోపు మోచుక్రియ

డెందం బేమె వెత్తెతిస,ట్టుల కానం

బడె.” నా. వి. 2.101 పు.

దిరదిర తిరుగు

తిరుగుటయందలి ధ్వన్యనుకర

ణము.

“ధరణి దిర దిర తిరుగుచందమునఁ

దోచె.” ఉ. రా. 6.235.

చూ. దిద్దిర తిరుగు.

దిద్దిర దిరుగు

గిరగిర తిరుగు.

“గోత్రధారుణీ, ధమ్ములు వ్రయున్
నయ్యునును దక్కఁగ నంబుఁడు లింకు
మూఁడులో, కమ్ములు దిద్దిరం దిరుగు...”

భార. ఆది. 4.38.

రామా. 4.39.

“ధరణీచక్రము దిద్దిరం దిరుగు.”

వీర. 3.223.

దిల్లవడు

డీలావడు, బలహీన మగు.

“ఉలము జలన దేహము, దిల్లవడఁగ
ధృతి దలంక దెప్పర మొందన్.”

భా. రా. ఆర. 2.256.

దివసంబు లెన్నుకొను

రోజులు లెక్క పెట్టుకొను.

దేనికోసమో ఎదురు చూస్తు

న్నప్పుడు ఉపయోగించే

మాట.

“ధైర్యవి, చ్యుతి దివసంబు లెన్నుకొను
చుక సతు నుండు రెఱుంగ లేరె?”

శుక. 3.147.

దివసాలు

లంత్యక్రియలు.

దివాలా తీయు

బాగా నష్టపడి ఆస్తిపాస్తు

లన్నీ పోగొట్టుకొను; చేసిన

అప్పులు తీర్చలేక ఉన్న

ఆస్తి కట్టి సరిపుచ్చుకొమ్మును.

బ్రాన్.

“జవిభీవ్యాపారం చేసి దివాలా తీసిన
వాడివి ను వొక్కడివే ఈ ఊళ్లో అగు
పిన్నున్నావు.”

వా.

“ఆ హోటలు దివాలా తీసిం దట.
అందుచేతనే రెండు రోజులుగా తెర
వడం లేదు.”

వా.

దివిటీగా వెలుగు

ఎక్కువగా ప్రకాశించు.

చూ. మూడు పూవులు ఆఱుకాయ
లగు.

దివిటీ లేకుండ వెలుగు

అతి పటాటోపముతో ఉండు.

“పేరిలింగము తనయధికార మెట్టు,
లూర సాగించుచున్నాడో యొకటి
చెప్పు, వేఱ చెప్పఁగ నేలయ్య వెలుంగు
చుండె, దివిటి లేకుండ మాటాడ నెవరి
తరము?”

నందక. 40.

దివిదారికొమ్ము

జింకకొమ్ములు రెండు చేర్చి

చేసిన ఒక రకమైన ఆయుధం.

గరుడగంబము (?)

“సింగోట యనఁగను, దివిదారి కొమ్ము
నాఁ దేజరిల్లు.” ఆం. భా. ద్వి. 205.

చూ. దివెదారికొమ్ము.

దివిదార్కొమ్ము

చూ. దివిదారికొమ్ము.

దివియకంబము

దీప స్తంభం.

“సప్తపాతాళ నాగేంద్ర చంద్ర
ముఖులు, ఘణమణిజ్యోత్స్న దివియ
కంబము లగుదురు.”

భీమ. 3.62.

దివియకోల

దివిటీ.

“ఎక్కుడు రథసంబుతో దివియ
కోలలకై వడి భంగసంగతిన్, బాడమిన
ఫేనముల్ మెఱసె.” వి. పు. 7.165.

దివియలవాడు

దీపం పట్టుకునేవాడు.

“దివియలవారిఁ గొని యపుడు తెగువఁ
దలారుల్.” సా. 3.27.

(తి)దివు దీవులాడు

వెనుకంజ వేయు.

“దివు కీపులాడక దెసలవఁ జనక.”
పండితా. ప్రథ. పీఠా. పుట. 178.

దివెకంబము

దీప స్తంభము.

“కుఱం, గటఁ బడిగంబుఁ గంచు దివె
కంబము గల్గిన పట్టెమంచ ము, త్కట
రుచి...” శుక. 4.22.

ప్రబంధ. 6.5.

దివెగూడు

దీపం చెట్టే గూడు.

“తెల్లజల్లెడు వేరు పిళ్ళారి దివెగూడు,
గాజుట్లదము కావుకరవటంబు.”
బహు. 5.129.

దివెదారికొమ్ము

దా స రు లు తెచ్చే దీప
స్తంభము.

దీనినే ‘గ రు డ గం బ ము’
అంటారు.

“ది వె దా రి కొ మ్ము దో ల్లి త్తి యు
బోడమ్ము.” ఆము. 6.6.

చూ. దివిదారికొమ్ము.

దివెపంజులు

దివిటీలు.

“దీ మ స పు పా రి వార దివెపంజులు
చేబట్టి.” తాళ్ల. సం. 10.166.

దివెల పండువ

దీపావళి పండుగ.

“ఓ యప్పు ! నీవు బావయుఁ, బాయక
నాతోడ దివెలపండువ కిటు ర,మ్మా.”
చెన్న. 3.151.

దివ్యటీకి దీప మగు

దిగదుడుపు అగు.

దివిటీ పెద్దది, దానిముందు
దీపం అత్యల్పకాంతి కలది
కదా.

“జహంగీరు, తే జముక డ దివ్యటీకి
దీపంబె యగున్.” గీర. 55.

దివ్యము

చాల మంచిది.

తెలుగువా రిది అన్ని టి కీ
ఉ ప యో గి స్తారు: ‘ఈవేళ
భోజనం దివ్యంగా ఉంది.’
‘ఆపాట దివ్యంగా ఉంది.’

సంస్కృతములోని మాటే
అయినా అందులో ఇంత
విస్తృత మైనస్ఫోరకత లేదు.

“ఆ దేవతంబులో న మ, హాదేవుని
నొక్క దివ్య మగుశుభవేళన్.”
హంస. 1.181.

దివ్యాణువు బ్రువ్వ

దీపం ఆర్పే ఒక రకమైన
పురుగు.

“గువ్వ గ్రద్ద దివ్యాణువుబ్రువ్వ గూబ,
యిల్లు సొచ్చిన శాంతి నేయింప
వలయు.” భార. ఆను. 4.119.

దివ్యీయకంబము

దీప స్తంభం.

“అయ్య యవుఁ గాక యంచును, దియ్య

మెసఁగ రాజుఁ జూచి దివ్యయకంబం,
బియ్యకొని..." విక్ర. 6.40.

రూ. దివ్యకంబము.

దివ్యేకంబము

దీప స్తోత్రం.

"గంట మాకులు గొని దివ్యేకంబ
మింత, యెరయఁ గూర్చుండి యాపూ
ర్ణి మేందువదన." శుక. 4.31.

విక్ర. 6.38.

దివ్యేకోల

దివిటీ.

"అలీలఁ గొఱవి దయ్యంబుల దివ్యే,
కోలలవారిగాఁ గొని గస్తు దిరిగి."

ద్వి. హరి. ఉత్త. 1667 పం.

దివ్యేచమురు

అముదం.

"అముదమ్ము దివ్యే, చము ర నంగ
నేరండ తైలము దలిర్పు."

శేంక. మాన. 72.

దివ్యేనకోల

కొఱవికల్పై.

"జంజాము దుందురు సురుడు దివ్యేన
కోల, యనఁ గావ్విడికాహ్వాయము
లమరు," ఆం. భా. ద్వి. 165.

దివ్యే యెత్తు

కాపురము నిలబెట్టు.

దీపము పెట్టు.

"దివ్యేయై త్రిసఫలము దేశర దింతె
కదవె," తాళ్ల. సం. 189.

దివ్యేల పండుగ

దీపావళి పండుగ.

"ఒండొరులతోడ దివ్యేల, పండుగ
యిదె వచ్చె నింకఁ బదిదినములకున్,"

చెన్న. 8.115.

దివ్యేల యమాన

దీపావళి అమావాస్య.

"మాసరివారు దివ్యేల యమా స క్త
నలుర నాడుబిడలక్, వాసి యెసంగఁ
దోకొనుచు వచ్చుచు నుండిరి."

చెన్న. 7.144.

దివ్యే లెత్తు

దీపములు పెట్టు.

"దినమునను సంజకడ యంచు దివ్యే
లెత్తు," శుక. 2.561.

దివ్యేనుడి

గోడలో దీపం పెట్టడానికై

అమర్చిన గూడు అని శ. ర.

దీపం పెట్టేందు కని కొయ్య

మొదలగువానితో చేసిన ఒక

స్టాండులాంటి దని బ్రౌన్.

రూ. దీపెనుడి.

దిశలు చెవుడు పడు

అతితర మైన శబ్ద మగు.

"దిశ లెల్లఁ జెవుడు పడఁగ."

రుక్మాం. 4.3.

దిశలు తాళములు వాయిం చ

నేర్పు

అసాధ్యకార్యములను చేయ

గల జాణ లని నిరసనసూచ

కంగా అనుట లో ఏర్పడిన

పలుకుబడి.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

దిశాపట్టంబు గావించు

దిక్కులు పట్టించు.

అనగా తఱిమి వేయు.

"పాశం బాఱఁగఁ దోలి యంతకు దిశా

పట్టంబు గావించి పూర్వాశాభీష్వరు
వెన్నడిం జని.” ఉ. హరి. 1.91.

దిశాపట్టముగా ఏగు

దిక్కులు పట్టి పోవు, కాంది
శీకు డగు.

“తనకు గా నని దయ్యం, బెదిరికి వర
మిచ్చు ననుట, చదురే యతఁ డేగె
మును దిశాపట్టముగాన్.”

ఉ. హరి. 1.97.

దిష్టికండ్లు

చెడుకండ్లు, దృష్టిదోషం తగు
లునవి.

కొందరి కండ్లు చెడ్డ వనీ,
వాళ్లు ఏదైనా అందంగా
ఉన్నదో, బాగుగా ఉన్నదో
చూస్తే దిష్టి తగులుతుందనీ
ఒక నమ్మకం.

“దానివి వట్టి దిష్టికండ్లు. అది వచ్చేసరికి
పాలు పిండుతున్నాను. అంత పాలూ
విరిగి పోయింది.” వా.

దిష్టి కొట్టు

దృష్టిదోషము తగులు.

“పిల్లవానికి దిష్టికొట్టిన టుండే. కాస్త
ఉప్పు చుట్టి పారవేయి.” వా.

దిష్టి తీయు

దృష్టిదోషము తొలగుటకై
మిరపకాయలు మొదలయి
నవి దిగదుడుచు.

“ఆవిడ పిల్లవానికి దిష్టి తీస్తున్న టుంది.
అటువైపు వెళ్లకు.” వా.

దిష్టిపీడతలు

నిప్పు)యోజకులు.

దృష్టిదోషము తగులకుండు
టక్తై పెట్టు పిడత అని
వాచ్యార్థము ; అలాంటివారు.
మాటా. 116.

దిష్టిబొమ్మ

దృష్టిదోషం తగులకుండా
పెట్టే బొమ్మ.

వికారంగా ఉంటుంది. దిష్టి
పిడతవంటిదే.

దినం తడుచు

దూషించు.

“అదిగో తల్లిగ గడుం దినం తడిచి
యూ రాధ్యంతముకొ బైపయిక్,
వెదకక బల్వరం బంచి.”

పరమ. 3.271.

సీతీసీ. 82.

దినంతు కొట్టు

దూషించు.

“పట్టంగ లేమి నొండొరలఁ బల్మఱుఁ
జాల దినంతు కొట్టుచుక్.”

కళా. 6.106.

దినంతులు గొట్టు

దూషించు; కేరింతలు గొట్టు.

“చెలి నేచి తని దినంతులు గొట్టె
మేనక, విడువు మాయ లటంచు
నొడివె శామ.” మను. 3.109.

దినమొల

దిగంబరుడు.

“యద్రా! సీవు భద్ర దేవద్రమాటవీ
వాటియందు, దినమొల దూఁబడింది
మిండల జంగంబ వై.” భీమ. 3.210.

దినమొలవాడు

దిగంబరుడు.

శ. ర.

దిస్సపోవు

వ్యర్థ మగు.

దిస్స మొలవాడు

దిగంబరుడు, బట్టలు లేని
వాడు.

“దిస్స మొలవానిఁ బసిఁ గానఁ ద్రిప్ప
వాని.” పాండు. 1.213.

దిస్సు వారగ నవ్వు

తుస్సు మని నవ్వు, దెసలు
సారగా నవ్వు.

“దిస్సువారఁగ నవ్వు తీగఁవ్వు.”
క్రీడా. పు. 22.

దీకొను

మార్కొను.

“మనల దీకొని యున్నది యొక్క
శేమ.” కాశీ. 6.234.

దీ కొలుపు

పురికొల్పు; మార్కొన
జేయు.

దీటుకట్టు

వ్యాపించు.

“శోడసీకహరంబునం దీటుకట్టె.”
నైష. 6.29.
చూ. దీటుకొను.

దీటుకొను

వ్యాపించు.

“అస్త్రశస్త్రచయశుంభదీప్తిజాలంబు
సర్వదిశాభాగములందు దీటుకొన.”
దశ. శు. 2.97.

“శస్త్రాస్త్రసంచయమున నభంబు
దీటుకొనునట్లు చేయ.”
భార. విరా. 5.34.

ఇందుకు దగ్గరగా నున్న
అనేకచ్ఛాయలలో ఈ పదం
ఉపయుక్త మవుతూ
ఉంటుంది.

దీటుకొలుపు

దీటుకొన జేయు.

చూ. దీటుకొల్పు.

దీటువడు

పోలు.

దీటువఱుచు

పోల్పు.

దీటు వచ్చు

నాటి యగు.

“అచ్చి కోడలి కన్నులకు దీటువచ్చు
నీ,లోత్పలశరపంక్తు లొనరఁ దాల్చి.”
ఉత్తరా. 4.156.

దీనజనుల పాలిట దేవు డుండు

దిక్కు లేని వారికి దేవుడే

దిక్కు - వంటిమాట.

“ఇది కరంబుఁ జోద్య మనుచు దీన
జనులపాల దేవుం, డెందును గలఁ
డనుచు సారఁ జెప్పకొనుచు నరిగి.”
కళా. 6.141.

దీనికి మ్రుచ్చు వచ్చునో

దీనికై దొంగ వచ్చు నేమో
అన్నదానిపై దీన్ని దొంగి
లిస్తా రేమో అన్న భావా
రంలో వాడిన పలుకుబడి.

“ఒక పువ్వు నిల్చినన్...దీనికి మ్రుచ్చు
వచ్చునో.” కుమా. 6.128.

దీని సిగ తటగా

ఒక తిట్టు.

దీను మిగులు

ఒప్పు.

“కాన నదియ శరణ్య మె దీను
మిగులు.” పాండు. 3.132.

దీపం నిలుపు

ఆపదలో ఆదుకొని కుటుం

బము నిలబెట్టు.

“ఆయ నేవో సమయానికి ఆదుకొని
యీ యింట్లో దీపం నిలిపాడు.” వా.
చూ. దీపం పెట్టు.

దీపం పెట్టు

ఇల్లు నిలుపు.

“ఆ పుణ్యాత్ముడే మాయింట్లో దీపం
పెట్టాడు. లేకుంటే ఏ మయి పోయి
ఉండేవాళ్లమో!” వా.
చూ. దీపం నిలుపు.

దీపకంభములు

దీప స్తంభాలు, దీపపు
చెమ్మెలు.

ఎత్తుగా దీపారాధనకై కంచు
లేక కట్టుతో చేసినవి.

“దీపకంభంబు లిరుదెన వెలుగ.”
పండితా. ప్రభ. దీక్ష. పుట. 199.

దీప మార్పు

ప్రమాణానికై—దీపం ఆర్పు.
ప్రమాణము చేయునప్పుడు
దీప మార్పుట కూడా ఒక
ప్రక్రియ.

“నీ విడి దొంగిలించ లేదని దీప మార్చి

ప్రమాణం చెయ్యి. నిన్ను వదిలేస్తాను.”
వా.

దీపము కొండెక్కు-

దీపము ఆరిపోవు.

దీపము ఘనము చేయు

దీప మార్పు.

దీపం ఆర్ప మనడం అమంగళ
మని, ఆర్ప మనుటకు బదులు
పెద్ద చేయ మనీ, ఘనం చేయ
మనీ అంటారు.

దీపము పెద్ద చేయు

దీప మార్పు.

చూ. దీపము ఘనము చేయు.

దీప మెత్తు

దీపము పెట్టు.

“హృదయ గేహంబులో దీప మెత్తి
నట్లు.” ఉ. హరి. 2.144.

దీపవృక్షము

వృక్షాకారంలో వున్న దీప
స్తంభం.

పండితా. పర్వ. 362.

దీపారాధన చేయు

దేవుడిదగ్గర దీపం వెలిగించు.

“దీపారాధన చేసి వస్తావు. కాస్త
ఉండండి.” వా.

దీమము లొడ్డు

పక్షి మృగాదులను వశపఱచు
కొనుటకై వేటగాళ్లు పక్షి
మృగాదులు, ఎలులు,
బోనులు, వలలు మొదలగు
నవి పన్ను.

“పాలముల నేనుంగులు దీమంబుల పజ్జఁ
దగలి నెట్టన పట్టువడినక్రియ.”
భార. శాంతి. 3.229.

“ఒక మఱి దీమంబు లొడి పాదులు
దీర్చి.” కా. మో. 3.47.

“మగల నెలయించు మరునిదీమంబు
లనగ.” రుక్మాం. 1.77.

దీమనము గైకొను

ధైర్యము వహించు.
“మఱపు మీ చింత దీమనము గై
కొనుము.”

వర. రా. యా. పు. 5. పం. 19.

దీముకొను

నెలపుకొను.

దీముకొల్పు

నెలకొల్పు.

దీ(దీ)లు పడు

దుర్బలత చెందు.

దీలా (హిం).

“కాలవశమునఁ దనుఁ దాన దీలు
పడియె.” పాండు. 4.17.

“వాడు ఈ మధ్య వ్యాపారంలో చెబ్బ
తిని చాలా దీలా పడిపోయాడు.” వా.

“అతడు ఈ మధ్య ఒక నెలరోజులుగా
జ్వరంతో పడి చాలా దీలా పడి
పోయాడు.” వా.

యా. దీలా పడు.

దీర్ఘనిద్ర పొందించు

చంపు.

“నిద్ర వారింపఁ బూనిన నిన్ను దీర్ఘ,
నిద్రఁ బొందించి నే నీ గర్వ
మడఁతు.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1991-92.

దీర్ఘనిద్ర పోవు

చనిపోవు.

దీర్ఘసూత్రుడు

అనుకొన్న పని అత్యాల
స్యంగా చేసేవాడు.

దీర్ఘాలు తీయు

ఏడ్చు.

ఏవేవో సాగదీసి చెప్ప.

రామచం. 51.

దీవనవ్రాలు

శుభాక్షతలు.

వావిళ్ళ.

దీవన లిచ్చు

ఆశీర్వాదించు.

“దీవన లిచ్చి రమ్మ కలదీపక...”

రుక్మాం. 4.7.

దీవియకంబము

దీపస్తంభము.

దీవేనకోల

నమస్కారము.

“పుషపురస్థలి విడియు విప్రాశ్రయ,
దేవుని కిదిగో దీవేనకోలన.”

హంస. 4.213.

దీవెనుడి

దీప ముంచే గూడు - స్తాండు.

“విను మేము వ్రాలుమాలినదీవె నుడి
గాక కినిసిన రెండు గుగ్గిళ్ళుగాక.”

విప్ర. 5.16.

చూ. దివ్వెనుడి.

దుఃఖపడు

మనఃకష్టము చెందు,

దుఃఖపఱచు
దుఃఖపెట్టు.

దుఃఖపాటు
దుఃఖస్థితి.

దుఃఖపెట్టు
కష్టపెట్టు

దుండగాయ
దుండగీడు.

దుండగాయతనము
దుర్మార్గం.

దుండుబిలి
సోమరి.

దుంపకూర
కూర వండుకొనుటకు పనికి
వచ్చే దుంప.

దుంప తెంచు
ఎక్కువగా కష్టపెట్టు.
“వాడు నా దుంప తెంచి వదిలి
పెట్టాడు.”

దుంప తెగ !
ఒక తిట్టు.
“వీడి దుంప తెగ !”

దుంపనాశనము చేయు
సమూలంగా నాశం చేయు.
త్రాన్.

దుంపశుద్ధిగ పోవు
దుంప తెగిపోవు, సర్వనాశన
మగు.

“వాడ్లలో శాకములో దుంపశుద్ధిగఁ
బోయె, దోచిరి సర్వంబు గోచి
దక్క.” సింహాద్రినార. 57.

దుకాణము కట్టిపెట్టు
పని ముగించు.
“ఈ వేళకి ఇంతటితో దుకాణం కట్టి
పెడదామా?”

దుక్కికి పద నగు
వానతో నేల నాని, సేద్య
మున కను వగు.
“దుక్కికిఁ బద నైనపిదప.”
విజయ. 1.44.

ఇందుపై నే ఆ నేల తడిని
కొలుచుటకు కూడా పదను
ఉపయుక్త మవుతుంది. ఒక
పదను వాన అనగా అరం
గుళం లోతు నేల తడిసిన
దనుట. అందుపై నే నాలుగు
పదునుల వాన, అయిదు పదు
నుల వాన యిత్యాదు లేర్పడి
నవి. దుక్కు లనీ వీనినంటారు.

దుక్కితెద్దు
దున్నే ఎద్దు.
దుక్కిపొలము
దున్నినభూమి.

దుక్కిపోతు
దున్నే పోతు.

దుక్కిముచ్చు
రైతు.

ఆం. భా. ద్వి.

దుక్కెద్దు

చూ. దుక్కిలెద్దు.

దుడదుడ

ధ్వన్యనుకరణము.

“దుడదుడ మంచె యెక్కి...”

పీఠి. 30.

దుడిదుడి

ధ్వన్యనుకరణము.

దుడు కడుచు

మునుగు.

వావిళ్ళ. ని.

దుడుకు చేయు

తొందర పెట్టు; తప్పు చేయు.

“దుడుకు చేసినను బుద్ధులు చెల్లు నొక జేళ...” రాధా. 2.30.

దుడునడక

దుర్మార్గప్రవర్తన.

ఇందు. 4.38.

దుడ్డుగట్ట

లావాటికట్ట.

దుడ్డుగోల

దుడ్డుకట్ట.

దుడ్డువై ఖరి

దుడ్డుకట్ట వలె దిట్టంగా,

లావుగా.

“ఉద్దండత నది మిండనికికా, వండిన కడు మనఁగ దుడ్డువై ఖరి మెలఁగున్.”

శుక. 2.102.

దుద్దుకంటిడి

దళమైన కంటి.

“సన్నఁ జూడపు నేడ మంచంబు, దుద్దుకంటిడి బఱచి నిద్దురకుఁ దూలు.”

వేంక. పంచ. 4.456.

దుద్దుబెట్టు

మోసగించు.

“అత్తల మామలకా మగల నన్నలఁ దమ్ములఁ దల్లిదండ్రులకా, జిత్తుల దుద్దు బెట్టుచును జీటికి మా టికి నన్నె చేరఁగా.”

దశావ. బల. 328. పు.

“...చక్క న్నును దుద్దుబెట్టి యులు కంగఁ దలంచెదు.” సారం.

రూ. దుద్దుబెట్టు.

దుద్దుక్కు

లా వెక్కు.

“పెద్దయుఁ బ్రమదంబు భీతియు భక్తి, దుద్దుక్కి తనలోనఁ దొట్టుకొనంగ.”

బస. 1.21.

దళ మెక్కు - దుద్దు =

లావాటి, దట్టమైన - దుద్దు

కంటిలోని దిదే.

“ఏమిటో పొట్టమిది చర్మం దుద్దుక్కి పోయిం దంటే నమ్ము.” వా.

దున్నపోతా !

ఒక తిట్టు.

బలిసి పని చేయకుండా ఉండే

వారిని, తెలివి తక్కువవారిని

దున్నపోతా ! అంటారు.

దున్నపోతు !

ఒక తిట్టు.

దున్నపోతుమీద వాన కురిసి
నట్లు

ఏమాత్రమూ లెక్క లే
దనుట.

“అందఱు అన్నిమాట లంటూ ఉంచే
వాడికి దున్నపోతుమీద వాన కురిసి
నట్లు కూడా లేదు.” వా.

దున్న లా ఉండు

మోటుగా, లావుగా ఉండు.

“దున్నలా ఉన్నావు. తిరిప మెతుకొనే
కర్మ మేం? పని చేసుకో కూడదా?” వా.

దున్నవలె కష్టపడు

బాగా శ్రమించు.

“వాడు దున్నలా కష్టపడతాడు. ఒళ్లు
దాచుకొనేవాడు కాదు.” వా.

దున్ని ధూళి గావించు

పాడు చేయు.

“దుర్మదాధిపవరేణ్యుల ధూములు దున్ని
ధూళి గా, వింపఁడె.” విజయ, 8.163.

దుప్పటి పరచు

కొంగు పఱచు.

చూ. కొంగు పఱచు.

దుప్పికి పొడ మాసినట్లు

తిట్లూ, తిమ్మలూ లెక్క
లే వనుట.

“వాడికి ఎన్ని తిట్టినా దుప్పికి పొడ
మాసినట్లే.” వా.

దుప్పిభోజనము చేయు

చేయునది యేమీ లే దనుట.

తనది తాను కుడుస్తూ
కూర్చొను.

దుప్పి ఆకలి అయి యేమీ
వొరకనప్పుడు తన శిశ్నాన్నే
తాను చప్పరిస్తూ కూర్చుం
టుం దని ప్రతీతి. అందుపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

దుబారామనిషి

వ్యర్థమైన ఖర్చులు చేసే
మనిషి.

వాడుకలో :

‘వాడు ఒట్టి దుబారామనిషి.
కాబట్టే అంత ఆస్తీ కర్పూ
రంలా హరించి పోయింది.’
దుబారానే దూబర అని
కూడా కొన్ని ప్రాంతాలలో
అనడం ఆలవాటు.

దుమదుమగా తడియు

చిత్తుగా తడియు.

ధ్వస్యనుకరణము.

“తమ పాటఁ జనుకు చినుకుల, దుమ
దుమగాఁ దడిసినట్టిదువ్వలువలతో...”
కళా. 8.74.

దుమాధూళిగ

విస్తారంగా, కావలసినంతగా.

“గడుల్ చిక్కె గజాళి బొక్కె నపు
డక్కానకొ దుమాధూళిగకొ.”
సారం. 1.107.

దుమారు చేయు

దుమ్ము చేయు.

“ప్రాసాదము దుమారు చేసి.”
పర. రా. యు. పు. 20. పం. 12.

దుముదారుగా

ఒక్కుమ్మడిగా.

“హైమరథములఁ దోలి గంధాంధ
భద్ర, కరులఁ గాలాడి దుముదారుగా
హయాళి, జేరువకు నూకి...”

దశా. 2.476.

దుముదుముగా

ఛిన్నాభిన్నంగా.

“వనము వెలుగుదుకొ దుముదుము
గాకొ.” రామా. 6.199.

దుమ్మర మాడు

దుమ్ము చల్లుకొను.

రాధికా. 3.130.

దుమ్మాడు

దుమ్ము చల్లుకొను.

దుమ్ము తూరు పెత్తి పోయు

నిందించు.

“వాడు మూడుకోజులనుంచీ నామీద
దుమ్ము తూరుపెత్తి పోస్తున్నాడు.”

వా.

“వాడు ఊళ్లోవాళ్ల నందరినీ దుమ్ము
తూరు పెత్తుతున్నాడు.”

వా.

దుమ్ము తూరు పెత్తు

చెడదిట్టు, దూషించు.

“రట్టు గావించి మగనాలిఁ బట్ట డాసి,
తొర మొట్టో యటని దుమ్ము తూరు
పెత్తు.” శుక. 2.63.

“వనరుహోస్త తనయ వాహినీ వానర,
వరులు సహ్యమలయగిరులు గడచి,
త్రోవ లంకచెనకు దుమ్ము తూరె
తుచుఁ, జనిరి వెన మహేంద్రశైలము
నకు.” రామాభ్యు. 7.34.

చూ, తూరు పెత్తు, తూరుపాట బట్టు,
తూర్పార బట్టు.

దుమ్ముధూళిగా

పిండి పిండిగా.

“కొన్ని టిహములో నదియఁ గొన్నిటి
కొమ్ములు దుమ్ముధూళిగాఁ, గొన్నిటి
కుంభముల్ వగుల.”

భార. భీష్మ. 2.211.

దుమ్ము రేగ కొట్టు

విపరీతంగా కొట్టు.

“ఒంటరిగా కనుమలో చిక్కెసరికి
ఎదిరి పార్టీవాళ్లు దుమ్ము రేగ కొట్టారు.”

వా.

దుమ్ములగొండి

కొర్నవగండు.

ఒక జంతువు.

జాన్.

దుమ్మెత్తి పోయు

తిట్టు.

“తన కొడుకు నెవరో చెబితా రని
ఆవిడ ఊరందరిమీదా దుమ్మెత్తి
పోస్తూ ఉంది.”

వా.

దుయ్య బట్టు

దూషించు.

“నీ పని చెడిపోయిందని వాణ్ణి దుయ్య
బట్టి యేం లాభం?”

వా.

దురద పెట్టు

నవ్వ చెట్టు.

దురదురన చొచ్చు

ప్రవేశించుటలోని భవ్యను
కరణము.

సారం. 3.35.

దుర మెక్కు

చెలరేగు.

దురావెట్టు

శాసించు.

“నుదురా జిగి క్రొన్నెల చెన్ను దురా
గత మనునదేంటను దురావెట్టు, న్నుదు
రా యని ముంగురులె, న్నుదురా నెఱి
వేణి జీవన దు రాజసముకొ.”

తారా. శశాం. 3.48.

దుల దుల నై (పిండి పోలె
రాలు)

(పిండివలె) ప్రిదిలి రాలు.

భవస్యసుకరణము.

“కాలి దులదుల నై పిండి పోలె రాలు,
నట్టి నింజెట్లు గలవు నీ కారగింప.”

కా. మా. 3.68.

దులదుల వచ్చు

త్వరగా వచ్చు.

భవస్యసుకరణము.

“దులదుల శౌరి వచ్చుగతి దోచి.”

రాధి. 2.107.

దులిపి వదలి పెట్టు

తిట్టు.

“అక్కడికి వచ్చేసరికి వాడు నాలుగూ
దులిపి వదలి పెట్టాడు.” వా.

దులిపి వేయు

తిట్టు.

“కనిపించిన కనిపించగానే వాడు
నాలుగూ దులిపి వేశాడు.” వా.

దువాళి చేయు

స్వారి చేయు, పెత్తనము
చెలాయించు.

“వీర, పెక్కి దువాళి చేసి చలి.”

క్రీడా. పు. 15.

దూ. దువాళి నేయు.

దువాళి నేయు

పైకొను, స్వారి చేయు.

“వలపు దువాళి నేయి.”

సారం. 2.46.

దూ. దువాళి చేయు.

దువ్వలువ ముడుచు

బట్ట కట్టు.

“వైష్ణవి తోలుదువ్వలువ ముడిచె.”

హర. 4.90.

దువ్వకొను

మంచి మాటలతో వలలో
వేసుకొను.

“ఆ పిల్ల నేమిటో వాడు మెల్లగా
దువ్వకుంటున్నాడు. ఆ ఆస్తి కొస్తా
గుటకాయ స్వాహా చేసి గానీ వదిలే
టట్టు లేడు.” వా.

దువ్వను చూచి నక్క యొడలు
గాల్చికొను

పులిని చూచి నక్క వాతలు
వేసికొను.

“దువ్వ జూచి నక్క, యొడలు
గాల్చి కొన్నవడుపున మీ రింత, లావు
మాట లాడ లజ్జ గాడె.”

ఉ. హరి. 4.165.

గొప్పవారిని చూచి అల్లుడు,
వారి ఆ కార సామ్యమును
కల్పించుకొన్నంత మాత్రాన
గొప్పవాడు కాలే డనుట.

దుసికలబడు

జాతి పడు ; చలికిలబడు.

దుసురులు వాటు

అతిశయించు.

దుస్సు వోవు

తుస్సు మని పోవు,

“తుది నీవును దుస్సు వోదు త్రుళ్లు
టుడుగుమి.” భార. కాంతి, 4.399.

ద్రుమిక యూడ్పు

అధఃకరించు.

“ద్రుమిక యూడ్చినవాఁడు.”
కాశీ. 4.191.

దూటిపుచ్చు

తిరస్కరించు.

శృ. కాశం. 2.140.

దూదిమడుగు

భక్ష్యవిశేషము.

“అప్పడాలకొటారు అమృతఫలాదులు,
వడలకుప్పలు దూదిమడుగులు.”
శ్రీరం. మా. 6.110.

దూబరదండి

దుబారా చేసేమనిషి.

స్త్రీపురుష వివక్షత లేకుండా
దీనిని ప్రయోగిస్తారు.

“రుద్రా నీవు భద్రదేవద్రుమాటవీ వాటి
యందు దిగమొల దూబరదండి మిండ
జంగంబ వై.” భీమ, 3.211.
హంస, 5.118.

“ఆ పిల ఒట్టి దూబరదండి, గాఢ లన్ని
భాళి చేసేసింది.” వా.
చూ. దుబారామనిషి.

దూముడి వేయు

దువ్వముడి వేయు.

సులభముగా విడుచుటకు
వీలయినముడి. దీనికి వ్యతి
రేకం గట్టిముడి.

“నేరువుతోడ దూముడి వేసి.”

పల. పు. 72.

దూయబట్టు

తిట్టు.

గీర. లోకా. 9.

దూయుముడి

దూముడి.

“బ్రహ్మస్త్రబంధంబు పట్టుచోరపు
దూయు, ముడియె యనాయాసమునను
విడువ.” రామా. 7.7.
చూ. దూముడి.

దూరనగోలు

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట, బ్రాస్.

దూర మగు

మైత్రిని కోలుపోవు.

“హరుని చిత్తంబునకు దూర మెఱిఁ
గాఢె.” కా. మా. 4.166.

దూరాభారం

చాలా దూరం.

“దూరాభారంనుండి వచ్చాము. కాస్త
కరుణించండి.” వా.
“అంత దూరాభారం వెడుతున్నావు.
కాస్త జాగ్రత్తగా ఉండు నాయనా!”
వా.

దూర్యాసమహాముని

కోపిష్టి.

“ఆ దూర్యాసమహాముని జోలికి ఎవరు
పోతారు?” వా.

దూలు చెప్ప

తగవు పెట్టు.

చంద్రా. 3.27.

దూలు చేయు

తగవు పెట్టు.

“ఎవ్వరి దూఱు చేసితిమొ? యెవ్వరి
మేలు సహింప మైతిమో?”

మల్లా. 1.41. పు.

దూఱుదుంకములు

ఒక పిల్లల ఆట.

దూఱువడు

నిందపడు.

భార. విరా. 2.182.

దూ టెక్కు

నిందపడు.

భార. ఉద్యో. 3.13.

దూలకన్ను

నవ్వలు (దురదలు) పెట్టే
కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 108.

దూలగొను

దురద పెట్టు.

దూలపోతు

పామరుడు.

శ. ర.

దూలపోవు

దూలగొను, దురద యెత్తు.

కాశీ. 2.188.

దృష్టి తాకు

దృష్టిదోషము తగులు.

“దృష్టి దాఁకునో, యనుచును దల్ల
డిల్లి...”

కళా. 7.68.

దృష్టి దీయు

దిష్టి తీయు.

రాధికా. 2.53.

దృష్టిదోషము

దిష్టి.

కొందఱు చూచి నప్పుడు

ఏదో కీడు కలుగు నని మన

వారి కొక నమ్మకము.

“ఏనుఁగుల తలలు కొమ్ములతో నారబ
ములకు దృష్టిదోషము వాయం, గా
నెత్తుదురు.”

కా. మా. 3.8.

దృష్టిపిడుత

దిష్టిపిడత.

దృష్టిబొట్టు

దిష్టిబొట్టు.

చంద్ర. 4.73.

దెప్పి పొడుచు

ఎత్తి పొడుచు.

“ఎప్పుడో ఎవరో ఏదో చేస్తే న
న్నెందు కమ్మ యిప్పుడు ఊరికే దెప్పి
పొడుస్తావు?”

వా.

దెబ్బకు దెబ్బ తీయు

ఎదుటివానితో సరికి సరిగా
పోరాడు.

“వాడితో పెట్టుకొన్నా వంటే దెబ్బకు
దెబ్బ తీస్తాడు. జాగ్రత్త.”

వా.

దెబ్బకు దేవేంద్రలోకము అగ
పడు

ఒకవిధ మైన బెదిరింపు.

గట్టిగా తంతా ననుట.

“దెబ్బకు దేవేంద్రలోకం అగపడు
తుంది. జాగ్రత్త.”

వా.

దెబ్బగొను

కొట్టు.

“గబ్బున నెదిరించిన నొక, దెబ్బ దెస చెడు
గొనుచు.”

శివరా. 4.81.

చూ. దెబ్బ తీయు.

దెబ్బ తిను

నష్టపడు.

“వాడు వ్యాపారంలో బాగా దెబ్బ
తిన్నాడు. ఇప్పుడు పప్పుడే కోలుకొనే
టట్టు లేడు.”

వా.

“ఈమధ్య అతని వ్యాపారం బాగా
దెబ్బ తినింది.”

వా.

దెబ్బ తీయు

శాస్త్ర చేయు.

“వాడు దాయాదులమీద బాగా దెబ్బ
తీశాడు.”

వా.

దెబ్బలాడు

కొట్లాడు.

“సరి దెబ్బలాడుచో జాంబవంతుని
గ్రుడు, కోరెక్క లోఁగులు పోరె
నొక్కో.”

సిం. నార. 33.

“వాళ్ళిద్దరూ దెబ్బలాడి మాటలు
మానేశారు.”

వా.

దెవసం రాత

వెధవరాత. ఒక రకం తిట్టుగా.

కా. త. 326.

దెసకట్టు

ఒక చోరసాధనం.

వేంక. పంచ. 3.199.

దెసకట్టు కట్టు

దిగ్బంధనము చేయు.

“గాలి యల్లాడ నీక...దెసకట్టు
గట్టంగఁ గలదు.”

భర. రా. కిష్కి. పు. 455. పం. 15.

దెస చెడు

దిక్కు మాలు, సుస్థితిని

కోల్పోవు, ఇబ్బంది పడు.

“భగవతి దెస చెడి కలచునే యెఱు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 65.

“దెస చెడి యసురులు...సముద్రంబు
సాచ్చిన.”

భార. ఆది. 2.25.

చూ. దెసపడు.

దెస దిక్కు

దిక్కు, ఏడుగడ, ఆశ్రయం.

జం.

ఒకే అర్థమున్న రెండు పదా
లతో ఏర్పడిన పలుకుబడి.

“నిక్కంబు దెస దిక్కు నీవ కా
వెట్లు?”

బస. 5.129 పు.

దెసపడు

1. దుస్థితి చెందు.

వేంక. పంచ. 3.375.

2. బాధపడు.

“ఇదిగో చీకాకై, దెసపడుచున్నా
రము.”

విష్ణు. నా. 3.186.

....దెస మొగ మగు

అభిముఖు డగు.

“పదపంకజమలకుఁ బ్రణమిల్లి నిల్చి,
యాతనిదెస మొగం బై కేలు మొగిచి.”

ద్విప. జగ. 184.

దెసలు చిల్లులు వోవ

మిక్కిలి బిగ్గరగా.

కాశీ. 4.270.

దేబిరిగొట్టు

దేబిరించువాడు.

పనీ పాటా లేక అనుట.

“ఆ దేవిరిగొట్టు మొహం నీ కక్కడ
దొరికాడురా?” వా.

దేవతలపుట్టుము

మడిబట్ట.

“కాఁగులనీరు మజ్జనం, బున కమరించి
దేవతలపుట్ట మొసంగుచు బొడ్డు
గిన్నెలో, సునుతురు రాగిసంకటి.”

శుక. 2.335.

చూ. దేవతావస్త్రాలు.

దేవతాపులుసు

జ్వెల్లలో ‘సి’ తరగతి ఫైదీ
లకు పోసే పులుసు.

సత్యాగ్రహోద్యమం రోజుల్లో
ఇది విరివిగా అలవాటు
లోనికి వచ్చింది.

దేవతార్చన చేయు

(దేవతార్చన చేసి) భుజించు.

“నేను వర్షాశనాలనిమిత్తం ఆ ఊరు
పోయినప్పుడు కరణంగారింట్లో దేవతా
ర్చన చేశాను. అందుచేత నాకూ ఆయ
నకు ఎఱిక.” వా.

“మీ యింట్లో దేవతార్చన అయిందా?” వా.

దేవతావస్త్రాలు

లేనివి. ఊహామాత్రములు.

దేవరదున్నపోతు

తిని స్వేచ్ఛగా తిరిగే మనిషి.

దేవప్రీతిగా విడిచే దున్న
పోతు. జాతరలో దీనిని బలి

యిస్తారు—నిరసనలో.

“వాడితో ఏం పని అవుతుంది? వాడు

ఒట్టి దేవర దున్నపోతు.” వా.

దేవరయిల్లు

దేవునిల్లు.

ఇళ్లలో ఈశాన్యంమూలకు
ఒక గది ఉంటుంది. దానిని
దేవరయిల్లు లేదా దేవునిల్లు
అంటారు. అట్లే ఆ గేయ
మూలకు వంటయిల్లు
ఉంటుంది.

“ఎనసి యప్పుడే దేవరయిల్లు పడుక,
యిల్లు గావించె సంతఁ బూర్వేందు
వదన.” శుక. 2.432.

దేవరవారు

అధికారులను గూర్చి కొన్ని
ప్రాంతాలలో ఉపయోగించే
మాట. వారిని సంబోధించి
నప్పుడు దేవర అనడం కూడా
ఉంది.

హర. 4.38.

“దేవరవారు మా అర్జీ చిత్తగించాలి.” వా.

“అది కాదు దేవరా! నా చేలోకి
వాడు గెట్టు జరిపినాడు.” వా.

దేవరహస్త్యాలు

చెప్పగూడని విషయాలు.

“ఇందులో ఏం దేవరహస్త్యా
లున్నాయి? అంతగా దాచుకొం
టున్నావు?” వా.

దేవకృపెట్టె

దేవతార్చనంపెట్టె, విగ్రహ
లుంచే పెట్టె.

శుక. 3.50.

దేవాంతకుడు

అసాధ్యుడు.

“వాడా? దేవాంతకుడు ఆవులిస్తే
శేవులు లెక్క పెడతాడు.” వా.

దేవాదేవేషు చేయు

తన్ను.

ఒక సంస్కృతం చదువుకొన్న
అల్లుడు వేదం చదువుకొన్న
బావమరిది కాలును పదేపదే
తొక్కుతూ ‘క్షమధ్వం
క్షమధ్వం’ అనసాగె నట!—
ఇక ఓర్పుకోలేక ఆ వేదం
చదువుకొన్న బావమరిది
‘దేవాదేవేషు శ్రయధ్వం,
మంత్రామంత్రేషు శ్రయ
ధ్వం’ అన్నమంత్రం చెప్తూ,
ధ్వం వచ్చినప్పుడల్లా
ఒక్కొక్క గుద్దు గుద్దడం
మొదలు పెట్టినాడు. అందు
పై వచ్చిన పలుకుబడి.

దేవానాంప్రియులు

మూర్ఖులు.

“కోవిదుల మంచు గొండలు,
దేవానాంప్రియులు దమకుఁ జెలి
యని...” దేవీ. పీఠ. 24.

దేవాయుధములు

శాపనార్థములు.

“పస లేదు నిల రోరి! పాతకులా రని,
దేవాయుధంబులు రూపువారు.”

ఆము. 7.18.

చూ. సాహిత్యసమీక్ష.

దేవికొని వచ్చు

శడదాకా ఉన్న వన్నీ చేతితో

ఊడ్చుకొని వచ్చు.

సీటిలోనో, అలాంటివానిలోనో

దేవికొని తిను మొదలైన

విధంగా వాడుకలోనూ ఉంది.

“పదపదార్థంబులు దేవికొని వచ్చి.”

బస. 5.185. పు.

“వాడు ఎసట్లో అన్నం దేవుకొని
తింటున్నాడు.” వా.

దేవు డిచ్చినా పూజారి వర
మీడు

అసలువాడు అనుగ్రహిం

చినా అంతకు కిందివాడు

కానివ్వ డనుపట్ల ఉపయో

గించే పలుకుబడి.

తాళ్ల. సం. 8.220.

దేవుడే యెఱుగును

మనకు తెలియ దనుపట్ల ఉప

యోగించే పలుకుబడి.

“దీని బంటుతనము దేవుడే యెఱుఁ
గును, లొంగు దీని కెంచ సింగ మెన.”

హరి. 2.73.

పట్టుక్.

దేవుని తోడు!

దేవుని సాక్షిగా.

దేవుని సాక్షిగా!

ప్రమాణపూర్వకంగా.

“దేవుని సాక్షిగా నే నాపని చేయ
లేదు.” వా.

యా. జైవసాక్షిగా.

యా. నా సాక్షిగా.

దేవురుగొట్టు

దేవుల్లాడువాడు.

గీర. విగ్ర. 11.

దేవు నై గురూ నై అన్నట్లు
దేవుడూ లేదు గురువూ లేదు
అన్నట్లుగా.

“దేవు నై గురు నై యటన్న గతి
గాజే.” గీర. పు. 4.

దేశం (శాలు) పట్టి పోవు

ఊరు విడిచి వెళ్లి పోవు.

“వాడు చిన్నప్పుడే దేశాలు పట్టి
పోయాడు. అంచేత ఈ ఊళ్లో వాణ్ణి
ఎవరూ ఎఱగరు.” వా.

దేశం బులో పుట్టం బట్టులు
మాలెనే

దేశంలో పుట్టడం పెరగడం
నశించిందా?

“దేశంబులోఁ బుట్టం బట్టులు మాలెనే
నగజ యా భూతేశ్వరం గల్వఁగాన్.”
కమా. 6.20.

అంటే ఇంక సృష్టి ఆగిపోయి
మగవాళ్ళే లేకుండా పో
య్యారా—అతనిని వలచు
టకు అనుట.

దేశంమీద పోవు

ఊరు వదలిపోవు.

“వాడు దేశంమీద పోయి చాలానా
శ్రయింది. వాడి జాడ ఏమీ తెలియడం
లేదు.” వా.

దేశ ఒప్పందముగా

దేశాచారంగా.

కాశీయా. 310.

దేశాలివిద్యలు

దొంగవేషాలు.

“విడువు మీదేశాలివిద్య లాజలకు.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పం. 876.

దేశోత్తరములు

దేశాలు.

కాశీయా. 62.

దేహ మమ్ముకొను

దాసు డగు.

“అపదలకు నాదేహ మమ్మికొంటి,
నింటింట దాసునిగా నాపాలి
జైవమా!” తాళ్ల. సం. 6.59.

దేహము నూడ్చు

మరణించు.

శరీరత్యాగము చేయు.

“దేవుని వామభాగమున దేహము
నూడ్చిన.” పాండు. 2.236.

దేహముపై తీపు

ప్రాణముమీది ఆశ.

కొంచెం నిరసన సూచక
మయినపట్టులనే ఈతీపు ఉప
యుక్తమవుతుంది.

“ఇచ్చో బాసె దేహంబుపైఁ, దీపుం
జీకటి యింతకంటె వర మేదీ?”

కా. మా. 3.123.

“వాడికి ప్రాణంమీద మహాతీసి. వా
డేం పోరాడతాడు?” వా.

దేహము ముంచు

మునుగు, స్నానము చేయు.

“ముంచెన్ నారద కండికాజలములన్
మోదమ్ముతో దేహమున్.”

భీమ. 2.65.

దేహయాత్ర

1. భుజించుట, తినుట.

“అనుదినంబును దేహయాత్ర కాయిత మానె, నీవారకూకాది పూవుబోణి.”
హర. 4.18.

2. జీవిక.

“ఏదో పదుగురికి సంగీతపాఠాలు చెప్పు కొని దేహయాత్ర సాగిస్తున్నాను.” వా.
యా. తనుయాత్ర.

దేహయాత్ర చాలించు

చచ్చు

దేహయాత్ర నడుపు

భుజించు.

“కందమూల ఫలోపహారంబుల సమ ర్పించి, తత్ప్రసాదంబునఁ దానును దేహయాత్ర నడపి.” హర. 7.112.

దేహశుద్ధి చేయు

తన్ను.

“ఆ ఆయ్యవారు పనిపిల్ల నేమో అన్నాడని దాని మొగుడు వచ్చి బాగా దేహ శుద్ధి చేసి పోయాడు.” వా.
మా. కాయశుద్ధి చేయు.

దైన్యపడు

దీనస్థితి చెందు.

“అలిమా,టలు విని యన్నబట్టి నకటా తెగటారరె యంచు నామె పెద్దలఁ గని పుత్రమోహమున దైన్యపడెన్.”
సా. 3.80.

దైన్యపాటు

దైన్యం.

దైన్యపుముగ్గులు పెట్టు

దీనముగా మాటలాడు.

“దైన్యపుక, ముగ్గులు పెట్ట నేలకి”
నానా. 205.

దైవఘటన

దైవవిధి, విధివాత.

ఇది ‘దైవ’పదం లేకనే కూడా వినవస్తుంది.

“.....దైవంబు ఘటన యే మన వచ్చున్ శి” మార్కం. 1.51.

“దైవఘటన యే వ్యాధికిఁ దప్పటదు.” కళా. 8.182.

“ఘటన ఎట్లా ఉంటే అట్లా అవుతుంది.” వా.

దైవ మెద్ది యొనరించిన నది యగు

దేవుడు ఎట్లా పెడితే అట్లా అవుతుంది - అని వాడుక.

“దైవ మెద్ది యొనరించిన నది యగుఁ, గాక యనుచుఁ దలుపుకడ న యుండె.” కళా. 4.112.

దైవ మెఱుగు

ఎవరికీ తెలియ దనుట.

ఇది సహజంగా వాడుకలో

ఎక్కువగా వచ్చే పలుకుబడి.

“వెలయం దైవ మెఱుంగుఁ గల్గి నిజ ముల్ పీ రాడఁగా నేమగున్.” శుక. 4.41.

“మంచీ చెడ్డా భగవంతుడికి తెలుసు.” వా.

“పాపం పుణ్యం దైవానికి తెలుసు.” వా.

దైవయత్నము

ఈశ్వరేచ్ఛ.

“ఏ మనవచ్చు దెవయత్నం, బని తలఁచుచు మోహవశత నవ్యగ్రమతికా.”

శుక. 1.495.

దొంగకు తేలు కుట్టినట్లు

చద్దూ చప్పిడీ లేకుండా.

దొంగకు తేలు కుట్టినా

అరిస్తే యింటివారు లేస్తా

రని అఱవడు.

“మిట్టై బో దొంగఁ జేల్లుట్టిన ట్టివి
డాఁచి, కొంచుఁ బోవక మెఱయించు
టెట్టు.”

కళా. పూ. 2.79.

చూ. దొంగను.....

దొంగకూడు

దొంగచాటు తిండి.

చాటుగా అనుభవించుట,

తనది కానిదానిని అనుభవించుట.

ఉచ్చిష్టమున కాశించుట
వ్యభిచారము కూడా కనుక
ఆ అర్థంలోనూ ఉపయోగిస్తారు.

“.....నిజతపోమహిమంబులు పిటిఁ
బుచ్చి ల,జ్ఞాగరిమల్ దొఱంగుటలు
చాలక యీతఁడు దొంగకూటి కే,
లాగునఁ జొచ్చె...” విప్రనా. 5.41.

దొంగగొడ్డు

దొంగమేత మేసే పసరం.

దొంగతో కొలువు

అపాయకరము.

ఏ నిమిష మయినా ప్రమాదము రావచ్చు ననుట.

శేంకటేశ. 36.

దొంగను తేలు కుట్టినట్లు

“పట్టై బో! దొంగఁ జేల్లుట్టిన ట్టివి
డాఁచి, కొంచుఁ బోవక.”

కళా. 2.85.

పాఠాంతరం.

చూ. దొంగను...

దొంగనేల

మోసం చేసి తీసుకున్న
పొలం.

దొంగపోటు పొడుచు

వెనుకపోటు పొడుచు.

“వాడు స్నేహితుడుగానే ఉంటూ
దొంగపోటు పొడిచాడు.”

వా.

దొంగబీగము

మాటుతాళం.

దొంగబూచి బూటకములు

బెదరింపులు.

“ఏల దో, బూచి దొంగబూచి బూటకములు.”

గీర. 45.

దొంగమాట

అబద్ధం, కల్పితం.

దొంగమేత

పశువు దొంగగా మేసేమేత.

దొంగయిసుక

ముచ్చిసుక.

దొంగల దోల!

ఒక తిట్టు.

“నీ ఆచారం దొంగల దోల! పొద్దు
న్నుంచీ తడిబట్టతోనే ఉంటే నువ్వే
బతుకుతావు ఈ చలికాలంలో?”

వా.

దొంగల దోలు

పాత్రదోలు.

దొంగలపాలు చేయు అనగా
రక్షణబాధ్యతను వదలు అను
టపై ఏర్పడినది. అడవుల
దోలు, కొండల దోలు
వంటిది.

“వాడు పెళ్లాన్ని, పిల్లలనీ దొంగల
దోలి దేశంమీద పోయినాడు.” వా.

దొంగలు దోచిన కొంప

పాడుగా, శూన్యంగా, చిన్నా
భిన్నంగా ఉండునది.

“వాళ్ళింటికి పోయి చూతును గదా!
అది దొంగలు దోచిన కొంపలాగా
ఉంది.” వా.

దొంగలు దోల!

దేని నైనా నిరసిస్తూ మా
ట్లాడుతున్నప్పుడు ‘పాడు
గాను’ అన్నట్లే అనుమాట.

“నీ ఆట దొంగలు దోల! అన్నానికి
అయినా రండిరా.” వా.

“నీ అన్యాయం దొంగలు దోల!” వా.
చూ. దొంగల దోల.

దొంగ వాకిట నె మంచము
వేయు

ఎవరివల్ల భయమో వారిదగ్గ
రనే ఉండి ఆ బాధను తప్పిం
చుకొను.

“ఇంచుక నాకుఁ జూడ నిషధేశునిఁ
బ్రారనఁ జేసి పంపినకొ, మంచిది
దొంగవాకిటనె మంచము వేయుట
కార్య మెచ్చటన్.” నలచ. 4.

దొంగసొమ్ము

దొంగిలించి తెచ్చిన సొమ్ము.
“దొంగ సొమ్ములకు పైయిట్లేల
ప్రాల్భాలితే.”

విప్ర. 5.35.

దొంగెత్తు వేయు

దొంగయుక్తి పన్ను.

“నూలుకు పోవాలసి వస్తుం దని
కడుపునొప్పి పేరు చెప్పి దొంగెత్తు
వేకాడు.” వా.

దొండముక్కు వడు

బాగా పండు.

కాశీ. 3. 23.

దొండి వోవు

చిల్లిపడు; మొక్కపడు.

“పోర మాయును కేల పోసికొనెద
వురా, తోరంపు నీమేను దొండివోను.”

బిల్వ. 2.64.

దొంతరపువ్వు

సహస్రారము.

యోగ శాస్త్రరీత్యా శరీ
రంలో ఉన్న వని చెప్పబడే
షట్చక్రాలలో నడినెత్తిన
ఉండేది సహస్రారము.

మూలాధారము, స్వాధిష్ఠా
నము, మణిపూరకము, అనా
హతము, విశుద్ధము, సహ
స్రారము అని షట్చక్ర
ములు.

“అ, దొంతరపువ్వునం గలుగుతోరపుఁ
గంపులు పెంపు మీఱగన్.”

పాండు. 4.74.

దొంతరముద్దు

చుంబనాలలో ఒక రక
మైనది.

దొంతరలు గొను

దొంతులుగా చేరు.

ఉత్త. రా. 4.163.

దొంతి బెట్టిన కుండలు

వరుసగా పేర్చినవి.

తాళ్ల. సం. 6.133.

దొంతుల కోపని గుదియలు

కలిగెను

‘వానికి ఆమాత్రం శక్తి ఉండీ
చేత గాలేదు’ అనుచోట ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

కుండల దొంతులను పగుల
గొట్ట లేని గుదియ యున్న
నుట. విపరీతమిది.

“వధరంగ దొంతుల కోపని, గుదియలు
నం గల్గె...” కళా. 6.23.

దొంతులు గొను

ఒకదానిపై నొకటి పేర్చినట్లు
నిలబడు.

“దొంతులు గొని పడియున్న కారు
మొగులు లన.” కుమా. 1.120.

“కుండలు దొంతులు పేర్చినారు.” వా.

దొంబులిగొట్టు

భీరువు.

ఆం. భా. 221.

దొగ్గినంబిలి

అర్థము విచార్యము.

తాళ్ల. సం. 11. 3 భా. 156.

దొగ్గుడు కొను

వ్యాపించు.

అచ్చ. భా. 5. 86.

దొటదొట

ధ్వన్యనుకరణము.

“దొటదొట రాలు మిన్ను విసి తోరపు
నిప్పులవాన లొక్కటన్.”

సానందో. 2. 5.

దొడదొడ

ధ్వన్యనుకరణము.

“దొడదొడ నోట నెత్తురు గ్రక్కు
కొనుచు.”

రంగ. రా. యు. 375 పు.

“దొడదొడ మంచె యెక్కె”

వీధి.

దొడిదొడి

ధ్వన్యనుకరణము.

దొడ్డ కొంచము లెక్కించు

ముందు వెనుకలు చూచు.

“ఇక్కొలఁది దొడ్డ కొంచెము, లెక్కించు
పకు మరునిహావళిం బడువేళన్.”

హంస. 1.101.

చిన్న పెద్ద, ఎక్కువ తక్కువ—
ఇలాంటివి చాలా ఉన్నవి.

దొడ్డపని

ఘనకార్యం.

దొడ్డి కట్టు అగు

పశువులు మొదలగు నవి
గుంపుగా చేరు, మంద
వేయు.

“అచలములపై నె దొడ్డికట్టు
మృగాళి.” ఆము. 4.117.

దొడ్డికాళ్ళు

పంగటికాళ్ళు.

దొడ్డికొను

నిండు.

దొడ్డిదోవను పోవు

దొంగచాటుగా వ్యవహరించు.

“ఏదో చేసేది బహిరంగంగా చేయడం తప్పితే యిలా దొడ్డిదోవను పోవడం నాకు తెలియదు.” వా.

దొడ్డిపట్టు

పశుస్థానం - గోవుం.

దొడ్డి బెట్టిన వేల్పుగిడ్డి

అందుబాటులో ఉండి అన్ని

కోరికలనూ తీర్చునది.

పెరటిలోనే ఉన్న కామ

ధేనువు.

“దొడ్డి బెట్టినవేల్పుగిడ్డి కాకవు.”

మను. 1.66.

దొడ్డి బెట్టు

దొడ్డిని తోలు.

“హడలవలె సతుల మరపి భాదేవు, తోడె నిట్టె యెందటిని దొడ్డిం బెట్టెవు.” తాళ్ల. సం. 3.631.

దొడ్డివేల్పు

ఇలువేల్పు.

“గలుపుపేరు వజీరుఁ గినిసిన కప్పపై దువ...మా దొడ్డివేల్పు.”

ప్రబంధ. 160.

దొడ్డిసంభావన

సంస్థానాలలో రాజులు పండి

తులకు, కవులకు సంభావనలు, జాప్తాలు ఇచ్చేవారు. అంత చదువు రాని యితరులను దొడ్డిలోకి పొమ్మని, వాకిట కూర్చోని ఒకరు సంచిలో వచ్చినన్ని రూకలు ఇస్తూ ఒక్కొక్కరినే బయటికి పంపించి వేయడం అలవాటు. అందుపై ఏదో యింత, యోగ్యతను చూచి కాక యిచ్చే సంభావనకు పేరైనది.

“పీడికి యిసే దొడ్డి సంభావనే గా. ఆమాత్రానికే అంత మిడిసిపాటా?”

దొడ్డు కొంచెము లేని

పెద్దా చిన్నా లేని.

“సముద్రతరపాప సంచారభీతుండు దొడ్డు కొంచెము లేని గొడ్డుకాడు.”

చంద్రా. 5.150.

దొడ్డుకట్టల చీర

పెద్దకమ్ముల చీర.

కమ్ములు, కట్టలు ఇక్కడ చీరలో నేసిన గీతలు.

“అడంపుముక్కర యసియాడు నడుము, దొడ్డుకట్టల చీర తోఁగుఁ బయ్యెదయ్యు.” పండితా. దీక్షా. 45.

దొడ్డువాణు

అధిక మగు.

శ. ర.

దొడ్డుకత్తె

కొల్ల పెట్టునది.

దొడ్డకాడు

కొల్ల పెట్టువాడు.

దొడ్డగొను

కొల్ల గొట్టు.

“తక్కుగలయింతిగముల నాదస్య
లడరి, పట్టుకొని యేచి పి డెల్ల బన్న
పడఁగ, దొడ్డగొని.”

భార. మాస. 188.

దొడ్డ యిచ్చు

కొల్ల యిచ్చు, అంతా
యిచ్చివేయు.

“శశిరవిగ్రహ జపస్నానాదికము లెల్ల,
దొరల వాకిండ్లకే దొడ్డ యిచ్చి”
ఆము. 6.69.

దొడ్డలాడు

కొల్ల గొట్టు.

“కరమూలంబున మించుబొంచు లిడి
కాంక్షం గ్రోలుఁ గప్పాయ ముం, గురు
లర్థిం గబళించు వాతెఱ మెఱుంగుల్
దొడ్డలాడున్ ... ధాత్రీకు చాడ్కుల్
వెసన్.”

కేయా. 4. 18.

దొడ్డలు వుచ్చు

కొల్ల పుచ్చు.

దొడ్డలు సేయు

అంతా యిచ్చు.

“పెద్దల నర్థలకా హితులఁ బెద్దగ
నందఱిఁ గూర్చి యరమున్, దొడ్డలు
సేసె దాననిరతుం డనఁ బైకము
సిక్కికుండఁగన్.”

ద్యాద. 8.96.

దొడ్డవోవు

కొల్లవోవు.

దొనదొన (ముసురు)

ధ్వన్యనుకరణము.

“తనువుమీఁద ముసిరె దొనదొన సీఁ
గలు.” వరాహ. 9.79.

దొనయుప్ప

చౌమక మనే ఉప్ప.

చవుటిఉప్ప అని కొందఱు.

శ. ర.

దొప్పగ దోగు

బాగుగా మునుగు.

“అ, కా శ న దీ ప్ర వా హ ము నఁ
గాయము దొప్పగఁ దోఁగి.”
భీమ. 4.7.

దొప్పలు గట్టు

మడుగులు గట్టు.

“... నెత్తురు, దొరగం బ్రవహించి
నిండె దొప్పలు గట్టన్.”
వేం. పంచ. 1.288

దొప్పలు దోరలుగా

కావలసినంత సమృద్ధిగా.

“తొత్తులువోరె నబ్బుదురు దొప్పలు
దోరలు మక్తికామినుల్.”
కాశీ. 2.49.

దొప్పదొప్పన

ధ్వన్యనుకరణము.

“దొప్పదొప్పన సోదం, గేల నడచి
కొను...”

ఉత్త. హరి. 4.807.

దొబ్బులు పెట్టు

దండించు, బుద్ధి చెప్పు.

“వాళ్ళ నాన్న నాలుగు దొబ్బులు
పెట్టేసరికి ఇంటికి వచ్చాడు.” వా.

దొమ్మ గలవాడు

ధైర్యముడు.

“వాడు మంచి దొమ్మ గలవాడు.” వా.

దొమ్మపొగరు

కండకావరము.

“ఎంత బలవంతుడ వయినా అంత
దొమ్మపొగరు పనికి రాదు.” వా.

దొమ్మబలం

ధైర్యం.

“వాడు మంచి దొమ్మబలం ఉన్న
వాడు. కాబట్టే ఎంతమంది వచ్చినా
ఆపగలడు.” వా.

దొమ్మరవాని దోలు

గయ్యాళిగంప.

“వానియిల్లాలు దొమ్మరవాని దోలు.”
హంస. 2.14.

దొమ్మరినంసారం

తిరుగుడునంసారం.

దొమ్మలు కొట్టుకొను

విపరీతముగా ఏడ్చు.

“ఆవిడ చెట్లంత కొడుకు పోయాడని
దొమ్మలు కొట్టుకొంటూ ఉంది.” వా.

దొమ్మలు పగులు

బాగా దెబ్బ తగులు.

“నీ జేమే అందరినీ కవ్వస్తున్నాడు.
దొమ్మలు పగిలితే కానీ తెలిసి రాదు.” వా.

దొమ్మ లేనివాడు

పిరికివాడు.

“వా జేం పోతా డక్కడికి? వట్టి
దొమ్మ లేనివాడు.” వా.

దొమ్మి గూడు

గుంపు గూడు.

నీలా. 3.37.

దొమ్మి చేయు

1. దౌర్జన్యము చేయు.

“దొమ్మి చేసిన ఖరదూషణాదులను,
తునిమి వైచుట.”

వర. రా. య. పు. 533. పంక్తి. 11.

2. దౌర్జన్యంగా ఒకరిమీద
పడు.

“అంధక కాలకేయ మహిషాదులు
దైత్యులు..., దొమ్మి యొనర్చి...”

హర. 6.95.

పై అర్థంలో ‘దొమ్మి’మా

త్రతమే నామవాచకంగా

కూడా వాడుకలో ఉంది.

“ఆ ఊళ్లో మొన్న దొమ్మి జరిగింది.
రెండు ఖాసీలు జరిగాయి.” వా.

దొమ్మియుద్ధము

సంకులనమరము.

నానా. 65.

దొమ్ములాడు

1. దొమ్మియుద్ధం చేయు.

2. పెనగులాడు.

“దోషముక బ్రణయము సంభ్రమము
మది దొమ్ములాడ.”

నరస. 3. 118.

దొరకుపడు

దొరుకు.

“ఆరెంటిక, దొరకు పడఁ బట్టు
కొని...” వేం. పంచ. 3. 133.

దొరకుసన్నాసి

కపటసన్యాసి.

నమ్మించి దొరకినది చేత

పట్టుకొని పోవువాడు.

“యతి ననుచు వేషభాషల నటమ
టించి, పొంచి తఱి వేచి కన్నియఁ
గొంచు నరిగె, దొరకుసన్నాసి యను
మాట తిరము గాఁగ, నర్జునుం డద్దిరా
యెంత దుర్జనుండు.” విజ. 3.161.
చూ. దొరకోలు సన్నాసి.

దొరకొను

పూనుకొను.

“దొరకొన్నకర్జంబు” సింహ. 2.88.

ఇట్లే దొరకొల్పు, దొరకోలు

ఇత్యాదులు.

దొరకోలు సన్నాసి

ప్రబంధ. 794.

చూ. దొరకుసన్నాసి.

దొరలక యుండు

ఉపేక్షించు.

విజ్ఞా. వ్యవ. 46.

దొర వచ్చు

నాటి యగు.

కాశీ. 5.283.

దొరాదొరలు

పెద్దపెద్ద దొరలు.

“అని దొరాదొర లెన్నఁగా ఘనత
కక్కి.” రాధి. పీఠ. 20.

దొరువుపట్టెడ

ఎద్దుముడ్డికి తగిలించే పట్టెడ.

త్రాన్.

దొఱకిపడు

దొఱకు, చిక్కు.

“ఎఱుక నీ కిప్పు డెందుండి దొఱకి
పడియె.” కుమా. 2.29.

దోకుడుపాఱ

తప్పుగోల, త్రవ్వే పార.

దోకుడుబార

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

క. ర.

దోగాడు

పిల్లలు మోకాళ్ళతో ప్రాకు.

పార్వ. 2.17.

చూ. దోగియాడు.

దోచిపెట్టు

ఉన్న దంతా పెట్టు.

“ఆ కోడలు ఇరుగు పొరుగు అమ్మ
లక్కలకు ఇల్లంతా దోచిపెట్టుతూ
ఉంది. ఇంక ఆ సంసారం ఏం
ముందుకు వస్తుంది?” వా.

దోటమ్మ

దోటీవలె ఉండు బాణము.

దోదుమ్మిదారి

ఆయుధవిశేషం,

దోదుముదారి

చూ. దోదుమ్మిదారి.

దోనెడొగ్గు

మోకరిల్లు.

“కరఘాతపతదబ్ధఘటం గొమ్ముకొనం
జమ్ము, దమి దోనెడొగ్గి చాదంతి
డిగియె.” వసు. 5.6.

దోపిడి యాటలు

ఒక బాలక్రీడ.

“తూరసతుంకముల్ దోపిడియాటలు,”
ప్రబంధ. 613.

దోపుచూరు

అరుగులమీద జల్లు పడ
కుండా తాటాకులతో
ముందుకు పెంచి కట్టిన
చూరు.

దోపు వడు

కొల్లగొట్టబడు.

“భవమూరుసంభవ బహువైశ్యకోటికా,
తురకలచే నిట్లు దోపు వడుట.”
సిం. నార. 48.

దోపు వోపు

కొల్లవోపు.

దోమతెర

దోమలు రాకుండా పైన
కట్టే బట్టతెర.

“క్రమంబున ఘర్మశంకమై, నుప్పు
తిలంగ దోమతెర లుప్పుర మెత్తిరి.”
అము. 5.104.

దోమాడకరణము

పడితే వదలనివాడు.

ప్రాంతీయ మైన పలుకుబడి.

“అట్లు లంబాడీదయ్యమువలె విడువక
దోమాడకరణమువలె నావెంట బడితి
వేమి?” చింతా. 7 అం. 74 పు.

దోయిడి చేతులతో

వట్టిచేతులతో.

“...ప్రతి నెలనీ ధర్మసంభవుని
యెదుర, మనము దోయిడిచేతుల మగుడు
టెట్లు?” శైమి. 2.17.

దోయిలి తీర్పు

అంజలి సేయు.

హంస. 4.213.

దోరగల్లు వడు

ఒకప్రక్కగా వంగు, పడు.

ఒక చక్రము ఒరగు. (కల్లు=
బండిచక్రము.)

“తరణి చక్ర మొరగి శరధిఁ గ్రుంగ,
దోరగల్లు వడియె.” మను. 5.35.
రూ. దోరగలు వడు.

దోరగాయ

మాగీ మాగని కాయ.

“కల్పవృక్షాలఁ గలదోరగాయఁ
గూడఁ, గోసి యిటు తెచ్చి నిల్విన
వాసి యనుచు.” పార్వ. 2.120.
“కలమాగిన పండుకంటే దోరగాయే
బాగుంటుంది.” వా.

దోరగిల బాటు

దోర మాగు.

దోరగిలు

ఎట్టవడు.

పట్ల పక్వం కావడంలో ఎట్ట
దనం ఉన్నది. అలా వచ్చిన
మాట.

“శశిపై, గినిసి కనుంగొనలు దోరగిల
నిర్దయఁ డై.” వరాహ. 7.49.

దోరణపు గమ్మి

ద్వారంమీది అడ్డకమ్మి.
శ. ర.

దోరణపు పట్టె

కపిలే బల్లక్రింది అడ్డపట్టె.
శ. ర.

దోరపండు

కొద్దిగా మాగినపండు.

“ప్రబలంపుగాడ్పుచే రాలిన యెల
మావి, దోరపం డైవ్వో యేరినారు.”
శుక. 1.377.
చూ. దోరగాయ.

దోరవాలు

దోరగా పండు, ఎట్టవడు.

దోసకారి

దుర్మార్గుడు.

“ఆ దోసకారి సన్యాసి దవ్వలఁ
గాంచి, యోలంబునకు దారి యొదిగి
యుండు.” శృం. నైష. 7.130.

“కడకు నీతింకు నీ వెలుంగనివితాన,
దూరెదవు నన్ను జలపోరి దోసకారి.”
తారా. శ. 3.81.

దోసములు కట్టు

తప్పు లంట గట్టు.

“భరణీశ్వర! యేటికి వట్టిదోసముల్,
గట్టెదు నాకు నంచు నెడగాఁ జర
ణంబు దరల్చుకొంచు.”

కళా. 7.234.

దోసిటప్రాల ముద్దుగుమ్మ

పెండ్లము.

దో సి టి ప్రా లనగా తల
బ్రాలు. తలబ్రాలు పోసి పెం
డ్లాడిన వనిత అన్నఅర్థంలో
యే ర్ప డి న పలుకుబడి కా
వచ్చు. ఇంకను విచార్యము.

“నా ని కి దోసిటిప్రాలముద్దు, గుమ్మ
మదవతి యన నొక్కకొమ్మ గలదు.”
శుక. 2.503.

దోసెలు పోయు

దోసెలను చేయు.

“పాపం! ఆ ముసలా మె దోసెలు
పోసుకుని జీవిస్తాంది”. వా.

దోహత్తనారాయణుడు

ద్విభాషునారాయణుడు.

“చౌహత్తమల్లుండు దోహత్తనారా
య,ణుండు ఖండియరాయచండబిరుద,
మంత్రి.” నైష. 1.32.

నారాయణు నంతటివాడు.

చేతులు మాత్రమే రెండు—
అనుట. ఇదొక బిరు దైనది.

దోహద మిడు

పోషణ యొసగు.

“నే,డ్కులు దళుకొత్త దోహద మిడం
దొలిగుబ్బలికొండగోగుపూఁగొల యల
రించె.” పారి. 2.70.

ఇందులో ప్రత్యేకంగా కొన్ని
వృత్తులకు కొన్ని రకా
లయిన దోహదక్రియలు కవి
సమయాలుగా ఉన్నవి.

దౌడపండ్లు రాలగొట్టు
దండించు, తన్ను.

దౌడపండ్లు రాలగొడతాను !
ఒక తిట్టు.
తంతాను సుమా అనుట.

దౌడ వ్యగు
దూర మగు.

“తనయసంతానలబ్ధి దౌడవృత్తి గాఁగ.”
భీమ. 2.17.

దౌడవృత్తి

దూరదూరముగా, చాలా
దూరముగా.
భీమ. 2.79.

దౌదౌవు
దూరము.

దౌర్భాగ్యదామోదరుడు
నిర్భాగ్యుడు.
ఒక తిట్టు.

ద్రావిడప్రాణాయామము
సూటిగా చెప్పక ఏవేవో
తిరుగుళ్లుగా చెప్పినప్పుడు ఉప
యోగించే మాట.

ద్రావిడులు ప్రాణాయామం
చేసేటప్పుడు చేతిని తలకు

అటు తిప్పి ముక్కును పట్టు
కొనుటపై వచ్చిన పలుకు
బడి.

“ఈ ద్రావిడప్రాణాయామం అంతా
ఎందుకు? వస్తావా రావా? ఒక్క
మాటలో చెప్ప.” వా.

ద్రోహము తలచు

ద్రోహము తలపెట్టు.

“నా యింటికి ద్రోహముఁ దలఁచి.”
ప్రభా. 5.189.

ద్విపాదపశువు

మూర్ఖుడు.

రెండు కాళ్ల పశువులు
అనగా పాద సంఖ్యలో
భేదమేగాని పశువు లేననుట.

“వాడొక ద్విపాదపశువు.” వా.

ద్విర్ద్వాదశం

వైరుధ్యం.

జ్యోతిశ్శాస్త్రరీత్యా వచ్చిన
పలుకుబడి.

ఒక గ్రహానికి రెండవయింట
గ్రహం ఉంటే దాని కిది
పన్నెండవయింటి దవుతుంది.
అలా ఉన్న గ్రహాలు రెండిం
టికీ సరిపడ దని జ్యోతి
శ్శాస్త్రం.

“వాడికీ పిడికీ ద్విర్ద్వాదశం.” వా.

ధగధగద్ధగలు

ప్రకాశము.

“ధవళతర జేహ ధగ ధగ ధగలు
మెఱయఁ, గదియ నేతెంచు నొక
భుజంగంబు గనిరి.”

వకా. 1.206.

ధగధగ మను

ప్రకాశించు.

“ధగధగ మనుచుకా, గలుముల నీసెడి
చూపుల.” భాగ. 8.265.

ధగిడికె :

ఒక తిట్టు.

ధగిడికొడుకు

ఒక తిట్టు.

ధణంధణలు

ధ్వన్యనుకరణము.

“అందు భేరీ ధణంధణల్ క్రందు
కొనియె.”

ఉత్త. కా. 8.165.

ధనం మూలుగుతున్నది

కావలసినంత ధనం ఉన్న
దనుట.

“వార్లింట్లో బోలెడంత ధనం మూలు
గుతూ ఉంది. అనుభవించే దిక్కే
లేదు.” వా.

ధనపిశాచములు

లుబులు.

ధనము పూడ్చిపెట్టి ఉన్న
చోట పిశాచము లాశ్ర
యించి ఉండు నన్న ప్రతీ
తిపై యేర్పడినది.

“ధనపిశాచంబు లివి యథార్థము
సుమ్ము.” శుక. 3.220.

ధనియాలజాతి

దుర్జాతి.

చెప్పుదెబ్బలు పడితే తప్ప
వినేజాతి కానిది.

ధనియాలను చల్లా లంఠే
ముందు చెప్పుతో నలిచి తరు
వాతనే చల్లుతారు. అప్పుడే
అవి మొలకెత్తుతా యని
నమ్మకం. అందుపై యేర్ప
డిన పలుకుబడి. తిట్టుగా నింద
గానే ఉపయుక్తం.

“దెబ్బ పడంది వాళ్లెక్కడ మాట
వంటారు? అదంతా ధనియాలజాతి.” వా.

ఒక ప్రత్యేకకులాన్ని ‘ధని
యాలజాతి’ అనుట కూడా
కొన్నిప్రాంతాల కలదు.

ధరణి యీనిన భంగి

అధికంగా, మందలు మంద
లుగా, గుంపులు గుంపులుగా.

“ధరణి యీనిన భంగి దండతండ
ములు, సరసల నరుదెంచు పరుసలఁ
జూచి.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పు. 288.

“అబ్బ! జనం నేల యీనినట్లుగా
ఉన్నారు.” వా.

మా. నేల యీనినట్లు.

ధర పలుకు

హెచ్చుధర వచ్చు, గిరాకీ
హెచ్చు.

కొత్త. 237.

ధరింపగా నొకరి కీయ గలదు లే
తినుటకు పెట్టుటకు ఉన్నది.
వాడుకలో. 'వానికి తాను
తినడానికి ఒకరికి పెట్టడానికి
ఉంది' అనగా కలవాడనుట.
“ఇప్పుడు మీ పుణ్యమున నాకు నేమి
కొదవ, యుండె నేను ధరింపగా
నొకరి కీయ, గలదు లే...”

శుక. 2.322.

వాడుకలో రూపం : 'తిన
డానికి పెట్టడానికి ఉంది.'

ధర్మకవితే

దాసుడు.

(కన్నడం - ధర్మకవితే =
కవితే ఎత్తు గంగిరెద్దు) బస
వన్నవలె అన్నిటికీ తల
పూచుతూ చెప్పినట్లు చేయు
కింకరుడు అనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

శైవంలో మీ దాసుడను
అనుటకు బదులు అలవాటైన
మాటగా కనబడుతుంది.
నిఘంటువులలోని అర్థం కుద
రదు.

“మీదత్తి మీప్రాత మీ ధర్మకవితే.”
బస. 4.122.

“కత లేల మీధర్మకవితేల మేము.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 175.

ధర్మకాహళ పట్టించు

యుద్ధము నిలుపు సూచనగా
భాకా ఊదించు.

“ధర్మకాహళ పట్టించి పదాతిపురుష
వ్యాపారంబులు సాలించి.” దళ.

ధర్మదాత

ఈవి గలవాడు; దానపరుడు.

ధర్మదార పట్టించు

యుద్ధము నిలుపు సూచనగా

శంఖము పూరించు.

“.....రాత్రి పో, రించి ప్రభాత
కాలము పరిస్ఫుట మైనను ధర్మదార
వ, పట్టించుచు నున్నవాడవె కుటీగత
కుక్కుటకంత నాదముల్.”

క్రీడా. 54 ప.

ధర్మపన్నాలు చెప్పు

శ్రీరంగసీతులు చెప్పు.

“వాడు వట్టి ధర్మపన్నాలు చెబుతాడు.
ఆచరణ శూన్యం. అందుకనే యెవరూ
వినరు.” వా.

ధర్మపిండం

తిరిపెపు తిండి.

“వాడి కేముంది? ఎవడు ధర్మపిండం
వేస్తే అక్కడ పడి ఉంటాడు.” వా.

దాన్నే డి. పి. అని ఇంగ్లీషు
పొడి అక్షరాలలో అనడం
కూడా వైదికులలో కలదు.

ధర్మము నాల్గు పాదముల
నడచు

ధర్మము లోపం లేకుండా
వర్ధిల్లు.

ధర్మాన్ని ధేనురూపంలో
మన పెద్ద లూహించు

కొన్నారు. ఆపైన అది, కృత
యుగంలో నాలుగు పాదా
లతో నడుస్తుందని, కలి
యుగానికి వచ్చేసరికి ఒంటి
పాదంమీద నడుస్తుందని
కూడా అన్నారు. అందుపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“ధర్మంబు నాలుపాదముల నడచె.”
యశ్చాం. 1.136.

ధర్మరాజు

ఉత్తముడు.

“అయన ధర్మరాజులాంటివాడు. ఒకరి
జోలికీ సాంటికీ వచ్చేవాడు కాడు.”
వా.

ధర్మశాస్త్రమా?

అదేం చట్టమా?—అను. ఇప్పటి
మాట వంటిది. తప్పక ఆచ
రించి తీరాలా? అనుట.

“వాడంటే మాత్రం అదేం ధర్మ
శాస్త్రమా? మనయిష్టం మనది.” వా.

ధర్మసంకటము

1. ధర్మనిర్ణయములో ఇ
బ్బంది.

“ఇప్పుడొక ధర్మసంకటం వచ్చి
పడింది.” వా.

2. క్లిష్టమైన పరిస్థితి.

“పామ్మంటే అన్నకొడుకును తరిమేశా
డంటారు. ఉండు అంటే పీడిలంతా
ఊడ్చేస్తున్నాడు. ఇచ్చెక్కడి ధర్మసం
కటం వచ్చి పడిందిరా భగవంతుడా అని
అయన దిగులుపడి కూర్చున్నాడు.”
వా.

చూ. ధర్మసంకటం.

ధర్మసందేహం

ధర్మసంకటం.

“అన్నీ కుదిరాయి గాని వరసా కాదా
అని పెద్ద ధర్మసందేహం వచ్చి
పడింది.” వా.

చూ. ధర్మసంకటము.

ధర్మసత్రం

ఉచితంగా భోజనం వసతి
కల్పించేచోటు.

తద్వారా వచ్చినది - అతిథు
లను ఆదరించేయిల్లు.

“వాళ్ళిల్లు ధర్మసత్రం. వచ్చినవా రంద
రికీ భోజనాలు అమరవలసిందే?” వా.

ధర్మసత్రపు బ్రాహ్మణుడు

తిరిపపుటిండికై ధర్మసత్ర
ములవెంబడి తిరుగుబ్రాహ్మ
ణుడు.

“అన విని తత్పదయుగళంబునఁ బడి
నీ ధర్మసత్రపుంబ్రాహ్మణునిన్.”

శుక. 1.450.

ధశధశలు

ప్రకాశం; తళతళలు.

ధశుధశుక్కు

తళతళ.

“ధశుధశుక్కున నింగి దాటిం చెఁ
బలు బోలు, నీరాళ్ళగొందిఁ గన్నియ
మెఱుంగు.”

పాండు. 4.21.

ధాం ధూం చేయు

జబర్దస్తీ చేయు.

క్రొత్త. 26.

ధాతుకప్పడము

గైరికాది ధాతువులతో
కప్పట.

“గుగ్గులంబు, భావించి ధాతుకప్పడ
మునఁ గప్పి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 375.

ధారగొను

దానము పుచ్చుకొను.

దానం ధారాపూర్వకంగా
ఇచ్చుటపై ఏర్పడినది.

“ఇప్పు డేను దీని నీ, జనపతిచేత ధార
గొని.”

భాగ. 10. ఉత్త. 469.

ధారవోయించు

దానము చేయించు.

“దేవబ్రాహ్మణ భూములు, భూవరు
నకుఁ జెప్పి ధారవోయించె భళి.”

భీమ. 1.63.

మా. ధారవోయు.

ధారవోయు

దాన మిచ్చు.

మంత్రపూర్వకంగా దానం
చేయడంలో నీళ్లు చేతిమీద
దుగా వదలుట సంప్రదాయం
కనక దానిద్వారా ఏర్పడిన
పలుకుబడి. ‘ధారాదత్తము
చేయు’ ఇలాంటిదే. కడకు
నీళ్లు వదలుటే ఆవస్తువు
తనది కాదనుటకు ప్రత్యా
మ్నాయ మై నీళ్లు వదలు

కొను అనుపలుకుబడి కూడా
యేర్పడింది.

“యమనందనుఁ డర్మిలి ధారవోసెఁ
ద,త్కృతుఫలము.” జైమి. 8.196.

“తపసులకు భక్తి నన్నంబు ధార
వోసె.” కాశీ. 7.186.

“ఆత్మేశున్ సురానోకహా, స్వీతుంగాఁ
దగ ధారవోసి ద్విజుఁ డేయే యరముల్
వేడిసన్.” పారి. 5.61.

“సంపత్కటాక్షులక్షణకన్య నలరించి,
దనుజారి కెవ్వఁడు ధారవోసె.”

శుక. 1.194.

ధారాదత్తము చేయు

దానము చేయు.

“ఉన్న ఆస్తుంతా వానికి ధారాదత్తం
చేశావు. ముసలితనంలో ఏం
చేస్తావు?” వా.

ధారాపాతంగా (కురియు)

జోరున వాన కురియు.

“పొద్దునుంచీ వాన ధారాపాతంగా
కురుస్తున్నది.” వా.

ధారాశంగా

పూర్తిగా, పుష్కలంగా—

ఇత్యాదిచ్ఛాయలలో.

“సేరుబియ్యం ముగ్గురికి ధారాశంగా
సరిపోతుంది.” వా.

“మీ కేం? మూడుపూటలు ధారా
శంగా తినవచ్చు.” వా.

“వాడు నూరుపద్యాలు ధారాశంగా
చెప్పాడు.” వా.

ఇత్యాదులు.

ధాశధశ్యము

తళతళ.

ధిం ధిం ధిక్క ధిమిక్క
తాళ ధ్వని. మర్దలాదుల
ధ్వనికీ అనుకరణము.

ధింధిమి
పైదాని వంటిదే.

ధిగధిగ
క్రీరం. మా. 4.69.
చూ. ధగధగ.

ధిగద్ధిగ
వసు. 5. 3.
చూ. ధిగధిగ.

ధిగుల్లు మను (గుండె)
(గుండె) గుభేలను.
ధ్వన్యనుకరణము.

“వేగ భుజించితి నన విని, తా గుండె
ధిగుల్లు మనఁగఁ దలపోసె మదికా.”
చెన్న. 1.123.

ధిమిధిమి
ధ్వన్యనుకరణము.

ధిమ్మను
ధ్వన్యనుకరణము.
వి. పు. 1. 74.

ధిస్సున పడగ యెత్తు
ధ్వన్యనుకరణము.
పాము పడగ యెత్తుటలో
వచ్చు ధ్వని.

“అద్ధిపేరిటి కుండలితాంగభోగి,
ధిస్సునం దనపడగ యెత్తెనా
యనంగ.” కళా. 4.202.

ధుమధుమ లాడు
కోపించు.

కొత్త. 53.

ధూపటము
దుప్పటి.
ధూమరూప మైన పటము
అని ప్రకరణరీత్యా టీకాకారు
లూ టిప్పణి వ్రాసినవారూ
చెప్పిన అర్థం. దుప్పటి సరి
పోతుంది.

“పలుమఱుఁ దారవండు సురపాల
పురంబులు గాల్చుధూమపం, క్తులు పయిఁ
గప్పుచున్నఁ జెనుధూపట మై పొగ
సోకి కంచె...” కమా. 4.15.

ఇక్కడ ధూమం వేతే
ఉండనే ఉన్నది మఱి!

ధూమపానము
పొగ త్రాగుట.

ధూళి గలుపు
నేలపాలు చేయు.

“ఇవి దూఱి తూనిపో నింత యేమిటి
కంచు, దుర్గమారణ్యముల్ ధూళిఁ
గలిపి.” రామాభ్యు. 7.34.
చూ. ధూళి గలియు.

ధూళిదర్శనము
వచ్చు సూచన.

“ధూళిదర్శన మే మైన దొరక
దయ్యె.” నిరంకు. 2.123.

దేవుని మెరవణి జరుగుతున్న
ప్పుడు దేవుడక్కడ బయలు
దేరినాడు అనుటకు ‘ధూళి

దర్శనం అయింది' అనుట అలవాటు. దేవునిదర్శనం చేసుకోకనే 'దూరంనుండి ధూళి దర్శనం చేసుకుని వచ్చినాము' అనుట అలవాటు. సహజంగానే ఊరేగింపు జనసమృద్ధంగా ఉంటుంది. అది బయలుదేరునప్పుడు దూరానికే దుమ్ము లేచి కనబడుట సహజము. సేనావాహిని బయలుదేరు విషయంలో ఈ 'ధూళిదర్శనం' సంస్కృత కావ్యాలలో అభివర్ణితమయింది. దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

ధృతి చెడు

ధైర్యము కోలుపోవు.

“అరగయ్యెను దివిజులు, దిరుగుడు వడి రింకమీద ధృతి చెడి తిరుగుం, బురుహూతుఁ డనుచు.”

ఉ. హరి. 1.21.

ధేయను

ధ్వన్యనుకరణము.

“హయము నదల్చి ధేయనుచు నాజికిఁ దోలుట యొండు దోఁచె...”

కళా. 8.64.

ధైర్యము చేయు

ధైర్యము పూను.

“వాడు ధైర్యం చేసి ఆ పనిలో దిగాడు. లాభం వచ్చింది. ఆ మాత్రం డమ్ములు నునకు లేక పోయాయి.” వా.

ధ్వజ మెత్తు

కత్తి గట్టు.

“మీరు త్రొక్కిళ్లు పడ నేల వారి మీద, ధ్వజము నెత్తిరి కొందఱు వైదికు లని.” నందక. 27 పు.

నంగనాచి

అమాయకురాలుగా పైకి కనిపిస్తూ చాలా ఉపాయశాలి అయిన స్త్రీ. ఇది దెప్పటలోనే ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“...నిక్కము గాఁగను నాతఁ డేమియుం, దెలియఁడ సాదుబిడఁ డని నేరుపుమాటలఁ దేలనాడి గాఁదిలిసుతు చేతఁ జక్కటులు దిద్దెద వెంతటి నంగనాచివేళి?”

సారం. 3.56.

“ఇరుగుపొరు గింత వినకుండ నింటి మగఁడు, తెలియకుండఁగఁ బరరతిఁ దేలి నంగ,నాచివలె నుండుఁ గాని యానాతిగుట్టు...” హంస. 5.220.

చూ. నంగనాచి టుంగుబుట్ట.

నంగనాచి టుంగుబుట్ట

ఎత్తిపొడుపుగా అనుమాట.

జం.

చూ. నంగనాచి; నంగనాచి వంగముల్లు.

నంగనాచి వంగముల్లు

నంగనాచి.

“అదా! నంగనాచి వంగముల్లు.” వా.

చూ. నంగనాచి టుంగుబుట్ట.

నంగిరోడుతూ మాట్లాడు

నంగినంగిగా మాట్లాడు.

“వా డే మన్నాడో మన కెలా తెలుసుంది? నంగిరోడుతూ మాట్లాడుతూంటే.”
వా.

నంచుకొను

కూరలు పచ్చళ్లు నంజుకొను.
బహు. 4.50.

నంజుకొను

నంచుకొను, తిను,
భార. కర్ణ. 2. 109.

నంజులి పడు

నంకోచించు, వెనుదీయు.
“రంజలి తా మును మున్నుగ, నంజలి పడ కిచ్చేసేని నయముగ వారుం, గాంజక యిత్తురు.”
కచేల. 1. 108.

నంజుకొను

నంజుకొను.

నం దంటే నంది పం దంటే పంది

అతనిదే వేదవాక్కుగా పరిగ్రహిస్తారు అనేపట్ల ఊపయోగించే పలుకుబడి.

“ఆ ఊళ్లో ఆ రెడ్డిగారు ఎంత చెప్పితే అంత. నందంటే నంది. పందంటే పంది.”
వా.

నందిని పందిని చేయు

మంచిని చెడుగా, చెడును మంచిగా చెప్పగలుగు.
చూ. తిమ్మిని బమ్మిని చేయు.

నందిపడగ

జంగములు పెట్టుకునే శిరోవేషన భేదం.

“మడపు లే ఖ యు నందిపడగయుఁ గొనుచు, బడిహరిక్రియఁ బట్టపగలే యేతెంచి.”

బస. 6.168.

నంబికొండయ దండనము

సులభము.

“అష్టావధానకష్టావలంబన మల్ల, నంబికొండయ దండనంబు మాకు.”
నానా. 12.

నకనక కుడుచు

కృశించు.

“గతిసంభ్రమంబునఁ గరము వడంకుచు, నకనకల గుడుచునెన్నడుము సాబగు.”
కళా. 4.105.

రూ. నకనక లాదపు - ఇత్యాది.

నకనక పడు

ఆకలితో బాధపడు.

“కడుపు మహాక్షుధక నకనకంబడ...”
ఆటి. 6 ఆ.

“...ఎక్కడ నాహారంబు చేకూరిమింగరం బుదరం బాకట నకనకంబడ డిలపడి.....”

నీతిచం. పే. 57. పంక్తి. 11.

నకనక లాడు

1. ఆకలితో బాధ చెందు.

2. కృశించి ఊగులాడు.

“నకనక లాడు నెన్నడుముపైఁ జికిలి, పికిలి పూదండ తుంపెన లాడుచుండ.”
ఆ. మ. క. 1.43.

నకనకలు గుడుచు

చూ. నకనక పడు.

నకారగుడిగాడు

నియోగి.

నిరసనగా కొన్నివర్గాలలో
అనుమాట.

నకారప్రయోగము చేయు

లేదను.

“వాడెప్పుడూ నకారప్రయోగం చేసి
యెఱుగడు.” వా.

నక్క

మోసగాడు, జిత్తులమారి.

మన జానపదకథలలో నక్క
యెక్కువ జిత్తులమారిగా
కనబడుటపై వచ్చినపలుకు
బడి.

“వాడా ఆమ్మా! నక్క. నీలాంటి
వాళ్లకు చిహ్నతాడా?” వా.

ఇలాంటిదే గుంటనక్క.

నక్కకు ద్రాక్షపండ్లు పుల్లన

దొరకనివస్తువులు చేదు అనే
పంటి పలుకుబడి.

“అవును. ఆ ఉద్యోగం ఏం బాగా లే
వంటావు ఇప్పుడు. దొరక లేదు కనుక,
నక్కకు ద్రాక్షపండ్లు పుల్లన.” వా.

ద్రాక్షపండ్లకోసం ఎగిరెగిరి
నక్క అవి అందనప్పుడు ‘ఈ
ద్రాక్షపండ్లు పుల్లన లే’
అంటూ పాటిపోయిన దన్న
పాతకథపై యేర్పడిన పలుకు
బడి.

నక్క-కొమ్ము

ఒక వనమూలిక.

“ఒక్క యెఱుకు తేడదు నక్క
కొమ్మును నిట్టి, గోరజంబు జాన్నుఁ
జాతిపప్పు... కాను కిచ్చి కరయంగంబు
మొగిచి.” మను. 4.14.

నక్క గన్నవా డెల్ల వేటకాడు

నక్కను చూచినవా డంతా
వేటకాడేనా?

ఇది హేళనలో ఉపయోగి
స్తారు. పులిలో, ఎలుగు
బంటిలో చంపినవాడు వేటకా
డవుతాడు కాని నక్కను
చూచినంత మాత్రంతోనే
అవుతాడా అని హేళన.

“వసుధ నక్కఁ గన్నవాఁ డెల్ల
వేటకాఁడనెడువార్త నిక్క మయ్యె
ననఁగ.” శుక. 1.266.

రూ. నక్కను చూచినవా డెల్లా వేట
కాడే.

నక్క-జిత్తులు

కుయుక్తులు.

ప్రొన్.

“ఈ నక్కజిత్తులు నాదగ్గఱ పనికి
రావు.” వా.

నక్కటక్కులు

మోసములు, నక్కజిత్తులు.

“నర్మగర్భితులు నక్కటక్కులు
వింత, నయగారముల్.”

పాండు. 3.43.

నక్కతోక

తృణవిశేషం.

ప్రబంధ. 200.

నక్కతోక త్రొక్కి వచ్చు
కలిసివచ్చు.

ప్రయాణంవల్ల ఫలిత మేర్పడి
సప్పుడు అనుమాట.

నక్కతోక త్రొక్కితే అదృష్టం
కలిసి వస్తుంది అని నమ్మకం.

చూ. నక్కను త్రొక్కి వచ్చు; నక్కను
ద్రొక్కు.

నక్కతోక పొన్న
నేల పొన్న.

నక్కతోక బియ్యము
ధాన్యవిశేషం.

నక్కదోస
చిన్నదోస.

ఆం. భా. ద్వి. 71.

నక్కనడుము తొక్కు

“మన మీదిన మిక్కడికి నక్కనడుము
త్రొక్కి వచ్చినారము.”

ధర్మజ. 53 పు. 23 పంక్తి.

చూ. నక్కతోక త్రొక్కి వచ్చు.

నక్కను త్రొక్కి వచ్చు
అదృష్టము కలుగు.

నక్కను చూచినా, త్రొక్కినా
అదృష్టము పట్టు నను

నమ్మకముపై వచ్చిన పలుకు
బడి.

“వా డేవో నక్కను త్రొక్కి వచ్చిన
ట్టున్నాడు. ఎవరికీ ఎంగిలి చేయి విడి
లించనికెట్టి దక్షిణ యిచ్చి పంపిం
చాడు.” వా.

నక్కను ద్రొక్కు

శ్రవ. 3.89.

చూ. నక్కతోక త్రొక్కు.

నక్కను పగ్గాన బట్టినయట్లు
బిగుసుకొను; నిక్కు చూపు.
పగ్గముతో పట్టినప్పుడు నక్క
బిట్ట బిగిసినట్లు అనుట.

“తాను నిక్కును పెద్దవాడు బలె
సితం డిత్తఱ్ఱిక్ నక్కఁ బగ్గానం బట్టిన
యట్లు బిట్ట బిగియంగా.”

ఉ. హరి. 4.65.

నక్కనోట్లో దుమ్ము కొట్టు

చచ్చేంత పని అయి బతికి
బయటపడు.

చచ్చిపోతే నక్కలు పీక్కుని
తింటాయి. వాని నోట
దుమ్ము కొట్టుటనగా చావక
పోవుట. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఇక బడక డనుకున్నాం కానీ వాడు
నక్కనోట్లో దుమ్ము కొట్టాడు.” వా.
రూ. నక్కనోట్లో బెడ్డ కొట్టు, నక్క
వాత మన్ను కొట్టు.

నక్కమోరు

కుదరని కంతి.

“మందు మాకిది గండమాల మాన్పు
గలందె, చక్కఁ జేయగలందె నక్క
మోరు.” రామలిం. 73.

నక్క-రేణు

గజనిమ్మ.

నక్క-విరిగి

ఒక చెట్టు.

నక్క-వినయము

పైపైకి కనబడే అడకువ.

నిజ మైన వినయం కాదు,

నటన అనుట.

“వాని వన్నె నక్కవినయాలు. అవి
అంతా నిజం అనుకుంటే మనం బోల్తా
పడతాము.” వా.

నక్కిళ్ల పూజ చేయు

తన్ను.

చూ. బడితపూజ చేయు.

నక్కిళ్లు పడు

నోరు పడి పోవు, మాట

రాకుండు.

“ధరణీశ రాజులా ధరణీసురులూ,
యొక్క డనిన వినియు నక్కిళ్లు పడి
యున్న, నతనితోడ.”

భార. ఆను. 5.345.

నక్కిళ్లు కఱచు

నోరు ముడుచుకొని పోవు.

“ఆ పలలాశి మస్తాగ్రంబు వ్రేయ,
నక్కిళ్లు కఱచుక నలసి యాశిరము,
వ్రక్కలై పడ.”

వర. రా. యు. పు. 305. పంక్తి. 9.

నక్కిళ్లు విఱగగొట్టు

చితుక తన్ను.

నఖంపచములు

గోరు వెచ్చనివి.

“సహసా నఖంపచ స్తనదత్త పరి
రంభము.” వసుచరిత్ర.

“స్నానం చేసే నీళ్లు నఖంపచంగా
ఉంటే మంచి దని పెద్ద లంటారు.”

వా.

నఖక్షతాలు

సంభోగాదులలో ప్రియా

ప్రియులు భావాతిరేకాన్ని

సూచిస్తూ గోళ్లతో గిల్లు

కొనుటద్వారా యేర్పడిన

రేకలు.

నఖశిఖపర్యంతం

ఎగాదిగా - నిలు వెల్లు.

కాలిగోటినుండి తలవరకూ

అనుట.

“ఆ కొత్తమనిషిని నఖశిఖపర్యంతం
తేరిపార చూచినా నా కత దెవరో
ఎంతకూ గుర్తుకు రాలేదు.” వా.

“వాణ్ణి నఖశిఖపర్యంతం చీల్చి
చూచినా కృతజ్ఞత అంటే యేమిటో
కనిపించదు.” వా.

నఖశిఖవర్ణన చేయు

సమగ్రంగా రూపవర్ణన
చేయు.

“ఏయెడ నఖశిఖవర్ణన, నేయంగా
నొకరివశమె శేషుండు రాధన్, బాయక
వేణినెపం బై, వేయేటికిఁ జలియ లేక
వ్రేలుచు నుండున్.”

రాధా. 2.19.

నగనట్రా

సొమ్ములు.

జం.

యా. నగానట్రా.

నగ నాణెము

సొత్తులు.

జం.

“నగనాణెములు చూచినావు గాదె
కుశేర, యీ కిరీటము వెల యేమి
చేయు.” పార్వ. 5.92. పు.

నగవరి

పరిహాసకుడు.

“నగవులన విద్య పోడిమి, నగుబాటు
గఁ జేయ నేర్చునగవరి యంతకా, నగు
మోముతోడ మెల్లన, నగుమొగముల
సతులఁ జూచి నగ నేర్చె నృపా.”

భాగ. 10. పూ. 293.

నగవుటీగి

వినోదార్థం ఇచ్చినది.

“మఱపునఁ గొన్న సొమ్ముగొన్న
లంచంబు, తగనివాఁ డిచ్చిన నగవు
టీగి...” విజ్ఞా. ప్రా. 28.

నగవు పట్టు

నవ్వులపా లగు.

“నగవు పట్టితిని జిన్నతనంబు
ప్రాపించె.” రాధా. 3.48.

నగవు లాడు

నవ్వు.

“అప్పుచు లాడుచుకొ నగవు లాడుచు
బారలు చాచి చాచి.”

చంద్రా. 2.6.

నగళ్ళు

రాచనగరు.

జమీందారీ ప్రాంతాలలో
ఇటీవలిదాకా ‘నగళ్ళలో’

విశేషా లేమిటి’ అన్నట్లు

వాడుక ఉండినది.

“ఆ బలదేవనాయకుని నగళ్ళు, తనకు
నిజాలయస్థాన మై యుండ.”

బస. 2.27.

“నగళ్ళలో కొలువు, దొంగలలో
ఒళ్ళవు.” సా.

నగా నట్ర

నగలూ నాణ్యలూ. జం.

నగుబాటు అగు

అపహాస్యపాత్ర మగు.

“యజ్ఞభవు కూతురైన యహల్య
మొదలు, నేర మొనరించె ననినచో
నేర్చి నడువ, నొకరి తర మానె మగ
వార లోర్వ వలయుఁ, గానిచో వట్టి
నగుబాటు గాదె మికు.”

తారా. శకాం. 4.20.

నగుబాటు తెచ్చు

అపహాస్యపాత్రత కల్గించు ;

అపమానము తెచ్చు.

“ఎవ్వరిచేత న్నగుబాటు దేక పర
భావజ్ఞుండ వై తమ్ముడా!”

ఉ. హరి. 2.96.

“కొఱగానివాడ నయి రామలలో,
నగుఁబాటు దేను నీ కేఁ గలుగంగ.”

ఉ. హరి. 1.64.

నగుబాటు వచ్చు

పరిహాసపాత్ర మగు.

“పరువునకు లోటుతో నగుఁబాటు
రాదా.” నిరంకు. 2.52.

నగు నేయు

అపహాసించు.

“వదన సుపత్ర సాతిమిర బంధతఁ
గాంచినఁ జిమ్మచీకటిం, జదిమెడు

చందమామ నగు సేయక యుండునె?”
కాశిండ్. 6.77.

నచ్చికలు బుచ్చికలు చేయు
మాటలతో బేలుపుచ్చు.

“ఇల సొమ్ము కర్తలవలె నచ్చికలు
బుచ్చికలు చేసి భుజియింపఁ గలరు
గాక.” చంద్రాం. 3.45.

నచ్చుకొడు
నచ్చుమనిషి.
బాధకు డని శ. ర.

నచ్చుకుప్ప
నచ్చుమనిషి.

నచ్చుగొట్టు
చూ. నచ్చుమనిషి.

నచ్చుపని
చిదుగుపని.

“ఇంత చిన్న గడియారం విప్పి సరి
చేయడం ఒక రోజులో కాదు. ఇది
చాలా నచ్చుపని.” వా.

నచ్చు పెట్టు
ఏదీ తేల్చుక ఊరికే వేధించు.
నసమనిషి, నచ్చుమనిషి
అన్నవే వాడుకలో ప్రచురం.
అలాగే నస పెడుతున్నా
డంటారు - వాడుకలో.

నచ్చుమనిషి
ఏదీ నిశ్చితంగా తేల్చుకో
లేనివాడు; ఏదీ తెమల్చని
వాడు.

“వాడు వట్టి నచ్చుమనిషి. వాడి కీ పని
అప్పుగిస్తే జన్మలో కాదు.” వా.

నజ్జగ చేయు
ముద్దగా చేయు.

“త్రిలోకకం,టకుండవు గాన నీయొ
డలు నజ్జగఁ జేసి కురంగలాంఛనా!”
మను. 3.38.

నజ్జ చేయు
నుగ్గు సేయు.
“రథస్థసారథికేతురథికాంగనిర్దళ,
నప్రాధిఁ దేరులు నజ్జ చేసి.”
మార్కం. 8.104.

నజ్జనజ్జ లగు
నుగ్గు ను గ్గుగు; ముద్దముద్ద
యగు.

“నిలువునఁ గత్తికోత లయి నిద్దపు
మోములు నజ్జనజ్జై.”
కవిక. 4.181.
రూ. నజ్జగుజ్జ లగు.

నటన మిగులు
విలసిల్లు, ప్రకాశించు, ఒప్పు.
“అరంబు కాశీపురాంగణంబునయందు,
నానాప్రకార మై నటన మిగులు.”
కాశీ. 2.50.

నట్టకనడిరేయి
అర్ధరాత్రి.
“కట్టి తనమాటుగా నీ, దిట్టగృహసం
భమునఁ బ్రతిష్ఠించి నరుల్, మిట్టాడని
యా బెడిదవు, నట్టక నడురేయి
మబ్బునం జెలి చనియెక్క.”
వేం. పంచ. 1.259.

నట్టకనడుము
సరిగ్గా మధ్య.

నట్టకోతి
ఒక పిల్లల ఆట.

నట్టడవి

అరణ్యమధ్యం.

“సీపాదంబుల్, పట్టుకొనఁగ వచ్చిన
మము, నట్టడవిని డించి పోవ నాయమె
కృష్ణా!”

భాగ. 10. పూ. 1054.

నట్టనడుము

సరీగ్గా మధ్య.

“మలచపువేణి నట్టనడుముకొ దెగి
చేతికి దున్ను చిక్క...”

ఉత్త. రా. 3.123.

నట్టనడురేయి

అర్ధరాత్రి.

విప్ర. 4.65.

నట్టాడు

1. నర్తించు.

భాగ. 9.608.

2. తచ్చాడు.

వాడుక.

నట్టింట దేవళ్లు పెట్టు

దేవపూజలు చేయు.

కొన్ని కులాల యిండ్లలో
నట్టింట గోడకు చేపట్టు చేసి
అక్కడే పితరులకు పెట్టడం,
దేవతలకు పెట్టడం చేస్తుం
టారు.

“నట్టింట దేవళ్లు పెట్టె బెట్టిన తిన్నె,
గొట్టించి వెనక బందిగూడు చేసె.”

శుక. 3.50.

నట్టింటి పగవాడు

హితశత్రువు.

“రమకు నట్టింటి పగవాడు కమల
వైరి.”

విజయ. 3.46.

నట్టిలు

ఇంటినడుము; పడసాల.

“వినతదానంబు లొనరించి యనుఁగుఁ
జేలుల, యట్ల నట్టింటఁ బగవారి నాద
రించి.”

ఉద్భ. 48.

“అయ్యవార్లంగారి నట్టిలు.” సా.

నట్టుకొట్టు

సంగోచించు.

“పలికిన నాఁగా దన భీతిలి యిటు
నట్టు నట్టు కొట్టు తెఱవ తెఱఁగు భూ,
తలవిఘ్నంబు నూచి...”

కళా. 7.197.

నట్టుకొను

నెలకొను.

నట్టు చెందు

ఎండిపోవు.

“ఇట్టి బెట్టుగవెట్టుకు నట్టుఁ జేంది,
జడలఁ జడలేఱుఁ దాలిచేఁ జంద్ర
హాళి.”

ధర్మ. 2.76.

నట్టు ద్రొక్కు

నాట్య మాడు.

నట్టుపడు

అడ్డుపడు.

నట్టుపఱుచు

అడ్డుపఱుచు.

“నట్టడవిలోన నన్నిట్టు నట్టుపఱిచి,
గొట్టు మిట్టాడ నేటికి...”

కృష్ణ. శకుం. 2.74.

నట్టువులుగు

నెమలి.

నట్టులు దున్ను

భూమిలోని నట్టూ అదీ
బాగా దున్ను.

“పూని వసంతహాళికుడు పొంగడు
రాగరసంబుచే గడుక, నాను
జనాళి మానసపునట్టులు దున్ను మనో
జకందలిం, గానగజ జేసి.”

చంద్ర. 9.103.

నట్టువకాడు

నటుడు.

నట్టువడు

కప్పవడు.

ఉత్త. హరి. 3.135.

నట్టువవక్కి

నెమలి.

నట్టువాడు

నటుడు.

విజ్ఞా. ప్రా. 116.

నట్టువొజ్జ

నాట్యోపాధ్యాయుడు.

“ఇన్ని తెలుగుల శ్రమము నేయింతుం
జతుర, తావిహీనము లై న పాత్రముల
నైన, నట్టువొజ్జ నై మెలంగుదు నగళు
లందు.”

భార. విరా. 1.242.

నట్టు నేయు

ప్రోది చేయు.

“వజ్రపట్టిమతో భవరహా కికస్యంద,
నచ్చాయకే ప్రార్థు నట్టు నేయి.”

నిరంకు. 1.45.

నట్టెండ

మండుటెండ,

“నట్టెండలో వెసం గాయవే,
సవులన్.” శృం. కాకుం. 2.112.

నట్టెట ముంచు

ఒక వ్యవహారంలో దింపి
అందులో చిక్కులు ఎక్కు
వయినప్పుడు వదలి వేయు.

“నమ్మినరాజును నట్టెట ముంచి.”

పల. పు. 111.

“వాడు వడ్డో రామచంద్రా! అంటే
వినకుండా దావా వేయ మన్నాడు.
వేశాను. ఈ మూడేళ్లలో నా ఆస్తి
అంతా హరించుకు పోయింది. ఇప్పు
డేమో వాడు ఇటు తిరిగి చూడడమే
మాని వేశాడు. నన్నిలా నట్టెటిలో
ముంచుతాడని తెలిస్తే నేను ముందే
బాగర్త పడేవాణ్ణి.” వా.

నట్టెటు

నదీమధ్యము.

“నట్టెట దాశకన్యకకు నువ్విశులూరి,
బాలి బొందినపరాశరువిరాళి.”

శృం. నైష. 7.151.

నట్టొట్టు

బొట్టు బొట్టుగా పడేనీరు;
నీటిబొట్టు.

“నవమాలికల తేనె నట్టొట్టు పడు
చోట, మాణిక్యదీపముల్ మలయ
చోట.” మను. 3.111.

నడకొండ

నడక గల కొండ.

సజీవపర్వతం - అంటే పర్వత
మంత గొప్పగా ఉండుటే
గాదు జీవంతో ఉండుట

విశేషం. ఇలాంటివి చాలా
ఉన్నవి.

“నడచు నడకొండగమియునుం బోని
గజరాజితో రాజు రథారాధుం డై.”
భార. భీష్మ. 1.180.

నడకొలకు

నడచు సరస్సు; దిగుకొలకు.
యయా. 3.57.

నడగొండ

చూ. నడకొండ.

నడగొట్టు

ఆగు.

నడకను అడ్డగించు అనుటగా
ఏర్పడి ఆగుటగా పరిణమించి
నది.

“పోక నడగొట్టి తేనియు, రాకింతుం
జుమి మొగంబు రాచట్టుపయిన్,
శ్రీ కాళిక నిందించిన, నీ కింతట నేల
పోవు నీచచరిత్రా!” భీమ. 2.153.

నడగోట

నడచునట్టికోట.

కోటంత గొప్పదీ, అందులో

నడచుట విశేషం.

“రంగదుత్తుంగతరంగసంఘాతంబు,
నడగోటలతెఱంగు నడుపుచుండ.”
ప్రభా. 1.64.

నడచి యాడు

ప్రవర్తించు - ఉండు.

“ధర్మంబు కాళికాస్థానమధ్యంబున,
నాల్గుపాదంబుల నడచి యాడు.”
కాశి. 2.50.

నడజోదు

కాలిబంటు.

“అడిదంబులఁ బాడిపాడిగా నడుచు
నడజోదుభటులును...”

ఉత్త. హరి. 4.229.

నడతాడి

నడచునట్టి తాటిచెట్టు.

“పాడియును బోడియు నె యిల, నడ
తాడిం బోలి...” ప్రబోధ. 3.20.

నడతెంచు

1. వచ్చు.

“అచ్చరచిలుకలకొలుకు లపుడు, కడలి
వెలువదీ వచ్చుశృంగార మమరె.”

దశా. 2.745.

“ఎలమి దలిర్ప వేయేణురు లింగముల
బండ కెత్తించి నలి వేగమునను, నడ
తెంచి చుట్టుమారుడిగపై విడిసి.”

బస. 6.162.

2. పోవు.

“దిగంతభాగములు వగుల్పఁ గా
నెదురుగా నడతెంచిరి వైరి
కోటికిన్.”

హరి. ఉ. 9.164.

3. తిరుగు.

“భూరిపరాక్రమశాలి భీష్మ నక్క
జముగఁ దాఁకి యదెస నకంపితులై
నడతెంచుకల్యణంభజ కురురాజు
లచ్చెరువుపాటు భయంబును బొందఁ
జేయుమి.” భార. భీష్మ. 2.88.

నడతెగు

అలయు.

“...మందకును దూరంబుగా వచ్చితిమి
నడగఁడు నడ తెగ మానిసి ముట్ర
చిట్టాడని యీ చిట్టాడవి నెట్లు చన
నేర్చు.” శృంగ. కాకుం. 2.8.

నడదివియ

రాచమర్యాదగా పట్టుకొని
వెళ్ళు దివిటీ.

“నడదివియలు సేసె నగరికి మాణిక్య,
మకుటముల్ పూనినమనుజుపతుల.”

భార. విరా. 5.320.

నడదీగె

నడకొండ వంటిదే.

యా. నడదీవ.

నడవందిరి

ప్రయాణకాలమందు రాజా
దుల యుపచారమునకై పరి
చారకులు మోసికొనుపోవు
పందిరి.

బస. 2.162.

నడపాడు

నడయాడు, తిరుగు.

“కలహంసకులమందగమనంబు నయ
మిట్టి, దని చూపుగతి నడపాడఁ
దొడఁగె.”

కమా. 3.32.

నడపాడుప్రాయము

కాళ్ళ వచ్చి తిరుగు ప్రా
యము.

శైశవం గడచిన బాల్య
మనుట.

“నడపాడుప్రాయము నవలుతగలనె,
నడర పుత్రుఁడు...”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 164.

“కూర్పుండు సురమునం జన, నేర్పును
విద్యెంబు నేయ నేర్పును భీతిం, దార్పుచు
దప్పటడుగు లొడఁగూర్పు జనని చెట్ట
పట్టుకొని నడపాడున్.”

ద్వా. 3.49.
కమా. 3.32.

నడపీనుగు

జీవచ్ఛవము. నిష్ప్రయోజకు
డనుట.

“అదె వచ్చె నడపీనుఁ గనుచు
నంతంత.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పం. 507.

నడపుకొను

జరుపుకొను, పోషించుకొను.

“అరసురలు లేక మీ యుపాధ్యాయు
వలెను, నడపుకొనువార లెవ్వ రున్నారు
గనక.”

విప్ర. 4.65.

నడబందాలు వేయు

పోనీకుండా అరికట్టు; బందాలు
వేయు.

“అద్దాలన్ మార్కొనుచెక్కు లాపు
నడబందాల్ వేయునో వేల్పుప్రా,
యాల! నిక గనుగేసు లిలనుచు
నిల్లా లంచుఁ గాంక్షింతులే?”

త్రిశంకు. అం. 3. పే. 32.

నడబావి

దిగుడుబావి.

మెట్లు కట్టి దిగుటకు వీలుగా
నున్న బావి.

“లోతుగా నడబావిలోనఁ గట్టించి.”

బస. 3.64.

“విమలంబు లెనకూపములు నూటిటి
కంటెఁ, బరికింప నొక నడబావి
మేలు.”

కృ. శకుం. 3.17.

నడమంత్రపు కల్పి

మధ్యే వచ్చిన సంపద.

మధ్యే వచ్చిన సంపద విపరీ
తంగా తెల తిరిగేటట్లు

చేయును అనుపట్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“విజ్ఞాపకగడుక్, క్షితి నటు గాదె
యొక్కొకరికి నడమంత్రపుఁగల్గి
కల్గినన్.” విజ. 1.99.

“అహహ! నడమంత్రపుఁగల్గి కది
నిజంబు.” అని. 3.100.

చూ. నడమంత్రపు సిరి.
రూ. నడు.....

నడమంత్రపు సిరి

చూ. నడమంత్రపు కల్పి.

నడమంత్రము

మధ్యే వచ్చినది.

నిరసనలో ఉపయోగిస్తారు.

“నడమంత్రపు రాజమదంబు మీఱఁ
గన్.” రాధా. 5.100.

రూ. నడమంత్రము.

నడమామిడి

నడచునట్టి మామిడి - నడ
కొండ వంటిదే.

“కలయఁగఁ గరములఁ జరణంబుల నుర
మున శోణితంబు భోరనఁ దొరఁగం,
దలి రెసఁగిన నడమామిడి, చెలువునఁ
బఱతెంచె భీమసేనుఁ డచటికిన్.”

భార. భీష్మ. 3.223.

నడయాడు

తిరుగు; ఉండు; కదలు.

“మకరంద ఝర సనీరంబుల నడ
యాడుచు.” విప్ర. 2.64.

“వచ్చెఁగద బెడఁద మనకింక, నిచ్చట
నడయాడఁ గూడ బెటకేనియు నే,
వచ్చెద ర మ్మటులైనక, విచ్చలవిడి
నడవవచ్చు వెలవక మదిలో.”

శుక. 3.502.

“నరులు నడయాడుచున్న కిన్నరపతుల్
నడవ.” అచ్చ. యు. 248 పు.

నడికట్టు

కాసె, దట్టీ.

“అరచట్ట మయి కుంకుమాంబువు నడి
కట్టు, చెంగావిమై జిగి జికిలి సేయ.”
రా. వి. 3.12.

నడికట్టు త్రాడు

నడుముకు బిగించే త్రాడు.

“తచ్చే, దండము నడికట్టుత్రాళ్లఁ దగ
బంధించెన్.” కళా. 8.86.

నడికలను

యుద్ధమధ్యం.

ఉ. రా. 4.281.

నడికిరే

అరరాత్రి.

భా. రా. అర. 7.322.

నడికిరేయి

అరరాత్రి.

“ఈ నడికిరేయి నొంటిమై యింత
దూర, మేమి కార్యంబు మదిఁ గోరి
యేఁగుచెంచితి.” హర. 7.123.

నడిగండి

యోని.

“తొడపల్పు నగునింతి నడిగండి కడుఁ
బెద్దరిక్కుని మనసు కోరికలు పెద్ద.”
వేణు. శ్లో. 20.

నడితల

శిరోమధ్యం.

భాగ. 10. ఉ. 736.

నడినెత్తిన కండ్లు వచ్చు

పొగ రెక్కిన దనుట.

“వాడికి కాస్త అస్త్రే చేరగానే నడి
సెత్తిన కండ్లు వచ్చాయి.” వా.

నడిప్రాత

బాగా పాత, కాస్త పాత.

‘ఆ నడిపాతబట్ట వాడికి పార
వెయ్యవే’ అని వాడుక.

అడిపాత అను పాతంకన్నా
ఇదే సరి.

“కట్టిన నడిప్రాత కచ్చడంబులును,
జంపిగొడుగులు...”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 315.

నడిప్రొద్దు

మధ్యాహ్నం.

రామా. 1.133.

నడిమికట్టు

నడుముకు కట్టుకునే కట్టు.

“కట్టి మండలంబున గరకంచు
పుట్టంబు, మడచి కట్టిన మేలి నడిమి
కట్టు.” హర. 2.98.

నడిమిలోకము

భూలోకం.

శృం. నైష. 3.8.

నడిరాతిరి

అర్ధరాత్రి.

నడిరేయి

అర్ధరాత్రి.

శృం. నైష. 8.79.

నడివీధి కెక్కు

అందరి యెదుటా పడు.

“వాళ్లంతా గుట్టుగా సంసారం చేసు
కొనేవారు. ఆ కొత్తకోడలు వచ్చాక
నడివీధి కెక్కురు.” వా.

నడివీధి పెసర

తాళ్ల. సం. 11.8. భా. 125.

చూ. తెరపుపెసర.

నడివేలు

నడిమివేలు.

నడుం వాల్చు

విశ్రాంతి తీసుకొను.

“కాస్త నడుం వాల్చుద్దా మంటే తీరిక
లేకుండా ఉంది.” వా.

నడుం విఱుగు

పని యెక్కువగా ఉన్న
దనుట. శ్రమించు.

“వాడు నడుం విఱిగేటట్టు పని
చేస్తాడు.” వా.

“తద్దినం అంతా ముగిసేసరికి నా నడుం
విరిగి పోయింది.” వా.

నడుకబడు

నశించు.

ఘటికా. 2.65.

నడుకొత్తు

నిర్భయు డగు అని వావిళ్ళ.
సరిగా ఉన్నట్లు లేదు. ఇంక
సూ విచార్యము.

“జేవర మువ్వు కేతెంచిరి వారిలో,
నడుకొత్త కొంత సైన్యము వధించి...”
జైమి. 2.41.

నడుకొన

మధ్యభాగము.

“నిడువెడంద జిహ్వా నడుకొనఁ
బండులఁ, గఱచి.”

భాస్క. యుద్ధ. 1004.

నడుగడ్డ
ద్వీపము.

వరాహ. 4.114.

నడుగుంట
బ్రహ్మరంధ్రము.
చంద్రా. 2.3.

నడుచుమర్యాదలు
పెండ్లిండ్లలో కట్నం కాక
ఇతర కానుకలు, లాంఛ
నాలు వగైరాలు.

“వారింటి పెండ్లికి ఎంత ఖర్చయిందని !
కట్న మేమో పదివేలు. నడుచు మర్యా
దలకు ఒక అయిదువేలు. ఆ డబ్బిడ్డ
లాంఛనాలకు రెండువేలు. ఎన్నని
చెప్పను?” వా.

నడుజాము
అర్ధరాత్రి.
“వారక నడుజాము వచ్చి వేడినను,
కోరినధనములు కొండు కొండు డనుచు.”
గౌర. హరి. ఉ. 475 పం.

నడుతల
నడినెత్తి.
హరి. పూ. 9.137.
చూ. నడుదల.

నడుదల
నడినెత్తి.
చూ. నడుతల.

నడుదినె
ద్వీపము.
నడుదెన
నడుమ,

“వెలయుఁ బెనుబెలు నిషధా, చల
కూటమునందు నడుచెనెన్...”
వరాహ. 10.135.

నడునడు
ధన్యనుకరణము.
“భండనమున, వారి హేళి చ్ఛత్ర
వాహనధ్వజములు, నఱకిన నడునడు
నడికి వార, లభయంబు వేడిన
నందఱు గృహ గాచి...”
భార. ద్రో. 2.206.

నడునీరు
నీటినడుమ.
“వననిధి నడుమనీటఁ గలము, మునిఁ
గిన బెగ డందుచితములు గలిగిన త,జ్జ
సులక్రియ సున్న సేనలు...”
భార. ద్రో. 1.26.

నడునెత్తి
నడుతల.
నడుపాడు
నడుచు.
“నడుపాడ నేర్చిన నవకంపు సునుఁదీగ,
మరిపెంబుఁ బూనిన విరులయెత్తు.”
కేయూ. 4.30.

(సఖిగా) నడుపుకొను
జరుపుకొను.
“ప్రభావతి నన్ను నత్యంత ప్రేమ
సఖిగా నడపుకొన్నది.”
ప్రభా. 4.73.

నడుమంతరము
నడుమ ; మధ్యకాలము,
వాడుకలో నడ...తోనే అల
వాటు.
చూ. నడుమంతరము,

సడుమంత్రము

చా. నడమంత్రము.

....నడుమ బెట్టిన పూరి గాలు
వాడికి వీడికి అసలు పడదు
అనుట.

వాడుకలో : 'వాడికి వీడికి
మధ్య పచ్చగడ్డి వేస్తే భగ్గు
మంటుంది.'

అతి విరోధులనుట.

“దనుజులవైరి శౌరినందనులు నట,
రక్కసులు మనవారు వారలకు మనకు,
బాసఁగునే నడుమఁ బెట్టినపూరి గాలు,
నేల చిత్రరేఖా! తుది నింత సఱుగు.”

ఉ. హ. 5.159.

నడుము కట్టు (కొను)

ఏ దయినా పనికి సిద్ధపడు.

“ఏదో వాళ్ల మేనమామ నడుము కట్టు
కొని నిలబడ్డాడు కనుక ఆ పెండ్లి
కాస్తా సవ్యంగా జరిగి పోయింది.”

వా.

నడుము కొను

నడుము కట్టు.

“కడలుకొను రాద్రమనఁ గడఁగి సమ
శోత్సవము, లేడపడక యుండ నొగి
నడుముకొని శక్తిం, దడబడక వేల్చి
వడి నడుగు లిడు వేగమున.”

భా. రా. యు. 1843.

నడుము దాకు

ఎదుర్కొను.

“నల్ల చీమలబారు నడుము దాకిన పీఠక,
సున్న దీ చెలువంపుఁగ న్నెయ్యారు.”

విజ. 2.106.

నడుము ద్రొక్కు

నడుములు విఱుగ గొట్టు.

“పాడము ప్రాయంబు శవనంబు
నడుము ద్రొక్కె, వెడలు బాల్యంబు
జడిసిన నడుము ద్రొక్కె, నమ్మ
ముదాడ నడు మిల్లె నమ్మ యంచు,
నెత్తి ముద్దాడెఁ జేవిచెల్మ నిలకు
డించి.” కవస్థ. 3.65.

నడుము పట్టు

నడుము పిసుకు.

నే వించుటలో కాళ్లు
పట్టుట, నడుము పట్టుట ఒక
భాగము.

“నడుము పట్టెద నంచు నాథుని చిఱు
దొడ, ల్పుడికినఁ జీ యని పొరలు
నవల.” హంస. 3.200.

“కాస్త నడుం పట్టు.” వా.

నడుము పట్టుకొని నిల్చుట

బలహీనతను తెల్పు అంగ
భంగిమ.

“నడుముఁ బట్టుక నిల్వఁ బడియుఁ
గూర్చుండియు.”

కా. మా. 3.193.

నడుము పట్టుకొను

నడుము పట్టుకొను.

“ఓశమ్మ! నీకు నడు మేల పట్టు
కొనెనే!” హేమా. పు. 80.

నడుము బిగించు

ఏ దయినా పనికి సిద్ధపడు -
ముగబడు.

“నలుగురూ నడుము బిగించి నిలబడితే
ఈపని ఎంతో?” వా.

నడుములు నిలవడం లేదు

విపరీత మైన శ్రమ కలిగిన
దనుట.

“నాలుగురోజులనుంచీ యీ పెండ్లి
గొడవలో సతమత మయి పోయాను,
నడుములు నిలవడం లేదు.” వా.

నడుములు విలుగు

కుప్ప కూ లి పో వు, ఆ శ
లుడుగు.

“నడుములు విటిగ దై న్యం బు తో
మెడలు, వడి.”

వర. రా. బా. పు. 79. పం. 15.

“చేతి కదిగిన కొడుకు దేశాంతరం
పోవడంతో ముసలాయన నడుములు
విరిగా యనుకో.” వా.

నడుము వంచి....

శ్రమ కోర్చి...

“వా డెప్పుడూ ఒళ్లు దాచుకొనేవాడు
కాదు. నడుము వంచి పని చేస్తాడు.” వా.

నడుము వ్రాల్చు

విశ్రాంతి తీసుకొను.

“అన్నం తిన్నాక కాస్త నడుం వాలి
స్తేనే కానీ నే నేపనీ చెయ్యి లేను.” వా.

యా. నడుం వాల్చు.

నడుము విలుగు గొట్టు

ఒక తిట్టు.

“నేను చెప్పినమాట వినక పొయ్యా
వంటే నీ నడుం విరగ గొడతాను.” వా.

నడురాతిరి

అర్ధరాత్రి.

వాసిష్ఠ. 2.177.

నడురే

అర్ధరాత్రి.

హరి. పూ. 5.118.

నడురేయి

అర్ధరాత్రి.

“నడురేయి సంధ్యలందును, నడవఁగ
నోడుదు రశక్తనరులు...”

భార. ఆది. 7.39.

నడులేత

నడిపాత వంటిది.

నడ్డిరేయి

నడిరేయి.

యా. నడురేయి.

నడ్డిగుంట

నడ్డిక్రింది గుంట.

నడ్డిముక్కు

చప్పిడిముక్కు.

కళ్ల దగ్గర అణిగిపోయిన
ముక్కు.

నడ్డి విలుగు జేయు

అతిభార మగు.

“పెరికయే చాలు నానడ్డి విలుగుఁ
జేయ.”

శుక. 3.403.

నడ్డి విలుగు దన్ను

నడ్డి విలుగు వడ్డించు.

చావ దన్ను.

నత్తికి నత్తు

నత్తివానిని చూచి నత్తిగా
మాట్లాడు.

అనుకరించు, వెక్కిరించు.

“దా, నత్తికి నత్తునంత యధమాధ
ముడే.” పాండ. ప్రవా. 54.

ననకారు

వసంతం.

శ. ర.

ననతేనియ

తేనె.

నీలా. 1.56.

నననీరు

తేనె.

“నననీట గుప్పలించెను గళావతి
యోరు, జిగిమోవి బీటిక లేగయ
కుండే.” భాను. 2.74.

నన లెత్తు

1. మొల కెత్తు.

“పడినగింజల ననలెత్తి పండె ధరణి.”
ఉత్త. రా. 5.318.

2. చిగుర్చు.

“గంధర్వకలకంతకంతులు సాణువుల్,
ననలెత్త మధురగానంబు సేయ.”
దశా. 2.248.

నన లొత్తు

చిగురొత్తు, వ్యాపించు.

“నవరత్నకాంతులు నన లొత్త.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పం. 859.

“ఒక్క పిసాళి నవ్వు నన లొత్తగ
నవ్వెడువాణి.” నిరంకు. 1.8.

చూ. ననలెత్తు.

నను గన్నతల్లి

ప్రేమను తెల్పుమాట.

“నను గన్నతల్లి! యానతకల్పవల్లి!”
శ్రీమా. పు. 2.

నను చంపుకొన్నట్టు :

ఒక ఒట్టు.

“ను వ్విరోజు మా యింట్లో భోంచెయ్య
కుండా వెళ్లిపొయ్యా వంటే నన్ను
చంపుకొన్నట్టు.” చా.
చూ. నను జంపినట్లే.

నను జంపినట్లే :

ఏదైనా చేయవద్దని చెప్పు
టకు నాయాన, నాతోడు,

నామీద ఆన-అన్నట్లే నన్ను
చంపినట్లే అనుట అలవాటు.

ఈ పని చేయుట సుతరాము
నా కిష్టము లే దని భావము.

“ఇంత యగడ మే మయ్యె నొక
నామీదానే, నను జంపితి తెలుపు
మన మనం బలరారన్.” శుక. 2.72.

చూ. నను చంపుకొన్నట్టు.

ననుపుమిండలు

ప్రియులు.

“ఏ చ కోరా యు ల కింద్రచంద్ర
జయంత, నల కూ బరాదులు ననుపు
మిండలు.” కాశీ. 3.169.

ననుపువడు

తగుల్కొను, అనురక్త మగు.

“మార్గంతరంబులు వెదకుచుం
బెక్కు దినంబులు నడుపు వడియును
నెడరు గలిగిన నొండొక్కనిం గూడు
కొనునది స్వభావగుణంబు.”

కవిక. 4.120.

ననుబ్రాయి చూపు

అన్నం ఉడకక పోవు.

“ననుబ్రాయి చూపక, స్వాదుతర మైన చొక్కాపుటోదనమ్ము.”

సాంబో. 5.295.

నానబాలు పడిన దని వాడు కలో—

ననుబ్రాయి వడు

నానబాలు పడు.

“బిరు సంత గాక నడిమికి, మురియక ననుబ్రాయి వడి నిముడక బాటక యే, బెరికియును లేక మిక్కిలి, గరగర నగు నేటుబాల గలమాన్నంబుల్.”

జైమి. 5.198.

నన్నుడుము

నడుము మధ్య, నట్టునడుము.

“నడచురవితేరు మింటి నన్నుడుము చక్కి, బ్రగ్గనగఁ దాకె వింధ్యపర్వ తముచరల.”

కాశి. 1.132.

నన్ను చంపకు

నన్ను వేధించ వద్దు.

“చంపకు నన్నుఁ గన్నుసిమి.”

పాండు. 5.224.

“నీ వెధవకబురలతో నన్ను చంపకు. నాకు నిద్ర మంచుకు వస్తాంది.” వా.

నన్ను మోచి....

నా మూలమున.

“ఇది నిక్క మనుమాట, నన్ను మోచి వచ్చె నాగహార.”

పాండు. 2.202.

నన్నాయి

ననుబ్రాయి, ఉడకనిమెతుకు.

రూ. ననుబ్రాయి.

చూ. ననుబ్రాయి వడు.

న భూతో న భవిష్యతి

అరుదు.

ఇంతకు ముందెన్నడూ

లేదు. ఇకపై నుండ బోదు

అన్న వాచ్యార్థంపై ఏర్పడి నది.

“ఇలాంటి గొప్ప పండితుడు ప్రపంచంలో న భూతో న భవిష్యతి.” వా.

నమలి మ్రింగుదా మని ఉండు

అతి కోపంగా ఉండు.

“ఏమిటి బాబూ! నమలి మింగుదా మని ఉందా?” వా.

వాడుకలో నమలి అనే విన వస్తుంది.

నమూ దగు

రికార్డులో కెక్కు.

“ఆ పొలము లెక్కలలో నీ పేర నమూ దైనదా?” వా.

నమ్మించి గొంతుక కోయు

విశ్వాసఘాతుకు డగు.

“అనుకంప లేక బ్రాహ్మణుని నమ్మించి గొంతుక గోసి పోయినవోసకారి.”

వరా. 2.186.

నమ్మికకాపులు

తాను దాచిన వస్తువునకు

ప్రత్యామ్నాయంగా, గుర్తు
గా నిచ్చునవి.

“జలరుహమిత్రుఁ డాత్మరుచి సంపదఁ
జీఁకటి బండెకానికిం, గలఁగుచు పీని
లోన నిడి కైకొనె నమ్మికకాఁపు
లంచు.” పాఠి. 2.60.

నమ్మిక పుట్ట బలుకు

వి శ్వాస మేర్పడు నట్లు
మాట్లాడు, విశ్వాస మేర్ప
ఱుచు.

“చింత సేయఁగా, వలవదు నీపయి
వలపువాఁ డని నమ్మిక పుట్ట గట్టిగాఁ,
బలికెడ నమ్మి.” రాజగో. 2.12.

నమ్మినబంటు

విశ్వాసపాత్రుడు.

“చలము సేయ నాయ మానా చాల
నమ్మినబంట గాన.”

హేమా. పు. 55.

నమ్మి నాన బోసుకొను

నమ్మి చెడిపోవు.

“ఈక తోక లేని యీ కృష్ణమాటలు,
పాలఁతి నమ్మి నాన బోసుకొనియెఁ,
దగిలెనా తగిలెను తప్పెనా తప్పెను,
నాతి వెట్టివాని చేతిరాయి.” రాధి.

నమ్మియుండిన ఫలము

నమ్ముకొని యున్నందుకు ఫలి
తము.

“నిను నమ్మి యుండిన ఫలం బిదె
తోడన కల్గె నాకు నీ, యాన సుమీ!”

పాఠి. 1.125.

నయంగా....

మెత్తని మాటలతో...

“నయంగా వానిదగ్గఱ ఎలాగో ఆ
నాలుగు రాళ్లు రాల్చుకో. తర్వాత
చూద్దాం.” వా.

నయనోత్సవము

కనులపండువు.

“నయనోత్సవం బావహిలం బ్రవేశించి.”
పాఠి. 3.41.

నయానా భయానా

మెల్లగా చెప్పి, బెదిరించో-
వదో విధంగా.

“నయానా భయానా చెప్పి చూచాను.
వాడు విశేషు లేడు.” వా.

నరమానవుడు

మనుష్యమాత్రుడు.

“ఆ ఆడవిలో ఒక్క నరమానవుడు
కనిపిస్తాడా?” వా.

నరము లేని నాలుక

మాట నిలకడ లేని, సత్య
ప్రతుడు కాని అనుపట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

‘వాని నాలుకకు నరము లేదు’
అను రీతిగా కూడా ప్రయు
క్తం అవుతుంది.

నరు మగు

సలిసలి యగు.

“నసికొటఁ గోడెచేత నరు మాయెను
శిశు వింతయు.”

తాళ్ల. సం. 12.238.

నఱకుడు వడు

ఖండిత మగు.

“నరనాథ మొదలంట నలుకుడువడిన,
తరువున ట్లారగినదశకంతుఁ జూడ.”
రంగ. రా. ఉ. 88 పు.

నలుకు వడు

ఖండిత మగు.
“సాగరము పేరుట శైలకులము, తెఱవు
యిచ్చుట చీకటి నలుకువడుట...”
ఉత్త. హరి. 2.56.

నటిమటి

విలాసము.

రంగ. రా. ఉ. 300 పు.

నలుకాడు

సంహరించు.
“రాజుల కుంబు బొజ్జలు తిరిగినఁ గాద
యని మొనలో నలుకాడవలయు.”
వేణు. 57.

నలుకుడు వడు

చూ. నలుకుడువడు.

నలుకుబియ్యము వడు

నానుబా లగు.

చూ. ననుబాయి వడు.

నలుకులాడు

నలుకుకొను.

“వా రంతా నలుకులాడుకొని
చచ్చిరి.” వా.

నలుక్కునగా

ధ్వన్యనుకరణము.

చంద్రా. 3.25.

నలుమాడు

పొడి చేయు.

“పెఱవార లధికభీతికా, విఱిగి చనిరి
భీష్ముఁ డేచి వరరథికుల సంధాఁడ జూచి

రాచకొడుకుల, నలుమాడెడు భీముఁ
డిట్లు నడుకం దగునే.”
భార. భీష్మ. 2.237.

నలకా నల్లపూసా

అ దేమంత చిన్నదా?

“అ దేం నలకా నల్లపూసా? కనబడక
సోవడానికి?” వా.

నలగుడువడు

బాధపడు.

“అ యిందుముఖులచేఁ బడి, రాయిడిఁ
బడి నలగుడువడి తావణుఁడు వడిన్.”
ఉత్త. రా. 5.221.

నలగుడు వెట్టు

బాధించు.

“అలయిక నిట్లు ద్రిమ్మరుచు న ద్దశ
కంధరుఁ డూర్ధ్వలోకముల్, నలగుడు
వెట్ట నెంచి...” ఉత్త. రా. 5.287.
చూ. నలుగుడు....

నలతగా ఉండు

అస్వస్థతగా నుండు.

“ఏ మి ట్లో ఆ బాబు యి నలతగా
ఉన్నాడు.” వా.

నలభీమపాకం

ప్రశస్త మైన వంట.

“ఈ రోజు విందుభోజనం నలభీమ
పాకంగా వదిరింది.” వా.
“వాడు వంట చేస్తే నలభీమపాకమే
అనుకో.” వా.

నలుడు, భీముడు వంటలో
సుప్రసిద్ధు లనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

నలవడు

నలుగుడువడు.

“మీరు వేగఁ జని యచ్చటి శూరుల
వానితోడుతఁ, నలవడఁ జేంది...”
ఖిర. 4.48.

నలికండ్లపాము

నలికిట్టి, నలికిరి.

నలికిరిపాము

చూ. నలికండ్లపాము.

నలిగి నల్లే రగు

పూర్తిగా చిలికి పోవు.

“వా డీమధ్య పరసగా కష్టాలతో నలిగి
నల్లే రై పోయాడు.” వా.

నలిగులి యగు

నుగునూచ మగు; పా డగు.

“దిక్కులు, నలిగులిగా నతఁడు సింహ
నాదము సేసెన్.”

భార. భీష్మ. 3.117.

“కలియుగమున ధర్మంబును, నలిగులి
యగు నని సుధీజనంబులవాక్యంబుల
విందు...” హరి. ఉ. 9.35.

నలిగొట్టు

నన్న నై నది.

నిరసనగా అనుమాట.

గౌర. హరి. ఉత్త. 1876. పం.

నలిగొను

ఊతపదంలా కానవస్తుంది.

తగ.మానుగవలె. ఉత్సాహ

పడు అని వావిళ్ళ. ని.

“నలపటిచెనను మా వరభక్తరాజి, నలి
గొన సింహాసనములఁ జేసి.”

పండితా. వాద. 176 పు.

నలితిండి

చిటితిండి.

నలితిండికాడు

చిటుతిండి తినువాడు, సోమరి.

“సోమరి నలితిండికాడు...”

ఆంధ్ర. భా. తృ. 6.

నలి తొలి లేని

బొక్కలు లేని.

“నలితొలి లేని కందరములకా వసియిం
చుట.” శుకనాథ. 16.

నలి నజ్జు చేయు

నుగు చేయు.

“గజారల హృదంతరముల్ నలి నజ్జు
చేసె.” సారం. 1.101.

నలి నలి యగు

నలగి పోవు.

“ఇంతికికా, నలినలి యయ్యెఁ గౌను
జఘనస్థల మెల్లను నజ్జు నజ్జు సే.”
శుక. 1.304.

నలివెట్టు

బొధించు.

“విటపాదుల నీవే నలిచెట్టుదు, విట
పాళుల నీవే నలివెట్టుదు.”

తారా. శశాం. 2.118.

నలిరేగు

విబ్రంభించు.

“దంతావళంబులు నలిరేగి నీ సైన్యం
బుల, బడలువడం జేసిన.”

భార. భీష్మ. 2.251.

నలిసి పోవు

చచ్చు.

“ఈగలు వడ మూగు నీడేర నెం
తైన, నలులు జనియించి నలిసిపోవు.”

నీతి. సీ. 58.

నలీ నట్రా

చిన చిన్న కసపు గట్రా. జం.
బస. 3.65.

నలు గిడు

నలుగు పెట్టు.
తలకు పోసుకొను నప్పుడు
నలుగుపిండితో ఒంటికి
పూసిన నూనెజిడ్డు తొలగు
నట్లు అంగమర్దనము చేయు.

“పలుమఱు దలయంటి తగ న్నలు
గిడి.” కళా. 6.194.

నలుగు అలదు (పూయు)

నలుగుపిండితో శరీరమును
మర్దనము చేయు.

“అలదు నలుంగు దేహమున వేళ్ళీ
ళ్లార్చు.” కా.మా. 4.11.
చూ. నలుగు పెట్టు.

నలుగు పెట్టు

నలుగుపిండితో ఒళ్లంతా
నలుచు.

“సుగంధవాసితము లగుచూర్ణంబుల
నలుగుఁ బెట్టె.”

ప్రభా. 4.129.

చూ. నలుగు పెట్టు.

నలుగంబాలాట

ఒక పిల్లల ఆట.

నలుతూము

నాల్గు తూములు.

చూ. నల్తము.

నలుగురిచేత కా దనిపించుకొను

చెడ్డపేరు తెచ్చుకొను.

“ఇంట్లో సా మృల్ల నెత్తుకొని తొత్తుల
పాలు జేసి, నలుగురిచేతా కా దనిపిం
చుకో లేదా!” శీమా. పు. 84.

నలుగురితో నారాయణ

అందరూ పోయిన దారి నే

మనమూ పోదాము అనేపట్ల

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“కలరా వచ్చిందని ఊరంతా వెళ్లి
పోతున్నారు. మనం మాత్రం ఎందు
కుండాలి? నలుగురితోబాటు నారా
యణ.” వా.

నలుగురి నోట(ళ్లలో) పడు

దూషణపాత్రుడగు, చెడ్డ

పేరు తెచ్చుకొను.

“కడు రాగతనపురాగిడి చేరి జగతి నె,
లెడల నలురినోటఁ బడక యున్న.”
వెంకటే. 1.28.

“పశుపతిద్యుం డయ్యుం బసులఁ
గాచుచు నలు, గురినోళ్లలోఁ బెడ్డ
గుఱుతు వోవ.” శ్రీనివా.

“మన యింట్లో తిని మన యింట్లో
ఉండి అనవసరంగా నలుగురి నోళ్లలో
పడ్డం నా కిష్టం లేదు.” వా.

నలుగురినోళ్ళలో నాను

చెడ్డపేరు తెచ్చుకొను.

“వా డావెధవపని చేసినప్పటినుంచీ
నలుగురి నోళ్లలో నానుతున్నాడు.”

వా.

నలుగురిలో తలెత్తుకొని తిరుగు

గౌరవముగా బ్రతుకు.

“వా డీమధ్య కాస్త నలుగురిలో తలెత్తుకొని తిరుగుతున్నాడు” వా.

వ్యతిరేకార్థంలో...

“అపిల మూలంగా వాడు నలుగురిలో తలెత్తుకొని తిరగ లేక పోతున్నాడు. అది మరీ మితి మీరి పోయింది.” వా.

నలుగురు

ఇతరులు - లోకులు.

“నలుగురిలో ని టూపని, పలుకఁగఁదగదె న వెట్టిపట్టినకత్తెనన్.” శుక. 3.34.

“నలుగురిలో నగుబాట వుతుంది.” వా.

“నలుగురూ ఏ మనుకుంటారో?” వా.

“అతడు నలుగురిలో తిరిగేవాడు.

(మర్యాదనుడు).” వా.

“నలుగురు నాలుగుమాటలనుకుంటారు.” వా.

ఈ నలుగురు, పదుగురు, వేయి, లక్ష మొదలైనవి ఇట్టితావుల ఆ నిర్ణీతసంఖ్యను సూచించవు.

చూ. పదుగురు.

నలుగురుండినచోట నిలబెట్టి

పదుగురిలో పెట్టి - పెద్దమను

ష్యుల ముందుంచి.

“నలుగురుండినచోట నిలువఁగాఁ బెట్టి మాటాడఁగాఁ గంటిరా యమ్మలార!” శుక. 4.42.

“వాణ్ణి పదిమందిలో పెట్టి అడుగుతాను.” వా.

“నలుగురిముందూ పెట్టి వాడిసంగతేదో కనుక్కొంటాను.” వా.

నలుగురూ ఉమ్మేశారు

జననిందకు పాత్ర మయ్యె ననుట.

“వా డా ఛండాలపుపని చేశాడని తెలిసి నలుగురూ ఉమ్మేశారు. దాంతో వాడికి బుద్ధి వస్తేనా?” వా.

నలుగురూ నాలుగుదారులగు

ఛిన్నాభిన్నంగా వెళ్లిపోవు - ఎవరికి వారే అగు.

“ఆ కటుంబం చితికి పోయింది. నలుగురూ నాలుగుదారులయ్యారు.” వా.

నలుగురూ నాలుగు మాటలంటారు

ఇతరులతో మాట పడవలసి వస్తుంది అనుట.

“ఈడు వచ్చిన పిల్లను స్వేచ్ఛగా వదిలి వేస్తే నలుగురూ నాలుగు మాటలంటారు.” వా.

నలుగులు నలుచు

నలుగుసిండితో ఒళ్లంతా రుద్దు.

బస. 3.58.

చూ. నలుగు పెట్టుకొను.

నలుపెక్కు

నల్లబడు.

“నలు పెక్కిం జనుముక్కులు, తెలు పెక్కిం జెక్కులు.” నిరంకు. 1.83.

నలుమడించు

నాలుగింతలగు.

“శ్రీతి నలుమడింప భీమునిఁ గవల నా, లింగనంబు నేసి...”

భార. విరా. 5.841.

నలుమడించుకొను

నాలుగింతలగు.

“అస్థి గలిగి హీన మగు జంతు వైనఁ

ద,ద్విగుణవృత్తి వలయు నగుణజంతు,
వునకు నలుమడించుకొనునది ... నర
మాత్ర, హింస యష్టగుణ కృతీహం
బాయు.” భార. ఆసు. 3.297.

నలువందు

నలువారు.

నలువారు

నలువందు

నలువొందు

ఒప్పు.

“నగుమొగంబులతోడ నలువొందఁ
జేరి.”

రంగ. రా. బాల. పు. 13. పం. 19.

నలుసాల

చతుశ్శాల.

నిరం. 1.50.

నల్ల చేయు

నల్ల పఱుచు.

“నావాలంబు నల్ల సేసితిరేని.”

భా. ఆది. 2.34.

నల్ల పచ్చని పొడి

భంగాకు పొడి.

“నల్లపచ్చని పొడి మ్రింగి...”

గౌర. హరి. ద్వి. 1393.

నల్ల పూ నగు

కంటికి కనబడుట అరుదగు.

“ఏం నాయనా! నీ దర్శనం ఈమధ్య
నల్లపూ పై పోయింది.” వా.

నల్ల పూసలు చెవియాకు నాకు

చాలు

ఐదువతనం ఉంటే చాలు.

ముత్తైదువ ప్రధానంగా ధరించే
వస్తువులు నల్ల పూస, చెవి
యాకు. పూర్వం చెవులకు
తాటాకుచుట్టలు పెట్టుకొనే
వారు.

“ఇదియే పదివేలు వైభవం బెల్లనాడు,
నల్ల పూసలు చెవియాకు నాకు జాలు.
శుక. 2.84.

నల్ల పూసాదిగా

నల్ల పూస మొదలు కొని
పూర్తిగా అనుట.

చాలా తక్కువ విలువ కలది
నల్ల పూస.

“దురా, చారా గ్రేసరు డాధరా
సురుడు కాంక్షన్ నల్లపూసాదిగా,
నారామామణి సొమ్ము నాచి కొని
వేశ్యావాటి కేగెన్ నృపా!”

నిరం. 2.106.

నల్ల పొ లైటుగని

మచ్చ లేని, నిర్మల మైన.

“నల్ల పొ లైటుగని నాకు లంబను
మంచి, మడుగుండీరకు జాల మెల
సోకా” ఉ. హరి. 5.92.

నల్ల ప్రజ

కిరాతులు.

“కొమ్ములు మ్రోయ మంటితముతో
వెస బోరు కలంగఁ బార్వభాగముల
నల్ల నల్ల ప్రజ గ్రమ్ముకొనక వెస జాగి
లంపు ముత్తమ్ములు ముంగల న్నడువ
దర్ప మెలర్పఁగఁ జెంచుపాలెగాఁ డ

మృ ను జేం ద్రు కొల్వనకు నచ్చెరు
వందఁగ వచ్చెఁ జెచ్చెన్.”

శుక. 1.244.

ఆము. 6.76.

నల్లమందు

అభిని.

చంద్ర. వి. 2.67.

నల్లమడుగు

మిక్కిలి లోతు గల మడుగు.

శ. ర.

నల్లముసురు (పట్టు)

మబ్బు పట్టు.

పరమ. 4.290. పు.

నల్లమేక తప్పు చేయు

వ్యభిచరించు.

“బలభేది గాత ముభార్య నహల్యఁ
గా, మించి చేయఁడె నల్లమేక తప్పు.”

ప్రబో. 1.50.

నల్లమేకను బలి యిచ్చినా

ఎంత చేసినా, ఏం చేసినా

అనుట.

‘నల్లమేకను బలి యిస్తే దేవ

తలు కోరికలు తీరుస్తా’ రన్న

నమ్మకంపై యేర్పడిన పలు

కుబడి. యజ్ఞాలలో నల్లమేకనే

ఉపయోగించుట కూడా

ఆచారం.

“వాడు నల్లమేకను బలి యిచ్చినా నీ
కో కానీ యివ్వడు.” వా.

నల్లలు దీయు

దిగదీయు.

“గ్రహంబు వెనకఁ గనుపట్టఁ గ
నల్లలు దీసి యంతటన్.”

కవల. 4.217.

నల్ల వన్నీ నీళ్ళు తెల్లని వన్నీ

పాలు అనుకొనునట్టి

అమాయకు డైన, కల్లా

కపటం ఎఱుగని.

నల్లవో :

బాపురే.

పండితా. ప్రథ. డిక్షా. పుట. 246.

నల్ల సేనపు గుండులు

గట్టిగా, నల్లగా ఉన్నగుండ్లు.

ఒక్క జాతి తాయి అని

వావిళ్ళ. సీసం కావచ్చును.

“నల్ల సేనపు గుండులు నడచినట్లు ,మంపు
గొని యే మెఱుంగక మలసి మలసి.”

ఉ. హరి. 4.26.

వాడుకలో :

“వాడు సీసంగుండులాగా ఉన్నాడు.”
వా.

నల్లిండ్లు

అగ్రహారములు.

“అనఘుఁ డై యెనుబది యెనిమిది

వేపురు బ్రాహ్మణప్రవరుల బ్రహ్మ

విదుల, వెలయఁగ నల్లిండ్ల నిలిపి.”

భార. సభా. 2. 121.

నల్లిండ్లు నిల్పు

బ్రాహ్మణాగ్రహారములు

నెలకొల్పు.

“పెల్చ నల్లిండ్లు నిల్పెద నన్న.”

విప్ర. 3.15.

నల్లెంట

(నల్లె+వెంట) దాపుల; నాలు
గంగుళాల కొక చోట.

“నల్లెంట నొక్కొక్క నవలత
గలదు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పు. 477.
చూ. శ్రేణింట.

నల్లేరుతో నలుగు పెట్టినట్లు
హాస్యంగానే ఎత్తి పొడిచి
బాధించుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

నల్లేరు తాకితే విపరీత మయిన
దురద ఆరంభ మవుతుంది.

“వాడిమాట లన్నీ నల్లేరుతో నలుగు
పెట్టినట్లుగా ఉంటుంది.” వా.

నల్లేరుపై బండినడక

నిరాఘాటము.

“వాడికి పద్యాలు రాయడం అంటే
నల్లేరుపై బండినడకే.” వా.

నవక మెక్కు

ఒప్పు, సుందర మగు.

“అళికులంబుల కప్పు గలయంతయును
బుచ్చి, నారు వోసినభంగి నవక
మెక్కి.” భార. విరా. 2.52.

నవనవ మను

కోమల మగు.

“నవనవ మనుసమ్మేనులు.”
చమ. 8.108.

నవనవ లాడు

కోమల మగు ; కలకల లాడు.
ముఖ్యంగా లేతదనమును
తెలుపుపలుకుబడి.

“నాటికి నాటికి నవనవ లాడు, తను
వున కొక కొంతతళు కుప్పతిల్ల.”

మృ. వి. 1.8.

“వంకాయలు నవనవ లాడు
తున్నాయి.” వా.

“ఆ అమ్మాయి నాలుగంచులూ తీరి
నవనవలాడుతూ ఉంది.” వా.

నవనాడులూ క్రుంగి పోవు

నిర్విణ్ణుడగు.

“అదుర్వార్త విశేషరికి ఆయన నవ
నాడులూ క్రుంగి పోయాయి.” వా.

రూ. నవనాడులు పట్టు వదలు.

నవరత్నాలు

తొమ్మిది రకాల రత్నాల
వలె విక్రమార్కుని ఆస్థా
నంలో నున్నా రనుకవులు.
వారి పేళ్ళివి : ధన్వంతరి ;
క్షువణకుడు, అమరసింహుడు,
శంకరుడు, బేతాళభట్టు, ఘట
కర్పరుడు, కాళిదాసు, వరాహ
మిహిరుడు, వరరుచి.

విక్రమాదిత్యు డేవ రసి, ఈ
కవుల కాల మిదేనా అనీ
చాలా వివాదాలున్నవి.

నవరాత్రులు

తొమ్మిది రోజులు చేసుకునే
పండుగలు. దేవీనవరాత్రులు,
శ్రీరామ నవరాత్రులు
ఇత్యాదులు. రూఢిగా దేవీ
నవరాత్రులకు - దసరా - పేరు.

నవశ్రాద్ధము

మరణదినం మొదలు బేసి
రోజులలో చేసే శ్రాద్ధం.

నవుడు కొట్టు

చెప్పలేక నాన్ను, చప్ప
రించు.

“శార్దూలపుండు, నవుడు కొట్టెను నీళ్లు
నమలెఁ గశ్యపుఁడు,”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి 121-22.

నవ్వితే నవరత్నాలు రాలు

ఆ నవ్వు అంత అపురూప
మనుపట్ల ఉపయోగిస్తారు.
జానపదకథలలో వినవచ్చే
మాట.

నవ్వుటాలకు

హాస్యానికి.

“నావుడు నవ్వుటాల కనినం బవ
నాత్మజయింత యేటికిఁ.”

భార. ఉద్యో. 3.61.

“నవ్వుటాల కంటే అంత నొచ్చు
కుంటా వేమిటే మరదలా?” వా.

నవ్వు నాలుగందాలా నష్టం

అపహాస్యం మంచిది కాదనే
పట్ల ఉపయోగించే సలుకు
బడి.

“ఏష్వరూ ఆ యికయికలూ పకపకలూ
యేమిటే? ‘నవ్వు నాలుగందాల నష్టం’
అన్నార.” వా.

నవ్వుపఱచు

నగుబాట్ల పాలు చేయు.

“అయుక్తదర్పమున నిష్ట నవ్వు
పఱుపక సమకట్టె నితండు విప్రవం,
శమ్మునవారి నెల్ల.”

భార. ఆది. 7.179.

నవ్వులకు

పరిహాసముగా మాత్రమే
అను.

దురుద్దేశ మేదీ లేదనుట.

“కలలోన నైన నవ్వులకైన నామాట,
జవదాట వెఱచునో చంద్రవదన.”

పారి. 1.94.

“అనుటయు నవ్వుల కనినకొ, మునివర
మీ మాట యిట్లమోఘం బగునో.”

కళా. 1.168

“ఏదో నవ్వుల కంటే అంత కోపం
చేసుకుంటావే?” వా.

నవ్వుల దేలిండు

వినోదపెట్టు.

“మొలకనవ్వులఁ దేలించి మోహ
పెట్టి.” హంస. 3.102.

నవ్వులపా లగు

అపహాస్యపాత్రత చెందు.

“నీ నీ ఊళ్లో ఇంత అనాచారంగా
ఉన్నావంటే నవ్వుల పా లయి
పోతావు.” వా.

రూ. నగుబాట్ల పా లగు.

నవుబాట్ల పా లగు.

నవ్వులబండి

నవ్వేమనిషి.

శ. ర.

నవ్వుల బెట్టు

హాస్యము చేయు.

“ఇవిధ మెల్ల నెచ్చెలుల కేర్పడఁ జెప్పిన దిట్ట కూళ వై, నవ్వులఁ బెట్టి యండలు వినఁ గడు నామనఁ ద్రుళ్ళు కొంచు...” రసిక. 4.11.

నవ్వులబేరము

పరిహాసక మాడు, పరిహాస పాత్రము.
“క్షీరవిక్రయపరాభీర నారీకోటి,తోడ నవ్వులబేర మాడువారు.” శుక. 3.199.

నవ్వులాట

పరిహాసము.
“మోదముతో సుభద్ర చెలిమిద్దుల గండతలంబునందు సా, మోదని కాక కర్దమము పొందుగ నించెను నవ్వు లాటకై, నీదుకపోలభాగమున నిండి తొలంకెడు తేట మిన్నయో, కా దిపు డే నొసంగు నిశికాంతులు మేలాయటన్నకైవడికై.” కాళింది. 5.185.

నవ్వులు పడు

నగుబాట్ల పాలుగు.
“దీని దగ్గఱ నేల దీని కోడఁగ నేల, పరులచే నవ్వులు పడఁగ నేల.” మొల్ల. రా. బాల. 75.

నవ్వు వచ్చు

నవ్వు కలుగు.
“అంత నిప్పులుకులకు నాకు నవ్వు వచ్చిన నది మస్మఖప్రతిబింబమునఁ దోచినకై...” కళా. 5.46.

నవ్వు నేయు

అపహసించు; నవ్వుల పాలు నేయు.

“నాచిదేవయ గారి నవ్వు నేసితివా, ఆ చెన్నబసవన్న నవుల బుచ్చితివా.” పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 215.

ననగూటి

కామోద్రదేకము కల.
“పిసవెట్టి కసరెత్తి యెసరేగు నసఁ గూటి, పూఁబోండ్లు తమ యిండ్ల పొంత కరుగ.” హంస. 1.137.

ననగూటితనము

కామోద్రదేకము.
“నా, కూరిమి పట్టి నిట్టి ననగూఁటి తనంబున బేలు వెట్టి తా,రార.” విప్ర. 4.25.

ననగూడు

కామోద్రదేకము.
...ననగూఁడుకై జపలస్వభావ లై, నారులు రూపయావనమునకై నిలు పోపక యివ్వలవ్వలన్, జారహితంబు నేయ.” నా. పం. 3.23.

ననగొంటు

కామోద్రిక్తుడు.
“కుచ్చితం బింత యెఱుంగ దమ్మచ్చె కంటి, కంటి విఖ్యాతి నాలిఁ గైకొంటి వంచు, నచటిజాటలు ననగొంటు లతని వేడి, వేడిమిఁదనె దోచిరి వెట్టి కేచి.” బహు. 5.108.

ననగొట్టు

కామోద్రదేకం కలవాడు, నన కలవాడు.
(పిసినిగొట్టులాంటిది.)

“ననగొట్టు బాపనయ్యా, పిసవెట్టికిఁ దగులువడి తపింపఁగ నేలా, బసవెట్టు

గదలకుండెడు, వసతికి రమ్మచటి కేసు
వచ్చెదఁ బొమ్మి.” శుక. 2.479.

నననన

ధ్వస్యనుకరణం.

పార్వ. 4.96.

నసాశానికి అంటు

బాగా తగులు.

గుండెకు తగులు వంటిది.

“అవకాయ నోట్ల పైట్లు కొనేసరికి
కారం నసాశాని కంటింది.” వా.

“వాణ్ణి ఒక్కొక్కమాటా నిలదీసి
అడిగేసరికి వాడికి నసాశానికి
అంటింది.” వా.

నా అని

నాది అని.

“ఒక్క తెఱ, నా యని యంచు
కొన్న వెరినాయనకన్నను హీనుఁ
డున్నె?” పాణి. 5.40.

నా కర్మ

నా దురదృష్టం.

విచారసమయాల్లో ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“ఇదంతా నా కర్మ! ఎవరి ననడ
మెందుకు!” వా.

నా కర్మ ఇలా కాలింది !

నా దుర్విధి ఇది !

“నా కర్మ యలా కాలింది. ఎవరు
మాత్రం ఏం చేస్తారు?” వా.

నాకు చూడగా

నా దృష్టిలో.

సంభాషణలో వచ్చే ఊత

పదం వంటిది.

“నాకుం చూడఁగ నీతిక, శాకలనము
లల్పశౌర్యుల తెలింగులు గాక.”

కళా. 7.248.

“అనినఁ బ్రభావతి యింక నే, మని
తెల్పుడు నాకుం చూడ నగపడి
యెన్...” శుక. 2.255.

“నువ్వు ఎంత న్నా చెప్పు. నాకు
చూడగా వాడు వట్టి దొంగ అని
అనిపిస్తున్నది.” వా.

“నాకు చూడగా ఇదే మంత సబబుగా
తోచడం లేదు.” వా.

“నాకు చూడగా వాడు వచ్చేటట్టు
లేదు.” వా.

“నాకు చూడగా దీనికి ఇదే అర్థం అని
తోస్తుంది.” వా.

ఇలాంటివే ‘అనుకుంటు

న్నాను, నా అభిప్రాయం,

నా నమ్మకం’ ఇత్యాదులు.

నాకు బుద్ధి యేమి ?

నే నిప్పు డేమి చేయవల
యునో తెల్పుము.

“వైద్యుఁ డప్పుడు గడగడ వడఁకి
నాకు, బుద్ధి యే మని పల్క నప్పువ్వు
బోఁడి.” హంస. 1.252.

నాగదంష్ట్రం

చూటు.

నాగపడగల దండ

ఒక నగ.

నాగపడగలు

పాముపడగవలె ఉండు చెవి

నగ అని.

అం. భా. ద్వి.

నాగపసాని

నాగ వెలి నడిచే ముత్తైమవ.

నాగపెంజర

ఒక రక మైనపాము.

నాగబంధము

1. చిత్రకవిత్వంలో ఒకభేదం.
2. వస్త్రవిశేషము.
3. మల్లబంధములలో ఒకటి.
4. అభినయహస్తాలలో ఒకటి.

నాగబెత్తము

మంత్రవేత్తలు పట్టుకునే బెత్తం.

“కరమున నాగబెత్తమును గాత్రము నందును బూది యొప్పుగా, నరుదుగ జోగురా లొకతె.” శకాం. 4.98.

నాగమల్లె

1. ధాన్యవిశేషం.
2. దక్షిణాంధ్ర ప్రాంతంలో చపాతికల్లి. దీనికే నాగ జెముడు, నాగదారి లాంటి చాలా పేళ్లున్నవి.

నాగరికము

నాజూ కైనది, సున్నితమైనది.

జానపదం. పల్లెలది మోటు, నగరాలకు చెందినది నాజూకు - అని తొలుత ఏర్పడిన మాటలు.

“నాగరికం బగునటన లిం పొనర.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 705.

నాగవడిగలు

ఒక నగ (?)

“మొనపాట ముత్తై ముంచిన నాగవడిగలు, బిగు వొప్పు దొడిగిన బిళ్లచెప్పు, లొనర.” రా. వి. 2.44.

నాగవలి నిష్కరము

పెండ్లిలో ఆఖరుది నాగవల్లి; నాకబలి.

అంతదాకా ఏమీ తగాదాలు లేకుండా నడిపినా అప్పుడైనా వియ్యంకులు, చుట్టాలు తగాదా పడడం తప్పదు అనుటపై యేర్పడిన పలుకుబడి.

“ఈలువు గల్గమేనమఱు దింతయె యాతఁడు నైనదైనదే, లోలత నింక నాగవలి లోపల నిష్కర మేల పల్కఁగన్.” విజ. 3.170.

రా. నాగవల్లి...నాగవ్రేలిమి...

నాగవాసము

అంతఃపురజనము.

“ప్రజల్, తో నడువ నాగవాసము, తో నెదురుగ నేగిరి. ఆము. 4.34.

నాగవ్రేలిమి

నాగవల్లి.

నాచికొను

వశేపటచుకొను, లాగుకొను.

నిర్వ. 1.41.

పాండు. 5.131.

రామా. 6.219,

నాచికోలు

లాగుకొనుట, అపహరించుట.

భార. శల్య. 1.49.

నాటుకొను

పాదుకొను, గ్రాహ్య మగు.

“అ మాట మనసులో బాగా నాటు
కొనేట్లు చెప్పు.” వా.

నాటుకొలుపు

నాటుకొన జేయు.

నాటుకొల్పు

నాటుకొలుపు.

నాచుబాము

పసిరికపాము.

“నాలు కనియెడుగుహను నాచుబా
మొకటి గాని, అమృతపువిషము గ్రక్క
చుండు.”

తాళ్ల. సం. 9.137.

నా చెప్పు సేయు

నే చెప్పినట్లు చేయుము - నా
మాట వినుము.

కమా. 7.40.

“ఇదో నే చెప్పినట్లు చెయ్. చూతాం
తర్వాత.” వా.

నాటక మాడు

నటించు.

మాటా. 105.

నాటకము

నటన, బూటకము.

“నర్మగర్భోక్తులు న క్కట క్కులు
వంత, నయగారములు బహునాట
కములు.” పాండు. 3.43.

“వాడి కేం చే టయింది. కావలసినంత
డ బ్బుంది. అప్పు చేయడం అంతా
నాటకం.” వా.

“నా దగ్గరి యీ నాటకా లన్నీ
సాగవు.” వా.

నాటు తీటు

మొక్కులు మొదలగునవి

బాగా వరిల్లు, ఎదుగు.

“కరిశిర మాడ వజ్రముఖుడుఁ గె పున
వ్రేయుడుఁ గుంభమాకీకో, తక్కిర
మసి ధారఁ బా ల్పె సఁ గఁ దారకు
భంగము నూచి నవ్వుసుం, దరజయ
కాంత కాంతరత కాంతియొ కా దని
నాటు దీటి వి, స్ఫురదవదాతఖడ్గలత
పూచెనొ నా జయచైత్రసంపదన్.”

కమా. సం 12.182.

నాటు దేటు

పుట్టు.

“ఘనపదనాలవాలమునఁ గ్రమవచస్సుధి
నాటుజేటి.” కాళిండి. 1.810.

నాటు వడు

దెబ్బ తిను.

“చిరముగ నొల్పువడ నరసింహుని
కంటెను బెద్దవేళి శిరం, బురలఁగ
నాటువడ జలజోద్భవుకంటె ర
బెద్దవేళి” కమా. 4.76.

నాడీవ్రణము

నరంమీది కుటుపు.

నాడునాటికి

నానాటికి.

కమా. 8.7

“విని విని నాడునాటికిని వెజ్జి
శిరంబున కెక్కి.” పాణి. 1.106.

రూ. నానాటికి.

నాడు నే డనక

ఎల్లప్పుడు.

ఆ రోజూ, ఈ రోజూ అనకుండా.

“నాడు నే డన కల్లనాడు నే నాడు.”

పండి. పర్వ. ద్వితీ. పుట. 234.
చూ. అప్పుడూ ఇప్పుడూ అనకుండా;
ఎల్లనాడు నే నాడు.

నా తండ్రి యాయెనే

వాత్సల్యం, ప్రేమా సూచించే మాట.

“అనిన నా తండ్రి యాయె నే యనియె.” ఆము. 7.50.

నా తరమా?

నాకు సాధ్యమా.

“తారకబ్రహ్మముగా, నిరతి నివసు తింపఁగ నా, తరమే మిము నభిమతింప దశరథరామా!” కళా. 2.161.

నాతల్లి!

ఆదరపూర్వక మైన సంబోధనము.

“చేత వెన్ను నిమిరి నాతల్లి! నినుఁ గంటిఁ, గా యటంచు నింటికడ వసింప...” ఆము. 7.51.

నాతోడు

చూ. నా సాక్షిగా.

నాతోడు సుమ్ము

నామీద ఒట్టు.

“రంభ యప్పుడ తేలుపనె, నీకు మఱి చెప్ప రాకుంట యీ కథయును, నీకు నాతోడు సుమ్ముబ్బ నీకు మనియె.”

కళా. 1.194.

“నీవు ఈ సంగతి ఎవరి కైనా చెప్పావంటే నాతోడు సుమా.” వా.

“తప్పకుండా సాయంకాలానికి వస్తాను, నాతోడు.” వా.

నాతోలు తీసి చెప్పలు కుట్టి

స్తాను

కొంత తక్కువ వారు ‘ఈ మేలు చేస్తే మీకు ఏ మయినా సేవ చేస్తాను’ అన్న సందర్భంలో పైవారి నుద్దేశించి అనేమాట. ఇదే ‘నా చర్మంబు నీ పాదరక్షలు కావించిన’ అనే రూపంలో శ్రీమదజ్ఞాడ ఆదిభట్ల నారాయణదాసు ప్రహ్లాదచరిత్రలో కనబడుతుంది.

నాథుడు

దిక్కు.

“ఆ యింటికి నాథుడు లేడు. ఎవరి దారి వారిది.” వా.

“ఆ నాథుడు కాస్తా పోయేసరికి చెట్టు కొకరూ పుట్ట కొకరూ అయిపోయారు.” వా.

నాది నే నను

అహంకార మమకారాలకు లొంగు.

చిత్తబోధ. 68.

నాదుకొను

ధ్వని చేయు.

నాదుకొల్పు

పీల్చు, ధ్వనింప జేయు.

రంగా. 3.53.

నానగండ

సిగ్గు మాలినవాడు.

“మచ్చటులాస్త్రువుట్టన మ నంబు న
సెంచక నానగండ యై, వచ్చినవాడు
చూచితివె.” పారి. 5.20.

నానబాలు

నానవేసిన బియ్యం, వడపప్పు.

నానబాలు పడు

అన్నము సరిగా ఉడకక ఉచ్చి
పచ్చిగా ఉండు.

“నేను మంచినీళ్లకు వెళ్లి వచ్చేసరికి
పొయ్యి ఆరిపోయి అన్నం నానబాలు
పడింది.” వా.

నానా ఖర్చులు

చిల్లరఖర్చులు.

“ఆ మీఁదటక, నానా ఖర్చులు.”
నానా. 40.

నానా గడ్డి కఱచు

అన్ని సీచాలకూ లోబడు.
చూ. గడ్డి కఱచు.

నానా గడ్డి తినిపించు

నానాబాధలూ పెట్టు.
క్రొత్త. 380.

నానాటికి

రోజురోజుకు, క్రమక్రమంగా.
“ఇది, నానాటి కసంతకాంచనంబులు
గుఱియున్.” వసు. 3.12.

నానించి ఇనుపగుగ్గిళ్లు నమలు

అ సాధ్యము న కై ప్రయ
త్నించు.

“బలిమిని ధ్యానించి మనసు బట్టి
దైవము సాధించుట.....నానించినుప
గుగ్గిళ్ళు నమలుట.” తాళ్ల. సం. 6.50.

నానుకోళ్లు

కంతాభరణం, నాను.

నానుచుట్ట

నాను - కంతాభరణం.

నానుడి

లోకోక్తి; జనశ్రుతి.

“వింట లేదె యింట గలిచి రచ్చ
గెల్వ మనునానుడి.” సార. 2.259.
చూ. నానొడి.

నానుడుబేరం

ఏదీ తెగనీక పోవడం.

“ఈ నానుడుబేరం నాకు సరిపడదు.
ఏదో తేల్చాలి.” వా.

నానుడువాన

పొడిచినుకులు.

నానువువాన

బట్టతడువు వాన.

చిన్నవానే అయినా విడువక
చినుకులు పడునప్పు డంటారు.

నా నేర్పుభంగి

నాకు తెలిసినంతవరకూ.
వినయంతో అనుమాట.

కాశీ. 5.4.

నానొడి

చూ. నానుడి.

నాపసాని

నాయకురాలు.

నాగవల్లి నడుపు పెద్ద ముత్య

దువ.

“వెలయ వియ్య లంది వీడుకోళ్లు
గుడిచి, నరఁ బువుల్ ముడిచిననాప
సాని.” కళా. 7.83.

“అప్పుడు నాపసాని చతురశ్రక
మండలి హేమకుంభికల్, ముప్పది
మాటఁ జాట్లు నిడి ముత్తయముల్ ఘటి
యించి తంతులం, దొప్పగ”

భల్లాణ. 4.

నా పాలం గల దేవుడు

నా యిష్టదైవము.

“నాపాలం గల దేవుఁ డీ కరణి
జెంత నీ వెగా నిన్నుఁ జే, రే
పెక్కెండ్లు....” శుక. 8.151.

నా పాలిటి పారిజాతము

నాపాలిటి కల్పవృక్షము.

అనగా కోరికల నన్నిటి సీ
తీర్చునది అనుట.

“నాపాలి పారిజాతము, గోపాలకచక్ర
వర్తి గొని రా నైతిన్.”

ఉ. హరి. 2.80.

నా పాలిటి భాగ్యదేవత

మనోరథములను తీర్చు
దైవము.

“మహాత్మా! నిన్ను నా పాలి భాగ్య
దేవతగ నమ్మి యుంటి.” కళా. 3.59.

నా బంగారయ్యా

ముద్దుగా ప్రేమగా సంభో
ధించు మాట.

“నా, మారుగఁ జూడర నా బంగ
రయ్యా నీవు చల్లఁగా నుండు
మికన్.” శుక. 2.71.

నా బంటుకొడుకు

తిట్టు.

కుక్క. 32.

నాభిలో పుట్టిన పురుగు

అంతరాంతరాలలో అంకు

రించిన దుర్బుద్ధి.

“అది నాభిలో పుట్టిన పురుగు. అంత
టితో యింతటితో పోదు.” వా.

నామం పెట్టు

పంగనామం పెట్టు.

మోసము చేయు.

చూ. పంగనామాలు పెట్టు.

నామకరణము

పేరు పెట్టే శిశుసంస్కారం.

“ఈ రోజు మా పాప నామకరణం.
మీరంతా రావాలి.” వా.

నామ మడచు

నిర్మూలించు, రూపు మాపు.

“...నారసయన వాని నామ మడచె.”
భార. శ్రో. 4.124.

నామ మణగు

చచ్చు.

భాస్క. రా. ఆర. 1.263.

నామాలుగా

నాతో సమానంగా; నాకు
బదులుగా.

“నీ మీఁదఁ గడు ప్రేమ నిన్నుఁ జాల
మన్నించు, నామాలు గాఁడె యీ నలి
నాప్తసుతుఁడు. సుగ్రీ. పు. 37.

“నామాలుగా వీణ్ణి చూసుకో.” వా.

నామాలు పెట్టు

మోసగించు, అతిక్రమించు.

నా. మా. 130.

నామీద ఒట్టు !

నా ఆన అనుట.

“నీవు ఆన్నం తినకుండా వెళ్లా వంటే నా మీద ఒట్టు.” వా.

“నీ విక్కడనుంచి పోయా వంటే నా మీద ఒట్టు.” వా.

చూ. నామీదాన.

నామీ దాన !

నామీద ఒట్టు.

ఈ పని నీవు చేయకూడ దని

నిషేధిస్తూ అనుమాట.

“నా మీదానే, నను జంపితి తెలుపు మన మనం బలరారక.” శుక. 2.72.

చూ. నను చంపినట్లే.

నాము దిన్నయట్లగు

నాము తిన్న పశువువలె అగు.

అలాంటి పశువుకు ‘ఉంగిడి’

రోగం వస్తు దని ప్రతీతి.

“సన్నపుఁ దలయేరున మయి, యన్న కొనుచు నాము దిన్నయటై రాఁగా, ఖిన్నుడనై పురి కేగితి.”

మను. 5.22.

నాము మేయు

వెట్టెత్తు.

“బ్రహ్మసియో యిలఁ గుక్క పాలు త్రాగుటనొ, మఱి నాము మేసియో మతి మారినట్టి, యజ్ఞపాణులమాట లవశిశ ! వివర.” బస. 5.

చూ. నాము దిన్నయట్లగు.

నాములు తీయు

బల్లి మొదలగువానిపై

గీతలు గీయు.

నాము వారగా

నామురోగము వచ్చినట్లు

నాలుక పిడుచ గట్టగా.

ఎక్కువగా అనుట.

“నాము వారఁ గల్లలాడి నాలిక గొంత పాపము.” తాళ్ల. 9.38.

నామెడకు చుట్టుకున్నాడు

తనమీద పడినా డని నిర

సనగా అనుమాట.

“ఎక్కడికి వెళ్లి నా వదలకుండా పిడు నామెడకు చుట్టుకొన్నాడు.” వా.

నామోసము

నేను పడినమోసము.

“నా మాట నమ్మి పోయిన, నా మోసముఁ జెప్ప నేల.”

కా. మా. 3.163.

నాయంతటివారు లేరని

గర్వము తల కెక్కి, అహం భావంతో.

సమానులు లేరని అనుట.

“పతిఁ గూర్చుదాన నా, యంతటివారు లేరని యహంకృతి నెప్పుడు విజ్ఞ పించుచున్.” పా8. 1.80.

నాయాన !

చూ. నాతోడు సుమ్ము.

నాయాలు వెట్టు

పంచాయతీ వెట్టు.

“పాయరాని యట్టివారు బలములు చూపితేను, నాయాలు బెట్టేవాఁడు నాథుఁడా వాఁడు.”

తాళ్ల. సం. 3.581.

నాయెదాన పడినాడు

నాపాల పడినా డని నిరసనగా
అనుమాట.

‘నా యెదను’ - వాడుకలో
‘యెదాన’గా మారింది.

“నే నేదో గుట్టుగా కాలక్షేపం
చేస్తూ ఉంటే వీ డొచ్చి నాయెదాన
పడినాడు.” వా.

నారదపుకాయ

నారదబృకాయ.

కాశీయా. 214.

నారచీరలు

నారతో నేసిన బట్టలు.

“రంగారు బంగారు చెంగావులు
ధరించు, శృంగారవతి నారచీర
లూనె.” ఉత్త. రా. 6.320.

నారజెల్ల

ఒకరకం చేప.

నారపాచు

భయాదికముచే కట్టుబట్ట
తొలగు అని వావిళ్ళ. ని.

సరిగా కుదురుట లేదు.

“అలంతు లయ్య కూర్మమస్తకాదు లైన
జోదు ల, బ్బలారి వెన్న నూపి నార
పాచి నాడ కాని నేఁ, డలంఘ్యబాణ
శక్తి దావకాజిలోన నంచు...”
కళ. 2.126.

నారాయణ :

రామ రామ, హరి హరి
వంటిది,

“నాయెనఁ గొంత మేల్ నా,రాయణ!
మీ మనసుకంటె...” కళా. 4.120.

నారికుటుపు

ఒక విధమైన కుటుపు.

ఆ కుటుపులోనుంచి దారం
లాంటి క్రిమి వస్తుంది.

నారికేశపాకము

1. కావ్యశైలీభేదం, కఠిన
శైలి.

2. కొరుకుడు పడనిది,
దుర్గాహ్య మనుట.

“...నారికేశపాకము గద కామినీ
హృదయ కావ్య రసగ్రహణంబు
నెచ్చెనీ!”

నారి పోయు

ఎక్కు-పెట్టు.

“ఈసాయకంబు నారిం బోసి.”

భాగ. స్క. 10.(ఉ)1085.

నారు పోయు

మొలక పోయు.

“నారు పోయంగ వలయుచో నారు
పోయు.....” కళా. 4.79.

నారు పోసిన చందాన

వరుసలు వరుసలుగా.

ఎక్కువగా అనుట.

“నారు పోసిన చందాన నాటి
యుండ్రు.” కళా. 5.184.

రూ. నారు పోసినట్లు.

నారు పోసినట్లు

దట్టముగా మొలకలు లేచి
నట్లు.

“గుబ్బచన్నుల కలంకుల నారు వోసిన,
యట్లుప్పతిలుఁ బులకాంకురములు.”

కళా. 7.228.

రూ. నారు పోసిన చందాన.

నారులు వోసినట్లు

మొలకల చాలు తీర్చినట్లు.

“పే రెలమిం దలపడిన వీరుల సారెలం
జీరి నారుల వోసినట్లు చేసియు మెండు
కాని.” ఉ. హరి. 6.66.

నారు వోయు

నాటు.

“నారు వోసితి నరణ్యములు పెక్కు.”
శివ. 1.75.

నాలాయకు

లాయకు కాని, తగని.

హిందూస్థానీ.

నాలికచేటు

తృణవిశేషం. పశువుల రోగం.

నాలికను ము క్కంటుకొను

ఒట్టు పెట్టుకొను.

“చూతము నీ నిజ మెల్ల సారిది నేఁ
డందులో నె, ఆ తల నాలికను
ము క్కంటు కొన రాదా.”

తాళ్ల. సం. 3.142.

నాలిగాలి

మందమారుతం.

“అని వనిత నాలిగాలిం గనలుచు
బోనాడి...” వసు. 4.51.

నాలితనము

1. నై చ్యము, అల్పత.

2. వంచన.

3. మాంద్యము.

“ఇదియ నాకు మీకు నితరేతరద్వేష,
హేతు వనుచుఁ దోచె నేకతన్వితభూతి
నెరపు నేను బుంవ్యక్తులకు నాలితన
ముతో సమాఖ్య మనుచు టెట్టు.”
రాఘవ. 2.83.

నాలిదై వము

పాడుదై వము.

“పుణ్యనిధి నిన్నుఁ బొందొందు
భాగ్యంబు, నాలిదైవ మేల నాకు
నిచ్చు.” మల్ల. 3.128.

చూ. పాడుదై వము.

నాలిబూతము

కుత్సిత్రుడు, కుత్సిత్రురాలు.

నాలిమాటలు

కపటవచనములు.

“నాలిమాటలు నీ పట్టెనామములును.”
విప్ర. 5.55.

నాలిముచ్చ

దొంగ; కుత్సిత్రుడు.

“తెలివి గలుగువారి కెలన నుండెడు
మీకు, నాలిముచ్చనడక నడక కాదు.”
చంద్రాం. 4.59.

“నాలిముచ్చ బహు, కుచ్చిత్రుఁ డెందు
కీవు మముఁ గోరెడు.”

పాండ. ప్రవా. 50.

నాలి యగు

నగుబా ట్లగు.

“సలిమోమునకుఁ దమ్మి సరి యంటి
మా భువనంబులో మిగులంగ నాలి
యయ్యె.”

చమ. 2.49.

నాలియాడు

బంటు లాడు, చెండాడు.

“బ్రహ్మాండ మనుచిప్పుఁ బ్రాణికందు
కముల, నాలి యాడుదు నొంటి వ్రేలఁ
బట్టి.” ప్రభు. 3.38.

నాలియేడ్పులు

దొంగయేడ్పులు.

“మాట తబ్బిబ్బునం బుట్టు పొలయలు
కలం దలలు వంచి రొద లేని నాలి
యేడ్పు లేడ్చుప్రియల ననునయింప.”
మను. 3.28.

నాలుక కఱచుకొను

పొర బాటు వచ్చిన దని
గ్రహించు.

“శకీ మని యేదో అన్నాడు కానీ తర
వాత నాలిక కరుచుకొన్నాడు.” వా.

నాలుకకు చేర్చు

మాటలాడు.

“బొంకు నాలుకకుఁ జేర్చుట కాని
వావి.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 285.

నాలుకకు తెచ్చు

పలుకు, అను.

“తిర మయి నీవు నాలుకకుఁ దెచ్చిన
మాట గదా వినం దగుకా.”

భార. కర్ణ. 2.11.

నాలుక గుంజుకొను

అయ్యో! పొరపాటు జరిగెనే

అని మహా శాధపడు.

“నిన్నామాట అన్నానే అని వాడు
నాలుక గుంజుకొంటున్నాడు.” వా.

చూ. నాలుక పీకుకొను.

నాలుక తడుపుచు

జంకుచు.

“ఈవ పతి వై తదర్థ మిదేర్థమి,
యనుప ల్లింఁచుక నాలుకకొ
దడుపుచుం బ్రాణార్తి వీపింప.”

ప్రభా. 5.6.

నాలుకతుద నుండు

సర్వదా నోట నాట్యమాడు.

“నాలుకతుదనే యీతఁ డుండఁగా,
నలుగడ నెవ్వరి వెదకేము.”

తాళ్ల. సం. 9.82.

నాలుక త్రుప్పుడుల్ తీఱ

నాలుక త్రుప్పు వదలు
నట్లుగా - రుచులు పుట్టగా
ననుట.

వర. రా. బా. పుట. 162. పంక్తి. 11.

నాలుక నువుగింజ నానదు

నోట మాట దాగదు.

“నాలుక నువుగింజ నానదు నాకు.”

గౌర. హరి. ద్వి. 1086.

“నాలుకపయి న్నువుగింజయు నాన
నట్టి బల్లక్కరి నారదుం డతఁడు.”

నిరంకు. 4.18.

“వాడి నోట్లో నువుగింజ నానదు.”

వా.

చూ. నాలుకపై నువు ...

నాలుక పిడచ కట్టుకొని పోవు

ఎక్కువ దాహ మగు.

“ఎండలో వచ్చాను. నాలుక పిడచ
కట్టుకొని పోతూ ఉంది. కాస్త మంచి
నీళ్లు పొయ్యి తల్లి!” వా.

నాలుక పీకుకొని పోవు

ఎక్కువ దాహ మగు.

“పొద్దున్నించీ నాలుక పీక్కుని పోతోంది. ఎండ ప్రొద్దున నడచి వచ్చాను. కాస్త మజ్జిగ ఉంటే యివ్వు తల్లీ!” వా.

నాలుక పీక్కుకొను

ఏ దో చెడు పేరో, అవ మానమో కలిగినపుడు విపరీతంగా బాధపడు.

“వా డేదో అన్నాడని పీడు ఊరికే నాలుక పీక్కుంటున్నాడు.” వా.
రూ. నాలుక గుంజుకొను.

నాలుక పీక్కున్నా....

ఎంత బాధ పడినా.

“నాలుక పీక్కున్నా వాడు మీ యింటికి రాడు.” వా.

“నాలుక పీక్కున్నా నీకు నేను దమ్మిడీ యివ్వను.” వా.

నాలుక పెలుకుకొను

మిక్కిలిగా బాధపడు.

“గేలిం బడి రివులు చూడంగ, నాలుక వెలికికొనుఁ జావునకుఁ దన్నికొనున్.”
ఉ. హరి. 4.808.

ఇచ్చట వాచ్యార్థము.

నాలుకపై నువ్వుగింజ నానదు

రహస్యము నిలువదు.

“నాల్కపై నువ్వుగింజైన నాననట్టి, యారివేరంపుఁదపసి.”

చిత్రభాసు. 5.45.

రూ. నాలుక నువుగింజ...

చూ. నోట్లో నువ్వుగింజ నానదు.

నాలుక బెల్లము

మాటతీపి.

“వికచముఖుఁడగుచు శాత్రవు, లకు హితు లగునట్టివారలం గని భూపా,

లకు డెడ్డకత్తెరయు నా, లుకబెల్లము నై పునంబులుం గనవలయున్.”

భార. శాంతి. 3.258.

నాలుకముల్లు

ప్రధానుడు.

కిలునాలుకవంటివా డనుట.

“ముసులలోపల నాలుకముల్లు విఱిగ.”

ఉ. హరి. 4.102.

నాలుకముల్లు విలుచు

మాటలాడకుండ జేయు.

చిలునాలుక లేకున్నచో

మాటలాడ లేరని మనవారి

నమ్మకం

కిరునాలుకను కోసి వేస్తే

మాటలాడడం అసాధ్యం.

“కాంత నీ పలుకులు గరజాణ చిలుకల, వెదకి నాలుకముల్లు విలుచుఁ గాక.”

ఉ. త్త. హరి. 5.141.

“త్రుళ్లు చిలుకల నాల్కల ముఖ విలుతు.”
కవిక. 3.110.

నాలుక యాడు

పలుక గలుగు.

“నావుడు నేమియుం బలుక నాలుక యాడని పాటి యైనధా, త్రీవరకోటి యుండ.”
ఉ. హరి. 3.8.

1 నేటిరూపం : నో రాడు.

నాలుక యెట్లాడెనో

నో రెట్లాడెను?

‘అలా ఎలా అన గలిగావు?’

అను పట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

నాలుక వెచ్చన

కటుభాషణు లనుట.

“నొచ్చెనొ పీరల హృదయము, లిచ్చట నామీడ నలిగి యే మని శాపం, లిచ్చె దరొ కదా నాలుక, వెచ్చన మను లకును గిరుక వేగమ వచ్చుక.”

శృం. కా. 2.26.

నాలుక వెళ్ల బెట్టు

నిరుత్తరు డగు, ఏమీ చెప్ప లేక పోవు.

“నేను నిలదీసి అడిగేసరికి అతడు నాలుక వెళ్ల బెట్టాడు.” వా.

నాలుకా గలగంటా ?

మాటమీద అంత దృష్టి లే దేమి అనుపట్ల అంటారు.

“నిన్న ఒకమాట, ఈ రోజు ఒకమాట ఆయితే ఎట్లా? అ డేం నాలుకా గల గంటా?” వా.

చూ. నాలుకా తాటిపట్టా ?

నాలు కాడు

నోరాడు.

“మఱుమాట లాడఁగ నాలు కాడక యుండి.”

భార. స్త్రీ. 1.175.

నాలుకా తాటిపట్టా ?

ఎదుటివాడు అబద్ధ మాడి నప్పుడు నిరసనగా అను మాట.

“నీ పిల్ల నిస్తా నని మాట యిచ్చా వన్నయ్యా! ఇప్పుడు పెళ్లాంమాట విని ఆటంకాలు చెప్పడం ఏం బాగ లేదు. అ డేం నాలుకా తాటిపట్టా అని నలు

గురితో అనిపించుకోవడం నీ కేం బాగు?” వా.

చూ. నాలుకా గలగంటా ?

నాలుగంచులూ తీరు

సమగ్ర మైన అంగసౌష్ఠవ మేర్పడు.

“ఆ అమ్మాయి నాలుగంచులూ తీరి నవ యావనంతో విలసిల్లుతున్నది.” వా.

నాలు గంటించు

దండించు, తన్ను.

“నాలు గంటిస్తే వద్దన్నా వాడే చెబు తాడు.” వా.

నాలుగందాలా

అన్నివిధాల.

“నవ్వు నాలుగందాలా నవ్వం.” సా.
“వాడు నాలుగందాలా చెడ్డాడు.” వా.

నాలుగయిదు రోజులు

కొన్నిరోజులు.

“ఎంతో కాలం ఉండను. నాలుగైదు రోజుల్లో వచ్చేస్తాను.” వా.

నాలుగాకు లెక్కువ చదివిన

అంతకు మించిన.

“అతనికంటే యితనే నాలుగాకు లెక్కువ చదివినవాడు. వాని మాటలు విని యితను మోసపోతా డనడం అబద్ధం.” వా.

నాలుగు ఉతుకులు ఉతుకు

తన్ను; దండించు.

“వాడు నాలుగు ఉతుకులు ఉతికి పంపించాడు.” వా.

నాలుగు కాయలు కాయు

సంతానవతి యగు, కడుపు
పండు.

“...పరస్పరముఁ ద్రొక్కియుఁ జూచిన
యేని నాలు గేక, గాయలు గాయ
వచ్చెలువ గర్భము నం దెట్లువంటి
పాపమో!” పంచ. వేం. 1.56 పు.

“అభము శుభము శోభనము నిం పయి
కడుపున, నాలు కాయలు కాచుట
నల్వు రలర.” వ్యాఖ్యా. చాటు.

“ఏదో నువ్వొక యింటిదాని వై నీ కడు
పున నాలుగుకాయలు కాస్తే చూచి
పోదా మని ఉంది తల్లీ!” వా.

నాలుగు కాలాలపాటు

చిరకాలం.

“దేవాలయం అంటే నాలుగుకాలాల
పాటు ఉండ వలసింది. భద్రంగానే
కట్టడం మంచిది.” వా.

నాలుగు గడియల దూరం

నాలుగు గడియలలో చేరగల
దూరం.

కాశీయా. పు. 3.

నాలుగు చెప్పు

ఆ కొన్నీ చెప్పు.

“తెలిసిన నాలుగు చెప్పు.” వా.

నాలుగు దారు లగు

చూ. నాలుగు దోవ లగు.

నాలుగు దోవ లగు

చెడిపోవు, చిన్నాభిన్న మగు.

“ఆ కాపురం నాలుగు దోవ లయి
పోయింది పాపం!” వా.

నాలుగు మాట లను

తిట్టు, నిందించు.

“నలుగురూ నాలుగుమాట లంటూ
వుంటే ఏమిట్రా ఇది?” వా.

నాలుగు మెతుకులు

అల్పభోజనము.

‘అమాత్రం భోజనానికే
యేమిటి?’ అనుపట్టా, ‘ఏనో
త్వరగా భోజనం చేసి వస్తాను’
అనుపట్టా దీనిని ఉపయో
గిస్తారు.

“నువ్వు తినే నాలుగు మెతుకులకూ వంట
చేసుకోవాలనా నాయనా!” వా.

“ఇంటికి వెళ్లి నాలుగు మెతుకులు తిని
క్షణంలో వచ్చేస్తాను.” వా.

నాలుగురాళ్లు వేస్తే ఏదో ఒక
రాయి తగులక పోదు

నాలుగు విధాలుగా ప్రయ
త్నిస్తే ఏదో ఒక ప్రయత్నం
ఫలించక పోదు అనుపట్ట ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“వాడు ఖాళీ ఉందని తెలిసిన ఉద్యో
గాని కల్లా దరఖాస్తు పాకే నూ
ఉంటాడు. నాలుగురాళ్లు వేస్తే ఏదో
ఒకరాయి తగులక పోతుందా అని.”
వా.

నాలుగురాళ్లు సంపాదించు

ఎంతో కొంత ధనము సంపా
దించు.

“ఏదో ఆపసపడి నాలుగురాళ్లు సంపా
దించుకొంటే కానీ తరువాత ఎవరు
పలకరిస్తారు?” వా.

నాలుగూ దులుపు

నాలుగు మాటలూ అను,
మాటా. 25.

నాలుగూ పెట్టి పంపు

చీకొట్టి పంపించు,
“అయన దగ్గరికి వెళ్లి నీ పీ మాట
అన్నా వంటే నాలుగూ పెట్టి పంపి
స్తాడు.” వా.

నాల్కకు నరము లేదు

మాట నిలుకడ లేదు,
“అపలాపించితి నీదునాల్కకు నరం
బావంతయుక లే దొక్కో.”
గీర. లోకా. 19.

నాలుక వచ్చినప్పు డల్లా
నాల్క అని కూడా రా
వచ్చును.

నాల్క తడి లేక

నో రెండిపోయి,
“శరీర మవశంబుగా నాల్క నట తడి
లేక.”
వర. రా. బా. పు. 79. పం. 14.

నాల్క తాటిపట్టా?

అసత్య మాడుపట్ల అధిక్షే
పిస్తూ అనుమాట.
గుంటూ. పూర్వ. పు. 133.
రూ. నాలుకా తాటిపట్టా?

నాల్నాడు చేయు

ఋతుస్నానం చేయు,
నాలుగవ నాడు స్నానం
చేస్తారు గనుక...
“కలితకీర్తిశాలి కశ్యపుఁ డొకనాడు,

మానవతియుఁ జెఱఁగు మాసి యనల,
నామతీర్థవారి నాల్నాడు చేసిన,
యతివఁ గాంచి ప్రముదితాత్ముఁ
డగుచు.”

వరాహ. 4.61.

నాల్నాళ్ళ జలక మాడు

ఋతుస్నానం చేయు,
ముట్టైనాక నాల్నాళ్ళ స్నానం
చేయు.

“సవిత్వఁ డుదయింప నాల్నాళ్ళ జలక
మాడి, చూడ కెవ్వరిఁ బురుషునిఁ
జూచి కాని.” కాశీ. 2.72.

నా వ్రాత కే మందు?

నా తలవ్రాత యిట్లా ఉంది
అనుట.

“నా వ్రాత కే మందు?”
పల. పు. 53.

నాశపటచు

నాశ మొనర్చు.
రామా. 6.97.

నా సాక్షిగా

ప్రమాణ పూర్వకంగా
అనుట.

“నా సాక్షిగా నేను ఏపాపమూ ఎఱు
గను.” వా.
చూ. జేవుని సాక్షిగా.

నాసికపై తర్జని యునుచు

ఆ శ్చర్య సూచకముగా
ముక్కుమీద వ్రేలు వేసి
కొను, ఆశ్చర్యపడు.

“అన విని నాసికఁ దరని, యునిచి
కడు కిరంబు ద్రిప్పి యోహో! చిత్రం,
బని...” హంస. 2.258.

చూ. ముక్కుమీద వేలు వేసికొను.

నాసిరకం

తగ్గురకం.

కొత్త. 16.

(నా) సొమ్ము తినుటకు మీ
రెవ్వరు ?

సామాన్యంగా అధికారం నా
దనుకొనేవారు ఇతరులను
అధిక్షేపిస్తూ అనేమాట.
నేటికీ వినబడుతుంది.

“నా యిల్లిది నాకాపుర, మీయెడ
నా సొమ్ము దినుట కెవ్వరు మీ రా,రా
యంచ...” శుక. 3.347.

నాస్తి యను

లేదను.

“నాస్తి యన నొల్ల రందునం గల
విప్రతో.” విప్ర. 1.65.

నాహరిగడలు

వాద్యవిశేషము.

ఉ. హరి. 4.118.

నింగితో రాయు

ఎత్తయిన.

కాశీ. 3.108.

నింగి పడు

చీకటి పడు.

(సూర్యాదులు) అస్తమించు
అని వావిళ్ళ. ని.

“సీత నట్లుపేక్ష నేసి మిన్నక

యన్ని, నఖిలభూతములకు నధిపు
నల్క, బట్టపగలు నింగిపడియె నా
సేనార, జోంధకార మడల నపుడు
కపులు.”

భాస్క. రా. యు. 24.

నింగి ముట్టు

ఆకాశ మంటు.

“ఆర్షల్ నింగి ముట్టంగ.”

కా. మా. 2.54.

నింగులు నాకు

ఆకస మంటు.

నిండబడు

వ్యాపించు.

“నిన్నఁ బెక్కు లగుచు నెక్కడఁ
జూచిన, నడచువారు నడువఁ గడఁగు
వారు, విడియువారు మఱియు వీడెత్తు
వారు నై, నేల యీని నట్లు నిండఁ
బడిరి.”

భాస్క. రా. యు. 284.

నిండారు

నిండయిన.

“నిండారు కుల్కు పన్నీటితుంపురు
లయ్యె.” విప్ర. 3.40.

నిండినయిల్లు

వస్తుసంతతితో, మనుష్యు
లతో నిండుగా ఉన్నయిల్లు.
‘నిండిన యింట్లో అలాంటి
అవలక్షణపుమాట లనకు’
అని వాడుక.

పండి. పురా. ప్రథమ. 4.94.

యా. నిండినిల్లు.

నిండి నింపులు వారు.

పొంగి పొరలు.

రాధా. 4.103.

నిండినిల్లు

1. బిడ్డ పాప లున్నయిల్లు,
సమృద్ధ మైనయిల్లు.

వాడు క లో—ఎ వ రి నైనా
అశుభంగా మాట్లాడినప్పుడు
'నిండు యింట్లో అ వేం
మాటలు రా' అంటారు.

2. జన మున్నయిల్లు.

“నిండినింటిలోన నీ కేల ఫీతిల్లు.”

హంస. 4.237.

నిండుకడవరీతి నుండు

సిమి త ము గా, నెమ్మది గా
ఉండు.

నిండుకడవలో నీరు తొణ
కదు.

“నిండుకడవరీతి నుండుఁ దెచ్చుదును
గం, భీరతకుఁ గలంక దేర నీక...”

కళా. 4.135.

నిండుకుండ

గభీరుడు.

“వాడు నిండుకుండ. వాటికీ వీటికీ
కలత పడేరకం కాదు.”

వా.

నిండుకొను

1. తనివి చెందు.

“నీ లీల లివి యని నిండుకుండే నేను.”

తాళ్ల. సం. 11.236.

2. ఖాళీ అగు.

“ఇంట్లో బియ్యం నిండుకున్నవి. బజా
రుకు వెళ్లి తేవాలి.”

వా.

3. వ్యాపించు.

“వేతన నాయక శీతవిభూతి, నిక
రంబు నెమ్మేస నిండుకొనఁగ,
రుద్రుఁ డేవేళ మెలఁగడు రాద్రము
గను.”

దశా. 3.52.

4. అతిశయించు.

“గుండియ జల్లన మదిలో, నిండుకొనిన
భీతి.”

శేష. 2.

శ. ర.

నిండుకొలు వగు

సభ తీరు.

శుక. 2.43.

నిండుదొర

ధీరుడు.

“మండిపడి వీనితల గొట్టు దటు గొని
పోయి నావుడుక రావణుతో, నిండు
దొర తదనుజుం డన, ఘుండు విభీష
ణుఁడు వలికె గోప మడంగన్.”

రామా. 6.237.

నిండుమనిషి

గర్భిణి.

కొన్ని వర్గాలలో విరివిగా
ఉపయుక్త మయ్యే పలుకు
బడి.

“మొన్న నే మా కోడలు నిండుమనిషి
అయింది. కాస్త మంచిదినం చూడండి
స్వామీ! పుట్టింటికి పంపించాల.”

వా.

నిండువన్నెలు

వస్త్రభేదము.

ప్రబంధ. 272.

నిండువెన్నెల

పండువెన్నెల

“ఇందుండు హరుహళి నిం దుండు
పెద్ద యై, నెత్తంబు నిండువెన్నెలలు
గాయ.” ఉ. హరి. 2.161

నిండుసున్న

పూజ్యము.

“మాయవంటి, నెలఁతుకలు ముజ్జ
గంబున నిండుసున్న.” బుద్ధ. 1.63.
యా. గుండుసున్న.

నింద వచ్చు

నింద కలుగు.

“నీ, కిట ఘటియింతు హత్య తను
వేటికి నేటికి నింద వచ్చినా.”
హంస. 3.240.

నింపారు

యా. నినుపారు.

నిక్కచ్చి చేయు

బాకీకి నిర్బంధము చేయు.

“బాకీ ఈరోజే పైసలో చేయా లని
నిక్కచ్చి చేస్తున్నా డతను.” వా.

నిక్కపుటాలు

ధర్మపత్ని.

విజ్ఞా. ప్రా. 107.

నిక్కపొడుచు

నిటారుగా నిలబడు.

“వెంట్రుకలు నిక్క పొడుచు
కొన్నవి.” వా.

నిక్కము చేయు

దృఢపఱచు.

“జక్కవలకు రవి యిక్కఁ బ్రాగ్ని క్కు
ధరం బెక్కు ననుచుఁ దెలియఁ ద్రి
వాచక్, నిక్కము చేసినలెఱుగునఁ,
గొక్కొక్కోరుతులఁ గోడి కూయఁ
దొడంగెన్.” వరాహ. 4.164.

నిక్కల యగు

నిజ మగు.

“అకట కల యిట్లు నిక్కల యగునె
యనుచు...” మార్కం. 1.263.

నిక్కవుడు

నిష్కాపట్యం - కవుడు లేమి.

ఆం. భా. ప్ర. 138.

నిక్కొక

వేడి, ఉష్ణము.

నిక్కి చూచు

వదై నా అడ్డంగా ఉన్నప్పుడు
కాల్గెత్తి తొంగి చూచు.

పైకి తల పెట్టి చూచు.

“ముంగిట జననితో ముచ్చట లాడంగ,
నిక్కి చూచితఁ జూచా బెక్కులాడి.”
శుక. 3.496.

“...ఏఁగుతఱి నిక్కి కనుంగొని.”

పాణి. 2.15.

నిక్కి నీల్గి

ఆలస్యంగా, అవసర మన్న
సంగతిని గుర్తించకుండా.

“వాడు నిక్కి నీల్గి వచ్చేసరికి పుణ్య
కాలం కాస్తా దాటి పోతుంది” వా.

నిక్కు నీల్లు

గర్వము.

జం.

“వాడికి నిక్కు నీల్లు ఎక్కువ.” వా.

నిక్కుబోతు

గర్విష్టి.

శ. ర.

నిక్కులబండి

గర్విష్టి.

కుక్కు. 40.

నిక్కులాడి

మిటుకులాడి.

కాస్త సౌందర్య గర్వం గలది.

“అంత నొక్క నిక్కులాడి యచ్చక్కడనాలకుప్ప కిట్లనియె.”

కాళిందీ. 6.27.

నిక్షేపంగా

హాయిగా, సుఖంగా.

“దాని కేం? నిక్షేపంగా ఉంది.” వా.

నిక్షేపంలాంటి

అమూల్య మయిన, భేష యిన.

“నిక్షేపంలాంటి సంబంధం తెచ్చే భారం నాది. నీ కొడుకును ఊరి పించేభారం నీది.” వా.

నిక్షేప ముంచినయట్టి వారె

తెలియ వలె గాక యొకరికి తెలియ దగునె

ఎవరు చేసినపని వారికే తెలియును. ఇతరుల కెట్లు తెలియును? అనుపట్ల దీనిని ఉపయోగిస్తారు.

‘దాచినవారికి తెలుస్తుంది దాపుడు’ అనుట.

“అరయ నిక్షేప ముంచినయట్టి వారె, తెలియవలె గాక యొకరికి తెలియదగునె?” శుక. 1.539.

నిక్షేపము గనిన దరిద్రునివలె

అత్యంత సంతోషంతో, పెన్నిధి గన్న పేదవలె.

“అతఁడు నిక్షేపము గనిన దరిద్రుని, యేవున ముద మంది దాని కిట్లని పలికెన్.” హంస. 2.46.

చూ. పెన్నిధి గన్న పేదవలె.

నిక్షేపరాయడు

పనికి మాలినవాడు.

“వాడు వట్టి నిక్షేపరాయడు. వాని మాట లెందుకు నమ్ముతావు?” వా.

నిగనిగ

కాంతి.

“చుక్కల నిగనిగ.” సారం. 2.223.

నిగనిగని

తళతళ మను.

పాండు. 2.49.

నిగనిగలు గులుకు

మిసమిస లాడు.

“నిగనిగలు గులుకుకొప్పును, సాగసుం బెలికనులు దాని సొమ్మై పరఁగెన్.” హంస. 1.60.

నిగమగోచరులు

ఒక రక మైనబట్టలు.

“నిండువన్నెలు మంచి నిగమగోచరులు... మొదలుగా వల్సలు ధరించి ముదిత లవుడు.” ప్రబంధ. 272.

నిగిడికొను

ఎత్తగు, లావగు.

నీలుగు ఇత్యాదిఛాయలలో.

“గండంబులు గడచితి మని, గుండి
యులు నిగిడికొనుచుం జనిరి.”

హర. 2.27.

‘తడవుకొను’ అని వావిళ్ళ.

ని. సరికా దనిపించును.

వాడుకలోనూ ఉన్నమాట
యిది.

నిగుడ జేయు

పొడ వగునట్లు, తద్వారా

పెరుగునట్లు, వర్ధిల్లునట్లు -
చేయు.“నే వోసినయగ్ని భంగి నిగుడం
జేయుకొ.”

భార. ఉద్యో. 2.248.

“నిజశీతలచ్చాయ నిగుడం జేయ.”

పారి. 5.52.

నిగుడుదెంచు

నిగుడు.

రామా. 8.207.

నిగ్గ తీయు

నిలదీసి అడుగు.

కా.త. 278.

నిగుల్ దేటు

వన్నెలు దేటు.

“క్రొంబనుపునిగుల్ దేటుకాపీనబంధ
నమున్.”

విప్ర. 1.70

నిగులాడి

సౌందర్యవతి.

కాళిండి. 6.15.

నిగులు చల్లు

కాంతితో వికసించు.

“మలయు చెక్కుల నవ్వుల నవ్వు
మకరకుండలముల, నలర నిగులు చలే
యాతడు.” తాళ్ల. సం. 1. పు. 31.

నిగులు వాటు

ప్రకాశించు.

“దరహాసమనోజ్ఞ చంద్రికల్, నిగులు
వాటు.” జైమి. 1.110.

నిచ్చకల్యాణము

నిత్యకల్యాణము.

“తిరువెంకటేశు కాంగిటఁ గూడి, లలి
తాంగి నిచ్చకల్యాణంబు నోమె.”

తాళ్ల. సం. 12.127.

నిచ్చకల్యాణి

నిత్యకల్యాణముగా వర్ధిల్లునది.

“ఒట్టి నిచ్చకల్యాణి కామోద్రేకము.”

తాళ్ల. సం. 10.24.

నిచ్చచావు

నిత్యమరణం.

“నిను దుశ్యోధ నదు శ్వాసనులఁ
బలికి.....నిచ్చచావుగ నప్పా, వని
యలఁచు.” భార. శల్య. 1.32.

నిచ్చ నిచ్చలు

సదా, ఎల్లప్పుడు, ప్రతిరోజూ.

తారా. శకాం. 47.

“నిచ్చ నిచ్చ వడ్డి నెల నెల వడ్డిడఁ,
బాటువడ్డి వడ్డిపెని వడ్డి, యనఁగ
నాల్గు తెఱఁగు లయ్యెన్.”

విజ్ఞా. వ్యవ. 66.

నిచ్చెనవంజు

నిశ్చేణికగా ఉన్నదీపపంక్తి.
హంస. 3.28.

నిజమరి

సత్యశీలి.

భోజ. 6.56.

నిజము చేయు

నిరూపించు; ప్రమాణం చేయు.
“ప్రాతికూల్యం భాక పట్టునఁ జేయ
ననుచు నిది నాకు నిజము చేసినది...”
ప్రభా. 4.30.

నిజము నిలకడమీద తెలుస్తుంది
అనవసరంగా ఎవరైనా అప
వాదు వేసినప్పుడు అను
మాట.

నిజము నిష్ఠరము

సత్య మెప్పుడూ కఠోరముగా
ఉండును అనుట.

“వాక్రవ్యంగ నిజము నిష్ఠర మెం
డున్.” కళా. 3.286.

ఇది వాడుకలో - “నిజ
మాడితే నిష్ఠూరం.”

నిజము పట్టు

సత్య మని నమ్ము.

“అగమముల్ పురాణముల్, ప్రత్యయ
మయ్యెనే నిజము పట్టెద రింతియ కాక
యేమి?” కాశీ. 6.287.

నిజాలకు

వాస్తవస్థితీలో చూడగా.

“అల నిజాలకు సన్యాసివలె నతండు.”
విజయ. 2.137.

నిట్టక నిలుచు

నిటారుగా నిలుచు.

“ఇలు కాలి కూల నిట్టక, నిలిచిన
నిటారువోరె.”

రామా. 8.132.

నిట్టక నిలువున

నిట్ట నిలువున.

నిలబడినది నిలబడినట్లుగా
అనుట.

“నిట్టక నిల్వనం గలగి నేత్రయుగం
బున బాష్పపూరముల్, దొట్టంగ...”
భోజ. 5.66.

నిట్టగ్రమ్ము

ఉప్పొంగు.

“చామల నగుమోముఁ జందురుపాడు
పున, రాగాంబుధులు నిట్టగ్రమ్ము
ననుట.” వృశీ. 2.50.

నిట్టతొలకు

పై కుబుకు.

“నెమిత్తకప్రళయ మైన, నింగిపై నిట్ట
తొలుకు మున్నీటిలోనఁ, గూరె
భూతాళి.” భాగ. 8.717.

నిట్టదొట్టు

వెల్లి విరియు.

పద్మ. 9.281.

నిట్టద్రోచు

ఉప్పొంగు.

“దుగ్ధాంబునిధి నిట్టద్రోచెనో యని
శేషం, బాష్పగా హరి నీటం బవ్వ
లింప.” కమా. 8.118.

నిట్ట నిలుచు

నిటారుగా నిలబడు.

“మేదిసిధర మిబ్బంగి మిన్ను ముట్ట, నిట్ట నిలుచుండి చూచే నిర్నిమిషదృష్టి.”
కాశీ. 1.119.

నిట్టనిలువున తల కొట్టించుకొను
పొగరుబో తగు.

పశ్చిమాంధ్రంలో ఎక్కువ
అలవాటులో ఉన్న పలుకు
బడి.

“వాడు మరీ మితిమీరి పోయాడు. నిట్ట నిలువున తల కొట్టించుకొంటాడు.” వా.

నిట్టపాటలు.

అశాశ్వతములు, క్షణభంగు
రములు - వృత్త త్తి విచార్యము.

“పేళ్లును జెంపులు..., జలబుద్ధుడంబులు శారదాభ్రములు, జలతరంగము లింద్రచాపముల్ నిట్టపాటలు...”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పు. 418.
చూ. జలబుద్ధుడములు.

నిట్ట పొడుచు
పొంగు.

“ఇట్టట్ట బట్ట సాలక నిట్ట వాడిచి,
మన్నీరు దన్ని నిలిచిన.”

భాగ. 6.221.

నిట్టరాడు

నిట్రాడు.

నిట్టలు ద్రోచు
ఉప్పొంగు.

పై కెగయు.

“నిట్టలు ద్రోచుచు నెలలు కలమెర,
తెల్లను బిగి యెక్కి యేర్పడంగ.”

భార. విరా. 1.245.

నిట్టలు ద్రోయు

అతిశయించు.

“ఆ రమణీలలామ హృదయంబున ...
వేడుకలు నిట్టలు ద్రోసెడు వాలుఁ
గన్నలక, వారణ లేక క్రోలే జన
వల్లభ సుందరుమేని చెల్వముక.”

కేయా. 4.5.

నిట్టలు పొడుచు

చూ. నిట్టపొడుచు.

నిట్టుపవాసము

నిట్రుపవాసము, శుష్క ప
వాసము.

“వారక నిట్టుపవాస మెన్నాళ్లు?”

పండితా. ప్రథ. వాద. పు. 601.

“నిట్టుపవాస మేనినము లుండంగ...”

బస. 4.135.

చూ. నిట్టుపాసము.

నిట్టుపాసము

శుష్కపవాసము.

“నిన్నటినుండి యేము నిటు నీగియు
నుంటిమి నిట్టుపాసముల్.”

కాశీ. 7.179.

చూ. నిట్టుపవాసము.

నిట్టూర్పు లిచ్చు

నిట్టూర్పు.

దశా. 2.360.

నిట్రపాటు

నిలుచుట, నిక్కి నిలుచుట

నిట్రపాడు

నిక్కు నిలుచు.

నిట్రపొడుచు

నిట్టపొడుచు.

నిట్రాడువలె నిలుచుండు

కదలక మెదలక నిలుచుండు.

నిట్రాయి, నిలువురాయి,
ఏతముమాను నిలుపుటకై
నాటినరాయి లేక కొయ్య.

“నిట్టరాడునుబోలె నిలుచుండువాని.”
గౌర. హరి. ద్వి. 1674.

నిట్టుపాసము

నిట్టుపవాసము.

“సతతంబు నిట్టుపాసములతో
నత్యుగ్రతపముఁ గావించుచుఁ దాన
మాడ.”

వరాహ. 7.73.

వాల్మీకి. 2.130.

చూ. నిట్టుపవాసము, నిట్టుపాసము.

నిడుచను

సాగు.

“వడి నాడు గఱచి వలకేల్, నిడు
చన గనయమునఁ బెనఁచి నీలి బలం
బేర్పడ...” భార. ఆది. 7.175.

నిడుదనిదుర

దీర్ఘనిద్ర, మరణం.

“కాకంబులు నఱవఁగ నిడుదనిదుర,
నొలసి తెలుప దిక్ష్ట మాలి యున్నాఁడు
గజే.” భార. ఆశ్ర. 2.162.

నిడుపు లేక చిత్రము వ్రాయ

గల

అసాధ్యకార్యము లొనర్చు
గల నెఱజాణ అనుట.

రూపం లేకనే చిత్రం వ్రాయ
గలగడం అసాధ్యం కదా.

భూ. 8.185.

నిడుబాట

పెద్దబాట, రాచబాట.

“అడరి యాకసమున నిడుబాట నట్ల
పాఱుదము రమ్మ జలధిఁ జదల
ననిన.” భార. కర్ణ. 2.63.

నిడుముసుగు

నిండుముసుగు.

“కాశ్యపు వడ్డంగఁ గదలఁ జాలక
యట్టై, నిడుముసుం గిడి శయనించు
చెలువ.” దశా. 4.45.

నిడువాలు

పొడవైన.

నిడువెండ్రుక

రోమాంచము.

ఉత్త. హరి. 6.78.

నిడువెండ్రుక వెట్టు

పులకించు.

“విరవిరవోయి మేను నిడువెండ్రుక
వెట్టుచుఁ గంప మొందె.”
భార. భీష్మ. 1.181.

నితై పెండ్లి కొడుకు

ఎల్లప్పుడూ పెండ్లికొడుకే.

రాధి. 8.18.

నిత్యకల్యాణము పచ్చతోరణముగా

అనవరతశుభసౌభాగ్యాలతో
వర్ధిల్లుచూ.

“ప్రోలు మిగులకొ గనువిం దొనరించి
నిత్యకల్యాణము పచ్చతోరణము పై
జనులందఱు నుల్లసిల్లఁగాక.”

విజ. 1.83.

దశా. 1.2.

నిత్యకౌత్తలు

నిత్యనూతనములు.

“సీతితో ఈదేహములే నిత్యకౌత్తలు.”
తాళ్ల. 8.104.

నిత్యపడి

రోజూ ఏ ర్పాటు ప్రకారం
ఇవ్వవలసినది. దినభత్యం
వంటిది.

“బండారి నగరమున నిత్యపడి వేడుకొని
వేగ రమ్మ.” బస. 3.48.

నిదానస్తుడు

నిబ్బర మైనవాడు, తొందర
పడువాడు కాదు.

“అతను చాలా నిదానస్తుడు. ఎవరో
చెప్తే కోప్పడతాడా?” వా.

నిదురకు నియ్యకొను

సంగమమునకు సమైక్యించు.

“నిదురకు నియ్యకొనుచు.”
సింహా. 4.286.

నిదుర క్రమ్ముకొని వచ్చు

నిదుర ముంచుకొని వచ్చు.

“కని కనుడమ్ములకొ నిదుర గ్రమ్ముక
రా నిలు నేరి...”

శుక. 1.826.

నిదుర తెలియు

మేలుకొను.

“సాంధ్యరాగలహరి సామి రంజిత
ములై, తిరిగి మింట నిదుర తెలిసినట్టి,
యిందిరాదిపతికి పెత్తుకర్పూరనీ, రాజ
నంబు లన శరద్ ఘనములు.”

ఆము. 4.139.

నిదుర పుచ్చు

నిద్ర పోవునట్లు చేయు.

శుక. 1.149.

“పిల్లలను నిద్రపుచ్చి వస్తా నుండమ్మా.”
వా.

నిదురపోతు

ఎప్పుడూ నిద్రించే వాడు—
తద్వారా సోమరి, బద్ధ
కస్తుడు కూడ.

భాగ. 9.409.

నిదుర పోవు

నిద్రించు.

“కడుఁ ద్రిమ్ముటచే శ్రమ మొందినారు
గాఁబోలును బోదునా నిదుర పోయె
దరే యని.” కళా. 4.109.

రూ. నిదుర వోవు.

నిదురమంపు

నిద్రమబ్బు.

“నిదురమంపునఁ బుక్కిట నిలచి
మేలు, కాంచి.” పారి. 2.64.

నిదుర వోవు

నిద్రించు.

“నిదుర వోవంగ వచ్చి నా యెదుర
నిల్చె.” నిరంకు. 1.12.

నిద్దుర కాచు

జాగరణము చేయు, నిద్ర
పోక యుండు.

“అడమరేయి దాఁకఁ బొల మారసి
మారెళిమిఖాహతికొ, నిదుర గాచి
యున్నమగనికొ.” పాండు. 3.71.

నిద్దుర గొను

నిద్రించు.

నిద్ర పుచ్చు

నిద్ర పుచ్చు.

శుక. 2.98.

నిద్ర పోతు

శ. ర.

చూ. నిద్ర పోతు.

నిద్ర పోవు

నిద్ర పోవు.

“వా, జీవిభుఁ డిప్పు మె మఱచి నిద్ర పోవఁగఁ జూచి...” దశా. 1.275.

నిద్రకు వచ్చు

నిద్ర పోవుదశకు వచ్చు.

“ఏమిటే! అట్లా యేడుస్తూంది. నిద్రకు వచ్చిం దేమా? ఉయ్యోల్లో వెయ్యి.” వా.

నిద్ర చెందు

నిద్రించు.

“సుఖనిద్రం జెంది యున్న.”

రుక్మాం. 5.2.

చూ. నిద్ర జెందు.

నిద్ర జెందు

1. ప్రమత్త మగు.

2. నిద్ర పోవు.

నా. మా. 14.

చూ. నిద్ర చెందు.

నిద్ర తెలియు

మేల్కొను.

“నీరజేక్షణుఁ డవ్వేళ నిద్ర తెలిసి.”

ఆము. 4.144.

నిద్ర దేలు

మేల్కొను.

“నిద్ర దేతడునేత్రనీరజములు.”

శా. మా. 1.47.

నిద్ర పట్టుదు

ఏదో ఒకపని నెఱవేరేవరకూ

శాంతి కలుగదు అనుపట్లు

ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఎ, టై నను వీనిఁ జంపవలె నప్పుడ నిద్ర పట్టఁగా వలె.”

జేపి. 4.515.

“అనుకున్న జేవో అయితే గానీ వానికి నిద్ర పట్టదు.” వా.

నిద్రపోతు

భల్లా. 2.38 పు.

చూ. నిద్రపోతు.

నిద్ర పోవు

నిద్రించు.

నిద్రమంపు

నిద్రమత్తు.

“తెలివాలు గలడాలు గలసోగకను దోయి, నింపు గుల్కెడునిద్రమంపుఁ జూచి.” శుక. 1.315.

చూ. నిద్రమంపు.

నిద్రమబ్బు

నిద్రమంపరము.

“పానపాన నిద్రమబ్బునఁ బ్రభుల్ల సరోజదళాయతాక్ష మెల్లన నృప మోహతాపమున లంపటతోఁ జనె...” హంస. 5.81.

“నిద్రమబ్బులో వాడు నేలమీదనే పడుకున్నాడు.” వా.

నిద్రమొగం

తెలివిగలవాడు కా డనుట.

మాటా. 99.

నిద్ర సుఖ మెఱుగదు

నిద్ర వచ్చినప్పుడు శయ్యా
సుఖం అవసరం లే దనుట.

“అకలి రుచి యెఱుగదు. నిద్ర సుఖ
మెఱుగదు.” సా.

నిద్ర నేయు

1. నిద్రించు.

“నన్నుఁ బరాభవించి సదనంబునకుం
జని కీచకుండు ము, న్నున్నతెఱంగు
దప్పక సుఖోచితశయ్యాను నిద్ర నేయ
నీ, కన్న మొగుడ్చుచూటకుఁ గారణ
మెయ్యది భీమసేన.”

భార. విరా. 2.166.

నిద్రాహారములు లేక

తడేకదీక్షతో.

“నిదురయ్యఁ గూడుఁ బోఁ జదివి నే
నిటఁ గన్నది యేమి?” ఆము. 6.35.
“అతడు నిద్రాహారాలు లేకుండా పని
చేస్తున్నాడు.” వా.

నిన్న కుప్ప, నే డాళ్ళు

కుప్ప వేయగనే ధాన్యం

ఇంటికి వచ్చునా?

కార్యానికి, ఫలితానికి మధ్య
వ్యవధి ఉంటుంది. అలా
ఇక్కడ కనిపించడే?—అని

చెప్పుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“నిన్న కుప్పయు నేఁ డాళ్లు నెలఁత
తాను, కోరి నామీఁదఁ జేసెనా కారు
బారు, ముక్కుపచ్చలు మానక మునుపె
బిరుదు, పెచ్చుక నెదిర్చి కాట్లాడ వచ్చి
నటుల?” రాధి. 3.8.

నిన్న గాక మొన్న

ఇటీవల.

“నిన్న గాక మొన్న వచ్చింది. అప్పుడే
ఇంటిబీగాలు స్వాధీనం చేసుకుంది.
గడుసుపిల్లే!” వా.

నిన్న జరిగినట్టుగా

ఇటీవల జరిగినట్టుగా.

“అప్పుడే ఇరవయ్యే శ్శయింది నాన్న
పోయి. నిన్న జరిగినట్టుగా వుంది పాప
పెండ్లి, ఆ రోజున ఆనందం.” వా.
చూ. నిన్న మొన్న లాగ.

నిన్న నేటనె

ఇటీవలనే.

పాండు. 5.233.

నిన్న మొన్నటివాడు

చిన్నవాడు.

“నిన్న మొన్నటివాడవు నేడు
చూడ, నేడ నేర్పితి వీ మాట లీవు
కృష్ణ.” రాధా. 1.14.

నిన్న మొన్న లాగ

ఇటీవల జరిగినట్లు.

“వాడు పోయి రెండేండ్లయిందా?
నిన్న మొన్నలాగా ఉంది.” వా.
నిన్న వలె మొన్న వలె
అనుట.

నిన్న మొన్న వలె

సరికొత్తగా.

“దానానేకప మేఁగు దెంచి శివు
మీఁదన్ నిన్న మొన్నంబలెన్, నానా
రత్నము లుండఁ జూచి.”

కా. మా. 2.120.

ఇటీవలనే (ఉంచినట్లు.)

“అది జరిగి పడేండ్లు ఆయినా నిన్నా మొన్నా జరిగినట్లు ఉంది.” వా.
యా. నిన్న మొన్నలాగ.

నిన్నా ? మొన్నా ?

అదేం ఇటీవలిదా ? చాలా కాలం మాట !

“నిన్నా మొన్నా ? అప్పుడే ఆయిదే శృయింది వాని కిచ్చి. ఇంకా యిస్తాడా ఆ డబ్బు ?” వా.

ని న్నెఱుగమె ?

నీ విలాంటివాడ వని మాకు తెలుసు అన్న భావాన్ని సూచించే పలుకుబడి.

“నీవు చాలా అసాధ్యుడివి. ని న్నెఱుగం గనకనా ?” వా.

నిప్పుచ్చరము

శూన్యము ; దారిద్ర్యం ; దీనము.

“బోధ మల్పంబు గర్వ మభ్యున్న తంబు, కాంతి నిప్పుచ్చరంబు మచ్చ రము ఘనము, కూపమండూకములు పోలెఁ గొంచె మెఱిగి, పండితమ్మన్యై నై నవైతండివలక.” భీమ. 1.13.

“ఏమి నేయుదు నెక్కడి కేగువాడ, ధనము నిప్పుచ్చరంబు విద్యయు హుళక్కి.”

కాశీ. 4.111; 5.302.

“మోఱకుని చందమున నీతితాఱ చూపు, పొండవేయునిపైఁ దార్చి బ్రాహ్మణుండు, పలికె నిప్పుచ్చరం బైన భాషణముల.” హర. 7.14.

“వాళ్ల యింట్లో ఏముంది ? నిప్పు చ్చరం.” వా.

నిప్పటి

నిప్పుమీద కాల్చిన అట్టుగా ఆరంభ మై-ఇప్పుడు కేవలం అట్టు.

నిప్పట్టు నిప్పటి.

ప్రబంధ. 112.

నిప్పుస్తు

నిట్లుపాసము.

“అహ యాహారము, దొరకడు నిప్పుస్తు లుండుదుమె నీ ప్రాంత.” వేం. పంచ. 1.495.

నిప్పుకు చెద లంటునా ?

అతి పవిత్ర మైనదానికి మైల యంట దనుట.

ఉ. హరి. 5.90.

నిప్పు జెద లంటునా ?

పవిత్ర మైన వానిని ఏమీ ఏవీ చేయ జాల వనుట.

“పదతలంబులు గాజువాఱువు నిప్పుఁ, జెద లంటునే”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. 1831-32.

“ఏయెడ భయ మెఱుంగరు దైతే యాధిపర క్షీతులు సతీ జగతిజనుల్, మియింట నీకు నవమతి, చేయుదులే యెరులు నిప్పుఁ జెద లంటు నటే !”

ఉ. హరి. 5.90.

యా. నిప్పుకు చెద లంటునా ?

నిప్పుతో చెలగాటము

ప్రమాదకరము.

“పోలీసువాళ్లతో తగాయిదా ఎందుకు

రా బాబూ! నిప్పుతో చెలగాటం.”

వా.

నిప్పు ద్రొక్కిన కోతివలె

ఒకచోట నిలువక ఎగిరెగిరి
గంతులు వేస్తూ.

“నిలుచుచోటను నిలువక నిప్పుఁ
ద్రొక్కు, కోఁతిచందానఁ జతురాఖ్య
వండు తిరుగు.” హంస. 3.155.

నిప్పు ద్రొక్కినట్లు

ఎగిరిపడినా డనుటకు.

నిప్పు తొక్కుగనే బాధతో

ఎగిరిపడుట సహజం.

“నిప్పు ద్రొక్కినయట్లు నెట్టుల్కి
నేల, దొప్పనఁ బడి...”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 418.

నిప్పున చెద లంటునా ?

పవిత్ర మైనదానికి కిల్చివం

త గ ల దు అ ను పట్టు న

లంటారు.

“ఎప్పాట నినుఁ బొందునే తెవు
ల్నాప్పి? నిప్పునఁ జెద లంటునే?”

బసవ. 3.60.

చూ. నిప్పుకు చెద లంటునా? నిప్పు
జెద లంటునా?

నిప్పులాంటి మనిషి

నిమ్మశంక మైన మనిషి.

స్త్రీలవిషయంలో పాతివ్రత్య
ద్యోతక మవుతుంది.

నిప్పు మనకు అతి పవిత్ర
మయినది.

“ఆ యిల్లాలు నిప్పులాంటిమనిషి. ఆ

విడను అన్నా వంటే నీ నోటిలో పురు
గులు పడతాయి.”

వా.

“అతనా? నిప్పులాంటివాడు. లంచం
గించం దగ్గఱి వినపడ నిస్తాడా?”

వా.

నిప్పులు కక్కు-

క్రోధాతిరేకము చూపు.

“ఆ మాట విని వాడు నిప్పులు
కక్కుతూ వచ్చాడు.”

వా.

నిప్పులు కన్నుల నుప్పతిల్ల

కనుల నిప్పులు రాలగా.

అతి క్రోధముతో ననుట.

“...అప్పురవైరి, నిప్పులు గన్నుల
నుప్పతిలంగఁ, దప్పక చూచిన.”

పండి. పర్వ. ద్వితీ. 466 పు.

నిప్పులు వెదజల్లు

తీవ్ర మయిన.

“త్రిప్పులు వెట్టుచుఁ బాఱఁగ, నిప్పులు
వెదఁజల్లుబాణనికరంబులచే.”

రుక్మాం. 3.96.

నిప్పు లొడి గట్టుకొను

చి చొచ్చిడి గట్టుకొను.

రామా. 6.286.

రూ. నిప్పులు ఒడిలో పోసుకొను.

నిప్పులో ఒక కాలు, నీటిలో

ఒక కాలు ఉంచుకొని....

విచక్షణ కలిగి.

“నిప్పులో నొక కాలు నీటిలో నొక
కాలు నుంచుకొని యొప్పుదప్పుల విచా
రించుచుఁ గన్నవారలఁబలె జనులఁ
గనులఁ గప్పకొని.”

ధర్మజ. 60 పు. 7 పం.

నిబద్ధిమనిషి

సత్యవాది, ఖండితవాది.

“పత్తిసారపరణ్ణి నిబద్ధిమనిషి.”
పెన్నెటిపాట.

నిమితికాడు

1. నాంతకాడు.

ఆము. 2.95.

2. యుద్ధనియుక్తుడు.

రామా. 8.185.

3. బాణశాలాజీవి.

ఆం. భా. ద్వి. 25.

నిమిష మే డయి తోచు

కాలము కష్టముమీద
గడచు.

“ఏమి నేయుదు దాఁ పెవ్వ రింకఁ
దనకు? నిమిష మే డయి తోచెను
నీరజాక్ష!” ఉషా. 2.56.

అతి కష్టముగా, అత్యావేద
నతో.

నిమిష మొక కల్పముగ

అతి కష్టముగా, అత్యావేద
నతో.

బాధలో కాలము గడచుట
కష్టమన్న అంశంపై ఆధార
పడి వచ్చినపలుకుబడి.

“అంత నలయింతి విరహా, క్రాంత
మతి న్నిమిష మొక్కకల్పంబుగ...”
శుక. 1.408.

చూ. దిన మొక యుగముగ.

నిమిష మొక యేడుగ.

నిమిష మొక యుగముగ.

నిమిషాలమీద

అతి శీఘ్రంగా.

“వానితో ఒకమాట చెప్పా వంటే
నిమిషాలమీద ఆపని చేసుకొని
వస్తాడు.” వా.

నిమీనిమాలుగా

ఇంచుమించుగా, కాస్త
తక్కువే అనుట.

చూ. ముటిముటాలుగా.

నిమరుకొను

1. క్రమ్ముకొను.

“హిమముచే నంబరం బెల్ల నిమరు
కొనఁగ.” శ్రీరం. 2.241.

2. తడవుకొను.

“కుతిక మోవఁగ నెత్తురుల్ గ్రోలి
కడుపు, నిమరుకొంచు నగస్త్యమంత్ర
ములు నొడివి.” దశా. 2.485.

నిమ్మకాయవాటము చేయు

స్పష్టము చేయు.

“...నీ మాట నిమ్మకాయవాటము
చేసెద...” నందక. 36 పు.

నిమ్మకు ఎఱువు వేసినచంద
మున

మఱింత ప్రోది చేసినట్లు.

“అయత్న శిశిరకృత్యంబులు ఘటి
యించుచుండ నిమ్మకాయ వేసిన
చందంబున నందు సంతకంతకుఁ బరి
తాపం బగ్గలం బై.”

సారంగ. 2.165.

“...నిమ్మకాయ వేసినవితానఁ గాక
మితిమించును.” రాధి. 3.80.

చూ. నిమ్మకు నీ రెక్కినట్లు.

నిమ్మకు నీ రెత్తినట్లు.

నిమ్మకు నీ రెత్తినట్టు

నిమ్మచెట్టుకు నీరు పోసినంతా
అది న వ న వ లా డు తూ
ఉంటుంది. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వాడికి ముందే గర్వం. ఆ సభలో
అతణ్ణి కాస్త పొగిడేసరికి వాడికి నిమ్మకు
నీ రెత్తినట్టు అయింది.” వా.

గుట్టుచప్పుడుగా అనే అర్థం
లోనూ వాడుకలో ఉంది.

“వాడికి ఎంత వచ్చినా ఏమి వచ్చినా
నిమ్మకు నీ రెత్తినట్లుగా ఉంటాడు.” వా.

రూ. నిమ్మకు నీ రెక్కినట్లు.

నిమ్మపండు నలించినపగిది

గట్టిగా, సునాయాసంగా.

నిమ్మపండును నలిపినట్లు.

“ప్రతి తాల్చినవడువున నిమ్మపండు
నలించినపగిది.” ఉ. హరి. 3.71.

నిమ్మపండు వైచి యుటుకు

వెంటనే పరుగెత్తు.

పందెం ఆరంభం అయిన
దన్నసూచనగా నిమ్మపండు
వేసేవారు. ఆ పందెంలో

పరుగెత్తినట్లు అనుట.

“లోపల గలంగుటయు మోసపోక,
పంతం బడిగిన నిమ్మపండు వైచి యుటి
కితి నని సరిసరి యన్న.”

ఉ. హరి. 3.123.

నియోగిముష్టి

భిక్షుకై వచ్చినా దర్పము
తగ్గక యాచించుట.

నియోగులు నిక్కు పోవువా
రన్న ఒక ప్రతీతిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

నిరక్షరకుక్షి

చదువు లేనివాడు.

“వాడు ఒట్టి నిరక్షరకుక్షి. వాడి
కెవ్వరు పిల్ల నిస్తారు?” వా.

నిరక్షరకుక్షి దామోదరచక్రవర్తి
చూ. నిరక్షరకుక్షి.

నిరక్షరకుక్షి విరుపాక్షదీక్షితులు

చదువు రానివానినిగుఱించి
వ్యంగ్యంగా అనేమాట.

దీక్షితు లని పేరే గానీ
చదువు రా దనుట.

నిరాపనింద

నీలాపనింద ; అసత్య మైన
అపవాదు.

“పినతల్లివి పెనుపంగ నో, పిన తల్లివి
గాక వచ్చి పిలిచిన నయ్యో, గనికరము
లేక వానిం, గని కరము నిరాపనింద
గట్టం దగునే?” నారం. 3.51.

నిర్దామధామ మగు

ధ్వంస మగు.

“ధార్తరాష్ట్రులు త్రొక్కిన సాన
మెల్ల, దలంచి చూడంగ నిర్దామ
ధామ మగును.” శశి (అప్ప) 4. 69.

“గ్రామములో నిర్దామ ధామము
లాయెను, సస్యంబు లేల్ల నాశనముఁ
జెంచె.” సింహాద్రి. నార. శ. 57.

నిర్దామధామము నేయు

పూర్తిగా ధ్వంస మొనర్చు.

‘నిర్దామ ధామం చేశారు

దొంగ లా ఊరిని' అన్నట్లు

వాడుకలో ఉన్నది.

“ఏల మీ పాదంబు లెత్త, నేమ
చాలుదు మేల యిటువంటి సభల,
నేమించి నిర్మామధామంబు నేయ.”

పండి. వాద. ప్రథమ. 512 పు.

“హామకుండములు నిర్మామధామంబు,
గావించి పశువుల గావు వట్టి.”

వరాహ. 5.115.

[నిర్మాలధామ మన్న పాఠ
మునకంటె ఇదే మెఱుగు.]

నిర్బంధించు

బలవంతము చేయు.

“ఇమ్మెయి నిర్బంధించుచు, నమ్ముద్దియ
యడుగఁ...” కళా. 6.261.

నిర్భాగ్యదామోదరుడు

దర్శిద్రుడు.

“.....అవక్ర విక్రమ విరాజద్రాజ
దోర్దండమం, డితసామ్రాజ్యవహూటి
చేరఁ జనునే నిర్భాగ్యదామోదరుడు.”

వైజ. 3.119.

గుంటూ. పూర్వ.

“నిద్రాదేవత యావరించె గదరా
నిర్భాగ్యదామోదరా!” వా.

చూ. దర్శిద్రామోదరుడు.

నిర్మితి చేయు

నిర్మించు.

కాళిండి. 2.7.

నిర్మాలపఱుచు

నాశనము చేయు.

“పూల నేసినవాని నిర్మాలపఱుచి,
జాల నేసినవాని హేరాళ మైన, లీలఁ
గరుణించితివి.” నిరంకు 3.42.

నిర్వాకము

ఉద్ధరంపు.

నిరసనంగా తద్వ్యతిరేకార్థ
కంగా అనుమాట.

“చేసిన నిర్వాకం చాలక ఇంకా
వచ్చావా?” వా.

నిఱు నీగు

పూర్తిగా వదలిపెట్టు.

“నిన్నటినుండి యేమి నిఱు నీగియు
నుంటిమి నిట్లుపాసుముల్.”

నిఱున నీల్లు వంటి దేమో.

నీల్లితిమి అనుట కావచ్చును.

వావిళ్ళ పై లఠం చెప్పింది

కాని త్యజించు నరి కా దనిపిం
చును.

చూ. నిఱు నీల్లు.

నిఱు పేద

1. మిక్కిలి దర్శిద్రుడు.

2. సన్న నైన.

“నిఱు పేదయింటి కేటికి, బలతెంచు
నిధానము...” శృం. నై. 4.73.

“నిఱు పేదనడుముకు వెలపు చూప.”

కాశీ. 1.90.

చూ. నిర్పేద.

నిఱునీల్లు

నిఱునీల్లు ; వళ్ళు విడిచికొను.

బిఱుబిగియు వంటిది.

వాడుకలో కూడా ఉన్నది.

“నీదుగాలికి బనివట్టి నిఱునీల్లి, పట్టెడల
బిగి బట్టిన మట్టువడక.”

కా. మా. 3.75.

నిలక ఇచ్చు

కా బూనుటకు వీలు
యేర్పడు-ముఖ్యంగా నీటిలో.
“ఆనక మహావేగంగా పారుతూ
ఉంటుంది. ఏమాత్రం నిలక యివ్వదు.”
వా.

నిలదీసి

నిర్బంధించి.
“వాణ్ణి నిలదీసి అడుగుతాను. ఎలా
అన్నాడో ఆ మాట?” వా.

నిలబడు

నిలుచు.

రామా. 8.132.

చూ. నిలువదీసి.

నిలిచి....

స్థిరంగా-హెచ్చుతగ్గులు లేక,
ఇది కురియు, మండు, వెలుగు,
పోరాడు ఇత్యాదులతో
కలిసే ఈ అర్థాన్ని స్ఫురింప
జేస్తుంది.

“నెల మూడువానలు నిలిచి కురిసె.”

కైమి. 6.9.

“దీపం నిలిచి మండుతూ ఉంది.” వా.

“వానలు నిలిచి కరవడం లేదు.” వా.

“వాడు యుద్ధంలో నిలిచి పోరాడి
నాడు.” వా.

“పొయ్యిలో కట్టెలు నిలిచి మండుతూ
ఉంటేనే వంట త్వరగా అవుతుంది.”
వా.

నిలిచినకాలున నిలువక యుండు

ఒకచోట నిలువక యుండు.

“వంచకుండవు పుష్పవతులఁ గీలింతు,
నిలిచినకాలున నిలువ వేప్రాద్దు.”

ద్విప. మధు. పు. 35.

నిలిచినచోట నిలువక

ఒకచోట ఉండక.

“పలుమాటును దిశలుఁ జూచు భ్రమ
యంచు నుండుకొ, నిలిచినచోటను నిలు
వదు, కలకంఠికి విరహ మెంత ఘనమో
యకటా!” ఉ.పా. 2.35.

నిలుక డగు

స్థిర మగు.

విజయ. 1.43.

నిలుకడ దప్పు

ధైర్యము గోల్పోవు.

“దానవాధిపు నిలుకడ దప్పినట్లు, పద
సహజయుగము చూటుపడుచు నుండు.”

భా. రా. యు. 1864.

నిలుకడ లేని మనిషి

అస్థిరుడు.

“వానిమాట నమ్మకు. వట్టి నిలుకడ లేని
మనిషి వాడు.” వా.

నిలుకాల నిలువక

ఎక్కడా క్షణం నిలువక.

“తలయొడ తెలుఁగక యీగతి,
వలచి...నిలుకాల నిలుకడ దీఱక, మెలఁ
గంగా.” మల్లా. 3.18.

నిలుగుడ్లు పడు

కనుగుడ్లు ఆడక నిలిచిపోవు.

అవసానదశను తెలిచే పలుకు
బడి.

“వాడికి పొద్దున్నుంచీ నిలుగుడ్లు పడి
పోయాయి. ఇప్పుడా అప్పుడా అన్న
ట్టుంది.” వా.

నిలుచు

1. నిలిచి పోవు; నిర్వాప్తపాదు
డగు; సత్తువ ఉడిగి పడి
యుండు.

వాడుకలో - 'పాపం! రామ
య్యకు వయసయింది.
పూర్తిగా నిలిచి పోయి
నాడు' అని రాయలసీమలో
అంటారు.

“కాళిదాసికి దొరికి గన్నులరాశి, తీల
నిచ్చిన శూలి లేడే నే యీడు?
నటకాలం గన్ను మున్ను పాదునకు,
నెఱయ నిచ్చిన కర్త నిలిచెనే నేడు?”
పండితా, ద్వితీ. మహి. పు. 39.

2. ఆగు.

“అందుఁ గొన్నాళ్ళు నిలిచి.”
విక్ర. 5.169.

3. ఎదిరించి నిలుచు.

“సింహచర్మంబు దొడిగినఁ జెనఁటి
కుక్క, గంధగజగంధమునకును గలదె
నిలువ.” హరి. ఉ. 6.169.

4. కలగు.

వి. పు. 6.836.

ఇత్యాదిచ్చాయలలో.

నిలుచుండ బెట్టు

నిలుచునట్లు చేయు.

హరి. పూ. 5.190.

నిలుచుండు

నిలుచు.

నిలుచుకొను

నిలుచు.

నిలుచున్నపాశాన

వెంటనే, నిలుచున్నట్లుగా.
కౌ. త్త. 13.

నిలుచూటగా

నిలువుదోపుగా.

గౌ. హరి. 411.

నిలువ రాని

ఆపరాని.

“నిలువఁగ రానిమోహమున నీరజ
లోచనం జేర్చి కాఁగిటన్.”

రాజగో. 4.25.

నిలుపుమందు

వీర్యస్తంభనం చేసేమందు.

నిలుపు సేయు

ఆపు.

ద్వి. నల. 1.55కి.

నిలుపోప లేక

సహింపజాలక.

ఇక్కడ 'నిలుపు' ఓర్పు అన్న
అర్థంలో ప్రయుక్తమైంది.
నిలుచుట, నిలువరము
ఓర్చికి ప్రత్యామ్నాయ
ములు. ఓర్చి వహింపక అని
భావం.

“తద్వియోగవృథా, వ్యసనాప్తి న్నిలు
పోప లేక విరహవాప్తిక్ వగం
జెందుచున్.” శుక. 1.199.

“బంటిగా నీవు, నిలుపోప లేక
మన్నించి ప్రార్థించి, పిలిచిన రాకనే
బిగియుదు గాన!”

మర. రా. అర. పు. 67. పం. 18.

నిలువ గూడదు

భరింప రాని దనుట.

“కొని తేవే జలములు గ్ర, క్కున నీ
చలచేత నిలువఁ గూడ దటన్నన్.”

శుక. 2.385.

నిలువ దీసి

నిర్బంధించి.

“నిలవ తీసి అడిగేసరికి వాడు తెల్ల
మొహం వేశాడు.”

చూ. నిలదీసి.

నిలువ నాడ గలుగు

ఆబద్ధ మైనను సత్య మని

పించు నట్లు గట్టిగా చెప్ప

గలుగు.

“కొంచెమా పరపురుషం, గలయుటలు
నిలువ నాడం, గలదానికే జెల్లం గాక
కరివరగమనా!”

శుక. 1.537.

నిలువ నీడగు

ఆశ్రయ మగు.

“నిలువ నీ డయ్యె నిండివరప్రియకళా,
కోటిరునకు.”

జైమి. 1.22.

నిలువనీరున బండినట్లు

అలా నీటిలో పుట్టుకొని వచ్చి

నట్లు కావచ్చు. పాతాంతరం.

“చెలఁగి యమ్మక్క యొక్క యొచ్చు
మ్మ లేక, నిలువనీరునఁ బండిన టలరి
నాడు, వేయుఁగన్నలు వలయుఁబో
వీనిఁ జూడ.”

సారం. 2.41.

చూ. నిలువు నూరు బండినట్లు.

నిలువ నేర్తునే?

ఉండ గలనా?

“ఒక్క నిమిష మైన నీవు దయఁ
గన్గొనకుండిన నిల్వ నేర్తునే.”

పాఠి. 1.116.

నిలువ బట్టు

దాచిపెట్టు.

“దివ్యఖగేంద్ర నమ్మకు మది న్నను నీ
యెడ నాకు విప్రలం, భవ్యవహారము
న్నిలువఁబట్టఁగ నేమి ఫలంబు.”

శృం. నైష. 2.72.

నిలువబడు

నిశ్చేష్టు డగు, ఏమీ చేయ

లేకపోవు.

“మూర్ఖావశం దై నిల్వంబడి.”

“వాడు పాపం! ఆమాట విని అలాగే
నిలబడి పోయాడు.”

వా.

“వాడు జబ్బుతోనూ, డబ్బు లేకా
పూర్తిగా నిలబడి పోయినాడు.”

వా.

నిలు విచ్చు

నిలువుదో పిచ్చు.

“ఎవ్వతె రా నిన్ను నెలయించి తన,
జవ్వనము నిలువిచ్చి జట్టి గొన్నది.”

తాళ్ల. సం. 3.452.

నిలువుకొలుపు

నిలువుజీతము.

“అలవాటు చేసికొ మ్మఖిలమరుత్పాల,
కులఁ గూడికొని నిల్వకొల్వనకును.”

కువల. 4.68.

నిలువుకోతలు

బాధాకరములు.

“నిలువునఁ గ తిక్కోత లయి నిదపు
మోములు.”

కవిక. 4.181.

నిలువుగన్నులతో

ఆశ్చర్యముతో

ఆశ్చర్యమూ, సంభ్రమమూ
కలుగునప్పుడు నిలు గ్రుడ్లు
పడును. అనగా కనులు తిరు
గక నిలిచిపోయిన వనుట.

“నిలువుఁ గన్నులతో దేవ నీల
కచలు..., క్రిందుమీఁ దయ్యె.”

హంస. 2.141.

నిలువుగాళ్లు పడు

అలా స్తంభించి పోవు.

“వానికోసం నిలిచి నిలిచి నిలువుగాళ్లు
పడిపోయాయి.” వా.

నిలువుజీత ముండు

నిలబడి ఉండు.

నిలువుటద్దము

నిలువెత్తున ఉన్న అద్దము.

కాశీ. 3.236.

“పాద్మస్తమానం ఆవిడకు నిలువుటద్దం
మండే సరిపోతుంది.” వా.

నిలువుటీత

నిలుచొని యీదేయీత.

నిలువు తిత్తొలుచు

శరీరచర్మం విడదీయు.

‘నీ చర్మం వలిచేస్తాను’ అని

నేటి వాడుకలో వినవస్తుంది.

‘నీ తిత్తొలిచేస్తా’ నని కూడా
అంటారు.

“పులిరక్కనునిఁ బట్టి నిలుపుతిత్తో
లిచి.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 618.

చూ. నీచండా లూడ గొడతాను.

నిలువుదో పిచ్చు

నిలువుదోపిడి యిచ్చు.

శరీరముపై నున్నవాని నన్ని
టిసీ అప్పగించు.

“నిలువుదో పిచ్చువారు నై తొలఁగి
రపుడు.” ఆము. 7.12.

నిలువుదోపిడి యిచ్చు

శరీరమునం దున్న ఆభర

ణాదులన్నిటిసీ యిచ్చివేయు.

ఈ ‘దోపిడి’ని దోపు అన్న
రూపంలో కూడా అనడం
కలదు.

“ఈసారి తిరుపతి వచ్చి నిలువుదో
పిస్తా నని మొక్కుకున్నాను.” వా.

నిలువునకు నిలువుననె కరగు

పూర్తిగా పరవశ మయి
పోవు.

సారం. 3.162.

నిలువున గూలు

మొత్తముగా కూలు.

“తల్లకెడ వైనగోపురంబులును, నిలు
వునఁ గూలినమేడలు.”

ఉ. హరి. 1.58.

నిలువున చీల్చు

ఒక తీట్టు.

“ఇంకోసారి యిలా చేశా వని తెలిసే
నిన్ను నిలువునా చీల్చి పారేస్తాను.”

వా.

నిలువున నీ రగు

నిలు వెల్ల నాశన మగు -

నశించు.

“నిరూతకేతి యై నిలువునీరుగ
నగ్ని, జేవుండు నిర్వాణతేజః డయ్యె.”
పా. 8. 5.12.

నిలువున నీరుగ గరగించు

కళాశాస్త్రరీత్యా వచ్చిన
పలుకుబడి. సంపూర్ణ సురత
సుఖము నిచ్చు అని అర్థము.
సురత సుఖాంతమును
సూచించు రతిజలము స్రవించుటను
కళాశాస్త్రకారులు
వివరించినారు. స్త్రీపురుషులు
సమానేచ్ఛాబల సంపన్నులయినప్పుడే
ఏకకాలమున ఆర్ద్రతై కరగుదురని
ప్రసిద్ధి. ఎక్కువ సురత
సౌఖ్యము నొసగు అని
భావము.

“ఈ కేయి నన్ను నిలువున, నీరుగఁ
గరగింపవలయు నేడున్నవి నీ, నేరుపు
లన్నియు...”

శుక. 2.186.

నిలువున నీ రయినాడు అని
నిర్విణ్ణుడయినాడనే విభిన్నా
ర్థంలో ఇది నేడు వాడుకలో
ఉన్నది.

నిలువున నొలిపించు

ఒంటిమీద ఉన్న వన్నీ ఒలిచి
పెట్టు.

“నిలువున నొలిపించె విలువంగడము
నెల్ల, శరముల యాయంబుఁ బొరయు
టుడిపె.” పాండు. 5.98.

నిలువున పాతివేయు

ఒక తిట్టు.

“నువ్వు మల్లీయిలా చేశావని తెలిస్తే
నిన్ను నిలువునా పాతేస్తాను.” వా.

నిలువు నిలివెడు

మనిషి యెత్తు.

నిలువు అనేది మనుష్య
ప్రమాణం అన్న అర్థంలో
ప్రయుక్తం.

ఉదా:—నిలువుదోపు, ఏడు
నిలువులలోతు, నిలువెత్తు,
నిలు వెల్ల—

“నిలువు నిలివెడు సోగవగ పెన్నెరుల
కివి సమకట్టుజల్లులు.”

శుక. 1.222.

ప్రమాణార్థద్యోతక పదాలు
ద్విరుక్తాలు కావడం కూడా
ఉన్నది. కమికెడు కమికెడు.

నిలువు నీటగు

నశించు.

“పటిలాత్మక నా కని కాచినాడవే,
నినుఁ గయికొందునే నిలువు నీ అయి
కూలుదుఁ గాక దుర్మతీ!”

భా. రా. ఆర. 2.76.

“అందము లైన నీ తొడల యాకృతి
శోభ వహింప లేని యా, నిందకుఁ జాల
మిక్ నిలువు నీ అగు లెంత యనంతి
కంబముల్.” కవిక. 6.199.

వాడుకలో—ఇది నిర్విణ్ణు
డగు అనే అర్థంలో ఉన్నది.

“గాంధీ చనిపోయాడనేసరికి నేను
నిలువు నీరయి పోయాను.” వా.

నిలువు నూరు పండినట్లు

దిట్టంగా, నేత్రపర్వంగా,
సమృద్ధిగా.

“ఏమరుడే యితఁ డెక్కడి, పామ
రుడే నిలువు నూరు పండినరీతిం,
దామరవిం దన నున్నాఁడో మరువపు
మొలక యెట్టి యోగివరుండో!”

విప్ర. 2.78.

తాళ్ళ. సం. 8.248.

“చెలఁగి యమ్మక్క యొక్క
యొచ్చెమ్ము లేక, నిలువు నూరుగఁ
బండినట్లరినాఁడు, వేయుఁ గన్నులు
వలయుఁ బోవీనిఁ జూడ.”

సారం. 2.41.

పాఠాంతరం. నిలువ నీరున పండినట్లు.

నిలువు నూరు పండినరీతి

“ఏమరుడే యితఁ డెక్కడి, పామ
రుడే నిలువు నూరు పండినరీతిం,
దామరవిం దన నున్నాఁడు.”

విప్ర. 2.78.

చూ. నిలువు నూరు పండినట్లు.

నిలువుప్రతిమవలె

బొమ్మలాగా.

నిర్వాప్యపారతను సూచించు
మాట.

“ఆ ఆమ్మాయి సాయంకాలం అయ్యే
సరికి అలంకరించుకొని నిలువుప్రతిమ
లాగా వాకిట నిలబడి ఉండడంతప్పిలే
ఇంట్లో పని ఒక్కటి చెయ్యదు.
అంతా ఆ ఆత్తమండే చెయ్యాలి.”

వా.

నిలు వెల్ల కనకంబు

బళ్లంతా బంగారమే అని
వాడుక.

“నిలు వెలం గనకంబు మదుపలుకు
ల్నిర్యత్సంధాబించువులో, సాలపుంజా
పులు చంద్రికారుచు లటంచు న్నమ్మి
యున్నట్టులు.” శుక. 1.206.

నిలుసాను

ఎవరి నైనా సాగనంపుతున్న
ప్పుడు ‘ఇక నేను నెలపు తీసు
కొంటా’ నని గృహస్థ మొద
లగువా రనుమాట.

చూ. ఉంటాను.

నిల్వోపకుండు

తాళలే కుండు.

“నీ, నిడువాలం గడకంటఁ జూడు
మనుచు నిల్వోపమిన్ బెచెఱిం,
గొడియన్.” పారి. 1.119.

నిల్వ నాడు

నొక్కి వక్కాణించు.

“అని సభలో నిల్వ నాడి...ఏను చేప
ట్టినవాడ.”

మర. రా. బా. పు. 177. పం. 24.

నిల్వ నీడు

శాంతముగా నుండ నీయడు.

“మన్మథుం డేమియు నిల్వ నీడు.”

రుక్మాం. 3.165.

“నువ్వేం నన్ను నిలువ నిచ్చేటట్టుగా
లేవే?” వా.

నిల్వ నోపక యుండు

ఉండ లేకుండు.

“అతి నిష్ఠురతేజః డైనయనిరుద్ధు
సముద్ధతిఁ జూచి నిల్వనోపక, యతి
రయమున...” ఉవా. 8.73.

నిల్వ బట్టు

చిక్కబట్టు.

“దవ్వ వచ్చితిరి చితము నిల్వఁబట్టి,
యివ్వేళ నగరికి నేతెండు మఱల.”

మ. రా. ఆయా. పు. 423. పం. 15.

నిల్వకొల్వ

చూ. నిలుపుజీతము.

నిల్వకోక

పొడ వైన కోక.

“నిల్వకోక లటు లెంతే దాల్చి.”

సావి. 2.50.

నిల్వటద్దము

నిలువెత్తున నున్న అద్దము.

“తరుణి యొక్క తె నిల్వటద్దంబుఁ
జూపె.” రాధి. 1.77.

చూ. నిలుపుటద్దము.

నివాళిపదములు

ఆరతిపాటలు.

ఆ నా డు జానపద గేయరీతు
లలో ఒక నిర్దిష్ట శాఖ కా
వచ్చును. నేటికీ స్త్రీలపాట
లలో మంగళార్థాతి పాటలు
ఉన్నవి.

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 513.

నివాళిపళ్ళెము

హారతిపళ్ళెము.

భాసు. 4.61.

నివాళి సేయు

ఆరతిచ్చు.

“ధవళాంశుమండలమువిధి, నివాళి
సేయును లతాంగి నెమ్మొగమునకున్.”

శృం. నైష. 2.14.

నివులు గప్పిన నిప్పువతి

లోపల యెంత సత్తా సారం

ఉన్నా పైకి అమాయకంగా
కనిపించు.

“నివులు గ వి సి న మెఱయనినిప్పు
వోలె.” భార. విరా. 4.75.

“అతడు చూడగా నికి నివురు గప్పిన
నిప్పులా ఉంటాడు. కదిపితే గానీ అత
డెంత పండితుడో తెలియదు.” వా.

చూ. నీరు గప్పిన నిప్పు.

నివ్వరిముల్లు

నీవారశూకము.

అచ్చ. యు. 160.

నివ్వాలిపళ్ళెము

నివాళిపళ్ళెము.

భల్లా. ద్వి. 127. భా. శ. ర.

నివ్వెఱవడు

ఆశ్చర్యపడు; భయభ్రాంతి
కల్గు.

కాశీ. 5.268.

నివ్వెఱవఱచు

ఆశ్చర్యపెట్టు; భయపెట్టు.

నిశానీదారు

1. వ్రేలిముద్ర వేసేవాడు.
చేద్రాలు చేయ లేనివాడు.

2. రాజచిహ్నము ధరించి
డప్పు వాయించువాడు.

అని. 2.29.

నిస్త్రింశభావము

క్రూరత్వము.

“మీ రట కడుక్ నిస్త్రింశభావంబు
నన్.” మార. 2.97.

నీ అంతర మేమి నా అంతర

మేమి ?

నేను గొప్పవాడిని, నీ వల్పు
డవు అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“నీ అంతర మేం? నా అంతర మేం?
నీవు నన్ను తప్పులు పట్టేవాడి వట్లా!”
వా.

నీ ఇల్లు దొంగల దోల

నీ యిల్లు బంగారు గాను—

వంటి ఉపస్కారక పదబంధం.

“ఓసి! నీ యిల్లు దొంగల దోల. ఎంత
నేర్చినావే?” వా.

నీ కంట నా వ్రేలు, నా నోట్లో

నీ వ్రేలు అన్నట్లు

అటయినా యిటయినా నీవే
బాధ పడవలె ననువానిపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

పాండవో. 12.

నీకంటే తక్కువా ?

నీకు తీసిపోను అనుట.

వాగ్వాదాలలో ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“నీ వైశిష్ట్యము తిట్టులకా మెఱయునే
నీకంటే నే దక్కువే.”

మను. 6.49.

“నీకంటే నే నేమి తక్కువవాణ్ణి అను
కున్నావా?” వా.

నీ కడుపు ఉడక

ఒక తిట్టు.

నీ కడుపు కాల

ఒక తిట్టు.

నీ కడు పెల్ల కథలు

నీకు ఎన్ని కథలో తెలుసును.

“.....కీరపుంగవుతో నీ, కడు పెల్ల
గథలు గద ని, న్నడుగం బని యేమి
పోనునా యని పలుకన్.”

శుక. 3.633.

వాడుకలో ఇది అనేకర కాల

వివబడుతుంది.

“వాడికి కడుపునిండా కథలే.” వా.

“వాడికి కడుపునిండా కళ్లు. వా.

....నీకు ఏమి కావాలి

వారికీ నీకూ చుట్టరిక మేమిటి?
వరుస యేమిటి అని ప్రశ్నించే
టప్పుడు ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“అవిడ నీ కేం కావాలి. అత్తా లేక
అక్కా.” వా.

దీనికి సమాధానం—

“నా కావిడ అక్కే. కానీ మాకు
ర్నిచ్చింది కనక అత్త కూడా కావాలి.”
వా.

నీ కులకోట్లకు పుణ్యం బయ్యెడు

నీ పెద్దలకు పుణ్య ముంటుంది.

మీ కులంలో అటు ఏడు

తరాలూ, ఇటు ఏడు

తరాలూ తరిస్తాయి లాంటి

పలుకుబడి. చాలా పుణ్య

ముంటుంది అనుట.

“వలసినపదార్థంబుఁ దెచ్చి యిచ్చెదఁ
బాకం బాసర్పి పెట్టిన నీ కలకొట్లకుఁ
బుణ్యం బయ్యెడు నని నుడివి...”

కుక. 3.187.

నీచరతి

సంభోగ భేదము.

కమా 9.152.

నీ చల్లదనముననే

నీ దయవల్ల నే.

“నీ చల్లదనమున కాదే.”

విజయ. 1.115.

నీ చిత్తము, నా భాగ్యము

మీదయ, నా అదృష్టం.

భార మంతా నీదే అనుపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“తాపసోత్తమ! నీదుచిత్తంబు నాదు,
భాగ్య మిందాది దేవతా ప్రణతి
గన్న.” హరి. 2.170.

“నీ కలు వలసె నటు సేయ నీచిత్తము
నా భాగ్యము.” తాళ్ల. సం. 9.84.

నీ చావు సిద్ధము

నీ చావు తప్పదు.

“చెప్పకండిన నీ చావు సిద్ధ మనుచు.”
హంస. 3.114.

నీట గలియు

పాడుగు.

“దేవేంద్రున కయినఁ దేటి చూడఁగ
రాని, గౌరవోన్నతి నీటఁ గలసె
నన్న.” ఉ. హరి. 4.300.

నీట నద్దుము పాల నద్దుము

నీట ముంచినా సరే, పాల

ముంచినా సరే. ఆ భారం
నీదే.

నిన్నే నమ్మినా మనుట. కీడు
చేసినా మేలు చేసినా...అని
భావార్థం.

“నిద్దంబుగా నీట నద్దుము పాల, నద్దుము
మా కింక నన్యథా లేదు.”

నీట ముంచినా పాల ముంచినా
ఏమి చేసినా.

రక్షించినా భక్షించినా నీవే
ది క్కనుట.

“పసుపడి నీట ముంచినను బాలను
ముంచిన నీవే దిక్కు నా, కని యుచి
తోకులం గడుఁ బ్రయం బొనరించె
నతండు తేరుచుక.”

సారం. 3.195.

“నీరక ముంచుము పాల ముంచు
మిక నిన్నే నమ్మినాడం జామి.”

కాళ. శత. 19.

రూ. నీట నద్దుము పాల నద్దుము.

నీటవ్రాతలు

క్షణభంగురములు, అశాశ్వ
తములు.

నీటిమీద వ్రాస్తే ఆ క్షణం
లోనే మరీ కలిసి పోతూ
ఉంటుంది ఆ వ్రాత.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పు. 418.

నీట వ్రాసినవ్రాలు

వ్యర్థము, నిలువనిది.

“నీట వ్రాసిన వ్రాలు నై నెఱయ
వఱదఁ, బోవుఁ గా కేమి?”

కా. మా. 3.111.

నీటికి త్రాటికి దూర మైన

ఎవరితో సంబంధము లేకుం
డా వేటుగా ఉన్న—నిస్సంగు
డయిన.

“నీరికిఁ ద్రాటికి దూర మై యున్న,
వీరమాహేశ్వరాచారదీక్షితుని.”

బసవ. ద్వి. 1.
చూ. నీటికి త్రాటికి జాఱని.

నీటికెంపు

కొస్తుభము.

“శ్రీపతి పేరురంబునకొ, మాటియు
నీటికెంపు.” పాండు. 1.13.

నీటిమీది వ్రాలు

నిలువనిది, అనిరము.

“వాడిమాట లన్ని నీటిమీది వ్రాలు.”
వా.

నీటిమూట

అసంభవము, అసత్యము.

“వాడిమాట వట్టి నీటిమూట.” వా.

నీటిలో చేప

సౌకర్యా లన్ని అమరిన
వనుట.

“అపిల్ల కేం? నీటిలో చేపలాగా
హాయిగా గడుస్తుంది. ఉన్నయిల్లా
అనుకూలు డయిన మొగుడూ? ఇంకేం
కావాలి?” వా.

నీటిలో వ్రాత

అశాశ్వతము.

తాళ్ళ. సం. 11.3. భా. 150.

నీటివాలు

నీరుపోవు వాటము.

నీటివా లెప్పుడూ తగ్గువైపే

ఉంటుంది.

“వా డిప్పుడు మంచిదశలో ఉన్నాడు.
వాడి కేదురు చెప్తే నీమాట విశేవారు
ఎవరు? నీటివాలు చూచి కట్ట కట్టాలి.”
వా.

నీటుక త్రియ

విలాసవతి.

కవల. 2.139.

నీటుక తై

చూ. నీటుక త్రియ.

నీటుకాడు

విలాసి.

చంద్రా. 2.136.

నీటుకొల్పు

విలాసము గొల్పు.

నీటుకోల

విలాసంగా చేత బట్టుకొను
బెత్తం.

సుద. 2.127.

నీటుపడు

నీటు కల దగు.

నీటువలుచు

అందంగా చేయు.

నీటులాడి

విలాసవతి.

నీటు సేయు

విలాసము చేయు.

నీడ తిరుగు

పొద్దుగు, బాగా ఎండ
యెక్కు.

“నీడలు దిరిగియుఁ దిరుగని, జాడఁ దరు
ల్వాలిచె నవ్వసంతపువేళకా.”

ఆము. 5.137.

నీడ దోచు

నీడ కనబడు, నిర్మలంగా
ఉండు.

“నిర్మలం బైనవనధిలో నీడ దోచు,
నిందుబింబంబులను బోలి ఋషి
గణంబు.” హర. 4.52.

నీడ పుట్టదు

ఆశ్రయము కలుగదు.

“పన్నగాంగదని నివాసమె యలరు
కాకికి బోయెడుత్రోవ నీడ పుట్టదు
గదరాగమించిన...”

కుక. ౩.434.

నీడ వెట్టు

ఆశ్రయ మిచ్చు.

“దట్టపుఁ దమకపు దావాసలానకు,
నిట్టారుపురె పోనీడ వెట్టిని.”

తాళ్ల. సం. 12.280.

నీతలనె కట్టుకొనుము

నీ నెత్తినే వేసుకో.

నిరసనగా అనుమాట.

“ఓడి వచ్చినాడ నుద్ధతి నా కేల,
యుడుకు మాని నీవ యుర్వి నేలు,
గుఱ్ఱములును నేనుగులు లేనిబయలు నీ,
తలనె కట్టుకొనుము ధర్మతనయ!”

భార. శల్య. 2.72.

నీతల బుట్టెనే!

నీవే ఇందుకు మూలమవా?

నీవే దీనికి ఆదిస్త్రీవా?

నీవే దీనికి ఆదిపూరుషుడవా?

“నీతలబుట్టెనే నిటలాత్తుభక్తికి?”

బస. 7.180.

“నీతలమీదే పొద్దు పొడిచిందా?”

వా.

మా. నీ మొగాన్నే...

నీతల్లికడుపు చల్లగా

ఎవరినైనా ఆదరంతో ఆశీర్వ
దిస్తూ అనుమాట.

అతడు తేమంగా ఉంటేనే
అతని తల్లి కడుపు చల్లగా
ఉంటుంది. చిరంజీవ అనుట
దాదాపు.

“మిమ్ము గనినహరిపొక్కిటి, తమ్మి
కడుపు చల్ల నై సదా మనవలయున్.”

కళా. 5.47.

నీదారిన నీవు పో

ఇందులో కల్పించుకో వద్దు.

నీపని నీవు చూచుకో అనుట.

“నీవు నీ పోవుచె సఁ బొమ్ము నీకు
మాకు, మాట లేటికికి?”

ఉత్త. హరి. 2.140.

నీ నుదుటనె ప్రొద్దు పొడిచెనె?

నీముఖాన్నే ప్రొద్దు పొడి
చిందా?

అంటే నీదే ఆధిపత్యమా?

నీ వనుకున్నట్టే అన్నీ అవు
తాయా? మొదలయిన

బోలెడు భావచ్ఛాయలు

ఇందులో కానవస్తాయి.

వాడుకలో కూడా ఉంది.

“వాడిముఖాన్నే పొద్దు పొడిచిందా?
ఈ ఊల్లో వాడిదే ఆన్నిటికీ?” వా.
చూ. ముఖాన్నే పొద్దు పొడుచు.

నీపని నువ్వు చూచుకో
దీనిలో కల్పించుకో వద్దు.
నీదారిని నీవు పో.

“మేమూ మేమూ మా అవస్థేదో
పడతాం. నీపని నువ్వు చూచుకో.
ఇందులోకి రావద్దు.” వా.

నీ పిండి యిడమె ?
నీ పిండము పెట్టమా ?
నిన్ను చంపమా అనుట.
చావుకు ప్రత్యామ్నాయంగా
పిండమూ శ్రాద్ధమూ మన
వా రుపయోగిస్తారు. ‘నీపిండం
పెట్ట, నీశ్రాద్ధం పెట్ట.’
“ఒండాకడ వైన నీవుడ నీ పిండి
యిడమె.” మను. 4.90.

నీ పొత్తంబు గట్టు
పుస్తకం కట్టిపెట్టు; చదువు
చాలించు.
ఆరోజుల్లో తాటాకు పుస్తకాలూ
అవీ విడిచి తిరిగి కట్టడమే
అలవాటు. నేడు
పుస్తకం మూసిపెట్టు అని
అలవాటు.
పండితా. ప్రభ. వాద. పు. 601.

నీపోటును చూతము రమ్ము
నీ శౌర్యం చూతాం రా.
“నీ పోటును చూతము రమ్మాయని.”
కమా. 12.20.

“ఏదీ నీ మగతనం చూతాం రా.”
“పొరుషం చూతాం రా.” వా.

నీ పోటు వచ్చే
నీవు యద్ధము చేసినట్లే.
“అనికే జాలుదేని చను చాల వేని నీ,
పోటు వచ్చే నిదుర వోవఁ బొమ్మ.”
భాస్క. యుద్ధ. 897.

...సపర్యలు మాకు వచ్చే -
లోని వచ్చా ఇదీ ఒకటే.

నీ బుద్ధి బంగారు గాను !
నీ యిల్లు బంగారంగాను
అనుటవంటిది.
“బాలుఁడా! నీ బుద్ధి బంగారుగాను,
నీ చక్కఁదనమును నీ విలాసంబు.”
సారం. ద్వి. 1.468.

నీ ముఖం నా మోర
అలక్ష్యంగా, ఉదాసీనంగా
అనుమాట.
“నీ ముఖం నామోర - ఇదంతా అవుతుందా పోతుందా?” వా.

నీ ముడిచిన ముడి విడువ గ
నేరము
నీవు వేసిన ముడి నీవే తీయ
వలెను కానీ మాతో కాదు
అనుట.
“నీ ముడిచిన ముడి విడువఁ గ, నే
మెవ్వరు నేర మింక.”
ఉ. హరి. 5.104.

నీ మొఖం !
అలక్ష్యంగా, ఉదాసీనంగా
అనుమాట.

“నీ మొఖం. నీ కేం తెలుసు ఈ
సంగతి?” వా.

నీ మొగాననే....

నీ ముఖాన్నే పొద్దు పొడి
చిందా?

చూ. నీ తల బుట్టెనే...

నీ మొహాన పేడనీళ్లు చల్ల !

ఒక టిట్టు.

నీ మొహాన మజ్జిగ పులుసు
పొయ్యి :

ఒక టిట్టు.

మజ్జిగ పులుసు పొయ్యి డం
కూడా పేడనీళ్లు చల్లటం
వంటిదే.

చూ. పేడనీళ్లు చల్లు.

నీ యిడిన చిక్కు నీవే విడి
పింపుము

నీవు కల్పించిన సమస్య నీవే
పరిష్కరించు.

చిక్కు వేసినవారే విడిపింప
పాలె ననుట. దారిము చిక్కు
తీయుటనుండి ఏర్పడిన పలుకు
బడి.

“ఇంత యేమిటి కిప్పుడు నీ యిడిన
చిక్కు, నీవే విడిపింపు మన శుకం బిట్టు
లనియె.” శుక. 1.539.

నీ యిల్లు బంగారం గాను

వాక్యోపస్కారకము.

టిట్టి నట్లుగా కాన వచ్చినా
దీపనవలె ఉన్న యిలాంటి

వాక్యాలు మనకు చాలా
ఉన్నవి. ఇవి ‘నీ’ తోనే చేరి
ఉండవలసిన ఆవసరం లేదు.

“నీ యిల్లు బంగారం గాను. ఆ
దేమిటే అలా అంటావు?” వా.

నీరంగి

ఒక రక మైన అంగీ.

“క్రాంత మడుగుం బొప్పట్టు నీరం
గిల్తో.” క్రీడా. పు. 94.

నీర చిచ్చెగయింప నేర్చినతల్లి
మాయలాడి.

“నీర జిచ్చెగయింప నేర్చినతల్లి.”
గా. హరి. ద్వితీ. పం. 1198.

నీ రడుచు

నీళ్లను కొట్టు.

“వారణయానాం కిరముల, నీ రడిచిన
రవము మరజనిష్వనముగ.”
పారి. 4.31.

నీర ముంచిన సొరకాయ నెగసి
నట్లు

పై కెగయు.

సొరబుట్టు నీటిలో ముంచితే
పైకి లేస్తుంది.

“నీర ముంచిన సొర కాయ నెగసి
నట్లు.” ఉ. హరి. 4.28.

నీరసము చేయు

చులుకిన చేయు, తక్కువ
పఱుచు, కించపఱుచు.

పాండు. 4.210.

నీ రాగు

నీరు నింపు.

“కాగిన మేనితోఁ గన్న దమ్ముల
నీరాగి, యాడిన మాటల వియె
యివియు.” తాళ్ల. సం. 4.18.

నీరాటరేవు

స్నానాలరేవు.

నీరా. 1.76.

నీరాడు

1. నీరు తొలకు.

“ఒక మాట అంటే చాలు. వాడి
కళ్లలో నీరాడుతుంది.” వా.

2. స్నానం చేయు.

“మిన్నేట నీరాడం బోయెడిచేసితా
పసులు.” నరస. 5.57.

3. నీటిబాన.

నీరాపనిందలు

వట్టి అపవాదులు.

“...పాపజాతికానా! కన్నులు చెరు
వని పాపనిపై నీరాపనిందలు గడియించి
యా నిసువు గోడు పోసుకొంటి వందుల
నీ కేమి గలిగెనే?”

సారం. 3.217.

నీరాళ్ల గొంది

ఈశాన్యదిక్కు అని సూ. ని.

వావిళ్ల ని. ఇత్యాదులు.

ఇది యింకను విచార్యము.

ఈశ్వరుని సూచించే సూచన
లేవీ లేవు ఈ పదంలో.

“తరుకు దరుకన నింగి వాటించె బలు
మాటు, నీరాళ్ల గొంది గన్నియ
మెటుంగు.” పాండు. 4.21.

నీరినడుమ త్రెంప గల

అసాధ్యకార్యములను నెఱ
వేర్చగలట్టి.

జాణ సుమా అని నిరసనగా
మాటలాడుటలో.

నీటిని కోయడం మాటలా
మఱి?

భమా. 8.185.

నీరీగ

ఒక విధమైన యీగ.

నీరుకట్టు

మూత్రకృచ్ఛము.

ఒంటికి రాకుండా అగిపోవు
వ్యాధి.

నీరుకట్టె

నీటిపాము.

నీరుకాకినెపము

లేని నెపము, లేని నింద.

“అస్తోక ప్రాధిని నీరుకాకినెపముతో
జోడించి పల్కా అయో, హాక్షము
లమ రిట్లు పల్కుటకు నర్హుండే.”

రంగా. 2.218.

నీరు కారి పోవు

దిగాలు పడి పోవు, భయపడి
పోవు.

“ఒక్కమాటంటే నీరు గారి పోయ్యే
వాడివి. నువ్వేం చేస్తావు?” వా.
యా. నీళ్లు కారిపోవు.

నీరుకాటు

పట్టుకునే పనిముట్టు.

నీరుకావి (దోవతి, పంచ)

కా వెక్కిన పంచ.

చాకలికి వేయకుండా అను
దినమూ ఉడుకుతూ ఉండడం
చేత కా వెక్కిరిస్తాను దనుట.
ఆచారవంతులు ఇలాంటి
పంచలనే కట్టుతారు.

దీనినే సంస్కృతీకరించి 'సలిల
కామాయవస్త్రము' అని
శ్రీనాథుడు ప్రయోగించి
నాడు.

“కన్నె చెంగల్వ పూవన్నె మించిన
నీరు, కావి దోవతికట్టు కటిఁ దలిర్ప.”
వి.క్ర. 7.143.

“కటిఁ బ్రాత మనుక నీర్కావి దోవతి
పంచె, భూమధ్యమున నూర్ధ్వపుండ్ర
కంబు.” కై. భా. 7.191.

“నిద్ర మైన మడుంగు నీర్కావిదోవతి,
కనక మేఖలతోడఁ గటి ఘటించి.”
కాశీ. 1.39.

“బెడ గారునీర్కావిపింజతోడ.”
మను. 3.71.
చూ. సాహిత్యసమీక్ష.

నీరుకాసులు

పూర్వతీర్థములలో స్నానము
చేయు వారికి సంకల్పము
చెప్పి స్నానాలు చేయించగా
వారిచ్చుడబ్బు.

“తిలలు దర్శలు పూని తీర్థ సన్నిధి
మంత్రములు నెప్పి నీరు కాసులు
గడించి.” హంస. 2.152.

నీరుకాళ్ళు

శోణిత హరిత వర్ణము లై

సంధ్యవేళి కనబడే సూర్య
కిరణాలు.

వావిళ్ళ. సి.
హరి. పూ. 7.160.

నీరుకుక్క-

జలశునకం.

శ. ర.

నీరుకుప్ప

సముద్రం.

నీరు కుమ్మరపుర్వు

కుమ్మరపురుగు.

నీరుకోడి ఇత్యాదులు కూడా
ఊహ్యములు.

నీరుకొలది తామర

నీరు ఎంతవరకూ ఉంటే
తామర అంతవరకూ
ఉంటుంది. పిండిగొద్దీ రొట్టె
వంటిది.

“తమవిద్య నెవ్వరే మా, త్రము గనఁ
జాలుదురు వారిదండను దన్మా, త్రమ
ప్రకటింతురు బుధులు, త్రముల మహిమ
నీరుకొలది తామర సుమ్మి!”

కళా. 295.

నీరుకొలది తామరగా

ఎదుటి శక్తిసామర్థ్యములకు
తోనట్లు, ఎదిరి హృదయము
నెరిగి తదనుగుణంగా.

“మగఁ డే కొలఁదిగ నడిపినఁ, దగ
నశ్లే నీరుకొలఁది తామర వై యే,
పగిదిగ నడచెదవో నీ, దగు నేరుపు
చూతు మింక దలియంబోడి!”

యయా. 4.129.

నీరుగడకోళ్లు

“నీరుగడకోళ్లు గూడి మున్నీటిఁ గవయు.” భీమ. 3.22.

నీలు గప్పిన నిప్పు

నీలు = బూడిద.

“మంచు మలుఁగువడిన మార్తాండుఁ డునువోలె, నీలు గవిసి యున్న నిప్పు వోలె, వేషధారి యైనవిష్ణుండు వోలె న,వ్విరటుకొలుపు సేర నరుఁడు వచ్చె.”

భార. విరా. 1.228.

చూ. నిపురు గప్పిననిప్పువలె.

నీరు గాలు

ఉత్సాహము లేకుండు.

తపతీ. 2.17.

నీరుగాలి వడు

తాపము చెందు.

భాగ. 8.26.

నీరుగుట్టు

జలజంత్రవిశేషం.

నీరు గొను

దప్పి గొను.

“పోరఁ బాకుఁ దాల్చి నీరు గొన్నటు ప్రతి, బలము నెల్లఁ బాయ వడఁగఁ దోలి.” కుమా. 11.37.

నీరుచల్ల

నీరుమజ్జిగ.

ఆము. 1.81.

నీరుచిచ్చు గొను

నీరుచి చ్చునువ్యాధి కలుగు.

“సలిమలు దొట్టి నీరుచిచ్చు గొని.” చంద్రా. 5.63.

నీరుచిచ్చు వడు

సశించు.

నీరుచులుకు

మూత్రము విడుచునప్పుడు

మంటపెట్టే రోగము.

నీరు దేలు

నీరు నిండు.

“మోము వెల్ల నై, క నలుచు నీరు డేలుతెలిగన్నల నాతనిఁ బుల్కు పుల్కునం, గనుఁగొని.” మను. 2.66.

నీరు పట్టు

1. శరీరములో నీరు చేరు.

“ఇవ్వధంబున మెలఁగు నయ్యంతి యొంటి, తిండికతమున నినుమడి కండ పట్టి, నీరు పోనినమేనితో నిలువ రాని, మనసుచే జారభోగ మేమటక తగును.” శుక. 3.351.

“శరీరం నీరుపట్టి లావుగా కనిపిస్తుంది తప్పితే బలమా? మన్నా?” వా. చూ. నీరు పోయు.

2. నీరు సరిపడు.

“నా కీ ఊరునీరు పట్టింది. కాస్త ఒళ్లు చేశాను.” వా.

నీరు పడదు

ఊరి వాతావరణము సరి పడ లేదు.

“ఆ ఊరినీళ్లు నాకు పడక వెళ్ళినప్పుటి నుంచి నాకు జబ్బులు పట్టుకొన్నాయి.” వా.

‘సరి పడ క’ అని కూడా అంటారు.

నీరుపడను

ఇనుము ఉక్కు కాచి నీటిలో
అద్ది పడను పెట్టుట. అందునల్ల
అది గట్టిపడుతుంది.

“ఘనుఘమాధిక రుతావంతితాంభో
రాశి, నిజసాయకమునకు నీరుపడను.”

చంద్రా. 1.81.

చూ. సాహిత్యసమీక్ష.

నీరుపాప

1. పసిపాప.

పార్వ. 3.100.

2. జలజుతువులలో ఒకటి.

హంస. 4.186.

3. నీటిమనిషి.

కవచి. 4 64.

4. నీరుపాము.

నీరుగుట్టుపురుగు, నీరు కట్టు
అనీ అంటారు.

నీరుపిల్లి

జలమార్జాలము.

శ. ర.

నీరుపోత లాడు

వసంతా లాడు, నీళ్లు చల్లు
కొను.

“పాప లుత్సవమునఁ, గూడి నీరుపోత
లాడి రొప్పు.” కమా. 9.51.

నీరుపోసిన మేను

లా వెక్కిరిన శరీరము.

బలసూచకము కాక వట్టి లా
వయినప్పుడు ‘వాడి ఒళ్లు నీరు
పట్టింది’ అంటారు.

“ఒంటి,లిండికతమున నినునుడి కండ
పట్టి, నీరు పోసిన మేనితో నిలుప రాని,
మనసుచే జారభోగ మేముఱక తిరిగె.”

శుక. 3.348.

చూ. నీరు పట్టు.

నీరుప్రబ్బలి ఇత్యాదిగా చాల
చెట్ల పేర్ల ముందు నీరు కాన
వస్తుంది. నీరుబచ్చలి, నీరు
బొద్ది వగైరా.

నీరుబుగ్గ

నీళ్లురు బుగ్గ, నీటిజెల.

“గగనము నీరుబుగ్గ కెనగా...”

ఆము. 1.80.

నీరుబుగ్గవంటి

చంచల మైన.

“నీరుబుగ్గవంటిది నిచ్చకొత్త లైనది...
మేను నమ్మరాదు.”

తాళ్ల. సం. 9.60.

నీరుమట్టము

నీరు నిండిన భూభాగము.

నీరుమానిసి

నీటిమనిషి.

సాంబో. 1.199.

నీరు ముంపు

నీరు నిండిన ప్రదేశం.

నీరు ముట్టు

మలమూత్రవిసర్జన చేయు.

“రచ్చదెరువున గృహ వాటి మచ్చు
మీఁద, నీటిచేరువఁ గొఱగాదు నీరు
ముట్టు, వసుధమీఁదను దశముగాఁ
గనవు బఱిపి, వేగ మూత్రపురీషముల్
విడువవలయు.” విష్ణు. పు. 4.182.

నీరు మోయు

నీటితో నుండు, నీట
మునుగు.

సాంబో. 3.105.

2. గగ్గనతి అగు.

“శైవల మల్లి కావికచ సారసనీల సరోజ
చక్ర కూ, ర్మావయ వాఙ్మనీష్కలవ
మానసపద్మిని నీరు మోచినట్లా విలసిల్ల
గగ్గనతులంబును బోలిన కల్పలోచురు,
ప్రావము నుమ్మనీ రనెడిజాడను జూపక
చూపుచున్నెడన్.” పార్వ. 2.7.

నీరుల్లి

ఉల్లి గడ్డ.

నీరువంక తుంగ

నవనవలాడునది, వర్ధిల్లునది.

“జెడ నీరువంకతుంగ విభ మాయె
మనసు.” తాళ్ళ. సం. 11.122.

నీరువట్టు

1. ఎండిపోవు.

“పాయఁ బాఁతిన కూడు నీర్వట్టు
మడుఁగు.” పాండు. 3.22.

2. దాహము గొను.

“రాత్రి జాగరణ భర శ్రాంతు లై
వారు, నిద్ర వొంది యుండ నీరు వట్టి,
ధారుణీశ్వరుండు తన్మంత్రకలశోద,
కంబు లెల్లఁ ద్రావెఁ గడుపు నిండ.”

భార. ఆర. 3.202.

రూ. నీర్వట్టు.

నీరువట్టులు గట్టు

ఎండిపోవు.

“ని, ర్మలతో యున్న పనం బానర్పిన
శరీరం బేటికొక నీరువ, ట్టులు
గట్టెక.” కా. మా. 3.96.

నీరువ త్తిగ

భక్త్యుల శేషం.

హంస. 1.105. శ. ర.

నీరువరి

నీవారత్పణం.

నీరువామి

సముద్రం.

రూ. నీర్వామి.

నీరు విడిచిన చేప

అస్థానాపతిత మనుట.

“వాళ్లమ్మ ఉన్నన్నాళ్లా హాయిగా
బలికాడు. ఆవిడ పోయి అత్త గారంటికి
వచ్చి చేలేటప్పటికి నీరు విడిచిన చేప
లాగా అయిపోయింది విడిబతుక.”

వా.

నీరు విడుచు

1. పాసిపోవు. మొత్తబడు.

“రాత్రి అన్నంలా నీళ్లు పోయకుండా
పెట్టడంవల్ల అంత అన్నమూ నీరు
విడిచింది.”

వా.

పాసి పోయినప్పుడు నీళ్లు నీ
ళ్లయి పోవడం సహజం.

2. వదలి వేయు, తర్పణము
విడుచు.

“ఈ కాంతామణి కింక నీ ర్విడుచుటే
యెబ్బంగి యుక్త మృగుక.”

పాణి. 4.5.

నీరు వెట్టు

పొలం చెట్లు మొదలగువానికి
నీరు పారించు.

పాండు. 2.59.

నీరెండ

కొంచెంగా ఉన్న యెండ.

నీ రెచ్చ

నీళ్లు వెట్టు - మొక్కలకో,
పొలానకో.

“నీ రెత్తువేళల నీ రెత్తు.”

కళా. 4.79.

నీరెత్తువంగ

నీరువంకాయ.

నీరొట్టు

ఒక భక్ష్యము.

నీరాకావి

చూ. నీరుకావి.

నీ ర్గప్పిన నిప్పు

బూడిద గప్పిన నిప్పు.

“ముసుంగు వెట్టి నీ, ర్గప్పిననిప్పుచండ
మున రాజనిభానన నిద్ర వోవఁగన్.”

నిరంకు. 2.105.

చూ. నివురు గప్పిన నిప్పు.

నీ అగు

భస్మ మగు, నశించు.

“నీ నిండ విని గౌరి నీ తైననాడు.”

బస. 3.73.

నీలు గప్పిన నిప్పు

పైకి గొప్పగా కనబడకున్నా

లోపల సత్త్వమున్న అన్న

చ్చాయలలో వాడేమాట.

“మంచు మఱుంగు వడినమార్తాండుఁ
డునుబోలె, నీలు గవిసి యున్ననిప్పు
వోలె, వేషధారి యైనవిష్ణుండుఁబోలె
న, వీరటు కొలుపు నేర నరుడు
నచ్చె.” భార. విరా. 1.228.

“తేలుగురు రిపుల నిప్పుడ, మీఱుదు
రనిఁ గడిఁదిమూర్చుమెయి నిట్లున్నా,
రాజని తేజంబులతో, నీలుపయిం గవిసి
యున్ననిప్పులఁబోలెన్.”

భాస్క. యుద్ధ. 590.

చూ. నివురు గప్పిన నిప్పు.

నీలు చేయు

బూడిద చేయు, ధ్వంసము
చేయు.

“మనోభవు నీలు చేసి పోయిన.”

కుమా. 5.53.

“నృపతి తత్కాండనివహంబు నీలు
చేసి.” శైమి. 2.70.

“నీరాష్ట్రమును నిన్ను నీలు గావించు.”
గౌ. హరి. ప్రథ. పం. 1320.

నీలు=బూడిద. (తమి. కన్న.)

నీలు వాలు

వ్యాపించు, బూడిద అగు.

“ఆధూపవహ్ని మిలుమిట్లు
గొలుపుచు మీఁది కుబ్జుచును, నీలు
వాలుచు వెండి నిట్ట వొడుచుచును.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 397.

నీలాటిరేవు

స్నానఘట్టము.

“నీలాటిరేవులో కా నీ పు ఉంచే
ఉళ్లో సంగతు లిన్ని తెలుస్తాయి.”

వా.

నీలికండ్లు

అంద మైన కండ్లు.

నీలితనము

దుర్మార్గము.

చం. రా. 4.22.

మాయయేడుపు అని శ్రౌన్.

నీలితిన్నె

ఇంద్ర నీ లాలతో కట్టిన
అరుగు.

నీలిదట్టి

నీలికాసె, కోక. వేట సాధ
నము.

నీలిమందు

నీలిఆకులలో తీసిన రంజక
ద్రవ్యము.

నీలిమబ్బు

ఒక వేటసాధనం.

ద్వి. సల. 3.234.

నీలివార్త

గాలివార్త.

వారూ వీరూ చెప్పుకొనగా
వినవచ్చుమాట. జనశ్రుతి.

బట్టలు బాగా ఉతకకున్నా
ఎక్కువ తెల్లగా కనబడుటకై
పిండి వేసిన తరువాత నీలిలో
ముంచి యెత్తుతారు. నిజానికి
ఆ గుడ్డ ఎక్కువ తెల్లబడక
పోయినా తెల్లబడినట్లు కాన
వస్తుంది. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి కావచ్చును.
ఇందులో అది యథార్థము
కాదేమో అన్న ధ్వని
ఉండనే ఉన్నది.

“ఆ పిల్ల ఏదో కట్టుతప్పి ప్రవర్తిస్తున్నట్లు ఒక నీలివార్త.”

చూ. గాలివార్త.
నీలాపనిండలు.

నీ వంటే నీ వను

మాటకు మాట అను.

చూ. నీ వెంత అంటే నీ వెంత అను.

నీవా నేనా అని

నీవు గొప్పా, నేను గొప్పా
అని.

“నీవా నేనా యనినప్పు డిప్పుగిది.”

గీర. 16.

నీవు పుట్టగా పుట్టినవి

నీతోనే పుట్టినవి - నీ వెంటనే
పుట్టినవి.

అనగా వానికి అతనికి అవి
నాభానసంబంధ మనుట.

“గట్టివచ్చేతలుం బడలుఁ గల్గదనం
బులు నీవు పుట్టఁగాఁ, బుట్టినవి.”

పాఠ. 1.127.

వాడుకలో—‘సత్యం వీడి
తోనే పుట్టింది.’ ‘వీడు పుట్టి
అబద్ధం పుట్టింది.’

నీవు వాడూ ఏ మవుతారు ?

అతనిపోలికలు నీలో ఉన్న
వనుట.

పోలికలు రక్తబంధువులకే
సమానముగా ఉండును.
నీకును అతనికిని ఏమి చుట్ట
టికము కలదు అనగా నీవు
వానివలె ఉన్నావు అనుట.

“చేతోబాతుఁడు నీవు నే మవుదురో
కీతాంశుచూడామణిం, బ్రీతుం జేయ.”

ఉ. పాఠ. 2.133.

ఇట్లా వచ్చినవే—వాడబ్బు
వీడు. వా. అట్టి యిది. వాణ్ణి
చంపి పుట్టాడు ఇత్యాదులు.
నీ వెంత అంటే నీ వెంత అను
మాటకు మాట అప్పగించు -
ఎదిరించు.

“వాల్లిద్రూ నీ వెంత అంటే నీ వెంత
అనుకున్నాడు.” వా.
చా. నీ వంటే నీ వను.

నీ వే మన్నను చెల్లు
వాడుకలో ‘నీ వే మన్నా
చెల్లుతుంది.’ నీ వే మైనా అన
వచ్చు ననుట.
“నీ వే మన్ననుం జెల్లు.”
కాశీ. 7.165.

నీ సిగ్గు చిదక !
ఒక తిట్టు.

నీ సిగ్గు చిముడ !
ఒక తిట్టు.

నీళ్లు లాడు
న్నానం చేయు.
కాశీ. పూ. 5.178.
చా. నీళ్లు నాడు.

నీళ్లు ముంపుము పాల ముంపుము
నీవు రక్షించినా భక్షించినా
సరే. భార మంతా నీదే
ననుట.

“నీన్న శరణంబు వేరడెద నీళ్లు ముంపు,
పాల ముంపుము వేయును బల్క
నేల ?” చాశీ. 2.170.
చా. నీట ముంచినా పాల ముంచినా.

నీళ్లు లోని ముల్లు
పయికి కనబడనిశత్రువు.

“అడగె రటు నీళ్లలోని ముల్లైరి గాని,
నేడు దుదిగా ధరిత్రికి నెగడు పేను.”
ఉ. హరి. 4.210.

నీళ్లాడు

1. స్నానము చేయు.

“అతడు సరస్వతి నవగాహనము
సేయు, చుండి యాచేరువ కోర్తు తడుపు,
గట్టక నీళ్లాడగాఁ జూడఁ దనదు
శుక్రము నిర్గమించిన...”
భార. శల్య. 2.160.

2. ప్రసవించు.

‘తెలిసి చక్కన వచ్చి దేవకి నీళ్లాడె,
రమ్మర మ్మని భోజరాజు లోడఁ,
జెప్పిన...”
భాగ. 10. పూ. 148.

“.....వేల్పుపెద్ద, పాలఁతి కంతట
నీళ్లాడుప్రాద్దు లయ్యె.”
భాగ. 8.50.

నీళ్లార్పు

స్నానము చేయించు.

“పాపకదంబజంబాలంబుఁ గడిగెడు,
పగిది నీళ్లార్చిరి పాపనికిని.”
కా. మా. 8.27.

నీళ్లు కారు

దిగజాటి పోవు.

నా. మా. 73.

నీళ్లు గట్టు

చెల్లు మొదలయినవానికి నీళ్లు
పెట్టు.

“తనివి పొందినదాకను నీళ్లు గట్టి.”
విప్ర. 2.20.

నీళ్లు చెల్లు

ముణము తీరు.

“నేటితో పీరి కిక్కడ నీరు చెల్లె.”

నందక. 186 పు.

నీళ్లు త్రాగినట్లు

1. అతిసులభము.

2. కంఠోక్తిగా, తుణ్ణముగా
వచ్చు ననుట.

“మనుజునాథ కడమమంత్రంబు లా
బ్రహ్మ, రాక్షసునకు నీళ్లు ద్రాగినట్లు.”

నిరంకు. 4.72.

“వాడికి తర్కశాస్త్రం నీళ్లు త్రాగి
నట్లే.”

వా.

“వాడు భాగవత మంతా నీళ్లు త్రాగి
నట్లుగా వప్పగిస్తాడు.”

వా.

“వాడికి పురాణం చెప్పడ మంటే
నీళ్లు త్రాగినట్లే.”

వా.

చా. మంచినీళ్ల ప్రాయం.

నీళ్లు నమలు

బదులు చెప్ప లేక యూర
కుండు, సంకోచించు.

“నీళ్లు నమలెక గశ్యపుడు.”

గౌ. హరి. ప్ర. 122.

“నీ వా పురికిని మొదలం, బోవం బని
యేమి చెప్పము యథార్థముగా,
నావుడును నీళ్లు నమలుచు, నావిహ
గము చెప్పక గొంక నంచయ
దానిన్.”

ప్రభా. 4.8.

“నీవు నీళ్లు నమలితే నిండెను వేద
ములు.”

తాళ్ల. సం. 6.156.

“ఎక్కడి కళ్లా వని అడిగితే నీళ్లు నము
లుతా వేమిటి రా?”

వా.

నీళ్లు పెట్టు

చా. నీళ్లు గట్టు.

(కష్ట) నీళ్లు పెట్టుకొను

దుఃఖించు.

“వాళ్లు అమ్మ పే రెత్తేసరికి వాడు
కళ్లనీళ్ళు పెట్టుకుంటాడు.”

వా.

నీళ్లు పోసుకొను

గర్భిణి యగు.

కొన్ని వర్గాలలో నేటి కీ
ఎక్కువగా ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“ఏం పిన్నమ్మా! నీకోడలు నీళ్లు
పోసుకుందా?”

వా.

నీళ్ళు పోనే దిక్కు లేదు

ఆపు లెవరూ లేరనుట.

“వాడికి ఛస్తుంటే నీళ్ళు పోనేదిక్కు
కూడా లేదు.”

వా.

నీళ్లు ముట్టను

చా. గంగ ముట్టను.

నీళ్లు మోపించు

నీళ్లు మోయించు; నీచ మైన
నౌకరీ చేయించు.

“సురారి బలిమి ధూర్జటి, నీళ్ళు
మోపించె.”

కుమా. 4.25.

నీళ్లు మోయించు

తనకు దాసుడుగా చేయించు.

“నా, యింటి కెల్లను నీళ్లు మోయింప
నేని.”

విప్ర. 2.84.

నీళ్లు వదలు

అది యింక రాదని ఆశ
వదులుకొను.

“వాడి కిచ్చా మంటే యిక నీళ్లు వదు
లుకో వలసిందే.”

వా.

నీళ్లు విడుచు

ఇక రా చని వదలి వేసికొను.
“అంచులో మాకుఁ గలనేల లన్ని
నీళ్లు, విడిచితిమి కరణాలకుం బడఁగ
లేక.” నందక. 48. పు.
యా. సీరు విడుచు.

నుగ్గుడు

నుగ్గునుగ్గు చేయు, ధ్వంసం
చేయు.

ఇంచుకు దగ్గటిఛాయలలో.

“బాహుసి నుగ్గాడె దుర్మదు.”
కమా. 12.117.

నుగ్గు చేయు

నుగ్గునూచము సేయు.

నుగ్గునూచంబు లగు

ధ్వంస మగు.

“సైన్య, స ము ద యం జెల్ల నుగ్గు
నూచంబు లగుచు.”

జైమి. 2.11.

నుగ్గునూచము అగు

ధ్వంస మగు.

“పులులం ద్రుంచి కడుంచులం దునిమి
దుప్పులో నుగ్గునూచంబు లై, పాలియం
జేసి...” కుక. 1.265.

నూచము వేటుగా ప్రయు
క్తము కాదు. నుగ్గుతో
కలిసే ‘నుగ్గునూచ మగు’
‘నుగ్గునూచముగా’, ‘నుగ్గు
నూచము చేయు’ అని
ప్రయుక్త మౌతుంది.

“వేదచోర పురపప్రశ్నేణికలో నుగ్గు
నూచముగాఁ దాఁకె.” దశా. 1.277.

“కొన్నిటి కుంభములో పగులఁ గొన్నిటి
కాళ్ళుల నుగ్గునూచగా ... అన్నిటి భీము
డుత్కటగదాహతి నేనికవేట లాడఁ
గన్.” భార. భీష్మ. 2.261.

భాగ. 10.880.

“చ, స్థబ్ధులచే రవిక నుగ్గునూచము
లయ్యెన్.” రాజ. విజ. 3.130.

నుగ్గులు వాటు

పిండి పిండి యగు.

“కులగిరు లైన నుగ్గులు వాటు.”
గా. హరి. ద్వితి. పం. 1764.

నుగ్గులు సేయు

1. పిండి చేయు.

“మాయ నుగ్గులు సేయ మాధవుని
దంచనపుఃరాయివో వై రాగ్యరచన
జీవులకు.” తాళ్ల. సం. 5.74.

2. పిడకలు చేయు.

“అమె నుగ్గులు చేసుకొని అమ్ముక
బ్రతుకుతూ ఉంది.” వా.

నుచ్చుకోక

మేకల, గొట్టెల చన్నులకు
కట్టెగుడ్డ.

బస. 3.1118. పం.

నుచ్చుప్రపాత

చూ. నుచ్చుకోక.

నుడికారము

పలుకుబడి, జాతీయము.

కొన్ని విడివిడి పదాల కున్న
అర్థంకంటె వాని కలయికతో

విభిన్నార్థస్ఫూర్తి కల్గించే
పదబంధం.

శై.వి. 1.18.

కాశీ. 2.192.

శుక. 3.390.

నుడుగులు దప్పినా నోము ఫల
మిచ్చును.

ఒకటి రెండు పొరబాట్లు జరి
గినా చేసిన మంచిపనికి
ఎప్పుడూ ఫలం ఉండనే
ఉంటుంది అనుపట్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

తాళ్ల. సం. 8.220.

నుడువరి

వాచాలుడు.

నుడువరితనము

వాచాలత.

నుతి కను

ప్రసిద్ధి చెందు.

“పాతివ్రత్యంబున నుతి గనియు, నిట్టి
దశ నొందితి...” కళా. 4.151.

నుతి కెక్కు

ప్రసిద్ధి చెందు.

“అతడు నుతి కెక్కు రామశత్రుత్వ
రాళ్ళ, కలితపోడక దానవిఖ్యాత
యగుడు.” పా. 1.13.

నుతి నాడు

స్తుతించు.

సన్నుతి చేస్తూ మాటలాడు
అనునట్లు వచ్చినది.

“నుతి నాడు నెండేని ప్రతిదినంబు.”
భీమ. 3.178.

నుదుట పట్టము గట్టు

సిరీకరించి ప్రకటించు.

“అమరావతిపురీ, పతి వని నేడ నీ
నుదుటఁ బట్టము గట్టితి.”

ఉ. హరి. 2.154.

పూర్వం ఒక బంగారుకేకు
మీద ఇది ఫలానా అని
వ్రాసి నుదుట కట్టుట అల
వాటు. అశ్వమేధాదుల్లో ఇది
ఆచారం కూడ. అందుపై
వచ్చినపలుకుబడి.

నునువచ్చి

అప్పుడే తెచ్చిన.

“నునువచ్చి పుట్టతేనియచవిత్.”

పాండు. 1.10.

నునుపరి

మంచివాడు.

నునుపు నున్ననితనా చదు

నైనది. తద్వారా లక్ష

ణయూ నిర్వక్రుడు అన్న

అర్థంలో ప్రయుక్తం.

“నునుపరియును బోలె నోడక నగద
చనఁ జొచ్చి.” బస. 5.135.

శ. ర. బ్రౌన్లు, వానినే

ఉటంకించిన వానిల్ల ‘నునుపు

కలది’ అన్న అర్థం చెప్పినవి-

అది ఇలాంటిచోట్ల కుద

రదు.

నునుపారు

నున్నని.

“నునుపారుమనిమిట్టనునునోతె.”

క్రీడా. పు. 25.

నున్నగాలి

మందమారుతం.

“నున్నగాలికి నెలలైన పువ్వుల బాదలే పాద లే పులకింప.” కావ్యా. 2.67.

నుయ్యో కొండో అను

అదా యిదా అని తటపటా యిస్తూ కూర్చుండు.

“వ్రతము సాగింపక మీ రియ్యెడ చల చితుల రె నుయ్యో కొండో యనం జనునె భూనాథా!” రుక్మాం. 5.131.

నుయ్యో గొయ్యో చూచుకొను

తెగించు - చచ్చు.

విసుగుతో ‘నే నెక్కడో పడి చస్తాను’ అని ముఖ్యంగా ఆడి వాళ్లు అనుమాన వదున లోనిది.

“నే నింక యేవో నుయ్యో గొయ్యో చూచుకొంటాను. ఈ యింట్లో యీ మాటలు పడుతూ యింక ఒక్క ఊణం ఉండ లేను.” వా.

నురువులు గట్టు

తెట్టెలు గట్టు.

“నురువులు గట్టినట్టులు గనుంగొన నొప్పె దడింద్రగోపముల్.”

ఆము. 4.100.

నురాడు

నుగ్గు.

కమా. సం. 11.83.

నుటిచి యాడు

సంహరించు.

రాఘవ. 4.142.

నులుమాడు

పొడి చేయు, సంహరించు, ఖండించు ఇత్యాదిచ్ఛాయ లలో.

నులుము చేయు

చూ. నులుమాలు.

నులుము నేయు

చూ. నులుము చేయు.

నులకమంచము

నులక అల్లిన మంచము.

వి. పు. 4.218.

నులకశయ్య

నులకమంచము.

శివరా. 3.9.

నులిగాయ

దిష్టి తగులకుండా కట్టె తాయెత్తు, పూస, కాయ.

“త్రాట నులిగాయ గూడి పాదముల గల్లు.” కాళ. 4.11.

నులిగొను

చిక్కుపడు, చిక్కుకొను.

కళా. 3.83.

నులిగొల్పు

నులిపెట్టు, మెలిపెట్టు.

నులిపచ్చి

కొద్ది పచ్చి.

నులిపడు

దోపిడి పోవు.

నులిపురుగు

కడుపులో పుట్టే చిన్న
పురుగు.

నులివంక

చిన్న వంక—బొంగులలో.

నులివడు

మెలిక పడు.

నులి వాడు

కొద్దిగా వాడిపోవు.

“కర్ణబలమున నులి వాడు లాలసి
యెన్ను.” కైమి. 7.197.

నులివాళ్లు వాడు

వసివాడు.

“నులివాళ్లు వాడి తనూలత సోల.”

గౌ. హరి. ద్వితి. పం. 911.

నులివెచ్చ

గోరు వెచ్చ.

“విరహుల మై సోకి వేడి యా
వెన్నెలఁ, బచ్చివెన్నెల నులి వెచ్చఁ
జేసి.” పారి. 2.49.

“తెలిసులి వెచ్చయోగిరము తియ్యని
చార్యులఁ దిమ్మనంబులున్.”

ఆము. 1.81.

చూ. గోరువెచ్చ.

నులివెట్టు

మెలివెట్టు.

నులివేడి

నులివెచ్చ.

విక్ర. 5.219.

నువుగింజ బ్రాహ్మడు

క్షుద్రదానాలు పట్టే
బ్రాహ్మడు.

సామాన్యంగా మిగత గ్రహం
లకు చెందిన ధాన్యాలను
దానం చేస్తే అందరూ పడ
తారు. కాని శనికి సంబంధం
చిన నువ్వునూ, రాహుకేతు
వులకు సంబంధించిన
ధాన్యాలూ పట్టడం కొందరే
చేస్తారు. వారిని కొంత
తక్కువచూపు చూస్తారు.

నారాయణదాసు భీష్మచరిత్ర.

నువ్వుగింజ వ్రేయుటకు చోటు
లేదు

ఇసుక వేస్తే రాలదు.

“వారవేటులాడ వాలమ్మలిలయిచ్చి,
చనియఁ బైకి నెగసి తునిసి పడియఁ,
నువ్వుగింజ వ్రేయనుం బోటు లేకుండ,
ముసుగు వడఁగ నిండె మజ్జముల.”

రామాభ్యు. 8.222.

నువ్వుపువ్వులాంటి ముక్కు

చక్కనిముక్కు.

ముక్కును నువ్వుపువ్వుతో
ఉపమించడం మన ప్రబంధా
లలో అలవాటు.

“నువ్వుపువ్వు నవ్వు జవ్వనిసాసిక.”

విజ. 1.84.

నువ్వుల కండ్లను నోర బోసి

కొను

అనవసరంగా అనర్థం తెచ్చు
కొను.

“మర్త్యులకా, మారపువారిఁ దన్నిఁ గన
నువ్వుల గండ్లను నోరఁ బోసికొన్నా
రము కాఁ దలంపు లలనా!”

ఉ. హరి. 5.158.

దప్పి తీర్చుకొనుటకై నువ్వు
లను నోటి లో నూ కండ్ల
లోనూ పోసికొన్నట్టు. అనగా
కానిపనికై ప్రయత్నము
సేయుట.

నుసిపురుగు

చెట్టు తొలిచే పురుగు.

బ్రౌన్.

నుసులుకొను

నులుముకొను.

“చంద్రరేఖయు ముఖకాంతి సడలి
కనులు, నుసులుకొంచును మేల్కొంచి
మసలఁ జొచ్చె.”

చంద్ర. వి. 3.135.

నూగారు

రోమావళి, ఆరు.

నూగుటారు

చూ. నూగారు.

నూగుదోస

కూతురు బుడమ.

నూట నాట

నూటికి కోటికి.

“...దక్కుప్రశంసల నూట నాట ద,
క్కినఁ గలకే నినుం దొరయుక్తి
పరుల.”

పాణి. 1.38.

నూట వెయ్యింట నొకతె(డు)

అపురూప మనుట.

“ఎంచి చూచిన నూట వెయ్యింట
నొకతె, గాక సతు లెల్లఁ జారసంగమ
సుభైక,పరత...”

శుక. 3.520.

చూ. నూటికోటికి.

నూటి కొకరు

అరుదు.

“నూటి కొక రైన నచ్చట నీడుకోడె,
కాండ్రలో.”

శ్రవ. 3.11.

చూ. నూటి కొకడు కోటి కొకడు.

నూటికి కోటికి ఒకటి.

నూటి కొక్కడు

అరుదు.

“వైదికపుఁ జెయ్యల మానిసి నూటి
కొక్కఁడే.”

పాణి. 4.133.

చూ. నూటి కొకరు.

నూత పడెదవా? పాతట పడె

దవా? చెప్పు

ఏదో ఒకటి త్వరగా చెప్పు
అని తొందర పెట్టుపట్ల ఇదే

మన్మథం అని అనుమాట.

వాడుకలో—ఒళ్లో పెడతావా?

దళ్లో పెడతావా? అని కూడ

చుంటే ఎట్లా? అంటారు.

“జడ లలుమఁ బిన్న పుడే, పడఁతులు
తను నూతఁ బడెదో పాతఁ బడెదో,
నుడువు మనుమాట నిజ మై, పడె
నూతను నార నూటుబార లనంగకా.”

సారం. 3.222.

నూతిలో బేతాళాలు పుట్టు

మంచికి పోతే చెడుగు పుట్టు.

నిశ్శక్తోనం నూతికి పోతే

దయ్యం అందులోంచి తేచి

వచ్చె ననుట.

“తవ్యకు నూ తి లో నె బేతాళాలు
పుట్టేని.” తాళ్ళ. సం. 3.223.
నూ. నూతుల్ ద్రవ్య బేతాళముల్.

నూనె అంటు

అభ్యంగనస్నానములో -

“కమ్మనూనె మై నంటి.” హర. 2.89.
నూనెముడి

దువ్వుముడి, కీలుగంటు.

“ఓక్కర్లు... సుగంధ, తైలమున నింతి
తల యంటి తార్చి తీర్చి, నూనెముడి
సంఘటించెను నూనెముడికి.”
కాళిండి. 5.91.

నూనె యంటు

తల యంటు.

అభ్యంగన స్నానాదులలో
తలపై నూనె యంటుట అల
ఁటు.

“సంపెంగనూనె యంటె నొక
చంద్రనిభానన కంపవైరికిన్.”
పారి. 2.9.
నూ. నూనె అంటు.

నూరిపోయు

బాగా బోధించు.

“పొందించు నొక వేళఁ బూవిల్లు
కాస్త్రంబుఁ, జదివించు నొక వేళ
శయ్య జాతి, నూరి పోయును నొకవేళ
నారజంబు, వచ్చె ననిపించు నొకవేళ
బంధవిధము.” రాధి. 1.
“తనయులకును మనుమలకును, దన
నేరుపు నూరిపోసి...” కకుత్స్థ. 3.12.
నూ. నూటి పోయు.

నూరు నిండు

అయుస్సు నిండు.

2—20

నూరేళ్ళు అయుస్సు కదా?

“పటుకునఁ చెగ దైత్యభామల మెడ
తాళ్లు, మటుమాయ దైత్యులకు మఱి
నూరూ నిండెను.”

తాళ్ళ. సం. 11.225.

నూతాములు

ఎక్కువమంది.

“నూతాము సంత లేకీభవించిన
భంగి.” పాంచా.

“నొచ్చిన తరువాత గిరులు నూతార్లు
వడ స్వచ్ఛునెళి” రామాభ్యు.
“ఆ తీరానికి నూతార్ల మంది పోతూ
ఉంటారు.” వా.

నూటి పోయు

ఊరికే బోధలు చేయు.

“తనయులకును మనుమలకును, దన
నేరుపు నూటి పోసి...”

కకుత్. 3.12.

“ఆవిడ యేం నూటి పోసిందో
యేమా! వాడికి మన పాలకువే
యిప్పుడు గిట్టదు.” వా.

నూ. నూరిపోయు.

నూలుకొని త్రాగు

వేధించు.

“నూలుక త్రావు నీతఁడు కనుం
గొనునంతటిలో.”

కా. మా. 3.205.

“ఆ అతఁ డొడలిని ఊరికే నూలుకుని
తాగుతుంది.” వా.

నూలు నిండు

అయురాయము తీరు.

“ఇంతటన్, నూలును నిండె నిందఱ
కనుగ్రహ మీశ్వరుఁ డేమి
సేయునో,” కా. మా. 3.205.

“బ్రహ్మక నూలును నిండె.”

మర. రా. కిష్కి. పు. 427. పం. 16.

మన పృష్టిలో వందయేండ్లు
పూర్ణాయుస్సు. దానిపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“ఈ చిన్న వయస్సులోనే నీకు
నారేళ్ళూ నిండా యని నే ననుకొ
లేదు రా కొడుకా! వా.

చూ. నూరు నిండు.

నూలు మగనిలువులు

శ త పు రు ష ప్ర మా ణం.

నూర్గురు మనుషుల యెత్తు.

‘ఏడు నిలువుల లోతు, పది
నిలువుల పొడవు’ వాడుకలో
నేటికీ వినవచ్చేవే.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 486.

నూలిగరసు

బట్టతల.

నూలిపున్నమ

జంధ్యాలపున్నమ - శ్రావణ
పూర్ణిమ - ఉపాకర్మ అనీ
అంటారు. కొత్తయజ్ఞోప
వీతాలు వేసుకునే రోజు.
జందెం నూలుపో గనుట
ఉన్నదే.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 861.

నూలుకొని చెల్లు

నడచు.

“రణ మెవ్వధి నూలుకొని చెల్లె.”

భార. భీష్మ. 1.232.

నూలు పట్టినట్లు

నూలు పట్టి గీత గీసినట్లు,
తిన్నగా.

నూలువాసిలో తప్పు

కొద్దిలో తప్పిపోవు.

చూ. తలవెండ్రుకవాసిలో తప్పు.

నూల్కొను

అధిక మగు.

“వాలుగ, స్నూల నునుసిగ్గు నూల్కొనఁ
గనుంగొన వేల.” పారి. 1.117.

ఇలాగే నూల్కొల్పు, నూలు
కొలుపు, నూలుకోలు
ఇత్యాదులు.

నెకబికలుగ పోట్లాడు

సంకులసమరము చేయు.

“కడు బెట్టు వడి, నైక బికలుగఁ
బోట్లాడుచు, వికసిలెడు నాకడింది
పీరులయందున్.” కళా. 8.104.

నెక్కొను

ఉండు.

నెలకొను ఇత్యాదిచ్చాయ
లలో ఇందులో నుండి
నెక్కోలు, నెక్కోలుపు
ఇత్యాదులు ఏర్పడినవి.

నెగడ్డకు చను

పేరు కెక్కు, ప్రసిద్ధి చెందు.
కహ. 1.102.

నెగయుతెంచు

పైకి తెలు.

“...నీరులోననుండి నెగయుచుండె.”
భార. ఆది. 5.198.

నెగవైచు
ఎగవేయు.

కళా. 6.14

నెగులుకొలు

పీడిత మగు.

భాస్క. రా. యు. 5.80.

నెగులుపడు

పీడ నొందు.

నెగులుపఱుచు

పీడించు.

నెగులుపెట్టు

బాధించు.

భా. రా. ఆర. 2.303.

నెగులు మాన్పు

దుఃఖము పోగొట్టు.

“ఇన్నెగులు మాన్పు వలదా, కన్నారం
గనినబంటు గలఫల మనుచున్.”

కా. మా. 3.85.

నెగులు మోవ పలుకు

కీడు కలుగు నని సూచించు.

“అని వాని వరములోనన, మును
ముట్టంగ గొంత నెగులు మోవఁ బలికి
నన్.” ఉ. హరి. 2.189.

నెగ్గుకొను

జయించు.

పార్వ. 3.44.

నెచ్చెలిక తై

చెలిక తై - నెచ్చెలి అని
తర్వాత బాగా వాడుక.

“అని నెచ్చెలికతైకుఁ జెప్పె నమ్మ
తెన్.” కుమా. 5.131.

ఇలాంటివే నెచ్చెలికాడు,
నెచ్చెలికారము, నెచ్చెలి
తనము ఇత్యాదులు.

నెచ్చెలువ

స్త్రీ. సుందరి.

ఉత్త. రా. 1.171.

నెటిక విఱుచు

మెటికలు విఱుచు.

ఆడవాళ్లు ఏదై నా సరిపడ
నప్పుడు ‘అది పాడుగాను’
అంటూ చేతుల మెటికెలు
వీరవడం అలవాటు. అందుపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“తెఱపి గని చూచినట్టిపతివ్రతలును,
నిజకులాచారవృత్తిపై నెటిక విఱువ.”
శుక. 3.15.

నెటికతట్టు

ఒక బాలక్రీడ.

యా. నెటికతట్టు.

నెటికలు విఱుచు

పండి. పురా. 114. పు.

యా. నెటిక విఱుచు.

నెటికె విఱుచు

యా. నెటిక విఱుచు.

నెట్టపంటగ

నిమ్మారణముగా, నిమ్మ

యోజనముగా.

“నెట్టపంటగ శోకింప నీకు నేమి,
వచ్చె...” జేపి. 4.366.

నెట్టిక సీలలు

చిన్నవారు.

నేను 'బొటికె' అన్నట్లు.

“నెట్టిక సీలలు మదిలోఁ, బుట్టిన
హర్షమున.” శైమి. 6.190.

నెట్టుకొలుపు

నెలకొలుపు.

“ఉల్లంబునం గల్లగుట్టు నెట్టు
కాలిపి.” కళా. 5.20.

నెట్టుడుగాయ

ఒక పిల్లలకట.

హంస. 3.146.

నెట్టువడగా

రాసులు వడగా.

హెచ్చుగా ననుట.

“ఇతరమార్గము లెల్లా నెట్టువడ దోసి
నారు.” తాళ్ల. సం. 5.318.

నెట్టోడు

చేష్టలు దక్కు.

“బిట్టుల్ని మార్చిల్లి బిమ్మటిఁ బొంది,
నెట్టోడి లింగసన్నిహితులు దక్క.”
బస. 5.130. పు.

నెట్టటిల్లు

శ్రమ దీర్చుకొను.

“వేడుకలు మీఱ సురతాంతవేళ
యందు, నెఱియఁగా బూవుఁబాన్పున
నిద్రఁ జెంది, నెట్టటిల్లిరి మలయాద్రి
నిలయపవన, గతుల నూర్పులు విలసిల్లఁ
బలియు సతియు.” భాను. 4.97.

నెట్టవలక

జూద మాడేపలక.

వాల్మీ. 3.84.

నెట్ట మాడు

పాచిక లాడు.

“తానును సతియు నెత్తం బాడు
తఱిని.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 368.

“నెత్త మాడుట భక్తి నీతి గా
దనియ్యె.” అదే. ప్రథమ. పుట. 370.

“నెత్తం బాడిశఁ బందె మిమ్మునుచు
నే నీ కౌస్తుభం బంటఁగా.”

రాజగో. 4.36.

చూ. పాచిక లాడు, దాయా లాడు,
దాయ మాడు.

నెట్టికాయ

తలకాయ.

ప్రౌన్.

నెట్టికి కన్ను లెక్కు

పొగ రెక్కు.

“కాసు వ్యయపొక నెట్టికి గన్ను
లెక్కి, క్రొవ్వి యున్నార వో రాచ
గొఱియ విప్రుడు.” నలచ. 2.125.

నెట్టికి కళ్ళు వచ్చు

పొగ రెక్కు.

“వాడికి నెట్టికి కళ్ళు వచ్చాయి. మన
మాట యేం వంటాడు?” వా.

నెట్టికి చెప్పు లడుగు

పెద్దలను ధిక్కరించు, పొగ

రెక్కి మాట్లాడు.

“వాడు నెట్టికి చెప్పు లడుగుతాడు.
వానిదగ్గరికి పోవడం లాభం లేదు.”

వా.

నెత్తికి చేతులు వచ్చు

దిగులు కలుగు.

విచారంగా ఉన్నప్పుడు తల
పై చేతులు ఉంచుకొనుట అల
వాటు.

చూ. తలపైకి చేతులు వచ్చు.

నెత్తికి పస రెక్కు

పొగ రెక్కు.

“తత్కలనం బస రెక్కు నెత్తికిన్.”
పాండు. 5.101.

నెత్తి కెక్కు

తగని పెత్తనము చలా
యించు.

కూడనివారిని శౌరవించగా
యిక నీ మాట వినక నీ పై నే
పెత్తనం చెలాయిస్తారు
అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“అలాంటివాణ్ణి దూరంగా ఉంచాలి
గానీ కాస్త పలకరిస్తే నెత్తి కెక్కు
తాడు.

చూ. నెత్తిపై కెక్కు, నెత్తి మీది
కెక్కు, నెత్తి పైకి కెక్కు
కూర్చుండు.

నెత్తిగాలము

తల నడచునట్టి గడారు.
అనగా నిత్యభీకరుడు,
ప్రమాదకారి అనుట.

“మాయావాది నెత్తిగాలము.”
పండితా. ప్రభ. వాద. పుట. 512.
చూ. హృదయశల్యము.

నెత్తిన ఎక్కించుకొను

ఆతి చనపు ఇచ్చు.

నిరసనార్థంలోనే ఉపయో
గిస్తారు.

“వాడు పెళ్లాన్ని నెత్తిన ఎక్కించు
కున్నాడు. ఇప్పుడు ఆసుభ
విస్తున్నాడు.” వా.

నెత్తిన గుడ్డ వేసుకొని పోవు

దిక్కు లేక దిక్కుల పట్టి
పోవు.

చూ. నెత్తిన ముసుగు వేసుకొని పోవు.

నెత్తిన చేతులిడు

దిగులుపడు.

దిగులు పడినప్పుడు నెత్తిన
చేతులు పెట్టుకోవడం అల
వాటు. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“హరహర! నెత్తి జేతులిడి యశ్రులు
గన్నుల నొల్క...” కాశీ. 2.156.

“ఏమిరా! నెత్తిన చేతులు పెట్టుకొని
కూర్చున్నావు? అంత కష్టం ఏం
వచ్చింది?” వా.

నెత్తిన చేతులు పెట్టి....

ప్రమాణము చేసి.

“నెత్తి జేతులు పెట్టి నిక్కముల్
నొడివి.”

శా. హరి. ద్వితీ. పం. 614.

నెత్తిన నోరు పెట్టుకొని

పదేపదే విడవకుండా చెప్పితి
ననుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“చచ్చె నీ లోకము న నాత్మసాక్షి
యనుచు, నెత్తి నోడి కొట్టుకొనిండు
కన్ను.” పెన్నెటి.
“ఈ వెధవపని మనకు తగదురా అని
నెత్తిన నోరు పెట్టుకొని చెప్పా.
మునా వాడు విన లేను. ఇప్పుడు
అనుభవిస్తున్నాడు.” వా.

నెత్తిన పెట్టుకొను

గౌరవించు. ఆదరించు.

“వాడు పంజితు డంటే నెత్తిన పెట్టు
కొంటాడు.” వా.

“మా ఆమ్మ ఊరునుంచి రమ్మంటే
రాదు కానీ వస్తే నెత్తిన పెట్టుకొని
పూజిస్తాను.” వా.

నెత్తిన బట్ట వేసుకొని పోవు

చూ. నెత్తిన గుడ్డ వేసుకొని పోవు.

నెత్తిన ముసుగు వేసికొని
పోవు

సర్వస్వం పోగొట్టుకొని ఊరు
విడిచి పోవు.

“సంసారం అంతా భిన్నా భిన్నం
అయిపోయి వాడు నెత్తిన గుడ్డ వేసు
కొని పోయాడు.” వా.

నెత్తిన వేసికొను

బాధ్యత సంతా తానే
భరించు.

“ఇంటివ సంతా ఆ కోడలే నెత్తిన
వేసికొని చేస్తుంది.” వా.

(నా)నెత్తిన వేసిపోవు

బాధ్యతను అంటగట్టు.

“మా అన్నయ్య పోతూ పోతూ ఈ
పిల్లల సందరినీ నా నెత్తిన వేసి
పోయాడు.” వా.

నెత్తి నెత్తి కొట్టుకొను

(ఒకరి అకృత్యంవల్ల) నొప్పి
పడు, బాధపడు.

“కొడుకు చెడుపోకలు పోతున్నా డని
తెలిసి వాళ్లనాన్న నెత్తి నెత్తి కొట్టు
కొన్నాడు.” వా.

నెత్తి నోరు బాదుకొను

విలపించు.

మనసు కన్న పెట్టుకొను.

“కొడుకు ఊరంతా అప్పులు చేశా డని
తెలిసేసరికి వాళ్ల నాన్న నెత్తి నోరు
బాదుకొన్నాడు.” వా.

రూ. నెత్తి నోరు కొట్టుకొను.

.....మొత్తుకొను.

నెత్తిపైకి కళ్లు వచ్చు

పొగ రెక్కు.

“పొట్ట పొడిచిన నక్షరము గనబడని,
వీరి కెల్లను....., నెత్తికిని వచ్చే
గన్నులు నేడు గాఁగ.”

సందక. 31 పు.

నెత్తిపై కెక్కు

తలమీద పడు.

“నిందా నెత్తిపై కెక్కు...”

శ్రవ. 5.4.

నెత్తిపై చేతులు పెట్టు

మోసగించు, పాడు చేయు.

“ఎంతమంది నెత్తిపై చేతులు పెట్టో
వాడు ఇంత ఆస్తి సంపాదించాడు.”

వా.

రూ. నెత్తిమీద...

నెత్తి మాయు

అభ్యంగనస్నానము చేయక

పోయినప్పుడు తల మాసిన
దంటారు.

“ముంగిట నిల్చి యోపాదుగుముద్దియ!
నావతి నెత్తి మాసె నే, నంగడి
కేగలే నిపు డహర్ముఖ మాతనిఁ జెచ్చి
యిచ్చెదన్.” శుక. 2.381.

చూ. తల మాయ.

నెత్తిమీద దేవర చేసుకొను

అనవసరప్రాముఖ్య మిచ్చి
నెత్తిన పెట్టుకొను.

“క్రాంతవారలఁ జేర్చికొని నెత్తిమీది
దేవరలఁగాఁ జేర్చికొన్నచో వార లిచ్చు
కాలమారివారై తమ వచ్చిన పనులు
చూచుకొందురు.”

ధర్మజ. 8 పు. 5 పం.

నెత్తిమీద నీళ్లకుండ పగులు

శోకాతిరేకము కలుగు.

ఏడుస్తూ కూర్చుండె ననుట.

“అలా ఏమన్నా అన్నా వంటే దాని
నెత్తిమీద నీళ్లకుండ పగులుతుంది. నీజే
నెళ్లి బతిమాలవలసి వస్తుంది.” వా.

నెత్తిమీదికి చేతులు వచ్చు

విచారపడు.

దిగులు పడినప్పుడు రెండు
చేతులతో తల పట్టుకొను

టపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“పాపం! ఈ దెబ్బతో వాడికి నెత్తి
మీదికి చేతులు వచ్చాయి.” వా.

నెత్తిమీది గింజ నేలమీద పడు

వివాహ మగు.

“నెత్తిమీది గింజ నేలమీద పడింది
ముదలు ఆ దంపతు లెప్పుడూ కీచు
లాడుకుంటూనే ఉన్నారు.” వా.

నెత్తిమీది చిచ్చు

సన్నిహిత మైన ఆపద - నిత్య
బాధాకరము.

తాళ్ల. సం. 12.198.

నెత్తి మొత్తు భస్మాసురులు

ఉపకారికే అపకారం చేయ
వారు.

భస్మాసురుని కథపై ఏర్పడిన
పలుకుబడి.

“ఆసమయిక్ వరంబు గొని యాపయి
దేవుని నెత్తి మొత్తు భ, స్మాసురు
లిప్పుడుం గలరు.” గీత. 21.

నెత్తి వాచిపోవు

విసుగెత్తి పోవు, విసుగు
కలుగు.

“పాదున్నుంచీ వీడితో మొత్తుకొని
మొత్తుకొని నెత్తి వాచిపోయింది.” వా.

నెత్తి వాచునట్లు (చీవాట్లు పెట్టు)

ఎక్కువగా.

“ఆ సంగతి తెలిసి వాళ్లనాన్న నెత్తి
వాచేట్లు చీవాట్లు పెట్టాడు.” వా.

“నెత్తి వాచేట్లు నాలుగు తిట్టేసరికి
వాడు కిక్కురు మనలేక పోయాడు.” వా.

నెత్తి వాచేట్లు చీవాట్లు పెట్టు

గట్టిగా మందలించు.

“వాణ్ణి పిలిచి నెత్తి వాచేట్లు చీవాట్లు
పెట్టాడు. ఇంకేనా బుద్ధి గలిగి ఉంటా
డేమో చూద్దాము.” వా.

నెత్తి నోరూ కొట్టుకొను

మిక్కిలి బాధపడు.

“నాలుగో పెళ్లాం పుట్టినిలు చేరిం
దనేసరికి వాడు నెత్తి నోరూ కొట్టు
కుంటూ బయలుదేరాడు.” వా.

నెత్తుట జొత్తిలు

నెత్తుటిలో తోగు.

“సురేంద్రుండు నెత్తుట జొత్తిలుచు
మూర్ఖవోయి కరిపెం చూలెన్ విచిత్ర
తయ్యడై.” ఉ. హరి. 1.45.

నెత్తుట బొట్టిడుకొను

పగ తీర్చుకొను.

“పగం దనదు నెత్తుట బొట్టిడుకొంట
కాక వా, సనక యనక మొగం
బమరు.” ఆము. 5.12.

నెత్తురుకూడు

రక్తపాతం చేసి గడించిన
భాగ్యము.

“...తినఁ జాలను నెత్తురుకూడు
మాధనా!” పాండవో. 11.

నెత్తురుగందు

పసిపాప.

“కటకటా యిట్టి నెత్తురుగందు నిచట,
వైచి పోవంగ వలసెనే నీచగతిని.”
భోజ. 6.25.

నెత్తురుగడ్డ

ఒక విధమైన కుటుపు.

నెత్తురుగళ వట్టు

రక్తం చూడగా మూర్ఖ
వచ్చు.

“తెట్టువలు గట్టి యున్నత్రొన్నెత్తురులు
గనుంగొని నెత్తురుగళ వట్టి...”
కవల. 2.118.

నెత్తురుగుడ్డు

పసిపాప.

చూ. నెత్తురుగందు.

నెత్తురు గ్రక్క

వీడైనా పెద్దదెబ్బ తగిలి
నప్పుడూ, మూర్ఖ పోనున్న
ప్పుడూ, కొన్నిపట్టుల చని
పోవు నప్పుడూ నెత్తురు
గ్రక్కట అలవాటు. లక్షణ
యా చావుదెబ్బ తిని అని
అర్థము.

“నెత్తురు గ్రక్కచు మూర్ఖా,
యత్తుం డై తెలిసి.” ఉ. హరి. 1.32.

“కుక్కలు వెంటఁ బడ్డ నొక కొన్ని
మృగంబులు వాతో నెత్తురులో,
గ్రక్కచు నేలఁ గూలె.”

ఉ. హరి. 2.120.

“వాడు ఆ దెబ్బకు నెత్తురు కక్కు
కున్నాడు.” వా.

నెత్తురుపొద్దు

మధ్యాహ్నం.

మను. 4.60.

నెత్తురుబంక

రక్తగ్రహణి, రక్తవిరేచ
నాలు.

నెత్తురుబొత్తు

ప్రాణస్నేహితుడు.

యాయ. 3.115.

నెత్తురువాటు

ఎట్టి సగు.

నెత్తుపట్టము

నెత్తురుకూడు వంటిది.

“బాసలతోఁ గడు నెత్తుపట్ట మైన పాలము.” తాళ్ల. సం. 10.52.

నెప మార్పు

నిర్మూలించు.

“వీడు ప్రాణు నరిగిన వెదకి వెదకి, మనల నెప మార్పుఁ గా కేల మనఁగ నిచ్చు, నితని వధియింత మని.” కాశీ.

నెపపడు

దోషి అగు ; చెడ్డవా డని పించుకొను.

శేంక. పంచ. 1.514.

నెప మిడు

సాకు పెట్టుకొను.

“భూసుశేంద్ర ! యే, కాంతమునందు నున్న జవరాండ్ర నెపం బిడి పల్కరించులా గింతియ కాక.” మను 2.41.

నెప్పకొను

నెలకొను.

మను. 4.34.

నెమరుకు వచ్చు

జ్ఞప్తికి వచ్చు.

మాటా. 108.

నెమరునకు తెచ్చుకొను

జ్ఞప్తికి తెచ్చుకొను.

“ఒక్కచోఁ దోక్కోకిఁ ద్రొక్కుడు వడు దీవు, తెచ్చుకో నెమరున కిచ్చ వత్స !” బహులా. 1. ఆ.

నెమరు వెట్టు

నెమరు వేయు.

“నె, పెచ్చలు దీనికి న్నెమరు వెట్టుచు నందిని యట్టు నాకుచున్.” పారి. 2.96.

నెమరు వేయు

చూ. నెమరు వెట్టు.

నెమ్మలిపరుజు

కత్తిసిడి.

నెమ్మి సేయు

ఇష్టపడు.

“నిన్న నాభికి డిగ్గంగ నెమ్మి సేయుఁ, బద్మలోచన మరిగి భూపాలుకరము.” నైష. 7.172.

నెమ్ముకొను

చెమ్మగిల్లు.

నెమ్మొగము

ముఖము.

నెయ్యపుగలను

సమరము.

దశా. 1.268.

నెయ్యపుగిన్క

ప్రణయకోపము.

నెయ్య మాడు

వియ్య మందు, స్నేహము చేయు.

విష్ణు. పు. 2.209.

నెయ్యము తియ్యము

ప్రేమాదరములు. జం.

“క,స్నీరు కరంబునందుడిచి నెయ్యముఁ దియ్యముఁ దోచ నిట్లనున్.” పారి. 1.134.

“నెనరునఁ జేర నేఁగి మది నెయ్యము
తియ్యముఁ దోఁప నిట్లనున్.”

రాజగో. 2.10.

నెరజాణ

నేర్పరి.

“...ఆ పలుకుపోడిమి యా నెఱ
జాణకే తగున్.” రాధి. 2.58.

నెరవద్దు

గొప్పతనము.

“నీదె నెరపద్దు నరయఁగా నీదె
ముద్దు...” రాధి. పీఠిక. 36.

నెరవచ్చు

వినవచ్చు.

దశకు. 1.75.

నెరవాడి యైన

నిశిత మయిన.

“నెరవాడి యైనముక్కల.” రాధా.

నెరవాదిబిరుదు

ప్రసిదుడు.

“కులములో నెరవాది బిరు దె.”
రాధా. 3.46.

నెరసాని

నేర్పరి.

తారా. శశాం. 3.112.

నెరసు జూపు

కడకంటి చూపు.

“నెరసుఁజూపులతోనె నెయ్యంబు
హరికి, నెర వైనతియ్యంబు నిగుడు
చుండ.” విక్ర. 4.208.

నెరసు తెగడు

తప్పు తెన్ను.

“కన్ను తెప్ప వెట్టని తన వేయికన్నుల,
నెరవరిదమ్ముల నెరసు దెగడు.”

భాస్క. రా. ఆర. 1.43.

నెరసు వెట్టు

తప్పు పెట్టు.

“నెరసువట్టితి పరాశరు లంతవాని.”
శృం. శాకుం. 3.189.

నెఱకు లాడు

ఆయువుపట్టుల తగులు.

భార. ఆర. 1.314.

నెఱకు లేయు

మర్మభేదనము చేయు.

నెఱజాణ

నేర్పరి.

“అన విని మేల్నెఱజాణవు, గనఁ
జెప్పఁగ రాజె యెంతకథ యిది...”
హంస. 3.113.

చూ. నెల్లూరు నెఱజాణ.

ఇది కేవలం ఒక్కపనిలో
ఆరితేరిన దనే కాక వగలాడి
వలె కొంత మాయికతను
కూడా సూచిస్తుంది.

నెఱతనకాడు

సంపూర్ణుడు.

మను. 4.7.

నెఱవాది

1. సత్యవ్రతుడు.

“నెఱవాది భక్తుండు.”

బస. 5.129.

2. ప్రౌఢుడు, ప్రౌఢురాలు.

“తొలితొలి రుక్మిణీరమణితో నెఱ

వాదివి నెత్త మాడుమా, గెలిచెదవేని
మేలు.” ఉ. హరి. 3.118.

నెఱువాది యగు

సమర్థులగు.

కొన్ని ప్రాంతాలలో, కొన్ని
వర్గాలలోనే విరివిగా వాడు
కలో ఉన్న పలుకుబడి.

“ఆ పిల్ల నెఱువాది అయి మూడేండ్ల
యింది. ఇంకా పెండ్లి చేయక పోలే
ఎట్లా? వా.”

నెఱువిదై

ఇంద్రజాలవిద్య.

జాన్.

నెఱువేర్పు

1. పూర్తి చేయు.
2. ఈడేర్పు.

నెఱువేటు

1. పూర్తి అగు.
2. ఈడేరు.

నెటి దప్పు

వాడుగు.

“నిలువునఁ గూలినమేడలు, నెటి దప్పిన
వాడలు.” ఉ. హరి. 1.53.

నెటికగట్టు

కుచ్చెళ్ళుపోసి కట్టు.

“అంచవన్నియలు తోడ నంద మైన
మడుంగు, నిదంపుఁ బుట్టంబు నెటిక
గట్టి.” కాశీ. 3.212.

నెటికవట్టు

కుచ్చెళ్ళు పోయు.

అము. 6.128.

నెటికొల్పు

తొల్పు.

నెటిపట్టు

మంచిపట్టు

నెటిబడు

1. కుదురుకొను.

భార. ద్రోణ. 3.160.

2. నెఱువేటు.

భార. శాంతి. 3.28.

నెటియలు వాటు

బీటలు పాటు, నెఱువేటు చీలు.
పాండు. 4.16.

నెఱువాటు

చూ. నెటియలు వాటు.

నెఱువెట్టు

చీల్చు-పొడుచు-తొలుచు.

నెలకట్టడ

నెల కింతా అని ఇచ్చేడబ్బు.
రామా. పీఠి. 107.

నెలకట్టియ

అర్థచంద్రబాణము.

ఉత్త. హరి. 6.50.

నెలకట్టు

1. తొలిచప్పట, కుట్టిమము.

“గాదియలు వడఁ ద్రోచి నెలకట్టు
కట్టించి.” బస. 6.169.

2. గచ్చు చేసిన నెల.

“కనకాచలము నెలకట్టయ్యె.”

కమా. 9.3.

నెల క న్నెఱుగని

చందమామను కూడా
చూడని.

ఎడక న్నెఱుగని వారే సుకు
మాదులు. ఇక నెల క న్నెఱుం
గని వారి సంగతి చెప్పాలా?

“ఆదిగళ్ళేశ్వరి వంటివఁ గందెడు, నెల
క న్నెఱుంగవు నేని.”

కుమా. 6.13.

నెలకూన

బాలచంద్రుడు.

నెలకొను

కలుగు.

“నీకుఁ జేతఃప్రీతి నెలకొనంగ.”

పాండు. 2.74.

నెలకొలుపు

నెలకొన జేయు.

నెలతక్కువబిడ్డ

దుర్బలుడు.

నెలలు నిండక మునుపే

పుట్టినబిడ్డలు దుర్బలులుగా
ఉంటారనుటపై వచ్చినది.

నెల తప్పు

నెల మసలు, గర్భ మగు,

నెలనెలా ఋతుమతి అవు

తున్న ఆవిడకు ఆ రజో

దర్శనం ఒక నెల తప్పిపోయిన

దనుట. అంటే గర్భం తాల్చె

ననుట.

చూ. నెల మసలు.

నెలను తేగల

అసాధ్యకార్యములను నిర్వ
ర్తించగల జాణ సుమా అను
పట్ల నిరసనగా అను మాట.
చంద్రుని తేవడం అసాధ్యం
కదా.

కుమా. 8.135.

నెల పదినాళ్ళలోన

కొద్ది నాళ్లలో.

“ఇట్లు పట్టిన నెలపదినాళ్ళలోన.”

కా. మా. 3.35.

నెలపొడుపు

చంద్రోదయము.

“నెలపొడుపుల.”

నైష. 2.39.

నెల మసలు

గర్భము ధరించు.

ఋతుమతి ప్రతినెలా అవు

తుండగా, ఒక నెల తప్పి

పోయిన దనుటపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“మగువ కంతట నెల మసలెఁ దోడ్తోన,

తగ గర్భచిహ్నముల్ దా నంకురించె.”

బస. 1.12.

“మగువ కంతన నెల మసలె గర్భంబు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 154.

చూ. నెల తప్పు.

నెల మూడువానలు కురియు

దేశము సుభిక్షముగా నున్న

దనుట.

దేశ మాతృకలమీదనే—

అనగా వానమీదనే— ఆధార

పడియున్న రోజులలో నెలకు
మూడువానలు కురిస్తే దేశం
సుభిక్షంగా ఉంటుంది అను
టపై వచ్చినపలుకుబడి.

“నెల మూడువానలు నిలిచి కురిసె.”
శై.మ. 6.9.

నెలలు నిండు

ప్ర స వ స మ య మ గు.
తొమ్మిది నెలలు పూర్తి
యగు

“మగువకు ఘృతకశీమంతోత్సవంబు,
నెగడింపఁ దొమ్మిది నెలలు నిండు
టయు.” ద్వీప. కల్యా. పు. 88.

నెలవరి

నేర్చుకాడు.

“వాసుదేవ నెలవరివి మగుడ నెల.”
తాళ్ల. సం. 10.143.

నెలవుకొను

నెలకొను.

నెలవుకొలుపు

నెలకొలుపు.

“నిజపదనఖరేఖ నెలవుకొలిపి.”
విప్ర. 3.3.

నెలవు పడు

నిలుచు.

నెలవు పఱుచు

నిలుపు.

నెలవొందు

వ్యాపించు.

సమీర. 1.67.

నెలసందు

పిల్లలకు ఒక నెల మాటి
మతూక నెలలో పడునప్పుడు
కలిగేపీడ. దీనిని తొలగించ
డానికి దిప్పి తీయడం వగై
రాలు చేస్తారు. ఇదొక
సమ్యక్.

“పిల్లవాడికి ఇది పడకాండో నెలసందు.
ఏదైనా దిప్పి తీస్తే పోతుంది.” వా.

నెవయబడు

పైకి లేచు.

నెవ్వడ వడు

అధికముగా ఎండిపోవు, అధిక
తాపము నెందు.

“నెడ నీట వాటి నెవ్వడ వడు
మోవితో.” కుమా. 5.70.

నెళినెళి

నుసి నుసి.

నుగ్గు నుగ్గు.

నే జెల్ల

సంతాపసూచకం.

“అకట నేల జెల్ల నేల జెల్ల హా కుమార,
హతనూభవ...” హరి. పూ. 5.155.

నేటితో తీటు

ఇంతటితో సరి.

ఇది నేటికీ వాడుకలో ఉన్న
మాట.

‘వాడికి నాకూ సంబంధం
నేటితో తీరిపోయింది.’ ‘నా

బాధ నీకు నేటితో తీరి నేతిబీరాకు

పోయింది.

“.....నా పాపఫలము, నేటితో
క్షిత నోకొమ్మ! నిన్ను జూడ.”

హంస. 3.151.

నేటుకొను

అతిశయించు.

నేటు చేయు

1. దృఢపరుచు.

“వేల్పుబోటి నాభి, విస్తరిల్లె నపుడు
వెడలెద బావిని బోల్పు, నేర్పుకాండ
మాట నేటు చేసి.” రసిక. 6.100.

2. లెక్కించు.

అచ్చ. అయో. 109.

నేతికుండపై ఎలుకవలె

రుచి మరిగి వదలనివాడు.

“అలఁతులఁ బోవుతప్పె యిది యైనను
నాతఁడు నేతికుండపై, నెలుక సలంబు
బో విడిచి యేను భవత్పతిఁ గాచితిన్.”
నిర్వ. రా. 6.20.

నేతిబీరకాయ

సార్థకము కానిది.

ఒక రకమైన బీరకాయను నేతి
బీరకాయ అంటారు. కాని
అందులో నేయి ఉండదు.
నేతి అనే పదానికి ఇక్కడ
ఏమాత్రం సార్థకత లేదు
కదా!

“నిగమశక్త్యాభిధానంబు నెతిబీర,
కాయ.” పాండు. 3.13.

చూ. నేతిబీరాకు.

నేతిబీరకాయ.

“క్షీ తి లో.....గావు మేఁక మెడ
చన్నుల్ నేతిబీరాకులున్.”

ఒంటి. శ. 26.

చూ. నేతిబీరకాయ.

నేతిబీరాకులు

ఒంటిమిట్ట. 26.

నేతు లుట్టగ

చవు లూరు అన్నట్లు నేతులు
ఊరగా.

కలుగ నారంభించగా అని
తాత్పర్యం. జల జల ఊటవలె
కలిగిన దనుట కిది.

“అంగవిక్రియలు, నెక్కొనురీతులు
నేతు లుట్టంగ.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 180.

నేను ఎవ రనుకొన్నావు?

నేను సామాన్యుడను
(రాలను) కాదని నొక్కి
చెప్పుటలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“నను నెవ్వరిఁగా జూచితి,వని యంత
ర్భాష యగుచు నవనతముఖి యై.”

పారి. 1.132.

“నే నెవ రనుకున్నావో? జాగ్రత్త.”

వా.

“ఏ మలా మాట్లాడుతున్నావు? నే
నెవ రనుకున్నావేం?”

ఇత్యాదులు.

నే నుండగా

‘నే నుండగా నీ కేమి
భయం?’ అని వాడుక.

“ఇంత వంత నీ కేల లతాంతమాత్ర
మున కేఁ గలుగన్ విను.”

పాఠ. 1.135.

నే నున్నాను

‘నీ కండగా ఆసరాగా నేను
ఉన్నాను. భయం లేక నిశ్చిం
తగా ఉండవచ్చు’ అన్నపట్ల
ఉపయోగిస్తారు.

“నే నున్నాను. నీ కేం ఫరవా లేదు.
చచ్చు వెళ్లు.” వా.

“ఏ మైనా వస్తే నే నున్నాను గా.” వా.

నే నెంతదాన (వాడ)

అంత శక్తి లే దనుట.

“నీ యోగ విభవ, మింత యం తని
పొగడ నే నెంతదాన.”

కళా. 2.188.

నే నెవ్వడను

నాకూ దీనికి సంబంధము
లేదు అనుట.

“మాకు నొక్క స్వతంత్రమా... నే
నెవ్వడని?”

వర. రా. బా. పు. 216. పం. 13.

నేరపెట్టు

దోషము మోపు.

“రడ్డిక, గలసి యొక ముడుపు
గొని, పిలిచిన నీ కిత్తు నేరపెట్టుదు
మగనిక.” వేంక. పంచ. 4.494.

నేరబోడు

తెలియనివాడు.

నేరబోలు

నాధ్యమగు.

“...భారత భారతీ సముద్రము దటి
యంగ సేదను విధాతృన కైవస నేర
బోలు నే.” భార. ఆది. 1.19.

నేరమి వెట్టు

తప్పు పట్టు.

“నీ విలు మాత్ర నేర్తు వని నేరమి
వెట్టితి గాక యేసు మీదేవత లున్నవీటి
కరుణెంతునె మిండటికంబుచేతక.”
ఉ. హరి. 1.67.

నేరముకొను

తప్పు పట్టు.

బిల్. 3.158.

నేరము లెన్ను

తప్పులు పట్టు.

“నేరము లెన్ని మున్ను రమణీమణి
రుక్మిణి యెంత వేడినన్.”

రాజగో. 1.95.

నేర మెన్ను

తప్పు పట్టు.

“నామీద నేర మెన్నక పో
డతండు.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 496. పం. 7.

నేల కలుచుకొను

పడిపోవు.

“వాడు ఎగిసి తన్నేటప్పటికి వీడు నేల
కలుచుకున్నాడు.” వా.

నేల కలయు

నాశన మగు.

“నిఖిలజంతుతతులు నేలఁ గలయ.”

కళా. 6.68.

నేలకు కోలకు తెచ్చు

1. నానాభీభత్సము చేయు.

“నీ యవలోకనం బాదవ నేలకుఁ గోలకుఁ జెచ్చినట్టి వాఁడాయెలనాఁగ బోంట్లు తెలియ నిన్వినిపింతురు నాకు నెంతయున్.”

కళా. 7.35.

2. చంపు.

“అ రాతి బలము నేలకుఁ గోలకుఁ జెత్తురు.”

భార. కర్ణ. 2.88.

నేలకు తెచ్చు

పడగొట్టు.

“అ ప్పీరు నెవ్వరొ కో నేలకుఁ జెచ్చిరి?”

భార. ద్రోణ. 2.236.

నేలకు నింగికి సూత్రపట్ట

నేర్చు

అకాశానికీ భూమికీ దారము కట్టు.

అసాధ్యకార్యములను చేయ గలవారనుటకు...

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

నేలకు వ్రాలు

సాగిలిపడు.

“అలఁ బడి వారి నేలకు, వ్రాలి ప్రజా మంబు లెన్ని వలసినఁ జేసెన్.”

కా. మా. 4.75.

నేల కొడివడు

భూమి సంతా వ్యాపించు, నేలను మీటిపోవు.

“దృష్టి కధికగోచరంబు, గాఁగఁ బన్ని నిలిచే గాయ్యుతో దానవ, కులబలంబు నేల కొడివడంగ.”

కుమా. 11.80.

నేల గలియు

నశించు.

“చేదిమాత్యప్రభద్రాదిబలంబులు, నిరవశేషంబుగా నేలఁ గలిసె.”

భార. సా. 1.202.

నేల గలుపు

ధ్వంసము చేయు.

“నిద్ర వోయెడుసుఖ మెల్ల నేలఁ గలిపి.”

కా. మా. 2.119.

నేల జీరు

నేలపై జీరాడు.

“నేలఁ జీరక యుండఁ గేలఁ గుచ్చెలఁ బూను, కొని యూడిగవుసతుల్ గునిసి యాడ.”

శుక. 1.411.

నేల జూచు

అవమానముతోనో, సిగ్గుతోనో తల వంచుకొను.

“మనుజువలిని జూచు మఱి నేలఁ జూచు, ధరఁ దలవం పయ్యెఁ దన కని చూచు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 47.

నేలతో వీపు మోవ వైచు

వెల్లకిల పడవేయు.

“వృష్టివీరుండు నేలతో వీపు మోవ, నతని వైచిన నవ్వీరుఁ డతనిఁ గ్రింద, వైచె.”

ఉ. హరి. 3.67.

నేల నాక్కున్నాడు

క్రింద పడ్డాడు.

“వాడు డొక్కలో పొడిచేటప్పటికి నేల నాక్కున్నాడు.”

వా.

నేలనానుపువాన

కొద్దిపాటి చినుకులు.

“ఆ ఏదో నేలనానుపువాన పడింది.
సేద్యాని కేం పనికి వస్తుంది?” వా.

నేల నాలుగు చెఱగులా

దేశం అంతటా.

“ఆ స్వయంవర ముగ్ధాత్మకమునకు నేల
నాలుగు చెఱగులయండి రాజహమారులు
విచ్చేసిరి.” వా.

నేలనుండి ఎగసి మేడ మీది
కేగు

తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 74.

నేల పట్టు

దిగులుతో మూలబడు.

“ఆ పిల్ల వెల్లిపోయినప్పటినుంచీ వాళ్ల
తల్లి నేల పట్టింది.” వా.

నేల పా లగు

వ్యర్థ మగు.

“పా లన్నీ నేలపా లయ్యాయి.” వా.
“పుట్టినప్పటినుంచీ నేను చేసిం దంతా
నేలపా లయి పోయింది. వాడి కిప్పుడు
నేను కానివాడి నయ్యాను.” వా.

నేలపాలు చేయు

ధ్యంసం చేయు, పాడు

చేయు, నిర్మూలించు.

“చక్కటితోడి కయ్య మైన, లీల
మి మ్మందఱ నేలపాలు చేయనే.”

భార. శల్య. 2.325.

“పరిజనముల నేలపాలు చేసి.”

కమా. 2.66.

నేల పెల్లగిల నార్పు

గట్టిగా అఱచు.

2—21

“అప్పుడు నేల పెల్లగిల నార్చి మహా
గ్రనిరీక్షణంబులన్.”

కా. మా. 2.56.

నేలపై కాస్త నిలువకుండు

తొందరపకు.

మా. ప్రేమ జూప.

నేలపై కాస్త నిల్వవు

చాలా అందోళనగా ఉన్న
ప్పుడు అటూ ఇటూ. ఇటూ
అటూ తిరుగుటబట్టి వచ్చి
నది.

“నేలపై నా కాళ్లు నిలువవు రన్న,
ఏల పల్కవు నెప్పజే యన్న నీకు, నడి
మియో కోనయో యంగిటిముల్లా.”

బసవ. 3.59.

నేల బెట్టి కాల రాచు

వేధించు.

రాచి రంపాన పెట్టు వంటిది.

“అప్పుడుచుల నప్పగిది నేలఁ బెట్టి కాల
రాచునట్టి యా చిన్నవాండ్రు.”

ధర్మజ. 46 పు. 9 పం.

మా. కాల బెట్టి నేల రాచు.

నేల బెట్టు

నేల గూల్చు.

“పూని వచ్చినను ముట్టెదఁ గర్ణని
నేలఁ బెట్టెదకా.”

భార. కర్ణ. 3.262.

నేలమట్ట మగు

రూపఱు.

“కూల్తు లంకాపురీ, ఘనసాలాదుల నేల
మట్టముగ.” భాస్క. యుద్ధ. 315.

నేలమట్టము చేయు

ధ్వంసము చేయు.

నేలతో సమానముగా
చేయు.

“ఉద్ధృం డ కర్పరం బొరయు
వింధ్యాద్రి కూటంబులు నేలమట్టంబు
వేసి.” కా. మా. 1.124.

నేలమానికె

నేలమాళిగ-భూగృహము.

కాశీయా. 134.

నేలమాలె

భూగృహము.

“బహుశ్రుతుండు నేలమాలె నున్నట్టి
కాలవేదిపాలికిం జనుచెంచి...”

విక్ర. 30.

నేలమిన్నులు కొల్చు

గర్వముతో ఎగాదిగా
చూచు.

“రమ నేలినట్టిగురస్సు నందు రజేమొ,
నేలమిన్నులు గొల్చి నేర్పుటరుదె.”
శుక. 3.28.

నేలమీద నడవడం లేదు

పొగ రెక్కిన దనుట.

కొత్త. 14.

నేలమీద నిలవ లేక పోవు

మిడిసిపడు.

“వాడి చేతిలో నాలుగురాళ్లు తిరిగే
టప్పటికి నేలమీద నిలవ లేక పోతు
న్నాడు.” వా.

నేలమీద నూక లేవు

ఆయుస్సు లేదు.

“వాడికి నేలమీద నూక లేవు. ఎన్ని
వెద్యాలు చేస్తే నేం? ఎన్ని మంత్రాలు
చేస్తే నేం?” వా.

నేల యవిసి మూగినట్లు

ఎక్కువగా, నేల యీనినట్లు.

“స్త్రీలం బొదువుద మనుచును, నేల
యవిసి మూగినట్లు నిర్భరభంగి.”
భార. మాస. 1.183.

చూ. నేల యీనినట్లు.

నేల యీనినచందంబున

విపరీతముగా.

“.....పురోభాగంబున నేల యీనిన
చందంబున వెల్లివిరిసినచాడ్పున నుసుళ్ళ
విధంబున...” హంస. 3.29.

రూ. నేల యీనినట్లు.

నేల యీనినట్లు

జనసమ్మర్దం ఎక్కువగా
ఉన్నప్పుడు ఉపయోగించే
మాట.

“ఆ తిరునాళ్లలో నేల యీనినట్లు
జనం చేరారు.” వా.

రూ. నేల యీనినచందంబున.

నేలయు నింగియు తాళముల్

వాయిండు

అసాధ్యకార్యము చేయు.

ఏమైనా చేయగల అనుటకు.

“నేలయు నింగియుఁ దాళముల్
వాయింప... నేర్పు గలిగి...”

కమా. 8 135.

నేలయును మిన్ను దన్ను

చాల గొప్ప దనుట.

“నేలయును మిన్ను దన్ను నీ నేర్పు
కొలది,” రుక్మాం. 1.125.

నేలలో వెడలని

నడచుట కూడా మొదలు

పెట్టని.

అతిబాల్యవస్థలో ఉన్న.

“నేలలో, వెడలనితమ్ముఁగుఱుల నశిన
వలాంగన...లిడఁ ద్రోవక పోవఁగ.”
పాండు. 3.33.

నేల విడిచిన సాము

పునాది లేనిది.

“అస లేమి జరిగిందో తెలుసుకోకుండా
వట్టి వాదులాటలతో ప్రయోజనం యే
మంది? అంతా నేల విడిచిన సాము
తప్పితే.”

చూ. నేల విడిచి సాధన.

నేల విడిచి సాధన

“నేల విడిచి సాధన గలదే.”

విప్ర. 4.51.

చూ. నేల విడిచిన సాము.

నేలవేము కూరగునా?

పనికి రాదు అనుపట్ల ఉప
యోగించేమాట.

నేలవేము నమిలితే బెల్లం
కూడా చప్ప నయి పోతుంది.
ఇది కషాయాలకు తప్పితే
కూరకు పనికి రాదు,
గువ్వలచెన్న. 4.

నేల వ్రాయు

బదులు చెప్ప లేక పోయి
నప్పుడు కాలితో నేల వ్రాయు

టపై వచ్చినపలుకుబడి.

“వామదేవుఁడు నేల వ్రాసె.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పం. 123.

నైతరంగా

నయముగా, మంచిగా.

“నైతరంగా చెప్పి సాధించుకోవాలి
గానీ కొట్లాడి తెచ్చుకుంటే ఏం
లాభం?”

నయతరము - నైతరంగా
వాడుకలో సాగినది. ఇది
కొన్ని ప్రాంతాలలోనే ఉన్న
మాట.

నైధనతార

నాశకము.

జ్యోతిశ్శాస్త్రరీత్యా వచ్చిన
పలుకుబడి. జన్మనక్షత్రం
నుండి వరుసగా జన్మ,
సంపత్, విపత్, క్షేమ,
ప్రత్యక్, సాధన, నైధనం,
మిత్రం, పరమమిత్రం చ అని
లెక్కిస్తారు. వీనిలో నైధన
తార చెడ్డది.

“తుహినాంశుఁ బోలువసువు గలుగే
పద్మ, తతులకు నైధనతార గాక.”

శ్రవ. 2.79.

నొక్కులు దిద్దు

వంకలు దిద్దు.

అంతకంటే బాగున్న దను
పట్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

“జాబిల్లిరేక నొక్కులు దిద్దునెన్ను
దురుసు.”

వర. రా. అర. పు. 122. పం. 13.

నొక్కులు దీటు

వంకలు తీటి చక్క నగు, విక
సించు.

“కైరవదశంబుల నొక్కులు దీటు.”
జై.మి. 4.55.

నొగలు విప్పి కూర్చొను

ఇక నాచేత కాదు అను.

కాళ్లు బాగు చావు.

బండి నొగలు విప్పడం బండి
విప్పడమే.

నొచ్చిననోర పలుకకుండు

పల్లెత్తుమాట అనకుండు.

శనకు బాధ కలిగినా పల్లెత్తు
మాట అన డనుట.

“అతమామల సేవ లాసకై జేయు,
వైరమున నేమి నొచ్చిననోరం బలు
కడకు.” బసవ. 1.68.

నొచ్చుకొను

1. బాధపడు.

“వా డామాట అన్నా నని చాలా
నొచ్చుకున్నాడు.” వా.

2. నిందించు.

“విపరీతకాల మింతే యిపు డెవ్వరి
నొచ్చుకొనఁగ నేటికి...”
చం. రా. 5.68.

నొడలదొంతి

సంశయము.

బ్రా.క.

నొప్పి వడు

బాధపడు.

“హత శేషజనుల్, నొప్పివడి పోయి నలు
నకుఁ, జెప్పిన...” వరాహ. 9. 72.

నొసటివ్రాలు

బ్రహ్మలిఖితం—కర్మ-విధి.

“నా నొసటివ్రాలు యిలా ఉంది.
ఎవరి నని ఏం లాభం?” వా.

నొసలిరేఖలు గజిబిబి చేయు

విధివ్రాతను చెబుచు... ఆయు
స్సును నశింప జేయు.

“బిజ్జలుని, నొసలిరేఖలు గజిబిబి నేసి.”
బస. 7.208 పు.

నొసలు బత్తుడు, నోరు తోడేలు

సాధువేషం, కటుభాషి.

గోముఖవ్యాఘ్రం లాంటిది.

“నిడుదపట్టె తిరుమణియు వైష్ణవము
కాని, మీర లాడు మాట తీరు చూడ,
ననఘ! నొసలు బతుండును నోరు
తోడేల, టన్న రీతి తోచుచున్న
దిపుడు.” వైజ. 3.18.

నోచినవారు

అదృష్టవంతులు.

అది లభించుటకు తగిన
పుణ్యమును చేసుకొన్నవారనుట.

“నోచినవారి సొమ్ము లవి నోమని
వారికి వచ్చునే ధరన్.”
ఉ. హరి. 1.168.

నోచి యుండు

ఆ ఫలితమునకై తగినపుణ్య
మును చేసికొని యుండు.

“ఉవిద యెవ్వతె నోచి యున్నదో
యాస్యమం, తకరత్న మింక నొడల
ధరింప.” వారి. 1.131,

నోట గడ్డ కొట్టు

నోట మన్ను పోయు.

కా. త. 372.

నోట గడ్డి పెట్టు

బుద్ధి చెప్పు.

కా. త. 50.

రూ. నోట గడ్డి యిడు.

నోట గడ్డి యిడు

బుద్ధి చెప్పు.

“నలుపురు నోట గడ్డి యిడ నవ్వలం
బుచ్చితి నగివంటి సత్కులమును బుగ్గి
చేసితిని...” చింతా. 6.67.

రూ. నోట గడ్డి పెట్టు.

నోట దుమ్ము కొట్టు

జీవనము పడగొట్టు.

“...వారి పిల్లలనోట దుమ్ము గొట్టి,
తాము కాఁ జేయుటే వారి దీప
సంబు.” నందక. 102 పు.

నోట బగ్గి పడు

నోట దుమ్ము పడు.

అ ను భ వి స్తున్న వస్తువు
దూరం చేయబడినప్పుడు ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

‘వాని నోట మట్టి కొట్టినాడు’

మొదలగునవి.

“కాక వెఱచిన మాట నిక్కంబు
యేని, నేడు నీవంక శార్దూలనికర
మునకు, జెల్లబో మాంసఖండంబు
జెల మయ్యె, బ్రాంత పరివారముల
నోట బగ్గి పడియె.”

శుక. 2.81.

రూ. వాని నోట మన్ను పడినది.

నోటికాడి కూడు

జీవనము.

నోటికడ నున్న కూడు సిద్ధా
న్నము.

“వాడి నోటికాడికూడు పడగొట్టితే నీ
కేం వస్తుంది రా?” వా.

నోటికాడిది (కడది) తీయు

జీవనము పడగొట్టు.

“ఒకరి నోటికాడిది తీసి నువ్వు కట్టు
కొనే జే ముంది?” వా.

నోటికి కల్లెము వేయు

నోరు మూయుంచు.

“ఒక చిన్న ఉద్యోగం యిచ్చి ఆయన
వాడి నోటికి కల్లెం వేశాడు.” వా.

నోటికి తాళం వేయు

ఎదు రాడకుండా చేయు.

“నాలుగు రూపాయలు చేతులో పెట్టి
వాడి నోటికి తాళం వేశాడు.” వా.

నోటికి తాళం వేసుకొను

మానము ధరించు.

“మన కెందుకు లెమ్మని నోటికి తాళం
వేసుకొని కూర్చున్నాను గానీ చెప్పా
లంటే వాడి పుట్టుభాగ్యోత్తరా లన్ని
నాకు తెలుసు.” వా.

నోటికి నాటక పోవు

తినుటకు చాలక పోవు.

“నూలుపు రైన గాని తిన నోటికి
నాట దటంచు గూర్చగా.”

కా. మా. 3.205.

ఇది వాడుకలో కూడ
ఉన్నది.

‘వాడికి ఆట బెట్ట లేము’
అనగా వాడు తినునంత పెట్ట
లేము.

నోటికి పోవు

జోలికి పోవు.

“వాడు నోటికి వచ్చినట్లు మాట్లాడు
తాడు. వాడి నోటి కవయ పోతాయా?”
వా.

నోటికి బుద్ధి చెప్పు

జాగ్రత్తగా మాట్లాడు.

“ఎందుకు బ్రేద మర కిక నేనియు
నోటికి బుద్ధి జెప్పికొమ్ము.”
గీత. విగ్ర. 28.

నోటికి వచ్చినట్లు

స్వేచ్ఛగా.

“వాడు నోటికి వచ్చినట్లు మాట్లాడు
తాడు. వాడి నోటి కవయ పోతాయా?”
చూ. నోరికి వచ్చినట్లు.

నోటికి చేతికి పట్టించు

1. మొత్తుకొను.

“ఆ మాట విన్నారా వాడు నోటికి
చేతికి పట్టించాడు.”
వా.

2. తిను.

“పెరుగన్నం దొరికిం దని వాడు నోటికి
చేతికి పట్టించాడు. ఇక మనతో ఏం
మాట్లాడతాడూ?”
వా.

నోటికూటికి చేటు తెచ్చుకొను

తిండికి లేకుండ చేసుకొను;

జీవిక పోగొట్టుకొను.

“ఇతెఱంగున మాటలాడి నోటికూటికి
చేటు తెచ్చు కొంటే గదా యని
డెండంబునం గుంది...” శుక. 3.364.

వాడుకలో :

‘వాడు దురుసుగా మాట్లాడి
నోటికూటికి చేటు తెచ్చు
కొన్నాడు.’ ఇక్కడ నోటి
కూడు అనగా జీవనము.

నోటి కొక మాట

ఎవరికి తోచినట్లు వారుగా.

“అతని ఆ సి పోవడానికి కారణ మేమి
అంటే నోటి కొక మాట అంటు
న్నారు. ఏది నిజమో ఏది అబద్ధమో
ఆ దేవుడికే తెలియాలి.”
వా.

నోటికొలదుల్ పురికొల్పుగ

నో రున్న దని.

వాడుకలో ‘నో రున్న దని
ఏదో వాగితే సరిపోయిందా?
ఆర్థం పర్థం ఉండక్కర్లా?’
అంటారు.

“చీక లావుకం, ద్రొక్కినయట్లు నోటి
కొలదుల్ పురి కొల్పుగ నందులోన
నొక్కొక్కడు సక్క నైన గృతి
యున్ గృతి యందురె...”

కుమా. 1.38.

నోటికొప్పు

నోటిపొగరు.

పొగరుగా మాటలాడుట
అనుట,

“ఓహో! చాలు బాకాలి పోయెదరొ
పోరో నోటికొప్పేటికిన్.”

మను. 6.45.

నోటిగయ్యళి

వాక్పరవ్యం గల స్త్రీ.

“మాట నూ పెఱుగదో నోటి
గయ్యళియో, యా చారహీనయో
యలసురాలూ.” చెన్న. 4.39.
నోటితీట

వాక్కండూతి.

నోటిదురద. అనవసరముగా
మాటలాడవలె నన్న యుబ
లాటము.

“త్వరితమ్మునఁ దలవాకిలిఁ, దెఱచుక
బంట్రిపుతు నోటితీటయుఁ దీరక.”
హంస. 4.168.
చూ. నోటిదురద.

నోటిదురద

వాక్కండూతి.

“వా డేదో ఒకటి అనకుండా ఉండ
లేడు. నోటిదురద ఎక్కువ.” వా.
చూ. నోటితీట.

నోటిపూత

ఉష్ణాధికవ్యంవల్ల నోటిలో
ఏర్పడు చిన్నపుండ్లు.
“నోటిపూతతో కారం నోట్లో పెట్టలే
కుండా ఉన్నాను.” వా.
నోటిపేద

బుదిహీనుడు.

నోటిబీగాలు

మొక్కు బడిగా నోటికి
బీగాలు వేసుకొనడం ఒక
ఆచారం. ఆ దవడకూ యీ
దవడకూ మధ్య ఒక కడ్డి
మార్చి బిగిస్తారు.
“అనశనప్రతముచే నతుల
కార్మ్యంబుచేఁ, గనుపట్టునోటిబీగముల
వారు.” చంద్ర. 5.41.

నోటిమాట చాలు !

మాట మాత్రం చెప్పే
చాలు.

“నీ నోటిమాట చాలు. ఊరి అను.
ఇప్పుడన్నీ చక్కపెట్టుకొని వస్తాను.” వా.

నోటిమాట నోరనే యుండగ

వెనువెంటనే.

“తను ధరణికి బామ్మన్నధాత నోటి,
మాట నోటినే యుండ భూమండ
లంబు, జేరఁ జనువెంచె.”

కా. మా. 2.36.

ఇది నేటికీ వాడుకలో ఉన్నది.

“నోటిమాట నోటిలో ఉండగానే
మీద బడతా వేమిరా?” వా.

నోటిమాటమీద

ఏ మాత్రం వ్రాతకోతలు
అవసరం లేకనే.

“అతను కేవలం నోటిమాటమీదనే
వేలు తీసుకుని రాగలడు.” వా.

నోటిమాటమీద నిలబడు

సత్యవ్రతు డగు.

“వా డెంతైనా నోటిమాటమీద నిల
బడతాడు. ఏమీ పరవా లేదు.” వా.

నోటిమాటలు కావు

చెప్పినంత సులువు కాదు
అనుట.

“ఇలాంటి కావ్యం రాయా లంటే
నోటిమాటలు కావు.” వా.

నోటిమాట లేవు

విరోధ మేర్పడిన దనుట.

“వాడికి వీడికి ఈమధ్య నోటిమాట క్లేవు.” వా.

నోటిమీద కాయ పడకుండా
(వేయకుండా)

వా గు డు కాయ అనుట.
వ్యవధానం లేకుండా మాట
లాడు ననుపల్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“ఒక నిమిషము నోరం గాయ వేయ
కేడ్చుచు.” పరమ. 1.125.

“నోటఁ గాయ వేయక వదరుచు,
గలఁచెదరు లతాంగిఁ జిలుకలార!”

కవిరాజ. 3.145.

“వాడు నోటిమీద కాయ పడకుండా
వదురుతూ ఉంటాడు.” వా.

నోటి మీద తంతాను

ఒక తిట్టు.

అన్న మాట అంత చెడ్డదనుట.

“నువ్వు ఆ మాట ఇంకొకసారి అన్నా
వంటే నోటిమీద తంతాను.” వా.

నోటిముత్యాలు రాలునా ?

‘ఎందుకు పలకవు? పలికితే నీ
దే మయినా పోతుందా’ అను
పల్ల ఉపయోగించే పలుకు
బడి.

నోటిరంకు

వాగ్విఘ్నచారము.

రం కాడక పోయినా నోటితో

రంకుపురాణాలు చెప్పుకొని

సూత్రప్రికడు.

నోటిలో కఱకాయ పడు

వాడికి రావలసిన లాభం
తప్పిపోయింది అనుపల్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“ఈ ఊళ్లో ఆస్పత్రి పడింతర్వాత ఆ
నాటువైద్యుడి నోట్లో కరకాయ
పడింది.” వా.

నోటిలో దుమ్ము కొట్టు

జీవనము పడగొట్టు.

చా. నోటిలో మన్న కొట్టు.

నోటిలో నాలుక లేదు

మాటలాడ లే డనుట.

నోరు చచ్చినవా డనుట.

“వాడు నోట్లో నాలుక లేనివాడు.
ఎన్నంటే నేం? బెల్లం కొట్టినరాయిలా
కూర్చుంటాడు.” వా.

నోటిలో నీ రూరు

ఆశ కలుగు.

“అతిరసాలు చూస్తే వానికి నోటిలో
నీ రూరుతున్నది.”

“ఆపిల్లను చూస్తే వాని నోట్లో నీ రూరు
తున్నది.” వా.

చా. నో రూరు.

నోటిలో పడు

దూషణకు పాత్ర మగు.

“అనవసరంగా యిందులో వేలు పెట్టి
ఆ దుర్మార్గుడినోటిలో యెందుకు పడ
తారు?” వా.

నోటిలో పురుగులు పడ !

ఒక తిట్టు.

“నీ నోట్లో పురుగులు పడ. ఎంత మాట
అన్నావు రా?” వా.

నోటిలో పురుగులు పడును

తప్పుపని చేసినప్పుడు. పాపం
చేసినప్పుడూ అంటారు,
‘ఒకే మీ నాన్న నంటు
న్నావు. నీ నోట్లో పురుగులు
పడతాయి.’

“.....తప్పులు వలుకు పాతకుని,
క్రావ్యేద వాని ముక్కున నోరె
దోకక, బ్రువ్వులు దొంగవే.”
పండితా. ప్రథ. వాద. పు. 637.

నోటిలో విద్దె గొట్టుకొను

నోరు మూసుకొను.

“మన మెవరితో నైన స్వేచ్ఛగ మాట
లాడక గూడదా! నోటిలో విద్దె గొట్టు
కొని యుండ వలెనా?” సాక్షి. 51.

నోటిలో వ్రేలు పెడితే కొరక
లేదు :

అమాయకుడు కాదు అని
సూచిస్తూ హేళనగా అను
మాట.

“అవును. అవును. నోటిలో వ్రేలు
పెడితే కొరక లేదు నీ కొడుకు.” వా.

ఇది కావ్యాలలో నోరిలో,
నోరిలోపల యిత్యాది రూపా
లలో కానవస్తుంది.

“... నోరిలోపలకా, వ్రేలిడినప్పుడుం
గఱవ నేరండు నీగుతుం డడ్డపాపగాం,
డేలలితాంగి...” సారం. 31.58.

నోటి (రి) శని

నోటిలో శని.

నోరినని నుండి కే నో, రో! యకట!

మా సమీపపూరినె మనియుం, దూ
రము కోయితే శా, మ్మోరిని నీకుం
దక్కునె కాసిరా.” అము. 6.82.

నోటి పండ్ల సందునా ఒక్క
మాట అన్నాడా?

“అంతగా అతనితో సమని వెడితే
ఉండ మని నోటిపండ్లసందున ఒక్క
మాట అన్నాడా?” వా.

నోట్లో కబళం గూట్లో దీపం

అస్తమానం అయిందే

భోజనం చేస్తూ రనుట.

“పల్లెటూళ్లో ఏముం దమ్మా? గూట్లో
దీపం నోట్లో కబళం.” వా.

నోట్లో నీళ్ళు పోసేదిక్కు లేదు

ఎవరూ ఆవులు లేనివా
ననుట.

“వాడికి నోట్లో నీళ్ళు పోసేదిక్కు లేదు.
తిరకా, కడవకా ఆ ఆసి నంతా ఏమి
చేసుకుంటాడో ఏమో! దేవుడికి
తెలుసు.” వా.

నోట్లో నువ్వుగింజ నానదు

రహస్యము నిలువదు.

“అవిడనోట్లో నువ్వుగింజ నానదు.
అంచేత అవిడతో మాట్లాడేటప్పుడు
జాగ్రత్త. నోరు జారేవు!” వా.

నోట్లో పుండు పుట్ట!

ఒక తిట్టు.

మా. నోట్లో పురుగులు పడ.

నోట్లో మన్ను కొట్టు

జీవనము పడగొట్టు.

“నా నోట్లో మన్ను కొట్టకు. నీకు
పుణ్యం ఉంటుంది.” వా.

నోనాడు

తిరస్కరించు.

“నిన్నె కనుఁ బో యతఁ డెవ్వరిఁ జూడఁ డంచు నో, నాడె సపత్ని నొక్కతె.” పారి. 3.16.

నోము నోచు

పుణ్యము చేసికొను.

“ఎంతటి నోము నోచితివా? యెంతటి దానము నాచరించితి? రాజగో. 3.18.

నోముపంట

పుణ్యఫలము.

“నందతపఃఫలంబు సుగుణంబుల పుంజము గోపకామిని, బృందము నోము పంట.” భాగ. స్క. 10 (పూ.) 1246.

“నుడుగుల వెలంది నోచిన నోము పంట.” శ్రవ. 1.6. రూ. నోముఫలము.

నోముఫలము

పుణ్యమువల్ల కలిగిన ఫలితము.

“ఈ ప్రాద్దు సుదివసం బే నోము ఫలమొ నా, మనసులో నెంజిలి మానె ననుచు.” హంస. 2.169. చూ. నోముపంట.

నోములు పండు

పుణ్యము ఫలించు.

“మున్ను దా నోచునోములు పండె ననుచు.” పర. రా. అయో. పు. 261. పం. 19.

నోరగుమ్మలుగా

నోరార.

“ఆవల నీవల నోరగుమ్మలుగ నాడుద మితనిఁ బాడుదము.” తాళ్ల. సం. 9.43.

నో రదుము

నోరు మూయించు.

అనగా ఏమీ అనకుండా చేయు.

“పాపపులజ నో రదిమె ననాదరంబు తెఱఁగై.” ప్రభా. 3.5. “ధూర్జల నెల్ల నో రదిమి గదిమి.” శుక. 1.55.

“వదినెలపోయ మాన్ప నిజవల్లభు నిడుర పుచ్చ మామనో, రదమఁగ నత్తగారికి భయం బొనరింప...” శుక. 2.98.

నోర ప్రేవులు చూపు

నాదగ్గర యేమీ లేదు. నీవే చూచుకొ మ్మని చెప్ప.

“పేద నే నని నోరఁ ప్రేవులు చూపఁ, బోదురే ఋణముఁ దెంపునఁ గొను వారు.” హరి. ద్వి. 2 భా. 201.

నోర బట్టు

పుక్కిలించు.

మ్రుంగి వేయు.

“అరిమహీశబలాంబుధి నోరఁ బట్టె డున్.” జైమి. 1.100.

నోరాటము ఏల ?

వట్టిమాట లెందుకు ?

నోరాడించుట దీనికి పూర్వ రూపము.

“వేటాడ న్వచ్చుమృత్యువే తప్పుదు నో, రాట మిది యేల యిచ్చట, నేటి కెడ యెనర్పు ననుట...” శుక. 2.79.

నో రాడనట్లు చేయు

మాట మాట్లాడుటకు వీలు
లేకుండ చేయు.

“.....దృఢైర్య సైర్య యై వానికి,
న్నేరాడింప నశక్య మా కరణిఁ
గందోయిం జలం బుబ్బి.”

శుక. 3.144.

నో రాడు

నోరు వచ్చు.

అనగూడనిమాట అన్నప్పుడు
ఉపయోగించేమాట.

“అది దిగుల్పడి యెటు నోరాడె నార!,
పలుక నీరీతి నోవెట్టి బాపనయ్య!”

శుక. 1.449.

నోరార

మనసార, సంతృప్తిగా.

“మదిరాక్షి నోరార మాటలాడు.”

సారం. 2.171.

“నోరారా ఒకర్ని గౌరవంగా పిల
వడం వారికి అలవాటు లేదు.” వా.

నోరార్చు

వట్టి మాటలు మాటలాడు.

“గంటక నో రా ర్చి గల్వఁ జూచె
దవా.”

గా. హరి. ప్రథ. పం. 206.

నోరికి బోవు

నోటి కిం పగు.

కఘ. 4.51.

నోరికి వచ్చినట్లు

స్వేచ్ఛగా.

“పాండవపక్షపాతమునఁ బల్కుదు
నోరికి వచ్చినట్లు ని, న్నొం డనరామిఁ

జేసి యిది యొప్పునె?”

భార. విరా. 4.68.

“నవలుఁడు గహదేవుండును, బ్రకట
భుజాస్ఫురమున నరాతిబలము నే,
లకుఁ నోలవఁ జెత్తురు నోరికి వచ్చిన
యట్లు లాడిరే యిబ్బంగిక్.

భార. కర్ణ. 3.88.

నోరికి వచ్చినట్లు వెచ్చిన కిచ్చు

ఇప్పం వచ్చినట్లు నిందించు.

నోటికి వచ్చినట్లు తీట్లు.

“వచ్చితురా లైన యచ్చపలలోచనం
జూచి పౌరు లందఱు గచ్చుకొని గచ్చ
పొద గదలిం చిన కైవడి విచ్చలవిడి
నోరికి వచ్చినట్లు వెచ్చిన కిచ్చువా
రును...” సారం. 3.217.

నోరిచేటు

వట్టి వాగాడంబరము.

మాటలు ఖర్చు కావడం

తప్ప ప్రయోజనం లే దనుట.

“ఎక్కు దైనవీరుఁ డే నరుమనితోడఁ,
బాడుతు నొడుతు ననిన బోలుఁ గాక,
వినుము నూతనయ! మనబోటు
లాతనిఁ, జెలుతు మనుట నోరిచేటు
గాదె.” భార. కర్ణ. 2.24.

నోరితాళము

నోరు మూయించగలవాడు.

“అధ్యాత్మవాదులకు నోరితాళము.”
పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 512.

నోరి(టి) తాళములు

నోటిబీగాలు.

“లలన యొక్కర్లు నోరితాళంబు
లిచ్చె.” పాండు. 3.77.

చూ. నోటిబీగాలు.

నోరిమాట నోరనె యుండ

వెంటనే, అని అనక ముందే.
“భగవంతుడ రక్షించు చూడెడిలు
మన్న నన్నోరిమాట నోరన యుండ
నతండు.” ఆము. 7.22.

నోరినని నుండ నేరక

శని మూడుటవల్ల,
ఏదైనా అన గూడనిమాట
అన్నప్పుడు ‘వాడి నోటికి శని
మూడి ఆమాట అన్నాడు.
నేత్తికి తెచ్చుకొన్నాడు’
అనడం నేటికీ కలదు.

“నోరిని నుండకే నో, రోరి! యకట!,
మా సమీప పూరణ మనియుం,
మరము వోయితివే.”
ఆము. 7.18.

శని మూడి, శని ముసించి
అని కూడా అనుట కలదు.

నోరుం గాదు వేయక

నోటిమీద కాయ పడకుండా,
నిరంతరాయంగా,
“ఒక నిమిషము నోరం గాదు వేయ
కేడ్చుచు.” పరమ. 1.125.
చూ. నోటిమీద కాయ పడకుండా.

నోరుం దని వాగితే సరా!

ఎవరైనా అనవసరంగా
నోటికి వచ్చినట్టు మాట్లాడు
తున్నప్పుడు అనేమాట.
“నోరుం దని వాగితే సరా! దానిలో
ఎంతో కొంత నిజం ఉండాలి.” వా.

నోరు కట్టి

ఏమీ తినక, అస్తులు పస్తులు
ఉండి.
“పాపం! ఆ తల్లి నోరుకట్టి ఆ పిల్లలను
సాకుతూ ఉంది.” వా.

ఇది జంటగా ‘నోరుకట్టి
వాయికట్టి’ అని కూడా విన
వస్తుంది.

చూ. నోరు కట్టి వాయి కట్టి.
నోరు కట్టి వాయి కట్టి
ఏమీ తినకుండా.
చూ. నోరు కట్టి.

నోరు కట్టువడు

మానము వహించు.
“గట్టిగా తిడితే వాడి నోరు కట్టువడి
పోతుంది.” వా.

నోరు కాచు

రహస్యము దాచు.
ఎవరితో చెప్ప నంటే అని
ప్రస్తావము.
“చేరి నీ కొకమాట చెప్ప వచ్చితిని,
నోరు గాచెద నన్ను నుడువుదు నీకు.”
గౌర. హరి. ద్వి. 1030-1031.

నోరు కాయలు కాచు

నోరు నొప్పి పెట్టు.
పిలుచుట ఇత్యాదువల్ల.

నోరు కాయు

పథ్యము చేయు.
నోరు కూరిపోవు
నోరు పడిపోవు.

“సారెకు నిన్ను వే గ్రచ్చి గ్రచ్చి, యేమి యడిగితి నీవు నా కేమి చెప్పి, తింతమాత్రన నోరుకూ కేమి పోయి, నకట! నిజ మాడ కి శ్లేల యంటి వీవు.” మేరా. 2. 9.

నోరు కొట్టు

జీవనము పోగొట్టు.

“ఊహో వాళ్ళ నోళ్ళు కొట్టి వాడు సంపాదించాడు. దత్తపుత్రుడు కాస్తా దాన్ని భ్వంసం చేశాడు.” వా.

రూ. నోరు గొట్టు.

నోరు చచ్చినవాడు

నోరు లేనివా డనుట.

“మొగుడు నోరు చచ్చినవాడు గనక సరిపోయింది కానీ ఈవిడ ఆటలు సాగేవా ?” వా.

నోరు చించుకొను

అఱచు, గోల చేయు.

“అంత నోరు చించుకొంటూ వెందుకు రా? మెల్లగా చెబితే వినబడ చేమిటి?” వా.

నోరు చిటిగి పోవు

అఱచుటవల్ల అనుట.

“చేసేపని ఏం లేదు, కానీ నోరు మాత్రం చిటిగి పోతుంది.” వా.

నోరు చెడ బొంకు

పచ్చి అబద్ధా లాడు.

“బొంకెడు వక్రము పూరిగాఁ జెడక.” గీర. లోకా. 18.

నోరు చేదు మేయు

దూషణోక్తు లాడు, చెడు

వాటికి పాల్పడు,

“శ్లేలబో నోశే చేదు మేయఁగఁ జూచ్చె.” తాళ్ల. సం. 11.2. భా. 65.

నోరు చేయు

ఎక్కువ మాటలాడు.

“కూడ నితునె మారుకొని మోర యెత్తినఁ, గోలమెద నో రింతకంటెఁ జేయ.” బహు. 2 61.

నోరు చేసుకొను

కోట్టు-అఱచు.

“అయిం జేవో ఆయిపోయింది. ఊరికే నోరు చేసుకుంటే ఏం లాభం!” వా.

“నువ్వు ఇలాగే చేస్తున్నా వంటే నేను నోరు చేసుకోవలసి వస్తుంది.” వా.

నోరు తిరుగు

స్వ చ్ఛ ము గా ఉచ్చరింప వీ లగు.

“ఈ సంస్కృతం మాటలు నాకు నోరు తిరగడం లేదు.” వా.

“వాడి కీ పద్యం నోరు తిరగడమే కష్టం. ఇంక అర్థమే మవుతుంది.” ? వా.

నోరు తెఱచుకొని కూర్చుండు

1. ఏదో వస్తుం దన్న ఆశతో నిరీక్షిస్తూ కూర్చొను.

“గుర్రపుపందాలలో ఏదో వస్తుం దని నోరు తెరుచుకొని కూర్చుంటే ఏం లాభం ? ఏదో ఒకటి చెయ్యాలి గానీ.”

2. ఇదే కొంత భిన్నరూపంతో ప్రాచీనసాహిత్యంలో కాన వస్తుంది.

“గతమునకును వగవ కనా, గతమునకును

నోరు దెఱచి కడుఁ గోరక దీ,నతఁ
బొందక...” భార. శాంతి. 3.30.

3. మాటలాడు.

“శిఖలు చూపకుండ శిషించిహతికి నై,
నోరు దెఱవకుండ మేర వెట్టి.....”
సృసిం. 2.118.

నోరు తెరిచినపాపాన పోలేదు

బదులాడ లే దనుట.

“అన్ని విధాల కష్టపెడుతున్నా ఆ
యిల్లాలు పాపం! నోరు తెరిచిన
పాపాన పోలేదు.” వా.

నోరు తెరిస్తే ఒట్టు

నోరెత్తకుండా ఉండె
ననుట.

“వాడు ఇన్ని అంటూ ఉంటే నోరు
తెరిస్తే ఒట్టు. బెల్లం కొట్టినరాయి
లాగా ఉన్నాడు.” వా.

నోరు తెరిస్తే తంతాను

ఒక టిట్టు.

“మళ్ళీ నోరు తెరిచా వంటే
తంతాను.” వా.

నోరు తెరిస్తే ముత్యాలు

రాల్తాయా?

పలకకుండా ఉన్నప్పుడు ఎత్తి
పోడుపుగా అనేమాట.

నోరు దెఱచి

కాచుకొని, నిరీక్షిస్తూ.

అత్యాశ పక్షి.

“గతమునకును వగవ కనా, గతమున
కును నోరు దెఱచి కడుఁ గోరక.”

భార. శాంతి. 3.301.

చూ. నోరు తెఱచుకొని కూర్చుండు.

నోరు దొడుకు

నోరు కదుపు.

“నక్షత్రకు నోరు దొడుకుట పాపంబు.”
గౌ. హరి. ద్వితీ. పం. 1303.4.

వాడుకలో నోటికి పోవుట
అన్నరీతిలో ఈ పలుకుబడి
కానవస్తుంది.

“అమ్మమ్మ. అది గయ్యాళి. దాని
నోటికి ఎవరు పోతారు.” వా.

నోరు నిండుగా గ్రోలు

నోటినిండ - కడుపు నిండ -
త్రాగు.

“కడు నొప్పెడునీరము నోరునిండఁగాఁ,
గ్రోలి.” కళా. 4.201.

నోరు నొక్కు

మాటలాడకుండ చేయు.

“ఎవ్వఁ డిది యని పల్కిన నవ్వఘాటి,
నోరు నొక్కుచుఁ గౌఁగిటఁ జేరఁ దిగిచి,
మగువచెనిలోన నలుకుడు మానుమేను,
వాసవుండ నిన్నుఁ గని కూర్మి వచ్చి
నాడు.”

జాహ్ను. 4.87.

“వాడు ఆ మాట చెప్పి నా నోరు
నొక్కేళాడు.” వా.

నోరు నొక్కుకొను

ఆశ్చర్యంతో నోరు మూసు
కొను, నోరు మూసికొను.

“ఊల్లో అమ్మలక్క లందరూ నోరు
నొక్కుకొన్నారు.” వా.

“నా దేమున్నదమ్మా! నోరు నొక్కు
కొని కూర్చున్నాను. ఈ యింట్లో
వంగితే తప్పు. లేస్తే తప్పు.” వా.

నోరు నోరే తెలుచు

అత్యాశను సూచించు అంగ
విక్రియ.

నోరు తెలుచుకొని చూచినా
డనుట నేటి వ్యవహారము.

“ఈ గల్లం బిలిచిరేని యు, పారం బగు
చింత మునిగి పలుకం డదిగల, జేరె
వివాహ మటన్నం, దోరం బగుకాంక్ష
నోరు నోరే తెలుచున్.” శుక. 2.162.

నోరు పడ :

ఒక తిట్టు.

నోరు పడిపోవు

1. మాటలు పడిపోవు.

“వా డేం చెప్పాడో అని బంధువు
లంతా చేరేసరికి నోరు పడిపోయింది.”
వా.

“వాడికి నిన్నటినుంచీ నోరు పడి
పోయింది. రేపో మాపో అన్నట్లుగా
ఉండి.” వా.

2. అటచి అటచి నోరు నొప్పి
పెట్టు.

“అని అని నా నోరు పడిపోవలసిందే
కానీ యీ పిల్ల వెధవలు నా మాట
వంటారా? చేస్తారా?” వా.

నోరు పారవేసుకొను

దుబారాగా మాటలాడు.

“అనవసరంగా నోరు పారవేసుకోవడం
ఎందుకు? వాడంతట వాడే దారికి
వస్తాడు.” వా.

నోరు పొక్కు

నోరు పూయు, నోరు మంట
లెక్కు.

పాండు, 5.198.

నోరు మంచి దైతే ఊరు

మంచిది

మంచిగా మాట్లాడడం
నేర్చితే చాలు ననుట.

“ఎంత మార మయితే నేం? నోరు
మంచి దయితే ఊరు మంచిది.” వా.

నోరు మాలిన జంతువు

నోరు లేని పశువు.

మాటలు రాని దనుట. సహ
జంగా తన కష్టసుఖాలు
చెప్పుకో లేని దనుట.

“శర్మ! యీనోరు మాలినజంతువునకు,
మొదల వర మిమ్ము వర మిమ్ము పిదప
నాకు.” కాశీ. 5.335.

నోరు మూసికొని పడియుండు

ఏమీ అనకుండా ఉండిపోవు.

“మన యిల్లా? మన వాకిలా? అని వాడు
నోరు మూసుకొని పడి వున్నాడు.”
వా.

నోరు మూసుకో :

ఒక తిట్టు.

“ఇక నోరు మూసుకో చాలు. పెద్దగా
ఏదో చెప్పొస్తున్నావు!” వా.
రూ. నోరు మయ్.

నోరు మూస్తే పెడతల వాపోవు

వాచాలుడు, వాగుడుకాయ.

“నోరు మూయడం పెడతల వాపో
యెడు.” శృసిం. 4.37.

నోరుమెంగ

మాటలు రానిది, నోరు
లేనిది.

“తన్నట్లు పలికి బ్రాబ్బంగ, మిన్నక చన
నంత నోరు మెంగయె.”

కళా. 3.251.

నోరు మెదపు

నో రెత్తు. మాటలాడు.

“అవిడ అంతనే పూ నోరు మెదపకండా
నే కూచుండి.” వా.

నోరు మెదల్పు లేని

1. ఇలా అని చెప్ప లేని.

“ఇంత దానసంపన్నత యింత శుద్ధి
యని బ్రహ్మయు నోరు మెదల్పు లేని.”
పాండు. 3.151.

2. నో రెత్త పిలు లేని.

“బ్రహ్మయు నోరు మెదల్పు లేనియ,
త్యున్నతిఁ గన్న పెన్దడలి నుత్తిత మై
వెలిచివి చెన్నగున్.” పాండు. 3.115.
“కాస్తురలవా రా పద్యానికి క్రొత్తం చెప్పి
నప్పుడు కొమ్ములు రెగిసిన పండితులు
కూడా నోరు మెదల్పు లేక పోయారు.”
వా.

“అయన ఆ మాట అనేకరికి నేను
నోరు మెదల్పు లేక పోయాను.” వా.

నోరు రాలేదు

అనుటకు మన సొప్ప లేదు.

“వాడి అమాయకత్వం చూచి యే మన
డానికి నాకు నోరు రాలేదు.” వా.

నోరు లేని జంతువులు

అమాయకులు, పశ్వాదులు.

“నోరు లేని జంతువులకే నొప్పి
ఘనము.” ఆము. 5.43.

నా. నోరు లేనిపశువులు.

నోరు లేనివాడు

అమాయకుడు, గడుసుతనము
లేనివాడు.

“నోరు లేనివా డని వాణ్ణి అందరూ
వేధిస్తున్నారు.” వా.

నోరు వాయి లేని

అమాయక మైన, నోరు లేని.

“నోరు వాయీ లేనివాణ్ణి వాణ్ణి పట్టు
కొని యేమిటిరా వేళాకోళం పట్టిస్తు
న్నారు.” వా.

“నోరూ వాయీ లేనిజంతువును అలా
వేధించడం మంచిది కాదు.” వా.
రూ. నోరూ వాయీ లేని.

నోరు విప్పితే

మాటలాడితే.

“వాళ్లన్న అన్ని మాట లంటున్నా
వాడు నోరు విప్పితే ఒట్టు.” వా.
చూ. నో రెత్తితే.

నో రూరగా :

అభిరుచి యేర్పడునట్లు.

“నో రూరంగఁ జవులు పుట్ట నుడివెద
సుమతీ!” సుమతి. 3.

నో రూరు

తిన బుద్ధి వేయు, అనుభవించ
వాంఛ కలుగు, ఆశ పుట్టు.

తిన ద గి నవ స్తువు కనబడి
నప్పుడు నోటిలో నీ రూరడం
సహజం. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“సంపెంగ పొదరింటి చక్కి గోరంటఁ
గాంచి, యును రంచు మగిడి నో రూరు
నవియు.” పారి. 3.51.

“గట్టెగుట్టల యెవఁ గ్రమ్మి గ్రమ్మి,
యున్న సకలములఁ జూచి నోరూర
సాఁగె.”

“ఆ మామిడిచెట్టు విరగఁ జాసింది.
కలమాగిన పండ్లను మాస్తుంటే ఎవరికి
నోరూరదు?” వా.

“వయసు వచ్చినమరడలుపిల్లను చూచే
సరికి వీడికి నోరూరుతుండెడి.” వా.
మా. నోటిలో నీరుారు.

నోరూ వాయీ లేని

అమాయకు డయిన, మాట
నేర్చు లేని.

“ఈ నోరూ వాయీ లేనివాణ్ణి కట్టు
కొని వేగుతున్నాను.” వా.
మా. నోరు వాయీ లేని.

నోరెండు

నోరు పిడుచ గట్టు (భయాదు
లచే.)

“చండనముస్కృతు నొసర్చి దైన్యం
బున నో, రెండన్.” కా. మా. 4.170.

నోరెండుకొని యుండు

దప్పి గొను.

“పేరెండ నొకకొంత నోరెండుకొని
యుండు, గండభేరుండంబుఁ గదిమె
నొకఁడు.” కుక. 1.263.

నోరెగయు

నోరు వచ్చు.

జగన్నా. 62.

నోరెట్టు లాడె ?

మాట లెలా వచ్చినవి?
ఎలా అలా అనగలిగావు?

“ఎఱిగె యెఱిగె మాపింప నెద నో
రెట్టు లాడె.” కమా. 2.29.

“ఇంత మేలు చేస్తే నన్ను ఇంత మాపిం
చేందుకు నీ కట్టా నోరాడింది?” వా.
మా. నోరెలా వచ్చింది.

నోరెత్తకుండ జేయు

నిరుత్తరుని చేయు.

“వాదామాట చెప్పి నన్ను నోరెత్త
కుండా చేశాడు.” వా.

నోరెత్తితే అపశబ్దాలే

అపశబ్దాల పుట్ట ఆనుట.

“వాడు నోరెత్తితే అన్ని అపశబ్దాలే.” వా.

ఇలాగే ‘నోరెత్తితే బూతులే’
యిత్యాదులు ఉన్నవి.

నోరెత్తు

మాటలాడు.

“అత్తటి భీష్మముఖ్యులగు నచ్చటి వృద్ధ
జనంబు లెల్ల నో, రెత్తక యూరవండికి
మహీశ్వరుచిత్త మెఱుంగ వన్ని.” భార. ఉద్యో. 1.319.

“వాడు అన్ని అంటూ ఉంటే వీడు
నోరెత్తితే ఒట్టు.” వా.

“నోరెత్తితే తంతాను.” వా.

“వాడేం చెప్పినా నోరెత్తకుండా
పని చేస్తాడు.” వా.

“ఇన్నిమాట లంటుంటే వాడు నో
రెత్తుతాడేమో చూడు.” వా.

నోరెఱుగనియట్టి జంతువులు
మాటలాడ నేరని జంతు
వులు.

నోరు లేని జంతువు అని
వాడుక.

“నోరె జంతువులు
పెత, మంచి జానన యిచ్చావిహార
మందు.” కుక. 1.531.

నోరెలా వచ్చింది?

ఇంతటి చెడుమాట ఎలా అన
గలిగావు?

“చూచి చూచి ఆ యిల్లాలిమీద ఈ
అభాండం వేయడానికి నీకు నోరెలా
వచ్చింది?” వా.

చూ. నోరెట్లా వచ్చింది.

చూ. నోరెట్టు లాడెడి

నోరె తొత్తుకొను

నోరు మూసికొను.

“తడవినమాటకు దగిన యుతరము,
సుడువక ప్రాజ్ఞుండు నోరె తొత్తుకొనునె.”

గా. హరి. ప్రథ. పం. 229-30.

నోడు కొట్టు

మిణకరించు.

చూ. నవుడు కొట్టు.

నోబత్తునగారాలు

రాజలాంఛనాలైన
వాద్యాలు.

న్యాయపతి

న్యాయాధిపతి.

న్యాయవాది

వకీలు.

న్యాయాధిపతి

మేజిస్ట్రేటు, జడ్జి.

న్యాయానికి కాలం కాదు

మంచికాలం కాదు.

“ఇది న్యాయానికి కాలం కాదు.”

వా.

పంక్తిరూపకుడు

ఒక పంక్తిలో కూర్చుండ
తగనివాడు. చెడువాడు.

పంక్తిరూపుడు

చూ. పంక్తిరూపకుడు.

పంక్తిభేదము

ఒకే పంక్తిలో కూర్చున్న
వారికి ఒకరికి ఒక విధంగా
మరొకరికి ఒక విధంగా వడ్డిం
చడం. తద్వారా పక్షపాతం.

చూ. పంక్తివంచన.

చూ. బంతి పక్షపాతము.

పంక్తివంచన

చూ. బంతిలో పక్షపాతము.

పంక్తులు తీరు

భోజనానికి బంతులు సాగు.

చూ. పంక్తులు సాగు.

పంక్తులు సాగు

భోజనానికి బంతులు తీరు.

పంగనామము పెట్టు

మాట వినక తిరుగబడు.

“వాడు గురువుకే పంగనామం
పెట్టాడు. నువ్వు నేనూ లెక్క
యేమిటి?” వా.

చూ. పంగనామాలు పెట్టు.

పంగించు

వెనుక చేసిన పొర బాట్ల
నన్నిటినీ ఎత్తి చూపి యేజీ
పించు.

‘అని పంగించిన వాని నప్పటికి నిష్టా
నాపము ల్వల్లికి నేర్పున గోపం బుడి
పించి.’ దశమ. 10.90.

‘పాటించి నిన్ను నేము పంగించే
వారమా.’ తాళ్ల. సం. 10.104.

పంగువుపై గంగ

తెనంతలు తా నై వచ్చు
భాగ్యము.

దయా పరత నిది సూచిం
చును.

చూ. పంగువుపై గంగవలె.

పంగువుపై గంగవలె

కుంటివానిపై గంగ ప్రవ
హించినట్లు.

వా డెలాగూ గంగదగ్గరికి
పోలేడు. అదే వచ్చుట విశే
షము కదా!

‘‘గంసారముల విమోచనము నాకాం
క్షించు, పంగువుపై గంగ రంగ
కాయ.’’ కవిక. 1.91.

‘‘...పంగువుపయినకా గంగయుం
బోలి మీరిట కేగుచెంచిన కార్యం
బును...’’ నలచ. 4.98.

పంచకరపాట్లు పడు

నానా అగచాట్ల పాలగు.
భీమ. 4.108.

‘‘పంచకరపాట్లు వడి తన్నుఁ బెంచి
విసికి, యాపదలఁ బాపి రక్షించినట్టి
తల్లి.’’ కాశీ. 4.18.

‘‘పెక్కుతెలుగుల నీరీతిఁ బెంచి విసివి,
పంచకరపాట్లఁ బడ నేపాటి యైనఁ,
బణ్యాధర్మంబు మాలోనఁ బట్టువడక.’’
కా. మా. 4.17.

పంచకు వచ్చు

శరణా బోచ్చు. ఆశ్రయించు.
‘‘పంచకువాదనంపాతిఁ, బంచత్వము
నంద లేక భావిని యిదే నీ, పంచకు
వచ్చితి.’’

పద్మ. 3.83.

పంచగవ్యము

దేవపూజలో ఉపయోగించే
మిశ్రపదార్థము.

గోమూత్రము. గోక్షీరము,
గోఘృతము, గోమయము,
గోదధి ఇందులో చేరును.

‘‘పమి పంచగవ్య మేపనికె దదీయాధ,
రాస్వాదనైర్మల్య మడఁప కన్న.’’
శుక. 3.111.

పంచ చేరు

ఆశ్రయించు.

‘‘అవిడ అక్కడా యిక్కడా తిరిగి
ఆఖరుకి వాళ్ల మేనమామ పంచ
చేరింది.’’ వా.

పంచటరుగు

చూ. పంచతిన్నె.

పంచతన్మాత్రలు

శబ్ద స్పర్శ రూప రస గంధ
ములు, పంచభూతముల
గుణములు.

పంచతిన్నె

ఇంటిముందున్న పంచ
టరుగు.

పంచత్వము పొందు

చూ.

కాశీ. 5.26.

పంచప్రాణాలు

ప్రాణావవ మనుట.
“అ పిల్లంటే వాళ్లతల్లికి పంచ
ప్రాణాలు.” వా.

పంచప్రాణాలు అప్పుగించు
మహాదరంతో, అతి ప్రేమతో
చూచు.

“కూతు రంటే అవిడ పంచప్రాణాలు
అప్పుగిస్తుంది.”
రూ. పంచప్రాణాలు విడుచు.

పంచబంగళ మగు

చెల్లాచెవ రగు.

“వారల దర్శించువారి దుష్కృతములు,
పంచబంగళ మై పాటు ననిన.”
కైమి. 2.109.

“చట్ట(ప)పై పోక రై చనిరి గంధ
ద్యులు, గరుడులు పంచబంగళ మైరి.”
పారి. 5.37.

“ఎట్టి పెట్టులు దనమీద నెక్క లేక,
పంచబంగళ మై పోవ.”
కా. మా. 2.125.

పంచభూతాలు

పుణివి, అప్పు, తేజస్సు,
వాయువు, ఆకాశము.

పంచము పా డగు

పాటిపోవు.

“బంటులేనము దించి పంచము పా డైరి,
గరుడులు యక్షులు గగనచరులు.”
వరాహ. 3.59.

పంచల దోయు

పాటద్రోలు; పాడు చేయు.

“బహుసం సారము తెలఁ బంచలఁ
కోసినవాడ.” తాళ్ల. సం. 9.22.

పంచల సుండు

పడిగాపులు పడియుండు.

అనుగ్రహమున కై వేచి
యుండు.

“పంచల సున్నాడ నన్నఁ బాలించ
వయ్యా!” తాళ్ల. సం. 11.65.

పంచవింశతీలీలలు

శివుని ఇరవై అయిదు లీలలు.

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 664.

పంచాగ్నిమధ్యములో....

నాలుగు వైపులా నాలుగు
హోమకుండాలు త్రవ్వి, పైన
సూర్యుడు అగ్నిలా మండు
తుండగా తపస్సు చేయువట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

పంచాగ్నులు

జ్ఞానాగ్ని, కాలాగ్ని, యుధా
గ్ని, శీతాగ్ని, కోపాగ్ని.
ఆత్మ, పాద, నాభి, హృదయ,
నేత్రములలో నుండు నని
ప్రతీతి.

పంచాశమనిషి

అస్తవ్యస్తవు అల్లరిమనిషి.

పంచి పా లిడు

కోసి పాళ్లు వేయు.

“నీ, పలలములు నీకు నోడిన,
పలభుక్తులమునకుఁ బంచి పా లిడు
వాడక.” కవిక. 2.211.

పంజులకమ్మలు

రత్నతాటంకములు.

“బంగారు దక్కుఁ జెక్కులను
బంజాల కమ్మలదాలు చిందు
క్రొక్కంగ.” ఉ. రా. 3.81.

పంట పగ పట్టు

కక్ష గట్టు.

“మచ్చరమన నమ్మదనుడు, పచ్చని
విలుఁ బూని పంటపగ వట్టెఁ జెలీ!”
శుక. 1.487.

పంటలు పండు

ఆదృష్టము ఫలించు.

“...వెదికంబు, వాని చచ్చెను కర
ణాలపంట పండె.” నందక. పు. 39.
రూ. పంట పండు.

పంటించున ట్లగు

తడబడు.

“మాడ్కులపం బంటించున పై
కొని...” భాస్క. యుద్ధ. 494.

పంటిబలం కలవాడు

భోజనపుష్టి కలవాడు.

“పంటిబలం ఉంది కనక బాగా
తింటాడు.” వా.

పంటెడుపాలలో నొక్క చల్ల

బొట్టు చేమిరి

మంచి ఎంత ఉన్నా చెరుచు
టకు కొంచెమే చాలు
ననుట.

పాలు ఎన్నయినా చేమిరి
ఒక్కబొట్టు చాలును గదా!
తాళ్. సం. 10.77.

చూ. పన్నినదొంతులపై.....

పండగించు

నిలబడి పోవు.

“పండగించుచు గూడఁ బఱచుచు.”

“పండిరా. ప్రభ. పురా. పుట. 229.

పందా ? పాదా ?

పోయినపని నెఱవేరినదా
లేదా అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“పండో, కాదుయో పోయినకార్యం
బటన్న.” ప్రభులింగ. 4.38.

“వివరా లన్ని తరువాత విందాం గానీ
ముం దీ ఒక్కమాటా చెప్పు. పండా?
కాయా? వా.

కార్యనాశల్యాసేకీ పండు,
విఫలతేకు కాయ చిహ్న
ములు.

పండియు పొల్ల పోవు

చేతికి వచ్చినది నోటికి అందక
పోవు.

పంట పండియు వ్యర్థ మయి
పోయిన దనుట.

“కడున్ రథసంబున నాడుమాటలుం,
బండియుఁ బొల్ల పోయె నని బ్రాహ్మణి
లోపల నేడ్చునేడ్చు.”

ఉ. హరి. 2.26.

పండి రాసు లగు

ఎక్కు వగు.

“పండి రాసు లాయెఁ గీర్తిప్రతాపము
రెల్ల.” తాళ్. సం. 1.3.

పండ్లిగిల్చు

నవ్వు; వెక్కిరించు.

“తరుణులు నవ్వుచుఁ దను చూడ
మేను, పరపి ఘుంకించుచుఁ బండ్లి
గిల్చుచును.” ద్విప. జగ. పు. 177.

పండు ఒలిచి చేతి కిచ్చినట్లు

అతి విశదముగా.

“అయిన ఏం పాతం చెప్పినా పండు
ఒలిచి చేతికి ఇచ్చినట్లు చెప్పుతాడు.”

వా.

చూ. ఆరటిపండు ఒలిచి...

పండుగ పట్టము

పండుగ.

జం.

“పండుగ పట్టం చెనను, గొం డని
యొకకాసు నీనికూసే నిసీసీ, లండును
వెడలంగఁ దోలుము, బండాటము వీని
వలపు పని కా దిచటకా.”

భట్టాచ. ఆ. 5.

“ఒక పండువ పట్టంబున, నొక
యూరట మైనజేళ నొక్కొకతటి.”

నిరం. 2.127.

పండుగ సేయు

విందు చేయు.

“భక్తమండలికి బండు(గ)వు సేయు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 304.

చూ. పండువు సేయు.

పండుగొలలు

పండ్ల గెలలు.

“మానితాప్యశోవిమానమాలిక లోలిఁ,
బాలియు మ్రానఁ బండుఁ గొలలు
గాఁగ.”

కమా. 11.18.

పండుటెండ

సంధ్యాతపము.

“పండుటెండ దయలు పల్లవద్యు
తులతో, మెండుకొనఁగ.”

సింహా. 4.93.

పండువంటి వయసు

అతివృద్ధాప్య మనుట.

“పండువంటివయసు బలుకాఁ తురము
సేయ, జవతపంబులకను జాల లేడు.”

భచే. 3.57.

పండువంటి సంసారము

చక్కగా నున్న కాపురము.

“అది పండువంటి సంసారాన్ని పాడు
చేసుకొని ఆ వెధవతో లేచి
పోయింది.”

వా.

పండువులు పర్వములు

పండుగలు-ఉగాది మొదలై

నవి. పర్వములు పూర్ణిమా

ఆమావాస్య గ్రహణాదులు.

ఆలవాటున రెండూ కలిపి

దాదాపు ఒకే ఆర్థంలో ఉప

యోగిస్తారు.

జం.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 183.

చూ. పండుగ పట్టము.

పండువు సేయు

విందు సేయు.

“భక్తమండలికి బండువు సేయ.”

పండితా. పర్వ. ద్వితీ. 304.

“చుట్టా లొచ్చా రని పండుగ
చేశాము.”

వా.

“ఈ శోభా మాయింట్లో పండుగ
చేసుకొన్నాము.”

వా.

పండుగ నాడు వంట కా

లెక్కువ చేసుకొని ఆర

గించుటద్వారా వచ్చినది.

పండువెన్నెలలు గాయు

వెన్నెల బాగా కాయు.

పూర్ణచంద్రిక వెలయు.

“ధర్మకాస్త్రనిరూపితాషధ, : క్రమ

మలఁ బండువెన్నెలలు గానె ధరా
స్థలి మోహనంబుగన్.”
కా. మా. 2.136.

పండ్లు కొఱికికొను

కోపపడు.

కోపము వచ్చినప్పుడు పండ్లు
కొఱుకుటపై వచ్చిన పలుకు
బడి.

“కోకిలాడుడు పండ్లు కొఱికి
కొనియె.” కాశీ. 7.31.

పండ్లు కొఱుకు

కోపపడు.

కోపాన్ని సూచిస్తూ పండ్లు
కొఱుకుట పరిపాటి. దాని
ద్వారా యేర్పడినపలుకుబడి.
నైష. 7.130.

“అత్తగారికిని దీర్ఘాయు విచ్చినయట్టి,
బ్రహ్మదేవునిమీఁదఁ బండ్లు కొఱుకు.”
శుక. 2.505.

పండ్లు కొఱుకుకొను

కోపము వచ్చినప్పుడు చేయు
చేష్ట. దానిమీద వచ్చిన
పలుకుబడి.

“...బాపు తుంబురుఁడా యంచుఁ
బండ్లు గొఱుకు, కొంచు లోలోన
నుడికిలి...” కళా. 2.85.

పండ్లు గీటు

పండ్లు కొఱుకు.

“అనినం బండులు గీటికొంచు వృద్ధ
యం బల్లాడుబాణాసురుండు.”
ఉ. హరి. 5.278.

పండ్లు పేచు

పండ్లు కొఱుకు.

“వే, కొంపవఁ బా మృతంచు మిణు
గురు జరింపఁగఁ బండ్లు టిట మేఁ,
గంపము వుట్టు...” హంస. 5.66.

పండ్లు పీకి బెండ్లు కట్టించు

దండించు, శిక్షించు.

కేవలం తిట్టుగా ‘పండ్లు పీకి
బెండ్లు కట్టిస్తాను’ అన్నట్లుగా
కూడా వినవస్తుంది.

“ఆ ఊళ్లోనూ యిలా ప్రవర్తించా
వంటే పండ్లు పీకి బెండ్లు కట్టిస్తాను.”

వా.

రూ. పండ్లు పీకి బెండ్లు పెట్టు.

పండ్లు రాలునవుచు

ముసలీతనములో.

“పండ్లు రాలునవుచు పణ్యవృద్ధ
విషంబు.” నిరంకు. 2.44.

పంత మాడు

పందెము వేయు.

“నరకునిఁ జంపువాడ, నందఱును
జూడ నని పంత మాడుహరికి.”

ఉ. హరి. 1.121.

పంతము చూడ గదే

నేను చెప్పినట్టే కాగలదు
చూడు అనుట.

“...బంతము చూడఁ గదే యని
పల్కినఁ, బంతము చూడఁ గదే యను
చున్.” కళా. 3.206.

పంతము చెల్లించు

ప్రతిజ్ఞ నెఱవేర్చు.

“బలభేద్యాది సురాధిపాః బలం
నా పంతంబు చెప్పింప...”
కీర. 2.85.

పంతము చెల్లు

పంచెము చేరు.

“మథ్యాగర్వగర్హవిడంబనుఁ డైనన్
వినిపింతుఁ గా కతని కీ పంతంబుఁ
జెల్పింతునే.” ఉ. హరి. 3.11.

పంతము లాడు

1. పంచెము వేసికొను.

“తమిఁ బూదీఁగెలఁ దూఁగులుయ్యె
లలఁ బంత లాడుమఁ దూఁగు నా,
కొమరుంబ్రాయపుగప్పి గుబ్బెతల...”
కళా. 1.149.

2. పంతములు పలుకు.

“కండ గరువంపుమాటలు గావు
సుమ్ము, చూడు సుమ్ముని పంతంబు
లాడుకొనుచు.” మను. 4.34.

3. సవాలు చేయు.

“పంతము లాడుచుక బదరి పైఁ బడ.”
విజయ. 3.146.

పందల యెత్తు

పంగలగట్టకు కట్టి తలను
పై కెత్తు.

ప్రచ్చి తల అని పదార్థ
సూచిక - సరి కాదు.

కట్టకు చెక్కి పై కెత్తు,
పంగల కట్టెతో పై కెత్తు.

“ఖిలుఁ డని వజ్రచేయి విటుగంగ
వడిక బడ మోఁది గెల్చి దొ, ర్బలమునఁ
దాకి యజ్ఞతల పందల యెత్తిరి.”
కమా. 2.73.

“బలిఁ జేరి వట్టి రాహుతల పందల
యెత్తి.” కమా. 11.96.

పందిబిదాగుగా

పందిటివలె, పందిలి వేసి
నట్లుగా.

దట్టముగా అల్లుకొని అనుట.
“అంతరిక్షమున నత్యంతంబు దట్టమై,
పందిటిబాగుగాఁ బర్వనవియు...”
కళా. 6.8.

పందిని నంది చేయు

యధార్థాన్ని తలక్రిందులు
చేయు.

“వాడు పందిని నంది చేయ గలడు.”
వా.

పందిని నందిని నందిని పందిని
చేయు

పై యర్థమే.

పందిపోటు

ఒక రక మైన యీటె.

“...పందిపోటు లమ్ములు, వలలు
తెరలు దీమములు సివంగులబోసుల్.”
పరాహ. 4.71.

“పసిడి కామల నొప్పు బలుపంది
పోటు, వెనఁ బూని...”
నవనాథచరిత్ర. పుట. 37.

పందిరి మందిర మగునా?

సామాన్య మైనది గొప్పది
కాదు అనుపట్ల ఉపయో
గిస్తారు.

గువ్వలచెన్న. 1.

పందిరి వెట్టు

1. కప్పిపుచ్చు, పైకి అంద
ముగా కనబడునట్లు చేయు.

కంప కట్ట మొదలయిన
యెగుడుదిగుడు లన్నిటినీ
లేవ లల్లించి పందిరి వెట్టి
నప్పుడు కప్పివెట్టడం జరుగు
తుంది.

“మాటల తేటలం బందిరి వెట్టి.”
పాండు. 3.24.

2. చల్ల బఱచు.
“మాటలను బందిరి వెట్టి.”
విప్ర. 4.23.

పందెంచు గొను
పణముగా నొడ్డి ధనమును
గెలుచుకొను.
“తప్పుక శకవియంతటివాని నైన
జ్ఞా,దంబున గల్పి పందెంబు
గొనగ.”
శుక. 2.502. ప. క్రింద F. N.

పందెము మోచు
పందెము వేయు.
“పరగ నాపెమీద పందెము మోచె
నట.” తాళ్ల. సం. 3.163.

పందెము నలుచు
పందెము వేయు.
నైష. 5.79.

పంపులు పంపు
ఆజ్ఞాపించు.
“దెసల పంపులు పంపేధీరుడవు నీవె
కా నేనమొదలాలా.”
తాళ్ల. సం. 5.158.

పంపు వెట్టు
ఆజ్ఞాపించు.
“అని బలంబుల గర్జనందనునిమీదఁ,
బంపు వెట్టిన.” శైమి. 2.47.

పంపు నేంచు
ఆజ్ఞాపించు.
“ఓజ్జ్వో నమరముఖులు పంపు
నేను.” గా. హరి. ప్రభ. పం. 49.

పంబలపాట
పంబ ఆను వావ్యవిశేషంతో
ఒక తెగవారు పాడేపాట.
“పంబలపాటలఁ బాడు మందువో.”
గుంటూ. పూ. పు. 23.
చూ. ఆసాదిపదం.

పకాపక నవ్వు
ధ్వన్యనుకరణము.
“అ,క్కన్నులకల్కి మాటకుఁ బకా
పక నవ్వె విపక్వమీనము.”
శుక. 3.230.

పక్కకుదురు
(?)

పక్కపుండు పెంచు
విరోధం పెంచు.

పక్కబెదురు
పక్కలో బల్లెం లాంటిది.
“వొంగసుంక డంటే ఆ ఊరి కంతా
పక్కబెదురు.” వా.

పక్కలో బల్లెము
హృదయశల్కము.
నిరంతరధయహేతువు.

“ఆరెడికి పీడు పక్కలో బల్లెంగా
తయారయ్యాడు.” వా.

పక్కుగొన నేయు
గాటముగా నేయు.

పక్క పక్కవ అనే అర్థం
ఉన్న దేమో? స్పష్టంగా
లేదు. అలోచనీయము.

“అద్దేవికిం గామాధికారంబు నేని
పరమేశ్వరున కెఱింగించి పక్కకొన
నేయును నని.” కుమా. 5.29.

పక్కన నవ్వు

నవ్వుట లోని ధ్వన్యను
కరణము.

“అమాట వినగానే నాకు పక్కన
నవ్వు వచ్చింది.”
రూ. పక్క మని నవ్వు, పక్కన
నవ్వు.

పక్ష మగు

సహాయ మగు, తో డగు.

“కైరవాపుండు తనకు బక్షంబు
గాఁగ.” జైమి. 1.27.

పగగోలు

పగగొనుట, శత్రుత్వము
వహించుట.

“ఇప్పు డీ, కొండుకవాని నమ్మి పగ
గో లిది కార్యమె?” కుమా. 10.164.

పగ చాటు

1. శత్రుత్వమును వెలి
బుచ్చు.

“ఘోడికోడలు పగ చాటి పిడ
నాడు.” కుక. 3.291.

2. మన మింక విరోధుల మని
చెప్పు.

“అనుచు బగ చాటి పోయినాఁ డర్థ

రాత్రు, సమయమున శస్త్రనిహతి మజ్జ
నకుఁ జంపె.” మను. 6.50.

పగటివేషగాడు

అడంబరంగా వేషభాషలు
ధరించినవాడు.

“ఏమిటా! ఆ జరిపించలూ అపి!
పగటివేషగాడిలాగా.” వా.

పగటు లాడు

దూషించు.

“ఉన్నతి నాలలో నుండి పూర
కేమాయ, న్నాపైఁ బన్నితే నిన్నే
సాలసి పగటు లాడెను.” తాళ్ల. సం. 7.221.

పగ నీగు

పగ సాధించుకొను.

“పీఁడె, పగ నీఁగఁ గలండు.”
భాస్క. యుద్ధ. 1067.

పగ నీగుట

పగ తీర్చుట.

“నాఁట నుండియున్, వంత మనం
బులోఁ జనదు నాపగ నీఁగద నేడు
నీకృపన్.” పారి. 2.75.

పగలుచీకటి

నల్లనివాడు. పగలే చీకటి
కల్పించునంతటి నలుపు
అనుట.

“సిరి దొలంకెడి పగలు చీకటా యితఁ
డేమి.” తాళ్ల. సం. 1. పు. 25.

పగలుదివిటీలు

రాచమర్యాదను తెలుపు
ఆచారము.

పగ లయినా సన్యాసురూ.

రాజులూ మొదలయిన

గొప్పవారు విభులూ మెదలు

నప్పుడు పట్టు దివెట్టలు.

“ధ్వజవారహతి నార వైద్యతా
గ్నులఁ గూడి, పగలు దీవెలవారు పంజా
లెత్త.” మను. 5.52.

చూ. పలుపంజాలు.

పగల్వత్తి

మతాబు.

“వెలిదీవిలో నున్న వెన్నుని సన్నిధిఁ,
బట్టిన బలుపగల్వత్తి యనఁగ.”

ఉ.పా. 2.24.

పగవాడికి కూడా వద్దు

భరింప రానిది అనుట.

“ఈ ఆగచాట్లు పగవాడికి కూడా
వద్దు.” వా.

“ఈ వల్లమాలిన కావరం పగవాడికి
కూడా వద్దు.” వా.

చూ. ఆగచాట్లు.

పగిదివోలె

వలె. ఉపమానాచకం.

కమా. 9.64.

చూ. అట్టులవోలె.

పగంపట్టు

ఒక పగముదూరము నేల.

“వారింటికి మాయింటికి పగంపట్టు
దూరం.” వా.

“వాడిచేనికీ మాచేనికీ పగంపట్టు వీరే
అడ్డం.” వా.

చూ. ఎన్ని చాళ్లపట్టు.

పగము పేను

నారతో తాడుగా పేను.

“వలెవాలు వైచిన వలిపెనాలువ
చించి, వైచించి పట్టాలుగాఁ జేసు
చుండు.” రాజగో. 5.45.

పగ్గెల దోపు

ప్రగల్భములు వలుకు.

“ఓరి యగ్ని! సిగ్గు లేక యెన్నె పగ్గల
బాధ్యేపు నెలు నెలువరా!

శ్రీమా. పు. 29.

పచారీకొట్టు

పచారీ దినుసులు అమ్ము
కొట్టు.

కొత్త. 259.

పచ్చరచ్చూర మగు

అపుహాప మగు, వలపుల
జిమ్ము.

“గాంధర్వమునఁ బెండ్లి గ మ్మని
నంతనే, పచ్చకప్పుర మాయె భామ
పల్కు.” విజ. 3.12.

పచ్చ గందని

పసిమి కోల్పోని, ఎండి పోని
అనుట.

“పచ్చ గందనికూర లేర్పడమఁ
జూచి.” నైష. 6.119.

పచ్చగడ్డి వేస్తే భగ్గు మను

ఎవరో యిద్దరికి విపరీత మైన
పగ అనుపట్లు ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“వా రిద్దరి మధ్య పచ్చగడ్డి వేస్తే భగ్గు
మంటుంది.” వా.

పచ్చగరిక కాలము

అశాశ్వతము, చంచలము.

“పచ్చగరికకాలము ప్రపంచములో
బ్రతుక.” తాళ్ల. సం. 10.24.

పచ్చడికి నఱకీనట్లు
ముక్కలు ముక్కలుగా.

“అడ్డంబు చొచ్చి మచ్చరికంబునం
బచ్చడికి నఱకీనట్లు కొమ్ములు
విఠిచియ.”

ఉ. హరి. 4.229.

పచ్చడి చేయు

నలియ గొట్టు, నుఱుమాడు.

“కౌరి కరాసిధారచే, బచ్చడి చేయఁగా
జముని బాసనముం బురుడించుచోటి
కిన్.” ఉ. హరి. 4.196.

“ఎచ్చట కేగినకొ విడుతునే పటు
బాణపరంపరాహతికొ, బచ్చడి నేయు
వాడ.” రాజకే. 2.79.

పచ్చన

సాభాగ్యము.

కొత్త. 240.

పచ్చనికొంప మాపు

కలకల లాడుతున్న సంసా
రాన్ని కూల్పు.

“...పచ్చనికొంప మాపఁ బాడియె
పుత్రా!” పాండవ. ప్రవా. 51.

పచ్చవందిరి

పచ్చని ఆకులతో కట్టిన
పందిరి.

శుభకార్యాలలో ఇలా
కట్టడం వాడుక.

కమా. 9.3.

పచ్చపయికము గుఱ్ఱము చచ్చిన
దాకనె

పచ్చపైకం గుఱ్ఱం చచ్చే
వరకే.

అనగా గుఱ్ఱం బతికి ఉండే
వరకే దాని విలువ అనుట.

ఏనుగు చచ్చినా బతికినా
వెయ్యివరహాలు. గుఱ్ఱం
విలువ చచ్చేవరకే. అనగా
బతికి ఉన్నంతవరకే.

“పచ్చపయికంబు గుఱ్ఱము, చచ్చిన
దాకనె యటన్నసామెత.”

నిరంకు. 2.137.

పచ్చపూ నగు

అరు దగు, కనబడని దగు,
సూక్ష్మ మగు.

“సాలపుర బయ్యెద జేఱి చూతు న
న్నంతనే, పచ్చపూ సాయెఁ బో
పడఁతి యాదు.” విజ. 3.12.

చూ. నల్లపూస యగు.

పచ్చపైకము

రొక్కము, నగదు.

ఎఱ్ఱని ఏగాని వంటిది.

“పచ్చపైకంబు నిందులో వెచ్చపలుప,
నెన్ని చెప్పిన మాట లిం కేటి కనిన.”
హరి. 4.199.

“ఎల్ల ధనమును ధనగుఱ్ఱం దెఱుక
మాలి, పచ్చపయికంబు లేకండ వెచ్చ
పఱిచె.” విక్ర. 7.124.

“పచ్చపైకము గూడఁ బడినది లేదు.”
గౌ. హరి. ద్వి. తి. పం. 153.

పచ్చపొడుచు

పచ్చ పోయు.

ఒకవిధ మైన పసరుతో
వానితో సూదితో పొడు
స్తారు. అది ఎన్నటికీ చెఱ
గదు.

“పచ్చ పాడిపించుకోవడం ఈనాడు
అలవాటు లేదు.” వా.

పచ్చము పా డగు

చెల్లాచెద రగు.

“...నేనె ల్లనం, బచ్చముపాడుగా
వితిగి పాఱి ధనంజయుఁ డడగించు
చున్.” జై.మి. 4.20.

చా. పంచము పా డగు.

పచ్చల కలయంపి

ముత్యాలముగ్గువలె పచ్చల
కలయంపి కూడా జానపద
కథలద్వారా వచ్చినది.

పచ్చి....

అచ్చం.

ఈమాట చాలావాటితో
చేరి పచ్చిదొంగ, పచ్చి
అబద్ధం వగైరాల నూపంలో
వినవస్తుంది. అలాంటివి క్రింద
కొన్ని ఇస్తున్నాము.

పచ్చి అబద్ధం

శుద్ధ అబద్ధం.

“వాడు చెప్పిందంతా పచ్చి అబద్ధం.” వా.

పచ్చి ఆంధ్రుడు

ఆంధ్రేతరు లందరూ చవట

లన్నంతదాకా వెళ్లే ఆంధ్రు
డనుట.

నిరసనలోనే దీనిని ఉపయో
గిస్తారు.

పచ్చికని

విపరీత మైనకని.

“పచ్చికనితో వాడు వారిమీదికి ఎగ
బడ్డాడు. గొంతు కోసి రక్తం తాగు
తాడా అనిపించింది.” వా.

పచ్చిగంగ

కసినం మంచినీ శ్లయినా.

“మూడురోజుల నుంచీ వాడు పచ్చి
గంగ ముట్ట లేదు. నీవు పిలిస్తే తప్ప
లేచేటట్లు లేదు.” వా.

పచ్చితురక

కసాయివాడు, అతిక్రూరుడు.

“వాడు పచ్చితురక. దయాదాక్షిణ్యం
వాడి కక్కడివి?” వా.

పచ్చితేనె

అప్పట మైన కాచని తేనె.

పచ్చి దేరగ బల్కు

బూతులు మాటలాడు.

“ఇచ్చకం బిగుతోత బచ్చి దేరగఁ
బల్కు, ముద్దిడరా యని యొద్ద
కరుగు.” హంస. 2.104.

పచ్చిదొంగ

నత్తిదొంగ.

“ఆ పచ్చిదొంగ ను నమ్ముతా
వెందుకు?” వా.

పచ్చిపలువ

చాలా దుర్మార్గుడు.

“వాడా! పచ్చిపలవ! వాడు మర్యాదగా ప్రసక్తి చేసి పలవ నమ్మకాదు?”

పచ్చిబూరు

బండుబూరు.

“కుల లేని పచ్చిబూరులకు బుంగ.”

శ్రవ. 2.56.

పచ్చిచోగముది

చాలా వ్యభిచారిణి.

“అవిడ సంసారి అంటే ఎవ రొప్పుకుంటారు. పచ్చిపోగండి.”

పచ్చిమాల

పరమనీచుడు.

“పచ్చిమాలవు నీవు పాపాత్మ.”

వర. రా. వా. పు. 179. పం. 1.

పచ్చిమాలలు

అచ్చం మాలలు.

“మాలండే యీతని మాలండే త్రాటి, మాలలు భువి పచ్చిమాలలు గాక!”

బస. 7.188. పుట.

పచ్చి వడగండగ్లగుళ్లు

అశాశ్వతములు.

తాళ్ల. సం. 7.84.

పచ్చివిషము

చేదు - విషప్రాయము.

“కై నా ఎవరు తాగుతారు? పచ్చి విషం.”

“వాడు మాటల్లోనే పచ్చివిషం కక్కుతాడు.”

పచ్చి వెచ్చి

ఉచ్చిపచ్చి, అపరపక్వ మైన.

“పచ్చివెచ్చి చదువుల శ్రమయొగలేనా!”

తాళ్ల. సం. 10.220.

పచ్చిచోదా

పచ్చిపలవ.

“వా డీమధ్య పచ్చి పోదా అయి పోయాడు. మునుపటి వాడు కాదు శోయ్.”

పచ్చి నేయు

అటడి చేయు.

“హెచ్చరిక ము అచితి నింక నెల్ల నమ్మ, పచ్చి నేయకురా యింక పడి వేలు వచ్చెను.”

తాళ్ల. సం. 3.47.

పటపట పండ్లు కొంటుకు

పండ్లు కొంటుకుటలో ధ్యన్యను

కరణము.

“పటపటం గపాలపంక్తులం బగులం గొటికి.”

మను. 4.118.

పటాటోపం

డాబు, దర్పము.

“వాడి పటాటోపం చూచి మన మేవో భయపడి పోతామని అనుకున్నాడు.”

వా.

“పటాటోపో భయంకరః.”

పటాటోపో భయంకరః

వట్టి అడంబరమే అనుట.

పంచతంత్రంలోని మేకపోతు

కథపై వచ్చినపలుకుబడి.

స్ఫటాటోపమే పటాటోపముగా మారిందని కొందఱు.

స్ఫట మనగా పడగ. పడగ

యెత్తడం తప్పితే యేమీ

చేయలేని పామును బట్టి

వచ్చిందని వారి భావం.

పటాపంచం బగు

పటాపంచ లగు.

“పటాపంచం లై దురితంబు లెల్లఁ జరఁగా.” విజయ. 2.65.

పటాపంచ లగు

1. చెల్లాచెవరు లగు.

“పన్న గేంద్రులు పటాపంచ లైరి.” పారి. 5. 37.

2 బెదరి పాటిపోవు.

“కన్నదే గాతి గా కిన్నరుల్ సురిగిరి, పన్న గేంద్రులు పటాపంచ లైరి.” పారి. 5.

పటాపంచు జేయు

ఛిన్నాభిన్నము చేయు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“తెలిసి ముద్రాసనంబుల మేని పని గొని, పాపపూరుషుఁ బటాపంచుఁ జేసి.” పాండు. 2.8.

చూ. పటాపంచలు చేయు.

పటితళించు

1. ఆపు అని సూ. ని.

పటితళిను - కన్నడం.

“ఊర కత్తకు దాయ ముగ్గడించినఁ గాని, పట్టి వేయకు మని పటితళించి...” ఉత్త. హరి. 3.122.

2. కొట్టు.

“బాహు వెత్తి చట్టిలనఁ బటితళించి.” ఉత్త. హరి. 6.85.

పటితాళించు

చప్పట్లు గొట్టు.

“పటితాళించుచు నవ్వె.” క్రీడా. పు. 24.

పటితళించున కిది దూషాంత

రమా? తెలియును.

పట్టంబు గట్టు

పట్టాభిషేకము చేయు, ఆధిపత్య ముప్పగించు.

“ఈ పురంబు నూతనంబుగ నిర్మించి నిన్నుఁ బట్టంబు గట్టినది నీకు విదితంబైనది చెప్పి నేల...” కళా. 8.185.

పట్టపగ్గాలు లేవు

వాని ఓరగబాటుకు అడ్డు లేదనుట.

“ఆ చిన్న ఉర్యోగానికే వాణి పట్టపగ్గాలు లేవు. ఇక పెద్దదే వస్తే ఇక ఎలా ఉంటాడో?” వా.

పట్టవేసుగు

రాజగజము.

లక్ష. పీఠి. 32.

పట్టము గట్టు

రాజ్యాభిషిక్తుని చేయు.

“లోహితాస్య, బట్టంబు గట్టింతు.” గా. హరి. ప్రథ. పం. కి. 2370-71. రూ. పట్టంబు గట్టు.

పట్టవర్ధనము

నామాలు.

“అట్టై కొందఱు దురితము లన్నియు నేక మని, పట్టవర్ధనము నెత్తి బెట్టి చూపిరి.” తాళ్ల. సం. 7.36.

పట్ట శక్యం కాదు

పట్ట పగ్గా లుండవు.

“వాడికి మూడో బహుమానం వస్తేనే పట్ట శక్యం కావడం లేదు. ఇక

మొదటి బహుమానమే వస్తే యేం కళ్ళో?” వా.

పట్టాభిషిక్తు దగు
రా జగు.

నా. మా. 95.

పట్టాలు తప్పు

గతి తప్పు, సిరత కోలుపోవు.
రైలు పట్టాలమీద నడుస్తూ
ఉన్నది పక్కకు తొలగితే
పట్టాలు తప్పుడం అంటారు.
ఈసితి అలాంటి దనుట.
అలా యిటీవల యేర్పడిన
పలుకుబడి.

“వాడి మనసు పట్టాలు తప్పింది.” వా.

పట్టించుకొను

ప్రమేయము కల్పించుకొను.

“వా దెవ రే మనుకొన్నా పట్టించు
కోడు.” వా.

“ఇంట్లో ఏ ముందో ఏమి లేవో
పట్టించుకో వండా కూర్చుంటే
యెలాగు?” వా.

పట్టి కట్టాడు

పట్టుకొని చుట్టుకొని బాధ
పెట్టు.

“పట్టింప రని చెండి పరింప రాదు,
కట్టి కట్టాడుడు వడి దీగలట్లు.”
పండితా. ప్రభ. పురా. పుట. 318.

పట్టి చూచు

పరీక్షించి చూచు.

సరకు నాణ్యాన్ని పరీక్షించు.

టలో పట్టి చూచుట పై
వచ్చినపలుకుబడి.

“వా దేమాత్రం చనునకొన్నాడో
కాస్త పట్టి చూడా అని ఉంది.” వా.

పట్టిచ్చు

గుట్టు మట్టు తెలియ జేయు.

“పదిలముగ నీవిధము పట్టియవండినను,
చదువు అనుచును మున్ను చదివేటి
చదువు.” తాళ్ల. 1 సం. 189 పు.

పట్టినకాయ పం దగు

పట్టిన దెల్ల బంగార మగు
వంటిది.

రామచం. 60.

పట్టిన కేలు పట్టినట్లే యుండగా

ఉన్న దున్నట్లే యుండగా.

“నీ చిగురుటాకుంబోడి మూరంబు
వట్టినకేల్ పట్టినయట్ల యుండోదృఢ
మప్పిం బూని...” కళా 3.152.

పట్టినచెఱుబు

బందీలు, బంధితలు.

“రాక్షసాధీశు పట్టినచెఱు రెల్ల విడిచి.”
కమా. 12.194.

పట్టినతావున

ఎక్కడ బడితే అక్కడ.

“నిమ్మపండ్లు మాత్రం పట్టిన తావున
దొరుకుచున్నవి.” కాశీయా. 87.

పట్టినది యెల్ల బంగారం

ముట్టినయది ముత్యముగ

అదృష్టకాల మనుపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

నానా. 29.

పట్టినది విడువకుండు

గట్టి పట్టుదలతో ఉండు.

“మనసు తాయి నేసి కరంగవు మఱి నీ,
పట్టినది విడువ విడక నిన్నిట్టటన
నేల.” మను. కె.95.

“వాడు పట్టినపట్టు వదలడు.” వా.

పట్టిన దెల్ల బంగార మగు

అదృష్టము కలిసి వచ్చు.

“వాడు పట్టిం దలా బంగారం గా
ఉండి. ఇ దొకదశ.” వా.

పట్టినపనులు

చేపట్టిన కార్యములు.

“పట్టిన, పనులు దీర్పంగ నమర్పంగ
సమర్థుడవు.”

మర. రా. కిష్కి. పు. 527. పం. క్తి. 16.

పట్టి పల్లార్పు

నాశనము చేయు.

“పట్టి పల్లార్పు కేపట్టున దయఁ జిల్కు,
మనసు గల్గినయట్టిమగఁకు గలిగె.”
హంస. 4.146.

పట్టి పాలార్పు

నాశనము చేయు.

“పట్టి పాలార్చెదరు మీరు పాండు
సుతుల, నీవు భీష్ముండు నలిగిన నేవత
లకు, నైన మార్కొన వచ్చునే?”
భార. భీష్మ. 2.280.

“...మార్పుము కాలయాపన మమర్పక
యప్పితాశఁ బట్టి పా,లార్పంగ నేల
నావుడు...” భార. 6.218.
మా. పట్టి పల్లార్పు.

పట్టి మట్టాడు

వేధించు, సాధించు.

“పలికెనఁ బాపంబు పట్టి మట్టాడు.”

సారం. 1.918.

పట్టి మల్లలాడు

పట్టి పల్లార్పు.

“బల్లిదంబునఁ బట్టి మల్లలాడు.”

రాధా. 5.56.

పట్టి జూచు

పట్టిచ్చుటకై - ఒకరికి అప్ప

గించుటకై చూచు.

“న న్నొల్లక పుష్పబాణునకుఁ బట్టిఁ
జూచితే నిర్దయన్.”

కమా. 8.176.

“వాణ్ణి పోలీసులకు పట్టి జూస్తు
న్నావా.” వా.

పట్టు కత్తిరించినట్లు

ఖచ్చితముగా, ఖరాకండిగా ;

సున్నితంగా.

“వా డేది మాట్లాడినా పట్టు కత్తిరించి
నట్లు మాట్లాడతాడు. ఒక్క పట్టు
మాట ఉండదు.” వా.

పట్టుకొని వ్రేలాడు

తగనివానిపై - దానిపై ఆధార

పడు.

కృష్ణసీ. 54.

పట్టుకొలుపు

పట్టుకొను, ఆపు.

ఒప్పించు అని టిప్పణి.

“నీ వింద యుండి... సర్వేశుఁ బట్టు
గొలుపు మబల.”

“అది మేనక కూతు ననునయంబునం
బట్టుకొలుపుచుండె.”

కమా. 6.14.

పట్టుగొమ్మ

ఆధారము.

“ఘనభుజవిక్రమాన్నతుండు గౌరవ
కోటికి బట్టుగొమ్మ మ, మృనిమౌనఁ
దూలపుచ్చినమహాత్ముండు గర్జుండు...”
భార. కాంతి, 1.7.

పట్టుగొమ్మ

ఆధారము.

చెట్టు నెక్కునప్పుడు ఏదో
ఒక కొమ్మను ఆధారంగా
చేసుకొని ఎక్కడంపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“తిమ్మ ధనార్థుల పట్టుం, గొమ్మ.”
హర. పీఠిక. 28.

పట్టు పట్టు

తాను తలచినపని అయి తీర

వలె నని గట్టిగా కూచొను.

“వాడు ఆపిల్లను తప్ప మరొకరిని పెళ్లి
చేసుకో నని పట్టు పట్టి కూర్చు
న్నాడు.” వా.

పట్టుపడు

చిక్కు.

“పవనజుఁ డటు పట్టుపడిపోవుట
యను.”

రంగ. రా. బాల. పు. 8. పంక్తి. 9.

పట్టుపిడికెడు

పిడికిలితో పట్టుకొన దగు -
పిడికిట నిముడు - అనగా
అంత పలుచగా ఉన్న వన్న
మాట.

“పట్టుపిడికెడు నెనయు జీనువు పట్టు
రవ లివె జవిడికట్టులు.”

శుక. 1.222.

పట్టు మని....

కనీసం అన్నభావరేఖ
యిందులో కానవస్తుంది.

రామచం. 25.

“ఆసభకు పట్టుమని పదిమంది రాలేదు.”

వా.

“పట్టుమని పదిరూపాయలయినా
లేందీ పట్టానికి పోయి ఏం చేస్తాం?”
వా.

పట్టు మని పదికొలాలు

కొంతకాలం.

“పట్టుమని పదికాలా లుండేపని
చేయాలి.” వా.

పట్టువడు

1. దొరకు - బందీ యగు.

“పరుల కేగతి పట్టువడియె.”

శైమి. 2.41.

లక్షణయా—

అబ్బు అనే అర్థంలో వాడు
కలో కనిపిస్తుంది.

‘వాడికి చదువు బాగా పట్టు
బడింది. వాడికి ఆవిద్య పట్టు
బడ లేదు’ ఇత్యాదులు.

“బ్రహ్మవిజ్ఞాన మూరక పట్టువడదు.”
భీమ. 5.185.

వాడుకలో—

‘వానికి చదువేమీ పట్టుబడ
లేదు,’ దొరకు. ‘ఆ నేరస్థుడు
పట్టుబడినాడు.’

2. చిక్కు.

“ధర్మజ్ఞుడు పట్టువడున కార దలఁచి
రప్పుడు.” భార. ద్రో. 1.114.

పట్టు వదలు
సడలు.

పాండు. 5.238.

పట్టువఱచు
ఒప్పించు.

“అందఱఁ బట్టు వఱచి.”

కుమా. 6.27.

పట్టువిడుపులు

ఏ సమయం లో బిగుసుకో
వలెనో, యేసమయంలో తగ్గ
వలెనో తెలిసి యుండుట.

“వాడికి పట్టూ విడుపుఁ తెలియదు.
కాబట్టే ఆ పంచాయతీ పాడయింది.” వా.

“ఎంత అధికారం ఉన్నా పట్టువిడుపు
లంటూ ఉండాలి! లేకపోతే అనవ
సరంగా చిక్కుల్లో చిక్కుకోవడం
కూడా కద్దు.” వా.

పట్టెడుకూడు

ఇంత అన్నం.

కొంత తక్కువ అన్న
భావంలో ఉపయోగిస్తారు.

“అతఁడు పట్టెడుకూటి కర్నూండ కాని,
క్షీతి కల్ల నీవ భూపతివి.”

బస. 2.24.

“పట్టెడు మెతుకులు దొరికితే చాలు.”

వా.

చూ. గుప్పెడు మెతుకులు.

పట్టెడు మెతుకులు

గుప్పెడు మెతుకులు.

“కరువు వచ్చి జనం అంతా పట్టెడు
మెతుకులు దొరక్క మలమల మాడి
పోతున్నారు.” వా.

పట్టెనామములు

పట్టెలు గా తీర్చిన నామ
ములు.

“నాలిమాటలు నీ పట్టెనామము
లును.” విప్ర. 5.55.

పడకంటి పడి ఉండు

ఎప్పుడూ పడుకొనే ఉండు.

“వాడు పాపం పడకంటి పడి
ఉండడం తప్పితే ఏం చేయ గలడు?” వా.

పడకలమారి యెద్దు

సోమరి.

కాడి గడితే పడుకొనే ఎద్దు
సోమరి కదా! అందుపై ఏర్ప
డినది.

రామచం. 48.

పడ గఱచు

బాగా కఱచు.

“పాము వాణ్ణి పడ గఱచింది.” వా.

పడగొట్టు

కూల్చు.

“ఇల్లు పడగొట్టి తిరిగి కట్టించా లనే
ప్రయత్నంలో ఉన్నాను.” వా.

పడచ్చు

పడియచ్చు.

ఏదైనా రూపును తొలిచి
దానిలో బంగారం వేసి
కొడితే ఆరూపు పడునట్లుగా
తయారు చేసినలచ్చు.

“వాళ్ల నాన్నా వీడూ ఒక శ్రే
పడచ్చులో కొట్టినట్లుగా ఉంటారు.”
వా.

పడ దిట్టు
బాగా తిట్టు.

“వాణ్ణి నలుగురూ పట్టుకొని పడ
దిట్టాడు.” వా.

పడ దిద్దు
తెగ దిద్దు.

“ఏమిటోయ్! అలా పడ దిద్ది పారేస్తు
న్నావు?” వా.

పడదు
సరిపడదు.

“వాడికి వీడికి పడదు. అనవసరంగా
వాళ్లను మనయింట్లో కలపడం మంచిది
కాదు.” వా.

“వాళ్లిద్దరికీ ఈమధ్య పడడం లేదు.
ఆతనిదగ్గిర్నుంచి వచ్చా నని చెప్పావో
ఇక ఆసలు మాట్లాడించడు.” వా.

“వాడికి వీడికి పడదు. వాడివల నీకు
పని కాకా లంటే వీడిమాట అక్కడ
ఎత్త వద్దు.” వా.

పడద్రోయు
పడవేయు.

“పాపకు కుండముల లేదు పడద్రో
యంగక్క.” రుక్మాం. 2.8.

పడనిపాటులు

పడరాని పాట్లు అని నేటి
వాడుక.

కాశీ. 5.76.

“దానికోస మని నేను పడరానిపాట్లు
పడ్డాను.” వా.

పడ నీడ్చుకొనుచు

కింద పడవేసి యీడ్చుకొ
నుచూ.

“దినాంతయోధుఁ డీ,చాయఁ దవీయ
పత్నిఁ బెలుచం బడ నీడిచికొంచుఁ
బోయెడిన్.” పా8. 2.30.

పడ నూకు

పడత్రోయు.

రాయలసీమలో నేడు బాగా
వాడుకలో ఉన్నది.

“తలుపులు పడ నూకి.” బస. 7.192.
“గోడ పడనూకి వేరే కట్టినే గానీ
లాభం లేదు.” వా.

పడ బిడ బొటు

నడవ లేక పడిపోవుస్థితిలో
ఉండు.

“పడఁ బడఁ బాటుచుక వడఁకు పట్టిన
తల్లిని దండ్రె.” పాండు. 3.388.

పడమటిగాలి వెట్టు

వేడిగాలి గొట్టు.

వేసవికాలంలో గాలి పడ
మటినండి వీస్తుంది. దక్షిణపు
గాలి చల్లని దయినట్లే పడ
మటగాలి వేడిది.

“పడమటిగాలి వెట్ట నొక పాలియుఁ
గ్రోలమి నీరసంబు లై.” శుక. 3.444.

పడ మొత్తు

పడగొట్టు.

పడవాళులు

ప్రతీహారులు.

కుమా. 11.66.

పడవైచు

క్రింద పడవేయు

“ధనము పెరిగెను పడవైచి తల్లడ
మన.” శై.మి. 4.23.

పడ వ్రాయు

తెగ వ్రాయు.

“ఏమిటోయ్! అంత పడ రానేస్తు
న్నావు?” వా.

పడసాల

కూటము.

ఇది అనంతపురం మొదలైన
జిల్లాలలో ఎక్కువగా అల

వాటులో ఉన్న పలుకుబడి.

“మధ్యాహ్నం ఆడవాళ్లంతా పడ
సాలలో కూర్చొని విస్తళ్లు కుడు
తున్నారు.” వా.

పడి ఉండు

గోపముతో అనుమాట.

“నోరు మూసుకొని ఊరికే పడి
ఉండు.” వా.

“మాట్లాడక ఒక చోట పడి ఉండ
మంటే ఉండవు.” వా.

పడికట్టరాళ్లు

ఆయా చోట్లకు తగినట్లుగా
ముందే యేర్పరుచు కొన్న
మాటలు, భావాలు.

కాస్త యెత్తిపొడుపుగానే
యీ మాట అంటారు. గోడ
కట్టడంలో అక్కడక్కడా
పడికట్టరాళ్ళను ఉపయోగి
స్తారు. అందుపై యేర్పడినది.

“ఏవో అలంకారం, రసం అంటూ
నాలుగు పడికట్టరాళ్లు పడవేసినంత
మాత్రంచేత అది సాహిత్యవిమర్శ
అవుతుందా?” వా.

పడిగాపులు కొయు

ఎవరి దర్శనార్థమో వేచి
కాచియుండు.

“వా రింటిమందు పడిగాపులు
గాయడంతోనే సరిపోయింది. వాడి
దర్శనం మాత్రం కాలేదు.” వా.

పడిగాపులు పడు

దర్శనార్థ మై పంచలు
కాయు.

“పుడమివిభు లెంద తెందటో,
పొడగాన్నులు లేక ద్వారభూముల
యందున్, బడికాపులు పడి యుం
డఁగ, బడుగుల కే లబ్బుఁ గంసభంజను
నేవల్.” శుచే. 1.117.

పడిగొను

పరిహారము గొను.

“హరుండు గుంటెనవుచ్చ నట వేయు
మాడ, లరుదుగాఁ బడిగొను నటె
యనుదినము, నంబి.”

పండి. మహి. ద్వితీ. 164.

పడి చచ్చు

అత్యాదరం చూపు.

“వాడు పెళ్లాం అంటే పడి చస్తాడు.” వా.

“వాడు నాటకాలంటే పడి
చస్తాడు.” వా.

ప్రక్క నున్న మాటనుబట్టి
అర్థం మారడం కద్దు.

“మాడేండుగా ఇందులో పడి
ఛస్తున్నాడు.” వా.

పడి పడి

ఎక్కువగా.

“ఎందఱే బడి బడి జెప్పి పంప నది
పాటిగఁ బట్టక.....” కాశా. 7.44.

పడి పడి చదువు - ‘వాడు పడి
పడి చదువుతున్నాడు.’

‘ఆమె పడి పడి యేడుస్తుండి
నది.’

పడియ గట్టు

మడుగు గట్టు.

“ఏనుంగును, బడియ నెత్తు రచటఁ
బడియ గట్టి.” కా. మా. 2.151.

పడియచ్చులు

పోత పోయుదిమ్ములు.

“క్షితి కిశోభాపావిశేషనిర్మితికిఁ బా,
అప్పుడు పడియచ్చుల ట్టడుగులు దగ.”
పాండు. 1.161.

చూ. పడచ్చు.

పడి యోగిరములు

ప ధ ము లో ని ఓ గి ర ము,

దారిలో తినుటకై తెచ్చు

కొనిన భోజనము, పాఠే

యము, చద్ది.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 290.

పడి వెట్టు

పరిహారము గ్రహించు.

“పడిగాను నంబియు, ఒడి నిట్టు
శివుడు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 164.

పడినేటిది

పడిచెట్టు.

ఒక తిట్టు.

కులీనురాలు కా దని సూచి

స్తూ దెప్పి పొడిచే మాట.

ఒకరు విత్తనము వేసి మొల

వేసిన చెట్టు కాదు. దానం

తట అది పడి మొలిచినచెట్టు.

అనగా కులీనము కా దనుట.

వాడుకలో—పడినేటిముండ.

“చెక్కుడుపార యియఁ బడినేటది
చక్కని కోడెకాండ్రపై, బ్రక్కల
వ్రాలి సోలి నగుబాటున కళ్ళక సంజ
చీకటికొ.” హంస. 5.48.

పడినేయు

జీవింప జేయు.

జీవనాధార మేర్పటచు—అగు.

కమా. 10.116.

పడిహారి

ప్రతిహారి, సేవకుడు.

“మడపులేఖయు నంది పడగయుఁ
గొనుచు, బడిహారిక్రియఁ బట్టపగఠె
యేతెంచె.” బస. 6.168.

పడుక యిచ్చు

సంగమించు.

“అందఱికి నన్నిరూపంబు లంది
పొంద, దక్షుఁ డయ్యును నొక వినో
దంబు గాఁగ, నిరువురకు మువ్వరకు మఱి
యేవురకును, బడుక యిచ్చుచుఁ బెనఁగ
గోపాలుఁ డపుడు.” దశా. చ. 8.94.

పడుగు పేక యగు

కలగలిసి పోవు.

“పడుగుఁ జేకయు నైన దంపతులఁ
జూచి, యెలనగవు నవ్వి మరుఁగు

వి లెక్కడించె.” కవిక. 4.180.
“పడుగు పేకపగిది బడిరి రిపులు.”

భాస్క. యుద్ధ. 1451.

పడుగు పేక విరగ దన్ను

అటూ ఇటూ వాయించి

పంపు; బాగా తన్ను.

“పడుగు పేకా విరగదన్ని పంపితే
సరి. వా డిక నీ జోలికి రాడు.” వా.

పడుగు బేక పడు

పడుగు పేకా వలె నిలువుగా

అడ్డంగా కలగలిసి పోయి

పడు. (నేతలో నిలువుగా

ఉన్న దారాలవరుస పడుగు,

దానిలో దూర్చి అడ్డుగా

నేయుదారాల వరుస పేక.)

“క డ్చెర సె పీనుగులు వడువు
ప్రేకయు బడియెన్.”

శుమా. 11.127.

పడుచుకార్యములు

పిల్ల చేష్టలు. దుడుకుపను

లనుట.

“కని యశరీరి యీ పడుచుకార్యము
లేటికి? పిండు దీని నెక్కిన నగు
బాటు కాదె.” సింహ. 1.169.

వాడుకలో పిల్ల చేష్టలు అనే

విసబడుతుంది.

పడుచుకూతలు

పరస్పరప్రసంగములు.

పడుచువారు అలాగే మాట

లాడుకొందు రనుటపై ఏర్ప

డినది.

“వేదశాస్త్రప్రసంగంబు నీడి కొల్చి,
పడుచుగూతలఁ గూయ.”

నిరంకు. 2.83.

పడుచుచేతలు

వృద్ధిచారాదులు.

“పడుచుఁ జేతలు మాని పాఠ్యతీర్థ
దండు” భల్లా.

పడుచుతో పరిహాసము

ప్రమాదకారి.

వేంకటేశ. 52.

పడుచు నిచ్చు

పిల్ల నిచ్చు; క న్య నిచ్చి

పెండ్లి చేయు.

“బాసఁ దప్పిరి యొక్క పడుచు నీ
రెరి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 293.

పడుచెట్టులు

వేయకా పెట్టకా వాటంతట

అవిగా మొలచినచెట్లు. ‘పిడి

చెట్టు’ అనే పాఠం కుదరదు.

“ఇందుల పడుచెట్టు లిలఁ గాయ
సిద్దులు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 240.

పడు పడుకకు చెప్పక

అతిరహస్యంగా - ఏ ఒక్క

డికీ చెప్పకుండా.

కనీసం తాను పడుకున్న పడ

కకు కూడా తెలియ నీయ

కుండా.

“పడుపడుకకుఁ జెప్పక.”

పాండు. 3.49.

పడ్డదియె పాటుగ

పడింది పడినట్లుగా.

“వార్ధిలోపల బడి యందు పడ్డదియె
పాటుగఁ...” కళా. 6.77.

పణత ఊడగొట్టు

బాగా తన్ను.

పణ మొడ్డు

పందె మొడ్డు.

“ఓడియు బలభద్రుఁ డుడుగక లక్ష,
మాడలు పణ మొడ్డి మఱి గల్పుట
యును.” ద్విప. భాగ. కల్యా. పు. 129.

పతికి పాసిన బయ లగు

అనాధ మగు.

“మన సైనికులు గీచకారి నెదుర, పతికి
బాసినబయ లయ్యె నతని మునుము.”
భార. భీష్మ. 2.82.

పతి వెట్టు

రక్షణ యిచ్చు.

“సత మై శ్రీవేంకటేశ సవతు లైనవారి,
బతి వెట్ట వలెఁ గాని పచ్చి నేయ వ
లెనాళి” తాళ్ల. సం. 3.520.

పత్తి చాల్చినవిధమున

దీపంపత్తి పట్టుకొన్నట్లు.

“తివురు విరహానలంబున దివ్వె రత్తఁ,
జిత్తజాతుండు పత్తిఁ చాల్చినవిధ
మున.” ఉ. హరి. 5.181

పత్రం పదు

పత్రాలు. ప్రామిసరీనోట్లు.

జం.

“పత్రముం బద్దను నుండఁగా.”

గీర. 17.

పత్రములు

డబ్బు యిచ్చి పుచ్చుకొనే
సందర్భంలో వ్రాసి కొన్న
ఒప్పందపుకాగితాలు. ప్రామి
సరీనోట్లు.

“తండ్రికి నిడ్డపత్రములు”

పాండు. 3.16.

వాడుకలో—

“నేను పత్రం వ్రాసి యిస్తాను.
ఒక నూరు రూపాయ లుంటే
వడ్డి కిప్పు.

పత్రము లేనిబుణము

చేబదులు.

“వెల యిచ్చి తీర్చి ర, పుంచశరుండు
పూట యగుపత్రము లేనిబుణంబు
హాళివల్.”

కవిక. 4.97.

పథ్యము పుచ్చుకొను

జ్వరమో జబ్బో బాగుపడిన
దను.

“నిన్ను నే పథ్యం పుచ్చు కన్నాను.
అప్పుడే ఎలా రాను?” వా.

పథ్యము పెట్టు

1. జబ్బుపడి తేరు కొన్న
తర్వాత మొదటిసారి ఆహారము
పెట్టు.

“నిన్ను నే మా అబ్బాయికి పథ్యం
పెట్టాము. అప్పుడే బయటి కేం
వస్తాడు?” వా.

2. ఆయారోగాలను అనుసరించి
రోగి ఫలానా ఫలానా

తినకూడదు, ఫలానా తినాలి

అని నిర్దేశించు.

“వైద్యుడు అతని కేవల లోపల రోగం ఉన్న దని వంకాయలు, నువ్వులునూనె కూడ దని పథ్యం పెట్టాడు.” వా.

పదంబుల తాచు

కాళ్లతో తన్ను.

“గరుదంచలంబుల నడచియుఁ బదంబులం దాచియు.”

పారి. 2.88.

పదకవాదము

పిడివాదము.

“ఇది శ్రుతి స్మృతి మూలమే కాని యెందు, పదకవాదం బని భావింపఁ జనదు.”

బస. 1.19.

పదట గలియు

బూడిదపా లగు, ధ్వంస మగు.

“ప్రజ్ఞావిలాసంబు పదటఁ గలసె.”

శివ. 3.62.

పద నిచ్చు

తడి చేయు.

“కొనగోరఁ బద నిచ్చి కరులు దీచ్చు.”

క్రీడా. పు. 22.

పదను చెడు

పాకము చెడు.

“.....క్రమముగఁ బదను చెడుకొనిక్క మిది.....”

శ్రవ. 4.64.

పదను తివిసినకస్తూరి

తడి యారిపోయిన కస్తూరి.

చెడిపోయిన దనుట.

“పదను దివిసినకస్తూరి.”

పాండు. 3.22.

పదను దివియు

మొసఁజేయు.

“పదను దివిసి రాగిజేఱి పలుకక యున్నా.”

పాండు. 3.182.

పదను దీర్చని

తడి యూటని, నారవిహీనము

కాని.

“పాచ్ఛతీజీవికచంబులం బదను దీర్చని కస్తురిముద్రగా.”

హర. పీఠిక-2.

పదపదార్థములు

రక రకాలు వంటకాలు.

నేటికీ రాయల సీమలో

వ్యంజనాదులను పదార్థాలన

డం ఉన్నది.

“పదపదార్థములు వడ్డించి.”

బస. 5.144.

“ఏం పదార్థాలు చేశా రమ్మా.” వా.

పదహారణాల (ఆంధ్రుడు)

పూర్తిగా.

చూ. పచ్చిఆంధ్రుడు.

పదాటింట తరమును గాగ

అప్పటముగా.

ఇది చంద్రుని బట్టి వచ్చిన

పలుకుబడి. పదహారుకళలు

నిండినప్పుడు చంద్రుడు

సంపూర్ణ డవుతాడు. దీని

మీద వచ్చినదే పదారు

వన్నె బంగారం.

“గుంపు నలపును లేకుండ గుండుపోగు,

గాఁ బదారింటి తరమును గాఁగ నూలు,

వడఁకరే.....” శుక. 2.419.

పదింబది

మాటిమాటికి.

“నవనిధానంబుల భాండాగారంబులు
నియమించి పదింబదియుఁ గా రాజ్యపరి
పాలనంబు సేయనతండు.

శుక. 1.889.

పదికోట్లు సేయు

అమూల్య మగు

“పెట్టె నేరాజు, గొప్పసాములు పది
కోట్లు సేయ.” విజయ. 1.23.

పదినోళ్ల బిడు

ఇతరుల దూషణలకు పాత్ర

మగు, చెడ్డపేరు తెచ్చుకొను.

“పది నోళ్ల భాషింపఁబడురచ్చలకు
నెక్కి.” శకుం. పీ. 78.

పదిపన్నెండు రోజులు

కొన్ని రోజులు.

“పదిపన్నెండు రోజులలో వస్తాను.
నువ్వేం బెంగ పెట్టుకోకు.” వా.

పదిమంది నోళ్ళలో పడు

దూషణకు పాత్ర మగు

“పదిమందినోళ్లలోఁ బడనిసరస్వతి.”
క్రీనివా. 1.87.

ఇందులో శ్లేష ఉన్నది.

చూ. నలుగురినోళ్లలో పడు.

పదియార్వన్నె పసిడి

అపరంజి బంగారు.

“పదియార్వన్నె పసిండి.”

హర. 4.41.

చూ. వన్నె మీఱు.

పదియు బదియును

మాటిమాటికి.

“ఇంక దీనికిఁ గర్తవ్య మెది మనవఁ,
బదియుఁ బదియును గా నీతిపదవి
నరసి.” కళా. 7.246.

“అని మఱియుఁ బదియుఁ బదియును,
గనుఁగొని కదళికకు నాజ్ఞఁ గల్పించె
...” శుక. 3.631.

రూ. పదింబది.

పదిరికొని

పిలుచుకొని, మాటలాడు

కొని.

“సఖు లొండొరువులం బదరికొని
కెలంకుల కోసరించిరి.

కుమా. 5.150.

పదిలక్షలు

పదిలక్షలు ఇచ్చినంత.

అంతా ఎంతో అనుగ్రహము

చూపినంత అనుట.

“నా కా పాపాత్ముఁ జెప్పినకా బది,
లక్షలో లేకున్న విడుతుఁ బ్రాణము.”

కా. మా. 3.101.

పదిలపడు

కుదురుకొను, నెమ్మది

చెందు.

“పాశుపత మఁటమీఁదను బదిల
పడును.” భీమ. 5.157.

“బహుముఖం బైనరాజ్యంబు పదిల
పడదు.” కాశీ. 5.277.

పదిలపఱచు

కుదురుపఱచు.

“హేమపట్టిక ఫాలభాగంబునఁ బదిల
పఱచి.” జైమి. 3.120.

“తన కపటము లోనన పదిలపఱచె.”

జైమి. 8.91.

పదిలో పదునొకండు

1. ఇంత యెక్కువ నష్టములో
ఇంక కాస్త ఎక్కువ అయితే
మాత్రం ఏమి? అనుపట్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

2. ఇంత మందిలో వీడూ
ఒకడు.

“అలివేణీ! పదిలోపలం బదునొకం డై
యుండెనో లేదా.” ఉ. రా. 4.215.
రూ. పదిలో పదకొండు.

పదివేల కాపు

పదివేల ఆస్తి గలగృహస్థు.

“కోటికి పద గ్రత్తినవానిఁ, బదివేల కా
ప వై బ్రదుకు మన్నట్టు.”
బస. ప్రథ. పుట. 5.

పదివేలు వచ్చె

నాకు కావలసిన దంతా
సంతృప్తిగా వచ్చినట్లే.

“ఇటీదివ్యసుఖము లే నొల్లఁ బదివేలు,
వచ్చె నాకు నమరవర్ణమునక, యుండ
నిమ్మ వాని నో యన్న విచ్చేయు, మిష్ట
మైనయెడకు నిపుడ సీవు.”

భార. ఆర. 6.139.

పదివేలు సేయు

అమూల్య మగు.

“మేలులేజికిఁ బదివేలు సేయ.”
విజ. 1.23.

పదివే లేం డ్లుండుము

దీవన.

“అ, టైలమిక్ భామిని సీవు గూడి
పదివేలేం డ్లుండుమి యిధరక్.”
ఉ.పా. 3.28.

పదిహారీ

ప్రతీహారీ, పడిహారీ రూపాంత
రం.

కూ. 10.159.

పదుగురిలో పదునొక డగు

సర్వసామాన్య డగు; అంద
రితోపాటగు.

“అకటా! పదుగురిలోఁ బదు నొకఁ
డైతి విడేమి నాద యొనరఁగ...”

చంద్రాం. 3.135.

రూ. పదిలో పదునొకండు.

పదే పదే

మాటిమాటికీ.

మాటా. 71.

పద్యాముదరేణ

శిశ్నము; వైదికపరిభాష.

‘పద్యాముదరేణ శిశ్నా’
అన్నమంత్రభాగంపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“పద్యాముదరేణ సీకు పాపాపానీ!”
తిరుపతివెంకటకవుల చాటువు.

పనసపండువంటి బిడ్డ

దృఢంగా, అందంగా ఉన్న
బిడ్డ.

“వచ్చే సంవత్సరానికి పనసపండువంటి
బిడ్డను ఎత్తుకొని రా అమ్మా!” వా.

పనసపండ్లు దిగినట్లు

హఠాత్తుగా, ఉన్నట్లుండి,
సమృద్ధిగా కనిపించు.

పనసచెట్టు పూత పూయకనే
అనగా ముందు ఏసూచనా

లేకనే విరియ గాస్తుంది.

పండ్లు మరీ పెద్దవి కూడా
కనుక, ఎక్కువ గానూ
కాయను గనుక, సమృద్ధి కిది
ప్రత్యామ్నాయ మయింది.
హఠాత్తుగా వచ్చు సమృద్ధి
నిది తెల్పుతుంది.

“అతఁ డడుగకయు నొకఁడు నెప్పు
కయు మునుపుగఁ బనసపండ్లు దీగిన
పరిగ.” ఆము. 4.274.

పని కగు

పనికి వచ్చు.

“పై, నడివాఁడే పని కగుఁ దన, గడివాఁ
డరి యైన.” ఆము. 4.266.

పని కలుగు

పని పడు.

నోటివాడుకలో ‘పని బడితే
పిలవండి’. ‘పని కలిగినప్పుడు
ప్రతివాడూ పిలుస్తాడు.’

“పని కలిగె నేనియును బిలువుము.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 180.

పనికి మాలినవాడు

వ్యర్థుడు.

“వాడు వట్టి పనికి మాలినవా డై పో
యాడు.” హ.

పనికి మాలు

వ్యర్థ మగు, నిష్ప్రయోజన
మగు.

“నా జన్మ మాపాటి లేక, పనికి మా
లెను తల్లి పట్టున నిపుడు.”

మర. రా. అయో. పు. 465. పంక్తి. 8.

“వాని వస్త్రి పనికి మాలినమాటలు.”

హ.

పనికి వచ్చు

అక్క-అకు వచ్చు.

“ఇచ్చట నీ మాయా, విలసనములు
పనికి రావు విడువు మటన్నన్.”

కా. మా. 3.171.

పని గట్టుకొని

అదే పనిగా.

“పాండునుతరత్తుణై కతత్పరతకుఁ బని,
గట్టికొని పుట్టె నని నమ్మకమ్ము నాకు.”
పాండవాశ్వ. 58.

“వాడు పని గట్టుకొని వచ్చి నన్ను
నాలుగుమాట లని పోయాడు.” హ.

పని గడుపుకొను

అవసరము తీర్చుకొను.

కాశీయా. 68.

పని గలిగి

పనిమీద.

“...ఋశ్యశృంగు ముద మారంగాఁ,
బని గలిగి పిలువ వచ్చితిఁ, జనవునఁ
బు త్తేర వలయుఁ జన నాపురికిఁ.”

భాస్క. బాల. 102.

“కాస్త మీతో పని గలిగే వచ్చాను.”
హ.

పనిగొను

పని చేయు.

“నాణె మా రామాయణమును భారతము,
కావించువాల్మీకికవివరవ్యాస, భావ
ముల్ నాయందుఁ బనిగొనుఁ గాక.”

మర. రా. బా. పు. 2. పంక్తి. 16.

పని చెఱుపు

నిష్ప్రయోజన మై, కాలహ
రణకారి యగునట్టి.

ఇది నేటికీ వాడుకలో
ఉన్నది.

పనిచేటు మాటలు; పని
చెఱుపు మాటలు.

“అన విని చిఱున వ్యోలయం, బని చెఱు
పులకథలు చెప్పి పారివుం జేరం...”
హంస. 4.6.

పని తీసివేతలోకి వచ్చు

పని ముగియు, తీసికట్టగు.

“వాడి పని తీసివేతలోకి వచ్చింది.
ఇంకేం పరపతి ఉంటుంది?” వా.

పని తెమలు

పని తీరు.

“ఎంత చేసినా యీపని యింకా తెమల
లేదు.” వా.

పని పంచు

పని చేయించు.

“ఈరీతిఁ బని పంచి నడుపుకొనుచున్న
వారు.” ప్రభా. 2.47.

పనిపంద

సోమరిపోతు.

“సుకవాసి పనిపంద చూపుగుఱుంబు.”
గా. హరి. ద్వితి. పంక్తి. 1494.
‘తిండికి తిమ్మరాజు’ పనికి
పోతురాజు’ వంటిది.

పని పంపు

ఆజ్ఞాపించు.

“మిమ్ముఁ బని పంపెడుదాననే?”

భా. 2. 58

పని పట్టించు

శాస్త్రి చేయు.

“నీ కేమా మహా తలతిరుగుడుగా
ఉంది. నీపని పట్టిస్తాను. ఉండు.” వా.

....పని పట్టు

ఆట పట్టించు వంటిది.

“ప్రచుఖుల మెంతమంది పని పట్టితి
మక్కట!” గుంటూ. ఉత్త. 36.

పనిపాట చేయు

చాకిరీ చేయు.

“ఆడ విధాతకుం జరుపులమ్మ సదా
పనిపాట సేయ...” కా. మా. 2.72.

పనిపాట దీర్చు

ఇంటిపనులు నెఱవేర్చు.

“పనిపాటఁ దీర్చి సుఖమతి, పనివడ
నేఁ డింటితొడుసు బాసఁ గదా.”
హంస. 3.45.

పనిపాటలు

పనులు.

జం.

“ఆటలాడుచు నుండు నబల యేపని
పాట, లెఱుంగదు...”

వేంకటా. 5.153 పు.

“ఈటెలొ కొటలొ మఱి పని,
పాటలొ మీ కింత యాట పాటా
పోటా.” కవత్త. 5.7.

“మనమున దయ పుట్టఁగ నీ, పనిపాటలు
విన్నవించుఁ బ్రాణేశునకుఁ.”

రాజశే. 3.214.

రూ. పనిపాటు.

పనిపాటు

పని.

జం.

పని పాటా లేదు వాడికి అని
వాడుక. పాట అని కూడా
కొన్ని వేపుల వాడుక.

“పనిపాట సేయ నోపక యెంతి
విడిచి.” బస. 3.73.
చూ. పనిపాటలు.

పని పూని

అదేపనిగా, పనిమీద.

“పని బూని యంతంత వినయావసర
వుత్తి, సప్తరి కాంతలు సంపరింప.”
పారి. 3.24.
కాశీ. 4.125.

“చేరి పని పూని యిటకు వచ్చితి
మదుక్తి, కొదవ పడకుండ నెట్లాన
గూడు నొక్కొ.”

శుక. 3.394.

“నను గూడితివి యిట్టె నావంటివారె
కాక, పని పూని యితరులు భావింప
గలరా.” తాళ్ల. సం. 3.120.

“వినియోగములవారు పని పూని వచ్చి
యూన్నారు.”

మ. రా. అయో. పు. 557. పంక్తి 18.
చూ. పని గట్టుకొని.
చూ. పని బూని.

పనిమాలిన పాట

అనవసర మైనపని.

“అని కిన్నతోడ నిటువలె, బని
మాలినపాట నన్ను బలికితి వటు
గావున...” యయా. 3 ఆ.

పనిముచ్చ

పనిదొంగ.

పని అంటే పాలుమాలి తప్పిం
చుకు తిరుగువాడు. ఇలాం
టివే బడిదొంగ, పనిదొంగ.

“ఇది యేమి సెట్టి యెఱుంగఁడె, కడ
పెంచినచనువు బలిమికడఁ బనిము
చ్చై, యెదురాడుచున్నవాఁ డని...”
శుక. 2.209.

పని లేదు

అనవసరము లేదు.

“నీదు మనసు వచ్చినరీతిం, బని విని
యెద మాటల కింక, బని లేదు.”
కా. మా. 1.38.

“మీకు భీతి బొందను బని లేదు.”

కా. మా. 1.134.

“నీ వింక ఈ ఊరికి రావలసినపని
లేదు.” వా.

పని లేని

అనవసర మైన.

“కలంక మామీది పని లేనికసరు
జెలుప.” ఆము. 5.60.

పని లేనినవ్వులు

వెకిలి నవ్వులు.

“మో, మున బని లేనినవ్వుల సముజ్జ్వల
చంద్రిక లామతింప నవ్వనరుహలోచ
నల్ సివము వచ్చినయందముఁ జూపి
రందఱున్.” శుక. 3.119.

పని లేనిపని

నిష్ప్రయోజన మైనపని,
ఊరక, అనవసర మైనపని.

“పని లేనిపని బట్టబయలు దిట్టెడు
వారు, బాడ నేరకయును బాడు
వారు.” కా. మా. 3.41.

“పని లేనిపని వీధి జనుచు గ్రమ్మరు
నాత్మ, గృహ మంచు నెంచి యిల్లు
దూఱు.” శుక. 2.459.

“పని లేనిపని మిట్టిపడుమనోజపతాక,
ప్రల్లదంబున దన్ను వెల్లి బోవ.”
వరాహ. 4.21.

“చింతింపఁ దగు నయ్య చెల్లఁబో
నేడు, పని లేనిపని నీకు బగ యేటి
కయ్య. మైరా. పు. 19.

పని లేనిపని జోలిగొను

అనవసరప్రసంగములకు చను;

అనవసర మైనపనులకు దిగు.

“పని లేనిపనిజోలి గొని వాడవాడలఁ,
జరియించు సారె కచ్చెరువుతోడ.”

హంస. 1.218.

పనిలేని పరువులు

వ్యర్థగమనములు, అనవసర
మైనవి.

“ఉడివోనివేదన నున్నచో నుండక,
పని లేనిపరువులు పాటి పాటి.”

కా. మా. 2.148.

పనిలేని పాట

నిప్పు)యోజన ప్రసంగము.

“పని లేనిపాట మా భరతుని మాట,
కొనసాగ వచ్చి.....”

వర. రా. ఆయా. పు. 654. పంక్తి 12.

పనిలేని మంగలి

అనవసరంగా పనికి రాని పని
చేసేవానిపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

‘పనిలేని మంగలి పిల్లి తల
గొటిగినట్లు’ అనుసామెతపై
ఏర్పడినది.

పనివడి

అదేపనిగా.

“కనికరముతోడ నిటువలె, బనివడి
నెమ్మొము సఱచి పఱచినఁ గానీ.”

విప్ర. 4.85.

పని వినియెదను

ఎవ రైనా పోవునప్పుడు

సెలవు తీసుకొంటూ అను
మాట. నేడు వాడుకలో
లేదు.

“నీడు మనసు వచ్చిన రీతిం, బని విని
యెద మాటల కింక, బని లేదు.”

కా. మా. 1.38.

పని విను

సెలవు తీసికొను, ఇష్టాను
వర్తి యగు.

“ఏను బని వినియెద న, న్నలఘుకృపఁ
జూడుము.” భార. ఆను. 1ఆ.

“...మనివర! మీ, రిచ్చోటికిఁ బడ
లికమై, విచ్చేయుట యేమి తెలుపవే
పని విందున్. రామా. 4ఆ.

పనుగొను

పనవు, వదలు—ఒకటే రోకటి
పాటలా చదువు.

“రోకటిపాటట్లు వేదములు, పనుగొన
మా శివభక్తులయిండ్ల, సారమేయము
లకు.” బసవ. 7.183.

పనులు గొను

నేపలు చేయించుకొను.

“కపటనటనాపరుం డైనకంసవైరి,
బరమముని నవ్వుటాలకుఁ బనులు
గొనియె.” పారి. 5.86.

పన్నిదంబు వొడుచు

పందెం వేయు.

కమా. 11.193.

పన్నిదము వొడుచు

పందెము వేయు.

“ఎత్తిన పూవులు ముడుచుచు, బొత్తి
చ్చినపన్నిదములు వొడుచుచు నత్యు,
దృష్టగతి వీధిలో సుభ, తోత్తము
లంగళ్ళ మెరియుచుండుదు రెలమికి.”
కమా. 7.122.

పన్నిదములు వొడుచు
ప్రతిజ్ఞలు సేయు, పంచెం
వేయు.
కమా. 7.120.

పన్నినదొంతులపై నొక్క
గుదియ పెట్టు
ఎన్నో మంచిపనులు చెఱు
చుటకు ఒక్క చెడ్డ పని
చాలును అనుట
తాళ్ళ. సం. 10.77.

పన్ని నిలుచు
సన్నద్ధ మై నిలబడు.
“కాల్వచ పన్ని నిలిచిరి.”
కమా 12.3.

పన్ను కట్టు
పన్ను చెల్లించు.
“సాలుకు రెండుసార్లు ఈ యింటికి
యాభైరూపాయలు పన్ను కట్టాలి.”
వా.

పన్నుకొను
క్రమ్ముకొను.
“ఎన్నఁటికి జీవుఁ డిఁక నీడేరేది, పన్ను
కొనేటిచింతలే బలిసీ గాని.”
తాళ్ళ. సం. 6.188.

పన్నులు విడుచు
గుఱ్ఱాలకు కట్టినజీను వగై
రాలు విడుచు.

“వాహనంబులు డిగువారును బన్నులు
విడుచువారును.” కమా. 11.30.

పపంచు సేయు

ప్రకటించు.
“ఆ, వేళఁ బపంచు సేయ నొకపీసము
గల్గుదు హింస తప్పదు.”
ప్రభా. 3.147.

పప్పన్నము పెట్టు
పెండ్లివిందు చేయు.
“మాకోడలు పెద్ద దాతూ ఉంది.
పప్పన్నం ఎప్పుడు పెడతా వక్క
య్యా!” వా.

పప్పు ఉడకదు
ఈటట లేమీ సాగవు.
“అక్కడా యిక్కడా చేసి నట్టు
చేదా మని అనుకున్నా వేమో! ఆపప్పు
లేమీ యిక్కడ ఉడకవు.” వా.
రూ. పప్పు లుడకవు.

పప్పు జారినట్లు జారు
జావయి పోవు, నీళ్లు గారి
పోవు.

పప్పులో కాలు వేయు
పొరబాటు చేయు.
“పరులకును బుద్ధులను జెప్ప వచ్చుఁ
గాని, యాత్మ కై నష్ట పప్పులో నడుగు
వేయు.” శ్రవ. 5.58.

పప్పులో నడుగు వేయు
తప్పు చేయగూడ దను
కొంటూ తప్పు చేయు.
గుంటూ. ఉత్త. 109.

పయనము తూగించు

ప్రయాణానికి అన్ని యేర్పాట్లూ చేయు.

ఏ దైనా కార్యభారం పయంలో ఈ తూగించు అనే మాట నేటికీ వినవస్తుంది.

‘ఆ పని అంతా ఆ యిద్దరూ తూగించారు’ ‘నే నిందుకు తూగ గలనా?’ ఇత్యాదులు.

“పద్మనయనఁ డతని పయనంబుఁ దూఁగింపు, మనుచు నంబిళోడ నాన తిచ్చె.” ఆము. 2.94.

పయికొపు

పయిరక్షణ.

“కాళ్లపైఁ, బ్రబ్బి కొనం గుచోద్ధత భరంబునకుం బయికాపువోలెఁ ద,బ్బి బ్బునఁ జేతికిన్ దొరకు...”

కళా. 8.146.

....పయికి వచ్చు

నింద వచ్చు.

“ప్రజలు మీ రొక్క పైన మా పయికి వచ్చు.” నిరంకు. 2.129.

“ఇదిగో. నాతో కూడ ఉన్నప్పుడు ను వేదైనా అన్నా వంటే అది నా పైకి వస్తుంది.” వా.

“వాడు ఏ పాపం ఎరగడు. వాడిపైకి వచ్చింది.” వా.

ఈ పయికి ‘మీదకు’ అని కూడా అవుతుంది.

పయిపెచ్చు లగు

అధిక మగు.

2—24

“సుఖలక్షణముల్ పయి పెచ్చులయ్యె.” విజయ. 1.173.

పయ్యర దూది యగు

గాలిలో దూదివలె అగు, ఆతివేగముగా పరుగెత్తు.

“కయ్య మన్న సం,భావన గన్నచందమునఁ బాటునుఁ బయ్యర దూది నై ప్రమా,దావహ మైన యీ పని.” ఉ. హరి. 5.181.

పయ్యెదకొం గడ్డ మైన ప్రాణము పోవును

కొంత అంతరాయం ఏర్పడినా కొంపలు మునుగుతాయి అనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“దయ్య మెటుంగును వారల. నెయ్యం బులు మక్కువలును నిజమరితనముల్, దియ్యములును నెడసందిని, బయ్యెదకొం గడ్డ మైనఁ బ్రాణము వెడలున్.”

భాగ. 9.401.

పరక కెత్తుకొ మ్మన్న పాతికె కెత్తుకొను

కొంచెము సందిస్తే నెత్తి కెక్కు అన్న పలుకుబడి వంటిది.

పరక అనగా ఎనిమిదవవంతు. పాతిక నాలుగవవంతు. తక్కువ తీసికొను మనగా ఎక్కువ తీసికొనుట.

“మంచి తగిన గృహస్థుడ వెంచఁ బరక, కెత్తుకొ మ్మనఁ బాతికె కెత్తు కొంటి....” హంస. 3.158.

పరగడగా

పక్కకు తప్పుకొని.

“ప్రవహించక పరగడగా పోవలసిన
దే మని.” కాశీయా. 91.

పరగడుపు

అన్నము తినక ముందు.

మాటా. 71.

“పరగడుపుననే మందు తినాలి.” వా.

పరపర గీతు

చెడా మడా వ్రాయు.

పరపర వ్రాయు

గబగబ వ్రాయు.

“పరపర నిటు వ్రాసినంత బావను
దై.” గీర. 17.

పరమానందయ్య శిష్యులు

బుద్ధిహీనులు.

పరమానందయ్య శిష్యులు

జానపదకవులతో ప్రసిద్ధులు.

కా. త. 190.

పరశురామప్రీతి అగు

కాలిపోవు.

“ఆ ఊళ్లో నిన్నరాత్రి నాలుగువాములు
పరశురామప్రీతి ఆయిపోయినవి.” వా.

పరశురాము హస్తము

సర్వనాశకము.

“బ్రతుకు బాలెడు నింటు బరశురాము
హస్తము.....

హంస. 5.109.

పరాకుమాని

అవధానముతో.

“మనవి పరాకు మాని విను మానిని
పూనిక మై.” హంస. 3.183.

పరాకు సేయు

తిరస్కరించు.

“కెంజిగు, రాకుం గని పరాకు సేయు
నార పదంబుల్.”

విజయ. 1.180.

పరాయివాడివలె

ఏమీ సుబంధం లేనట్లు.

“ఇంటి పెద్దకొడుకే పరాయివాడి
లాగా బతుకు కూర్చుంటే నాకేనా
యిదంతా పట్టింది?” వా.

పరికలు వెట్టు

ఉవ్విళ్ళూరు.

ఇంకను ఆలోచించవలసిన
పలుకుబడి.

“వారకొని దైవముతో మాటలాడంగ,
పరికలు వెట్టంగ బా డేనా.”

తాళ్ల. సం. 4.93.

పరిగడచు

సమాన మగు.

“పరి గడవంగ బాణి మరలి బోరలు
దెట్టగిల.” ప్రభా. 2.42.

పరిగొను

గుంపు గట్టు.

“కోటులసంఖ్య మహాగ్రకింకరుల్,
పరిగొని పాపకన్దులను బట్టి.”

రుక్మాం. 1.166.

పరిణమించు

మన్నించు; అనుగ్రహించు

—(?)

“ధరి, త్రీనాయకుం బరిణమించి దేవియు
నంత, రానమ్మ నొందె.”

సింహ. 2.101.

పరిణయ మగు

పెద్ది చేసుకొను, వివాహ
మాడు.

“గిరీశండు గిరిజం బరిణయం బయ్యె.”
కమా. 9.31.

పరిణామ మొందు

చచ్చు.

“పదు నేనుదినముల పరిణామ మొందు.”
పల. పుట. 50.

సామాన్యార్థం సరేనరి,
ప్రచురంగా ఉన్నదే.

పరిధాన మిచ్చు

గౌరవించు; బహుకరించు;
పోషించు ఇత్యాదిచ్ఛాయ
లలో.

“నన్నిటల దూషింపనిది యేల పరి
ధాన మిచ్చికో వారు, బండుకట్టిరొ
నిన్నుఁ బౌరుషాధిపని, యందుఁ జూ
పోపక యవ్యులిట్లాడ, బోధించికో.”
వర. రా. యు. పు. 149. పం. 7.

పరిమారన్

చావగా.

తర్వాత తర్వాత పరిమార్చు,
చంపు అన్న క్రియగానే ఈ
మాట అలవాటు.

“అష్టదిక్పాలరన్, బరిమారన్ వధి
యింతుమో.” కమా. 2.42.

పరిమార్చు

చంపు.

“తెరవాటు గొట్టి భూప్రజఁ, బరి
మార్చెడు చోర వితతిఁ బతి దుని
పెడిచో,” రుక్మాం. 3.34.

పరి విడుచు

పాట విడుచు, పాటువేట
విడుచు.

“సంతమై వేంకటేశ్వరుఁడు చెలి నేపు
శశి, పంత ముడుగఁగఁ దమము పరి
విడిచినట్లు.” తాళ్ల. సం. 3.405.

పరిసి పోవు

పాడగు; పాసిపోవు.

“చేసినతపము, పాతకుల శపింపఁ బరిసి
పోవుటను.”

వర. రా. అర. పు. 3. పం. 11.

పరిహార మగు

దోషము తొలగు.

“మీ పిల్లవాడు చెడ్డ నక్షత్రంలో
పుట్టాడు. నవగ్రహశాంతి చేస్తే ఆ
దోషం పరిహార మవుతుంది. వా.

పరిహిణి

తద్దినానికి మరునటి రోజు.

పరిక్షకు కట్టు

పరీక్ష దుసుము చెల్లించు,

పరీక్షకు చదువు.

“ఈసారి వాడు బి. ఏ. పరీక్షకు
కట్టాడు.” వా.

పరుబోకి

పొరంబోకి, పనికి మాలిన
వాడు.

“పుట్టుమాలిన పరుబోకిని నన్ను దిట్టే
వదే మోసి దిమ్మరి నూయ.”

తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 41.

పరుము నేయు

చూర్ణము చేయు.

“పండినసస్యముల్ పరుము నేసి.”
రుక్మాం. 3.10.

పరువిడు

పరువెత్తు.
“మహాభయంబుతో బరువిడఁగా.”
రుక్మాం. 3.89.

పరువు దోలు

పరువెత్తించు.
“బమ్మ జెక్కల జేజిఁ బరువు దోల.”
నిరంకు. 3.36.

పరువులు వాటు

(అత్యాశతో) ఉఱకలు
వేయు.

“ఆగృహంబున నిచ్చావిహారమునకు,
మనసు పరువులు వాఱ నేమాడ్కి
నైన.” శుక. 2.173.

పరుస గూడి కొను

యాత్రాజనంలో చేరు,
వరుస గట్టు.

“అట పెక్కు విధములఁ బరుస,
గూడికొనుచు వాద్య ఘోషం
బెనఁగ.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 306.

పర్వతపదములు

అలనా డేనాడో పాడుకొనే
పాటలలో ఒకరక మైనవి.
శ్రీశైలం మహిమను వర్ణించే
జానపద గీతములు కావ
చ్చును.

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 513.

పర్విడు

పఱుగెత్తు.

“చెరలాడు జిఱ కొట్టుఁ జెలఁగి
పేరెంబు, దిరుగుఁ బర్విడు.”
గౌ. హరి. ప్రథ. పం. 605.06.

పఱకపై పాతిక అన్నట్లు

అసలు ఎనిమిదోవంతు కాగా
కొనరు నాలుగోవంతు అన్న
వాఁచ్యార్థంపై, ఎక్కువగా
అన్నట్లు ఉపయుక్త మవు
తుంది.

“ఒక్క తేజోమయాస్త్రంబు నుర్వి
విభుఁడు...బవర మయ్యెను బరకపైఁ
బాతిక యన.”
రామకథా. ఉత్త. పూ. భా. 4.675.

పఱచనిపాటు పఱచు

నానాకష్టాలు పెట్టు.

“పాటుపడు మని పఱచనిపాటు
పఱచ.” సారం. 3.221.

పఱచుతెంపి

స్వేచ్ఛాచారిణి.

క్రీడా. పు. 69.

పఱతెంచు

వచ్చు.

“వదలక తీవ్రదాహమున వారికి నై పఱ
తెంచుచోట.” రుక్మాం. 2.24.

పఱతేరు

ఏతేరు, వచ్చు, ఏతెంచు,
పఱతెంచు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 548.

పఱిగల నేఱు

పరిగ యేరితే పాతర నిండు
తుండా అని సామెత.

దానిలో చాలినంత ధాన్యం పలపల నగు

వొరకదు.

“పటిగల నేతినం గొలుచు పాతటికిం
గలదే తలంపఁగన్.”

ఉ. హరి. 4.49.

పటిపటి యగు

చిందరవందర యగు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“పటిపటి యై యవియు మల్లెపడి చెడి
పోయెన్.” కా. మా. 3.152

పటిపోవు

విరిసి పోవు.

“పటిపోయెం దుహినంబు.”

శివ. 4.29.

పలుపులు గొను

చాపచుట్టుగా పడు.

“పడ నేసెం గపులతలలు పలుపులు
గొనఁగన్. భాస్క. యుద్ధ. 1514.

పలక బాటు

తెల్ల వడు.

“అన్య లెఱుంగఁ గష్ట మని వెల్ల
బాతిన, పగిది యే తీగలు పలకఁ
బాటె.” కమా. 10.88.

పలపల

జలజల.

ధ్వన్యనుకరణము.

“పలపల కన్నీరు నించు.”

సారం. 3.103.

పలపలగా

విరళముగా.

“పలపలగాఁ బొదువు ముదిరపటలము
పగిదిన్.” పాండు. 2.46.

1. తెల్ల బోవు.

“పాతలేక పలపల నై వెఱుగుపడి వెల్ల
వెల్ల నై.” ఉ. హరి. 1.148.

2. తెల్ల వారు.

“పలపల నయ్యెఁ దారకలు పక్షులు
గూయఁ దొడంగె.....”

హంస. 1.260.

పలపల వేగు

తెలతెల తెల్ల వాటు.

“వెన్నెల పడమటి దిక్కునకున్ బల,
పల నై యొడ్డగిలఁగఁ బలపల వేగన్.”
శై. మి. 1.136.

పలమెడు పలమెడు

పలము, పలముగా.

విడికెడు విడికెడు అన్నట్లు.

పల మనగా మూడు తుల
ములు. ఆ పదంనుండైనా

వచ్చి ఉండ వచ్చును.

“తనమేని కండలు గోసి, పాయక
ముప్పొద్దు బలమెడు పలమెఁ,
దాయతభక్తి సమర్పణ నేయ.”

పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 398

పల మైన

కొంచె మైనా.

పల మనగా మూడు తుల
ములు.

“కర్మమున హింస పల మైనఁ గాన
రాదు.” హర. 3.52.

పలాయనము చిత్తగించు

పాటిపోవు.

“అంత పెద్ద స్వాములూ శిష్యురాలి

సంగతి ఊళ్లో పొక్కేసరికి పలాయనం
చిత్తగించారు.” వా.

రూ. పలాయనమంత్రము పఠించు.

పలికించు

అనిపించు—తిట్టించు.

‘మీరంతా వాడితో నన్నని
పిస్తున్నారు కదూ’ అని
వాడుక. అదే అర్థంలో ఈ
పలికించు

“పరమేశ్వరం బలికించి విను లేమి పని
యని కోపావేశంబున బరాజుఖయై
నన నున్న కన్నెటింగి.” కుమా. 7.56.

పలికి తప్పు

ఆడి తప్పు.

“ఇత్తొకవంశ మహీశు లెల్ల బలికి
తప్పుడు.” భాస్క. అయో. 82

పలికి బొంకనివాడు

సత్యసంధుడు.

“పలికి బొంకనివాడ డంచు బలుకు
దెపుడు.” రాజగో. 8.11.

చూ. ఆడి తప్పనివాడు.

పలికి బొంకు

ఆడినమాట తప్పు.

“పలికి బొంకంగ లేక ప్రాణముల్
విడుచు, నలఘనత్యక్తమందు.”

వర. రా. అయో. పు. 627. పంక్తి. 15.

పలుక బాటు

1. తెల్లబాటు.

“గ్రుక్కునఁ దానును గాంతి వీని
లో, పల నెలకొల్పె నాఁ బలుకక బాటె
నిశాంతనిశాంతదీపముల్.” పాఠి. 2.60.

2. తళతళలాడు.

“.....తాటంకరత్నప్రభల్, పలుకం

బాటిన చెక్కుటద్దములపైఁ తై పై
విలంఘింపఁగన్.” కాశీ. 5. 168.

పలు కియ్యమి

పలుకమి, మా నముగా

నుండుట. వ్యతి. పలు కిచ్చు.

“ఈశ్వరుడు తనతోడఁ బలు కీమి.”

బస. 3.70.

పలుకు చెల్లించు

మాట విను, కోరిక తీర్చు

“నా పలుకు చెల్లించు.”

వర. రా. అయో. పు. 643. పంక్తి. 25.

పలుకు చేయు

మాట విను, చెప్పినట్లు విను.

“వలదు మాపల్కు నీవు నీ పలుకు
మేము, జేసి బ్రదుకుట మే లంచుఁ
జెప్పఁ బనిచి.” ప్రభా. 1.76.

పలుకుదోడు

సహాయము.

“పనిపాట నేయఁ జే, దోడుగఁ
జెంచెతల్ పలుకుదోడుగ.”

కా. మా. 2.72

“మచ్చికతోఁ జేరి మాటలాడెడ
నైనఁ, బలుకుఁ దోడుగఁ జిల్కఁ బంప
వమ్మ.” రాజగో. 2.44.

“ఏదో చిన్నపిల్లవాడైతే నేం ?
పిల్చుక పో. ఏదో కాస్త పలుకు
తోడుగా ఉంటాడు.” వా.

చూ. చేదోడు వాదోడు.

పలుకు బంగార మగు

మాటలాడుటే అపురూప
మగు.

“చిలుకల కొలికిది నాతో, బలుకంగాఁ
గొంత సిగ్గు వడియెడ ముంజే, చిలుకా !

నీతో నైనను, బలుకంగా రాజె పలుకు
బంగా రఁటవే.” విజ. 2.183

“బడిపంచం బడి యుండువాని పలుకే
బంగార మాయెం దుదిక.”

కలిమాయ. ఆం. 5.

పలుకు బంతము సెల్లు

మాట చెల్లు.

“లోకసంఖావిత మైన ని పలుకు
బంతము సెల్లు.” సార. 4.11.

పలుకులు వేయు నేమిటికి ?

వేయిమాట లేల ?

ఇంకెందుకు? అన్న సంద
ర్భంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి

“పలుకులు వేయు నేమిటికి భాగ్య
సమన్విత నైన మద్విభుం, డిలఁగల
ధన్యుడంచు నెలఁగెత్తి.”

మను. 6.75.

పలుకు వడు

ఇతరుల నోట పడు; దూష
ణకు పాత్ర మగు.

“పలుకు వడి నతనిఁ బాపంబులు
విడుచు.” భార. శాంతి. 5.55కి.

పలు కెత్త లేకుండు

మాటాడ లేక ఉండు.

“బోఁ బుట్టిన బాష్పగద్గదిక బోకు
మనం బలు కెత్త లేక.”

పారి. 4.73.

పలుకే బంగార మగు

మాటలు అపురూప మగు.

“ఏమమ్మా! పలుకే బంగారం అయి
పోయింది.” వా.

పలుగజ నేయు

చంతనాపనము చేయు.

పండ్లను కట్టతో తోముట

పై వచ్చిన పలుకుబడి.

పలుగజ - పండ్లపొడి అనుట

నది కాదు.

“పలుగజ నేయక పసుపును నల్లపించు,
కొనక మొగంబు మజ్జనము లేక.”

ప్రభా. 5.

పలుగు గులాము

నీచుడు.

పలుచ చేయు

చులుకన చేయు.

ఇది వాడుకలో కూడ ఉన్నది.

పదిమందిలోనూ నువ్వు

నన్ను పలుచన చేయ

వచ్చునా?

“శ్రీ విభవంబులం బలుచ నేయుముఖ
ప్రభ లుల్లసిల్లఁగా.”

పాండు. 2.16.

“నా ప్రాణనాయకునిఁ బలుచ, జేసెద
దేకపత్నివ్రతంబు.”

మర. రా. సుం. పు 96. పంక్తి 1.

“వాడు ఈమధ్య చిల్లరపనులు చేసి పది
మందిలోనూ పలచపడి పోయాడు.”

వా.

చా. పలుచ పడు.

పలుచ నగు

నిస్సార మగు, తేలిక పడు.

“కళల విలాసము పలుచ నయ్యె.”

మొల్ల. బా. 43.

“నే నేల పలుచ నైతి.”

విజయ. 3.12.

పలు చేర్చు

దంతక్షతము చేయు.

“మోవిపై జేయట పాఱద్రొబ్బి పలు
నేర్చ నొకించుక...” కళా. 5.19.

పలుపోకల తపసి

కపటముని, వేషాలమారి.

“ఏవిధంబున నింక నీ నేల గడచి,
పోవ నీ డీ పలుపోకలతపసి.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1231-32.

పలువడలు

పలుగాకితనములు, అటచు

టలు— నోటిక్రొవ్వున.

“పలువ డొచిలుకల పలువడ లుడి
గింతు.” కుమా. 8.6.

పల్కమి

పలు కీయమి.

బస. 3.70.

పల్కునన్న గావించు

పలుకకుండగ నే ఏమిటి

అన్నట్లు సంజ్ఞ చేయు.

“గౌతముఁ డప్రికిఁ గనుగీటె నతఁడు,
కాతాత్మకునిఁ బల్కునన్న గావించె.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 126.

పల్లటీలు గొను

గంతులు వేయు.

వినోదించు అని భావార్థము

“మణుల డాలు నఖరుచితోఁ బల్లటీలు
గానఁగ.” విప్ర. క్రి. 85.

పల్లటీలు దాటు

కట్టను ఊని దాని సాయం

తో ఇటునుండి అటు దాటు.

“తెగ నిండఁ దిగిచి నల్లెనలకు బాట్టె,
కోలలు చూపి పల్లటిల్ దాఁటువారు.”
కళా. 8.42.

పల్లవిపాటగా

బాగా వచ్చిన దానివలె
ననుట.

పాటల కన్నిటికీ పల్లవి అని
ఒకటి ఉంటుంది. అది ప్రతి
చరణాంతంలోనూ పునరుక్త
మవుతూ ఉంటుంది. కాబట్టే
చరణాలు మరిచిపోయినా
పల్లవి మాత్రం బాగా
వస్తుంది.

“ధర్మార్థ కామశాస్త్ర ప్రపంచంబులు,
పల్లవిపాటగాఁ బరిచయించె.”

విక్ర. 1.190.

పల్లియ పడుసర అనక

పల్లె, పట్టం అనకుండా.

ఎల్లచోటులా అనుట.

“గుడి గుండ మనక పల్లియ, పడుసర
నా కరయుఁ జెఱచి పఱచిన
శిష్యుల్.” పంచ. వేం. 1.25.

పల్లు గుట్టెడిపూరియు

పళ్ళు గుచ్చుకునేందుకు అవ
సర మైనపుడకతోపాటు...

బస. 3.65.

పల్లెటూరి గబ్బిళాయి

అనాగరకు డనుట.

“వాడు ఒట్టి పల్లెటూరి గబ్బిళాయి.
ఈపట్టంలో బయటికి పోతే తిరిగి వచ్చే
దాకా నమ్మకం లేదు.” వా.

పల్లెత్తుమాట అనదు (అనడు)

ఒక్క మాటైనా అనదు.

“అత్తగారు అన్నిమాట లంటున్నా ఆ యిల్లాలు పల్లెత్తుమాట అన లేదు.”వా.
చూ. మాడెత్తుమాట.

పల్లె పట్ట

జం.

నగా నట్రా వంటిది.

“పల్లెపట్టలనుండి బరువు వేసుక వచ్చి, వలసలచే కంటముల ఘటించి.”

హంస. 5.40.

“ఎలజేటి రాచగుంపుల చుట్టముల కల్ల, బలుకుఁ దేనియ పల్లెపట్ట లొసగు.”
కువల. 3.96.

“ముదమునఁ బల్లెపట్టలకు మూటకు ముల్లె నటంచు...”

హంస. 4.82.

పల్లెరు తుడిచి పా(టె?)డెక్కు

బాగుపడు.

చేనూ దొడ్డి చక్కజేసు కొన్నప్పుడు అక్కడ మొలచి ఉన్న పల్లెరులూ వగైరాలను తీసి పాటవేయడం పరిపాటి.

దానిమీద వచ్చినపలుకుబడి కావచ్చు నేమో!

“అస్మదీయ, శీశ! పల్లెరు దుడిచి పా డెక్కినారు.” కాశీ. 6.155.

పల్లెరు తుడిచి పా డెక్కు

నివాస మేర్పరుచుకొను.

అక్కడ ఉన్న పల్లెరుకా యలు మొదలగువానిని తొల గించి చదును చేసి గుడిసె

వేసి కొనుట పై యేర్పడిన పలుకుబడి.

“పద్మాపద్మాక్షులు పల్లెరు దుడిచి పా డెక్కి, భక్తి బోధించి భూత లంబుఁ బావనంబు నేయం గల వాఁడు.”
ఆము. 6.66.

పల్లెత్తులు

దంతక్షతములు.

“జేని పల్లెత్తులు బట్టబైట నిడ నోపుచు వాతెతి నీనె గట్టుగా.”
శుక. 1.514.

పల్వర్న ప్రాము

పండ్లు తోముకొను, దంత ధావన మొనర్చు.

“మెఱుఁ గెక్కఁ బల్వర్నఁ బ్రామి.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పు. 298.

పవలుపంజులు

వగటిదివిటీలు.

“చెలువా! యెనగూర్చు వహింప నీ సురా, బలులు శిరోనతిం బవలుపంజులు చెంద్రకపావ డకరహిణి.”

చంద్రికా. 2.52.

పశువరించు

పరిమార్చు.

పశువులను వోలె పారద్రోలు కావచ్చును.

“నిశితఖడ్గాయుధాన్వితహస్తుఁ డగు చుఁ, బశువరింపుచు గొర్లపాలు నేయు చును.”
బస. 6.155.

పశ్యతోహరుడు

దొంగ.

“వనజేక్షుఁడా మనోధనపశ్యతో హరుండు.”
ఆము. 1.27.

“పసజక్రీధనపశ్యతోహరుఁడు జీవం
జీవజీవంబు.” హరి. 4.47.

పసందు చేయు
మెచ్చుకొను.

కొత్త. 18.

పస దప్పు
పస చెడు.

“పస దప్పి నీ వోడి పాటిన నేల,
కనువు మొల్వుడు నేడు కాన
నీతోడ.” ద్విప. జగ.205.

పసని పండు

కలమాగిన పండు.

పచ్చగా పండిన దని కొన్ని
పండ్ల విషయంలో వాడుక.
అది తర్వాత అన్నిటికీ అను
వృత్త మయింది. వృద్ధు అను
భావార్థంలో ఇట ఉప
యుక్తం.

“పసని పండుండగఁ గనుగాయ
ద్రెంచుటసమాక్ష! నీదు మహత్త్వమే
యనక.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 470.

పసపుకొ మ్రొనా యివ్వని

అతిలోభి అయిన.

పసపుకొమ్మ కూడా దానం
చేయనివాడు - అది చాలా
చౌకవస్తు వనుటపై ఏర్పడి
నది.

“ఇసుమంత పసపుకొ మ్రొసగఁ
జాలనివైశ్యుఁ, దెనసి యంగడి జాతి
డగఁ గలఁడె.” రాజశే. 3.24.

పస బయటపడు

చూ. బండారము బయట పడు.

పసరము గొట్టినట్టు కొట్టు

చావ గొట్టు.

ఇది నేటికీ వాడుకలో
ఉన్నది. ‘వాణ్ణి పసరం గొట్టి
నట్టు కొట్టాడు.’

పశువును బాగా కొట్టుదు
రనుటపై ఏర్పడినది.

“తనచేతి నాగబెత్తముఁ, గొని పస
రముఁ గొట్టినట్టు గొట్టె నదయుఁ డె.”
మను. 4.850.

పసి గట్టు

సూచనగా తెలుసుకొను.

“వా డేవో మోసగా డని పసిగట్టి
పీళ్లు జాగ్రత్తపడ్డారు.” వా.

పసిగొను

వాసన చూచు.

“ఘ్రాణంబు, కెవ్వియుఁ బసిగొన నేవ
మయ్యె.” కవిక. 1.36.

పసిడివలుకులు

సుభాషితములు.

పసిడిపాదములు తాల్చు

దేవునికి మ్రొక్కు బడిగా
పసిడి (బంగారు) తో
పాదాలు చేసి దేవునికి
అర్పించు.

బంగారు తేళ్ళు, చేతులు,
కాళ్ళు వగైరాలు ఈనాటికీ
తిరువతికొండపై మ్రొక్కుబడి

ఉన్న పూడు కు పైరలో
వేస్తారు. తిరుమలలో ఇది
నేటికీ బాగా వాడుకలో
ఉన్నది.

“తాలుతుఁ బసిఁడి పాదములు మీ
పేర, బాలు గుప్పవ తల్లి బ్రదికింపు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 471.

పసిడిమూట

చాల విలు వయినది.

“బార్యకుఁ బతిదయ పసిఁడిమూట.”
రుక్మాం. 4.87.

పసిడివ్రాత చెఱగు

జరి అంచు చీర.

“పసిఁడివ్రాతచెఱంగు మిసిమిఁ గల్గిన
దట్టిఁ, దరుణి యొక్క తమరై హరువు
గాఁగ.” ఉషా. 3.114.

పసి పట్టు

చూ. పసి గట్టు.
రూ. పసివట్టు.

పసివట్టు

వాసన పట్టు.

వాసనను పట్టి గతిని
గ్రహించు అన్నదానిపై
వచ్చినది. భావార్థం ఆ జాడ
యెఱుగు.

“పుట్టల కడలఁ బాదల గిరుల, సఱియల
బసి పట్టి తిరుగుచోట.”

మను. 4.51.

“నీదుగాలికిఁ బసిపట్టి నిజి నీలి.”

కా. మా. 3.75.

“వాడు నా దగ్గల డబ్బున్నట్లు పసి
పట్టి వచ్చాడు.”

రూ. పసిపట్టు.

పసి వడు

కామాక్షర యగు.

(ఆకలి గొను)

“గొల్లపడుచా! పసివడి తిరిగవు బడి
వాయక.” తాళ్ల. సం. 12.197.

పసుపాడు

న్నాన మాడు.

పసుపు పూసుకొని స్నానము
చేయుట ద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి.

పాండు. 2.190.

పసుపార్పు

పసుపు నీళ్ళలో కలిపి
పూయు.

స్నానం - అందులో అభ్యంగ
నంలో నలుగుడెట్టడం, పసు
పార్పుడం ఉంటుంది.

బస. 3.58.

పసుపిడు

పసుపు రాసుకొను.

“ఒరసి యొత్తినమణుం గొందక మైసె
ని, గులు దేరఁ బసుపిడి జలక మాడ.”
ఆము. 1.60.

పసుపు కుంకుమ కని

చూ. పసుపు కుంకుమకు గాను.

పసుపు కుంకుమకు గాను

కూతురుకు పెళ్లి సమయంలో
గాని తర్వాత గాని ఆమె కని
భూమో పుట్రో ఇచ్చు.

“పసుపు కుంకుమ కని అయిదెకరాల

భూమి యిస్తే అదీ అల్లుడే పాడు చేశాడు.” వా.

పసుపున కొనగు

అడవిడ్డకు పసుపుకుంకుమల కని కొంత భరణ మని

ఇచ్చుట ఆచారము. అనగా వారి ఉపయోగార్థమై.

నేటికీ ఈ అలవాటు ఉన్నది.

“మందరక్రోడీఁ గొన్ని గ్రామములుఁ గూర్చి, తనయ పసుపున కొనఁగ గంధర్వవిభుఁడు.” మను. 5.102.

పసుపు నిండుకొను

వితంతు వగు.

“పాశం! ఆ పిల్ల పసుపు నిండుకొంది. ఇంకా ఇరవై అన్నా చాట లేదు.” వా.

హ. పసుపు కంకుమ నిండుకొను.

పసుల కాపించు

ప శు పు ల ను కా యు నట్లు చేయు.

నీచ మైన నౌకరీ చేయించు. కమా. 4.25.

పసుండు

ఉపవాస ముండు.

“ఎన్నేండ్ల నుండియో పసున్నాఁ డీ యడవిలోన నొంటి మహేశ్వం, డిన్నె గులు మాన్ప వలదా!” కా. మా. 3.85.

పళ్ళు రాల్తాయి

ఒక తిట్టు.

“ఇలాగే వాగా వంటే పళ్ళు రాల్తాయి. బాగ్రత్త.” వా.

పళ్ళూడ గొడతాను

ఒక తిట్టు.

“నువ్వు యీ మాట మళ్లా యింకొక సారి అన్నా వంటే చూడు. పళ్ళూడ గొడతాను.” వా.

పళ్లెం కొట్టు

చేటకొట్టు వంటిది.

పళ్లెరము వెట్టు

భోజనానికి సిద్ధపరుచు.

భోజనానికి ఎవ రై నా వచ్చి నపుడు వడ్డించితిమి భోజ నానికి లేవండి అని కాని, విస్తళ్లు వేసినారు లేవండి అని కాని అన్నట్లే పళ్లెరము వెట్టి తిమి అని కూడా అంటారు.

“సతీమణు లిద్దఱు పళ్లెరంబు వెట్టితి మని విన్నవించిన.” పారి. 2.17.

పాండవబీడు

బీటినేల.

పాకము దప్ప

చెడిపోవు.

“మతిఁ దలపోసి యీపలుకు మానుఁడు పాకము దప్పఁ గార్యముల్.....” భార. భీష్మ. 1.13.

పాగి చిక్కు

వల్ల చిక్కు.

“ఇటువేపునుంచీ నాకు దీన్ని ఎత్తా లంటే పాగి చిక్కడం లేదు. అటు వెడతాను.” వా.

పాచిక పాటు

ఎత్తులు ఫలించు.

“వాడిపాచిక పాటింది. ఆమె పిట్టి
యిల్లటం ఉంచుకొని పిల్లను ఇస్తా
నంది.” వా.

పాచిక వేయు

పాచికలను వేయు.

గవ్వలో— చిన్న కడ్డీలతో
ఒకటి, రెండు ఇలా నాల్గు
వేపులా చుక్కలు పాడిచి
నవ్—పాచికలుగా ఉపయో
గిస్తారు.

వాడుకలో ‘వాడు దానికి
పాచిక వేశాడు’ అనగా
ఎక్కు పెట్టినాడు. ఇదీ పాచిక
లాడుటనుండి వచ్చినదే.

పండి. ప్రథ. పురా. పుట. 368.

పాచిపని

పొద్దుననే కస వూడ్చుట,
నీళ్లు చల్లుట మొదలయిన
పనులు.

కుమారీ శత. 39.

పాటిబండల గోల

అర్థం పర్థం లేని అల్లరి.

“తిరుపతికన్న గొప్పర మెక్కు
డనెడి యీ, పాటిబండలగోల దాటు
టెట్లు?” గుంటూ. ఉత్త. 73.

పాటున పడు

చక్కబడు.

“ఈమధ్య పని కాస్త పాటున బడింది.
ఇక గబగబా సాగిపో వచ్చు.” వా.

పాటుపడు

కష్టపడు.

“ఈ పాటు సీతేత నేర బడు టయ్యె,
నేపాటు పడుచురో నిటమీద వారు.”
వర. రా. ఆయో. పు. 498. పం. 22.

“సిద్ధించునె యాదై వని యు కియు
మాబోం, శ్రీ విధమునఁ బాట్లఁ బడిన
నిద్రవివేకా!”

కళా. 1.181.

వాడుకలో— ‘తనకొడుకును
చదివించడానికి అతను చాలా
పాటుపడ్డాడు.’ ‘ఎన్ని పాట్లు
పడ్డా వాడికి కడుపు నిండ
డమే గగన మై పోయింది.’

పాట్లమారి

చెడునడత గలది అనుట.

“పిలిచె నిది పాట్లమారి గావలె
నటంచు.” హంస. 5.69.

పాడరు

పాడగు.

“నీదు సోదరులు.....రణభూమిలోన
పాడరి హతులైనపట్టున.”

వర. రా. అర. పు. 119. పం. 3.

పాడి దొంగు

న్యాయము వీడు.

“పన్నిదం బిడఁ బ్రేలక మన్న బాడి
పాడి దొంగి తెచ్చితి.”

పా. 4.16.

పాడి దొంగు

న్యాయమార్గము తప్పు.

“అనుమతి నిచ్చిరో యావేల్పు లాం
డేని, బలిమిఁ జేకొనియె నో పాడి
దొంగి.” పా. 1.36.

పాడినదే పాడు

చెప్పినదే తిరిగి చెప్పు.

“పాడినదే పాడరా పాచిపండ్ల దానీ!” వా.

“అ! వాని ఉపన్యాసంలో కొత్త యే ముందీ? పాడినదే పాడడం.” వా.

పాడినపదమే పాడు

చెప్పినదే చెప్పు.

“ఎలనాగరో! నీవ నెంత చెప్పినను, బలుచూటు పాడినపదమే పాడెదవు.” సారం. ద్వి. 1.618.

పాడిపంటలు

పశుసంపద. ధాన్యసంపద.

జం.

“హన్యతేత్రముల్ పెక్కు చం,దా లన్ బండు నొకప్పుడుం దలుగ దింటం బాడియున్ బంటయున్.” మను. 1.55.

పాడిపంతములు

న్యాయాన్యాయములు. జం.

“పాడిపంతంబు రెటిగినపెద్దవు.” శ్రీడా. పు. 82.

పాడుకండ్లు

దిష్టికండ్లు.

“ఆవిడవి పాడుకండ్లు. పాలు పిండగా చూచిందో లేదో ఆవు ఎగ చేపింది.” వా.

పాడుకాపులు

వృథానిరీక్షణలు.

“వలవనిశంకల నక్కడ నేర బాడు కాపు లాగతి నుంటిన్.” కళా. 3.272.

పాడు గాను

ఒక తిట్టు.

‘వాడి పాడు గాను - దాని పాడు గాను’ అని వాడుక.

“పాడరే శివభక్తి పాడుగాను.”

కాళ. 4.35.

పాడు చిక్కు

పా డగు.

పాడుమొగము

కళావిహీనము.

దరిద్రసూచకము.

బొట్టు లేనిమొఖాన్ని ‘పాడు మొగ’ మంటారు. ప్రాచీనుల దృష్టిలో అది అశుభసూచకము.

గుప్తలచెన్న. 64.

పాడువాటు

పా డగు.

“పాడు వా తెను బురి భాగ్యంబు దొలఁగె.” బస. 7.192.

పాడుసంత

‘వెధవగోల’ అను పట్టుల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

సంతలో సహజంగా జన సమృద్ధిమూ. గోల ఉండడం పై వచ్చిన పలుకుబడి.

“పెద్దమనుష్యులు వచ్చి మాట్లాడుతూ ఉంటే ఏమిటా ఆపాడుసంత.” వా.

పాడుసంతన

వెధవగోల, బాదరబందీ.

“ఏదో చదువుకొంటూ ఉంటే
ఏమిటా ఆ పాడుసంతన.” వా.
“ఏక్కడెక్కడివాళ్ళూ వచ్చి
యిక్కడ పడ్డారు. పాడుసంతన.”

వా.

పాడూరిలో బ్రదుకు
పనికి మాలినది.

తాళ్ల. సం. 11.8. భా. 38.

పాడూరి సంత

పల్లెటూరి సంత.

గందరగోళంగా, గజబిజిగా,

కోలాహలంగా ఉన్నది.

ఇక్కడ లక్షణయా గయ్యాళి

గంప అన్నమాట.

“బేరజపు గట్టిజంత పాడూరి సంత.”

కుక. 3.18.

పా డెక్కు

నివాస మేర్పరుచుకొను.

ఈ ‘పాడు’ అంతముగా గల

గ్రామ నామాలు మనకు

చాలా ఉన్నవి.

“ఆక్రితులు కాశికాపురి కస్మదీయు,

తీశ! పల్లెటూరు దుడిచి పా డెక్కినారు.”

కాశీ. 6.155.

పాతపాట పాడు

చెప్పినదే చెప్పు.

“వాడు తిరిగి పాతపాటే పాడు

తున్నాడు.” వా.

చూ. పాడినదే పాడు.

పాతర బడు

మూలబడు.

“సంతంబుతో బగ పాతరం బడియె.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 359. పంక్తి. 1.

భాగ్యాదులను దాచుటకై
కట్టిన నేలమాళిగను పాతర
అంటారు.

పాతర లాడించు

ఆట పట్టించు - ఆటాడించు

“నున్నివార సంభోగ కళా, చాతురి

రాత్రిందివములు, పాతర లాడించి.”

నరంభ. 2.117.

పాతర లాడు

అటూ యిటూ గంతులు

వేయు.

“ప్రీతి గోపకు లందఱు, గీతంబులు

పాడె దరులక్రిందను నగుచుకొ,

జేతులు ద్రిప్పుచు వెడవెడ, పాతర

లాడెను యశోదపాపం దవనికొ.”

భాగ. దశ.

పాతర వేయు

పూడ్చి పెట్టు, దాచు.

“పాపనిధులు ఓలె లోపలనె పాతర

వేయుట కొంత మే లగుకొ.”

పండిత. 51.

పాతాళగంగ

1. చాలా లోతులో ఉన్న

నీరు.

“ఆ పాతాళగంగ తీసుకు వచ్చేసరికి

నా ప్రాణం పోతూ ఉంది. ఇంక వేతే

పని ఏం చేస్తాను రా?” వా.

2. ఒకతీర్థం.

పాతాళప్రశ్న

అంతు తేలని ప్రశ్న.

“...మన కీ, పాతాళప్రశ్న యేమి పని

యవనీకా!” పట్టు. పు. 6.57.

పాతాళ భేది

బావిలోనో చెరువులోనో
ఏదయినా పడి పోయినప్పుడు
దానిని తీయుటకు ఇనుము
కొక్కిలు చాలా అమర్చిన
ఒక పని ముట్టును ఉపయో
గిస్తారు. దాని పేరే పాతాళ
భేది.

“బిందె పడిపోయింది. వాళ్ళ యింటికి
కల్లి పాతాళ భేది తీసుకు రా!” వా.

పాతాళమునకు క్రుంగి పోవు

చాలా దిగులు పడు.

“ఉద్యోగం తీసివేస్తా రనగానే వాడు
పాతాళానికి కుంగి పోయాడు.” వా.

పాతాళము బట్టు

దాగుకొను, పాటిపోవు.

“తీలగు కంతువెంబడినె తెమ్మెరులుక
రవిప్పి పి కల్కి పా,తాళముఁ బట్టు
చుండఁ దమతావులు...”

ఆము. 2.63.

పాతికో పరకో

ఏ కొంచెమో.

పాతిక అంటే నాలుగవవంతు.

పరక అంటే ఎనిమిదోవంతు.

కృష్ణ. 31.

పాతి వేస్తాను

ఒక తిట్టు.

కొత్త. 65.

పాతేస్తాను

ఒక తిట్టు.

“వాడితో వీడితో మాట్లాడినట్టు
మాట్లాడా వంటే పాతేస్తాను.” వా.

పాదచర్య

పరిచర్య, సేవ.

పాదసేవ వంటిది.

హర. 2.55.

పాదమజ్జన మాచరించు

కాళ్ళు కడుగు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 812.

పాదము పట్టు

కాళ్ళు పట్టుకొను.

ప్రార్థించుట, ప్రాధేయ
పడుట సూచించును.

“యా యంగన యతని పాద మలన
పట్టెన్.” కళా. 4.120.

పాదరేణువు తలపై నుంచు

కొను

భక్తిశ్రద్ధలు కనబఱచు.

పెద్దలు భక్తులు కనిపించి

నప్పుడు వారి పాదధూళి తీసు

కొనుట ఆచారం. ఇది బెంగా

లులో ఈనాటికీ సర్వే

సర్వత్రా పాటింపబడు

తున్నది.

“పాదాబ్జములు సిక్కఁ బట్టి మ్రొ
క్కుచును, పాదరేణువుఁ దలపై
నుంచుకొనుచు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 33.

పాదుకొను

నెలకొను.

ఏదైనా మొలక నాటునపుడు

పాదు తీసి నాటుతాడు.

తద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.
“ఎల్ల బ్రహ్మంకురంబులు పాదు
కొనంగ.” పాండు. 2.152.

పాదుకొల్పు
లగ్నము చేయు. నాటు.
“పరమాద్భుతం బాత్మక బాదుకొల్పి.”
శైవ. 5.9.
“పాదుకొల్పితి గోత్రపర్వతముల.”
శివ. 1.75.
చూ. పాదుకొను.

పాదులు దీర్చు
వలలు మొదలగునవి ఒడ్డు.
“ఒకమరి దీమంబు లొడ్డి పాదులు
దీర్చి.” కా. మా. 3.47.

పాదోట్టు
సాలెపురుగు అల్లినగూడు,
బూసి.
“చెలది మున్నల్లిన నూలు, గరి యంత
నేతెంచి కాంచె కోపించి. పాయక
శివునిదండ బాదోట్టు వెట్టి, పోయెడు
నిది యేమి పురువోకో యుచును.”
బస. 3.71.

పానకంలో పుడక
అడ్డుకట్ట, విఘ్నకారి
“పానకంలో పుడక లాగా మాట
మాటకూ అడ్డు వస్తా వేమిట్రా?” వా.

పానకపూజ
పానపూజ, పానకం దేవునికి
నివేదించి పంచి పెట్టుతారు.
దానికి పానకపూజ అని
పేరు.

“వాంట్లో క్రిరామనవమినాడు పానక
పూజ చేస్తారు.” వా.

పానకములోని పుడక
మంచిదానిలో మధ్య వచ్చు
అడ్డంకి.
“నీ వేమిట్రా పానకంలో పుడకలాగా.
పాట పెంబూంటే పలకరిస్తావు?”
వా.
చూ. పానకంలో పుడక.

పానకములోని మిరియపుకార
మువలె
చుటుక్కు మనిపించినా
చమత్కృతిని కూడా కల్పించును
అనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.
పానకంలో మిరియాలపొడి
కాస్త వేయడం అలవాటు.
తీయనిదానిలో ఆ కారం
చవు బూరించునే కాని రుచిని
చెప్పగొట్టదు.

“ఆ భయము సంధిమముఁ జేయు
నతని పానకంబు లోపలి మిరియంపుఁ
కారిమట్లు.” దశావ. బల. 329.

పాన లిన్నియు నేల?

ఇన్ని మాట లేల
“పాన లిన్నియు నేల.”
పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 131.

పాని పట్టి చూపు

ప్రత్యక్షముగా చూపు.
“నానాశేవతలకు నరసింహగంధ
ములో, పాని పట్టి చూపినట్టి
ప్రహ్లాదుడు.” తాళ్ల. సం. 11.135.

పాపం పండు

చేసిన చెడ్డపనులకు ఫలితము
దాపురించు.

“వాడి పాపం పండింది. ఆధికారులకు
వీడి వ్యవహారం అంతా తెలిసిపోయింది.
ఈపో మాపో ఉద్వాసన జరుగుతుంది.”

జా.

పాపటపై నడిదము పెట్టు

చంపుదు నని తలపై కత్తిని
మోపు- తల రెండు న్రక్క
లుగా చేయుదు నని.

“బడుగులు మీరు చూడ హరి పాపట
పై నడిదంబు వెట్టుగున్.”

ఉ. హరి. 4.209

పా పద మను

పద పద మను.

“పా పద మని యిత్తుకే నెలవు.”

గుంటూ. పూ. పు. 41.

పాపపు దైవము

పాడుదేవుడు.

ఏ దైనా భరించరాని కష్టం
కలిగినప్పుడు విసుగుతో అనే
మాట. వాడుకలో— ‘ఆ
పాడుదేవుడు నన్నిట్లా పుట్టించాడు’

కాశీ. 5.164

పాపమునకు గా

ఆ యింత మంచిపని చేసి
నందుకు అన్న భావార్థాన్ని
సూచిస్తూ వేసటతో అను
మాట.

“ఇమ్ము డెప్పర మెనక, లావు గల
డంచు బలికిన, పాపము చే గాదె
కోలుపడితి గుమారున్.”

ఉ. హరి. 2.33.

“నేను వాణ్ణి యింట్లో పెట్టుకొన్న
పాపానికి వాడి కిప్పుడు నేను శత్రు
వయ్యాను.”

వా.

పాపమున కొడి గట్టికొను

పా ప కా ర్యము చేయుటకు
పూనుకొను.

‘ఎంత పాపాని కొడిగట్టితి
వయ్యా’ అని నేటికీ వాడుక.
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 49.

పాపము బ్రద్ద లగు

పాపము పండు.

మా. పాపం పండు.

పాపము ముట్టికొను

పాపము చుట్టుకొను.

“న న్నాపాపము వచ్చి ముట్టికొని
యెన్.” భాస్క. ఆర. 2.110.

పాముకాటు సీర దుడిచినం
బోవునె

దాచినా దాగనిదానికి దాచు
టకై ప్రయత్న మెందుకు?

పాము కాటు వేయగా గుడ్డ
తో మూసి పెట్టితే లాభం
యే ముందీ? ఎలాగూ పైకి
తెస్తుంది.

“రావలదే పంచిన పని, సేవకులకు
బాము కాటు సీర దుడిచినం,
బోవునె.” ఉ. హరి. 4.150.

పాముకా పెంత తుడిచినను

పోదు

పాముకాటు ప్రాణం తీస్తుంది
కానీ తుడిస్తే పోతుందా?
మనస్సులో నాటి నమాట
కు పమానంగా ఉపయో
గిస్తారు.

“మది నాఁటె నిక వేయమాట లేమి
టికిఁ, దుదఁ బాముకా పెంత తుడిచినఁ
బోదు.” సారం. ద్వి. 1.994.

పాముకాళ్లు పామే యెటుగు

పాముకాళ్లు పాముకే తెలుసు
అని నేటిరూపం.

పాముకు కాళ్లుండవు.
అయినా అది నడుస్తుంది. ఆ
కాళ్ల సంగతి దానికే తెలిసి
ఉండాలి అనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

మోసగాళ్ల జిత్తులు మోస
గాళ్లకే తెలియును ఇత్యాది
సందర్భాలలో ఉపయుక్త
మవుతుంది.

“.....మీ రెఱుంగుదురు గాక మీ
రాక్షసమాయలు, పా మెఱుంగుఁ
బాముకా శ్లితరుల కెఱుంగ వచ్చునే”
భాస్క. సుంద. 310.

పాముకూన

పామువలె నపకారి.

“బట్టువాకట్టు బవనీల పాముకూన”
శుక. 3.20.

పాముచెలిమి

అపాయకరము.

తాళ్ల. సం. 5.122.

పాముచెవులు

ఎంత మెల్లగా మాటలాడినా
వినగలగ్గి ఉన్న దనుట.

కాస్త నవ్వడి అయినా
పాము గ్రహించి అటు మొ
హం తిప్పుటపై వచ్చినపలు
కుబడి.

“వాడివి పాముచెవులు. మీ రెంత
మెల్లగా మాట్లాడినా, వా రెంత
మారంలో ఉన్నా యీ పాటికి
గ్రహించే ఉంటాడు.” వా.

పాముజాడ పామునకు గాని
పరులకు తెలియ బడదు

దొంగను పట్టుటకు దొంగయే
కావలెను లాంటి పలుకుబడి.

“పాముజాడ పామునకుం గాని పరు
లకుం చెలియఁబడనితెఱుంగున సంగన
లకుం గాని యితెఱుంగు గమంగన
మీకుఁ గొలఁది గాను.

శుక. 3.236.

పాముతో చెరలాట లాడినట్లు

సానంహ. 3.44.

చూ. నిష్పతో చెరలాటము.

పామునకు బదనిక చూపినట్లు

వశీకరణౌషధిని చూపి
పామును వశము చేసుకొను
నట్లు.

నా ప్రత్యక్షశాస్త్రాలలో బద
క సకేతరసామధిగా ప్రసి
ద్ధము. ఒకచెట్టుపై మరొక
చెట్టుమొక్క పెరగగా
దానిని బదవిక అంటారు.

“చిలుకకు బదవిక చూపిన, చెలువున
నాపలుకు వాడు సేకొన కలుకం.”

ఉ. రా. 2.248.

పామునకు తొక్కలు వచ్చినట్లు
అతి చలాకీగా పని చేయు.

“గాండీకం బనుపామునకు తొక్కలు
వచ్చినట్లున్నయిది.”

భార. భీష్మ. 1.128.

పామునోట ప్రవేలిడు

తా నై అపాయము తెచ్చు
కొను.

“ముచ్చు లిట్లు నా, లొక్కంట దలంప
శేషభణికోరల ప్రవేలిడి.”

ప్రభా. 5.189.

పామునోరి కడి

ప్రచూదము తప్పనిది, పులి
నోటి కండ్లలాంటిది.

“పామునోరికడి మీ ప్రాణపుటూగుపు
గాలి.” తాళ్ల. సం. 102.

పాముపగ

తగనికసి.

పాము పగ పడితే కటిచే
దాకా నదల దని ప్రతీతి.

“వా దేనో నవ్వుతుంటే మరిచిపోయా
డనుకోకు. వాడిది పాముపగ. ఎప్పుడో
కాటు వేస్తాడు.” వా.

పాములకు పాలు పోసినపగిది

చెడ్డవారికి చేసిన నహా
యముపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“పాములకు బాలు పోసినపగిది వీటి,
నెంత పెంచిన గనికర మింత లేక.”

ఉ. పా. 2.47.

పాములమెంగడు

పాములవాడు.

“వచ్చె బాములమెంగడు వదరు
లాడు.” క్రీడా. పు. 71.

పాయ దొలగు

దారి తొలగు.

“అయెడ సిద్ధకింపురుషయక్షవసు
ప్రముఖామరావళిం, బాయ దొలంగు
మంచు.” పారి. 3.10.

పాయబట్టు

దారి చేయు.

“పరగం బుష్కరమార్గంబు బాయ
బట్టి.” శివ. 1.97.

పాయ యిచ్చు

దారి యిచ్చు.

“బాలప వెల్లి యైనజలపూరంబు పాయ
యిచ్చుచు దెరువు విడువ...”

కళా. 4.95.

పాయనముపై నె య్యెలికినట్లు

నష్టము కలిగిన దనుకొనగా
లాభ మైన దనుటలో ఉప
యక్తం. నెయ్యి ఒలికి

పోయింది తాని అని వాయనం
పైన గనుక ముఖిక రుచి.

పండి. ప్రశం. పురా. పుట. 387.
మా. కొట్టె విజిగి నేతిలో పడినట్లు.

పాయుత్రోవ

తొలగుశావ వంశిని.

పాయ జేయునది.

“సే విపులప్రతాపంబు, భావతేజము
నకుఁ బాయుత్రోవ.”
భాస్క. యుక్త. 1396.

పార జాచు

బాగుగా చాచు.

“పడిగవుం బాదాలు నాపేర బారం
జాచేవు.” తాళ్ల. సం. 3.4.

పారణ నేయు

భుజించు

ఉపవాసము ముగిసిన మరు
నాడు చేయు భోజనము
పారణ. దానిమీద ఏర్పడిన
పలుకుబడి.

“భక్తం డనంగఁ గ్రమ్మఱంగఁ బారణ
నేయుదు విజ్ఞనంబు నై, సర్వకలీల.”
పాఠ. 3.27.

పారము ముట్టు

కడతేరు, పూర్తి యగు.

ప్రవాహంలో టీరము చేరుట
పై నచ్చిన పలుకుబడి. ఉత్తీ
రుడు గూడా ఇలాంటిదే.
అపారము దీనిమీద నచ్చు
నదే.

“ఒక్కసే, కైరం బారము ముట్టు నింక
లుట.” కా. మా. 2.77.

“విక్రవాదిత్ర చారు ప్రచారింబు
పారంబు, గుట్టు న్నుతింపంగ
రంచు నెంచంగ వించు...”

కళా. 1.186.

పారుపా మైన బెగడి నిలుచు

నట్టి

కాంతి బయలకరు నెనుట.

“పారుపా మైన బెగడి నిలుచు.”

నారం. 2.203.

పాట పిచ్చు

కత్తిపి కి త్తిత్తు పట్టవేయు.

“ఇంతి నంతిచుక, జేరుచు నంది చా
పులను జమ్ము కబూర్లటు పాటం దట్టు
చుక.” కళా. 8.101.

పాట నడుచు

తట్టించు నేయు.

“నను నెకాంచుక జేసి పాట నడి
చెక.” భాస్క. కిష్కిం. 139.

పాటాడు

1. శిశువు వోగాడులకు
ముందు ఒకచేతి సాయంతో
ముందుకు బరుగు.

2. తిరుగు.

“పాయక యశోదనెంటం బాటాడు
శిశువు.” తాళ్ల. సం. 4.1.

పాటుతెంచు

నాది నచ్చు. పరువున ఎచ్చు.
కమా. 10.77.

“పద్మాక్షుండఃకా, పాన్నాశి పాటు
తెంచిన, జన్నపుహంబుక.”

జైమి. 6.124.

“అ సురాః....వేగమ పాటుచెంచి.”
కమా. 12.57.

త్వరగా వచ్చు. పాటుతెంచు.
వచ్చు, పాటుతెంచు, పరు
వెత్తి వచ్చు. వాడుకలో—
పారి రం డ్రా పోదాం.

“బారెండు నెట్టిన బాటుతెం డ
నుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 289.

పాటెడు నీళ్లు పు గట్ట వేయు

నడుస్తూన్న దానికి ఆడ్డు
కల్పించు.

పాప మనుట.

“మీర లీ, పాపపుమాట లాడుదురె
పాటెడునీళ్లుక గట్ట వేతురే.”

యక్కాం. 4.24.

పాటెడు బండలకు గాళ్లు సాపు

వ్యర్థ మైన ప్రయత్నము
చేయు.

బండి పోతున్నప్పుడు కాళ్లు
చాపితే కాళ్లు విరుగునే కాని
బండి ఆగునా?

“నీ, పలు కన్యతంబు గాఁడగునె పాటెడు
బండలకు గాళ్లు సాపఁగా, నలవడు
నన్న!” ఉ. హ. 2.31.

పాల గట్టిన కన్ను

పొర గప్పిన కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 103.

పాలతో తల యంటి బాస
నేయు

ప్రమాణము చేయు.

తల యంటి బాస చేయుట
వంటిది. ప్రమాణాదులలో
ఇటువంటివి పెక్కులు.

“పాలతోఁ దల యంటి బాస సేసినను,
క్షీల నమ్మఁగ రాదు చిత్తంబులోన.”
సారం. ద్వ. 1.343.

పాలపండ్లనాడు

పసితనము.

శిశువునకు మొదటగా వచ్చిన
పండ్లను పాలపండ్లంటారు.
అవి కొన్నాళ్లకు ఊడిపోయి
యేడెనిమిదేండ్లకే రెండవ
సారి పండ్లు వస్తాయి. దానిపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“పాటించెనే వేల్పు, ప్రహ్లాదుఁ గడు
పాలపండ్లనాడు.” పాండు. 2.137.

పాలపాప

పసిపాప, పాలు తాగేపాప,
పసిబిడ్డ.

“పాలపాప వోటు బంటుగా సేనానిఁ,
జీసి.” కమా. 10.167.

“బాల మిక్కిలి గోల యీ పాలపాప,
చెక్కు మీటిన వస వల్పు సెలవు
లందు.” తపతీ. 5.26.

పాలబుగ్గలు

లేతబుగ్గలు, పసితనము.

“పాలబుగ్గల మించు నీల గనుట.”

విజయ. 2.40.

“వాడివి ఇంకా పాలబుగ్గలు.” వా.

పాలబుద్ధులు

పిల్ల చేష్టలు.

సింహా. నార. 35.

పాలలో పండ్లు పిసుకు

ఆపక తెచ్చుకొను.

వాలలో ఏ నిమ్మపండునో
పిసికి రసం కలిపితే అది పిరిగి

పాడయి పోతుంది.

“కీడు లేదన దేవకీదేవి బలంగ మొ,
పీనఁ బాలలోఁ బండ్లు పిసికి రమ్మ.”

ఉ. హరి. 5.280.

పాలలో వడిన బల్లివిధంబున

“బడు గయి పాలలోఁ బడిన బల్లి
విధంబు.” భార. ఉచ్ఛ్వా. 3.135.

చూ. కుడిలిలో పడ్డ బల్లి.

పాలవంటి

నిర్మల మైన.

“అల యల్పసుఖమునకై పాలవంటి,
కులము మాలగఁ జేసికొని మను
చుంటి.”

గౌర. హరి. ద్వి. 1 భా. 1281.

“కాఁపుకొడలు కంచంత కాఁపు
రంబుఁ, బాలవంటి కలంబు గాడ్పఱచి
యుఱికి.” పాండు. 3.81.

పాలవంటి కులము

నిమ్మశంక మైనవంశము.

“పాలవంటి కులంబు గాడ్పఱచి
చనియె.” పాండు. 3.80.

“అల యల్పసుఖమునకై పాలవంటి,
కులము మాలగఁ జేసికొని మను
చుంటి.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1281-82.

చూ. పాలవంటి.

పాలాది గంటలు

“కటితటి నటియించు గంటల మొల
నూలు, పాలాదిగంటల చాలు గాఁగ.”

రాధి. 1.111.

పాలార్పు

హామిందు.

“వెత వై పని నేనేటి యింటిపగరమ్మ
నకు, వెతి దీఱఁ బాలార్పు వెకు వెట్ట
వలవా?” తాళ్ల. సం. 5.237.

....పాలింటివారు

అధీనులు.

“పాలింపు మమ్ము నీ పాలింటివారె.”

వర. రా. బా. పు. 103. పంక్తి. 19.

పాలి కిచ్చినరాసి

కొలు కిచ్చిన పాలములోని
పంట.

తప్పక వచ్చునది అనుట.

“పండిన కర్మఫలము పాలి కిచ్చిన
రాసి.” తాళ్ల. సం. 8.281.

పా లిచ్చే అవుకే వచ్చిగడ్డి

లాభం ఉన్నప్పుడే నౌరవిం
చుట కనిపించు ననుట.

బాలనీతి. 93.

పాలు గలవాడు

దాయాది.

“పాలు గలవాడు మన కొక, బాలి
యిడక తానె తారసానకు వచ్చెన్.”

ఆము. 3.32.

పాలు గలవారు

నేలపై నూక టున్నవారు
ఆయు స్సన్న వా రనుట
ఇక్కడ ప్రాలు అయితే
పైదే. కాకున్నా పాలు
(చను బాలు) అయినా
భావార్థం ఒకటే.

(పా) పాలే శుభదములు

పాలేశ్వరుని గూర్చిన పదములు.

అనా ఓది ఒక జానపదగేయ విశిష్టశాఖ అయి ఉంటుంది. పండితా. ప్రశ. వాద. పుట. 513. చూ. తుమ్మదపదములు.

పాల్వారు చెక్కిపలు

లే తయిన చెక్కిళ్లు.

“కడుం బాల్వారుచున్నట్టి యా, ధూణీ నాగు మెతుంగుంజెక్కిలులు శేత్ర ప్రేమపాత్రంబు లై.” కళా. 7.111

పాల్వారు చెక్కులు

పసితనపు చెక్కులు.

“రమణ బాల్వారుచెక్కుటదముల తోడ.” రాధ. 1.53.

పాల్పడు

పూనుకొను.

“క్షితి శిరోభూపావిశేషనిర్మలకంఠ బాల్పడు పడియచ్చుల ట్లడుగులు దగ.” పాండు. 1.161.

ఇది నేటి వాడుకలో చెడు పనికి పూనుకొను సందర్భాల లోనే ఉపయోగిస్తారు.

“వా డెంత అవినీతికి పాల్పడ్డాడు!”

వా.

“ఇంత నీచానికి పాల్పడతా వని నే ననుకో లేదు.”

వా.

పాల్పాలు

బద్ధకించు.

“నీకు జాల లేవడి బాల్పా, లినయది యనుచుం బలిచిన...” శుక. 1.585.

పావదము చేయు

కానుకగా నిచ్చు. పావక రెంచు.

“తనకుం బ్రభావ యను దేవతా ప్రరంధ, వావడం చేశ నాని...” శుక. 6.15.

పాసికలు వారిండు

“ఆత్మకే న త్య భామ పాసికలు దాటించి వైచిన.”

శు. హరి. 3.140.

పాసె మడిగినవాడే పేదా ?

పాయనం కావలె నని అడిగి నుత మాత్రంతోనే లేనివా రని అర్థమా?

అసేగినంతమాత్రంతో అది లే దని అర్థమా అనుపట్ల ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“మఱి పాడం డనుట యెగ్గేళి పాసెం, బడిగినవారే చేదతె?” ఆము. 5.58.

పాశము మీలు

అమిత మగు.

పాండు. 4.211.

పాళెంబు డిగు

దండు విడియు.

“లంకపెన బాళెంబు డిగి.”

శర. రా. బా. పు. 20. పంక్తి. 7.

పాళె ముండు

విడిసి యుండు.

“పండువాసురతాణి పావడం బిచ్చిన, భద్రేధములు విధి బాళె ముండు.”

భీమ. 1.31.

పింగళాజపము

పింగళాజపము.

“కదిసి చూడ ఘోటకబ్రహ్మచ
ర్యంబు, పింగళాజపంబు పిల్లకీల, మజ
గరోపవాస మల బకధ్యానంబు, నక్క
వినయ మిట్టి నయము లెల్ల.”

వైజ. 2.19.

పింజపింజ గఱచుకొని....

పుంఖానుపుంఖముగా.

“పింజ పింజ, గఱచుకొని పాటుతూపు
లాక్కటియ వోడె, గానిపించుచు
దలపించె గడలపోయ.” కళా. 8.130.

పింజపింజ గాడు

ముక్కలు ముక్కలు చేయు.

“చక్కెర, యేఘాణంబుగఁ గలిగిన,
కంఘాణపు దొర పింజపింజ గాడఁగ
నేసెన్.” విజయ. 1.127.

....పిండాకూడు

ఒక టిట్టు.

కా. త్త. 15.

పిండికొలది రొట్టె

ఉన్నదానిలో సరిపెట్టుకొన
వలయు ననుపట్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

“ఏదో ఉన్నదానిలో సరిపెట్టుకోవాలి
గానీ హెచ్చులకు పోతే ఏం లాభం?
ఎం తుంటే అంతే ఆవుతుంది. పిండి
కొద్ది రొట్టె.” వా.

పిండిగొట్టు

పిండి చేయు, పిండి యగునట్లు
దంచు.

“కీచకతండులంబులం బిండిగొట్టి
కొట్టఁ బోసి యుప్పుట.”

కా. మా. 3.36.

పిండి చల్లినట్లు

పిండి యారబోసినట్లు.

బియ్యము నానబోసి, బాగా
కడిగి, రోటిలో దంచి
చాపపై ఆరబోసిన పిండి అతి
ధవళముతో వెన్నెలను
పోల్చుట మన అలవాటు.

“కోటికిం బడగ లెత్తి పిండి చల్లిన
గతిం గాయ డాయ లెజ్జించి బుజ్జనం
బునం బాదరిండ్లవం దార్చి.”

మను. 3.28.

చూ. పిండి యారబోసినట్లు.

పిండి చల్లినట్లు పండువెన్నెల
గాయు

తెల్లగా.

“పిండి చల్లినట్లు పండువెన్నెలలు గా,
యంగ దొడఁగఁ జెలువ మమర
నంత.” కళా. 8.16.

పిండిపిండిగ దంచు

పాడు చేయు, నులు మాడు.

విజయ. 3.163.

చూ. పిండారబోసినట్లు.

పిండిపీచుగా

పిండిపిండిగా.

“కొన్నిటిక బార్పముల్ నలియ
గొన్నిటి విపులు పిండిపీచుగా.”

భార. భీష్మ.

పిండిపీచు సేయు

భిన్నాభిన్నము చేయు.

“బిరుదునుగల మొత్తమును బిండి
పీచు, నేయు బలితంపునేర్పు లచ్చె
రువుఁ జెనుప.” భార. శబ్ద. 1.122.

పిండి పెట్టు

మెత్తిగా నలుపు.

“ఒండొక్కడ వైన నిపుడ నీ పిండి
యడమె.” మను. 4.128.

‘వాడి బుగ్గలు పిండి పెట్టాడు’

అని వ్యవహరిం.

పిండిబొమ్మ

తెల్లనిది—అంద మైనది.

“వాళ్లమ్మాయి పిండిబొమ్మలా ఉం
టుంది.” వా.

పిండియారతులు

బియ్యపు పిండి తడిపి చిన
చిన్న ప్రమిదెల వలె చేసి,
అందులో నెయ్యి వేసి వత్తి
వేసి వెలిగిస్తారు. అది పళ్లెం
లో పెట్టి ఆరతు లిస్తారు.

“పిండి యారతు పెట్టు.”

పండితా. ప్రథ. డీక్షా. పుట. 166.

పిండి యిడు

పిండము పెట్టు. చంపు.

“ఒండొక్కడ వైన నిపుడ నీ పిండి
యడమె, బ్రహ్మణుడ ఘట మా
చేత బ్రహ్మకం గంటి.” మను. 4.90.

పిండివంటకము

పిండివంటలు.

రకరకా లయిన పలహార
ములు.

నైష. 6.121.

పిండిలిపందు లగు (పిండలి
పండు)

పిండిపోవు. శుష్కించు.

“తురగఖురోద్ధుతఘోర దక్షా బలసిన,
వననిధి పిండలిపండు గాఁగ.”

భార. విరా. 3.157.

“వారరాసులు పిండిలిపండు లయ్యె.”

విక్ర. 4.50.

పంచాశ్రమనిమి.

స్వేచ్ఛగా, యేమీ పట్టించు

కొనక తిరిగేవాడు. చిలసా

పురుషుడు

పిండు కట్టు

గుమి కూడు, చేరు.

“పురుషజటామండలంబునఁ బిండు
కట్టి.” హర. 7.80.

పిందెలో పండిన పండు

వయసుకు తగిన మాటలూ,

చేతిలూ లేక పెద్దమాటల

కూ. పెద్ద చేతలకూ పోవు

పిల్లలను గూర్చి అనుమాట.

“వా డెక్కడ? పిండెలో పండిన
పండు. పన్నెండేండ్లకే వాడికి కళా
శాస్త్రం కావలసి వచ్చింది.” వా.

పింపిళ్లు కూయు

నాట్లూ మాడు.

“బిగి చస్తతులు గుత్తపుంబయిలలోఁ
బింపిళ్లు గూయుంగ.....”

కళా. 6.7.

బాలక్రీడావిశేషములో ఒక

విధమైన ధ్వని చేయుచు

బాలిక లాడుదు రని శ. ర.

“పిన్నట్లై యెడలఁ బింపిళ్లు
గూసిరి.” హరి. పూ. 7 ఆ.

“మాటికే నైతమ్మి మఱువునఁ బింపిళ్లు,
గూయు జెగ్గురచకొమ్మగములు.”
య.

పికాపిక లగు

జెల్లాచెదరు లగు.

హరి. 3.10.

పిక్క చెదరక

వెనుదిరుగక, భయపడక.

పిక్కబలము చూపక అని
అర్థము.

పిక్క గమనసూచకము.

“...ఈ మధ్యఁబుఁ జొచ్చి యాసోఫ్
టించి పిక్క చెదరక దిక్కులు పరిభ్ర
మించి...” పాండు. 3.89.

చూ. పిక్కబలము.

పిక్కటిల్లు

ఎక్కువగు.

“ఉక్కుపాడి రాల రోషంబు పిక్క
టిల్లి.” విజయ. 3.151.

పిక్కబలము చూపు

పాటిపోవు.

“పోలీసువాడి ఎర్రటోపీ కనిపించే
నరికి ఆ రాడీగుంపు పిక్కబలం
చూపింది.” వా.

పిచ్చకుంచం

కూలితన్వ.

మూ మూలు కొలత కాక
తక్కువగా ఉంటుంది కూలీ
లకు రైతులు పూర్వం
యిలాంటి తక్కువ కంచా

లతో భాగ్యం కొలిచేవారు.
దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

పిచ్చపాటి

1. కొలతబతైము.

చాలీ చాలనట్లుగా కొలిచి
ఆపూటకు ఆపూటకు ఇచ్చు.

“ఇన్ని నాళ్ల కివి యిన్నని కూటికిఁ
బిచ్చపాటి కొమ్మన్న మహాప్రసాద
మని—” పాండు. 4.147.

ఈ ‘పిచ్చ’ స్వల్పము,
తక్కువ, దొంగది అనే
అర్థాలలో కొలతవిషయం
లోనే ఉపయోగిస్తారు.

‘పిచ్చముంత, పిచ్చతన్వ.’

చూ. కొలతబతైము.

2. లోకాభిరామాయణం.

“అని వారివారికిఁ దోచిన గతిగాఁ
‘బిచ్చపాటి’ చెప్పికొనుచు...”
గుంటూ. ఉత్త. 32.

పిచ్చశేరు

దొంగశేరు.

కాశీయా. 317.

పిచ్చికగూళ్లు

పిల్లలు లేడి యిసుకలో కాళ్లు
పెట్టి చిన్నచిన్న విగాతయారు
చేసుకొనే గూళ్లు. అందుపై
చిన్నచిన్న ఆశెలు, ఆలోచ
నలకు సంకేత మయినది.

“నా పిచ్చికగూళ్లు నన్ను కట్టుకోసి.”
వా.

పిచ్చిపిచ్చి చేష్టలు

వెట్టిపనులు.

“ఈ పిచ్చిపిచ్చి చేష్ట లన్న నా దగ్గర పనికి రావు.”

చా. పిచ్చిపిచ్చి వేషాలు.

పిచ్చిపిచ్చి వేషాలు

వెట్టివేషాలు.

చా. పిచ్చిపిచ్చి చేష్టలు

పిచ్చి పుల్లయ్య

వెట్టి వెంగళప్ప.

“మొగు డేమో పిచ్చి పుల్లయ్య. కా బట్టే దీని ఆటలు సాగుతున్నాయి.”

చా.

పిచ్చితల్లి

అమాయకురాలు.

జగ. 29.

పిచ్చుకగుంటుమీద భాగీరథి

వచ్చినట్లు

అంతటి యోగ్యత లేనివాని పై ఎంతటి భాగ్యమో పడు నట్లు.

“మీరలు ప్రసన్నత మన్నిలయంబు కన్గొనక, వారక నేడు వచ్చుట లకారణం బిచ్చుకగుంటుమీద భాగీరథి వచ్చినట్లు.”

యక్కాం. 1.158.

పిచ్చుకమీద బ్రహ్మాస్త్రం

చిన్న పనికి ఇంత పెద్ద

ప్రయత్న మెందుకు?

ముఖ్యంగా చిన్నవానిపై పెద్ద కోపం తగ దనుపట్ట ఉపయోగించేవలుకుబడి.

పిచ్చుక చేన్నది, దానిపైకి

బ్రహ్మాస్త్రం తొడగాలా?

చిన్నరాయి చాలదా?

చా. పిట్ట కలిగి పాశుపతము దొడుగు.

పిట్టకరాయిలా పట్టుకొను

నిట్టగా పట్టుకొను.

పిట్ట కలిగి పాశుపతము దొడుగు

పిట్టను చంపడానికి పాశుపతా

స్త్రం తొడుగు మెందుకు?

అల్పనిపై అంత కోప మెందుకు? అనుపట్టుల ఉపయోగించేవలుకుబడి.

పిట్ట చిన్నది, రాయి చాలు.

దాని కింత పెద్ద ఆస్త్ర మెందుకు?

జమా. 2.60.

చా. పిచ్చుకమీద బ్రహ్మాస్త్రం.

పిట్టతలలు పడు

సన్నగిల్లు.

“అందఱు యదృష్ట మిట్లు పిట్టతలలు పడినది.”

సాక్షి. పు. 429.

పిట్టపించము లగు

పటాపంచ లగు.

“బెబ్బులితండంబు పిట్ట పించము లయ్యె, సలుగుల పా లయ్యె నెలుగు లెల్ల.”

తపతీ. 4.39.

పిట్టపిడుగు

హఠాత్ సఘటన.

“పిడుగు మొత్తినగతిఁ గూలు పిట్ట పిడుగు.”

కవిన. 1.

“పిడుగు వైచి చంపుఁ బిట్టపిడుగు.”
చంద్ర.

పిట్టమెతుకులు
అల్పాహాః ఆను విషయంబో
ఉపయోగిస్తారు.
“వా డేం తింటాడు? పిట్టమెతుకులు.”
వా.

పిట్టలరాయడు
ఆడపిల్లలకోసం తిరిగేవాడు,
వ్యభిచారి.
ఆడపిల్లలను పిట్ట అనడం ఇటీ
వల వాడుకలో వినబడు
తుంది. ‘వా డొక కొత్త
పిట్టను కొట్టుకొచ్చాడు’
ఇత్యాది.

పిడత తన్ని వేయు
చచ్చిపోవు.

పిడతముఖం
తెలివి తేలులు లేనివాడు,
మందమతి.

“ఆ పిడతముఖం వాడికి అంత మంచి
పిల్లెందుకో?”
వా.

పిడికిట నడగు

సన్న మైన.
“అరుదుగఁ బిడికిట నడఁగెడునడు
ములో, చాస్తినమానపుయానములన్.”
కళా. 1.124.

పిడికెడుగుండెలు

అధైర్యుడు.
“వాడివి పిడికెడుగుండెలు. ఆడవాళ్లను
చూస్తే భయం. మగవాళ్లను చూస్తే
సిగ్గు.”
వా.

పిడికెడు రూకలు

కొంగడబుబు.
చేతికి నచ్చినన్నిరూకలు.

“కోకొమ్మ యని పిడికెడు, రూక
లాడిం జల్లి యాతురుం డై మఱి
యున్.”
శుక్. 2.25.

ఉదారపరులు సంచిలో చేయి
పెట్ట చేతికి వచ్చినన్ని రూక
లిచ్చేవారు. అదృష్టంకొద్దీ
అది కాస్త ఎక్కువో తక్కు
వో ఉండేది. ఎంచి యిచ్చుట
తక్కువగా పరిగణింపబడుతూ
ఉండేది.

పిడివాదము

మొండివాదము.
“వాడు ఒట్టి పిడివాదం మనిషి. మనం
చెప్పేది అసలు వినిపించుకోడు.”
వా.

పిడుగు చిట్లినభంగి

పిడుగు సడినట్లు.
“తిరం, బై సాత్యకియును దానిం, జేసే
తన వ్రేసెఁ బిడుగు చిట్లినభంగిన్.”
ఉ. హరి. 3.83.

పిడుగు పాటిన డొంక

బాగా పాడయి పోయినది.
డొంకలో పిడుగు పడినప్పుడు
అంతా కాలిపోవును.

“నాబలన్నార్తిచేతఁ, బిడుగు పాటిన
డొంక యై పెం పడంగు.”
కళా. 5.69.

పిడుగు పాటినడొంక యగు
పాడుగు.

“...యావు చనిన, చోటు లన్నియు
నా బలస్ఫూర్తిచేతఁ, బిడుగు పాటిన
దొంక యై పెం పడంగు.”

కళా. 6.68.

మా. పిడుగు పాటిన దొంక.

పిడుగు వ్రేసిన తలబొప్పి యా
గునే ?

టోపీ తలకు రక్షణయై కానీ
అది మరీ చిన్నవానికి మా
త్రమే. పిడుగే పడినప్పుడు
టోపీ ఆగుతుందా ?

చిన్నవాటికై యేర్పడిన
ఉపాయము పెద్ద ఆపవను
ఆదుకో గలదా ?

“వెట్టివార! పిడుగు వ్రేసినఁ దల
టోప్పీ, యాగునే వివేక మెవ వలజె.”
ఉ. హరి. 1.166.

పిడు శ్చతగుణం

తండ్రికంటే కొడుకు నూరు
రెట్లు హెచ్చు అనుట.
శ్రీని. పీ. 100.

పిత్తోపరి యగు

పై తోవ్రదేకము కలుగు.
కాశీయా. 106.

పిదపిద

ధ్వస్యనుకరణము.

“అంత జలచల పిదపిద మనుచు నది
దా.”
శకుం. 2.144.

పిదపబుద్ధులు

సీచబుద్ధులు.

మాటా. 31.

పిడపిడ నగు

బురద బురద యగు.

“పెను బల్లంబుల పిదపిద నై చిక్కని
పదనుగొని మున్న వెన్నెల రొంపిం
బడి.”
రాధా. 4.103.

పిదపిడ యగు

చెదరి పోవు.

“బెదరక పదరక పిదపిద గాక,”
పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 178.

పిన్నచేతి దివ్వె

దుర్వినియోగ మగుటకు
వీలున్న దనుట.

జేమన. 59.

పిన్నటినవ్వు

మందహాసము.

“పిన్నటినవ్వు మన్నించుచు.”
కమా. 8.101.

పిన్నతనము కూల

‘కూల’తో ఏర్పడిన పదాలు
చాలా ఉన్నవి.

నీ పాపం కూల, నీ వాసు
గూల అన్నవి రాయలసీమలో
బాగా వ్యవహారంలో ఉన్న
పలుకుబట్టి. ఈ ‘కూల’ కు
నశించు గాక అనే అర్థం
అయినా ‘నీ యిల్లు బంగారం
కాచూ’ అన్నదానిలో వలె
విభిన్నార్థకోతక మవుతుంది.
‘అయ్యో! నా చిన్నతనమ
పాడు గాను’ అన్నభోరణిలో
ఏర్పడిన పలుకుబడి.

“పెండ్లివారల జూడ నా పిన్నతనము,
గూల నింతటిలో వట్టి కోప మెత్తి,
తలుపు బిగియించె మగడు.”

శుక. 2.181.

పిన్ననవ్వు

చిఱునవ్వు.

“కని నెమ్మామునఁ బిన్ననవ్వు దొలఁ
కం గంసారి నిశ్శంక.” పారి. 5.366.

పిన్నపామున కైన పెద్దదెబ్బ—
(అవసరము)

అల్పశక్తువు నైనా గట్టి
దెబ్బ తీయవలయు ననుపట్ల
ఉపయోగిస్తాడు.

సింహ. నార. 6.

చూ. చిన్నపాము నైనా పెద్దకట్టితో
కొట్టవలెను.

పిన్న పెద్ద

నాయకుడు, సభాపతి

“...కడు నాగరిక. స్ఫురణకొ దమ
వంశంబున, కరయంగాఁ బిన్న పెద యె
యతఁ డుండున్. హంస. 5.207.

ఇది నేటికీ రాయలసీమలో
వాడుకలో ఉన్నది. ‘వాడు
ఆ ఊరికి పిన్న పెద్ద. రామన్న
కాలువ పిన్న పెద్ద’ మొద
లయినవి.

పిన్న పెద్దలు

పెద్దవాడు

“పిన్న పెద్దల మర్యాద పేరు గొనక.”

శ్రవ. 1.10.

పిన్నాటలు

చూ. పిల్లాటలు.

పిప్పి చవి యడుగు

దొరకనితావున వ్యర్థముగా
వెదకు.

వ్యర్థ మనుట.

“పెక్కుదై వాల గొలిచి కప్పిన శ్రీవేంక
శేషు కగుణ సాధించుట.”

తాళ్ల. సం. 6.50.

పిప్పళ్లబస్తా

లావాటిమనిషి.

“ఆ పిప్పళ్లబస్తాగా డేం చేస్తాడు ఈ
పని?” వా.

పిప్పిరి చేయు

పిప్పి చేయు.

“విరోధి సేనలం, బిప్పిరి చేసెదన్
సెలవుఁ బెట్టుము నీవు గడంగుమా
జికన్.” జైమ. 6.157.

పిపీలికామార్గములు

అశాశ్వతములు, క్షుణ్ణిక
ములు.

చీమలు ఒకదారి కడతాయి.

కానీ వెనువెంటనే ఏ చిన్న
అడ్డు వచ్చినా చెదరి మరొక
దారి కట్టుకుంటాయి.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 418.
చూ. బయలిదీపములు.

పిమ్మిటి గొను

భీతి గొను.

“ప్రాణముల్ గలంగఁ బిమ్మిటి గొని.”
వర. రా. ఆయో. పు. 531. పం. 18.

పిమ్మిటి నొందు

కుంచించుకొని పోవు.

“కన్నునుఁ బిమ్మటి నొంద.”

పాండు. 2.190.

పిరిచుట్టు చుట్టుకొను

ఒక చుట్టు చుట్టుకొను.

“తనసామ్యు డెల్ల నొక మఱుఁగున నిడి
పిరిచుట్టు చుట్టుకొనినఁటువతోక.”

కళా. 4.98.

పిరితీయు

వెనుదీయు.

“చాదంతి కొమ్ము...పెటికి దాననె
కొట్టి పిరితీసి కోసి.”

వర. రా. యు. పు. 253. పం. 18.

పిరువీకు చేయు

వెనుదీయు.

“...న ట్రెంతయును బెదరించుచుఁ బిరు
వీకు సేయఁ.....”

కళా. 3.177.

పిర్వీకుల బెట్టు

బాధించు, భయపెట్టు.

“అనన్యదర్శనములం బిర్వీకులం బెట్టు
దుర్జాతుక వితదయుక్.”

పాండు. 4.146.

పిటిందికి నడుగు వెట్టు

వెనుకడుగు వేయు.

“అజిఁ బిటిందికి నడుగు వెట్టుకొ దె
నడచువారు.” భార. శాంతి. 3.47

పిటికి కండ లేని

నిర్భీకత కల.

“పిటికికండ లేనిబిరుదుమగులు.”

ప్రభా. 2.60.

పిటికిపంద

పిటికివాడు.

“వాడు వట్టి పిటికిపంద. వా డేం పోగ
లడు అక్కడికి ?”

వా.

పిటికిమందు హాయి

అపి యిపి చెప్పి భయపడు
నట్లు చేయు.

“వా డంతగా సత్యాగ్రహం సత్యా
గ్రహం అంటున్నవాడు తీరా వచ్చే
సరికి పతా లేపండా పోయాడు. ఎవ
రేం పిటికిమందు పోకాలో ?”

వా.

పిలు తివియు

వెనుదీయు.

“భీకరముగ రణము సేయఁ బిలుతివియ
క వై, భాకరసేనలు.”

కైమ. 2.34.

పిలు తివుచు

వెనుదీయు.

“కఱచి పిలు తివక మఱియును, వెఱ
వక.” భాగ. స్క. 10 (పూ.) 644.

పిలు దీయు

వెనుదీయు.

“మొలనూలు బిగియించి వెలఁది
వెన్నెలఁ జూచ్చు, బిలుదీయ కేటిలో
నులుకు కరణి.”

మను. 3.31.

పిలు సన వచ్చునే ?

వెనుకకు వెళ్ళి వచ్చునా ?

భావార్థం. ఒక టని వెనుకకు

పోగలనా ? పోవచ్చునా ?

‘అని మాట తప్పుతానా ?—

ఇస్తా నని వెనక్కు తీస్తానా ?’

అని నేటి వాడుక.

“వరకీ రి మొఱటదవంకయ్యగారి, వర
వుడఁ బిలు గన వచ్చునే నాకు...”

బస. 6.166.

పిలు సిక్కు

వెనుకబడు - పిలుదన (వెను
కను) చిక్కు.

“ఇనులో నడువక పిలు సిక్కిన.”
కుమా. 8.94.

పిలిపిల మని వచ్చు

గుంపులు గుంపులుగా వచ్చు.
ధ్వన్యసుకరణము.

“పిలిపిల నా జయధ్వజానిఁ బెద్ద లెదు
క్కొని రాకు రాకుఁ డో, యలికుచ
లార!” శుక. 1.412.

పిలిచి పీట వైచు

గౌరవించు.

“నిటలాక్షువలన నష్టడు, ఘటసంభవ
ముఖ్యమునులు గని రెంతయు ము,
చ్చటఁ బిలిచి పీట యిడి యు, త్కట
కృపతో నొసఁగు పరమగౌరవ
మంతన్.”

పాండు. 1.207.

“ఏదో మన అందరిలోనూ పెద్ద గదా
అని పిలిచి పీట వేస్తే వా డింతపని
చేయ వచ్చునా? అంటా.” వా.

పిలిస్తే పలుకు

సమృద్ధిగా నుండు.

“అడ్డో బంగారం పిలిస్తే పలుకు
తుంది.” వా.

“వాల్లింట్లో పెద్దమ్మ పిలిస్తే పలుకు
తుంది.” వా.

పిలుకు మార్పు

పరిమార్పు, నశింప జేయు.

“ఉగ్రనేను మాయయ్య గీటడఁగించి,
తండ్రి దేవకుఁ బిలువ మార్చి.”

భాగ. స్కం. 10. పూర్వ. 1161.

“శిష్టు నిను నింతఁ జేసిన, గుష్టాత్మునిఁ
బిలువ మార్చి దురితము పిదపన్.”

ఆము. 3.38.

పిలుపించు

రప్పించు.

“...ప్రజలును నట్లున్న భంగిన వచ్చి,
యధిపతిఁ బిలుపించి ... బ్రాహ్మణుఁ
డిట్లు లనియె.”

పండితా. ప్రథ దీక్షా. పుట. 121.

పిలుపిచ్చవిద్య

మోసము.

పిచ్చుగుంట్లు, విప్రవిరోదులు
చేయు గారడి, యింద్ర
జాలము. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“పిలుపిచ్చవిద్యలు పీఠకవన్నియలును.”
పాండు. 3.43.

పిలుపు గలుగు

సంబంధ బాంధవ్యము లుండు,
రాకపోకలు సాగుచుండు.

వేంకటేశ. 22.

పిలువని పేరంటము

అనవసరజోకృత్యము.

“పిలువని పేరంట మలవుమై నిందలు,
నవ్వఁగాఁ బఱతెంచి.”

రుక్మాం. 5.86.

“పిలువని పేరంటము చెప్పని ఒక్క
పాద్య.” వా.

చూ. పిలువని పేరంటము.

పిలువని పేరంటము

“ఏటికి వచ్చె నమ్మ తాఁ బిలువని పేర
టంబు.” విజయ. 1.78.

చూ. పిలువని పేరంటము.

పిల్ల కాకి

చిన్నవాడు. అనుభవము లేని
వాడు.

“పిల్లకాకి యెఱుంగునే వింటిదెబ్బ.”
గీ. 32.

“పిల్లకాకికి ఏం తెలుసు రా ఉండేలు
దెబ్బ.” సా.

“వాడు ఒట్టి పిల్లకాకి. వాడి కేం
తెలుసు ఇందులో సాధకశాధకాలు?”
వా.

పిల్లకాల్వ

చిన్నకాలువ.

“అడుగడ్డునకు జొప్పడు పిల్ల
కాల్వలు.”
లక్ష. 2.75.

పిల్లచెఱ కీనినకై వడి

తామరతంపరవంటిది.

“ఇటు పిల్లచెఱ కీనినకై వడిఁ బుత్ర
పాత్రవర్తనమున నొప్పె.”
భాగ. స్క. 10. (ఉ.) 276.

పిల్ల జెల్ల

జంటపదం.

పాండవో. 47.

పిల్లదురులు

పిల్లదురులమోత.

క్రీడా. పు. 46.

పిల్ల నిచ్చు

కన్య నిచ్చి నెండ్లిచేయు.

“వాని నిచ్చి పిల్ల నిచ్చినారు.” వా.

పిల్లపాప

జంటపదం.

పాండవో. 47.

పిల్లపిల్లతరము

రాజోయే అనేకతరాలు.

తరతరాలు అనుట.

“అవమతిఁ బిత్తఘ్న లగుభూ, ధవుల
వెదకి పిల్లపిల్లతరము దునిమి...”
ఆము. 3.41.

“పూనినకదభీతయలక, రా నేలా
పిల్లపిల్లతరముకొ దరముకొ.”
తారా. 3.32.

“అరటులు పిల్ల పిల్లతర మైనను
సామ్యము పొంద నేర్చునే?”

పిల్లపిల్లవ్యవహారం

చిన్నతనపు చేష్ట.

“నీ దంతా పిల్లపిల్ల వ్యవహారంగా
ఉండి.” వా.

పిల్లమెఱములు

పిల్లి మొగ్గలు, లగాట్లు.

“అంతంత నిలుచుచు నార్పుచుఁ
గుప్పిగంతులు వైచుచు గలికి నిల్చు
చును, నెడనెడ నార్పుచుఁ బెడబొబ్బ
లిడుచు, వడిఁ బిల్లమెఱముల వైచుచు.”
బస. 5.140.

“బెడిదంపుటరిగలు బిరబిరఁ ద్రిప్పుచు,
వడిఁ బిల్లమెఱములు వైచువారు.”
కళా. 8.42.

దీనినే లగాట్లు వేయుట
అనడం రాయల సీమలో
వాడుక.

పిల్లాటలు

పిల్ల చేష్టలు.

“ఈ పిల్లాటలు నా దగ్గర సాగవు.”

వా

పిల్లిలా నడుస్తాడు

మెల్లగా, శబ్దం కాకుండా.
ఒట్టిదొంగ అనే సూచన
కూడా యిందు లేక పోలేదు.
“వాడు పిల్లిలా నడుస్తాడు. ఎప్పుడోస్తా
డో ఎప్పుడు పోతాడో తెలీదు.” వా.

పిల్లిశీలము

కపటపు నడవడి
పంచతంత్రంలోని కథపై
వచ్చిన పలుకుబడి కా
వచ్చును. ఒక పిల్లి తాను
మాంసాశనం మాని వేసితి
నని తపస్సు చేసుకొంటూ
ఉన్నట్లు నటిస్తుంది. ఏదో
ఒక యిరవు ఎవరిది అన్న
తగాదాపై వచ్చిన రెండు
పక్షులను ఈపిల్లి శీలం నటి
స్తూనే గజాలున నోట వేసు
కొంటుంది.

“శీల మఖిలంబు నిది పిల్లిశీలమనుచు.”
పాండు. 3.36.
చూ. రుద్రాక్షపిల్లి.

పిల్లి సంసారం

చూ. పిల్లి పిల్లలను మార్చినట్లు.

పిల్లిసమర్థ

బొత్తిగా ప్రధానము కాని
దానిని ప్రధానముగా చేసి
చెప్పపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

“దాని కేం? నాలుగు డబ్బులు ఎలాగా
వచ్చాయి. పిల్లి సమర్థ అయిందంటే
నాలుగువేల ఖర్చు పెట్టుతుంది.” వా.

పిల్లి సాపెనలు

అసమర్థుని శాపనారాలు.
నిష్ప్రయోజనము లనుట.
“పిల్లికాపాలకు ఉట్లు తెగుతాయా?”
సా.
“ఈ పిల్లికాపాలతో ఏమి లాభం?
చేత నైతే ఏదైనా చెయ్యి.” వా.

పిష్ట పేషణము

చెప్పినదే చెప్పట.
చర్చితచర్చణము లాంటిది.
పిండిని మరీ విసరుట వ్యర్థము
అనుటపై యేర్పడినది.
“పొద్దున్నుంచీ సాయంత్రంవరకూ పిష్ట
పేషణం తప్పితే కొత్తగా చెప్పిన
అంశం ఒక్కటి లేదు.” వా.

పిసరెత్తు

అతిశయించు.
“వదలనితీవ్రవేగమున వాయువు దాఁ
చిస రెత్తినన్.” రుక్మాం. 4.150.

పిసికి పిండలివండు చేయు

పిసికి పిండివంట చేయు.
“కసి మసంగిన మారి పిసికి పిండలి
వండు, చేసినచందంబున.”
ఉ. హరి. 4.229.

పిసినారి

పిసినిగొట్టు.
చూ. పిసినిగొట్టు.

పిసినిగొట్టు

లోభి.
“వాడు ఒట్టి పిసినిగొట్టు. దానధర్మా
లేం చేస్తాడు?” వా.
చూ. పిసినారి.

పీకమీద కత్తి

ఆసన్న మయిన అపాయము.

కా.త. 187.

పీకమీద కూర్చొను

ఇస్తావా చస్తావా అని నిర్బంధించు.

కా.త. 18.

పీకవన్నియలు

అస్థిర వేషభాషాదులు.

“పిలుపిచ్చవిద్యలు పీకవన్నియలును, బెలుచదనంబులు ప్రేలడములు.”

పాండు. 3.43.

పీకి పాకాన పెట్టు

ఏడిపించు.

కా.త. 79.

పీకుకొని తిను

వేధించు.

కా.త. 33.

“వాడు నన్ను పీక్కు తింటున్నాడు.”

వా.

పీకులాట

అనవసర మైన తగులాటము.

“అ. ఈ పీకులాటం నా కెందుక?”

వా.

పీకువీకాడు

పీకులాడు. గుండె చదవడంలాడు.

“క్రైస్తవమున పీకవీక కాదుట నెంగిలి యయ్యె”

భార. స్త్రీ. 2.14.

పీచ మడచు

పొగ రడచు.

“కూకట్లనుండి నై కరులు గూడని నాడె, బెదరక తాటక పీచ మడచె.”

మొల్ల. రామా.

పీట పెట్టు

జేష్ట వేయు.

“బెండువడియను బొట నీడు పీట పెట్టి, చూపులనె యేర్పుఁ బ్రజ నొక్కనూకరంబు.”

మను. 4.69.

“పీట పెట్టినమాను పెల్లగిల్ల.”

మను. 4.16.

పీట పెట్టుకొను

నావరము కల్పించుకొను.

“వెంకటగిరిమీదను.....పీట పెట్టు కొన్నవాడు పెండ్లికొడుకు.”

తాళ్ల. సం. 3.254.

పీటమీదిటి పెండ్లిండ్లు ఎడయు

అంతా సిద్ధ మై నాందికి పీట

పై కూర్చున్న బ్రాహ్మణ పెండ్లి అగి చెప్పిపోవు.

పీటమీది పెండ్లి అగిపోయింది

అని నేటి వాడుక.

“పీటమీదిటి పెండ్లి యు పెక్కు లెడన.”

మను. 2.113.

పీట పెట్టు

జేష్ట

“యూ. పెండ్లిండు పీట పెట్టుకొని పీఠం పెట్టాడు.”

వా.

పీడ పోయింది

ఇందుకు మీకు ఎచ్చైన నష్ట

మేమూ లేదు. వస్త్రీ కాస్త

లాభమే వచ్చింది అను

సందర్భంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

‘ఒకరు —అమ్మా అమ్మా!
మీ తోడితోడలి కొడుకును
పోషిసులు పట్టుకొని పోయా
రట.

మరొకరు—పోతే పీడ పో
యింది.’

ఇత్యాదులు ఎన్నైనా ఊ
హించుకో వచ్చు.

చూ. పీడ విలుగడ అగు.

చూ. పీడ వదలింది.

పీడ వదలింది

ఏ దయనా పోయినప్పుడు
నష్టమే లేదు లాభమే
అన్నట్లు అనుమాట.

“పోతే పీడ వదిలింది. ఎవరిని బెది
రిస్తుంది?” వా.

పీడ విడిచి బిగాది పట్టినట్లు

చిన్నసంకటము పోయి పెద్ద
సంకటము తగులుకొన్నట్లు.

“ఏమి నేయుదు గటకటా! యిం
చు, దేచ నిలు వెళ్లి వని శేష తెల్ల
నిపుడు, గన్గొనగఁ బీడ విడచి బిగాది
పట్టి, నట్లు అయ్యె నిం కచ్చోటి కరుగ
వలయు.” రసిక. 4.84.

పీడ విలుగడ అయింది

చూ. పీడ పోయింది.

పీతనడక

అడ్డుగా నడుచు నడక.

సక్రమగతి కా దనుట.

పీనుంగు పెంట జేయు

ఎక్కువమందిని చంపు.

“పావని మాగధ, నేనం బీనుంగు పెంటఁ
జేసి చెలంగన్.” భార. భీష్మ. 2.214.

పీనుంగు పోవు

పీనుగు వెళ్లు.

ఇంటిలో ఎవరో ఒకరు చని
పోవు.

వాడుకలో ఇది ‘పీనుగు వెళ్లు’
అన్నరూపంలోనే క న బ డు
తుంది.

కాశీ. 7.189.

చూ. పీనుగు వెళ్లు.

పీనుగుతోడి జాగరము

శవజాగరణము.

నిష్ప్రయోజన మనుట.

“తుద లేచు పీనుగుతోడి జాగరము,
బోయజాంకులు బాంకి పోయె దో
లేక.” గౌర. హరి. ద్వి. 2.165.

చూ. శవజాగరణము.

పీనుగుమీద కంచము వెట్టి

కుడుచు

నీచానికి పాల్పడు.

కడుపు కక్కుర్తివా డనుట.

“కడఁగి పీనుగుమీదఁ గంచంబు
వెట్టి, కుడువఁగాఁ జూచు కక్కుర్తి
వాడు.” హరి. ద్వి. 2. 451.

పీనుగు వెళ్లు

చనిపోవు.

“ఈ రోజు మనవిధిలో పీనుగు వెళ్లింది.
అది ఎత్తేదాకా యింక భోజనా
లుండవు.” వా.

చూ. పీనుగు పోవు.

పుంఖానుపుంఖంబులు

గుంపులు గుంపులుగా.

ఒకదానిమీద ఒకటిగా.

“రామరావణబాణపరంపరలరీతిని బుం
ఖానుపుంఖంబులుఁ దండోపతండం
బులు లక్షోపలక్షలు.”

హంస. 3.29.

పుంఖానుపుంఖముగా

ఒకదాని వెనుక నొకటిగా,

...ఎడతెఱసి లేక.

కమా. 12.152.

పుంగు డగు

వంచితు డగు.

“పూపసంసారము నమ్మి పుంగుఁ డై
యిన్నాళ్లదాఁక.”

తాళ్ల. సం. 9.42.

పుంజాలదండ పెట్టు

మెడకు రెండుచేతులను పెన

వేసుకొని వ్రేలాడు-పుంజము

అనగా దండవలె చుట్టిన
నూలు.

“దండుసకి మెడఁ బుంజాల దండ
పెట్టు.” పాండు. 3.62.

పుంజుకొను

తేరుకొను.

“...పుంజుకొని వెడలి నిడుద లై
యుండు కఱకుగిలు నాసాకేళంబులును
వీడ మఱల పుంజుకొనినాఁడు.”

కవిక. ఆ. 5.

పుండు పుట్టు

దుర్బుద్ధి కలుగు.

“వాడి కీసుధ్య ఏదో పుండు పుట్టింది.

ఏ మంచిపని చేస్తాం అన్నా అడ్డం
వస్తున్నాడు.” వా.

పుండు మాగుడు గాగ జేయు

పుండు మాగ కొట్టు, బాగా
కొట్టు.

“...భటావళిం, బుండు మాఁగుడు
గాఁగ నేసిరి భూరివీరధనురహల్.”

కమా. 11.150.

పుండువంటి చలి

ఎముకలు కఱచుచలి, విప

రీత మైనచలి,

“...అ ప్పండు వోలినచలికతమున,
నాకులత నొంది రిలలోని లోకు
లెల్ల.” పంచ.

“మిసిమింతుఁడును గాక వసియించుఁ
గుత్తుక, బంటినీరను బుండు వంటి
చలిని.” పాండు. 2.28.

“పుండువంటి చలిసీట నుండి.”

దేవ. 6.23.

పుక్కిటితమ్ములం బుమియు

ప్రొద్దు

ప్రాతఃకాలము.

“పుక్కిటితమ్ములం బుమియుప్రాద్దును
గాదొ కదమ్ము.” ప్రభా. 5.65.

పుక్కిట పట్టు

ఆపోశన పట్టు.

సర్వమూ ఆకళించుకొన్నా
డనుపట్ల డి పయోగిం చే
పలుకుబడి.

“ఆ సుబ్బన్నా వధాన్లు వేదాబూ,
శాస్త్రాలూ అన్నీ పుక్కిట పట్టిన
మహాపండితుడు.” వా.

పుక్కిటిపురాణ మగు

వృధా కాలక్షేప మగు.

“గ్రమ్మన శ్రీతిరువేంకటపతి గానక
పుక్కిటిపురాణ మయి పోయె
గాలము.” తాళ్ల. సం. 5.48.

పుక్కిటిపురాణము

లోకాభిరామాంబులము.

“వకుళము రాగిల్లగఁ బ్రస, వకులం
బాసఁగఁ ముఖాసవం బీయ నొక,
రైకు నిటని విని యొక, న్యక యిది
పుక్కిటిపురాణ మయి తోచె
జామి.” రామాభ్యు.

“పుక్కిటిపురాణములఁ బ్రొద్దు పుచ్చు
నతఁడు, చాలునె పురాణములు విప్పి
చదివి చెప్ప.” రామలిం.

పుచ్చకాయకు జేవ దెచ్చు

నిస్సార మగుదానిని గొప్పగా
చెప్ప.

“ప్రకటించి పుచ్చకాయకుఁ జేవఁ
దెచ్చుచు, గీర్తించెదవు వందిక్రియఁ
జలంగి.” హరి. 1.152.

పుచ్చపూవువంటి వెన్నెల

పండువెన్నెల.

పుచ్చలు వోదున్ను

బుడ మార్చు, సర్వనాశన
మొనర్చు.

“అలుక న్నోటకధట్టికాఖరపుటిహల్మన్
ఖురాసాని పుచ్చలు వోదున్ని...”
ఆము. 1.12.

పుచ్చిన వక్కెన ఈయడు

ఆటెలోభి యనుట.

“... పుచ్చుచు నతనికిఁ బుచ్చిన

వక్కెన, నీయక యుండు నుపాయ
మొకటి.” ఏలామా. 2.181.

పుచ్చి వైచు

తీసివేయు, తొలగించు.

“నీ మనముతోకము సర్వముఁ బుచ్చి
వైచెదన్.” కళా. 3.82.

పుచ్చె పూయు

పొగ రెక్కు, తల తిరుగు.

“ఆయనమాత్ర మెందుకు సమ్మతిం
పఁడు? పుచ్చె పూసినదా యేమి?”
అనన్లు నారద. 40.

పుటపుట నగు

ధ్వస్యనుకరణము.

“పుటపుట నై యున్న చిన్నబాజ్జ
కదలఁగన్.” పాండు. 2.35.

పుట మెక్కు

వన్నె యెక్కు.

పుటము వేయబడి వన్నె
తేరు.

బంగారు పుటము పెట్టుకొద్దీ
అందులోని మలినమూ వెండి
మొదలయిన యితర లోహ
ములూ తొలగిపోయి వన్నె
దేరుతూ ఉంటుంది. దానిపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“వీరాగ్రగణ్య కోటిరరత్నంబులు,
పుట మెక్కి వన్నె చూపుచును
మెఱయ.” జైమి 4.28.
“పాలఁతుల కాకకలే పుట మెక్కి
మనసు.” తాళ్ల. సం. 11.40.

పుట మెగయు

విజృంభించు.

చెందును నేలను కొట్టగా
ఎగురుటను పుట మెగయుట
అంటారు.

“వడి గొని మనసిజవాయువు విరరగ,
పాడ వగునెఱుకలు పుట మెగ సె.”

తాళ్ల. సం. 8.19.

ఎగిరిపడు.

“ఉదవాసకేశంబున నుడు కుడిచి వెలు
పటికిం బుట మెగయుచు.”

పాండు. 3.150.

“బంతి పుట మెగిరినట్లు వా డెగిరిపడు
తున్నాడు.” వా.

పుట్టచెండులు
ఆట.

తాళ్ల. సం. 10.172.

పుట్టని శిశువులకు పేరు పెట్టు
ఏమీ కాక ముందే సత్ఫలి
తము నూహించు.

“నన్నుఁ బొలియింప నెంచినాఁ డన్న
మిన్న, దాశరథి దా శరథి దాఁటఁ
దడవుకొనుచు? అము పుట్టని బిడ్డల
కట్టుఁ బనుచు, బేర్లు వెట్టెడువార మ
న్నిగు వరయఁడు.”

రామకథా. యుద్ధ. పూ. 4.333.

పుట్ట లెక్కు

చెల్లా చెద రై పాటు.

“ఆయుధంబులు వేసి హంకారములు
కోసి, మ్రొక్కువారును బుట్ట లెక్కు
వారు.” వరా. 3.37.

పుట్టింటిరూఢి నెఱపు

పుట్టింటిసాంగ్యము జరపు.

“తదవరోధ మగపడ్డఁ బుట్టింటిరూఢి
నెఱపు.” ఆము. 4.267.

పుట్టినింటి కల్పకము

ముంగిలు పెన్నిధి, పెరిటికల్ప
కము - ఇవి అందుబాటులో
నుండి కోరికలు తీర్చు గల
వనుటకు వాడుమాటలు.

“ఇది గదా నాపుట్టినింటి కల్పకము.”
బస. 5.138.

పుట్టినిల్లు

నానము.

“పరమం బిది శరణం, బిది పుట్టినిల్లు
సిరుల కెల్ల దలంపన్.”

కళా. 2.124.

నివాసస్థానము, ఆటపట్టు.

“భూరింపదలకుఁ బుట్టినిల్లు.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 277.

“...ఇంగుల చాటిపడియ లూహింప,
నిరతంబు క్షీరాంబునిధి పుట్టినిడ్లు.”
పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 241.

పుట్టి పుణ్య మెఱుగని

ఏనాడు ఏసౌఖ్యమును అను
భవించని.

“పుట్టి పుణ్య మెఱుంగనట్టి నెమ్మేనికిఁ,
బసపునల్లు ఘటించె మిసిమి జెళుక.”

హంస. 3.75.

పుట్టి బుద్ధి యెఱుగుట మొదలు—

చిన్నతనంనుంచీ అనుట.

వాడు క లో—పుట్టి బుద్ధి
యెరిగినది మొదలు, పుట్టి
బుద్ధి యెరిగిన పుట్టినుంచీ
యిత్యాది రూపాలలో కాన
వస్తుంది.

“అనఘ! విను మొకటి చెప్పెద, నెన యంగ మన పుట్టి బుద్ధి యెఱుంగుట మొదలి, వ్యసము నివాసం జెనది, మనవాటికి నింత చోటు మంచిది యగునే?” హరివం.

“పుట్టి బుద్ధి యెఱిగినప్పటినుంచీ నేను ఈ ఊళ్లోనే ఉన్నాను.” వా.

పుట్టి మునుగు

ప్రణామిదికి వచ్చు, నవ్వు మగు.

ఇక్కడ పుట్టి అంటే పడవ బల్లకట్టు వంటిది.

“వాడు రాకపోతే పోయాడు. ఏం పుట్టి మునిగిం దని అంత అంగలా ర్పడం?” వా.

పుట్టుగతులు లేకుండ పోవు

చాలా పాపము చుట్టుకొను ననుట.

కొత్త. 4.81.

పుట్టుగ్రుడ్డి

జాత్యంధుడు.

పుట్టుపూర్వములు

మా. పుట్టుపూర్వోత్తరాలు.

పుట్టు బొడవు లేక

రూపనామక్రియలు లేకుండ.

“అమరులు తత్ప్రతాపానలాహతిః గ్రాగి, పోయిరి తమపుట్టు పాడవు లేక.” కుమా. 11.103.

పుట్టు బొడవు కానరాకుండ

నిశ్శేషంగా, రూపు కానరా కుండా.

“పుట్టు బొడ వెందు గానకుండ.”

కుమా. 12.32.

పుట్టు బొడవు లేక

పూర్తిగా, రూపు లేకుండా.

“అమరులు తత్ప్రతాపానలాహతిః గ్రాగి, పోయిరి తమ పుట్టు బొడవు లేక.” కుమా. 11.103.

రూ. పుట్టు పాడవు లేక.

పుట్టుభోగి

జన్మతః భోగశాలి, ఆగర్భ శ్రీమంతుడు.

దీనికి న్యతిరేకం ‘పుట్టుపేద.’

“పుట్టక పుట్టినపుట్టుభోగిని.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1855.

“పారలు పెట్టెడు పుట్టుభోగులు మీరు.” ద్విప. మధు. 5.

పుట్టువడుగు

ఘోటకబ్రహ్మచారి.

“పట్టణమున నుండుపుట్టువడుగు.”

పాండు. 4.195.

పుట్టువెట్టి

జన్మతః ఉన్మత్తుడు.

“మతిభ్రమాద్దండో మదస్థలితాత్మః డో పుట్టువెట్టియో...” కళా. 6.22.

పుట్టెడు దిగులు

ఎక్కువ దిగులు.

“ఎదిగినపిల్లను ఎదాన వేసుకొని ఆమె పుట్టెడుదిగులతో బాధ పడుతూ ఉంది.” వా.

పుట్టెడు దుఃఖం

ఎక్కువ దుఃఖం.

“ఉన్న ఒక్కకూతురూ విధవరూ లయి

పోయిం దని ఆవిడ పుట్టెడుదుఃఖంతో
మంచం పట్టింది.” వా.

పుట్టెడు నీరు

ఎక్కువ నీరు, పుట్టెడు—
ఎక్కువ.

“కనంటఁ బుట్టెండు, నీరు గాఱఁగ
నేడ్వ నీ కేమి వలసె?”

బస. 3.73.

చూ. పుట్టెడు దిగులు, పుట్టెడు దుఃఖం.

పుత్రము వేయు

నశింప జేయు.

ఒక తిట్టు.

“ఇలా వాగా వంటే పుత్రం వేస్తాను.
జాగ్రత్త.” వా.

పుడకలు విటుచు

పనికి విఘ్నము చేయు.

“అని చెలి పుడకలు విఠించినఁ, గనుఁ
గొని యది క్రొత్తగుమ్మ కావున...”

శుక. 1.532.

చూ. పుల్లవిటుపు మాటలు, పుల్లగుట్టు
మాటలు.

పుడికికొని పోవు

వెదకి తీసికొని పోవు, అపహా-
రించు.

పుణుకు—వెదకు అని కన్నడం.

పుడుకు పుణుకు రాయల
సీమలో ఎక్కువ వాడుక.

“రసఘటిక, యెరు లెఱుంగక యుండ
నొయ్యన పుడికి, కొని పోయి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 479.

“సీకోసం పుడికి పుడికి చా లయింది.”
వా.

పుడికి పుచ్చుకొను

దాని నంతటినీ స్వాధీనము
చేసుకొను.

“...చందమామ వెలుగుల, కొమ
రంతయుఁ బుడికి పుచ్చుకొనఁ బోలుఁ
జూసా.” విజయ.

“ఎగుబుజుబులవాడు మృగ రాజ
మధ్యంబు, పుడికి పుచ్చుకొనునెన్న
డుమువాడు.” విజయ.

పుణ్యం పాపం

అందులోని న్యాయా న్యాయ
యాలు.

“ఆవిడకూ మరిదికీ సంబంధం ఉం దని
ఉ రంతా అనుకుంటారు. పుణ్యం
పాపం భిగవంతుడి కెరుక.” వా.

“వాడికి పుణ్యం పాపం తెలీదు. ఆ
అమాయకుణ్ణి ఏ మయినా అంటే నీ
నోట్లో పురుగులు పడతాయి.” వా.

పుణ్యపాపములు దలపక

పుణ్యపాపవిచక్షణ లేక.

“కార్యము లెల్లన్, బో మొత్తి పుణ్య
పాపము, లేమియుఁ దలఁపక సుఖించు
నెడ వారలకున్.”

కా. మా. 2.22.

పుణ్యభూములు త్రొక్కు

పుణ్యక్షేత్రములు తిరుగు.

“తనయుండు లేమిఁ బరితాపముతోఁ,
గ డు పు ణ్య భూ ము లాయత,మతిఁ
ద్రొక్క...” హంస. 1.152.

పుణ్యమా ? పురుషార్థమా ?

“...తీర్థంబును స్వార్థంబును...బుణ్యం
బును బురుషార్థంబును నయ్యె.”

పాండు. 1.30.

“పున్నెను పూరుషారము బుభుక్షువు
నేసిన బ్రాహ్మణార్థమా!” తె. నా.
చూ. ఇహమా పరమా?

పుణ్య మాయిరి

...పుణ్యం ఉంటుంది.

కా. త. 14.

పుణ్యము కట్టుకొను

ఏ దైనా మేలు చేసి ఆ
పుణ్యమును పొందుము అని
చెప్పటలో ఉపయోగించే
మాట.

“ఈ సాయం కాస్తా చేసి పుణ్యం
కట్టుకో తల్లీ!” వా.

పుణ్యమున బొమ్ము

పుణ్యము కట్టుకొమ్ము.

“నగరమార్గంబుఁ జూపి పుణ్యమునఁ
జామ్ము.” మను. 2.59.

“ఈ సాయం కాస్తా చేసి పుణ్యాన
పో నాయనా!” వా.

చూ. పుణ్యము కట్టుకొను.

పుణ్యము పురుషార్థము అగు

ఇహపరసాధక మగు.

“ఇట్లు లోకోత్తరగుణోత్తరం డగు
నా ప్రధాన కేఖయందు పరమపురుష
పరికరచరిత్రంబున కధీశ్వరం డగుట
తీర్థంబును స్వాధ్యాయంబును... పుణ్యంబును
బురుషార్థంబును నయ్యె.”

పాండు. 1.30.

పుత్రపుత్ర వోవు

పొంగు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“అరులిత భావగర్భితము లైననుమా

వలచేతఁ గేలికిం, బుత్రపుత్ర వోవుచున్న
సృష్టపుంగవుచిత్త మెఱింగి...”

విక్ర. 4.221.

“పుత్రపుత్ర వోవ భాగవతపూతక ధారన
మాతురంబునై.” భాగ. ఆ. 2.

పుత్రడిబొమ్మ

బంగారుబొమ్మ.

అంద మైన దనుట.

“పుత్రడిబొమ్మా పూర్ణమ్మా.”

గురజాడ.

పుత్రహత్య కట్టుకొను

పుత్రుని చంపిన పాపమును
కట్టుకొను.

“అతనిఁ జంపుకొంటి నజ్ఞానమునఁ గట్టు
కొంటి పుత్రహత్య.” కా. మా. 2.78.

పుత్రి యైనను బుత్రకుం డై

నను దాన

కొడు కైనా కూతు రైనా
అదే.

ఇది నేటికీ ఈ రూపంలో
వినవస్తుంది.

“అపుత్రకుండ నగునాకుఁ బుత్రి యై
నను బుత్రకుం డైనను దాన.”

ఆము. 5.157.

చూ. కొడు కైనా కూతు రైనా...

పునర్ధార బోయు

తిరిగి దాన మిచ్చు.

“ఊరు ముక్ జనమేజయుడు విడై
నగ్రహార మింతటినుండి మీరుదరించి,
పారిని బునరారఁ బోయిరే.”

బస. 7.187.

పుయిలోట దక్కు

భయము తీరు.

“పుయిలోట దక్కి రాజకంఠి
పుండు.” శకుం. 3.19.

పురపుర పొక్కు

విచారపడు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“ఘంటారా! ఏ ప్రకారంబునం బుట
పాకప్రతీకాశం బైనకరుణరగంబునం
బురపురం బొక్కదరు.”

నైష. 1.108.

పురమాయించు

పురికొల్పు.

క్రొత్త. 31.

పురము చేయు

విడిది యేర్పఱుచు.

“నెఱలు వట్టి తెచ్చి...మణిపర్వతం
బునం బురంబు చేసి కావలి పెట్టుకొని
యుండె.”

ఉ. హరి. 1.84.

పురశ్చరణ

మంత్రాన్ని జపించడం,

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 28.

పురాణదంపతులు

ఆదిదంపతులు, పార్వతీ

పరమేశ్వరులు

పురాణపురుషుడు

ఆదిపురుషుడు.

“నీవు పురాణపురుషుడవు.” (కృష్ణుడు)
జైమి. 3.110.

పురాణము కట్టి పెట్టు

(నీ)మాటలు కట్టిపెట్టు.

“పంకజబాంధవాత్మభన పల్లరు నా

జన లేనిపోనిను, శృంకలు చెచ్చి పెట్టె
దవు చాలుఁ బురాణము గట్టి పెట్టు.”
సానందో.

పురాణము విప్పు

పాతకధ చెప్పటకు ప్రయ
త్నించు.

రామలిం. 86.

పురికొను

ఎక్కు వగు.

తాడు పురి యెక్కించుటపై
వచ్చినపలుకుబడి.

పాండు. 5.127.

పురికొల్పు

ప్రోత్సహించు.

“సైన్యంబులన్ బురికొల్పన్.”

జైమి. 5.11.

పురుగు తొలుచు

ఏరో ఒకటి మనసులో మెర
మెర లాడు.

“వాడి తలలో ఏవో పురుగు తొలిచింది.
వెళ్లి పోయాడు.” వా.

పురుడు వెడలు

ప్రసవ మగు.

పురుడు వచ్చినది అని నేటికీ
కోస్తాజిల్లాలలో వ్యవహారం.

రాయలసీమలో మాత్రం
పురుడు అనగా జాతా
శౌచము అన్న అర్థంలోనే
వ్యవహారం.

“పురుడు వెడలిన వెనుక నా భూమి
దేవుఁ, దా శిశువు జన్మనక్షత్ర మరసి
శిన్నుఁ, డై...” ఈక. 2.147.

పురుదాలినోరినాడు

కటుభాషి.

“ఆ పురుదాలినోరిముని కడ్డము నారయ
లేదు వానికిం, గోపమె కాని కాంతి
యును గూరిమి లే జటువంటివారి
తో.” విష్ణు.

పురులు గలడు

డబ్బు గలవాడు, భాగ్యవం
తుడు, సౌందర్యవంతుడు.

“పురులు గలఁ డిచ్చు నని తన, పురు
లేఁగక పిల్ల మేము...”

కుమా. 8.140.

పురులు పొలియు

గౌరవం క్షీణించు; గొప్ప
దనం చెడిపోవు.

“నీవలన సతుల పురులు పొలిసె
గాక.” కుమా. 7.36.

పురు లొడ్డు

పురులు విప్పు.

“నికటద్రుమనీతనీలకంఠంబులు, పురు
లాడ్డి వానల బిరుసు మాన్పు.”

కా. మా. 2.70.

పురుషామృగముల వేట

పురుషుల వేట.

“మించిన పురుషామృగముల వేటలు,
అంచెల నాడేరు అతివలు భవని.”

తాళ్ల. సం. 9.6.

పురుషో హరి యను

జను లందరూ విష్ణుస్వరూపులే
అని భావించు.

“పురుషో హరి యటంచు భూరి
బంచి.” శకుం. పీ. 86.

పురు పురు

బురదబురద.

గుంటూ. ఉత్త. 79.

పులకండ మొలుక బలుకు

తీయగా మాటాడు.

“పాపటపై నం,జలిఁ జేర్చె జళుకు
జూపులఁ, బలుకులఁ బులకండ
మొలుకఁ బలికెఁ గలకన్.”

మను. 4.70.

పులకలు జొదుకొను

పులకలు రేగు.

“పులకల్ జాదుకొనంగ నేలుకొను
నేర్పుల్ సాక్షి నీ యొర్పులున్.”

రాజగో. 1.108.

“పులకల్ జాదుకొనంగ శితువున
సంపూర్ణోదవాసంబునన్.”

రాజగో. 5.9.

పుల పొడుచు

కన్ను తటాలున మూసి
తెరిచు.

“చప్పళ్లకు బుల పొడుచుచు.”

భల్లా. 3.

“తడితల డిగ్గి ముంప జడతం దుద
తెప్పలఁ గన్ను వీడి పు, లొప్పడు
చుచు...” ఆముక్త. 4.118.

పులవరి

పుల్లరి.

పశువులు మేపుకొనుటకై
చెల్లెంపవలసిన పన్ను.

పులికాపు వెట్టు

దేవతార్చనలోని విగ్రహాదు
లను కడుగు.

పులి అనగా అరవంబో చిత్ర
పండు. చింతపండుతో తోమే
వారు కనుక పులికాపు అయి
నది. ఇది పులికాపుగా కూడా
వ్యవహారంలో ఉన్నది.

“కాక పున్న రక్కసులం బులి, కా
పాసరింపంగం దొడరి కదిసి చమరి...”
రామకథా.

పులికి జీవకారుణ్యమా ?

క్రూరునికి జాలి యెక్కడి
దనుట.

బాలసీతి. 45.

పులికి పులి

పులికే పులివంటిది అనుట.
ఇలాంటి మాట లే గండర
గండడు, వీ రాధి వీరుడు,
మిండలమిండడు మొదలగు
నవి.

“.....భువి భూరమ్మగా, వలికిం
దలకక యడవిం, బులికిం బులి
నగుచుం దిరిగి పులిపులి నైతిన్.”

శుక. 2.259.

పులి గోల వ్రేసినట్లు

పులిని కట్టెతో కొట్టి రెచ్చ
గొట్టినట్లు.

“పులి గోలవేసినట్టి, ట్టలపు రయం
బునక గడంగుటయుం దద్వత్సన్, స్థల
మున...” భార. విరా. 5.188.

“ఇట్లాట యెఱింగి కృష్ణు, వెదకి
తిప్పుడు పులిక గోల వ్రేసినట్లు.”

ఉ. హరి. 4.200.

పులిచల్ల

పుల్ల ముగ్గు.

“శిరి పక్కం బైనపెరుం గుండం
గడ్డంబు, పులిచల్లలో నుంచి చిలుకం
బోవ్.” శుక. 2.561.

పులిచారు

పుల్లని చారు.

“పులిచారు వంచె నొక్కతె, పులి
చాటలవీరం గట్టి భోక్తల కేకా...”
బహు. 4.25.

పులిజున్ను కో యని యమ్మ
నేర్చు

అనాధ్యకార్యములను చేయ
గలవా రనుటలో నిరసన
సూచిస్తూ అనుమాట. పులి
జున్ను తీసి అమ్మడం మఱి
అంతే కదా.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

“వలె నన్నక వెల యిచ్చి కొండ్రు
మరజిద్వత్సన్ స్థలీర్తుముక, పులిజు
న్నేనియు నమ్మక జూపుదురు.....
వణిగ్వర్మలో యశోభుర్యులై.”

సుద. 1.82.

పులిజున్నును నేరుకన్ను
దెమ్మనినను దెచ్చు

ఎంతటి సాహసకార్య మైనా
చేయు.

“కనుకొని నెమ్మనం బలరంగాం బులి
జున్నును నేరుకన్ను దె, మ్మనినను
దెచ్చువాండ్రు బ్రతు మైనవి యెల్లను
జెప్పక డంచు.”

విక్ర. 1.167.

పులిజూదము

ఒక రకమైన ఆట.

“ఒడ్డు, విడుపు నెట్టుడుగాయ విండ్ల మ్మూటలు, పులిజూదములు.”

హంస. 3.146.

పులితేపులు

అజీర్ణంవల్ల వచ్చే తేపులు.

“పుటియల నట మ్రింగి పులితేపు లడర, నలుగక పారలాడి యటచు రక్కసులు.”

ద్వి. హరి. ఉ. 1636 పం.

పులి నాకి విడిచిపట్టు

గొప్ప ఆపద తప్పి పోయి నట్లు.

చంపి తినవలసినపులి నాకి విడిచిన దంటే మఱి అంతే కదా!

“పాడమినభీతిచే బులి నాకి విడిచె, దప్పక దీనికి దగినట్టి బుద్ధి.”

రంగ. రామా. 156.

“పులి నాకి విడిచిన పోలికగాను, నలు కుచు నెవ్వ రే మందులో యనుచు.”

సారం. ద్వి. 1.675.

“పోయె సంలియ చాలు నీ పుణ్యము నను, వేయు నేటికి బులి నాకి విడిచి నట్లు.”

విష్ణు పు. 1.156.

పులిసీరు

నెత్తురు విటిగి గాయమునుండి కాసీరు.

“చందర యది నెలవడి నేడుక దొరగెడు బులిసీరు గాగఁ దోయము పేరక.”

చంద్రా. 5.75.

పులినోరికండ

తిరిగి మనచేత బడునది కాదు.

పులి నోటికి దొరికినకండను

తిరిగి లాగుకొనుట సాధ్య

మా? అనుటపై వచ్చినది.

“పులినోరికండ యై పోయిన మన భాను, మఱి గ్రమ్మఱించిన యతఁ డితండు.”

రాజశే. 2.112.

పులినోరికండ విడిపడ్డ గతి

పులినోట్లో పడి తప్పించుకొని బయట పడినట్లు.

“ఏమి చెప్పం బులినోరికండ విడిపడ్డ గతిం దలపట్టి చూచుకొంచున్.”

ప్రభా. 1.91.

పులిపాలు తెచ్చి యిచ్చు

అసాధ్య కార్యమును చేయు.

సుమతి. 82.

పులిపాలు తేగలడు

ఎంత అసాధ్య కార్య మైనా చేయగలడు. సాహసి.

పులిపిరి

శరీరంమీద మిరియపు ఆకా

రంతో లేచే దుర్మాంసం.

“మిడిపండ్లు చెక్కిటిమిడి పుల్ని రియు.”

ద్వి. హరి. ఉ. 1085.

హ. పులిపులి.

పులిపిరికాయ

చూ. పులిపిరి.

పులిపిల్ల

పరాక్రమవంతుడు.

“వాడా అమ్మా! పులిపిల్ల. వాడి మీదికి ఎవరు పోతారు?”

వా.

పులిపులి

చూ. పులికిరి.

పులిపులికాయ

చూ. పులికిరి.

పులిపులి యగు

నలగి పోవు.

“పులిపులి యయ్యె నంగలత పొక్క
సుధాధరబింబము.” శుక. 1.304.“పులి గ్రమ్మకొని పులిపులిగ నీటెలఁ
గ్రమ్మి, యేపుతో మగటిమిఁ జాపు
వాడు.” రసి. 1.

పులి పేద వడిన బసులవాండ్రె

యెక్కాడుదురు

బలవంతు డైనవాడు దెబ్బ
తిన్నప్పుడు ఎవడు పడితే
వాడే అవమానపరుస్తాడు.పులి ముసలి దై బలహీన
మయినప్పుడు దానిని చూచి
ముఖ్యంగా భయపడవలసిన
పశువుల కాపరులే దానిపై
ఎక్కి కూర్చుంటారు.“బ్రదికి పోయిరె పులి పేదవడినఁ
బసుల, వాండ్రె యెక్కాడి రనుకత
వచ్చె నాకు.” ఉ. హరి. 4.102.

పులిబిడ్డ

పరాక్రమవంతుడు.

“వాడా! అమ్మా! పులిబిడ్డ,” వా.

పులిమి పుచ్చు

కప్పిపుచ్చు.

“నందుఁ డ దేమన్న నవ్వచు మీ కేల,
పొమ్మంచు నొకవేళ పులిమిపుచ్చు.”
దశా. 6.268.

పులిమీద పుట్ట

నోరుచుట్టుమీద కోకలపోటు
నంటి పలుకుబడి.“ఇప్పుడే బియ్యం లేక చస్తుంటే పులి
మీద పుట్టలాగా నలుగురు బంధువులు
వచ్చారు.” వా.

పులిమీసాలు మెలిపెట్టు

అసాధ్యకార్యము చేయు,

సాహసకృత్య మొనర్చు.

“పులి నైన మీసాలు మెలిపెట్టి పెక
లించు.” శ్రీని. 4.55.

పులియంబకళము

పులిసిన అంబలి.

“పోయి చెన్నయ యింటఁ బులి
యంబకళముఁ, జేయుఁ దీయక జాతి.”
బస. కీ.60.

పులియకు - పులియు

అనవసరంగా గర్వపడకు మని
చెప్పటలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.“...వలపు నీతల వేగెన్, బలియకు
వే సవతులు గల.” ఉ. హరి. 3.115.“వా డేవో నాలుగురాళ్లున్నా యని
మహా పులుస్తున్నాడు.” వా.“కుస్తీకి వస్తాను వస్తాను అని మహా
పులుస్తున్నావు, రా. చూస్తాను.” వా.

పులివాతికండ

“పులివాతికండఁ గొనుగతి, నలవునఁ
బాంచాలతనయు నయ్యెడరనకుం,
దొలగించిన సాత్యకిపై, నలుక వొడమ
కుండు నెట్టు లాచార్యునకున్.”

భార. ద్రో. 3.271.

చూ. పులినోరికండ.

పులివోపు

పులిసిపోవు, పాడగు.

“పాదల నెయ్యెడఁ బులివోవని ప్రాణ,
పద మగునోగిరం బాదవ నర్పించి.”

పండితా. దీక్షా. 76.

పులినినకూడు

పాసినలన్నము.

పాసిన వన్నీ పులిసి పోవడం
అలవాటు.

పులు కడుగు

మాలిన్యము కడుగు.

“గొజ్జంగి నీట...కలకంతిమేను పులు
గడిగినట్లాయె.” తాళ్ల. సం. 3.305.

రూ. పులు గడుగు.

పులుకాసిపురుపులు

అల్పులు.

పైరులపై పురుగు చిన్న
పురుగులు. గడ్డిపురుగులు
అల్పములు కాదా?

“వరపుడుగాఁ జేసి వరుస వర్తింపఁ,
బురిలోనఁ బులుకాసి పురువుల
తరమె.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 459-60.

పులుకు పులుకున చూచు

తెప్పలల్లార్చుచు చూచు.

“అని కలసి పులుకు పులుకునఁ,
దనుఁ జూడఁ జూడఁ బట్టి తన్నెం
గాటె.” వేం. పంచ. 4.468.

రూ. పుల్కు పుల్కున చూచు.

పులు గడుగు

శుభ్రము చేయు.

పాత్రలు, విగ్రహాలు మొద

లయిన వాటిని చింతపండు
పులుసుతో తోమి శుభ్రం
చేయడం అలవాటు. తద్వారా
రావచ్చిన పలుకుబడి. తమి.
పులి = చింతపండు

“పులు గడుగంగఁ బడనును
ముత్యము.” పాండు. 3.9.

చూ. పులికాపు.

పులు గాసి పురువు

“మన్న పురువుని చెడనాడుమగువ
మీఁదఁ, బోయి పులుగాసిపురువు
పుట్టుననుచు.” శుక. 3.148.

చూ. పులుగాసి పులుగు.

పులుదారి నోరు

దుడుకునోరు.

“బ్రాహ్మణమాత్రుఁడె యత్ర
నందనుం, డాపులుదారి నోరిముని
కడ్డము నారయ లేదు వానికి.”

వి. పు. 1.155.

పులుమానిసి

ప్రాభవం కోల్పోయినవాడు.

“పురమున కేతెంచె నతఁడు పులు
మానిసియై.” దశ. 7.18.

పులుల మీనముల నుయ్యెల
లూగు

అనాధ్యకార్యము చేయు.

“పులుల మీనముల నుయ్యెల లూఁగ
నగుఁ గాని, వారిజాతులచెంతఁ జేర
నగునె?” శుక. 1.364.

పులుసర మెంచు

పాసినట్లు గుర్తించు.

“సందడించి మరునాటి చవులకే

కూడఁ బెట్టు, పొంది మింగిన కళ్ల పులు
ను మెంచఁడు.”

తాళ్ల. సం. 5.206.

పులునుకూర

పులును పెట్టి వండినకూర.

పులునుముద్ద వేయు

ఫైదు చేయు.

నామాన్యంగా ‘సి’ క్లాసు

ఫైదులకు ఒకముద్ద ఆన్నము,

ఒక గొట్టం పులును పొయ్యి

డం ఆలవాటు. యదుపై

వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాడికి నాలుగేళ్లు పులునూ ముద్దా
వేశారు.” వా.

పులును వంచు

పొగరు అడగించు.

“సీపులును వంచేస్తాను. జాగ్రత్త.” వా.

పులును విటుగు

గర్వ మడగు.

“చనుగుబ్బల లావణ్యము, వినినప్పుడె
వాని పులును విటుగుం జుమ్మి.”

సారం. 2.222.

పుల్కుపుల్కున గనుగొను

తెప్ప లార్చుచు చూచు.

“సీరు దేటు తెలిగన్నల నాతనిఁ
బుల్కు పుల్కునం, గనుగొని
మాటలం బొదువుగద్దదికం దల
యొచ్చి.” మను. 2.66.

పుల్లంటురాయి

ఇంద్రసీలమణి.

శ. ర.

పుల్లకుట్టుగా మాటలాడు

పుల్లవిటుపు మాటలు మా
ట్లాడు.

విస్తళ్లు కట్టునప్పుడు పుల్లను

పుటుకు పుటుకున విటుచుట

పై యేర్పడినపలుకుబడి.

“ఆవిడ యెప్పుడూ పుల్లకుట్టుగా
మాట్లాడుతూంటుంది.” వా.

పుల్లగూర

పులును పెట్టి వండినకూర.

శ. ర.

పుల్లనీళ్లు

కూటనీళ్లు, తరవాణి.

పుల్లయ్య వేమవరం (రామ

వరం) పోయి వచ్చినట్లు

పని యేదో తెలుసుకొనకనే

పోయి వచ్చుపట్ల ఉపయో

గించే పలుకుబడి.

ఇందులోని గ్రామం, ఇందు

లోని మనిషి పేర్లు ఏప్రాంతం

తాని కా ప్రాంతంలో మా

దుతూ ఉంటాయి.

‘ఉళేనప్ప తాడిమట్టికి పోయి

వచ్చినట్లు’ ఇత్యాదులు.

ఇంటియడమాని పక్కనున్న

పల్లెకు పంపాలి అని రాత్రి

ఆనుకుంటూ ఉండడం విని

తెల్లవారుజామున్నే నొకరు

ఆ ఊరు వెళ్లి తిరిగి వచ్చా

డట. ఎక్కడికి వెళ్లావురా
అంటే మీరా ఊరికి పంపాలి
అని అనుకున్నారు గదా.
వెళ్లి వచ్చాను అన్నా డట.
ఈ కథపై వచ్చిన పలుకుబడి.

పుల్లరిమాన్యము

పశువులు కసువు మేయుటకై
ధర్మార్థము విడిచినబీడు.

“దేవరపనులకు పుల్లరి మాన్యమున్ను.”
శా. కా. 1.333.

పుల్లవడు

చప్పబడు అన్నట్లు రుచు
లనుబట్టి వచ్చినపలుకుబడి.

పులుపు తగులగా ఎలా అవు
తారో దానినిబట్టి భావం.

ఇలాంటివే చప్ప నగు, తియ్య
నగు.

“పుల్లవడంగ నేల పుల్లంబుజాత,
స్థలితాస్య రాశయ్యకు నరుండు.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 355.

దిగులుపడు.

“దీనదశకు వచ్చు తన నేనఁ జూచి
యాచార్యుండు పుల్లవడ.”

పాండ. విజ. 34.

పుల్లవిటుగు

సారహీన మగు.

“వారలతోఁ బలుమాటును, బోరాటం
బాడి యాడి పుల్ల విటిగి గున్నా
రము.” శేష. 1.118.

“ఈ యేగు మా దొడ్లో మామిడి
చెట్టు పుల్ల విటిగింది.” వా.

పుల్లవిటుచు

దిప్పి తీయు.

సామాన్యంగా పిల్లలు భయ
పడ్డా రనో, దృష్టివోషం తగి
లిం దనో అనుకున్న పుడు పిల్ల
లకు ఉప్పు చుట్టి వేసి దిప్పి
తీస్తారు. మి ర ప కా య లు,
నిమ్మ కా య, తెం కా య
మొదలయిన వాటిని కూడా
దిగ దుడిచి పార వేస్తారు.
వానిలో ఎక్కువగా పొరక
పుల్లలను చుట్టి వానిని విటిచి
పాట వేయడం అలవాటు.

తద్వారావచ్చిన పలుకుబడి.

“పెనుబేకటులు గ్రమ్ము పెక్కుబైట వసి
యించి, వెఱచె గా యని పుల్ల విటిచి
విటిచి.” పాండు. 3.156.

పుల్లాకు

ఎంగిలి విస్తరాకు.

“చెలియా యివిప, ల్లాకులు పెంచిన
కతమున, నో కడుఁ బుల్లాకుమేతనో
వివరింపక.” చిత్రభా. 2.151.

పుల్లావు

కపిలగోవు.

“ఆ పుల్లావుశిరంబుఁ ద్రుంచి తెగదో
యంచుక బులిక వెండియుక.”

భాగ. 9.38.

పుల్లవిటుపు మాటలు

ఎత్తిపోడుపు మాటలు.

“నీ పుల్లవిరుపుమాటలు వింటేనే నాకు
ఒళ్లు మండి పోతుంది.” వా.

పుల్ల సిలు

మనసున నొచ్చుకొను,
“తొలుత మాటలు పడి పుల్లసిలిన
వాడు.” విప్ర. 4.87.

పువ్వుం బరిమళము చోలె

అనినాభానముగా,
“ఇన్నిధమున రుక్మిణి మదిఁ, బువ్వుం
బరిమళముఁబోలెఁ బోలుపుగ నెఱం,
బువ్వాలు గలిగె.” ఉ. హరి. 3.125
చూ. పూవుం దావియును బోలె.

పువ్వుగట్టు

వాసన కలిగించు.
“అభ్యంచిత కాంచన ప్రసవసారథ
సమాగమనం బువ్వుగట్టి గంధవ
హుండు సవరించిన యందపుగంద
వాడి.....” వసు. 2.11

పువ్వుపెత్తులు

పూలగుత్తులు.
“ఇ దెవ్వఁ డిందు నే నెత్తు వెలిపువ్వు
పెత్తు కేలఁ బట్టుకొనె నంచుఁ జిడి
ముడ పడుచు...” శుక. 1.877.

పువ్వులకోల సాచు

ఆదరించు
“పగవారు శీర్షి సారి పుచ్చక పువ్వుల
కోల సాతుకె” భా. సా. ప్తి. 2.90.

పువ్వుల నమ్మిన వీధినే పుల్ల
లమ్ము

“పువ్వు లమ్మిన వీధినే పుల్ల లమ్ము,
జేసితే దైవమా! యంచుఁ జింత
టించు.” నలచ. 5.145.
చూ. పూవు లమ్మినచోటనే కట్టె
లమ్ము.

పువ్వులు చల్లినట్లు

బాధ కలిగించు నవిగా కాక
హాయిని కలిగించు నవిగా
భావించు.

“అక్షిరాగ్రణి బాణసాతముల మాంసా
హరవిరు ల్పయిం, బువ్వు ల్చల్లినయట్లు
గాఁ దలఁచి.” కా. మా. 2.54.

పువ్వులు ముడుచు

కొప్పులో పువ్వులు పెట్టు
కొను.

“వెలయ వియ్యా లంది వీడుకోళు
గుడిచి, నరయపుల్ ముడిచిననాప
సాని.” కళా. 7.85.

పువ్వు వోయిన కన్ను

కనుగ్రుడ్డులో తెల్లని కాయ
కాచిన కన్ను.
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

పువ్వువొత్తి

దూదిసి పొడవుగా వత్తివలె
చేయక, కుదురున వెడల్పుగా
పైన కూచిగా చేసే వత్తి.
చిన్న కంచు చెన్నోలలో
వీ.సి వేసి నేయి వేసి ముట్టి
స్తాడు.

పుష్పములు ముడుచు

పూవులు కొప్పులో పెట్టు
కొను.

“తడి యార్చి పుష్పములు ముడిచి.”
కళా. 7.65.

పునలాయించు

బుజ్జగించు.

పునలనా

(హిం)

పుసుక్కున

1. తుమ్ముటలోని ధ్వన్యను

కరణం.

“నేను ప్రయాణ మవుతుండగా మా అబ్బాయి పుసుక్కున తుమ్మినాడు.”

వా.

2. తొందరపడి.

“మావాడు పుసుక్కున ఆ సంగతి వాళ్లతో చెప్పి వేశాడు.”

వా.

పునై గట్టు

పెండ్లాడు.

“పునై గట్టినయది మొదలైనంత బోవు.”

రుక్మాం. 4.120.

పునైముడువు

1. మారుమనువు చేసుకొన్న

స్త్రీ.

2. విడువరానిది, వదల్చు

కొన శక్యము కానిది.

“ఈ ముసలాయన నాకు పునైముడువు. ఎక్కడికీ యిల్లు విడిచి కదలడానికి పాలు లేకండా ఉంది.”

వా.

పూచినమోదు గగు

రక్తప్లావిత మగు.

మోదుగు పూలు ఎఱ్ఱగా

ఉండుటపై వచ్చినది.

“ఏచి నెత్తురు గ్రమ్మ నేపాల మేను, పూచినమోదుగు పూలుపార నలెడు.”

ద్విప. కల్యా. 154.

పూచిన మోదువు తోడబుట్టువులు

రక్తసిక్తము లై యెఱ్ఱగా నుండునవి.

మోదుగు పూవులు బహు

ఎఱ్ఱగా ఉండును. రక్త

సిక్తము లయిన శరీరాలను

మోదుగుచెట్లతో ఉపమిం

చుట కవినమయము.

“పై పై చ్రోచు రుధిరమునఁ దడిసిరి, పూచిన మోదువుల తోడఁబుట్టువులనఁగన్.”

ఉ. హరి. 9.63.

పూచి పట్టు

మునుము పట్టు.

“మనము పూచి పట్టి మొన వేర్చికొని పోవ.”

భార. భీష్మ. 3.5.

పూజనము చేయు

పూజించు

“గాంగేయుఁడు పూజనము నేసెఁ గృష్ణన్.”

భాగ. స్క. 1.206.

పూజి యిచ్చు

పూజించు.

“వాసుదేవుఁ డెక్క, జడునకుఁ బూజి యిమ్మని విచారవిదూరుఁడు భీష్ముఁ డెంతయున్, వెడఁగుదనంబునం బనిచె ...”

భార. సభా. 2.9.

పూజల కెక్కు

పూజల కర్హ మగు.

“మొక్కులకుఁ దగుదుఁ బూజల, కెక్కినమంత్రార్థవిధుల కెల్లం దగుదున్.”

ఉ. హరి. 1.92.

పూజెకుండలు

లయిరేని కుండలు.

“పూజెవండలు నిల్వెఁ బువ్వుఁబోడి
యొకరు, శుభవిలక్షణకచతుష్కణము
లను...” శవరా. 2.56.

పూజె నేయు

కుండలపై చిత్రించు. లక్ష
ణయా చిత్రించు.

“తురగఖరోదూతభూళి దివ్యలం
బ్రాకి, భుజగారి తెక్కలఁ బూజె
నేయు.” ఉ. హరి. 6.60.

పూజ్యము

శూన్యము.

లే దనుట. పూజ్య మనగా
సున్న. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి. ఇది వాడుక
లోనూ ఉన్నది. ‘వాడికి
చదువు పూజ్యం. వేషం
మాత్రం మహా వేస్తాడు.’
పాండు. 2.155.

పూటకాపవె అనక

నాకు నీవు బాధ్యుడవా అని
యెదిరించక.

“పూటకాపవె నీవు పా మ్మని
యనక.”

కా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1515.

పూటకు గతి లేని

ఒక పూట తిండికి కూడా
లేని.

రామచం. 41.

పూటకూట్లు

పూటకూళ్లు పెట్టేయిల్లు.

“సడలెం భానుడు పశ్చిమంబునకు

వైశ్యా! పూటకూటింటికికా, గుడువం
బోవ వె దెక్కి యిచ్చి.”

క్రీడా. 155.

పూటకూళ్లమ్మ

పూటకూళ్లు పెట్టే వంట
లక్క.

“పూటకూళ్లమ్మకు బున్నె మేల.”

వేణు. శ. 13.

పూటకూళ్లు

డబ్బు తీసుకొని అన్ని వేళల్లో
నూ పెట్టే అన్నం.

శ. ర.

పూట పడు

ఒకరు ఇవ్వవలసినబాకీకి నే
నిస్తా నని పూచీ పడు.

“ఖేదంబు వలదు నియమత, పోదానము
లితనిఁ జూపఁ బూట వడియెనే.”

భార. శాం. 6.369.

పూటపూటకు

రోజురోజుకు.

“వాని తలిదండ్రు లత్యంతవత్సలతను,
బూటపూటకు గోముచేఁ బొడగఁ
బెంచి.”

హంస. 1.154.

పూటవాడు

పూటకాపు, పూచీ తీసు
కొన్నవాడు.

“పెక్కండ్రు పూటవారలు, తక్కిని
మెయిపాళ్ల నరువఁ దగు నొక
బాయం.”

విజ్ఞా. కృష్. 89.

పూటవెట్టు

పూచీ వహింప జేయు.

“ఎన్నిభంగుల కై నం, దెగఁ జాతుఁ

గాక విడుతునె, మగుడఁ గదే పూట
వెట్టి మా కిచ్చోటన్.”

నిర్వ. 10.20.

పూడిక తెత్తు

పూడ్చి పెట్టిన ధనములను
పై కెత్తు.

“కల, ధనం బెల్ల పూడిక తెత్తి
చూపు గృహసురీతి.”

వర. రా. సుం. పు. 30. పంక్తి 10.

పూడుపాము

మట్టిలో దాగిఉండే ఇరుదలల
పాము.

వి. పు. 1.10.

పూతన తోడబుట్టు

“తాటకావఘాటితల్లియె? పూతన
తోడబుట్టా?”

శుక. 3.19.

చూ. తాటకావఘాటితల్లి.

పూతమాటలు

బూటకములు.

“పూతమాటలు గాక పోలునే
సరి చేయఁ, గర్హర మీతనూగంధ
మనఁ.”

వరాహ. 9.101.

పూతసుద్దులు

పై పూతమాటలు.

లోపల గోడ ఎట్లున్నా
పూతవల్ల తెల్లగా, నున్నగా
నున్నట్లు కనబడును. పైకి

అలా కనిపింప జేసే మాటలే

పై పూతమాటలు. అనగా

నిజస్వరూపమును తెలియని
నివి.

“పూత సుద్దులు గాక పోల్పంగ
వచ్చునే, చందనం బీ మేని గంధము
నఁ.”

హంస. 1.210.

పూదె కట్టిన

బంగారు కరగి ముద్దగా ఏర్ప
డిన.

‘కరువు కట్టిన’ వలెనే ఇది
కూడ శ్రేష్ఠతను, ఉత్తమ
తను సూచించును.

“కరచరణాదులు గలయోగవిద్య నాఁ,
బూదె గట్టినతత్త్వబోధ మనఁగ...”

కళా. 3.13.

....పూను

దయ్యమో దేవతో ఆవే
శించు.

“పూని శిరోజముల్ కళల మోదుచుఁ
గొంకక పాకింకరుల్.....

.....శిర మల్లన నల్లలాడుచుండ
మెండుగఁ బూనినపూనిక యడఁగి
.....”

భద్రావత్య. 2.

పూనుగాడి

ఎద్దులు మొదలగు వాని
మెడపై నుంచుకాడి.

“పూనుగాడి యంత భుజగంబు లో
నున్న, వెలఁగమాని వెడఁద తొఱట
నూపి.”

కేయా. 4.74.

పూనుక

సన్న నైన నూక.

పూనునె

సంపెంగనూనె.

పూరికి గైకొనక

లక్ష్యము చేయక.

“ఆ, పోతర మేమి చెప్ప ననుఁ
బూరికిఁ గైకొన కప్పకోవఱు,
వ్రాతము.” ప్రభా. 1.72.

పూరిగఱచు

ఓడు.

“చానవేనలితోడ నరి గాక యొడ
లిమా, పుల దొరరతనము ల్పూరి
గఱచె.” నీలా. 2.20.

పూరిపాము

పసిరిక పాము.

చూ. పూడుపాము.

పూరి పుడకకు గొనక

ఏ మా త్రం తెక్కించక,
లక్ష్యపెట్టక.

వాడుకలో:

‘వాడు పూచిక పుల్లలాగా
చూస్తాడు నన్ను.’ ‘వాడు
పూచిక పుల్లకు సరి కాడు’
వంటివి.

“వాడు సిదుం డిది వరరసం బనక,
పోడిగా నొక పూరి పుడకకుఁ
గొనక.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 479.

“అనుభావశక్తి బ్రహ్మాదుల నొకపూరి,
పుడుకకుఁ గైకొనిపోతేరీడు.”

వరా. 2.180.

పూరి మేయు

ఓడిపోవు.

“లలన కనుదోయి ముందట..., హరి
ణంబులు పూరి మేయఁ దొణఁగెను.”

నైష. 2.12.

ఓడిపోయినవారు ఏ తృణా
న్నో నోటిలో పెట్టుకొని

నప్పుడు ఆకువారు ఇంకేమీ
చేయకుండా ఓటమిని అంగీక
రించడం ఒకనాటి ఆచారం.
ఇప్పటి యుద్ధాలలో తెల్ల
బావుటా వంటిది.

చూ. పూరి గఱచు.

పూరి పుడకా

పుల్లలు.

జం.

బస. 3.65.

పూర్ణానుస్వారం

శూన్య మనుట.

“వాడికి చదువు పూర్ణానుస్వారం అని
తెలియక మొదట వాడిని ఆశ్రయం
చాను.” వా.

పూర్ణాహుతి

హోమ సమాప్తి యందు
వేల్చు హోమద్రవ్యము.

పూర్ణాహుతి యగు

తనకు తానై ప్రాణము
లర్పించు.

“పాటి శ్రీరాములు ఆంధ్రరాష్ట్రం
కోసం అమరణ నిరాహారదీక్ష అవ
లంబించి కడకు పూర్ణాహుతి
అయ్యాడు.” వా.

పూర్వ మైనదయ తప్పకుము

కొన్నాళ్లు కలిసి మెలిసి ఉన్న
వారు విడిపోవునప్పుడు అను
మాట.

నేటిరూపం: ‘వెనకటి దయ
తప్ప వద్దండి...ఉంచండి...’

పూర్వరంగము

కార్యానికి ముందు జరిగే
తతంగం.

“దీనికి పూర్వరంగం చాలా ఉంది
లే.” వా.

పూలంగి సేవ

దేవుడికి ఒళ్లంతా పూలతో
అలంకరించి చేయు సేవ.

అంగీ=చొక్కా. ఇది నేటికీ
పశ్చిమాంధ్రంలో గోజూ విన
పడే మాట.

“తిరుపతికొండమీద పూలంగి సేవ
దర్శనం చాలా బాగుంటుంది.” వా.
చూ. వజ్రాంగిజోడు.

పూలచే రెత్తినట్లు

పూలగుత్తి విచ్చినట్లు.

తామరతంపరగా అనుట.

“తరతరంబుల దామరతంపరన(గఁ,
బూలచే రెత్తినటువలె భూప్రజలకు,
సుత్తరోత్తర మభివృద్ధి యొలయు
చుండు, నెలమి నధాత్రి దుష్యంతుఁ
డేలునపుడు.”

శబం. (కృష్ణ) 1.114.

పూల నేసినవాని గొట్టి తాల

నేసినవాని గరుణించు

ఉపకారిని పోనాడి అపకారిని

నెత్తిన పెట్టుకొను.

“పూల నేసినవాని నిర్మూలపఱచి,
తాల నేసినవాని పేరాళ మైన, లీలఁ
గరుణించితివి.” నిరంకు. 3.42.

పూలముడుపు

గర్భవతిగా ఉన్నప్పుడు చేసే
పుష్పధారణం అనే సాంగం.

శ. ర.

పూలు దాలించినచోటనె కట్టెలు

మోయునట్లుగ

చూ. పూవు లమ్మినచోట...

పూవును దావియు బోలె

అనినాభావముగా.

“ఈ వనజాయతా త్ఫలకు నిచ్చఁ బ్రియం
బది గానఁ బూవును, దావియఁ
బోలెఁ జాలఁ బ్రమదం బొనరించిరి
నాకు నెచ్చెలీ!” మను. 6.67.

పూవును దొడిమయు చూపు

పూవులను త్రుంచి తొడిమ
లను వేలు చేయు.

అనగా శిరఃఖండనము చేయు.

“మురారి విరోధులఁ బట్టి పూవును,
దొడిమయుఁ జూపకున్న నది ద్రో
హము.” ఉ. హరి. 4.210

పూవు లమ్మినచోటనే కట్టె

లమ్ము

బాగా బలికినచోటనే కూటికి

లేక కష్టపడు.

“పూ, పులు ముడిచినయంగళ్లనె, కల
కల వీ డెల్ల నవ్వఁ గట్టెలు మోసెన్.”
పాండు. 3.21.

పూవులలో పెట్టి....

అత్యాదరంతో, ఇచ్చినది
యిచ్చినట్లు.

“కాస్త వెసులుబాటు కలగగానే నీ

డబ్బు నీకు పూవుల్లో పెట్టి తెచ్చి
స్తాను.” వా.

పూవులలో పెట్టి పూజించు

అత్యాదృంతో గౌరవించు.

“నువ్వు నీ కొడు కింట్లోనే ఉంటే
పూవుల్లో పెట్టి పూజిస్తావు గా. ఎక్క-
డెక్కడో దేవరించడం దేనికి?” వా.

పూవులు తులుము

పువ్వులు వెండ్రుకలలో
ముడుచు.

“బాదులు నెఱి గొప్పనం దుఱిమి
త్రోవనె పోయితి మేని.”

పాఠి. 2.52.

పూసకట్టు

పూసలు పూసలుగా ఏర్పడు.

“వెన్న కాచిన నెయ్యి కనకనే బాగా
చేరుకొని పూసకట్టింది.” వా.

పూస గ్రుచ్చినతెఱంగున

వరుసక్రమముగా.

ఒకటివెంబడి ఒకటిగా—దేనినీ

విడిచి పెట్టకుండా.

“పూస గ్రుచ్చినతెఱంగునకా...ప్రియు
నికీ జెప్పఁ దొడంగె.”

కాశీ. 5.175.

చూ. పూస గ్రుచ్చినట్లు.

పూస గ్రుచ్చినరీతి

వరుసగా.

“తెఱంగెల్లఁ బూస గ్రుచ్చినరీతికా.”
విజయ. 2.79.

పూసత్రాడు

పశువుల మెడకు కట్టే కొలికి
ముడి కలత్రాడు.

“పూసత్రాడు దుయ్యసు లేదు పాలఁతి
మెడకు.” పాఠి. పూ. 5.219.

పూసనాను

ఒక రకమైన నగ.

“పొడము పూసనా న్మెట్టై బవర
పడు.” వేం. పంచ. 4.416.

పూసబొట్టు

చాపబొట్టు.

“రాగినగలు సదాచారరతియు జేవ,
పూజ నిత్యాన్నదానంబుఁ బూస
బొట్టు.” శుక. 2.145; 406.

పూసయెముక

వెన్నెముక, వెన్నుపూస.

“చేవోయి కుటుచ యై చెవులు
విల్వంక తి, పూస యెమ్ముకములు
బొందుకట్టె.”

కాశీ. 6.41.

పూసలలో దారము

అన్యోన్యముగా — కలసి
మెలిసి.

“కలకాల మొక్కగతిఁ బూసలలో
దారంబుమాడ్కి.”

పాఠి. 1.93.

పూసలలోన దారంబుక్రియ

అన్నిటా అనుసూయత మై
కల గలిసి పోయి.

“పూరితం బై యొప్పు పూసలలోన,
దారంబు క్రియఁ బురాతనభ కవితతి,
చరితలలోపల సంధిల్ల బసవ, చరిత మే
వర్ణింతు.” బస. 1.4.

పూసలవాడు

రత్నములను సానపట్టేవాడు.
ఆం. భా. 2.289.

పూసిగొండి

ఇతరుల పనులను నెత్తిమీద
వేసుకునేవాడు.

పూసిగొండితనము

తనకు లేని సంబంధం కల్పించు
కొనుట.

“పూసిగొండితనానఁ బోయి యెవ్వరి
కైన, గాడవలు గావించుకొండె
గాఁడు.” వరాహ. 9.26.

పూసి తొడి కట్టు

వస్త్రనూల్యాభరణాదులను
ధరించు.

“కృష్ణునిచేత విని పూసి తొడి కట్టి
కొలు విచ్చి.” భార. శాంతి. 1.346.

పూసినతంగేడువలె

నిడుగా - కన్నుల కింపుగా.
మానిసీ. 69.

పూసుకు తిరుగు

అతి యిష్టంతో వెన్నంటి
యుండు.

కొత్త. 80.

పృథివిలో లేదు

లోకంలో లేదు.

“ఇలాంటి వ్యవహారం పృథివిలో
లేదు.” వా.

పృథివ్యప్రేజోవాయ్వాకాశాలు

పంచభూతాలు.

పృష్టోష్టపర్యంతముగ తిను

చెడ తిను.

“పరు లుచ్చి పృష్టోష్టపర్యంతముగను,

బెరుగు వంటకము పేర్పెండు దిన
లేదు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. కీ. 523-24.
చూ. చెడ తిను.

పృష్టోష్టపర్యంతము మెక్కు

అతిగా తిను.

“ఒరు లుబ్బగఁ బృష్టోష్టపు, బరియం
తము మెక్కి పెక్కు పలుకులు పలికే,
ధరణీబృందారకులకుఁ, దరమే
సంగ్రామవిధము ధరణీసలిలో.” శశి (అప్ప) 4.

పెంకుగట్టు

గట్టి పడు.

“ఆ కొబ్బరికాయ యింకా పెంకు గట్ట
లేదు.” వా.

పెంకెజెల్ల

నంగనాచి.

నారాయణదాసు సావిత్రి చరిత్ర.

పెంకెతనం

మొండిపట్టుదల.

“వాని పెంకెతనం రోజు రోజుకూ
మితిమీరి పోతోంది.” వా.

పెంకెపురుగు

బియ్యము, చిట్టు మొద
లయినవానికి పట్టే ఒక రక
మైన పురుగు.

పెంచి పిసికి

చాకి సంతరించి.

“పంచకరపాట్లు పడి తన్నుఁ బెంచి
పిసికి.” కాశీ. 4.18.

పెంచుల బేరి

ఒక రకమైన ఆట.

“పెంచులచేరి దోపిళ్లు గాలిపటుయి,
సరిచేసి పుటచెండు చాకిరూట.”

హంస. 8.146.

పెంటగట్టు

పెంటకై మందగట్టు.

శ. ర.

పెంటపట్టు

దొడ్డి, పశువులు నిలిచి పేడ
వేసేచోటు.

“పెంట్రీకలు పెట్టు పెంటపట్టునకు
వచ్చి...” ము. 4.37.

పెండారిమూక

అల్లరిజనము.

పెండిలి పెద్దలు

పెండ్లి కుదుర్చువారు ; నిర్వ
హించువారు.

హర. 4.64.

పెండెకట్లు

గీతలు.

విభూతి పెండెకట్లు అని
వాడుక. వరిగడ్డి పెండెలు
కడతారు. వానివలె ఉన్న
వని వచ్చిన భావార్థం
కావచ్చు.

“తెలుపారుబూది నొసలనిండ మెత్తి,
కలయఁ జేతులఁ బెండెకట్లుగాఁ బూసి
...”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 116.

పెండెముడువులు

ఒక రకమైన ధాన్యము.

ప్రబంధ. 112.

పెండ్లారు

వివాహ మగు.

“వాడు తన మేనకోడలినే పెండ్లాడా
డట!”

“నిన్నెవరు పెండ్లాడతారే? ఇంత
గయ్యోవి.”

పెండ్లికి పోవునట్లు కనబడు

ఆనందముతో కానవచ్చు.

పెండ్లికి పోవువారు సహ
జంగా ఆనందంతో ఉంటారు
కనుక.

“పెండ్లికి బోవునట్లు గన్నట్లుచు
నున్నదాన వతిభవ్యవికాసము నుబ్బుఁ
జూడ నిన్.” కళా. 4.187.

పెండ్లి కుండలు

అయి రేనికొండలు.

శ. ర.

పెండ్లి కూతురు

వధువు.

హర. 4.66.

పెండ్లి కెదుగు

పెండ్లి యీడు వచ్చు.

‘పెండ్లి కెదిగినపిల్ల’ - ‘మా
పిల్ల పెండ్లి కెదిగింది’ అని
నేటికీ వాడుక.

“అంత నది యింత యై యంత యై
వినూత్న, పేజలాకార యై మించి
పెండ్లి కెదుగు.” శుక. 2.152.

పెండ్లి కొడుకు

వరుడు.

హర. 4.66.

పెండ్లి గుమ్మడి

బూసిదగుమ్మడి.

పెండ్లి చవిక

వివాహమండపము.

పెండ్లి చేయు

శాస్తి చేయు.

“వాడు ఆ ఊళ్లో యిలాగే పెద్దవ
చేష్టు చేసేదికి పెళ్లి చేసి పంపిం
చారు.” వా.

పెండ్లి దొర

పెండ్లి పెద్ద.

పెండ్లి నడలు నడుచు

మెల్లగా నడుచు.

వివాహంలో వ ధూ వ రు లు
ఊరేగునప్పుడు మెల్లగా నడ
వడం అలవాటు. దానిమీద
వచ్చినపలుకుబడి.

“సీటు వాటిల నరిగినడం పెండ్లి,
నడల నవ్వీధి కరిగే నప్పుడమితేడు.”
శుక. 2.15.

“ఇలా పెండ్లి నడకలు నడిస్తే మన మా
ఊరప్పటికీ చేరుకో గలం?” వా.

పెండ్లి పీట

పెండ్లిలో వ ధూ వ రు లు
కూర్చొను పీట.

పెండ్లి పెద్ద

పెండ్లి పెత్తనము వహించిన
వాడు.

పెండ్లి పెద్ద లగు

పెండ్లికి పెత్తనము వహించు.

శ. ర.

“తోడ్కొని రండు పోయి గాంధర్వ
వివాహాలీలప ముడమ్మన మీరలె పెండ్లి
పెద్ద లై.” ప్రభా. 5.12.

పెండ్లి పేరంటము

శుభ కార్యము.

“పెండ్లి పేరంటంబు పెం పొంద
వైతి.” ప్రభులిం. 10.83.

పెండ్లి పేరంటములు

శుభ కార్యములు.

జం.

“పెండ్లి పేరంటముల్ ప్రియ మెల
ర్పగఁ జేసి.” శ్రవ. 1.7.

పెండ్లి యరుగు

వివాహ వేదిక.

“పెద్దింటిలో నుండి పెం పారఁగాఁ
బెండ్లి, యరుగుమీదికి వచ్చి...”
వీర. 3.178.

పెండ్లి యాడు

కలిసిపోవు, వివాహ మాడు.
వివాహము చేసుకొన్నప్పుడు
ఇద్దఱు కలియుట ఉన్నది.
తద్వారా లక్షణయూ వచ్చిన
పలుకుబడి. అర్థం కలిసి
పోవు.

“వీతెండ కేయెండ పెండ్లి యాడ.”
పాండు. 2.152.

పెండ్లి వీడియము

నిశ్చిత తాంబూలము.

“ఎంతయుక, గలివిన్ దానికిఁ
బెండ్లివీడియము సాగింపక మదిక
జూచెనో.” చంద్రా. 4.154.

పెండ్లి పెటాకులూ లేవు

ఆవివాహితుని గూర్చి నిరస
నగా అనుమాట.

“వాడి కేం? పెండ్లా పెటాకులూ?
ఎక్కడ బడితే ఆక్కడ తింటాడు.
ఎక్కడ బడితే ఆక్కడ ఉంటాడు.”
వా.

పెందగడియలు

ఆయుధవిశేషములు.

స్వప్నంగా తెలీదు, చూ, పదా
రసూచిక.

ఆకాశబాణము లని సూర్య.
నిఘంటు.

“పటుగతిఁ జను గాలి పడగలతోడఁ,
గడు వేగమునఁ పెందగడియ లెగసె.”
కమా. 11.51.

పెందలకడ

పొద్దు పోక మునుపు.

“పెట్ట నోపితివా యెప్పటట్ట యుండు,
పెట్ట లేకన్న విచ్చేయు పెందలకడ.”
వైజ. 3.103.
యా. పెందలాడ.

పెందలాడ

చూ, పెందలకడ.

పెందిరువడి

గరుత్మంతుడు.

ఆము. 4.11.

పెక్కిండ్ల విందు నిండుకొన్న
ఆకలి

ఎంత తిన్నా తీరని ఆకలి.

“నెట్టనఁ పెక్కిండ్ల విందు నిండు
కొన్నయాకలి.” తాళ్ల. సం. 10.24.

పెక్కు నోళ్ళవాడు

మాట నిలుకడ లేనివాడు.

“ఐంటి కదా నీ తనయుని, కొంటె
తనము వీరి మానిక పటిలాలక న,
క్కుంటునకు నితు రఁట యిటు,
వంటివి పో పెక్కునోళ్ల వారల
మాటల్.” భోజ. 5.

పెచ్చు పెరుగు

ఎక్కు వగు.

“నిచ్చలోన మచ్చరంబు పెచ్చు పెరుఁ
గక యుండదు...” కళా. 3.264.

పెటపెట

ధ్వన్యనుకరణము.

“పెటపెటఁ బండ్లు గీ టెడు పెలుఁ
జూపె.” కవిక. 2.159.

పెట్టకుక్క

ఆడుకుక్క.

“అలలన యిల్లు వెడలెకా, గోలయుఁ
బలె నొక్క పెట్ట కుక్కఁ గొను
చున్.” శుక. 2.88.

దీనికి వ్యతిరేకము పోతు
కుక్క. పోతు — పెంటి.

పెట్టనికోట

రక్షకము.

“వినుము కారవకోటికిం దన విలు
పెట్టనికోటగా.” భార. స్త్రీ. 2.174.

పెట్టబీరము

ఆడుదాని పరాక్రమము.

కోళ్ల పంచెంమీద వచ్చిన
పలుకుబడి.

కోడిపుంజే పోరాడును కాని
పెట్ట అనలు పోరాడ లేదు.

“ఆ దీదల కేల బోగుబడి పెద్దటికం
బును పెట్టినమున్.

ఉ. హరి. 4.160.

పెట్టింది చట్టం

వీడు చెప్పినట్లే సాగుతుంది.

అయినా అది అంత సరి కా
దని సూచిస్తూ అనేమాట.

చట్టం ‘సట్టం’ అన్నట్లే ప్రచు
రంగా వినవస్తుంది.

“ఆ యింట్లో వాడు పెట్టింది చట్టంగా
ఉంది. కా దనే పురుగు లేదు” వా.

పెట్టితే పెండ్లి

వాడికి యిచ్చినంత వ అ కే
మంచి మాట్లాడతాడు. లేన
ప్పుడు శపిస్తాడు అన్న సంద
ర్భంలో ఉపయోగిస్తారు.

“ఆ. వాడి కిస్తున్నంతవరకే మనమంచి.
పెట్టితే పెండ్లి లేకుంటే దివసం అనే
రకం.” వా.

పెట్టినచెట్టు

తన స్వాధీనములోనిది.

“మీ పెట్టినచెట్టినజాడు, మీపం
పానరింపక గలండు మిత్రత నెఱయక,
నే పుచ్చినాడు సకల ది, కాపథము
లకుఁ గపిపతులఁ జయ్యనఁ దేరన్.”

భాస్క. కిష్కిం. 487.

పెట్టినదినములు

దానధర్మాది కార్యాల
ద్వారా సంపాదించుకొన్న
పుణ్యం ఉన్న రోజులు.

సుమతి. 85.

పెట్టినదే భిక్షము

దీనికి మూలకారణ మతడే
అనుట.

“సకలకృత్యములందుఁ దాఁ పెట్టినదే
భిక్ష మనుచు తేని నధిక్షేపించుచు.”

భర్తృజ. 9.5.

“వ్యాకరణంలో పాణిని పెట్టినది
భిక్ష.” వా.

పెట్టిన పీటన యుండు

ఎక్కడ వెడితే అక్కడే
యుండు, కదలకుండా ఉండు.

“పెద్దల కల్లక బాట నయి పెట్టినపీటన
యుండ నైతి నా, బుద్ధులు తప్పె...”

ఉ. హరి. 5.157.

పెట్టి పుట్టు

సుఖంగా జరుగుటకు తగిన
పుణ్యం చేసుకొను.

“వాడు పెట్టి పుట్టాడు. ఏం చేయ
కున్నా జరిగి పోతూ ఉంది.” వా.

పెట్టి పోవు

వదలి చను.

చనిపోవునప్పుడు వదలి పోవు.

“తగిలి నా జీవమునకు నాధార మైన,
నీవు ననుఁ బెట్టి పోఁ జన్నె భావజన్మకి?”

“వాడు పోతూ పోతూ నన్ను పెట్టి
పోయినాడు.” వా.

“అయ్యో మా ఆయన నన్ను పెట్టి
వెళ్ళి పోయాడమ్మా...” వా.

పెట్టిపోతలు

పోషణ.

“పెట్టిపోతల సాగసాని పెట్టిసాని,
యింటికడనుండి యత్తాడు బంటు
వాడు...” శుక. 2.208.

చూ. పెట్టుపోతలు.

పెట్టిపోయు

అన్నాదు లొసగి పోమించు.

“పెట్టిపోసిననాడె చుట్టాలచేరిక,
కలిమి గల్గిననాడె కాంతవలపు.”

రామలిం. 77.

.... పెట్టు

సమానము.

‘వాడు ఒక్కడూ. పదిమంది

పెట్టు’ ఇత్యాదులు.

పెట్టుకొని యుండు

వేశ్యను ఉంచుకొను

“మనము పోవచ్చునో దాని ఘనుఁ
డెవఁడును, బెట్టుకొని యుండఁడో
వాని కట్టు లేదో.” పాణి. 2.75.

పెట్టుకోక

దాపుడుచీర.

రోజువారీ కాక ఏ పండు

గకో, పబ్బానికో కట్టుకొను

మంచీరకం చీర.

“దానికి కట్టుకోకలే లేవు. ఇంక పెట్టు
కోకలు ఎక్కడనుంచి వస్తాయి?” వా.

పెట్టుబెట్టు

తాను వృద్ధికి తెచ్చినది.

“పెంచి తను పెట్టుఁజెట్టు పెట్టికి వేయ
రవ్వరు, మంచివాడఁడె గాకున్న
మన్నించకండేనా.”

తాళ్ల. సం. 8.70.

పెట్టుపోతలు

పోవణ.

జం.

అన్నము పెట్టుట, నీరు

పోయుటద్వారా యేర్పడినది.

“పుట్టిని లన్ని పెట్టుపోత లానించిన,
యక్కచెల్లెం ద్రెంత యడల
వలయు.”

“పెట్టుపోతల పాగ సాని పెట్టిసాని,
యింటికడనుండి యత్తాడు బంటు
వాఁడు.” శుక. 2.208.

“వార్లత్తె ఉన్నంతకాలం వాడికి
పెట్టుపోతల కేమీ ధోకా లేదు.” వా.

పెట్టుమందు

వశీకర చార మై తెలియ

కుండా అన్నంలో కలిపి పెట్టే

మందు.

“దుర్మతమున సిద్ధురాలికిఁ గ్రమంబునఁ
జెప్పినఁ బెట్టుమందు నీ,పతి కిది పాలతో
నిడుము భర్త వశుం డగు నంచుఁ
బల్కఁగన్.” రుక్మాం. 7.237.

రాజగో. శ. 76.

పెట్టువోతలు

చూ. పెట్టుపోతలు.

పెట్టెబండి

గూడుకు బదులుగా పెట్టె

అమచ్చినబండి.

పెట్టెలో సొమ్ము

కొంగుబంగారము వంటిది.

“గా, నమ్ము మాపెట్టెలో సొమ్ము
గావె.” శ్రవ. 2.80.

రూ. పెట్టెసొమ్ము.

పెట్టెపెట్టు

పెట్టెనలె (పాము) చుట్టు

కొను.

“పీతరూపంబునఁ బెట్టెవెట్టినశేషు, ఫణ
రత్నఘృణులకుఁ బ్రాణకు పెట్టు.”

పాండు. 4.250.

పెట్టెసొమ్ము

కొంగుబంగారమువంటిది.

“క్షత్రియజాతికిఁ బెట్టెసొమ్ము.”

పాణి. 1.55.

యా. పెట్టెలో సొమ్ము.

పెట్టేచేయి

దాన మిచ్చుటకు అలవా
టయినచేయి.

“వాడిది ఎప్పుడూ పెట్టేచేయే.” వా.

పెట్టమారి

దెబ్బలు తినే స్వభావం కల
వాడు.

“కోరి బంతులఁ జాల గుణవంతము
లటంచుఁ, బెట్టమారల నీడు పెట్టఁ
దగునె.” చంద్ర (శ. ర.)

పెట్టుగ్రోవి

అదురువేటు గొట్టము.

పెట్టుప్పు

వేడిమిచే బ్రద్ద లయ్యే ఒక
దినుసు ఉప్పు.

పెడకట్టె

మూర్ఖుడు.

యా. పెడసరకట్టె.

పెడకట్టె మాట

కట్టెవిలుపు మాట, పెడ
సరపు మాట.

పెడకేలు కట్టు

చేతులు వెనుకకు విడిచి
కట్టు.

కమా. 2.79.

నేటి వాడుకలో: ‘చేతులు

విడిచి కట్టి మూల పడవేయి.’

యా. పెడతొక్కలు కట్టు.

పెడకోరిక

తగనికోరిక.

పెడచెవిని బెట్టు

శ్రద్ధతో వినక పోవు.

“బహువిధంబులఁ బలుకు నా పలుకు
లెల్లఁ, జీదక న్నిడి తన పెడచెవులఁ
బెట్టి.” భార. ఉద్యో. 4.76.

పెడచేత వేయు

ఎడమచేత కొట్టు.

“కరువలిపుత్రుండు కైకోక వానిఁ,
బెడచేత వేసిన భీతిల్లి మిగుల.”

మైరా. పు. 40.

పెడతలగండడు

పెడసరపుమనిషి.

“పెనుపాప పగవాడు పెడతలగండఁ
డే, యుండ నీ మదవు తి యుడుగ
వేల?” రాజశే. 3.148.

పెడతల బట్టు

వ్యత్యస్త మగు.

“భీకరవ రసుల సుఖము పెడతలఁ
బట్టున్.” నిరంకు. 2.39.

“వాడిబుద్ధి పెడతల బట్టింది. అంచేతే
వా డీ పని చేశాడు.” వా.

పెడతల బడిన కన్నులు

పీక్కుపోయిన కండ్లు.

పండి. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 315.

పెడదారి పట్టు

తప్పుదారి పట్టు.

“జడదారి పెడదారి జనక తివురు.”
పాణి. 2.71.

పెడబాయు

ఎడబాయు, విడుచు.

“కాశికా, నగరంబున్ బెడఁబాసి.”

పెడబొట్ట లిడు

సెద్దగా ఆటచు.

“నగరు తల్లడ మంద నాతులు బెడర,
భీకరంబుగ నార్చి పెడబొట్ట లిడిరి.”
పూ. 99-100 పం.

పెడమర్లుగా బొడపెట్టు

“ఇలమీఁదఁ దల దాఁక నీ ప్రక్క
నా ప్రక్కఁ, బెడమర్లుగాఁ బొడపెట్టి
పెట్టి.” కా. మా. 2.148.

పెడము వెట్టు

ముఖం ఆవలివై పుకు త్రిప్పు.
“పుత్రుఁ బాకముఁ జేసి బోనము
వెట్టినఁ, గుడువంగ నొలక పెడము
వెట్టి.” హర. 1.14.

పెడమొగ మగు

మాటుమొగము పెట్టు.
“ప్రేమము ప్రేమి బాష్పముల్,
గ్రమ్మినఁ గ్రమ్మఱం బెడమొగం బయి
కన్నుల నీరు మ్రింగుచున్.”
పి. శకుం. 4.84.

పెడమొగము వెట్టు

విముఖత గనఁబడు.
“వెండియుం జిట్టకంబులకుం బెడ
మొగంబు, వెట్టుకొని పట్టఁ బట్టం
బోవు ప్రాణభర్తల వెంటంబడి.”
మను. 3.28.

పెడమోము వడు

మాటుమొగము పెట్టు.

“ప్రేమనాఁ బఱతెంచుభీమరంబు నని
మొనఁ, బెడచేతఁ బెడమోమువడఁగఁ
జేయు.” సృసిం. 2.116.

పెడయాకుల బెట్టు

ఆకుల పాలు చెందించు,
చీకాకుపఱచు.

“కూర్మి యెల్ల నేఁ, దాలము నేసి
నన్నుఁ బెడయావలఁ బెట్టి.”
భమా. 11.55.

పెడయుక్తులు

కుయుక్తులు.

గీర. 18.

పెడరేచు

ప్రోత్సహించు, విజృంభించు.
“మృత్యువు పెడరేప మేలని నన్ను...
తెచ్చితివి.”

వర. రా. అర. పు. 206. పం. 20.

“రేపు మాపుఁ బెడ రేచఁగా తోపు
నేయఁగ రాల్.”

తాళ్ల. సం. 5.153.

పెడతెక్కలు కట్టు

చేతులు వెనుకకు విడిచి
కట్టు.

“వాణ్ణి పెడతెక్కలు కట్టి నానా
హింసా పెట్టారు.” వా.

పెడవట్లు

పెడ = ప్రక్కన ఉన్న పట్టులు
కావచ్చును. చఱియలు—
కొండ గనుక.

“ఇందుల పెడవట్లు నందనోద్యాన,
మందారముఖ్య సంక్రందనతరులు.”
పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 241.

పెడవాకిలి

దొడ్డివాకిలి.

“వల్లువ మెత్తికొంచుఁ బెడవాకిట
వెల్లననాటనుండి.

క్రీడా. పు. 23.

పెడవాడన వైచు

వేరు పెట్టు.

“...పదిమాళ్ళకుఁ గొన్నతొత్తు ముద్య
నిత కలంచెనేని పెడవాడనె వైవనె
యింత యేటికిఁ.” శుక. 3.137.

పెడవాడ బెట్టు

బహిష్కరించు.

“వెట్ట సంసార మిది వెంకటేశుని
గొలువని, వట్టి మనుజుల పెడవాడఁ
బెట్టుఁ గాక.” తాళ్ల. సం. 5.119.

పెడవావి

తగనిసంబంధము.

“వెడవిలువాడు నక బరిభవిం చె
నికక నిను మానఁజాల నెక్కడి
పెడవావు లెన్నెదవు కామిని...”

ఉ. రా. 4.214.

పెడవెట్టు

పరాజ్యులు మగు.

“పెడవెట్టుకోదెలు పెం పెల్లఁ బాలిసి,
యడవెట్టుకొనుచు నోం ద్రనుచు
సుక్కుంగను, వడిగట్టి వైవ.”

అ. మ. క. 5.260.

పెడసరకట్టె

మూర్ఖుడు.

చూ. పెడసరపుకట్టె.

పెడసరపు కట్టె

మొండివాడు.

“వాడు ఒట్టి పెడసరపుకట్టె. వాడితో
వేగడం చాలా కష్టం.” వా.

పెడసరపు మనిషి

ఎవరి మాటా విననివాడు.

“వాడు చాలా పెడసరపుమనిషి. వాని
దగ్గరకు పోతే అయ్యేపని కూడా కా
కుండా చేస్తాడు.” వా.

పెణ్ణాన

స్త్రీవాంఛ.

“ఉణ్ణాముల జగదంబిక, నణ్ణాముల
విశ్వనాథు నారాధించెక, మణ్ణాస
యుఁ బొన్నా సయుఁ, బెణ్ణాసయు లేని
వారి పెన్నిధు లగుటక.”

కా. మా. 3.185.

పెతరులపుడమి

శృశానము.

పెదగంగయుదకము

అలభ్యము.

చూ. ఏటావలి గిలిగింతలు.

పెదవికి మించిన పల్లు

మితి మీటి పోయినమనిషి.

“వీడు పెదవికి మించిన పల్లు
పోయాడు. ఇంక మనం అదుపులోకి
తేలేం.” వా.

పెదవి విలుచు

నిరాశను సూచించు.

“అని యడుగుచుండ బాలిక, కను
నులుముచుఁ బెదవి విజిచి కటకట!
వాపో,యెను.” కళా. 6.180.

పెదవులు దడుపు

భీతిని తెలుపు.

భయ మందినవారు పెదవులు
తడుపుకొంటారు.

భయసంభ్రమాదులను తెలి
పే అంగవిక్రియ.

“పెదవులు దడుపుచుఁ బదములు, గుడి
గొన...” ఉ. హరి. 3.136.

“నో, పెండం బెదవులు దడుపుచు,
నాం డేమియు ననక మిన్న కన్నం
గరుణన్.” కా. మా. 4.170.

“డింది చాఁవారముష్టికల రప్పించి,
దండడి బెదవులు దడుపుచుఁ బలికె.”
ద్విప. మధు. పు. 16.

పెదవులు నాకు

ఆశపడు.

పెద పెత్తు

మాటలాడు.

నోరెత్తు లాంటిది,

“పెద పెత్తి ఫల మేది ప్రియ మాడు
దాఁకను.”

తాళ్ల. సం. 5.262.

పెదాలు పుక్కిట బెట్టు

మిన్నకుండు.

“పెదాలు పుక్కిటఁ బెట్టెఁ గలకా
పుర హనుమంతుఁడు.”

తాళ్ల. సం. 10.167.

పెద్దంబళ్ళపొద్దు

దాదాపు పన్నెండు గంటలు.

రైతులూ, కూలీలూ అంబళ్లు

త్రాగు సమయం తొమ్మిది

గంటలు. దాని నేమో

చిన్నంబళ్లప్రా ద్దనీ, మిట్ట

మళ్ళాహ్నిన్ని పెద్దంబళ్లు
ప్రా ద్దనీ అంటారు.

చూ. అంబళ్లప్రాద్దు.

పెద్ద కాదు

అదేం గొప్ప కాదు.

‘ఁ బొక పెద్ద కాదు రా

శాబూ’ అని వాడుక.

“కర మభేలాపు రై బహుముఖంబులఁ
గూర్చిఁ బెద్ద గాదు...”

కమా. 8.167.

పెద్దకాపు

గ్రామాధికారి.

పెద్దకులము

వ్యతిరేకలక్షణచే చండాలు

కుల మనే అర్థంలో వాడు

కలో ఉంది.

పెద్ద కొండ నేయు

చాలా గొప్పగా చేయు.

చిన్న దానిని పెద్దదిగా

భావించు.

“...కులహీను లెంగిళ్ళుఁ గూడంగఁ

డేవి, బండి నిండంగఁ బోసి పైఁ జీర

గప్పి, తండుఁ జేకొని పెద్ద గొండ

నేసెదరు.” బసవ. 7.185.

పెద్దగ జూచు

గౌరవించు.

“పిన్నట నాటమండి ననుఁ బెదగఁ

జూచినవంశవృద్ధులకొ, మిన్నక చంపి

...” జై. భా. 1.59.

పెద్దగుమ్మడి

పెండ్లిగుమ్మడి.

క.ర.

పెద్ద చేయు

గౌరవించు.

“అతులమహానుభావ మని యవ్వీరిఁ దా
నొక పెద్ద సేసి.” పా. 1.84.

“వా డేదో అందరిలో నిన్ను పెద్ద
చేసి గౌరవిస్తా నంటూ ఉంటే ను
వ్వీంకా ఏవో పూర్వజ్ఞులు మన
స్సులో పెట్టుకొని రా నని భీష్మించు
కోవడం ఏమంత సబబుగా ఉంటుం
దో నీవే ఆలోచించు.” వా.

పెద్దతల

చూ. పెద్దతలకాయ.

పెద్దతలకాయ

1. పెద్దవాడు.

మాటా. 58.

2. ప్రముఖుడు.

“వాళ్ల యింట్లో వాడే పెద్ద తల
కాయ.” వా.

“ఆ ఊళ్లో ఆయనే పెద్ద తలకాయ.
ఆయన చెప్పితే ఎవరూ ఎదురు
చెప్పరు.” వా.

(పిల్ల) పెద్ద దగు

రజస్వల యగు.

“ఎదురింటివాళ్లమ్మాయి పెద్ద దయ
అప్పుడే సంవత్సరం కావచ్చింది.” వా.

పెద్దనక్క

చిఱుతపులి.

రా యల సీమ లో అడవు
లున్న ప్రాంతాలలో ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

“పెద్దనక్క రాత్రి ఆవుదూడను
ఈడ్చుకు పోయింది.” వా.

పెద్దనిద్దుర వోవు

చనిపోవు.

పెద్దపక్కి వాలిన గృహము

మైల పడిన దనుట.

బొంతగద్ద వాలితే ఆయిల్లు
వదలవలె నని అంటారు.

నమళ్ళి. 66.

పెద్దపిడుగు

పిడుగువలె నాశకము.

“పెంపుడుకూతుండ్ర పెద్దపిడుగు.”

శుక. 3.20.

పెద్ద పిన్న యంతరువు

పెద్ద పిన్నల తారతమ్యము.

చూ. పెద్దా చిన్నా లేదు.

పెద్దపెద్దలు

మహామహములు.

“పెద్ద పెద్దల మనములే బిగువు
చెడఁగ.” శ్రవ. 3.11.

పెద్దపొల

1. నరమాంసము.

“...మాటిమాటికి మానిసి కాటు
మరగి తెరువులు గాచి కాచి డగ్గుతిక
వడకొ దిను పెద్దపొలవలనకొ బుట
పుట నై త్రుప్పు డుల్లి త్రుల్లి.”
మను. 4.87.

2. గోమాంసము అని.

బ్రాహ్మ.

పెద్దమనసు చేసుకొని

ఉదారబుద్ధితో.

“పెద్దమనసు చేసుకొని ఈ కార్యం

సాగ నీయండి. ఆపీ యివీ మనసులో
పెట్టుకో వద్దు.”

చూ. పెద్దమనసు చేసికొను.

పెద్దమనసు చేసికొను

చూ. గొప్పమనసు చేసుకొను.

పెద్దమనుష్యుడు

మర్యాదస్థుడు.

“నలుగురు పెద్దమనుష్యులను దగ్గరి
పెట్టుకొని ఈ వ్యవహారం తేల్చుకోవా
లనుకుంటున్నాను.”

వా.

పెద్దమాంసము

గోమాంసము.

“తినియెడిది పెద్దమాంసము, కొనియెడి
యది కల్లు మనసు క్రొవ్వెట్టుడు
గున్.”

శివరా. 4.15.

పెద్దమ్మ

జ్యేష్ఠాదేవి, ఈమె లక్ష్మీ

దేవికి అక్క అని ప్రతీతి.

“పెద్దమ్మ నాట్య మాడుత, దిద్ది మ్మని
వత్సవాయి తిమ్మని యింటన్.”

చాటువు.

పెద్దమ్మ యిల్లు

దారిద్ర్యనిలయము.

“పెద్దాపురముకోట పెద్దమ్మకి క్లాట.”

శ్రవ. 1.103.

పెద్దమ్మవారు

మశూచికము.

“ఆ ఊళ్లో పెద్దమ్మవారు దట. అందు
కని పిల్లలను పంపడం మానేశాను.”

వా.

పెద్దయింటివాడు

కులీనుడు.

“ఆచట నొకరెడ్డి వెలయు చాలాంకు
డనెడి, పేరు గలవాడు కలములో
పెద్దయింటివాడు...”

శుక. 2.407.

పెద్దయుం బ్రొద్దు

చాల నేపు.

“వేడుక వొడము పెద్దయుం బ్రొద్దు
ముదాడుకాకిసి థాకినుల కలకలం
బును.”

కా. మా. 2.63.

పెద్దల జేయు

గృహసధర్మమునందు ప్రవేశ
పెట్టు.

“పెద్దల జేయగ వలె నీ, ముద్దుల జవ
రాలి నజాని ముచ్చట లెసగక, పెద్దల
యనుచులిచే నని, తద్దయు మదిలోన
బొడముతాత్పర్యమునన్.”

ఇందు. 6.117.

పెద్దల జేరు

చూ. పెద్దలలో కలియు.

పెద్దలలో కలియు

చచ్చు.

“రామిరెడ్డి పెద్దల్లో కలిసి మూడు
సంవత్సరాలు కావస్తూంది.”

వా.

పెద్దరోగము

కుష్ఠవ్యాధి.

శ. ర.

“వాళ్లయింటలో యెవరికో పెద్దరోగం
ఉండే దట. అందుకని ఆసంబంధం
ఎంతమాత్రం పనికిరా దని ఆమ్మ పట్టు
పడుతూంది.”

వా.

పెద్దవాకిలి

దేవాలయాదులలోని ముఖ్య
ద్వారము, గోపురద్వారము.

శ. ర.

పెద్దవారము
బుధవారము.

శ్రాన్.

పెద్దవిన్నపము
చెప్పుడు.

పెద్దవిన్నపమువాడు
చెవిటివాడు, బధిరుడు.

శ.ర.

పెద్దవిశేషము లేదు
ఏవ రై నా ఏమిటి విశేషం
అని అడుగుటా, అంటే పెద్ద
విశేషం లేదు... కానీ అని
ఏదో చెప్పటా అలవాటు.
అందలి ఒక పలుకు బడి.
వాడుకలో నేటికీ ఉన్నది.

“నీ పోయి వచ్చినకార్యం బెరింగిం
పు మనినం బెద్దయు విశేషంబు లే
దయ్య మామ హేశ్వరుల తపో
భంగంబు నేయు ననిన దానికి మెయి
కొని వచ్చితి ననిన...” కుమా. 4.60.

పెద్దవీధి
రాజవీధి.

“ఊరేగింపు పెద్దవీధిలో ఉంది. ఇంక
పదిమిమిసాల కల్లా మన వీధికి వస్తుంది.
తయారుగా ఉండండి.” వా.

పెద్ద పెట్టు
గౌరవింపు.

“ప్రీతి మన్నన పెద్ద పెట్టు.”
భార. శాంతి. 5.393.

పెద్ద సేయు
1. గౌరవించు.

“సవినయంబుగఁ గృతాంజలు లయి
మ మ్మింత, పెద్ద సేయుచె నీవు పెద్దల
కును, బెద్దవు...”

భార. ఆను. 4.410.

2. స్తుతించు.

“...వీరి కూరుముల్, వదలక పెద్ద సేసె
దవు వందిగలిగె దగ దీ విచారముల్.”
మను. 6.69.

3. ఎక్కువగా చేయు.

“ఇప్పుడు దోసము పెద్దచేసి యా,
దున్నవయాళికానిఁ గడు దొడ్డగఁ
జెప్పి భయంబు నూపి.”

సారంగ. 2.114.

పెద్దా చిన్నా లేదు
అంతరు వెటిగి ప్రవర్తించ
డనుట.

“వాడికి పెద్దా చిన్నా లేదు. నోటికి
ఏది వస్తే అది అంటాడు.” వా.

పెద్దింటమ్మ
ఒకానొక గ్రామదేవత.

శ.ర.

పెద్దిల్లు
పూజాగృహము, వివాహ
గృహము.

“ఇల్లు శృంగారించి తెలవల్ల భు పెద్దింటి
లోనికిఁ దోడి తెప్పించి రంత...”

వీర. 3.163.

“తలుపుఁ బుచ్చి లంజతలి వేలుపుల
పె, ద్దింటిలోని కతని నింపుతోడ.”

పరమ. 3.262.

పెనవరి

జగడగొండి.

“వసుమతీపతి సభకున్, జెప్పఁగ

వచ్చిన పెనపరి, నప్పుడ దండించి
ధనము నరువంగ వలయున్.”

విజ్ఞా. 3.73.

పెనుబాసు

కొండచిలువ.

“ఇది పెనుబాసుచందమున నెంతయు
భీషణ మై జనంబులం, బెదరంగ
జేయు.” భార. విరా. 1.160.

పెనువాములు

అధికము.

“పెనంగిన లోభాలు పెనువాములు.”
తాళ్ల. సం. 11.11.

పెనుకూళ్లమారి

ప్రతిచోటను భుజించువాడు.

“గంగాధరునకు సంగడికాడు గాఁ
డొకఁ, పెనుకూళ్లమారైనయనిమిష
పతి.” వీర. 4.4.

పెనుజోగి

శివుడు.

“పెనుజోగి తేజంబుఁ బృథులభూతం
బులు, దంత్యస్థి మరునికదంబనమితి.”
చి. ని.

పెన్నాటకము సేయు

విస్తరించి చెప్పు.

“సంభవించిరి గంధర్వజాతి ననిన,
గలితనం బేల పెన్నాటకంబు సేయ.”
భీమ. 1.88.

పెన్నిధానము గనుగొన్న
దరిద్రు బోలి

అత్యాశతో - అతి సంతృ
ప్తితో.

“పెన్నిధిం గన్న పేదచందంబున
నత్యంతసంతుష్టాంతరంగుండై.”

రుక్మాం. 1.84.

చూ. పెన్నిధిం గన్న పేదచందమున.

పెన్నిరువడి

గరుత్మంతుడు.

పెరియతిరువడి అని తమిళము.

“నిండెం గడు ప్రాంత పెన్నిరువడిం
గని రా ఖగరాజు మూపునన్.”

ఆము. 4.10.

పెప్పెపె మెమ్మెమె యను

వచ్చిరాని మాటలాడు.

ఏమీ చెప్పలేక పోవు.

“నిక్క, బిన్నటినాఁడెఱుంగుదును
పెప్పెపె మెమ్మెమె యంచు నుండు
వీ, వెన్నిట జాణ వైతి విపు డెవ్వని
నైనను బుట్టఁ బెట్టవే.”

శ్రవణా. 2.87.

పెరటిచెట్టు

అతి చనువువల్ల గౌరవం
లేదు అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

‘పెరటిచెట్టు మందుకు పనికి
రాదు’ అన్న సామెతపై
వచ్చినపలుకుబడి.

పెరటిచెట్టుమందు

పనికి రానిది అనుట.

అది పనికి వచ్చేదయినా దగ్గ
రలో ఉన్నందువల్ల చులకన
యగును. దానిమీద వచ్చిన
పలుకుబడి.

“మామాటలు పెరటిచెట్టు మం దగునె
నృపా!” రుక్మాం. 4.20.

పెరతేనె

పెరనుండి తీసిన తేనె.

“అట్లు కలుకుట్లు గాల్చిన, పెట్టల
నింజెట్ల మఱియుఁ బెరతేనియలం.”
కాళ. 3.51.

పెరయీగ

తేనెటీగ.

“చపలత బహుజలాశయములఁ జెఱచి,
పెరయీగ నందంద పేర్చినపగిది.”
ద్విప. కల్యా. పు. 142.

పెరయీగలవగిదిని

అధికముగా.

తేనెతెట్టెలోని యీగలవలె.

ఈగలు కూడా గుంపులు
గుంపులుగా రావడం అల
వాటు.

“ఆకుఁజీలుకల మొత్తంబువంతునఁ
పెరయీగలపగిదిని.” హంస. 3.29.

పెర రేచు

విజృంభింప జేయు, ప్రేరేచు.

“నీవు చేయుతపమున్ జపమున్ పెర
రేచు.” పాండు. 4.61.

“అంతరాత్మ తను నట్టే మరచేనా,
చింతలోఁ బెరరేచించి గాకా.”

తాళ్ల. సం. 5.320.

పెరవలిమానురోలు

ఎవ రై నా ఉపయోగించు
కొనదగినది.

పల్లెలలో వీధులలో నేటికీ
నేలమట్టముగా దించిన కట్ట

రోళ్లు ఉంటాయి. ముఖ్యంగా
వడ్లు దంచడానికి వాటిని
ఉపయోగిస్తారు. వాటిలో
ఎవరు పడితే వారు దంచు
కొని పోవచ్చు.

“వాని యిల్లులు పెరవలిమానురోలు.”
భద్రావత్య. 1.

పెరుగాకు

పెరుగుతోట కూర.

పెరుగుతోట కూర

పెరుగువలె మృదు వై నతోట
కూర. (సూర్య. ని.)

“పెఱుకు తోటకూర, యనఁగఁ జను
మహాబాష్పసంజ్ఞ.” అం. భా 2.73.
రూ. పెఱుకుతోట కూర.

పెరుగువడ

ఆమవడ, పెరుగులో నాన
వేసినవడ.

పెరుమాకోయిల

కాంచీపురము.

“కోయిలఁ దిరుమా లఁ పెరుమా,
కోయిలఁ దిరుపతులఁ గుంభకోణా
దిక...” కాళి. 5.288.

పెరుమాళ్లు

దేవుడు.

“మన శుక్రతంపుఁ బెంపు పెరుమాళ్ల
యెఱుంగు నీకక సమ సముల్.”
పరమ. 2.173.

పెటగాయ

పనికి మాలినవాడు, అప్రయో
జకుడు.

పెటగాయసుద్దులు

పనికి మాలినమాటలు.

“అటు నిటు ప్రాద్దులు పుచ్చుచు, నట
మటఁ బెటగాయసుద్దు లాడెద
వారా!” కళాం. 3.78.

పెటత్రోవల బోవు

వ్యభిచరించు ; చెడుదారులు
ద్రొక్కు.

“నిను నటు గానఁ గూని మగనిం బెట
త్రోవలఁ బోవ నీకు.” శుక. 1.524.

పెటపెట వారలు

వేరేరు వారలు.

బస. 1.5.

పెటపోక

చెడుప్రవర్తన.

“తదీయసురూపలక్ష్మీ కే, వ్యరుఁ బెట
పోకఁ బోదు మను వార్త విధం బెద
నిల్చి పాయమిన్.” కళా. 7.143.

పెటమగడు

రంకుమగడు.

“...పెటమగలచే నంపించుక మఱలు
నపుడు.” చంద్రా. 5.63.

పెటవాడు

పరాయివాడు.

“పెటవారి నెల్లఁ దఱమితి, నఱకుదు.”
భార. ఉద్యో. 4.150.

పెటసుద్ది

అపవాదము, నింద.

“పెద్దఱికము చాలదు పెట, సుద్దులు
గల్పింతు రెందు సుజనులు గలరే.”

కళా. 6.152.

పెటిక నెట్టి

వర్తకుడు.

ఎద్దులు మొదలగు వానిపై
మాటలు వేసికొని పోయి
వ్యాపారము చేయువాడు.

“కఱకంతుగడి యిదె కంటి మే
మనుచుఁ, బెటికనె టాతనిఁ బిలిచి
చూపుదును.” బస. పు. పం. 2.40.

పెటికి పేటాడు

పెల్లగించు, నుగ్గుచూచము
చేయు.

“అలంకం ద్రికూటాచలంబుతోఁ బెటికి
పేటాడం జాలుదుము.”

భాస్క. కిష్కిం. 762.

పెటుకుతోటకూర

చూ. పెరుగుతోట కూర.

పెళపెళ మను

క్రాంతి దైన.

“పెళపెళ మనెడు బెబ్బులితోలు మొల
గట్టి.” సారం. 3.180.

పెల్లి అగు (వాడి)

శాస్త్రీ అగు.

“బీడి పోకి శ్లన్నీ వాళ్ల నాన్న కని
పెట్టాడు. ఆయన ఎదుట బడేసరికి
వాడికి పెల్లి అయింది.” వా.

“ఈ సంగతి మీ నాన్నకు తెలిసిం
దంటే నీ పెల్లి అవుతుంది.” వా.

పెల్లి నడక

మెల్లని నడక.

పెండ్లిండ్లలో ఊరేగింపుజనం

మెల్లగా నడుచుటపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“ఈ పెళ్ళినడకలతో మనం ఆ ఊరేమి చేసుకుంటాం? కాస్త కాలు సాగించండి.” వా.

పెళ్ళి పెటాకులూ

జం.

పెండ్లి అనుట.

“వాడికి పెండ్లి పెటాకులూ లేవు.” వా.

పెళ్ళు మను

విఱుగుటలోని ధ్వన్యనుకరణము.

“నిక్కి పెళ్ళని కొమ్మలుక్కున విఱుగంగ, దిగిచి దాగుణిఁ ద్రోచి పగులఁ ద్రొక్కి.” వారి. పూ. 6.88

పేగులలోని తీట

తెలియరాని బాధ.

“మఱి ప్రధానుల వెట్టి మంతనా లెటు నన, రానివి పేగులలోని తీట...” కళా. 7.19.

పేగులు తెంచేవి

చాలా కష్టమైనవి.

మాటా. 20.

పేచీకోరు

పేచీలు పెట్టువాడు, తంటాలమారి.

“వాడు వట్టి పేచీ కోరు మనిషి. వాడితో ఏ వ్యవహారం పెట్టుకో వద్దు.” వా.

పేచీ పెట్టు

తగవు పెట్టు.

“అక్కడికి వెళ్ళేసరికి ఆ ముఘలాయన పేచీ పెట్టుకొని కూర్చోన్నాడు. తప్పించుకు వస్తామంటే కుదిరింది కాదు.” వా.

పేటన పెట్టు

1. చిక్కు — పెట్టు.

“వృధా సూదడి గానిఁ బొంద మన కేలా పాటిపోవంగఁ జేయవలెం బేటన పెట్టి యంచు.”

వరాహ 11.75.

“వాడిది ఏవో పేటనపెట్టే స్వభావమే కానీ ఊరికే ఉండే స్వభావం కాదు.” వా.

2. ఎత్తు పెట్టు.

“ప్రియులు ధరించుసాములకుఁ బేటన బెట్టెఁ జలింప కంతటన్.”

కళా. 6.86.

పేటపయిని దొరవలె

ఒక పేటపై అధికారము కల దొరవలె.

అనగా హాయిగా, స్వతంత్రముగా, మహారాజులాగ.

“పెరిగినపొట్టతోడ నొక పేటపయిం దొరవోలె నెవ్వరిన్, సరకు గొనండు.” ఉ. హరి. 4.46.

పేటెత్తు

పేట రేగు, ఎక్కు వగు, విజృంభించు, చెలరేగు.

“దీపించు పెందతఱంబునఁ బేటెత్తిన లజ్జ నంఘ్రికటకంబుల్ మ్రోయ.” మను. 2.38.

“పేటెత్తి రిపులతో విరి,పో టగుసదు పాయ మొకటి పుట్టింపఁ దగున్.” కవిక. 2.44.

“పేటెత్తి నిలుకడఁ బెడఁ బాయు సిగ్గుల, నొక్కింత నుఱ్ఱుత లాఁగఁ దారి.” విప్ర. 8.87.

పేట్రేగు

చెలరేగు, విజృంభించు.

“అ ఊళ్లో దొంగలు మరీ పెట్రేగి ఉన్నారు.” వా.

“భయమా, భక్తి లేక వాడు మరీ పేట్రేగి పోతున్నారు.” వా.

పేడనీళ్లు చల్లు

అవమానించు.

పేడనీళ్లు చల్లుట అవమాన సూచకంగా, ఒక దండనగా ఉండి వచ్చినవలుకుబడి.

“ఏదో అన్న కదా అని యంతమారం వస్తే నీభార్య మొగాన పేడనీళ్లు చల్లి పంపించింది నాయనా! అ దన్నమాటలు ఏ మని చెప్ప మంటావు?” వా.

“అ ఊళ్లో నీ విటా పోకిలాగా తిరిగా వంటే వాళ్లు పేడనీళ్లు చల్లి పంపిస్తారు. జాగ్రత్త.” వా.

పేడెత్తు

బీటలు వాటు, పగులు.

“ముజ్జగముల్ తల్లడ మందె బ్రహ్మదలకేక్ స్వాంతంబు పేడెత్తగన్.” మైరా. 3.92.

పేదకు బంగారుబిందె లబ్బు

పేదకు పెన్నిధి దొరకు.

“పేదకు బంగారుబిందె లబ్బుట గదా, చెలువకుచము లంటక శీర్ష్య నేని.” ఉషా. 3.49.

పేదకోపము పెదవులచేటు

అ స మ ర్థ ని కో ప ము వ్యర్థ మనుట.

“పేదకోప మెందుఁ బెదవులచేటు గా, పడికి యేమి నేయ నోపు నన్ను...”

కళా. 6.31.

పేద వాడు కోపపడినప్పుడు వదరుట తప్ప మరొకటి చేయ లే డనుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

పేద నే నని నోర ప్రేవులు చూపు

నేను పేదవాడి నని రుజువు పరుప జూచు.

ప్రేవులు చూపుట పూర్తిగా లోని ఆంతర్యమును చూపుటకు ప్రత్యామ్నాయము.

“పేద నే నని నోరఁ బ్రేవులుఁ జూప.” గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 201.

పేద పెన్నిధి గన్నట్లు

అత్యాచారతతో, అత్యానందంతో.

“ఎన్నంగఁ జేద దాఁ బెన్నిధియింటఁ, గన్నట్లు ప్రాణలింగము నంటి యుండె.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 180.

పేదమనసువాడు

పిటికివాడు, సంకుచితహృదయుడు.

“అఖిలజనులు నిక, గడుఁ జేదమనసు వాఁడని, చెడ నాడుచు రనిన మము నిసీ యనుటరుదే ?

భార. శాంతి. 1.117.

పేదమాట

పిటికిమాట.

“ఈ పేదమాట లెల్లను గోపవివశుఁ
డైననాకుఁ గొలుపవు.

భార. ఆను. 1.11.

పేదమొఱి

అసమర్థుని ఆక్రందనము.

తనకు చేత కానివాడు ఇత
రులకు మొఱి పెట్టు కొనుట
తప్ప ఏమీ చేయ లేడు

అనుటపై వచ్చినది.

“గయ్యాళి గంపం, గా వెఱచి పేద
మొఱిగా, నే వారిని వారిఁ దగిలి యేల
వచింతున్.” కళా. 3.231.

పేదరాలి పెద్దమ్మ

పూర్వం పల్లెలలో బాట
సాచులకు డబ్బు తీసికొని
అన్నం పెడుతూ, ఆశ్రయ
మిస్తూ ఉండిన ముసలామె.

ఈ పేదరాలిపెద్దమ్మ మన
జానపదకథలలో స్రముఖ
పాత్ర వహిస్తుంది.

“అరూఢి యశోద యనం, బేరుపడిన
పేదరాలి పెద్దమ గృహముం, జేరం
జని.....” శుక. 2.23.

చూ. పేదరాళి పెద్దమ్మ-పేరాళి
పెద్దమ్మ.

పేదఱపు

దీనాలాపము.

“...తాన, యాకె బలుమాఱు జేరి
పేదఱపు లఱచి, యును మనోజవికార
వర్ణనలు సలిపె...” రాఘవ. 4.6.

పేదవడు

బలహీన మగు, దరిద్రత చెందు.

“పేదవడిన పుడమి వేలుపుంబోలె
బలియింటివాకిట నడంగి.”

పాండు. 3.150.

పేదసాదలు

పేదవారు.

జం.

“మనపురి యేలు నాతని కుమారిక
సజ్జనురాలు దానిపే, రనుమతి పేద
సాదులకు నారసి యన్నము పెట్టు
చుండు.” భోజ. 5.267.

పేను గ్రుక్కినపాటిగా

అతిసులభంగా.

“కన్నగాం డ్రగుచు నగళ్లు ప్రవే
శించి, యందు నెంతటివార లడ్డ మెనఁ,
జక్కడఁచుచుఁ బేను గ్రుక్కిన
పాటిగా, నిష్ట మైనయర మెల్లఁ
బడసి.” ప్రభా. 1.108.

పేనీళ్లు చల్లు

అవమానించు.

“అసానమందు విద్యావంతులను గని,
మ్రొక్కికుండెడు శుద్ధ మూరజనుల,
తటువన గ్రాచుప్రదక్షిణం బొనరించి,
నిల్చినచోటఁ జేన్నీళ్లు చల్లి.”

వేణు. శ. 19.

చూ. పేదనీళ్లు చల్లు.

పేరంటము వచ్చు

వివాహాది శుభకార్యములకు

మొత్తైదువలు వచ్చు.

“మారాదిద్రోహునింటికి, జేరంటము
వచ్చి తనుచుఁ బెలుచను గోసెకా, వైర
మున నదితిముక్కును.”

శివ. సా. 309.

పేరటాలు

మొత్తైదువ.

‘అక్కలు’ అనే దేవతలను
కూడా పేరటాళ్లు అనే
అంటారు. వారికి కొత్త
చీరలూ, కొత్తకొకలూ పెట్టి
వాటిని ముత్తైదువలకు
ఇస్తారు.

కాశీ. 3.81.

పేరబడు

గట్టిపడు. నేయి పెరుగు పేరి
నట్లు...

“మొగు తెఱంగి పేరఁబడినవిధము
నన్.” కమా. 1.88.

పేరములు వాటు

“కలరవంబుల రకంబులు పికంబులు
గేరె, రమణఁ గీరములు పేరములు
పాటె.” భద్రాపరిణామము. ఆ. 1.
చూ. పేరములు వాటు.

పేరాను

పేరు చెప్పు.

“పేరాని సుతింతు కేలిసమయంబుల
దంపతు లెల్ల నాతనికె.”

శ్రవ. 1.71.

పేరిడు

అంకిత మొనర్చు.

“ఆ సుతరత్నము పేరిడుము నాకు.”
సారం. 1.28.

పేరిననేయి

గట్టిగా పేరి ఉన్న నేయి.
బస. 7.190.

పేరుంగరము

పేరు చెక్కిన యుంగరము.
శ. ర.

పేరు కలుగు

ప్రసిద్ధి చెందు.

“వెండియును గైదువులు నీకు వేఱ
కలుగుఁ, బేరు కలసాము లగుఁ బోర
బెండుకంటె.” ఉ. హరి. 3.98

పేరు కల్గి చేయు

పేరు చెఱుచు.

“ఘన మైననాపేరు కల్గి చేయవము.”
పల. పు. 107.

పేరుకుచ్చు

పేర్కొను.

“పేరు కుచ్చి సాలయుచుఁ బిసాళిం
చేవు.” తాళ్ల. సం. 12.3.

పేరుకొని వైచు (తెల్లంటిచీర
వోలె)

ఎగసి పడు.

తెల్లటి చీరను గుండ్రముగా
చుట్టి విసరి వేసినప్పుడు అది
యిట్టి దాట్లు వేసుకొంటూ
పోవునప్పటివలెనే ఎగసి పడు.

“పేరుకొని వైచు తెల్లంటు చీర
వోలె.” ఉ. హరి. 4.28.

పేరుకొను

పిలుచు.

“పే రొసంగిన కీర్తి బుధూని పేరు
కొనంగన్.” నిరంకు. 1.92
“ము,కుందుడు గాండీవిఁ బేరుకొని
యిట్లనియెన్.” జై. మి. 7.180.
చూ. పేర్కొను.

పేరు గలవారు

ప్రఖ్యాతులు.

“ఈశ్వరభక్తిపెంపున వీరతే పేర్లల వారు.”

పండితా. ప్రభ పురా. 296.

పేరు గాంచు

ప్రసిద్ధి చెందు.

“ధన్యాత్ముఁడై పేరుగాంచి నిలక నందురి బాప మంత్రిసుతుఁడౌ శ్రీ నూర్యనారాయణుండు...”

జాహ్నువీ 1.88.

పేరు గ్రుచ్చి అను

పే రెత్తి చెప్పు.

“ఏను బోయినకార్యంబు వివరించెద నని వారల వేటువేయిం బేరు గ్రుచ్చి యిట్లనియె.”

ప్రభా. 4.31.

పేరు గ్రుచ్చి (తెలుపు)

పేరుపేరున (చెప్పు).

“పెలుచ నేడ్చె నారడిఁ బోయిన, ప్రజలఁ బేరు గ్రుచ్చి పనవి పనవి.”

భార. మా. 107.

“పేరు వెమ్మన దూఱెడు పేరు గ్రుచ్చి, తాళి యడిగినఁ గసరదు తాళుకొనక.”

బహు. 2.67.

“జముని చెలియలు... పేరు గ్రుచ్చి ఋషులు తెల్పినతీరము లెల్ల...”

పాండు. 3.126.

పేరు చెప్పిన పాటుపా మైన నిలుచు

వాడి ప్రతాపం అంతటిది అనుట.

“అండజవరయాన! యవని నీపేరు నె, ప్పినఁ బాటుపా మైన బెగడి నిలుచు.”

సారం. 2.20.

పే రుడుగ జేయు

రూపు మాపు.

“ఓజేవి! ఆరుల పే దుడుగఁ జేయు దునా!”

వర. రా. సుం. పు. 128. పం. 18.

పేరును పెంపును లేక

నామరూపాలు లేకుండా.

“భిన్నకటంబు లై పేరు పెంపును లేక, గంధనాగంబు లెక్కడ నడంగె.”

విజ. 1.42.

పేరు పడు

ప్రసిద్ధి కెక్కు.

“సనకసనందనాదులవలెఁ బేరుపడి నిన్నుఁ బాడు.” తాళ్ల. సుం. 6.24.

పేరు పెట్టు

తప్పు పట్టు, నిందించు.

“నే నెంత బాగా చేసినా వాడు పేరులు పెడతాడు.” వా.

పేరు పెంపు

పేరు ప్రతిష్ఠ.

జం.

“పేరు పెంపును లేక.”

విజయ. 1.42.

పేరు పేరన్

ప్రత్యేకప్రత్యేకముగా.

హర. 7.160.

“అక్కడ పేరుపేరునా పిలిచి సంభావ నలు ఇస్తున్నారు.” వా.

పేరు బయ లెక్కు

పేరు వచ్చు.

“...పార్థులకుఁ బేరు బయ లెక్కు నెటుల్లి?” పాండవో. 8.

పేరు మాపు

రూపు మాపు.

“కపుల రాఘవుల పేరు మాపు మును.”

వర. రా. యు. పు. 29. ప. 3.

పేరు మార్చి పిలువు

తా నేదో ప్రతిజ్ఞ చేసి అలా

చేయక పోతే నా పేరు

నూర్చి పిలవండి అనుట అల

వాటు.

“చేసేత రేపు నీ చేతులు గాళ్లు, కఱ
కఱ క్రొవ్వాడి కత్తుల చేత, దఱిగింప
కున్న నింతటనుండి నన్ను, బేరు
మారిచి పిల్వవే...”

సారం. ద్వి. 1. 657.

పేరు లేకుండ

బొత్తిగా లేకుండా.

“బిందుసరంబులోఁ గుందనపుండమ్మ,
పేరు లేకుండంగఁ బెల్లగించి.”

ప్రభా. 1.120.

చూ. పేరు లేకుండ జేయు.

పేరు లేకుండ జేయు

రూపు మాపు.

“బిందుసరంబులోఁ గుందనపుండమ్మ,
పేరు లేకుండంగఁ బెల్లగించి.”

ప్రభా. 1.120.

చూ. పేరు లేకుండ.

పేరువాలు

పేర్కొను.

“సారె సారెకు బిరుదులఁ బేరువాటి,
చేరి వినుతింపఁ దముఁ బెంచు చెంచు
దొరలు,”

చంద్రా. 2.91.

పేరు వినబడదు

అలాంటివాడు లేడు — అలాం

టెని లేదు — అనుటకు అనే

పలుకుబడి. వాడుకలో ‘ఈ

ప్రాంతంగా వరిపైరు అన్న

పేరు వినిపించదు.”

“ఆనుటపదిట లింగార్పకం దనెడు,

నామంబు వినఁగ రా దేమి కర్కంబా?”

బస. 6.155.

పే రెక్కు

ప్రఖ్యాతి చెందు.

“జగంబులోనఁ బే, రెక్కినదాన
నంచు.”

పారి. 1.66.

పే రెత్తి చీరు

పేరుతో పిలుచు.

“పే రెత్తి చీరపు ప్రియ మెలర్చు.”

రుక్మాం. 4.121.

పే రెత్తి యమ్ము

ఫలానా ఇది అని చెప్పి

అమ్ము.

అమ్మునప్పుడు దేని నమ్ము

తున్నారో చెప్పడం అల

వాటు.

“అడరి పే రెత్తి యిట్లని యమ్మఁ
దొడఁగ.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1342.

పేరెము తిరుగు

ఎలయించుకొని తిరుగు.

“చెరలాడు జిఱిక్కిల్లుఁ జెలఁగి పేరం
బు, దిరుగుఁ బర్చిడు.”

గా. హరి. ప్రభ. పంక్తి. 605-606.

పేరెము దోలు

పరువెత్తించు.

“బిరుసుగ గరుడని పేరెము వోలుచు,
బెరసి నీవు గోపించినను.”

తాళ్ళ. సం. 11.3. భా. 26.

పేరెము పెట్టు

పరుగెత్తు.

“ధీరుడై నిజఖడ్గదీపులు నిగుడఁ,
జాట్టి పేరెము పెట్టి సుడివడ నొడిసి.”

ద్వి. హరి. ఉ. 1655 పం.

పేరెములు వాటు

పలుగెత్తి పోవు, పరువులు
వాటు.

“నిపాతితవరుణం బై నింగిఁ బేరెము,
వాటు వాహనహంసంబువలనను.”

పారి. 5.13.

“జల్లులతోడి పెన్నలెంబు లెగజైచి,
పట్టుచుఁ బేరెముల్ వాటువారు.”

కళా. 8.42.

పేరెలుక పడు

ప్రసిద్ధి చెందు.

“పేరెలుకపడునానాదేశాధీశులకు.”

భార. స్త్రీ. 2.172.

పేరెలు వాటు

పరుగు లిడు.

“...గజములు, గట్టి పేరెలు వాటి
తిట్టలు వ్రోచి, దట్టంబు లై సముద్రతి
నేగుడెంచి.”

పండి. పర్వ. 360 పా.

పేరై నవాడు

ప్రఖ్యాతి చెందినవాడు.

ఆం. భా. 3.4.

పేరొందు

ప్రసిద్ధి చెందు.

“ఏ భూసురశ్రేష్ఠుఁ డిలలోనఁ బే

రొండె, గాళహస్తీ మహత్వకథ
యొనర్చి.”

ఇందు. 1.8.

పేరొలగం బుండు

“ఉండు నేదేవి పేరొలగంబు.”

జైమి. 1.5.

పేర్బిందులు

స్వేదబిందువులు—చెమటు.

చెమటబొట్లు (పయిర్ =
చెమటు తమిళం.)

“దండడిఁ దొరుగుపేర్బిందులతోడన,
కన్నీరు తారలఁ గడలుకొనఁగ.”

కుమా. 5.70.

కుమా. 9.49.

పేలపిండి

పేలాలు విసరి చేసినపిండి.

పేలపిండిగా

అవలీలగా.

“ఎంత కఠినగ్రంథ మైనా అతనికి
పేలపిండిగా కనబడుతుం దంటే
నమ్ము.”

వా.

పేలు గ్రుక్కు

తలలోని పేలను చంపు.

పైకము

సమూహము.

“పకపక కోతులపైకంబు నవ్వ.”

మర. రా. యు. పు. 220. పం. 13.

పైకి వచ్చు

1. మీదికి వచ్చు.

“పైకి రాకుండు కుకవుల్.”

హాసి. 1.18.

2. వృద్ధిలోకి వచ్చు.

“ఎన్ని పాట్లు పడందీ వాడు పైకి వస్తాడు?” వా.

పై కుడుపులు

పై తిండ్లు, చిటు తిండ్లు.
అక్కడా ఇక్కడా తినుట.

“బతు కన్న నే యిట్లు పై కుడ్లు లందు.” బస. 3.62.

“పాలు దాగినమీదం బై కుడుపులా.” తాళ్ళ. సం. 5.183.

పై కూటమి

పురుషాయితము.

ఆం. భా. 2.180.

పై కొను

పై బడు.

“కినిసి గోండ్రిలుచు బై కొనుపంచ నఖముల.” శకుం. 1.61.

పై కొలుపు

వ్యాపింప జేయు.

“ధూపధూమముల్, పై కొలుపున్ సమర్థ గతిఁ బర్వెడు గుగ్గులు ధూప ధోరణిన్.” పాండు. 1.108.

పై కోత కోయు

చీట్లాటలో చిన్న తురుపు ముక్కతో ఒకరు కోస్తే దానికంటే పెద్ద తురుపు ముక్కను వేస్తే అది పై కోత అవుతుంది. ఆ పట్టు వాడికే పోతుంది.

నారాయణదాసు అంబరీషచరిత్ర.

చూ. కోత కోయు.

పై గొసర కుంచంబు గూల

బిడట్టు

కొసిరితే కుంచం కూలబడి

నట్లు.

మఱిత కావా లని అడగ్గా

అసలే పోయిం దనుట.

“కోలాసతేల పై గొసరఁ గుంచంబు, గూలఁ బడ్డ ట్లగుఁ గూడ ని మ్రొనిన.”

పై చీర

ఉత్తరీయము.

“బెడిదంపుఁ గోలలు బెడఁ గొంద బహువర్ణ, చిత్రితాజినము పైచీర గాఁగ.” భార. విరా. 1.211.

పై చెఱగు

పై టకొంగు.

“చంచలనేత్ర యిట్లు తన సంగతి కొప్పుటఁ గాంచి మోని దాఁ, గొంచక పట్టెఁ బైచెఱఁగు.” కళా. 3.32.

పై చేయి

1. అధికుడు.

“ఏ రాజు ధారణిభారంబు వహియిం పఁ, జిల్వరాయనికే బైచేయి యయ్యె.” శ్రీనివా. 2.41.

2. మేలుచేయి.

అధిక మనుట.

“ఈసారి అన్ని పోటీలలోనూ వాడిదే పైచేయి.” వా.

“ఎంతైనా సంగీతంలో ఆడవాళ్లదే పైచేయి.” వా.

“ఎంతమంది సంగీతవిద్వాంసులు వచ్చినా పాటలో వాడిదే పైచేయి.” వా.

చూ. మేలుచేయి.

పైటకొంగు కేలున నులివెట్టు

సిగ్గు చెందుటను సూచించు
చేష్ట.

“అన విని నవ్వి యవ్వికసితాంబుజ
లోచన పైటకొంగు కేలున నులి
వెట్టుచుం...” శుక. 2.470.

పైడిపాళియ

పసిగిపశ్యేము, బంగారు శరా
వము.

“ఈశు నుద్వాహమున కమరేంద్ర
దిగ్వి, లాసవతి పైడిపాళియఁ బోసి
తెచ్చు, జాదరలొ నాఁగ.”
కమా. 8.112.

పైడి ముడుచు

గర్భాధానము చేయు.

నిశ్చితార్థము చేయు.

శ. ర.

“ముని యేటనే పైడి ముడిచినపడుచు,
చనుగుబ్బ గోరొత్త చనుగబ్బివాఁడు.”
అ. మ. క. 1.38 పా 11. పం.

పైడి వసంత మాడు

బంగారులో మునిగి తేలు.

“తగుకలచేతఁ దాము సతతంబును
పైడి వసంత మాడఁగఁ.”

రాజగో. 4.69.

పైత్యరోగికి పంచదార చేదు

నీదృష్టిదోషమే కాని నేను
చెప్పేది నిజం అనుపల్ల ఉప
యోగించే పలుకుబడి.

ఇదే ‘పైత్యం బెక్కిన నోటికి
చే దగు చక్కెరపొడి’ అనే

పూ పం లో కనబడుతుంది.

ఇలా వాడుకలో వినపడదు.

సంపంగిమన్న. 95.

పై నడుచు

దండెత్తి పోవు.

“వరుస మాళవబర్బరధరణిపతుల, పై
నడిచి భీషణం బైనభండనమున.”

కళా. 8.115.

పైన పటారము లోన లొటా
రము

ఆడంబరం తప్పి తే అంత
స్నారం లే దనుట.

“ఆ జమిందారు దంతా పైన పటారం
లోన లొటారం.” వా.

“...పంకజాకరో, దాబ్బన మృణాళ
వలులకుఁ బెని పటారమే కాక వారి
కిన్, లోన లొటార మాట మది లోకు
లెఱుంగర వేయు నేటికిన్.”

తపతి.

పైనము సంజోకలు

ప్రయాణసన్నాహములు.

జోక నేయుట కృషికి సిద్ధము

చేయుట అన్న అర్థంలో

నేటికీ వాడుకలో ఉన్నది.

‘చేను జోక చేసినాడు.’

“అనిన నంగీకరించి యయ్యంబుజాక్షి,
యపుడె పైనంబు సంజోక లమరఁ
జేసి.” శుక. 3.138.

“అందు మున్నీటి జోక నేయంగఁజాలు,
చెఱువు త్రవ్వించె.” యయా. 1.30.

“నీ వేవిధంబున మావితము జోక
నేనెదవు?”

హరిశ్చంద్రోపాఖ్యానము. 3.30.

“శ్వేతశత్రుఁడు జోక నేని తెచ్చిన
పదాఱ్యున్నె యంచమమాయి వడిగ
నెక్కి.” ఉ. త. 2.178.

చూ. జోక నేయు - సిద్ధపఱచు.

పై పంచ దులుపుకొని

చూ. బట్ట దులుపుకొని.

పై పచారము

కపట మైనది.

“నయగారపుఁ దమిఁ గపట, ప్రియ
ముల మెఱమెచ్చు బల్కరిం తను
మిథ్యా, చయములను బైపచారపు,
నయమున మునిఁ గూడి కొన్ని నాళ్లు
రమింపక.” విప్ర. 4.13.

చూ. పై పచారాలు.

పై పచారాలు

పై పై మెఱుగులు.

“సుడిసి పై పచారాలే చూచి సురత
సుఖాన.” తాళ్ల. సం. 8.36.

చూ. పై పచారము.

పై పట్టె అగు

విత్తిన తరువాత వెంటనే
వాన వస్తే విత్తనా లన్నీ
బయట పడిపోతాయి.
దానినే ‘ఆ కేసు పై పట్టె
అయింది’ అంటారు.

పై పడు

కవింఁచు.

“పైపడి ప్రియుఁ గరపింపఁగ.”

రుక్మాం. 2.128.

పైపాటు

విజృంభణము.

“ఘోటక రూపుఁ డై యతఁడు

క్రొవ్వె నలారెడు కావరంబు పై,
పాటున దాయ.” కాశీ. 4.270.

పై పూతమాటలు

కపటప్రియభాషణములు.

చూ. పైపూతవలపు, పైపూత మెఱు
గులు.

“వాడి వన్నీ పైపూతమాటలు.” వా.

పై పూతమెఱుగులు

వట్టి తథ్యములు.

“ఆవిడ వన్నీ పైపూత మెఱుగులు.”

వా.

చూ. పై పూతవలపు, పైపూతమాటలు.

పైపూతవలపు

కపటప్రేమ.

పైపూతపై చాలా మాట
లిలా ఏర్పడతాయి. పై
పూత అనగా గోడలు మొద
లగు వానికి మచ్చలు,
బొక్కలు కనబడకుండా
పూత పూస్తారు. దాన్నే పై
పూత అంటారు. అనగా
అంతర్య మేమీ తెలియ
కుండా అనుట.

“తగవులుఁ దెగువలు బిగువులు, నగవులు
పై పూత వలపు నయగారములన్.”

రాజగో. 3.77.

చూ. పైపూత మెఱుగులు.

పై పెచ్చు

పైగా.

“భారవరాముఁడు నేఁడు సున్నఁ బై
పెచ్చనిపించుకొందు మని...”

లక్ష. 2.97.

పై పెచ్చులు

అధికము.

ఏదో ఒకటి కొనగా పైన
బహుకృతిగా వచ్చునవి. ఇది
నేటికీ వాడుకలో ఉన్నది.

‘పై పెచ్చు ఇది ఒకటా?’

“లచ్చియుం జందమామయుం దలం
పుల మానికముం దలంపం పై,
పెచ్చులు.”

పాఠ. 2.96.

పైపై నడుగు

మీద మీద అడుగు, పదే
పదే అడుగు.

నిర్బంధించి అనుట.

“యవ్విబుధమానవతీమణి ప్రేమ
తోడఁ బైపై నడుగన్...”

కళా. 5.53.

పై ప్రాణాలు పైనే పోవు

నిర్విణ్ణు డగు.

“అంత దూరం చచ్చి చెడి వెళ్ళానా?
వాడు ఊళ్లో లేడనేసరికి పైప్రాణాలు
పైనే పోయాయి.”

వా.

పై మెటుగు

సాత్తులకు వన్నె వేసి ఆర్చిన
తర్వాత మెటుగు కడ్డితో
పెట్టేమెటుగును పై మెటుగు
అంటారు.

“కొఱనెల సుధారసంబునఁ, గఱ వో
వఁగ నొరసి కడిగి కామదితోఁ గ్రొ,
మృత్యుగల విదల్చికొని పై, మెటుం
గిడున ట్లాప్ప నగజ మృదునిటల
రుచుల్.”

కమా. 3.69.

“సాతునకు పై మెటుగు పెట్టవలసి
ఉన్నది.”

వా.

పై రగు

1. సాగుబడి యగు.

“అద్దె సేతకుం జొచ్చినపు డున్నదీవి
తోఁ, బై యాటుదీవులు పైరు గావె.”

కక. 1.129.

2. పెరుగు.

“సహకారమిల దేలా, ధారములఁ
జారు హిమవారి కృత సారణులఁ
పైరై నచెంగలువ యారికలలో...”

వసు. 2.22.

పైరుపచ్చలు

పైరు.

జం.

“చేలుఁ బోకును బీకును జేరి చొచ్చి,
పయిరు పచ్చలు మేసి...”

యయా. ఆ. 1.

“పైరుపచ్చలు లేక ప్రజలు నెమ్మదిఁ
గుండ, నిల్లుముంగిలి యను టిల గాఁగ.”

సుదక్ష. 4.69.

పైలపేటా

ఒక విధమైన అంచు.

“మెలి పెట్టి చుట్టిన తెలిపరంగి
ముడాసు, పైలపేటాడబ్బు పనులఁ
జెలఁగు.”

శుక. 2.426.

పైల పైల బడికొను

మీద మీద పడు.

“గుమిగొని పైలపైలఁ బడికొంచు భటా
వలి చూడఁబోవ వెచ్చము గొనిపోవు
దాదులు నిజంబు గనుంగొని...”

శుక. 2.40.

పైవచ్చు

మీదకు వచ్చు.

“ఓహో! తనమెచ్చులు తన, కాహా
పైవచ్చె ననుచు నభవుడు భీతిన్.”
భాగ. 10. ఉ. 1248.

పై వారు

ఇతరులు.

“వచ్చుట కేమి గాని పయివారలు
చూచిన.” శ్రవ. 2.7.

పై వేసికొను

“నిను వంటివానికి నిరుతమే యిట్టి,
పని లేనిదుఃఖంబు పై వేసి కొనఁగ.”
మ. రా. ఆయో. పు. 529. పం. 19.
చూ. మీద వేసికొను.

పై సారి

వచ్చే సంవత్సరం.

“పైసారికి ఈ చేలో పత్తి వేయాలను
కుంటాను.” వా.

పొంకపఱచు

పదుము చేయు

“భుజపరిఘంబులఁ బొంక పఱచి.”
పాండు. 1.9.

పొంగటినెల

మార్గశిరమాసము.

పొంగటిపండుగ

సంక్రాంతిపండుగ.

శ. ర.

పొంగారు

పొంగు, వర్ధిల్లు.

“విశ్వంభర మిన్ను ముట్టె ననఁగాఁ
బొంగారె.” కవిక. 2.73.

“సందు సందులం దెఱిగిన పొంగార
మధుర సమిళపరాగయోగంబు.”

విప్ర. 3.38.

పొంగిన పుడినెడు బోవు

అనవసరంగా విజృంభిస్తే
నష్టమే కాని లాభము లే
దనుట.

పొయ్యిమీద పెట్టిన వే
వైనా పొంగినప్పుడు పుడి
నెడునీళ్లు తగ్గడం తప్పితే యే
మున్న దనుటపై వచ్చినది.
వట్టి విజృంభణముతో
నష్టమే కాని లాభము లే
దను పట్టున ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“అనుచుం బరిఘము వైచిన, దనుజాం
తకుఁ దొడిసి పట్టి తన ఘనకీర్తిం,
దునుకలుగ నఱికి నీ పొంగిన పుడి
నెడుఁ బోయె ననుచు గేలి యొన
రెచ్చె.” ఉత్త. హరి. 4.237.

పొయ్యిమీద పెట్టిన ఎసరు
బుస్సు మని పొంగుతుంది.
అది అప్పటికి విజృంభణముగా
కనిపించినప్పటికీ మరొక పుడి
నెడునీళ్లు తగ్గిపోవడం తప్ప
వచ్చేలాభం ఏమీ లేదు.

పొంగుడు వడు

పొంగు, అతిశయించు.

“చారుతరచైత్రసంప, త్పూరితవిభ
వముల వేడ్క పొంగుడు వడఁగా.”
కావ్యా. 3.115.

పొంగునీళ్లు

చిట్టుడుకునీళ్లు

శ. ర.

పొంగు లెత్తు

ఉడికి పొంగు.

“లప్పలు పొంగు లెత్తి పారలం దెర
లించి యలంచె నంగజుం, డప్పటిమందు
లెల విరహాగ్నికి విందులు చేసి కోమ
లిన్.” కవిరా. 3.108.

పొంగువాటు

విజృంభించు.

“శాబరబలసమూహంబు పొంగువా
ఱియు, నొంకొరులం జీరియు, దెలులు
చుట్టియు, విక్రమంబులు పేర్చియు.”
దుక్కాం. 3.84.

పొంచి యుండు

దాగి యుండు.

“...అమ్మడువు నటుత నొక్క పఱపు
గల పాద యీరమిం దూఱి పొంచి
యుండితి.” భార. శల్య. 2.46.

పొంచు లిడు

దాగి యుండు.

“కరమాలంబున మించుచొంచు లిడి
కాంక్షం గ్రోలు.” కేయా. 4.18.

పొంతకడవ

పొయ్యి దగ్గఱ ఉంచే నీళ్ల
కుండ.

ఆం. భా. 2.246.

పొంతక తె

తార్చుడుక తె.

పొంతకాడు

తార్చుడుకాడు.

పొంత కూటికుండ

సముష్టిది, ఎవరికీ చెందనిది.

తాళ్ల. సం. 12.151.

పొంతనము లరయు

‘పొంతనాలు చూడు’ అని
నేటి వాడుక. వధూవరుల
జాతకాలను బట్టి ఒక్కొక్క
రూ ఏ గణాలకు చెందిన
వారో, ఏ జాతికి చెందిన
వారో మొదలయినవానిని
పరిశీలించి వా రిద్దరికీ వివా
హం తగునా తగదా అని
జ్యోతిష్యాస్త్రరీత్యా పరిశీలిం
చుట.

“అతడును బొంతనము లెల్ల నరసి
లెస్స, యున్న వని పల్కి యారేయి
యొక్క లగ్న, మేర్పఱచి...”

శుక. 2.166.

పొం దాసపాటు (చూపులు)

సంగమసుఖము నాశించు
(దృష్టులు.)

నేటికీ రాయలసీమలో ‘ఆశ
పా పే మైనా ఉందా’ అని
ఆశ అనే అర్థంలోనే ఆశ
పాటు వాడుతారు.

‘పొం దాసపాటు చూపులు నుట్టి
నుట్టి, దందడి గూర్మలు దగులంబు
మివుల.’

పండి. ద్వితీ. మహి. పుట. 133.

పొందుకాడు

స్నేహితుడు.

“జగము విందు తమ్మిముగదవొందు,
కాడు వేడివేల్పు.”

అచ్చ. రా. అయో. 41.

పొందుకొను

నెలకొను.

“అనందముతోఁ జీరఁపెను నరపతి
శయ్యం, బొందుకొని...”

నా. పంచ. 1.312.

పొందు చేయు

సిద్ధపఱచు.

“పుట్టి వాని నొక్కరుని దాఁ బొందు
చేసి.” పరమ. 5.48.

పొందువడు

సరిపడు, అనుకూలించు.

“సఖ్యం బైన నాతోడఁ బొందు
పడుకొ.”

భా. రా. యు. 200.

పొందువఱచు

అమర్చు.

“పుత్రికారత్నంబు భూషణాన్విత
ముగార, బుష్పతల్పమునందుఁ బొందు
వఱచి.” రుక్మాం. 3.118.

పొందుబట్టులు

అను వగుచోట్లు.

“పొరుగుశృంగును దమ పొందుబట్టు
కును, వారు వా రిక నేగ వడి
నొక్కనాడు.”

పండితా. మహి. 259 పా.

“పొందుబట్టుల నప్పులు పొడిచి
పొడిచి.” పాండు. 3.18.

పొకాలిపోవు

పొగులు, దిగులు చెందు.

“తొల్లిటి కాపోదగ్గతి దలచి పొకాలి
పోవుఁ గాని పికంబుల్.”

రాధా. 2.177.

పొక్కటిరాళ్లకు పోట్లాడు

అల్పార్థమునకై కలహించు.

పొక్కటిరాళ్ళరీతిగా

గాఢమైత్రితో, కలసి మెలసి.

“వాళ్ళిద్దరూ పొక్కటిరాళ్ళ రీతిగా
ఉన్నాయ.” వా.

పొక్క సీయకు

వెలికి తెలియ సీయకు అనుట.

“ఈ విషయం ఎక్కడా పొక్కసీయ
వద్దు. కొంప మునుగుతుంది. జాగ్రత్త.” వా.

పొక్కివడు

నొచ్చుకొను.

“వైశ్యునకుం గనెఁ బోలు నిన్నుఁ
జిత్రాంగద యన్నఁ బొక్కిపడి యా
నృపనూనుఁడు పల్కు.”

జైమి. 5.171.

పొక్కెత్తు

ఎండిపోవుటచే పెళ్ల లేచు.

“సానె పద్యపుఁ బలుకఁపెఁ జమరు
పూతు, నెప్పుడును బెద్దపలక
పొక్కెత్తఁ జేతు.” హంస. 3.142.

పొగకన్ను

అగ్నినేత్రము, (శివుని) ఛాల
నేత్రము.

“పులితోలు చిత్రంపు వలిపదుప్పటిఁ
జేసి, పొగకన్ను కమూరిబొట్టుఁ జేసి.”
భల్ల. 4. (శ.ర.)

పొగకట్టు

ఇంటికప్పు సందులో నుండి
లోపలి పొగలోపల ప్రస

రించి కట్టవలె కనపడే నూర్య
కిరణము.

శ. ర. శ్రావణ.

పొగగూడు

పొగ పోవుటకై యింటి
కప్పునందు ఏర్పరచిన
గొట్టము.

పొగచుట్ట

పొగాకుచుట్ట.

శ. ర.

పొగ చూరు

మలిన మగు, మనకబాటు.

పొగ వ్యాపించి నల్లబడు.

“హరుని కోపాగ్ని బాగచూరి మరుని
చాపము.” నైష. 3.161.

“ఈ సిరి నిం దా, సంగతి బాగ
చూరెను.” పాండు. 5.40.

పొగ తాకుటవల్ల వస్తువులు
మలినం కావడం సహజం.
ఈ సందర్భంలో ఈ పదమే
ఉపయోగిస్తారు.

“గోడ లన్నీ పొగ చూరిపోయి వికా
రంగా ఉన్నాయి. సున్నం వేయిం
చాలి.” వా.

పొగచెట్టు

పొగాకుమొక్క.

పొగడదండ యొనర్చు

ఉత్తరీయమును దండవలె
మెడకు వేసి లాగు.

ఇది సహజంగా అవమాన

నూచకము. ఎవరై నా అప్పు
లీయనప్పుడు ఇలా వేసి లాగు
కొని పెద్దలయెదుటికి తీసుకు
పోయేవారు.

“కవిరాజకంఠంబుఁ గాఁగిలించెను
గదా, పురపీఠి నెదురెండఁ బొగడ
దండ.” శ్రీనాథుని చాటువు.

“చందురకావినేలు దళంబునకా బొగడ
దండ యొనర్చి నావిట భూసురా
గ్రణి...” నిరం. 3.26.

పొగడువడు

వినుతి నొందు.

“నూకరూపంబు భీకరంబుగఁ దాల్చి,
పుండరీకాక్షుఁడు పొగడువడఁడె.”

నా. పంచ. 1.133.

పొగ డొందు

ప్రసిద్ధి చెందు.

“జగతిఁ, బొగ డొందుపెద్దన పోతరాజు
నకు.”

గా. హరి. ప్ర. పంక్తి. 37.

పొగడ్త వడు

పేరు కెక్కు.

“జంబూద్వీపంబుకంటె నెల్లదానను
బొగడ్తవడి.” భార. భీష్మ. 1.27.

పొగపిడుత

చిలుముగొట్టము.

“నిక్కుపొగపిడుత గదరా, ముక్కు
మొగం బెన్నఁ గోతి ముఖమున కన
యా...” చంద్ర. వి. 1.72.

పొగబండి

ఆవిరిచే నడిచేబండి.

రైలుబండి.

పొగబాణము

ఒక రకమైన యుద్ధసాధనము.

“పాగబాణంబులు చిచ్చుబుడ్లు వసి యాహ్నుం.” రంగా. 3.33.

పొగయోడ

స్త్రీమరు.

పొగరుపొడ

యావనమదంచేత ఏనుగు శరీరంపై యేర్పడే పొడి.

పొగరుబోతు

గర్విష్టి, గర్విష్టురాలు. శ.ర.

పొగరు మార్పు

చంపు. సాం. ని. మాన. 32.

పొగరు మిగులు

పొగ రెక్కు.

“యద్ధం, బునకుక రా రమ్మ టనిరి పొగరు మిగులఁగక.” దేవ. 1.126.

పొగ రెక్కు

గర్వించు.

“అంకె, విడుచుఁ బొగ రెక్కి యుక్కున నడరి రెలమి.” నీలా. 2.43.

పొగలు గ్రక్కు

అతివేడిగా ఉండి ఆవిరిని విరజిమ్ము.

“కాఫీ పొగలు గ్రక్కుతూ ఉంది.” వా.

“అన్నం పొగలు గ్రక్కుతూ ఉంది.” వా.

“పొగలు గ్రక్కునీటో స్నానం చేసి వచ్చాను. చెమటతో మోక స్నానం అయింది.” వా.

పొగలు వెడలు

ఆవిరి లేచు.

“చుట్టు మని మూర్తమునఁ దాకి యొఱఁ దనముఁ, బొగలు వెడలింప నానీకా పుటచులందు.” నైష. 6.130.

పొగలు వెడలెడుచూపు

క్రోధపూరిత మైనదృష్టి. సాండు. 5.204.

పొగ వైచు

సాంక్రాంతి మొదలయినవి పొగ వచ్చునట్లు నిష్పాలమొద వేయు.

“వేపాకు గోరంటివిత్తులు పొగ వైచుఁ, బోరు మాన్పుచుఁ గడుపునకుఁ బెట్టు.” ఇందు. 2.15.

పొగ సూపు

దేవతాదులకు ధూపము సమర్పించు

“గరసధూపార మై కామశరములందుఁ, బురములందును బొగ సూపె భూవరుండు.” నైష. 8.109.

పొగాకు

ధూమపత్రము.

పొచ్చవోవు

కొఱతపడు.

“అర్థ మంతయును గైకొనునంతకుఁ బొచ్చవోకచే, గలపురులే దుదక విడిచి...” వ. సం. 8.142.

పొచ్చెము నొచ్చెము

జం.

“ఇచ్చెదఁ జెచ్చెరక వలయు నీప్రిత
ముల్ శత మేని దీన నే, పొచ్చెము
నొచ్చెముం జొరదు భూసుర కేశరి
నమ్మ నావుడుక.” పాండు.

పొచ్చెము లేని

నిమ్మశంక మైన.

“పొచ్చెంబు లేనిధక్తి వియచ్చరరిపు
భేది సలిపె నాతిధ్యంబున్.”

పారి. 1.45.

పొటపొట కన్నీరు చినుకు

ధ్వన్యనుకరణము.

“అంతటిలోనన్, గనుదమ్మి గ్రమ్మి
పాట పాటఁ, జనికె న్నన్నరు శబర
చిత్రం బరయన్.” కా. మా. 3.106.
చూ. పాటపాట నశ్రు లాలుకు.

పొటపొట నశ్రు లాలుకు

ధ్వన్యనుకరణము.

“నాకులమతి నడలెఁ గన్నులఁ బాట
పాట నశ్రు లాలుక.” కళా. 3.253.
చూ. పాటపాట కన్నీరు చినుకు.

పొటాపొటాన

మెండుగా, అతిశయముగా.

“పొటాపొటాన శ్రు లాలుఁబోటు లె
వొరంగఁగాన్.” ఉ. హరిశ్చ. 2.128.

పొటిపొటి తలపోతలు

అల్పాహోచనలు.

“నీ, పొటిపొటి తలపోత లెల్ల బోవ
నడుపు.” పాం. 5.50.

పొటుకు పెట్టు

చేవి నిల్లు కట్టుకొని పోరు.

నీటిపొటునులు పడేపడే పడు

టపై సచ్చినవలుకుబడి.

శరభాంక. 22.

“వాడు ఊరికే పొటుకు పెడుతుంటే
వచ్చాను.” వా.

పొట్టకట్ట

ఇంకా బాగా పైకి రాక

లోపలే అణగి ఉబికి ఉండే

వరి మున్నగువానివెన్ను.

“పొట్టకట్టుకులు తిన్నవారికి ఊచ
వియ్య ముండవు.” సా.

చూ. పొటకట్ట.

పొట్టకు కనిపెట్టుకొను

తిండికోసం వెంపర లాడు.

“...ఎచ్చటనో పొట్టకు నై కనిపెట్టు
కుంటు.” నానా. 131.

పొట్టకు లేక

భోజనము లేక.

“పొట్టకు లేక చిక్కదవు పుణ్యగుణం
బులరాశి కాశికై.” కాశీ. 7.192.

పొట్టకు లేదు

తిండికి లేదు.

“వదలక మోసి చూచె నొకపట్టునఁ
బొట్టకు లేక తక్కినన్.”

హంస. 4.30.

పొట్టకూటివాడు

జీతానికి కాక పొట్టకూటికై

పని చేసేవాడు. శ. ర.

పొట్టకూడు

జీతానికి బదులుగా పెట్టే

అన్నం. శ. ర.

పాటక్రొవ్వ

కండకావరము.

“పుంభీభవించిన పాటక్రొవ్వ.”
నిరంకు. 4.37.

పాటగు జ్ఞాతుక నూదు

పాటలోని ప్రేవులు బయటికి
వచ్చునట్లుగా పాడుచు.

ముదిత ప్రతులలోని
పాఠాలు భిన్నంగా అర్థర
హితంగా ఉన్నవి. ఇదే స
రైనపాఠ మని తోస్తుంది.

“ఉడురాజు పాటగు జ్ఞాతుక నూఁడె.”
కాశీ. 3.31.

పాట చీలిస్తే అక్షరం లేదు

నిరక్షరకుక్షి.

“వాడికి పాట చీలిస్తే అక్షరంముక్క
లేదు.” వా.

పాట చేత బట్టుకొని

భుక్తికోసం వెతుక్కుంటూ

“మా ఉల్లో ఉన్న ఆస్తి అంతా
పోయేసరికి పాట చేత పట్టుకొని యీ
ఉరు వచ్చాను.” వా.

పాటపట్టెడ

గుట్టము మొదలగువానిపై
వేసేజీను ; టంగువాటు.

“ఒడ్రాణమును చాల్చి నోపనిసతి పాట,
పట్టెడ బిగి నెటువలె సహించు.”
చిత్రభా 8.109

పాటపై కొట్టు

జీవనము పడగొట్టు, కడుపు
గొట్టు.

“దగ్గరివాళ్ళ పాటపై కొట్టడం అంత
మంచిది కాదు.” వా.

పాట పొడిచినను అక్షరము
కనబడదు

చక్కపు బొత్తిగా రాదు.

“పొట్ల పొడిచిన నక్షరము గనఁ బడని
వీరి కెల్లను...” నందక. 31.

పాటపొరువు

అంతస్సారము.

గింజ పాట పట్టింది అనుట
లో ఉన్న పొట్టలాంటిదే ఇది.
ఆతి సమీపస్థానము అని.
సూర్య. ని.

“దమితేంద్రియాలసీమ దానులప్రేమ,
విమలతమరుపు దత్త్యము పాట
పొరువు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 239.

పాటపొరువున

పొరుగున. చాల దగ్గరలో

“పాటపొరువునఁ గల్ప భూరుహం
బుండఁ, వట్టివృక్షమునకు వడి నేగు
నట్లు.” బస. 7.207.

పాట పోయు

పోషించు.

ఇది సామాన్యంగా ఆత్మనే
పదంగా ‘వాడు కష్టపడి
ఎలాగో పాట పోసుకొంటు
న్నాడు’ అని ప్రయుక్త మవు
తుంది.

“మెర మెరలు పుట్టచే కాఁపుర మేటికి
మగఁడు పాట పోయక యున్నాఁ.”
శుక. 3.278.

పొట్ట పోసుకొను

హీనవృత్తిచే కడుపు నిం
డించుకొను.

“రట్టనకం దిట్టనక నొడికట్టుకొని
కట్టడిలో పొట్టల పోసికొందుర.”

వరాహ. 9.123.

పొట్టలు పిగులు

కంకులు విడు.

“భీతిచే గాఢ పొట్టలు పిగులుచుండు,
గలమగర్భంబు రెల్లను గ్రమముతోడ.”

రాజశే. 1.68.

పొట్టవాడు

పెద్ద బాజ్జ కలవాడు.

ఆం. భా. 2.120.

పొట్ట సాకువాడు

పొట్ట పోసుకొనువాడు.

ఆం. భా. 3.6.

పొట్టింపుచీరణము

ఒక విధమైన చిన్నయ్యలి.

శ.ర.

పొట్టిడుకొను

కడుపులో పెట్టుకొను-దాచు
కొను.

“బడబాగ్ని యంతయు ఫాలమధ్య
మున, మృదుగణం బాకడు బాట్టిడి
కొనఁ డెటు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 406.

పొట్టి పోతురాజుకొలుపు

కప్ప మైన కొలుపు.

పొట్టి బుడమకాయ

పొట్టివాడు.

కోడిబుడమకాయ పెద్దది.

పొట్టి బుడమకాయ చేలల్లో

విస్తారంగా కాస్తూ అతి

చిన్నదిగా ఉంటుంది.

మాటా. 64.

పొట్టు పొర లగు

బాధపడు.

“కన్నీరు యిట్టిపడఁ బొట్టు పొర లగు
చుండునంత.”

పాండు. 3.24.

పొట్లెంబు చెడు

కట్టు దప్పు, చెల్లాచెద రగు.

“శ్రీరామునేన పొట్లెంబు చెడి విచ్చి
పోయిరి.”

వర. రా. యు. పు. 134. పంక్తి. 21.

పొడకట్టు

కనబడు, గోచరించు.

“మొదలఁ బొడకట్టి పోవఁడె, యదృ
శ్యుఁ డై యొక్కరథికుఁడు.”

రామా. 8.13.

పొడ గనిపించుకొను

దర్శన మిచ్చు.

“కాసుకల్ గొని పొడ గనిపించు
కొనుడు...వానిఁ బిల్తునె మంచివాఁ
డని పల్కె.”

వర. రా. ఆయో. పు. 509. పంక్తి. 19.

పొడగను

చూచు.

“నినుఁ బొడఁ గాన వచ్చితిని.”

భాస్క. యుద్ధ. 2556.

పొడగాంచు

చూచు, జూడ నెఱుగు,

“ఏయెడఁ బలిఁ బాడగానక, హా యని
యెలుఁగెత్తి దిక్కు లిద్రువఁగ నఱ
చున్.” కుమా. 5.68.

“సరోవరంబు పాడఁగాంచి.”
రుక్మాం. 4.136.

పాడ గిట్టదు

వాసనా కూడా సరి పడదు.

“అదేం కర్మమో? వాడిపాడ వీడికి
గిట్టదు. వాడు వస్తే వీడు చచ్చినా
రాడు.” వా.

పాడచూపు

కనపడు.

“హరికిఁ బాడచూప నేతెంచె హరి
హయండు.” భీమ. 4.48.

పాడతెంచు

ఉదయించు.

“ఉడురాజు పాడతెంచుచున్నవాఁ
డనిన.”

రంగ. రా. బాల. పు. 39. పంక్తి. 22.

పాడనీడ

సూర్యకాంతి ఆకులు మొద
లగు వాని సందులలో ప్రస
రించుటవలన పాడలు పాడ
లుగా ఏర్పడిన నీడ.

“మిడుతగమి గవియతలుచునఁ, బాడ
నీడలు నెండతునియప్రోవులుఁ
గలయం.” భా. రా. యు. 460.

పాడపాము

శరీరముపై మచ్చలు కల
పాము.

“ఈ, పాడపాము నీకు నేటిది,
కొడుకా! నీ కులము వంత గూరు
టుడుపవే.” హరి. పూ. 7.40.

పాడపురుగు

చూ. పాడపాము.

“వేటఁ బోయెనువారలు విప్రుమాట,
కలుగుదురు పాడపురుగున కలిగినట్లు.”
పి. శబం. 1.128.

పాడపెట్టు

పొరలు.

“ఇలమీఁదఁ దలదాక నీ ప్రక్క నా
ప్రక్కఁ, బెడమల్లుగాఁ బాడపెట్టి
పెట్టి.” కాశ. 2.147.

పాడ పొట్టు

అడ పాడ, బాడ.

“వరుని పాడపా టైలుంగక, విరహా
నలశిఖలచేత వేగఁడుచెలికిఁ.”

ఉత్త. హరి. 5.174.

పాడమాయించు

చంపు.

“ఉ, బైక్కించుక బడవెచుఁ
జించుఁ బాడమాయించుక బిళాచా
వళిన్.” కావ్యా. 2.103.

పాడముతెంచు

పుట్టు, కలుగు.

“హేమాంబురంబు, పూర్వ మగువిన్ని
మది వెడ పాడముదేర.”

పాండు. 5.299.

పాడయు నీడయు బోలె

ఎడబాయక అనుట.

“పాడయు నీడయుఁ బోలె నీడ్వక
మెలంగి, యబల కంటికి తెప్పవై
యరయ వమ్మ.” విక్ర. 4.198.

పాడయెండ గాయని

ఎండపాడ యేమాత్రము
లేని.

“పాడయెండ గాయనిపొన్నగున్నల
నడ.” హంస. 4.16.

పొడలమెకము

దుప్పి.

శ.ర.

పొడలు పెట్టు

ఆయాసపడు.

“పొడలు పెట్టుచు దన కడు గామ
దై యుండ.” కా. మా. 3.193.

పొడ వగు

1. వర్ధిల్లు.

“తల్లి దండ్రులఁ బూజించి తగ
వెఱింగి, మన్నపాడ వైననే యత్త
మామలనియు.”

2. ఎరుగు.

భాస్కర. 20.

3. రూపొందు.

“ఆరజ మెల్ల నొక్క పాడ వయ్యె
ననంగను.” విప్ర. 5.25.

“సంపదన్ బాడ వగునట్టికేహినులె.”
నిరంకు. 2.87.

పొడ వడంగు

రూపు మాయు, స్వరూప
నాశన మగు.

“సవరించు నెవ్వఁడు జఠరగోళంబునఁ,
బాడ వడంగక యుండ భూతగణము.”
కళా. 5.90.

“పొరిసి నయశ్వంబులను బారలెడి
రాతులును, బాడ వడంగుపల్లంబులును
.....” కళా. 8.129.

పొడ వడచు

నశింప జేయు.

“హయవేదండస్యందనపదాతితతిఁ
బాడ వడఁచెన్.”

భార. భీష్మ. 1.293.

పొడవడు

1. అగపడు.

“అహూతు లై నమహామునీశ్వరులచేఁ,
బాడవడ దయ్యె భూభువనతలము.”

పారి. 5.67.

2. బలహీన మగు.

“ప్రూఁకుల శిలలను బీనుఁగు, ప్రోకలు
గావించి రపుడు పొడవడక వడిన్.”

భా. రా. యు. 534.

పొడ వలు

రూపు మాయు.

“పాడవడి పొక్కిలిం బొలిసి పోయితిఁ
బా మ్మని...” భాస్క. అయో. 341.

పొడవు

రూపు, ఆకారము.

“రతి...శిఖపాడల నిజేశ్వరు పాడవు
గానక.” కుమా. 5.59.

పొడవు కక్కు

పేరు కెక్కు.

“పూని దేవేంద్రాదు లై పాడవు
కెక్కినవారు.” తాళ్ల. సం. 5.236.

పొడవు లెక్కించు

వైకి యెత్తిపెట్టు.

“పోపో నీ వాపె నెంత పాడవు
లెక్కించినను.” తాళ్ల. సం. 3.591.

పొడవు లెక్కు

పై కెక్కు, ఎత్తు లెక్కు.

“కొండగుహల నుండ నోడి పాడవు
లెక్కిడి ననఁగ.”

భాస్క. యుద్ధ. 466.

పాడవు నూపు

పాడనూపు, ఆ కారమును

చూపు, కనిపించు అనుట.

“పాడవు నూపక దాచి తీ పాదల
లోన.” కుమా. 5.63.

పాడవు సేకొను

మూర్తీభవించు, రూపము
గొను.

“చీకటి యెల్ల నొక పాడవు సేకొని
యెనొ నా, నొకాళ మడరి వచ్చె.”
కుమా. 2.64.

పాడవు సేయు

నిక్కించు, పై కెత్తు.

“కడతెప్ప లారయంగఁ గనుదమ్ము
లరమెచ్చి, బామదోయి యొక్కింతఁ
బాడవు సేసి.” నైష. 5.9.

పాడను తె

చిన్నను తె.

(శ. ర. బ్రాహ్మ.)

(వాని) పొడిచి త్రోయు

ఒక తిట్టు.

“బూచివలెఁ జూచు నను వానిఁ
బాడిచి త్రోయ.” శుక. 2.111.
చూ. వాని పాడు గాను; వాని జిమ్మ
పడ.

పొడిచీకటి

చిఱుచీకటి.

“భూరిశ్రవుఁ డొక్కనితోఁ, బోరఁగ
నేయించి తఱు పొడిచీకటి నం,
హారహితు.” భార. శల్య. 2.326.

పొడితెమ్మర

పిల్ల వాయువు.

“పొడితెమ్మర తృష్ణగతిఁ దరలిం
పఁగ.” వేం. పంచ. 1.110.

పొడిదగ్గు

శ్లేష్మము తెగక వట్టిధ్వనితో
వచ్చుదగ్గు.

“పొడిదగ్గు కంఠంబుఁ బొరిపుచ్చకయ
మున్న.” కాశీ. 3.84.

పొడి పోసికొను

పొట్టపోసికొను.

“పొడి పోసికొనంగఁ జెప్పుబుధులుం
గలరే.” ద్వా. 5.287.

పొడిబడుకొను

శుష్కించు, నిస్సార మగు.

“పొడిబడుకొనుచు నప్పురు డెల్లఁ
గడిసి.” ద్వి. పరమ. 3.150. పొ.

పొడిమాట

మామూలు చిన్నమాట.

జగ. 94.

పొడి సేయు

1. చూర్ణము చేయు.

“అంతటఁ, బొడి చేసెఁ దదస్త్ర
మసురక.” కథ. 2.150.

2. భస్మము చేయు.

“యుగము గాల్చిన చేరు జగము
గాల్చిన జోరు, గడి సేయఁ బొడి సేయఁ
గలుగఁ దేని.” రుక్మాం. 5.71.

పొడుగుచేతివాని పణ్యారము

ఉన్నతులకే దొరకు ననుట.

కొన్ని పండుగలలో పణ్యారపుబండ్లని కడతారు. ఆ
బండ్లలో నానబోసిన పెసర

పప్పు తీసుకొని వెళ్లి దేవా
లయం చుట్టిన త్రిప్పి అక్కడ
చేరిన శ్రీరథ ప్రజకు పంచు
తారు. బండి యెత్తుగా ఉం
టుంది కనుక సహజంగా
ఎత్తుగా ఉన్నవానికే ఆ
పణ్యారం దొరుకుతుంది.
అందుపై వచ్చిన పలుకుబడి.
సింహా. నార. 53.

పొడుగుమడుగు

అకాశగంగ.

“పొడుగుమడుగును గాంచినయడుగు
వాడు.” సంక్ర. 1.70.

పొడుపుకథ

గూఢ మైన భావము కల
సమస్య.

“పిల్లలకు పొడుపుకథ లంటే చాలా
యిష్టం.” వా.

“మా అబ్బాయి పొడుపుకథ లంటే
చాలు చెవి తోసుకొంటాడు.” వా.

పొడుపుకొండ

తూర్పుకొండ.

సూర్యోదయం తూర్పుపర్వ
తంమీద అవుతుం దనీ.

క్రుంకడం పడమటికొండమీద
ననీ అనుకొనేవారు.

కాశీ. 1.125.

పొడుపువేలు

చూపుడువేలు.

“పంచాంగ మొకకేలం బాడుపువేల,
వెండి యంగరమును.” కుక. 2.442.

పొడుముకాయ

ముక్కుపొడి ఉంచుకొనే
మారేడుబుర్ర.

పొడువగ బోయెదు

ఏదో పొడుస్తా నని పోతు
న్నావు. వ్యంగ్యం ఎత్తి
పొడుపు. నేటికీ వాడుకలో
‘ఏదో పొడుస్తా నన్నావే?’
‘వా డేదో పొడుస్తా నని
వెళ్ళి చెవులు రూపించుకొని
తిరిగి వచ్చాడు.’

“ఎడపక పంచె నాతఁ డొక యేలిన
వారి డని పున్నికాండవై, పొడ
వగఁ బోయెదవు.” కుమా. 4.62.

పొజుకుకట్ట

తేలిక యైన ఒక జాతికట్ట.
శ. ర. బ్రౌన్.

పొతము తప్పగ జేయు

విప్పు, విడిపో జేయు.

“శతబలి మాటను బాతము దప్పగఁ
జేసి.” భాస్క. యుద్ధ. 1272.

పొత్తము గట్టుకొని పోవు

స్వస్తి చెప్పు.

“నెత్తురు గ్రక్కచు మూర్ఖు, యతుం
డై తెలిసి వరుణుఁ డనిమొన నిలువం,
జిత్తంబు లేక బీరపుం, బాత్తము గట్టు
కొని పోయెఁ బోయినపో కై.”

ఉ. హరి. 1.32.

దాని నంతటిసీ మడిచి చగ

కను పెట్టుకొని పోవు. కట్టి
పెట్టి అనుట.

పూర్వం తాటాకు పుస్త
కాలు కనుక పఠనం చాలించి
నప్పుడు వాటిని ముడిచి కట్టు
కట్టడం అలవాటు. అందుపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

పాత్రిరలు పట్టు

స్వయంపాకము గ్రహించు.

“శిష్ట లయినపురోహితులు పాత్రిరలు
పట్టడం అవమానంగా పరిగణిస్తారు.”
వా.

పాత్రికడుపు

బొడ్డుక్రింది కిడుపు.

పాత్రిగడ్డ

పాత్రి.

శ. ర.

పాత్రిచీర

పట్టుచీర.

“చెలగి చెలగి పాత్రిచీరలు గట్టెడు,
మానకమ్మకు దీర్ఘ మాయ రస్సు.”
క్రీడా. 214.

పాత్రిదామర

ముడుగుతామర.

శ. ర.

పాత్రినూలికాయ

పట్టుకాయ.

పాత్రినూలిపుర్వు

పట్టుపురుగు.

“అతడు పాత్రినూలిపువ్వట్లు తాన,
తనకు బంధంబు గావించుకొను లతాంగి
.....” భార. ఆను. 5.280.

పాత్రినూలు

పట్టుదారము.

పాత్రిపాగ

పట్టుపాగ.

“పానగం జాట్టినయట్టి పాత్రిపాగ
లును.”

ద్వి. పరమ. 3.188. పా.

పాత్రికత్తె

స్నేహితురాలు.

భాగ. 10. పూ. 770.

పాత్రికాడు

స్నేహితుడు.

శ. ర.

పాత్రి గలయు

ఒకటిగా కూడు.

“బాత్రి గలసి నీవును నీ, తత్తబడలు
రండు గలిచెదం బరువడితోక.”
ఉ. హరి. 3.116.

పాత్రి గలియు

సహభోజనము చేయు.

“పూన్చి యటు డించి తానును బాత్రి
గలిసి.” పాండు. 3.87.

పాత్రి గుడుచు

కలిసి భుజించు.

“నత్యములు పాత్రి గుడుచు నా నన్ను
తాంగి.” రాధికా. 4.11.
అని శ్రాక.

పాత్రిగొను

కలియు..

“అన్నరభోజను కుత్తుక కుం బాత్రి
గొని.” భాగ. 10. పూ. 479.

పాత్తు చేయు

స్నేహము చేయు.

“గారవమునఁ బాత్తు చేసి కపిసేన
లతో.” బా. రా. కిష్కిం. 37.

పాత్తుటలు

వేశ్య.

సాం. ని. మాన. 18.

పాత్తున గ్రోలు

కలిసి ఒకపాత్రలోనే త్రాగు.

“తనుఁ గనుఁ బ్రామి యెండొకల
తం బలి వేటొక తేటి బోటి పాత్తున
విరిదేన గ్రోల.” పా. 3.57.

చూ. పాత్తుల భుజించు.

పాత్తుపడు

అనుకూలపడు.

“ఎన్నివిధాల చూచినా వాళ్లకాపురం
పాత్తుపడ లేదు.” వా.

పాత్తుపఱుచు

అనుకూలము చేయు.

“మీ రెలాగో ఒకలాగు ఆ వ్యవహారం
పాత్తుపరిచి తీరాలి, లేకుంటే మర్యాద
దక్కేట్టు లేదు.” వా.

పాత్తు పోవు

సరిపడు, కుదురు.

“కురువింద పూచేసె పెరలకై తమ
లోనఁ, బాత్తు వోవక సారె బోరుఁ
గొన్ని.” పాండు. 1.181.

“ఆ సరుకులు పాత్తులు పోక అట్లే పడ
వేసి పెట్టినాడు.” బ్రాహ్మ.

పాత్తుల కాపు

ఉమ్మడిరక్షకుడు.

“నన్నింద్రియాల గట్టివైచి పాంత

జూచే విటు నాకు బాత్తుల కాప
వుగా.” తాళ్ల. సం. 9.169.

పాత్తులకూడు

సమష్టిభోజనము.

చాపకూడులాంటిది.

తాళ్ల. సం. 11.35.

పాత్తులది

అందరికీ చెందినది. సమష్టి

సాత్తు, అనగా వేశ్య అనుట.

“ప్రోలు దొలంగి తేమిటికిఁ బాత్తుల
దానపు నీవు తొయ్యలీ!”

ఉ. హరి. 1.61.

పాత్తుల భుజించు

ఒకటే కంచములో తిను.

“తనదు మోహపు రాణియుఁ దానుఁ
గూడి, పాత్తుల భుజింపఁగా నొక్క
బోనకత్తె.” శుక. 3.228.

ఇద్దరికీ చెందినది, ఇద్దఱు
కలిసి అన్న అర్థంలో నేటికీ
వాడుకలో ఉన్నది.

“వాడిపాత్తుల కూర్చోనా అన్నానికి,”
వా.

“మాకూ వాళ్ళకూ అది పాత్తుల
గోడ.” వా.

పాత్తుల భుజించు

ఒక కంచములో తిను.

“పువ్వులఁ బోలులుఁ దాను బాత్తుల
భుజియించు, మధురసుధాహారవిధిఁ
దొఱంగి.” కా. మా. 2.119.

పాత్తులల్లుడు

పెక్కు మందికి అల్లుడైన
వాడు.

సామాన్యంగా వేశ్యలంపటు
డైన విటుని గూర్చి అనే
మాట.

“ఇక్కడ నీకు అతలెవ్వ రోయి,
ఊరఁ బొత్తులలుఁడా!”

తాళ్ళ. సం. 12.322.

చూ. వాడవారి మఱఁది.

పొత్తు వచ్చు

సమాన మగు.

“పుష్పడుండుభకంబుతోఁ బొత్తు వచ్చు,
పడఁతిపాలిండ్లపై నొప్పు పసిఁడి
పేరు.”

శివ. 2.61.

పొత్తువాడు

సమిష్టిగా ఉండువాడు.

అనేకులతో సమాన మైన
సంబంధము కలవాడు.

“బొత్తుగా నాడి యోటమి పొత్తువారి,
మీఁదఁ తెక్కించి వంచన మెఱయు
వారు.”

దశకు. 5.65.

పొత్తు వోవక

సరిపడక.

“గురువింద పూఁదేనె పెరలకై తమ
లోనఁ, బొత్తువోవక సారె పోరుఁ
గొన్ని.”

పాండు. 1.181.

‘పొత్తు కుదురు’ కు వ్యతిరేక
మయిన మాట.

చూ. పొత్తుల భోజనము, పొత్తుల గోడ.

పొదకల నెత్తు

పెద్దగొంతుతో అటచు.

“పొదకల నెత్తి యా పుత్రునిఁ జేరి,
వెదకుచు నోలతాబృందములార!”

నవ. 91 పా. 10 పం.

పొద పెట్టికొను

చేర్చుకొను.

“నమస్త దానవులఁ బొదపెట్టికొని
తలపూవాడ నీక యింద్ర జిత్తుఁడు
జయోపేతుఁడే.”

వర. రా. యు. పం. 2. పు. 324.

పొదపెట్టు

పోగొట్టు.

“గాడ్పులు, పొదపెట్టు రజోవికార
ములు దూరముగన్.”

పాండు. 4.221.

పొదపొదడు

పదుడు పదుండు.

వాడు కలలో పద పదండి.

పదండి పదండి.

“పొదపొదఁడిపుడేమి పోయె మీ
రా కనుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 289.

పొదరిండ్ల చుక్క

పునర్వసు నక్షత్రము.

శ. ర.

పొదరుకొను

గుమి కూడు.

“తమలోనఁ బొదరుకొని యుష్ప్రము
వాకిట నిల్వఁ బనిచి రహి నమ్మాఁ
డున్.”

శేం. పంచ. 1.493.

పొదలాడు

1. అతిశయించు.

“కౌతుకంబులఁ బొదలాడఁగాఁ
బ్రయుండుఁ, బ్రయుఁ గ్రోలిరి నూ
తనప్రేమరసము.”

హరి. ఉ. 7.183.

2. సంచలించు.

“గ్రుడ్డులఁ బొదువు నుక్కవలు

దక్కుట గాక, పాదలాడే జెట్లపై
బులుగుమూక.”

పాండు. 4.292.

పాదలికకత్తెర

ఒకానొక మల్లబంధవిశే
షము.

“స్వబంధకత్తెర జాగనకత్తెర పాద
లికకత్తెర...” ప్రబంధ. 38.

పాదలికదండ

“అప్పీరుండు సమదండ.....పాదలిక
దండ.....కుక్కటపుదండ మొద
లుగాఁ గల.” హంస. 1.206.

చూ. పాదలికకత్తెర.

పాదలి పుచ్చు

కప్పిపుచ్చు, దాచు.

“అదలించి కాదు లేదనుచు నీకల,
పాదలి పుచ్చుగ నింక బోలదు నీకు.”
నవ. 2.87 పా. 30 పం.

పాదలుకొను

అతిశయించు.

“ఉరగవస్త్రీ గాఢపరిరంభణంబులఁ,
బోక మ్రోకులఁ గెంపు పాదలు
కొనఁగ.” కాశీ. 1.91.

పాదలు వానింట పులిజున్ను

కూడ

కష్టసాధ్య మయినవి కూడ
కల వనుటలో నుపయోగించు
పలుకుబడి-సర్వే సమస్తము
ఉన్న వనుట.

“పారువాతిన్నె లింకఘోదఁ బలుక
నేల, పాదలు వానింటఁ బులిజున్ను
మొదలు గాఁగ.”

శుక. 3.7.

పాదవెట్టు

1. సమీకరించుకొను, బలము

కూడ గట్టుకొను.

“పోయిన ప్రాణంబు పాదవెట్టి తే
రాదు.”

వేంకటేశ శతకము. 18.

“అది కారణముగ నతనికి, సదృశం బగు
గుణము నీకుఁ జాలదు భువిలోఁ, బాద
లని పెద్దజీకంబులు, పాదవెట్టక లేచి
పొమ్ము భోజనపాలా!” ద్వా. 2.

శ. ర. లో సూచించు, ఆరో
పించు అన్న అర్థాలు
ఇచ్చారు కానీ అన్ని ప్రయో
గాలలోనూ అవి అతుకుట
లేదు

“విద్యత యెఱుకం బాదవెట్టుట.”

సింహా. 2.49.

2. నటించు.

“పర బలము మీఁద నేనలఁ, బురి
కొల్పెడువాఁడ పోలెఁ బాదవెట్టుచు
న, ముగ్ధులైరి తఱుముకొని చనె.”

జైమి. 5.54.

పాదికట్టు

1. వాకిటి ముందరి వసారా.

“ఒక వైష్ణవగృహంబునకు నెఱుంగక
యేగి, పాదికట్టుమఱుగునఁ బొంచి
యుండ,” పరమ. 4.186.

2. మూట కట్టు.

“పురులపాదికట్టి మెఱయుచుఁ, బురు
లీకయ డక్కి పోయె.” కమా. 8.140.

పాది గూడు

గుంపు కూడు.

“పొది గూడి తెక్కలఁ బొదువు
కొన్ని.” పాండు. 1.181.

పొదిగొను

గుంపు కూడు.

“పదివేలకొట్టుల భానుతేజములు, పొది
గొని లోకముల్ పొదివినయట్లు.”

రం. రా. అర. 162 పొ. 16 పం.

పొది చెడు

పాడగు.

“ఇ, టద నరసి యరుగఁ దిరుగం,
బాది చెడియెక్క బైదు.”

వేం. పంచ. 8.50.

పొది విరియు

పదిలము తప్ప.

పొది అమ్మలపొదిలోని పొది
వంటి దై అది ప్రిదిలిపోయి
నట్లుగా కట్టు తప్పి అనుట
అవుతుంది.

“పొది, విరిసి మశేశ్వరు మనంబు
వికలం బయ్యెన్.” కుమా. 5.37.

పొది వెట్టుకొను

గుంపు గూడు.

“పొదివెట్టుకొని వచ్చి పురము లోఁ
జొచ్చి.”

వర. రా. అయో. పు. 554. పం. 13.

పొదుగ బట్టు

కప్పి పట్టుకొను.

“కనువీక దాని నిరుగేలం బొదుగఁ
బట్టుకొని పరమకరుణాపరవశ
త్వంబున.” కళా. 3.120.

పొదుగు చేయు

పెద్ద పొదుగు కలది యగు.

“అవు పొదుగు చేసింది. ఇంక పది రో
జుల్లో ఈన వచ్చు ననుకుంటాను.” వా.

పొదువు చేయు

చక్కబరుచు.

“ఎలాగో తంటాలు పడి చిలికిపోయిన
సంసారాన్ని అతడు పొదువు చేసు
కున్నాడు.” వా.

పొదువ బట్టు

పొదివి పట్టుకొను.

“అతివ మరలంగ మరలంగ నపుడు
చెలులు, బలిమి, బొదువంగఁ బట్టి
లోపలికిఁ బెచ్చి.” కళా. 7.149.

పొద్దు గ్రుంకితే ఎక్కడ పక్ష

లక్కడనే

వాడుకలో ‘పొద్దు మునిగితే
ఎక్కడి పిట్ట లక్కడనే’ అని
వినబడుతుంది.

బాగున్న పుడు అందరూ
చుట్టుకొన్నా కాస్త కష్టపితి
రాగానే ఎవరిపాటికి వారు
పోతారు అనుపట్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

బాణాల. కాళ. 24.

పొద్దుబోకగా

కాలక్షేపార్థము.

“మద్దుగుమ్మ లమ్మగువకు పొద్దుబోక
గా మద్దుల సుద్దులు మెఱయ.”

కేమా. పు. 40.

పొద్దు మునిగితే ఎక్కడి పిట్ట

లక్కడనే

చూ. పొద్దు గ్రుంకితే.....

పాద్య వాటాలేదాక

ఎండ చల్ల బడేవరకూ.

“పాద్య వాటాలేవరకూ ఈ బావిదగ్గర
బండ్లు విడిచి సదిమూటలు విప్పదాం.
ఈ చెట్టుకింద పండుకొని తరువాత
బయలుదేరి పోదాం.” వా.

పొనరారు

ఒప్పు.

“అనిమిషద్విరదంబు హస్తంబులోనఁ,
బొనరారు వెలిదమ్మి పూమొగ్గ
యనఁగ.”

ద్వి. తి. సా. 1.4 పా. 16 పం.

పొనరువడు

పొంచుపడు.

శ. ర.

పొనుంగుపడు

1. ఆరిపోవు.

లక్షణయా నిస్తేజు డగు,
దుర్బల మగు మొదలయినవి
యర్థములు. ఎక్కువమంది
అగ్నిసంబంధముగా చల్లారు
అన్న అర్థంలోనే ఈపదాన్ని
ఉపయోగించినారు.

మా. శ. ర.

పాండు. 4.111.

2. నిస్తేజ మగు.

“పానుగుపడియె సత్యమున బ్రహ్మ
తేజంబు.”

భాగ. స్కం. 8.628.

పొనుగుడువడు

క్రంగిపోవు.

“ఎఱకలు కాని పానుగుడుపడి మూర్ఛఁ
బుడమిపైఁ బ్రెల్లి.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 512. పం. 15.

పొనుగు వోవు

క్షీణించు.

“కృతవిచారం డగునతని చేతోవుత్తి,
మననవర్జితమునఁ బానుఁగు వోవ.”

వా. రా. 3.32.

పొనుపడగు

క్షీణించు.

“అన్యతేజముల్, పానుపడఁగఁగ నెంత
యును బొందుగ నిండి వెలుంగువేడ్క
తో.”

ధనా. 3.29.

పొనుపడు

నిస్తేజ మగు.

“పుత్రులు గ్రహములనుబోలెఁ బాను
పడుదురు.” విజ్ఞా. ఆచా. 131.

పొనుబాటు

పొందుబాటు.

“అ, పోహంబుగ నుండుఁ గాక
పానుఁబాటగునే.” కేయా. 3.6.

పొన్నట్టు

ఒక రకమైన తెడ్డు.

ఆం. భా. 2.244.

పొన్నాకుపై తేనె

అస్థిర మైనది.

“పొన్నాకుపై తేనె సన్నచంద్రిక
మోవి, మాధుర్య మనక వేమాటు
పొగడి.”

పాండు. 3.72.

పొన్నూరు

పొరుగుూరు.

“ఉవిదయుఁ దానుఁ బొన్నూరి కేఁగు చును.”
బస. 3.70.

పొయిదల

కృత్రిమశిరస్సు.

కన్నములు వేసేదొంగ లుప

యోగించే ఒక సాధనము.

“పొయిదల నీలిదిం డొలికిబూడిద ముండులబంతి.”
దశశ. 5.72.

పొయ్యిలో పిల్లి లేవ లేదు

వంట చెయ్య లేదు.

పిల్లి వెచ్చగా పొయ్యిలో

పడుకో వటం లలవాటు.

దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“వాల్లింట్లో మూడురోజులనుంచీ పొయ్యిలో పిల్లి లేవ లేదు.” వా.

పొయ్యేకాలము వచ్చు

“నీ కేం పొయ్యేకాలం వచ్చిందిరా?”

వా.

చూ. పోగాలము వచ్చు.

పొరక తిప్పి వేయు

మరించు.

“ఆవిడ నేమన్నా అన్నా వంటే పొరక తిప్పి వేస్తుంది. జాగ్రత్త” వా.

పొరకపుల్లతో దేఖీలు

యావత్తు.

ఇది రాయలసీమలో ఉప

యోగించే పలుకుబడి.

చూ. పొరకపుల్లతో సహా.

పొరకపుల్లతో సహా

యావత్తు.

“వాల్లింట్లో పొరకపుల్లతో సహా వాళ్ల

ఆత్మగారింటనుంచి వచ్చినదే. వీడు సొంతంగా కొన్నది ఒక్కటి లేదు.”

వా.

చూ. పొరకపుల్లతో దేఖీలు.

పొరకనుడి

వీపు మీద ఉన్న నుడి. ఈ

నుడి ఉంటే దెబ్బలు తింటూ

రని ఒక నమ్మకం.

“వాడి కేదో పొరక నుడి ఉంది. ఎక్కడికి పోయినా వాడికి మర్దనం తప్పదు.” వా.

పొరచూపు లేక

భేదదృష్టి చూపక.

“పోషింతురే మీరు పొరచూపు లేక నా, యరిది చెల్లెలి వచ్చి యత్తవారు, తోడ్కొని పోయిరే?.....

శుక. 2.520.

పొరతెరువు

తప్పుడుప్రతివ.

“చెదరి పొరతెరువులం బఱవవండ నరముల సందుసందులన్.”

మను. 4.37.

పొరపడు

ప్రమాదపడు.

శ. ర.

పొరపాటు

ప్రమాదము.

శ. ర.

పొరపాటు

తప్పుదారిని పోవు.

పొరపొచ్చము

కపటము.

చూ. పొరపొచ్చము.

“జెదరుచు సంతరంగమున భీతికిఁ గండ
వడంబు సుట్టి ప,ల్కెదు పొరపొచ్చె
ముక్ వెఱపు గేనము...”

కు. సం. 4.59.

పొరపోవు

నీరు త్రాగేటప్పుడు ప్రమాద
వశాత్తుగా ఆనీరు తప్పు
దారిని పోవు.

అప్పు డెవరో మనలను
తలచుకొంటున్నారనడం,
అనుకోవడం అలవాటు.

పొరలాడు

దొరలాడు, పొరలు.

“వింహతాపమునం బొరలాడు లక్ష్మి
కిన్.” జై. మి. 8.25.

“వసుంధరాసలిం, బడి పొరలాడుచుం
బడెడుపాటులు చూడవు.”

శేష. 1.

పొరలుదండము

నేలపై పొర్లచూ పెట్టే
దండము.

పొరలు వెట్టు

పొరలబడు.

పొర లెత్తు

పొరలు కలది యగు.

“పై నభ్రకముల్, పొర లెత్తి కదియ
మూసిన, కరణి నుమాడేవిసదనఖం
బులు వెలుగున్.” కుమా. 3.44.

పొరిగొను

చంపు.

కాశీ. 3.38.

సింహా. 1.247.

పొరిచూపు

భేదదృష్టి.

“మనలో మన మిటు పొరిచూపున
నుండక నిచ్చు.” పాంచా. 2.53.

పొరిపుచ్చు

పాడు చేయు.

“పొడిదగ్గు కంఠంబు పొరిపుచ్చకయ
మున్ను.” కాశీ. 3.84.

పొరిబొరి

పై పై.

“పొరిఁబొరి వల్కలంబులు దొఱంగు
టయు.”

వర రా. బా. పు. 31. పం. క్తి. 22.

పొరిమాల్చు

పరిమార్చు, ధ్వంసము
సేయు.

“పర సమయంబులఁ బొరిమాల్చు
దాఁకు, ధర యద్రునిటలాన్ని తగ రేగు
దెంచె.” బస. 5.130.

పొరుగింటి పొరచి

పొరుగింటి పడుచు.

పొరుగిరుగువారు

ఇరుగుపొరుగువారు.

“బొరుగిరుగువారున్.” హంస. 5.114.

పొరుగుారి సుఖము

వట్టిది.

శరభాంక. 17.

పొర్ల బాటు

చెదరి పోవు.

“.....దానవుల్ బెదరి పొర్లంబాట
యధాగ్రహం, డలితిం బై.”

చంద్రా. 1.9.

పొర్రాడు
పొర్రులు.

చూ. పొర్రాడు.

పొర్రుకట్టు
వెల్లువ రాకుండా వేసేకట్టు.
శ.ర.

పొర్రుగింతలు పెట్టు
దొరలి పడు.

“దబ్బునం గూలి నెత్తంబువట్టులం
బొర్రుగింతలు వెట్టు.”
ఉ. రా. 3.78.

పొర్రుదండము లిడు
పొర్రుదండాలు పెట్టు.

“నేలపై పొర్రులుచు దండములు పెట్టు,
మఱియుఁ గటిఘటితార్ద్రవసనఖం
డంబులతోఁ బొర్రుదండము లిడువార
లకు...”
శుక. 2.10.

మొక్కుబడు లున్న వారు
పసుపు గుడ్డలు కట్టుకుని
దేవాలయము చుట్టూ
ప్రదక్షిణము చేయుచు నేల
పై పొర్రులుచు దండములు
పెట్టుట నేటికీ వాడుక.

పొర్రాడు వుచ్చు
వీపు గూనుపఱుచు.

“పొర్రాడు వుచ్చుచు భుజంబులు బలి
యుచును.”
పండి. పర్వ. 371 పా.

పొర్రాడు వోవు
వీపు వంకర యగు.

“పొర్రాడు వోయినవీపు పొర్రాడు మాను
టయు.”
బస. పు. 6.178 పం.

పొలకట్టు
ఆచ్చుకట్టు.

కాశీయా. పు. 27.

పొలతుల నమ్మకము
నట్టి దనుట.

స్త్రీలు విశ్వాసహీన లని
ప్రాతఃకాలోకొంచటి నమ్మ
కము.

శరభాంక. 17.

పొలపరి

జాడ తెలిసినవాడు.

“పొలుపున గద్దించుపొలపద్దు గలసి.”
ద్వి. హరి. పూ. 569 పం.

పొలపవెల్లి

నిండుప్రవాహము.

“వృష్టిపాథం బారయక తొలంగు
చుండం, బొలపవెల్లి యైనజలపూరంబు
...”
కళా. 4.95.

పొలమరి

పొలపరి.

“పొలమరులందుఁ గూత లిడ...”
ఆము. 3.27.
ఆం. భా. 3.49.

పొలయలుక

ప్రణయకోపం.

కమా. 8.146.
రూ. పొలయల్క.

పొలయల్క

ప్రణయకలహము.

(పొల్ల + అల్క).

కాశీ. 3.37.
రూ. పొలయల్క.

పాలిసాడు

ఊగాడు, సంచరించు.

“ఘనవీధి బాలసాడు ఖ చరాంగనా
పాంగ, తరళాక్షుచులు సాదామను
లుగ.” కమా. 9.141.

“బాండు మల్లియలపై బాలసాడు
బాలసాడి, పుష్పంధయంబుల బోవ
జోపు.” విక్ర. 1.

“తల యెత్తి చూచుచు బలుమాటు
దనతల్లి, పిలువంగ నటనిటల బాలసి
యాడు.” భోజ. 6.

యా. పాలిసి యాడు.

పాలికలను

యుద్ధభూమి.

“పంటకలను బాలికల నిది, గంట నిధా
నంబు గంట గాడే మనకున్.”

భార. భీష్మ. 1.99.

పాలికేకలు

పెద్దకేకలు.

పొలాల చుట్టూ ‘పొలో
పొలో’ అని అరుస్తూ తిరుగు
తారు. దానినిబట్టి వచ్చిన
పలుకుబడి.

పాలిజ్వరము

నిలుకడగా ఉండక అప్పు
డప్పుడూ విడిచి విడిచి నచ్చే
జ్వరం.

పాలిపాట

కుప్ప నూర్పుడు పాట.

పాలిపుచ్చు

వ్యర్థపుచ్చు

హర. 5.57.

పాలివెట్టు

గుడి కేర్పరిచిన స్థితి.

శ. ర.

పాలివోవు

1. వ్యర్థ మగు, భంగపడు.

“ఎడ నూతగొని లేచి సుడియూ తెమ్మె
రలచే, బాడముపుప్పొడి వాలివోవ
కుండ.” కమా. 8.108.

“పాలివోనికౌర్యరేఖం జలగుచు.”
భార. భీష్మ. 2.1.

“తప మంతయు బాలివోవక.”
మను. 6.4.

“జేజేలు పాలివోయి చేయునట్టిది లేక,
కిన్నలో బ్రుంగి.” యయా. 3.5.

“అరిగి తురగముల నూతుం, బారిగొన
విరథుడయి నృపతి పాలివోవక...”
భార. ద్రోణ. 4.

“పలుకు దుర్లుట మైనబాస దబ్బాప,
వాలివోవకుండంగ బూరించు
నిపుడు.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 243.

2. చెడిపోవు.

“కని పాలి వోవనిమగనా, లిని
గూర్చెద నీకు జాల వేవడి బాల్మా,
లినయది...”

శుక. 1.535.

“పాలివోవు దపము నని యెంచి
వారిపై నలిగి శపింప.”

మర. రా. బా. పు. 76. పంక్తి. 2.

పాలిసి పడు

భగ్న మగు.

“బలధుర్యులు విమతులున్న బర
కార్యంబుల్, పాలిసి పడుం...”

వేం. పంచ. 3.141.

పొలిసి పోవు

ఉడుగు.

“భోగములు కోర్కు లేమియుఁ బొలిసి పోవు.” వి. పు. 6.178.

పొలునోరు

వంకరనోరు.

శ. ర. బ్రాహ్మ.

పొలుపారు

ఒప్పు.

“బాడుఁ దామరఁ బుట్టి పొలుపారు బిడ్డ.” రుక్మాం. 1.125.

పొలుపు మీలు

అందము మీలు, అంద మగు.

“పొలుపు మీఱిన నెలవంక బాచులఁ జూచి.” రుక్మాం. 2.125.

“...నిండ్రనీలజ్యోతి రిందిందిరశ్రేణి, విలసనంబులచేతఁ బొలుపు మీలు...” కళా. 2.10.

పొలుపొందు

ఒప్పు.

“పొలుపొంద యవనికాభోగభూసు రము.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పం. కి. 87.88.

“భూపాలతిలక మై పొలుపొంద నేలు.”

రంగ. రా. బాల. పు. 10. పం. కి. 9.

పొల్ల సేయు

వ్యర్థము చేయు.

“నామాటలు పొల్లసేయ నాయమె నీకన్.” పద్మ. 9.51.

పొల్లికట్టు దంచు

వ్యర్థప్రయత్నము చేయు.

పొల్లున బియ్యము దంచు అని

వాచ్యార్థము.

“ఎల్లధాన్యములు ఇంటిలో నుండఁ గాను, పొల్లికట్టు దంచే మని బుద్ధి మా కేలా?” తాళ్ల. సం. 8.190.

పొల్లు పోవు

వ్యర్థ మగు.

“వారి నరపతిత్వంబు లడవిఁ గాసిన, వెన్నె లై పొలువోవు.”

వర. రా. ఆర. పు. 118. పం. 18.

“దళితశాతకృపాణదంష్ట్ర మై నైర్మ త, భుజభుజంగస్వామి పొల్లు వోయి.” హరి. 5.12.

పొల్లువడు

తగ్గు, క్షయించు.

శ. ర.

పొల్లు వోదు

నశ్చము.

“పొలువో వెన్నెడు భూమి పుట్టఁగాఁ బుట్టినది.” తాళ్ల. సం. 7.256.

పొల్లు సేయు

వ్యర్థము చేయు.

“తన కళాచతురత్వమున కద్భుతం బందు, బుధులు భోజుని నేర్పు పొలు సేయ.” మార్కం. పీఠి. కి. 9.

పొళ్లు పొళ్లుగ వొడిపించు

నలగ తన్ను.

“ఆత్మధరణీసలికె, నడుము లవి పొళ్లు పొళ్లుగఁ, వొడిపింపుచు దమ్యబాధ పొందక యుండెన్.” ఆము. 4.256.

పొసపోరు

పసతో పోరాడేవాడు.

“అన్యలతోడకా, బాసపో నై బండా
దవు...” కవ. సా. 431.

హాసరాకు

దగ్గుకై వాసన చూచే ఒక
ఆకు ఆని క.ర.

పోకంత

కొంచెము - పోక అంత
అనుట. ఇలాంటివే చీమంత
గోరంత ఇత్యాదులు.

“పో కంతయు భిక్ష.”
భీమ. 2.124.

పోకకు బుట్టె డగు

ధాన్యము ఆహార చౌకగా
లభించు.

ఒకపోకకు పుట్టెడు ధాన్యము
లభించు ననుట. ఇది సుభిక్ష
సూచకము.

ఈ క్రింది ప్రయోగంలో
ధారణ అనగా మారకపు
విలువ. ఆనోజులలో మార
కము అంతా వస్తురూపమైన
దనుట సువిదితము.

“ధారణ పోకకు బుట్టె డయ్యె.”
జైమి. 6.9.

పోక చెయ్యడు

పనికి మాలినవాడనుట.

పోకడ పెట్టు

పోగొట్టు.

“పాపముల బోకడ పెట్టు నిజారితం
బులన్.” కాశీ. 5.48.

“కలధన మెల్ల బోకడకై బెట్టి సన్యా
సి,యై చిచ్చు మెత్తనియగ్రజుండు.”
హంస. 5.120.

“ఈ మేకతో ఇల్లంతా నానా అవస్థ
గానూ ఉంది. రేపు సంతకన్నా తీసి
కల్లి పోకడపెట్టి రా.” వా.

పోకమాను

దమ్ము చేసిన తరువాత మిట్ట
పల్లములు సరిపరుచుటకై
మీద పారించే మాను.

చదునుపట్టె అని క.ర.

పోకముడి

చీరచెంగు తొలిచుట్టులో
వేసుకొను ముడి-నీవి.

“...రవికె పిగలం బోకము దూడిపోక
జేర్చితోడ.”
హంస. 3.219.

పోకల బోవు

వేషములు పోవు.

“కేకరించి కొన్ని పోకలం బోయి య,
చ్చేడెచూపు దమ్మం జేరకునికి.”
శుక. 1.516.

“బయలు సేయు సంతకు నేయే,
పోకలం బోయిన బోనిమ్మ...”
కళా. 2.86.

పోకవక్క

గొంటువక్క.

“దాచికొన్నను బలితంపుల జింపుడు
గాక, పిక్కిన నొక పోకవక్క
గాక.” విప్ర. 5.19.

పోకారుచు

పోగొట్టు.

“అధ్వక్రాంతి పోకారిచెక్.”

శివ. 3.22.

రూ. పోకార్పు.

పోకార్పు

పోగొట్టు.

“అడియాస బోకార్చి.”

గా. హరి. ప్రథ. పం. కి. 426.

రూ. పోకారుచు.

పోకిళ్ల మారి

దుర్మార్గుడు.

“పాపిష్టి బజగేడి పంచమహాపాత,
కియు వ్యతిపాత పోకిళ్ల మారి.”

హంస. 5.113.

పోకుల బోవు

మాయలు పన్ను, పోకిళ్లు
పోవు.

“దేవుడుం, బూచినపూపు దప్పు
టకు బోకుల బోవుచు నుండు నమ్మె
యిన్.” ఉ. హరి. 1.168.

పోగాలము వచ్చు

వినాశకాలము దాపురించు.

ఇది చిన్నవారిని దండించే
మామూలు తిట్టుగా కూడా
అలవాటయినది.

“నీ కేం పోగాలం వచ్చిందిరా? ఈ
రందటితోనూ కత్తు కట్టు కొంటు
న్నావు.” వా.

నీ కేం పోగాలం వచ్చిందిరా? నీ
ళ్లన్నీ పార బోస్తూన్నావు? వా.
చూ. పొద్యోకాలము.

పోగునకు దగుల్పడు

చెవిని బడు.

2—81

“ఎట్టెట్టా! మును వీరల, గుట్టును నీ
పోగునకు దగుల్పడినదియే, యె
ట్టుండే నట్టే చెప్పుము, గట్టిగా నావుడు
మరాళ కామిని నగుచుక్.”

ప్రభా. 5.76.

పోచి పోత అయ్యలు

కబుర్ల రాయళ్లు, పోచిపోలు

కబుర్లు చెప్పకొనువారు.

“అట్టివె నా దగు పోచిపోతయ
య్యలు.” గుంటూ. ఉత్త. 67.

పోటకందులు

తెల్లని కందులు.

శ. ర.

పోటికందులు అని ప్రాజ్.

పోటకత్తి

అడివిని నరికే చెద్దకత్తి.

“తోరపు బోటకత్తుల వెదుళ్లు సమ
గ్రము గాగగ గొట్టి...”

పరమ. 1.127.

పోటి పుట్టు

స్పర్శ ఏర్పడు.

“లోలార్కునకు నీకు లోలోన నే
మేని, పోటి పుట్టను గదా మాట
మాట.” భీమ. 2.88.

పోటుం బాటు అగు

అధిక మగు.

“ఒక్క యొడ్డన బాష్పంబురురం
బు లుప్పతిలె బోటుం బాటు గా
నెంతయున్.” మను. 3.136.

పోటుకన్ను

నొప్పి చెట్టే కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

పోటుగంబము

ఉత్తగా నిలిపిన స్తంభము.

“పూన్యుబల్పోటుఁ గంబములో నా
విలసిల్లుసాధము లవాస్త స్వర్ణసంస
రతక్.”

చంద్రా. 1.12.

పోటుగూతలు

శౌర్యోక్తులు.

“ఎలమావికాన నెక్కి పెళ్ళ పెళ్ళ
నార్చి కో, వెల పోటుఁగూతలు వట్టె
నేని.” రాజ. చ. 3.80.

పోటుగొంగ

వీరుడు, పోటుమానిసి.

“ఇంత భయమునఁ బొంద నీ కేల మది
భుజంగ భూషణు నొక పోటుగొంగఁ
జేసి.” కుమా. 4.70.

పోటుగొను

పొడుచు.

“పోటుగొనం గిట్టి పట్టి పారిఁ బ్రాణం
బుల్.” భా. రా. యు. 720.

పోటుదొర

వీరుడు.

“తనకు జడిసి పోటుదొరలు దెరలఁగా
.....” రాఘవ. 4.202.

పోటుపాటు

ఆటుపోటు.

జం.

కాకియా. 268.

పోటు పొడుచు

సముద్రము పొంగు.

ప్రవాహవిషయంలో ఆటు

పోటు లని ఉపయోగిస్తారు.

ఆటు అనగా తగ్గుట. పోటు

పొంగుట. ఇది నేటికీ వాడు
కలో ఉన్నది.

పోటు పొడుచు అనే అర్థం
లోనే ‘పోటుత్తు’ అని కూడా
ఉపయోగిస్తారు.

“అనుదినపూర్వాహ్లావేళలఁ బోటు, పా
డిచి విచ్చిన నీటి భోయరవము.”

కా. మా. 4.60.

పోటుబంటు

శూరుడు.

“.....నీ వొక పోటుబంటు వై,
మిన్నక వచ్చి తేల? పులిమీసల
నయ్యెల లూఁగ వచ్చునే?”

విక్ర. 4.

పోటుబంటు జేయు

యుద్ధవీరుని చేయు.

“పనివడి తామ తనుఁ బోటుబంటుం
జేసెన్.” విప్ర. 2.61.

పోటుమగలు

1. వీరులు, భటులు.

కుమా. 4.75.

2. శౌర్యసంపన్నులు.

“మేటు లగుపోటుమగ ల,వీటక
విహరింతురు.” పాండు. 1.116.

పోటులాడు

పోట్లాడు.

“తండ్రి బిడ్డ యన్నదమ్ముడు నా
కత్తి, పోయి పోటులాడి పుడమి
గొండ్రు.” భార. భీష్మ. 1.42.

పోటొడ్డు

ఎదురు ఒడ్డు.

“పోటొడ్డి గలిపించెఁ బూర్వగీర్వా

బుల, నారాయణుని తోడఁ బోడి పోడి.” ఉ. హరి. 4.220.

“ఆ నారాయణునంత పెద్దరడికి పోట్లాడి కూర్చున్నాడు. ఏమవుతాడో ఏమో!” వా.

పోట్లగిత్త

పొడిచే యెద్దు.

కలహశీలి యనుట.

మదన. శత. 23.

పోట్లాట

యద్ధము. జగడము.

ఆం. భా. 2.222.

పోట్లావు

పొడిచేస్వభావం కల ఆవు.

శ. ర.

పోడిమి చెడు

అందము చెడు.

“నేఁడేడుదినము లయ్యెన్, పోడిమి చెడ సాఁగి నీదు బూటకమో.”

కా. మా. 3.98.

పోడిమి మాలు

పొరుషము తొలగు

“దైవతపతి కింక రక్కసులవాడిమి పోడిమి మాల్చి గెల్చి.”

ఉ. హరి. 1.177.

పోడు గొట్టు

అడవిలో నేలమీద వుండే

తుప్పలూ మొదలయినవానిని

నలుకు.

“చేను కావించి పె రిడఁ జెట్లు గొట్టె, ననెడుమాటకుఁ బోడుగొట్టనఁగఁ జెట్లు.” ఆం. భా. 3.106.

పోత పోసిన విగ్రహము

దిద్ది తీర్చినట్లున్న దనుట.

“ఆ ఆమ్మాయి పోత పోసినవిగ్రహంలా ఉంటుంది.” వా.

పోతర మెట్టు

గర్వించు.

“పోతరించిన కాతెనుపోతు లచట, వచ్చి మదకా సితోడఁ గొ మ్మిచ్చు నధిప!” చంద్రా. 2.65.

పోతాచాకిరి చేయు

అయిష్టంగా చేయు.

పోత - పోషణ. అనగా ఏదో

డబ్బిస్తున్నాను కనుక చేయక

తప్ప దన్నట్లు చేయుటపై

వచ్చిన పలుకుబడి.

“నీసాంతకాపుర మమ్మా ఇది. పోతా చాకిరికి చేసినట్లు చేస్తే సంసారం ఏం ముందుకు వస్తుంది?” వా.

ఇది రాయలసీమలో అను

దినం వినిపించే పలుకుబడి.

పోతుటీగకు నిలువ రాని

పురుషుడు చొర వీలు లేని

అన్న సందర్భంలో వాడుకకు

వచ్చిన పలుకుబడి.

వాడుకలో - మగపురుగు అని

పోతుటీగకు ప్రత్యామ్నా

యంగా పేర్కొంటారు.

“నీ నగరు పోతుటీగకు నిలువ రాని, దయ్యె వెల్లాటకత్తె వీ హేట యరిది.” శుక. 1.316.

చూ. పోతుటీగకు చొర రాని.

పోతుటీగకు బొలయ రాక

“నెలతలను నమ్మరా దని నిశ్చయించి,
పోతుటీగకు నైనను బోవ రాని,
యెంటి కంబపు మేడలం దునిచె...”

హంస. 5.273.

చూ. పోతుటీగకు నైనం బోవ రాక.

పోతుటీగకు బొలియంగ రాని

“పారి బోతుటీగకు బొలియంగ
రాని, వరహర్మ్యమునకు నెవ్వఁడు వచ్చె
నబలె?” ద్విప. కల్యా. పు. 185

చూ. పోతుటీగ చొర రాని.

పోతుటీగ కై న సుడియ రాదు

“మా తండ్రి యజ్ఞ చే బోతుటీగకు
నైన, సుడియంగ రాని దిచ్చోటి కెట్లు,
రా వాటపడె మీకు...”

నలచ. 4.97.

చూ. పోతుటీగకు.....

పోతుటీనె గుట్టములు

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

“ఈనెగాజులు పోతుటీనెగుట్టంబులు,
నాలుగంబాలాట నట్టకొలి.”

హంస. 3.143.

పోతురాజు

తిండిపోతు.

గుంటూ. ఉత్త. 106.

పోతురాజుకు భూతశంక యెం

దుకు ?

భూతాలరాజుకే భూతాల

భయం ఎందు కుంటుంది ?

సదానంద. శీత. 60.

....పోతూ పెట్టి పోయాడు

వానికి మారుగా వీనిని ఉంచి

పోయా డనుట. వానిలోని

ప్రఖ్యాతగుణాలకు వీడు ప్రతి

నిధి అనేపట్టుల ఉపయో

గిస్తారు.

“హరిశ్చంద్రుడు పోతూ పోతూ పీణి
పెట్టి పోయాడు.” వా.

“సావిత్రి పోతూ పోతూ ఈ మహా
పతివ్రతను పెట్టి పోయింది.” వా.

ఇది కూడా కొంత వ్యంగ్యాభి

స్ఫారకమే.

పో దిద్దు

పోగొట్టు.

“...కలంత సిగ్గు పో, దిద్దు మురారి.”

రాధి. 1.125.

పో నడుచు

1. తఱుమ గొట్టు.

“.....తొంటి, యట్ల యిడుమల
గుడువ బో నడువ వలయు.”

భార. విరా. 3.90.

2. విడుచు.

“అటు లేనియుఁ జెప్పెద నీ, పాటి
పాటి తలపోత లెల్ల బోవ నడు
వును.” పాండు. 5.50.

3. సంహరించు.

“.....అజాండభాండముల్, వానను
మీదఁ బోవ నడువన్.”

ఆము. 1.4.

పోనాడు

1. తిరస్కరించు, విడనాడు.

“అనరానిమాటగా ననిరి పోనాడి.”

వర. రా. బా. పు. 176. పంక్తి. 22.

2. విడిచి పెట్టు.

“రాజ్యంబు వోనాడి.”

గా. హరి. ఆ. పం. క్తి. 36.

పోనాడుకొను

పోగొట్టుకొను.

“రాజ్య మధముఁ దై పోనాడుకొని.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 415. పం. క్తి. 4.

పోనొత్తు

విడుచు.

“ఇతైః అగున నయ్యింతులు, చిత్రజా
బాణములచేత నీ గ్ధంతయుఁ బో, నొత్తి
మునిఁ బెండ్లి యాడఁగ.”

వి. పు. 5.152.

పోనోము

పోగొట్టుకొను.

“మతకరిమెకంబు చేకొన మరులు
వట్టి, ధరణిఁ బోనోమిన త్రిశంకుతన
యకులము, వాఁ డగుట.”

చం. రా. 5.57.

పోపడు

1. పోవు.

“కోపంబున రాజుకొడుకు గ్రుడ్డులు
రెండుం, బోపడునట్లుగ...”

భార. శాం. 3.249.

2. సత్వహీను డగు.

“...కోపముతో నుదల్చికొని కోమలి
యుక్ వెన వాని వ్రేయుడుక్, బోపడి
వాడు చిత్రముగ భూమితలంబునఁ
ద్రెళ్ళి.” భార, ఆర. 6.190.

పోబడి

జాడ, ఆచూకీ.

“పోయెఁ బో పోయి న ప్రోయా లి
పోబడి, వెడకి పెట్టుట యేల విహిత
మయ్యె.” రామా. 6.67.

(కార్యములు) పో మొత్తుట

పనులను ఎగర వేయుట.

“కార్యము లెల్లన్ పో మొత్తి...”

కా. మా. 2.22.

పోయినదియ వీధిగా

ఎటు పడితే అటు (పరు వెత్తు.)

“యగ్యంబుల పగ్గంబుల వదలించి
పోయినదియ వీధిగాఁ దఱియ నుఱికిన
యరదంబులకు.” ఉ. హరి. 3.27.

దారి డొంకా తెలియకుండా

పరుగెత్తా డనడానికి దగ్గరగా
ఉన్న పలుకుబడి.

పోయినదే పోక

తిరిగి రాకుండా అనుట.

చూ. వీరపుఁబాత్తము గట్టుకొని పోవు.

పోయిననీళ్ళకు గట్టు వెట్టు

గతజలసేతుబంధనము.

వ్యర్థ మనుట.

“బుద్ధులు తప్పె నేమిటికిఁ బోయిన
నీళ్ళకుఁ గట్టు వెట్టు నీ, యదములోని
నీడ కెటు లాసపడం బాసఁగం దలో
దరి!” ఉత్త. హరి. 5.157.

పోయినపోకగా

అదే పోతగా.

తిరిగి రాకుండా అనుట.

“నిలువం, జితంబు లేక వీరపుఁ,
బాత్తము గట్టుకొని పోయెఁ బోయిన
పోకై.” ఉ. హరి. 1.32.

వాడుకలో - ‘అదే పోతగా
పోయినాడు,’ ‘వాడు పోయిం

దే పోవడం. మరి వచ్చి
ఉంటే బిట్టు.'

పోయిన పోకగా పోవు

అదే పోత పోవు. తిరిగి రా
కుండా అనుట.

“పోయినపోక లై పోయిరి సిద్దులు.”
పారి. 5.37.

ఇది వాడుక లో కూడ
ఉన్నది. ‘వాడు అదే పోత
పోయినాడు. తిరిగి మరిగి
చూడ లేదు.’

పోయిన పోక లయి పోవు

అదే పోతగా పోవు.

“పోయినపోక లై పోయిరి సిద్దులు,
దిక్కామొగము లై రి దిగధిపతులు.”
పారి. 5.37.

చూ. పోయినపోకగా పోవు.

పోయినసారి

గత సంవత్సరం. పోయిన
దఫా.

“పోయిన సారి పంట ఏమీ బాగ
లేదు.” వా.

“పోయినసారి ఈ ఊరికి వచ్చినప్పుడు
నువ్వు ఊళ్లో లేవు.” వా.

పోయి పోలేక

పోవలె నని ఉన్నా పోవుటకు
శక్తి చాలక.

ఇలాంటివే చచ్చి చావ లేక—
ఉండి ఉండ లేక.

“ఈటెపోటులఁ బడి ప్రేవు శీఁదు
లాడఁ, బోయి పోలేక దగదాటి
పాదలు సాచ్చి.” మను. 4.42.

పోయి వచ్చెదను

ఎక్కడికైనా పోతున్నప్పుడు
కేవలం పోయెదను అని
చెప్పటం అశుభసూచకంగా
తలచి ‘పోయి వచ్చెదను,’
‘పోయి వత్తును,’ ‘పోయి
వస్తాను, వెళ్ళొస్తాను, వెళ్లి
పోయ్యొస్తాను’ అనుట అల
వాటు.

“దనుజాంతక ! పోయి వచ్చెదను, మఱి
వఱు మీ నను నావుడు.” పారి. 2.27.

“వామేక్షణ లార ! పోయి వచ్చెద
నింకన్,” కళా. 3.218.

“ఊరికిఁ బోయి వతుపని యూరట
నేయక నిర్దయాత్ముఁ డై.”
రాజగో. 4.12.

దీనినే ‘వస్తాను’ అని మాత్ర
మే కూడ అంటారు.

చూ. వస్తాడు.

పోయె పోయె

సంభ్రమాశ్చర్యాదులతో ఏ
దైనా పోతున్నప్పుడు అను
మాట. సంభ్రమాశ్చర్యాదు
లలో ద్వీరుక్తి సహజము.

“అశ్వముఁ గొం చుడువీధి నేఁగ
న, ద్భుతపడి పోయెఁ బోయె హయముం
గొని దానవుఁ డంచు. జైమి. 2.29.
“పాయె, పాయె. పట్టుకోండి. పట్టు
కోండి.” వా.

పోరాకుండు

ఇది సామాన్యంగా వచ్చుట
పోవుట జంటగా ఉపయోగిం

చడం అలవాటు. 'వాళ్ళింటికి వచ్చిపోయే మనుష్యులు ఎక్కువ.' 'వారింటికి వీరింటికి రాకపోక లెక్కువ' యిత్యాదులు.

“పోరాకుండంగ నేమి కాళ్లు దెగ నే పుల్లంబుజా తేక్షణా!”

మను. 3.138.

ఇక్కడ పోకుండా, రాకుండా అన్న రెండూ ఉన్నవి. 'బంధువు అన్న తరువాత పోకుండా రాకుండా ఉంటామా?' అని వాడుక.

పోరాట మాడు

పోల్లాడు.

“భూషాహ్నికాకాంతి దేహరుచితోఁ బోరాట మాడక.”

నిరంకు. 1.7.

పోరాడు

1. పోరు పెట్టు.

“నా మగనివంటి వాఁడీ, భూమికి లేఁడమ్మ యేనె పోరాడుదుఁ గా, కేమాట యైన నాతోఁ, దా మునుపే తెలుపు. శుక. 3.266.

2. కలహించు, పోరాడు—యుద్ధము చేయు.

“వారికి మనతోడి వైరంబుఁ బూని, పోరాడ నే ధనంబులు పొతు వోవు.” గౌ. హరి. ప్రశ. పం. 719-20.

పోరాని

విడువ వీలు లేని (ఆపుడనుట.)

“జనకభూవరుఁడోతెమ్మ పోరాని సఖుని.”

వర. రా. బా. పు. 56. పం. 11.

పోరానిబందువు

దగ్గఱిచుట్టము.

“.....ఈవు పో, రాని చుట్టమవు మహానుభావుడవు.”

భార. ఉద్యో. ఆ. 3.

“భుజశౌర్యంబునఁ బెద్దవై హితుండవై పోరానిబంధుండవై.” కపతస్.

పోరామి యొనర్చు

పోరు పెట్టు.

“...వలసినవి యెల్లఁ దెప్పించుటకై, వారసతు ల్పాజుఁగులతోఁ, బోరామి యొనర్చు బసులపొంగలి వచ్చెన్.”

శుక. 2.563.

చూ. పోరు పెట్టు.

పోరాములు నేయు

రాకపోకలతో సంబంధము పెట్టుకొను.

“చెడిపెతోడఁ బోరాములు నేయవలదు.” కాశీ. 2.74.

పోరి కెత్తు

దండెత్తు.

“అల్పవిచారులం బోరి కెత్తెడునట్లు గాఁ దగఁ బొంది.”

భార. స్త్రీ. 2.138.

పోరిత మాడు

వాదములు మొదలగు వాని యందు పెనగులాడు.

“వీరును బాండుపుత్రులును వేరము దక్కి పొసంగి మన్నికై, పోరిత

మాడి యే నటుల బుద్ధులు సెప్పిన
భంగియున్.” భార. ఉవో. 4.3.

పోరి చొక్కలాడు

ఎక్కువ కష్టపెట్టు.

“వాడు తన భార్యను ఆయినదానికీ,
కానిదానికీ పోరి చొక్కలాడు
తున్నాడు.” వా.

పోరుకాడించు

దోసిటిలో నీళ్లు పోసికొని
తట్టు.

చిన్న పిల్లలకు స్నానం
చేయించేటపుడు అట్లా
చేయడం ఆలవాటు.

“దోయిళ్ళ జలమునం బోర్కాడించి
లలిం జన్నిచ్చుచు నయ్యల నూపుచుఁ
దెనుపఁ దొడఁగె.” కళా. 6.194.

పోరుకొని తిను

వేధించు.

“ఎవైనా నన్ను గడించి పెట్టు మని
పోరుక తిచ్చుందారె వోశమ్మ.”
శ్రీమా. పు. 80.

పోరు పెట్టు (పడు)

ఊరక తప్పులు పట్టుచు
వేధించు.

“ఐన బలిమాలి నీవు పొమ్మన్న వెడలి,
పోవ నూరక యుండు మీ పోరు
చాలు.” శుక. 2.376.

“ఆడబిడలపోరు, ఆత్తపోరు పడ లేక
ఆత్మహత్య చేసుకొంది.” వా.

“ఈ పోరు పడ లేను. ఈ పోరు
చాలు.” వా.

మా. ఆత్తపోరు.

పోరు మాన్పు

ఏదో చిన్న పనితో వారి
పోరును తప్పించుకొను.

వాడుకలో - ‘పప్పులు పెట్టి
పోరు మాన్పినట్లు’ అంటారు.
మఱపించి యనుట.

“వదినెలపోరు మాన్పు నిజవల్లభు నిడుర
పుచ్చ మామనో, రడమఁగ నతగారికి
భయం బొనరింప...” శుక. 2.98.

పోరు వెత్తు

(పోరువ+ఎత్తు) పొర ఊడు.
ఈ పొరవ అనేది నేటికీ
రాయలసీమలో వాడుకలో
ఉంది. ‘ముప్పోరవ దుప్పటి
అయితే చలి బాగా ఆపు
తుంది.’ ‘నాలుగు పోరవల
దుప్పటి అయితే మరీ
మంచిది.’

పాండు. 4.294.

పో రొడ్డు

బారులు తీరి నిలబడు-యుద్ధ
ములో.

“ఉభయ బలములు నెదిరి పో రొడ్డి
కదియు, కరిఘటల యంతరాళంబు
గాన నయ్యె.” కవిక. 2.187.

పోలుపొందు

అందిక పొందిక. జం.

“అమ్మరొ పోలుపొం దెఱుంగ కమ్మ
నుజేశ్వరుఁ డాలిమాట నిక్కమ్మని
కోయఁ బంచె సరగఁ...”

సారం. 3.94.

పోలుంబోలములు

యొక్కాయు క్షములు.

“పోలుంబోలము లింత యెన్నక...”
పాండు. 5.297.

పోలెవాడు

దుర్మార్గుడు.

“పోలెవాఁ డగఁచాట్లపోతు దుర్మార్గుండు, పడిసేటును గరాసు పందలంజె.”
హంస. 5.113.

పోవ నాడు

నిందించు, దూఱు.

“మత్స్యత్రి బ్రస్తుతించినక, గజగజు బోవ నాడినను గల్గవు నామది మోదభేదముల్.”
వేం. పంచ. 2.126.

పో విడుచు

వదలి పెట్టు.

“జీవుడు జీర్ణశరీరము, బో విడిచినవంబు బొందఁ బుట్టను పేరం, దా వెలయు.”
భార. ఆను. 5.126.

పోసము దాగు

తీర్థమువలె భక్తితో ఆపోశనము పట్టు.

“నెలఁత దక్కితి వని నీ వీడెపురసము, చలి వాయ నిపుడు పోసము దాగేనే.”
తాళ్ల. సం. 12.90.

పౌజు తీర్పు

ప్ర్యాహము పన్ను.

“చెఱుకువిలుతుఁ డిరుగడలఁ జౌజు దీర్చిన శుకపికమధుకరప్రకరంబుల గతి.”
కళా. 7.69.

“అనుపమితస్యవాద్యనివహంబులతో సరిమోయుటల్ సహిం, పనియని యై

పురం బెమరుపాఁజులు దీర్చెనొ మచ్చరంబునన్.”
కళా. 1.117.

పౌజులు సేయు

పై న్యము సన్నద్ధము చేయు.

“పాశ్చేము చుట్టు గాచుటకుఁ బాఠునిఁ బౌజులు నేయఁ బంచి.”
జైమ. 3.98.

పౌరుషాలు నటుకు

మహావీరుడ నని డంబాచారములు పలుకు.

“వాడు అది చేశాను, ఇది చేశా నని పౌరుషాలు నరుక్కొంటూ కూర్చుంటాడు. వస్తుతః చేసిం దేమీ లేదు.”
వా.

ప్రకటరతి

సంభోగభేదము.

కుమా. 9.152.

ప్రక్కతాళము వేయు

చూ. తాళము వేయు.

ప్రక్కలు పొడుచు

ప్రోత్సహించు.

ఒకపనికి ప్రోత్సహించునపుడు ప్రక్క వారు చేతితో ప్రక్కలు పొడుచుట ద్వారా యేర్పడిన పలుకుబడి.

“అని యతఁడు వల్క నచట నేకాంత మగుట, మరుఁడు ప్రక్కలు పొడిచి సమ్మతముఁ జెందు,”

శుక. 2.479.

ప్రక్క లెగయునట్లు రోజు

ఎక్కువగా ఆయాసపడు.

ఆయాసపడునపుడు ప్రక్కలు

ఎగురుట సహజము.

“చూరపాతశంభవం బైనఘనపరిశ్రాంతి
చేతఁ బ్రక్క లెగయంగ రోఁజుచు
నొక్క ట్టణము నిలిచి.”

కళా. 4.153.

ప్రణామము లేయు

నమస్కరించు.

“చేరి దండప్రణామముల్ చేసి.”

నిరంకు. 3.56.

ప్రతిజ్ఞ చెల్లించు

నెఱవేర్చు.

“ప్రతిజ్ఞ చెల్లించువాఁడె.”

కాశీ. 5.275.

ప్రతిస వట్టు

ప్రతిజ్ఞ చేయు.

“పారిజాతంబు దేనిట్లు ప్రతిస వట్టి.”

పారి. 2.2.

ప్రతిస వచ్చు

ప్రతిజ్ఞ తీరు.

“ప్రతిస వచ్చెఁ గదా యిదె పారిజాత,
మనుచు నర్పింప నద్దేవి హర్ష మంది.”

పారి. 5.49.

ప్రతిస వట్టు

ప్రతిజ్ఞ చేయు.

“పార్థుఁ డిట్లు ప్రతిస వట్టిన.”

భార. ద్రోణ. 3.3.

కమా. 9.29.

ప్రతినాయకుడు

కృతినాయకునకు ప్రతికూలు

డగునాయకుడు.

ప్రతిపాలన సేయు

ప్రతిజ్ఞ సేయు.

ఇక్కడ రక్షణ సేయు, కాచు

అనే అర్థాలు కుదురవు.

“పశుపతి దాఁ గర్త పలువేల్పు లెల్ల,
పశువులే యని ప్రతిపాలన సేసి, జిన
సమయస్థుల శిరములు దునిమి.”

బస. 6.168 పు.

ప్రతిపోల్చు

నరిపోల్చు.

“బలగర్వముల మిమ్ముఁ బ్రతిపోల్చుఁ
జాలు, బలియుర వా నరపతులఁ
బెక్కండ్ర.”

రం. రా. బాల. 19 పా. 2 పం.

ప్రతిబింబవాదము

జీవుడు ఈశ్వరునికి ప్రతిబింబ

మని స్థాపించునట్టి వాదము.

వేదాంతుల వాదములలో

ఇది యొకటి.

ప్రతిభాష

ప్రత్యుత్తరము, మాఱు

మాట.

ప్రతిమాటలు

జవాబులు.

“కూడదు శివదూషకుల మిమ్ము నంటఁ,
జూడఁగఁ బ్రతిమాట లాడ...”

బస. 7.192.

ప్రతి యొనర్పగ రాని

“ప్రతి యొనర్పగ రానినువ్రతము.”

రుక్మాం. 1.90.

చూ. ప్రతిపెట్ట రాని.

ప్రతి లేక

మాటు లేక.

“ప్రతి లేక రాజించుపాటలవైఖరి,
జత మించె చూడ వమ్మ చెంగమ్మ.”
హేమా. పు. 39.

ప్రతి వచ్చు

సమాన మగు.

కాశీ. 5.283.

ప్రతివదనము గావించు

ప్రతిముఖము చేయు.

“మదిరాక్షి మోవిజిగి ప్రతి, వదనము
గావించు గీరవదనముతోడకా.”
విజయ. 1.185.

ప్రతి వెట్టగ రానిది

అప్రతిమానము, అసమాన
మనుట.

“వ్రతముల కన్నిటి కంటెను, ప్రతి వె
ట్టగ రాని దై.” రుక్మా. 1.86.

ప్రతిశబ్ద మీను

ప్రతిధ్వని యిచ్చు.

“కెరలు పికళారికాకీరకేకిభృంగ, సార
సధ్వనిఁ దనలోని చంద్రకాంత, దయలు
ప్రతిశబ్ద మీన.” మను. 2.19.

ప్రతిశుక్రభయము

పురశ్శుక్రదోషము.

రామలిం. 59.

చూ. చుక్కదురు.

ప్రతిశ్రుతము చేయు

ఇస్తా నని మాట యిచ్చు.

“మను ప్రతిశ్రుతము చేసి న పైడి
రాకున్న, మచ్చిచ్చునను వేగు వచ్చు
దనుక.” పాండు. 4.149.

ప్రతి సేయు

1. బదులుకు బదులు చేయు.

“మా కపకార మొనర్చితి, నీకున్
ప్రతి సేయ నెల్లు సేరుతు మైనన్.”
మను. 6.15.

2. పోల్చు. ఉపమించు.

“రమణఁ బ్రతి సేయ వచ్చు...యా
దార్యవిభవ, ధారి యై మించుశ్రీరంగ
కారి కెపుడు.” వసు. 1.34.

ప్రతి తాల్చినవడువున

దూచిని ఏకినట్లు.

“చురు చల్లినమంటలకైవడిఁ, బ్రతి
తాల్చినవడువున.”

ఉ. హరి. 3.71.

ప్రత్యంతపర్వతము

పెద్దకొండ చేరువను ఉండు
చిన్నకొండ.

ప్రత్యాబ్ధికము

ప్రతి సంవత్సరమును చేసెడు
శ్రాద్ధము.

శ. ర.

ప్రత్యుత్థానము చేయు

లేచి నిలుచు.

ఎవ రైనా పెద్దలు వచ్చిన
పుడు గౌరవసూచకముగా
లేచి నిలుచుండుట ఆచారము.

ప్రత్యుత్పన్నమతి

ఆ సమయమునకు తగిన
ఉపాయము కలవాడు.

ప్రథమ కబళే మక్షికాపాతః

ముద్గ యే త్తగానే దానిలో
ఈగ పడిన దనుట.

ఆరంభంలోనే ఏ దయనా
అనాపూతమో, అప్రియ
మో జరిగినప్పుడు ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

“ప్రార్థనపద్యంలోనే ఆపశ్రుతులు
వచ్చాయి. ప్రథమకబళే మక్షికాపాతః
అన్నట్టుంది.” వా.

అడుగులో హంసపాదు లాం
టిదే యిది.

ప్రథమకోపం

చిటుకోపము.

కోపపడతాడు కానీ వెంటనే
చల్లబడతాడు అనుపట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

“అయినకు కాస్త ప్రథమకోపం.
కాసేపు ఉంటే మీకే తెలుస్తుంది.
ఎంత మెత్తనివాడో?” వా.

ప్రపంచము సేయు

వీస్తురించు.

“ఆసుగాత్రి యాయన నింక నేమి
ప్రపంచంబు నేసిన నెఱయ నెడసి
పోవుట తక్కు.”

కళా. 4.73.

ప్రబలం చేయు

దీపింప జేయు.

“నరుడు గని సత్వరంబుగ, వరుణా
స్త్రం జేయుటయును నది తత్పరుషత

వా,విరి మా నెడునటుగఁ, బరఁగిన గురు
సుతుఁడు పెద్ద ప్రబలంచేసెన్.”

భార. ద్రో. 5.385.

ప్రబుకొను

అధిక మగు.

“పడఁ తి కిఁ ద మ కం బు ప్రబు
కొనియె.” రాధా. 1.128.

ప్రభాతపదములు

తెల్లవారగనే పాడువాటలు,
మేలుకొలుపులు.

మేలుకొను మయ్యా అను
పల్లవితో ఉంటూ ఉండే
జానపదగీతాలు.

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 513.

చూ. తుమ్మెదపదములు.

ప్రమథుల కవిలియ కెక్కు

ప్రమథుల జాబితాలోని
కెక్కు, ప్రమథులతో సమా
ను డగు.

“గురుభక్తియుక్తి, గరళాంకు ప్రమ
థుల కవిలియ కెక్కు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 329.

ప్రయి మాలు

నిందను లక్ష్యపెట్టక పోవు.

“...ధర్మంబు గలఁచి నరునిఁ, బ్రయి
మాని యేమిటి కయినను గర్హించు
వానిఁగా సమకట్టు.”

భార. శాం. 3.399.

ప్రయి వెట్టు

నింద మోపు.

“కురువృద్ధుఁ డగు బాహి కుని దూఱ
నేఁటికి, భీష్మునిపైఁ బ్రయి వెట్ట
నగునె?” భార. ఉద్యో. 3.195.

ప్రయోజనము

మంచికార్యము.

“నా చేయుప్రయోజనం బుగీకరింపుము.” నైష. 2.8.

“మాయింట్లో ప్రయోజనానికి వాళ్లే వ్యర్థా రాలేదు.” వా.

“మాయింట్లో ఏ పెండ్లి అయినా, ఏ ప్రయోజన మైనా ఆయింటివా రందరూ రావలసిందే.” వా.

ప్రయోజకుడు

కార్యము నెఱవేర్చువాడు, నేర్పరి.

“వాడు ప్రయోజకు డయితే యింక అనుకోవలసినప నే ముంది?” వా.

“మనవాడి ప్రయోజకత్వం అంతలో ఉంది. ఇతరుల నని యేం లాభం?” వా.

ప్రయ్యబడు

నింద నొందు.

“పురుషషీన యైనఁ బరమపతివ్రత, యయ్య జగముచేతఁ బ్రయ్యబడఁచె.” భార. ఆది. 6.253.

ప్రల్లద మాడు

దూషించు.

“ఎంత యున్ ద్రుశ్లనం బ్రల్లదం బాడినం బల్లెరం బెత్తి చిత్రంబుగా.” పారి. 3.37.

ప్రసూతివై రాగ్యము

గర్భవతి యైనభార్య నొప్పులు పడుతున్నపుడు భర్త పొందే వై రాగ్యభావం.

ఇలాంటిదే శ్మశాన వై రాగ్యం.

ప్రస్తాపన వచ్చు

సంభాషణలో ఆప్రసక్తి వచ్చు.

“ఆప్రస్తాపన ఏం రాలేదు. వచ్చి ఉంటే ఏ మయినా చెప్పి ఉండే వాణ్ణి.” వా.

ప్రస్తావన అని కూడ.

ప్రస్తుతము

నిషేకముహూర్తము.

రాయలసీమలో నేటికీ నిషేకానికి ‘ప్రస్తుత’ మన్న మాటనే ఉపయోగిస్తారు.

“ప్రస్తుతం బని పదార్థములు రాజుల వేడి, కొని వచ్చి యమ్మించుఁ గోమ టిండ్ల.” పాండు. 4.149.

“ఆపిలకు ప్రస్తుతం వైత్రమాసంలో జరుగుతుం దట.” వా.

ప్రస్తుతి కెక్కు

ప్రసిద్ధి చెందు.

“విహితసదాచారవిధులమీఁది, శ్రద్ధ మతి యనంగఁ బ్రస్తుతి కెక్కును.” కళా. 5.154.

“పరమపవిత్ర వాగ్గరిమఁ బ్రస్తుతి కెక్కు.” రుక్మాం. 3.110.

ప్రస్థానభేరి సఱచు

ప్రయాణాన్ని సూచిస్తూ భేరి వాయించు.

“ప్రస్థానభేరి సఱవం బంచిన.” కుమా. 11.2.

ప్రహరి చరించు

గస్తీ తిరుగు.

“ప్రహరి చరింతు రెవ్వడును శైరపు
లర్ధనికాగమంబులన్.”

భీమ. 1.108.

ప్రహరి చుట్టు

“గంధర్వకాంతల్ సుకంఠనినాదాతి
శయంబుతోఁ బ్రహరి చుట్టం గంటిఁ
జిత్రంబుగాన్.”

వసు. 4.68.

చూ. ప్రహరి చరించు.

ప్రహరి తిరుగు

గస్తీ తిరుగు.

కాశీ. 3.235.

ప్రాకుడుగొయ్య

ఆలంబనము.

“ఆ నలినాయతాక్షి ప్రసవాపగమం
బునఁ బండబాటుచుకొ, బ్రాణవిధూప
లాలనము ప్రాకుడుగొయ్యగ నిల్చి.”

పాండు.

ప్రాకులాడు

వేలాడు, ఆశ్రయించు.

“వాణి పట్టుకొని ప్రాకులాడడంలా
లాభమేం లేదు. సొంతంగా ఏ దైనా
తంటాలు పడాలి గానీ.”

వా.

ప్రాకు వెట్టు

సహాయ మగు.

స్తంభ మేదైనా బలంగా
నిలువ లేదని అనుమానం కలి
గినప్పుడు దానికి తోడుగా
మఱొక కొయ్యను పోటీగా
పెడతారు. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

పాండు. 4.250.

ప్రాకొను

పాచిపట్టు.

సుమతి. 10.

ప్రాచి పట్టు

నీళ్లలో ఉన్న బండలు మొద
లగువానిపై ఒక రకమైన
ఆకుపచ్చని పాకుడు పడు
తుంది. దానినే ప్రాచి పట్టుట
అంటారు.

“పాఖోధిజలయక్తఁ బ్రాచి పట్టినది
కా, కరులు నాఁదగుమరకతపుఁ
గరుల.”

ఆము. 1.53.

ప్రాచిపని

ముందురోజు వాడిన పాత్ర
లూ మొదలయినవి శుభ్రము
చేయుట.

“ప్రాచిపనుల్ నేయ లేచుకోడండ్ర
కా, నత్తలవలని భయంబుకంటె.”

ఉ. రా. 5.282.

ప్రాచియలరు

చెడిపోయినది, వాడిపోయిన
పూవు.

“పదను దివిసినకస్తూరి ప్రాచియలరు”

పాండు. 3.22.

ప్రాచీనవిత్తు

దుర్మార్గుడు.

“దగులు, బాజి హరాంకోరు వాజె
ప్రక్కల ముచ్చు, చీవాట్లమారి ప్రా
చీనవిత్తు.”

హంస. 5.118.

ప్రాజాపత్యం

పెత్తనం.

కాశీయా. 310.

ప్రాణం గుప్పిట్లో పెట్టుకొని

అతిభయంతో.

“అకనమ దాశేవరకూ నేను నా
ప్రాణం గుప్పిట్లో పెట్టుకుని నడిచాను.
అక్కడ దొంగలభయం విపరీతంగా
ఉంటుంది దని విన్నాను.” వా.

ప్రాణం గురగుర మంటున్నది

వచ్చేప్రాణం పొయ్యేప్రాణం

గా ఉన్న దనుట.

“వాడు ప్రాణం గురగుర మంటూండ
గానే బంధువు లంతా నా కేం
చెప్తావు? నా కేం చెప్తావు? అని
తగులుకున్నారు” వా.

ప్రాణం పోయిన వెనక ప్రాణా

యామం మొదలుపెట్టు

దొంగలు పడిన ఆరు నెలలకు

కుక్కలు మొరుగుట వంటిది.

“అంతా మంచుకొచ్చాక ఆ డాక్టరూ
ఈ డాక్టరూ అంటే యేం లాభం?
ప్రాణం పోయాక ప్రాణాయామం
చేసినట్టుగా.” వా.

ప్రాణంబు గల్గినను బలుసాకు

దిని యైన బ్రదుకంగ

వచ్చు

బతికి ఉంటే బలుసాకు తిని

బ్రతకొచ్చు-అని నేటివాడుక.

ఊపి దుంటే ఉప్పు అమ్ముకొని

తినవచ్చు నన్న పలుకుబడి

మంటిదే యిది. జీవం అనే

దుంటే ఎలాగో గడప వచ్చు

ననుట.

“నలి దీటుకొనకగ బ్రాణంబు గల్గినను,
బలుసాకు దిని యైన బ్రదుకంగ వచ్చు.”

బసవ. 7.198.

ప్రాణంబు తెగిపోవు

ప్రాణము పోవు.

“అతని దోతేకున్న సంగజాస్త్రముల,
ధృతి దూలి ప్రాణంబు తెగి పోవ
గలదు.” ద్విప. భా. కల్యా. 136.

ప్రాణంబు ప్రాణము

అతిప్రియము, మిక్కిలి ప్రియ
మైనది.

“చెలకగ..... భారవహులకు,
బ్రాణంబు ప్రాణ మగుట.”

కా. మా. 1.29.

“పలుమారు న్నిను నమ్మి యుండ
నకటా! ప్రాణంబు ప్రాణంబు లై.”

రాజగో. 8.75.

“అని కై నక బతి నిన్ను బాసి చనెనో
ప్రాణంబు ప్రాణంబుగా, నిను మన్నిం
పడొ.”

పా8. 2.25.

మా. బహిఃప్రాణము.

ప్రాణగొడ్డ మాడు

ప్రాణాంతక మైనమాటలాడు.

“జీవజేవు నె,లిదమగ కేసి యింత
గొని లేవడ లేచెదు ప్రాణగొడ్డ మా,
డెదు.”

కుమా. 4.65.

ప్రాణగొడ్డము

ప్రాణకంటకము.

“ఋను నృప రాజ్యామిషముం, గొనక

బలుపురచేతఁ బ్రాణ గొడ్డు బై
యు, న్నను.” భార. శాంతి. 2.195.

ప్రాణదాత

రక్షకుడు, ప్రాణముల నిచ్చి
రక్షించినవాడు.

ప్రాణపదము

ప్రాణముతో సమానము.

“ఏనయు ప్రాణపదంబుగాఁ దలఁ
తీవు తీవ తలంగ మెట్టక.”

పాఠి. 4.16.

చూ. బహిఃప్రాణము.

ప్రాణము గొను

చంపు.

“అలుకఁ బ్రలంబదానవుని ప్రాణము
గొంటి కళిందనందనా, సలిలభరప్రవా
హరభసంబు...” పాఠి. 3. 36.

ప్రాణము చల్లార్చుకొని పోవు

ప్రాణాలు ఆరుకొని పోవు.

ప్రాణము రుల్లను

ధ్వన్యనుకరణము.

గుండె రుల్లను వంటిదే ఇది.

భయభ్రాంత మగు.

“ప్రాణము రుల్లని తల్లడిల్లఁగా.”

కూమ. 10.15.

ప్రాణముతో బోగలడా ?

పోలేడు.

“మ త్సే నలక్, రా జొక్కండె
కలంచి పోఁగలడె తాఁ బ్రాణంబుతో
నంచు.” కళా. 8.54.

“వాడు ఈ ఊరికి వచ్చి ప్రాణంతో
పోతా డేమో నేనూ చూస్తాను రో.”

వా.

ప్రాణమునకు దెచ్చుకొను

ప్రాణంబొదికి తెచ్చుకొను.

“నరపతి ప్రాణంబునకుఁ దెచ్చుకొని
యె, నెఱుంగక నినుఁ దన యిల్లాల
వనుచు.”

వర. రా. ఆయో. పు. 533. పం. 16.

“వాడితో సహవాసం చేసి ప్రాణం
మిదికే తెచ్చుకొన్నాడు.” వా.

ప్రాణమున నుండ దలచితేని

ప్రాణంతో ఉండ దలచు
కుంటే.

“నాక సుఖ మొందు మిపుడు
ప్రాణాన నుండఁ, దలఁచె చేని.”

ఉ. హరి. 4.50.

ప్రాణము నిల్పుకొను

(అతి కష్టముతో) జీవించు.

“మన్నన గాంచి కాని యింక మానిని!
ప్రాణము నిల్పు నేర్తునే.”

ఉ. హ. 2.78.

ప్రాణము పిడికిట బట్టుకొని

ఏదో ఒక విధంగా సాహ

సించి, ఓపిక పట్టి.

భయముతో.

“పడఁలి! యెటు లయినఁ బ్రాణముఁ,
బిడికిటఁ బట్టుకొని నేఁడు ప్రియతో
నీ వె,ప్పుడువలెఁ బలుకక యించుక,
తడ వుండుము మాకుఁ గాను దాలిమి
తోడన్.” కళా. 7. 205.

“ఆ గుమాస్తా వాళ్ల మేనేజరుతో
ప్రాణం పిడికిట్లో (గుప్పెట్లో) పెట్టు
కొని మాట్లాడతాడు.” వా.

ప్రాణము పీచు పీచు మను

అత్యాందోళనస్థితి కలుగు,
“ఆ పాము దారి కడ్డం తొలిగేవాకా
నా ప్రాణం పీచుపీచు మంటూ
ఉండింది.” వా.

ప్రాణముపై వచ్చు

మిక్కిలి అపాయ మగు, కీడు
కలుగు,
‘పతి విన్నం బ్రాణంబుపై వచ్చు
ననక.’ పండి. దీక్షా. పా. 43.

ప్రాణము పోవు

మనసునకు విపరీతముగా
బాధ కలుగు.
ప్రాణము పోయినంత పని
యగు ననుట.

“మా తిన్నం డిప్పు డెందుఁ బోయె
ననినన్ మా ప్రాణముల్ వోవె.”
కా. మా. 3.77.

“నాకు ఆనాడు ప్రాణం పోయినంత
పని అయింది.” వా.
“ఆరోజు నాప్రాణం పోయి దంటే
నచ్చు.” వా.

ఇలాంటి వే ‘ప్రాణం తీసే
శాడు. ప్రాణం లేచి
వచ్చింది.’

ప్రాణము ప్రాణము

ప్రాణప్రద మైనది.
“సాధ్య యా సీత ప్రాణమ ప్రాణ మై
...ననుసరింపఁగ.”

వర. రా. బా. పు. 14. పం. 6.

2—32

ప్రాణము మీద తీపు

బ్రతుకవలె నను ఆశతో
తెగించి పని చేయ లేడు.

“ప్రాణముమీదఁ దీపు గల ప్రాణు
లపక్ష బిరుదుక వ్రతంబు కల్యాణ
కరంబులే యుచు.”

కా. మా. 2.124.

ప్రాణముమీదికి వచ్చు

గొత్తుమీదికి వచ్చు, ఉప
ద్రవకారి యగు.

“ప్రిడితో స్నేహం చేసినందుకు నా
ప్రాణంమీదికి వచ్చింది దిప్పుడు. వా
డేదో రహస్యసంఘంలో సభ్యుడట.
నా కేం తెలుసు?” వా.

ప్రాణముల కల్లు

ప్రాణములు తీయుటకే సిద్ధ
పడు.

“తత్తదజీలలామ లో, నలుగుట కాదు
ప్రాణముల కల్లుట దేహవిసర్జ
నార్థ మై.” నిరంకు. 2.31.

ప్రాణములకు తెగి

తెగించి.
ప్రాణం పోయినా సరే అని.

“పంచబాణఁ డిప్పుడు ప్రాణంబులకుఁ
దెగి, నన్ను మిగుల నొంచునున్న
వాడు.” కళా. 7.14.

ప్రాణములకు ప్రాణ మగు

“ప్రాణములకుఁ బ్రాణం బగు, ప్రాణ
సఖికే జెప్పరానిపనులుం గలవే.”
కళా. 6.259.

ప్రాణములు గడపు

ప్రాణములు తీయు.

“ఒకవేళ డేగ వేంటకు జని యెగఁ జోపి, నానాండజనుల ప్రాణములు గడపి.” కా. మా. 3.47.

ప్రాణములు గూట బడు

కుదుట బడు.

“...ప్రాణములు గూటఁ బడినవెనుక లేచి, భక్ష్యములు పల్లెరములోఁ బరా మర్శించి...”

సాక్షి. పు. 185. పం.11.

ప్రాణములు తిరుగుడు వడు

ప్రాణాలు విలవిల లాడు.

ఇది అతి బాధాసూచకము.

“చురవస్థఁ బ్రాణంబులు తిరుగుడు వడఁ జొచ్చె,” భాస్క. ఆయా. 349.

ప్రాణములు తీపు అగు

“ప్రాణము లెంత తీ పోకో.”

పారి. 1.88.

ప్రాణములు పట్టుకొని యుండు

ఆశతో జీవించి యుండు.

“...నేనును దవ్వచనామృతాస్వాద నంబ యూతగాఁ బ్రాణంబులు పట్టు కొని యున్నదాన,” మను. 6.58.

ప్రాణము లేగునట్ల యగు

ప్రాణము పోవునంత పని యగు.

ఇక్కడ ప్రాణం ఉత్సాహానికి దగ్గరగా ఉంటుంది. ఇలాంటిదే ‘ప్రాణం లేచి వచ్చు -

తలప్రాణము తోకకు వచ్చు.’

“కడుపున కూల యె తి వడి గాసిలి ప్రాణము లేగునట్ల యై.”

హంస. 1.253.

ప్రాణము లేచి వచ్చు

చెప్పరాని ఊటట కలుగు.

“పొద్దున్నుంచి బిక్కుబిక్కు మంటూ పడి ఉన్నాను. మీరు వచ్చేసరికి ప్రాణం లేచి వచ్చింది.” వా.

ప్రాణము వచ్చినయట్లగు

ఎంతో సంతోష మగు.

“వచ్చిన మేనికిఁ బ్రాణము, వచ్చిన యెైన మెచ్చి వసుధావిబుధుండు...” శుక. 2.462.

“మీరు రాగా నాకు ప్రాణం లేచి వచ్చింది.” వా.

ప్రాణ మెత్తు

ప్రాణము తీయు.

“నీవె కార్యంబులు నిలువఁ జెట్టితివి, పరఁగ వానరసేన ప్రాణ మెత్తితివి.” మైరా. పు. 38.

ప్రాణ మైన

ప్రాణ సమాను డయిన,

ప్రాణప్రద మయిన, అతి

ప్రియు డనుట.

“మన మెరియదె ప్రాణ మైనమగఁ డి ట్లయినన్.” పారి. 1.86.

ప్రాణవాయువు లొప్పించు

ప్రాణదానము చేయు.

“హరికిన్ విద్యేషిక్ భక్తుఁ డె, ... క్కట ప్రాణవాయువులు పీఁ జొప్పించుచున్నాడు.”

భాగ. స్క. 7.185.

ప్రాణసంకటము

గొప్ప ఆపద.

“పాంథులకుఁ ధరిత్రిపై, నడుగిడఁ

బ్రాహ్మసంకటము నైన యొకానొక
మండువేసవిన్.” వేం. పంచ. 1.465.

ప్రాణాంతిక మగు
అపాయకర మగు.

ప్రాణాచారాలు వడు
దేవునిముందు తడిబట్టలతో
సాగిలబడు.

ప్రాయోపవేశము చేయు.
శ.ర.

“పరులఁ గొలిచి వచ్చి ప్రాణాచా
రాలు పడితే, సరుల వరా లిచ్చేవు
శ్రీ వేంకటేశా!”
తాళ్ల. సం. 8.128.

ప్రాణాచార్యుడు
రాజవైద్యుడు.

ప్రాణాన గలుగు
జీవించి యుండు.

“మానక ధృతరాష్ట్రుఁడు ప్రాణానం
గలుగంగ.” భార. ఉద్యో. 3.345.

ప్రాణానికి ప్రాణం అడ్డు వేయు
చూ. ప్రాణానికి ప్రాణం యిచ్చు.

ప్రాణానికి ప్రాణం యిచ్చు
స్నేహితునికి ప్రాణ మైనా
యిచ్చి తోడ్పడు.

“కోయలు ప్రాణానికి ప్రాణం
యిస్తారు. అనాగరకుల్లోనే ఆధర్మా
లన్నీ యింకా ఉన్నాయి.” వా.

ప్రాణాలకు తెగించు
చచ్చుట కై నా సిద్ధపడు.

“ప్రాణాలకు తెగించినవాణ్ణి ఎవ రేం
చేస్తారు?” వా.

ప్రాణాహుతులు

భోజనం చేయుటకు ముందు
అభిశేచించి ఆయిదు ప్రాణాల
కన్న ప్రాణాయ స్వాహా...
అని మొదలిడి కొద్దిగా
ఆన్నం నోట వేసుకొనుట.

“సకల హవిశ్శేషచతుభక్షణాదుల
కును బ్రాణాహుతుల్ వలవనియట్లు.”
పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 81.

ప్రాప్తము

నేను చేసుకొన్న సుకృతఫల
మింతే అనుపట్ల ఉపయో
గించే పలుకుబడి.

భాస్కర. 18.

“నా ప్రాప్త మింతే.” వా.

“వాడి కాపిల్ల ప్రాప్తం లేదు. అందు
కనే వా డిస్తా మిన్నా వద్దన్నాడు.”
వా.

ప్రాప్తుడ గాను

ఆప్రాప్తి నాకు లేదు.
వాడుకలోనూ ‘నాకు తండ్రి
నని చెప్పకొనే ప్రాప్తి
లేదు’ అనేరీతిగా ఉంది.

“పరమున కేను దాసి నని పల్కంగఁ
బ్రాప్తుడఁ గాను.” కుమా. 7.134.

ప్రాబడు

పాతపడు.

కుమార. శత. 54.

ప్రామిన్సులు

వేదములు.

పాండు. 2.152.

ప్రారబ్ధము

కర్మ.

ప్రారబ్ధము, ఆగామి, సంఘీ
తము అని కర్మ మూడు
రకాలు. అందు ప్రారబ్ధం
తప్పక అనుభవించి తీరవల
సింది.

“నా ప్రారబ్ధం యిలా ఉంది. ఎవరిని
అని మాత్రం ఏం లాభం? చెప్ప.”వా.

ప్రాలు గల

మాంగల్యభాగ్యం కల.

“ప్రా ల్లరతిదేవి భాగ్య సంపదఁ
గదా, ప్రసవసాయక! చచ్చి బ్రతికి
తీవు.” నైష. 2.133.

ప్రాలు తలత్రాలలోని ప్రాలే
అయినా అది మాంగల్య
సూచకమాత్ర మై ఇలాంటి
పలుకుబళ్లలో కానవస్తుంది.
చూ. శుకసప్తతి.

ప్రాలు గలనాడు

లోన గింజ ఉన్న పూడు—

భాగ్య మున్న పూడు—శ్లేషలో

రెంటికి ఉదాహరణ క్రిందిది.

“ప్రాలు గలనాడు ధాన్యమువోలె
సుసేవ్యుడగు నరుడు.”

కమా. 8.168

ప్రా ల్లలవాడు

భాగ్యవంతుడు.

“ప్రా ల్లలవాడవు దక్షవాటికా
నాయక!” భీమ. 4.77.

ప్రాసంగుబ్రాలు

మంచి బియ్యము.

“హరునకు నిత్యంబుఁ గరికాలచోడు,
నరపతి యాలోగణము నెమ్మిఁ జలుప,
బలకల నేతిన ప్రాసంగుఁ బ్రాలు,
నలవడ మున్నూట యలువదిపుట్టు
.....” బస. 5.143.

ప్రిదిలపలుచు

పోగొట్టు.

“వేలుపులవేల్ప మా మొఱ యాలకించి
.....నెదలఁ బొదలెడునశు కెల్లఁ
బ్రిదిలపఱచి, సాఁకవే...”

అచ్చ. రా. బాల. 69.

ప్రియము కయికొను

ఇవ్వపడు.

“న న్నైపుడు పొడగన్నం, గన్నులఁ
గప్పకొనుఁ బ్రియము గయికొను
నామా, టన్న జవదాటఁ డతఁడు.”

విప్ర. 4.66.

పువ్వ దిట్టు

చెడ దిట్టు.

“జనులు పువ్వఁగఁ దిట్ట సడి కోర్చి
యార్జించె, బళ్ళతోహరవృత్తిఁ బసిఁడి
ప్రాగు.” పాండు. 3.105.

ప్రెబ్బొత్తి

పెద్ద గుంపుగా నున్నది.

“ప్రెబ్బొత్తి పెయ్యల పెద్ద యొక్క
రుడు.”

బసవ. పు. 5.131 పా. 28 పం.

ప్రేగులోపలి తీట

ప్రతి చేయ లేనిబాధ.

ఇం కెక్కడైనా తీట ఉన్న
పూడు గీటుకోవడం సాధ్య
మవుతుంది కాని ప్రేగులోపల
ఉన్నపూడు సాధ్యం కాదు

కదా! దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“అంత నయ్యంతి యొక్కంత యభికి
యాడి, ప్రేమలోపలితీట నీ చీద
ముసలి.” శుక. 3.354.

ప్రేమలు
పేలాలు.

“కుప్ప జచ్చిడి ప్రేమలు కొఱక
దివురు.” పాండు. 4.196.

ప్రేమరితనము

వాచాలత్వము, వట్టె వాగుడు
కాయతనము.
శుక. 7.45.

ప్రేమరిమాటలు

వ్యర్థపువచనములు.
“వలవని ప్రేమరిమాటల, నలిగింపకు
నన్ను...” భార. ద్రో. 5.370.

ప్రేమగొండి

వాగుడుకాయ, వాచాలుడు.
శుక. 7.49.

ప్రేమలు వాటికి వచ్చు

దుర్గంధముతో కడుపు
త్రిప్ప.
“వడి జొచ్చి ప్రేమలు వాటి కేతేర,
నడరుదుర్గంధంబు కలుమాత్ర మైనఁ,
గింకిరిపడక.”

గా. హరి. ద్వి. పం. 1579.1581.

“రామ రామ! ఆ సందులోకి వెడితే
ప్రేమలు నోట్లోకి వస్తాయి” వా.

ప్రేమడు

నింద పడు.

“ప్రేమడి పోయెఁ గాక భృతరాక్షుఁడు
గన్నది యేమి యానభక.”
భార. కర్ణ. 3.224.

ప్రేమడు

ప్రేమ పోవు, ఆలస్య మగు.
“స్వగేహంబున, ట్టుగమిఁదక వసి
యించి భార్యపయి దృష్టుల్ నిల్చి
యుండంగఁ బ్రా, దగుదుక.”
కేయూ. 3.239.

ప్రేమ కలుగ

పొందుండగానే.
ఇది నేటికీ రాయలసీమలో
వాడుకలో ఉన్నది.

“పొమ్ము సంజీవికొండకుఁ బ్రాదు
గలుగ.” మొల్ల. యాద. 74.
“ఒంటిగా పోతున్నావు. పొద్దు కలుగా
రా నాయనా!” వా.

ప్రేమ కైవ్రాలు

సాయంకాల మగు.
“ఇవ్విధంబున భూజను లెల్ల జూడఁ,
ప్రేమ కైవ్రాలుదాక నప్పాలతు
లుండి.” శుక. 3.98.

ప్రేమ గడుచు

కాలక్షేప మగు.
“అంతటఁ దన నగరుకుఁ జని, కాంతా
తిలకంబు ప్రాదు గడువమి నెంతో.”
శుక. 1.504.

ప్రేమ గాని ప్రేమ

వేళ గాని వేళ.
సమయము కా దనుట.
“శేష కైలంబున కరిగి క్రమ్యుణి వచ్చు
వాడఁ ప్రాదు గాని ప్రాదున నీయూరిం
జేరి...” శుక. 3.187.

ముఖ్యముగా భోజనసమయము దాటిన దనుటను సూచించునది.

ప్రాద్దు జరపు

కాలము గడపు.

“కుటజవిసేనపవననటదలకభయండు, నగుచు బ్రాద్దు జరపునవసరమున.”
మను. 4.13.

ప్రాద్దుతటి భుజించు

వేళకు భోజనము చేయు.

“విమలనాగరచార్ల విహిత మా మాహిష, దధ్యోదనము ప్రాద్దుతటి భుజించి” హంస. 2.157.

ప్రాద్దునెల

ప్రసవము జరుగగల మాసము.

“ప్రాద్దునెల యనంగ, వైజనన మెసగు.” ఆం. భా. 2.109.

ప్రాద్దుపాటు

అపరాహ్ణము.

“ప్రాద్దుపాటున బహుభక్ష్యభోజ్య లేహ్య, చోష్యపానీయములు పాకశుద్ధి గాఁగ.” వరాహ. 2.130.

ప్రాద్దు పుచ్చు

కాలము గడపు. కాల

క్షేపము చేయు.

“హమ్మ పెండిలిపాటఁ బ్రాద్దు పుచ్చు నెలుంగు.” హర. 4.11.
కాశి. 5.224.

ప్రాద్దు పొటుకున గ్రుంకు

అస్తమాన మగు.

సూర్యాస్తమయమును తెలుపు పలుకుబడి.

“...సమయం, బనుచోరుండు రోదసీ గృహముఁ జొచ్చి భయం, బునఁ బఱవ నడఁచు గీపం, బునఁ బోల్పం బడుచుఁ బ్రాద్దు పొటుకునఁ గ్రుంకె.” శుక. 2. 304.

“అంత ప్రాద్దు పొటుకునఁ గ్రుంకె.” సారం. 3.168.

ప్రాద్దు పొటుక్కున బొడుచు

ఉదయ మగు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“రెండరామడన్, బ్రాద్దు పొటుక్కునం బాడువ భూధరకూటము తెక్కి డిగుచున్.” కా. మా. 4.55.

ప్రాద్దు పొడుచు

ఉదయ మగు, సూర్యోదయ మగు.

“పుణ్యనక్షత్రమునఁ బ్రాద్దు పొడుచు నపుడు.” భీమ. 6.34.

ప్రాద్దు ప్రొద్దున

పూటపూటకు.

“పేర్మి రెట్టింప వడ్రపోపేతములుగఁ, బ్రాద్దు ప్రొద్దున భోజన స్ఫురణ లొసఁగు.” శుక. 4.29.

ప్రాద్దుపోక

కాలక్షేపము, వినోదము.

“అనఘ! సుహృద్భూతం బిం, దొన రింతము ప్రొద్దుపోకయును నగు జాదం, బునకుం బ్రియుండవు.” భార. సభా. 2.184.

“పూని మనము గొంత ప్రాద్దువోకకు
రామ, నెత్త మాడ నీపు నేయ వనఁగ
విందు.” భాగ. ఉ. 10.294.

ప్రాద్దు పోనిచ్చు
(వ్యర్థముగా) కాలక్షేపము
చేయు.

“లేని దుడుకులఁ బెట్టుటఁ బూని
కొనుచు, ప్రాద్దు పోనిత్తు రెపుడును
భూమిగురులు.” శుక. 2.502.

ప్రాద్దుపోని యపుడు

ఏమీ తోచనప్పడు.

“ప్రాద్దు పోనియపు డెల్ల రాయంచ
పూని చెప్పి...” హంస. 6.363.

ప్రాద్దు పోవు

కాలము గడచు.

“అడియాసల నాతని రాకఁ గోరఁగాఁ,
ప్రాద్దును బోయె.” రాజగో. 4.6.

ప్రాద్దు మనక బడు

సాయంకాల మగు.

“ప్రాద్దు మనకం బడె.”

శైమి. 7.193.

ప్రాద్దులనెల చొచ్చు

ప్రసవసమయము లగు.

ప్రాద్దు లనగా ఇచట కను
ప్రాద్దులు.

“ప్రాద్దులనెల చొచ్చిన నమ్ముద్దియకు
జనించి రెపుడు మోహనమూర్తుల్.”

కా. మా. 4.8.

“సతికిఁ బ్రాద్దులనెల సాచ్చె జడత
పాచ్చె.” కళా. 5.125.

ప్రాద్దులవేళ

ప్రసవసమయము.

“ఒకానొక నాఁడు నావరం, గట నడ
యాడు నొక్కమ్మగకాంతకుఁ బ్రాద్దుల
వేళ చాలఁ జేరుటకతనం...”

కువల. 2.25.

ప్రాద్దులు చొచ్చు

కనుప్రాద్దు లగు.

“నూర్కూఁ డుదయింపఁ బ్రాద్దులు
చొచ్చి యుండ.” కాశీ. 1.124.

“ప్రాద్దులు చొచ్చెఁ గద్రూడేవి కిపు
డని, ప్రియ మందు వేణుగర్భిణి
గుఱించి.” పాండు. 5.269.

ప్రాద్దులు పుచ్చు

కాలము గడపు.

“శివక థావి థానంబులఁ బ్రాద్దులు
పుచ్చుచు.” శివరా. 1.13.

ప్రాద్దు వ్రాలు

సాయంత్ర మగు.

“సైంధవుండును నేలకు వ్రాలండు,
ప్రాద్దునం బెద్దయు వ్రాలె.”

భార. ద్రోణ. 4.257.

ప్రాద్దు వేవు

తెల్ల వాటు.

వేగు, వేవులు వేకువను

సూచించును. ప్రాద్దు వేవు

ఆపూర్వమే.

“ప్రాద్దు వేవె లెం డనుచు, బాతాళ
గంగాడఁ బాతెడువారు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 467.

ప్రాద్దువోక

వృధా కాలక్షేపము.

“పూజ నేయుచు దాన ప్రాద్దువోకలను,
మెలఁగుటే కాని.”

వర. రా. బా. పు. 44. పం. 35.

ప్రాద్దు వో దను

నీ కేమి కాలక్షేపము చేయు
టకు మతొక మంచిపని
దొరక లేదా అనుపట్ల ఉప
యోగించేపలుకుబడి.

“బుధుల కీ వేడినఁ బ్రాద్దు వో దను
నీకు.” విప్ర. 3.15.

వాడుకలో: ‘డిటెక్టివు నవ
లలు చదువుతున్నా వేమి
టిరా? నీ కేమి పొద్దు
పోవడం లేదా?’ ఇలా వచ్చి
నదే పొద్దు పోనిపని.

‘ఇట్లాంటి పొద్దు పోని పను
లతో ఏ మవుతుంది? పనికి
వచ్చేది ఏ మయినా చెయ్యి.’
ఇది రాయలసీమలో ప్రచు
రంగా వినిపించేపలుకుబడి.

ప్రాద్దు వోయినది

రాత్రి యయినది.

“ప్రాద్దు వోయిన దని తలారలకు
వెతిచి.” నిరంకు. 2.93.

ప్రాద్దు వోయెను

ఆలస్య మయినది.

“పోయి రా దయ్యెఁ జెలి ప్రాద్దు
వోయె ననుచు.” పారి. 1.70.

ప్రా ద్దెక్కు

1. మధ్యాహ్న మగు.

“బహిరావరణప్రదక్షిణంబ కావించి
ప్రా ద్దెక్కి నిజపక్కణంబునకుం బోవు
చుండు.” ఆము. 6.10.

“పా ద్దెక్కేలోగా తిరిగి యిల్లు చేరు
కోవాలి. అందు కని తెల్లవారుజామునే
బయలుదేరాను.” వా.

2. వేళ యతిక్రమించు.

“మిక్కిలి దూరంబు వోయి మృగ
శాబము ప్రా, ద్దెక్కినదాఁక వనం
బునఁ, జిక్కిన దుఃఖించు రాజు
చిత్తములోనఁ.” వి. పు. 3.258.

ప్రా ద్దొకవన్నె నందు

రోజు రోజుకూ ఒక వన్నె
హెచ్చు.

“నిచ్చలుం జనుకం బ్రా ద్దొకవన్నె
నందుఁ గలమశ్రేణుల్ ఫలం బంది
వే.” రాజగో. 4.76.

ప్రా ద్దొక సింగారముతో

వేళ కొకవిధంగా శృంగా
రించుకొంటూ.

“ప్రా ద్దొక సింగారముతో.”
విజయ. 2.144.

ప్రొయ్యిడు

పొయిలో పెట్టు.

“కడఁగి యనువుగఁ జేసి ప్రొయ్యి
డుదుఁ గాని, కత్తి గొడ్డలి యడుగ నేఁ
గట్టియలకు.”

భార. విరా. 1.78.

ప్రోకలు గట్టు

గుంపు కట్టు.

“ఇ మృగుచెట్టులనీడ నుండఁగాఁ,
ప్రోకలు గట్టి వారిఖగముల్...”
కేయూర. 3.87.

ప్రోకలు గొను

గుంపులు కట్టు.

“ప్రోకలు గొని మా కైకనిక, రాకర
మనఁ దార లెసఁగె సంబరపీఠిన్.”

కు. సం. 8.98.

ప్రోగుద్రాడు

వేటలో తెరకట్టుటకై పైన
కట్టెడుత్రాడు.

“తెలనిచామర, ఖండంబులు ప్రోగుఁ
ద్రాళ్లఁ గట్టుదు రెఱుకుల్.”

కాళ. 3.9.

ప్రోగుచుట్ట

వేటసాధనము.

“తలముడు బుద్ధ బోనులు తెరల్
మెఱుంగీటెలు ప్రోగుచుట్టులున్.”

ఇందు. 2.58.

ప్రోచికోలుగా నిచ్చు

బక్క చిక్కిన పశువులను

మేపి అనుభవించుకో నిచ్చు.

“రంగన్నకు మా మందలో రెండు
ఆవులను ప్రోచికోలుగా ఇచ్చినాము.”

వా.

ప్రోది గావించు

దోహదము చేయు.

“తోఁటకుఁ బ్రోది సేయుచున్.”

విప్ర. 2.33.

ప్రోది గొను

పోషించు.

“అప్పుగార్ద్రం బొనరించి ప్రోది గొన
కుద్యత్కిరిసస్యాఘముల్.”

నరస. 3.16.

ప్రోదిపట్టు

నివాసస్థానము.

కుమా. 3.18.

ప్రోది యొనర్చు

కాపాడు.

“ఎలవా,రుక్ వినుతింపఁ బెం పెనఁగుఁ
బ్రోది యొనర్చుచుఁ దల్లిఁ దండ్రీ నెం,
దు నివ్విధామహాపతమ దోహదభోజన
పూజనాగులన్.” పాండు. 2.12.

ప్రోది వెట్టు

పోషించు.

“క్రొవ్వారు కెందమ్మి కొలఁకునఁ
బ్రొద్దునఁ, బాలసినవలపులఁ బ్రోది
వెట్టి.” భాగ. 8.266.

ప్రోది సేయు

అభివృద్ధి పఱచు.

“ప్రభలు నభోవిటంకమున భానుమరీ
చులఁ బ్రోది సేయఁ గా,స్తుభనిభ
నూత్నరత్నపరిశోభిత మే.” మను. 5.76.

ప్రోపడు

1. రాశి యగు.

“రక్కసుతోడ రక్కసుం, బ్రోపడ
వ్రేయుచుం గపులు పోరుచు నుండఁగ
నన్ని కాచరుల్.”

భా. రా. యు. 980.

2. పోషింపబడు.

ప్రోపరి

రక్షకుడు.

“కల్లల కెల్ల నిల్కడలు గారె కనుం
గొన నేల ప్రోపరుల్.”

అచ్చ. రా. ఆయో. 34.

ప్రోపఱు

పుష్టి చెడు.

“వాహముల్, ప్రోపఱ పెల్లవారును

ప్రభూతభయ ౮౬ గలంగి రయ్యె
డన్.” హరి. పూ. 4.100.

ప్రోపెట్టు

ప్రోగుగా ఉంచు.

“శిరంబులును మెట్టులు గొనం బ్రో,
వెట్టు.” కు. సం. 12.958.

ప్రోయాలు

ఇల్లాలు.

“అనలుమోమువేల్పుప్రో, యాలుప్రపీణ
మామకమహాకృతినాథుఁ గృతార్థుఁ
జేయుతన్.” రామా. 1.8.

ప్రో లుడువు

ప్రేరేచు.

శ. ర.

ప్రో వగు

గుం వగు, గుంపు గూడు.

“కావునఁ బాండవపక్షము, భూవల్లభ
కోటి యిచ్చటఁ బ్రో వగును.”
భార. ఉద్యో 1.16.

ప్రోవనిబంటు

జీతము లేనిసేవకుడు.

“అవనిపాలురు ప్రోవనిబంటు లాచు.”
జేపి. 9.905.

ప్రోవుకొను

గుంపు గూడు.

ప్రోవుకొల్పు

ప్రోగుగా చేయు.

“అరుదుగఁ బ్రోవుకొల్పెడుమహామల
కోమలహక్తికావలిన్.”

కవిక. 6.112.

ప్రోవు గట్టు

1. రాశి యగు.

“వేవురు విభాకరులు పదివేవురు
ప్రళయపాతకులును బ్రోవు గట్టినట్టి
పగిదిన్.” హరి. పూ. 4.79.

2. గుంపు కట్టు.

“భూతములును నింద్రియములు నొక్క
ప్రోవు గట్టి యున్నవీనికి.”
భార. శాంతి. 6.320.

ప్రోవు దీయు

రాశినుండి తీయు.

“అంగజాస్త్రపా, త మృతఁ బ్రోవు
దీసె విటతండము గుండియ లార విచ్చుఁ
గన్.” వీధి. 27.

ప్రోవున నొక్క డగు

దాదాపు గుంపు గుంపు నశిం

పగా దాదాపు ఒకటి అర

మిగులు

“పాడ వడంగి ప్రోవున నొక్కం డై
పో విడిచినఁ బోయినపో క్క,”
ఉ. హరి. 1.148.

ఫలతాంబూలాలు

చూ. దంపతి తాంబూలాలు.

ఫలానా అని చెప్పుకో దగిన

కాస్త పేరూ ఊరూ కల.

“ఫలానా అని చెప్పుకో దగిన.”

పాణి. 3.90.

బంక తెవులు

సస్యములకు కలిగే ఒకానొక
రోగము.

బ్రౌన్.

బంకపురుగు

ఒక విధ మగుకీటము.

బంకమన్ను

కుండలు చేయుట కుపయో
గించుమన్ను.

బంకముచ్చు

పిసినారి, లోభి.

బంగనబయలు

బట్టబయలు.

“గోడ తీసివేయగానే పెరడు బంగన
బయలు అయి పోయింది.” వా.

బంగరమువంటి మనసు

మంచి మనసు.

“బ్రతుక నేర్చిన తను వొక్క పతి
కొనంగి, బంగరము వంటి మనసు
గంటంగ నేలకి”

శుక. 1.531.

బంగరువంటి

అపురూప మైన.

“బంగరువంటి కాపురము పాడొన
రించి పరాభిలాష మై.....”

తె. జా.

బంగారం ఆల

బంగారంగా.

“అఁ. దాని కేం నాయనా! బంగారం
ఆల తీసుకొని పోయి చదువు.” వా.
చూ. బంగారంగా.

బంగారంగా

ఏ మాత్రం ఆక్షేపం లే
దనుట.

“బంగారంగా మాయింట్లో
ఉండొచ్చు.” వా.

“బంగారంగా ఉండు. నా కేం అభ్యం
తరం లేదు.” వా.

చూ. బంగారం ఆల.

బంగారం వంటివాడు

మంచివాడు.

“వాడు బంగారం లాంటివాడు. వాణే
మయినా అన్నా వంటే నీ నోట్లో పురు
గులు పడతాయి.” వా.

బంగారపుబొమ్మ

అందగత్తె.

“శృంగారరస మెసంగక, బంగారపు
బొమ్మవంటి బాలిక యవుడు...”

శుక. 1.491.

చూ. చక్కరబొమ్మ.

బంగారమునకు వన్నె వెట్టి

నట్లు

అంద మైనదానికి మరింత అం
దం చేకూరినట్లు.

“బంగారానకు వన్నె వెట్టిన గతిన్
బద్మాక్షి! నీ మేనిపై, సింగారంబు
చెలంగ...” రాజగో. 2.43.

చూ. బంగారుకు తావి అబ్బినట్లు.

బంగారమువంటి పాయము

అమూల్య మయిన యావ
నము.

“వెంగలివి గాక నీ వో, యంగన భోగ
ముల పంట యామని యగు నీ బంగారు
వంటి పాయము.” కళా. 4.71.

బంగారయ్య

మిక్కిలి ప్రేయుడు.

“నా బంగారయ్య నీవు చల్లగా
నుండు మిఠకా.” శుక. 2.71.

బంగారుకాళ్ళయ్య

అడుగు పెట్టినచో పెల్లా అభి

వృద్ధిని కలిగించువాడు.

చమురుకాళ్ళవాడు అనుటకు

వ్యతిరేకము.

“ఏ వేళకై మఱి యే మహారమున
మాయితో సాచ్చినాడో మనోభావజ్ఞుం
డయి సర్వముకొనడుపు నా బంగారు
కాళ్ళయ్య జే, జే వేయేడులు రాజ్య
మేలు మనుచుకొ...” వైజ. 285.

బంగారుకుండ

అందాలరాశి.

అందగత్తె, ఆమూల్య మయిన
నిధి.

“బంగారుకుండ యైనకన్యకారత్న
మనకు.” విజయ. 3.88.

“బలిరా! తేరకుఁ దేర దక్క నిటు నీ
బంగారుకుం డంచు. పాండు. 3.67.

బంగారుతీగ

ఒక రక మయిన చెఱకు.

“చెఱకులో బంగారుతీగ చాలా రుచిగా
ఉంటుంది.” వా.

బంగారుకొమ్ములు అమరు గాక

ఎంత గొప్పవా డైతే నేమి?

“అమరుఁ గాక హిరణ్యశృంగములు
దనకు.” శ్రవ. 2.60.

బంగారుగా చేయు

సువర్ణ మయముగా చేయు.

“నరేంద్రనందనుల నుడ్డాడించి సప్తాంగ
ముల్, బలుసొమ్ము ల్గొని సంయమి!
యిడుపులుం బంగారుగాఁ జేసినన్.”

విప్ర. 3.14.

బంగారువంటి

1. స్వచ్ఛ మైన.

“వార లెల్లను బంగారువంటి నిన్నుఁ,
బాసి పలుగావలకుఁ గొంగు పఱుచు
చెలుల...” శుక. 2.120.

“బంగారువంటి కోమటి, సంగీతముచేత
బేరసారము లుడిగెన్.” చాటువు.

“వాడా? బంగారం లాంటి మనిషి.”
వా.

2. అంద మయిన.

“బంగారువంటి మేనికి, సింగారము
వేఱ కలదె? శీతాంశుముఖీ!”

రాజగో. 2.63.

బంగారువాన

దా నంతట అది వచ్చి పడు
భాగ్యము.

“ముంగిటి కల్పభూరుహము మూల
ధనంబు నివేశనంబులో, బంగారువాన
చేతి కగపడ్డతలంపులమానికంబు...”

అని. 1.42.

బంగిముచ్చు

బంగి త్రాగువాడు.

శ.ర.

బంటు చేయు

సేవకుని చేయు.

పాండు. 4.304.

బంట్రొతుతనము

శూరత్వము.

“నీ బంట్రొతుతనంబు స్త్రీలయెడనే
ని న్నెవ్వరుకొనవ్వరే...”

ఇందు. 4.53.

బండ కెత్తు

మొండి కెత్తు.

“వాడు బొత్తిగా బండ కెత్తి పోయి నాడు.” వా.

బండచాకిరి

అరవచాకిరి.

మాటా. 26.

బండతల

బట్టతల.

“ఎండమావులఁ బట్ట బండతలయు,
ప్రహేళాలు ముడి వెట్ట.”

క. సం. 8.135.

బండతిట్టు

బండబూతులు.

“కండకన్నులవాని నాఁకటను బండ,
తిట్ల బేతాళికల సారెఁ దిట్టువాని.”

ఆము. 6.20.

బండ బాటు

మొద్దు బాటు.

“ఆనలినాయతాక్ష ప్రసవాపగమంబున
బండబాటుచున్, బ్రాణవిభూషలాల
నము ప్రాఁకుడుగొయ్యగ నిల్చి...”

పాండు. 4.268.

బండబూతులు

బండవాళ్లు తిట్టుకొనే
బూతులు.

బండుబూతులు అని.

శ.ర.

బండరుకవితె

ఖజానాలెక్కల పుస్తకం.

“తక్కిన బండరులెక్కలు నూడు,
మనుచు నబ్బసవఁ డత్యుపరాగలీలఁ,
గనుఁగొని బండరుకవిలియ సదువ...”

బస. ఆ. 5.137.

బండతొమ్ములు

మగవాని రొమ్మువలె చద

రంగా ఉన్న రొమ్ముగల స్త్రీ

విషయంలో ఉపయోగిస్తాడు.

“దాని కేం అందమా? చందమా?

ఆ బండతొమ్ములూ అదీ.” వా.

బండసంసారము

పాడుసంసారము.

రామరామ శత. 11.

బండారము బయట పడు

గుట్టు వెల్లడి యగు.

“వాడు వస్తే నీ బండారం బయట పడు
తుంది.” వా.

“వీ డేదో మహాపండితుణ్ణి విజ్ఞు వీగు
తున్నాడు. కానీ సభలోకి వస్తే వీడి
బండారం బయట పడుతుంది.” వా.

బండారువు

ఖజానా.

అసలు నే డీమాట బండారం
అని వాడుకలో ఉంది.

‘ఈ వ్యాపారానికి ఏమాత్రం

బండారం వెట్టావు’ రాయల

సీమలో వాడుక. ‘వాడి

బండారం బయట పడింది’

లోనూ ఇదే. లక్షణయా

సత్తా, సారం అని నిలిచింది.

“తనబండారువు నూజు వుచ్చె నొకొ
కండర్పండు నేఁ డంచు...”

కమా. 10.28.

బండికండ్లు

బండిచక్రములు.

“తిరిగి బండికండపగిదిన్ భ్రమి
యించునునంబుతోడ.”

పాఠ. 1.104.

వాడుకలో బండిచక్రాలకు
మధ్య నుండుకుండలను బండి
కండ్లు అంటారు.

బండికుంపటి

ఒక చోటినుండి మఱొక
చోటికి తీసికొని పోవుటకు
అను వయిన ఒకరకపు
కుంపటి.

“బంగల యనంగ బండికుంపటి యగు
భవ.” ఆం. భా. 2.241.

బండిబాట

ఘంటాపథము.

ఆం. భా. 2.9.

బండిబాట చేయు

చక్కనిదారి యేర్పఱచు.

“శ్రీ వేంకటేశుదాసు లై పరముతోన,
బండిబాట చేసినారు ప్రపన్నులు.”
తాళ్ల. సం. 5.287.

బండిబారు

రథసైన్యము.

“అట్టపై, నిలిచిన కృత్తమ స్తకము
నివ్వెఱ గొల్పంగ బండిబారునన్.”
కక. 5.164.

బండిమీద బోవు

తొందర పడు.

ఆగకుండా బండిమీద పోతూ
నే మాట్లాడువా డనుటపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“బండి, మీదఁ బోవుచు నున్నాఁడు.”
పాండు. 4.167.

బండి మూల పడు

నా పని అయిపోయిన దనుట.

“అరవై యేళ్లొచ్చాయి. నా బండి
మూల బడింది. ఇంక నేను చేశే
దే ముంది?” వా.

బండుబం డగు

1. బద్ద లగు.

“ఎల్లనాడు నిటానే బండుబం డై,
యెందుఁ గడపల గానక... కూరవలె
నాయె బడుకు.”

తాళ్ల. సం. 11. 3 భా. 24.

2. పటాపంచ లగు.

“బండుబం డై యసురులు పారగో
దిక్కులకు.” తాళ్ల. సం. 8.164.

బండు నేయు

1. అల్లరి చేయు.

“ఈవు వచ్చితి మేలయ్యె నిదియ చాలు,
నతఁడు రాకున్నఁ గొద లేశ మెన లేదు,
దాను భిక్షాకపాలంబు దాల్చి వచ్చి,
బండు నేయుట కంటె రాకుండు
టుటవు.” కాశీ. 7.70.

2. పాడు చేయు.

ఇక్కడి ‘బండు’ బండమనిషి.
బండపడు, బండతనము,
బండుబూతు వగైరాల
లోని వంటిది.

3. బద్దు చేయు, ఆరడి చేయు.

“బండు నేసితివి నను బాపురా నను
లోకానను.” తాళ్ల. సం. 3.446.
చూ. బద్దు చేయు.

బంతి కట్టుకొని

వరుసగా నిలబెట్టి.

“...మృగంబులం బట్టుకొని బంతి కట్టుకొని, కాట్రేనుగుడికి నడచు నప్పడు.” కా. మా. 3.36.

బంతిపడుపు

పంక్తిభోజనము.

శ. ర.

బంతికూడు

“బంతికూళ్లకు బ్రీతిఁ బఱతెంచి తొడ తొడఁ, గలయ బంతులు సాగఁ గలరు గాక.” చంద్రా. 3.45.

బంతి గుడుచు

సహపంక్తిభోజనము చేయు.

“కలస వృష్టిసాత్యవలుఁ బంతి గుడు వంగ, యదువలాభిచంద్రుఁ డార గించె.” ఉ. హరి. 2.54.

“బహివడ ద్విజున కల్పపుఁ బాచితం బిడి, పసిడికి తా వాని బంతిఁ గుడిచి.” ఆము. 7.5.

బంతిలో పక్షపాతము

తగని దనుట.

ఒకే పంక్తిలో కూర్చున్న వారికి ఒక విధంగా పెట్టక పోవుట.

కమారీ శత. 51.

చూ. పంక్తిభేదము.

బంతి పొగించు

వరుస తీర్చి భోజనము పెట్టు.

“బంతి సాగించె భుక్తికాలాంతర మున.” కాశీ. 7.184.

“ముదటిబంతి సాగుతూ ఉంది.

కాసేపు ఉండండి. రెండో బంతిలో కూర్చుండు కాసి.” వా.

బంతులు సాగు

భోజనమునకు బంతులు దీరి

కూర్చుండు.

“పరమబుఘలు నృపులు వరుస బంతులు సాగన్.” కై. మి. 8.201.

2. పరంపరగా వ్యాపించు.

“చెక్కు పయి బంతుల్ సాగఁ దాటంకదీ, ప్తులు...” దశా. 2.364.

బంతెనగుండులు

బంతిలో భోజనానికి కూర్చు

న్నపుడు ఒకరిపై నొకరు

విసరుకొనుకబళములు.

“ఇన్ని యుండఁగఁ బంచి యిడుట నెచ్చెలితన, మనుచు బంతెనగుండు లాడు నొకఁడు.”

భాగ. 10. పూ. 496.

బందనగొను

జిగట కలది యగు.

“ఇందివరమరందంబుల బెందడిం బడి బందనగొను వలిమించు క్రొమ్మించు బొదు లీది యీది.” మను. 3.28.

బందపుదాటు

బందం వేసిన కాళ్లతో

దాటేదాటు.

“గవని వె న్నొరయ మి న్నవియ దట్టించుతోత్రధరు బందపుదాంటఁ దఱిమి తఱిమి.” ఆము. 2.24.

బందముత్రాడు

కవ్వపుత్రాడు.

“వాసుకికా, బందముత్రా దొనర్చి
హరి పాలసముద్రముఁ జిల్కుటల్.”
కృ. శకుం. 2.199.

బందము వేయ

బద్ధునిగా చేయు.
“నిన్నగా దట మొన్న సీరజోదరుఁడు,
బన్నపర్వచు బలి బందంబు వేసి.”
పండి. వాద. పా. 216.

బందాకోరుగా జేయు

బందీగా జేయు, బంధితునిగా
జేయు.
“వ్యాససం,దమఁడో యెంతటివాఁడు
పిఁ డనఁగ బందాకోరుగాఁ జేసెదన్.”
హంస. 2.38.

బందాటము

పట్టుదల.
“దొడ్డ బం దా ట ము నఁ గోక త్రోసి
కొనుచు.” కవిక. 4.95.

బందిక తైలు

బందీగా కొనగలవారు,
బంధించువారు.
కాశీ. 3.109.

బంది కట్టు

బందిపోటు చేయు.
“కన్నంబు వెట్టి తెక్కలిగొని యం
కంబు, పలువురతో నాడి బంది కట్టి.”
దశకు. 6.95.

బందిపోటు

దారి కొట్టి దోచుకొనుట.
శ. ర.

బందివాటు

నిర్బంధము.

“వనిత హుచ్చును బందివాటుల
మాత.” ద్వి. హరి. ఉ. 1.95 పం.

బందివెట్టు

బందిపోటు చేయు.
“దొంగలు బంది వెట్టంగ నూహించి.”
బస. పు. 2.382.

బందు కట్టు

1. గడ్డు కట్టు.
“బందుకట్టు దుఃఖములఁ బాపుదు
నని.” తాళ్ల. సం. 7.284.
2. మంత్రించి వశము చేసు
కొను.

“నన్నిటుల దూషింప, నిది యేల పరి
ధాన మిచ్చిరో వారు, బందుకట్టిరో
నిన్నుఁ బారుపెధికుని, యందుఁ జూ
పొపక యన్య లిట్లాడ, బోధించిరో.”
వర. రా. యు. పు. 149. పం. 7.

బందుకట్టుకొను

వశపఱచుకొను.
“అడైలు విడివేల్పు లమరగాం ద్ర
సురేంద్రు, కార్యకర్తల బందు కట్టి
కొనఁగ.” కవల. 3.9.

బందుబిన్ను

ఏర్పాటు. కట్టుదిట్టము.
“ఈమేను బందుబిన్ను మీ శాబాసు,
మేలు భళి యంచు మేచ్చి సొక్కు
చును.” మృ. వి. 2.63.

బందెకత్తె

దోపుమకత్తె.
“మదనసమ్మాహనమంత్రాధిదేవతల్,
పంచశలీముఖుబందెకత్తె, లు...”
భాగ. 6.445.

బందె గొను

నిరోధించు.

“అల్లి వెన్నాడి రాజశుభాంత
గణము, దోరకల బందె గొనియెంచు
మాటు లేక.” కవిక. 4.92.

బందెదొడ్డి

పశువుల చెఱు.

“చెఱువచే న్విడనాడి, బందెదొడ్డికి
జనుకోడె చందము.” రా. వి. 3.142.

బందెపసరము

బందెలో పడినపశువు.

“ఇందు నందు దిరుగుచు నెవ్వరి
వాడవు గాక, బందెపసరమ వైతివి.”

తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 86.

బందెల పడు

ఎవరి చేనిలోని కై నా పశు
వులు పోయినప్పుడు వానిని
బందెలదొడ్డిలో త్రోలడం
అలవాటు. యజమాని
యేదో యింత సుంక మిచ్చి.
దానిని విడిపించుకొని రా
వలసి యుండును. దానిపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“బందెల బడి పోయె బశుగణంబు.”
మను. 3.129.

బందెలపోతు

నిర్బంధము చేయువాడు.

“అచ్చి నాయెచుర బ్రహ్మకు బోవ
రాదు, పురిలోన బందెలపో తీతఁ
డనఁగ.” ద్వి. హరి. ఉ. 723 పం.

బందెలమారి

1. బందెలపోతు.

“ఆ, బందెలమారి చంద్రి భగ
భాగ్యము నోరక మానదండమా.”
చంద్ర. వి. 2.32.

2. చెడ్డవాడు.

“కూళ బందెలమారి, ముందటి పాపాలు
ముద్ద భగిడి.” హంస. 5.117.

బందెలు పట్టు

నిర్బంధించు.

“బందెలు సుట్టి యీరములు వట్టి పథం
బులు గొట్టి నిట్టయై.” భాగ. 6.107.

బందె వట్టు

బందీగా పట్టుకొను.

“భరత! మీ తల్లి పతి బందెవట్టి.”
భాస్క. ఆయో. 361.

బందెపోతు

ఎద్దువలె బలిసినశరీరం కల
వాడు.

బలిసిన ఎద్దు అని శ్రావ.

బకబక లాడు

వాగు.

గీర. గుర. 50.

బక్క చిక్కు

కృశించు.

“అది యటు లందె నీతను వనంత
బలాధ్యము బక్క చిక్కి యు, న్నది
యిది మాటురూపు వడి...”

శుక. 3.397.

బక్కటిల్లు

శుష్కించు.

“ఆ యెద్దు బక్కటిల్లి పోయింది.” వా.

బక్కనీళ్లు

నీరుమజ్జిగ.

కా. త. 90.

చూ. బక్కమజ్జిగ.

బక్కమజ్జిగ

నీళ్లు ఎక్కువగా చేర్చిన
మజ్జిగ.

చూ. బక్కనీళ్లు.

బగళ మగు

తొలగు.

“అవశరం బిష్పడ యగు నంతదాకను,
బగళ మై నిలుండు దిక్పాలవరులు.”
నృసిం. 1.80.

బగళము చేయు

తొలగించు.

“పాయఁ దొలఁగుఁ డం చుభయ
పాశ్వములక బగళంబు నేయు
చున్.”
నైష. 7.145.

బగ్గము పా డగు

మిక్కిలి పాడయి పోవు.

“చేతిక్రొపులు వైచి భీతిఁ జైపులు
జారె, బగ్గము పాడై తుపాకిమూక.”
రా. వి. 5.15.

బగ్గి పెట్టు

బుగ్గిలో కలుపు.

“ఏకకాపీనధారి యై యింటి కింటి.
కెక్కు సిగ్గును భయమును బగ్గి పెట్టి.”
శివధ. 5.60.

బగ్గి వాయు

బై సి మాలు.

“బగ్గి వాయని దిది బదు కల్లా.”

తాళ్ల. సం. 8.28.

బగ్గిసి

భవిష్యము.

నిరసనగా మాటలాడునప్పుడు

‘వాడి బగ్గిసికి ఇది కూడ

ఒకటి తక్కువా?’ అంటారు.

‘బగ్గిసి మాలు’ దీనిమీద

ఏర్పడినదే. బగ్గిసియే తరు

వాత బై సి అయినది.

“పిరి బగ్గిసికి మాటి గారవించిన
వారుండు, కాయసిద్ధి యొసంగునే కల్ల
గాక.”
శుక. 3.94.

బగ్గున మండు

ధ్వన్యనుకరణము.

“అకటా!, బగ్గున మండెడు నీకును,
సి గ్గించుక లేదు దొక్క జేనెండు
గాడే.”
శుక. 3.277.

బచ్చెనకవిత

పై పై మెఱుగుల కవి

త్వము, అంతస్సారము లేనిది.

“బచ్చెనకవితలు బాతి గావు ఎందు.”

తాళ్ల. సం. 7.260.

బచ్చెన పన్ను

రంగు వేయు.

బచ్చెన పనివారు కట్టితో

బొమ్మలు చేసి దానిమీద

రంగు వేయుదురు. తద్వారా
వచ్చినపలుకుబడి.

“వచ్చిన జూచి కీరము రువారము
మీఱ ముఖారణద్యుతుల్, బచ్చెన
పన్న నా నృపతి పాలికిఁ బోయెద
వేమె.” శుక. 2.97.

బచ్చెనరూపు పోకులు

పై పై వేషాలు.

“నీ తెఱఁ గ గాధరసాతలభంగి నీవు
స, న్నొలమునఁ బోవకుండి నినుఁ
బుచ్చెద బచ్చెనరూపుపోకులన్.”
భార. శాంతి. 4.51.

బచ్చెనరూపులు

పై పై మెఱుగులు.

అశాశ్వతములు.

తాళ్ల. సం. 5.24.

బచ్చెన వెట్టు

సిద్ధము చేయు

“బండియుఁ బాణకయు బచ్చెనవెట్టి,
బంతి నెల్లెడ నందిపడగలు గట్టి.”
బస. పు. 7.150పం.

బజారు కెక్కు

వీధి కెక్కు.

“ఈ పిల్లవల్ల మన సంసారం బజారు
కెక్కింది.” వా.

బజీతు సేయు

అవమానించు.

“బజీతు సేయంగ నగునె.”

ఆము. 5.51.

బటానబయలు

బట్టబయలు.

“కయ్యానకు గాల్ ద్రవ్యుచు,
గయ్యాతనంబు మీఱఁగా దగ్గఱి యా,
తొయ్యలి యూచక యూచక,
పయ్యెనకొంగును బటానబయలుగఁ
జేసెన్.” సారం. 3.16.

బటాబయలు

బట్టబయలు.

“అంకురిం, చినకినుకక బటాబయలు
సేయక నవ్వు.” సారంగ. 2.118.

బటువారు

ఒప్పారు.

“చక్కఁగా బటువారు సంజెడు
వచ్చెళ్లు, చెలఁగుమట్టియలపైఁ జిందు
లాడ.” వీధి. 12.

బట్ట ఎగుర వేశాడు

దివాలా తీశాడు.

చూ. బట్ట విదిలించేశాడు.

బట్ట కట్టు

బట్టలేల అగు.

“ప్రతిదిన కేశలుం ఛనవు రాయిడి
నెట్టన బట్ట కట్టి...” పాండు. 2.64.

బట్టకబయలు

బహిరంగంగా, అందఱికి

తెలియునట్లుగా.

“ఇట్టిపుడు, పడయునే శివుకృప బట్టక
బయలు.” బస. 1.22.

బట్టతడుపు వాన

కొద్ది చినుకులు.

“ఈ బట్టతడుపువానకే భయపడితే
ఎటా?” వా.

బట్టతలయు మ్రోకాలు ముడి

వెట్ట గల

అసంభవకార్యములను చేయ
గల.

ఏమైనా చేయగలవారు అను
పట్ల డెవయోగించే పలుకు
బడి.

“బట్టతలయు మ్రోకాలు ముడివెట్ట
..... నేర్పు గలిగి.” కుమా. 8.185.

“యా విచిత్ర కథలవల దీని కొనర నే
గతిని బట్టతలలు కాళ్లు ముఖ పెట్ట
గలదొ కాని.” కళా. 6.78.

“వాడు బట్టతలలకూ మోకాళ్ళకూ
ముడి వేయ గలడు.” వా.

బట్టబయట నిడు

బయలుపఱచు.

“పల్లెత్తులు బట్ట పైట నిడ నోపుచు
వాతెట నీనె గట్టఁగా...”

శుక. 1.514.

బట్టబయటి యీత

వ్యర్థము, అసాధ్యము.

తాళ్ల. సం. 12.75.

బట్టబయలు గావించు

బహిరంగము చేయు.

“ఈ గుట్టు బట్టబయలు గావించినం
బాపంబు ప్రాపించుఁ గావున విజనాంత
రంబున నుపాయంబున...”

శుక. 3.236.

బట్టమేక

ఒక రకమైన పక్షి. శ. గ.

బట్టలు పెట్ట

బట్టలు కానుకగా ఇచ్చు.

“దీపావళికి అమ్మాయిని, అల్లుడిని
పిలిచి బట్టలు పెట్టా లనుకొంటు
న్నాను.” వా.

బట్ట విదిలించు

దివాలా తీయు.

“వాడు నలుగు రప్పులవాళ్లూ చుట్టు
కునేసరికి బట్ట విదిలించేశాడు.” వా.

బట్టినగోల

ఎత్తనగోల.

“తనరు గొణ్యధారదండాఖ్య యెత్త
న, గోల నా బట్టినగోల నాఁగ.”

అం. భా. 2.267.

బట్టువాడు

స్తోత్రములు చేసే బట్టాజు.

“వేడుబట్టువాని వినయంబు లధి
కంబు.” వేమన. 3.153.

బడగొండ

కొండవలె పెద్ద ఆకారము
కలిగి నీళ్ళతో కూడిన
మేఘము.

శ. ర.

బడ బడ

1. రాళ్లు మొదలగు నవి
సడటయందలి ధ్వన్యనుకర
ణము.

“పిడుగులు చుఱుములుఁ జేర్చువేగమున,
బడబడ వడగండ్లు వడియె నెలెడల.”
ద్వి. హరి. పూ. 2148 పం.

2. మాటలాడుటయం దగు
ధ్వన్యనుకరణము.

“వాడు బడబడా వాగుతున్నాడు.” వా.

బడబాకి

మిక్కిలి పెద్ద దైనది.

“నెఱసినకురులును నిడుదకోలును,
బజి పెనకడుపును బడబాకినోరు.”

రం. రా. ఆర. 190 పా. 27 పం.

బడబాగ్ని పిడికిట నాడియు

అసాధ్యకార్యము చేయు.

బడలికలు వాయు

శ్రమ తీర్చుకొను, సేద తీర్చు
కొను.

“అస్మద్భ్రహంబు పావనము చేసి,
బడలికలు వాసి చను మిన్న బ్రాహ్మ
ణుండు.” కుమా. 247.

బడలువడు

అలసి పోవు, శ్రమ చెందు.

“గుఱింబుల కుఱికి బడలువడ నఱియుఱి
విఱిసిన నోరవోయిన, మరియం జెరివి
యవలీలం గాలుబలంబులపై బడి
చక్కం. జేయుచు.”

భార. భీష్మ. 2.71.

“వేదండకాండంబులు తండతండంబు
లై సయిం బడం బడలువడం గనుపు
కొట్టినయప్పట్టున.” జైమి. 2.75.

“మడిసియే కొమ్మలు బడలువడెనొ.”

విప్ర. 8.67.

“బెడిదంపులదూపుల భీక రాగురుల,
బడలువడం గ దెప్పరము చూపు
టయు.”

వర. రా. యు. పు. 3148 పం. 3.

బడలు వాపు

చంపు.

“లాచి గవిం జొచ్చి యచ్చభలముల
గముల, బడలు వాపక యున్న నీబంటం
గాను.” వేం. పంచ. 2.194.

బడవ వడు

దాసు డగు.

బడవవాటు

దాస్యము.

బడవా

తార్పుడుకాడు—(కత్తె)

“మద్య పాయలతోడ మచ్చిక
కా రాదు, బడవాల గొప్పగాఁ బట్ట
రాదు.” వేణు. 52.

బడావగల జూచు

పగలబడి చూచు, విఱగబడి
చూచు.

“వచ్చి మదికి మెచ్చు వచ్చు నచ్చెలి
బడా, పగలఁ జూచి వింత పదము
వాడి.” శుక. 1.516.

బడికి వేయు

చర్మమును పదును పెట్టు.

“బడికి వ్రేయఁగ నెండఁ బఱచిన
తోళ్లు.” గార. హరి. ద్వి. 1572.

బడికొను

1. అనుసరించు.

“పెద్దలను బడికొని నడవడం ఎప్పుడూ
మంచిది.” వా.

2. పోలు

“తండ్రిని బడికొనేకూతురు అదృష్ట
వంతురాలవుతుం డంటారు.” వా.

బడికొల్లి

పోలికనుబట్టి.

“తల్లి బడికొల్లి చెట్టుంచు నుల్లంబు,
లాడుదురు నిన్నుఁ గూర్చి నన్నవార
హంబు.” కాశీ. 4. 96.

బడికోడి

ఒక రకమైన భక్ష్యం.

పెద్దజాతి కోడి అని

ప్రాశ్.

బడికోలు

పోలిక, నామ్యము.

“నా, చెప్పి చీర దైతల చెందు దలి
బడికోలో చెట్టాటయే కామహిణి.”

ఆము. 5.132.

బడిగల్లు వడు

తాతిబోనులో పడు.

“చింత యెఱుంగక యేగుదెంచితిఁ
గొలుకువర, బోవ బడిగల్లు వడియెనో
పాలఁతి యనియె.” కళా. 3.105.

బడితపాతము

దెబ్బలు తిని నేర్చుకొన్న

విద్య. గట్టిగా నేర్చుకొన్న

విద్య అనుట.

“బడితపాతము దొంగపదరు అన్ని
యును.”

గా. పాఠ. ద్వితీ. పం. 877.

బడితపూజ

దేహశుద్ధి.

కా. త. 199.

బడితపూజ చేయు

తన్ను.

“మళ్ళీ ఆ ఊళ్లో ఆడుగు పెట్టాడంటే
బడికో బడితపూజ చేసి పంపిస్తారు.”

వా.

బడి త్రిప్పు

1. మరణశిక్ష విధింప బడిన

వానిని ఉరికంబం మీది

కెక్కించడానికి పూర్వం పుర

వీధుల్లో ఊరేగిస్తారు. అలా

త్రిప్పడమే బడి త్రిప్పడం.

2. దిగ దుడుచు, దృష్టి

తీయు.

“డాసి తెలిజేసుమాఁకుటఁ గేసరాన్న,

పుంజ మప్పుడు బడి ద్రిప్పి పోసె

నొకతె.” చమ. 2.

బడిపనులు

చెప్పినపనులు, సేవకావృత్తి.

“పరిచర్యలును బడిపనులు సేయు
చును.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట 135.

బడిపిల్లని చేయు

శిష్యునిగా చేయు.

“...పుష్పకోదండునికిం, బడిపిల్లనిగాఁ
జేసిరి.” బుద్ధ. 2.104.

బడిపెద్ద

1. ఉపాధ్యాయులకు సహా

యంగా ఉండే విద్యార్థినాయ

కుడు-ఇంగ్లీషులో మానీటరు.

2. బడి యజమానుడు.

బడిబడి జుట్టు

గిరగిర తిరుగు.

“వెడలి పురంబునం గలుగువీధుల

వీధుల సాధయూధముల్, బడిబడిఁ

జుట్టి యా శునకభామఁ గనుంగొని...”

శుక. 2.34.

బడిబడిని

వెంబడిని.

“బడిబడిని వెంటఁ బడువారలకుఁ,

జోల ల్వాడిరి.” సారం. 1.40.

బడి బడి వచ్చు

మీద మీద వెంట వెంటనే
వచ్చు.

“అదే, బడి బడి వచ్చేదరు వేగ పని
విను మనినన్.” ఉ. హరి. 1.55.

మీద మీద మనిషిని పంపు
తున్నాడు అనడం అలవాటు.

‘వాడు డబ్బుకోస మని పొద్దు
న్నంచీ మనిషిమీద మనిషిని
పంపుతున్నాడు.’ ‘ఏ దైనా
అత్యవసర మైనపని ఉన్న
ప్పుడు మనిషిమీద మనిషిని
పంపడం అలవాటు.’

బడిమి పోయు

చుట్టూరా పోయు.

“పొలంతో కెందమ్మిరేకులు పోయ్యడు
బడిమిగను.” తాళ్ల. సం. 12.851.

బడియ బ్రతు

చిన్న చిన్న మొద్దులు.

జం.

బడియోగిరము

కొంచెముగా పెట్టిన అన్నము.

బడివాటు

చిన్న దెబ్బ.

బడివాటుజ్వరము

కొద్దిగా తగిలినజ్వరము.

బడి వాయక

పని చేయక.

“పడతి నప్పటి నీదు పాదాలు గుద్దు
మంటాను, బడివాయ కింటిలోనఁ బవ్వ
ళించెవు.” తాళ్ల. సం. 3.95.

బడివారడి

1. తలపన్ను.

ప్రతి ఒక్కరిమీదా విధించిన
పన్ను.

2. రెంటికి కల భేదము.

బడివేటు

చూ. బడివాటు.

బడిసిపాటు

తీసికట్టు.

దిగదుడు పైనది అని సూ.ని.

“బ్రహ్మలోకంబు కాళికి బడిసిపాటు.”

కాళి. 7.150.

బడిసి వైచు

దిగదుడుచు.

“పచ్చికపవర మందంద బడిసి వైచి.”

క్రీడా. పు. 98.

బడుగుదేవర

బడుగుల దేవర.

“బడుగుదేవర యర్థపతివంద్యుఁ డనుచు,

జయ వెట్టుఁ డిటు గూడ సాఁ తెల్ల

ననుచు.” పండి. పర్వ. 291 పా.

బడెగండ్లు

పెద్ద కలుగులు.

“బడెగండ్లె నొంటిమైఁ బడిన విఘ్నేశ

వా, హము లయ్యె హరిదంతహస్తి

పతులు.” పాండు. 5.128.

బడే

పెద్ద.

‘బడే సాయబుజోస్యులూ!

తొలి యేకాదశి యెప్పుడు?
అని సామెత.

బతికితిమి

మన మా ఆపద తప్పించు
కొంటిమి అనే రక మైనభా
వాన్ని తెలిపేపలుకుబడి.

“మనము చేసినసుకృతసంపద నతండు,
వినక పోయిన బ్రతికితిమి.”

నిరం. 4.20.

“వా డా విషయం వినక పోబట్టి బతికి
పోయాం. లేకపోతే యే మైనా
ఉందా?” వా.

బతికి బట్ట కట్టు

హాయిగా జీవించు.

ఇది వ్యతిరేకార్థం లో నే
ఉపయోగించడం అలవాటు.

“వా డేం బతికి బట్ట కట్ట బోతాడా
యేమి?” వా.

బతికే బావే యిల్లు

నిండిన యిల్లు.

వాడుకలో ‘వాడికి బతికే
వాడే బావే వాడా?’

‘ఆ పిల్ల బతికే బావేదిగా
కనబడ లేదు’ మొదలయిన
చోట్ల బతుకు బాలు జంట
పదంగా కనబడుతుంది.

“బ్రతుకు బావెడు నింటఁ బరకురాము
హస్తము.” హంస. 5.109.

బదలాయించు

ఉద్యోగులను ఒకచోటనుండి
మరియొకచోటికి మార్చు.

ఒక దానికి మారుగా ఇం
కొకటి యిచ్చు.

బద్దపరి

పేముతో అల్లిన కేడెము.

శ.ర.

బద్దపరికి

పలుచనిబిళ్ల.

ఆం. భా. 3.32.

బద్దలవారు

వేత్రధారులు.

“హెచ్చినసంభ్రమంబున ననేకులు
బద్దలవార లెక్కడకా, వచ్చియొ
మోది రా కొలువువారిఁ గకాపిక లె
చన న్వడిన్.” కళా. 2.70.

బద్దుకొను

లేని పోనివి కల్పించి చెప్పు.

“సుద్దు లొక కొన్ని లేనివి బద్దు
కొనుచు.” బహు. 5.97.

బద్దులపుట్టిక

అబద్ధాలపుట్ట.

“పైనపుడట్టి గట్టుకొని బద్దులపుట్టిక
వెంట రా.” రా. వి. 2.59.

బన్నపడు

అవమానము చెందు.

“తక్కుగల యింతిగముల నాదస్య
లడరి, పట్టుకొని యేచి పి డెల్ల బన్న
పడఁగ.” భార. మాస. 188.

బన్నము లాడు

దూషించు, అవమానకరంగా
మాటలాడు.

“నిచారము లేక సుశేషరాగులన్,
బన్నము లాడి నీవఁ గని పక్షము
పల్కెడుఁ గాక...”

కుమా. 2.34.

బన్నసరము

పలురకము లయిన మణులు
గుచ్చినహారము.

“దాది యటు పెట్టి పసుపాడఁ దలఁగి
చనుడు, బరణి మాకుట నెలకొన్న
బన్నసరము.” పాండు. 4.231.

బన్నసరి

చూ. బన్నసరము.

“విరుల నన్నగు బన్నసరులఁ జెన్నగు
మిన్న, వలుఁదగుబ్బలఁ గ్రాఁగి తొలఁగ
నేలే.” చంద్రా. 4.159.

బమిపుర్వు

తుమ్మెద.

“బరితేనెత్రావుడు మరునలె బమి
పుర్వు.” సాం. ని. తీర్థ. 79.

బమ్మకట్టు

బ్రహ్మాస్త్రబంధము.

“కడఁకఁ బ్రాంతమినుకు నుడుపులు
గొడఁగినఁ, గడిఁది మీఱ బమ్మకట్టు
పీడె.” ఆచ్చ. రా. సుం. 170.

బమ్మ కైన పుట్టు రిమ్మతెగులు

ఎలాంటివారి కైనా సందు
చిక్కితే దురభిప్రాయం కల
గక మానదు అనుట.

“ఆ స్థానం అటువంటిది. అక్కడికి
పోయినవా డంతా లంచగొండి కావల
సిందే. బమ్మ కైన పుట్టు రిమ్మతెగులు
అన్నారు.” వా.

బమ్మచారి

బ్రహ్మచారి.

“పా మృశిక బోయి యొక చిన్న
బమ్మచారి, చేత గిన్నియఁ బుత్తెంచె.”
వైజ. 4.89.

బమ్మరపడు

దిగ్భ్రమ చెందు.

“అమ్మహాభ్యుని విని యామందవారు,
బమ్మరపడి లేచి పరికించి చూడ.”
ద్వి. భాగ. 1.10 పా.

బమ్మర వోవు

“మిమ్ముఁ గోతులు పట్టి మెదచిన
మీరు, బమ్మర వోవుచుఁ బటలెంచి
నారు.”

రం. రా. యు. 328 పా. 14 పం.

బమ్మరాకాసి

బ్రహ్మరాక్షసి.

“బమ్మరాకాసులభంగినిఁ జెట్టెక్కి,
పదరుచు నున్నట్టిబర్హిణములు.”
రసిక. 3.174.

బమ్మెతకత్తె

భ్రమ కలిగించునది.

“బొమ్మలపంపట్లు బోతప్రామిండ్లు,
బమ్మెతకత్తెలు నమ్మనిబోంట్లు.”
పండితా. పురా. 343 పా.

బమ్మెర గొను

చూ. బమ్మెర పోవు.

బమ్మెర గొల్పు

భ్రమపెట్టు, మోసపుచ్చు.

“.....మమ్మును లక్ష్యము నేయక,
బమ్మెర గొల్పెద వటంచు వారలు
పల్కెన్.” పార్వ. 4.163.

బమ్మెర పోవు

బిత్తర పోవు.

“జలరుహ నాభుఁ డార్చి...నొంచె....
బలవదరాతియోధులను బమ్మెర పోయి
కలంగి పాఱఁగఁక.”

భాగ. స్క. 10. ఉ. 405.

బయకొడు

సంగీతవిద్వాంసుడు.

“బయకాటు లొనర్చినట్టిప్రా, వేశిక
మంగళధ్రువలు వీనుల కింపుగఁ బాడి
రంగనల్.”

నైష. 7.146.

బయకొరము

సంగీతము.

“కెన్నెరమెట్ల బంతి సం, గాతపు సన్న
బంతి బయకొరపుఁ గన్నడగొళ
పంతుకా...”

పెద్దన చాటువు.

బయకొరి

సంగీతము పాడువాడు.

“సొగసు బయకొరి జాణను జూచి
దగ్గి.”

హంస. 5.169.

బయట పడు

గుప్తముగా నుండవలసినది

బయటికి తెలిసి పోవు.

“వా డెంత దాచుకొన్నా ఆ స్థికంఠే
అప్పు ఎక్కువగా ఉం దని బయటపడి
పోయింది.”

వా.

“వాడు ఆమాట అని బయటపడి
పోయినాడు.”

వా.

బయట పెట్టు

రహస్యమును బహిర్గతము
చేయు.

“అట్టివి బెట్టఁ బెట్టఁగా, మునులకు
మాకు కలఁకె.”

నిరం. 4.84.

“స్నేహంగా ఉన్నతరువాత ఎన్నెన్నో
అనుకుంటాము. అవన్నీ బయటపెట్ట
వచ్చునా?”

వా.

బయటికి పొక్కు

ఇతరులకు తెలియు.

“ఆ విషయం బయటికి పొక్కు నీయకు.
నీకు పుణ్య ముంటుంది.”

వా.

బయల నెత్తినదివ్వె

పరోపకారార్థ మైనది.

ఆకాశమున కెత్తినదీపము.

అనగా లోకమును ప్రకా

శింప జేయునది.

“ప్రతిదేవతలు నన్ను బయల నెత్తిన
దివ్వె, యజ్ఞచేలిమానిక మనుట
దప్పె.”

ఉ. హరి. 5.92.

బయలిదీపములు

అశాశ్వతములు, క్షణభం

గురములు - బయట దీపం

పెడితే చాటు లేక గాలి

కెప్పుడో గుప్పున ఆరి

పోతాయి గనుక.....

పండితా. ఖ్వితీ. పర్వ. పుట. 418.

బయ లీదించు

1. నడుమంతరాన వదలి

పెట్టు.

“ఉడురాజవదన ని స్తుడికించినట్టి,
ఘనుఁ డల్లమవిభుండె కాని కాఁ
డొరుఁడు.”

ప్రభులిం. 7.55.

2. పట్టియాసలు కల్పించు.

“నన్ను, నిప్పుడును బయ లీదించె
దిదియకాదె.”

ప్రభా. 5.124.

బయలుదామర

మెట్టతామర.

“బయలుదామరల గీ డ్పలు చు పాదములు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 805.

బయలుదేలు

గృహదులనుండి వెలువడు.

“బయలుదేతినసుతుడు లోపలను రతియుఁ, గాని యన్యులు లేరై ఖచరపతికి.” దశా. 2.51.

బయలుద్రొక్కు

వెల్లడి యగు.

“ప్రబలశాహంతర ద్రధిమఁ గాతిన్యంబు, బయలుద్రొక్కఁగఁ గులపర్వతములు.” కకు. 3.21.

బయలు పందిలి వెట్టు

అసాధ్యమునకై యుంకించు.

“బయలుపందిలి వెట్టి పరఁగఁ జితముగలిగె.” తాళ్ళ. సం. 5.71.

బయలుపడు

ప్రకట మగు.

“సేనఁ, బ్రాలు చల్లరి వేడుకల్ బయలుపడఁగ.” నీలా. 3.52.

బయలుమాటలు

వ్యర్థాలాపములు.

“భక్తవత్సల! నిన్నుఁ బరికింపఁ దరమె, భక్తియోగము దక్క బయలుమాటలకు.”

రం. రా. బాల. 17 పా. 20 పం.

బయలు ముట్టు

బయల్పడు.

భాస్కర. 45.

బయలు మెఱయు

వ్యాపించు.

“విరులు వుచ్చిన నైన వెలది పెన్నెఱి తావఁ, బాయని జవ్వాది బయలు మెఱయ.” ఉ. హరి. 1.57.

బయలు వన్నినయురులు

చుట్టూ చుట్టుకొన్న యురులు.

“చిత్రవికారములు నిగుడుచు బయలు, వన్నినయట్టి యురులు.”

తాళ్ళ. సం. 6.203.

బయలు వాకు

వ్యర్థప్రయత్నము చేయు.

“భావించ లేరెవ్వరును బయలు వాకేరు గాని.” తాళ్ళ. సం. 6.200.

బయలు వెడలించు

నిర్గమింప జేయు.

బయలు వోవు

బయలుపడు.

“ఒనరంగ లోలోన నొసఁగి నిన్నొక్క, పనిఁ బంప వేడెద బయలు వోకుండ.”

నవ. 3.142 పా. 15 పం.

బయ లెక్కు

ప్రకట మగు, వెల్లడి యగు.

“వెలుపల చూపులా కలిగినమీ లెల్ల, బయలెక్కుఁ గా కని బకకులంబు.” కకు. 2.78.

బయల్పడక

కనిపించక, చాటుగా అనుట.

“ధాత్రీవరుఁ డుండె..., నిజాకృతి బయల్పడకుండఁగ...” నైష. 3.93,

బయల్వట్టు

పాటిపోవు.

“పట్టు గానక బయల్వట్టి రాదిత్యులు.”
ఉ. రా. 1.285.

బయల్వెడలు

బయలుదేరు.

“వింధ్యభూధరమును బయల్వెడలి
యచట.” వాల్మీ. 2.65.

బయిసి

ప్రతీష్ఠ.

నేటి వాడుకలోనూ ఉంది.

‘వాడు బయిసి మాలిన
వాడు-’ అన్న వ్యతిరేకార్థం
లోనే వాడుక.

“మాబోటి భక్తులకునికియు నులికి, నీ
బయిసియ కాదె నిఖిలోపకార.”
బస. 5.134.

బయిసి మాలు

మర్యాద తప్ప.

“మగువలమాత్రకం బయిసి మాలిన
నేరికి జెప్పికొందుము.”
పరమ. 4.110.

బరాబరి చేయు

1. విచ్చిన్నము చేయు.

“మొదల గామక్రోధముల బరాబరి
చేసి, సత్యవాఙ్మయమంబు సంగ్ర
హించి.” పాండు. 2.8.

2. రాజులు మొదలయిన
వాడు నడచునప్పుడు కంచు
కులు ముందుండి చుట్టు మూ
గినవారిని దారి తొలగిస్తారు.

దానినే బరాబరి చేయడం
అంటారు.

“మరుని ముందట బరాబరి నేయు
కంచుకి, కలముచేతుల వెండిగుజ
లనంగ.” పారి. 2.39.

“శతమన్యుడు సందడి వో బరాబరుల్,
నేయగ.” పారి. 3.10.

“నూరెల వేత్రహస్తులు బరాబరి నేయ
.....” విప్ర. 5.10.
చూ. బరాబరులు నేయు.

బరికట్టె

దరిద్రుడు.

ఆం. భా. 3.14.

బరికాడు

మావటివాడు

శ. ర.

“నా, రదుఁ డార్వన్ బరికాఁడు నిర్భ
యతఁ జేరం జూచినం బిట్టును, నృద
శుండాలములీల.” నిర్వ. 7.55.

బరికాయ

కొంటె.

ఆం. భా. 3.12.

బరిగాయపోటు

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

హంస. 3.146.

బరిగాళ్లు

వట్టికాళ్లు.

“పసిఁడి సమ్మొలిగలు లేక పాద
మిడఁగ, భరము పడురాజు బరిగాళ్లఁ
బటవ సాఁగె.” నిరం. 4.67.

బరి గీయు

కయ్యమునకు సిద్ధపడు.

కొట్లాటలో మధ్యలో గీత

గీసి అటువా రిటు వచ్చినా,
ఇటువా రటు పోయినా
పోరాట మారంభించుటపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“వాడు బరి గీసి నిలబడ్డాడు.” వా.

బరిగొను

చుట్టుకొను.

ఆం. భా. 3.117.

బరిగోల

ఈటెవంటి ఆయుధము.

“కామ బరిగోల.” క్రీడా. పు. 22.

బరిజోగి

పాములవాడు.

“బరిజోగులు పెట్టెల నిడి, తరుణు
లొలుచుకొండ్రు మణులు తల తల
వారిన్.” జైమి. 7.82.

బరి తప్పు

హద్దు మీఱు.

బరి అనగా గీత. కొన్ని ఆట
లలో గీత గీయడం. ఆగీతను
అందులోనివారు దాట గూడ
దన్న నియమం ఉండడం
ఈ పలుకుబడికి మూలం.
కొట్లాడునప్పుడు కూడా
మధ్యలో గీత గీసి దాన్ని
దాటి వస్తే తల పగుల గొడ
తాను అనడం కూడా
ఉన్నది.

“బరితప్పి తప్పుచేతలం, బారలక—”

నిరం. 3.32.

బరి దెగు

హద్దు మీఱు.

ఆం. భా. 3.25.

“వాడు మరీ బరిచెసి వ్యవహరిస్తున్నాడు.
బాగుపడేచూచన లేని అవుపడడం
లేదు.” వా.

బరిహోటు

ఒక రకమైన మల్ల బంధం.

బరి విడుచు

ఉసికొల్పు.

“శయం, కరము లగుజేటకుక్కల, బరి
విడిచిన నవి వధించె బహుమృగ
తతులక.” శుశ్రు. 2.20.

బరి వెడలు

యుద్ధానికి బయలు దేరు.

తెగించి దండెత్తు.

“పడఁతులు....., విటజనంబులపై
బరి వెడలునట్లు, కొలను వెడలిరి జల
కేళివలనఁ దనిసి.” శుమా. 9.91.

బరివోవ విడుచు

స్వేచ్ఛగా వదలు.

“బరివోవఁగ విడిచినట్టిబ్రహ్మకు జేజే.”
క్రీడా. పు. 55.

బరు వనక

కప్ప మని యెంచక.

“బరు వన కింతులన్ దనకుఁ బబ్బరఁ
గూర్చుట భోగవాంఛ గాక.”
మను. 6.80.

బరువు పడు

బరు వెక్కు.

“భారంబు భరియింప బరువు పడదీ
వోలె.” కాశీ. 1.181.

బరుసడ్డసరము

ఒక రకమైన అడ్డసరము.

బటబట

ఈడ్చుటయందలి ధ్వన్యను
కరణము.

“వాణ్ణి బటబటా యీడ్చుకొని రారా.
నాలుగు దవడమీద వాయిస్తాను.”

వా.

బటిపోవు

హద్దు మీఱు.

“కుటుబోడముండరత్నము, బటివోవఁగ
విడిచినట్టిబ్రహ్మకు జేజే.”

క్రీడా. 168.

బలంపీట

బల్ల.

కాశీయా. 134.

బలకొట్టు

ఆలాపనము చేయు.

శ. ర.

బలకొను

అతిశయించు.

“బలకొని మఱి వానికంటెఁ బాద
ద్యయమున్.” భాగ. 3.967.

బలబల వేగు

బల్లన తెల్లవాలు.

“అంతలో, బలబల వేగ వచ్చినఁ బ్రభా
వతి కేళిగృహంబుఁ జేరి...”

శుక. 3.502.

బలము చేయు

అతిశయింప జేయు.

“రాగి దేరెడు చొకారపుసీలిచలడం,
బుల డంబు చీకట్ల బలము సేయ.”

సారంగ. 3.28.

బలవంతపు బ్రాహ్మణార్థం

బలవంత మాఘున్నానం
వంటిది.

“బలవంతపు బ్రాహ్మణార్థవైఖరి మీ
కున్.” పాణి. 6.16.

బలవత్సన్యాసము

బలవంత మాఘున్నానం
వంటిది.

“బలవత్సన్యాస మన్నట్లు ని, యృర మా
జవ్వనమందుఁ గాంతలకు నెట్టుల్
గూడు వైరాగ్య...” పాణి. 4.125.

బలసికొను

చుట్టుకొను.

“విక్రమాటోపంబునఁ గోట బలసికొను
టయన్.” కళా. 8.73.

బలదూరు

దిగదుడుపు, (హిం) బలా
దూర్.

“తమ్మికంటి బలంబుతోఁ గంటు బలా
దూరని యెంచక.” ప్రబంధ. 788.

బలిపీఠము ముట్టు

సాతాళ మంటు.

“విష్ణుపదముక బలిపీఠము ముట్టు
నేటికిన్.” విజయ. 1.70.

బలి పెట్టు

బలి యిచ్చు.

“జనుదగ్గి దురాగ్రహదుర్గమం బలిపెట్టు
విధంబున నెట్టుకేలకు.”

దశా. 6.85.

బలిమికాడు

బలవంతుడు.

బలిమికొను

బలాత్కరించు.

బలిమికోలు

బలాత్కారము.

“బలిమికోలున నవ్వు దళుకొత్తినను
మొగం, వెల్లె దా నైనది వెల్లె
దనము.” హరి. ఉ. 7.159.

బలిమి చెడు

క్షీణించు.

“కఫ, ప్రముఖదోషయై బలిమి
చెడిన.” ఆము. 4.230.

బలిమి చేయు

బలాత్కరించు.

“పరకాంతలను బట్టి బలిమి జేసె
నా!”

పర. రా. ఆయో. పు. 532. పం. 6.

బలిమిజులుములు

బలాత్కారము.

“వరుకడకు బలిమిజులుములు, మెఱ
యగగ గొని తెచ్చి...”

రాధి. 1.110.

బలిమితో పెండ్లి

బలవంత మాఘస్నానం
వంటిది.

వేంకటేశ. 67.

బలిమి విందు బెట్టి పగ గొన్న

చందము

మంచి చేసి ద్వేషము సంపా

దించుకొనుపట్ల ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

“అదు ముదు మీటి యాడది మగఁ
డంచుఁ, నూడి మాడి యాడఁ జూడఁ
దలఁచి, బలిమి విందుఁ బెట్టి పగ గొన్న
చందానఁ, పెండ్లి చేసి నేనె జేల
నైతి.” రాధి. 3 ఆ.

బలివారు

చంపు.

“మీ రీ, కొండికపాపని బలివా, రుం
డని సెల వొనగఁ గింకరులు రభస
మునకా” జై. భా. 8.40.

బలి వెట్టు

బలి చేయు.

“బలి వెట్టి కొలువ వారలకోరుకు
లాసంగు, నటు గాక నొక వెలయాలి
నంపి.” శుక. 2.66.

బలుపారు

అతిశయించు.

“అనిలసుతుండు పూన్ని బలుపారఁగఁ
గొండొక దీర్చె”

భార. శల్క. 1.54.

బలుపు చూపు

బలియు.

“బలుపు చూపె నదేమొ యలఁతిన
డుము.” దశా. 7. 114.

బలు పెక్కు

అతిశయించు.

“తెలు పెక్కు దిశలు వెన్నెల, బలు
పెక్కుఁ జకోరికలకుఁ బండువు
లయ్యెకా.” రుక్మా. 4.132.

బలువిడి గొను

అతిశయించు, అధిక మగు.

“బలువిడి గొని జాటు బాహ్మదక
మల.” క. సం. 5.588.

బలుసాకు తిని బ్రతుకు

ఏదో ఒక విధంగా జీవించు.

‘ఊపిరి ఉంటే ఉప్పుమ్మకొని

తినవచ్చును’ అన్నట్లే ఉన్న

‘బతికి ఉంటే బలుసాకు తిని

బ్రతుక వచ్చును’ అన్న

సామెతలోని భాగం.

“పులివాత తప్పి పోయిన, దలి
దండ్రుల నొల బంధుతతి నే నొల్క,
హలపాణిపుత్రి నొల్క, బలుసా
కొకయింత వెక్కిరి ప్రతికెడ నను
చుక.” శశి. (ఆప్స.) 3.53.

బల్లకట్టు

వెడల్పుగా ఉండే అడుగు గల
పడవ.

శ. ర. శ్రావణ.

బల్లకూర్పు

బల్లలను దగ్గరగా చేర్చి

మేకులు మొదలయిన వానిచే

బిగించుట.

బల్లకోల

బల్లము.

రూ. బల్లకోల.

బల్లాడదట్టి

ఒక రకమైన కాసె.

శ. ర. శ్రావణ.

బల్లికట్టు

ఒక రకమైన ఆయుధము.

బల్లియు చౌక నేయు

ప్రతివాఁడీ చులకన అయితి

ననుపట్టున ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

‘కుక్క కూడా పలకరింపదు’

వగైరాలలో ఈ రీతి భావ

భారణి కాన వస్తుంది.

“ఇల్లెల నుండ నింటం, బల్లియు నను
జొక నేయుపలుకులు వినరే.”

శుక. 2.116.

చూ. కుక్కకు కూడా అలు సయ్యాను.

బల్లెకోల

చూ. బల్లకోల.

బల్లెము దూరనిపాటి దట్టము

అతి చిక్కని దనుట.

కాశీయా. 52.

బవర మిచ్చు

యుధము చేయు.

“పంత మడిగి మగుడ బవర మిచ్చుట
యొప్ప.” ఉ. హరి. 5.268.

బవరి చుట్టు

గుండ్రంగా తిరుగు.

“బవరి చుట్టినయట్టి భ్రమరాళికరణి”

ద్వి. పరమ. 4.280.

రూ. బవరి చుట్టు.

బవిరిగడ్డము

నరసినగడ్డము.

“బవిరిగడ్డంబు సాగను లేర్పడంగ
దువ్వె.” రాజశే. 2.113.

బవిరి చుట్టు

ప్రదక్షిణించు.

“సురగిరిచుట్టునుం బవిరి చుట్టెద వెల
డినేక!” బస. 2.139.

రూ. బవిరి చుట్టు.

బవిరి తిరుగు

చుట్టు గుండ్రముగా తిరుగు.
“చెవుల తొడవులరుచులు గటముల
నటనములు సూప బవిరి తిరిగి యొడి
యుచు.” భాగ. 8.396.

బవిరి తీర్పు

వ్యాపింప జేయు.
“పైపై గుబాళించు మై పూత భుగ
భుగల్, పల్లవాళికి బవిరి తీర్పు.”
ఘటికా. 2. 213.

బవిరి దిద్దు

గుండ్రముగా దిద్దు.
“ఎంత గడ్డం బైన నింతలే దొసపరి,
తీరుగా బవిరి దిద్దింప వచ్చు.”
రా. మా. 2.110.

బసవెద్దు

గంగిరెద్దు.
స్తబుడు అన్నఅర్థంలో ఇది
సాధారణంగా ప్రయుక్త
మకాతుంది.
“అసమసుఖంబుగఁ గైకొను, బసవె
ద్దుగుమగఁడు మండిపడుఁ గుసుమాంగీ!”
కుక. 1.530.

బహి పెట్టు

వెలి వేయు.
“వాని దుశ్చేష్టితంబు లెఱింగి బ్రాహ్మ
ణులు వానిని బహి వెట్టి...”
శివ. 4.18.
రూ. బహిపెట్టు.

బహి యొనర్చు

వెలి వేయు.
“ఆత్మజు లెఱింగి న నాదరింపరు
మాచి, బంచవు లెఱింగిన బహి
యొనర్చు” భాగ. 10. పూ. 9.78.

బహివడు

వెలి వేయబడు.
“బహి వడ్డద్విజాన కల్ప పుర బాచితం
బిడి.” అము. 6. 69.

బహి వెట్టు

వెలి వేయు.
“బహి వెట్టినతనియన్న.....”
భార. కాం. 1. 322.
రూ. బహిపెట్టు.

బహుచుంబకుడు

స్త్రీలోలుడు.
“మచ్చిక కల్లనా? మఱి యెల్ల నీవు,
పక్షపాతివి నీవు బహుచుంబకుడవు.”
ద్విప. మధు. 36.

బహిఃప్రాణము

ప్రాణతుల్యము.
ప్రాణములోననే ఉంటుంది.
బయట ఉన్న ప్రాణమువంటి
దనుట.
“హరి బహిఃప్రాణంబ వగుట నేఁ
డెఱుంగంగ, వచ్చె.” పారి. 1.58.

బా గగు

బిప్పు.
“వయసువాడును మిగుల బా గయిన
వాడు” సారంగ. 2.9.

బాగు చేయు

చక్కబరుచు,

“అబియ్యం కాస్త బాగుచేసి పెట్టు.
ఇంతలో స్నానం చేసి వస్తాను.” వా.

బాగుపడు

మే లొందు.

“బడుగు కిచ్చి బాగుపడును వేమ!”

వేమన. 3.136.

బాగాయె

బలే ఉంది, బాగా ఉంది.

వ్యంగ్యంగా బాగు లే దను

టను సూచిస్తూ అనేమాట.

“సత్యాహత, వ్యాహారంబులు పల్క
సాగిలివి బా గాయెం జుమి.”

నిరం. 3.44.

బాగు దెలియు

విధము తెలియు.

“మెల్ల నె కళావతీసలి మేలుకాంచి,
ప్రక్క వేటొక్కమగఁ డున్న బాగుఁ
చెలిసి.” కుక. 1.312.

బాగు మీటు

అతిశయించు.

“అతినూత్నంపు వలిపెపయ్యెదల
యొ య్యారంబున బాగు మీటు
చునికె.” కళా. 7.69.

“మరకతమణిసమత్కరమరీచిచ్చటా,
పత్రసంతతిచేత బాగు మీట.”

కళా. 2.10.

బాగులాడి

అందక తె.

“ఒసవరి బాగులాడి యపు డొక్కతె
వచ్చి—” సారంగ. 1.38.

బాటదార్ల పర పగు

జనసమ్మర్దముతో నిండి
యుండు.

“అతటి బాటదార్ల పర పైనభువిం
బడువారి నెంత కున్నత్తగజంబుఁ
గన్నగరిమఁ” కుక. 2.14.

బాటెంటు

(బాట+వెంట) బాటవెంబడి.

ప్రతిబాటవెంబడి.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 481.

బాడతికాడు

విటుడు.

“తగ రోవెలలు గొన బాడతికాఱ
బుజ్జగించుచు.” కు. సం. 8.136.

బాడుగోలు

వార్తాహరుడు.

మానహీనుడు అని

శ. ర.

“పెండెము బాడుగోలునకు భృత్యున
కుక మెడనూలు.”

హంస. 5.136.

బాడుదల వట్టు

జీవగ్రాహముగా పట్టు.

“బాడుదలఁ నొండెఁ బట్టుము పొండు
తనయ, ముఖ్యు...”

భార. కర. 2.6.

యా. బాడుదల బట్టు.

బాడుదల బట్టు

జీవగ్రాహముగా పట్టు.

“బాడుదల బట్టుకొలమున.

కవిక. 2.118.

బాడువెట్టు

ముసుగు పెట్టు.

“ప్రసూనాస్త్ర పం,చకముం దాపున
బాడువెట్టినటు లెంచ న్నించు గొజ్జంగి
యుక.” సార్వ. 2.114.

బాదరాయణసంబంధము

ఏదో విధంగా కలుపుకొన్న
సంబంధము-అసలు సంబంధం
లేక పోయినా.

‘యుష్మాకం బదరీచక్ర,
మస్మాకం బదరీతరుః, బాద
రాయణసంబంధో, యూయం
యూయం వయం వయం’
అన్న సంస్కృతచాటువుపై
ఏర్పడినది.

బాధల బెట్టు

కష్టపెట్టు.

“దండహస్తండు మఱియు బాధలను
జెట్టి.” యక్కాం. 5.82.

బాపనకొల

బ్రహ్మహత్య.

తాళ్ల. సం. 6.57.

బాపనగరాను

ఒక తిట్టు.

“బ్రతికి పోతివి పోర బాపనగరాను.”
శుక. 2.475.

చూ. బాపనమొప్పెలు.

బాపనపోటు

అసంభవము.

బ్రాహ్మణుడు కొట్టుట,
కప్ప కలుచుట కలదా!

“బాపనపోటు కప్పకాటుం గలదే.”
దుక్కాం. 5.28.

బాపనపోటును కప్ప కాటును
గలదే

బ్రాహ్మణుడు తూరుడు కా
దని కప్ప కలువ లేదని భావ
నతో అసంభవమిది అను
పట్ల ఉపయోగించేవలుకుబడి.

“పలుకులు వేయ నేటి కింక బ్రాహ్మణ
నూనుడ విపు నీకు దోర్బలమున కేమి
కారణము బాపనపోటును గప్పకాటు
నుం, గలచె ధరిత్రి భట్టిమొన గట్టిగ
నమ్మకు మోగపోకు నీ, కొలఁదులె
రాచకార్యములు కోమటిబుద్ధులఁ
దీర్చు దీటునే.” విక్ర. 4.63.

బాపనమొప్పెలు

నిందార్థకం.

“తా నాడఁగా,వలె నే బాపనమొప్పె
లైన నరియే వారల సాత్కాలు నీ,
వలె గోరించిరె...” శుక. 2.416.

బాపురే

భళిరే.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 246.

బారకట్ట

బారెడు పొడుగు గలకట్ట.

బారకాడి

దున్నుటకై కోడెలమీద
మోపు కాడినూను.

శ. ర. ప్రాక.

బారపట్టె

స్తంభముమీద అడ్డంగా
అమర్చిన నిడుపాటి పట్టె.

శ. ర.

బారహియు

చేయి సాగునంతమేరకు
నూలువడకు.

శ. ర.

బారసాల

నామకరణము, శిశువులకు
చేయు ఒక సంస్కారము.

బార సాచు

చేతులు చాచు.

“బన్న సరము లలర బార సాచి కౌఁగి
లించె.” పీ. 1.189.

బారాది (సొమ్ములు)

“బారాదిసొమ్ము లుండఁగ, హారమునే
కొనుచుఁ జనియె నండజను...”
పాండు. 4.232.
చూ. వరుససొమ్ములు.

బారిగొను

హింసించు.

“చంపుదుమే కృతాంతు శిఖిచండము
యూఖుల బారిగొందుమే.”
కాశీ. 7.34.

బారిగొఱియ

బలి యిచ్చుటకై తెచ్చిన
గొఱె.

“వటిలకపియూధములు బారిగొఱియ
లగుచు.” మొ. రా. యు. 1.88

బారిగొఱియ

బలిపశువు—వేట.

“క్రూధకాళికి బారిగొఱియగాఁ జేసి.”
గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 292.

బారిసమరు

1. చంపు.

2. హింసించు.

“ఉపదర్శిమెడ నుల్చి యూపంబుతోఁ
గట్టి, పరిచారకులఁ బట్టి బారి సమరి.”
కమా. 2.66.

“సీరమునఁ బట్టి తిగుచుచు, దారుణ
ముసలమునఁ బట్ట గదాయప్తిని దుర్వారతి
బారిసమరు బలు, బారిగడవ లేక
మడిసెఁ బ్రతిభటబలముల్.”

హరి. ఉత్త. 8.4.

బారు చేయు

తుపాకిలో మందు వేసి
కూరు.

“తుపాకులు బారు చేసి ఆ సైన్యం
యుద్ధమునకు సిద్ధపడి ఉండగా శత్రు
సైన్యంలో అలజడి చెలరేగింది.”
వా.

బారు దీరు

వరుసగా ఏర్పడు.

“పవననిశ్వాసపీచికల్ బారుదీరె.”
వేం. పంచ. 4.308.

బారుబూరలంకారములు

వేషాడంబరములు.

“బారుబూరలంకారము లెట్టివో.”
గుంటూ. ఉత్త. 28.

బారులు గట్టు

వరుసలు తీరు.

“నెహ్రూ వచ్చాడంటే జనం పీఠు
లంతా బారులు గట్టి నిలబడ్డారు.”
వా.

బారులు తీర్పు

వరుసలు కట్టు.

దశా. 1.205.

బారువెట్టు

యొద్దమునకు సిద్ధపరుచు.

“అని నన్ను బనుప వచ్చితి, మను జేశ్వర! బారువెట్టుమా రాజుల నివ్వని తూర్పు చెనకు మాదొర, చనుడెంచున్.”

కవల. 2.104.

బారెంట (బార+వెంట)

ప్రతి బారకూ.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 480.

బారెడు హెచ్చు తగ్గు

ఉజ్జాయింపుగా.

సరిగా కా దనుట.

లక్ష. 3.32.

బాలకుల మాటలు

అశాశ్వతములు, క్షణచపలములు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 418.

చూ. జలబుద్ధుడములు.

బాలెంతలంజవలె

విరుద్ధము లయినపనులు ఒకే తడవ నిర్వర్తించు పట్ల ఉపయోగించే ఉపమానము. బాలెంతగా నున్నప్పుడు లంజరికము చేయుట తగదు అనుటపై యేర్పడిన పలుకుబడి.

“బాలెంతలంజగతి మా, యూళిగ మను శంభుభక్తి యుక్తియు నడుపం,

బోలగు మాకొలు వింతట, జాలించితి వేని జనుము స్వచ్ఛండుడ వై.

బసవ. 6.252.

బాళిగొను

ప్రేమించు.

“ఏలలు పాడుగు రండు నధ్వగున్, బాళిగొనంగ శాలి వనపాలిక హాలిక బాలికామణుల్.”

దశా. 1.116.

బాళిగొలుపు

వెత గొలుపు.

“కుడిచి కూర్చుండినను బాళి గొలుప నేల.”

విప్ర. 4.77.

బాళితాకు

సొమ్మసిలు, మూర్ఖు చెందు.

సాం. ని.

బాళివట్టు

పూనిక గొను.

“మది నాటియున్నమదన, ప్రదరంబును బెలుక బాళివట్టినభంగిన్.”

కవ. 4.21.

బావి యున్నది, నే నున్నాను

నాకు శరణ మిక ఆత్మహత్య చేసుకొనుట తప్ప మరొకటి లేదు అన్న అర్థంలో ఈ పలుకుబడిని నేటికీ రాయల సీమలో వ్యవహరిస్తారు; ‘బావి ఉంది నే నున్నాను.’ ఇదే ‘చెఱు వుంది నే నున్నాను, గుంట ఉంది నే నున్నాను’ ఇలా ఈ పలుకుబడి మారుతూ ఉంటుంది.

“కానీ బహుతరతోయా, నూనం బై
నట్టి బావి యున్నది నే ను, నన్నా
నంచు మిగులఁ జప్పడు...”

శుక. 2.134.

“నాదుమే నున్నది చెంత గంగమడు
గున్నది యైనటు లయ్యెడుం దుదిక్.”
ఉత్త. రామా.

బావకొను

అనుభవించు.

“న నిల్లా ఇబ్బంది పెట్టి ను వేమి
బావకొంటావు?”

బావరుగడ్డము

పిల్లిగడ్డము.

బావరుగాడు

బావరుబిల్లి.

బావరుబిల్లి

గండుపిల్లి.

“షేర్మితో బావరుబిల్లిల...”

రాజశే. 2.36.

బావరు మను

వెలితిగా ఉండు, బోసి

పోయిన ట్లుండు.

క్రొత్త. 228.

బావలు మను

శూన్యముగా నుండు.

“ఆ పెద్ద దిక్కు కాస్తా హరీ అనే
సరికి యిల్లంతా బావరు మంటూ
ఉంది.”

వా.

దూ. బావరు మను.

బాసపోసనములు

మాటల ప్రోవులు, శుష్క

ప్రియభాషలు.

“బాసపోసనములు విడంబములు
భ్రమలు.” పాండు. 3.43.

మాటలతో నే మర్యాద

ముగించుట, భాషణతో నే

(పోషణము) తృప్తిపఱచుట.

పాండు. 3.43.

బాస లట బండికండ్లట

నెలవేర్చ లేని ప్రమాణాలు

అన్నఅర్థంలో నిరసనద్యోత

కంగా ఉపయోగించేజంట

పదం.

“...తనదు పెట్టితోతుల కేహా, బాస
లఁట బండికండ్లట, చేస న్నట విన్న
వారు చెప్పిరి నాతోక్.”

శుక. 2.113.

బాసలు బండికండ్లు

ప్రమాణములు, జం.

రెండవమాట వట్టి ఊత

పదంగా వచ్చుట మనకు

అలవాటే.

“బాసలు బండికండ్లు మఱి ప్రాణ
భయంబున లక్ష సేసిన్.”

ఆము. 6.51.

బాస సేయు

ప్రమాణము సేయు.

“కా, దన్నను నీదుమోవి యధరామృత
మా నిట బాస సేసెదన్.”

విజ 1.97.

బాసాడు

సంభాషించు.

“ఎల్ల నృపులు గొలువ నెఱుగవే

బాసాడి, దేశభాషలందుఁ జలుఁగు
లెస్స.” ఆము. 1.15.

బాసికదండ

తలముందుతట్టు ఉంచిన
పుష్పహారము.

శ.ర.

బాసికపట్టు

పద్మాసనము.

శ.ర.

బాసికబొమ్మ గట్టు

ఓడించు.

ఓడించుటకు నూచనగా
బాసికబొమ్మ కట్టడం అల
వాటు.

“మాడిపోయినం, బంతముతో దోహర
మునఁ బట్టుదు బాసికబొమ్మ గట్టు
దున్.” ఉ. హరి. 3.117.

బాహిరపోవు

వెల్లడి యగు.

“కావున వంచన బాహిర, పోవక
యుండంగ.” భార. విరా. 2.287.

బాహ్యమదాలు

ఏడు బాహ్యమదాలు.

“సంజాతతిలకాది సప్తవిధ బాహ్య
మదంబులు.” కుమా. 11.137.

బాహ్యరతి

చుంబనాదులతో నెఱపు
సంభోగము - రతికి పూర్వం
చేసే చేతలు.

కుమా. 9.152.

బింక మెక్కు

నిక్కు.

“అల్లన యోలిక వెడలంగ పేటలు
సముల్లాసంబునక బింక మెక్కు...”
భార. ఉద్యో. 2.110.

బింగీలు పెట్టించు

గుంజళ్లు తీయించు.

పిల్లలను శిక్షించుటలో కుడి
చెవిని ఎడమచేతితోనూ,
ఎడమచెవిని కుడిచేతితోనూ
పట్టుకొని చాలసార్లు లేచి
కూర్చుండునట్లు చేయుట-
ఇదే గుంజళ్లు పెట్టించుట-
బింగీలు పెట్టించుట.

“నన్ను బింగీలు పెట్టించునాడె
యయ్య, వారు నిద్రింపఁగాఁ జూచి.”
హంస. 3.144.

బింద మగు

భిన్న మగు, భిన్నం ఏర్పడు.

“కాల్ దెమలినంతనఁ గౌనుట బింద
మయ్యెడున్.” కుమా. 8.16.

బికిరాలమారి

బిచ్చ మెత్తేస్వభావం కల
వాడు.

ఆం. భా. 2.176.

బిక్క చచ్చి

ఏమీ చేయ లేక నిస్పృహ
తో-నిరాశతో.

“వాడు బిక్క చచ్చి కూర్చున్నాడు.
వాడితో ఏమిటి పాపం!” వా.

విక్రమొగం వేయు

తెల్ల మొగము వేయు.

“వాడు నావెనుక ఏమేమో అన్నాడని తెలిసి మొఖాన అడిగేసరికి విక్రమొహం వేశాడు.” వా.

యా. విక్రమొగము వేయు.

విక్రు-విక్రు మంటా

భయపడుతూ ఒంటరిగా.

“ఏడు కల్లుకు పోయి ఏ పదిగంటలతో పదకొండుగంటలతో వస్తే అంతదాకా ఆపిల్ల పాపం విక్రు-విక్రు మంటా ఆ లంకంత కొంపలో పడి ఉండా లంటే ఏం మాటలా?” వా.

విక్రుమొగము వేయు

నిరుత్తరు డగు.

“నిలవ దీని అడిగేసరికి వాడు విక్రుమొగం వేశాడు.” వా.

యా. విక్రమొగం వేయు.

విగబట్టు

చలింపకుండ జేయు.

“చలన మొందక నిజస్వాంతంబు విగబట్టి, పంచేంద్రియము లడంగించినాడు.” కుచేల. 1.27.

విగాది

మోసగాడు.

వేం. పంచ. 1.768.

విగిపట్టు

గట్టిపట్టు.

“వగవగ విగిపట్టు పట్ట బోకు.”

రాధి. 1.118.

విగిబద్ద

రెండు గాడిక మ్ములకు నడుమ వేసే బిగువుబద్ద. శ.ర.

విగి యార

గాఢముగా.

నోరార వంటిది.

“పరస్పరబాహుపాశంబుల బిగియారం గాంగిలించుకొని.” పారి. 2.53.

విగి యెక్కు

దృఢ మగు.

“నిట్టలు ద్రోచుచు నెరవులకల మేర, తెల్లను బిగి యెక్కి యేర్పడంగ.” భార. విరా. 1.245.

విగుమానము

బెట్టుసరి.

బిగిమానము అని

బ్రాహ్.

“జగ, నృండలి నెవ్వర డంచు బిగు మానముతోఁ బురి కేగె నంతటా.” దశా. 7.152.

విగువారు

దృఢ మగు.

“దీని బిగువారెడు కాంగిటం జేరంగల్గినా.” శుక. 3.534.

విగువాలు

కట్టెలమోపును కట్టెత్రాడు.

బిగువు దన్ను

బిగియు.

“వలిపె పావడ గ్రుచ్చి వెలియించు నొడ్డాణ, మెగయుకుచ్చెల్లపై బిగువు దన్ను.” గంధ. 147.

విగువు కొను

విగు వగు.

శ. ర.

విగ్గబట్టు

గట్టిగా పట్టు.

“ప్రియుండు పా, దమ్ముల విగ్గబట్టి.”

రాజశే. 3.

విచ్చపుబుద్ధి

నీచబుద్ధి.

భద్రగిరి. 54.

విజమాడు

వచ్చు.

“విజమాడు దేవరు నిజకృపాదృష్టిఁ
జెన్నార నాయెల్ల బిడారు మాకు.”

కాళ. 1.35.

బిట్టక బిట్టుగా

ఆకస్మికముగా.

“కటకటా ! శాపించె గాక యత్తపసి,
కాదె బిట్టకబిట్టుగాఁ బగుల్ సచ్చు.”

బస. 6.250 పం.

బిట్టబిర్ర

తటాలున.

“పిడుగు మొత్తినగలిఁ గూలు బిట్ట
బిర్ర.”

కవిజ. సంజ్ఞా. 35.

బిట్టబిరుగుడు

తల బిరుసుతనము.

“శశ బిట్టబిరుగుడు చంపి వెతు.”

కవిక. 3.110.

బిట్టుబిళ్లు

ఆకస్మికముగా.

“ఆ, తని యేతెంచుట బిట్టుబిళ్లు గని
కాంతల్ విస్తమాకాంత తె.”

భోజ. 5.77.

బిడాబడి

సత్వరముగా.

ప్రబంధ. 788.

బిడ్డతల్లి

బాలెంతరాలు.

బిడ్డకుటు

బిడ్డనొప్పులు.

“చెలువకు బిడ్డకుటు విలసిల్లగ భేల్ల
పురంధ్రు లంతిల్.”

కా. మా. 3.26.

బిడ్డ గలవారు

సంతానవతులు - కావున
మోసము చేయ రనుట.

“వంచన లేదు బిడ్డ గలవారు...”

కుమా. 8.137.

“అయ్యా నేను బిడ్డలు గలవాణ్ణి. ఒక
రికి కీడు చేయను.”

వా.

బిడ్డను గిల్లి తొట్లను ఊచు

వాడే బాధను కలిగించి వట్టి

ఓదార్పులు ఓదార్పు.

“వాణ్ణి సర్వవాశనం చేసింది వీడు.

పైగా యిప్పుడు ఏదో సానుభూతి

చెప్పడానికి వచ్చాడు. ఇదంతా బిడ్డను

గిల్లి తొట్లను ఊచేరకం.”

వా.

బిడ్డ పాపలు

సంతానము.

“బిడ్డపాపలఁ గని పెంచుజడ్డు లేక.”

హంస. 1.214.

బిడ్డ పాప సందడి

ఇంటిలో పిల్లలు నిండుగా
ఉండుట.

“ఆ హస్తినీ యావన ము, త్సాహము
నక బిడ్డపాపసందడి లేమిన్.”

హంస. 4.78.

బిడ్డ పేరు బెట్టు

సంతానముగా భావించు.

తనకు ప్రత్యామ్నాయముగా
చూచు అనుట.

“కాలాభ్రగణగర్భగోళనిర్వద్భిమ, భిదుర
నాదమ బిడ్డపేరు పెట్టె.”

రామాభ్యు. 7.272.

బిడ్డా ? పాపా ?

“బిడ్డయ్య పాపయ్య చిదిమి పెట్టిన
కైవడి నున్ననిన్నుఁ దా, సడ్డ యైన
ర్పక.”

శుక. 1.527.

బిత్తరపు పనులు

మన్మథక్రీడలు.

“వెన్నెల పులుగుల మొత్తంబుల బిత్త
రంపుంబనులప మెత్తఁబడి.”

నీతి. 8.10.

బిత్తరపుపాటు

సరసత.

“నుడువులో నారజంపు, బిత్తరపుపాటు
తొమ్ములో బిగువు నెగడ, నేగుఁ
నాకారివెంట నయ్యెమ్మెకాఁడు.”

మవల. 5.5.

బిత్తరహోవు

భయపడు.

చలించు అని

శ. ర.

బిత్తరము లాడు

వ్యాపించు.

“శరదభ్రశుభ్రనిశ్చలదేహవిస్ఫుర, ధృశ
ధశ్యములు బిత్తరము లాడ.”

వి. పు. 8.10

బిత్త లగు

దిగంబర మగు.

“పాలఁతు లనెడుమహాభూతాలు
సోఁకిన, తలమొలలు విడి బిత్త రై
యున్నాడు. తాళ్ల. సం. 9.67.

బిద్దెమువాడు

ఆటవలన జీవించు ఒక జాతి
వాడు.

“బోగమువాడును దేవనాటకపు జంగా
లును జంగాలు బిద్దెమునాండు తెల్ల
కోకబత్తులు సివసత్తులు పల్నాటి
వీరులు.”

హంస. 8.28.

బిబ్బిలికాయ

ఒక రకమైన నగ.

దీనిని ఆడవాళ్లు కాలి
మూడవ వ్రేలికి పెట్టు
కొంటారు.

“తళుకు బిల్లాండ్లు బిబ్బిలికాయలును
మట్టి, యలు వీరముద్రలు నందియలును.”

కళా. 7.66.

బిమ్మిటి గొను

పరవశత్వము నందు.

“విప్రులశోకజలధి మునిగి, పేర్పుతల
డమునఁ బెమ్మిటి గొనియెడుఁ, జిత్ర
మింక నేమి నేయువాడ.”

భార. ద్రో. 2.147.

విమ్మిటి వోవు

మూర్ఖిల్లు.

“అంగదు నాప్రజంఘుఁడుం, ఓడికిట
బిట్టగాఁ బొడవ విమ్మిటి వోవుచుఁ
డేరి.” భా. రా. యు. 1192.

వియ్యం నిండుకున్నవి

వియ్యము లేవు.

“ఇంట్లో వియ్యం నిండుకున్నాయి.
రాత్రికి మీరు తెస్తే కానీ పొయ్యిలో
పిల్లి లేవదు.” వా.

విరుదందె

గండపెండేరము.

“నిగళము నా సురాసురవినిర్మిత మా
విరుదందె ఘల్లనం.” భీమ. 5.100.

విరుదుగద్యలు

ఒక రకమైన బంగారు
నాణెము.

“కొమ్మత దనకు ధర్మవుగా నఖండ
దీపమునకుం బెట్టినవిరుదుగద్యలు...”

ద. కా. 4.943.

మా. విరుదురూకలు.

విరుదు చదురు

అతినేర్పరి.

చతుర - చదురు అయి
ఉంటుంది. విరుదు - పే
రెక్కిన.

“పేరఁ గలభాషిణివి గద విరుదు
చదురు, వగుదు బహి యిపుడు నీ కది
ముఖస్థ, మగుచు.” క. కా. 1.184.

మా. విరుదుమగడు.

విరుదులనము

సామర్థ్యము.

“పెనఁగుతూకలముల విరుగుతనంబులఁ,
జలము డింపక తీర్పఁ జాలుటయును.”

భార. విరా. 1.95.

విరుదులాడు

పరాక్రమశాలి.

“గబ్బితనమున జగదీశుఁ గాలకంఠుఁ,
బిలువఁ బంపక మానె నబ్బిరుదు
లాడు.” భీమ. 2.7.

విరుదుశూరుడు

పేరు పడ్డ శూరుడు.

“విరుదు శూరుడఁ గాని పిన్నను
గాను.” పల. పు. 61.

విరు దెక్కు

మదించు.

“తిరిగి వెంట్రుక వడిఁ జెగి పాఱు
బొడిచి, బిరు చెక్కి గమిఁ బాయుపెద్ద
పండులును.” నవ. 1.35 పా. 4. పం.

విరు సుక్రోవి ముట్టించిన

తెఱంగు

ఒక రకమైన బాణసంచా
ముట్టించినట్లు—

అది ముట్టించగానే అతి
వేగంగా ఆకాశాన్ని దూసు
కొని పోతుంది. అందుపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“అతని వింట వెడలునమ్ముల వేగవే,
చిత్రి యేమి చెప్పఁ జేవలసిన, మురువు
విరుసుఁ గ్రోవి ముట్టించినతెఱంగుఁ,
జెఱువుకట్ట తెగినవిరుదుఁ దోఁచె.”

కళా. 8.127.

బిఱు సగు

కాఠిన్యముతో ప్రవర్తించు.
“అత్తయు మామయు మగఁడును,
గతులబోను లయి బిఱును గావలె నెపు
డున్.” శైమి. 3.33.

బిఱుని కాయు

తీవ్రముగా విజృంభించి
కాయు.

ఎండకూ వెన్నెలకూ
మాత్రమే దీనిని ఉపయో
గిస్తారు.

“వెన్నెల బిఱుని కాసినంతలో.”

పాండు. 5.212.

బిఱు బిగియు

1. బిగుసు కొని యుండు.

గర్వముతో ననుట.

“పేదలయ్యను గడు బిఱుబిగిసి
యుండ్రు, వట్టి యభిమానములును గర్వ
ములుఁ బట్టి, యలువారికి నెల్ల నీ యవ
గుణంబు, పెన్నతోఁ జెట్టినది యింత
విసువ నేల.” తెలుగుజాతీయములు.

2. నీలుగుకొని పోవు.

“వాడికి ధనుర్వాతం వచ్చి కాటూ
చేతులూ బిఱుబిగుసుకొని పోయాయి.”
వా.

బిఱు బిగిసి కూర్చుండు

నిటారుగా కూర్చుండు.

“గడ్డపాఱయు మ్రింగినగతిని బిఱు,
బిగిసి కూర్చుండుటలు లేక పెట్టి మనము,
గలచె.”

కళా. 7.29.

బిఱు బిగిసి యుండు

గర్వముతో నీలుగుచుండు.

“పేదలయ్యను గడు బిఱు బిగిసి
యుండు.” కాశీ. 7.50.

“వాడు మహా బిఱు బిగుసుకొని కూర్చు
న్నాడు. మాస్తే ఆ పూటకు గతి
లేదు.” వా.

బిలిబిలి కాయకంబులు

చిల్లరపనులు—నాలిపనులు.

“బిలిబిలి కాయకంబులు నేసి పడసి,
యిల బాఁతినర్థంబు నిసుమంత గలదు.”

బస. 5.131.

బిలిబిలి కృతులు

ఎక్కువగా ఛాకబాదుగా
వెలువడు కావ్యాదులు.

బిల బిలా వచ్చినారు అని
వాడుక.

పండితా, ప్రథ. దీక్షా. పుట. 20.

బిల్ల కట్టు

నెత్తురు గడ్డ కట్టు.

బిల్ల కట్టులు

తమలపాకు సుడెలకు క్రిందను
మీదను సంతన చేసి కట్టు
కట్టులు.

శ. ర.

బిల్ల గోడు

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

“తూరనతుంకాలు గీరనగింజలు,
పిల్లడి వాలంకి బిల్లగోడు.”

కాళ. 3.33.

బిల్లగోల

పిల్లల ఆటలోని ఒక సాధ
నము.

“తరుణుండు వైచుమవ్యపుబిల్లగోల
నాఁ, దరంగ తూరుపుగట్టుదాఁక
నిగుడ.”

శుక. 3. 323.

బిల్లగోట్లు

ఆట.

తాళ్ల. సం. 10.172.

బిల్ల నేత

బట్టలనేతలో ఒక భేదము.

“నిద్దంపుఁ బనిమహురుమంజి బిల్లనేత
పట్టు జూపట్టుపచ్చడంబును.”

ప్రబంధ. 605.

బిల్ల బిద్యము

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

“చిక్కణబిల్లయు జెల్లెడము గొడుగు,
బిల్లబిద్యము లిక్కిలిబిక్కిదండ.”

హంస. 3.146.

బిల్ల బీటుగ బడు

కూలబడు.

“కిట, బిట్టెగసి బిల్లబీటుగఁ బడి
యెక్క.”

సారం. 1.96.

బిల్ల మెట్లు

ఒక రకమైన చెప్పలు.

“అంఘ్రుముగమున పెట్లమెట్లమరఁ
వాడిఁగి.”

ఇందు 5.8.

బిల్ల సువు

పదిమంది బిడ్డలను కన్నతల్లి.

బిళ్ళ చెప్పలు

తోలుబిళ్ళల కచ్చులను
ర్చినచెప్పలు.

“బిగు వొప్పఁ దొడిగినబిళ్ళచెప్పలు.”

రా. వి. 2.44.

బిళ్ళ బొట్టు

గుండ్రముగా నుదుటిపై పెట్టు
తెలకము, చుక్కబొట్టు.

“నుదుటఁ జెందిముఁ జెన్నుగ దిద్దు
నొకవేళ, బెడఁగుకన్నురిఁ బెట్టు బిళ్ళ
బొట్టు.”

ఉత్త. హరి. 4.16.

“భూతిపైఁ బెట్టినకన్నూరి బిళ్ళ బొట్టు.”

కా. మా. 1.30.

బిళ్ళమీటుగా చిమ్ము

బిళ్ళను ఎగుర వేసినట్లుగా
ఎగుర వేయు.

ఆటలలో బిళ్ళ మీటుట

ద్వారా వచ్చినపలుకుబడి.

“వెలికిలఁ ద్రెళ్ళ బిళ్ళ మీఁటుగాఁ
జిమ్ముచుఁ జిమ్మిన.”

కళా. 3.278.

బిన్ ఎక్కించు

పురి యెక్కించు.

“వాడికి నామిద బిన్ యెక్కించి
పంపించాడు. కానీ నేనే వాడే మను
కొంటే ఏమని కొట్లాటకు దిగ లేదు.”

వా,

విన దప్పు

విగి గోలుపోవు.

“కరి...వింటి పట్టు నకు విన దప్పి
రివ్వన పిఠిఁదికి నెగిరి.”

పర. రా. యు. పు. 405. పంక్తి. 22.

వినవిన వాలు

కదలు.

“విన విన వాలు కీలుజడ.”

సారం. 1.38.

విసిసీరు

వేడినీళ్లు.

“ఎళసీరు విసిసీరు తెందు హేరాళంబు,
నీరుచల్లయుఁ బెత్తపార మిచట.”

ప్రబంధ. 57.

విసివిసి మాటలు

జలివిలి పలుకులు, ప్రియ

భావణములు.

“మఱియు నెన్నియొ విసివిసి మాట
లమరఁ, బ్రియము చెప్పియు నదరి
వైచియు హితాను, నృత్తిఁ దెలిపియు
నొకకాంత మెత్తఁబడఁగఁ, జేసి కే
ల్వట్టి తిగిచె నాచెలువఁ గదల.”

ప్రభా. 5.27.

విసి వోవు

పట్టు వదలు.

శ. ర.

విన్నట్లు పెట్టు

విన్ను మని ధ్వని కలుగునట్లు
వినరు.

“శైలంబు లల్లాడ సప్తమారుతములు,
బెట్టుగా విన్నట్లు వెట్టునాడు.”

హ. వరాహ. 1.3. పా.

విన్నాటి

విచ్చగాడు.

“పిటి పెద్దతలారి విన్నాటి కలికి.”

కాశీ. 2.88.

వీగముచేయి

తాళపుచెవి.

“వీగంబుచేయిచే వీగముల్ దెఱచి.”

ద్వి. పరమ. 4.319. పా.

వీగముచేయి రొండ్డి జెక్కి

కొను

ఇంటిలో ధనాధిపత్యము
వహించు.

దారమున కెక్కించిన
తాళముచెవులను మామూ

లుగా స్త్రీలు రొండ్డిని చెక్కు
కొనుట అలవాటు.

ఇంటి
యాజమాన్యమునకు అది
చిహ్నము.

‘వీగాలు కోడలి
చేతికే యిచ్చేశాను’ అని
అత్త అనడం మామూలు.

దీనికే రూపాంతరం.

“మొలఁ జెక్కికొను తలుపు, చిలుకు
ముద్రించి వీగముచేయి రొండ్డి. జెక్కి
కొనుఁ గ్రొత్తవలపునఁ జిమ్మి కేఁగి.”

శుక. 3.345.

వీగముద్ర

కప్పతాళము.

“పరఁగెడురసుకొట్టడులు భద్రముగా
నొగి వీగముద్రలుక్, గరిమ నొనర్చి.”

హంస. 1.119.

బీగముద్రలు అయినవిదప

బీగాలు వేసినవిదప అనుట.

“బీగముద్రలు నైనవిదపను నిదురించు,
ననిరుద్ధుఁ గాన మఱచితవ లనిరి.”

ఉ.పా. 3.123.

బీగము లేనిపెట్టె

రక్షకము లేనిది.

ఇచ్చు వచ్చినట్లు అనుభవింప
వీ లయినది.

“బోగ పుం గొలమాట్లనే...బీగం
బూడ్చినపెట్టె యై యిటు చెడెన్.”

పాళి. 4.24.

బీజాంకురన్యాయము

ఒకానొకన్యాయము.

బీజాక్షరాలు

మంత్రతాదులలో ప్రహం ప్రహం
లాంటి బీజాక్షరాలు కొన్ని
ఉంటాయి. అవి అనంత మైన
శక్తి కలిగి ఉంటాయిని
మంత్రశాస్త్రజ్ఞుల విశ్వాసం.
కాళిదాసు నాలికమీద
కాళికాదేవి బీజాక్షరాలు
వ్రాసిందట. వెంటనే శ్యామ
లాదండకం చెప్పాడు.

బీజావాపనము చేయు

విత్తనాలు చల్లు, ఆరంభము.

“ఈ ఊళ్లో నాటకసంఘానికి బీజా
వాపనం వేసింది ఆయనే అని చాలా
మందికి తెలియదు.”

వా.

బీజుగొట్టు

పేచీకోరు.

“తెవులుగొట్టో వయసు చీరినమేనివో,
యోజ మాలినదియో బీజుగొట్టో.”

చెన్న. 4.39.

బీటగిల బాజు

పగులు.

“ఇంకి బీటగిలఁ బాఱనియే అన...”

క. సం. 6.794

బీటగిలు

బీట తీయు, పగులు.

“పంకరుహభవాండంబు బీటగిల్ల నిశా
టపుటభేదనంబు లొక్కయేటున.”

భీమ. 3.211.

బీట తీయు

పగులు.

“ఈ యెండలకు నేల బీట తీసింది.”

వా.

బీట లగు

పగులు.

“గండుతుమ్మెదల రొదలు చెవుల
నాట బీట లగుడెందంబులతోడ.”

సీలా. 3.10.

బీటలు వాజు

పగుళ్లు వాజు.

“పెకలి గుజాండకర్పరము బీటలు
వాఱఁగ మేను వెంచి.”

పారి. 3.31.

బీటలు వోవు

పగులు.

“భేరిధ్వనుల నింగి బీటలు వోకుండ.”

భార. భీష్మ. 1.119.

బీట లెగయు

పగులు.

“అ ధరంబు బీట లెగయ వేడి
నిట్టూర్పుగాడ్పులు నిగిడించెదవు.”

నైష. 4.91.

బీటవాలు

1. చిట్లు.

“నెరుల్ తుద బీటవాటి.”

విప్ర 5.25.

2. పగులు.

“వెడ బీట వాటి నెవ్వడవడు మో
విత్తో.” కుమా. 5.70.

బీటాడు

బీటలు వాలు.

“దిగంతములు బీటాడెక్.”

ఏలా. మా. 1.65.

బీటిక లెగయు

పగులు.

“నననీట గుప్పళించెను గళావతి
యార్దు, జిగిమోవి బీటిక లెగయ
కుండ.” భాను. 2.74.

బీడుకాపు

బీడులో ఉండు సేద్యగాడు.

“నగరికి పాలున్నూ, బీడుకాపునకు
నాలుగుపాళ్లున్నూ.”

ద. కా. 4.810.

బీడు చేయు

ప్రాడు చేయు.

“వారిధి తనను చిచ్చుఱికిలచే బీడు
చేసి.”

పర. రా. సుం. పు. 87. పం. 12.

బీడువాలు

నిస్సార మగు, ఎండి పోవు.

గౌర. హరి. ద్వి. 1972.

బీతు కుడుచు

భయపడు.

“వికృతము లైనమర్కటల వేషము
లక్కడ నీవు చూచి బీతు కుడిచి వచ్చి
నోయకొలదుల పచరించెను.”

భా. రా. యు. 328.

బీతు గొను

భయపడు.

బీతు గొల్పు

భయపెట్టు.

“వింతజనముల బీతు గొల్పుకక్కన
మగురక్కసుల్.” కవిరా. 2.82.

బీదకన్ను పడు

కనులు తేలవేయు, నీరస
పడు.

పాండు. 5.14.

బీద గరచినబూరె

పేదకు దొరకిన పెన్నిధి
వంటిది.

తాళ్ల. సం. 11. 3. భా. 24.

బీద బలిసి బందికా డగు

దుర్బలుడు బలవంతు డై
బందిపోటుదొంగ యైనట్లు.
మొత్తనివాడు గడుసువా డై
నట్లు.

“పేర్చి దివక్రమంబున బీద బలిసి,
బందికాఁ దైనఁ బొరువులు బ్రదుకు
గనునె?” మను. 3.121.

బీద బొంగరములు

చిన్న బొంగరములు.

పల. పు. 40.

బీదవాక్యములు

దీనవాక్యములు.

“బీద వాక్య మ్ములు పెదవులపైకిఁ,
జే రాదు.” పల. పు. 40.

బీదసాదలు

జంటపదం.

“పాటుల బీదసాదులను బందుగులం
దనియించె నెంతయుకా.”

అచ్చరా. బాల.

బీరకాయ చిక్కు

లతి చిక్కెనది.

“పెట్టినదైవ మెఱుంగు బీరకాయలోని
చిక్కు,దిట్టహాళ ప్రాణుల మై తిరుగుత
గాకా.” తాళ్ల. సం. 9.24.

బీరగాడు

పరాక్రమశాలి.

“తగరము వాడి చేసి వెడతాపసి
నాకడు బీరగాడు గాఁ, బొగడెను.”
క. సం. 2.864.

బీరాజు

తుడిచి కుప్ప చేయు.

(శ. ర. చి. ని.)

బీరు పోకుండు

భయపడ కుండు, భీరుత్వము
చెంద కుండు.

“మూలం బాజీయు బీరు వోక.”

కా. మా. 2.61.

2. (మాట) బీరు పోవు -

వ్యర్థ మగు.

“నా మాట బీరుపోయింది.” వా.

బీరు పోవు

వ్యర్థ మగు

“భానుదంబము గని భీతి బీరుపోవు.”
కవిక. 4.71.

బీరెండ

బిత్తెండ

“మాపు, బీరెండ లై కాసి నీరసింప.”
కవిక. 4.18.

బీటజడలు

పెద్దజడల మొత్తము.

“పేలికలుఁ గళాసములును బీటజడలు
దాఁ దాలుచు పెట్టాకా.”
కళా. 3.72.

బీటనరము

పెద్దనరము.

“ఊసర వెల్లిచందమున నొక్కట
బీటనరాలు డేరగా.”

మను. 4.78.

బీటపువ్వుల బోని టంకములు

బంగారుమాడలు, పసుపు
రంగువి.

బంగారుమాడలను బీటపువ్వు
లతో పోల్చడం మన సాహిత్యంలో
కాన వస్తుంది.

“వాని కని బీటపువ్వులఁ బోనిటంక,
సాలవాటులు నింది...”

అను. 2.85.

బీటువడు

1. గింగుడు మను.

“ఈ రీతిఁ బులుఁగు పిలువని, పేరఁట
మే తెంచి చెవులు బీటువడక
పేసారక చెప్పఁగ.”

శేం. పంచ. 1.692.

2. వ్యర్థ మగు.

“తలఁపులు సిక్కి బీటువడి తాల్మూలు
పెల్లగిలంగ.”

హరి. ఉ. 3.8.

బీటువాటు

చిక్కుపడు.

“బాగైనపాపటపై బీటు వాటె.”
గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1602.

బీటువోవు

సత్కీర్తన మగు.

“బీటువోయి రథ్యంబులు మాటు
మొగము వడిన.”

భార. భీష్మ. 3.257

బీటెండ

తీక్షణ మైన యెండ.

“బీటెండ రేయెండ పెండి యాడ.”
పాండు. 2.152.

బుంగనామము

నడుమ ఎడము లేక తీర్చిన
తిరుమణి.

శ. ర.

బుక్కావాడు

గందవొడి మొదలైనవి
అమ్మువాడు.

శ. ర.

బుగులుకొను

అధిక మగు.

“వలపు బుగులుకొనంగఁ.”
పాండు. 4.64.

బుగులు పుచ్చు

బయలుపఱచు.

“ఒజ్జలు గాసిఁ బఱచి రటంచు,
బుగులు పుత్తురొ మీరు పురిలోన
ననుచు.” నవ. 3.151 పా. 1 పం.

బుగులు పోవు

బయలుపడు.

బుగ్గలు నులుము

బుగ్గలు పిండు.

బుగ్గలను బాధ కలుగునట్లు
నలుపు.

ముఖ్యంగా చిన్నపిల్లలనూ,
విద్యార్థులనూ శిక్షించుటలో
చేయుపని.

“అలుకచే నుండ బుగ్గలు నులిమి
తిట్టి.” హంస. 3.141.

“నిజశిక్షలో బుద్ధి నిలక విస్వరములు,
పలికిన బుగ్గలు నులిమి నులిమి.”
కళా. 4.42.

బుగ్గి గలుపు

వ్యర్థము చేయు.

“కైదువుల్ విండ్లును గత్తళంబులుఁ
దీర్చి, బూరలుఁ దుడుములు బుగ్గిఁ
గలిపి.” అచ్చ. రా. సుం.

బుచ్చిగాడు

చిన్నవాడు.

(శ. ర.)

బుచ్చి వాఱు

చిన్న బోవు.

బుజబుజ రేకులు

ఒక ఆట.

“బుజబుజ రేకుల నాడెడు.”

రాధా. 4.124.

బుజము బుజము కలుపు

కలిసి పని చేయు.

“ఎన్నిగతులఁ జూచినఁ దమ రా
వెన్నునితో బుజము బుజము గలుపు
టయే మేలు.”

ధర్మజ. 73.15.

బుజ యిడు

పరిత్యజించు.

ఏదైనా వ్రాసిన దాని లో
వదలి వేయవలసిన దాని
చుట్టూ గుండ్రముగా సున్న
చుట్టుట అలవాటు. అందుపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“వనజభవుఁ డవయవమ్ములు, తనరార
సృజించి సావధానమిట్ల గన్గొని కా
నొక్కటె దబ్బుతి, యని బుజ యిడు
పగిది నాభి యంగన కలరుకొ.”

చంద్రభానుచరిత్రము.

చూ. బుజలు వైచు.

బుజలు వైచు

పరిత్యజించు.

“విశ్వంభరాభోగవివిధమూర్త్యంతర,
స్ఫురితానుభావంబు బుజలు వైచి.”

పాండు. 2.11.

చూ. బుజ యిడు.

బుజ వేయు

సిద్ధము చేయు.

శ. ర.

“కోపులఁ బుజ్యము లెల్ల గోవిందున
కిచ్చితిమి, పూపల స్వర్గముతోవ బుజ
సేయిరో?” తాళ్ల. సం. 6.145.

బుజాలు తడిమి చూచుకొను

మాటవరసకు ఎవరో ఏదో

అనగా అది తననుగూర్చి

అన్నట్లే భావించేవారియెడ

ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“లోకంసంగతి అంటే బుజాలు తడిమి
చూచుకొంటా వేమిరా?” వా.

చూ. గుమ్మడికాయలవాంగ.

బుజగించు

ఉజ్జగించు, విడుచు అనే

అర్థంలో ఇక్కడ ప్రయుక్తం.

“గజేశమన నయ్య బుజగించితివో,
యజ్ఞదాసయగారి నాగడించితివో.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 214.

2. లాలన సేయు.

“కొడుకు నామె బుజగిస్తున్నది.” వా.

బుజవము లెన్ను

అడ్డుమాటలు చెప్ప, తప్పు
వట్టు.

‘బుజవము - బుజగింపు మా

టలు’ అని శ. ర. రూ బుజ్జ

గము. కానీ ఇక్కడ ‘బుజ్జ

వము లెన్ను నేటికి’ అని

ఉంది కావున అడ్డంకులు

బెట్టు, తప్పులు వట్టు కావ

చ్చును.

“చెవుడుపడంగ నల్లడలఁ జీరుచు న
న్నొక వెద్ది చేసి మీ, రివి యవి
యంచు బుజ్జవము లెన్నఁగ నేల.”
కమా. 6.19.

బుట్ట దాఖలు చేయు

లెక్క చేయక పోవు.

పనికి రాని కాగితాలబుట్టలో
పడ వేయు.

“కన్నుఁడెర దా వచ్చినవ్రాఁతల తెఱఁ
గఱింగి బుట్టదాఖలు నేయును...”
గుంటూ. పూ. పు. 84.

బుట్టలో బెట్టు

మోసము చేయు, వలలో
వేసుకొను.

“ఎన్నిట జాణ వైతి విపు డెవ్వని
నైనను బుట్టఁ బెట్టవే.”
శ్రవణా. 2.87.

బుట్టలో వేసుకొను

తన వశము చేసుకొను.

ఆవశము చేసుకొనుట అన్యాయము
అనునప్పుడే దీనిని
ఉపయోగిస్తారు.

పాములను పాటలతో పట్టు
కొని బుట్టలో పెట్టుకొనుటపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“వాడు నాలుగు మంచిమాటలు చెప్పి
ఆ పిల్లను ఎప్పుడు బుట్టలో వేశాడో
యేమా! వాణ్ణి తప్ప మరొకణ్ణి పెట్టి
చేసుకో నని కూర్చుండి. వా.

బుడకోడి

నీరుకోడి.

బుడిబుడి కన్నీరు

ధ్వన్యనుకరణము.

“ముత్తియంపు ముంగళ రంగునఁ
గడలుకొను బుడిబుడికన్నీటం బ్రతి
ఫలించి...” మను. 3.28.

బుడిబుడినడలు

గబగబ నడచుటలు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“అప్పుడంతి బుడిబుడినడలతో నగర
రక్షకాధిక్షేపదక్షం బగుసాహసంబు
సహాయంబుగా.” శుక. 3.802.

బుడిబుడియేడ్పులు

దొంగయేడ్పులు.

“అంత బుడిబుడి యేడ్పుతో నడలు
దాని, బుజ్జగించి సువేషుఁ డప్పుడె..”
శుక. 2.212.
బుద్ధ. 3.151.

బుడిబుళ్ళ పోవు

గుసగుసలు వోవు, రహస్య
ములు చెప్పకొను.

తొట్రుపడు అని నూ. ని.

“నరు ల్బుడిబుళ్ళు వోవ.”

బస. 5.130.

“బుడిబుళ్ళు వోవుచు భూసురు లెల్లఁ,
బుడమొళ్ళుకొలుపుకుఁ బోయి.”

బస. 7.180.

బుడుతకాసీలు

ఒక రకమైన వస్త్రము.

“బుడుతకాసీలు మహాముదులు నిరా
సీలు సరి నేయ రానిహంసావళులు
లాకీలు...” హంస. 5.356.

బుడ్డగంతులు వేయు

సిల్లిగంతులు వేయు.

కొత్త. 820.

బుధప్రకాశోదయ మగు

చీకటి గొను.

బుధు డెక్కువగా ప్రకాశిస్తే
లోకం అల్లకల్లోల మై చీకటి
గొను ననుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“అంత నంతఃపురంబున కరిగి తేని,
నీడు కొలువు బుధప్రకాశోదయంబు,
మమ్ము నున్నారె యనుమాట మాత్ర
కైన, నెడగలదె నీకు మాకొలు విపుడె
గాక.” కళా. 7.19.

బుద్ధి కాదు

సరి కాదు.

“వాని నిర్జింప కధ్వరకృత్యమునకుఁ,
బూనఁగఁ దలంచుట బుద్ధి గా
చెందు.” ద్వీప. జగ. 202.

బుద్ధి కొలుపు

మనసు నచ్చు-ఇష్ట మగు.

“త, నృణిధూషాదులు పుచ్చుకోఁ గొలుప
దమ్మా! బుద్ధి.” కా. మా. 4.38.

బుద్ధి చెప్ప

హితము చెప్ప.

“ఎన్నఁడు నిట్టసమానయుద్ధపా, రీణుల
తోడ నింక నెదిరింపకమో యని బుద్ధి
చెప్పి...” కళా. 8.91.

కాశీ. 4. 215.

బుద్ధి నాటు

అవగత మగు, మనసు లగ్న
మగు.

“నాబుద్ధి నియందు నాటబడినది.”

పాండు. 5.229.

“నా బుద్ధిని పాశం చేసి నా
భావ నేమో నా బుద్ధికి నాట లేదు.”

నా.

బుద్ధి హామ

త్రోచు.

“ఇప్పటిదాక నెప్పుడు నధికంబుకు
బుద్ధి పాటుదు.” కళా. 7.205.

బుద్ధి పుట్టు

మనసు కలుగు.

“చంప బుద్ధి పుట్టదు నాకు.”
భార. భీష్మ. 3. 305.

బుద్ధి పురువు మేయు

తెలిసి తెల్ల వారు, బుద్ధి
మూలు.

“పోవుట కలిగినఁ బుత్ర! నికా గోలు,
పోవుదునే? బుద్ధి పురు వెట్టు మేసె.”
నా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1866.

బుద్ధి పెడతల పెట్టు

బుద్ధి మాలి ప్రవర్తించు.

“ఏల జేల వె నీ బుద్ధి పెడతల పెట్టి.”
వర. రా. సుం. పు. 83. పంక్తి 2.

బుద్ధి యాను

మనసు పడు.

“త పుత్రుఁ గెంపుల నందిదండలు
చెల్లించు, వానిపై నీ బుద్ధి యాన
జేసి.” హంస. 2.37.

బుద్ధి వదలు

మఱచు.

“చని రవ్వల సమ్మునులును, వనచరుఁ
డును వారి బుద్ధి వదలక మదిలో, నను

దినము కందమూలా, శన మొనరించు
చును నితరసంగరహితం డె.”

వాల్మీకి. 2.115.

బుద్ధి విను

హితవు విను.

“నీ, పూనిక సకలము చెప్పి న,వీనా
దృతి నతని బుద్ధి విని చన వలయు.”

ప్రభా. 2.8.

“అలాగే ఆన తిచ్చిన బుద్ధి విని నడచు
కొనే మయ్యా!” హేమా. పు. 14.

బుద్ధి నేయు

తలచు.

“మాత్స్యపురమున దైన్యపడుట, బుద్ధి
నేయును.” భా. ఆశ్వ. 1.116.

బుద్ధుల ప్రోగు

అతి తెలివి కలవాడు.

“వామనరూప మై వచ్చి యబ్బలిని,
భూమి వేడినయట్టి బుద్ధులప్రోగు.”

ద్విప. జగ. పు. 208.

బుద్ధులు దెల్పు

ఉపదేశించు.

“దండ నొకవేళ నీతిసంధానలీల,
బుద్ధులన్నియుఁ దెల్పు నప్యడమి
వేల్పు.” శుక. 1.178.

బురదకమ్మి

కడపక్రింది కమ్మి.

(శ. ర.)

బురదకొయ్య

చూ. బురదకమ్మి. (చి. ని.)

బురదగోతను బడ్డ పోట్లావు

ఇటుకున బడ్డ బలవంతునివట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

కక్కు. 90.

బురదపాము

నీరుపాము.

బుర్ర గోక్కుంటూ

ఏవని తోచక.

మాటా. 62.

బుర్రముక్కు

పెద్ద రంధ్రము కలముక్కు.

బుర్ర రామకీర్తన పాడించు

తన్ను.

ఒక తిట్టు.

కొత్త. 199.

బుర్ర వేడి యెక్కించు

అలోచనకు కారణ మగు.

మాటా. 84.

బుట్టకొమ్ము

చిమ్మనగ్రోవి, నీళ్లు చిమ్మ

గొట్టము.

భీమ. 5.110.

బుట్టమీసాలు

లావాటి మీసాలు.

“ఆ బుట్టమీసాల ఆసామీని చూస్తేనే
నాకు భయం.” హ.

బువ్వకుడుపు

అన్నప్రాశనము.

బువ్వముబంతి

పెండ్లిలో బంధువు లందరూ
కలిసి కూర్చుండి విందు ఆర
గిస్తారు. దానినే బువ్వము
బంతి అంటారు.

“వంతు గలయంగ బువ్వంపు బంతి

విందు, పెట్టి రెలమి జకోరంపురజేర
టాండ్రు.” పా. 2.48.

బువ్వము వెట్టు
విందు చేయు.

“సుధారసంబు దమి బువ్వము వెట్టుచు
నుండగా.” విప్ర. 1.48.
చూ. బువ్వముబంతి.

బుస కొట్టు
పాము బుస్సు మని ధ్వని
చేయు.

“సెక లూర్పన్ బుస కొట్టుపాన్పు గల
రాజీవాత్తుడున్.” విప్ర. 2.51.

బుసక్రోవులు
ఒక రకమైన తుపాకులు.

“బుసక్రోవులును గసాబులు తుపాకు
కులును”
ఆ. మ. క. 3.117 పా. 15 పం.

బుసపుర్వు
పాము.

బుస బుస
నీళ్లు పొంగుటలోని ధ్వన్యను
కరణము.
శ. ర.

బుసబుస లాడు

బుస కొట్టు.
“పున్నాగంబుల వలగొని, పున్నాగము
విఱువ ఫణులు బుసబుస లాడె.”
కృ. శకం. 1.69.

బుస వెట్టు

బుసకొట్టు.
“వినువున బుస వెట్టును వెక్కన
మగువల రాచ నెగల గ్రాగుచు
మఱియున్.” నీలా. 2.48.

బుసి వోవు

నికల మగు, చెడు.

ఆం. శే. 9.

బుసుకు జొన్న

ఒక రకమైన జొన్న.
ఆం. భా. 2.234.

బూచివలె చూచు

అసహ్యముతో, భయముతో
చయ్యమువలె చూచు.

“మా యింటియతని, కాస పుట్టింప
మెలగుచు నట్లు లయ్య, బూచివలె
జూచు నను వానిఁ బొడిచి త్రోయ.”
శుక. 2.111.

బూజు పట్టిన

పాత బడిన.

నిరసనగా అనుమాట.

“ఇంకా ఆబూజు పట్టినసిద్ధాంతాలనే
పట్టుకొని పాపలాడడం నబబు
కాదు.” వా.

బూడిద గచ్చకాయ

అందులోనే ఉన్నా తత్సం
పర్కము లేనిపట్ల ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

మానస. శ. 19.

బూడిదగుమ్మడి

ఒకజాతి గుమ్మడి.
పెండ్లిగుమ్మడి.

శ. ర.

బూడిదగొట్టు

బూడిద పూసుకొన్నవాడు.
జంగ మనుశివభక్తుని విభూతి

ధారణ నాసరాగా తీసుకొని
నిరసిస్తూ అనుటలో ఉప
యోగించుమాట.

బస. 6.164.

బూడిదపండు

విభూదిపండు.

“పాడమంగ బీదకన్న వడి బూడిద
పండును బోలె బూరు పా, తెడు నొక
దుప్పికిం గవియ.”

పాండు. 5.14.

బూడిదపన్ను

శ్మశానములో పీనుగులను
కాలుచుటకై కట్టే సుంకము.
(శ.ర.)

బూడిద బుస్సన్న

మన్ను పూసుకొని యున్న
వాడు, విభూతి పూసుకొన్న
వాడు.

“చేడెలు పిన్నకాలమునఁ జెన్నెలు
వన్నెలు లేక యెంతయున్, బూడిద
బుస్సనాకృతిని బొందియు నంతట
నీడు వచ్చుచో.”

శ్రవ. 8.76.

“బూడిద బుస్సన్న లెహో.”

గుంటూ. పూ. పు. 43.

బూడిదబొట్టగు

తృణప్రాయ మగు, బుగ్గి
యగు.

చెఱిగి పోవునది యగు.

“చక్రంబు పని నేయ సడి సన్న నీ
పెంపు, బూడ్డబొట్టయ్యెనే భూరి
క్రీడి.”

మార్కం. 1.177.

బూడిదలో వేల్చి

వ్యర్థము, నిష్ప్రయోజనము.

చూ. బూడిదలో హోమము.

వేంకటేశ. 85.

బూడిదలో హోమ మగు

వ్యర్థ మగు.

“ఏడ సుజ్ఞాన మేడ తెలివి నాకు,
బూడిదలో హోమ మే పోయె
గాలము.”

తాళ్ల. సం. 5.48.

బూడ్డె గలుపు

వ్యర్థము చేయు.

సింహ. 1.238.

బూతపిల్లి మచ్చిక

నమ్మ రానిది.

“మహిని బూతపిల్లి మచ్చికయును
బోలె, రాచమాట నమ్మ రాక
యుండు.”

భల్లా. 4.

బూతాల పొంగలి

భూతబలి.

“బూతాల పొంగటికే పొడమినపంట
లెల్లా, కోత వేత చూచుకొని కోరు
కొంటారు.”

తాళ్ల. సం. 175.

బూతుల పంచాంగం విప్పు

బూతుమాటలకు దిగు.

“వాడికి కాస్త కోపం వస్తే ఇక
బూతుల పంచాంగం విప్పతాడు.”

వా.

బూతులు పెట్టు

తిట్టు.

“వాడికి వచ్చేగరికి నాలుగు
బూతులు పెట్టి పంపించాను.”

వా.

బూది చటచు

బూడిద పట్టు.

“ననలఁ బేరెఁగుపవన, ములు నమేరు
రజోదృష్టి బూది చటచ.”

ఆము. 4.145.

బూదిలో హోమము

వ్యర్థము.

“అశేషపుణ్యములు, బూదిలో హోమ
మై పోలియు.”

వర. రా. బా. పు 81. పంక్తి 23.

బూమాట

హానికర మయినమాట.

“ఏ బూమాటలు వచ్చునో యనుచు
మున్నే నన్నియున్ జెప్పితిన్.”

సురా. 119.

బూమియ లాడు

అబద్ధా లాడు, వంచనమాట
లాడు.

“ఇన్ని బూమియ లాడం బని లేదు
పాటుండవు బో మే అయ్యో.”

వమా. 8 139.

బూమె సేయు

మోసగించు.

“వలవదు నన్నింత బూమె సేయ.”

రుక్మాం. 5.104.

బూమేటుల బెట్టు.

కష్టపెట్టు.

“...దిక్కు భూమి తారలో దివం,
బును సర్వంబు నెఱుంగ నందు
నతనిన్ బూమేటులం బెట్టి యా,లిని
రాజ్యంబును బాసి నొంచెదను జాలిం
బెట్టి గావించెదన్.”

నలచ.

బూరగాలు

ఏనుగుకాలు.

“బూరకాఠులు నీచఁబోయినచేతులుఁ,
గోలమూపులు గుది గొన్నతొడలు.”

ఉ. హరి. 2.122.

బూరగొమ్ము

కొమ్ముబూర.

“అద్భుత, స్ఫారతరార్భటిం బిరుదు
సంకులఁ దారలు బూరగొమ్ములన్.”

కళా. 8.118.

బూరటకొమ్ము

చిమ్మనగ్రోవి.

“ప్రోడతనంబునం దగిన బూటట
కొమ్ములు గాఁగఁ జల్లు పో,రాడిరి.”

కవిక. 2.117.

బూరటిలు

ఉబ్బు.

“జగదండభాండంబు బూరటిల.”

కవిక. 2.148.

బూరుగు గదియు కీరమువలె

పనికి రానిపనికి దిగువానిపట్ల
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

బూరుగుపండు సొంపు

పైకి అందంగా కనిపిస్తూ
పనికి రాని వానిపట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

బూరుగుపండు అందంగా
ఉంటుంది గాని పగిలితే
దూది తప్ప తినడానికి ఏమీ
ఉండదు.

శేంకటేశ. 79.

బెంగ గొను

వ్యధ నొందు.

“వంతఁ గలంగి బెంగ గొని వాలెము
దాలిమి దూలి.”

రసిక. 54.

బెంగ పెట్టుకొను

వ్యధ నొందు.

“ఆ పిల్ల తల్లికై బెంగ పెట్టుకొని
అన్నంమెతుకు ముట్టడం లేదు.”

వా.

బెంగ లిడు

కేకలు వేయు.

“బెంగ లిడంగ గంటి యిట పెంటిని
గానక.”

సారంగ. 2.4.

బెం డగు

చెడు.

“నాపేరు విన్నను దేవాసురవీరసైన్య
ముల కై నక గర్వముల్ బెం
డగుక.” భార. ఆశ్వ. 4.39.

బెండపూవులగతి రాశి పోయు

దండిగా ధనము క్రుమ్మ

రించు.

“...మూలధనంబు, కసి బెండపూవుల
గతి రాశి వోసి, పొసగు...”

గౌర. హరి. ద్వి. 887-889.

బెండాబెడ గగు

నిస్సత్వ మగు.

“పంచబంగాళ మై చెల్లాచెదరై గజ
లిజి యై బెండాబెడ గై కకావిక
లై...” ప్రబంధ. 788.

బెండుకొను

బలహీన మగు.

“దట్టంపు వలపులతమి బెండుకొని
సారె, సారెకు గుండియ జల్లనంగ.”
నీలా. 2.83.

బెండు చేయు

నిస్సారము చేయు.

“మందెను పటుకాలదండంబు
చేతులఁ, బిసికి వేడిమి యార్చి బెండు
చేసి.” హరి. పూ. 4.155.

బెండు పడు

1. తేలు.

బెండు సామాన్యముగా
నీళ్లలో తేలును గనుక
బెండుపడు అని ప్రయోగం.
నిస్సార మగు, తేలిక యగు
అనే అర్థాలలో కూడా ఇది
ప్రయుక్తము. అవి కూడా
బెండుమీద వచ్చినవే.

“అఖండతరధారాపరంపరలొం
డొండ మెండుకొని వసుంధరామండ
లంబు బెండుపడఁ గురియుచుండ.”

శుక. 1.277.

“బెత్తనైన భీతిఁ బఱచెఁ గొంత బెండు
వడి యుండెఁ గొంత ధూమాక్షు
వెనుక కొదిగె.” భార. ఆర. 7.

2. శక్తిహీన మగు, నిస్సార
మగు.

భీమ. 4.107.

కాశీ. 5.269.

బెండుబొమ్మ

బెండుతో చేసినబొమ్మ.

“బెండుబామ్మగతి నుండె న్నందిటం జల్గు నై.” ఆము. 5.63.

బెండుమానిసి

పిటికివాడు.

“బెండుమానిసులకు భీషణంబులు...” భార. కర్ణ. 2.46.

బెండులు మునిగి గుండులు తేలు

ఏ దయినా విపరీతము సంభవించినప్పుడు ఉపయోగించే పలుకుబడి.

బెండ్లు తేలడం, గుండ్లు మునగడం సహజం. తద్విరుద్ధముగా జరుగుట విడ్డూరమే కదా!

“మనుజాంగనలం బట్టుట, దనుజాలకుం జెల్లుం గాక దనుజాంగనలక, మనుజులు పట్టుటకును దొర, కొనికే బెండులు మునిగి గుండులు జేలెక.” ఉ. హరి. 5.218.

బెండు వఱుచు

తేలిక పఱుచు.

“చండవైఖరి మీఱి కొండలోయల దూఱి, గండకంబులఁ జేరి బెండు వఱుచు.” శకుం. (కృష్ణ.) 3.89.

బెకబెక లాడు

బెకబెక మని కూయు.

(శ. ర.)

“కప్పలు బెకబెక లాడును.”

బెక్కోట్టు

వాపోవు.

(శ. ర. ప్రాన్.)

బెగడు గుడుచు

భయపడు.

“కడు బెగడు గుడిచె భువనము, లుడుగక జలనిధులు గలఁగె.

భాస్క. బాల. 666.

బెగడువడు

భయపడు.

“నీదు సైన్యముల్, బెగడుపడుకొనుదించి యతిభీమసుమదతి నింక నెమ్మొయిక.” భార. ద్రో. 5. 227.

బెజ్జము గలయు

సంకర మగు.

“ప్రాజ్ఞులు వేదశాస్త్రంబులు మఱచిరి, సకలవర్ణములు బెజ్జంబు గలసె.” వరాహ. 7.31.

బెజ్జములు పుచ్చు

రంధ్రములు చేయు.

నేటి అలవాటు బెజ్జము వేయు.

కాశీ. 5.105.

బెట్టగొను

మాన్పడు.

“సాంగిలి మొక్కు బెట్టగొను సాంగిలి మొక్కును నవ్వు నూరకే.” శ్రీరం. 3.140.

బెట్టుక్రోవి

ఒక రకమైన వేటసాధనము.

“వలలును బెట్టుక్రోవులుఁ బెద్ద యుదులును, చెరలును బోనులు దీమములును.” హరిశ్చ. 2.6.

బెట్టునరి

తెచ్చి పెట్టుకొన్న నిక్క.

“ఇంకేటి బెట్టునరివెళిరి బొత్తిగఁ
దప్పె...” పాణి. 6.94.

బెడగారు

ప్రకాశించు.

పాండు. 5.184.

బెడగుపడు

అందగించు.

“మట్టిపండుల వడువు గలమడమల
బెడంగుపడి.” ఆము. 6.98.

బెడ గొందు

శోభిల్లు.

“బెడఁగొందు నెచ్చోటఁ గడమ
యింతయు లేక, సామగ్రి శుభవస్తుసంచ
యంబు.” కాశీ. 2.28.

బెడరుగుండె పిక్కచెదురు

భయస్సుడు.

“ఎదిరించినను రుద్రు నదలించుటే
కాని, బెడరుగుండెయుఁ బిక్కచెదురు
లేదు.” వేంకటే. 1.9.

బెడరుగొడ్డు

పిటికివాడు.

“పిడు వట్టి బెడరుగొడ్డు - పిణ్ణి పంపి
లాభం లేదు.” వా.

బెడరు తీర్పు

ధైర్యము కొలుపు.

“ప్రథితమిథోరాగకథల మంతనముల,
హృదయంబులోపలి బెడరు దీర్చి.”
కళా. 7.158.

బెడరు పడు

భయపడు.

“బెడరు పడు నట్టి తరదందువదనఁ
జూచి.” భాను. 3.44.

బెడరుపోతు

భయస్సుడు.

బెల్లం వండిన పొయ్యి

ఇంగువ కట్టినగుడ్డ లాంటిది.

“తొల్తొల బెల్లంబు వండిన దీ
సా య్యనియుకొదలంచుజనులకొ.”
శతా. 118.

బెల్లించి వెల్లాలి సేయు

ఉబ్బించి మోసగించు.

“పతిభక్తి సతి నరుంధతివంటి
వార్లంటి, నైన బెల్లించి వెల్లాలి
సేయు.” శుక. 2.502 క్రింద.

బెళుకు దేటు

తళతళ మని ప్రకాశించు.

“పిఱుందుపై మొలనూలు బెళుకు
దేటు.” వీధి. 9.

బెస్తనేస్తము

సమయమునకు పనికి రానిది.

బెస్తవానితో స్నేహము
ఎంత ఉన్నా ‘కేపు’ ఇవ్వ
నిదీ మరి దాటించడు.

రాధి. 4.79.

బేజుమాలు చేయించు

చికిలి చేయించు.

“ఎంచ భణావసంతుఁడతఁడెడెడు
కత్తుల బేజుమాలు నే, యింఁచెనొ
నాఁగ.” సమీర. 1.125.

బేడిసతిరుగుళ్లు

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

“పిప్పిళ్లు త్రొక్కుళ్లు బేడిస తిరు
గుళ్లు.” హంస. 5.155.

బేడి సెకదుపుభంగిని

అధికముగా,

చేపలగుంపువలె.

“మిడుత గ మిలాగున బేడి సెకదుపు
భంగిని...” హంస. 3.29.

బేతాళప్రశ్నలు

అంత చిక్కని ప్రశ్నలు,
యక్షప్రశ్నలు, చిక్క-
ప్రశ్నలు.

“.....సియెడక్ మున్ను బేతాళ
ప్రశ్నలు మాని మేక్ గొనుము బేతా
ళచ్చల్లోక్ రుషం.” అము. 6.65.

బేరకత్తె

బేరము చేయునది.

“సరస మెఱుంగుచంద్రముఖి సావడి
దంటయు బేరకత్తెయుక్.”
మొ. రా. అయో. 12.

బేరగాడు

బేరము చేయువాడు.

బేర మాడు

వ్యాపారము చేయు.

వాడుకలో ఇది కొంత మారి
ఎక్కువధర చెప్పగా తక్కువ
ధరకు అడుగుటగా అలవా
టయినది.

“వీడియపుంగప్ప లెప్పుడు వెలయ
రతుల, బేర మాడుచు గాఢుగుబ్బె
తలబోడు.” శుక. 2.332.

“ఇక్కడ ఒక్కటే ధర. బేర మాడ
డానికి వీలు లేదు.” వా.

“సరిగా బేర మాడి తీసుకురా.” వా.

బేరము పొసగించు

బేరము కుదుర్చు.

“బేరము పొసగించి చేసి వెల కిప్పించెన్.” హంస. 5.360.

బేరసార మాడు

బేరము చేయు.

బేరసారములు. జం.

“సారభద్రవ్యములు బేరసార మాడఁ,
బిలువ నంపిరి తమతమ పేటల మను,”
హంస. 1.112.

బేరసారములు

వ్యాపారము. జం.

బేర మూ సార మూ అని
కూడా వాడుక.

“.....బంగారువంటి కోమటి, సంగీ
తముచేత బేరసారము లుడిగెక్.”
చాటువు.

“కేవలనైపుణి విపణి న, యో! వలసిన
బేరసార మొందక యెందుక్, నీవలె
నీవలఁ దిరిగిరె, కోవెల వెలయాండ్ర
నంటి కోమటిబిడ్డల్.”
బహులా. 5.81.

బేల గొట్టు

మోసగించు.

“వాణ్ణి పీడు మాటలతో బేలకొట్టే
శాడు.”

చూ. బేలు పోవు.

బేల పోవు

సారహీన మగు.

“బీజమాత్రంబు చిక్కక బేల పోవు,
నెల్ల ధరణియు...”

క్రీరం. మా. 3.14.

బేలుపడు

మోసపోవు.

“నే న, మ్మాటల బేలు పడితి...”

భోజరా. 6.55.

బేలు పోవు

మోసపడు.

“వాడు నాలుగు తియ్యటిమాటలు మాట్లాడేటప్పటికి నీడు బేలు పోయాడు.” వా.

(మాటలతో) మోసపోవు.

“నేను నీ మాటలకు బేలు పోయేవాణ్ణి కాదు.” వా.

“వాడు వాళ్ళవదినను బేలగొట్టి ఆస్తి కాస్తా కాజేశాడు.” వా.

బేలు పెట్టు

మాటలతో మోసపుచ్చు.

ఇది నేడు బేలుపోవు అనే

రీతిగా కొన్ని జిల్లాలలో విన

వస్తుంది.

“ఈ నక్కయు బేలు పెట్టె నిన్నాళ్లును.” భార. శాంతి. 3.66.

“నా, కూరిమిపట్టి నిట్టి నసగూటి తనంబున బేలుపెట్టి తోరార.”

విప్ర. 4.25.

చూ. బేలు పోవు.

బేసబెల్లి

నంగనాచి వంటిది.

“ఆ సలు... బేస బెల్లి దేహముతోఁ బెరుగుఁ గాక.”

తాళ్ల. సం. 10.61.

బేసబెల్లి తనము

నంగనాచితనము.

“బేసబెల్లితనమున ప్రియాన నిచ్చక మాడి.” తాళ్ల. సం. 7.250.

బేహర మాడు

వ్యాపారము చేయు.

“పూని బేహర మాడి పోవువారలను, బోసక మీఁదఁ గాఁపులు పెట్టి...”

ద్వి. పరమ. 487 పా.

బేహర మాడు

రూ. బేహర మాడు.

“అరులకు నిచ్చి కీర్తి బేహర మాడు.” హర. పీఠి. 26.

బైట పెట్టు

బయలు సఱుచు.

“ఏడఁ బోయెనొ కదా మేడలో మాంజిష్టి, పెనుబండువున బైటఁ బెట్టఁ జాలి.” కాశీ. 4.108.

బైసికొను

చంపు.

“ఇటు లేకలమ్ముల బైసి కొనియె, జనవిభుఁడు నూడ నొకకొన్ని జాగిలములు.” చంద్రా. 2.91.

బైసిగాడు

గౌరవహీనుడు.

“వ్రాసికొన్నార బాఁప న బైసి గాండ్రు.” శుక. 2.247.

బైసి చెడు

బగిసి మాలు.

అవమానపాత్రము లగు.

“ఘణుల, బైసి చెడిపోవుఁ దుది నీర పాము లగును.”

శైమి. 7.82.

బైరు క్రమ్ము

కండ్లు తిరుగు.

“మధ్యాహ్నం దాకా తిండి లేక
పోయేసరికి కండ్లు జైల్లు క్రమాయి.”
వా.

బొంకుల పుటికలు

అబద్ధాల పుట్టలు - దూష
ణము.

పుటిక లనగా గంపలు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

బొంకుల పుట్ట

అబద్ధాలకోరు.

పుట్టలో చీమలో, పాములో
విపరీతంగా ఉండడంవల్ల
పుట్ట అనగానే కావలసినన్ని
ముందు చెప్పినవి ఉన్న దని
సూచన.

“మంకులు మాయోపాయలు, బొంకుల
పుట్ట లతిపాపపుం జగజంతల్.”

హంస. 1.37.

చూ. అబద్ధాలపుట్ట.

బొంకుల బాన

అబద్ధాల పుట్ట.

“నక్కచిక్కలమారి పెక్కవరూపి
దూ, బరదిండి బొంకులబాన మొండి.”

చెన్న. 2.25.

బొంగు బుజాన వేసుకొని

బట్టా పాతా చుట్టి చంకలో
పెట్టుకొని అనుట వంటిది.

“బొంగు బుజాన వేసికొని పామ్మని
కొందలు పల్కినంతసే.”

గీర. 51.

బొండకొయ్య నుంచు

పూర్వపు శిక్షావిధానము
లలో ఒకటి.

“వినవచ్చి బొంగ గా యని, యొనరంగ
నిట బొండకొయ్య నుంచిరి క స్వేగిన
వెనుక...” శుక. 3.204.

బొంతరటి

పెద్ద పెద్ద కాయలు కాచెడి
ఒకజాతి అరటి.

బొంతటాయి

ఒక రకమైన రాయి.

బొందితో కైలాసము

నశరీరముక్తి.

నేటికీ వాడుకలో ‘ఆం. ఆమె
బొందెతో కైలాసం
పోతుంది లే’ అంటారు.
బొంది - శరీరము. బొందె
అని వాడుక. ‘బొందిలో
ప్రాణ మున్నంతదాకా ఏదో
చేయాలి...’

“అంజ నక్షత్రము కైలాసంబునకును,
...భవనముల్ వొగడంగ బొందుల
తోన, కొనిపోవ.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పు. 367.

చూ. కాయంబుతోడ....

బొందితో కైలాసము చేర
జూచు

అసాధ్యమునకై ప్రయ
త్నించు.

“వ్యాససుతాదులం దలంచి వాసికి
మంగలకత్తి మ్రింగ దా, సాసల నలు

చాచె దచె యందనిపంటికి బొందితోన కై, లాసముఁ జేరఁ జూచెడుచలం బది యేమి ఫలం బటంచు నా, భూసురుఁ డీను వెంచి ముని పుత్ర పఁ బాసి తొలంగి వెండియుక్.”

పాండు. 5.280.

బొందివేట

కొజులు మొదలయిన పెంపుడు పక్షుల సహాయముతో ఆడువేట.

“మొదలు గాఁగ బొందివేటకు మీలు, పిట్ట లెల్ల గూండ్ల బిట్ట చెలఁగ.”

యయా. 1.118.

బొక్కలాడు

1. వేధించు.

“గతి చెడ్డ చెడుగు తెక్కలి బొక్కలాడు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 2034.

“వాడు నన్ను వేయించుకొని బొక్కలాడుతున్నాడు. వీడితో నేను పడలేను. ఎక్కడి కైనా పోతాను బాబూ!”

వా.

“పాపం! ఆవిడ ఆ కొత్త కోడలిని పోరి బొక్కలాడుతూంది.”

వా.

ఇది నామవాచకంగా అలా పోరువాడు అనే అర్థంలో కూడా ప్రయుక్తము. పై ప్రయోగము ఇందులో శ్లేష గమనింప దగును.

2. ఆత్మరతతో తిను.

“తజ్జలరుహనాభగేహరురుకాబము సారకు బొక్కలాడ.”

ఆము. 1,75.

బొక్కసపిల్లు

ధనాగారము.

“బొక్కసపుటిండ్లు నుగ్రాణముల నెలవులు.” ఉ. రా. 8.14.

బొక్కి పడు

శిథిల మగు.

“కోట బొక్కి పడంగా యవనోగ్ర సైన్యము ఫిరంగీతో గుప్పి రొక్కుమ్మడిక.” రంగా. 8.72.

బొగ్గు కఱచు

గడ్డి కఱచు అనుట వంటిది.

“వారు కట్టకడకు సిగ్గుపడి బొగ్గు కఱవక మానరు.” భర్మజ. 44.1.

బొగ్గుపడు

నల్లని దగు.

“కనకవస్తుం డై నకైట భాసురవైరి, పొగచారి నల్ల నై బొగ్గుపడియె.” భీమ. 4.61.

బొగ్గులు నేయు

పాడు చేయు.

“ధర్మకీరులకా, బొగ్గులు నేసి జారుశశిఁ బొంది కటా! కడు పేల తెచ్చు కొంటి...” భాగ. 9.378.

బొగ్గులో రామచిలుక

నల్లనిది అని హాస్యంగా అనే మాట.

“వెతికి వెతికి యీ బొగ్గులో రామచిలుకను ఎక్కడ పట్టుకు వచ్చావు రా. అచ్చం జీడిరంగు.” వా.

బొటనవ్రేలికి సున్న మగు

సంపద కలుగు.

భోజనం చేసి తాంబూలం
వేసుకొనే స్థితి వచ్చిన
దనుట. తాంబూలం వేసు
కొనునప్పుడు తమలపాకుపై
బొటనవేలితో సున్నం
పూయుటపై యేర్పడినది.

‘బొటనవేలికి సున్నం మైనం
తనే బోర్లపడే రకం’ అను
సామెతపై యేర్పడినపలుకు
బడి.

“బొటనవేలికి సున్నం కాగానే బోర్ల
పడ రాదు.” వా.

బొటనవేలికి సున్నము పూసి
నంతనే బోర్లపడు

కాస్త కలగగానే తల తిరిగి
పోవు.

బొటనవేలికి సున్నం పూసి
కొనుటకు ఇక్కడ తాంబూ
లము వేసికొను దశకు
వచ్చు అని అర్థం.

సారంగపాణిపదములు.

బొట్టనగోలలు

ఒక రకమైన పిల్లలఆట.

“చీకటిమొటికిళ్లు చిమ్ముబిల్లు నెట్లు,
బొట్టనగోలలు బొమ్మరాలు.”

వి. పు. 1.202.

బొట్టు గట్టు

పెండ్లి యాడు.

ఇందులోని బొట్టు తాళిబొట్టు.

“నట్టడవిలోన నన్నిట్టు నట్టు పఱచి,
శొట్టుమిట్టడ నేటికిఁ బట్టభద్ర,

2—86

పుట్టునకు మున్న లేమకు బొట్టు గట్టి,
చెట్టపట్టుట కొకరండు పుట్టెఁ
జూవె.” శకుం. (కృష్ణ.) 2.74.

బొట్టుదారము

మంగళసూత్రము.

శ. ర.

బొట్టనర్పు

పాడు చేయు.

“తమ్ముల దోషాప్తిఁ గ్రమ్మి మూసిన
అట్టు, నయకాలలను బొట్టనర్పు
కొఱత.” బిల్హ. 137.

బొట్లరుముక్కలు

వచ్చి రాని యింగ్లిషు
మాటలు.

కొత్త. 44.

బొడ్డనబావి

దిగుడుబావి, నడకావి.

క్రీడా. పు. 91.

బొడ్డుకు మని పూసుకు
కూర్చును

అదేపనిగా కూర్చొని
యుండు.

“మాఅమ్మే నీతో పోట్లాటకు బొడ్డుకు
మని పూసుకు కూర్చున్నది.” వా.

కొత్త. 277.

బొడ్డుకొంగు

బొడ్డుదగ్గర చెక్కుకొను
బట్టకొన.

“డబ్బు జాగ్రత్తగా బొడ్డుకొంగున
కట్టుకొని వెళ్లు.” వా.

బొడ్డు కోయు

పిల్లలు పుట్టినప్పుడు మా
యను తొలగించుటకై
బొడ్డును కోస్తారు.

“సంసారమోహపాశముఁ గోసినటు
వలె, బొడ్డు గోసిరి పిన్నబిడ్డనికిని.”
కా. మా. 3.27.

బొడ్డుగంట

మొలగంట. ఒక రకమైన
నగ.

“కమలి నీ నాయకుఁడు బొడ్డుగంట
యయ్యె.”

సీతా. వి. 2.130.

బొడ్డుచవిక

చుట్టుకొల్లారము నడిమి
చావడి.

శ. ర.

బొడ్డుపుడక

దూదేకులవాళ్లు ఉపయో
గించే ఒక రకమైన పని
ముట్టు.

శ. ర. ప్రా. ౯.

బొడ్డులో చెక్కుకొను

దాచుకొను.

దీనినే ‘రొండిలో చెక్కికొను’
అని కూడా అంటారు.

డబ్బును చీరలోనూ, దోవతి
లోనూ నడుమున చెక్కి

కొనుటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“వాడు డబ్బుంతా బొడ్డులో చెక్కు
కొని కూర్చున్నాడు!”

కా.

బొడ్డులో చెయ్యి వేసి నిలవేయు

ఏదైనా ఇచ్చి తీరవలె నని,
అంతదాకా కదల కూడ దని
నిర్బంధించు.

“వాడు నాబాకీ యిచ్చి తీరా అని
బొడ్డులో చెయ్యి వేసి నిలవేశాడు.”
వా.

బొడ్డులో మాణిక్యము

భాగ్యవిశేషము.

“సాధుస్తుత్యవంశంబునకా, బొడ్డుత్నం
బునఁ దేజరిల్లుజననంబుం బొందినకా.”
వైజ. 1.63.

బొడ్డు వంచు

నడుము వంచు, ఓపిక కలిగి
యుండు.

“ముందటిభంగి గాదు కడు మూర్ఖతనం
బులు పెద్ద యింటిలో, నిందఱి
యోజయుం డెఱచు నేపని కైనను
బొడ్డు వంప లే దందుకుఁ దోడు చీమ
చిటు కన్నను...” భోజ. 6.142.

బొడ్డుడని

వయసు రాని.

దీనిని వ్యంగ్యంగా ‘నోటిలో
వేలు పెడితే కొరక లేడు’
అన్న అర్థంలో ఉపయో
గిస్తారు.

“అవును. నీ కొడుకు పాపం బొ
డ్డుడని పసిపాప. ఏమీ ఎరగడు.”
వా.

బొత్తిగా

పూర్తిగా.

“నలు వందఁ దొలగించ వల దను

వనితకేల్వడిపించి బొత్తిగా నడలఁ జేసి.”

మృ. వి. 1. 17. పా. 18. పం.

బొద్దుకీటు

గోడపై బొద్దేర్పటిచి పెట్టెడు కీటు.

శ. ర.

బొబ్బలు వొడుచు

కేకలు వేయు.

బొబ్బలు పెట్టు, గట్టిగా అటచు,

“బొబ్బలు వొడువంగఁ బొంగి యార్వంగ.”

బస. 3. 68.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 438.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 34.

బొబ్బ వొడుచు

కేకలు వేయు.

“భయంబునం దిరిగి సురింగి పోవం గు మారుండుబ్బి బొబ్బ వొడిచి యార్చి.”

హరి. ఉ. 7. 211.

బొమ్మగంటు పెట్టు

బొమ్ముడి ముడుచు.

కోపము చెందినపుడు కను

బొమ్మలను ముడి వేయుట

అలవాటు.

“అవుడు గఱచికొనుచు, బొమ్మగంటు పెట్టుచుఁ గొందఁ జనుట.”

ఉ. హరి. 5. 314.

బొమ్మలు గొను

బొమ్ముడి పెట్టు.

“మొక్కవే మనపాలివేలు పని బుజ వించెయి బొమ్మలు గొని జంకించెయి.”

అము. 4. 35.

బొమ్మలు ముడుచు

కోపమును సూచిస్తూ కను

బొమ్మలను ముడి వేయు.

“కృతిమరోష, స్ఫురణంబున బొమ్మలు ముడుచుచున్ సతి పతితోన్.”

కళా. 5. 43.

బొమ్మంచు

ఎట్టని.

“అఱమావి మోవి చందురకావి తీవి గమ్ము బొమ్మంచుకొమ్మోవిపై చిటు నవ్వు చెంగలింపఁగా.”

శీమా. పు. 32.

బొమ్మ గట్టగ జాలు

మించ గలుగు.

జయించినందుకు సూచనగా

బొమ్మలు కట్టుట అను అల

వాటుపై వచ్చినపలుకుబడి.

అవమానము చేయు అని

సూ. ని.

“కట్టెన్ మంగళనూత్రమున్ శరధిశంఖ శ్రీలహన్ బొమ్మలన్, గట్టన్ జాలెడు కంఠపీఠి.”

మయ. 5. 88.

బొమ్మ మెట్టు

గెలుచు.

“మృగరాజునకు బొమ్మ మెట్టిన నడుము.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పం. కి. 397.

యో. బొమ్మ కట్టు.

బొమ్మర వోవు

విస్త్రుపోవు.

“దిగగం,బులు బెదరెక్ భజంగపతి
బొమ్మర వోయె.”

భాస్క. బాల. 705.

బొమ్మల వెట్టు

అవమానించు.

“లతాంతసాయకుడు నిక్కముగా
సవరించువింటికి, బొమ్మల బెట్టు
నట్లు కనుబొమ్మలు చూడగ నొప్పె
బాపురే.” చిత్రభా. 3.67.

బొమ్మ వెట్టు

తిరస్కరించు.

“మహి నాపుట్టుగులకే మఱి బొమ్మ
వెట్టినాడ.”

తాళ్ల. సం. 9.22.

బొల్లవు పోట్లాట

గట్టి పోట్లాట.

కుక్క. 24.

బోగమాట

బోగముదాని యాట.

(శ.ర.)

బోగుబడి పెద్దటికము

ఎక్కువ ధనవ్యయము చేసి

పొందుపెద్దటికము.

“ఆ బీదల కేల బోగుబడి పెద్దటికం
బును బెట్టబీరమున్.”

ఉ. హరి. 4.160.

బోగు మిగులగ

నిర్విశేషము గా—పూర్తిగా
అనుట.

“కన్నవారు కన్నదిక్కునఁ బాటి,
పోయి రెల్లయతులు బోగు మిగుల.”

ఉ. హరి. 4.66.

“కడు నిడుమలఁ బడి వా రి,ప్పడు
మునుపటి కేలవు వదలి బోగు మిగు
లగఁ, దొడుకులును బృంద యని
యెడు, నడవికిఁ గాఁపురము వచ్చి
నిలబడి మీఱఁ.” నీలా. ఆ. 1.

బోటెత్తు

ఉబ్బుగా నుండు.

“గూనిపిఁపుమీఁదఁ గోడియై బో
టెత్తి, తఱివడ్డ కంకాశ్చేతండము
లును.” కాశీ. 3.138.

బోడచారవ

మెండిసాహసము.

“వలువకుఁ గూటికి నై నీ,చుల వేడఁ
బోడచారవ జొచ్చు నతఁడు.”

పాండు. 3.21.

బోడికొల్ల

సమృద్ధి అనుట.

“అందు రుచు లొకింత యైన నెఱుం
గనికతన బోడికొల్ల గలిగె మనవ.”

రుక్మాం. 3.231.

బోడితలలకు బొండుమల్లెలు

చుట్టు

పనికి మాలినపని అనుట.

“వాడి కేం పనా పాటా? బోడి
తలలకు బొండుమల్లెలు చుట్టూ కూర్చుం
టాడు.” వా.

బోదకాలు

ఏనుగుకాలు.

దీనినే బూరగాలు అని

కూడా అంటారు.

బోదెకొయ్య

కడపక్రింది కమ్మి.

(శ. ర.)

బోధ చేయు

బోధించు.

(శ. ర.)

బోనకావడి

భోనపుట్టిక లుంచుకావడి.

“ఘృతపాయసాపూపాది వివిధసార
భంబులం గలబోనకావడి యొకటిం
గని.” భోజరా. 5.339.

బోనపుట్టిక

భోజన ముంచినబుట్ట.

“అమరుల బోనపుట్టిక సహస్రమయూ
ఖుని బోడుకొడె సంతమసము పేరు
విత్తు కుముదంబుల చక్కిలిగింత
పుంశ్చలీ, సమితికిఁ జుక్కవారు.”

పారి. 2.41.

బోనుపొయ్యి

ఒక రకమైన మంటిపొయ్యి.

దీనిని ఎక్కడి కంటే అక్క

డికి తీసుకొని పోవచ్చును.

బోయనామము

కిరాతులు నొసట పెట్టుకొనే

ఒక రకమైన నామము.

“కొనముక్కుకడనుండి కొనవెండ్రు
కలదాఁకక, బొందుగా దిద్దినబోయ
నామము...” చంద్రా. 2.39.

బోయబొంకులు

పచ్చి అబద్ధములు.

“సత్యభాషణము లెచ్చటఁ గట్టి

పెట్టునో, బోయబొంకులె నోరఁ
బొడలుచుండు.”

వేం. పంచ. 1.456.

బో రనియెడు జడివాన

ధ్వన్యనుకరణము.

వాడుకలో — బోరున వాన

కురుస్తున్నది. బోరు మని

యేడ్చినాడు.

“అని చిలుకతేనియలు బో, రనియెడు
జడివాన వెలిసినటువలెఁ బలుకన్.”

శుక. 2.29.

బోరు కలగు

ఎక్కువగా శబ్దించు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“భేరిశంఖపటహాఘాతా రావము
లపుడు.....బోరు కలఁగ.”

జైమి. 6.126.

“కొమ్ములు మ్రోయ మంటితమహల్
వెన బోరు కలఁగఁ బార్వభా,
గమ్ముల...” శుక. 1.244.

బోరుకాడించు

శిశువులకు స్నానము

చేయించు.

“అకాంతాలలామ, యను వొందఁగా
బోరు కాడించి కూర్చి, యినుమడిం
పంగఁ జన్నిచ్చె.”

ద్వి. పరమ. 2.67 పా.

బోరుకొను

“అనివారిత మంగళవాద్య నిస్వనో,
త్కరములు చాల బోరుకొనఁ గ్రక్కున
నారతు లెత్తి రయ్యెడకా.”

చంద్రి. 6.32.

చూ. బోరు కలగు.

బోరుగద్దలు

బొంతగద్దలు.

కాశీయా. 288.

బోర్డు త్రిప్ప

దివాలా తీయు.

ఏదో కంపెనీ పేర బోర్డు
కట్టడం, అది దివాలా తీయ
డంతో తిప్పి వేయడం పై
వచ్చినపలుకుబడి - ఇటీవలిది.

‘వాడిప్పటికి ఎన్ని బోర్డులు తిప్పాడో
ఎన్ని బోర్డులు కట్టాడో దేవుడికి
తెలుసు.’ వా.

బోర్లుపు

తలవాకిలి.

‘కృపావిభవంబు నింటి బోర్లుపు
దలంపు నేయుచు మరంబు గరంబు
పరిస్ఫురింపఁగన్.’

పాండు. 2, 36.

బోల్తా కొట్టు

మోసపోవు.

మాటా. 101.

బోర్లపడు

మిడిసి పడు.

‘ఏం చూచుకొని అంత బోర్ల
పడుతున్నాడో తెలీదు.’ వా.

బోసి పుచ్చు

బోసి యగునట్లు చేయు.

‘పటుచపేటంబులఁ బండ్లు డుల్లఁగ
మొత్తి, పూసార్కువదనంబు బోసి
పుచ్చె.’ కాశీ. 7.84.

బోసి పోవు

ఉండవలసినవి లేనప్పుడు

కలుగులవస.

పండ్లు పోతే నోరు బోసి

పోతుంది. బొట్టు లేకపోతే

మొగం కూడా - అలవా

టయినవారిలో.

‘పూసార్కువదనంబు బోసి పోయిన
యపు.’ భీమ. 6.44.

‘కమ్మలు తీసేస్తే చెవులు బోసి
పోయినవి...’ వా.

బోసేయు

తెను.

‘సిరి గల్గి తేని బోసేయుట కాక,
యెరుల రంతుల వెట్ట నొప్పునే
యిట్లు.’

అ. మ. క. 1.35 పా. 25పం.

బోళ్ళబాటు

మిడిసిపాటు.

‘ఆ ఆసి వచ్చేసరికి దాని బోళ్ళపాటు
ఇంతా అని చెప్పడానికి వీలేదు.’ వా.

బోళామనిషి

ఉబ్బిపోయే మనిషి.

కాత్త. 316.

బొళివట్టు

మదించు.

‘పచ్చి నెత్తురు త్రావి జాళి
వట్టుటయు, తీచ్చిపాలున సంచరింపు
చున్నాను.’

వర. రా. యు. పు. 291.16.

బ్రంగుడుకన్ను

గుంతకన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

బ్రతికి చెడిన

ఒక పూడు బాగా బ్రతికి

ప్రస్తుతం చెడిపోయిన.

అలాంటివాళ్లు ఉత్తములు

గానే ఉంటారు.

“వాడు ఎంతైనా బ్రతికి చెడినవాడు.

తిండికోసం అని సీచానికి పాల్పడడు.” వా.

బ్రతికిన బ్రతు కంతా

అతని అంత గొప్ప జీవిత

విధాన మంతా,

“వాడు బ్రతికినబతు కంతా ఆ ఒక్క కేసుతో పాడయి పోయింది.” వా.

శివముకుంద. 75.

బ్రతికి పోతివి

తప్పించుకొంటివి అన్న

అర్థంలో ప్రయోగించేపలుకు బడి.

“గ్రామమున కెల్ల మాలిమికాడ వగుట, బ్రతికిపోతివి పోర బాపనగ రాస.” శుక. 2.475.

బ్రతికి పోవు

ఇబ్బందులనుండి తప్పించు కొను.

“ఇప్పుడమి నృపాలురకై బ్రతికి పోదురు.” భార. శాంతి. 1.62.

బ్రతుక తలచుకొంటే

జీవితేచ్ఛ ఉంటే అన్న మా

మూలు అర్థమే అయినా

ఇది కొన్ని ప్రత్యేకసందర్భా

లలో ఉపయోగిస్తారు.

“నీవు బ్రతుక తలచుకొంటే ఈ వెధవ పని చెయ్యవు.” వా.

“బ్రతుక తలచు వన్నవాడెవడూ ఇలా చేయడు.” వా.

“బ్రతుక తలచుకొంటే నీవు ఇకమీద మా యింట్లో అడుగు పెట్ట వద్దు.” వా.

“బ్రతుక దలచుకొంటే మార్గారే లేక పోతాయా?” వా.

బ్రతు కొడు

బ్రతుకు.

“తిరుగ బ్రతు కాడ వలె నటే.”

రాధి. 3.31.

బ్రతుకు చూచుకొను

జీవిక వెదకికొను.

“ఏదేని బ్రతుకుఁ జూడఁగ వలయున్.” సింహా. 5.152.

“ఈ పిల్ల లింక నన్ను చూస్తూ రనే నమ్మకం లేదు. ఏదో ఒక బ్రతుకు చూచుకోవాలి.” వా.

“ఏదో బ్రతుకు చూచుకుందామని ఈ ఊరు వచ్చాను దొరా!” వా.

బ్రతుకు జీవుడా! అని

1. గొప్ప ప్రమాదము

తప్పెను గదా అని ఊరట చెంది.

“బ్రతుకుజీవుడా అని నేనక్కడే ఆ పూట ఉండి మఱునాడు బయలుదేరి వచ్చాను.” వా.

2. తప్పినదే చాలు రా అని.

“వాడు బ్రతుకుజీవుడా అని ఆ ఊరిలో నుండి బయట పడ్డాడు.” వా.

బ్రతువు తెరువు

జీవనాధారము.

“పాండవులయట రాధాసుతుండు
నాడు, పలుకులకు నియ్యకొను నీవు
బ్రతుకుఁడెరువు, కట్టు.”

భార. కర్ణ. 3.272.

బ్రతుకు తెరువు చూచుకొను

జీవనాధారము వెదకుకొను.

“ఏదో బ్రతుకు తెరువు చూచుకొందా
మని యింత దూరం వచ్చాను.” వా.

బ్రతుకు నీడ్చు

కష్టముమీద జీవనము
గడపు.

నా. మా. 13.

బ్రతుకు బండ లగు

బ్రతుకు చెడిపోవు.

“అదేదో హాయిగా ఉంటుం దని ఆ
డబ్బున్నవాడికి ఇచ్చావు. వా డేమో
ముండలమురాకోరు అయ్యాడు. దాని
బతుకు ఇలా బండ లయింది.” వా.

బ్రతుకు భాగ్యము క్రింద బడు

బంధారము బయటపడు.

ఈ అర్థంలో యేర్పడినవే

బ్రతుకు బయటపడు, బ్రతుకు

బద్ద లగు మొదలగునవి.

“బ్రతుకు భాగ్యము క్రింద బడఁగ
బాపనయిండ్ల, కరిగి యాఁకటికిఁ గూ
డడిగ ననుచు.”

శుక. 2.548.

బ్రదికి పోవు

సుఖముగా జీవించు, ప్రమా

దములోనుండి తప్పించుకొను.

“వాని బంటున కన్న ధైర్యవ్య
గరిమఁ, బడసి నఁ గుజేరుఁ డైనను
బ్రదికి పోవు.” శుక. 4.14.

వాడుకలో—

‘వాడి కా ఉద్యోగం దొరికితే
బతికి పోతాడు.’

‘వాడు నేను వచ్చేటప్పటికి
లేక పోయాడు గనుక బతికి
పోయాడు.’

‘సమయానికి వా డెవడో
ఆదుకొన్నాడు కనుక బతికి
పోయాడు.’

బ్రద్దలవారు

వేత్రహస్తులు.

రాజాస్థానాలలో బెత్తాలను

చేత పట్టుకొని బరాబరులు

చేస్తూ ఉంటారు. వారే

బ్రద్దలవారు.

“బ్రద్దలవారి గల్గొని పురంబున నారసి
సుప్రసిద్ధి లా, పెద్దల నెల్ల నిచ్చటికిఁ
బిల్వఁడు పొం డన.”

చెన్న. 5.235.

బ్రద్దలు సేయు

పగుల గొట్టు.

“పటహమహార్భటుల్ దిశలు బ్రద్దలు
సేయ నజయ్య డై.”

ఉ. రా. 3.153.

బ్రమరి తిరుగు

చుట్టి తిరుగు.

“బ్రమరి తిరిగి వారిఁ బండ్లెందుని
యలు, నేసి క్రీడికొడుకు నెలఁగి
యార్చె.” భార. భీష్మ. 3.97.

బ్రమరి వాటు

చుట్టు తిరుగు.

“బ్రహ్మరివారి కురున్మపాలకు నరదంబు,
నంను వైచి యిట్టు లనియె నధిప!”
భార. 6.205.

బ్రహ్మవెట్టు
మోహపెట్టు.
“అందఱను బ్రహ్మ వెట్టుచు నవ్వ
ఘాటి...” హర. 6.104.

బ్రహ్మల బెట్టు
భ్రమింప జేయు.
“బటువుగుబ్బలచేత బ్రహ్మల బెట్టుట
కాక.” నిరంకు. 2.33.

బ్రహ్మన విఱుగు
పెళ్లు మని విఱుగు.
ధ్వన్యనుకరణము.
“పిడుగులు పదివేలు పెట్టి యెక్కి
డను, పడియెనో యన విల్లు బ్రహ్మన
విఱిగె.” ద్విప. మధు. 9.

బ్రహ్మకల్పము
1. అతికష్టసాధ్యము.
2. అతి గొప్ప.
వేమన. 6.

బ్రహ్మకళ
చైతన్యశక్తి, బ్రహ్మవర్చస్సు.

బ్రహ్మకాయ
గట్టివాడు అని నిరసనగా
అనుపల్ల ఉపయోగించేపలు
కుబడి.

“బ్రహ్మకాయవలె వటవట వదరు
చున్నాడు.” సాక్షి. పు. 41.
“కాసైన దనసాము కర్పు నేయడు
గాని, పరులసాము హరింప బ్రహ్మ
కాయ.” రామలిం. 18.

బ్రహ్మ కై నను వశమా ?
ఎవరికీ వశము కా దనుట
అనే అర్థం లో ఈలాంటి
పలుకుబళ్లు చాలా ఉన్నవి.
‘ఈ పని చేయడం బ్రహ్మ
తరం కాదు’

“అకటా! తెలియంగ బ్రహ్మ కై నను
వశమా?” హంస. 2.211.

బ్రహ్మచారి భగన్యాయము
అజ్ఞానంచేత ఇంతే ఉంటే
ఎంతో ఉం దనుకొనుట.
బ్రహ్మచారి భగాన్ని గూర్చి
అజ్ఞానంచేత అలాగే అను
కొంటాడు కదా!
అసలు సంగతి తెలియక
అభూతకల్పన చేసుకొనే వారి
పట్ల ఉపయోగించేపలుకు
బడి.

బ్రహ్మచెవుడు
చెప్ప రానంత చెవుడు.
“వాడికి బ్రహ్మ చెవుడు. డప్పులు
వాయించినా విన బడదు.” వా.

బ్రహ్మజ్ఞాని
బ్రహ్మాను తెలిసినవాడు.
బ్రహ్మప్రళయ మగు
అ సాధ్య మగు, అ తికష్ట
మగు.
కొత్త. 238.

బ్రహ్మబంధువు
సీచబ్రాహ్మణుడు.

బ్రహ్మముడి

యజ్ఞోపవీతములోని పోగుల
ముడిని బ్రహ్మముడి అం
టారు.
పెండ్లిలో వధూవరుల కొంగు
ముళ్లు కలిపి వేసినముడి అని
సూ. ని.

బ్రహ్మరంధ్రము

నడునెత్తి.
శిరోరంధ్రమునకు బ్రహ్మ
రంధ్రమని పేరు.

బ్రహ్మరథము పట్టు

మహాగౌరవ మొనర్చు.
“దానిచేత బ్రహ్మరథము పట్టించుకొని
రాక పోతినా?”
శ్రవ 2.39.

బ్రహ్మరాత్రు

అక్షరాలు తెలియకుండా
రాసినరాత్రు.
“ఈ బ్రహ్మరాత్రును చదవడానికి ఎవరికి
సాధ్యం ఆవుతుంది?” వా.

బ్రహ్మలిపి

అర్థము కానిది.
శరభాంక. 21.
చూ. బ్రహ్మరాత్రు.

బ్రహ్మలోక పర్యంతము

(ఆలోచన యొనర్చు)

చాలదూర మాలోచించు.
“ఏలాగున గెలిపించెనొ, బాళిమెయిక్
బ్రహ్మలోకపర్యంతము నే, నాలోచన

యొనరించితిఁ, జాలదు నా హృదయ
మిది నిజంబుగఁ జెలియన్.”
శుక. 3.116.

బ్రహ్మవర్చస్సు

బ్రాహ్మణుని ముఖంలో కాన
వచ్చేకళ.

బ్రహ్మవిద్య

చాల కష్టమయినది.
“అదేం బ్రహ్మవిద్యా? నాలుగురోజులు
అభ్యాసం చేస్తే అదే వస్తుంది.” వా.
బ్రహ్మవ్రాత తప్పింప
వచ్చునా?

విధిని మీఱ రా దనుట.
“... నెంతవారికిఁ దప్పింప నెట్లు
వచ్చు, బ్రహ్మ దా మున్ను వ్రాసిన
వ్రాతఫలము.”
కళా. 3.100.

బ్రహ్మహత్య కట్టు

బ్రహ్మహత్యా పాపమును
అంట గట్టు—
“.....సంధ్య వార్చిన ఫలము,
బైదలి నీవ నొసంగదఁ, గా దనినం
బ్రహ్మహత్య కట్టెడు సుమ్మి.”
శుక. 2.478.

చూ. పాపము కట్టుకొను,
పుణ్యము కట్టుకొను.

బ్రాహ్మణవారు

బ్రాహ్మణులు, బ్రాహ్మణులు.
వాడుకలో నేటికీ ‘మీరే
యిండ్లవారు?’ అని అడగడం
అలవాటున్నది. కాపువారు,

కమ్మవారువలెనే బ్రాహ్మణ
వారు.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 163.

బ్రాహ్మణవ్యవసాయము

లాభనాటి కాని పని.

కష్టపడ లేని బ్రాహ్మణులు
చేసే వ్యవసాయం అంతంత
లోనే ఉంటుం దనుటపై
వచ్చినపలుకుబడి.

బ్రాహ్మణార్థము చేయు

శ్రాద్ధాదులలో నిమంత్రణ
ముండు.

“వాడు బ్రాహ్మణారాలు చేసి బతు
కుతూ ఉంటాడు. అందుకనే రోజుకు
రెండూ మూడు కూడా చేస్తా డని
ఎత్తి పొడవడం కద్దు.” వా.

బ్రుంగుడు వంగు డగు

వాడి వత్త లగు.

“అతిముఠి చిచ్చు నాఁ బొగులు
నాకట బ్రుంగుడు వంగు డై యొడల్,
సురసుర స్రాక్క.....”

పంచ. వేం. 4.195.

బ్రుంగుడు వడు

మఱుగుపడు.

“ఎడనెడ బ్రుంగుడు వడి యున్న
రాజులు, సనుదెంచి కనునవసరము
వేచి.” భార. శాం. 1.146.

బ్రుంగు వడు

మునుగు.

“సుతకశ్రీతాదిసకలవస్తువులు వగల,
బ్రుంగు వడనిసుఖంబు చేయంగఁ
జాలవు.” కవిక. 5,117.

బ్రుస్సుకన్ను

పుసి గట్టిన కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

బ్రొంగ వోయిన కన్ను

లొత్త పడి పోయిన కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

బ్రొందకన్ను

లా వెక్కిన కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

బ్రొడ్డుకన్ను

నడుమ ఉబ్బిన కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

భంగవడు

అవమానపడు.

“మనము పూచి పట్టి మొన లేర్చికొని
పోవఁ, బాండురాజుకుతుల బలము
గదినీ, గాసి చేయునదియుఁ గాక నీ
ముందటఁ, బవనతనయుచేత భంగ
పడితి.”

భార. భీష్మ. 3.5.

భంగపాటు

అవమానము.

“ఈ నిర్భాగ్య ని శేల చూచితిని నా
కీ భంగపాటొందె నే, లా.”

దశా. 6.79.

భంగపెట్టు

అవమానించు.

“ప్రజలఁ జెఱఁ బెట్టి దొంగలకు భంగ
పెట్టి, తఱిమి యిబ్బంగిఁ బెక్కుబాధల
నలంచి.”

భాగ. 10. ఉ. 839.

భంగివోలె

వలె - ఉపమావాచకం.

కూ. 9.64.

చూ. అట్టులవోలె.

భండన మిచ్చు

కయ్య మిచ్చు, పోరునకు
తలపడు ననుట.“నీ పంథ మెలర్చ నా కిపుడ భండన
మిమ్ము.” భాస్క. కిష్కిం. 160.

భక్తి కడలుకొను

వృద్ధి చెందు.

“ప్రణామం, బులు పెక్కు సేసి సంభ్ర
మ, కలిత హృదయ మగుచు భక్తి
గడలుకొనంగన్.”

కా. మా. 2.108.

భక్తి చేయు

భక్తి కలిగి యుండు.

రూ. భక్తి సేయు.

భక్తి సేయు

భక్తి చూపు.

“నాకు నీ పెక్కుడు భక్తి సేసి.”

భార. ద్రోణ. 2.832.

భగాయించు

పాటిపోవు.

“పటాపంచ లై చాంచల్యంబు నొంది
పుళిందులవాణ్ భగాయించి చను
టయు.” రంగా. 3.126.

భగీరథయత్నం

మహాప్రయత్న మనుట.

“ఎంతో భగీరథప్రయత్నం చేస్తే కానీ
ఆ ప్రాజెక్టు మనకు రాదు.” వా.

గూ. భగీరథప్రయత్నం.

భజన కెక్కు

స్తుతిపాత్ర మగు.

సింహ. 2.118.

భట్రాజుపొగడ్డ

అతిశయోక్తులతో నిండిన
పొగడ్డ.“వాడి వన్నీ భట్రాజుపొగడ్డలు. నీ
యంతమనిషి లోకంలో లేడంటాడు.
అవన్నీ నిజ మనుకుంటే యెట్లా?” వా.

భయంబు చూపు

భయపెట్టు.

“శాంత శాంతల యయ్యును జతుర
యగుట, దీనికి భయంబు చూపినఁ గాని
తనకుఁ, బోషణము లే దనుచు...”

కుక. 4.99.

భరంపడు

భారవహు డగు.

“ద్రాణితోడ భరంపడి రణ
మొనర్చు.”

భార. కర్ణ. 2.375.

భరతం పట్టు

ఆట ఆడించు, వేధించు.

“వా డేదో మహా మిడిసి పడుతున్నా
డట. నేడో రేపా వాడి భరతం
పట్టిస్తాను.” వా.

భరతపుత్రుడు

నటుడు.

భరతవాక్యము

నాటకము తుదిని చెప్పబడు
శ్లోకము.

భరముపడు

భార మని తలచు.

“పసిడి సమ్మతి గలు లేక పాద
మడఁగ, భరము పడురాజు బరిగాళ్లఁ
బలవ నాఁగె.”

నరం. 4.67.

భవితవ్యము (త)

విధి, అదృష్టము.

“ఎవ్వఁ డేని మృతుఁ డౌ భవితవ్యత
కారణంబుగా.”

కాశీ. 5.48.

“నా భవితవ్యం ఇలా ఉంది. నువ్వు
మాత్రం ఏం చేస్తావు?” వా.

భస్మము సేయు

ధ్వంసము చేయు, బూడిద
చేయు.

“పరబలారణ్యంబు భస్మంబు చేసెద.”
జైమి. 2.48.

భస్మస్నానము

శరీర మెల్ల బూడిద పూసు
కొనుట.

భాండప్రతిభాండము

సరుకుకు బదులుగా సరు కిచ్చి
పుచ్చుకొనుట.

దీనినే తెలుగులో ‘కుండ
మార్పుడు’ అంటారు. వస్తు
వినిమయము అనుట.

భాగపరిష్కారము

సమిష్టి కుటుంబం ఆస్తిని
పంచుకొనుట.

“వాళ్ల ఆస్తి ఇంకా భాగపరిష్కారం
కాలేదు.” వా.

“వాడు భాగపరిష్కారానికి దావా
వేశాడు.” వా.

భాగవత మాడు

ఎగురు, చిందులు త్రొక్కు.

“ఆతఁ డెగిరి మన శిరోభాగములఁ
దాండవించుచు భాగవత మాడు
చున్నాఁడు.”

భాజనగతాన్నము

సిద్ధాన్నము.

వంటయింటికుండేలు వంటిది.

“నికా జయింతురే, యనిమిషు లైనఁ
భాజనగతాన్నమ నే నిక నెందుఁ
బోయెదన్.” ఆము. 6.28.

భామవేషగాడి బావమరిది

వీడిలో విశేష మేమీ లేదు
అనుపల్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

భాగ్యవంతుడి బావమరిది
లాంటిది. పూర్వం ఏమో
రాజశాస్త్రాలకుడు.

“వా డెవడంటే ఏం చెప్పును? భామ
వేషగాడి బావమరిది.” వా.

భారతము

అదో పెద్దకథ అన్నట్లు
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఆ వేత లెన్ని యైనఁ గల వయ్య
మహాత్మ! వచింప భారతంబు.”
కువల. 3.72.

“అదంతా ఒక పెద్ద భారతం లే. తర
వాత చెప్తా.” వా.

భారతినేనలు

ఒక దినుసు ధాన్యము.

“అత్తుకబాత్తులు లక్ష్మీమనోహరా,
భారతీసేసలు బాహుపురులు.”

హంస. 4.128.

భారీచెయ్యి

దండిచెయ్యి.

“వాడిది చాలా భారీ చెయ్యి. చేతికి
ఎంత వస్తే అంత యిస్తాడు.” వా.

భిక్షలోపల భిక్ష

బిచ్చంలో బిచ్చం.

“భిక్షలోపల భిక్ష పెట్టే శ్రీనాథాది,
కవుల కల్లరకుం దిక్కనమనీసి.”

శ్రవ. 1.9.

భిక్షం దేహి యను

యాచించు.

“...అతఁ డప్పరిలో, భిక్షం దేహి
యటంచు న, పేక్షం బ్రతిగృహముఁ
దిరిగి భిక్షం బెత్తున్.”

హంస. 3.165.

భీమబలశాలి

గొప్ప బలవంతుడు.

భీముడు మహాబలవంతు

డనుట ప్రసిద్ధము.

భుక్తపరుచుకొను

తనదిగా చేసుకొను.

మాటా 31.

భుక్తి గొను

భుజించు.

కాశీ. 2.75.

భుక్తి ముక్తు లొసగు

ఇహపరసంధానుక మనుట.

“కొదవ లెన్నపు భుక్తి ముక్తులు
నొసంగఁ, జేయుచున్నాడే.”

విప్ర. 5.69.

భుజములు కాయలు గాచు

బరువులు మోయుటచే భుజ

ములు గంట్లు పాటు.

చూ. చేతులు కాయలు కాచు.

భుజము లుప్పొంగు

సంతోషించు.

“చేరి నప్పటి సరసుని తీరుఁ జూచి,
భుజము లుప్పొంగి హాసినీపుష్ప
గంధి.”

హంస. 4.108.

భుజములు మూడగు

సంతోషముతో డిప్పొంగి

పోవు.

“భుజములు మూడై భూభృద్భజ
నాథుఁడు మొక్కి మొక్కి కమనీ
యనుతి, స్రజములచే దత్పదపం,
కజములఁ బూజింపఁ బూనెఁ
గాంతయుఁ దానుకొ.”

సుదక్షి. 77.

భుజాభోజనము

సంతృప్తికర మయిన

భోజనము.

పాండు. 2.111.

భుజాలు రాసుకొని తిరుగు

అతిస్నేహముగా తిరుగు.

కాత. 422.

భుజియించు వదన ముండంగ

గడి నేసి పెడతల గుడుపు

చందము

ప్రయోజనరహిత మైన పని

చేసినట్లు; నో రుండగా వదలి
పెడతల అన్నము తినుటకు
ప్రయత్నించినట్లు.
పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 202.

భూగ్రహము
నేలమాళిగ.

(శ. ర.)

భూతకాపు పెట్టు
భూతములు సోకకుండ రక్ష
రేకు కట్టు.
“భూతకాపును బెట్టి విభూతి బెట్టి.”
హంస. 3.122.

భూతగెనుసు
గెనుసులో ఒకరకము,
“పాసంగు తెల్ల గెనుసు భూత గెనుసు.”
హంస. 4.131.

భూప్రపంచంలో
లోకంలో,
“అంత పండితుడు ఈ భూప్రపం
చంలో లే దని వాళ్ల నమ్మకం.”
వా.

భూమంత అరుగులు
జాన పద కథల ద్వారా
వచ్చినపలుకుబడి.
“ఆ కాశమంతి పందిరి, భూమంత
అరుగు.” వా.

భూమి గలుపు
పాడు చేయు, నేల పాలు
చేయ.
“పువ్వుదోటలు తీరెలు భూమి
గలిపి.” రుక్మాం. 3.10.
చూ. నేల గలుపు.

భూమి పుండు

చెడ బుట్టినవాడు,
ఒక తిట్టు.

భూమివాటము
నేలరకం.

కాశీయా. 228.

భూయో భూయో అనుకొను
నమస్కార ప్రతినమస్కార
ములు చేసుకొను.
భూయో భూయో నమా
మ్యహం అనుటపై వైదిక
పరిభాషలవలెనే యేర్పడిన
పలుకుబడి.

“ఏదో భూయో భూయో అను
కొన్నాం తప్పితే ఆ సభలో
ఆతనితో నే నీ విషయా లేపి మాట్లాడ
లేదు.” వా.

భూశయ్యమీద ఉన్నాడు
చనిపోవు స్థితిలో ఉన్నా
డనుట.

భేరిని జోకొట్టు
సద్దు తగ్గించ బోయి మఱింత
శబ్దము చేయు.
ఏ ఫలితాన్ని గూర్చి పని
చేస్తున్నామో అందుకు
విరుద్ధమైన ఫలితం కలగ
నున్నది సుమో అనుపల్ల
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“వట్టి మొలంగు వట్టి నుడువం బని లే

దది యెల్ల భేరి జో, కొట్టుట కా కనిక
గలువఁ గూడునె మాటల...”

ప్రభా. 3.72.

భేషజంబు

వట్టి డంబాచారము.

“అది యెల్ల భేషజంబు.”

హరి. 3.90.

“వాడి దంతా వట్టి భేషజం.” వా.
భేషజం అంటే వైద్యం అని
సంస్కృతంలో అర్థమైనా
వైద్యుల స్వాతిశయోక్తులను
బట్టి తెలుగులో ఈ భేషజం
పై అర్థంలో కూడ అయింది.

భేషయిన

చక్కని, ఎట్టిలో పమూ
లేని.

అది భేషయిన యిల్లు,
భేషయిన ఊరు, భేషయిన
మనిషి ఇత్యాదులు.

“అది భేషయినసంబంధం. నా మాట
విని చేసుకో. కాదు కూడ దంటే నీ
యిష్టం.” వా.

భోగించు

భుజించు.

“అంగద భోగించె నా ప్రసాదంబు.”
పండితా. ప్రభ. దీక్షా. పుట. 220.

భోజనోత్తరం

భోజనానంతరం.

కాశీయా. పు. 21.

భ్రమరకీటన్యాయం

పురువులు తుమ్మెదలుగా
మారినట్లు.

“భ్రమరకీటన్యాయభావన నొక్క,
రమణి వాయక తనరమణుని నాత్మఁ,
దలపోయఁ దలపోయఁ దాఁ బురుషత్వ,
మలరుట...”

పండితా. ప్రభ. దీక్షా. పుట. 225.

భ్రష్టు పట్టు

పాడగు.

“ఆ అమ్మాయిని వాడు భ్రష్టు పట్టిం
చాడు.” వా.

“ఆ ఊరంతా వాడు భ్రష్టు పట్టించి
పాటిపోయాడు.” వా.

“వాడు భ్రష్టు పట్టి పోయాడు.” వా.

మంకుఘటము

మొండిఘటము.

“మంకుఘటమ్ములఁ జెంది మీఱుతెక్.
శ్రీనివా. పీఠి. 11.

మంకుపట్టు పట్టు

మొండిపట్టు పట్టు.

“వా డాపిల్లనే పెళ్లి చేసుకుంటా నని
మంకుపట్టు పట్టుకొని కూర్చున్నాడు.” వా.

మంగలమున బెటిలిన పేల

గింజవలె

చూ. పెనంమీది పేలగింజవలె.

“అటువలె నింతి నాజ్ఞ యిడి యామను
జేసుడు మంగలంబునక, బెటిలిన
పేలగింజవలె మిక్కిలి పుత్రవియోగ
బాధ నట్టిటు పడి...” సారం.

మంగలములోని ప్రేలలభంగి

పెనంమీది పేలగింజలవలె.

“ఉరుని దాఘాత పాహతిఁ గరుల
తలలు, వ్రస్సి లోపల ముత్యముల్
వరుస మెఱసి, మంగలములోని ప్రేలల

భంగిఁ దూలి, ప్రేలి పడఁ గానెఁ
గట్టెండ పిడువరించి.”

కుమా. 6.137.

మంగలము వంటి

కప్టతర మైన.

పొయ్యిమీది పెనము వేడి

వల్ల భరింప రాని దనుటపై

యేర్పడినపలుకుబడి.

“మండ జతరాగ్నిఁ దనయులు, చండత
మంగలమువంటి సంసారము నిం,
కొండుగతి లేదు దినదిన, గండం జేరితి
నడపఁగాఁ దగు ననఘా!”

రాజగో. 2.19.

మంగలసూత్రము

బొట్టుదారము.

మంగలస్నానము

శుభ కార్యావసరము

లందు చేసెడిస్నానము.

మంగలాన జాజులు వేచు

లలిత మైనవానిని పాడు

చేయు.

జాజిపూలను పెనంమీద

వేయించుట అంతే కదా!

తాళ్ల. సం. 3.

(పొరుషమునకు) మంగలికత్తి

మ్రుంగు

గొప్పలకు పోవు.

నే నెంత గట్టివాడనో

చూడు మని మంగలికత్తి

మ్రుంగినట్లనుట.

“వ్యాసముతాదులం దలంచి వాసికి

2—37

మంగలికత్తి మ్రుంగే దా, సాసల నటు
చాచె దదె యందనిపంటికి బొంది
తోన కై,లాసముఁ జేరఁ జూచెదు...”

పాండు. 5.250.

“అనవసరంగా ఇది నెత్తిన జేసుకొని
పాడయి పోయాను. పొరుషునికి
మంగలికత్తి మ్రుంగితే ఏ మవుతుంది?
వా.

మంగలిపని

క్షౌరము.

మంగలిమాధ్యస్థ్యం

చేత కాని పంచాయతీ.

తునితగవు వంటిది.

“మంగలిమాధ్యస్థ్య మనుచు మది
నెంచె సొకో!” గీర. గురు. 8.

మంగళం పాడు

ముగించు.

“ఇక ఈ వ్యవహారానికి మంగళం
పాడ వలసిందే.” వా.

మంగళహారతి పాడు

ముగించు.

యా. మంగళంపాడు.

మంగళత్తిప్పలు రేగువడువున

ఎక్కువగా.

“దూళ్ల మ క్కెక్కి మంగళత్తిప్పలు
రేగు, వడువు న గాలి నాడెడు
నెఱకలు.” ఆము. 6.17.

మంచపుదొడుగఱి యగు

రోగగ్రస్తుడగు.

మంచము పట్టు.

మంచము దిగలేని స్థితిలో
పడిపోవు.

“తడికంట నెపుడుఁ దఱుంగక, కడి
దఱిఁగిన వడియుఁ దఱిఁగి గాసిం
బుడమిం, బడినఁ గన రాక మంచపుఁ,
దొడుగఱ లై రట్టై రుజలతో నే
మందుఁ.” మను. 3.131.

(తెలుగుజాతీయములు)

మంచముకింద నూయి

కనబడనిప్రమాదము.

“మఱి నా సుద్దులు యెంచఁగ
నెంచఁగ మంచముకింద నూయిగుఱి,
నీ కథ లివి వినఁ బోతే నివేళొండలు
గోటానకొట్టు.” తాళ్ల. సం. 9.84.

మంచము గల్గునాడె నీ శ్వా
డుము

అన్నీ అమరినప్పుడే ఆపని
నెఱవేర్చుకొన వలెను.

ప్రసవించుటకు మంచము అవ
సరము. అది ఉన్నప్పుడే ఆ
పని చేయు మనుటపై వచ్చి
నది.

‘దీప మున్నప్పుడే యిల్లు
చక్కబెట్టుకొను’ వంటిది.

‘గుమ్మడికాయ దొరికినప్పుడే
తద్దినం పెట్టు’ అనుట కూడా
యిలాంటిదే.

“నేడు సహాయముం గలిగె నీ కిట
మంచము గల్గినాఁడె నీ, శ్వాడు
మనంగ ముక్త వినవె...”

నలచ. 5.107.

మంచము పట్టు

జబ్బు పడు, దిగులుపడి లేవ
లేక యుండు.

“నాడు నాలుగు నాళ్ల జ్వరంతో
మంచం పట్టాడు.” వా.

“కూతురు ముండ మోసినప్పటినుంచీ
ఆవిడ పుట్టెడు దిగులుతో మంచం
పట్టింది.” వా.

మంచ మెక్కు

జబ్బుపడు.

“ఆవిడ మంచ మెక్కి ఆరునెల
లయింది. ఒక్క మందూ పట్టడం
లేదు.” వా.

మంచి అనిపించుకొను

మంచి అభిప్రాయము కలుగు
నట్లు చేసికొను.

“ఎక్కడికి వెళ్ళినా నలుగురిలో మంచి
అనిపించుకోవాలి గానీ తగాదాలు
పెట్టుకొంటే ఏం లాభం?” వా.

మంచికి పోతే చెడు ఎదు రగు

ఉపకారం చేయుటకు పోగా
తన కపకార మగు.

“ఈ ఉల్లో చావడి కట్టిస్తే అందరికీ
బాగుంటుందని ప్రయత్నించాను. నా
ఘనతకోసం చేస్తున్నానని ఆ పార్టీ
వాళ్లేమో స్థలంమీద కేసు పెట్టారు.
తిరగలేక ఛస్తున్నాను. మంచికి పోతే
చెడు ఎదు రయింది.” వా.

మంచికుక్క

వెట్టి యెత్తని కుక్క.

పిచ్చికుక్కకు వ్యతిరేకము.

బ్రౌన్.

మంచిగంగులపాలు

ఆవుపాలు.

గంగగోవు పాలు.

బసవ. 3.62

“గంగిగోవు పాలు గంటెఁ దైనను
చాలు.” — నేమన.

మంచి గురస్సు

బలే పెద్ద మనిషి వి అన్న
అరంబో వాడినది.
“అమ్మ నేఁ జెల్ల బాఁప నయ్యా!
మ తేమి, రజ్జు లాడెదు మంచి గురస్సు
వగుదు.” శుక. 2.414.

మంచి చేయు

మేలు సేయు.
“వాడి కంత మంచి చేశానా? కడకు
ఒక్క మంచిమాట అన్నాడా?”
వా.

మంచి చేసుకొను

ఇతరులకు తనపై ఆదరము
కల్పించుకొను.
“వాడు ఎక్కడికి పోయినా నలుగుర్ని
మంచి చేసుకుని పోయిగా ఉండ
గలడు.” వా.

మంచి దను

సరే నను, అంగీకరించు.
“అని నూచించిన మంచి దంచు విని
యయ్యబ్బాక్షినిం గూర్చ నా,తనికిం
బాస యుసంగి.”

శుక. 1,521.

“క్రీడా, నూనసుఖ మొసంగి ర మృన,
నా నలినాక్షి యును మంచి దను
మొక్కి తగ్గె.” నిరంకు. 3,57.

మంచిదానవు గలిగితి

బలేదానివి దొరికావు.
“తలిరుఁబోడి మంచిదానవు గలిగి
తి, ట్లరుగుచెంతు రమ్మ! యధిపుమనసు,
విరస మయ్యె నేని.” ప్రభా. 5,19.

మంచినిద్ర

గాఢనిద్ర.

బ్రాహ్మ.

మంచినీరు కుంచాల బోయు

వట్టిమాటలతో సంతృప్తి
పఱుచు, నిరుత్సాహ
పఱుచు.

“మాయలం బెట్టుచు నీవు మంచినీరు
కుంచాలం బోయుచు.”

తాళ్ల. సం. 3.354.

మంచినీళ్లప్రాయం

అతి సులభము.

“అష్టశతావధానాదిసత్క్రియ
మంచి, నీళ్లప్రాయము కలానిపుణ!
మాకు.” నానా. 1.

“వాడికి కవిత్వం రాయడ మంటే
మంచినీళ్లప్రాయం”

చూ. నీళ్లు త్రాగినట్లు.

మంచినీళ్లు

పానయోగ్య మయిన
తియ్యనినీళ్లు.

ఉప్పునీళ్లకు వ్యతిరేకము.

శ. ర.

మంచినూనె

నువ్వులనూనె.

బ్రాహ్మ.

తలంటుకొను తైలము అని

శ. ర.

నువ్వులనూనె అనుటయే సరి.

మంచినోరను చేదు నించు

మంచి చేసి కాస్త చేదు

పనితో దాని నంతటిసీ పాడు
చేసుకొనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“అన్న చెలియలికరణి న న్నాదరించి,
మంచిలోరను జే దేల నించికొంటి.”

నలచ. 6, 25.

మంచిపాము

త్రాచుపాము.

శ. ర. క్రాక.

మంచి బంగారము

అపరంజిబంగారు.

మంచిమనసు చేసుకొని

ఉదారబుద్ధితో.

“మీ కేదో మంచిమనసు చేసుకొని
దీనికి ఒప్పుకోవాలి.” వా.

మంచిమాట

అభినందనవాక్యము, ఆదర
పూర్వక మయినమాట.

“పొద్దున్నుంచీ చచ్చి చెడి ఇంత చాకిరి
చేస్తున్నాడు కదా! ఆ మహాత్మ్యి
ఒక్క మంచిమాట అన వచ్చునా?
ఊహు.” వా.

“మనం ఏం చేసినా ఏం చేయక
పోయినా కనీసం ఒక మంచిమా
టంటే వాళ్లంతో సంతోషిస్తారు.” వా.

మంచిమాట చేసుకొను

భోజనము చేయు.

“మంచిమాట చేసుకొని మరీ ఊరికి
వెళ్లు నాయనా!” వా.

మంచిముట్టు

శుభప్రద మయిన నూలు
పోగు అని - నూ. ని.

“గవలధూపంబు సంఘటియించు
వారును, మంచిముట్టెడఁద యోజించు
వారు.” శివరా. 2.70.

మంచిముత్తెము

ముత్తెపుచ్చిప్పలో సహజ
ముగా పుట్టిన మంచి జాతి
ముత్యము.

మంచివాడు

సద్గుణవంతుడు.

“అంత మంచివాణ్ణి నే నెక్కడా
చూడ లేదు.” వా.

మంచివాన

అధికవర్షము.

మంచి వెట్టు

మంచితనము చూపు.

“తనకు ననుకూల యగు నొక్క దాసి
తోడ, మాలిమి యొనర్చుకొని యుంచి
మంచి వెట్టి.” శుక. 3.294.

మంచివేళ

అనుకూల మయిన సమ
యము. వాడు వచ్చినవేళ
మంచిది.

“సివము పుట్టించి యపుడు చేతత
దీసి, కొనియెఁ బుట్టెడు విత్తులు
పొలుచు మంచి, వేళ వచ్చితి ననుచు
భావించుకొనుడు.” శుక. 2.450.

మంచుకారు

హేమంతఋతువు.

అం. భా. 1.86.

మంచు కుంచముల గొలువగల
అసాధ్యపు కార్యములను
నిర్వర్తించ గల కడునేర్పరి
అనుటలో...

మంచును కుంచాలతో కొల
వడం సాధ్యమా?

కమా. 8.135.

మంచుకొండ

హిమవత్సర్వతము.

“మంచుగొండ యనుంగు బెండ్లి
కొడుకు మధ్యాహ్న కాలంబు
సేవించుకొ.” హర. 7.33.

మంచుగొను

మంచు కప్పినది యగు.

“వనజము లెల మంచుగొని వాడినచో
నొకపువ్వు నిల్చినకొ.”

క. సం. 6.795.

మంచై పోవు

మంచువలె విరిసిపోవు.

“దీర్ఘాయుష్యంబు లభించు రోగములు
మంచై పోవు...”

జాహ్నవీ. 3.59.

“పండితారాధ్యుల బ్రస్తుతించినను,
మండేడిదానాగ్ని మంచయి పోవు.”

పండితా. దీక్షా. 2 పా. 2 పం.

మంట గలియు

నశించు.

“అగ్రహారములు నామావశిష్టము
లయ్యె, మాస్యంబు లన్నియు మంటల
గలిసె.” రామలిం 89.

మంట గలుపు

నాశము చేయు.

“మంటల గలుపుదు మన్మథు
శరములు, వేగ నచ్చటి కేగి విభుని
దెత్తు.” కలు. శ. 56.

మంటచమురు

మరుగుతున్న నూనె.

మంట చేసిన పులి

ఆకారం తప్ప తద్గుణం లేని

పట్ల ఉపయోగిస్తారు.

మంటితో చేసిన పులికి

ఆకారం తప్పితే క్రూర్యం
ఉండదు కదా!

వేమన. 68.

మంట పుట్టు

కోపము కలుగు.

“తీరయాత్రాపరాధీనుల గనుగొన్న,
మది నెన్నడును లేనిమంట పుట్టు.”

నిరం. 2.25.

“వాణ్ణి అక్కడ చూచేసరికి నాకు
మంట పుట్టింది. చెప్ప వద్దా.” వా.

మంటమారి

కోపిష్టి.

“అప్పుడే మంటమారి కుసుమాస్త్రుడు
నన్ బ్రదుకంగ నిచ్చునే.”

వి. పు. 2.229.

మంటమారి తనము

కోపస్వభావము.

“మంటమారి తనంబు మానికిం
దగునెళి” ప్రభు. 3. 86 పా. 11 పం.

మంట యెత్తు

బాధ కలుగు.

కాలుట మొదలగువాని వల్ల

కలుగుబాధ.

“మరుగుడు నూనె చేయిమీద పడి
మంట యెత్తుతూంది. డాక్టరుదగ్గర
చూపించి — మందు వేయించు
కోవాలి.” వా.

మంటల మలచిన రూ పగు

మంటలతో చేసినది అగు.

“మంటల మలచినరూ పై, మంట
నడరి చూపు చూపు మ్రింగడం
గడు.” ఉ. హరి. 8.132.

మంటలో మిడుత బీరము
సూపు

అపాయ మని తెలియక
అపాయము పాలగు.

“శార్క్లితోఁ, బెనఁగుట మంటలో
మిడుత బీరము నూపుట గాబె
దుర్మతి!” ఉ. హరి. 3.14.

మంటిగూండ్లు

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

“గచ్చకాయలు కిట్టు గానుగ
త్రిప్పళ్లు, గుట్ట మెక్కుడు మట్టి
గూండ్లు.” హంస. 3.146.

మంటితిండి

తేలు.

సాం. ని. నానా. 83.

మంటినూనె

మట్టిలోనుండి తీయునూనె.
వాడుకలో మట్టినూనె.
చూ. మట్టి తెలము.

మంటిముక్కర

అతి సున్నిత మనుట.

ప్రతిచిన్నదానికీ నొచ్చుకొనే

వారి విషయంలో ఉపయో
గిస్తారు.

“దాన్నెందుకు హాస్యం చేస్తావు రా,
అది మంటి ముక్కర. ఏడుస్తూ
కూర్చుంటుంది.”

“చీడితే పోయే మంటిముక్కర.” సా.

మండకంచము

అంచు కట్టిన కంచ మని

శ. ర.

మండపప్పు

వేయించిన పప్పు.

“అడ్డువంబులు చక్కిలాలు మోరుం
డలు, ఖండంబు చలిమిడి మండపప్పు.”
హర. 6.55.

మండాడములు బండాడములు

మాటలు. జం.

“.....ఇంక మండాడంబులు బండా
డంబులు వృథా కొండాటంబులు మాని
శౌర్యంబులు పూని యనిఁ జేసినఁ గాని
పోనీయ మనువారును...” లక్ష్మీవి.

మండాడు

ప్రార్థించు.

“దేవతాకామిను లెల్ల మండాడు
టయు.”

వర. రా. సుం. పు. 77. పంక్తి. 18.

మండిగా లిడు

మండెగ వేసుకొని

కూర్చుండు,

“మండిగా లిడి దంతశుండాగ్రహతిఁ
జించి, జలధరాంభముఁ గరుల్ చలు
లాడ.” మను. 5.44.

మండి పడు

ఆగ్రహపరవశు డగు.

“అన విని వజ్ర మండిపడి.”

నిరంకు. 4.85.

మండి వెట్టు

ఒంటికాలు ముడిచి మోక
రిల్లు.

“ఇవ్విధంబున విసరి నేలతో వ్రేసి
వీపున మండి పెట్టిన.”

భార. విరా. 2.18.

మండుకొను

మండు, కోపించు.

“చండ మైనకాలదండంబు దాల్చిన,
దండధరుడపోలె మండికొనుచు.”

భా. రా. యు. 1218.

మండునెల

వసంతముతువు.

“మండు నెలతోడఁ దనమేనమామ
యైన, నిండునెలతోడ.”

ఉ. హరి. 2.198.

మంతన మాడు

ఏకాంత మాడు.

“అయితపాటు లెస్స యగుచు దయ
తతోఁ గపొలములు సోకకఁగ మంతన
మాడె నవ్వచున్” కళా. 7.155.

మంతన ముండు

ఏకాంత ముండు.

“మేనకాదేవియుం దాను మంతనం
బుండి.” హర. 5.11.

మంతనమున గోడ జేరు

రహస్య మాడుటకై ఒక
మూల చేరు.

“అంతట నది యప్పుడె చని, మంతన
మున గోడఁ జేరి మండోదరితో, సంత
యును చెలిపి...” శుక. 3.278.

మంతరకాటుక

మంత్రించిన కాటుక.

“అది పెట్టుటంటే వశీకరణాది సిద్ధులు
కలుగు నని మంత్రకాస్త్రప్రసిద్ధి.”

బస. 5.135.

రూ. మంత్రకాటుక.

మంతు కెక్కు

ప్రసిద్ధి చెందు.

మంతు అనగా మాట.

మాటా మంత్రీ అనే జంట

పదంలోని మంత్రీ కూడా

‘మంతు’ పదవికారమే. పది

మంది చెప్పుకొను మాటల

లోనికి వచ్చు అనేలర్థంలో

ఈ పలుకుబడి యేర్పడింది.

వార్త కెక్కు ఇలాంటిదే.

“భవిలో, మంతున కెక్కినట్టిహను

మంతుం గొల్తు నిష్టాప్తిన్.”

దశా. 1.8.

“మంతు కెక్కినయవ్వసుమంతు ననున,

యించి ప్రియభాషణంబుల హిత

వొనర్చి.” శుక. 1.180.

మంతురసాని

మంత్రసాని.

పురుడు పోయునది.

పాండు. 4.21

రూ. మంత్రసాని.

మంత్రకాటుక

వశీకరణకై మంత్రించి చేసిన

కాటుక.

మంత్రశాస్త్రంలో కొన్ని
కాటుకలు పెట్టుకుంటే
ఇష్టులు వశీకృతులవుతారని
చెప్పారు.

“మంత్రకాటుక దగన్ ఫాలాక్షుఁ
గూర్చింప న, గిరిజాతాత్మజ వట్టి నాన
మరి నింగిం బర్వె నీలాభ్రముల్.”
కమా. 6.96.

మంత్రగాడు

మంత్రతంత్రము లెరిగిన
వాడు.

“అబ్బర, మగుచుక్ జగమంత్రగాని
యాటయపోలెక్,”
అచ్చ. రా. యు. 549.

మంత్రతంత్రలూలాలములు
చిన్న చిన్న చిట్కాలు.
మంత్రతంత్రాదులైన
మామూలు తతంగాలు.

“ఈ మంత్రతంత్రలూలాలములను,
నోమలజేహి! నీ కడుగుదు నొప్పి.”
బస. 6 ఆ. 150 పుట.

మంత్రతంత్రాలు

మాయలూ, మందులూ.
మంత్రశాస్త్రంలో మంత్రాల
వలెనే తంత్రాలూ కొన్ని
ఉన్నవి. జం.

“మందులో మ్రాకులో మంత్రతంత్ర
మలూ.”
పండి. ప్రథమ. పురా. పుట. 389.

మంత్రపునీకులు

మంత్రించిన నీళ్లు.

రోగనివారణకై, భూత
ప్రేతాదుల పీడాపరిహారా
ర్థమై నీళ్లను మంత్రించి
చల్లడం అలవాటు.

“ఇంతలో, మాడిన నేమి చేసెదవు
మంత్రపునీకులు సల్ల వచ్చునే?”
ఉ. హరి. 2.19.

మంత్రపునీళ్లు చల్లు

బ్రతికించు.

మంత్రించిన నీళ్లు చల్లి బ్రతి
కించుట మనకథ అన్నిటా
విన వస్తుంది.

“పోడిమితోడఁ గాచి ననుఁ బుణ్యునిఁ
జేసినఁ గాక యింతలో, మాడిన నేమి
చేసెదవు మంత్రపునీకులు చల్ల
వచ్చునే?” ఉ. హరి. 2.19.

మంత్రసాని

ప్రసవకాలమున పురుడు
పోయుస్త్రీ.

హ. మంతురసాని.

మంత్రాంగము

మంత్రితృము, తంత్రము.

శ. ర.

“ఏదో మంత్రాంగం చేస్తున్నట్టుంది.
వాల్చిదూ ఎప్పుడూ ఒకటిగా కలిసి
తిరుగుతున్నారు.” వా.

మంత్రించి పొరక తిగుచు

మంత్రము వేసి ఒక పుల్లను
దిగతుడిచి పాట వేయు.

“దొడ్డజనంబులు మంత్రించి పొరక
దిగిచిన నీరు మే పుడిగి గిరులు గ్రక్క
దల వాపోవుచున్.” మను. 4.37

మంద కట్టు

1. సత్తువ కలిగించుటకై
ఆవులు, మేకలు మొదలగు
వాని మందలను రాత్రులందు
పొలములలో నిలుపు.

“మంద కట్టినందున ఊరి అవతల
పొలం ఈసాలు బాగా పండింది.”

వా.

2. గొల్లలు చేసుకొను
కట్టడ.

శ. ర.

మందకాడు

పశువుల మందను కావలి
కాయువాడు.

“సిద్ధరాముని బంటా చేరమమంద,
కాడొ.”

పండితా. పురా. 156 పా.

మందగుది

పశువులు కా లీడ్చుకొంటూ
నడుచుకుంటినడక.

మందగొను

గుంపు కూడు,

“ఇచ్చోట మంద గొన్నవి, యిచ్చోట
బాసినవి జాడ యిదె యిదె యను
చున్.” భాగ. 10. పూ. 504.

మందటాడు

కలియు.

“మీకు మీకే మందటాడి మీరు మీరే
మీలోన, ఏక మై కూడితిరి మీ
రిందుకా యిది.”

తాళ్ల. సం. 12.106.

మందన్న ప్రా కెల్ల దెచ్చు

మందుకు కావలసింది ఏ
చిన్న ఆకో చాలు. దానికై
ఆ చెట్టును చెట్టునే పెల్ల
గించుకొని వచ్చుట—చూచి
రమ్మంటే కాల్చి వచ్చుట
వంటిది.

“విరిం, బోనిద్రుమంబు కైకొని పతికా
మందన్న ప్రా నెల్లఁ దే, నవధిం
బెట్టిన.” ఆము. 5.74.

మందపట్టు

గోషము.

పశువు లుండుచోటు.

“మడితోఁటి కళ్ళంబు మందపట్టనెడి,
యడియాసఁ బోకార్చి యంతటఁ
బోక.” ద్వి. హరి. పూ. 519.

మందపిచ్చుక

మందతో కలిసి యుండు
పిచ్చుక.

మందయి పోవు

అరు దగు.

“అందఱుఁ గా దన్న నవ్వల మాకు,
మందయి పోయిరే మానిశేఖరులు.”
వర. రా. బా. పు. 174.6.

మందల విడుచు

ప్రాణములతో వదలి పెట్టు.

“తలఁ బెట్టి సహ దేవుఁ జాలుక న
మర్దించి, మందల విడువఁదే మాయ
లాని.” భార. కర్ణ. 1.42.

మందలో కలియు

గుంపులో కలియు.

“వాడు ఎన్ని తిరుగుళ్లు తిరిగినా ఎలాగో తిరిగి మందలో కలిశాడు.”

వా.

మందాకు పసరు

ఓవధి పిండిన పసరు.

మందులకు పనికి వచ్చే ఆకులను మందాకు అనడం నేటికీ పరిపాటి. కొన్ని ఆకుల రసంతో బంగారం చేస్తారన్న ప్రతీతి రసవాదులలో కలదు.

“కోట బంగారు సేయుట కొఱకు మున్ను, బ్రహ్మ పిడిచినమందాకు పసరనంగ.” ఆము. 2.8.

మంది

జనము.

నేటికీ రాయలసీమలో వాడుకలో ఉన్నది.

గ్రాంధికంగా చాలమంది, ఎంతమంది, ఇంతమంది—ఏదో సంఖ్యతో కలిసే వాడుక.

“పాడుచు మంది చెంతల కేగ, కేశాంతపక్షముల సంతత నడచుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 338.

“మంది యెక్కువయితే మజ్జిగ పలచన.”

మందిద్రవ్యము

సృకేశరి. శత. 60.
చూ. మందిసొమ్ము.

మందిసొమ్ము

పరద్రవ్యము.

“మందిసొమ్ము తినడానికి అందరూ మొనగాళ్లే.”

వా.

మందీ మార్బలం

పరివారం.

“మందీ మార్బలంతో సహా ఆమె పుట్టిలు చేరింది.”

వా.

మందు

అరుదు.

“మఱి దానఁ గలిగ నేని కూ డగుట మందు.” ఆము. 4.127.

“ఆ ప్రాంతంలో బియ్యం మందుకైనా దొరకదు.”

వా.

మందు అతికొద్దిగా ఉపయోగిస్తారు కనుక అందుపై యేర్పడినపలుకుబడి.

ఇలాంటివి ‘కలికానికి లేదు’ ఇత్యాదులు.

మందుకు లేదు

బొత్తిగా లేదు.

“మందున కైన గొలు చిన్న లేక.”

బస. 4.97.

“మంచితనం ఆ ఊళ్లో మందు కైనా దొరకదు.”

వా.

మందు కైనా

ఏ కొంచె మైనా.

“మందున కైనను ప్రూ కనుపేరు, నెందును లేకండ నేగుడు.”

బస. 3.65.

“ఇల్లంతా గాలిస్తే మందు కైనా ఇంగువ కనిపించ లేదు.”

వా.

మందు కై నా (లేకుండ)

ఏ మాత్రం (లేక పోవు), ఏ
కొంచెం కూడా.

“మందున కైన భస్మప్రిపుండ్రాంగి,
యెందును లేకన్న,” బస. 6.154.

“ఇంట్లో బియ్యం మందు కై నా లేవు.”
వా.

చూ. కలికాని కై నా.

మందుపట్టడ

బాణశాల.

బాణసంచా తయారు చేయు
చోటు.

ఆం. భా. 2.25.

మందు పట్టు

జౌషధం గుణ మిచ్చు.

“ఏమందూ ఆవిడకి పట్టడం లేదు.
రోగం ఎలా నయ మవుతుందో
ఏమో!” వా.

మందు మ్రాకు

జం.

మందులూ మాకులూ—

మందూ మాకూ అని
వాడుక.

మందులుగా మూలికలూ
పనికి వస్తాయి కదా!

మందులువలెనే, ఏ చెట్టు
ఆకో పసరో కూడా మం
దుగా ఉపయోగిస్తారు. ఒకే
అర్థ మున్న రెండుమాటలతో
ఏర్పడిన జంటపదం.

“మందులో మ్రాకులో మంత్రతంత్ర
మూలా.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 389.

“దీనికి మందు మా కే నే మెఱుంగ.”
బస. 3.74.

“ఎఱుంగను మందుమా కేమియ్య.”
బస. 2.59.

“మందూ మాకూ లేదు - ఊరికే రోగ
మెలా పోతుంది.” వా.

మందులమార్లు

మందులు మాకులు పెట్టి
(పురుషులను) వశం చేసుకొనే
వారు—స్త్రీ ల విషయంలో
ఉపయోగించినట్లు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

మందులవాండ్రు

మందు లమ్ముకొని జీవించు
ఒక జాతివారు.

“మందులవాళ్ల దగ్గర కానీ దీనికి కావ
లసినమూలికలు దొరకవు.” వా.

మందులాడి

వశ్యోషధములు పెట్టునది.

“మందులాడి చెడుగు మానిసి
బూతంబు, పిసిండి బిచ్చగాండ్ర వెన్ను
గుదియ.” చెన్న. 2.24.

మందులు తల కెక్కు

దుర్బోధకు చెవి యొగ్గు.

వశీకరణమునకు మందులు
కూడా ఉపయోగించడం,
వాటిని మద్దమందు లనడం
అలవాటు.

‘ఏగ మందు పెట్టిందో? అట

చెప్పిం దంతా వీడికి వేద
వాక్యం' అనుట అలవాటు.

“తులువ చిత్రాంగి మందులు తల
కెక్కు, నలి రేగి భూపతి నామాట
వినక, దయశాలి సారంగధరుని నా
మతుని, దయ లేక చంపింపఁ దలఁచి
యన్నాడు.”

సారం. ద్వి. 2.478.

మందెమేల మాడు

పరిహాస మాడు.

“మెం డొగ్గదవు మందెమేలముల్
మాను.” గా. హరి. ద్వి. 893.

మందెమేలములు

హాస్యాక్తులు, సరసములు.

“మందెమేలము లైన మాటలాడఁగ
రాదు.” రుక్మాం. 4.83.

మంపుగొను

మదించు.

“మంపుగొని మే యెఱుంగక మలసి
మలసి.” ఉ. హరి. 4.26.

మంపు గొలుపు

మత్తిల్ల జేయు.

శ. ర.

మంబరము చేయు

కాల్పు.

“చేపడఁ బట్టి మంబరము చేసె దిగం
బరవేష కృత్య.”

ఉ. హరి. 3.153.

మకరతోరణము

మొసలిరూపు ఏ ర్పడు నట్లు

కల్పించినతోరణము.

శ. ర.

మకరబిబ్బి

మకరతోరణము.

రూ. మకరబిబ్బి.

మకరబిబ్బి

“మకరబిబ్బి గురుజాపరుంజు వెలయున్
మారుండు ధేయం చనన్.”

పార్వ. 2.114.

రూ. మకరబిబ్బి.

మక్కురు పట్టు

మొండికి వేయు.

“శిశువు మకరు బట్టి చెడిపోవును.”

కాశీయా. 112.

మక్కికి మక్కిగా

అసలుకు సరి యైననకలుగా.

“...తెన్న నేయువో, మక్కికి మక్కి
యన్నటుల మార్చినఁ గావ్యము కావ్య
మె ట్లగున్.” (తె. జా.)

మక్కుడు పట్టు

గడ్డ కట్టు.

“యరుల క్రొవ్వేడినెత్తురులు పలు
మాటు మక్కుడువట్టి.”

వర. రా. యు. పు. 343.9.

మక్కుడు వేయు

రహస్యముగా దాచు.

“మొగుడికి తెలియ గుండా ఆమె
చాలా సొమ్ము మక్కుడు వేసిం దని
వినికి.” వా.

మక్కు మారుచు

పట్టి పల్లార్చు.

“నిలింపులఁ బట్టి మక్కుమారుచు
దైత్యమండలి గలిగి.”

వర. రా. కిష్కిం. పు. 506.20.

మక్కు-వకాడు

ప్రియుడు.

“చిక్కక చక్కంబోవు మక్కువ కానికై పొక్కి తమిం జిక్కి.”

ప్రద్యుమ్నచరిత్ర. 8.75.

మగకఱవున పడినగతి

మగవాడే కర వైనట్లు.

“మంజువాణి మనోవ్యధ మగకఱవునఁ, బడినగతి సుండఁ దత్పురప్రాంతసీమ.

శుక. 3.548.

“ఏమిటే? వాడికొసమే అంత పడి చస్తావు. మగ వాళ్లే కర వయ్యారా యేమి? వా.

మగకూడు కుడుచు

పొరుషముతో బ్రతుకు.

సింహ. 2.134.

మగచెయ్యి

సంభోగము.

“మగలతో నిదురించుమగువల మఱి పించి, మగచెయ్యి లొనరింప మదిఁ దలంచు.”

నీలా. 1.76.

మగడు విడిచినా మామ విడువ

నట్లు

అసలువాడు వదిలి పెట్టినా

పైవాడు వదలనట్లు.

“మగఁడు విడిచినా మామ విడువని యట్లు, నగినా మనసు గోసినా లోకులు మానరు.”

తాళ్ల. సం. 8.220.

మగ డొల్లని యాసతిని మారి

యొల్లదు

మగడు ఆదరించక పోతే

మారిలాంటిది కూడా ఆద

రించదు. అనగా ఎవరూ ఆద

రించ రనుట.

“ఎల్లెడ లోకములో మగఁ, డొల్లని యాసతిని మారి యొల్ల దనంగఁ.”

శుక. 2.116.

మగత్రాడు

మగ తాటిచెట్టు.

“మగత్రాడునందు నుద్భవ, మగుమో సాకటాకటి గాల్చి యజదుగములకా.”

చి. ని.

మగదక్షత

మగదిక్కు.

“వాల్లింట్లో మగదక్షత లేక నలుగురూ నాలుగుదారు లయ్యారు.”

వా. మా. మగదిక్కు.

మగదిక్కు

మగదక్షత.

“మగదిక్కు లేనిసంసారంలో పిల్లలు ఒకరిమాట వింటారా?”

చూ. మగదక్షత.

మగనాలు

జీవద్భర్తృక, ముత్తైమవ.

“మగ నాలి సరిపోల్పఁ దగదు విధవ.”

కాశీ. 2.83.

మగని గంప బెట్టి యమ్ము

గయ్యాలి యగు.

ఇది నేటికీ వాడుకలో ఉన్నది.

‘అది మొగుణ్ణి గంపలో

పెట్టుకొని అమ్ముకొని

వస్తు’ దని కూడా అంటారు.

జేమన. 8.

మగనిల్వ

చేయి పైకెత్తి నిలుచున్న
పురుషుని యెత్తు.

“ఇదె నూలుమగనిల్వ లీ యున్న
బిలము.”

పండితా. పర్య. పా. 386.

మగపంతము

పౌరుషము.

“మగపంతంబున మానసారుఁ డనిలో
మా కల్గి పై నెత్తినన్.”

దశకు. 2.31.

మగపంద

పిరికివాడు.

“కదలం డేమగపంద కూరుకుగతిన్
గన్ముసి.”

భాగ. 9.405.

మగపనరము

ఎద్దు.

“ప్రమానును మేరయును మెట్టు మగప
సరంబున్.”

ద్యా. 9.69.

మగపాటు

పురుషత్వము.

పాండు. 4.274.

మగపాడి

పురుషధర్మము.

“మగపాడి గా దనిమది నిశ్చయించి.”
రం. రా. కిష్కిం. 203. పా. 10. పం.

మగపాలు

భర్తభాగము.

“ఈనీరజాతాక్షి మేనిలో సగపాలు,
గణుతింప మగపాలు గాఁగ నున్నది.”
హర. 3.25.

మగపీచము

పురుషసమూహము.

“వినుము ధృతరాష్ట్రవంశం, బున మగ
పీచంబు నెల్లఁ బొలియించితి...”

భార. సా. 2.91.

మగపురుగు

పురుషమాత్రుడు.

“ఆసభకు ఒక్క మగపురుగు రాలేదు.
అంతా ఆడమళయాళం.”

వా.

మగపోడిమి

పురుషత్వము, మగతనము.

స్త్రీలను సంతృప్తి పఱుచు
శక్తి.

“ఇతనికి మగపోడిమియే శేదా
యనుచుఁ బొక్కుచు మదిలోన్.”

శుక. 1.291.

మగపోల్కికూటమి

పురుషాయితము.

అం. భా. 2.108.

మగమాట

పౌరుషవచనము.

“మగమాటలో మన కేల నాఁ డల
హనుమంతుండు లంకాపురం...”

భా. రా. యు. 123.

మగమానికము

వజ్రము.

మగమొలక

పురుషసంతానము.

“దైతేయకామినిసం, ఘాతము మగ
మొలక లైనకడుపులు డిగ...”

ఉ. హరి. 3.157.

ఇది వాడుకలోనూ ఉన్నది.
‘వాళ్లకు అన్ని హంగులూ
ఉన్నవి. అంత ఆస్తి ఉంది.
అయితే వాటిని అనుభవించ
డానికి ఒక్క మొగ మొలక
లేదు.’

“నాడు సంపదకు ని క్కగుచుకొ,
మొల్క నీ కికం బుట్టనొ.”
కళా. 4.75.

మగలంజ

విటుడు.

“మలయుచు మురియుచు మ గ లం జ
వోలె.” పండితా. పురా. 122.
“లలనలఁ దేర్పఁ జూచు మగలంజియలం
గని...” క. సం. 8.143.

మగలపొల్లలు

మ గ పోడు ములు, పురుష
రతులు.

“పాడవు నూడ మగల పొల్లలు నాశుల
పొల్లలును నిజంబ పోలె నుండు.”
కమా. 11.46.

మగల మగలు

గండరగండడు లాంటిది.

“నయనయుగళి వెలిదామరల మగల
మగలై డా లెగయ...”

నాదెళ్ళ.

మగలాగు

ఉపరతి.

(శ. ర.)

మగలాడు వారు

మగనాండ్రు.

నేటి వాడుకలో మగనాలు

అనే ఏకవచనరూపం. ఇక్కడ
మగలు గల అడువారు.

“మగలాడు వారికి మరిగి.....”

కమా. 7.36.

మగవాడు

మొనగాడు, వీరుడు.

“తెఱఁ గొప్ప రాజులఁ దెచ్చితి వేని,
మగవాండ వన వచ్చు మహి లో న
నిన్ను.” మైరా. పు. 66.

మగవాని మేలు

పురుషప్రేమము.

“అప్పు డా రాజకీర మి ట్టనుచుఁ
బలికె, మగువ మగవాని మేలు నమ్మంగఁ
దగదు.” కుక. 1.344.

మగసిరి

పొరుషము.

నా. మా. 70.

మగులుగోడ

చుట్టుగోడ, ప్రాకారము.

“మగులుగోడమీఁద ప్రమాఁకులు
చిగురుజొంపములు...” కళా. 3.66

మగ్గపుగుంత

సాలెవాడు బట్టలు నేయుట

కై కూర్చుండుపల్లము.

“కుంచె మగ్గపుగుంత గూటంబు
పగ్గంబు.” హంస. 2.11.

మచ్చ గట్టు

నింద తెచ్చు.

“కూరిమిఁ గొనరుచుఁ గొలిచెద
ననుచు, మచ్చ గట్టెడు వీఁడు.”

వర. రా. యు. పు. 75.12.

మచ్చనాలుకవాడు

నోట మాట నిలువనివాడు.
“ఆ మచ్చ నాలుక వాడి కేందుకు
చెప్పావు? ఊరంతా దండోరా
వేస్తాడు.” వా.

మచ్చ మాపు

నశింప జేయు.
“నీ మచ్చ మాపుతాను, చూడు.” వా.

మచ్చ మాయ

ఒక తిట్టు.
చూ. మచ్చ మాసి పోనూ.

మచ్చ మాసిపోనూ

ఒక తిట్టు.
మనిషి నశిస్తే గానీ మచ్చ
మాసి పోదు. దానిపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“నీమచ్చ మాసిపోనూ.” వా.

మచ్చమందు

వశ్యైషధము.
“మచ్చమందుల బొమ్మగా మసల
వలదే?” శ్రవ. 2.97.

మచ్చమర లేక యుండు

ఏమాత్రం చెక్కు చెదరక
ఉండు.
“సిగ్గుకతమున సకియల చేర్చువాని,
చనువుల బరికించుచు దొడవుల యునికి
మట్టు, మచ్చ మర లేక యుండ నేమ
రక యోము.” కళా. 7.102.

మజబాపు

భళా.

“మజ బాపు పండిత మల్లికార్జు
నుడ!”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 207.
చూ. చాంగు బళా.

మజన మాడు

స్నాన మాడు.
“ఒడయ చిత్తేశ నాయునికిని మజనం,
బాడి శివార్చన మాడ జేవ.”
కా. మా. 1.85.

మటమట

కోపమూ విసుగు.
“మటమట యీతనికిఁ గల్గు మర్మ
మ దేహా! పాణి. 6.48.

మటమట మాడు

ఆకలిచే నకనక లాడు.
“అకట మటమట మాడుచు.”
భాగ. 9.241.

మటమట లాడు

మండు.

శ. ర.

మటుమాయ మగు

మాయ మగు.
“వా డున్నట్టుండి మటుమాయ మై
పోయాడు.” వా.

మటుమాయల బండి

టక్కరి, మాయావి.
“మంకు దిమ్మరి మటుమాయలబండి.”
ద్వి. పరమ. 4.298 పా.

మటుమాయలాడు

మోసగాడు.
“మటుమాయలాడు కంబళ పురీ
పంబు.”

గౌ. హరి. ద్వితి. 483.

మట్టపలక

మట్టము చూచెడిపలక.

(శ. ర.)

మట్టమధ్యాహ్నము

నడిప్రొద్దు.

నడి నెత్తిమీదికి పొద్దు

వచ్చిన సమయము. పగలు

పన్నెండుగంటలు.

“మట్టమధ్యాహ్న మిది సుధామధుర వాణి!” పాండు. 1.136.

మట్టము నేయు

నశింప జేయు.

“సద్ర్మతుఁ డైనవాఁడు నిర్మల, మతిచే నఘరాశి నెల్ల మట్టము నేయున్.” భాగ. 6.49.

మట్టాడు

చెఱచు, కలతపఱచు.

“అవి పిండు ముసరి మట్టాడునోళి”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 266.

“మలఁగుక్ మట్టాడు గోరాడు... మాయామృగం బిమ్ములక్.”

భార. ఆర. ఆ. 6.

మట్టి కరచు

చూ. నేల కఱచు.

మట్టితెలిము

మట్టినూనె, కిరసనాయలు.

మట్టి మల్లాడు

పట్టి పల్లార్చు, చెఱచు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“మట్టి మల్లాడిరి మదసామజంబుల, జనపదంబులు తుదవక్రప్రబలము.”

సింహాద్రినార. శ.

“.....అని తదీయచతురంగబలంబుల మట్టి మల్లాడి చిత్రవధవిహారంబు సలుప....” భార. కర్ణ. 2.343.

“ఎదురు కోతులఁ జుట్టు చుట్టి, మట్టి మల్లాడి పై మార్కొన్నవారి.”

వర. రా. యు. పు. 262. పంక్తి. 12.

మట్టుక మీరు

మితి మీఱు.

“మదిని దురాపకోపశిఖి మట్టుక మీర.” రాధి. 4.48.

మట్టుకు తెచ్చు

దారికి తెచ్చు.

“మనసు కొందుపాటు మట్టుకుఁ దెచ్చి.”

వర. రా. కిష్కిం. పు. 377.22.

మట్టుకు వచ్చు

దారికి వచ్చు, మాట విను.

మట్టు మర్యాదలోని మట్టు ఇది.

“మదిఁ గ్రొవ్వినది నీత మట్టుకు రాదు.”

వర. రా. ఆర. పు. 207. పంక్తి. 22.

మట్టు చేయు

చక్క జేయు.

“మంచిది నీ పని మట్టు చేయింతు, నని కడ లేనికామాంధకారమున.”

ద్వి. శ. సా. 1.718.

మట్టు పడు

నిర్మూల మగు.

“భయద, మృగసరీసృపవితతి నిర్మింప నరుఁడు, మట్టు పడ నేసె నాయాయి మార్గణములు.” జై. మి. 5.145.

మట్టు పలుచు

నాశము చేయు, అణచు.

“కూటదానవ భద్రవంజరంబుల
మించు, మదగర్వరేఖల మట్టుపలుచు.”

రాజగో. 1.37.

“పవనసంచార మేర్పడ మట్టుపటిచి.”

గౌ. హరి. ప్రశ. పంక్తి. 1556.

మట్టుపెట్టు

చంపు.

“ప్రశయాభి మోఽకాలిబంటిగాఁ
జరియించు, మఘకృతభులఁ బట్టి
మట్టు వెట్టె.” ఉ. రా. 2.13.

మట్టు మీటు

మర్యాద తప్ప, హద్దు
మీటు.

“పట్టంబు గట్టుకొన్న గట్టితనంబు
నూచి సహింపక మట్టు మీటిన
పాండ్యతుండీర కర్ణాట కరహాటా
దులం...” రాజగో. 1.13.

“దనుజవల్లభుడు క్రోధము మట్టు
మీటు.”

పర. రా. యు. పు. 446. పంక్తి. 17.

మతము వేయు

తిష్ఠ వేయు.

“వాడు మెల్లగా వాల్లింట్లో మతం
వేశాడు.” వా.

మతము వేసుకొని కూర్చుండు

సిరనివాసము కల్పించుకొను.

“వా డక్కడ బాగా మతం వేసు
కొని కూర్చున్నాడు. ఇంక యెవ్వ
రూ వాణ్ణి అక్కడనుండి కదపడానికి
వీలేదు.” వా.

మడతనాలుక

మంద మైననాలుక.

“ఆ మడతనాలుకవాడికి పద్య మేం
నోరు తిరుగుతుంది?” వా.

మడత వేసి తన్ను

బాగా తన్ను.

“వా డెక్కడో ఒంటరిగా
చిక్కాడు. చిక్కగానే నలుగురూ
వాడిని మడత వేసి తన్నారు.” వా.

మడతొక్కు

తాటాకులు మొదలయిన
వానిని విడదీసి దొంతిగా
చేర్చు.

(శ. ర.)

మడపులేఖ

మడచిన ఉత్తరం.

పొడుగాటి లేఖగా వ్రాసి
మడచి పంపడం అలవాటు.

“మడపులేఖయు నంది పడగయుఁ
గొనుచు, బడిహాఠ్రికియఁ బట్టపగఁతె
యేతెంచె.” బస. 6.168.

మడమ తిరుగని మగటిమి

శత్రువులకు వెన్ను చూపని
శౌర్యము.

మడమ తిరుగుట యనగా
వెనుదిరిగి పాటి పోవుట.

“ఇంత నామగ్ని గలిగి మీ యంతలేసి,
మడమ దిరుగనిమగటిమి మారుమసలు,
పద్యనాయకబలముతోఁ బగతునెగుర,
మార్మొగముఁ జూప బాపురే మనల
కగునె?” రంగా. 2.44.

మడమలు ద్రొక్కు

వెన్నంటి తఱుము.

“వడి దనరారె సంగజననాగు గుణ
కృణనంబు దానిఁ దా, మడమలు
ద్రొక్కుచున్ విశిఖమండలి వెన్నో
నియొక్క.” కళా. 8.119.

మడ మెత్తు పరువు

మడమ కూడ నేల మోప
కుండ మునిగాళ్లపై గబగబ
పరుగెత్తుట.

“మడ మెత్తుపర్వతో మంత్రాక్షతము
లీయఁ, బొల్పడి భూసుర భార్య
లెదుర.” శుక. 1.411.

రూ. మడిమెత్తు పరువు.

మడవెట్టు

మడత వెట్టు.

“పెడమూట లన్నియుఁ బెనుమోపు
గాఁగ, మడవెట్టి యా చంద్రమతి
నెత్తి కెత్తి.”

ద్వి. హరి. ఉ. 903 పం.

మడి కట్టుకొను

ఆచారవంతులు నిత్యకర్మ
లకూ. వంటకూ, భోజనాదు
లకు ముందు పట్టుబట్టనో,
ఉతికినబట్టనో కట్టు కొను
టపై వచ్చినపలుకుబడి.

“మడి కట్టుకోండి. భోజనానికి వే
ళయింది.” వా.

“మడి కట్టుకొని వంట చేస్తే కాని మీ
అత్త భోంచేయదు.” వా.

“ఆయన సంధ్యావందనానికి మడి కట్టు
కొన్నాడు. ఇప్పుడు ఆయనతో మాట్లా
డడానికి మీరు లేదు.” వా.

ఇదే మడుగు కట్టుకొను అనే
రూపంలో కూడా చాల
చోట్ల వాడుక.

మడికట్టు

పల్లపుచేను.

(చి. ని.)

మడి కట్టుకొన్నట్లు

ఏదో మహా నీతిమంతునివలె,
కొత్త. 325.

మడికాసు

వెండి.

“ఒంటిగా మడికాసుగుంటిపైఁ
గూర్చుండి, సంజకంజాయ పెక్
జడలు దాల్చి.” నరస. 2.128.

మడిగూటి వృత్తి

దేవునికి పెట్టిన నైవేద్యం
తినువృత్తి.

“మా ప్రాణంబు లైన, విడుతుము గాక
మా మడిగూటి వృత్తి, విడుతుమే.”
బస. 7.198.

మడిచేరు

ముందువైపునుండి వెనుకకు
దోపుకొనుకొంగు.

“క్రామ్ముడిసారుక్ మడిచేరుక్, వడి
జాటుక్ బైట వింతవగఁ గను
పింపక్.” శుక. 3.17.

మడిమంచుగ

మడి మంచము చేయు,
చిన్నాభిన్నము చేయు,
ధ్వంసము చేయు.

“అ,మనిదొర మంచరాజు మడి

మంచుగఁ గోయిల గంట మ్రోయఁ
గన్ ” మను. 6.26.

“బలదేవుఁ డుదతిఁ బరిఘంబుఁ బూని,
మలయురుక్మిని మడిమంచంబు
చేసె.” ద్వి. భాగ. దశ. స్కం.

మడిమెత్తు పరువు

త్వరత్వరగా పరుగెత్తు.
మడమ ఆన్చుటలో కొంత
ఆలస్య మగును కనుక అది
కూడ లేనంత త్వరగా
ననుట.

“మడి మెత్తుపరువుతో మంత్రాక్షతము
లీయఁ, బాల్పడి భూసురభామ
లెదుర.” శుక. 3.315.

రూ. మడమెత్తు పరువు.

మడియ బెట్టు

బాధించు, కష్టపెట్టు.

“గీ, పెట్టఁగ వచ్చుమఁ మడియఁ
బెట్టుచు నెట్టుచు మాట కట్టుగా.”
సానందో. 2.16.

మడివాలు

చాకలి,

మడు లనగా చలువ చేసిన
బట్టలు; బట్టలను చలువ
చేయువాడు అన్న అర్థంలో
ఏర్పడినది.

“మడివాలు మాచిడేనయ్య.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 211.

మడిసంచి

మడుగు వస్త్రము లుంచు
కొనుసంచి.

“మడిసంచి దోవతి మడత్రవే ల్లం

డెంబు, ధమని కుండంబు బృందా
వనంబు.” హంస. 2.138.

మడిసంది

చంక.

“మడిసంది నునిచిన, తలుఁగులుఁ
ద్రాళ్లును దొలఁగ వైచి.”

హరి. పూ. 7.13.

మడుగుజీరయందు మసి దాకి

నట్లు

స్వచ్ఛమైన వస్తువునకు
మచ్చ యేర్పడినట్లు.

ఉతికినవస్త్రానికి మసి తాకితే
స్పష్టంగా కనబడుతుంది.

“మడుగుఁ జీరయందు మసి దాకినట్లు
మీ, సత్కులమునఁ గల్గవంబు గౌర.
వేంద్రకథనఁ బొందె.....”

భార. ఉ. 1.295.

మడుగులు వాటు

మడుగులుగా నేర్పడు.

“మత్తరంగలక, మడుగులు వాటి
నాభికెడ మానక చొచ్చె నమక్రమం
బునక.” క. సం. 6.767.

మడుపుటాకులు

చిలుకలు చుట్టిన ఆకులు.

“కొటికిన మడుపుటాకులు మోవి
కందిచ్చి, యధరాధరము పంట నంట
నొక్కి.” శుక. 1.303.

చూ. ఆకుమడుపులు.

మడుపుకొను

మడుగుగా నేర్పడు.

“ఆసారవర్షంబు లై స్వేదములు
గ్రమ్మ, మడికట్టిమసలి మడుపు
కొనియె.” కవిక. 2.126.

మడుపులు గట్టు

మడుపులుగా నేర్పుడు.

“నెత్తురులో, మడుపులు గట్టఁ జేసి
బలుమచ్చర మెచ్చగ నుచ్చరింపఁ
గన్.” ఉ. రా. 4.349.

మడ్డి వెట్టు
?

“కేసరివోలె లంఘించి పట్టుచును,
మాసఠీడునువోలె మడ్డి వెట్టుచును,
మహి భుజంగమువోలె మలకలం
గొనుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్య. పుట. 442.

మడ్డుకత్తి
మోటకత్తి.

మడ్డు వట్టు

తనయెడ అపరాధం లేదని
తెలుపుటకు ఎట్టగా కాలిన
యినుపగుండును పట్టుకొని
ప్రమాణము చేయు.

పూర్వం ఇలాంటి ప్రమా
ణాలు చేయడం అలవాటు.

నేటికీ ఎఱుకలు మొద
లయిన ప్రాచీనజాతులలో ఈ
అలవాటు కాన వస్తుంది.

“తన యుదయమె మదిఁ గోరెడు, నను
విడిచె ననుండు కల్ల నాయెడ లేకుం,
ట నెఱుంగఁ డని పూర్వాశాంగన జగ
మున మడ్డు వట్టుగతి శశి మెఱసెన్.”

సింహ. 4. 106.

“ఏఁ గలలోన నొం డెఱుంగ నీవె
విభుండవు సందియంబు నా, పైఁ గల
దేని చూడు మని ప్రాగ్విక గాతమ

దార జారునిక, దాఁ గడు నమ్మఁ
జేయుటకుఁ దక్కక యెఱెడునట్టి
యెట్టిగాఁ, గ్రాంగినమడ్డుచంద మెసఁ
గంగను పట్టె ననుండు సుష్ణతక.”

ప్రభా. ఆ. 5.

మణిగాసనము

సన్నసున్నపు పూత.

“మణిగాసనములు ప్రేమ నొనర్చి
గోడల.” రుక్మాం. 1.118.

మణియాసనమే అని తమి
ళము.

మణిపూస

శ్రేష్ఠుడు.

“ఆ ఊళ్లో కల్లా వాడు మణిపూసవంటి
వాడు.” వా.

మణియకాడు

గ్రామాధికారి.

“మరిగి తిరుగు సఖాదికి మణియ
కాండ్ర.” హంస. 2.48.

మణివకాడు

రూ. మణియకాడు.

మణుగుబువ్వులు

ఒక రకమైన భక్ష్యము.

వీనినే జంతుక లంటారు.

“మణుగుబువ్వులు ఘేణీ లాబ్బట్లు
కడియపుటట్లు.” ప్రబంధ. 112.

మణ్ణాన, పొన్నాన, పెణ్ణాన

భూమి, ధనము, స్త్రీలు -
వీనిపై నున్న ఆశ. (అరవము)

ఈషణత్రయమువలెనే ఈ
మూడిటిని కలిపి తాత్త్వి

కులు భక్తులు అలవాటు

చేసినపలుకుబడి.

“మణ్ణాసయ్య బొన్నాసయ్య, బెణ్ణా
సయ్య లేనివారిపెన్నిధు లగుటన్.”

కా. మా. 3.185.

మతికి లేదు

జ్ఞప్తి లేదు.

రాయలసీమలో ఒక వర్గంలో

ఎక్కువగా వాడుకలో ఉన్న

మాట.

“నా కా సంగతి బొత్తిగా మతికి
లేదు.” వా.

మతి చొచ్చు

మనసులో చేరుకొను.

“మతి చొచ్చి నీమేను మఱిపింతు
వోరి.” తాళ్ల. సం. 3.10.

మతి తప్ప

మతి పోయిందా అన్న వాడు

కలో వలె.

“ఉమ్మెత్త కాయలు దిన్నయదియో,
మరులు గొన్నదియో. ముక్ మతి తప్పి
నదియో.”

పండితా. దీక్షా. ప్రథమ. పు. 115.

మతి పుట్టు

బుద్ధి పుట్టు.

“...భజించు మతి పుట్టక కంపలఁ
బడ్డకాకి నై.”

పాండు. 2.184.

మతి మాలు

(బుద్ధి) భ్రంశ మగు.

“మతి మాలెను తెలివి.”

తాళ్ల. సం. 5.63.

మతి సిమితం తప్ప

పిచ్చి యెత్తు.

“నాళ్ల సంసారం అంతా చితికి
పోగానే వాడికి మతి సిమితం
తప్పింది.” వా.

“వాడి కీమధ్య మతి సిమితం లేక
ఊరూరూ తిరుగుతున్నాడు.” వా.

మత్తా గొను

మదించు.

“కష్టారసిరేదుహో, త్వలధారాశ
మరందపానమున మత్తా గొన్న తోలంబ
పం, క్తులసౌభాగ్యముతో.”

వరాహ. 4.115.

మత్తాయి గొను

మత్తెక్కి యుండు.

“మగులు పవళించి మత్తాయిఁ
గొనుచు, దశకంధరుం డని దండ
సున్నట్టి.”

మఠ. రా. సం. పు. 41. పంక్తి. 11.

మత్తిగాడు.

అవివేకి.

“చిక్కఁ బో నేడు నాచే మత్తి
కాఁడు.”

ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 535. పం.

మత్తెన లోబడె

?

“మత్తెన లోబడె మన విప్రసహి
తము.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 120.

మదట గొను

మత్తత కలిగి యుండు.

“కుదురుచన్లుబ్బల మదటఁ గొనుచు.”

సాంబో. 1.168.

మదనచేయి

మిదైకడ్డి.

“పగడంపు ముక్కులఁ బచ్చటెక్కల
నిక్కు, చిలుకల మదనచేతుల
ఘటిల్లు.” రా. వి. 4.85.

మద మెక్కు

మదించు.

“క్రమమునఁ గామము రాగము, దమ
మనముల నొదవఁగా మదం బెక్కినవి,
భ్రమ మొందుచు.”

భార. శాంతి. 2.201.

మద మెత్తు

మదించు.

“మద మెత్తి తన్నుఁ దా మఱచి
గోపాల!, సుదతు లింపున నడిమి
సూరల నిలువ.” ద్విప. జగ. 165.

మదహస్తహస్తగతవద్మిని

యుం బలె

బాగుగా నలిగిపోయిన -

మదపుటేనుగు తొండములో

చిక్కిన తామరతీగలాగున.

“అగ్రల మైనమనోజా బాధలం, బడి
మదహస్తహస్తగతవద్మినియుం బలె.”

పారి. 1.101.

మదికి వచ్చు

ఇష్ట మగు.

“సీమదికి వచ్చినంత మన్నింపు మమ్మ.”
దేవీ. 3.64.

మది కెక్కు

మనసుకు వచ్చు, ఇష్ట మగు.

“హ్లాటుకాండు వి, లైత్తక మున్న

రాజుమది కెక్కుడునట్లుగ దీని మితి
కెన్, బుత్తము.” మను. 4.40.

మది చు ఱ్ఱను

మనస్సు చుఱుక్కు మను.

నిప్పు తగిలినప్పుడువలె

అనుట.

“మాచినయప్పు డెల్ల మది చు ఱ్ఱను.”
శై. మి. 1.89.

మది నాటి యుండు

మనసులో మెదలు.

“వాలిపంపునన వచ్చినవా రనుశంక
నామదిక, వారక నాటియున్న
యది.” భాస్క. కిష్కిం. 11.

మది మది నుండు

జాగ్రత్తతో నుండు.

“మది మది నుండి సుమాళించి పుర్మ,
మిది దెల్పఁగా వచ్చు నిది దెల్ప రాదు.”
వర. రా. బా. పు. 147.7.

మది మది యయి

మనసు పట్ట లేక.

“మది మది యయి మండి నేడు మల
హరు వెలిగెక.” పీర. 1.104.

మది యువ్విళ్లూరగా చేయు

మమత పుట్టించు.

“అ,వ్వికచాంభోరుహగంధి వాని మది
యువ్విళ్లూరఁగాఁ జేయుచుక.”

శుక. 3.576.

మదిలో మెలగు

ఇష్టానువర్తి యగు.

“పూ.సలలో దారంబుమాడ్కి సతి
మదిలోనన్, మెలఁగెడుపురుషుండు
గలుగుట.” పారి. 1.93.

మదురుగోడ

పై కప్పు కలగోడ.

“మదురు గోడల మెఱపు వాల్మగల
యొఱపు, దనర వెలుంగొందు నాప్రోలు
ధరణియందు.” రసిక. 1.36.

మద్దెలకొక్కు

మద్దెల ననుసరించి చిందులు
త్రొక్కువాడు.

“హర జిక ప్రయత్న మన మద్దెల
కొక్కులు ద్రొక్కు నాట్యముల్.”
గంధ. 9.

మద్దెలలో నెల్క మర్యాద

ఒకచోట నిలువక తిరుగు.
మద్దెలలో తగులు కొన్న
ఎలుకవలె,

అది ఆ ఉన్న పరిధిలోనే
అటూ ఇటూ తిరుగుచూ
ఎక్కడా నిలవ లేక ఉం
టుంది.

“మద్దెలలో నెల్క మర్యాద...”

హంస. 1.22

మధుపర్కము

పెరుగు, నెయ్యి, నీరు, తేనె,
పంచదార అను అయిదు
వస్తువుల సముదాయము.
పెండ్లిలో కన్యాదాత వరునికి
మధుపర్కం యివ్వడం సంప్ర
దాయం.

మనం బార

మనసార, మనస్ఫూర్తిగా.

“ఒడ లెల్ల మనన కా నొగిం జేయ

వయ్య, మృదుండ యంచు దలంచు
వడి మనం బార.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పు. 186.

మనం బిడు

మనసు వెల్లు, ప్రియపడు.

“ఆక మీదట మనం బిడెనే నిడు
గాక యంతటం, బోడిమి బిల్వ
బంచె.” కళా. 7.210.

మనంబులు చల్ల జేయు

ఆనందపఱుచు.

“నిర్మాల్యప్రసాదంబుగా విభూతి
యొసంగి నీయంగనల సద్ధర్మంబుగా నేలి
మామనంబులు చల్లజేయు మని యని
పిన...” శుక. 3.613.

మనం బెరియు

బాధపడు.

“హరియు నిందియుఁ గడున్, సమ్మద
మునఁ దుంబురుగా, నమ్మును వినుచునికి
విని మనం బెరియంగన్.”

కళా. 2.80.

మన కర్మ

మన దురదృష్టం, మనవిధి.

“వ్రేట్లకు నులుకుచు విహ్వలు లగుచు,
ద్రట్లంటి చూచుచు దమ కర్మ
మనుచు...” బస. 6.164.

“బౌను. మనకర్మ యిలా ఉంటే
ఆయన ఎందుకు బతుకుతాడు?” వా.

మనకు మనలో

మనలో మనకు.

నేటి వాడుకలో మనలో

మనకు అనే కాన వస్తుంది.

“అక్క నెలియండ్ర సంతాన మైన

యట్టి, మనకు మనలోన నింత దుర్మత్స
రంబు.” ప్రభా. 1.76.

“మనలో మనకు త గాదా లెందుకు?”
వా.

మన మరయు

మనసును పరీక్షించు.

“మన మరయం దలంచి యొక
మార్గము వన్నితో నవ్వుటాలకో.”
పారి. 1.116.

మన మారు

ఒప్పారు.

“కాలభైరవయోగికంతకీలితము లై,
మనమారునవశంఖమణు లనంగ.”
శివవిలాసము. 1.

మనము చిక్కు

మనస్సు లగ్న మగు.

అనగా వలచు.

“ధరణీసురనందన! యింక నీపయిన్,
జిక్కి మనంబు నాకు నను జిత్తజు
బారికి నప్పగించెదో.”
మను. 2.51.

మనముననే నేలమాలెలు

త్రవ్వు

రహస్యాలోచనలు చేయు
అని భావం.

నేలమాళిగలు బయటవారికి
కనబడనీకుండా భూగర్భంలో
కడతారు. అట్లే కొన్ని
యెత్తుగడలను తలపోసు
కొనుట యీరూపము దాల్చి
నది.

“దినదినముఁ దత్తలోదరి, మనముననే
యిట్టి నేలమాలెలు ద్రవ్వున్.”
శుక. 2.508.

మనమున మంట మండు

కోపము వచ్చు.

“మనమునఁ దలపోయి మంట మండును
నాకున్.” డేబీ. 2.256.

మన మెరియు

మనస్సు నొప్పి చెందు.

“మన మెరియంగఁ జెప్పుటయు మానిని
కోపము వేడికొంటయున్”
పారి. 2.74.

మనవి చిత్తగించు

మనవిని విను.

“మనవి చేసెద దేవర మనవి చిత్తగింప
వలె.” శ్రవ. 2.21.

మనవి చెప్పు

విన్నవించుకొను.

“మనవి చెప్పినరీతిగ నెంచు.”
విజయ. 1.26.

మనవి ననవులు

జంటపదం.

“మనవిననవుల కేతెంచి మన్నెవారు.”
సారం. 1.62.

మనవి నెప్పు

విన్నవించుకొను.

“మనవులు నెప్పుక ముందఱు.”
భాగ. స్కం. 335.

మనవులు నెప్పు

విన్నవించుకొను.

“మనవులు నెప్పినన్ విని ప్రమాదము
గల్గినఁ గాచి.” రుక్మాం. 3.62.

మన సగు

ప్రియము కలుగు.
 “మించె నూర్పులు మన సయ్యె వెల్లి
 డికిఁ బుట్టెను జాల నరోచకంబు.”
 రామా. 3.94.

మనసరి

అభిమానం కలవాడు,
 “మనసరి రాకొమతుమూక మను మను
 రీతికొ.” రామా. 1.138.

మనన శృనాం ఘృత మరో
చకమ్

అల్పులకు మంచిని రుచించవు.
 కుక్కకు నేయి రుచించదు
 అని వాచ్యార్థము.
 ఇట్టిదే ‘పంది బురద మెచ్చు
 పన్నీరు మెచ్చునా?’
 “మనన శృనాం ఘృత మరోచక మన్
 పలు కాచరించునో.”

నిరం. 4.36.

మనసార

మనఃపూర్వకంగా,
 “నిండుకాగిటన్, హలకపాణిఁ జేర్చి
 మన సారఁగఁ బల్కెడుకుల్కు
 పల్కులొక.” రాజగో. 3.83.
 చూ. చేతులార.

మన సిచ్చి మాటాడు

ఆదరముతో మాట్లాడు.
 విజయ. 3.28.

మన సిచ్చు

ప్రేమించు.
 “మన నీక మంచుల మాయల మర
 గించి.” కుమా. 8.145.

మన సిడి

మనసు పెట్టి, సావధాన
 ముగా.
 “మన సిడి యూఁకించి మతి ప్రేయ.”
 పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 284.

మనసు కక్కుటితి

మనసు పట్ట లేక చేయగూ
 డని పని కూడా చేయవలె
 ననుఉత్కంఠ.
 “మనసు కక్కుటితి మెల్లన లేచి
 చేతులఁ, గాంతుని జబ్బుగాఁ గొంగ
 లించు.” మను. 3.123.

మనసు కట్టు

మనస్సును నిగ్రహించుకొను.
 రామతారక. 7.

మనసు కలుక్కు మను

మనసు చివుక్కు మను.
 “ఇ, తెఱఁగు వినం గలుక్కు మనదే
 మగవారి మనంబు.” సార. 3.50.

మనసు కలుగు

ఇష్టపడు.
 “ఇటుల నా వెశ్యదంపతు లేపు రేఁగి,
 మనసు లెచ్చోటఁ గల్గిన మరులు
 కొల్పి.” హంస. 2.244.

మనసుకు మనసు సాక్షి

నువ్వు చేసినపని నీ ఆత్మకు
 తెలియదా? అనుపట్ల ఉప
 యోగిస్తారు.
 “నువ్వు నా కెంత అపకారం చేశావో
 నేను చెప్పక్కల్లేదు. మనసుకు

మనసు సాక్షి. నువ్వే ఒకసారి ఆలోచించు.” వా.

మనసుకు సాక్షి మనసే

నీ మాటలోని సత్యం నీ అంతరాత్మకే తెలుసు అను పట్ల ఉపయోగించేపలుకుబడి. సంపంగిమన్న. 78.

మనసు గాని

ఇష్టమూ లేని.
“మనసు గాని యట్టిపని యొనర్చు.” భార. ఆశ్ర. 1.10.

మనసు చిముడ బెట్టు

మనసును వ్యధపెట్టు.
“చింతచే మనసు చిముడఁ జెట్టు.” తాళ్ల. సం. 12.202.

మనసు చిల్లులు వోవు

మనసు వ్యధపడు.
“పూచిన యొలుపుల బొమ్మముడి జంకె నల, లోచకువే మనసు చిల్లులు వోయాని.” తాళ్ల. సం. 4.8.

మనసు చివుకు మను

నొచ్చుకొను.
“ఈశ్వరుండు మెచ్చి యాహూతు నిచ్చుతో, యనుచు మనసు చివుకు మనియె నాకు.” రాధా. 3.8.

మనసు చెడు

మనసు పాడుగు.
“మనము నెడకున్నకతన నమ్మదనుఁ డతని.” శ్రవ. 2.62.

మనసుతల్లి డము

భయంకరుడు, బెదరు పుట్టించువాడు.
“వేదవాదుల మనసు తల్లిడము.” పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 512.
చూ. నైతికాలము.

మనసునందు పెట్టుకొను

మనసులో పెట్టుకొను.
“ఈ రహస్యంబు మీ మనసునందె పెట్టుకొనఁగ వలయు.” ప్రభా. 1.113.

మనసున బాటు

తోచు.
“అనుచుఁ దదుత్సవలీలలు, మనసునఁ బాటుటయు వివశమతి యె...” కళా. 6.263.

మనసు నిలువక

మనసును ఆపుకొన జాలక.
“మనసు నిలువక తమి హెచ్చి మాటు మగల, వెదకుచుండంగ నప్పు డా పీధి వెంట...” హంస. 3.136.

మనసు పట్ట లేక

నిగ్రహించుకొన జాలక, మనసును ఆపుకొన జాలక.
“మనసు పట్ట లేక యనిమిషకోటితో, నరిగి యతనిఁ దాకి యని నొనర్చి.” హరి. ఉ. 4.204.

మనసు పెట్టి

ఏకాగ్రతతో.
“మనసు పెట్టిచేత వంటే ఇదంత మాత్రం నీకు?” వా.
మనసుపేద
సున్నితమైన మనసు కలది.

“చెలి మిక్కిలి మనసు పేద.”

విజయ. 3.50.

మనసు పేద యగు

హృదయహీను డగు.

“పెక్కులంపటా ల మనసు పేద
వైతివి.” తాళ్ల. సం. 5.67.

మనసు పేదటిమి

మనసు పేదతనము.

“దండి వై లెమ్ము మనసు పేదటిమి
విడిచి.” భార. భీష్మ. 1.192.

మనసు మంగళము

మనసు మాత్రం లేదు,

హృదయవిహీను డనుట.

“మన సంతె మంగళము మంతనాలు
వలెనా?” తాళ్ల. సం. 3.218.

మనసు మడు గగు

గుండె చెఱు వగు, బెంగవడు,

దిగులు చెందు.

“అస్మదీయమహిమ, మహి మడుంగ
మడుంగ గగుమనసు మాయ.”

ఉ. హరి. 2.34.

మనసు మెత్తని దగు

లాంగి వచ్చు, లోబడు.

“.....ప్రార్థింపంగా వలచి మనసు
మెత్తని, దై వాని మనోభిలాష లమరం
దీర్చెన్.”

హంస. 3.33.

మనసు తాయి చేసికొను

గుండె దిటవు చేసికొను.

“కట్టిడితనమన కిట్లాడి, గట్టి మనసు
తాయి నేసి కరంగవు.”

మను. 3.95.

మనసులు చల్ల నగు

ప్రసన్నమనస్కత కలుగు.

“మనసులు చల్ల నై మదమత్సరములు,
మునుపడ దిగనాడి మోహంబు
విడిచి.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 713.14.

మనసులో వర్తించు

ఇష్టానువర్తి యగు.

మనసు ఎఱిగి ప్రవర్తించు.

ఇష్టురా లగు.

“అనుకూలవతి నాదు మనసులో
వర్తించు, కలకాంత మది నెంత
కుండు నొక్కో.” మను. 2.

మనసు వచ్చు

ఇష్టపడు.

“తనదు చిన్నెల్లపై యాసఁ దడవు
నేయ, నడుగ వచ్చిన మనసు రానట్టి
వారి, రట్టు గావించి.....”

శుక. 2.105.

నేటికీ రాయలసీమలో ‘నీ
మనస్సుకు వచ్చినది
కొనుక్కో’ అనడం వాడుక.

మనసు విప్పి

దాపరికం లేకుండా.

“మనసు విప్పి చెప్తే ఏ దయనా
చెయ్యొచ్చు. ముంగిలా కూర్చుంటే
ఏం చేస్తాం?” వా.

మనసు విఱుగు

విరక్తి పుట్టు.

“అవ్యనితపయి నిఱుగుడు మన, మను
మానము లేదు భనము ననువుగఁ
జేరున్.” కా. మా. 4.31.

“మనసు వితిగ నేని మతి మందు లేదయా?” వేమన.

“వాడు నామీద ఏమేమో చెప్పి నాన్నహితుని మదను విరిచి వేశాడు.”

వా.

“వాడు చేసినచేష్టలకి నా మనసు విరిగిపోయింది.”

వా.

మనసు సొచ్చు

ప్రేమాస్పదు డగు.

“చుట్టటికంబునక మనసు సొచ్చిననుం గరగించి వేడినక.”

భార. భీష్మ. 1.159.

మనస్సు కొల్లలాడు

మనసు దొంగలించు.

“నీదు మనసు నింత, కొల్లలాడు సకల గుణరాశి మాయమ్మ, గాక వే తొక్కర్లు గలదె జగతి?”

కళా. 7.333.

మనస్సులోని బరువు

రహస్యగోపనమువల్ల నైన భారము.

“వనజాక్షి యింక దాఁపం, బని యేమి మనంబులోని భర మని పలికెన్.”

కళా. 1.162.

మనస్సులో పెట్టుకొను

1. రహస్యముగా ఉంచు కొను.

2. మఱచి పోకుండు.

“ఈ మాట నీ మనస్సులో నే పెట్టుకో.”

వా.

“వాడే మన్నా మనసులో పెట్టుకుంటాడు. జాగ్రత్తగా ఉండడం మంచిది.”

వా.

“జరిగిందేదో జరిగి పోయింది. ఇవన్నీ మనసులో పెట్టుకో వద్దు.”

వా.

మన సొగ్గు

1. ఇష్టపడు, అంగీకరించు.

“తడవు గా నచట, మన సొగ్గు నిలువక మఱలంగ వచ్చి.”

వర. రా. కిష్కిం. పు. 518.21.

“కనుగొని యది క్రొత్తగుమ్మ కావున మన సొగ్గిన నదియును నే నొక్కని...”

శుక. 1.532.

2. మనసు వచ్చు.

“కనికర మింత లేక తిరుగక మన సొగ్గ నటోయి నీకు నా, విని నిజ మాను.....”

హంస. 4.228.

“ఇంత నేరము నేయ నేరితి మన సొగ్గ.”

విప్ర. 5.46.

చా. మనసు వచ్చు.

మన సొత్తి చూచు

మనసును పరీక్షించు, పట్టి చూచు.

సరుకు నాణ్యాన్ని తెలుసు కొనుటలో ఒత్తి చూచుట పై వచ్చినపలుకుబడి.

“మనుజేశతిలక! నీ మన సొత్తి చూడ.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 373.

మనసొమ్ము కాదు

మనకు ప్రాప్తము లేదు అన్న సందర్భంలో ఏదైనా వస్తువును పోగొట్టుకొన్నప్పుడు అనేమాట.

“.....కనికర, మన రావే యెంత
లేడు పోయినయపుడే, మనసామ్ము
గాదు.....” శుక. 2.581.

మనస్తాపము

వికోధము, పగ.

“వాడికీ వీడికీ మనస్తాపంగా ఉంది.”
వా.

మనికివట్టు

నివాసస్థానము.

“అట్టి తెలిగట్టు మన్నిప టైనదిట్ట.”
నీలా. 1.12.

మనివి చెప్పు

మనవి చేయు, విన్నవించు.

“మా తెలుపు దాను రాకుండ మనివి
చెప్పు, చెప్పుకుండిన నీ చావు సిద్ధ
మనుచు.” హంస. 3.115.

మనిషి కట్టు

అంగబలం.

కాశీయా. 263.

మనిషి మనిషిగా లేడు

యథార్థిగా లేడు.

“ఆ అవమానం జరిగిన నాటినుండి
ఆతడు మనిషి మనిషిగా లేడు.” వా.

మనుగాపు జేయు

రక్షించు.

“శ్రీ వేంకటేశ మనుగాపు జేసితివి
మన్నించ వయ్య.”

తాళ్ళ. సం. 10.208.

మనుగుడువు పెండ్లి కొడుకుల

వలె

అత్తవారింట అల్లెము తిను
పెండ్లి కొడుకులవలె.

గా గా తిని బలిసినవా
రనుట.

“ఆ నృపాలుడు గావించు నధ్వరముల,
నిజహాహిర్భాగ భోగ సంతృప్తు లగుచు,
మనుగుడువు పెండ్లికొడుకులమాడ్కి
బుషిత, గాత్రులై రింద్రుఁ డాదిగా
గలుగుసురలు.” రామే. 5.51.

మనువు గుడుచు

మనుగుడుపులు గుడుచు.

పెండ్లి అయినతరువాత
పెండ్లికొడుకు కొంత కాలం
అత్తవారింటిలో ఉండి విందు
లారగించుటకు ‘మనుగు
డుపులు’ అన్నమాటే నేడు
వాడుకలో నిలిచినది. పై
క్రియారూపం లేదు.

“మనువు గుడువంగ నున్నట్లు మదన
జైరి.” హార. 5.5.

చూ. మనుగుడుపులు.

మనుష్యులు పోయినా మాట

నిలుస్తుంది

మాట తప్పరా దనుపట్ల
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

‘తనువులు చెల్లును మాటలు
నిలుచును’ అని నారాయణ
దాసు గజేంద్రమోక్షంలో.

మనేదారు

సామంతుడు, అధికారి.

“హెచ్చుమాటల కేమి యింక
నొక్కటి మనే, దారులు దారినఁ దార
సిలిన.” రా. వి. 5.42.

మన్నన చేయు

ఆదరించు, గౌరవించు.

“విన లే నిట్టివి మా నుఁడు, నను
మన్నన చేసి యనుచు నాతుక
మ్రొక్కె.” కళా. 1.61.

మన్ననమానిసి

గౌరవార్హుడు.

‘మన్ననమానిసి వై నీ, వున్నం గడు
మేల కాక యొప్పుమి గలదే.’

భార. విరా. 1.128.

మన్ననారు

శ్రీవిల్లి పుత్తూరులోని దేవుడు.

ఆము. 2.87.

మన్నమనువు

బ్రతికిన బ్రతుకు.

“మన్నమనువు దిమ్మరితనమే.”

తాళ్ల. 1.19.

మన్నాన

జీవితాశ (మను+అన)

“దివిజుల చెఱలు వేగ, విడువు మొం
డేని మన్నాన విడువు మొండే.”

కమా. 10.142.

మన్ని గొను

1. చంపు.

“భోరనఁ దారకు మన్ని గొన్నవి, శ్వాత
మహాప్రతాపునకు.”

కా. మా. 3.203.

“కన్నుండఁ గంటిపాపం, గొన్నట్లు
మొఱంగి బాలుఁ గొని పోవుటకై,
యన్నను బంధుయితమ్ముగ, మన్నిగొ
నకయున్న నేటిమాటలు మనకుకా.”

ఉత్త. ఆ. 5.

2. పాడు చేయు.

ఉసురు తీయులాంటి పలుకు
బడి.

“ఉనిచి నీ కిడఁ గోరి నేఁ డొక్క
పథికు, మన్నిగొంటి నటంచుఁ బ్రేమం
బు నిగుడ.” శుక. 3.208.

“మనఁగ నాబుద్ధి వినక నామన్ని
గొంటివి.” ధిరామా. కిష్కిం. 3.

“కడిది మృత్యువు పుష్పగంధి యై
చనుడెంచి, ఏ మన్ని గొనియెనే నృపత
నూజ.” భోజ. ఆ. 6.

మన్నిల్లు

నేలమాలిగ.

“మన్నింట నేమి కతమున, నున్నది
యెఱిగింపు మింతయును చెలి
యంగకా.” దళ. 8.83.

మన్ను గొట్టుకొని పోవు

నాశన మగు.

పండిత. 41.

“ఇలా చేశా వంటే నువ్వు మన్ను
గొట్టుకొని పోతావు జాగ్రత్త.” వా.

మన్ను నాక్కున్నాడు

చూ. నేల నాక్కున్నాడు.

మన్నెదొర

ప్రభువు.

“ముదిపాలదిండి చేటు తమ మూఁకల
కొండలపాటు వేల్పుమ, న్నెదొరల
గెల్పునీటుఁ గని.”

ఉ రా. 4.306.

మన్నెముల్లు

మేకల కాలిగిట్టలలో గుచ్చు
కొన్నముల్లును తీసేవెద్ద
సూది.

మన్నెరాజు

సామంతరాజు.

చూ. మన్నెవాడు.

మన్నెవాడు

సామంతరాజు.

చూ. మన్నెరాజు.

మన్మథబాణాలు

ఒకరకం వడ్డు.

కాశీయా. 223.

మన్మథవేధదీక్ష

కన్నెరికము.

“బిడ్డకు మన్మథవేధదీక్ష.”

క్రీడా. పు. 63.

మన్ వెట్టు

(మన్ను + వెట్టు) భూదానము

చేయు.

“ఇష్టహృదితమన్ మన్నెట్టియున్
...తప్పింప లే నైతి.”

పాండు. 5.41.

మబ్బుకొను

మట్టిలు.

“మబ్బుకొను వయసు గుబ్బల నిబ్బరం
బుగ నివుడుతివులలక.”

పా8. 2.52.

మబ్బు గ్రక్క

స్పృహ తప్పు, మబ్బు వచ్చి
పడిపోవు.

“పయోదనినదంబునఁ జొక్కుచు
మబ్బు గ్రక్కచుక.”

పాండు. 4.48.

మబ్బు చేయు

తగ్గించు, ఆర్పు.

“మడివాలు కాగడా మబ్బు చేసి
నాడు.” వా.

మబ్బు దట్టిచ్చు

“నెయ్య మలరార మబ్బు దట్టియ్య
కన్న.” రాధ. 3.180.

మబ్బులో చేసిన సద్దకుడుము

అంగ సౌష్ఠవవిహీనురాలూ,

అనాకారి.

సద్దపిండితో చేసేకుడుములు

అసలే ఎగుడు దిగుడుగా

ఉంటుంది. ఇక దాన్ని

మబ్బులో - చీకటిలో చేస్తే

మరీ ఎగుడు దిగుడుగా ఉం

టుంది. దానిపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“అజేమి పిల్లమ్మా! మబ్బులో చేసిన

సద్దకుడుములాగ ఉంటుంది.” వా.

మబ్బు వొడుచు

మగత కలిగించు.

“మద మబ్బు బలు గబ్బు మయి బెబ్బు
లిని నుబ్బు, వడి గొబ్బునను మబ్బు

వొడిచె నొక్కడు.”

రా. వి. 3.64.

మబ్బులోని నీళ్లు నమ్మి దొన

నీళ్లు తెగ గొట్టినట్లు

ఎప్పుడో ఏదో వచ్చు నన్న

ఆశతో ఉన్నది చెబుచు

కొన్నట్లు.

“పనివడి మబ్బులోపలి నీళ్లు నమ్మి,
దొననీళ్లు దెగఁ గొట్టుదురె వెలు
లైన.” సారం. ద్వి. 1.597.

మభ్యపెట్టు

మోసము చేయు.

“ఆ మాట యీ మాట చెప్పి మభ్య
పెట్టి మామయ్యే న న్నివ్యాపారంలో
దింబింది. ఇప్పు డే మంటే నష్టం
వచ్చిందని తన కేమీ ప్రమేయం లే
దంటాడు.” వా.

మమ్ము ఏమటకు

మమ్మలిని మరిచిపో వద్దు.

మరిచిపో వద్దు అనేరూపంలో
ఇది నేటికీ అలవాటులో
ఉంది.

“మనోరూప ! యేమటకు మమ్ము.”
కాశీ. 2.6.

“అ త్త వా రిం టి కి పోయినతర్వాత
మమ్మలిని మరిచిపో వద్దు తల్లీ!” వా.

మమ్ము మే మెఱుగము

మై మఱచి ఉంటి మనుట.

“మీరు వచ్చుపర్యంతము మమ్ము మే
మెఱుఁగము.” విజయ. 1.180.

మయల వోయి మణం గగు

చెడు నుంచి దగు.

తాళ్ల. సం. 3.585.

మయిలకన్ను

ఎఱ్ఱవడి పోయిన కన్ను,
తేగిన కన్ను.

పండితా. ద్వి. పు. 108.

మయిలక్రోవి

పిల్లనగ్రోవి.

१ ००

“మధురగాననినాదముల్ మయిల
క్రోళ్లు, వెలయఁ బూరించునాదముల్
గలయఁ బరఁగ.”

భాస్క. బాల. 708.

మరగాలు

పెట్టుడుకాలు.

కృత్రిమపాదము.

“మరగాల నడచుచు మట్టగా లగుచు,
నొరుగాల నడచుచు ధర గంతు
గొనుచు.” పండితా. పర్వ. 372 పా.

మరగొమ్ము

గుఱ్ఱము మీద ఆనుకొను
టకై యెత్తుగా ఏర్పడిచిన
భాగము.

“కటివిభాగము నెక్కి రాఁ గలరె
యబల, వెనుక మరగొమ్ము నూతగాఁ
గొనుచు ననియె.” కళా. 3.62.

మరచుట్టు

మరచీల.

ఆము. 5.124.

మరమేకు

తిరుగుడుచీల, స్కూ.

శ. ర. ప్రాక.

మరుచిలుకు లొత్తు

దంతక్షతములు చేయు.

“నీయధరమందు కొట్ట గొన మరు
చిలుకు లొత్తినది.”

తాళ్ల. సం. 12.158.

మరునిల్లు

ఆడుగుఱ్ఱి.

శ. ర.

మరుపిచ్చి

కామోద్రదేకము.

“ఈ, దిక్కున నున్న శూద్రుడనుదతిక్
మరుపిచ్చి రమించినాడ.”

వేం. పంచ. 4.510.

మరుపోరు

సురతము.

మరులు గొను

మోహము నందు.

‘వయ నై అరులు మరులు
పట్టినది’ అన్న పలుకుబడి
లోనే ఈ అర్థంలో ఈ
మాట వినబడుతుంది
లోకంలో.

“ఉమ్మెత్తకాయలు దిన్నయదియొ,
మరులు గొన్నదియొ ముక్ మతి దప్పి
నదియొ.”

పండిత. దీక్ష. ప్రథమ. పుట. 115.

నేటికీ వాడుకలో ‘ఎనభయ్యే
లొచ్చాయా? ఆయనకు అర్లు
మర్లు పట్టింది’ అంటారు.
ఉమ్మెత్తకాయ తింటే
వెఱ్ఱుతుతుం దని ప్రతీతి.

“సాలపువలపును దిలకించుమాడ్కిం
జూచు, నాటుంజూపున మరులు
కొనంగఁ జూచు.” కవిరా. 2.18.

మరు లెత్తు

మరులు కలుగు.

“విరహగ్ని శిఖర గ్రాంగు వెలువెల
నగుచు, మరు లెత్తినట్లు పల్మర చిన్నఁ
బోవు.” ద్విప. కల్పా. పు. 67.

మరుసుద్ది లేకుండ

ఇం కొక జోలి లేకుండ.

ఇంకొక విషయముపై మనసు
పెట్టకుండ, మాటుమాట
లేకుండ.

“సాధ్యసాద్యుత్కరంబు లగుచు మరు
సుద్ది లేకుండ నెగయ మీఁటి...”

కళా. 4.110.

మర్కటముష్టి

వదలనిది, విడి వడనిది.

కోతి పట్టుకుంటే యిక వదల
దని ప్రతీతి.

“ఇట నెన్ని చెప్పినను మర్కటముష్టి
విధంబె కాని క్రూర్యస్థితి నెప్పటి
పూన్ని వదలఁ డే మనఁ గటకట!
నలుఁ డింక నేమి గా నున్నాఁడో.”

నలచ. 4.264.

మర్మము పోక నాడు

నర్మగర్భంగా మాట్లాడు.

“తిన్నఁగ నర్థమున్ తెలుపుతీరున
మర్మము సోఁకఁ బాడి క్రే, గన్నుల
నవ్వనట్టి...” రాజగో. 2.21.

మర్మమేలముగా

వినోదముగా.

“మర్మమేలంబున నొడయనంబి య
న్వాఁడు భయం బింత లేక వెడపను
ల్వంపఁగ.” బస. 4.115.

మఱిగొను

విమూఢ మగు.

మఱిపు చెందినస్థితి కలది
యగు.

“సభ్యు లందఱుక, మది మఱిగొన్న
యట్టియెడ మానినికీక దనుఁ దాన
శాచికో, లాదవినదానఁ జేసి.”

భా.ర. ఉద్యో. 1.348.

మఱవ పాఱు

చెఱువు నిండి ఒక వేపు
ఎక్కువైన నీరు పారు.

మఱు గిడు

దాచు.

“శ్రాంత మఱుఁ గిడక కలిగిన, యం
తయు నిక్కముగఁ జెప్పఁ డచుటయు
వారల్.” కళా. 6.160.

మఱుగు చెందు

శరణు చొచ్చు.

“...సాపరాధుఁ డై, సేవకుఁ డా రి
నామఱుఁగు చెందినచో మదనుజ మ్మాద
సం, భావితుఁ జేసి.....”

శుక. 2.248.

చూ. మఱుగు చొచ్చు.

మఱుగు జేరు

శరణు చొచ్చు.

“నెఱచి నీదుమఱుఁగుఁ జేరితి.”

విజయ. 1.158.

మఱుగు జొచ్చు

శరణు జొచ్చు.

భయపడి ఒకరివెనుక చేరి
దాగుట ద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి. మఱుగు—చాటు
అని అర్థం.

“స్వరునిష్ఠ రాఘాత సంక్షోభమున
కల్గి, మైనాకుఁ డెవ్వని మఱుఁగుఁ
జొచ్చె.” శుక. 1.194.

గౌర. హరి. ద్వి. 2460.

మఱుగుజు

గూనివాడు.

(పెద్దల) మఱుగున మెలగు
వారు

సమస్తి కుటుంబంలోని
కోడండ్రు— అత్తచాటు
కోడండ్రు.

“పెద్దల మఱుఁగున మెలంగువరంగ
నయన లరుగుడేఱం దగినమదిరామం
దిరంబని ..” శుక. 3.115.

మఱుగుదొడ్డి

మలవిసర్జనము చేయు
చోటు.

శ. ర.

మఱుగుపడు

చాటుగు, దాగు.

“అవి యచ్చోటన పాఱంజలి తన
పల్లెకం బోయి మఱుఁగుపడి
యుండె.” కాశీ. 5.70.

మఱుగు పెట్టు

దాచు.

“మఱుఁగుపెట్టక చెప్పమా నీకు నిట్టి,
నెగు లింతయును నేమి నెపమున
వచ్చె.” ద్వి. హరిశ్చ. ఉ. 2103 పం.

మఱుగు పెరడు

చూ. మఱుగుదొడ్డి.

మఱుమాట

బదులుమాట.

ఆం. భా. 1.114.

మఱువెట్టు

మఱుగు పెట్టు.

ఆం. భా. 3.115.

మఱుసంజ

సాయంసంధ్య.

“ఒకదీవి దొలుసంజ యున్నేషమునఁ
బొందు, నుదయించు మఱుసంజ
యొందుదీవి.” కాశీ. 1.129.

మలుసంజ అని శ. ర. సాతము.

మఱ్ఱిమాని పంట

మఱ్ఱిచెట్టు ఎంత నెద్దదో
మఱ్ఱికాయ అంత చిన్నది.
అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“మలయుచు దమలోని మఱ్ఱిమాని
పంట..., యిరవై శ్రీవేంకటేశ్వరు.”
తాళ్ల. సం. 11.47.

మఱ్ఱెత

మూఁడురాలు.

“మఱ్ఱెతనోత మాపడుచు మార్క
సలక...” తజ. 4.12.

మలకతూము

పదికుంచముల పరిమాణము
కల కొలత.

(శ. ర.)

మలకపుట్టి

ఇన్నూఱు కుంచముల పరి
మాణము కల కొలత.

మలకమెఱుపు

ధనురాకారము కల మెఱుపు.

మలకల మాటలు

శుష్కప్రియాలు.

“మలకలమాట లిందు బహుమానము
లచ్చుట.” తాథి. 4.72.

మలగుబొఱగు

గుండని దిండు.

“నెరయఁ గుంకుమ పువ్వు నించిన
మలగు, టారగుపై నొయ్యార మొల
యంగ నొరగి.”

ద్వి. పరమ. 3. పు. 193.

మలమల మఱగు

సలసల క్రాగు, వ్యధపడు.

“మదిలోన మలమల మఱుగు
చున్నాను.” ద్విప. జగ. 160.

ఇట్టివే ‘మలమల మాడు’
ఇత్యాదులు.

మలసి మట్టాడు

విజృంభించు.

“అని పల్కి యంతంత యతిశయం
బైన, మనసిజానలము పై మలసి
మట్టాడ.” ద్విప. కల్యా. 138.

మలసి యాడు

వీచు.

“మారుతంబులు నామీద మలసి
యాడ.” ఉ. హరి. 2.173.

మలికితవడు

సందేహించు.

“అన్యప్రదేశముల, మనసుఁ గల్లఁగ
నాడ మలికితవడుచు.”

ప్రభులిం. 3.32.

మల్ల చఱచు

జబ్బు చఱచు.

“మల్ల చఱచికొనుచు మహి పాద
ఘట్టనఁ, దల్లడిలఁగఁ జేసి.”

కా. మా. 4.190.

మల్ల చఱచుకొను

జబ్బు చఱచు.

కు స్త్రీలకు పోయేవాళ్లు జబ్బు
లనూ, తొడలనూ చఱచు
కోవడం అలవాటు.

“మల్ల చఱచుకొనుచుఁ బటుసమర
దోహలి యై.” కై.మి. 6.135.

మల్లడి గొను

1. విజృంభించు.

“బలిదుం డయి మల్లడి గొని
మార్కొనుమగలు లేక.”

భార. భీష్మ. 3.248.

2. కలత చెందు, సంఘర్షణ
పడు.

పాండు. 4.293.

3. ఎక్కువై మరల బడు.

రాయలసీమలో ‘నలుగురు
మనుషులకు ఆ యెద్దు మల్ల
బడింది’ అంటారు. అందుకు
దగ్గఱగా ఉం దిది. పద
టిప్పణిలో పెనగు అని అర్థ
మిచ్చారు. అది కుదరదు.

“జగము లెల నిమ్ము సాలక మల్లడి,
గొనియె గుహుబలంబు కొలఁచి మిగిలి.”

కమా. 11.12.

“మనమున రోషాద్భుతములు మల్లడి
గొన.” కై.మి. 2.42.

మల్లడి సేయు

పరితాపము కలిగించు.

“దు, శీలండు మన్మథుండు తన
చిత్తము మల్లడి సేయ బోంట్లతో.”

గంధ. 116.

మల్లామడి యగు

పా డగు.

“మతి చెడి మల్లామడి యై యేపు దెగి
యవురుసవు రై.” ఉ. హరి. 1.148.

మల్లు పెనంగు

మల్ల యుద్ధము చేయు.

“ఉదగ్రపరాక్రమంబులకా, మల్లు
పెనంగునంత మురమర్దను ముష్టిహ
తాభిలాంగుఁ డై.”

వి. పు. 6.268.

మల్లెపడు

కలుపు మొక్కలు ఎక్కు
వగా పెరుగు.

సహజంగా అలాంటప్పుడు
పైరు నశిస్తుంది.

ఒకరక మైన కంపమొక్క
లను నాగమల్లె అని దక్షిణ
ప్రాంతాలలో అంటారు.
దానినే రాయలసీమలో
చపాతీ, పాపచ్చి కల్ల అని
అంటారు.

“పటిపటి యై యవియు మల్లెపడి చెడి
పోయెన్.” కా. మా. 3.152.

మల్లె వట్టిన చేనిక్రమము

మల్లె పట్టిన చేనువలె.

మల్లె ఒక రకమైన తెగులు.

ఆమల్లె పట్టినచేను సర్వ
నాశనమై పోతుంది.

“ప్రజ మారి మనఁగినట్లు, తీతెఁ గతి
పయదినముల దేశ మెల్ల, మల్లె వట్టిన
చేనిక్రమంబు గాఁగ.” మను. 5.26.

మవ్వ మారు

సుకుమార మగు.

“మధుసూకలిత మై మవ్వ మారిన
మారు, నవలత నా మేను నవక
మెక్కె.” క. సం. 3.317.

మవ్వ మెక్కు

కోమల మగు.

“వేసవి వడగాలి నోసిన లేడింగ,
క్రొక్కొరు గని మవ్వ మెక్కునట్టు.”
క. సం. 7.197.

మనకంబున బెనంగు పాముల

పగిది

పచ్చికసితో—

“యదువీరుండు తోడన యెత్తికొన్న
నిరువుర గదలును మనకంబునం
బెనంగుపాములపగిదిం.”

ఉ. హరి. 3.64.

మా. మనకపు పాముకాటు.

మనకత్తి

1. సుతి పట్టు తోలుతిత్తి.

2. పన్నీరు మొదలయిన
వానిని నింపెడితోలుతిత్తి.

మనకపు బాము కాటుగతి

సంభోగిస్తున్న పాము
యొక్క కాటువలె.

సామాన్యంగా సంభోగనమ
యంలో చెనకితే ఏ జంతు
వైనా కోపఘూర్ణితం కావ
డం సహజం.

“మనకపురబాముకాటుగతి మత్సర
మన్నిన మగ్గలింపంగన్.”

పారి. 1.110

మనకొను

సంభోగేచ్ఛ గొను.

“ప్రపానాయికతోడఁ బర్యంకసీమల,
మనకొని పెనంగుసంభ్రమము విడిచి.”

కాళ. ఆ. 2.

దాశ. 7.

మనకొల్పు

వశపఱుచుకొను.

“చల్లని బెల్లిమాటలపగ్గ మన
కొల్పుచు నెల్లవారలన్.”

కవిక. ఆ. 3.

మనమనకని చీకట్లు

కనుచీకటి.

క్రీడా. పు. 89.

మన రిడు

పొగ రెక్కు.

“మనరిడి మత్స్యమాంస మనుమానము
లేక భవద్భవాంబునన్.”

చెన్న. 4.343.

మనరు కవియు

పొగ రెక్కు.

“మహిషుఁ డెప్పుడు మదమున మనరు
కవిసి, కలఁచు చున్నాఁడు త్రిభువన
కమలవనము.” మార్కం. 6.67.

మనలుకొను

వెనుదీయు.

“నిగమిఁది విరవాది చేర్చుక్కపనఁ
గాంచి, మఱివసంతుఁడు కొంత మనలు
కొనఁగ.” పాంచా. 4.15.

మనీ చేయు

కాల్చి వేయు.

“మాడెములు ప్రేల్చె నొడ్డాది మనీ
యొనర్చె.” మను. షీతిక. 37.

మసిపాతలో మాణిక్యము

తగిన పరిసర పరిస్థితి
లే కున్నా అది మాణిక్యమే.
హీన మైనచోట అర్హవస్తు
పున్న పృథు - అంటారు.

“మసికప్పడమునఁ గప్పఁ బడియు,
నివిడి వెలుంగు మాణిక్యంబునట్లు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 391.

చూ. బొగ్గులో రామచిలుక.

మసిపాతలో మానిక మట్టు

“...శుచితా, నిత్యంబుగఁ దత్తను
సాం, గత్యము మసిపాత మానికం
బై యెదుగఁ.” ఆము. 6.5.

చూ. మసిపాతలో మాణిక్యము.

మసిబుడ్డి

సిరాబుడ్డి.

శ. ర.

మసి ముట్టు

వృక్ష మగు.

“ఇంతింత పౌరుషము లా, క్కింతయు
మసి ముట్టకుండ నిటు సేయఁగ.”

హరి. పూ. 8.117.

మసి మోచు

మాయు.

“వారిలో, మొగఁ దగువాని కింత మసి
మోవక త్రుంగుట యెట్లు సైన్య
ముల్.” జై. భా. 2.43.

మసి వోవు

వృక్ష మగు.

“మొగఁ దగువాని కింత మసి వోవక
త్రుంగుట యెట్లు సైన్యముల్.”

(తె. బా.)

మసు మసుక కన్ను

మసుక మసుకగా కనిపించే
కన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

మహా చెడ్డ

ఎక్కువ.

మహా చెడ్డకోపం, మహా
చెడ్డ చిరాకు ఇత్యాదులు.

“వాడికి మహాచెడ్డకోపం. వాడి దరి
దాపులకు పోవడానికి భయ మే
స్తుంది.” వా.

చూ. మాచెడ్డ.

మహాదర్శనం బుండు

కొలుపు తీరి యుండు.

“పరమేశ్వరుండు మహాదర్శనం బుండె
నంత.” కుమా. 8.2.

మహానటుడు

శివుడు.

“నటనోద్భటుఁ డైనమహానటుని జటా
జూట మురలిన దొరఁగుమరుత్కుటక
నది.” పాండు. 1.138.

మహాప్రసాద మను

ప్రభువులో, గురువులో
ఏదైనా యిచ్చినపుడు
ఏదైనా చేయమని చెప్పి
నపుడు ఎదుటివాడు చెప్ప
మాట.

“కర్పూరతాంబూలంబు వెట్టినం బట్టి
మహాప్రసాదం బని మోదంబున.” బి
మను. పీఠిక. 17.

మహాప్రసాదము

చిత్తము.

ఎవ రైనా పెద్దవారు ఏ
దైనా చెప్పనప్పుడు ఇతరులు
అనుమాట.

‘పాదోదకం చ నిర్మాల్యం,
నైవేద్యం చ విశేషతః,
మహాప్రసాద ఇత్యుక్త్వా,
గ్రాహ్యం విష్ణోః ప్రయ
త్నతః’ అని శాస్త్రం.

హర. 2.55.

శాశ్వి. 2.31.

మహాప్రసానం

లోకాంతరయాత్ర.

మహా మహా వారు

గొప్ప గొప్ప వారు.

“ఈ విషయంలో మహా మహా వాళ్లే
దిక్కు తోచనిసితిలో పడుతుంటే
మనసంగతి లెక్కిమిటి?” వా.

మా అమ్మతోడు

చూ. మా అమ్మసాక్షిగా.

మా అమ్మ సాక్షిగా

ఒక బిట్టు.

“మా అమ్మసాక్షిగా నా కా సంగతి
తెలీదు.” వా.

చూ. మా అమ్మతోడు.

మాకు ఎవ్వ రున్నారు ?

దిక్కు లే రనుట.

“ఈ కొద్దివా క్కేల నిహపరంబులకు,
మా కెవ్వ రున్నారు? మధుకెట
భా8!” ద్వీప. కల్యా. 106.

మాకు గా

మాకోస మని అయినా.

“ఇంచుక తడ వుండుము మాకుఁ గాను
దాలిమితోడన్.” కళా. 7.212.

“మాప గా నైనా సువువ ఆపెల్లికి
తప్పక రావాలి.” వా.

మాకు గుడుము మీకు వ్రక్క

మాకు మాత్రం అంతా

కావాలి - మీరు ఈ కాస్త

తీసుకొనండి అనుట పక్ష

పాతము కదా! అందుపై

యేర్పడి ‘ఇది న్యాయమా?’

అనురీతిని ఉపయోగించే

పలుకుబడి.

“ఎదిరిం దమయట్టుల కా, మదిఁ దలఁ
చినఁ బొసఁగుఁ గాక మాకుం గుడు
మిం, డిదె మీరు వ్రక్కఁ గొనుఁ
డని, చదు రడిచిన మనసుపొందు
చక్కం బడునే?”

భార. ఉద్యో. 1.312.

మాకు పని కాదు

మా కిక్కడ పని లేదు.

“వనిత భాగ్యంబు దేవర చిత్తము
మాకుం బని గాదు నీ పాదంబులాస,”

తాళ్ల. సం. 3.23.

మాకు మీకును గారణం బేమేని

గలదె ?

మీకూ మాకూ మధ్య ఏ

మైనా వ్యవహార మున్నదా?

సంబంధ బాంధవ్యా

లున్నవా? ఏమీ లే దనుట.

“పోదురు గాక మీ పోయెడిత్రోవ,
మాది క్కరయ నేల మాకును మీకుఁ,
గారణం బేమేనిఁ గలదె?”

పండితా. మహి. ద్వీతీ. పుట. 163.

మాకు వచ్చెను

మాకు లభించినట్లే భావించె
దము అనుటలో వచ్చు
పలుకుబడి — నీ విచ్చినట్లే.
ఇవ్వ నక్కట లేదు
అనుటలో.

“నీ యీగి వేయును మాకు వచ్చె—”
పండితా. ప్రభ. పురా. పుట. 362.
“...మాకు వచ్చె” మను.

మాగాయ

మామిడికాయలతో తయారు
చేసెడి ఒక రకం ఊర
గాయ.

మాగుడు వడు

మాగునట్లు చేయు, మలిన
మగు.

“తన కౌర్యదీప్తిచే నినబింబ మన
యంబు, బగ లెల్ల మాగుడు వడఁగఁ
జేసె.” మొల్ల. బాల. 19.

మాగుడు వాటు

మాయు, మలిన మగు.

“ఉడురాజమండలంబు మాగుడువాటి
కానిపించె.” ప్రభా. 5.57.

మాగు వడు

పరిణతి చెందు.

“గురుచిరకిరణవిస్ఫురణంబు డింది
యెంతయు మాగు వడినమారాండు
పగిది.” మార్కం. 1.169.

మాగువాటు

పరిపక్వ మగు.

ప్రస్తుతప్రయోగంలో చంద్ర

మండలము మాగు వాటిన
దన తెల్లవారిన సమయ
మప్పటి దనుట.

“మాగువాటినచంద్రమండలంబునుబో
లె, వదనారవిందంబు వన్నె దలుగ.”
ఉ. హరి. 1.178.

మాచకమ్మ

వయసు చెల్లినా సమర్థ
కానిది.

కాశీ. 3.171.

“మాచకమ్మ సమర్థ మఖి అయితే
నేమి పుబ్బ అయితే నేమి ? నా.

మా చెడ్డ

చాల, ఎక్కువ.

చూ. మహా చెడ్డ.

మాట

ఏదైనా పనిబడి పిలిచే
టప్పుడు ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“అబ్బాయీ! మాట, ఇలా రా.”

వా.

మాట అమ్రై తాకు

బాధ కలిగించు.

మాట సూటిగా బాణమువలె
తాకు.

“అనిన, నామాట తనకు నమ్రై
తాకుటయును.”

ద్విప. కల్యా. పు. 125.

మాట కడుగు దాటు

మాట మీఱు.

“తరుణి నా మాట కడు గెడ దాటు
వెఱుతు, పతివ నా మానసమునె

బాయక వసింతు, వింతి నా కన్న
పెన్నిధు లెన్ని చూడ, లలన నా
పూజ్యసామ్రాజ్యలక్ష్మీ వీవు.”

హరి. 4.61.

మాటకారి

చక్కగా మాటలాడ గల

శక్తి కలవాడు.

“తగవరి మాటకారి నయధన్య పదార్థ
ముపల్ల మిక్కిలిక, దెగువరి.”

నిరం. 2.34.

మాటకు

మాటవరుసకు.

“ఒక మాటకు సంజీవా లేక
తథ్యమా?”

నిరం. 4.55.

మాటకు మాటగా

మాట మీద మాటగా,

సంభాషణవశాత్తు.

“అగుచుక మాటకు మాటగా వరుస
తో హంసీకులోత్తంస మాతనికిక.”

ప్రభా. 4.72.

మాటకు దొంకు కలుగు

చెప్పినమాట అబద్ధ మగు.

“గౌరి మాటకు బొంకు గలుగ
దనుము.”

ప్రభా. 1.128.

మాట కుటుచ నేయు

మాట కించపఱుచు.

“ఇచ్చెద నొకవర మవినను, జెచ్చెర
నామాట కుటుచ నేసెను సభ నీ,
పొచ్చెము వాయుటకొఱకై, యిచ్చెద
బ్రహ్మాస్త్ర మైన నీతని కనుచుక.”

విక్ర. 2.35.

మాట కెదురు లేదు

చెప్పినమాట చెల్లి తీర వల

సిందే. అంతటి పలుకుబడి
కల దనుట.

“అ ఊళ్లో ఆయన మాట కెదురు లేదు.
ఎంతవాళ్లైనా ఆయనంటే గడగడ
లాడి పోతారు.”

వా.

మాట గడచు

మాట మీఱు.

“నా మాట గడుచుట న్యాయంబు
గాదు.”

పల. పు. 39.

మాట గుత్తుక దగులు

గొంతులోనే మాట మిగిలి

పోవు - అనగా మాటలాడ
లేక పోవు అనుట.

“పదములు, గుదిగొనఁ దత్తఱపుమాట
గుత్తుక దగులక.”

ఉ. హరి. 3.136.

మాట గైకొను

మాట విను.

“పతిభక్తికతంబునఁ దల్లి మాట
యొక్కింతయుఁ దాను గైకొనక—”

కళా. 4.96.

మాట చెడు

మాట పోవు.

“మాట చెడి ముదిసి ముప్పున.”

రాధా. 3.49.

మాట చెల్లించు

మాటప్రకారము నడచు.

“నెలకొన్నభయము, మానఁ జేయుము
తండ్రిమాట చెల్లించి.”

వర. రా. అయో. పు. 326. పంక్తి. 15.

మాట జారు

పొరబాటుగా నోటినుండి
మాట వెలువడు.

చెప్ప కూడని మాట చెప్ప
డంతో ఇబ్బంది వచ్చినప్పుడు
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“మాట జారిం తరువాత యే మనుకొని
యేం లాభం?” వా.

మాట తప్పదు

నే నన్నట్టే అయి లీరుతుంది.
“తప్పున నాడుమాట యది ధాత
లభించినవాఁత సుండు...”

కళా. 5.221.

మాట తీటు

మాట నెఱవేరు.

“కోతుల మాట తీతె నమ్మునుపె,”
వర. రా. యు పుట. 285. పంక్తి. 17.

మాట తీసి వేయు

తిరస్కరించు.

కొత్త. 321.

మాట తెచ్చుకొను

ఒకరినిందకు పాత్ర మగు.

“అవిడ యిరవై యేళ్లు కాపరం
చేసినా ఒకరితో మాట తెచ్చుకొని
యెరగదు.” వా.

మాట దక్కదు

మాట నిలువదు.

“వస్తా నని రాక పోయావా యింక
మాట దక్కదు.” వా.

మాటనిజము

నిజాయితీ, సత్యవాక్కు.

మాట తప్పనివాడు అనే

అర్థంతో అలవాటై ఆ
గుణాన్ని మాటనిజ మని

వ్యవహరిస్తారు.

“మేలైనసరకు లాతని, కాలున దిగు
మాటనిజము గలవాఁడగుటకొ.”

శుక. 1.176.

మాటనిజము గలవాడు

నిజాయితీపరుడు.

“గోవ మొదలుగాఁ బొదలెడు ద్వీ,
పాళిఁ గల సరకు లాతని, కాలున దిగు
మాటనిజము గలవాఁడగుటకొ.”

శుక. 3.8.

మాట నిలుపుకొను

తాను చెప్పినట్లు చేయ
గలుగు.

“అను వగుమగవాఁడీ మాటకు సొడఁ
బడఁ డక్కామినియెడ మాట
నిల్వఁగా లేనైతిన్.” శుక. 4.10.

మాటనిల్కడ

మాటమీద నిలిచి

యుండుట, సత్యవ్రతము.

“మాటనిల్కడ.” కాశీ. 2.105.

“అతడు చాలా మాటనిలకడ ఉన్న
మనిషి. చెప్పిన మాట ప్రకారం
నడుస్తాడు.” వా.

మాట పట్టింపు

“వాళ్ల మామతో ఏదో మాట పట్టిం
పులు వచ్చి వాడు భార్యను పదిలి
జేశాడు.” వా.

మాటపట్టు

మాటపట్టంపు, పట్టుదల.

“బలహానికే జితమునం, గలగం బడి
మాటపట్టు గలరా జయ్యున్.”
శేం. పంచ. 1.523.

మాట పడిపోవు

మాట లాడేశక్తి లేక పోవు.

నోట మాట రాక పోవు.

“వాడికి పొద్దున్నే మాటలు పడి
పోయా యట. ఇంక పోయి చూస్తే
మాత్రం ఏం లాభం?” వా.

మాట పడు

దూషణ పొందు.

ఒకరిచే తప్పు పట్టించుకొను.

“నక్కీరునిచే, నే మాట పడ్డదూఱుము,
తామవ్యథ కొలది గాదు సద్భక్త
నిధి!” కా. మా. 3.163.

“ఒకరిచేత మాటపడ్డం నా కిష్టం
లేదు.” వా.

మాట పుట్టు

చెడ్డపేరు వచ్చు.

“ఇచ్చకు వచ్చినట్లు రమియింపు మొకా
నొక మాట పుట్టినక, నెచ్చెలి లేదు
బంతి యనునేర్చున...”

శుక. 2.97.

చూ. మాట వచ్చు, మాట పడు మొద
లయినవి.

మాటపొందు

మాటపొందిక.

“ఒకనాఁ డూర్వశి మాటపొందు
నరకుం డూహించి నాకాధినా,య
కునిం దాపసముఖ్యు లధర్వము చేయం
బూని రావించుచో—”

ఉ. హరి. 1.90.

మాట పొటపొచ్చెము

మాట పొరపాటు; మోచ్చు

తక్కు వగా మాటలాడు,

స్వూనపఱుచు.

“వాడినుం, బోయినచోట మాట
పొటపొచ్చెము పైపని రోసగాఁడు
గా...” శుక. 3.150.

వాడుకలో— ‘ఆయనమ్మా!

చండశాసనుడు—మాట

పొరపాటూస్తే ఊరుకోడు—

అంటారు.

మాట పోవు

చెప్పినది అబద్ధ మగు.

“వాళ్ల కిరోజు ఇస్తానని చెప్పాను.
ఇవ్వక పోతే మాట పోతుంది,” వా.

మాట మాట

వివాదం.

మాట మీద మాట వచ్చి

ఏర్పడినది.

“లోలార్కు నకు నీకు లోలోన
నేమేని, పోటి పుట్టదు గదా మాట
మాట.” భీమ. 2.88.

మాట మాట జగడంబులు

సూపు

మాటకు మాటకు వాగ్వా

దము చేయు.

“ఒండొరుమీఁది చాడిమా,టల మఱి
మాట మాట జగడంబులు చూపి
యతండు పోయినక. శుక. 2.337.

మాట మాట వెంటిడి

మాటమీద మాటగా.

“విను మిపు డది సంస్కృతి పద,విని
జెందెను మాట మాట వెంబడి.”

ప్రభా. 2.100.

మాటమాత్రన

ఒక్క క్షణములో.

“ఉదయాద్రి వేగ నత్యుదతి సాధించె,
వినుకొండ మాటమాత్రన హరించె.”

పారి. 1.23.

మాటమాత్రమున

ఒక్క మాటలో.

ఒంటిమిట్ట. 64.

మాటమాత్రమునకు

అవలీలగా, చులాగ్గా.

“తొయజాతుండు బాహుచతుష్టయ
మున, మాటమాత్రక మోయడే మంద
రాది.”

హర. 6.48.

మాట మిగులు

హెచ్చు తక్కు వ గా మా
ట్లాడు.

“మీరూ మీరూ ఎప్పు డై నా మొహాలు
చూసుకోవలసినవాళ్లు. అనవసరంగా
మాట మిగిలితే ఏం బా వుంటుంది?”

వా.

మాటమీద నిలబడు

చెప్పిన మాట ప్రకారం
నడుచుకొను.

చూ. నోటిమాటమీద నిలబడు.

మాట మోచు

నింద పాలగు.

“అప్పు పా రైనశుభ్రాబ్జంబు రుచి
యెంత, మాట మోచినహంశ తేట
యెంత?”

నరహ. 1.67.

మాటమోపరి

ఇక్కడి మాట లక్కడా,

అక్కడి మాట లిక్కడా

చెప్పవాడు.

చంద్రా. 4.53.

మాట యిచ్చు

వాగ్దాన మిచ్చు.

“కనుఁగొన్నంతనె యాదరించి తను
లంకారాజ్యపట్టాభిషి, క్షునిఁ గావించి
పఁగ మాట యిచ్చి కృపఁ గాకుత్
సుండు మన్నింపఁగా,”

రామా. 7.201.

“అయన తప్పకండా వస్తా నని మాట
యిచ్చాడు మఱి.”

వా.

మాటల గడవ నాడ నేర్తునె ?

మాటల్లో నిన్ను జయించ
గలనా ?

“నీవు రాజవు మాటల నిన్నుఁ గడవ,
నాడ నేర్తునె ? విన్నప మవధరింపు ?”

ఉ. హర. 1.76.

“దానిని మాటల్లో జయించడం
సాధ్యం కాదు.”

వా.

మాటల్లో నిన్ను దాటి పో గలమా ?

వా.

మాటలచే బయలు పందిలి పెట్టు

వట్టి మాటలతో భ్రమ

గొలుపు.

“బచ్చెనమాటలను బయలు పందిలి
యిడుచుకొ.”

ప్రబంధరా. 725.

మాటలతో కడుపు నిండు

ఎవ రై నా శుష్కప్రియాలు
సలికినప్పుడు అనేమాట.

“నువ్వు ఎంత సేపూ ఎన్ని మంచి మాటలు చెప్పే యేం? మాటలతో కడుపు నిండుతుందా?” వా.

“వాడి దగ్గరికి పోతే మాటలతో కడుపు నిండ వలసిందే.” వా.

“వాడు ఎంత మధురంగా మాట్లాడతాడని. ఆ మాటలు వింటేనే కడుపు నిండుతుంది.” వా.

మాటలతో పందిరి గప్పు

“మనసు కలంగ నేటి కని మాటలఁ బందిరి గప్పుచుండఁగా, ననుమతి నుంటిఁ గాక యటులైన నినుం గడు పంగ నిత్తునే.” హరిశ్చ. (వీర.)

చూ. మాటల పందిరి పెట్టు.

మాటల దీరునా ?

ఇది వట్టి మాటలతో తీరదు.

“మాటలఁ దీరునా యువతిమన్మథ ! మన్మథతాపవేదనల్.”

రాజగో. 1.110.

“ఇదేం మాటలతో అయ్యేపనా?”

వా.

“ఇదేం మాటలతో (అయ్యే) తీరేపనే అనుకున్నారా?” వా.

“ఈ దుఃఖం మాటలతో తీరేది కాదు.” వా.

మాటల పందిలి పెట్టు

వట్టి మాటలతో సరి చేయు.

“పని లేని మాటల పందిలి పెట్టి, జాడిగి పోయెద నని చూడకు...”

ప్రభులిం. 8.64.

మాటల పచ్చళ్లు

రుచికర మైన మాటలు.

శివముఖంద. 43.

మాటల బీట వెటు

మాటలతో కొంత కాలము గడచునట్లు చేయు.

‘వాడు దారిలో మాటలు పెట్టుకొన్నాడు. ఇంతసే ప యింది’ - అనడం వ్యవహారం.

వీట వెట్టుట అనగా తివ్ర వేయుట.

“ఏతదరసమాయాతం బగు నొక్క పురాణివృత్తాంతంబు గల దంచు మాటలఁ బీట వెట్టి యాసెట్టిపట్టితో” శుక. 2.288.

మాటల బెల్లాలు

తీయని మాటలు.

తాళ్ల. సం. 3.583.

మాటల మంచి

తియ్యని మాటలు పలుకుతూ చెరుపు చేయునది.

“మాటల మంచులు మంచులమార్లు,”

పండితా. పురా. 116. పా.

మాటలమారి

వదరుబోతు.

ఆం. భా. 3.11.

మాటల మ్రుచ్చులు

మాటలాడే మ్రుచ్చులు.

ఒక తిట్టు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

మాటలవర్షము కురిపించు

ఎక్కువగా మాటలాడు.

“వాడు వచ్చిందే తడవుగా ఊపి రాడ కుండా మాటలవర్షం కురిపించాడు.”

వా.

మాటలా ?

అంత సులభమైన పని కా
దనుట.

“ఆ ఆఫీసురు దగ్గర పని చేయడ
మంటే మాటలా?” వా.

మాటలు కరు వగు

ఉదాసీనత యెక్కు వయిన
దనుట.

“ఏం నాయనా! మాటలే కరు వై
పోయాయి. అంతలోనే అంత దూరం
వాళ్ల మయి పోయామా?” వా.

మాటలు కోటలు దాటును

వాగాడంబరమే ననుట.

“మాటలు కోటలు దాటినా కాలు
కడప దాటును,” సా.

మాటలు గట్టి పెట్టు

మాటలు చాలించు.

“పెక్కుమాటలు గట్టిపెట్టి సత్యంబు
దక్కు.”

గా. హరి. ద్వి. పం. క్తి. 1159.

మాటలు నూటి పోయు

మాటలు నేర్పు.

శ్రేష్ఠద్వారా మాటలను
నూటి కలుపు అన్న అర్థం
ఒకటి, మాటలు నూటిపోయు
అన్ననుడికారమూ కలిసి
ఉన్నవి.

“త్రొత్తులు గావె యీ మఱువు కండల
మాటలు నూటి పోసిరో, యత్త
యటంచు.” కా. మా. 3.44.

మాటలు పడు

దూషణకు గుటి యగు.

“తొలుత మాటలు పడి పులసిలిన
వాడు.” వి.ప్ర. 4.87.

“వాళ్ళ యింట్లో ఉన్నన్ని నాళ్ళూ
ఒక్కొక్కడితో నేను ఎన్ని మాటలు
పడ్డానో ఆ దైవానికి తెలుసు.” వా.

మాటలు బిండ్ల మీద పోవును

డంబాచారములు పలుకు
ననుట.

“వాడిమాటలు చూసే బిండ్లమీద
పోతాయి. క్రియ మాత్రం శూన్యం.” వా.

మాటలు మిగులు

దూషణోక్తు లాడు.

“నిన్ను గూడ నేమేమో మాటలు
మిగులుచున్నాడు.” బాల. 179.

హెచ్చు తక్కువగా మా
ట్లాడు.

“అనవసరంగా మాటలు మిగిలా వంటే
మర్యాద దక్కదు.” వా.

రూ. మాట మిగులు.

మాటలు ముదురు

క్రమంగా మాటలు పెరిగి

తగాదా కలుగు.

“మాటలు ముదర నీయ వద్దు. మనం
మనం రేపు మొగాలు చూచుకోవలసిన
వాళ్లం.” వా.

మాటలు వేయు నేటికి

“మాటలువేయు నేటికి రమావిభుఁ
డందుఁ బదాఱు వేలపై, నూటైన
మండ్రు భార్యలు దమం బరిపూర్ణ
రతోత్స వంబులన్, గాటము గాఁ
దనర్చు కతుకంబులఁ గొల్వ...”

కళా. 1.126.

మాటలు లేవు

విరోధము.

ఒకరితో ఒకరు మాటలాడు

కొన రనుట.

“చాలా కాలం నుండి వా శిద్ధికి మాటలు లేవు.” వా.

మాటలో

రెప్పపాటు కాలములో.

“తొవలునూడు, త తడుల కని మాట లో దచ్చి కడల, బఱచి క్రమ్మలు నచటి బాబాతుటుములు.”

నీలా. 1.34.

“ఇక్కడే కూర్చుని ఉండు. మాటలో వస్తాను.” వా.

మాట వచ్చు

చెడ్డపేరు వచ్చు.

“అతండు విన్న నా కింతయు మాట వచ్చు నని...” విప్ర. 5.43.

మాటవరుసకు

ప్రస్తావన శంకా, మనః

పూర్వకంగా కాక.

“ఏదో మాటవరసకు అలా అంటే అదే పట్టుకొని కూర్చుంటా వేమిట్రా?” వా.

“మాటవరసకి ఏదో పిలిచాడు గానీ మన మేం రావా లని ఉందా వాడికి?” వా.

చూ. మాటకు.

మాటవాసి

1. మాటనేర్చు.

2. పలుకుబడి.

“సుదతి! మాటవా నెల నీ సామ్య యొగడజే.” హేమా, పు. 54.

“వాడు చాలా మాట వాసి కల వాడు.” వా.

“ఈలువు మాట వాసియుం జుట్ట టికంబుఁ బుణ్యమును.” విప్ర. 3.13.

మాట వీడుపాటులు

తడబాటు మాటలు.

ఒకటి మాట్లాడుతూ తటా లున మరొకటి మాట్లాడ్డం లాంటిది.

“కలవరింతలును మాట, వీడుపాటులుఁ జెలులకు వెఱఁ గొనర్చు.”

కళా. 6.215.

మాటవెట్టు

మాటలాడు.

“మాటవెట్టుదుఁ గన్నచో మాననీయ, వాక్య యని వీడుకొనియె నవ్వాన వుండు.” భార. శాం. 4.387.

మాట వెడలునె?

నోటనుండి మాట వెలు వడునా?

ఇది భయసంభ్రమాదులతో నిర్వచను డనుటను తెలుపు పలుకుపడి.

వాడుకలో—మాట పెగల లేదు, నోరు రాలేదు. నోరు కదల్చ లేక పోయినాడు.

“వీను మిచ్చటఁ బ్రేల వచ్చు వెసఁ దానిఁ గనుం, గొనునంత మాట వెడలునె, నినుఁబోటికి నే నెఱుంగనే నీ బలముకొ.” శుక. 2.290.

నోరెత్త లేక పోయినాడు.

నోట మాట రా లేదు అను మాటినంగ

రీతిగా కనబడుతుంది.

మాటనందులు వట్టు

మాటపొర పాట్లను అవకాశ

ముగా తీసికొను

“మాట నందులు వట్టి మన సాత్తి చూడ.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి 1807.

మాటసామెతకు

చూ. మాటకు.

మాటా పలుకూ

ఒక్క చెడుమాట వినపడదు.

జం.

వాడుకలో—

మాటా పలుకూ లేదు ఇదే

ప్పుడూ ఇలా వ్యతిరేకార్థం

లోనే వినవస్తుంది.

“తలపోయ నూరి లోపల నొక్క మాట, పలు కెన్నడును వినబడదు.”

బస. 7.182.

“వాడిదగ్గఱకూ వెళ్ళి ఏం లాభం? ఒక మాటా పలుకా?”

వా.

ఇక్కడ ఏమీ అనడు అని

అర్థం.

మాటిడు

మాటలాడు, సమాధానము

చెప్ప.

“పూనిన నోటమి తప్పదు, దీనికి మాటిడక యున్నదియె నయ మనుచున్.”

నిరంకు. 3.15.

1. కాముకురాలు.

‘మామనంగై’ అని తమిళము.

“భోగదానవ్రతంబులు పూని యెపుడు, మకరకేతను నర్చించు మాటినంగ.”

కాశీ. 3.171.

2. అమాయకురాలు, అంత

నేర్పరి కానిది.

“మాటాడ నేరని మాటినంగవు నీవు.”

కాశీ. 3.62.

మాటిమాటికి

సారెసారెకు.

కమా. 12.141.

మాటు పెట్టు

దాచు.

“ఏ మయి యిమాట మాటు పెట్టక గొబ్బనం జెప్ప నేర కున్నవారము.”

ప్రభా. 3.71.

మాటు మడగు

నిశ్శబ్ద మగు.

రాత్రి అందరూ అన్నాలు

తిని పడుకొన్న తరవాత

‘ఊరు మాటు మడిగింది’

అంటారు.

బాగా చీకటి పడింది, పొద్దు

పోయింది అను భావార్థ

కాలలో ఇది ఉపయోగిం

చుట అలవాటు.

“చిటు కనక మాటు మడంగిన, పుట
భేదనపీధి నరసి పాలతుక తలవా,కిట
కడ నో విట కంటికి, విటకంటికి
తలుపు తీయవే యని పలుకె.”

విప్రనా. 4.57.

మాటు నేయు

కప్పు.

“నిజరంధ్రములకు మాటు నేయఁ బర
రంధ్రములు గని చిక్కు వటుప.”

భార. శాంతి. 2.369.

మాట్లాడించే దిక్కు

మంచి చెడ్డా కనుక్కు నే
దిక్కు.

“నాలుగు రోజులు జబ్బుతో పడు
కుంటే వాణ్ణి మాట్లాడించే దిక్కు
లేదు.”

మాట్లాడించేవారు

యోగక్షేమములు విచా
రించేవారు.

“ఆ ఊళ్లో మనమలను మాట్లాడించే
వాళ్లు ఎవరున్నారు? ఇక్కడే
ఉండడం మంచిది.” వా.

మాడపట్టు

బ్రహ్మరంధ్రము.

“వానికి మాడపట్టున పెద్ద చెబ్బు తగి
లింది.” వా.

మాడయినా మక్కయినా

అడుగూ బొడుగూ అనుట.

కక్క. 18.

మాడువిల్లు

మేడడాబా.

శ. సం. 7,945.

మాడెత్తు మాట

ఒక్కమాట అయినా.

“అడఁడు మయూరశేఖను, గాడం
బాటండు బాణగతి మన మెరియకొ,
బ్రోడగుపెద్దయ యన్నయ, మాడకు
మాడెత్త యతనిమాటలు జగతికొ.”

విక్ర. 1.21.

“క్రోధ మొందిన నైనఁ గొడుకు
దుర్గుణ మెంచి, గుత్త మాడెత్తు
మాటాడ వెఱచు.” శుక. 3.480.

ఈ మాటలు ఒక్కమాట
బదులనదు అన్న అర్థంలోనే
కాని అంటుంది అన్నట్లు కాన
రావు.

మా. పల్లెత్తుమాట; చిన్న మెత్తుమాట.

మాడ్కి వోలె

విధముగా, వలె.

ఇలా రెండు ఉపమానవాచ
కాల నుపయోగించడం నన్నె
చోడునిలో విరివిగా కాన
వస్తుంది.

“చెందోవమాడ్కివోలె.”

కమా. 5.38.

మాతలనె పుట్టినవి

వాటికి మూలం మేమే
అనుట.

“మన్మథవేదాంతమార్గోపదేశము,
లనఁగ మాతలనె పుట్టినవి గావె.”

శ్రవ. 2.80.

మాతెరువుకు రాకుండ

మాజోలికి రాకుండ.

ధారికి అడ్డము రాకుండ

అనుట. జోలికి శొంఠికి
అన్నట్లే జోలికి తెరువుకు
అని కూడా అంటారు.

“మా తెరువు దాను రాకుండ మనివి
చెప్ప.” హంస. 3.115.

“నాజోలికి వాడు వచ్చాడంటే నేను
ఊరుకొను. నాజోలికి తెరువుకూ రావ
ద్దని చెప్ప.” వా.

మాత్రసంచి

గోనెవలె కోలగా కుట్టిన
సంచి, అసిమి.

బాటసారులు దీనిని ఉపయో
గిస్తారు.

“మాత్రసంచి తలాడ గా మార్గవేది.”
ఆము. 2.74.

మాదిగకొయ్య

తిట్టులో కొయ్య చేరుతుంది.

మాదిగవెధవ అన్నట్లు.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 131.

మాదిగమంచ మగు

చిన్నాభిన్న మగు, మురికి
మురికిగా నుండు.

“...కిర్రనము కిర్రనమున నుండంగనే
యింత మాదిగమంచ మగునప్పుడు
శ్లోకము కిర్రనము గాంగ నెంత గాడిద
గత్తరయగునో...” సాక్షి.

మాదిగవాడు కోయ

పశువులను రైతులు తిట్టు
తిట్టు.

“అంపుల మారి దాన! నిను లాచుక
మాదిగవాఁడో గోయ...”

హంస, 5.66.

మాదిగసంత

కశ్యప మైనది.

“జరిగినది గాచె మాదిగసంతవోలె.”

వ్యస. నాట. 14.

మాది భారము

ఆ బాధ్యత అంతా మాది.

“ఆ తిరుకాళహస్తీపతిఁ జూపన్
మాది భారంబు.”

కా. మా. 4.58.

ఇది నేటికీ వాడుకలో

ఉన్నది. ‘నీకు ఉద్యోగం

ఇప్పించే భారం నాది. నా

వెంట రా.’

“ఉన్న సంగ తంతా మీతో
చెప్పాను. మంచుతారో తేల్చుతారో
మీదే భారం.” వా.

మాదిరి సేయు

పోల్చు.

“మాదిరి సేయ వచ్చు జననాథు
మొగంబును జంద్రబింబముకొ”

విజ. 1.68.

మానం కడిగి వేయు

మానము తీయు.

“ఆ ఊరికి వెడితే పడిమానం కడిగి
వేస్తారు.” వా.

మానంబిళ్ళ

ఆడపిల్లలకు మొలత్రాడుకు

కట్టే బిళ్ళ.

మాన జిక్కిన గోల

తాళ్ళ. సం. 11. 3. భా. 125.

మానము ఉడి పుచ్చుకొను

మానము పోగొట్టుకొను.

“మునుపటి పత్రికలు...దుత్తులు...
అనపడిన, మాన ముడి పుచ్చుకొని రనే
మచ్చకంటి.”

హంస. 1.127.

మానము కొల్లలాడు

సంగమించు.

“మానిని! యీతఁడు వో నా, మాన
ధనముఁ గొల్లలాడి మక్కువ
మీఱుంగా.” ఉ.సా. 2.72.

మానము గొను

అవమానపఱుచు.

“నిను మానము గొనుహీనుని, నను
మానము మాని.” సారంగ. 2.236.

మానము పోవు

అవమానపడు.

“నీ కొడుకు చేసినచేతలకు నలుగురి
లోనూ నా మానం పోయింది,” వా.

మాన మేయూరికి బోయె

సిగ్గు లేదా అనుపట్ల ఉప
యోగించేపలుకుబడి.

“కూరుడ వండ్రు నికొ మడుపు
సొచ్చుట శౌర్యము చొప్పె మాన మే,
యూరికిఁ బోయె.....”

భార. శల్య. 2.55.

మానసపుత్రులు

అనుసరించువారు.

అచ్చం అలా ఉండా అనే
వారు.

మాటా. 26.

మానసము గలుగు

ఇష్ట మగు.

“మానసము గలుగుచున్నది.”

భాగ. స్క. 1.384.

....మానానికి....

దాని కది.

“నిరుడు మానానికి నిరు డిలా గే
అన లా.” క్రొత్త. 36.

మానికదారి

బోగముది.

“ధనము లార్జించుమానికదారులిండ్లఁ,
జేరునరులకు నిడుమలు చెప్పఁ దరమె?”
శ. ర.

మానిసి మట్ర

మనిషీ, మట్ర. జం.

“మానిసి మట్ర చిట్టా డని యీ చిట్ట
డవి నెట్లు చన నేర్తు.” శృం. కా.

మానిసి మానిసి దిను కఱవు

దారుణ మైనకరువు.

తినుట కేమీ దొరకక మను

ష్యులనే మనుష్యులు తినుట.

అనగా అది పరాకాష్ఠ

చెందిన దనుట.

“మానిసి మానిసిఁ దినుకఱ, వైనం
దరియింప లేక.”

కా. మా. 3.156.

మాన్య మమ్ముకొను

దివాలా తీయు.

మడిమాన్యా లమ్మి వేసి
కొను.

“చంద్రముఖిఁ గూడి మాన్య మమ్ము
కొన లేదా.” శ్రవ. 2.60.

మాపు చేయు

పోగొట్టు.

“తెలుపు మాపు చేసి దిట్టతనంబునఁ,
దెలుపు భస్మముగను దేటపఱుచు.”
శేష. 3.148.

మాపో రేపో

త్వరలో.

“మాపో రేపో యొనర్పకుండుట యసం
భావ్యంబు.” గీర. గురు. 33.

మామాటయే మాటగా

మా మాటే తనమాటగా.

అంత ఆత్మీయతతో అనుట.

“మా భోగంబులె యాత్మభోగము
లుగా మా మాటయే మాటగా...”
కళా. 3.224.

మామిడిక్రింద సోమరి

మామిడిచెట్టుకింద పడుకొని
లేచి రాలినపండ్లను ఏరు
కు నే పాటి శ్రమ కూడా
లేకుండా నోటిలో పండు
పడినప్పుడు తింద మనుకొను
వాడు.

అతి సోమరి అనుట. ఇలాం

టిజే నేరేడుక్రింద సోమరి.

“మామిడిక్రింది సోమరి మేదకుండు.”
గౌర. హరి. ద్వి. 1495.

మామూళ్లు

లంచములు.

కౌ. త్త. 15.

మాయ కన్నుల గ్రమ్ము

మోసపోవు.

“మాయ కన్నులఁ గ్రమ్ముఁ గ్రమ్మఱితి
నేను.” ఉ. హరి. 2.34.

మా యక్కడ

మా యింట.

“మా, యక్కడ మీరు నీ ముసలి
యవ్వయు.” హర. 2.48.

మాయగ దట్టు

వదలి వేయు.

“త్ర పాభి మా నముల్, మాయఁగ
దట్టి.” శివ. 3.91.

మాయ చేయు

మోసగించు.

“వా డేదో మాయ చేసి దాన్ని
బుట్టలో వేసుకున్నాడు.” వా.

మాయ దగులు

మాయలో పడు.

“మఱచెనో కాక రుక్మిణి మాయఁ
దగిలి.” హరి. 1.95.

మాయదారి

మోసగాడు.

“వచ్చుటయుక్కో ఫలందనుండు వారి
జనాభుఁడె మాయదారి యై,
యిచ్చటి కేఁగుడెంచె...”
వరాహ. 9.44.

మాయపోతు

మాయలమారి.

మాయ పోవు

మోసపోవు.

“ఈ యవస్థలఁ బొరయమి మాయ
పోక.” భార. శాంతి. 4.125.

మాయ బాటు

మాసిపోవుట కున్నుఖ మగు.

“పలపల నుడుగఁ గము మాయఁ బాటెను
పక్షుల్....” హంస. 1.188.

మాయము చేయు

అదృశ్యము చేయు.

“వాడు శేరువియ్యం పెడితే మాయం చేస్తాడు.” వా.

మాయలమారి

మోసగాడు, మోసక తై.

“ఆ మాయలమారి మావాణ్ణి వలలో పేసుకొంది.” వా

మాయలాడి

మోసగ తై.

మాయలు పన్ను

మోసములు చేయు.

“మంగలి మాయ లేవియుం, బన్నడు.” కా. మా. 1,55.

మాయలేడి యగు

దుఃఖకారక మగు.

రామాయణములోని మాయ

లేడిపై యేర్పడిన పలుకు బడి.

“మా పాలిటికి నీవు మాయలేడి వైతి.” క్రీడా. పుట. 13.

మాయ సాగు

మాయ చేయు

“సుద్దులం, గదిసి మాయ సాగి రసంగ వలదు.” రా. వి. 5.41.

మారటమారుడు

రెండవ మన్మథుడు. మన్మ

థుని వంటివాడు అనుట.

“సాకుమార్యశేఖల మారటమారుడైన.” హంస. 4.46.

మారణమంత్రము

చేతబడి మంత్రము.

వినాశక మనుట.

“భామల కట్టిచో సవతి నామము మారణమంత్ర మౌఁ జూపి.” ప్రభా.

మారాముళ్లు

చిక్కులు.

“ఓ రామచిలుక! మాకీ, మారాముళ్లు తెలియు మగవారమె?”

శుక. 2.30.

దారం చిక్కు పడినప్పుడు ముళ్లు పడుతుంది. ఆ ముళ్లు కూడ ఒక పద్ధతిలో కాక మారుముళ్లు పడతాయి. చిక్కులు అన్న మాటవలెనే యిది కూడా దారం చిక్కు పడుట మీద వచ్చిన పలుకు బడి — (మారు + ముడి.)

మారి పిళ్లాడించు

బాధ పెట్టు.

“మారిపి ప్లాడించెనే మారుదల్లి.”

తాళ్ల. సం. 12.48.

మారి మసగినభంగి

మహమ్మారి వచ్చి ఊడ్చు

కొని పోయినట్లు.

“మిగుల బిరు సగుళరముల్, జడి గొలిపి తద్దలంబుల, మడియింపంగఁ జొచ్చె మారి మసగినభంగి.”

జైమి. 5.56.

మారి మసలినట్లు

మారి వ్యాపించినట్లు.

“మరకటంబుల మారి మసలినయట్లు,
చరుముక మ్రింగుచు.”

వర. రా. యు. పు. 276. పంక్తి. 11.

మారీపత్తున

ఒకని పరపతిని పురస్కరించు

కొని తద్వారా అనుట.

‘మారుపాత్తు’ అను పదము
నుండి యేర్పడిన పలుకుబడి

కావచ్చును.

“ఆ రంగయ్య మారీపత్తున ఆయన
దగ్గర డబ్బు తీసుకొని వచ్చాను.”

వా.

మారుతల్లి

నవతితల్లి.

“మారిపిల్లాడించెనే మారుదల్లి.”

తాళ్ళ. సం. 12.48.

రూ. మారుదల్లి.

మారుబేరము

ఒకటి ఒకరు ఇవ్వగా మరొకరు

మరొకటి యిచ్చి

చేయుచేరము.

రాధి. 2.113.

మారుబేరము చేయు

ఒకచోట కొని మరొకచోట

లాభానికి అమ్ము.

“మారుబేరానికి తెచ్చుకొని అమ్మే
వాళ్ళం. మాకే నాలుగు రూపాయలు
పడితే మీకు నాలుగు రూపాయలకే
ఎలా యిస్తాం? చెప్పండి.” వా.

మారు మలయు

ఎదురించు.

“మనుజులలో మారు మలసి నాతోడ,

మొన నేయ నున్నారె మూడు
లోకముల.”

వర. రా. అయో. పు. 352. పంక్తి. 23.

మారుమూల పదములు

ప్రచురంగా కనిపించని
శబ్దాలు.

“మారుమూల పదముల గుప్పిన ముచ్చ
టగునే?” శ్రవ. 1.12.

మారుమొగము వెట్టు

అయివ్వుతను సూచించు.

“మొగము మాడక మారు మొగము
వెట్టువ మన్న, నతనిఁ గ్రమ్ముఁ
జూడ నాస యగుచు.” రాజగో. 3.69.

మారుమో మిడు

మొగము త్రిప్పుకొను.

అయివ్వుతను సూచించు.

“నారు మా, రోమిడి చూడకున్కిఁ
దనమో మొకకొంత మలంచి తెల్పు
చుకొ.” కళా. 6.125.

మారు వడ్డించు

రెండవసారి పెట్టు.

“మారు వడ్డించుకోకుండానే భోంచేసి
పోయా డాయన.” వా.

మారుడ్డు

ఎదురొడ్డు.

కవిక. 2.148.

మార్పడ బేర్కొను

మగడో, భార్యో ఎదుట
ఉండగా తమ మనసులోని
ప్రియుని పేరనో, ప్రియురాలి
పేరనో పిలుచు.

మన నెల్లా ఒకరిపై ఉన్న
పుడు తటాలున వారిపేరే
నోట వచ్చుట సహజము.

దీనినే సంస్కృతాలంకారి
కులు గోత్రస్థానిత్యం అని
అంటారు.

“వాని మార్పడఁ బేర్కొనిమాన
వతియు.” సై. 1.62.

మార్పడు
ఎదుర్కొను.

“బలహీనుమాడ్కి మార్పడ లేడ.”
భాగ. స్క. 3.7.

మార్పలుకు
ఎదిరించి మాటలాడు.

“పలికిన నేమి యన్నియును బల్క
నగన్ మనరాజునొద్ద మా, ర్పలికడు
వారు లేరు...”

భార. ఉవ్యో. 4.418.

మార్పెట్టు
ఎదుర్కొను.

“మదనాగంబులు చేతు లెత్తి పఱవన్
మార్పెట్ట కాపన్ను లై, యెదురం
గాల్కొని...” క. సం. 11.605.

మార్పలము

శత్రుసైన్యము.

భార. ద్రో. 2.136.

మార్పగడు

రంకుమగడు, విటుడు.

“మగనిఁ గన్మొఱంగి మార్పగలను
గూడు.” వాంస. 2.24.

మార్పలగు

వెనుకకు మరలు.

“కదియక మార్పలంగెదవు సుమ్ము.”
నీలా. 3.94.

మార్పలయు

ప్రతిఘటించు.

“తన నిర్మలతేజము నూద్యతోడ
మా, ర్పలయంగా.”

నిరంకు. 1.30.

భార. ద్రో. 4.191.

మార్పసలు

తప్పవ్రోవల మెలగు, అప

మార్గమున చరించు.

“మత్తైతవోలె మా పడుచు మార్ప
సలన్ జరికింపఁ బూని.” జై. మి. 4.12.

మార్పెడలు వడు

మాటుమెడ వైచు, మెడ

వాల్చు అనుట.

“అవి గొంతు క్రొన్నెత్తురులె క్రొలి
విడిచి చన మార్పెడలు వడి మళక
వనదంశమ్ములు మూఁగ.”

మను. 4.37.

మార్పొగ మగు

మొగ మావలి వైపునకు

త్రిప్పకొను.

“అరుదుగఁ దెచ్చుకోలు పొలయల్క
నొకప్పుడు మార్పొగంబు గాఁ,
బారలిన...” కళా. 7.193.

మార్పొగ మిడు

విముఖత్వమును పొందు.

“పరునకు మార్పొగం బిడమి భక్తునిఁ
బ్రోవ సటల్ ఘటంపమిన్.”

వసు. 5.45.

రూ. మార్పొగము పెట్టు

మార్కొన

వ్యతిరేకత.

మార్కొరయు

ప్రతిధ్వనించు.

మార్కొముల్ వడు

వెనుదిరిగి పాటిపోవు.

“మార్కొముల్ వడులేటిమూఁక లన.”

పాండు. 3.181.

మార్కొయ్య

ప్రతిధ్వనించు.

“జవనాశ్వద్విరదాదిఘోషముల దిక్చ

క్రంబు మార్కొయ్య భూ, ధవు
లెల్లక.” ఉ. రా. 5.265.

మార్వడు

మార్కొను.

“పవనానతనయు మార్వడ లేక.”

వర. రా. యు. పు. 209. పంక్తి. 1.

మాతాకు హత్తించు

ప్రోది చేయు.

“బుద్ధిలతకున్ మాతాకు హత్తించి.”

భాగ. స్క. 8.65.

మాతా కెత్తు

“మనమున నునుసిగ్గు దేటి మాతా

కెత్తక.” వేం. పంచ. 4.399.

చూ. మాతాకు హత్తించు.

మాతాడు

ఎదురాడు.

“కలలో నైనను నీదు మాటలకు

నా గా దంచు మాతాడుటల్.”

రాజగో. 1.99.

మాటి మ్రింగు

తెగటార్చు.

“ఇంతవఁ, డెవ్వఁడో వానిపే రెఱిగి
యిప్పుడ చెప్పుము మాటి మ్రింగ
దక.” భాస్క. అర. 158.

మాలుగడ

వినిమయము.

అం. భా. 2.267.

మాలుగాలు

కృత్రిమపాదము.

“మాలుగా లిచ్చె నొక సుధామధుర
వాణి.” పాండు. 3.77.

మాలునీళ్లు

స్త్రీలు ఋతుస్నాన మయిన
మలునాడు చేయుస్నానము.
శ. ర.

మాలు చేయు

ప్రతి చేయు.

“నిజ మయ్యె నే డటంచు, మగువ
నవ్వచుఁ జేతకు మాలు సేసె.”

కళా. 3.41.

(పూట) మాలుపూట

ఒకరు ఇవ్వవలసిన అప్పునకు

మరొకరు పూచీ ఉండుట

పూట. వారికి బదులు మ

రొక రుండుట మారుపూట.

“అవశ్యము గలుట కేను బూట నా,కు
నవల మాలుపూట యవికుంఠిత లీలఁ
దనర్చు...”

కళా. 6.284.

మాలుబేరగాడు

మారుబేరము చేయువాడు.

మాటు మండు

ప్రతిగా మండు.

“మాణిక్యదీపంబులు మార్తాండమం
డలనునకు మాటు మండుచు...”

కళా. 2.150.

మాటుమనువు

ద్వితీయవివాహము.

“శచి మాటుమనువు రచ్చలఁ బెట్టి
యెందఱే, నింద్రుల మనువార లేఁగి
రహహ.” హంస. 1.190.

మాటు మలయు

ఎదురు తిరుగు.

“మాటు మలయునత్తమామలతో...
బంధకీవధూటి.” జైమి. 3.29.

మాటుమాట పలుకు

ఎదిరించి మాటలాడు.

“పతి మాటకు మాటుమాట పలు
కుట.” రుక్మాం. 4.27.

మాటుమాట సంధించు

బదులు మాట్లాడు, జవా

బిచ్చు.

“బేతేంద్రాంగనామంజుభా, పల
తోడం దగుమాటుమాట తెలమిక్
సంధించుఁ జిల్కల్.”

కమా. 3.17.

మాటుమొగ మిడు

అయివ్వుతను కనబఱచు.

“దారాదరణ, వ్యవహృతికి మాటు
మొగ మిడి.” పాండు. 5.208.

మాటుమొగము జూపు

పాఱిపోవు,

ఇట్టివే మాటు మొగము

పెట్టు, మాటు మొగము

వడు, మాటు మొగము

నేయు మొదలయిన పలుకు

బల్లు.

“పద్మనాయకబలముతోఁ బగతు
లెదుర, మార్కొగముఁ జూప బాపురే
మనల కగునె?” రంగా. 2.44.

మాటుమొగము వడు

వెను దిరుగు.

“బీటువోయి రథ్యంబులు మాటు
మొగము వడిన.”

భార. భీష్మ. 3.257.

మాటురూపు వడు

వేరొక రూపము పొందు.

“బక్క చిక్కియు,న్నది యిది మాటు
రూపు వడి యద్దిర యిద్దురవస్థయే
క్రియక్.” శుక. 3.400.

మాటు లేక

ఎదురు లేక.

“దిక్కున మాటు లేక బలదేవుఁ డనం
బలుపేరు దాల్చుచుక్.”

శుక. 2.356.

“మాటెందు లేక నిరతముఁ, గాఢియ
వెట్టంగ బెగడి.” రుక్మాం. 3.4.

కాశీ. 7.95.

మాటు నెలగు

ప్రతిధ్వనించు.

“దిక్కులు మాటు నెలంగ నేడ్చు
చుక్.” భాస్క. అర. 175.

మాటునేత

ప్రతిక్రియ.

“మన మిపు డా బాఁ, పని మాటు
సేత యిది యొక, పనియే...”

కేయూర. 4.165.

మాటు నేయు

ప్రతిఘటించు.

“మగుడ నవ్వుచుఁ జేతన మాటు
సేసె.” కళా. 8.87.

మాటొడ్డు

ప్రతిఘటించు.

“ఉద్దండరీతి మాటొడ్డి నిలిచె.”

హర. 8.44.

మాలకు మాంసం మాదిగకు

చర్మం దొరక్కుండా

ఊటకే చంపడం కాక

మాంసం, తోలూ కూడా

దొరకనట్లు అనుట.

“మాలకు మాంసంబు మఱి గొడారి
కిని, దోలును గాకుండ.”

బసవ 4.90.

మాలకూడు

సీచాన్నము, సాంకర్యము.

‘ఈ రైళ్లు వచ్చినాక మాల

కూళ్లు తినేకాలం వచ్చింది’

అని పూర్వాచారపరాయ

ణులు అంటారు.

మాలకొంప

పాడు ఊరు.

నిరసనలో అనుమాట.

“ఇంత పచనశలం బైన నీయ రిట్టి,
మాలకొంపకు వచ్చితి మాటు లేక,
గంజి వోయుదురే? యిందు గలుగు
వారు.” శుక. 3.182.

మాలలకు మంచాలు బాపలకు

పీటలు

అయోగ్యులను గౌరవించుట,

యోగ్యులను గౌరవించక

పోవుట జరగినప్పుడు ఉపయో

గించేవలుకుబడి.

కులభేదాలు మరీ మువ్వు

రంగా ఉన్న కాలంలో వచ్చిన

పలుకుబడి.

తల్లకిందుల వ్యవహారం

అనుట.

“.....పుష్పస్థా! మా,లలకును

మంచంబులు బా, పలకును వీటలను

మాట బళి! నిజమయ్యెన్.”

చంద్రా. 5.91.

మాలల గలుపు

భ్రష్ట మొనర్పు.

“మాలలఁ గల్గె భువిజను తెలుఁగ, నన

సేల యీ యగ్రహార మంతయును.”

పండితా. దీక్షా. ప్రథమ. పు.115.

మాలల పాలగు

భ్రష్ట మగు.

“బనుగొన మాలల పాలయ్యె నిట్లు,
దాసును.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 115.

మాలవాడలో బాపనిల్లు

అసంగతము, అసంభవము.

వేంకటేశ. 72.

మాలిమి యొనర్చుకొను

మచ్చిక చేసికొను.

వాడుకలో—‘వాడికి తల్లి
మాళేం (మాలిమి) యెక్కువ.’

“తనకు ననుకూల మగు నొక్క దాసి
తోడ, మాలిమి యొనర్చుకొని యుంచి
మంచి పెట్టి.” శుక. 3.294.

మాలు గలియు

కలిసి పోవు, అందులో ఒక
టగు.

“మాయపుటాసల మాలు గలసె మది,
యేయెడ శు దానో యెరంగ మింక.”
తాళ్ల. సం. 10.187.

మాలుగుబోతు

సోమరి.

“కూలికి వచ్చి యీడ వరి గోయుచు
గురుకు చెంద వచ్చెనే, మాలుగు
బోతు...” చెన్న. 3.417.

మాలె గట్టు

వరుసగా నిలుచు,

ద్వా. 8.27.

మాలోకంలో ఉండు

అయోమయావస్థలో ఉండు.
కా. త్త. 49.

మావారు

మగడు, భర్త.

“మావారు ఊళ్లో లేరు, ఇంక నాలుగు
రోజులకు గానీ రారు.” వా.

మాసిక వైచి కుట్టు

చినికి పోయినచోట వేతే

కత్తిరింపుగుడ్డ వేసి కుట్టు.

“మాసిక వైచి కట్టినరు మాలును
జూలని దట్టిబట్టయుక.”

శుక. 2.362.

మాసికల మూట

ఒక తిట్టు.

కుక్కు. 40.

మాసినది మణు గగు

కళ్ళలమే మంచిదిగా తోచు.

మాసినబట్టయే నిర్మలవస్త్ర
మైన దనుట.

“మాసినదే మణు గాయెను మాకు
నేది జన్మము.” తాళ్ల. సం. 8.86.

మాసిపోవు

ఉపయోగములో లేక

మఱుగు పడు, మఱచి పోవు.

“మాసినచదువులు మఱల జరుపు.”
పాండు. 3.46.

మింగ లేక కక్కలేక

ఏమీ చేయు లేక, ధర్మ

సంకటములో పడి.

“పా మ్మంటే అన్నకొడుకును తరి
మేశా డంటారు. ఉండ మంటే పీ
డిలంతా ఊడ్చేస్తున్నాడు. ఇచ్చెక్కడి
ధర్మసంకటం వచ్చి పడింది రా అని
ఆయన మింగ లేక కక్క లేక అవస్థ
పడుతున్నాడు.” వా.

మించ నాడు

అధిక్షేపించు, తూల నాడు.

ధిక్కరించి పలుకు.

“లోకాపవాదంబుకొఱకు మించ
నాడితిని.”

వర. రా. యు. పు. 493. పం. క్తి. 23.

“మే లెఱుంగక నిన్ను మించ
నాడితికి.”

వర. రా. అయో. పు. 277. పం. క్తి. 24.

“మించ నాడుట గాదు.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 402. పంక్తి. 17.

మింజుమలే

సుమారు ?

మింటికి నేలకు సూత్రపట్టు

అసాధ్యకార్యము చేయు.

“ఊలిచి మింటికి నేలకును సూత్ర పట్టంగ, నే నేర్తు.”

విప్ర. 4.28.

చూ. నేలకు నింగికి సూత్రపట్టు.

మింటికి మంటికి దారము

పన్ను

అసాధ్యకార్యము చేయు.

“చిలుకపలుకులు పలుకు మన్నచో తాలచేలకు గుంటకులు తోలిన పోలిక మింటికి మంటికి దారము పన్నుచు నెక్క డెక్కడివో పుక్కిటిపురాణము లేకరువు పెట్టుటలో మీది పెట్టిన పేరు.” ధర్మజ. 45. పు. పం. 11.

మింటి పొడ వగు

ఉన్నత మగు.

“మింటిపొడ వైనట్టి మించుగిరిటం బడె.” తాళ్ల. సం. 5.75.

మిండగాడు

విటుడు.

“ఓమునిసార్యభౌమ ! సరసోక్తుల బాంపని మిండగానితో, నే మని నిండ నేనె.” నిరం. 4.86.

మిండప్రాయము

యావనము.

“మిండప్రాయంబు న మీడికి నెగయె.”

ద్వి. భాగ. 4.2009. శ్రావ.

మిండముండ

మిండల మిడత.

క్రీడా. పు. 69.

మిండఱికంబు చేత

వ్యభిచారము.

“నీ, దేవత లున్నవీటి కరుదెంతు నె మిండఱికంబుచేతకై.”

ఉ. హరి. 1.61.

మిండలకోరి

వ్యభిచారిణి.

శ. ర. శ్రావ.

మిండవడ్డి

చక్రవడ్డి.

ప్రతిసంవత్సరం అయినవడ్డిని కూడా అసలులో చేర్చి మరీ వడ్డి కట్టపద్ధతి.

“మిండవడ్డికి నోర్చి మృత్యురూపము లైన, సాహులచే ఋణగ్రాహి యగుచు.” పాండు. 3.16.

మిందన్ను

రూ. మిన్ను దన్ను.

మిట్టకండ్లు

బయటికి పొడుచుకొని

వచ్చినకండ్లు.

మిట్టకును చెట్టుకును గాకుండ చేయు

అటూ యిటూ కాకుండా

చెడగొట్టు.

“కట్టుము రలిసౌఖ్యములకు, బట్టము గాకున్న ననిచి వేయును నన్ను,”

మిట్టకుఁ జెట్టుకుఁ గా దను, నట్టివిధము
సేయ వలవ దవసినాథా!”

దక్కాం. 5.109.

మిట్టపంట కలుగు

పెన్నిధి దొరకు, సులభంగా
ఆధికలాభము దొరకు.

“కొలు కేల యిల్లాండు కొడుకులు
నేలకి, కలిగె రామునకు నిక్కడ మిట్ట
పంట.”

వర. రా. అయో. పు. 598. పం. క్రి. 11.

మిట్టపండ్లు

ఎత్తైన పండ్లు.

మిట్టపెత్తనములు చేయు

అనవసరప్రసంగములతో
రచ్చకట్టలమీద కాలము
గడపు.

“కుఱ్ఱగుంటలకుఁ బను లంటంగట్టి మిట్ట
గిడసలవలె మిట్టిపడుమిమ్ము మిట్ట
పెత్తనములకు విడిచి పెట్టుట యిది మా
తప్పే?”

ధర్మజ. 47.15.

మిట్టమిఱు

ఎత్తైన ప్రదేశము.

“మేటికాల్వల మిట్టమిఱుగాఁ ద్రవ్వె.”
ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 495. పం.

మిట్టమీది మీను

నేలమీద బడినచేప, స్థాన
బలం లేనివాడు.

“వా డీ డొల్లో మిట్టమీది మీనుగా పడి
ఉన్నాడు. మునుపటి దర్జా యిప్పుడు
లేదు.”

వా.

మిట్టాడంగ నరుండు లేని

నరనూనపుడు లేని, మనుష్య
సంచారము లేని.

“మిట్టాడంగ నరుండు లేనియడవిన్
మీనాక్షి దీనాకృతిన్.”

మను. 4.68.

మిట్టి పడు

ఎగిరి పడు, మిడిసిపడు.

“మనికట్టులకు దెగి మఱి మిట్టి
పడియె.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 284.

“అక్క! యిది యేమి చోద్యమో
యనుచు మిట్టిపడి కకావిక యై
యొండుకడకుఁ జేరి.”

శుక. 1.812.

“మిట్టి పడి యిట్టి పై గుట్టు చెడి.”

రాధా. 2.207.

“నాలుగు డబ్బులున్న వని వాడు
మరీ మిట్టిపడుతున్నాడు.”

వా.

దా. మిడిసి పడు—మిడిసిపాటు.

మిట్టిపాటు

మిట్టిపడుట, మిడిసిపాటు.

“నీ మిట్టిపాటును నీ రాజసంబు.”

ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 1280. పం.

మిట్టి మిట్టి పడు

మిడిసి పడు, ఎగిరి యెగిరి
పడు.

“తెగి పడియు నంకుశంబులు విడువక
మిట్టిమిట్టిపడు బాహువులు.”

భార. శ్రీ. 1.377.

మిట్టి మీ నై యదల్పు

చేపవలె ఎగిరి పడు.

అయిష్టతను సూచించుచేష్ట.
 “పెండ్లి యనుమాటఁ బేర్కొన్నఁ
 బెనిమిటనిన, మిట్టి మీ నై యదల్పు
 నమ్మాననయన!” శుక. 1.415.

మిడతంభట్లు శకునం (జోస్యం)

కాకతాళీయంగా సరిపడే
 జోస్యం.

ఒక పాతకథపై వచ్చిన
 పలుకుబడి.

“మిడతంభట్లు శకున మనువడువున.”
 గీర. 24.

మిడిగ్రుడ్లవాడు

మిట్టగ్రుడ్లు కలవాడు.
 ఆం. భా. 2.21.

మిడిగ్రుడ్లు వెడలు

గ్రుడ్లు బయటికి నచ్చు.

“నిటలంబు వ్రేయఁ బెన్నెత్తురు
 దొఱగి, వెడవెడ మిడిగ్రుడ్లు వెడలి
 రోజుచును.” ద్విప. కల్యా. 130.

మిడిదల యిచ్చు

దేవతకు శిరసు అర్పించు,
 బలి చేయు.

“ఈ మెఱుంగుగండకత్తెర, చే మిడిదల
 యిచ్చుసాహసికుఁడు.....”

కళా. 3.119.

“ఈ మెఱుంగుగండకత్తెర, చే మిడిదల
 యిచ్చుసాహసికుఁడు.....”

కళా. 6.44.

మిడినాగు

మిణ్ణాగు.

ఎగిరి యెగిరి పడు ఒక రక
 మైనపాము,

మిడిపండ్లు

“బాక్కిరొమ్మయ నూదబొడును
 మిడిపండ్లు.” భల్లా. 4. (శ.ర.)
 చూ. మిట్టపండ్లు.

మిడిబద్ద

వేటలో ఉపయోగించు ఒక
 పనిముట్టు.

రామే. మా. 5.79.

మిడిబోను

మృగములను పట్టెడిబోను.
 “మిడిబోనులఁ గాలుచ్చుల.”
 యయా. 2.19.

మిడిమిడిజ్ఞానము

స్వల్ప మైనజ్ఞానము.

అంతగా పాండిత్యము లే
 దనుట.

“సాహిత్యంలో వాడికి మిడిమిడి
 జ్ఞానమే కాని యే మంత చెప్పకో
 దగినపాండిత్యం లేదు.” వా.

మిడిమీసములు

కోరమీసములు.

సింహ. 6.41.

మిడిమేళం

మిడిసిపడువాడు.

“వాడు వట్టి మిడిమేళం. వాడు ఎవరి
 మాట వింటాడు?” వా.

“మిడిమేలపుదొగను గొల్చి మిడుకుట
 కంటె.” సుమతి శతకము.

మిడిసి పడు

ఎగసి పడు, గర్వించు.

“వాడి కేవో నాలుగక్షరాలు వచ్చు
 నని మహా మిడిసిపడుతున్నాడు.” వా.

మిడిసిపాటు

గర్వముచే కలుగుత్రుల్లు.
“ఈ చిగిరింతెశ్వర్యానికే యంత
మిడిసిపాటా?” వా.

మిడుకు మాలు

చచ్చు.

“తురగచతుష్కంబు, మిడుకు
మాలఁగ నేసి మిన్న ముట్ట.”
ఉ. హరి. 3.53.

మిడుతగమి లాగున

అధికముగా.

మిడుతలదండు పైరుమీద
పడినట్లు.

ఉసుళ్లవలెనే మిడుతలు
కూడా వస్తే గుంపులు గుంపు
లుగా నస్తవి.

ఇది నేటికీ వాడుకలో ఉన్న
పలుకుబడి — ‘మిడతలదండు
లాగా వచ్చారు.’

“ఉసుళ్లవిధంబున మిడుతగమి
లాగున.....” హంస. 3.29.

చూ. మిడుతల దండులాగా.

మిడుతలదండు లాగా

ఎక్కువగా, గుంపుగా.

మిడత లెప్పుడూ అసంఖ్యా
కంగా రావడం, పైరు
పంటలను సర్వనాశనం చేయ
డంపై వచ్చినపలుకుబడి.

“శత్రుసైన్యం మిడతల దండులాగా
ఊరుమీద పడి సర్వనాశనం
చేసింది.” వా.

చూ. మిడుతల గమిలాగున.

మిడుమిడ మిడుకు

మిటకరించు.

“నిత్య మార్కండేయు నిటించి
కన్న, మృత్యువుక్రియ మిడుమిడ
మిడుకుచును.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 15.

మిణుగురుమెలుపు

కనిపించుటే కాని అందులో
ఏమీ ఉండ దనుపట్ల ఉప
యోగిస్తారు.

వెంకటేశ. 79.

మితి చేయు

కొలుచు.

ఇంత అని వర్ణించి చెప్పు.

“మీ మాహాత్మ్యము మే మింతిం తని
మితి చేయఁగ మది నెంతటివారము.”
కా. మా. 2.153.

మితి పెట్టు

గడవు పెట్టు.

“మత్స్యనర్ధరసంబునకై మితి పెట్టిన
దినంబు నేడ.” ప్రభా. 4.22.

మితి లేని

అపరిమిత మయిన.

“మెఱుగ గంచుకమ్మలు నిరసించు
మితి లేని, వెల నొప్పుమణుల కమ్మలు
ధరించి.” శుక. 1.237.

మితి పెట్ట రాని

అపరిమిత మైన

“మీద నెట్టకేలకు మితి పెట్ట రాని
జయమంగళంబు లగు నని యంతరంగం
బున నిశ్చయించి.” మను. 4.65.

మిన మిన మను

తళతళ మని ప్రకాశించు.

“అని యెత్తుకొని చంక నలమి ముద్దాడి, మినమిన మనుచెక్కు మీఁటి యాఁబోటి.”

అ. మ. క. 1.40. పా. 19. పం.

మిన మిన లాడు

మినమిన మని ప్రకాశించు.

(శ.ర.)

మినుకుచు నుండు

మిడుకుచుండు.

“రాజు వృద్ధభావముచేత మినుకుచు నున్నాఁడు.”

భాస్కర. అయో. 199.

మి న్నంది కొండ దాకు

ఉప్పొంగు.

“కలమ లే దన ననియాడుకొనుతీరుఁ, దళుకు మొగమున కెగయుగుబ్బల బెడంగుఁ, జూచి యాతని నిడువారుఁ జూపు లపుడు, నిండువేడుక మి న్నంది కొండఁ దాకె.”

(తె. జా.)

మి న్నందు

సంతోషించు.

“మిన్నంది వేగఁ గలుగొని.”

పాఠి. 1.77.

మినుక్కు మినుక్కు మను

తళ తళ మను.

“సంజఁ గెంపారు సన్నంపుఁ జంద్ర శేఖ, యందు నొక్కింత మిను మినుక్కు మనుచుఁ దోచు.”

కళా. 7.181.

మిన్ను తలపై బడినను

ఎంత కష్టము కలిగినా,

“సుక్కునె బాహగర్వము, దక్కునె నా కొడుకు మిన్ను దలపైఁ బడినన్.”

భార. శ్రో. 2.245.

మిన్ను దన్ను

1. సంతోషముతో ఉప్పొంగు.

“నాగకులంబులు నిద్ర వోయె నిర్జరు లును మిన్ను దన్నిరి.”

కా. మా. 2.62.

2. మిక్కిలి యెత్తగు.

“మిం దన్ని నే, ఘనసీలాంగుఁడు గాంచె.”

ఆము. 4.105.

“మెలఁతలు మిన్ను దన్ను తెలిమేడలఁ గ్రీడలు సల్పుచుండి.”

రామా. 1.135.

చూ. మిం దన్ను.

మిన్ను మన్ను నెఱుంగక

ఒడలు తెలియక.

కిందూ మీదూ తెలియక.

(తె. జా.)

మిన్ను ముట్టు

సంతోషముతో నుప్పొంగు.

“తన భాగధేయమహిమం, బున మిన్నులు మట్టి వచ్చుపుణ్య నత నిన్.”

వసు. 2.109.

మిన్ను మోచు

ఆకాశము నంటు.

మిక్కిలి యెత్తైన అనుట.

“మిన్ను మోచి యున్న తెల్లదీవియందు దీపించువై కంఠ పురము...”

పాండు. 3.153.

మిన్నుల పొడవులు

అత్యున్నతములు.

“మించినకోరిక లివి మిన్నుల పొడవులు.” తాళ్ల. సం. 9.249.

మిన్నుల బారు

దుముకు, అతివేగముగా పోవు.

“చించుక మిన్నులఁ బారేచింకలను బండి గట్టి.” తాళ్ల. సం. 5.119.

మిన్నుల మోచు

ఆకాశ మంటు.

“తూరుపునం బొడిచెఁ జందురుఁడు మిన్నుల మోవ, పాటుతెంచె విరహుల బందికాఁడు.” తాళ్ల. సం. 4.16.

మిన్నులు వడ్డ చోటు

అతి దూరప్రదేశము.

“కృత్యములఁ బాపి దైవంబ! కినుక నిటు, పాఱి వైచిత్ర మిన్నులు పడ్డ చోట.” మను. 2.17.

మిన్నులు ముట్టు

సంతోషించు.

“మిన్నులు ముట్టి వెన్నెలలు మేపుచుఁ బిల్లలఁ దాము నాడఁగన్.”

కా. మా. 4.98.

మిన్నులు రాయు

ఆకాశము నంటు.

“ప్రస్తుతరపంబులు మిన్నులు రాయు చుండు.” కై. మి. 1.57.

చూ. మిన్ను ముట్టు.

మిన్ను లొరయు

ఆకాశ మంటు.

“సారభ్యపరిభూతపట్టదపక్షి నా, హోమధూమము మిన్ను లొరయు చుండె.” రాజగో. 5.5.

మిన్ను విఱిగి పై బడినట్లు

ఏదో మునిగి పోయినట్లునుట.

“భ్రమ గొనినట్లు మిన్నిటిగి పైఁ బడి నట్లు గ్రహంబు సోకిన, ట్లమిత భనంబు గోల్పడినట్లు.....”

తారా.

చూ. మిన్ను విఱిగి మీద కూలినట్లు.

మిన్ను విఱిగి మీద కూలినట్లు

“ఇట్లు వెడలి యమ్మహీనాథుఁ డరు గంగ, నపుడు పౌరజనుము లంత తెఱఁగు, నెఱిగి మీద మిన్ను విఱిగి కూలినట్లు, కరణి గుండె లవిసి కళవ శించి.” మార్క. 1.2:9.

చూ. మిన్ను విఱిగి పై బడినట్లు.

మిన్ను విఱిగి మీద బడినట్లు

బ్రహ్మాండ మైన అనాహూతం జరిగినట్లు.

“మెయి మాసికొని గ్రహగణంబులం జెన్నగు మిన్ను విఱిగి పయిం బడిన వడుపున బెడంగు వడఁ గలయం.”

మను. 3.9.

“మిన్ను విఱిగి మీద పడినా అతడు తొణకడు. బెణకడు.” వా.

మిన్ను ప్రీతిగ నార్పు

ఆకాశము పగులునట్లు అటచు, అనగా గట్టిగా అటచు.

“చదివి పతాకము సారథి, విదారణము చేసి మిన్ను ప్రీతిగ నార్చెన్.”

ఉ. హరి. 4.246.

మిన్ను ప్రేయము

బయలప్పుళించు

“త్రిలోకరాజ్యవి, స్ఫురణము నాకుఁ
దక్క నని పొంగి దశాస్యుఁడు మిన్ను
ప్రేయచుకొ.”

నిర్వ. 6.145.

మిన్నెక్కు

ఆకాశము నంటు.

“పెక్కడలం బోరఁ బెరుగు పెను
చివ్వలు మి, న్నెక్కి కల హాళి
కన్నుల.”

రామా. 8.3.

మిన్నేరు

గంగానది.

భీమ. 2.91.

మిరియాలపేరు

ఒక రకమైన నగ.

మిలుమిట్టలు గొల్పు

కన్నులు జిగేలు మను.

“మిక్కిలి తేరి చూడ మిలుమిట్టలు
గొల్పు.”

విజయ. 3.14.

మిలుమిట్లు వోవు

అతి ప్రకాశ కిరణ సంప
ర్కంతో కనులు మూసి
తెఱచుకొను.

నేడు ఏదైనా ‘కనులు మిలు
మిట్లు గొల్పుతున్న’ వని
అనుటే అలవాటు.

ఈ అర్థంలో ‘కనులు
మూతలు పడుతున్న’
వన్నట్లు అనుటే వాడుక.

“కన్నులు మిలుమిట్లు వోవంగ.”

నమా. 1.86.

మిలమిల మెదలు

మెదలు.

ధ్వన్యనుకరణము.

“సంజనితము లై పువ్వులు గల గొన
మిలమిల మెదలు నందు.”

భార. ఊస. 1.21.

మిలమిల లాడు

తళతళ మని ప్రకాశించు.

“మిలమల లాడుచుం దవిలి మిరట
వెలింగెడురిక్క లన్నియుకొ.”

అచ్చ. రా. సుం. 22.

మిసమిస మను

మిసమిస ప్రకాశించు.

“మిసమిస మనుమిట్టనొసలివాఁడు.”

వరాహ. 2.45.

మీగడ కట్టు

పాలు క్రాగి పైన తఱకలు

గట్టు.

“వరి మీఁగడ కట్టి వడియుచంద్రి
కలుసు.”

రాధా. 4.97.

మీ గొప్ప మీకే ఉండనీ

వాదంలో ‘మీరు గొప్ప

వారైతే కావచ్చు. మా

కేమి?’ అనుట వాడుక.

“మీక యుండెడు గాక మీ మహ
త్వంబు, మా కేమి?”

పండిత. ప్రథ. పురా. పుట. 483.

మీ చదివినయాకుననె తాను

జిదివినది

‘మీ మాత్రం తెలివి తనకూ

ఉన్నది లే’ అనుపట్ల ఉప

యోగించేపలుకుబడి!

“ఇది యెంత పేర్చెదరు మీ, చదివిన
యాకుననె తాను జదివినయది మా,
సుదతియు మొదల ఫలించెక, దద
భీష్టము పెద్దపిన్నతనముల వరుసక.”
ప్రభా. 5.74.

మీ చిత్తం మా భాగ్యం

మీ దయ మా అదృష్టం.

‘మేము చెప్పేది చెప్పాము.

చేసేది చేశాము. ఇకమీద

మీ ఇష్టం’ అనుపట్ల ఉప

యోగించేపలుకుబడి.

“పై మీ చిత్తమును మాదు భాగ్య
మును న, కేంద్ర!” నానా. 4.

మీద చూచు

గర్వించు.

“సిరిపెంపునఁ గడు నొప్పెడు, సుర
నాయక ! యిపుడు మీఁదఁ జూచెడు.”

భార. శాం. 4.485.

....మీద దెచ్చుకొను

...పైన వేసుకొను, బాధ్యత
వహించు.

“ఒక్కని చావు, తనమీఁదఁ దెచ్చు
కొఁ దలఁచునె యొకఁడు.”

వర. రా. బా. పు. 186. పంక్తి. 4.

మీద బెట్టుకొను

(తన) పైన వేసికొను.

“వ్యాజ్య మొకవేళఁ బోయిన వాని
సాక్షి, మీఁద నెవ మిడి గెల్చిన
మీఁదఁ బెట్టుకొని నటించురు...”

శతా. 151.

మీద మీద

వెంట వెంటనే.

“మీఁద మీద సుఖనిమిత్తంబు లొద
వుచో, నడుమఁ జెందు నిజజనంబు
పీడ.”
కళా. 5.82.

మీద మీదనె ప్రాణంబు మిడుకు

చుండ

పై ప్రాణాలు పై నే పోతూ
ఉండగా.

“వ్రాలె నతఁడు, మీఁద మీఁద నె
ప్రాణంబు మిడుకు చుండ.”

ఉ. హరి. 1.46.

మీద వచ్చు

దండెత్తు.

“తన మీఁద వచ్చిన ఘను లైనవార
లను, నూటిపై నొక్కని గీటడంచి.”

రంగా. 1.112.

మీదికార్య మెవ్వ డెఱుంగుక

‘మనచేత నైనది చేస్తాము.

తరువాతిది దైవాధీనము’

అనుపట్టుల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“తుది నిలు చూఱి విడిచిన, నిది
యేమో మీఁదికార్య మెవ్వఁ డెఱుం
గుక.”
శుక. 3.85.

చూ. ఆపైన దేవు డున్నాడు

మీదికి మీద జీవములు వోవు

పై ప్రాణాలు పై నే పోవు.

“మహా, కాయులఁ దద్గణాధిపులఁ
గాంచుచు మీఁదికి మీఁద జీవముల్,
వోయిరి.”
కు. సం. 2.201.

మీదికి వచ్చు

జోలికి వచ్చు.

“తెలుగుమీదికి నంతగ రాదు వా
గొగ్గ.” గుంటూ. పూ. పు. 4.

మీది ప్రాణములు మీదనే పోవు
పై ప్రాణాలు పైనే పోవు.

చింతా.

(తె. జా.)

చూ. పై ప్రాణములు పైనే పోవు

మీదు కట్టు

ఎప్పటికో ఎవరికోసమో

ప్రత్యేకించు.

“మేము ఈసారి ఆవు ఈనగానే మీదు
కట్టాము. దేవుడి కిచ్చేవరకూ ఇంకెవరికీ
పాలు పోయము.”

చూ. మీదుగడ కట్టు.

ముడుపు కట్టు.

మీదుగడ కట్టు

మీదు కట్టు.

ఎప్పటికో, ఎవరికోసమో
ఉంచు.

దేవతలకు మొక్కుకొన్న
ప్పుడు చాలో, డబ్బో మీదు
కట్టడం అలవాటు. ఆ దేవతకే
అవి నిర్ణీతసమయంలో సమ
ర్పించాలి. అందుపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“మీదుగడ కట్ట నేలంచు మించు
బోడి.” పాండు. 4.167.

చూ. మీదు కట్టు.

మీదుగా

గుండా.

“అందుండి ప్రభాసతీర్థంబు మీదుగా
జని.” కాశీ. 3.111.

“ఆ పల్లెమీదుగా పోయి ఉతరం
ఒక మైలు వెళ్ళితే ఆ ఊరు చేరుకో
వచ్చు.” వా.

మీదు తలంచు

జరుగ నున్నదానినిగూర్చి
ముందే ఆలోచించు, దూర
దృష్టితో మెలగు.

“మేడ్పల్లి రాజ్యగర్వమున మీదు
తలంపవు గాక.”

ఉ. హరి. 4.198.

మీదు పరికింపక

జరుగనున్న దానిని గూర్చి
ఆలోచింపక, దూరదృష్టి
లేక.

“నెఱపె బో ప్రభువు మన్నించినాఁ
డని మీదు, పరికింప కీ సామ్య పట్టు
పెట్టు?” కళా. 2.85.

మీదు పోవు

చూ. మీదు వోవు.

మీదు మిక్కిలి

పైగా.

మీదు లెత్తు

మీదు కట్టు.

“శుద్ధవేశ సుఖప్రసూతి గావలె నంచు,
నిలువేల్పులకు మీదు లెత్త రమ్మ.”
కవల. 2.26.

చూ. మీదు కట్టు.

మీదు వోవు

మీదు పెట్టు.

“వేలుపులకు, మీదు వోకున్న గడ
పని.” కాశీ. 7.139.

చూ. మీదు కట్టు.

మీదు నూచు

జవాబు చెప్ప లేక పోవు.

బదులు చెప్ప లేక ఆకాశం

పై చూచుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“మరీచి సోమరి యై మీఁగు నూచుచు
నుండె.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 124.

“ఎనిమిదీ నాలుగూ ఎంతా అని అడి
గితే మీదికి చూస్తూ కూర్చుంటా
వేమిటి రా?”

మీ దెత్తు

మీదు కట్టు.

“పాటించి నీ భావము పట్ట వశమా?
మేటి నా మనసు నీకు మీ దెత్తు
టింతే.”

తాళ్ల. సం. 7.29.

మీ దెటుగక

జరుగ నున్నది కానక.

“విని దనుజుఁడు మీఁ దెటుగక,
చనియె జితేంద్రియుల కేటి సంతతి
యనుచున్.”

ఉ. హరి. 2.189.

మీనమేషములు లెక్కపెట్టు

అనుమానించు.

“వరబలం విడి నీ ప్రజ్ఞ పనికి రాదు, లె
మ్మికను మీనమేషముల్ లెక్కయి
డక, జాబుకు తురకలఁ గొట్టఁగాఁ
జక్కయెదురె?”

సింహాద్రినార. శ. 28.

మీక మ్రింగిన గ్రుక్కన్
వారిధికిం గొఱతయె

‘ఈ మాత్రంతో వచ్చేనవ్వు

మేమిటి?’ అనుపట్ల ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

‘చేప త్రాగిననీరుతో నము
ద్రానికి కొఱత యేర్పడు
తుందా?’ అని వాఞ్చార్థము.

“మీక మ్రింగిన...కొదయె విఘ్నేశ్వర
కనినక.”

ఆము. 6.64.

మీ పుణ్యమున

మీ దయవలన.

“ఇపుడు మీ పుణ్యమున నాకు నేమి
కొదవ.”

శుక. 2.522.

“మీ పుణ్యాన నా కీ ఉద్యోగం
దొరికింది.”

వా.

“అయన పుణ్యాన నే నీ మాత్రం
ఉన్నాను —”

వా.

మీ పెట్టిన చెట్టు

మీ వల్లనే వృద్ధికి వచ్చిన
వాడు.

మీరు ప్రేమింపదగిన వా
డనుట.

“మీ పెట్టినచెట్టినజుఁడు.”

భాస్క. కిష్కిం. 489.

మీ పెట్టుచెట్టు

మీరు వేసినచెట్టే.

మీరు పోషించినవాడే కదా

అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“నాపట్టి నన్ను రాజ్యముఁ, జూపట్టఁగ
నిల్పినారు సుగ్రీవుఁ డయో, మీ పెట్టు
చెట్టు గాఁడా, చేపట్టినవెనుకఁ గినుక
నేయఁగ నగునే!”

రామాభ్యు. 6.48.

మీర లనినంతయు చెల్లు
మీ రే మన్నా ఒప్పుకో వల
సిందే.

“మీర లనునంతయుఁ జెల్లును.”
కళా. 3.191.

“నే నేమో వాడు మంచివా డని
చెప్పాను. మీ రేమో కా దంటారు.
కడకు వాడు దుర్మార్గు డని ఋజువు
చేసుకొన్నాడు! ఇంక మీ రేమన్నా
చెల్లుతుంది.” వా.

“మీ రేమో అధికారలు. నే నేమో
ఆశ్రుజ్ఞి. మీ రేమన్నా చెల్లుతుంది.”
వా.

మీఱ బెట్టు
గర్వింప జేయు.

“మీనుతుని మట్టు వెట్టక మీఱఁ
బెట్టి.” సానందో. 5.16.

మీసం గొఱిగించు

అవమానించు.

“ఎవ డన్నా ఎదిరించి మాట్లాడాడా
వాడిమీసం గొఱిగించి పంపుతాను.”
వా.

మీసం గొఱిగించుకుంటాను

ఒట్టు.

ఒక రకమైన ప్రతిజ్ఞ.

‘వాడు మూడు నాళ్లలో దివాలా
తీయక పోతే నేను మీసం గొఱిగించు
కుంటాను.’ వా.

“మూడురోజుల్లో నీరోగం నయం
కాకపోతే నేను నా మీసం గొఱిగించు
కొంటాను. ఈ మందు వేసి చూడు.”
వా.

మీసం త్రిప్పు

పౌరుషము ప్రదర్శించు.

“ఊళ్లోకి కాస బలవంతుడు వనే
చాలు, మా వస్తాడు మీసం తిప్పు
తాడు.” వా.

మీసంబుపై కేలు వైచు

పౌరుషసూచక మగుచేపు.

“దాని సాగ సాత్మలో మెచ్చి తలఁ
గదల్చి, కేరి మీసంబుపై ముడుకేలు
వైచి.” హంస. 2.240.

మీసంబులు వడివెట్టు

మీసాలు త్రిప్పు.

“ప్రాసంబులు చేపట్టుచు మీసంబులు
వడి వెట్టుచు కరవాలమ్ములు పెఱు
కుచు.” హేమా. పు. 29.

మీసం మీద చెయ్యి వేసి

ఎవ డడ్డు వస్తాడో చూస్తాం?

అన్నట్టు అనేమాట.

“మీసంమీద చెయ్యి వేసి యీ
దారి మూసేస్తాను. ఎవ డడ్డు వస్తాడో
రానీ.” వా.

మీసం మెలి వేయు

పౌరుషసూచకముగా అనుట.

“వాణ్ణి చూచేటప్పటికి వీడు మీసం
మెలి వేస్తాడు.” వా.

మీసకట్టు

మీసపుతీరు.

“వాడి మీసకట్టు అందంగా
ఉంటుంది.” వా.

మీస ముంటే రా

మొగతన ముంటే రా.

కొట్లాటలలో అనేమాట.

“మీసం ఉంటే బయటికి రారా.”

వా.

ఇదే 'మూతిమీద మీసం
ఉంటే, మొహాన మీసం
ఉంటే' ఇత్యాదులలో
కూడా కనబడుతుంది.

మీసము నుల్పు

మీసము నులివేయు.

మీసము త్రిప్ప.

“కోరమీసము నుల్పు గ్రుడ్డెఱ్ఱ జేసి.”
గౌర. హరి. ద్వి. 1394.

మీసముమీది కేలు

మీసముమీది చేయి.

వయసు, పౌరుషము, ప్రాభవము
సూచించేచేష్ట.

“లకుచకుచాలలామ శుభలక్షణలక్షిత
కాతుకప్రదా,యక మగుజాతుగోరుదర
హాసము మీసముమీది కేలు.”

శుక. 2.378.

“వాడిచేయి మీసముమీదికి పో
యింది.” వా.

“మీసంమీద చేయి వేసి యీపని
చేస్తాను.” వా.

మీసములు దీటు

పౌరుషసూచకముగా పురు
షులు మీసముమీద చేయి
వైచుట, మీసములు
దువ్వుట అలవాటు.

“మించినవేడ్క రక్కసులు మీసలు
దీటుచు...” కా. మా. 2.26.

మీసలు వడిపెట్టు

మీసములు త్రిప్ప.

“నీ మీసలు నా చేరువ వడిపెట్టె
దవు.” సింహ. 7.28.

మీసాలపై తేనియలు

అస్థిరములు.

“.....చెప్పకు మిట్టి తుచ్చసుఖములో
మీసాలపై తేనియలో.”

మను. ఆ. 2.

మీసాలపై నిమ్మకాయలు
నిలుపు

మీసాలు పెద్ద వనుట.

వానినే 'పుస్తీమీసా' లం
టారు.

పూర్వం బోయదొరలు
మీసాలపై నిమ్మకాయలు
నిలిపేవారట.

మీసాలపోతు

మీసాల సంరంభం తప్పితే
చేవ సున్న అనుట.

“వాడు ఒట్టి మీసాలపోతు. కఱ్ఱ
చూస్తే పది అమడలు పరిగెత్తి
పోతాడు.” నా.

మీసాలు దువ్వు

పౌరుషము ప్రకటించు.

“చేకత్తు లెగ జిమ్ముచు చెలంగి
మీసాలు దువ్వుచు, కేకలు వేసి
నవ్వుచు మూకలు గూడి.”

హేమా. పు. 12.

ముంగతనము

మూగతనము, బండతనము,
'మూక' శబ్దభవము ముంగ
కావచ్చును.

“మును ముట్ట నది యేల ముంగ
తనంబు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 394.

ముంగము చీర

స్త్రీలు కట్టుకొనెడి ఒక రక
మైన నారచీర.

(శ. ర.)

ముంగమురారి రం గగు

ముంచేతికడియ మగు.

“పగిలి రాకాసి దేహంబు మొగపు
ముత్య, మయ్యె ముంగమురారి రం
గై మురారి,” మను. 6.115.

ముంగిట పెన్నిధి

అందుబాటులో ఉన్న నిధి,
అనగా చాల పనికి వచ్చు
వా డనుట.

బస. 7.207.

చూ. పెరటి కల్పకము.

ముంగిట వేయు

బయట పాటవేయు.

“చిత్ర మెల్ల దక్క గొనే సిగులు
ముంగిట వేసి, వతివలె దేహ మెల్ల
వాడఁ బాటెను.”

తాళ్ల. సం. 3.28.

ముంగిటి కల్పభూరుహము

“ముంగిటి కల్పభూరుహము మూల
ధనంబు నివేశనంబులో, బంగారు
వాన...” అనిరుద్ధ.

చూ. ముంగిటి కల్పకము.

ముంగిటి నిధానము

“ముంగిటినిధాన మమ్మలముద్దు దమ్ము,
లన్న యీతనిఁ గనడేని కన్నతల్లి,
కడుపు మసి గాచె దయ్యము కరుణ
లేడె,” ఉ. మా. 5.278.

చూ. ముంగిటి పెన్నిధి.

ముంగిటి పారిజాతము

అందుబాటులో ఉండి కోరి
కలు దీర్చువాడు.

“భక్తజనముల ముంగిటి పారిజాతము.”

కా. మా. 1.51.

ముంగిటి ముత్య మగు

కలకల లాడు, ప్రకాశించు.

“తల్లిప్రేమఁ గరము దనరాఁగె ముంగిటి,
ముత్య మగుచుఁ గ్రొత్తక్రొత్త సిరుల.”
కళా. 6.197.

ముంగిటిముత్యము

గృహాలంకారము.

“ముద్దు గారే యశోద ముంగిటి
ముత్యము.” తాళ్ల. సం. 9.288.

ముంగిటి సేవధి

ముంగిటిపెన్నిధి వంటిది.

“ముంగిటిసేవధి శ్రీరంగశాయి.”

కవిక. పీఠిక. 91.

ముంగి లా (గున)

మూతి ముడుచుకొని.

“మనసు విప్పి చెప్పే ఏ దయనా
చెయ్యొచ్చు. ముంగి లా కూర్చుంటే,
ఏం చేస్తాం?” వా.

ముంగిలి వారణాశి

వాని జీవితపరిధి చాల సమకు
చిత్ర మనుట.

కాళ. శత. 81.

ముంగి లెఱుగనిముద్దరాలు

ఇలు వెడలనియిల్లాలు.

“బలవదనవ్యాసించాశరభప్రముఖోక్త
నాంతభూమి ని, మ్ముల నిను డెంబ

పోయెడ మె ముంగి లెఱుంగని ముద్ద
రాల నా, వలఁ బని యేమి.....”

విక్ర. 7.108.

ముంగై మురారి

అందు బాటులోనిది.

“ముంగిటి నిధానము.”

తాళ్ల. సం. 5.75.

ముంగొంగున చిచ్చు ముడిచి
కొను

“.....నీవారు నీవును ముంగొంగునఁ
జిచ్చు ముడిచికొన న పేక్షించి నా
రెవ్వఁడు విహితమార్గమ్ము విడిచి
వ రించు నమ్మాఁడుండు తన యత్నంబు
లెల్ల విఫలంబు లై పోవం జెడిపోవు.”

భాస్క. యుద్ధ. 885.

చూ. చి చొచ్చిడిగట్టు.

ముంగొంగుపసిడి

అందు బాటులో నున్న

అమూల్యవస్తువు.

“పరమారలాభతత్పరుఁ డైనవానికి,
ముంగొంగుఁబసిఁడి శ్రీరంగశాయి.”

కవిక. 1.91.

“భక్తకోటికి ముంగొంగు పసిఁడి
యగుచు.”

విప్రవా. 1.9.

“భక్తజనులకు ముంగొంగు పసిఁడి
గాఁడె.”

శైమి. 1.116.

చూ. కొంగుబంగారము.

ముంగోపము

ఓర్పు లేక తటాలున వచ్చు

కోపము.

“మొగముఁ బొడువ లేని ముంగోప
మిఁక నెప్పు, డలఁక చొచ్చెనేనిఁ
జాలక నగుదుము.”

ఉ. రా. 3.7.

ముంగోపి

ముక్కోపి.

ప్రతి చిన్న విషయానికి కోప
పడుస్వభావం కలవాడు.

“దుర్జనావళి గన్న భజించు ముం
గోపి.”

చంద్రదా. 5.150.

ముంచుకొని వచ్చు

1. అంచు గట్టుకొని వచ్చు,
గొంతుమీదికి వచ్చు.

“అంతా ముంచుకొని వచ్చాక
యిప్పుడు వాళ్ల కాళ్లూ పీళ్ల కాళ్లూ
పట్టుకొంటే యేం లాభం?”

వా.

2. మీద పడు.

“వాడికి ఒకటిమీద ఒకటిగా కష్టాలు
ముంచుకొని వచ్చినవి.”

వా.

“అతడికి గంటలమీద శీతం ముంచు
కొని వచ్చింది.”

వా.

“వాడికి మృత్యువే ముంచుకొని రాక
పోతే సరిగా ఆవేళకే ఆ చెట్టుమీదికి
ఎందుకు పోతాడు. ఆచెట్టు ఎందుకు
విరిగి పడుతుంది?”

వా.

ముంచుకొను

అధిక మగు, ఎక్కువ గా
వ్యాపించు.

“మూఁడు మూర్తులపైన ముంచుకొను
నీవలపు.”

తాళ్ల. సం. 9.110.

“ముంచుకొను సంపెంగల సౌరభంబు
నకు.”

పాండు. 4.16.

చూ. ముంచుకొని వచ్చు.

ముంజి గట్టు

ఉపనయనము చేసుకొను.

ఉపనయనంలోని భాగంగా

మొలతాడు కట్టుట కలదు.

“ముఖ్యవ్రతస్సూర్తి ముంజి గట్టెడు
నాడె, కవులఁ బ్రోచుటకుఁ గంక
ణము గట్టె.” పాండు. 1.41.

ముంజీతము

పనికి ముందుగానే వచ్చు
జీతము

తాళ్ల. సం. 9.2.9.

ముంజెకాండ్రు

సన్యాసులు.

“ముంజెకాండ్రు నజేసి మరిపె మ
డంప.” పల. పు. 70.

ముంజెపద నగు

తాటినుంజవలె నుండు.

“ముంజెపద నైనశంబర, భంజను
కేహములు...” క్రీడా. పు. 67.

ముంజీతి కంకణంబున కద్ద
మేల ?

స్పష్ట మైన విషయ మిది
అనుట.

ముంజీత నున్న కంకణం
స్పష్టంగా కాన వస్తుంది. ఇక
దాన్ని చూచుకొనుటకు
అద్దం ఎందుకు ?

అతి స్పష్ట మైన సంగతికి
మఱొక సాక్ష్య మెందు
కనుట.

“ముంజీతకంకణంబున కద్ద మేల,
భంజింపఁ బడుజనప్రతిమయ సాక్షి,

యిల ప్రసిద్ధము నేఁడు నెఱుంగుదు
గాడె.” బసవ. 6.163.

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 620.

ముంజీతిదర్పణము

అరచేతి మాణిక్యమువంటిది.

“ఉపనిషదర్థ బోధోత్పత్తికళ నీకు,
ధన్యాత్మ! ముంజీతి దర్పణంబు.”
రాధా. 1.54.

ముంజీయి యాడిన మోచేయి
యాడును

సహాయ మనునది పరస్పరా
శ్రయ మనుటపై యేర్పడిన
పలుకుబడి.

“రంజిలి తా మను మున్నుగ, నంజిలి
పడ వచ్చెనేని నయముగ వారుకా,
గొంజక యిత్తురు క్రమ్మఱ, ముంజీ
యియు నాడె నేని మోచే యాడుక.”
కచే. 1.108.

ముంటి గంటి దెలియు

వివరములు తెలియు.

“ఎవ్వ రెటా సేయదురొ యెట్లు
లెఱుంగ వచ్చు, కర్కటిక గాదు గద
ముంటి గంటికె దెలియ.”

పంచ. శేం. 1.37.

ముంటిమొన నిల్చినట్లు టుండు

అతికష్టముమీద ఉండు.

‘ముండ్లమీద ఉన్నట్లు’ అని
నేటి వాడుక.

“ముంటి మొన నిల్చినటు లే, ముంటిమి
నినుఁ బాసినట్టి మొద లీవఱుక.”

ప్రబంధరా. 727.

“ఆ పెథవ ఉన్నంతనేనూ నాకు
ముండమీద ఉన్నట్లుగా ఉండినది.”
వా.

ముండదైవము

పాడుదైవము - చేత గాని
దైవము.

వేసటతో ‘ఆపాడుదేవుడు’
అన్నట్లు ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

ముండాదేవుడు అని
వాడుక.

“ముగరం గూర్చిన ముండదైవము
నకుక్ మొక్కంచు జేజే యనుక్.”
(తె. జా.)

“ముగరిం గూర్చినముండదైవము
నకుక్ మోమోట లేవో.”

భీమ. 3.6.

చూ. ముండాదేవుడు.

ముండబ్రతుకు

అదనబ్రతుకు.

“ముండబతుకు బతకడంకంటే ఉన్న
మాడునాళ్లూ మొగసిరితో బతకడం
మంచిది.” వా.

ముండమోపి

విధవ.

ఒక తిట్టు.

“నాపోవుదురె ముండమోపులపగిది.”
పండితా. దీక్షా. 82 పా.

ముండ మోయు

వైధవ్యమును పొందు.

“రంగమ్మ ముండమోసి అప్పుడే
నాలుగునెలలు కావచ్చుదా?” వా.

ముండలమారి

వ్యభిచారి.

(క. ర.)

ముండల ముఠాకోరు

పచ్చి వ్యభిచారి.

శ్రవణా. 4.53.

“ఆ ముండలముఠాకోరు కిస్తే మీ
బతుకు బండలై పోతుంది.” వా.

ముండాదేవుడు

పాడుదేవుడు.

“ఆ ముండాదేవుడు కన్ను తెరిచి
ఎప్పుడు చూస్తాడో ఈ జీవం ఎప్పుడు
పోతుందో?” వా.

చూ. ముండదైవము.

ముండపై కూర్చున్నట్లు

అశాంతిగా.

“నా ఉన్నంతనేనూ పిడు ముండపై
కూర్చున్నట్లుగా కూర్చున్నాడు. పిళ్ళిద
రికీ ఈమధ్య పడడం లేదు లే.” వా

ముండ్లు గండ్లు అనక

రాయీ రప్ప గమనించక.

“...పవన,తనయఁ డరిగఁ బవలు సని
నట్లు చీకటి, యనక ముండ్లు గండ్లు
ననక తెరలి.” భార. ఆర. 6.161.

ముంతనీళ్లనే మునుగుబతుకు

అతి సంకుచిత మైనజీవి
తము.

“ముంతనీళ్లనే మునిగేబ్రదుకు.”

తాళ్ల. సం. 1. పు. 151

ముంతపాటున కైన

త్రాగుట కైన.

నిరం. 2.128.

ముంతపొగ పెట్టు

ఎవరైనా తప్పు చేసినప్పుడు
శిక్షగా పల్లెలలో పూర్వ
కాలం ఎక్కవగానూ, నేటికీ
క్వాచిత్కంగానూ ముంత
పొగ వేస్తారు.

ఒక గదిలో ఆ అపరాధిని
బంధించి ఒక ముంతలో
నిప్పులు వేసి దానిలో మిరప
కాయలు వేసి అక్కడ పెడ
తారు. ఆ కాదుకు వాడిదిమ్మ
తిరిగి పోతుంది. ఇలా చేయని
చోట్ల కూడా పిల్లలను బెది
రిస్తూ మామూలుగా
అంటారు. 'అల్లరి చేశా
వంటే ముంతపొగ వేస్తాను.
ముంతపొగ పెడతాను'
అని.

“పతిపత్ని నని మేనఁ బసుపు పూసి
కొనంగ, సొగసులా యని ముంతపొగ
ఘటించు.” శుక. 2.115.

ముంతల బోసినట్లు

కుంభవృష్టిగా, ఎక్కువగా
అనుట.

“కనుగ్రంతల ముంతలఁ బోసినట్లు
బోరనఁ గడు బాష్ప పూరములు
గ్రమ్మగ.” పాండు. 3.91.

చూ. కుండపోతగా.

ముంతవాటు

తాగుడు.

ముంతలో వైచి దాచుట
అని

చూ. ని.

“మోసపోయితి దీని ముంతవాటున
కైనఁ, జేహూర్ప తే నైతి రూకగుట.”
నిరం. 2.123.

ముందటి శిరం బుండ మోకాలి
కిని సేస వెట్టంగ క్రియ
గొనినట్లు

వృథ మైన పని.

తల ఉండగా మోకాలికి తల
బ్రాలు పోసి నట్లు.

పండితా. ప్రథ. దీక్ష. 202. పుట.

ముందటేడు

గతవత్సరమునకు పూర్వవత్స
రము.

“నిరుడు ముందటేడు నిన్న
మొన్న.” వేమన. 1.169.

ముందడుగు వేయు

ఉవ్వెల్లారు.

“పితృహితంబుగ నా మహాక్రతు
వుపక్రమింప నాడెందంబు ముందడుగు
వేయుచున్నది.” ధర్మజ. 25.2.

ముందర నుండుట ముసళ్ల
పండుగు

తాళ్ల. సం. 3.528.

చూ. ముంద రుంది ముసళ్లపండగ.

ముందర వెనుక లగు

తలక్రిందు లగు.

“వలచి తిరువేంక టేశ్వరునిం బొందిన
వరుని, తలఁపు లన్నియును ముందర
వెనుక లాయె.” తాళ్ల. సం. 4.49.

ముందరి చెవులకంటె వెనుక

వచ్చు కొమ్ములు వాడి
యగు

కొత్త స్నేహితులో, చుట్టా
లో ముఖ్యులై పాతవారిని
మఱిచి పోయినప్పడో, ఉపే
క్షించి నప్పడో ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

తాళ్ళ. సం. 3.585.

ముందల కట్టులు కట్టి

కాళ్ళూ చేతులూ ఒకచోటికి
వచ్చునట్లు మనిషినికట్టి.

కుమా. 2.79.

ముందల చీర

తలపాగా.

“మోహనశాసనపాతమున ముందల
చీర లెటుంగ కన్న...”

భార. విరా. 5.278.

ముందలపట్లకు తొడగు

కొల్లాటకు దిగు.

“ఇద్దఱు సతుల్ వాక్యోపవాక్యంబు
లన్, గాకే ముందలపట్లకుం దొడగి
రాకల్యాణవేదిసలికె.”

పాంచా. 4.24.

ముందల పట్టు

తల ముందుభాగము పట్టు
కొను.

“ముందల పట్టినట్లు తన ముఖ్యతరా
స్త్రము గొన్నదేవకీ, నందనుఁ జూచి
సాధ్వసము నానయుఁ గ్రమ్మ...”

పారి. 5.88.

ముందుకు వచ్చు

1. ఆభివృద్ధిలోకి వచ్చు.

“వాళ్లు ఆవ్యాపారంలోనే ముందుకు
వచ్చారు.” వా.

2. అన్నపానాదులకు వీలు
కలుగు.

“పనీ పాటా లేకుండా కూర్చుంటే
ఎట్లా ముందుకు వస్తుంది!” వా.

3. గర్భిణి యగు.

“అముండ అక్కడా యిక్కడా యేం
యేడ్చిందో యేమో ముందుకు వచ్చి
మొత్తుకుంటూ ఉంది.” వా.

ముందుచూపు

దూరదృష్టి.

నా. మా. 37.

ముందు పడు

ముందగు.

“ఏ పనికి వాడు ముందు పడతాడు.”

వా.

ముంపు గొను

గుంపు కూడు.

“ముంపుగొని విరుల వానల, జొంపం
బులు గురియ” భాగ. 8.510.

ముకుగంబము

ముక్కుదూలము.

చూ. ముక్కుదూలము.

ముకుగొయ్య

శిత్రాసాధనము, శత్రువు.

“పంకజం,బుల ముకుగొయ్య యచ్చు
తుని ముద్దుమఱింది వెలింగె.”

సింహా. 4.115.

దూ. ముక్కుగొయ్య.

ముక్కుచాయ

ముక్కునకు తిన్నగా.

“మూఁడవ యామంబున నొక్క
నాడు ముక్కుచాయ దివ్వెట్టి ల్లాల్చి
రా.” వేం. పంచ. 1.115.

ముక్కుద్రాట గాలు గ్రుచ్చు

అదే పనిగా తగాదాకు
పిలుచు.

“అప్పుడాడరాచె యిప్పుడు ముక్కు
ద్రాటఁ, గాలు గ్రువ్వ నేల కమల
వాభ!” భార. ఉ. 3.220.

“లేదు చిక్కులు వెట్ట లేదని చెప్పఁ,
గాదని ముక్కుద్రాటఁ గాలు దుయ్య
కుము.” హరి. ద్వి. భా. 1482.

ముక్కుపుటా లదరు

కోపముతో.

కోపము వచ్చినప్పుడు కలుగు
ఆంగికచేష్ట.

ముక్కుంటి కంటిసెగలో చణక
ములు వేచుకొను
నిప్పుతో చెలగాట మాడుట
వంటిది.

శివుని ఫాలనేత్రం భస్మం
చేస్తుంది. అలాంటి దాని
సెగలో సెనగలు వేయించు
కోవడం అంతే కదా.

“ముక్కుంటి వెలుంగుకంటఁ జణకం
బులు వేచుకొనంగఁ బూనరే.”

ప్రభా. 5.189.

ముక్కుద్దాలు

సులోచనాలు.

చూ. కంటిఅద్దాలు.

ముక్కు పోవు

కుంతిత మగు.

“తక్కుక పరస్త్రీలఁ దలఁచి మనసు
బుద్ధి ముక్కు పోయి మాకు.”

తాళ్ల. సం. 6.61.

ముక్కుర మాను

పుల్లరును తిరుగుచట్టము.

శ. ర. శ్రాన్.

ముక్కుఱయు గమ్మలను దాల్చి

మురియ జూడ జాలమి

పచ్చగా ఉండగా చూడ లేక
అన్న అర్థంలో ఉపయోగిం
చినమాట.

“ముక్కుఱయుఁ గమ్మలును దాల్చి
మురియుచున్నఁ, జూడఁ జాలక యి
ట్లాడినాడ వేమొ.”

శుక. 1.449.

ముక్కుఱయు గమ్మలును
దాల్చి మురియు

తాత్పర్యార్థం - పచ్చగా
ఉండు.

“ముక్కుఱయుఁ గమ్మలును దాల్చి
మురియునన్నఁ, జూడఁ జాలక యి
మ్మాటలాడె దేమొ.” శుక. 3.296.

ముక్కులి పీట

మూడు కాళ్ల మర్చిన
యెత్తైన బల్ల.

“మద్దులు గుల్కు కందనపుముక్కులి
పీట వసించె దమ్మిపూ, ముద్దియ.”

విజ. 3.72.

ముక్కాక యగు

మిక్కిలి కష్ట మగు.

“అందఱితోఁ బోవు నటు గాదు వీని,
మందఱ నెదిరింప ముక్కాక
యగును.”

వర. రా. యు. పు. 311. పం. క్తి. 16.

ముక్కాకల దేలు

గడిచేరు, అతి సమర్థు డగు.

“ధీరుడు తన ముక్కాకల, జేతిన
దళవాయి యొక్కఁ డతిసిరబలుఁ
డై.” శుక. 1.257.

ముక్కాకల నాటి తేలు

గడిచేరు, ఆటితేలు.

“ముక్కాకల నాటి తేతిన మహా
శూరుఁ.” శై. మి. 1.87.

చూ. ముక్కాకల తేలు.

ముక్కారు బండు

సంవత్సరమునకు మూడు

పంటలు పండు - సమృద్ధిగా

అని భావం.

“గాదెలఁ గొలుచు ముక్కారుఁ
బండెడుమల్ల, నత్తోపు నడబావు లంత
దొడ్డి.” శుక. 2.145.

ముక్కాలిపీట

“గొడుగుఁబావలు గందవాడిపెట్టె
నునుసాన, గడియార మంచ ముక్కాలి
పీట.” వై. జ. 3.74.

చూ. ముక్కాలిపీట.

ముక్కిడి

ముక్కు సరిగా పని చేయని.

“ముక్కిడితోత్తుప ముత్తెంపున తేలె?”

రామలింగశతకము.

“ఆముక్కిడివెధవ మాటాడితే ఏమా
టా స్పష్టంగా తెలియదు.” వా.

ముక్కుకు ముందు మూరెడు
కోపం

అతి కోపిష్టి అనుట.

“వాడికి ముక్కుకు ముందు మూరెడు
కోపం. వాడితోలి కవరు పోతారు?” వా.

ముక్కుకు సూటిగా పోవు

న్యాయబద్ధముగా నడుచు.

“వా డెప్పడూ ముక్కుకు సూటిగానే
పోతాడు. ఈ వంకరటింకర దారు లన్నీ
వా డెరగడు.” వా.

ముక్కుగొట్టము

చూ. ముక్కుపుల్ల.

ముక్కుగొయ్య

నాశకుడు.

“టక్కరి యెకిమిండ్ర ముక్కుఁ
గొయ్య.” అచ్చ. రా. యు. 204.

చూ. ముకుగొయ్య.

ముక్కుగోలు

ముక్కుజెఱుమ.

“భర్తం డీవేళ ననుగ్రహించె నని
ముక్కుం గోళ్లలో నెక్కి యుద్దండ
క్రీడఁ దదీయకంభకుహరస్థానంబులన్
ద్రిమ్మఱన్.” కాళ. 2.146.

ముక్కుజెఱుమ

నాసాపుటము.

“క్రక్కున ముక్కుం జెఱుమ లదర
నదరి వడిం జనుచేర...”

రాజ. చ. 2.74.

ముక్కుట మూవురు

సరిగా ముగ్గురు.

“ముక్కుట మూవు రిక్కడకు
మొక్కులు లై యరుదెంచి రంమఁ జే,
దక్కున...” ఉ. హరి. ౪.87.

ముక్కు డుస్సినపసరము

ముక్కుత్రాడు వదలిన
పశువు.

అనగా స్వేచ్ఛగా వదలినది
అనుట.

“వసుధేశ! ముక్కు డుస్సిన, పసరము
క్రియ.” పంచతంత్రము. 3.224.

ముక్కు డుస్సిన పసరము
క్రియ

ముక్కుత్రాడు వదలి పోయిన
పసరమువలె-యధేచ్ఛముగా-
నోటికి వచ్చినట్లు అనుట.

ఏ అడ్డూ ఆటంకం లేక
స్వేచ్ఛగా అనుట.

“వసుధేశ! ముక్కు డుస్సిన, పసరము
క్రియఁ గరలితి ట్టై బక్కున ఋషి వా,
రుసురు మని వెడలి పోయిరి, ముసలి
గదా పుట్టినట్లు ముఖ్యోష్ణతకున్.”
మను. 6.47.

ముక్కుతీరు

చక్కనిముక్కు.

“ఆవిడ ముక్కుతీరే కొడుక్కు
వచ్చింది.” వా.

ముక్కుతూ మూలుగుతూ

అయిష్టంతో, బాధతోనే.

2-42

“ఆవిడ ముక్కుతూ మూలుగుతూ నే
ఈ యింటిప నంతా చేసుకొంటూ
ఉంటుంది.” వా.

ముక్కు తెగబారెడు చేయు

కోపించు.

“పాతకి నైతి ముక్కు తెగ బారెడు
చేసితి నిక్క మచ్చుతా!

పాండవాశ్వ. 42.

ముక్కుతో నేడ్చు

నసుగు.

“అంత యిష్టం లేకపోతే మానెయ్యి.
ముక్కుతో ఏడుస్తూ ఎందుకు
చేస్తావు?” వా.

ముక్కు దఱుగు

శిక్షించు.

పూర్వకాలంలో ముక్కు,
చెవులూ కోయడం ఒక శిక్ష.

“కయ్యాలక్రచ్చ లై కడఁగి యీ
వచ్చు, దయ్యాల ముక్కులు దఱిగి
ఖండింతు.”

గౌర. హరి. ప్ర. 1981-82.

ముక్కుదాకా తిను

అతిగా తిను.

“నే నిష్పడే ముక్కుదాకా తిని
వచ్చాను. మంచిసీళ్లకు కూడా స్థలం
లేదు.” వా.

ముక్కుదూలము

ముక్కులోని ప్రధాన మైన
యెముక.

“వాడు కాలు జాతి కింద పడ్డాడు.
ముక్కునూళి పగిలింది.” వా.

ముక్కునకుం జక్కటిమీదిదె

యాకాశ మను

తనదే సరి యను.

“వాఁడు కూపస్థుండుకంబుం బోలెం
దన ముక్కునకుం జక్కటిమీదిదె
యాకాశంబు తనగొందియ లోకం బని
యెంచి...”

నీతిచం. పు. 55. పం. 13.

ముక్కున గవ్వ గుట్టి యీడ్చు
అవమానించి లాగుకొని
వచ్చు.

గవ్వలు గట్టడం అవమాన
సూచకం.

“ముక్కున గవ్వ గుట్టి నిను ముందుగ
నీడిచి తె మ్మటంచు మా, రక్కసి
తోడు పంపె వినరా దివిజర భ...”

దశావ. వామి. పు. 166.

ముక్కున గోప ముండు

అతికోపిష్టి అనుట.

“ఉడుగక ముక్కున నుండు
గోపంబు.”

కా. హరి. ప్రభ. పంక్తి. 566.

“ముక్కుననే యుండు గదా మునీశ్వ
రలకుం గోపంబు.” విప్ర. 4.71.

రూ. ముక్కున నుండు కోపము.

ముక్కున నీ రెత్తు

ఒక రకమైన శిక్ష.

శిక్షార్థము ముక్కులో నీళ్లు
పోస్తారు.

“ఓరీ! కోమటి ముక్కున, నీ రెత్తుడు
మేము కినియ సేరక యున్నా.”

శ్రీయూర. 3.201.

ముక్కున నుండు కోపము

శీఘ్రముగా కోపము వచ్చు
ననుట.

“జడలు గట్టుట వృధా శాంతి యాత
నికి, నుడుగక ముక్కున నుండు
గోపంబు.” ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 6.94.

ముక్కున నూర్చు గల్గ

1. ముక్కున ఊపిరి ఉండగా.
అరకొరగా ప్రాణం ఉన్నప్ప
టికీ అనుట.

“మీ ముక్కున నూర్చు గల్గ మన
మోహర మీ దురవస్థ బొందునే.”

భార. భీష్మ. 2.119.

2. ముక్కులో ఊపిరి ఉండే
దాకా.

“ఎక్కడి దుఃఖశాంతి గడ యీదుట
యెమ్మెయి గల్గ నేర్చు మీ, ముక్కున
నూర్చు గల్గ నొకమూర్ఖునిచే బడితి
సభాస్థితి.” భార. విరా. 2.226.

ముక్కున ప్రాణ ముండు

అవసానదశలో నుండు.

“ముక్కున నున్నది ముందట
బ్రాణము, ఎక్కడ నమ్మే దింక
బదుకు.”

తాళ్ల. సం. 10.181.

ముక్కునబంటి

మించినవాడు.

చాలినవా డనుట.

“.....నరేశ్వర! లంకలోపలక,
లేడితల దెప్పడుక సమర లీలల
ముక్కునబంటి వజ్రకికా.”

భాస్క. యుద్ధ.

ముక్కునబంటిగ

ముక్కుదాకా.

అంటే పూర్తిగా అందులో

మునిగి పోవునట్లుగా - తలకు

మించి అని భావార్థం.

“మరహరపద్మజానులకు ముక్కున
బంటిగఁ బోయి లోకభీ, కరు.”

కుమా. 12.197.

ముక్కున వయ్యంగ దిను

శాగా తిను.

‘ముక్కులో వచ్చునట్లుగా’

అని కూడా వాడుకలో విన

వస్తుంది.

“వెక్కసాన రేపల్లె వెన్నెల్లా
మాపుదాకా, ముక్కున వయ్యంగ దిన్న
ముద్దులాడు.” తాళ్ల. సం. 4.142.

ముక్కునా నోటా

ఎక్కువగా.

“వాడు ముక్కునా నోటా తింటాడు.”
వా.

ముక్కుపచ్చ లారని

వయసు రాని.

“ముక్కుపచ్చలార కెక్కి చికోరంపు,
నిసువు మెసవు కరము నిశిత మనుచు.”

చంద్రాం. 5.86.

ముక్కుపచ్చలు మానక

మునుపె

చిన్నతనమునందే.

“ముక్కుపచ్చలు మానక మునుపె
బిరుదు, పెచ్చుకు నెదిర్చి కాట్లాడ వచ్చి
నటుల.”

(తె. జా.)

చూ. ముక్కుపచ్చ లారని.

ముక్కుపచ్చలు మానని

పసితనము వీడిని.

“ముక్కుపచ్చలు మానక మునుపె.”

రాధి. 3.8.

చూ. ముక్కుపచ్చ లారని.

ముక్కు పట్టని ముత్యము

పెదవికి మించిన పల్లులాంటి

పలుకుబడి.

చింతా.

(తె. జా.)

ముక్కు పట్టుకొని కూర్చుండు

ప్రాణాయామము చేయుచు

కూర్చును, జపము చేయు.

ప్రాణాయామము చేయు

టలో ముక్కును వ్రేళ్లతో

మూసికొనుటద్వారా వచ్చి

నది.

“.....పాటుండు ప్రాతః, కాలమునఁ
దత్తటాకము, కూలంబున ముక్కు
పట్టుకొని కూర్చుండుం.”

శుక, 2.464.

“హుతభుక్తున్నిధి ముక్కు పట్టుకొని
కూర్చున్నట్టి యీ యింద్రజి, ద్వితిజం
బోరికిఁ జీరి చంపి మరలెక, దేవేంద్రుఁ
డుహ్మంగఁగ.”

రామాభ్యు.

చూ. ముక్కు మూసికొని కూర్చుండు.

ముక్కు పట్టుకొను

1. జపము చేయు.

“పాదున్నుంచీ మధ్యాహ్నం దాకా
మీరు ముక్కు పట్టుకొని కూర్చుంటే
ఇంట్లో ప నెవరు చూస్తారండీ.”

జా.

2. నిర్బంధించు.

“వాడు ఇస్తావా ఛస్తావా అని ముక్కు
పట్టుకొని కూర్చున్నాడు. ఇంత హఠా
త్తుగా ఎక్కడినుండి తెచ్చి యివ్వను?”
వా.

ముక్కుపుడక

ముక్కులో పెట్టుకొను ఆభర
ణము.

చూ. ముక్కుపుల్ల.

ముక్కుపుల్ల

చూ. ముక్కుపుడక.

ముక్కుపై కత్తి

గుండెగాలమువంటి పదము.

భయంకరుడు, పని పట్టించ
గలవాడు - అనుట.

ఇటువంటి పదావళి మనకు
చాలా ఉన్నది.

“శాడఘాయుల ముక్కుపైఁ గత్తి.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట 511.

చూ. వీపుగోల మొద.

ముక్కుపై వ్రేలిడు

ఆశ్చర్యపడు.

“వ్రేలిడి ముక్కుపై వెఱుగింది.”

పల. పు. 112.

ముక్కుపై వ్రేలు చెక్కు

“అక్కడి విశేషములు వీనుల కెక్కినం
తన యెంతటివారును ముక్కులపై
వ్రేలు చెక్కుక మానరు.”

ధర్మజ. 51.11.

చూ. ముక్కుపై వ్రేలు వేసికొను.

ముక్కుపోడి

నశ్యం.

దక్షిణాదిలో నశ్యమును

‘ముక్కు పోడి’ అని వాడు
తారు.

ముక్కుపోగు

ముక్కుకమ్మి, నత్తు.

(శ. ర.)

ముక్కు బద్ద లగు

దుర్వాసనవల్ల.

“ఆ గంనులో పెళ్లొ లంటే ముక్కు
బద్ద లవుతుంది.” వా.

ముక్కు బెదురు

ఏదో దెబ్బ తగిలినప్పుడు

ముక్కులో రక్తము వచ్చు.

“వాడికి ముక్కు బెదిరింది. కాస్త
పిడక నలిపి వాసన చూపించు.
ఆరక్తం ఆగి పోతుంది.” వా.

ముక్కుమీద కొట్టి చేయించు
కొను

బలవంతంగా ఆపని నిర్వ
ర్తించుకొను.

“వా డెక్కడికి వెళ్లినా ముక్కుమీద
కొట్టి పని చేయించుకొని వస్తాడు.”

వా.

ముక్కుమీద కోపం

కోపిష్టి అనుట.

“వాడి కెప్పుడూ ముక్కుమీద
కోపం.” వా.

ముక్కుమీద గుద్ది....

చూ. ముక్కుమీద కొట్టి...

ముక్కుమీద వేలు వేసుకొను

ఆశ్చర్యపడు.

ముక్కుముల్లు

బాధ కలిగించువాడు.

“ఎక్కుడు మదమున నెల్ల లోకులకు,
ముక్కుము లై యున్నయూర్పు రావ
ణుని.”

రం. రా. ఉ. 148. పా. 19. పం.

ముక్కు మూసికొని

దుర్వాసనను భరించ లేక
అనుట.

“ఆ సందులో ముక్కు మూసికొని
తప్ప వెళ్ల లేము.” వా.

ముక్కు మొగం చదర మగు
బాగా దెబ్బ తగులు ననుట.

“అంత పై కెక్కువు. కింద పడ్డా
వంటే ముక్కు మొహం చదర మవు
తుంది.” వా.

ముక్కు మొగం బా గున్నది
అంద మైన దనుట.

“ఆ పిల్ల ముక్కు మొహం బాగు
న్నది.” వా.

ముక్కు మొగంబు చూడక
పరిచయము లేక.

భీమ. 8.8.

విజయ. 8.30.

ముక్కు మొగము ఏడ

వాడికి మొగ మెక్కుడిది?
అనుట.

“మండగోష్ఠికి ముక్కు మొగ మేడ
దనకు.” వారి. 2 భా. 1056.

రూ. ముక్కు మొగ మేడ.

ముక్కు మొగము చూచు

ఆదరించు.

“ముక్కు మొగంబు చూడ కొక
మోసపుమాటకు విశ్వ నాయకుం,

డెక్కుడి కైన బా మృసుచు నెఱు
చూపుల...” భీమ. 8.8.

ముక్కు మొగ మేడ

ముఖ మెక్కుడి దనుట.

అంత యోగ్యత యెక్కుడిది?
అనుట.

“మండగోష్ఠికి ముక్కు మొగ మేడ
తనకు.”

గౌ. వారి. ద్వితీ. పం కి 1056.

రూ. ముక్కు మొగము ఏడ?

ముక్కులు పగిలిపోతున్నవి

దుర్వాసనవల్ల అనుట.

“పక్కింటో ఏమి చేస్తున్నారో ఏమో
కానీ ముక్కులు పగిలి పోతున్నవి.”

వా.

ముక్కులు మూసుకొని
కూర్చుండు

చూ. ముక్కు మూసుకొని కూర్చుండు.

ముక్కులు మూసుకొని పోవు

జలుబు మొదలగు వాని
వలన...

“ఆరాత్రి పల్లెకు పోయి వచ్చాను. కితం
తగిలి ముక్కులు మూసుకొని
పోయాయి.” వా.

ముక్కులోనికి చాలదు

అత్యల్ప మనుట.

“ఇదంతా వాడి కేపాటి? ముక్కులోకి
చాలదు.” వా.

నోటిలోని కసలే చాల
దనుట.

ముక్కులో పెట్టుకున్నా వాసన
లేదు

బొత్తిగా వాసన లేని ధనుట.

“కస్తూరి అని వాళ్ల ముక్కుతున్నారని గానీ అది ముక్కులో పెట్టుకున్నా వాసన లేదు.” వా.

ముక్కులో పొగలు వచ్చు

కార మైనవస్తువులు తిన్నప్పుడు అఘాటు న సాళాని కంటు అనుట.

సహజంగా ఎక్కవ కారం తిన్నప్పుడు ముక్కులో నీళ్లు రావడం మనం చూస్తూనే ఉన్నాం కదా!

“ఒత్తడనము, పొగలు వెడలింప నాసికాపుటములందు.”

నైష. 6.121.

ముక్కులో వెంట్రుక పీకినట్టు

మనసు చివుక్కు మనునట్లు.

ముక్కులో వెండ్రుక పీకితే మహాబాధగా ఉంటుందికదా!

“వాడేం మాట్లాడినా ముక్కులో వెండ్రుక పీకినట్టు మాట్లాడుతాడు.”

వా.

ముక్కు విఱుచు

ఈసడించు.

“.....బాంధవులు ముక్కు విఱువం బుత్రులు వేగరం గళత్రంబులు వేసరింప.....”

కవిక. 5.110.

(తె. జా.)

ముక్కున

మూడుకుంచములు.

“మత్తాలపొడి మాకు ముక్కున పలయు.” భా. పు. 2.433 పం.

ముక్కు పొట్ట పోయినదా?

నీకు వచ్చినమహానష్ట మేమి? అనుట.

“బావ ఒకమాట అంటే మాత్రం ఏమి లేవే? నీ కేం ముక్కు పొట్ట పోయిందా?” వా.

ముక్కు చెవులూ కోసి

అవమానపటచి అనేఅర్థంలో తిట్టుగా ఉపయోగిస్తారు.

శూర్పణఖకథద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.

“అదియిలాగే ప్రవర్తిస్తూంటే ముక్కు చెవులూ కోసి పంపించ వలసి వస్తుంది.” వా.

ముక్కు మొగం ఎరుగను

ముఖపరిచయం లే దనుట.

ఇందులో కొంత నిరసన ఉన్నది.

“వాడెవడో? వాడి ముక్కు మొహం నే నెరుగను. వాడి దాక్షిణ్యం నా కేమిటి?” వా.

ముక్కు మొహం తెలియదు

అమాయకుడు, అజ్ఞాని.

“వాడికి ముక్కు మొహం తెలియదు. వాడితో ఏం మాట్లాడి ఏం లాభం?” వా.

ముక్కురి వగచు

ఏడ్చు.

ఏడ్చినప్పుడు ముక్కు ఊరుట సహజము.

“...వలవని వెఱపు గట్టికొని ముక్కురి వగచుచున్నావు.”

భాగ. ఉద్యో. 2.222. (తె. జా.)

ముక్కోటి యేకాదశి

ఒకపర్వం.

మార్గశీర శుద్ధ ఏకాదశి.

ముక్కోపము

మాటకు ముందు వచ్చు
కోపము.

(శ. ర.)

ముక్కోపి

మాటకు ముందు కోపపడు
స్వభావము కలవాడు.

“మానాన్న ముక్కోపి అని నీకు
తెలిసే ఉంది గదా. ఆయనతో ఆ
మాట యెందు కన్నావు రా?” వా.

ముక్తాయింపు

ముగింపు.

(శ. ర.)

....ముఖం

నిరసనగా అనుమాట.

“వాడి ముఖం. వాడి కేం తెలుసు?”
ఇలాగే నీ ముఖం. దాని
ముఖం.

....ముఖం ఎట్లా చూస్తాను ?

ఏదైనా తనకు గొప్ప అవ
మానం జరిగినప్పుడు తన
సన్నిహితులకు ముఖము
చూప లేక పోవుట సహ
జము. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఇన్ని జరిగినతర్వాత నీ ముఖం నేను
ఎట్లా చూడ గలను?” వా.

ముఖం చాటు చేసుకొను

మొగము తప్పించు.

“నేను కనబడితే అడుగుతా నని వాడు
ముఖం చాటు చేసుకొని తిరుగు
తున్నాడు.” వా.

(నా) ముఖం చూచి....

నా దాక్షిణ్యం వలన అనుట.

“నా ముఖం చూచి అయినా వాడికి
నీ పీ మేలు చేశా వంటే...” వా.

“నీ ముఖం చూచి కానీ వాడే వచ్చి
ఉంటే నాలుగు తిట్టి పంపించి ఉండే
వాణ్ణి.” వా.

ముఖం చెల్లు

సంకోచము లేక పోవు.

ఇది సామాన్యంగా వ్యతి
రేకార్థంలోనూ, వ్యతిరేకా
ర్థానికి దగ్గరగానూ ప్రయుక్త
మవుతూ ఉంటుంది.

“అర్రోజు వా డామాట అన్నప్పటి
నుంచీ అక్కడికి పోవా లంటే నాకు
ముఖం చెల్లడం లేదు.” వా.
“ఆ రోజు జిన్నిమాట అన్నాము. తిరిగీ
అక్కడికి పోవడానికి ముఖం చెల్లు
తుందా?” వా.

ముఖంమీద కొట్టు

ఛీకొట్టు.

“నీ వక్కడ పోయి యీ మాట అన్నా
వంటే ముఖంమీద కొట్టి పంపిస్తాడు.” వా.

ముఖం ముడుచుకొని

అసంతృప్తిగా.

“తన కేమీ యివ్వ లే దని అబ్బిడి
పెండ్లింటిలోనే ముఖం ముడుచుకొని
కూర్చుండి.” వా.

ముఖం మొత్తు

విసు గెత్తు.

“తీపు తిని తిని మొహం మొత్తి పోయింది.” వా.

ముఖం లేదు

సంకోచించు ననుట.

“వాడు వెనక యేమేమో అన్నట్లు. ఆ సంగతి నాకు తెలిసింది దని వాడికి తెలుసు. అందుకే నామందు పడ్డానికి వాడికి ముఖం లేదు.” వా.

ముఖం వాచునట్లు

బాగా.

తిట్టుటలోనే ఉపయోగిస్తారు.

“వాణ్ణి ముఖం వాచేటట్లు చీవాట్లు పెట్టి పంపించాను.” వా.

చూ. నెత్తి వాచునట్లు.

ముఖం వెల వెల పోవు

మొగము తెల్లబడు.

“అమాట విన్నేసరికి వాడి మొఖం వెల వెల పోయింది.” వా.

ముఖకవళికలు

ముఖంలోని భావరేఖలు.

“వాడు చేసినవి ఒక్కొక్కటి చెప్పే కొద్దీ వాడి ముఖకవళికలు మారుతూ వచ్చాయి.” వా.

“వాడి ముఖకవళికలు గమనిస్తే వాడింతపని చేసి ఉంటాడని తోచేదు.” వా.

ముఖతః

స్వయంగా చెప్పగా.

“వాడి ముఖతః వింటే గానీ యీ మాట నేను నమ్మను.” వా.

ముఖదాక్షిణ్యం

మొగమాటం.

“వాడికి ముఖదాక్షిణ్యం ఎక్కువ. ఎదురుగా ఏదీ కాదనలేడు.” వా.

ముఖప్రక్షేపము చేయు

మొగము కడుగుకొను.

ముఖప్రీతిగా

కేవలం ఎదుటివారిని సంతోష

పెట్టుటకు - ఇచ్చకముగా.

“ముఖప్రీతిగా మాట్లాడడం నాకు చేత కాదు. ఉన్న దున్నట్టుగా అనడమే నా అలవాటు.” వా.

ముఖప్రీతికి, ముఖప్రీతికోసం

అనేకపాలలో కూడ యిది

కనిపిస్తుంది.

ముఖప్రీతిమాటలు

హృదయపూర్వకంగా కాక

ఎదుటివారిని సంతోషపెట్టు

టకై అనుమాటలు.

“ఈ ముఖప్రీతి మాటల కేం లే. అసలు జరిగినసంగతేమిటో చెప్ప.” వా.

ముఖ మంత చేసుకొను

సంతోషించు.

“దాని చే ముంది? పాపం! అమాయకురాలు. ఒక రవికగుడ్డ యిస్తే ముఖ మంత చేసుకుంటుంది.” వా.

ముఖ మింత చేసుకొను

చిన్న బుచ్చుకొను.

“వాడి లేచిపోయిన షెల్లెలి విషయం ప్రస్తావించేసరికి వాడు ముఖ మింత చేసుకుని కూర్చున్నాడు.” వా.

చూ. మొగ మింత చేసుకొను.

ముఖ ముబ్బింది

కొన్ని వ్యాధులలో కనబడు
దుర్లక్షణం.

“నిన్నటినుంచి వాడి మొహం
ఉబ్బింది. నాకు అనుమానం వేస్తూ
ఉంది.” వా.

ముఖము వేల వేయు

దిగాలు పడు.

“ఇంటినుంచి డబ్బు రాక పోయేసరికి
ఆ విద్యార్థి మొహం వేల వేసుకొని
కూర్చున్నాడు.” వా.

ముఖలక్షణం

అదృష్టం.

“వాడి ముఖలక్షణం మంచిది. ఎక్క
డికి వెళ్లి నా కా దనిపించుకోకుండా
పని నెఱవేర్చుకుంటాడు.” వా.

ముఖవర్చస్సు

ముఖంలోని తేజస్సు.

“వాడిది మంచి ముఖవర్చస్సు.” వా.

ముఖవికాసం

ముఖనర్చస్సు.

“వాడు మంచి ముఖవికాసం కల
వాడు.” వా.

ముఖవీణ

ఒక రకమైన వాద్యము.

“మీరంటే సురతానులు కామాక్షులు
ముఖవీణలు పిల్లలగ్రోవులు దండెలు
ఘక్కిలు చంద్రవలయంబులు.”

ప్రబంధ. 605.

ముఖశుద్ధి

ముఖమును కడుగుట.

ముఖస్థము

కంఠపాఠము.

“ఎల్ల పురాణవాసనలు వావిరి నీ ముఖ
స్థములు.” రుక్మాం. 1.55.

“వాడికి ఆ పుస్తక మంతా ముఖస్థంగా
వచ్చు.” వా.

ముఖాగ్ని

దావాగ్ని, కార్చిచ్చు.

ముఖాన ఉమ్మి వేయు

అవమానించు, నీ చముగా
చూచు.

క్రొత్త. 28.

ముఖాముఖి

ప్రత్యక్షముగా, ఎదురుగా.

“విన ముఖాముఖి చెల్లు.” కవిక. 4.146.

“ముఖాముఖి కలుసుకుంటే కానీ యిది
తేలదు.” వా.

ముఖాముఖి నిల్చు

ఎదురు బదురుగా నిల్చు.

“ననుక జేయకొని పిల్చి నా ముఖాముఖి
నిల్చి, జననాథ! పోరాడి చంప లే
వైతి.” సుగ్రీ. పు. 30.

ముఖాసా

తీరువ లేనిభూమి, నూన్యము.

హిందీలో మొఖాసా.

“పుడమియు మన్నెకజ్జీరకు, నడుచు
ముఖాసాలు గాక సగరి ధరిత్రికా.”

ఉ. హరిశ్చ. 1.66.

ముగబడు

పూనుకొను.

“అ ఊళ్లో దేవాలయం కట్టించా లంటే
ఒక్కరూ మొగబడి రావడం లేదు.”

వా.

ముఖమున పడు, మొగమున
పడు — ముందు నిలుచు.

ముగ్గు పెట్టిన పిండి
అస్థిరము.

వేంకటేశ. 71.

ముచ్చటకావుగా

నెచ్చెలిగా, అతి ప్రియ
ముగా.

“ముచ్చటకావుగా దమ వినోదపు
నెచ్చెలిగా ననుకొ గడుక, మచ్చిక
జాతురు.” ప్రభా. 4.19.

ముచ్చట దీర్పు

1. కోరిక తీర్పు.

“ముదమున జతురుడు నిచ్చ దాని
ముచ్చటం దీర్చుకొ.”

హంస. 3.167.

2. ప్రియము నెఱవేర్పు.

“వసుమతీతనయ, ముచ్చట దీర్పు
రాముని పంపు పూని, యేతంచెనా!”

వర. రా. సం. పు. 145. పంక్తి 16.

ముచ్చట పడు

వేడుక పొందు, ప్రియపడు.

“ఇచ్చట నేనున్న నెల్ల పౌరులును,
ముచ్చటపడి దినంబును వత్తు రనియు.”

రం. రా. ఆర. 145. పా. 3. పం.

ముచ్చటలు మునుగు

ఇవ్వపడు, ముచ్చట పడు.

“హవ్యముల్ భుజియింప నలవి గా
కొరు లగ్ని, సప్తజిహ్వలకు ముచ్చటలు
మునుంగు.” విప్ర. 1.63.

ముచ్చటలు నెప్పు

కబుర్లు చెప్పు.

“విష్ణుండు గావ వచ్చు ననుచు దా
ముచ్చటలు నెప్పు సతులకు.”

భాగ. స్క. 1.232.

ముచ్చటాడు

ముచ్చట గూర్చు.

“మోవిపై విడెపుకంపు ముచ్చటా
డంగ.” తాళ్ల. సం. 3.400.

ముచ్చ ముడిగి పడు

పూర్తిగా పాడగు, అడగిపడు.

“పులకలు మైదీంగ బాలయు నొక్కొక్క
మాటు, ముచ్చిరి యప్పడ ముచ్చ
ముడుంగు.”

కమా. 5.70.

ముచ్చ ముడుగు

1. నశించు.

“మోహపక్షమువారి మొగముల
పగిది నం, భోరుహవ్రాతంబు ముచ్చ
ముడింగె.” ప్రబోధ. 4.49.

2. ముడుచుకొని పోవు.

“ముచ్చ ముడింగి వ్రాలె వెడ మూర్చ
తనుకొ బాదువకొ రఘంబుపైకొ.”

జైమి. 3.112.

ముచ్చికకొడి

ఏదైనా పని ముగింపుకు
వచ్చేకాలము.

“వాల్లింట్లో పెండ్లి ముచ్చికకొడికి
వచ్చినట్లే వచ్చి యే కారణంచేతనో
ఆగి పోయింది.” వా.

ముచ్చిచ్చునను వేగు

అందోళన చెందు.

నిప్పులపై నున్నట్లు అనుట.

“మును ప్రతిశ్రుతము చేసి న జైడి రాకున్న, ముచ్చిచ్చునను వేగు వచ్చు దనుక.” పాండు. 4.149.

ముచ్చిబంగారు

కాకి బంగారు.

“ముచ్చి బంగారమున కాదిమూరి యైన.” పాణి. 4.16.

యా. ముచ్చెబంగారు.

ముచ్చి మూడుమాటలలో

మూడు ముక్కలలో చెప్పు అన్నట్లు ఉపయోగించేవలుకు బడి.

సంగ్రహముగా ననుట.

“నీ చాటుభారత మంతయు వినుటకు నాకుఁ దెలిపి లేదు గాని ముచ్చి మూడుమాటలతోఁ జెప్పఁ గలిగితివా, చెప్పుము.” చింతా. 7.68.

ముచ్చుట్లు సుట్టు

మూడుసార్లు ప్రదక్షిణము చేయు.

“లింగంబు ముచ్చుట్ల సుట్టి.” పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 175.

ముచ్చెతో కొడతాను !

ఒక తిట్టు.

కోపంతో ఎదుటివారిని తిట్టుటలో ఉపయోగించేవలుకు బడి.

“ఇంకొకమాట మాటాడా వంటే ముచ్చెతో కొడతాను. జాగ్రత్త.” వా.

ముచ్చెబంగారు

యా. ముచ్చిబంగారు.

ముచ్చెమటలు పట్టు

అతిగా చెమట పట్టు, భయపడు.

“ముచ్చెమటలు పట్టి చావునకు సిద్ధమయ్యెదనో లేదో.” సాక్షి. 33. పు.

యా. ముచ్చెమటలు పోయు.

ముచ్చెమటలు పోయు

యా. ముచ్చెమటలు పట్టు.

ముచ్చెలకాల చమరు

తిరిస్కరించు, నీ చముగా చూచు.

ముచ్చెలు వేసుకొన్న కాళ్లతో నలిచి వేయు.

ఇప్పటికీ తిట్లలో ‘చెప్పు కాలితో కొట్టుట, చెప్పు కాలితో రాయట’ వినవస్తుంది.

“సప్తరి కృతవియ జ్ఞర వాలు కాలింగ, సమితి ముచ్చెలకాళ్లఁ జనురి చమరి.” ఆము. 1.41.

ముచ్చెవాటు

చెప్పుదెబ్బ.

“పుక్కిటివిడె మీయఁ బోయి తిలోత్తమా, వనజలోచన ముచ్చెవాటు పడియె.” కవల. 1.39.

ముచ్చెవాడు

మాదిగవాడు.

ముట్టిముటాలుగా

ఇంచుమించుగా, కాస్త తక్కువే అనుట.

“ముప్పాపు బియ్యం వేసే ముగ్గురికీ ముట్టిముటాలుగా పరిపూరించి.” పా.

ముట్ట గొల్చు

బాగుగా సేవించు.

తుదిదాకా పూజించు,

కొలుచు.

“శివదేవు ముట్టఁ గొల్వఁగ.”

భార. ఆను. 5.898.

“ముట్టఁ గొల్చినఫలం బిట్టుండవలె.”

బస. 5.181.

ముట్ట జెప్ప

చెందునట్లు చేయు.

“ఏదో పేరు చెప్పి వాడికి పదిరూపాయలు ముట్ట జెప్పితే సరిపోతుంది.” వా.

ముట్ట నాడు

మర్మము నాటునట్లు మాటలాడు.

“ఏ ఫలంబు గట్టుకొంటి వని ముట్ట నాడినం గ్రీడి యొడవం డని వారి నూడించి.” జై. భా. 7.175.

ముట్ట ముడుగు

పూర్తిగా క్షీణించు.

“నీతి మట్టవడియె నిర్మలజ్ఞానంబు, ముట్టముడిగ బోధ మారి బోయె.”

భాగ. 6.185.

ముట్ట ముదలించు

తల వంచు.

పూర్తిగా ఆజ్ఞాబద్ధుడ నని సూచించు.

పూర్వకోశాలలో ఈ పద బంధం లేదు. ‘ముదలించు’కు ఎదుర్కొను, అడుగు అని ఇచ్చారు. అవి యిక్కడ సరిపడవు.

“ప్రార్థించుచు నడుగుల కెఱగుచును ముట్ట ముదలించుచును.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 442.

ముట్టికాళ్ళవాడు

ఒండొంటిని తాకు మోకాళ్లు

కలవాడు.

ముట్టిన కందునో

అతి సుకుమార మనుట.

“ఓహంకురస్థానమునో, పరఁగున ముట్టినఁ గందునో యన.”

కళా 7.111

ముట్టిన మాత్రాన మునిగించు

క్షణములో నాశనము చేయు ననుట.

నే డీ ‘మునిగించు’ ముంచు

గా వినిపిస్తుంది.

“ముదమునఁ ద్రిదశా రి మురియు చున్నాఁడు, ముట్టినమాత్రాన మునిగించు నతని.” మైరా. పు. 21.

ముట్టిపాటు

పిడికిలిదెబ్బ.

“ఒకయా తొక ముట్టి పాటు నొండ కతండు.” కవ. 2.104.

ముట్టుకోలు

ముట్టడి.

ముట్టుకోలు గొను

ముట్టడించు.

ముట్టనీళ్లు

ఋతుస్నానము.

బహిష్ట యైన నాలుగవరోజు చేసెడిస్నానము.

ముట్టు పడు

కలత పుట్టు.

ముట్టు పాటగు

సంకటము కలుగు.

“మిగులంగ ముట్టుపాటగుటఁ జేసి
కలంక, నేరికి నెఱింగింప నెఱుంగ
కట్లు.” కళా. 8.163.

ముట్టెమోపు

ఏదైనా పని ముగింపుకు

వచ్చేకాలము.

“వాడు ఇన్నిరోజులుగా ఊరు పని
యిప్పుడు ముట్టెమోపున నాచేత కా
దంటున్నాడు.” వా.

ముడికాళ్ల వాడు

చూ. ముట్టికాళ్లవాడు.

ముడి కొను

వెండ్రుకలు ముడి వేయు.

“అలకలు ముడికొని.” పాండు. 3.31.

ముడిగిబ్బ

ముసలి యెద్దు.

ఆబోతు అని

శ. ర.

ముడి దిన్ననక్క

మలినము తిన్ననక్క.

చివరవఱకు విసువక బాధించు

వాడని భావారము.

“గడుసు తుంటరి జోగి గ్రక్కిన
ముడుసు, ముడి దిన్ననక్క ముమ్మాటు
పిసాళి.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. 649-50.

ముడి పడు

పరిష్కార మగు.

తమిళంలో ‘ముడిపు’ అనగా

ముగియు.

“ఇది తెగదు, ముడి పడదు. నీన్ని కట్టు
కొని ఏం చేస్తాం?” వా.

ముడిబట్ట

అంచులు లేనివస్త్రము.

శ. ర. బ్రాహ్మ.

ముడియవిడుపులు

దొంగలు.

‘మూట’ ధనం అన్న అర్థంలో

ఉన్నది. మూట కిక్కడ

‘ముడియ’ వాడినారు. ముడిని

విడిపించువారు. ఇక్కడ

స్త్రీల విషయంలో ఉపయో

గించిననింద.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

ముడియ వేయు

ముద్ర వేయు.

ధారాళముగా చెప్ప వచ్చు

ననుట.

“హానముద్రయే కాని మాటాడువేడుక,
కడు నని ముఖకాంతి ముడియ వేయ.”

కవిక. ఆ. 3.

ముడియ వైచు

వస్త్రమును ముడి వేసి ప్రమా

ణము చేయు.

“ఎల్లసమయములకు నీకుండు వేల్పుని,
ముడియ వైచ వచ్చునడుపునోరె”

కు. సం. 8.64.

ముడి వడు

1. ముప్పిరి గొను.

“నడవ నొయ్యారంబు ముడి వడంగ.”

కా. మా. 4.121.

2. సుకులు కిరుగు.

“కోపాన్నిధూమకమితి, ముడివడి
వదనరంధ్రముల వెడలె.”

కమా. 2.42.

ముడి వేయు

సంబంధము కలుపు.

“దానికి దీనికి ముడి వేసే ఏం లాభం?
దీని సంగ తేమిటో వేటుగా చెప్ప.”

వా.

ముడుగు పడు

చచ్చు.

“మోహముఖదుష్టవర్గంబు ముడుగు
పడియె” ప్రబోధ. 5.59.

ముడుగుళ్లు పోవు

అవస్థ పడు.

“సఖులు ముడిగుళ్ల బోయెడు సజ్జిక
జాచి.” విప్ర. 4.16.

ముడుపు కట్టు

ఏ దేవునికో మొక్కుకొని
డబ్బును ఒక పసుపుగుడ్డలో
కట్టి దేవుని దగ్గర ఉంచు
తారు. రోగి అలాంటివాళ్ల
విషయంలో అయితే వాడి
చేతికే కట్టుతారు. ఆ డబ్బునే
మరింత చేరుస్తూ వచ్చి
మొక్కుబడి తీర్చేటప్పుడు
ఆ దేవునికి చెల్లిస్తారు. ఇది
కేవలం మొక్కుబడి అన్న
అర్థంలో కూడా తరువాత
అలవాటయింది.

“మా వాడికి నయ మయితే తిరుపతికి
వచ్చి సేవించుకొంటా మని వెంకటేశ
శ్వరస్వామికి ఈ రోజే ముడుపు
కట్టాము.” వా.

ముడ్డికిందికి నీళ్లు తెచ్చు

ఆశ్రయ మిచ్చి నవానికే

ఊనము తెచ్చు.

“వాడు నన్నాశ్రయించుకొనే బతు
కుతూ నా ముడికిందికే నీళ్లు తేవా
లని ప్రయత్నిస్తున్నాడు.” వా.

ముడ్డితో తుడిచి వేయు

లెక్క పెట్టక పోవు.

“వాడెన్నన్నా ఏన్ని చేసినా ముడ్డికి
తుడుచుకొని పోతాడు.” వా.

ముడ్డిపూస

వెన్నెముకక్రింది చివరి పూస.

(శ. ర.)

ముడ్డిమీద తంతే మూతిపండ్లు

రాలు

కార్య కారణ సంబంధం లే

కుండా మాట్లాడినప్పుడు

ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“దానికి దీనికి ఏమి సంబంధం రా?
నువ్వు చెప్పే దంతా ముడ్డిమీద తంతే
మూతిపండ్లు రాలేటట్లు ఉంది.”

వా.

ముడ్డి మూతి నులుచు

బుగ్గలు నులుము, చెవులు

పిండు లాంటిది.

“ధవసంగత నటించు దల దువ్వి
ముడిచిన, మురువులా యని ముడ్డి మూతి
నులుచు.”

కూక. 2.115.

ముడ్డి యరుగునట్లు కూర్చుండు
పసి పాటా లేకుండా ఒకే

చోట కూర్చుండు.

“వాడికి ఎట్లా పాదు పోతుందో
యేమో? ముడ్డి అరిగేట్లు ఆ అరుగు
మీద కూర్చుంటాడు. ఇటు పుల్ల అటు
శేనే ఒట్టు.”

వా.

ముణుగుపడు

తగ్గు.

ముణుగు పఱచు

తగ్గించు.

ముత్తవ

ప్రపితామహి.

నాయనమ్మకు తల్లి.

వాడు క లో ఆ మ్మ మ్మ
తల్లికి కూడ ఈ పలుకుబడి
ఉన్నది.

ముతాటిపండు తిను

చిర కాలము జీవించు.

ఒక తాటి చెట్టున పండిన
విత్తనమును నాటగా మరొక
తాటి చెట్టు పుట్టి. అది
పండగా దాని విత్తుతో
పుట్టిన చెట్టుపంటిని తినుట.
అనగా మూడుతరాల తాటి
చెట్లను చూచిన దనుట.

“భర్తతో గూడ ముతాటిపండు
జనియె.” పాండు. 4.267.

ముతాత

తాతకు తండ్రి.

ముత్తికగా

మూడుముఖాలుగా.

“ముట్టడి చేసిరి ముత్తిక గాఁగ.”

వర. రా. యు. పు. 147. పంక్తి. 10.

ముత్తిక వేయు

ముగించు.

“దానవావళి నెందుఁ దల చూప నీక,
ముత్తిక వేయక మునుపు.”

వర. రా. యు.

ముత్తునియ లగు

మూడుముక్క లగు.

కూ. 11.193.

ముత్యపుసరులు పోహణించిన

విధము

హెచ్చుతక్కువలు లేకుండ -
పొందికగా - అమర్చినట్లు
లీల, విధము - వీటి పర్యాయ
పదాలన్నీ ఈ అర్థంలో ఉప
యోగిస్తారు.

“పాసఁగ మత్తెపుసరు ల్పొహణించిన
లీలఁ, దమలోన దొరయుకబ్బములఁ
గూర్చి...” కళా. 1.188.

ముత్యాలను కూర్చునపుడు
వాటిపరిమాణాదులను పరిశీ
లించి హెచ్చుతక్కువలు
లేకుండ సమాన మైన
వాటినే కూర్చుట అలవాటు.
దానిపై వచ్చినపలుకుబడి.

ముత్యాలపందిరి

పాతకథలలో కూడా విరివిగా
వినవచ్చేపలుకుబడి.

పచ్చలపందిరి కూడా
ఇలాంటిదే.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 290.

ముత్యాల ముగ్గులు

పచ్చలకలయంపి వంటిది.

జానపదకథలద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి.

ముత్యాలమ్మ

ఒకానొక గ్రామదేవత.

(శ. ర.)

ముదల పెట్టు

ఆజాపించు.

ముదల—ఆజ్ఞ.

“కరుణ నంతమాత్రపు టూడిగంటు

నాకు, ముదల పెట్టు డటంచు గేల్కా
గిచి మిగుల, వినయ మొప్పుగ నాయంతి
వేడుకొనియె.” కళా. 1.192.

“ముదల పెట్టక వీసమును వ్యయింపగ
రాదు.” రక్తాం. 4.83.

ముదిగారము

గారాబము.

“అబిడ్డ చాలా ముదిగారంగా పెరి
గాడు. అందుచేతే ఎవరమాటా వినక
మొండిగా తయారయ్యాడు” వా.

ముదిగొరగలు

జంగములు.

శివభక్తులలో గొరిగయ్య
లని కొందఱున్నారు. ఈశ్వ
రుని కూడా ముదిగొరగ
అంటారు - నిరసించునప్పుడు.
బస. 6.165.

ముదిజంత

ముసలిగయ్యాళి.

“పరికి యప్పటి దాని భయచేష్ట
భావించి, యిమ్ముది జంతచే నిది
యొకింత.” కళా. 3.127.

ముదితోక్కు

ముసలి.

“ఏ ముదితోక్కు వచించుమాటల
పయికి.” పాండవ. రాజ. 10.

ముది మది దప్ప

వృద్ధాప్యంవల్ల అర్థ మర్థ
కలుగు.

వృద్ధాప్యంలో మనస్థిమితం
తప్పు ననుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“మది మది దప్పి తోటు మునిముఖ్య!
భవతనయకొ గృహంబునం, బదిలము
చేసి వచ్చి...” ఆము. 7.49.

ముదిలంజ వలపు

నిప్పుయోజన మనుట.

శివముకుంద. 38.

ముదివాడు

వృద్ధుడు.

ఆం. భా. 2.119.

ముదిసి ముప్పు కాలము

వృద్ధాప్యము.

“.....జనని! ముదిసి ముప్పు కాలం
ఒక సుతతోకసాగరం బెబ్బంగి
నీదఁ గలదానవు.” సై. 1.108.

ముదిసి ముప్పున

ముసలిముప్పున.

“ముదిసి ముప్పునఁ బెండ్లికై మొగము
వేల్పు, దగవు గా దని రాఁ డయ్యెఁ
దాతవేల్పు.” నైష. 4.129.

“మాట చెడి ముదిసి ముప్పున.”
రాధా. 3.49.
చూ. ముగలి ముప్పున.

ముదిసి ముప్పున బడు

ము స లి త న ఁ లో క ప్తా ల
పా లగు.

“ఆయన పూర్వం బాగా బలికినవాడే.
ఇప్పుడు ముదిసి ముప్పున బడి అవస్థ పడు
తున్నాడు.” వా.

ముద్దకవ్వము

ప్రమాని బిళ్ల తగిలిం చిన
కవ్వము.

శ. ర.

ముద్దకూడు

మాధుకరాన్నము.

“హీనవృత్తిని బిచ్చ మెత్తి గోడలు
దాటి, ముద్దకూళ్లకుఁ బోయి మొతులఁ
బడి” వేణు. 41.

ముద్దకొలిమి

తాయి యినుముగా కరగిం
చెడికొలిమి.

ముద్దగండము

విశాఖ ప్రాంతం లో ఇది
యీ రూపం లో విన
వస్తుంది.

చూ. కడిగండము.

ముద్ద గుడుచు

1. భంజించు.

“హానిలములఁ జేసి యంధకారముఁ

2. 43

జేసి, మొలక తేటులఁ జేసి ముద్ద
గుడిచి.” కవిక. 3.47.

2. ముద్దులాడు, సమాన మగు.

“ఎలనాఁగ నీకురు లింద్రనీలములతో,
మొకరితుమ్మెదలతో ముద్ద గుడుచు.”
రుక్మాం. 3.159.

ముద్దు గులుకు అను ముద్రిత
పాఠము సరి కాదు.

ముద్ద యెత్తు

తీను.

“వాడు ముద్ద యెత్తి మాడుకోజు
లయింది.” వా.

ముద్దాడు

ముద్దు పెట్టుకొను.

“ముద్దాడ వలచె యీ మోహనాంగుని
మోము, గండచక్కెరమోవి గల
ఫలంబు.” విజ. వి. 1.71.

ముద్దుగా

అందముగా.

“ఆ అబ్బాయి చాలా ముద్దుగా
ఉంటాడు” వా.

ముద్దు గునియు

ముద్దులు గుడుచు.

“అడుతా పాడుతా నీతో నట్టె ముద్దు
గునుసుతా.” తాళ్ల. సం. 9.101.

ముద్దుగుమ్మ

స్త్రీ.

రూ. ముద్దులగుమ్మ.

ముద్దు గురియు

ముద్దు లొలుకు.

“సారంగధరుడు ముద్దు గురియుం
బో.” సారం. 1.50.

ముద్దు చేయు

ముచ్చట పడు, ఆదరముతో

వాత్సల్యముతో చూచు.

“చిఱుతవాండ్ర, కొదమ పలుకులు
ముద్దు నేయుదురు గాదె.”

విప్ర. 1.12.

“మీరు మఱీ మీ పిల్లలను ముద్దు
చేస్తున్నారు.”

ముద్దు పెట్టుకొను

చుంబనము చేయు.

ముద్దు ముచ్చటలు

జం.

ఆశలు, ముచ్చటలు.

కల. 24.

“ఏ ముద్దు ముచ్చటా తీరకండానే
ఆవిడ విధవరా లయింది.”

వా.

“ఆ ముసలివాణి కట్టుకంటే ఏం ముద్దు
ముచ్చటలు తీరుతాయి?”

వా.

ముద్దుమొగం

అంద మైనముఖం.

“ఆ ఆమ్మాయి ముద్దుమొహం చూస్తేనే
ముచ్చటేస్తుంది.”

వా.

ముద్దుల గుమ్మ

అందగ తై.

“పొగడత గాంచినట్టి గుణభూషణ
ముద్దులగుమ్మ.”

నిరంకు. 2.35.

హ. ముద్దుగుమ్మ.

ముద్దు లాడు

1. ముచ్చట లాడు, ఏవో

ముచ్చటలు చెప్పుకొను.

“ఏమిటో ఆ ముచ్చట కాస్త
చెప్పండి” అని నేటి వాడుక.

“ముగ్గు లాడక పొండు మందఱ
ననుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 290.

2. ముద్దు లొలుకుబాలుడు,

“ఎవ్వరివార డీ ముద్దులాడు.”

జైమి. 8.38.

ముద్దులు గారు

ముచ్చటయిన.

“ముద్దులు గారు నెమ్మొగము మోహ
రసంబును జిందుగుబ్బలుకొ.”

హంస. 8.24.

ముద్దులు గునియు

ముచ్చట లాడు.

“ముద్దులు గునియువారు ముచ్చట
లాడేటివారు.”

తాళ్ల. సం. 8.448.

ముద్దులు గులుకు

ముచ్చటయిన.

“తమకం, బల్కులు నేర్పగ ముద్దులు,
గుల్మేడుపల్కులను మేలుకొలిపెడుఁ
గృష్ణా!”

పారి. 2.58.

ముద్దులు చిలుకు

ముద్దు లొలుకు.

“చిన్ని బాలుండు ముద్దులు చిలుకు
చుండె.”

విజయ. 2.40.

ముద్దులు నటించు

ముద్దు గూర్చు.

“తరుణాంగుళీఘాతతంత్రీస్వనంబుతో,
జిలిబిలిపాట ముద్దులు నటంప.”

మను. 2.27.

ముద్దులు మూట గట్టు

ముచ్చటగా ఉండు, ముద్దు
వచ్చు.

“ముద్దుల మాట గట్టుతనపట్టి నట్టే
యై తిక్కొని.”

భర్మజ. 36.6.

ముద్దు వెట్టు

చుంబనము చేయు.

“కళ లంటి ముద్దు వెట్టుక, వెలసినతమి
మావి నొక్కొని..” హంస. 5.174.

ముద్ర పుచ్చు

నై వేద్యం అర్పించు.

“సరసంస్తుతిపూర్వకముగ, ముద్ర
పుచ్చుదు.” బస. 7.199.

ముద్రదాయంత్రము

అచ్చయంత్రము.

ముద్రారోహణము సేయు

నిశ్చితార్థ మొనర్చుకొను.

ఆమెను చేసుకుంటూ మని

మాట యిచ్చు.

సంప్రదాయం ఏమిటో

స్పష్టంగా తెలియదు.

“పార్వతి ముద్రారోహణంబు సేసి
నగపతిచేత నమస్కృతులై వీడ్చొని.”

కమా. 7.189.

మునికోల

కొరడా.

“సత్యసేనుడు, క్కన నిగిడింపఁ జేతి
మునికోలయుఁ బగ్గములున్ మహీ
తలంబున...” భార. కర్ణ. 1.169.

మునిగి పోవు

నష్ట మగు.

“వాడు రాక పోతే యేం మునిగి
పోయింది లే.”

“వా డివ్వక పోతే మునిగి పొయ్యే
దేమీ లేదు.” వా.

మునిగొంగు

ముంగొంగు.

మునిచీకటి

పొద్దు గూకిన వెంటనే

వ్యాపించు పలుచనిచీకటి.

మునిచెఱగు

ముంగొంగు.

“చేరి రవ్వేళఁ దమమునిచెఱఁగు
లందు.” శుక. 3.117.

మునిపంట నొత్తు

దంతక్షత మొనర్చు.

“పలవపాణి యొత్తె మునిపంట
నిశ్శేషమెవి నయ్యెడన్.”

కళా. 7.169.

మునిపల్లు

ముందుభాగమునం దుండు

పల్లు.

“తద్గణాధిపుల్, బలువిడిఁ బట్టి పూష
మునిపండులు దుల్లఁగ వ్రేసి రీసునన్.”

కు. సం. 2.212.

మునిమనుమడు

మనుమని కొడుకు.

మునిమనుమరాలు

మనుమని కూతురు.

మునిమాపు

ప్రదోషకాలము, సంజ.

మునిమీసము

అప్పుడే మొలుచుచున్న

మీ సము, నూనూగు
మీసము.

మునిమునిచీకటి

ముంజీకటి.

“మునిముని చీకటి న్నడువ ముంగిట
వాకిట నైన నొంటి పాటున నడ
యాడు...” దశా. ౪.22౩.

మునిముచ్చు

దొంగ.

“మునిముచ్చులార! మీచే, నినపని
యటు గట్టిపెట్టి.” ప్రభా. 5.౪0.

మునిముచ్చు

రూ. మునిముచ్చు.

మునుకొను

1. మునుగు.

2. సన్నద్ధ మగు, పూను.

“నిద్రపు నిట్టచాపునన్, మునుకొని
చొక్క.” పాండు. 2.9.

(మును=ముందు)+కొను -
గ్రహించు-ముందుకు పడు
అనుట.

“మునుకొని దండప్రణామములు
చేసి.” నిరంకు. ౩.41.

మునుకోల

మునికోల, కొరడా,

మును మాడి

వరుస బెట్టి.

చేలు కోసుకొనేప్పుడు
ఒకొక్కరు ఒకొక్క వరుస
కోస్తూ పోతారు. దానిని
‘మునుం’ అంటారు

“మును మాడి యాజినమునుల మోడు
చును.” బస. 6.16౩.

మును మార

పూర్తిగా.

ఒకొక్కవీధి విడువ కుండా.

...చేనికోతలో మునుము
పట్టుటకూ దీనికి ఉన్నసం
బంధం స్పష్టమే.

“పిండుగా మనుమారఁ బిలువంగఁ
బనిచి.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 508.
చూ. మునుము.

మును మిడి

వరుస బెట్టి.

ఒకొక్కవరుసను మొదట
పెట్టి.

“మూడు లోకంబుల మనుమిడి
మీరు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 11౩.

“మునుమిడి పుష్కరముల పెరికి
వైచె.” కుమా. 1.94.

చూ. మునుము పట్టు.

పైరును కోయునప్పుడు ఒకొక్కరు
వరుసగా నిలుచుం
టారు. ఒకొక్కటి ముం
దున్నభాగం ఒక మునుము.
అలా అందఱూ వరుసగా
కోసుకుంటూ పోతారు.
తద్వారా వచ్చినపలుకుబడి.
‘మునుం పట్టండి’ అని
వాడుక. పైరు కోతలో
ఒకొక్కరు ఒకొక్కవరుస నిలిచి

కోయునట్లు - మునుంపట్టు
కొని.

“అసురముగ నాశ్వికుల న రాసులు
మునుమిడి...ప్రేసిరి.”

కుమా. 11.146.

చూ. మునుమార.

మునుము

ఆస్తి, ధనధాన్యాదులు.

“తనయింటఁ గలుగు, ధనధాన్యములు
జీవితము మొదలైన, మును మంతయును
దెచ్చి ముందటఁ బెట్టు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 491.

“వాడు మునుం పట్టి కోస్తున్నాడు.”

వా.

మును ముందుకు

బాగా ముందుకు, భవిష్య

త్కాలానికి.

“మునుముందుకు ఏమైనా పనికి వస్తుం
దేమో చూస్తాము.”

వా.

మును ముట్టనె చెప్పు

మును ముందుగనే చెప్పు.

“మునినాథ! నీవు మును ముట్టనె
చెప్పినఁ జాలు మఱి కడంగడు
నాపై.”

ఉ. హరి. 5.185.

మును వెనుక తెలియక

బాగోగులు తెలియక.

ఒక పని చేయడంవల్ల కలిగే
లాభనష్టాలను, బాగోగులను
తెలియక అని భావం.

“మును వెనుక తెలియ క తఱి, వన
మండలిఁ దిరుగునతని వరవీరభటుల్.”

కుక. 1.270.

మున్నులు వెట్టు

మునుగు.

“శమంతపంచక, మృనఁ బితృతర్పణ
చ్చలన మున్నులు వెట్టుభవన్ముఖా
యుగంబున కిదె వందనంబు.”

మను. 6.112.

మున్నమర్పు

ముందు పెట్టు-అగుడు పెట్టు.

అందఱిముందూ ఆయన

గూర్చి దూషించు.

“ముసిడి చాడయగారి మున్నమర్పి
తివా.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 214.

మున్నాడి

ముందుగా.

(అరవము.)

“నే మున్నాడి యీ భోజనం, దన
కర్పించినజాడయుం జెలియ చెంతం
బొంచి.”

ఫారి. 1.108.

“పూని నీ వెంతయుఁ బ్రోడయుఁ
బోలె, నాకేళుతోడ మున్నాడి పల్కి
తివి.”

ద్వి. హరిశ్చ. పూ. 311. పం.

మున్నోరగు

ఒరుగుదిండు.

ఇది మామూలు దిండువలె
కాక గుండ్రముగా పొడవుగా
తయారు చేసి రత్నకంబళిపై
గోడవారగా వేసి ఉంటారు.
వాటికి అనుకొని కూర్చో
నుట, వానిని అటూ యిటూ

త్రిప్పి చేతి నానించుకొనుట
అలవాటు.

“మున్నరగు మన్ దాఁ జేసి యుల్లా
సి యై.” పాండు. 3.160.

మున్నుట్ట

పూర్తిగా.

“మున్నుట్ట నతండు విక్రమము నూ
ల్కాన నాజికి జేరకుండ.”

భాస్క. కిష్కిం. 96.

ముప్ప తిప్పలు పెట్టి మూడు
చెఱువుల నీళ్లు తాగించు

నానాకష్టముల పాలు చేయు.

ముప్పది తిప్పలు పెట్టి మూడు
చెరువులలో ముంచు

“ఇటు ముప్పది తిప్పలు పెట్టి మఱియు
మూడుచెఱువులలో మమ్ము ముంచ
కుండ.” నందక. పు. 43.

చూ. ముప్ప తిప్పలు పెట్టి మూడు
చెఱువుల నీరు త్రాగించు.

ముప్పిరి గొను

అధిక మగు.

మూడును కలిసి బలపడు,
దారము బలముగా లే
నప్పుడు మూడు పోరవలను
పేనగా, అది బాగా గట్టి
పడుతుంది. తద్వారా వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ముదముఁ గోపముఁ దెంపు ముప్పిరి
గొనఁగ.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 284.

“క్రోధవహ్నియు మనమున ముప్పిరి
గొనఁగ.” భార. ద్రోణ. 3.24.

“భయ భక్తి తాత్పర్యంబులు మనం,
బున ముప్పిరి గొన.”

హర. 2.136.

ముప్పన కందు

చూ. ముప్పన కగు.

ముప్పన కగు

కష్టకాలంలో పనికి వచ్చు.

“తప్పఁ జూడఁ దగునె ముప్పన
కయ్యెద, వనుచు నాదికాలముననె
నమ్మి.” రామాభ్యు. 7.119.

చూ. ముప్పన కందు.

ముప్ప మూడు

కీడు కలుగు.

“పుణ్యమునేత యైనఁ జెడి పోయిన
ముప్పలు మూడ కందునే?

దేవీ. 3.235.

ముప్పిరి గొల్పు

మూడు పురులతో త్రాడు
పేను.

“...దివ్యాంబరములు, పేని ముప్పిరి
గొల్పి పేరిననేతి,లో నించి.”

బస. 7.190.

ముప్పెట్టు వెట్టు

మూడుచుట్లు తిరుగు.

“మోహంధకారంబులో, మునిఁ గె
దజల మెల్లఁ దలడపడక ముప్పెట్టు
వెట్టక వడిక.”

ఉ. హరి. 4.298.

ముప్పేట లాడు

సంతోషముచేత ఉప్పొంగు.

“అభీష్టప్రాప్తిరూపక్రితిన ముచ్చయం

బు న కు ముప్పేట లాడుచు నొక్క
సుముహూర్తదినంబువ.”

ప్ర. వి. 3.19.

ముప్పోకల బోవు

మూ డు మార్గ ము ల లో ను
తిరుగు.

“శ్రాని ముప్పోకలఁ బోవ నేరు.”

భాగ. స్కం. 8.552.

ముబ్బములం బడు

ముప్పటిప్పల బడు.

“మును బృందారక...ముఖుల్ ముబ్బ
ములం బడవా, రని నాచే నని
యుండు దోరి! కటిలవ్యాపార...”

భాస్క. యధ. 822.

ముమ్మడించు

మూడుపొరలతో కూర్చు.

“ముమ్మడించినట్టి పెద్ద మొగవుల
మొలనూలు, యి మ్మైన పిఱుఁదుమీఁద
నింత భార మేటికి.”

తాళ్ల. సం. 12.237.

ముమ్మడి నలుమడి వాసి

మూ డిం త లు నాలుగింత
లెక్కువ.

“విమర్శవంతులు జెలియక, రతి సొబగు
కంటెను బ్రభా,వతి పస ముమ్మడి నలు
మడి వాసి మరళి!” ప్రభా. 3.118.

ముమ్మాఱు

మూడుసారులు.

“కరములు ముమ్మాఱుగా దునిమింప.”

పండితా. ద్వితీ. చుహి. పుట. 21.

ముమ్మోటు

అతి మోటువాడు.

“గడుసు తుంటరి జోగి గ్రక్కిన
ముడుగు, ముడి దిన్ననక్క ముమ్మోటు
పిసాళి.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 649-50.

ముయ్యంచు చంచలము

త్రివర్గములపై అపేక్ష,

మోక్షాపేక్ష కా దనుట.

“నా నేరమికే అట్టే యేమని వగతు,
ముయ్యంచు చంచలాన మోసపోతిని
గాక.” తాళ్ల. సం. 8.39.

ముయ్యక మూయు

మూయ లేక మూయ లేక
మూయు.

బలవంతముగా అనుట.

“ముయ్యక మానినరెప్ప మూయుచుఁ
దెరచుఁ గాని, నెయ్యమునఁ జూడ
నేర దేమి నేతమే.”

తాళ్ల. సం. 12.45.

ముయ్యా డగు

యువకు డగు, యౌవనవంతు
డగు.

“గోమునఁ బెరుగుచు ముయ్యా, డై
మెలఁగుచు గర్భవైష్ణవాగ్రేసరు లా.”

పాండు. 4.261.

ముయ్యెల గుట్ట

నేనావారము చేరుస్థలము.

మూ డు దా రు లు కలియు

చోటు అని

నూ. ని.

“ఉడుపతిబారికికొ వెఱచి యూటట
యా నని చేరుటామనికొ, మడివడు

కంతుసేనలకు ముయ్యేలగు ట్టయినట్టి
యిందు రా, నడఁగునె...

మను. 3.84.

ముయ్యేడు

ఇరవై ఒకటి. ($3 \times 7 = 21$)

“...కాళిదాసియు శివుచేతఁ, గొన్న
యా ముయ్యేడుగన్నులలోన.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 109.

ముర ముర మను

బుసకొట్టు.

“మనినాథుఁ డదలించి ముర ముర
మనుచు.”

గా. హరి. ప్రథ. పం. 1455.

మురికొను

ఖండించు.

“గరుడునిఁ దలఁపుము పగతుని, మురి
కొని కీర్తియును విజయముం గొను
మనుడు.”

ఉ. రా. 6.10.

మురిసి పడు

విచ్చి పోవు.

“ముత్తియంబుల పేరులు మురిసి
పడఁగ.”

హర. 3.92.

ముఱకటించు

మూర్ఘము చేయు.

“మునుమడి మ్రోయుచు ముఱకటించు
చును.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 299.

ముఱుత్రోవ

చెడువాసన కొట్టుదారి.

“పదహాతి వ్రస్సి వలచు, వరుగు దఱ
చగుముఱుత్రోవ నరిగి యెదుట.”

ఆము. 6.17.

ముట్టట లాడు

వసంతా లాడు.

రూపాంతరం ముట్టాట

లాడు.

“జయజయధ్వనులు సెలఁగ బొంకి
ముట్టట లాడిరి.”

కమా. 10.104.

“పురజను లరిమెఁ జేలఁగి భోరన
ముట్టట లాడి రెల్లడన్.”

కమా. 9.52.

“వరచందనపంకంబునఁ, దిరముగ
ముట్టాట లాడి.”

కమా. 9.60.

ముఱుపాలు వదిలించు

పొగరు అడచు.

“వాడి ముఱుపాలు వదిలిస్తాను. ఏమను
కొన్నావో!”

వా.

ముఱుబాల మంకు

చిన్నతనపు మొండితనము.

“ముఱుబాలమంకే కాని ముందు గాన
దైవమా!”

తాళ్ల. సం. 8.37.

ములకకాయ కెత్తుగల్లు గొనగ

నేల ?

అల్పునిపై అంత ప్రయత్న
మెందుకు ?

చిన్నదాని కంత పెద్దపని
ఎందుకు ? అన్న ట్లుపయో
గించేపలుకుబడి.

నేల ములక్కాయ కోయు
టకు ఎత్తైనరాత్తిపై ఎక్కడ
మెందుకు ? అని వాఱ్ఱా
రము.

కమా. 2.60.

చా. పిచ్చుకపై బ్రహ్మాస్త్రం.

ములాసాపాగ

ఒక రకమైన తలపాగా.

“బిగి ములాసాపాగఁ బెనఁచి హారమ
తల్లి, శేషాహిఁ జుట్టిన శివుఁ
డనంగ.” సుద. 3.164.

ములుకోల

మునికోల.

పశువులు మొదలగు వానిని
తోలుట కుపయోగించుసాధ
నము.

రూ. మునికోల.

ములుగంప

ముండ్లకంప.

ములుగత్తి

ముల్లు తీసికొనుట కుపయో
గించెడిచిన్నకత్తి.

ముల్లడచు

ముండ్లకంప పైన పేర్చు.
ధాన్యాదులను రాశి పోసి
దొంగ లెత్తుకొని పోకుండ
నుండుటకై పైన ముండ్ల
కంప కప్పుతారు—దానిని
తీస్తే ధాన్యరాశి కదిలి
దొంగతనం బయట పడు
తుంది అన్నఉద్దేశంతో.

“మాసి ములడఁచి గుమ్మలకొల్పపై
మెత్తు, లూడ్వడు పసైన నుండుఁ
గాని.” పాండు. 4.149.

ముల్లు గుట్ట దెఱపి యెల్లెడ లేక
బొత్తిగా నందు లేక.

‘సూది మోపుటకు నందు
లేక’ అనుటవంటిది.

“ముల్లు గుట్టఁ దెఱపి యెల్లెడ లేక,
యెల్లవోఁ దాన యై యిట్లున్న
వాఁడు.” బస. 6.160.

ముల్లు దీసి కొట్టు మొత్తినట్లు

“చెలుల మొఱంగి యిచ్చటికిఁ జేరుట
యెల్లఁ దలంచి చూడఁగా, ములు వెడ
లించి కొట్టు బిగ మొత్తిన చందము
దోచె నియ్యడక.” (తె. జా.)

చూ. ముల్లు పుచ్చి కొట్టడచినచందము.

ముల్లు దీసి కొట్టు మొత్తు

తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 74.

చూ. ముల్లు దీసి కొట్టడచు.

ముల్లు పుచ్చి కొట్టడచు

తక్కువ బాధను తొలగించు
టకై పోయి మరింత
యెక్కువ బాధను కల్పించు
కొన్నట్లు అన్నపట్టున ఉప
యోగిస్తారు.

ముల్లు చిన్నది కొట్టు పెద్దది.

“పాండుగఁ జెప్పితి ముల్లు పుచ్చి కొ,
ట్టడఁచినచంద మయ్యెఁ గమలానన
యా విరహానలంబునకా.”

ఉ. హరి. 5.103.

ముల్లు పుచ్చి పద రడచినట్లు

ఒక కీడును తొలగించు కొన
బోయి మఱింత పెద్దబాధ
కలిగించుకొన్నప్పుడు అను
మాట.

“ముల్లు వుచ్చి పెద్దపద రడ్డిన
టయ్యె.” బస. 183.

చూ. ముల్లు వుచ్చి కొట్టడచినట్లు.

ముల్లు ముంట బుచ్చు

చెడుగును చెడుగుతో నే
సాధించు.

“అనవుడు నింతి యాయెడఁ బ్రయాస
పడం బని యేమి యంచు వే, గన ములు
ముంటఁ బుచ్చుటయ కా ర్యము గాఁ
దలపోసి...” విక్ర.

ముల్లు వుచ్చి కొట్టడచిన
చందము

తక్కువై నఆపదను తప్పించు
కొనుటకై మఱిత గొప్ప
ఆపదను నెత్తిన వేసికొను
నట్లు.

“అడుగునె తాపవహ్ని మన మై హరి
జేక్షణ! ముల్లు వుచ్చి కొట్టడచిన
చంద మయ్యెఁ బద మాయెలదోటఁ
జరింప కింటికొ.” మను. 3.34.

ముల్లు సూపు

మనసు మ్రొక్కు.

“మునుల తాలిమి కెవ్వఁడు ముల్లు
నూపు.”

భాగ. స్క. 10. (ఉ) 11.

ముళ్ళ కంపతో చిక్కుకొను

చిక్కులలో పడు.

కాత. 113.

ముళ్ళ పేరు

స్త్రీలు మెడయందు ధరించే
ఒక రకమైన నగ.

“చిగువుఁ బయ్యెదలోనఁ బిక్కు

టిల్లుచుఁ జాలఁ, ద్రుళ్ళుచిన్నుల
నొప్పు ముళ్ళ పేరు.” కళా. 4.108.

ముళ్ళ మాటలు

తంపులు, చిక్కు-మాటలు.

ఒకరి కొకరికి తగాదాలు

పెట్టుమాటలు.

“పలుదెఱుగు ముళ్ళ మాటలఁ, గల
హమె కల్యాణ మని జగంబులవెంటన్,
మెలఁగెడుమానికీ...” పారి. 1.85.

ముళ్ళ మారి

తగవులు పెట్టువాడు.

“ఇళ్ళకమ్మలు దెచ్చుముళ్ళ మారి.”

శ్రీరం. మా. 5.34.

ముళ్ళు పెట్టు

చిక్కులలో తగుల్కొన
జేయు.

“ముఖచంద్రుచులచే ముళ్ళు పెట్టుటె
కాక, సంతరించిన దొక్క వింత
నవ్వు.” నిరం. 2.33.

ముళ్ళు వేయు

ఒకదానితో నొకటి అను

బంధము చేయు.

“శేషవాసుకిముఖ్యమ హానాగంబుల
ముళ్ళు వేసి చుట్టినం గాని.”

వరాహ. 12.43.

మువ్వంకమురువు

త్రిభంగిమలోని అందము,
నాట్యములోని ఒక నిలబడు
తీరు.

“మువ్వంకమురువుతో మురళి
యొక్కొక వేళ, మ్రోయించు భువ
నైకమోహనముగ.” పాండు 4.134.

మువ్వంకమేనితో

త్రుభంగిమగా, ముడుచుకొని
అనుట.

“పవ్వలిం చే వీడ వచ్చి పాము నీయల
పెల్ల, మువ్వంకమేనితోడ ముచ్చట
వీట.” తాళ్ల. సం. పు. 62.

మువ్వంటుదినము

బిడ్డ పుట్టిన మూడవరోజు.
అంటుదిన మనగా ఆశౌ
చము.

జాతాశౌచము, వృతాశౌ
చము కూడా కావచ్చును.

“మువ్వంటుదిన మయ్యో! ముద్దులపట్టి,
నెవ్వడో కొని పోయె నింటిలో
నుండ.” ద్విప. కల్్యా. 88.

మువ్వంటులనాడు

చిన్నతనంలో.

“చంట విషంబు మెత్తుకొని చంపుదు
నర్భకు నంచు వచ్చి మువ్వంటుల
నాడు పూతన యవారణ నెత్తికొ
నంగఁ జన్నఁ బాలో, గొంటయ్యఁ
బ్రాణములో దిగిచి కోటను నొక్కటి
గాఁగ నీతఁ డా, గొంటు నికాచరిక
వసుధఁ గూల్చుట వింటిమి గాదె
యేర్పడక.” (తె. జా.)

మువ్వకోడె

కాడికీ, గంతకూ కొత్తగా
అలవాటు చేయబడేయెదు.
(శ.ర.)

మువ్వదోనె

అడుగున ఒకటే పలక గల
దోనె.

(శ.ర.)

మువ్వన్నెవిల్లు

ఇంద్రధనుస్సు.

పాండు. 4.285.

మువ్వెట్టి గొను

వెట్టి చాకిరీ చేయించుకొను,
దాసులను గా చేసుకొను.

“క్రొవ్వడఁగించుచుఁ గుటిలదర్శనుల,
మువ్వెట్టి గొనుచుండె మును మహాధ
త్తిని.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పు. 119.

ముస ముస మను

ముసరుకొను.

“ముసముస మని చుట్టు కొనవెండ్రు
కలు పట్టి.” కవిక. 4.166.

ముసలము పుట్టు

అపాయము కలుగు.

యూదవముసలం పుట్టిన

కథపై యేర్పడినపలుకుబడి.

“వాళ్ల కుటుంబంలో యేదో ముసలం
పుట్టింది. ఇంక ఎవరికీ వారు అయి పో
వలసిందే.” వా.

ముసలినక్క

వృద్ధజంబుకము.

కుయుక్తులు పన్నే ముసలి
వాళ్ల విషయంలో ఉపయో
గించేపలుకుబడి.

ముసలి ముప్పన

ముదిసి ముప్పన, వృద్ధా
ప్రయంలో.

“ముసలి ముప్పన తొలుగువర్త.” వా.

ముసలివగు

మిక్కిలి ముసలిది.

నిరసనద్యోతక మైనపలుకు
బడి.

“సిద్ధుఁ డాత్మలో ననయంబు వేగ
రింపుచు నోసి చెల్లి! యిమ్ముగలి
వగు...” కళా. 13.27.

ముసాకట్ల వెధవ

అప్రయోజకుడు.

ఒక తిట్టు.

ముసానమ్మ

ఏమీ తెలియన ట్లుండునది.

అమాయకురాలు.

“హాసభాక ముసానమ్మ ముద్దరాలు,
దారె సరిసపు లేక పాతాళమునకుఁ,
దానుఁ గొడుకులు నొకకొంత తడవె
నేనిఁ, గుతిలపఱుపరె నృపుబంటు
గుఱెలవారు.” కాశీ. 5.289.

ముసిడిపండు వన్నె

ప యోముఖ విషకుంభము
వంటిది.

పయికి వన్నెగా ఉన్నా
ముసిడిపండు విషప్రాయము.
నమశ్శి. 52.

ముసి ముట్టు

బాధపడు.

“ఇట్లు బహుభంగులఁ దన కావించు
కల్మషంబుల ముసిముట్టుక మెఱయునా
జగఁ జెట్టిచందంబు విని.” నృసిం. 5.4.

ముసిముసి నవ్వులు

చిఱునవ్వులు.

హర. 5.58.

ముసు గిడు

ముసుగు పెట్టుకొను.

“ఆ సత్రాజిత్తనయ ముసుం గిడి
యుండఁగ.” పారి. 1.107.

ముసుగు దన్ను

1. ఆచ్ఛాదించు.

“కడ లేనివీడ్వంబుఁ గప్పుచందుర
కావి, మోవిపల్లాత్తుల ముసుఁగు
దన్ను.” పాండు. 3.10.

మనిషి ముసుగు తన్ని పడు
కొన్నప్పుడు కప్పుకోవడం
అనే అంటాము కదా! ముసు
గు దన్నుట కప్పుకొను
టకు ప్రత్యామ్నాయంగా
యిక్కడ వచ్చింది. ఇలా
వచ్చినదే మేలి ముసుగు.

2. ముసుగు పెట్టుకొను.

“శుభ్రభాగముల్ బిగియ ముసుంగు
దన్ని, యెఁగుపెరమేను లన నొప్ప.”
కళా. 7.148.

“వాడు ముసుగు తన్ని పడు
కున్నాడు. వా.

ముసుగు వడు

కప్పు పడు.

“వెనుఁ బెక్కమ్మలు మనపై,
ముసుఁగువడం బఱపి యతఁడు మర
భంజన!” భార. కర్ణ. 2.294.

ముసుగు వాఱు

వ్యాపించు.

“చరణాబ్జనఖికాంతిచంద్రకల్ నతి

భూష, ముకుటాగ్రమణులపై ముసుగు
వాట.” కవిరా. 1.101.

ముసుగు వెట్టుకొని పరుండు
అసంతృప్తి సూచకమైన
చేష్ట.

“ముసుగు వెట్టుచు నొక్క ముద్దియ
పవళించు.” కా. మా. 2.18.

ముసుగు వేయు
కప్పు.

“హురుమంజి ముత్యాల యొరగుపాగ
మెఱుంగు, నొసలి బిత్తరి బాట్టు
ముసుగు వేయ.” సారంగ. 1.79.

ముసురు కురియు

జడిపట్టి వాన కురియు.

“మాచి యచ్చోటి మహిమకుఁ జోద్య
పడుచు, ముమ్మరంబుగఁ బూజేసె
ముసురు గురియ.” నిరం. 4.6.

ముసురుకొను

కవియు.

“ముసురుకొనుజరభరంబున, నసురుసు
రై యున్నమమ్ము నడకించితి...”
మనుచ. 4.84.

ముసురు గవియు

“అక్కడిబలము ముసురు, గవిసి
యెఱుడుఁ గయ్యమునకుఁ గాలు
ద్రవ్య.” భార. ఉద్యో. 2.226.
చూ. ముసురుకొను.

ముసురుతేనె

ఒక రకమైన తేనె.

ముసురు పట్టు

జడిపట్టు.

“మొన్న ముసురు పట్టిన పట్టడం
ఇంకా తెరపి కాలేదు.” వా.

ముసురుమూతి

కోపంతో ధుమధుమ లాడు
ముఖము.

ముష్టిగ్రాహ్యములు

అందుబాటులోనివి.

“మనోభీష్టారఫలము లన్నియు, ముష్టి
గ్రాహ్యంబు లగుచు ముందట
నిల్చున్.” రాజగో. 5.63.

ముష్టియుద్ధము

గుద్దులాట.

ముష్టి యెత్తుకొను

బిచ్చ మెత్తు.

“మణిమాల,తోఁ గూడి ముష్టి యెత్తు
కొనఁగ లేదా.” శ్రవ. 2.60.

ముష్టి వెట్టు

బిచ్చము వేయు (గింజలు).

“ఇంట నెవ్వారయిన భిక్ష మిడిన
ముష్టి, వెట్టినఁ గరాళి తేజయొప్పిదము
దోష...” శుక. 3.3+6.

ముష్టి ముష్టి

విడికిల్లితో పొడుచుకొంటూ.

కాశీ. 5.144.

ముహూర్తము పెట్టు

ఏదైనా శుభ కార్యానికి
శుభగ్రహసంగతిని విచా
రించి సమయము నేర్పాటు
చేయు.

పల. పు. 3.

“చైత్రమాసంలో మాపిల్లకు
ముహూర్తం పెట్టుకోవా లని అను
కొంటున్నాము.” కా.

రాయలసీమలో — కొన్ని వర్గా
లలో పెండ్లిముందు నాటికి
'ముహూర్తం' అంటారు.

మూకలు గట్టు

గుంపులు గట్టు.

“దుష్టసత్వముతో, ధారణ నేపు లేని
బెడిదంబుగ మూకలు గట్టి గ్రామ
ముతో, మారి మసంగిన ట్లు సమ
స్తము జూర్లము చేసినప్పుడు.”
రుక్మాం. 3.79.

మూకలు గొను

గుంపు గూడు.

“మూగ వేడిన మొదలుగఁ బెక్కు
తెఱంగుల ప్రాచులు మూకలు
గొని.” పి. శకుం. 2.14.

మూకవిప్పు

తొలగించునది.

మూక (నైన్యము, గుంపు)
విరియ జేయునది, చెల్లా
చెదరు చేయునది.

“శాత్రువదుర్గర్వసంస్తంభనౌషధి,
మొనయుచింతాశ్రేణి మూకవిప్పు.”
మను. 4.108.

మూక విప్పుట చెల్లా చెద
రగుట కూడా.

“నూతని బిలంబులుక వెడలఁ జూడ
నిక్రంతిలుఁ గాలు రాపడం, దిరుగని
త్రోవలుక విడియఁ దీర్చనిగొందులు
నాలు బిడ లేకరయనిలేలఁ జీమ చిటు
కన్నను విప్పని మూకలుం బయిం, జీరుఁ
గనిచీరలుం గలవె చేరిన యీసుర
కోటి కచ్చుతా!”

ఉ. హరి. 1.131.

మూక సేయు

మూగు.

“మొగిలు మొత్త మటంచు మూక
సేయక యుండఁ, గీలుగంటునఁ జేర్చు
మేలిముసుగు.”

రాజగో. 2.14.

మూగచెవిటి ముచ్చట

ఎవరికీ బోధపడనిది

“మూగచెవిటివారి ముచ్చటగును.”

మొల్ల రామాయణము.

మూగతీట

శరీర మెల్ల దట్టముగా
వ్యాపించినతీట.

(శ. ర.)

మూగ బడు

గుంపు గూడు.

“మూగఁబడి హంసములు దొలంగ”
నిరంకు. 4.93.

మూగబాటు

మూగు.

“ఇంద్రదాదిదిక్పాలకుల్, మూగం
బాటి భవత్పదాబ్జములకుక
మొక్కుంగ లేకున్నచో.”
ఉ. హరి. 4.92.

మూగయల్గు

అలిగి మాటా పలుకూ
లేకుండా కూర్చొనుట.

“తెలియనిమూగయల్గు కడతేటుట
లెన్నటి కింక దైవమా!”
రాజగో. 2.75.

మూచూచ్చానికి లేదు

బొత్తిగా లేదు.

“వాడిలో దయ అనేది మూచ్చాద్దా నుంటే దొరకదు.” వా.

మూటకట్టుగా

మూట కట్టినట్లు, గట్టిగా.

“జమదూతలు గుక్కలు, గఱపింతురు మూటకట్టు గట్టి మహేశా!” శివ. సా. 289.

మూటకట్టులు గట్టు

కాళ్లు చేతులు బంధించి

మూటవలె కట్టు.

“బలిమిమై మూట కట్టు కట్టి తెచ్చెద, ముఖ్యులఁ బోలె నీ ముందటికిని.” శైమ. 2.23.

మూట గట్టుకొని పోవు

‘ఏది శాశ్వతము? నీవెంట వచ్చునా?’ అనుపట్ల ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“ఇందలి కొంపలు తీశావు, ను వే్వం మూట గట్టుకొని పోతావు?” వా

మూట గట్టుకొను

కూడ బెట్టుకొను.

“పాపంబు దక్కఁ దా మూట గట్టు కొనున దేదియు లేదు.” ధర్మజ. 32.20.

మూటములై

జం.

“మదమునఁ బల్లెపట్రలకు మూటకు ములై కటంచు నాథుఁ డిం, పొదవఁగ నేఁగ...” హంస. 4.82.

మూటలు చూచి పీటలు వేయు

ఉన్నడబ్బును చూచి సత్కరించు.

“వాళ్లంతా మూటలు చూచి పీటలు వేసేరకం. యోగ్యతా గీగ్యతా అక్కడేం పనికి రాదు.” వా.

మూటలు ముడియలు

మూటా ములై.

ఒకే అర్థ మన్నమూటలను చేర్చుట జాతీయా లలో ఉన్నదే. హద్దూ పద్దూ, అడ్డి ఆగీ ఇత్యాది.

“మూటలు ముడియలు వీపు, అను గట్టు కొనుచు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్య. పుట. 361. చూ. మూటా ములై.

మూటాయిటి దూది

అశాశ్వతము.

పత్తికాయ పగిలిన వెంటనే గాలి కెగిరి పోతుంది. అందుపై యేర్పడినది.

“ఊతఁగీరు చెలఁది నేత మూటాయిటి, దూది యెండపసుపు దొట్టి యక్క, రంబు వేను.” ఆము. 6.62.

మూటికి దెగించు

అన్నిటికీ తెగించు.

చూ. మూటికి ముడి వేయు. (తె. జా.)

మూటికి ముడి వేయు

అన్నిటికీ తెగించు.

“మీరు కన్ను మిన్ను గానకన్నవారు. మిమ్ము ననఁ బని యే మన్నది? మూటికి ముడి వేసినవారికి నీ క్గమి యె క్గమి?” ధర్మజ. 44.18.

మూటికీ ముమ్మాటికీ

తప్పకుండా అనుట.

“ఈ సారి ఎన్నికలలో వాడు ఓడిపోయేది ఖాయం - మూటికీ ముమ్మాటికీ.”

మూటిలెక్క పచరించు

ముడుచుకొను.

మూడు అను సంఖ్య ఆకారమునలె అనుట.

“ముజ్జగంబులు పచరింప మూటిలెక్క.” పాండు. 4.5.

చూ. మూడంక వేయి.

మూడంకె వేయి

ముడుచుకొని పరుండు.

“వాడు తొమ్మిదయేసరి కల్లా మూడంక వేస్తాడు.”

మూడమంచు

దట్టముగా అలముకొన్న నుంచు.

లోకమును మూఢముగా చేయజాలినది అనుట.

“అర్జునుడు గవియించిన యంపమూడ, మంచు దళముగఁ గప్పిన మార్గజాంకు.” భార. విరా. 5.169.

మూడవహస్తము

చాదస్తము.

“ఉన్న దున్నట్లు చెప్పఁ డీ యోటుమాని, నీళ్లు నమలంగఁ బోలదు నృపుని సభను, వైదికము చేసితిర యేని బాగుగాదు. తలఁచి మూడవహస్తంబు వాఁచి రండి.” శంకర. పు. 10.

మూడి చొచ్చి వాత వెడలువాడు

కపటి, మోసకాడు.

ముడ్డిలో దూరి నోటిలో వెడలి వచ్చువాడు.

“మూడి చొచ్చి వాత వెళ్ళె వాఁడె యెవ్వఁడు నంచు...” కళా. 2.85.

మూడి చొచ్చి వాత వెళ్ళు నట్టి కొంత నిరసనగా అతి ఉపాయశాలి అను నట్లు ఉపయోగించేపలుకుబడి.

ఇలాంటిదే ‘పొయిలో పెడితే పొంతలో వెళ్లి వచ్చు.’

“లేడు తగవరి యెందును మూడి చొచ్చి, వాత వెళ్ళెడు వాఁడె యెవ్వఁడు నంచు, బాసి తుంబునుఁ డా యంచు బండ్లు గొలుకు, కొంచు లోలోన నుడికితిఁ గొంతతడవు.

కళా. 2.79.

మూడుకాళ్ల ముదుక

అతి వృద్ధు.

“ఎట్లుగాఁ, గడఁగితి మూడుకాళ్ల ముదుకన్ వరియింప లతాంగి.”

జైమి. 4.46.

చూ. మూడుకాళ్ల ముసలి.

మూడుకాళ్ల ముసలి

అతి వృద్ధు.

“తల్లి మదేకపుత్రక పెద్ద కన్నులు, గాన దిప్పడు మూడుకాళ్ల ముసలి.”

నైష 1.108

వృద్ధాప్యమున కట్ట నూను కొని నడచుటపై వచ్చిన పలుకుబడి.

మూడు చెరువుల నీళ్ళు తాగి
స్తాడు

నానా తిప్పలూ పెడతాడు,
ఊరికి ఒక చెఱువు ఉంటుంది,
కనుక ఊరూరు తిప్పుతా
డని అర్థం.

“వాడు ముప్ప తిప్పల బెట్టి మూడు
చెఱువుల నీళ్ళు తాగిస్తాడు.” వా.

మూడు పూవులూ ఆరు
కాయలూ గా

ఆతి సమృద్ధముగా అనుట.

“వాడి వ్యాపారం మూడు పూవులూ
ఆరుకాయలుగా ఉంది.” వా.

మూడు మాటల కాఱు తప్పలు

అడుగుడుగునా తప్పలు
వచ్చు ననుట.

‘తప్పొప్పు లేఱుగని అమా
యకులము’ అనుపట్ల ఈ
ప్రయోగాలు కాన వస్తవి.

“అబలలను మూడు మాటల కాఱు
తప్పు, అమ్మ నేఁ జెల్లఁగాఁ బరిహాస
కంబు, చేసె దీ విట్టి పనులు మాచేత
నొనె, చాలు నగ రాకు పొమ్మ
నిశాచరేంద్ర!

దశా. కూర్మా. పు. 82.

మూడుమాటల కాఱుతప్పలు

తెలిసినవాడు

మిక్కిలి ప్రతిభాశాలి
యనుట.

మూడు మాటలకే ఆఱు
తప్పలు పట్టుటకు అసా

ధారణప్రతిభ అవసరము
కదా!

“మూడు మాట లాఱు తప్పు లేము
మీ కొనరఁ బల్కఁ గలమె...”

కళా. 5.219.

మూడు మాటలతో ముడి పెట్టు

సంగ్రహంగా ముగించు.

“కట్టెఁ గొట్టెఁ బెచ్చె నన్నటుల
మూడుమాటలతో ముడి పెట్టి తెల్పు
వాడను.” భర్తృజ. 34.11.

మూడు ముక్కలతో

సంగ్రహముగా.

“ఊరికే సాగ దీయక మూడుముక్క
లలో ఫలితార్థ మేదో చెప్పు.” వా.

మూడుముళ్ళు పడు

వివాహ మగు.

మంగళసూత్రం కట్టేటప్పుడు
మూడుసార్లు ముడి వేయడం
పై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఆ మూడుముళ్ళూ పడ్డా యంటే ఆతర
వాత మన మే మన్నా గరిపోతుంది.
అంతదాకా కాస్త ఓపిక పట్టండి.” వా.

చూ. మూడుముళ్ళూ పడితే.

మూడుముళ్ళూ పడితే

వివాహ మయితే.

“ఈ పిల్లకు కాస్తా మూడుముళ్ళూ
పడితే నాబాధ్యత తీరతుంది. నే
కాస్త స్వేచ్ఛగా ఉండొచ్చు.” వా.
చూ. మూడుముళ్ళు పడు.

మూడు మూసి ఆరు అతికినా

ఎన్ని అతుకులు వేసి నా
అనుట.

“మూడు మూసి ఆరు అతికినా దాని
సంగతి ఊరంతా తెలిసి పోయింది.”
వా.

మూడు మెచ్చులు మెచ్చు

బాగా మెచ్చుకొను.

“చెలియలిని నిట్లు మూడుమెచ్చులను
మెచ్చె.”

విప్ర. 4.12.

మూడులోకములకు ముల్లు

క్రిలోకకంటకుడు.

“మూడులోకములకు ముల్లైన యట్టి,
వాడు మగధభూమి వల్లభునట్టె.”

ద్విప. జగ. 210

మూడూ మూడులోకాలు

విచిత్రమైనవా రనుట.

“ఆ కమిటిలో ముగ్గురు సభ్యు
లున్నారు. కాని మూడూ మూడు
లోకాలే.”
వా.

మూడే మాటలు

ఎంతో లేదనుట.

అతి సంగ్రహముగా నున్నది.

“అనకుక మిట్లనుఁ గుతుకం, బునఁ
గఁగ కొదవ యన నెంత మూడే
మాటలో, విని పొమ్ము.”

శుక. 2.207.

మూడోకంటికి తెలియకుండా

ఎవరికీ తెలియకుండా, — అతి
రహస్యంగా.

“నీ వీపని మూడోకంటికి తెలియ
కుండా నెఱవేర్చుకు రావాలి. వా.

మూడోకన్ను తెఱచు

కోపగించు.

“వాడు మూడో కన్ను తెరిచాడంటే
నువ్వు నేనూ గాలికి పోతాం.” వా.

మూడో చెవిలో పడకుండా

ఎవరికీ తెలియకుండా, అతి

రహస్యంగా.

“నీ విషయం మూడో చెవిలో పడ
కుండా జాగ్రత్త పడాలి.” వా.

మూడో వాడికి తెలీదు

అతి రహస్యము అనుట.

“వాడేం చేసినా మూడోవాడికి
తెలీను.” వా.

మూణ్ణాలుగు రోజులు

కోద్ది రోజులు.

“ఎన్నో నా క్లుండను. మూణ్ణాలుగు
రోజులలో వచ్చేస్తాను.” వా.

మూతపొడుపు

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

“దాయాలు సొగటాలు దాట్రాయి
చదరంగ, మను జోడురాళ్లును మూత
పొడుపు.” హంస. 3.146.

మూతబిల్లు

వాచూరుపట్టె.

(శ. ర.)

మూతి గిరుపు

అసంతృప్తి సూచకము.

తాళ్ల. సం. 6.156.

మూతినాకుడు కుక్క

ఇచ్చకా లాడువాడు;

“వాడు వట్టి మూతినాకుడు కుక్క.”
వా.

మూతినాకుడు మాటలు
(మూతులు నాకే మాటలు)
ఇచ్చకాలు.

“ఈ మూతులు నాకే మాటలు నా
దగ్గర మాట్లాడ వద్దు.” వా.

మూతి నాకే రకం
ఇచ్చకాల మారి.
చూ. మూతినాకుడు కుక్క.

మూతి ముడుచుకొను
అ యిష్ట ము తో మూతి
బిగించుకొను.
మాటా. 59.
చూ. ముఖం ముడుచుకొను.

మూతి విచ్చు
వికసించు.

“మూతి విచ్చిన మోదుగు మొగ్గ
దగిలి.” పాండు. 1.183.

మూతి విటుచు
అసంతృప్తిని, అయిష్టతనూ
కనబఱచు.

“వాళ్ళ ఆడపడుచు వచ్చేసరికి ఈవిడ
మూతి విఱచి లోపలికి వెళ్లి పోయింది.”
వా.

మూతులు కట్టుకొను
ఎనరికీ చెప్పక నోరు మూసు
కొని యుండు.

“మూతులు గట్టి వైచుకొనఁ
బోలెదె.” పాణి. 1.4.

మూతులు నాకు
ఎవరి దగ్గరో చేరి పని గడపు

కొనుటకై వా రన్నదాని
కల్లా తాళం వేస్తూ అవీ
యివీ చెప్తూ నీచంగా వారి
యిష్టాన్ని సంపాదించుకొను
టకై ప్రవర్తించు.

శుష్కప్రియము లాడు
మూతులు నాకే కుక్క
ప్రవర్తనను బట్టి ఈ పలుకు
బడి వచ్చి ఉంటుంది.

‘మూతులు నాకే కుక్క’ అని
కూడా ఇలాంటి వారిని
అంటారు. కుక్కను చేర దీస్తే
అది మూతులు నాకడం
సహజమే కదా!

“మూ, తులు నాకుఁ బెఱవితంతువులఁ
దగిలి.”

పాండు 4.196

“వాడి కెప్పుడూ వాళ్ళ వాళ్ళ మూతు
లు నాకడమే పని.” వా.
“చీర వెలిగా నవ్వేపు సిగ్గు విడిచేవు,
మోర విడుపు చేసుక మూతులు
నాకేవు.”

తాళ్ళ. సం.4.126.

మూతులు నాకే రకం

ఇచ్చకాలమారి.
చూ. మూతినాకుడు కుక్క.

మూన దిరుగు
వరిమొక్క నేలలో వేళ్లు
పారి బాగా నాటుకొను.

“చెరువుకింది పొలం అప్పుడే మూన
దిరిగింది.” వా.

మూన్నాళ్ళ పట్టపగలు

అల్పకాలభోగము.

“మూన్నాళ్ళ పట్టపగటి సిరికే పట్ట పగములు లేవు.”

ధర్మజ. 43 పు. 21 పం.

చూ. మూన్నాళ్ల ముచ్చట.

మూన్నాళ్ళ ముచ్చట

అల్పకాలభోగము.

“మంత్రపదవి వచ్చినతరవాత ఆయన మరీ మిడిసి పడుతున్నాడు. ఇదంతా మూన్నాళ్ళ ముచ్చట అని ఆయనకు తెలిసినట్టు లేదు.” వా.

మూపున గండ లిచ్చు

మ్రొక్కబడిగా దేవునికి గండదీపాల నెత్తు.

‘మూపుమీది కండలు కోసి యిచ్చు’ అని పాండురంగ మాహాత్యైవివరణలో వుంది.

కానీ అది కా దనిపిస్తూంది.

“ఘనముగా మూపున గండ లిచ్చెదను, దనయు మన్నరె పురాతనులార! యనక”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 471.

“కాంత యొక్కరు మూపున గండ లిచ్చె, మాటుగా లిచ్చె నొక సుధా మధురవాణి... శక్తిజాతిరక్.”

పాండు. 3.77.

మూపున గట్టిన చద్ది

కొంగుపసిడి వంటిది.

“ఏపున నాస విడిచి యేరుపడి వుంటేను, మూపున గట్టిన చద్ది మోపించును.” తాళ్ళ. సం. 7.6.

మూపులు మూ డగు

1. ఉప్పొంగు.

“అని మూపులు మూ డై లా, లన రథకారునకు సంబళము గంబళ మిచ్చి.” వేం. పంచ. 3.130 పు.

2. భుజము లుప్పొంగు.

ఇట పౌరుషాతిరేకము చే ననుట.

“మూపులు మూ డగుక రిపుచి మూపుల గన్నపు డక్కిరీటికిక.”

విజయ. 3.169.

చూ. మూడు బుజము లగు.

మూయని వాకిలి మూసినట్లుగ

అతి వేగముగా.

దూసుకొని, బల మంతా ఉపయోగించి అనుట.

“దు, మ్ము లెగయఁ శాటి చొచ్చెఁ బురి మూయనివాకిలి మూసినట్లుగక.” (తె.జా)

మూర కొక్కండును జేన కొక్కండును గా

దగ్గర దగ్గరగా.

“మూలగు మడ్డిం దోచి మూర కొక్కండును జేన కొక్కండును గా.” ఆము. 4.35.

“కాకిలో శివలింగాలు మూర కొకటి, జాన కొకటి కన్పిస్తాయి.” వా.

మూరి చూడు

మూగి చూడు.

“విటవర్గము నల్లడ వచ్చి క్రితితోఁ, గనుగొని మూరి చూడ నెడ గానక.” కుమా. 8.112.

మూరి బుచ్చు

విజృంభింప జేయు.

“క్రోరికలు మూరిఁ బుచ్చెఁ జకోరచ
యము.” సింహ. 4.114.

మూరి వోవు

విజృంభించు.

“బహుసంపదపెంపున మూరివోయి.”
శివ. 1.92.

“నన్ను నేవించి మనుజుండు నాప్ర
సాద,మున ధనము ధాన్యమును గల్గి
మూరిదోవు.” మార్కం. ఆ. 6.

మూరుకొను

మూచూచు.

“మోర మోర మోది మూరుకొనియె.”
కాశీ. 4.271.
రూ. మూర్కొను.

మూరెంట

ప్రతి మూరకూ, మూర
పొడవు నేల కాగానే.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 480.

మూర్ఛ తేలు

తెలివి నొందు.

“...ఝుక్కింత తడవునకు మూర్ఛ
తేలి కనువిచ్చిన....” కళా. 6.114.

మూర్ఛ పుచ్చు

మూర్ఛ పడునట్లు చేయు.

“నీ తనయుని మూర్ఛపుచ్చె నిఘర
వృత్తికా.” భార. భీష్మ. 3.348.

“పలుకయు వాలును బాణాష్టకమునఁ,
దృణమాత్రమునఁ గ్రుంచి భృతి
మూర్ఛపుచ్చి.”

ద్విప. కల్యా. పు. 88.

మూర్త మాడు

విశ్రమించు.

“నాకు మీపాదార్చనము నేయ నడ
లింగ, మూర్తి చేతతె వచ్చి మూర్త
మాడి.” కాళ. 1.85.

మూర్ధాభిషేకము

పట్టాభిషేకము.

మూలకు జొనుపు

పనికి మాలినవానిగా చేయు.

“రాత్రించరకరాళకరవాలకాళి
మంబులు మూలకుం జొనుప.”
కసు. 6.9.

మూల కొత్తు

అవమానించు.

“శ్రమజలాభివృక్తసహజసాంకవ
మదా, మోదంబు చిలుకల మూల
కొత్త.” కసు. 3.132.

మూలదుంప

మూలకందము,

ప్రధానము.

కొన్ని మొక్కలకు వేరునకు
దుంప ఉంటుంది. అదున్నంత
వజ్రకూ చెట్టు కొట్టి వేసినా
తిరిగి మొల కెత్తుతుంది.

“ముక్తి కంతకు నది గదా మూల
దుంప.” భీమ. 5.157

“చీకటి మూలదుంపకున్.”

విజయ. 2,108

మూల ద్రోచు

పరిత్యజించు, విడనాడు.

“మోహములు లెనజాతుల మూలఁ
బ్రోచి.” పాండు. 4.208.

మూల బట్టు

మూల పడు.

పనికి రాక పోవు.

“మ ద్దది యెల్లను మూలఁ బట్ట.”
గుంటూ. ఉత్త. 26.

మూల బడవై చు

ఉపయోగము లే దని ఒక
మూలలో పడవేయు.

“రతిరాజు బాణసంతతి మూలఁ బడ
వైచి, చాపంపుఁ గడపటఁ జప్పఁ
జేసె.” చిత్రభా. 3.103.

మూల బడు

చెడు, నశించు.

“నా, ముక్కుకు వచ్చె నీచెలిమి మూలఁ
బడుక విడు మిల్లు సేరెదక.”
వేం. పంచ. 1.262.

మూలబలము

ప్రధాన మైననై న్యము.

“ఆబలలు పోపిన నాకాశమునఁ బాటు,
నలికుకములు మూలబలము గాఁగ.”
కు. సం. 4.431.

మూలమట్టము

గోడమూలలను సమ కోణ
ములుగా చేయుటకు తాపీ
పనివాడు ఉపయోగించెడి
ఒకరిక మైన పనిముట్టు.

మూల ముట్టుగ

1. మొదటివఱకు అనుట.

మూలముట్టుగఁ చెల్పె నమ్మని

వరుండు, ప్రార్థితుం డయి నాకు నప్ప
రమవిద్య.” మను. 3.139.

ఇక్కడ తొలినుంచి తుది

వరకు అని అర్థం.

2. ఊచముట్టుగ, సమూ

లముగా.

పూర్తిగా అనుట.

“మూలముట్టుగను నుచ్చూల నంబును
బొంది, మహిధరంబులు రూపు మాలి
యుండ.” శివ. 1.51.

“ముగడతనం బెల్ల మూలముట్టుగ నిటు
పెల్లగించుకొంటి.”

కవిక. 3.101.

“వాడివంశం మూలముట్టుగా నాశన
మై పోయింది.” వా.

మూల మూలల నడంచు

అక్కడ ఇక్కడ దాచివెట్టు.

“దధిపయోముఖరసద్రవ్యంబు లెల్ల
దొం, తుల సందు మూలమూలల
నడంచు. శుక. 3.345.

మూలరతి

సంభోగములో భేదము.

కుమా. 9.152.

మూలవనము

నగరములోనికి అమ్మకము

నక్తై వచ్చు సరకులపై
విధించుసుంకము.

కొండవీటి శా. 1142.శక.

మూలవిరాట్టు

మూలకారణము.

“ఆల్లరికి మూలవిరాట్లని లో నెఱుం
గుమి.” గీర. 63.

మూలుగుచుండు

కావలసినంత యెక్కువగా
ఉన్న దనుట.

నేటికీ వాడుకలో — ‘వాళ్ళ
యింట్లో బంగారూ, వెండి
మూలుగుతూ ఉంది,
వాళ్ళ కేం కొదవ?’
అంటారు

పాండు 4.211

“బజారులో ధనం మూలుగుతున్నా
ప్రజల కేమీ సౌకర్యం కలగడం
లేదు.” వా.

మూవంకల

అన్ని నిధాల.

“మూవంకల మమం గాచే మొక్కితి
మాతనికి.”

తాళ్ల. సం. 10.47.

మూసికొను

చుట్టుకొను.

“పెటవట్టుల వీరు లుదగ్రవృత్తిమై,
మూసికొనంగ వత్తు.”

భార. విరా. 5.250.

మూసిన కన్ను తెరవ లేదు

స్పృహ లేక పడి ఉన్నా
డనుట.

“వాడికి విపరీతంగా జ్వరం వచ్చింది.
మూడు రోజులనుంచీ మూసినకన్ను
తెరవ లేదు.” వా.

మూసినముతైము వలె

ఏమీ తెలియనట్టు.

అమాయకురాలు అన్న

అర్థంలో ఈ పలుకుబడిని
ప్రయోగిస్తారు.

ముత్యం వెలుగులో ఉంచి
నప్పుడే అది మిలమిల లాడి
ముత్య మనిపించుకొంటుంది.
మూసి పెట్టినముత్యం ముత్య
మనే అనిపించక తెల్లగా
ముద్దవలె ఉంటుంది. దానిని
బట్టి యేర్పడినపలుకుబడి
కావచ్చు.

“అప్పుడు ద్వైత జౌరభాటి మూసిన
ముతైమువలె దలపు మూసి మొక్కల
మిడియెన్.”

శుక. 2.136.

మా. మూసినముతైం పాసినపగడం.

మూసినమురికి

అప్రయోజకుడు.

“మూసినముటికి నిర్మోహి స్వామి
ద్రోహి, దుష్టు రోతలమారి దోష
కారి.” హంస. 5.113.

మూసి పెట్టితే పాసి పోతుంది

ఏదైనా దాచిపెట్టిన దాని
వల్ల నష్టమే అనుపట్ల ఉప
యోగించేపలుకుబడి.

“ని వేషా కొడుకు పోకిరిచేష్ట లన్ని
టిసి నాన్నకు తెలియవండా దాచి
పెట్టు తున్నావు. మూసి పెట్టితే
పాసి పోతుంది.” వా.

మూసి పెట్టు

ఏదయినా సంగతిని రహస్య
ముగా నుంచు.

“నువ్వెంత మూసి పెట్టితే మాత్రం నీ కోడలి సంగతి దాగుతుందా అమ్మా!”
వా.

మూసి ము ల్లడచు

ధాన్యాదులను గాదులలో
వేసి మూత వేసి జాగ్రత్త
పఱచు.

‘మెత్తు వేయుట’ అని దీనిని
రాయలసీమలో అంటారు.

“మూసి ము ల్లడిచి గుమ్మల కొల్వపై
మెత్తు, బూడ్వెడు పస్తైన నుండుఁ
గాని.” పాండు. 4.149.
చూ. ము ల్లడచు.

మృత్తికాస్నానము

పారిశుద్ధ్యముకొఱకై మన్ను
పట్టించి చేయుస్నానము.
“మృత్తికాస్నాన మేమిటికిఁ దదీయదే,
హస్తపిష్టి కలుషాల నడఁపకున్న.”
శుక. 3.111.

మృదురతి

సంభోగములో భేదము.
కమా. 9.152.

మెండాడు

సంచరించు.
“విటులకై మెండాడు వీధుల జంతల,
పెనుగాటు కలకప్ప బెరసెఁ గాక.”
కవిక. 4 90.

మెండుకొని యుండు

అతిశయించు, విజృంభించు,
ఎదిరించి నిలుచు.
“సంగరముఁ జేయ మెండుకొని
యన్నవారు.” కై. 2.64.

“నికుంభుఁ డంతఁ, జండ మెనకాల
దండంబుఁ దాల్చిన, దండధరుఁడ
పోలె మెండుకొనుచు. రా. యు.
“తన, దండను వేదండయాన తరి
తీపువగల్, మెండుకొన నుండ.”
శకాం. ఆ. 2.

మెండుకొను

అతిశయించు.
“పుడమి నెల్లెడల నిండి మెండుకొని.”
విప్ర. 2.14.

మెండు మీఱు

అతిశయించు.
“మెండు మీఱిన పగటి పేరండ
దాకి.” ఆము. 2.56.

మెండు వెట్టు

పెన వేయు.
“గట్టిపండు వెదురు, తండములఁ గొమ్ము
పంగల మెండు నెట్టి.”
చంద్రా. 2.61.

మెండ్

తిరుగబడు, ఎదిరించి నిలుచు.
“మెండ్ గొదవు మంచెమేలముల్
మాను.” గా. హరి. ద్వి. 893.

మెండ్

ఎదిరించు.
ఒకరి మాట వినక తానే
సర్వముగా మెలగు.
ఇది రాయలసీమలో నేటికీ
వాడుకలో నున్నదే. ‘వాడు
(వయస్సు వచ్చిన కుర్రవాడు)
మెండ్ కొని తిరుగు

తున్నాడు. ఇంకెవరిమాట
వంటాడు.'

“ఇటు నించితొనుట మొదలుగఁ, జల
మన మెండొడ్డి మిగులఁ జండించు.”

శుక. 3.344.

“ఆయుర్వీవల్లభుండు నవ్వల గడచి,
గడునుఁ దనంబున దనకు మెండొడ్డిన
యొడ్డినిపై బలంబుల విడియించె.”

కళా. 8.75.

“మించి మెండొడ్డ సాగ నమ్మిత్ర
కులము.”

దశా. 2.51.

మెండోడు

పాటి తప్పు.

“దండనీతిక్రియల్ దానధర్మములు,
మెండోడి చెడిపోవు మింతురు
రిపులు.”

రం. రా. అయో. 128. పా. 22. పం.

మెకమెక పడు

1. మెత్త పడు.

“అమ్మే లాత్మకు ప్రేరే మన్నించిన,
మెకమెక పడి తిట్ల పలుకుమీ తగ
రేపుకా.”

భార. శాంతి. 3.392.

2. సంకోచపడు.

“అకట! గురుస్థాన మని నిన్నుఁ జూడ,
మెకమెక పడు మంచెమేలముల్
తగునె?”

ద్విప. జగ. పు. 182.

మెకమెక పాటు

పచ్చికసి. పరువులు వాటు
మనఃస్థితి.

“సురల్ దివికిన్ బగ దీటునట్లుగా,
మెకమెకపాటుతోడ నిను స్రుంగక
పో రపుడున్.”

మను. 3.38.

మెచ్చించు

మెప్పించు.

“ఉద్భటుఁడు గవిత్వము మెఱయఁ
గుమార సంభవము నలంకారము
గూఢవస్తుమయకావ్యముగా హయలీల
చెప్పి హయ మెచ్చించెన్.”

శుమా. 1.21.

మెచ్చి తల యూచు

మెచ్చుటలో తల యూచు

టను బట్టి వచ్చినపలుకుబడి.

“తనమది గడు మెచ్చి తల యూచు
చును నిట్టి, పడఁతులు గల రాజో
పుడమి ననుచు.”

కళా. 8.175.

మెచ్చి మేకతోలు కప్పు

నిరసనగా ‘నీ కతడు చేసిన

బహుకార మేమి?’ అన్నట్లు

ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“మెచ్చి మేకతో లెఱిగిననాఁ
డెవండు తన కమ్మయిఁ గప్పుఁ
గలాఁడు.”

గీర. 20.

“ఆ వైధవదగ్గర నీ పాండిత్యం అంతా
వెలగ వెట్టడం దేనికి? నీ కేం మెచ్చి
మేకతోలు కప్పుతాడా?”

చింతా. పు. 439.

మెచ్చుకొను

జ్ఞాపించు.

“పతిని మెచ్చుకొనుచు మాను లనిరి.”

దశా. 1.171.

మెచ్చు గొల్పు

మెప్పించు.

“చిందుల్ ద్రోక్కుచు నిండి యంతట
రగశ్రీ మెచ్చు గొల్పుంగ నా, నందా
భోధి.”

వాత్మీకి. 1.12.

మెచ్చు వచ్చు

స్తుతిపాత్ర మగు.

“మెచ్చు వచ్చు కదానిబంగరుమేలి
మంచముమీఁదటక.” ఇందు. 3.91.

మెచ్చు వడు

మెప్పు పొందు.

“సుజనుల కెల్ల మెచ్చువడఁ జూపి
వరంబు లొసంగి...”

వేం. మా. 5.158.

మెచ్చు పుట్టు

మెచ్చుదల కలుగు.

“పొగడుటనఁగ మెచ్చు పుట్ట దిందు”
ప్రభా. 1.106.

మెచ్చు సేయు

మెప్పుదల కలుగ జేయు.

మెప్పు పడయుటకు తగినట్లు

ప్రవర్తించు.

“నీకును మెచ్చు సేయఁ గలను.”

విప్ర 3.19.

మా. మెచ్చులు సేయు.

మె చొచ్చదవగా

తృప్తిగా.

“మె లగునన్న పానములు మె చొచ్చద
వంగ భుజించు చుండఁగక.”

భాస్క. బాల. 122.

మె చొచ్చనర్పు

మెప్పు కలిగించు.

“...దనకుఁ గరము మె చొచ్చనర్పఁ
బరమనిరూఢి నా,దరముతోడి భక్తి
గరిమఁ దనరి.” కళా. 2.145.

మెటిక విలుచు

అడవాళ్లు తిట్టూ, శాపనలు

పెడుతూ చేతివేళ్లు విరు

స్తారు. దానిమీద వచ్చిన
పలుకుబడి.

“చంద్రనూర్యుల ప్రకాశము మాయఁ
జేయని, కటిక చీకటిమీఁద మెటిక
విలుచు.”

శుక. 2 505.

మెట్టవంట

జల మక్కఱ లేకయే పండు
పంట.

మను. 1.18.

మెట్టాడు

మెదలాడు, సంచరించు.

ప్రభా. 1.107.

మెట్టిన యిల్లు

అత్తవారిల్లు.

“ఆ విభునిదేవి శ్రీ వెంగళాంబ పుట్టి,
నిల్లు మెట్టినయిల్లు వర్ధిల్లఁ జేసె.”

వసు. 1.63.

మెట్టుప్రాలు

తలప్రాలు.

మను. 5.79.

మెట్టులు గొను

మెట్ల వలె యేర్పడు.

శు. సం. 12.958.

మెట్ట బడిన మీను

ఒడ్డున బడినచేప - గిలగిల
లాడుతుంది.

“అధిపుఁ బాసినపుడ యలదుర వలవదె,
మెలుత మెట్టఁ బడినమీనువోలె.”

శుమా. 8.162.

మెడకాయ

మెడ,

మెడకాయపైన తలకాయ
నిలవడం లేదు

తల తిరుగుడుగా ఉన్నాడు.

“వాడి కా ముదనప్తపు ఆస్తి కలిసి
నప్పటినుంచీ మెడకాయపైన తలకాయ
నిలవడం లేదు.” వా.

మెడ గట్టు

అంట గట్టు.

“మిక్కిలి సంసారము మెడ
గట్టితివి.”

తాళ్ళ. సం. 8.20.

మెడ గట్టుకొను

ప్రకటించుకొను.

“వారు నీదారి మెడ గట్టుకోరు
గాని.” రాధి. 4.80.

మెడ గోసి పోవు

వంచించి పోవు.

వాడు కలలో -- ‘వాడు

గొంతులు కోసేరకం’ అని.

“వక్కూఁతుర! మెడఁ గోసి పోఁ
గలవు.” కార. హరి. ద్వి. 881.

చూ. గొంతులు కోయు.

మెడ చుట్టుకొను

వదలి వేయ వీలు లేని దగు.

బంధమగు.

‘మెడను జుట్టుకొన్న పాము
కరవక తీరదు’ అన్నదానిపై
మెడను చుట్టుకొన్న తరు
వాత ఇక వదలదు అని

మిగిలి యీ పలుకుబడి

యేర్పడినట్లు కాన వస్తుంది.

“గోచికట్టున కటువంటి గొడవ గడవ,
రాక మెడఁ జుట్టుకొనియె.”

పాండు. 5.233.

“మేరతోఁ బంచేంద్రియములు మెడ
చుట్టక పోవు” తాళ్ళ. సం. 9.206.

“మా తమ్ముడు పోయిన నాటినుంచీ
ఈ గొడవ వంతా నామెడ చుట్టు
కుంది.” వా.

“ఆ మహాయీలానిని ఏ మెనా అన్నా
వంటే ఆ పాపం నీ మెడ చుట్టు
కొంటుంది.” వా.

మెడ జుట్టెడి పాము

అనుక్షణం ప్రమాదకారి

అయి గుండెబెడచు కల్పించు

ననుట.

ఇలాంటి పలుకుబడులు

మనకు చాలా ఉన్నవి.

“శూన్యవాదుల మెడఁ జుట్టెడి
పాము.”

పండితా. ప్ర. వాద. పుట. 511.

చూ. ముక్కుపై కత్తి.

మెడ తిరగకుండా

మెడ నిండుగా.

కొత్త. 14.

మెడ దన్ను

మెడనిండా ఉండు.

“మెడ దన్ను పునుకల నిడుపేరు
లాండొంటిఁ, బారిఁబారిఁ దాఁకి
బాణ్ణిఁబగు రనఁగ.” హర. 5.16.

మెడ పట్టి త్రోయు

బయటికి గెంటు.

గెంటునప్పుడు మెడ మీద
చేయి వేస్తారు కనుక,
“మాయలాడివి గజేయని మెడ వట్టి,
పాయా ద్రోయటయ్య...”

కళా. 3.246.

చూ. అర్థచంద్రప్రయోగము.

మెడవంపులు తోము

తన్ను.

“వాణ్ణి మెడవంపులు తోమి వదలి
పెట్టారు.” వా.

మెడ వెట్టు పొగడ దండ
పూనుదును

శిక్షకు తల ఒగుదు ననుట.

“నీ మొలనూలునఁ గట్టు వడుదుఁ,
బూనుదును నీవు మెడ, బెట్టు పొగడ
దండ.” ప్రభా. 5.120.

మెడ మలచు

వెనుకకు తిరుగు.

“మెడ మలచి పడఁతి యప్పుడు,
కడకంటి విలోకనమునఁ గాంతుని
యునికిన్.” కళా. 7.147.

మెడమీద కూర్చుండు

ఇప్పుడే కావలె నని బలవంత
పెట్టు.

చూ. గొంతుమీద కూర్చుండు.

మెడమీదికి వచ్చు

ప్రమాదస్థితికి తెచ్చు.

“వాడన్నమాటే యిప్పుడు వాడి
మెడమీదికి వచ్చింది.”

చూ. గొంతుమీదికి వచ్చు.

మెడల పాగలు వేయు

మెడకు బందాలు వేయు.

“కావు మని మెడలఁ బాగలు వేయు.”
తాళ్ల. సం. 7.11.

మెడలు తిరగడం లేదు

పొగ రెక్కిన దనుట.

“వాడి కీమధ్య మెడలు తిరగడం
లేదు.” వా.

మెడలు వడు

తల వేల వేయు.

“నడుములు విఱిగి చై న్యంబుతో
మెడలు వడి.”

వర. రా. బా. పు. 79. పంక్తి. 15.

మెడలు విరుచుకొను

తనతలకు మించినవనికి పూను

కొని దెబ్బ తిను.

“ఉన్న నాలుగురాళ్లు ఏదో గొప్ప
అనుకొని పత్తి వ్యాపారంలో దిగి
మెడలు విరుచుకున్నాడు. అది వేల
మీద జరిగేవ్యాపారం అయ్యే. ఇట్లా
వాళ్లు ఏం తట్టుకుంటారు?” వా.

మెడలు విఱుచు

బలాత్కారముగా ఒక పని

చేయించు.

“నలుగురూ మెడలు విఱిచి వాడితో
పత్రం రాయించుకున్నారు.” వా.

మెత్తకన్ను

పైరు కోసినతరువాత నిలిచి

యుండుచొప్పదంటు.

రా. వి. 2.65.

మెత్తనిగుండె

మెత్తని మనస్సు, మృదు

హృదయము.

“వాడిది చాలా మెత్తనిగుండె. ఎవ

రనా బాధ పడుతూ ఉంటే చూడలేదు.” వా.

మెత్త జేయు

మృదుత్వము కల్పించు.

రసార్ద్రము కావించు.

“కాయనంతలో, పలన కరంగి పొంగు పసిబాలర చిత్తము మెత్తఁ జేయఁ గన్.” పాండు. 5.212.

మెత్త బిడు

లోబడు, ఎదిరించ లేక పోవు.

“కై కేయి ప్రేరేపఁగా మెత్తఁబడిన, నీకు నిట్టియవస నేడు వాటిల్లె.” వర. రా. అయో. పు. 340. పంక్తి. 20.

మెత్త మెత్తగా వచ్చు

మెల్ల మెల్లగా వచ్చు.

“మాటిమాటికి బాడము మూర్ఖుల నలసి సాగయుచు మెత్త మెత్తగా వచ్చి...” హంస. 1.192.

మెత్తినగోడ

లోపల ఎముక లుంచి పెట్టిన గోడ.

(శ. ర.)

మెత్తు లూడ్చు (మెత్తులు తీయు)

గాదెలలో ధాన్యం పోసి పైన పేడతో మెత్తుట అలవాటు. దానిని తీయుట అనగా లక్షణయా దాని లోని ధాన్యమును బయటికి తీయుట.

వాడుకలో — మెత్తు తీయు

అనేదే రాయల సీమలో

ఎక్కువగా వినబడుతుంది.

“మూసి ముల్లడిచి గుమ్మలకొల్చుపై మెత్తు, లూడ్చొడు పసైన నుండుఁ గాని.” పాండు. 4.149.

“ఎంత కరు వొచ్చినా, ఎంత కాటకం వచ్చినా వాడు మెత్తు తీస్తే ఒట్టు.” వా.

మెదడు వట్టు

క్రొవ్వెక్కు.

వరాహ. 8.75.

మెదలాడు

కదలు, సంచరించు.

కృష్ణ. 4.42.

మెయికోలు

అంగీకారము.

భార. భీష్మ. 1.31.

మెయిమెయి

పదించది.

“మెర మెర గల దనక మనము మెయి మెయి వినమే.” రాధా. 4.13.

మెరమెర సాటు

సంకోచము.

“మెరమెర పాటేల మీకుఁ జిత్తముల.”

గౌ. హరి. ప్రభ. పంక్తి. 1416.

మెరమెర లాడు

బాధ నొందు.

మెఱుగారు

మిక్కిలి ప్రకాశించు.

“శోభా, కరముగ మెఱుగారు పసిఁడి కంబము లనఁగా.” కు. సం. 3.291.

మెఱు గిచ్చు

తళతళ లాడు.

“కాస్త తో మేటప్పటికి ఆపాత
బాగా మెఱు గిచ్చింది.” వా.

మెఱుగుకడ్డి

మెఱుగు పెట్టే (సాత్తులు
మొదలయిన వానికి) కడ్డి.

మెఱుగుడు నూనె

ఒక రకమైన నూనె.

దీనిని పెట్టెలు మొదలగు
వానికి మెఱుగు తెచ్చుటకై
పూస్తారు.

(క. ర.)

మెఱుగు వేయు

1. మెఱుగు పెట్టు.

2. నెయ్యి నూనె మొదలగు
వానితో తడి చేయు.

“మెఱుగు వెయ్యక కాని మృదువు
గా దన్నంబు.”

కోదండరామశతకము.

“సా తంతా తయా రయింది. మెఱుగు
వేయడమే తరవాయి” వా.

మెఱుగుతీగ

కంతాభరణము.

“నెటి నొడ్డాణము గళమునఁ, దిరముగ
ధరియించి మెఱుగుఁగీగఁ గడుక
బా, మరగతి నడుమున నిడి.”

రాజశేఖరవిలాసము. 2.156.

మెఱుగుదీవెలు

క్షణభంగురములు, అశాశ్వ
తములు.

మెఱుపుతీగలవంటి వనుటకు

మెఱుపుతీవె లనుట.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 418.
మా. జలబుద్ధుడములు.

మెఱుగు పెట్టు

సాత్తులు మొదలయిన
వానిని తళతళ లాడ జేయు.

“ఈ సాత్తులు కాస్త మెఱుగు పెట్టి నే
కొత్తవి ఉన్నట్టే ఉంటాయి.” వా.

మెఱుగుపోటు

నడింపులు చేసిన బియ్యాన్నే
మరీ ఒక పోటు వేయడం.

ముడిబియ్యాన్ని ఒక సారి
దంచడం తొలి పోటు. ఆ
నడింపులను మరొక సారి
దంచడం మెఱుగు పోటు
వేయడం.

“కాస్త మెఱుగుపోటు వేసి ఎస్ట్లో
పోస్తే ఆన్నం మల్లెపూవుల్లా తయారవుతుంది.” వా.

“బియ్యం ఇంకా కొంచె ముతకగానే
ఉన్నాయి. ఒకసారి మెఱుగుపోటు
వేస్తే గాని ఎస్ట్లో వేయడానికి బాగుం
డవు.” వా.

మా. జకుక్కలు వాణి దంచు.

మెఱుగురాయి

మెఱుగు పెట్టే రాయి.

మెఱుగు రిక్కలు

పగడములు.

దేశీయతెలుగులు లేక ఒరం
గల్లు గ్లాసరీలో నున్న దని
జ్ఞాను.

మామిడి వెంకన్న ఆంధ్ర
దీపిక కది అనుబంధ మట !
అతడే ర చించినది కూడ
కావచ్చును.

మెలు గెక్కు

కాంతి అతిశయించు.

“తొలగె హిమంబు చంద్రుడు
మెలుగెక్కి, వెలిగె.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 329.

“పసిమిన్ మెలుగెక్కినవిల్లు.”

రుక్మాం. 3.180.

మెలపాడు

నర్తించు.

“రంభాదిహరిణశ్శత్రులు మెల పాడిరి,
పాడిరి కిన్న రాజ్వాతముఖులు.”

హ. న. 2.114.

మెలపారు

మెత్త నగు.

“తలిరాకుకంటెను మెల పారు నడు
గులు.”

కు. సం. 6.670.

మెలమెల్ల

మెల్లగా.

“గుబ్బల మెలమెల్ల గ్రుమ్మ వమ్మ.

రాధి. 1.108.

మెలరారు

సంచరించు.

“ఎలమెడు జలజాతింబులు, మెల
రారెడుజలచరములు.”

కుమా. 10.26.

మెలికలు తిరుగు

అతిబాధతో వంకరలు పోవు.

“వాడు ఆ శూలతో మెలికలు తిరిగి
పోతున్నాడు పాపం !”

వా.

మెలిగొను

చిక్కుపడు.

దశా. 5.81.

మెల్లకన్ను

కొంచెము వంక రైనచూపు.

మేక కొటికిన చెట్టు

ముక్కలు చెక్క లయినది.

“వాళ్ల సంసారం ఈ చుట్టాలమూలం
గానే మేకలు కొటికిన చెట్టులాగా
తయారైంది.”

వా.

మేకదాట్లు వేయు

మాటా. 44.

చూ. కప్పదాట్లు వేయు.

మేకపోతు గాంభీర్యం

శుష్కగాంభీర్యం.

మేకపోతు చూడటానికి

మహా గంభీరంగా ఉంటుంది.

చేవ మాత్రం తక్కువ.

“వాని దంతా వట్టి మేకపోతు గాంభీ
ర్యం. దాన్ని చూసి మోసపోవ.”

వా.

మేకపోతుల కొట్లాట

పైకి తీవ్రంగా కనిపించినా
అలాంటిది కానిది.

ఆలుమొగల కొట్లాట మేక
పోతుల కొట్లాట అని
అంటారు.

మేక పోతులు వెనక్కు

వెనక్కు వెళ్లి మహా

తీవ్రంగా ముందుకు వస్తాయి.

తలలు తాకించడం మట్టుకు

మ హా సున్నితంగా
ఉంటుంది.

మేకమెడ చన్నులు
నిష్ప్రయోజనము లనుట.
దీన్నే అజాగ్రత్తనం అని
సంస్కృతంలో అంటారు.

మేకయతిపు గూయించు
భయ మంద జేయు.
“అదలించి నిను మేకయతిపుఁ
గూయింప.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1264.

మేకవన్నె పులి
గోముఖవ్యాఘ్రము వంటిది.
“తెలియ నిది మేకవన్నియపులి
యటంచు.” రాధి. 3.19.

మేకులు చెక్కు
తప్పు పట్టు.
“మీర బాపాయశూన్య లటు మేకులు
చెక్కుచు.” గీర. 102.

మేటిల్లు
అతిశయించు,
“శ్రీ మేటిల్లంగ మంచి చీరలు
వలయున్.” హరి. పూ. 6.13.

మేడమీది పరువు
చాలకాల ముండనిది,
క్షణికము.
“ఈ మేడమీది పరువు రెన్నాళ్లు?
వా.

మేడికాయబోనము
మేడిపండు వంటిది.

సంతృప్తి నివ్వనిది, సార
హీనము.

మేడికాయలు పైకి అందంగా
కనిపించినా లోపల పురుగు
లుండును కాబట్టి అవి
తినుటకు పనికి రావు కదా!

“రాగంబు నొడిచి ముక్తి, శ్రీ గౌరవ
ముల కశేతు నేయుచునులకున్,
నాగేంద్రయాన యైహిక, భోగం బిది
మేడికాయబోనము సుమ్మి.”
విప్రనా. 2.80.

“మేడిపండు చూడ మేలి మై
యుండును, పొట్ట విచ్చి చూడఁ
బురుగు లుండు.” వేమన.

మేడిపంటబోన మగు
పైకి అందంగా కానవచ్చినా
తినుటకు వీలు లేక పోవు.

“మెఱసి చెప్పఁగ బోతే మేడిపంట
బోన మాను, యెర వేల సత మాను
యెదుట నింతే కాక.”
తాళ్ల. సం. 3.193.
రూ. మేడికాయబోనము.

మేడిపండు మేలిమి
పైకి మాత్రం బాగా కన
బడుతూ లోపల తద్విరు
ద్ధంగా ఉన్నవానివట్ల ఉప
యోగించేపలుకుబడి.
వేమన. 29.

మేత నడచు
ఆహారము కలుగు, తిండి
దొరకు.

“అటు చనక మేత నడచునే హంస ములకు.” ప్రభా. 1.120.

మేత మేయు

లంచము తిను.

నా. మా. 28.

మేధావిబొట్టు

హోమాదులు చేసి ఆ
భస్మంతో ‘మేధావీ
భూయాసమ్’ ఇత్యాదిగా
మంత్రం చెబుతూ నుదుట
పెట్టుకొనుబొట్టు.

“హకటి, జాట్టుతో మేధావిబొట్టు
తోడ.” పీఠ. 2.258.

మేనమామపోలిక

మేనమామ చాలు.

తల్లిదండ్రుల గుణాలవలెనే
మేనమామ గుణాలు కూడా
సంక్రమించు నని మన కో
నమ్మకం.

మేనమామ గుణాలు వచ్చిన
వనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“కటకట! వియోగలోకంబు కటకట
పడ, ననలశరముల నేచకు మనిన
నీవు, మానుదువె నీగుణంబు లానాను
మేన, మామపోలిక యిది గద మా
శమార!” సారం. 2.175.

“పో, మహి నది మేనమామపోలిక
యగుటన్.” పాణి. 2.126.

మేనటికము లాడు

పరిహాస మాడు,

“గీర్తిగళముల హలా హల కాల
కాంతితో, మేనటికంబు లాడు తన
మేటి త్రిశూలముఁ బూని యుదతిక్.”
మను. 4.96.

మేనత్త మేనమామ బిడ్డల
కున్నవరుస మేనటికము.
వారు ఒకరితో ఒకరు సరసా
లాడుట, హాస్యాలాడుకొనుట
సహజము. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

మేను గను

రూపొందు.

“గర్వంబు మేనులు గన్నట్టు.”
విజయ. 1.42.

మేను చెమర్చక

ఏమీ శ్రమ పడకుండా.

“ఏ నిన్నిపాట్లఁ బడి యీ, గాన
మహిమఁ గంటి నీవుఁ గలభాషి
ణియుక్, మేను సెమర్చక యుండం,
బూనితి రిది యప్రయాసమున హరి
కరణక్.” కళా. 2.96.

చూ. చెక్కు చెమర్చక.

మేను దొంగు

చచ్చు.

“కఠినదండమున మాగధుండు మేను
దొంగం.” రుక్మాం. 3.77.

మేను నిడువెండ్రుక పెట్టు

గగుర్పాటు కలుగు.

“విశాలభుజాంతరముక్ బగిల్చినక్,
విరవిర వోయి మేను నిడువెండ్రుక
పెట్టెగ.”

భాగ. స్కం. 10. (ఉ) 872.

మేను పూను

జన్మ మెత్తు.

మేను పొంగు

ఉప్పొంగు.

“పక్షావళి, ఘనకక్షాంతరపీదులక
నిలిచి పీకకన్ మేను వొంగంగ.”

ఉ. హరి. 1.150.

మేను మఱచు

పరవశ మగు.

“మానుపడి యుండ నేటికి మేను
మఱచి, యేల మాజాలి మాన్పవే
యెఱుక పఱచి.” కా. మా. 3.76.

మే నెల్ల గన్నులు గావించి

అత్యాస క్రిత్యో.

“ఒక్కలతాతన్వి చెలంగి పొంగుమడి
కాంక్షల్ దీర మే నెల్ల గ, న్నులు
గావించి కుమారుజవ్వనము చెన్నున్
జూచుచందంబునన్.”

మను. 5.7.

మే నోసరించు

శరీరము విడుచు—చనిపోవు.

“పంచముఖ వీట మే నోసరించెనేని.”

పాండు. 1.101.

మేపాడు

తిను.

“పాలమున మేపాడి కపిం, జల మత్తటి
మఱలి వచ్చి శశము నివాస, న్నలిం గనుం
గాని.” వేం. పంచ. 3.108.

మేతాడు అని శ. ర. పాఠము.

మేయించి బొంకు

సత్య మనిపించునట్లుగా అబద్ధ
మాడు.

మెయ్ (తమి) — సత్యము.

“పాయక రతి సల్పుకాఁపుడఁతుక
యెటులక, మేయించి బొంకవలెఁ
జెపు, మా యని.” హంస. 4.164.

మే యెఱుంగక (పోవు)

ఒడలు తెలియక పోవు.

“సుంపు గొని మే యెఱుంగక మలసి
మలసి.” ఉ. హరి. 4.26.

మే యొల్పు

చర్మము.

“మువ్వన్నె మేకము, మేయొల్పు జఘ
నంబుమీఁద రాణింప.”

వర. రా. కిష్కి. పు. 483. పంక్తి. 6.

మేరకంబము

సరిహద్దు తెలుపుటకై నిలి
పిన స్తంభము.

మేర కాదు

సరి కాదు.

“ఈరీతి పోరాడ మేర గాదు మీకు.”
హేమా. పు. 34.

మేరకు మేర

సరికి సరి.

“మెలఁతతో మేరకు మేర యనును.”

రాధి. 2.118.

మేర తప్పక

నియమము తప్పక.

“మేరలు దప్పకుండఁ జెలి మేడకు
నీరజనాభుఁ డేగి యా, చేరువఁ బొంది
యుండ...” రాజగో. 1.95.

మేర దప్పు

హద్దు మీఱు, న్యాయము
వీడు.

“వగచి యొక్కొక్క నెపమున వారు
మేర, దప్పి యితనిపై జేసిరి దండ
యాత్ర.” కళా. 8.159.

“అప్పతియ కడు మేర దప్పిన, గతి
కలకాంతలకు వేలు గలచే.”

పాఠి. 1.96.

మేర మీలు

హద్దు మీలు.

“రమణీలోకము నెల్ల నేఁపుచును
మేరలో మీటి వర్ణిలఁగా.”
రాజగో. 3.78

మేర వెట్టు

కట్టడ చేయు.

“నోరు చెఱవకుండ మేర వెట్టి.”
నృసిం. 2.118.

మేల్ తలచు

కృతజ్ఞు డగు.

“ఇలఁ గలపాపసంఘముల కెందును
నిష్క్రూతి గల్గుఁ గాని మేల్, దలఁపని
పాపకర్మనిఁ గృతఘ్నతకున్...”
రాజగో. 5.22.

మేలగాను

“నునువెడంద యురంబునను జీని సరి
పెణలో, మిన్నజన్నిదముతో మేల
గానఁగ.” దళా. 1.27.

చూ. మేల మాడు.

మేల మాడు

పరిహాసము చేయు.

“అల్లన మేల మాడు నచలాత్మజ
మాటకు లేతనవ్వు సంధిల్లఁ గిరీటిఁ
బాగుపఠదివ్యకరాధ్యునిఁ జేయు.”
మను. పీఠిక. 2.

మేలము లాడు

హాస్యము లాడు.

“ఇంక నె, మ్మెలు పచరింప రా దనుచు
మేలము లాడెడుసత్యబోట్ల సున్నల
నెసకొల్పుచున్.” పాఠి. 5.81.

మేలిపూన

ప్రధాన మయినది.

దండలలో మేలిపూసను
మేరుపూస అని కూడా
అంటారు. అది పతకంవలె
ప్రధానంగా కడతారు.

“విద్యాధుల్లో కల్లా వాడు మేలి
పూసగా ఉన్నాడు.” వా

మేలిల్లు

శ్రేష్ఠ మగు.

“ఎలమెడు జలజాతంబులు, మెలరా
రెడుజలచరములు మేలిలెడు ని,క్కొల
నుండ.” కుమా. 10.26.

“అని వర్ణింపందగినవర్ణనలకుం జాలి
మేలిల్లుచు.” కుమా. 10.28.

మేలుకట్టు

చాందినీ.

చాందినీ - పైన తెల్లటి
బట్టతో కట్టునది.

“సరోవరలక్ష్మికి, గట్టిన వెంబట్టు
మేలుకట్టుంబోలెన్.”
కుమా. 10.21.

“కలువడంబులు మేల్కట్టు గట్టువారు
.....” కళా. 7.58.

“ఎగసిన పుప్పాడి..... మేలుకట్టు
నంగ.” భాస్క. యథా. 1649.

క్రియ.

చాందినీని యేర్పరుచు.

“తెల్లని రజను శోభిలు సంగ్రామ
రంగమునకుఁ దగుమేలు కట్టునట్లు.”

భార. భీష్మ. 1.242.

మేలుక పైత్తు

చాందినీలు కట్టు.

“కడు నొప్పుగా మేలుక పైతినట్లు,
లురుగఁబులతోడ నున్న దిన
భము.”

రంగ. రా. బాల. 39 పు. 21 పం.

మేలుకొంచు

నిద్రనుండి మేలుకొను.

“నిద్రుర మేలుకొంచి.”

నిరంకు. 2.111.

మేలుకుప్ప

శ్రేయస్సమూహము.

“విశ్వేశ్వర! మేలుకుప్ప నను నెవ్వఁడు
గోరి భజించు.”

భాగ. స్కం. 10. (పూ.) 127.

మేలుకొను

నిదురనుండి లేచు.

“మలుసటినాఁటి వేకువ నమాత్యుఁడు
మేల్కొని.”

శై. మి. 8.98

మేలు గలవాడు

ప్రేమికుడు.

“దుండుడుకుచే భరామర, కందర్పం
డతఁడు మేలు గలవాఁ డగుటకా.”

శుక. 1.446.

మేలుచేయి

పై చేయి, అధిక మనుట.

“అని తల నీవు పాండుతనయావలి
కొప్పుడు మేలుచేయి నా, తనయులకుం
బరాక్రమము తక్కువయుం బ్రకటింప
వించు.”

భార. భీష్మ. 2.

“భుజంగమస్వామికి మేలుచేయి.”

నై. ప. 1.28.

ఇది వాడుకలో మేలుచేయి,

పై చేయి అన్న రెండు రూ
పాలలోనూ ఉన్నది.

“ఈ ఊళ్లో ఉన్న సేద్యగాళ్ల కల్లా
వాడు మేలుచేయి.”

వా.

చూ. పై చేయి.

మేలు పడు

ఇవ్వ పడు, వలచు.

“మేలు గలపట్ల కాంతలు మేలు
పడరెళి”

రాజగో. 1.64.

“గద్దదరవంబు జనియింపఁ గన్నె
దాన, మేలు పడినాను జాణ న స్నేలు
కొనర.”

హంస. 5.172.

మేలుబంతి

శ్రేష్ఠము.

“భట్టి నీకు హితుఁడు పరమవిశ్వా
సీయు, భట్టి బుద్ధి మేలుబంతి నీకు.”

విక్ర. 3.135.

మేలుముసుగు

అవకుంతనము.

ముతైదువలు తలమీదికి వేసి
కొనుముసుగు.

“సలిలాబ్జసాణి యచ్చపుమేలుముసుగు
నా, ఘనపంక్తులు దరి నాని యె
సఁగ.”

శుక. 3.320.

మేలు మేలు

సెబాసు.

“ముదిత మేలు మేలు కొదవ లే
దెందు...”

కళా. 2.35.

చూ. భరిభరి ఇత్యాదులు.

మేలురాక

స్వాగతము.

“సంక్లిత జనలోక, రాక వచ్చె మేలు
రాక యగుచు.”

భాగ. 10. పుట. 963.

మేలు వడు

ప్రేమించు.

“అమ్మనోహర యిట్లు గుణార్ణవునకు,
మేలువడి యున్న నొక్కనాఁడేలి
నాతఁ, డనుప...” శుక. 2.560.

మేలువాడు

ప్రియుడు.

“వారుగంటికి మిక్కిలి మేలువాఁడు.”
నిరంకు. 2.28.

మే లెంచు

శుభము కోరు.

“ప్రేమ నీ మే లెంచెనే నీ కిమ్మని,
భామ! యీ ముద్రికఁ బాలించెనె.”
శీమా. పు. 54.

మే లేర్పు

మంచివి యెన్నుకొను.

ఉత్తమ మయినవానిని ఏరు.

“గగనప్రవంతిలోఁ గల సువర్ణాబ్జంబు,
లందు మే లేర్పి తా నపహరించి.”

ప్రభా. 1.120.

“నా లోక విభు సతుల్ మే లేర్పి
యిచ్చిన, వీణె యే మయ్యె...”

కళా. 3.145.

మేల్కను

మేలుకొను.

“లేచి యంతకు మున్నె మేల్కని.”
నిరంకు. 1.75.

మేల్కొనని త్రేనుపు

మరణము.

“దేవుని వెన్న మేల్కొననిత్రేనుపు
గైకొన.” పాండు. 2.236.

మేళగాడు

మేళము వాయించువాడు.

(శ. ర.)

మై కొను

అంగీకరించు, ఇష్టపడు.

“నాకుం దగినకలసంబుఁ గంటి దీని
కింతకు మైకొంటి.” కుమా. 4.54.

“అయ్యమామహేశ్వరుల త పో
భంగంబు నేయు మనన దానికి మెయి
కొని వచ్చితి.” కుమా. 4.60.

రూ. మెయికొను.

మైకోలు

అంగీకారము.

“ఆలేఖర భునాజు నేయఁ దగదే య
బ్రాహ్మ మైకోలుమై.” నైష. 8.125.

మై నీరగు

పరవశ మగు.

“వాని వగ లెంచి మైసీరు గాని
యపుడె.” రాధి. 2.114.

మైపూత

కలపము.

“చెమట చిత్తడి మైపూత చెమలి
చనిన.” విక్ర. 4.226.

మైపూత పసుపు

చాయపసుపు.

మై మయి బోవు

సులభముగా పోవు.

“దేవత లెన నా కదిరి ధీరత మై
మయిఁ బోవ నేర్తురే.”

ఉ. హరి. 2.98.

మై మఱచి యుండు

ఒడలు పరవశ మై యుండు.

“మఱియు నచ్చోట విహరించుతఱిని
మంద, గంధవహాస్తి మై మఱచి
యుండు.” శుక. 1.394.

మైమఱువు

కవచము.

“భల్లములఁ గట్టి మైమఱు వెల్లఁ
జించి.” భార. భీష్మ. 2.54.

మైమెయి బోవు

అవలీలగా పోగలుగు.

“వహ్నిఁ బడి కాలక మైమెయిఁ బోవ
నేర్తురే.” శుమా. 12.57.

మైల పడు

మాలిన్యమును పొందు.

మడికి వ్యతిరేకం మైల.

శై. భా. 6.28.

మైల వాయు

దిగులు తీయ, మచ్చ తొలగి
పోవు.

“అతని యిల్లాలి.....నపహరించినను,
మన మైల వాని నెమ్మది నుండ
వచ్చు.”

వర. రా. అర. పు. 129, పంక్తి. 10.

మైలసంత

మద్యమాంసాదులు కూడా
అమ్మసంత.

“మైల సంతలో, శుశరభే తని
ఘోషించె,” క్రీడా. పు. 24.

మైలసంతలో గంతులు

స్వచ్ఛాప్రవర్తనలు.

“పంతము లేల నాయెదుట బాగులు
తీఱఁడు మైలసంతలో, గంతులు సాగ
వంతయును గానఁగ నయ్యెడు...”
ప్రబంధరా.

మొండాటలు

మొండితనం.

కాశీయా. 156.

మొండికటై

మూరుడు,

“మొండికటై గులాము ముప్పెగోవు”,
హంస. 5.113.

మొండి కెత్తు

మొండి వేయు.

“వాడు ఎంత కొట్టినా మొండి కెత్తి
కదల నంటున్నాడు,” వా.

మొండిచెయ్యి చూపు

లే దను.

“వా డిన్నిరోజులూ ఇస్తా నని ఆశ
పెట్టి ఆఖరికి మొండిచెయ్యి
చూపాడు,” వా.

మొండిచేయి చూపు

చూ. మోచేయి చూపు.

మొండిచే వేల్పు గల

“మొండిచేతితో హోమ ము
చేయగల.”

అసాధ్యకార్యములను నెఱ
వేర్చుజాణ అని నిరసనగా
అనుటలో....

శుమా. 8.185.

మొండివాడు

మూర్ఖుడు.

చూ. మొండికట్టె.

మొక మింత చేసికొను

చిన్నబుచ్చుకొను.

“చిత్రాంగి మొక మింత చేసికొనును.”
సారం. 2.171.

మొకమున వ్రేలు

ముఖమునందు వ్రేలాడు.

ఎవ రైనా అతి సన్నిహితులు
ఎదుట లేనప్పుడు మొగంలో
వ్రేలాడుతున్నా రనుట అల
వాటు.

అంటే వా రెప్పుడూ తలపు
నకు వచ్చుచున్నా రనుట.

“విధి రత్నపుబొమ్మల నాచికొన్న
నా, మొకమున వ్రేలుచున్నయవి
మవ్వర మూర్ఖులు నంచు నార్దు
డై.” ఉ. హరి. 2.6.

మొకమొకములు చూచుకొను

చూ. మొగమొగాలు చూచుకొను.

మొకమెరుక

ముఖపరిచయము.

“మొక మెరుక గలదు కదవే, మక
రాంకుని యను గుమేనమామకు
నీకుక.” విజయ. 2.199.

మొక్క చెడు

అశాభంగము నొందు.

“జక్కవజవరాలు మొక్క నెడి
యిక్కడక్కడం దిరిగి.”

ప్రద్యమ్న. 3.75.

మొక్కపాటు

పరాభవము.

విప్ర. 4.88.

మొక్కపుచ్చు

భంగపఱచు.

భా. రా. సుం. 28.

మొక్కపోవు

పరాభవము నొందు.

“మొక్కలంబున నొంటి మొక్క
పోక.”

వాల్మీ. 3.86.

మొక్క మొలిచి పోవు

మొలిచి పోవు.

“ఒక్కపారి అక్కడికా లిక్కడికి
వేసినచో మొక్క మొలిచి పోరు
గాని రండి.” వా.

చూ. మొలిచి పోవు.

మొక్కవడు

మొక్క పోవు.

భాస్కర. 26.

మొక్కి మొక్కించుకొను

మర్యాద యిచ్చి పుచ్చు
కొను.

“సాంపు దనర మున్ను మొక్కి గద
మొక్కు గొనక వలయుక జగం
బునక.” శుక. 3.381.

మొక్కుబడి

దేవతాప్రార్థన.

మొక్కుబడి చెల్లించు

దేవునికి తాను మొక్కు
కొన్నవిధముగా నెఱవేర్చు.

.... మొగం

చూ.....ముఖం.

(వాని) మొగం చూడను

వానితో ఏ మాత్రం సంబంధం పెట్టుకొనను అనుట.

‘ఇంక వాడి మొహం చూస్తానా?’ ‘...మొహం చూడను?’ ‘వాడు చేసినపనికి యింక వాడి మొహం చూడ దలచుకో లేదు.’ ఇత్యాదిరూపాలలో కాన వస్తుంది.

మొగం నల్లగా చేసుకొను

కించపడు.

“వాళ్లనాన్న గరించేటప్పటికి వీడు మొహం నల్లగా చేసుకొని కూర్చున్నాడు.” వా.

మొగంబు వ్రేసినటులు

మొగాన కొట్టినట్టు.

“చు, అనుచు మొగంబు వ్రేసినటు లా తన యూర్పుల నింకి యింకి పోయిన,” ఆము. 5.62.

మొగంబుల బయ్యెద లొత్తు

ఏడ్చు.

ఏడ్చునప్పుడు ముఖానికి పైటను అడ్డం పెట్టు కోవడం ఆడవారికి అలవాటు.

“నీ చెలియ నని విడిపించుకొని కన్నీరు దొరుగు మొగంబులఁ బయ్యెద లొత్తుకొని యేడ్చునుదతుల.”

ఉ. హరి. 1.53.

మొగం మాడి పోవు

అవమానభాజను డగు.

“వాడు చేసిన వన్నీ నాలుగు విడిలింకే సరికి మొగం మాడి పోయింది.” వా. మొగంమీదనే అను

చూ. మొగాననే అను.

మొగం వాచు

అశపడి అనుట.

“వాడు అన్నంకోసం మొహం వాచి నట్టుగా ఉన్నాడు.” వా.

మొగకట్టు

1. కూడు.

2. ప్రధాన మగు.

“మఱియును మొగ కట్టద నేన.”

భార. భీష్మ. 2.118.

“కంకణనికవ్వణంబు మొగ కట్టఁగ.” నైష. 6.102.

మొగ—మొన.

‘వీధిమొగలో ఉంది ఆయిల్లు’ అనడం నేటికీ వాడుక.

మొగ కొల్చు

ఉసి కొల్చు, పురికొల్చు.

“అ,క్కురుపతిఁ దమ్ముప్రోవు మొగ కొల్పఁగఁ జాలన నాకు భీష్ముఁడున్.” భార. అశ్వ. 3.81.

మొగచాటు

1. ముఖపటము, ముసుగు.

“మడు కగుభీమేశ్వరునకు మొగచా టై యుండదు సానిపెండ్లి...” భీమ. 1.112.

2. అసహ్యము.

వేంకటేశ. 16.

మొగతనము

పోరుషము.

“మొగతన మిది యౌనె మూర్ఖత
చెలు వొంద, వానరసేనపై వచ్చి.”
మైరా. పు. 66.

మొగ తప్పు

మొగము ఆ వలివై పునకు
త్రిప్ప.

“తండ్రి చావునప్పుడు మొగ తప్పి
యొండుకడఁ బోరుచు నుండెనొ.”
భార. ద్రో. 1.92.

మొగ తిరుగు

వై తొలగు, ప్రక్కకు తిరుగు.
“వెగడు పడునట్లు మొగ తిరిగి యా
ద్రుపదనందనుండు.”
భార. ద్రో. 4.102.

“గుహమీదఁ గొలిపినఁ బైఁ బెట్ట కది
మొగ తిరుగుడు.” కుమా. 10.66

“వీధి మొగ తిరిగినాడో లేదో కన
బడింది వారిల్లు.” వా.

మొగ దగువాడు

మొనగాడు.

ప్రముఖు డనుట. అగ్రణి
అన్న పూడున్నూ ఇంతే. ఆ
అగ్రమే యిక్కడ మొగ.

“వారిలో, మొగ దగువాని కింత మసి
మోవక త్రుంగుట యెట్లు సైన్య
ముల్.” జై. మి. 2.43.

మొగ దప్పు

సేన చెదరి పోవు.

“మొగ దప్పుం ద్రిప్ప దర్పంబునకొ.”
భాస్క. అర. 2.180.

“కాండములు, నిగిడించి కపులు మన్ని
గొనఁ జూచి, మొగ దప్పి యెవ్వరు
మొన సేయకున్న.”

వర. రా. యు. పు. 211. పం. క్తి. 19.

మొగదల

ముందరి భాగము.

“ఇట్లు రౌద్రంబుగాఁ బఱతెంచునతని
మొగదల నిలువ వెఱచి.”

పద్మ. 9.183.

మొగదిక్కు

చూ. మగదిక్కు.

మొగపడు

ముందుకు వచ్చు.

“మును దార మొగపడి మానుగఁ గుళ
లంబు లడిగి...”

భాస్క. కిష్కిం. 683.

మొగ మగు

అభిముఖ మగు.

“మొదలు వంచకునకు మొగము గాక.”
నీతి. 49.

మొగమాటం

దాక్షిణ్యం.

“నా మొగమాటంవల్ల వాడి కా
ఉద్యోగం యిచ్చాడు.” వా.
చూ. మొగ మోట.

మొగమాట పెట్టు

చనవును పురస్కరించుకొని
బలవంతపెట్టు.

“వాడు మరీ మొగమాట పెట్టాడు.
కా దన లేక వాల్లింటికి పోవలసి
వచ్చింది.” వా.

మొగమాడువు

గోపురము.

కా. ప. మ. 2.5.

మొగమిచ్చమాటలు

ముఖప్రీతినంభాషణలు.

“ఈ నయగారపుంబ్రియము లీపస లీ మొగమిచ్చమాటలు.”

పాఠ. 1.125.

మొగ మిచ్చు

సుముఖిత నొందు.

“చలిం బడి యున్న పేరలుక శయ్యపయి నొగ మినికాంతలు.”

కవిక. 6.18.

మొగము కడుగు

అవమానించు.

“వాడింటికి వెడితే మొగం కడిగి పంపిస్తాడు.”

వా.

మొగము గంటు పెట్టుకొను

అసంతృప్తిని, కోపాన్ని

తెలియపరుస్తూ మొగము

చిట్టించు.

“...అని యాడి మొగంబు గంటు పెట్టుకొని యున్న మురనదీనందను దిక్కు మొగంబై.”

భార. ఉద్యో. ఆ.4.

“...అయ్యార్యశి...శపించి దిగ్గన లేచి, మొగంబు గంటు పెట్టుకొని యింటికి బోయె.”

మార. 7.134.

మొగము చూపు

కనిపించు, వచ్చు.

“వాడు ఇటువైపు మొహం చూపి చాలాలోజు లయింది.”

వా.

“కాస్త మొహం చూపి వెళ్లు.”

వా.

మొగము చెల్లమి

ఏ దేనా తాను తప్పు చేసి

నప్పుడు తనవారిని చూచు
టకు సంకోచించుట.

“మొగము చెల్లమి రాక మొగిదల పంచె.”

పల. పు. 63.

“వాడు నావెనక నన్ను చాలా నిందించాడని తెలిసింది. అది నాకు అందిదని వారికి తెలిసిన టుంది. అంచేత మొగం చెల్లక ఇటీవల మా యింటి వైఫే రావడం లేదు.”

వా.

“అయినేదో అడిగాడు. కొన్ని ఇబ్బందులవల్ల ఆ చిన్న సహాయం కూడా చేయలేక పోయాను. ఇప్పుడు వాల్లింటికి వెళ్లా లంటే నేనాకు మొగం చెల్లటం లేదు.”

వా.

“సువ్య ఇలాంటిపని చేసి తిరిగి పెగా నా యెదుటికి రావడానికి నీ కట్లా మొహం చెల్లింది?”

వా.

మొగముట్టు

గుట్టం మూతికి కట్టు అలంకారము,

“మురువైన చక్కని మొగముట్టు సవరించి.”

సారంగ. 1.81.

మొగము తప్పించు

సమయానికి కనబడకుండా పోవు.

“వాణ్ణి నమ్మకొని యేమీ చేయ లేము. సమయం వచ్చేసరికి వాడు మొహం తప్పిస్తాడు.”

వా.

మొగము తప్పించుకొని

“వాడు మొగం తప్పించుకొని తిరుగుతున్నాడు. నాకళ్ల బడవలసి వుంటేదేమో అని వాడిభయం.”

వా.

చూ. మొగము చాటు చేసుకొని.

మొగమున గంటు వెట్టు

అసమృతిని సూచించు.

సరిపడనప్పుడు బొమముడి
వేయడం, మొగము చిట్టిం
చడం అలవాటు. దానిపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“గామి డన రాదు మొగమున గంటు
వెట్టు.” శుక. 3.21.

మొగమున గట్టు

నిరంతరము జ్ఞాపకమునకు
వచ్చు.

కనిపించు.

తాళ్ల. సం. 8.216.

మొగమున బడు

ఎదుట పడు, ఎదురించు.

“యోధకోటి నా, మొగమునఁ బడ్డ
నెట్లదరి ముట్టెదనో యటు సూచు
చుండుమి.” భార. భీష్మ. 2.17.

మొగమున వ్రేలు

ఎదుటనే కనబడు.

దూరాన నున్నవారు మనః
ఫలకంలో ఎల్ల వేళలా కన
బడుదు రన్నసందర్భంలో
నేటికీ వాడుక.

“కేలుం బగలును మొగమున, వ్రేలుచు
బలి వాయ కన్న.” కుమా. 5.171.

“నా కొడుకు ఊరికి ఆరునెల
లయింది. వాని రూపం ముఖాన వ్రేలు
తూ వుంది.” వా.

మొగము బిగించుకొను

మూతి బిగించుకొను.

“నాగరకవిలోకనంబునం జెల కేఁగి
మొగంబులు బిగించికొని...”

ఆము. 4.85.

మొగము మటమట లాడించు

మొగము చిట్టించు.

“మొగము మటమట లాడింపఁ
దగదు.” శ్రీని. 3.73.

మొగము ముడుచు

మొగము చిన్న బుచ్చు
కొను.

“తన సహోదరు నభ్యుదయమునకు
మొగంబు ముడుచుపద్మినుల పొందొ
దవె నేని.” బహులా. 1.46.

మొగము వాచిపోవు

చూ. మొగము వాచు.

మొగము వాడు

ముఖము కళ తప్పి యుండు.

“ఎండలో తిరగడం వల వాడి
మొహం వాడి పోయింది.” వా.

“మగ జేమో అన్నా డని ఆ
అమ్మాయి మొహం వాడి పోయింది.”
వా.

మొగము సెదరు

వైమనస్యము ఏర్పడు.

“మొగము సెదరంగఁ బలుకుట, జగతీ
సురవధ ముతోడ సరి యని
రాద్యల్.” హరి. పూ. 8.89.

మొగ మెత్త నేర్పు

తల యెత్తుకొని తిరుగ
గలుగు.

ఇది మామూలుగా తద్వ్యతి
రేఖార్థంలో — ‘వాడు
మొగ మెత్త లేకున్నాడు.’

అనే విన వస్తుంది. అవమానం
వల్ల అనుట.

“నగుబాటు వట్టిలై నాతులలోన,
మొగ మెత్త నేర్తునే?”

బసవ. 5.125.

మొగ మెత్త నోడు

అవమానంతో ముఖం ఎత్తు
కొన లేక పోవు.

అవమానసూచక మైనచేష్ట
పై వచ్చినపలుకుబడి.

“మొగ మెత్త నోడి... ఆకాననాబం
బులు.” కుమా. 10.48.

మొగమెటుక

ముఖపరిచయము.

“ఆయాననుగురించి నాకు చాలా
తెలుగు గానీ మొగమెటుక మాత్రం
లేదు.” వా.

మొగ మెటుగు

ముఖపరిచయము కలిగి
యుండు.

“వాడి మొహం నే నెఱుగను. వా
దెవరో నాకు తెలీదు.” వా.

(వాని) మొగమే చూడ లేదు

ఏమాత్రమూ ఎరుగ ననుట.

“వాని మొహమే నేను చూడ లేదు.
నన్నుగురించి వాడు ఏమేమో చెప్పా
డట.” వా.

మొగమొగంబులు చూచు

“భోగి యెంగిలి రోఁ తని సౌగతుండు,
మొగ మొగంబులు చూడ సిద్ధ గురు
వరుఁడు.” ప్రబోధ. 3.53.

చూ. మొక మొకములు చూచుకొను.

మొగమొగంబులు చూచు కొన
గలుగు

ఒకరి యెదుట నొక రుండే
అవకాశం కలుగు.

వాడుకలో — ‘నీవు అక్క
డెక్కడో పోవడం నా కిష్టం
లేదు. తిన్నా తినక పోయినా
ఒకరిమొగం ఒకరు చూచు
కొంటూ ఉంటే చాలు’
అంటారు.

“గ్రహ్మన నక్కఱకొ మొగ మొగం
బులు చూచికొనంగఁ గల్గె గా.”

కుక. 2.83.

చూ. ఒకరిమొగ మొకరు చూచుకొను.

మొగ మొప్పు

ముఖము వచ్చు.

“బెడుచున్నదాన మొగ మొప్పు
కున్నవి.” భాస్క. యుద్ధ. 156.
“అంత స్నేహంగా ఉంటూ వచ్చాడు.
ఇప్పుడు వాణి ఎదుట తిట్టా లంటే
మొహం ఒప్పుడం లేదు.” వా.

మొగమోట

దాక్షిణ్యము.

“ఓరి! దురాత్మ! నీకు మొగమోట
యొకింతయు లేదు.” విష్ణు. 1.143.
చూ. మొగమోటమి.

మొగమోట పెట్టు

దాక్షిణ్యము నుపయోగించు
కొని బలవంతము చేయు.

“వృధా మొగమోట పెట్టి.”
జేపి. 2.163.

మొగమోటమి

దాక్షిణ్యము.

“ఇతః ఘనం లై ననీదుతలిదండ్రుల
పై మొగమోటమిం మహా, తర
మగుతప్ప గాచితివి...”

తారాశాం. 4.210.

రూ. మొగమోట.

మొగ మోడు

మొగమోట పడు.

సంకోచించు—దాక్షిణ్యము

వలన.

“దొరల కిచ్చకముగా వలసి మొగ
మోడి ప్రియవాక్యములు పల్కు
వారు.”

వర. రా. అర. 130.8.

“మంగిటి కేతెంచి మొగమోడ
నగునె?” ఆభిమన్య ద్విపద.

మొగలి వాకిలి

1. తలవాకిలి.

2. హజారము.

“దక్షవాటికయందు దరు కేందు
మాళికి, మొగలివాకిట ధామమును
రచించె.” భీమ. 1.74.

“అవ్వనజాక్షినికొ మొగలి వాకిటి
కీడిచి తెచ్చి...” భల్లా. 5. (శ. ర.)

మొగవడంబులు

ముఖపటములు.

“గజంబుల మొగవడంబు లెత్తించి.”
కుమా. 11.37.

మొగవాడ

1. ఎద్దులపై కప్పిన కంబడి.

“పట్టుండా యెడను బలుపులు చెగఁగ,
గొట్టుండా చని మాడ ముట్టుండింకేల,

చింపుడు మొగవాడ బ్రెంపుడు వడగ,
లుంపుడు బండి నోవండఁ జూతండు.”
బస. 7.186.

మొగవడము ఏనుగులపై
కప్పు రత్నకంబళమని
కోశకారులు ఇచ్చి వున్నారు.
ఆ ప్రయోగ మిది.

“జలధారలు మదధారలు, జలదంబులు
మొగవడములు చండానిలవి, హ్వల
గహ్వరరవములు గర్జలు గాగిరులమరె
సమదసామజసమతక్.”

హరి. ఆ. 6.

2. ముఖద్వారం.

“శంకరదాసి యచ్చటి కేగుచెంచి,
యంకకాఁడునుబోలె హరభక్తులలర,
నఱిముఠి మొగవాడ చెఱచి వీక్షింప.”
బసవ. 4.98.

మొగవాసి

పౌరుషము.

“వలపులచేని తండ్రి మొగవాసికి
వాసిగ దృష్టి దీసివెన్.”
రాధి. 2.53.

మొగవీణ

చూ. ముఖవీణ.
(శ. ర.)

మొగసరి

“హరిసీలముల మొగసరి యనంగ.”
భాను. 3.17.
చూ. మొగముట్టు.

మొగసాల

తలవాకిటి చావడి.

“మొనసి యా రావణు మొగసాల
గాచి.”
రం. రా. యు. 303. పా. 23. పం.

మొగసిరి

సౌందర్యము.

“మరవెరి కిటువంటి మొగ సిరి గలదొ.”

ద్వి. పరమ. 8.167 పా. 14. పం.

మొగాననే అడుగు

“వాడు చేసిన వన్నీ మొగాన్నే అడిగే సరికి వీడు నోరు తెరిచి లేక పోయాడు.”

చూ. మొగాననే అను.

మొగాననే అను

ఎదురుగానే తిట్టు.

“వాడు ఏ దన్నా మొగాననే అంటాడు.”

(వాని) మొగాననే తెల్లవారిందా
చూ. నీ మొగాననే పొద్దు పొడి చిందా?

(నీ) మొగాననే పొద్దు పొడి చిందా ?

నీవే దీనికి కర్తవా అనుట.

“వాడు కాక పోతే యింకెవరూ లేరా? వాడి మొహాననే పొద్దు పొడి చిందా యేం?”

మొగుడ బాటు

ముకుళించు.

“మొగుడఁ బాటినయరవిందములను బాసి, గములు గములుగ మత్తభృంగములు గూడి.”

భీమ. 2.28.

మొగ్గ తొడుగు

మొగ్గలు కల దగు.

ఆరంభ మగు అన్న భావా

ర్థంలో దీన్ని ఉపయోగిస్తారు.

“అవిడ ఆశలు మొగ్గ తొడగడం, యంతలో యీ విపత్తు రావడం హఠాత్తుగా జరిగి పోయింది.”

మొగ్గ వాలువిధమున

మొగ్గ వాలినట్లుగా, మొగ్గ వేసినట్లుగా.

“కటకట! వాపో, యెను మొగ్గ వాలు చందం, బున నడు మెగ నే తిక్కొనుచు బొత్తులమీఁదన్.”

కళా. 6.181.

దొమ్మరాటలలో మొగ్గ వేయడం, పల్లటీలు కొట్టడం ఉన్నవి. వెనుకకు వ్రాలి అర్థచంద్రాకారంగా కాళ్ళతో సమానంగా తలను నేల మోపుట మొగ్గ వేయుట.

మొత్తముమీద

అన్ని విషయములు ఆలోచించి చూడగా.

“మొత్తంమీద ఆ సంబంధం మంచిదనే తోస్తుంది.”

మొత్తానికి

ఆఖరుకు, ఎంత శ్రమ పడినా.

“మొత్తానికి వాడు పెండ్లికి రానే రాడన్నమాట.”

మొత్తి మోదర లాడు

పట్టి పల్లార్చు.

“విటువుకంతాసుల నుటికి చివ్వంగుల, మొత్తి మోదర లాడు మత్తకరుల.”

శృంగా. కా. 2.22.

మొత్తు లాడు

జగడ మాడు.

“అతనిపై నృపతిం గజాది నిర్ణయముల మొత్తు లాడుదురు.” ఆము. 4.131.

మొత్తు వడు

దెబ్బ తిను.

“ఇట్లు మొత్తువడి యమకింకరులు.” శివరా. 4.60.

మొదటికి మోస మగు

మూలచ్చేది యనుట.

భాస్కర. 6.

చూ. అసలుకు మోస మగు.

మొదటికే మోసము వచ్చు

అసలుకే విఘాతము వాటిల్లు.

వడ్డీవ్యాపారంద్వారా వచ్చిన పలుకుబడి.

వడ్డీ వస్తుం దన్న ఆశతో

అప్పివ్వగా అసలే (మూలము)

రాక పోయిన దనుట.

చూ. మొదలు చెడ్డ బేరము.

మొదటిచెయ్యి

మేలుచేయి.

మదన. శత. 29.

మొదటిపేరు

ప్రముఖసానము.

“ముఖ్యహరిభక్తవరులలో మొదటి పేరు.” రాధా. 1.54.

మొదలంట

సమూలముగా.

పూర్తిగా అనుట.

“అసలన్నియు మొదలంటఁ గోపి యున్న.” పాండు. 5.238.

మొదలంట గోయు

మొదటిదాక గోయు.

“...వాఁడిఖడ్గముచేతం, దడఁబడ మొదలంటంగా, జడఁ గోసి యతండు వేగఁ జనియె లతాంగీ! శుక. 2.223. చూ. ఊచముటుగ గోయు, కూకటి ప్రేళ్లతో పెకలించు మొ.

మొదలారి

అరవశూద్రులలో ఒక తెగ వాడు.

(శ. ర.)

మొదలార్చు

సమూలముగా నశింప జేయు.

రుక్మాం. 3.30.

మొదలాయి

సమూలముగా నశించు.

ద్వా. 9.10.

మొదలిదివాణము

ప్రధానఆస్థానము.

పుట్టినిల్లు మొదలయినపలుకు బల్ల వంటిది.

“చదువుల పుట్టినిండు శమ సంపద యిక్కలు పుణ్యలక్ష్మీకా, మొదలి దివాణముల్...” పాండు. 1.107.

మొదలిపేరు

అగ్రగణ్యుడు, అగ్రగణ్యు రాలు.

“సుదతుల కీచామ మొదలిపేరు.”

కేయూర. 1.36.

మొదలు చూచి చెట్టెలుగు వారు

ఆవులిస్తే ప్రేగులు లెక్క

పెట్టు వారివలె చూచే ఆ
చెట్టేదో తెలుసుకో గల
వారు. అదే చెట్టో తెలుసు
కొనుటకు ఆకులు త్రుంచ
వలెనా?

“మొదగదనె మాకు ప్రేక్షణో
మొదలు చూచి, చెట్టెఱుగువారి
కాకులు సిదును నేల?”

ఉ. హరి. 4.95.

మొదలు తుద లేని

ఆద్యంతములు లేని, అనంత
మైన.

“అదియై గాక మొదలు తుద లేని
సుకృతదు, స్క్రియలు భోగమునఁ
వరింప రామి.” కళా. 8.245.

మొదలు పెట్టు

ప్రారంభించు.

“ఆపాతం మొదలు పెట్టి ఆప్పుడే
రెండువారాలు కావచ్చింది.” వా.

మొదలు ముట్టుగ

పూర్తిగా.

“మొదలు ముట్టగఁ బోయి మోట నై
బడలి.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం. క్తి. 1250.

మొదలూ, కొనా లేదు

“ఈ వ్యవహారం ఏమిటో కానీ మొదలూ
కొనా లేకుండా ఉంది.” వా.

చూ. తలా తోకా లేదు.

మొద లూడగ గూలు

మొద లంట గూలు.

“తద్ద నాఘనకల్పిత మైనటిక్కయం,

బొటలుచు నోరుగాలి మొద లూడగఁ
గూలెడుప్రమానికై వడిన్.”

పాఠ. 5.31.

మొద లూడు

నిర్మూల మగు.

“ఉల్లము చల్ల నయ్యె మొద లూడె
మనోరథముల్.” కవిక. 6.211.

మొద లేత్తు

సమూలంగా నశించు.

నైష. 6.7.

మొదల్ చెడు

చచ్చు.

ఆం. భా. 2.225.

మొద్దుమొగం

చేత కానివాడు, తెలివి లేని
వాడు.

“వా డొట్టి మొద్దుమొహం. ఎందులో
పెట్టినా యింతే.” వా.

మొద్దు రాచ్చిప్ప

మొద్దుమనిషి.

కౌ. త్త. 297.

మొద్దు వోవు

వాడి పోగొట్టుకొను.

భీమ. 4.107.

మొన కట్టు

కలిసి వచ్చు.

“తక్కటిరాజులుం గొరవులు నీకు
మొనకట్ట రని చెప్పె.”

భార. కర్ణ. 3.127.

మొన కెక్కు

హెచ్చు.

“మనసు గరగించు సిగ్గులు, మొన
కెక్కనికొపములును”.

గంధ. 1.38.

మొనగాడు

సమర్థుడు.

“ఎట్టి మొనగాండ్రు రేనియు, గట్టిగ
నాయెదుట...”.

అచ్చ. రా. బాల. 202.

సేనకు మొదట నుండువాడు

అన్న ఆర్థంలో యేర్పడి

యీ భావార్థంలో స్థిరపడిన

పలుకుబడి.

మొన చూపు

కనుపించు.

“ముగురు వేల్పుల దండ మొన చూప
రాదా.”

తాళ్ల. సం. 7.181.

మొన చేయు

ఎదిరించు.

“మూడు లోకంబుల మొన చేసి
యెదురు, వాడు గల్గునె.”

వర. రా. ఆర. పు. 230. పం. 22.

మొన జూపు

ముల్లు చూపు, సమాన
మగు.

“మునుపు తామరలకు మొనఁ జూపు
తెలికన్నులు.” నిరంకు. 2.17.

మొనదేటు

వాడి కలది యగు.

“సాన మొన దేతినయనంగళర
మనంగ”

రా. వి. 3.180.

మొనపడు

కప్పబడు.

“మొనపడె గగనంబు మొయిలు
మూగినమాడ్కిక”

ఉ. హరి. 1.148.

మొన లిడు

మొలకెత్తు.

“మొన లిడు నొండొకముద్దుఁజేలువు.”
కళా. 6.196.

మొన లెత్తు

మొలక లెత్తు.

నరస. 1.175.

మొన లేర్పరించు

వ్యూహములు పన్ను.

“దైవసైన్యంబు లీరితిఁ దరతరంబు,
వెడలి మొన లేర్పరించి యుద్వేల
వృత్తి.” పారి. 5.2

మొనల్పడు

మొన లేర్పడు.

మొన్న జరిగినట్లుగా

ఇటీవలే జరిగినట్లు.

చూ. నిన్న మొన్న లాగ.

మొన్నన కాదె

ఇటీవలనే కదా.

వాడుకలో — మొన మొన్న

కదా వాడు పుచ్చాడు —

వంటివి చాల అలవాటు.

పండితా ప్రథ. పురా. పుట. 323.

మొన్న పుట్టి నిన్న కండ్లు

తెరిచినాడు

చిన్నవా డనుట.

“వాడు మొన్న పుట్టి నిన్న కండ్లు తెరిచాడు. అప్పుడే కళ్లు నెత్తికొచ్చాయి.” వా.

మొప్పె....

మూర్ఖుడు.

తిట్టుగానే వినబడుతుంది.

సంపంగిమన్న. 98.

“మప్పె వెధవ, మప్పె ముండా కొడుకు.” వా.

మొరపెట్టు

మొర్రో అని ప్రాధేయపడు.

“పెల్లుగ శంఖంబు మొర్ర పెట్టుచు నుండున్.” రాధి. 1.154.

మొరవంకకడియము

వంకీ, రెట్ట కడియము.

“కరమాలమున వెండి మొరవంకకడియంబు.” క్రీడా. పు. 31.

మొర్రో! అన లేదు!

అన లేదు బాబూ అనుట.

మొర్రో మే మన లేద సత్య మను నమ్మారక వినక రాదె?” గీర. 27.

మొఱ యిడు

మొఱపెట్టు.

“ఏ యెడఁ బతిం బాడగానక, కూయిడు మొఱ యిడు.”

కు. సం. 5.547.

మొఱవ వోవు

మొక్క పోవు.

“ముదిమి నింద్రియశక్తి మొఱవ పోకుండంగ.” కాశీ. 6.88

వాడుకలో ‘మొరిసి పోవు’

ఇదే అర్థంలో నేడు నిలిచి

ఉంది. ‘అ అంపం మొరిసి పోయింది.’

“ఆ గిన్నె అంచు మొరిసి పోయింది.”

వా.

మొఱ వెట్టు

విన్నవించుకొను.

“సకలజనులు మొఱ వెట్టిరి.”

శివ. 8.16.

మొఱ వైచు

మొఱపెట్టు.

“గీ, ర్యాణులఁ బోకుఁ డంచు మొఱ వైచె నొకో యన మ్రోసె నంత.”

పారి. 4.68.

మొఱిగేకుక్క కఱవదు

వాచాలుడు అంత అపాయ

కారి కా డనుట.

“అతను దురుసుగా మాటాడా దని యేమి భయపడ వద్దు, మొఱిగేకుక్క యెప్పుడూ కఱవ దని నీకు తెలియదా యేమి?” వా.

మొఱిపోవు

లోపము కలది యగు.

“ఆ కుండ మొఱి పోయింది.” వా.

మొఱి యను

కొట్టుకొను.

“ఓడి తేనియుఁ బట్టి మొఱి యనంగ.” ఆము. 4.60.

మొలకచందురుడు

బాలచంద్రుడు.

“మొలకచందురుఁ బాల్చుముద్రాలు.” భీమ. 1.4.

మొలకట్టు

మొలతాడు.

“బంగరు మొలకట్టు రంగు మీఱంగ.”
దశా. 2.181.

మొలక త్రి

మొలను చెక్కుకొనుక త్రి
శశాం. 5.14.

మొలకనవ్వు

చిఱునవ్వు.

“అని పలికిన మొలకనగవు మొగం
బున నిగురొతుతల్లిం జూచి సుగాత్రి
యి ట్లనియె.” శశా. 4.40.
హర. 5.40.

మొలక లెత్తు

అంకురించు.

“తలఁచుకొనుచుఁ దెలివి మొలక
లెత్తు.” పాండు. 4.207.

మొలతెంచు

మొల కెత్తు.

“తరణికూటమున మే యెరలి పద్మిని
మేన, మొలతెంచుమధుమద మొలక
కండ.” కుమా. 3.108.

మొలత్రా డని గట్టినట్టివారు

మొగవా రన్నవారు.

అంటే ప్రతీ మొగవారూ
అని అర్థం. మగవాళ్లు
మాత్రమే మొలతాడు కట్టు
కోవడం, ఆడవాళ్లు కట్టుకోక
పోవడం మనకు అలవాటు.
దానిమీద వచ్చినపలుకు
బడి.

వాడుకలో — ‘మొలతా
డంటూ కట్టినవా డల్లా’ —
‘గోచీ పెట్టినవా డల్లా’ —

ఇత్యాదిగా ప్రయుక్త మవు
తుంది.

“ఉ.న్మత్తగజంబుఁ గన్నగరిమకా
మొలత్రా డని గట్టినట్టివా, రె తరి
.....” శుక. 2.14.

మొలత్రాసు

ముల్లు గల త్రాసు.
హంస. 2.181.

మొలనూలు

వడ్డాణం, మొలత్రాడు.
అయితే ఇది - బంగారంతో
చేసిన మొలత్రాడు - ఒక
ఆధరణ విశేషమే కాని
మామూలు దారం కాదు.
స్త్రీలే వేసుకుంటారు. వడ్డా
ణం రేకుతో బిఱుగా
చేస్తే, ఇది జాఱుతూ
ఉంటుంది.

“జలధిమహీసలి మొలనూలుగాఁ జాటి,
పాలించె గలిఁ గరికాలచోడు.”
కుమా. 1.52.

మొలనూలున గట్టువడు

సులభంగా వశ మగు.

మొలతాడుతో కట్టి వేసినా
చాలు ననుట.

“మఱి నాకుఁ దెనఁగఁ జోటు గలదె
నీ మొలనూలునఁ గట్టువడుదు.”
ప్రభా. 5.120.

మొలపూస

మొలత్రాటియందు కట్టెక్కి
పూస.

శశాం. 2.180.

మొల లిచ్చు

మొలక లెత్తు.

“పులక లాండోరుల మేనులు నుచ్చి
పోయి దగ్గర మొల లిచ్చి కరణి
గాక.” వమా. 9.119.

మొలలో చేయి వేసి నిలవేయు
చూ. బొడ్డులో చేయి వేసి నిలవేయు.

మొలవ బెట్టు

నాటు.

మొలవేయు

నాటు.

మొలిచి పోవు (మొలక పోవు)

‘త డి సి నం త మాత్రంతోనే
ఏమీ కాదు లే’ అనుపట్ల
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

తడిస్తే గింజలు మొలకెత్తి
నట్లు నీవు మొలకెత్త వనుట.

“ఇంతలోగా యేమీ మొలిచి పోవులే.
ఈమాత్రం చినుకులకే భయపడితే
ఎట్లా? అక్కడి కల్లి యీపని చేసు
కొని రా.” వా.

మొసలికి పడిశము

అసంభవము.

శంకశేఖ. 74.

మొహ మింత చేసుకొను

చిన్నబుచ్చుకొను.

“నీడు నూటిపోటిమాట ల నేగరికి
వాడు మొహ మింత చేసుకొన్నాడు.”

మోకాలిమరవ

మెట్లు మరీ యెత్తుగా ఉన్న
తావు.

తిరుపతికొండ, శ్రీశైలం

ఇత్యాదులలో కాన వస్తుంది.

ఒక్కొక్కమెట్టు మోకాలి

యెత్తు ఉన్న దనుట.

“ఈ మోకాలిమరవ దాటడమే కష్టం.
తరువాత సులువుగా యెక్క వచ్చు.”
వా.

మోకాలిలో మెడనరము పట్టు

విచారము నటించు.

ఆ విచారము కలుగుటకు తగి
నంత కారణము లేదు అను
పట్ల ఉపయోగించేపలుకుబడి.

మెడనరము పట్టుకుంటే తల
తిరిగదు కాని మోకాలు

నీలుకొని పోదు కదా!

“నవతిబిడ్డలకు చదువు రాక పోయేనే
యని యామెకు మోకాలిలో మెడ
నరము పట్టినది కాబోలు.”

(తె. బా.)

మోకాళ్ల మఱవ

చూ. మోకాలి మరవ.

మోకాళ్లు దొర్రులు పోగొట్టు

కునేవయసు

యావనము.

మోకాళ్లును బట్ట తలలును

ముడి వెట్ట నేర్చు

అసాధ్యకార్యములను చేయ
గలవాడనుటలో నిరసన

భావద్యోతికంగా ఉపయో
గించేమాట.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.
చూ. నేలకు నింకి....

మోచేతికింద నీళ్లు త్రాగు

ఒకరికింద బతుకు.

కొంత నిరసనార్థంలోనే యిది
ఉపయుక్త మవుతుంది.

ఒకరు చెంబుతో నీళ్లు
పోస్తుండగా, నోటిదగ్గర
రెండు చేతులూ పెట్టుకొని
అందులోనుండి వాడి మో
చేతులగుండా పడేనీళ్లను
తాగే మరొకడు వీడనుట.

“వాడి మోచేతికింద నీళ్లు తాగి నేను
బతుకుతున్నాను.” వా.

చూ. మోచేతికింద గంజి తాగు.

మోచేతి మడుపుటిల్లు

మోచేతిమడుపువలె కట్టిన
కట్టడము.

రెండిండ్లు కలిపి కట్టిన
కట్టడము అని శ. ర.

మోచేయి చూపు

లేదను.

“వీడు కొండంత ఆకతో పోతే వాడు
మోచేయి చూపించాడు.” వా.

మోట బొల్లెద్దుకు ముకుదాడు

కట్టు

సాహస కార్యము నిర్వ

ర్తించు.

కుక్క. 27.

మోటలు గట్టు

కాలువలు గట్టు.

మోటలు గట్టి తోలగా నీరు
వచ్చినట్లనుట.

“మని వీణియ మీటె రసము మోటలు
గట్టె.” లక్ష. 1.35.

మోటు వడు

మొద్దుబారు, చెడిపోవు.

వరాహ. 1.95.

మోటు సరసము

అనాగరకహాస్యము.

మోడి సేయు

ఆనాదరము చూపు.

“అవ్వలన మోడి, నేయ కెంతయు
సంతుష్టి నేయ వలయు.”

హరి. ఉ. 10.316.

మోడునకు సిగ్గు - (కలదా ?)

అసంభవము.

మొండికి సిగ్గెమిటి? అన్న
రూపంలో విశాఖ ప్రాం
తంలో విన వస్తుంది.

మోడు నగ్గానికి దగ్గరది.

దానికి సిగ్గెమిటి? అనుట.

శేంకపేశ. 72.

మోడుబ్రతుకు

శుష్కజీవితము.

జగ. 137.

మోడ్పుకెంగేలు

నమస్కారము.

“మోడ్పుకెంగేలు కరుణాసముద్రు
నకును.” యక్కాం. 1.123.

మోతాదు మించు

మితి మీఱు.

మోతుబరి

ధనవంతుడు.

కొత్త. 18.

మోద కట్టు

మోదుచేత నెత్తురు గడ్డకట్టు.

మోదు లాడు

దెబ్బలాడు.

“తొడలును వీపులున్ దలలు నొవ్వఁ
గడిందిగ మోదు లాడుచున్.”

అచ్చ. రా. యు. 194.

మోపాది వచ్చు

అపాయము కలుగు.

(చి. ని. ప్రాన్. శ. ర.)

మోపు గట్టు

కుప్పలు వోయు.

గడ్డి గాదం మోపు కట్టుటపై
వచ్చినది.

“మోపులు గట్టేవు ఇంతి మనుకొన్న
సిగ్గుల.” తాళ్ల. సం. ౪. 158.

మోపెట్టు

ఎక్కు పెట్టు.

“దుర్భరం బెనహరుచాపంబు నవలీల
మోపెట్టి విఠించిన....”

భాస్క. బాల. 707.

మోము చెవి జేర్చు

రహస్యసంభాషణలో...

“యీరక నివ్వనం డడిర, జెప్పెద
నంచు మోము చెవిం జేరిచి ధైవియొ
చెప్పె.....” కళా. 4.51.

చూ. చెవులో చెప్ప.

మోము జూడక

అలక్ష్యముగా.

“సొమ్ము లన్నియు మోముఁ జూడక
యొలిచి.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పం కి. 1428.

“వాడు జేబులో చెయ్యి పెట్టి ఎంత
వస్తే అంత దాని మొహం కూడా
చూడకుండా ఇచ్చి వేస్తూ ఉంటాడు.”
వా.

మోముద్రిప్పులు

మూతిపిలుపులు.

ముఖ్యంగా ఆడవాళ్లు అసం
తృప్తిని తెలుపుటకూ, లేదా
వెక్కి రించుటకూ ముఖం
తిప్పడం, మూతి పిటవడం

మామూలు.

“మోముద్రిప్పులు బొమముడి తొమ్ము
తాటింపు, రాని జంకెన కావరంపుఁ
బొగరు.” శుక. 3.349.

మోమున వెన్నెల గాయు

ముఖవికాసము కలుగు.

“దంతమరీచులం దఱుమిల్లినవ్వు, వింత
యై మోమున వెన్నెల గాయు.”

ద్విప. కల్యా. 124.

మోము ముడుచుకొను

కోపగించు.

“మోదఁ జల్లక మాన మిట్టి మీ నై
పడ, ముందు నింతకు మోము ముడుచు
కొనిన.” బహు. 2.61.

మోము వెలుక పాటు

మొగము వెలవెల పోవు.

“తనమోము వెలుక పాటం, జనియె
న్నిదురింపఁ గేళిదనంబునకన్.”

శుక. 2.94.

మా. వెలవెల బాట, వెలవెల పోవు,
తెల్లబోవు, తెలతెల పోవు.

మో మెట్ట చేయు

కోపించు.

కోపము వచ్చినపుడు మొగ

మెట్టబడును గదా !

“మొక్కిన నొకలేమ మో మెట్టగాఁ
జేయు.” కా. మా. 2.18.

మో మోటమి

ముఖదాక్షిణ్యము.

“నీ మోమోటలు మాని నీరజముఖే !
నిక్కం బెఱింగింపవే.” పారి. 1.83.

మోయని మోపు

భరింపరానంత భారము.

“అయము రెంటికి నన్నపానములు,
మోయనిమో పిది ములుగఁగ నెట్లా.”
తాళ్ల. సం. 6.167.

మోరకొట్టు

చంపకాయ.

“కుసిగుంపులు తిట్లు మోరకొట్టులు
జారుం, డసమసుఖంబుగఁ గైకొను.”
శుక. 1.441.
యా. మోరికొట్టు.

మోరతోపున

వెనుక ముందులు చూచు
కొనక, గుడ్డిగా.

“ఇట్లే మోరతోపున నిన్నాళ్లు మోస
పోతిగా.” తాళ్ల. సం. 1. పు. 75.

మోరత్రోపున

సులువుగా.

“వినుము హరిశ్చంద్రవిభుఁడు వసిష్ఠ,
మనిమాట చెల్లింప మోరత్రోపునను.”
హరిశ్చ. ఉ. భా. 1756. పు. 257.

మోరికొట్టులు

చపేటముల వంటివి.

“కొసరువగ మాట లలుకలుఁ, గుసి
గుంపులు తిట్లు మోరికొట్టులు జారుం,
డసమసుఖంబుగఁ గైకొను.”

శుక. 1.580.

యా. మోరికొట్టు.

మోరు మోరులు వోవు

మొక్కు వోవునట్లు చేయు.

ఏ దైనా రాచిప్పలాంటిది

మొక్కు పోతే ‘మొరై

పోయిందని నేటికీ వాడుక.

“తలను.....మోరు మోరులు వోవఁ
గొట్టంగ.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పు. 302.

మోవ నాడు

మనసుకు తగులు నట్లుగా

మాట్లాడు.

తాక నాడు.

“గోవిందుడ వైన నీ కొయ్యతనాలకుఁ
గడు, మోవ నాడ వెఱుము
మొక్కేము నీకు.” తాళ్ల. సం. 4.87.

“తనమీదఁ దెగి సొలపు మాటల,
మోవ నాడ లేక యింత మొక్కితిఁ
గాని.” తాళ్ల. సం. 12.241.

మోవి జెఱి గిడి నవ్వు

అస్పష్టముగా, చాటుగానవ్వు.

“అనుచు బరిభాషఁ బోలె ద మృగ
దొరల, నాడ మోవిఁ జెఱిం గిడి
యాగు నవ్వు.” ఆము. 2.21.

మోవి తీపాను

అధరపానము చేయు, ముద్దు
గాను.

“గొంత వడి గన్దొని చొక్కుచు నంత
మోవి తీ, పానె...” కళా. 5.32.

మోవి విరుచు

పెదవి విటుచు.

రాధి. 4.18.

చూ. పెదవి విరుచు.

మోవులు నంజుకొను

అథ రా మృత మాను,

మూద్దులు గొను.

“మధువు గ్రోలుచు మోవులు నంజు
కొంచు...” కళా. 6.128.

మోసకారి

వంచకుడు.

మోసము చేయువాడు.

మోసపుచ్చు

వంచించు.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 214.

“వాడు నన్ను మోస పుచ్చినాడు.”
వా.

మోసపోవు

వంచితు డగు.

“కన్నులం గానక మోసపోయితి.”

రుక్మాం 4.115.

మోసము తెచ్చు

ఊనము తెచ్చు.

ఇందు లోని మోసము

వంచన కాదు. ‘మొదలికే

మోసము వచ్చు’ మొద

లయిన వానిలోని మోసము

పంటి దిది.

“కాలంబు న్నరులకు వయసుఁ బుచ్చి
మోసముఁ చెచ్చుట.” ఆము. 2.79.

మోసము వచ్చు

ప్రతి ఘాతము కలుగు,

ఊనము వచ్చు.

“మోసము వచ్చుట యరుదే, యీసునఁ
దద్దర్పభాష లిచటి స్థగాలా, గ్రేసరులు
సైతురే...” కుక. 3.368.

“ఖరదూషణాది రాక్షసుల మర్దించ,
శరచాపములకు మోసము వచ్చె
నేమొ?”

వర. రా. సుం. పు. 88. పంక్తి. 11.

చూ. మొదటికే మోసము వచ్చు.

మోసు లెత్తు

అంకురించు.

“ప్రాఙులు మోసు లెత్త.”

జీవీ. 4.123.

మోస మర్థాంగీకారం

ఎవ రైనా అంగీకారం

వాచ్యంగా తెల్పక పోయి

నప్పుడు వారిని ఒప్పిస్తూ అనే

మాట.

మందకన్ను

ఒక విధమైన నేత్రరోగ గ్రస్త

మైననేత్రం.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

మంది పోవు

చెడు.

“మంత్ర మాప్త పరంపర మంది
పోవ.” నా. పంచ. 3.44.

మ్రక్కుబడు

మగ్గి పోవు, స్రుక్కి పోవు.

“ఉరగులు స్రుక్కి మ్రక్కు బడిరి.”
కుమా. 12.155.

ప్రమాగన్ను పడి

అర్థనిమిలిత నేత్రముగా.

“ప్రమాగన్ను పడి వెడల దూఁగు
మేనున.” కవిక. 4.163.

ప్రమాగుడు వడు

మెత్తవడు.

“...కంటసీరు మలంగ నీక, మగ్నత
నూపక మాగుడు వడక.”

పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 179.

ప్రమాదల కన్ను

వాలిపోయినకన్ను.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 108.

ప్రమానిచొప్పికలు

కట్టబొమ్మలు.

“తరుణులు చిల్కబొమ్మలును దంతపు
బొమ్మలు మేలిగాజు బన్నరులును
ప్రమానిచొప్పికలు నల్లడ నోలిన షేర్చి
.....” కమా. 3.36.

ప్రమానిప్రమానికి

ప్రతి మానికి.

కమా. 6.180.

ప్రమానుదేటు

ప్రమాన్వడు.

“మందిరాభ్యంతరము సాచ్చె ప్రాను
జేతి.” విక్ర. 4.219.

ప్రమాను పట్టు

ఆకులు రాలి చెట్లు ప్రమాదు
లగు.

ఆము. 5.107.

ప్రమానుపడు

నిశ్చేష్ట డగు.

ప్రమానివలె చేష్టలు దక్కి

యుండు అని భావం.

“ప్రమానుపడి మేను బహుతరగానిఁ
బొంది.” శుక. 1.279.

ప్రమానుపాటు

నిశ్చేష్టభావము, చేష్టలు
దక్కు.

“అలికులజేణి యొక్కతె మురారిఁ
గనుంగొని ప్రమానుపాటు మె, నెలకొన
నున్నచో.” పారి. 3.17

ప్రమానుపెట్టు

స్తంభింప జేయు.

“సంగీతివిశేషంబుల, భృంగీగణ
మొప్పె ప్రమాను పెట్టెడిమాడ్కిన్.”
భాగ. 9.32.

ప్రమాను మట్ర

జం.

“ఒక్క కొరడు గొట్ర యొక ప్రమాను
మట్ర, యొక్క బడియ బట్ర యొక
కట్టె గిట్టె, మండున కైనను ప్రాఁకను
పేరు, నెందును లేకుండ నేఁగడు
నంత.” బసవ. ద్వి. ఆ. 3.
బస. 3.65.

ప్రమాను వడు

స్తంభాకృతి చాల్చు-సంభ్ర
మాశ్చర్యాదులతో నిర్వి
ణ్ణుడుగా నిశ్చేష్టుడుగా
నిలుచు.

“మేను ప్రమాను వడియె”

కమా. 9.49.

ప్రమాను సెందు

నిశ్చేష్ట ఘగు.

“తదనంతరంబ యప్పటి, విదురశవము
మానుసెంది వికృతింపింపి మె.”
భార. ఆశ్రమ. 2.62.

మాలు దెంచు
సోలు.

“తావీఁ గైవ్రాలిన తమ్మితేవలభంగి,
వాలారుజాపులు మాలుజేర.”
విక్ర. 7.102.

మింగనగొండి
తిండిపోతు.

“వీక లోకములు సేవించిన పండ్ల,
ప్రాక మా కన్నదే ప్రళయగ్నిరుద్ర,
మింగనగొండి వై మింగితి బసవ,
లింగకుమారుఁ బాలితశివాచారు.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 217-18.

మింగుడు వడు

మింగబడినది అగు,
“మింగుడువడె బకనిచేత మీఁ
దెఱిగి నృపా!” భాగ. 10. పూ. 446.

ముగ్గుకట్ట
ముగ్గుపిండితో నేలమీద
గీచినగీట.

“మంగిట గోమయంబున గోమఱుము
దీర్చి కడలు నాల్గు ముగ్గుకట్ట పెట్టి.”
కాశీ. 7.141.

ముగ్గు పెట్టు,
రంగవల్లులు తీర్చు,
“...మొక్క వేదిక, స్మృతైపు ముగ్గు
పెట్టె నొక ముద్దియ...” కళా. 7.58.

ముగ్గులు తీర్చు
ముగ్గులు పెట్టు.
“నిలయము చక్కగా నలికి నిచ్చలు
ముగ్గులు దీర్తు నింటికిన్.”
దుక్కాం 4.107.

ముచ్చిలి పోవు
దొంగిలించు.

“సీత, నీ కొఱకు ముచ్చిలిపోయి
సగము రాతిరి వేళ.”
వర. రా. సూం. పు, 85. 7. పం.

ముచ్చగోర
వెద్దదొంగ.

ముచ్చజూపులు
దొంగచూపులు.

“ముంగళుఁ జాగి పై ముచ్చుఁ
జూపులు వర్వ.” ఆము. 6.18.

ముచ్చప్రొద్దు
ఆర్థరాత్రి.

(శ. ర.)

మొక్క బోయిన గుడి మీద
బడినట్లు
మంచికి పోతే చెడు కలిగి
నట్లు.

“కడు భక్తి మొక్కఁ జనువో, గుడి
మీఁదం బడినయట్లు కవలయపలికిన్,
బడిబడి దానము లియ్యఁగఁ, జూరఁ
బడఁ గొళికునిచేత దొసగులు తగిలెన్.”
హరి. 4.90.

మొక్క బోయిన దేవర
యెదు రై నట్లు
ఆడ బోయిన తీర్థ మెదు రై
నట్లు.

“ఈవేళ మొక్కఁ బోయిన, దేవర
యెదు రయ్యె బుద్ధదేవర మనకుం,
గావలసినవర మియ్యఁగఁ, దా వచ్చిన
వాఁడు రండు తామరసాక్షుల్.”
దశావ. బౌద్ధ. 347.

మ్రొక్కుల గుట్ట

పూజనీయుడు.

“మూడు మూర్తుల నిట్టి మ్రొక్కుల గుట్ట.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 2103.

మ్రొక్కులు చెల్లించు

మ్రొక్కుబడులు తీర్చు.

“కొరి మ్రొక్కులు చెల్లించుకొఱవ గాఁగ, నాతఁ డేలేటఁ దిరుపతి కరిగి వచ్చు. శుక. 2.549.

మ్రొక్కు వేయు

నమస్కారము చేయు.

మ్రొగ్గ వేయు

మ్రొగ్గునల్లు చేయు.

“పరసేన యెంత గల దంతయు నొక్కట మ్రొగ్గ నేసి.”

కుమా. 12.169.

మ్రోడు వడు

మొండి దగు.

“పఱపి రథికులను నూతుల, నఱకిన మ్రోడుపడి యుండె నానా రథముల్.” భార. భీష్మ. 2.39.

యంత్రము వేయించు

రక్షరేకు కట్టు.

“పిల్లవాడు మరీ చిక్కి పోతున్నాడు. ఏ దయనా యంత్రం వేయించండి.”

వా.

చూ. రక్షరేకు.

యంబన్న చేయు హోస్యము

తెలివి లేనివాడు చేసే వేళా కోళము.

శివ. 22.

యంబహూ

ఒక టిట్టు.

చేత కానివాడు, తెలివి మాలినవాడు.

యక్షప్రశ్నలు

అంతు చిక్కిని ప్రశ్నలు.

భారతంలోని కథపై వచ్చిన పలుకుబడి.

“నీ యక్షప్రశ్నల కవడు సమాధానం చెబుతాడు.” వా.

యజ్ఞం చేసినంత పని

కష్టసాధ్యము.

“ఈ పిల్లలతో చదివించడం అంటే యజ్ఞం చేసినంత పని.” వా.

యథాతథముగా

ఉన్న దున్నట్లుగా.

యథాయథ లగు

చెల్లాచెద రగు.

“దగలు దొట్టి యథాయథ లగుచు విడిగి.” మను. 4.103

యద్వాతద్వంగా

అస్తవ్యస్తంగా.

“వాడిదగ్గరకు వెళ్లి లాభం లేదు. ఏ మన్నా యద్వాతద్వంగా జవాబిస్తాడు.” వా.

యద్వా తద్వా లాడు

అస్తవ్యస్తముగా మాట లాడు.

క్రిందిప్రయోగంలో యద్వా తద్వము లాడు అని ఉన్నది.

సంపంగిమన్న. 54.

యద్వాతద్వాలు

అస్తవ్యస్తపు మాటలు.

“బృహస్పతి సంభావనరూకలు నీవు
అపలాపించుకొని యెఱువలె యద్వా
తద్వాలు చెప్పుచున్నాడ వోయి!”
శ్రీమా. పు. 83.

యమచిక్కు

గట్టి చిక్కు.

కా. త్త. 187.

యమయాతన పడు

నానాబాధా పడు.

“ఆ యిల్లాలు పాపం ఆ యింటో
యమయాతన పడుతూ ఉంది. అత్త
తగయ్యలి. మామ పరమకోపిష్టి.
మగ డేమా వెయ్యిండ్లపూజారి.” వా.

యములాళ్లు

యమభటులు.

పట్టుకొంటే వదలని రకం
అనుట.

కా. త్త. 13.

యాగీ పెట్టు

అల్లరి పెట్టా.

“వాడు పదికోజులనుంచీ యాగీ పెట్టే
స్తున్నాడు.” వా.

యాత్రసంచి

ఒక విధమగు చిన్న గోనె.

దీనినే అసిమిసంచి అంటారు.
(శ.ర.)

యాదవకులములో ముసలము

పుట్టు

సర్వవినాశమునకు కారణ
మేల్పడు.

“పసుగు రొక్కెడఁ గూడుపట్ల నే
పుట్టినే, వలము కట్టడికే ముసల
మొకండు.” వ్యాఖ్యా. చాటు.

యాదృచ్ఛికముగా

దైవవిశాత్తుగా, తలవని తలం
పుగా.

యాయవార మెత్తుకొను

బిచ్చ మెత్తుకొను.

యాయవారం బ్రహ్మ

చారులు చేసుకునే భిక్ష.

యాయావరం అన్నదాని

భ్రష్టరూపమే యిది.

“పాపం ఆ కుత్తాడు యాయవారా
తెత్తుకొని చదువుకొంటున్నాడు.” వా.

యావత్తు

అంతా, పూర్తిగా.

బస. 3.64.

యుక్తిపరుడు

ఉపాయశాలి.

యుక్తిప్రత్యుక్తులు

జంటపదం.

ఉపాయములు.

యుగంధరప్రజ్ఞ

అసాధారణ ప్రతిభ.

యుగంధరుడే !

చాలా సమర్థుడు.

“వాడా! యుగంధరుడే! వాణ్ణి
గురించి ఏలాంటి భయమా అక్కరి
లేడు.” వా.

యుగచర్య సుద్దులు

పాతకాలపు సంగతులు.

దినమూ జరిగేవానిని దిన
చర్య అన్నట్లే యుగాని కొక
సారి జరిగే దన్న అర్థంతో
యంగచర్య అంటారు.

“హడ నవి యెల్ల యంగచర్య సుదు
లయ్యె”. హంస 1.190.

యంగము గ్రుంగిన యట్లు
ప్రళయము వచ్చినట్లు.
'ఊరూ ఊగము ఏకము చేసి
నాడు, గొప్ప అల్లరిపెట్టి
నాడు' అని అర్థం.

అట్లాంటివే 'ఊరూ వాడా
ఒక టైంది.' 'ఊరు నాడు
ఉడికి పోయింది' మొదలయిన
పదాలు. ఈ ఊగము ఊరుకు
తోడుపదంగా వస్తున్నట్లు
గోచరిస్తుంది.

“..... మొన్న గ న్నయపు డె.
యంగము గ్రుంగినయ టైన నొలఁ
బోయి”. శుక. 3.149.

యేషాగాథలు

అస్తవ్యస్తపు మాటలు.
“ధారబోనితి రూకలున్న నీవు
గ్రహించకొని యిఘనలె యేషా
గాథాలు ఆడేది లెస్సవోయి!”
శీమా. పు. 83.

యోగక్షేమ మడుగు

కుశలప్రశ్న చేయు.
“అనుచు శాంధవాదిజనుల యోగ
క్షేమ, మడుగు భద్ర మఖిల మనియె
నతఁడు.”
హంస. 5.845.

యోగనిద్ర

యుగాంతమున విష్ణుదేవుని
నిద్ర.

యోగపట్టము

యజ్ఞోపవీతమువలె యోగి
ధరించెడిసూత్రము.

యోగపట్టె

“పండువెన్నెల యోగపట్టె పొందుగ
వైచి, ప్రాద్దు నిద్రపు మేన బూదిఁ
బూసి.” సారంగ. 3.181.
చూ. యోగపట్టము.

యోగాసనములు

ఆసనములు.

యోధానయోధుడు

వీరుడు, గొప్పవాడు, సమ
రుడు.

“అంతిమంది యోధాన యోధులు
పోయీ పని కాలే దన్నమాట.”
వా.

రంకులగొంట్లు

వ్యభిచారులు.
ఇది దూషణలో ఉప
యోగించే ఒకతీర్పు.
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

రంగభూమి

రంగస్థలము.

రంగ మెక్కు

ప్రసిద్ధి కెక్కు.
“ఆవిషయం రంగ మెక్కుడంవల్ల అత
ని కెక్కడా ఉప్పు కూడా పుట్ట
లేదు.”
వా.

రం గలరు

ఒప్పు.

రంగవల్లి

ముగ్గు.

రంగశాల

నాటకశాల.

రంగస్థలము

నాట్యము చేయుచోటు.

రంగుగ నోలిన రాటనము

రంగుల రాట్నము, రంకుల

రాట్నము.

“రంగుగ నోలిన రాటనమున గుండల
బోలెన్.” కుమా. 11.171.

రంగు పొంగారు

మెఱుగులు దేఱు.

“గోహంతంబుల దీపపంక్తులు చెలం
గై రంగు పొంగారగై.”

హంస. 2.3.

రంగు మార్పు

తను చెప్పుసిద్ధాంతాలను

తానే మార్చి చెప్పు.

పార్టీలు మార్పు.

నా. మా. 27.

రంటచెప్పరపురచన

అతుకుల కూర్పు.

“రంటచెప్పరపురచన మా బతుకు,
జంటల క్రిపతి శరణమె నిజము.”

తాళ్ళ. సం. 10.184.

రండాగర్భం

చెప్పుకో వీలు లేనిది.

“రండాగర్భ మగుట గాదని యటు
నిటు ననఁ దోఁపక.” సూర్య. 6.48.

రంతు సేయు

అల్లరి చేయు.

“ఆతిథ్యము గొని హరి తన, చేతో
గతి సోలయ రంతు సేయనివిద్య,
ద్వారితంబుఁ జూచి...” ఆము. 3.4.

రంధ్రాన్వేషి

తప్పులు వెదకువాడు.

“వాడు మహా రంధ్రాన్వేషి. ఎప్పుడూ
పరాయివాళ్ళ తప్పులు వెతుకుతుండ
డం తప్పితే వాడికి వేరే పని లేదు.”

వా.

రంపపు సంసారము

కటకటగా నడచు సంసా

రము.

తాళ్ళ. సం. 5.122.

రంపెల గొట్టు

మహాదారుణ మైనకార్య

ములు చేయువాడు.

“రంపెలగొట్టు గాక బలు రాయిడి
కత్తియ గాక యెప్పుడున్.”

ధనాభి. 2.60.

రంభలాంటి పిల్ల

చాలా అందగ తై.

“ఆ అమ్మాయి కేం? రంభ లాంటి
పిల్ల. ఎవడో ఒకడు వచ్చి లక్ష
ణంగా చేసుకుని పోతాడు.” వా.

రక్షరేకు

పీడాని వారణార్థం రాగి

రేకుపై ఏదో యంత్రం వ్రాసి

తా యెత్తులో వేసి బిగించి

చేతికో మెడకో నడుముకో

కట్టునది.

రఘురాము తమ్ముని సిలిచి

కొనుచు

అలో లక్ష్మణా! అంటూ.

“రెస్స తెరువాటు గొట్టితి రెమ్మ
టంచు, గ్రుడ్ల కొలఁగఁగఁ గన్నీరుఁ
గ్రుక్కికొనుచు, దగినమాటకు నోరేది
దానియిట్లు, వెడలె రఘురాము
తమ్మునిఁ బిలిచికొనుచు.”

శుక. 3.131.

బాణాల. కాళ. 99.

చూ. అలో లక్ష్మణా అను.

రచ్చ కీడ్చు

వీధి కీడ్చు, కలహమున
కీడ్చు.

ఇచ్చట రచ్చ రచ్చపట్టు
లోనిది కూడ. తగాదా

పడినవాల్లందరూ రచ్చ
బండకు వెళ్లి పరిష్కరించు

కొనేఅలవాటుపై వచ్చినది.

“నేను నా మానాన నోరు మూసుకొని
ఉన్నావాడు నన్ను ఊరికే రచ్చ
గొట్టి రచ్చ కీడుస్తున్నాడు. అంచేత
నేను మీ సాయం కోరక తప్పింది
కాదు.”

వా.

రచ్చకొట్టము

రచ్చచావడి.

“దేవగృహముకడ వీధిని, గోవాటము
నందు రచ్చకొట్టముపొంతవ్.”

భార. ఆను. 4 98.

రచ్చగొను

గుంపు కూడు.

“అచ్చెరువడి వియచ్చరులు తచ్చి
రచ్చగొని యాడ.”

రామా 5.188.

రచ్చ చేయు

కలహించు, గోల చేయు.

వాడుకలో — దక్షిణసీమాం

తంలో ఇది ఎక్కువగా వాడు

తారు. ‘ఏమిటా — అంత

రచ్చ చేస్తున్నావు?’ ‘ఆ

యింట్లో పొద్దస్తమానం

రచ్చతోనే సరి పోతుంది.’

రచ్చపట్టు

రచ్చతిన్నె.

పల్లెల్లో ఒక చెట్టూ, దాని

చుట్టూ అరుగూ ఉంటుంది.

అక్కడ రైతు లందరూ చేర

డం మాట్లాడుకోవడం అల

వాటు. లక్షణయా చేరు

చోటు అని అర్థం.

“కనకనగసీమఁ గల్పవృక్షముల నీడఁ,

బచ్చరా చట్టు గమి రచ్చపట్టు

మాకు.”

సును. 2.43.

రచ్చబండ

పది మంది కూర్చుండెడి

బండ.

రచ్చమాను

పల్లెలలో రైతులు కూడు

స్థలమున పెంచినచెట్టు.

“ఉన్నతం బైనరచ్చమా నొరిగి

కడసె.”

ఉ. హరి. 5.37.

రచ్చ యొనర్చు

కలహించు, సంఘర్షణ పడు.

“పచ్చికచాయయుం జీటుత పాయము
గల్గు వెలుంగు నిచ్చులో, రచ్చ యొనర్ప
నందలిపరాకునఁ జేలుచు...”

పాండు 4.49.

చూ. రచ్చ చేయు.

రజు లాడు

అ ప స వ్య ము ల గు మా ట
లాడు.

“అమ్మ నేఁ జెల్ల బాపనయ్యా! మ
తేమి, రజు లాడెదు మంచి గుర్రు
వగుదు.” శుక్ర. 2.474.

రట్టుక తై

సాహసికురాలు.

“అలిగి యెంతటి రాజునాండ్ర నైనను
బట్టి, పుట్టుపాపలఁ జేయురట్టుక తై.”
క్రీడా. 129.

రట్టు గావించు

రచ్చ కెక్కించు, గోల చేయు,

అగుడు పెట్టు.

“అడుగ వచ్చిన మనసు రానట్టివారి,
రట్టు గావించి మగ నాలిఁ బట్ట డాసి,
తార! శుక్ర. 2. 105.

“సంసారం గుట్టు వ్యాధి రట్టు.” సా.
చూ. రట్టూ రావిడీ.

రట్టు వడు

ఇతరుల దూరుకు పాల్పడు.

“వారిజానన! రట్టు పడ్డార మిచట.”
శివ. 3.132.

రత్న కంబళము

ఒక దినుసు కంబళి.

రత్నము వంటివాడు

మంచివాడు, శ్రేష్ఠుడు.

రథము పన్ను

రథము సన్నద్ధము చేయు.

“పన్నము నా కొక్క చిన్న తేరు.”

పాండు. 5.125.

రబ్బరు చొమ్మ

అంద మైనది.

ఇటీవల వచ్చినపలుకుబడి.

“అలితకు మొన్న పుట్టినపిల్ల రబ్బరు
బొమ్మలా ఉంటుంది.” వా.

రమణ కెక్కు

శోభిల్లు.

“రామానుజత్వంబు రమణ కెక్కు.”
వసు. 1.13.

రమారమిగా

సుమారు.

రవరవ

(మనస్తాపము ?) త్వరగా.

“రవరవఁ జనుదెంచిరి భా, గవతకుధా
రసముఁ గ్రోలఁ గడు లోలుపు రై,
తివిరుతమిఁ బరుపు లిడుచుఁ ద్రి, భువ
నాకసు రెల్ల హర్ష పుణ్యాటవికిన్.”
భాగ. ఆ. 2.

రవరవలు నెఱపు

మనస్తాపము కలిగించు.

“రవరవలు నెఱపు.” విజయ. 1.150.

రవరవలు పొడము

మనస్తాపములు కలుగు.

“ఆ,వలఁ బచరింపఁగా రవరవ ల్వాడ
మెన్నది వారి కెంతయున్.”

సారి. 1.42.

రవ్వ మీలు

నర్మగర్భ మైన.

“రవ్వ మీలునరసోక్తులు”

పాండు. 3.66

రవ్వ యొనరించు

రచ్చ చేయు.

“రవ్వ యొనరింప వల దంచు రమణిఁ
దోడు, కొనుచు గుట్టునఁ ద న
గృహంబునకుఁ జనియె.”

శుక. 1.543.

చూ. రచ్చ రాయిడి, రవ్వ రట్టు.

రవ్వ రట్టు

జం.

“రబ్బస మెల్ల నేమిటికి రవ్వయు
రట్టును నీకు?”

గీర. 23.

రవ్వలమారి

కలహాశీలి.

మదన. శత. 70.

రసకర్పూరము

కర్పూరరసము.

రసగుండ్లు

గాజుగోళాలు.

కాశీయా. 251.

రసచెక్కలు

కాచు కలిపినవక్కలు.

కాశీయా. 336.

రసదాడి

ఒక జాతి అరటిచెట్టు.

రసాయనసాస్త్రము

కెమిస్ట్రీ).

2—47

రస్తు మీలు

దీని మూలం రద్ద. అనగా

నై న్య ము న కు రోజువారీ
యిచ్చేబత్తెము.

కాని ఆ తర్వాత అది

తెలుగులోనికి విలు వైనది,

ప్రకాశవంత మైనది అన్న

అర్థంలో వచ్చింది.

పుష్టికర మైన ఆహారం తింటే

మిసమిస లాడడం సామాన్యం

గనుక వచ్చి ఉంటుంది.

“అలరు మెం దైననిండుప్రాయంబు

కలిమి, రస్తు మీలుచు నాతని గేస్తు

రాలు.”

శుక. 2.100.

రాక చిక్కు

రాక నిలిచి పోవు.

“విభండు నిర్మిరో, ధానుపమానసౌఖ్య

విభవాపిమెయి వెన రాక

చిక్కినక.”

శుక. 1.417.

రాకాసిబుద్ధులు

పాడుబుద్ధులు.

నా. మా. 120.

రాకొట్టు

రారా పోరా అని యేక

వచనాంతముగా పిలుచు.

“రణము నేయువేళ రాకొట్టి పిలుచుట,

పాడి యిదియ మిగుల భజన కెక్కు.”

ద్వా. 7.65.

రాగి దేలు

ఎలు పెక్కు.

“పదను దివిసి రాగి దేటి పలుకక

యన్నే?”

పాండు. 3.182.

రాగుంజు పోగుంజు లాట

ఇటువారు ఇటు వచ్చునట్లూ,
అటువారు అటు పోవునట్లూ
తాటిని గుంజుతూ ఆడే
ఆట. Tug of war అని
నేటికీ ఈ ఆట వాడుకలో
ఉన్నది.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 460.

రా గుండియ

కఠినుడు.

‘పండిది రాతిగుండె అనడం’
అలవాటు.

కాశీ. 5.300.

రాచకురుపు

ప్రాణాంతకముగా వీ పు మై
లేచు పెద్దవ్రణము.
(శ. ర.)

రాచపాడి

రాజధర్మము.

రాచపుండు

రాజవ్రణము.

చూ. రాచకురుపు.

రాచబొట

రాజమార్గము.

నా. మా. 18.

రాచ వెట్టి

రాజులకు చేసేచాకిరి.

రాచకొలుపు, వెట్టిచాకిరిలో
నిదే ఈ వెట్టి.

“మాపువాణా రాచ వెట్టి మాన
కచ్చునో.” తాళ్ల. సం. 10.248.

“పిట్టవ్వకై రాచ వెట్టికై బోయి,
యెట్టికేలకు నింత పిట్టారగించి.”
బస. 3.59.

రాచి రంపమున పెట్టు

పీషించు, బాధించు.

“ఆవిడ కోడలిని రాచి రంపాన పెడు
తుం దని నిన్నాను.” వా.

రాచి రంపాన బెట్టు

మిక్కిలి కష్టపెట్టు.

“వాడు తన భార్యను రాచి రంపాన
పెడుతున్నాడు.” వా.
రూ. రాచి రంపమున పెట్టు.

రాజధాని

ప్రధాననగరము.

“హైదరాబాదు ఆంధ్రప్రదేశ్ రాజ
ధాని.” వా.

రాజ బెట్టు

1. రాజుకొనునట్లు చేయు,

2. అభివృద్ధి పఱచు.

“ధారరాష్ట్రమానసములఁ బగరాజుఁ
బెట్టి.” భార. కర్ణ. 3.124.
“పోయి రాజ బెట్టు.” వా.

రాజాన

రాజుమీద ఒట్టు.

“పోవద్దు రాజాన పోయితి కేని”
పల. పు. 112.

రాజాన్నము

ఆంధ్ర దేశంలో పండు ఒక

ఒక రకమైన ధాన్యము.

రాజనాలు అని వ్యవహారం.

రాజాబహదరు

ఒక బిరుదు.

రాజుచేతి నిమ్మపండు

రాజాదరణపాత్రుడు.

“ప్రబలి రాజులచే నిమ్మపండు నైతి”.
పాండవాశ్వ. 65.

రాజుబంటు వాసి

రాజుకూ సేవకుడికీ ఉన్నంత
అంతరం.

హస్తామిత్రకాంతరం వంటిది.
“ఈయమ నాయమ నెన్నఁగఁ, బ్రాయం
బున రాజుబంటువాసి దలంపక”.
రాధి. 3.141.

రాజు వలచినది దేవులు

రాజు మెచ్చినది రంభ
వంటిది.

“అగమున రాజు వలసినది దేవులు...
లోకములోపల నిది నానుడిమాట.”
తాళ్ల. సం. 7.64.

రాజువేషమువాని రంగు

తెల్లవారేవరకే అనుట.
నాటకం అయి పోగానే
రంగు కడిగి వేస్తారు గనక.
మున్నాళ్లముచ్చట వంటిది.
రామచం. 44.

రాజో! రెడ్డో!

ఎవడయితే నేమి అనుపట్ల
ఉపయోగించేపలుకుబడి.
గీర. గురు. 20.

రాజౌనా, రడ్డి యౌనా

ఏమి కానున్నదో అనుట.
“నినుఁ గలయ భర్త కోపగాఁ డనఁగ
నేల, కోల భుజమున నిడి దున్నఁ

దోలువాఁడు, అన్య యన నేల? రా
జౌనా రడ్డి యౌనా, నాటికిపు చేమి
రారానె, యేటి కలప.”

పారం. 2.114.

రాటుపోటులు

రాపిడి. జం,

“...ఆ రాటుపోటుల కాగి నిక్కి.”
శ్రీని. 5.14.

రాణివాసము

అంతఃపురము.

“రాణివాసంపు సతులు పార్శ్వములఁ
గొలువ.” ఉ. రా. 3.186.

రాతికొడుకు

కప్ప.

రాతి కడుపులో కప్ప
లుంటూ యని మన వాళ్ళ
నమ్మకం. అందుపై వచ్చిన
పేరు.

“రాతికొడు కై నయిల్వలా రాతి
చట్టు.” పాండు. 5.314.

రాతిగొట్టబాట

వట్టి రాళ్లు గుండ్లూ ఉన్న
దారి.

కాశీయా. పు. 2.

రాతిపారు

అడుగున రాయి కలనేల.

కాశీయా. 53.

రాతిమీద వంపు తెలియదు

బాగున్నప్పుడు లోటుపాట్లు
బయట పడవు.

రాతియుష్ప

సముద్రములో పుట్టుఉష్ప.

శ. ర.

రాతివీరుడు

వీరుని విగ్రహము.

పల్లెలలో వీరులను దేవతల

వలె విగ్రహాలు చేసి

పూజించడం అలవాటు. ఆ

విగ్రహాలను వీరు లంటారు.

“రాతివీరునికి బీరము ఇంచుకా
లేదు.” తాళ్ల. సం. 7.260.

రాత్రి పవ శ్ల నక

ఎల్లప్పుడు.

“యత్రావస్థలఁ దిగితి, రాత్రి
పవ శ్ల నక వీనుము రాకేందుముఖి!”

హంస. 3.148.

రానార గొన గల

తాతిలో నార తీయ గల.

అసాధ్య కార్యములను నెఱ

వేర్చుజాణ అను నిరస

నార్థంలో.

కమా. 8.135.

రానార యొలువ నేర్చు

అసాధ్య కార్యములను చేయ

గలవా రనుటకు నిరసన

సూచిస్తూ అ నేమాట.

రాతిలో నార తీయ గల్గుట

మాటలా?

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

రాపాడు

రాయు.

“తల కెక్కువలపునఁ దగులు శూర్ప
ణఖ ము,క్కును జెవుల్ రాపాడుకొనిన
చోటు.” సారంగ. 1.109.

రాప్రతిమ చక్కిలిగింతలు

వ్యర్థప్రయత్నము.

“...యా దృఢ, స్వాంతునిఁ జూచి
రాప్రతిమ చక్కిలిగింతలు వోలె
గంటికి, యెంతయు రిత్త వోయె మన
యిద్దఱి చేప్తులు నన్న నవ్వుచుకా.”

పరమయో.

రాబట్టుకొను

ఇచ్చినదానిని మరల వచ్చు

నట్లు చేసికొను.

“ఒకటికి రెండుగా నొగి వడ్డి రాఁ
బట్టి.” రామ. 366.

రామందాడిగా

అసంఖ్యాకంగా.

“ఆ తిరణాశ్లఘ జనం రామందాడిగా
వచ్చారు.” వా.

వానరసైన్యం లంకమీదికి

దండెత్తి పోవడం ద్వారా

వచ్చిన పలుకుబడి.

రామబాణం

తప్పి పోని, చుఱు కైన,

నిశిత మైన.

“వాడు రామబాణంలాంటి వాడు.”

వా.

“ఆవిడజోలికి ఎవగు పోతాడు? రామ
బాణంలా పైకి వస్తుంది.” వా.

రామరాజ్యం

సుభిక్షముగా ఉన్న రాజ్యం.

ఆనందప్రదము, హాయి

కూర్చునది.

“మచ్చరము లేకున్నా మనసే రామ
రాజ్యము. తాళ్ల సం. 7.128.

“కృష్ణదేవరాయలు ఉన్నన్నాళ్లు
అంధ్రదేశం రామరాజ్యంలా వెలిగి
పోయింది.” వా.

రామ రామ అని రాజ్య మేలు

తావా?

“నీ వేం కట్టుకొని పోతావు?”
అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“ఆ పేదవాళ్ల కొంపా పొలం కాస్తా
కాజేశావు. నవ్వు మాత్రం ఏం
రామ రామ అని రాజ్యం ఏల
పోతావా?” వా.

రాయంచబోదల నెలయించు

వెన్నంటుతుండగా తప్పు
దారులు పట్టించుటకై అటు
నిటు తిరుగు.

“కలిక రాయంచబోదల నెల్ల నెల
యించి, నడిపింప రే లాకో పడఁతు
లిపుడు.” పారి. 1.106.

రాయి గుద్దు

బల్ల గుద్దు.

“నీవు బుద్ధి మాలినవాడవు గావున
రాయి గుద్ది బూటకములు పాటించితిని.
ధర్మజ.

రాయి గొట్టిన గొడ్డలి

మొండివాడు, కఠినుడు.

“ఘటికసిద్దుడు రాయిఁ గొట్టిన
గొడ్డ, అటమటకాడు మహామా
యలాడు.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 647-48.

రాయిడి చేయు

వేధించు.

“ఊరకే రాయిడి చేసి.”

రుక్మాం. 5.111.

రాయి, రప్ప

జం.

“ఇది రాయి రప్ప పల్లం, బిది మిట్టిది
మాకు మట్ల యిది పామిది గా, మిది
యని వివరింపఁగ బెట్టిద మై యొ
ప్పెఁగు నక్కటికిచీకటిలోన్.”

పంచ. వేం. 4.169.

రారాని యెడ

రా గూడని చోటు.

“చుట్టటిక మెంత గలిగిన, రట్టున
రారానియెడకు రా వారలపై.”

హంస. 5.328.

“రారానిచోట్లకు పోతే పోరానిమా
టలు వస్తాయి.” వా.

రారావు

రాయిడి.

“రామా అట్లనె కాని మందా, రారా
పేల యే మాయె.” రాధి. 3.6.

రారా పొనర్చు

గిల్లి కజ్జా పెట్టుకొను.

“తేళుకుఁజూపులకు విద్వాంసు లైనను
నిజ, రాములొడ రారా పొనర్చు.”

శుక. 3.15.

రా లరగించు

రాళ్లను కూడా కరిగింప

గల - అనగా అతి మనోహర
మనుట.

“రహి వుట్ట జంత్రగాత్రముల తాల్
గరగించు, విమలగాంధర్వంబు విద్య
మాప.” మను. 2.43.

రాలుగాయ
పోకిరీ.

కొత్త. 55.

రాలువాలు

జాలువాలు, స్రవించు.

“రసములు దళుకొత్తి రాలువాలు.”
కమా. 1.36.

రాలెడు వడపిందె

రాలి పోవునది, త్వరలో
నశించునది.

గాలికి రాలినపిందెలను వడ
పిందె లంటారు.

“రాలెడు వడపిందె నీదురాజ్యం బన
గ.” కవిక. 6.42.

రావణాసురుని కాష్ఠం

ఎడ తెగనిది.

రావణాసురుడికాష్ఠం ఎప్పటికీ
మండుతూనే ఉంటుం దన్న
ప్రతీతిపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఆ యింటికి యీ యింటికి పగ
రావణాసురుడికాష్ఠంలా మండుతూనే
ఉంది.” వా.

రావి జూడు బ్రహ్మరాకాసిచూడు

ఎంత ఆకరక మయినా
అందుతోనే చేరి యున్న

ప్రమాదమును గూడా గమ
నించు అనుట.

తాళ్ళ. సం. 3.585.

“రావిచెట్టు బాగానే ఉంది. కింద
పడకుండా మంటే దానిమీద బ్రహ్మ
రాక్షసి ఉంది.” వా.

రావిమాని పూవులు

లేనివి.

కుందేటికొమ్ము వంటిది.

తాళ్ళ. సం. 7.34.

రావిరేక

ఒక నగ.

“అర మోమందలి రావిరేక తుల
కింపక.” సారం. 1.50.

రాశి కెక్కు

గణన కెక్కు.

“ఎవ్వని చరిత, మియ్యకోలై వాసి
కెక్కు లోకముల.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 385,
చూ. వాసి కెక్కు.

రాసి కెక్కు

ప్రసిద్ధి కెక్కు.

“రాసి కెక్కునట్టి యాచా రాలు
నేసేవు. తాళ్ళ. సం. 3.630.

రాసి పెట్టి ఉండు

విధినిర్ధారిత మై ఉండు.

“ఇందులోని వ్రాత బ్రహ్మవ్రాత.”

కొత్త. 341.

రాహువెట్టు

అడ్డగించు.

“ఎలసి పమువారి దంతిఘటల మద
ముల రాహు వెట్టుటయు.”

బార. భీష్మ. 1.141.

రాళ్లు తిని రాళ్ల రిగించుకొను
ఏమి తిన్నా అరిగించుకో గల

ఆరోగ్యము కలవా డనుట.

“నీ కేమిరా? రాళ్లు తిని రాళ్ల రిగించు
కొనే వయసు. అంతలోనే చా
లంటా వేమిటి?” వా.

రింగులు వాటు

పింజలు జాటు.

“తెలి మించు మడుగు రింగులు
వార.” విప్ర. 2.79.

రిత్తకు రిత్త

వ్యర్థముగా.

“రిత్తకు రిత్త చనియెఁ గాలంబు.”

వర. రా. బా. పు. 40. పంక్తి. 25.

రిత్త చను

వ్యర్థ మగు.

“...నీ మార్గ మహిపుష్యా మెట్టిది యో
ఫలం, బునకు రా కది రిత్త చను నె
యనియుఁ...” కళా. 2.6.

రిత్తచేయి చూపు

లే దను.

సుమతి. 70.

రిత్త జంకించు

ఊరికే బెదిరించు.

“కత్తు లంకించు వారును రిత్త జంకించు
వారును.” పారి. 4.67.

రిత్తనడి

వట్టి అపవాదు, తప్పు చేయ
కనే చేసి నాడన్న అపనింద,
చెడ్డపేరు.

“నృపయశఃఖండనం, బయ్యె నను
రిత్త గడి వచ్చె నవనిలో నాకు.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 49.

రిత్తసావు సచ్చు

వ్యర్థంగా చనిపోవు.

“గాంధేయకుంభశంభవులంతటి
మానుసులు నిట్లు రిత్తసావు సత్తుకే
యని.” భార. కర్ణ. 2.17.

రిమ్మ వట్టించు

వెట్టెత్తించు.

“రావణమూట, రిమ్మ వట్టింప మారీచుఁ
డి ట్లనియె.”

వర. రా. ఆర. పు. 180. పంక్తి. 6.

రిమ్మ వొడము

బుద్ధి పుట్టు.

“దండహత్తి మనోజంకు దండ
వెట్టె, నమ్మహిదేవు నెమ్మది రిమ్మ
వొడమె.” శుక. 2.454.

“బహు కై నఁ బుట్టు రిమ్మ తెగులు.”
సా.

రివ్వు రివ్వున

ధ్వన్యనుకరణము.

అతివేగమును సూచించు

టలో దీని నుపయోగిస్తారు.

“గగనంబున కెగయు కాకోదరానీకం
బులహిక, రివ్వు రివ్వున నెగిరి చను
నాకసపుఁ జువ్వలు మింట నెఱయ.”
హంస. 3.29.

రీతి సాతీ లేదు

నీతి నియమమూ లేదు.

“వాడు చేసేపనికి ఒక రీతి పాతీ
లేదు.” వా.

రుద్రభూమి

స్మృతానం.

“అడిదంబుతోడు గా నా రుద్ర
భూమి, గడు నప్రమత్తుడై కా
పుండె సంత.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1685-86.

రుద్రాక్షపిల్లి

కపటవర్తనుడు.

పిల్లి రుద్రాక్ష కట్టుకొని

అహింసావ్రతం ఆచరిస్తు

న్నట్టు నటించి పిట్టలను

కొట్టివేసిన కథపై వచ్చిన

పలుకుబడి.

“ఈ రుద్రాక్షపిల్లిగా డెక్కడ దొరి
కాడు. చూస్తే సవ్యాసే కానీ అంతా
హంకారేమలే.”

వా.

రూక రుద్ర

డబ్బు.

జం.

“జోక బదియైదు లీకున్న గోక
యొకటి, కాక యుండిన నొకమేక
లేక పోయె, రూక రుద్రైన నీవలె గాక
నట్టి, రాకలకు బిచ్చునా గణికాకు
లంబు.”

బహులా. 5.87.

నిరం. 2.128.

రూఢికి నెక్కు

ప్రసిద్ధి కెక్కు.

సింహ. 2.117.

రూ. రూఢి కెక్కు.

రూఢి కెక్కు

ప్రసిద్ధి

కెక్కు,

పేరు

కెక్కు.

“రూఢి కెక్కిన గజములు పెక్కు
వేలు.”

భార. శ్రోణ. 2.199.

“సత్కులంబందును సరసత జన్మించి,
రూపరేఖలచేత రూఢి కెక్కి.”

ఉషా. 1.48.

రూపము

నశించు.

“ఘోటరధేభవీరభటకొటులు రూపఱి
పోవ.”

జైమి. 2.40.

రూపు చెడు

నశించు.

“మంచయ్యను మడిమం చయ్యను,
రూపు చెడి తిరుగుడు వడి.”

ఉ. హరి. 1.148.

రూపు మాలు

నశించు.

“మహిధరంబులు రూపు మాలి
యుండ.”

శివ. 1.51.

రూపు రేఖ

రూపు రేఖలు అని వాడుక.

వాడుకలో ‘వాని రూపు

రేఖలు’ అంటారు. వంపులూ

సాంపులూ వంటి మాట.

తర్వాత సమస్తంగా ఆకార

విశేషాదు లన్నిటికీ సూచక

మయినది.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 174.

రూ పేదు

రూపు మాయు, స్వరూప

నాశన మగు.

“వారిధుల్ రూపేదుకా.”

పాండు. 5.253.

రెంటికి చెడు

ఇహపరాలకు దూరు డగు.

“వాణ్ణి చూపిస్తే నీ కేం వస్తుంది రా.
రెంటికి చెడ్డం తప్పితే.” వా.

రెం డడుగులు చను

కొంతదూరము పోవు.

“కనుంగొనుచుకొ రెం డడుగులు నట
చనుచుకొ.” విప్ర. 2.67.

రెండ రామడ

ఒకటి రెండు ఆమడలలో.

వాడుకలో ‘ఒకటి అర తప్ప
లుండవచ్చు. చూచీ చూడక
సద్దుకొండి’ అనుపట్లనూ అట్లే
ఒకటి రెండు అనే అర్థంలో
కూడా ‘రెండొరు పేసి’
అంటారు. అంటే ఒకటి
రెండు మాట లనుట.

“రెండరామడకొ, బొద్దు పొటుక్క
నం బాడువ.”

కాళ. మా. 4.55.

రెండవచెవికి తెలీకుండా

అతి రహస్యంగా.

“ఈ వ్యవహారం అంతా రెండో
చెవికి తెలీకుండా జరిగి పోవాలి.”

వా.

రెండవ దేవేంద్రుడు

అపర దేవేంద్రుడు.

దేవేంద్రు డంతటివా డనుట.

ఇంద్రుడు వైభవాతిరేకము
నకు ప్రసిద్ధుడు.

“రెండవదేవేంద్రునిబోలె నపూర్వ
వైభవంబున నున్న యొక రాజును...”
కథా. 5.2.

చూ. దేవేంద్రపదవి.

రెండాడు

అబద్ధ మాడు, వ్యతిరేక
ముగా పలుకు.

“నా కైకో లిదె, రెం డాడంగ నా,
నాలుక మీ కులమువారి నాలుక
లటులే?” సింహ. 5.198.

“రాముడును రెండాడు నాపనికి.”

వర. రా. ఆయా. పు. 828. పంక్తి. 2.

రెండుకన్నులు చాలవు

అత్యంతదర్శనీయము, మనో
హరము అనుటకు.

నేటికీ వాడుకలో ఉంది—

‘ఆ అలంకారాలు చూడ్డా
నికి రెండు కండ్లు చాల
వమ్మా.’

“లోలమతి రెండు కన్నులు, చాలవు
శివుఁ జూడ.” భమా. 8.54.

రూ. రెండు కళ్లు చాలవు.

రెండుకళ్లు చాలవు

అతి దర్శనీయ మనుట.

“లోలమతి రెండుకన్నులు, చాలవు
శివుఁ జూడ.” భమా. ఆ. 8.

“ఆ పూలంగిసేవలో వెంకటేశ్వర
స్వామిని చూడానికి రెండుకండ్లు చాల
వంటే నమ్ము.” వా.

రెండుగా బాటెడు నీరు ప్రేయ

జాలు

అసాధ్యకార్యములను చేయు

గలవా రనుటలో నిరసన
సూచిస్తూ అనేమాట.

నీటిని రెండుగా చీల్చడం
అసాధ్యం కదా!

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 353.

రెండుచేతులా

ధారాశముగా.

“వాడు రెండు చేతులా ఖచ్చ
పెట్టాడు.” వా.

రెండు తాంబూలాలు

గౌరవప్రదంగా యిచ్చే
తాంబూలద్వయం.

గౌరవసూచకంగా పురో

హితుడికి రెండు తాంబూలా

లివ్వడం అలవాటు.

“నాకు రెండు తాంబూలాలు రావాలి
ఒకటే యిచ్చా వేమిటి?” వా.

రెండు దలచు

అన్యధా తలచు.

“తలిదండ్రులకు రెండు దలచు
నతడు,పోవుగతికి నవశ్యంబు
పోదు ననుచు.” జైమి. 1.86.

రెండునాల్కలు

ఒక మాటమీద నిలబడ
డనుట.

“ఈ రెండు నాలుకల వ్యవహారం
నాకు సరి పోదు. మాటంటే
మాటే.” వా.

రెండు నెటిగిన

విచక్షణ కల, వివేకము కల.

“అకట! నితాంతలోభమున నావలం
ఛాటిలుకీడు గానఁ జూ, లక భృత

రాష్ట్రసూనులు కలక్షయ మయ్యెడు
దాని కోర్చి పో, రికిఁ దెగి వచ్చి రన్న
లుచ రెండు నెజింగడు నీవు నేను దీ,
నికిఁ జూర నేల మీరి నిటు నిరయఁ
జంపిన నేమి యయ్యెడున్.” భార.

రెండు నొకటగు

ఏకీభావ మందు.

“రెండు నొకటి కానిరచన ప్రియము
శేటికి.” తాళ్ల. స. 3.55.

రెండు మూడు రోజులలో

త్వరలో.

“రెండు మూడు రోజులలో వస్తాను.”
వా.

రెండు రెం డొక్కో

రెండు రెండే.

అన్నీ రెండు రెండుగా

ఉండు ననుట సందర్భం. ఇత

ఇతగా.

“హరునకు రెండు రెండొక్కో గజా
జీనమున్ దహనాంబకంబు.”

కుమా. 8.26.

రెండు సందిళ్లు పట్టి

రెండు రెక్కలూ పట్టి.

బలవంతంగా అనుట.

“అప్పు డొకబోటి నృపుని పాదాంతి
కమున, రెండు సందిళ్లు పట్టి
కూర్చుండఁ జెప్పి.” కళా. 7.149.

రెండొకటిగ గను

నిస్సందేహముగా. నిర్ద్వంద్వ

ముగా. అగునా, కాదా

అను అనుమానము లేక

ఒకే అభిప్రాయం కలిగిన దని

సూచించుటద్వారా యేర్ప
డినపలుకుబడి. రెండు విభిన్న

తను సూచించు ననుటకు—

“రంజిత కటి కంఠం కదా
దండించుట నీతి యా కదా
యని...” శుక. 1.209.

“పతియెడ రెండు లేక కలభామలు
తా రతం డెట్టి దైన స, న్మతిఁ జరి
యించు డొప్పు.”

భాస్కర. ఆరణ్య.

రెక్క ముక్కడ నీయక

చేయి కదల్చు నీయక.

“ఇల రెక్క ముక్కడ నీయకుండిన
మోము, దెల్లంగా జనె బక్షి వల్ల
భుండు.” దశావ. నర. పు. 138.

రెక్కల కష్టం

కాయసిష్టం.

కౌత్. 150.

రెక్కలు వచ్చు

స్వయంగా బ్రతక గల
వయసు వచ్చు.

“ఏదో యీ పిల్లలకు రెక్కలు వచ్చే
దాకా పోషించవలసినభారం మనది.
ఆ తరవాత వాళ్ల సంగతి వాళ్లే చూచు
కుంటారు.” వా.

రెట్ట బట్టి యాతల బడ వైచు

లాగి పాటవేయు.

“బలిమి దదీయు లప్పుడు సభాముని
ముఖ్యుల రెట్ట బట్టి యాతల బడ
వైచుచుకా.” ప్రభా. 82.

రెట్ట వడగొట్టు

చావ గొట్టు.

“పెనుదప్పు దగదొటఁ జని రెట్టవడఁ
గొట్టె, నుడువెధి బెళగువ్వ నొక్క
యణుజు.” మను. 4.58.

రెడ్డివారి దున్నపోతు

తాను చేయక ఒకరిని చేయ
నీక.

తాను అనుభవించక ఒక
రిని అనుభవించ నీక ఆటం
కంగా పరిణమించిన వారి
విషయంలో ఉపయోగిస్తారు.
ఆ రెడ్డివారి దున్నపోతు
ఎనుము లన్నిటికీ ఆధిపత్యం
వహించి తా ననుభవించక
ఎదుటిదానిని అనుభవించ
నీక అడ్డుగా ఉంటుం
దనుటపై వచ్చినపలుకుబడి.
రెడ్డివారి దున్నపోతు తా
నెక్కడు, ఒకరి నెక్కనీదు
అని సామెతగా రాయల
సీమలో అంటారు.

రెడ్డిచ్చె మొద లాడు

కొంత జరిగిన తరవాత తిరిగి
చెప్పవలసి వచ్చినపుడు అనే
మాట.

పూర్వం గ్రామాల్లో బొమ్మ
లాట ఆడేవాళ్లు. ఒక్కొక్క
రెడ్డి నెమ్మదిగా వస్తూ
ఉంటే ‘రెడ్డిచ్చాడు, మఱీ
మొదలు పెట్ట’ మనేవాళ్లుట.
అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

ఇదే రాయల సీమలో
'రెడ్డిచ్చె మొదలెత్తు' అనే
రూపంలో కనబడుతుంది.

రెడ్డిచ్చె మొదలెత్తు

చూ. రెడ్డిచ్చె మొదలెడు.
రెప్పలు విచ్చి చూడకుండు
కన్నులు తెరిచి చూడ
కుండు.

కన్నెత్తి చూడకుండు
అనుట.

“వైభవోన్నతుల్, రెప్పలు విచ్చి
చూడక చిలింపని యట్టి పరాకుచేతఁ
దా, నెప్పటియట్లు యుండె.”

కళా. 4.109.

రేక అగు

గీసుకొని పోయి రక్తము
చిందు, గాయపడు.

“ముల్లు గీసుకొని చేతిమీద రేక
అయింది.” వా.

రేక మోయు

గీసుకొని పోయి నెత్తురు
చిట్లు.

“కన్నె నగుమోముతోడం, బున్నమ
చందురుని సాటి పోలుప వచ్చుక,
నెన్నుదుటితోడ మూర్కొని, ము
న్నందఱుఁ జూడ రేక మోవక
యన్నున్.” విజ. ఆ. 1.

రేక మోవక గెల్పు

గాయపడక విజయ మందు.

“రేక మోవక గెల్పుట నీక చెల్లు.”
విజయ. 1.40.

రేక వాటు

గాయపడు.

“రేక వాటక యెచ్చరింపుచున్నాడు,
కైకోక నా దివ్యకాండముల్ వీడు.”
పర. రా. యు. పు. 216. పంక్తి. 18.

రేకు మడగ గొట్టు

పొగ రడగించు.

“ఒక గభస్తి నిరంకుశోద్వృత్తిఁ గది
సియు, స్మదకు ముదిని తోట మడఁగఁ
గొట్టె.” బహులా. 3.46.

చూ. రేకు మడచు.

రేకు మడచు

పొగ రడగించు.

“.....బుభుప్రభునందనుఁ డెంత?
వాని తం, ద్రే దురమం దెనిర్చినను రేకు
మడంతుము మాట లేటికిఁ.”

విజ. 3.165.

రేగుచెట్టు భాగవతము

తనకు తెలియకున్నా తెలిసి
నట్లు నటించే సందర్భంలో
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

ఇది ఒక కథపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

ఒక గుడ్డివాడు భాగవతం
చూడ్డానికి వెళ్లాడు. ఏద
యినా హాస్యభుట్టం వచ్చి
నప్పుడు తన్ను గీర మని
పక్కవానికి చెప్పి వాడు గీరి
నప్పు డెల్లా నవ్వ సాగాడు.
కడకు భాగవతం అయి పోయి
పక్కవా డేమో లేచి
పోయాడు. మధ్యలో వీడికి
కొస్త కూర్కు పట్టి లేచాడు.
పక్క నున్న రేణకంప గీసు

కున్నప్పు డల్లా పక్కవాడే
గీరుతున్నా డనుకొని నవ్వడం
మొదలు పెట్టాడు. తరువాత
దారిని పొయ్యేవా రెవరో
బయలు నాటకం ఎప్పుడో
అయి పోయిం దని నవ్వే
వరకూ వీడికి తెలియ లేదు.
“సంగీతం కచ్చేరిలో వీడు తల ఊపడం
తప్పితే వీడికి తెలిసింది ఏమీ లేదు.
ఇదంతా రేగుచెట్టు భాగవతం లే.”

వా.

రేగులు తంగేళ్లుగ ద్రొక్కి
కొనుచు

ముళ్ల ఊంకలను కూడా
లెక్క చేయక ప్రాణాలకు
తెగించి.

రేగు చెట్లకు ముండ్లు
విపరీతంగా వుంటాయి. అవి
వంకరగా కూడా ఉండుటవల్ల
తగులుకుంటే నదలదు.

అలాంటి కంపను తంగెడు
చెట్లను తొక్కినంత సునా
యాసంగా దాటినా రనుట.

అనగా వారు ఏమిటిని లక్ష్య
పెట్టక పోతున్నారు.

“గొడవతి నేనయ్య దానం దలగి
పాతె రేగులు, దంగేళ్లుగ ద్రొక్కి
కొనుచు దద్దయు భీతిన్.”

కళా. 8 74.

రే చీకటి

రాత్రిళ్లలో చూపు తక్కు
వగుట.

“నాకు కాస్త రేచీకటి ఉంది. పాడు
మునక్క ముందే ఊరు చేరుకోవాలి.”
వా.

రేజీకటి రాఘవయ్య
రేజీకటి కలవాడు.

రేతల

అపపాత మేమో!

సందర్భాన్ని బట్టి, తలపైనా
ఊమ్ము పైనా డెందము
తల - హృదయం వేపు అని

అర్థం కావచ్చును.

“రేతల డెందము తల సం, పీఠిగ హిమ
వారిధార వెల్లుచు.” కుమా. 5.159.

రే పగలు సేయ గల

అసంభవములను సంభవ
ములు సేయ గల దని - నిర
సనగా అనుటలో ఏర్పడిన
మాట. రేయిని పగలు
సేయ గల దంటే ఇక యెంత
జాణో?

పండితా. ప్రభ. పురా. పుట. 359.

రేపట మర్నాట

ఒకటి రెండు రోజులలో,
త్వరలో

“ఏపున నొనర్చినాఁ డింక, రేపట
మర్నాట నీదుప్రేమ ఘటిల్లున్.”

హంస. 5.193.

రే పాడి

కాశీ. 2.83.

రేయెండ

వెన్నెల.

(రేయి+ఎండ)

“బీతెండ రేయెండ పెండి యాడ.”
పాండు. 2.152.

రేలు బవళ్లు

ఎల్లప్పుడు, అహోరాత్రములు.

“వారు రేలుఁ బవళ్లు దుర్వారఘోర,
కోపమునఁ బల్కెడుదురాపకాపముల.....” శుక. 3.524.

రేవగటి వేళకు మానిసి

పొరుషవంతుడు, నిర్భీకుడు.
పగలు బీరాలు పలకడం
కాక ఎప్పుడైనా భయ
రహితుడుగా ఉండువాడనుట.

“వీడును మున్ను రేవగటి వేళకు
మానిసి యాటఁ బొందిలో, వాడిమిఁ
గొంతకాల మిల వ్రాలుట.” ఆము. 6.21

రేవుగుట్టము

గాడిద.

చాకిరేవులో నుండు గుట్టము
వంటిది కనుక రేవుగుట్టము.

“మెలల మోపు వీఁపున నమర్చిన రేవు
గుఱాని నెక్కి పయ్యాళిగఁ బోవు
వాడు. శుక. 3.102.

రొంపికంభము

అసిరము.

తాళ్ల. సం. 11.122.

రొక్క రొక్కములు

రొక్కములు, చిల్లర డబ్బులు.
చిల్లరమాటలు. జం.

“కన్ను లల్లార్చి రొక్క రొక్కములు
మాళ్ల, వరుసగా గడియించువారిఁ
జూచి.” విప్ర. 4.16.

రొక్క రొక్కములు దిట్టు

నోటికి వచ్చినట్లు తిట్టు.

“గాలిం బోవక సన్న దప్పటయు
రొక్కరొక్కముల్ దిట్టి శార్దూల
క్రోడమృగాదులన్.” కా. మా. 3.58.

రొచ్చు చేయు

కల్పవృక్షాయిత్యము చేయు.
తడితడిగా బురద బురదగా
ఉన్నదానిని నేటికీ రొచ్చు
అంటారు.

“ఈ టింకి మన వార టిం దలు
వచ్చి రొచ్చు చేసిరి గాన రుచియించి
యుండ దిచ్చోట.”

వర. రా. ఆయో. పు. 677. పంక్తి. 28.

రొట్టె విటిగి నేతిలో పడినట్లు
నష్ట మనుకొనగా లాభమే
జరిగిన దనుట.

రొట్టె విటిగి పోయిం దనుకొ

. నగా అది నేతిలో పడినది.

చూ. పానుసముపై నె య్యెలికినట్లు.

రొడ్డపెట్టుగ వ్రేయు

ఎడమ చేతి వాటముగా
కొట్టు.

“తన వామకరము పై కైతి రొడ్డ
పెట్టుగ వ్రేయ.”

వర రా. సం. పు. 19. పంక్తి. 18.

నేటికీ రాయలసీమలో ఎడమ
చేతిని ‘రొడ్డచేయి, రొడ్డ
చేయి’ అని అంటారు.

రోప్పికొని పోవు

తోలుకొని పోవు.

రోప్పు రోజు ఉన్నది. తోలు
నప్పుడు అదిలిస్తారు కదా!
అట్లా ధ్వన్యనుకరణంగా
వచ్చినపలుకుబడి.

“గోధనంబుల రొప్పికొని పోవ.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 493.

రోప్పు

గోకు, గొణుగు, పోరు,

ఊరికే తప్పలు పట్టు.

“అబ్బ! వాళ్ల త పొద్దస్తమా నం
రోప్పతూ ఉంటుంది.” వా.

“ఇంతగా రొప్పతూ ఉంటే నే
నిక్కడ ఉండ లేను.” వా.

రోమ్ముల కుంపట్లు

బాధాకరులు.

రోమ్ముమీద కుంపటి వంటి
వారు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 343.

మా. రొమ్ము కుంపటి..

రోమ్ముగూటము

ప్రక్కలో బల్లెము.

భయంకరుడు, పని పట్ట గల
వాడు-అని భావం. ఇలాంటి
పలుకుబడులు మనకు చాలా
ఉన్నవి.

“అద్వైతవాదుల రొమ్ముగూటము.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 511.

మా. హృదయశల్యము.

రోమ్ము త్రొక్కి నిల్చు

జయించు.

“జక్కవ కవ రొమ్ము త్రొక్కి
నిల్చిన...” విజయ. 2.106.

రోమ్మురా శ్లుడుగు

దిగులు తొలగు.

“అందఱి రొమ్ము రా శ్లుడిగె,”

రాధి. 3.62.

రోము రొమ్ము బాదుకొను

గట్టిగా ఏడ్చు.

“ఆవిడ రొమ్ము రొమ్ము బాదుకొంటూ
యేడ్చింది. వా.

రోమ్ము విరుచుకొను

గర్వించు.

మాటా. 333.

“వాడు ఈ మధ్య మహా రొమ్ము
విరుచుకొని తిరుగుతున్నాడు. ఏం
మాసో అంత పొగరు?” వా.

రోష్ట పెట్టు

అల్లరి పెట్టు.

కొత్త. 374.

రోకట చిగురులు గోయ నేర్చు

అసంభవములనే సంభవింప
జేయ గల నెఱజాణ అను
టలో నిరసన సూచిస్తూ
అనేమాట.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

రూ. రోకట జిగుళ్లు కోయు.

రోకట జిగుళ్లు కోయు

అసాధ్య మైనపనికి దొరకొను.

“మోకాలు ముడి వెట్ట రోకట
జిగులు, గోయఁ జట్టాతిపైఁ

గ్రంక నిడుపు, లేక చిత్రము
వ్రాయ..." కమా. 8.185.

రోకటి పాట

దంచునప్పుడు పాడు పాట.

ఒకే వరుసలో సాగుతూ

ఉంటుంది గనుక అట్లా ఒకే

అర్థం పర్థం లేని వల్లవేత.

“రోకటిపాటల్లు వేదములు పను
గాన...” బస. 7.183.

“ఏమిట్రా? ఒకే రోకటి పాటలా
ఉండి కవిత్వం?” వా.

యా. రోకలిపాట.

రోకలి పాట

అర్థవిచారం లేక ఊరకే

పాడునది.

“అని పల్కు గల్లిదేవుడు, విని
పల్కుచు విప్రులార! వినుఁ దాగమ
ముల్, ఘనభక్తులిండ్ల గుక్కల,
కును రోకలిపాటయిల్లు కంభిని
శనుచున్.” బసవపు. 7.45.

రోకలి యెక్కు వెట్టినట్లు

అసాధ్య మయినపనికి పూను
కొనినట్లు.

రోకలిని వంచి ఎక్కు వెట్టుట

సాధ్యము కాదు కదా!

“వల దనిన మాన సేరపు, కలి! రోకలి
యెక్కు వెట్టఁగాఁ దివిరెడు న, ట్లు
నలుని వమ్ము పలుపం, దలఁచెద నీ
బుద్ధి నీకుఁ దగునె తలంపన్.”

నలచ. 4.260.

రోగాల పుట్ట

ఎప్పుడూ వ్యాధిగ్రస్తుడు.

చూ. రోసాల పుట్ట.

రోజుచు

ఆయాస పడుతూ.

‘రోప్పు కుంటూ రోజు

కుంటూ వెళ్ళాను’ అని

వాడుకలో జంట పదంగా

విని వస్తోంది.

“దుర్భగోరగము రోజుచుఁ బొంగుచు
మ్రోగుచు.” బస. 6.161.

రోమము రోమమున

ప్రతిచోటా, నిలు వెల్లా.

“రోమము రోమముఁ దప్పకుండ
నాఁటిసక్రియ.” కమా. 5.168.

రోమహర్ష ములు పాదుకొను

పులకరించు.

“రోమహర్ష ముల్ బడిబడి మేనఁ బాదు
కొన.” పారి. 3.5.

రోయిడు

వేశ్యకు సంభోగపు సుంక
ముగా డబ్బిచ్చు.

“లతాంగులఁ జూచి మెచ్చుచుకొ
రోయిడువారు.” కమా. 8.183.

“వీరభద్రుని యాత్ర వెలుదులు వోవ,
హరముగ రోయిడి యరిగ మా బిడ్డ.”

పండితా. ప్రథ. పురా. 360.

“పదకంబు రోయిడి పడఁతి దివ్వెలవ,
మదనారికిని దీపమాలిక లెత్తె.”

(అదే—పుట. 361.)

రోవెల

వేశ్య కిచ్చుకట్నము.
“రోవెలయుం బంపిన.”

సింహా 4.237.

రోస మెత్తు

రోపము వహించు.
“ఓసి ! గయాళికాన ! నను నుగ్రు
నెఱుంగవె రోస మెత్తినం, దోస
మెఱుంగ...” శుక. 2.373.

రోసాల పుట్ట

ఒక లోటు.
రోపముల కునికిపట్టు.
పుట్టలో చీమలో పాములో
అనేకం ఉంటాయి. కనుక
వచ్చినపలుకుబడి.

“చలము సాధించు దిట్ట రోసాల
పుట్ట.” శుక. 3.15.

నిరసనలోనే ఈ ‘పుట్ట’
ఉపయుక్త మవుతుంది.

చూ. రోగాల పుట్ట, అబద్ధాలపుట్ట.

రోళ్ల రోకళ్ల బాడు

పదిమంది నోట బడు.

“ములోకంబుల జనములు, రోళ్లన్
రోకళ్లన్ బాడ రోయక మఱయున్,
వెల్లివిరి గాంగరి దిరిగిన, గళ్లకు నయ
గారి మెలకుకం గొనిపోయెన్.”

వరాహ. 722.

చూ. రోళ్లా రోకళ్లం బాడు.

రోళ్ల వెంటనే పాళ్లు

అవి నాభావ సంబంధము
తెలుపుపట్ల ఉపయోగించు
పలుకుబడి.

ప్రాలు-ధాన్యము.

అదే వాడుకలో పాళ్లయి
ఉంటుంది.

సంపంగిమన్న. 100.

అంకాడు

వ్యభిచరించు.

“వేయల ప్రేవాడ వెన్న మ్రుచ్చిలుచు,
బోయి అంకాడఁడే పొలతుల కాడ.”
బస. 6.176. పు.

“అంకాడ నేర్చినమ్మ బంకాడ
నేర్వదా?” సా.

అంకె లిడు

“పూని మదించి అంకె లిడుపోటరి
గిబ్బలతేని నెక్కి యీ, కానుఁడు
వచ్చె.” సారి. 4.85.

చూ. అంకె వేయు.

అంకె వేయు (ఎద్దు)

ఎద్దు అంకె వేయు.

తాతి కిడునట్టి గిలిగింతలు

వ్యర్థములు.

తాతి బామ్మకు చక్కిలి
గింత పెట్టితే ప్రయోజనం
ఉండదు కదా!

“అగు బొందఁ, డిహ మునం దుచ్చ
సాఖ్యాప్తి కింత యైన, తాతి కిడునట్టి
గిలిగింత లై తనర్పుఁ, గాని.”

హంస. 3.203.

తాతి తి వట్టు

తిత్తితో ఊడు.

కొలిమిని తిత్తితో ఊది
మంట లెగయునట్లు చేస్తారు.

తద్వారా వచ్చినది. తాతి
తిట్టి మరింత గట్టిది.
“కఱకంతు చిచ్చుట కంటి మంటలును,
పఱ పగుతాతి తి వట్టినయట్లు.”
పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 524.

తాతిప్రతిమకు చక్కిలిగింత
వ్యర్థము.
తాతిబామ్మకు ఎన్ని సార్లు
చక్కిలిగింతలు పెట్టినా అది
నవ్వ లేదు కదా!

“...నెన్ని మార్లు చూడు మన్నఁ
జూతుఁ బడఁతి కలదె తాతిపతిమకుఁ
జక్కిలిగింత నాదు ధృతికి గంటు
లేదు.” కళా. 3.50.

చూ. తాతి కిడునట్టి గిరిగింతలు.

తాయి గుద్ది చెప్ప

బల్ల గుద్ది చెప్ప.

“దీనికి దానికి నుద్దయ లే దని మేము
తాయి గుద్ది చెప్పఁ గలము”
ధర్మజ. పు. 104. పం. 10.

తా యైన కొంత మేలు

మిక్కిలి కఠిను డనుట.

“తా యైనఁ గొంత మేల్ నా, రాయణ
మీ మనసుకంటె...” కళా. 4.120.

తాల రువ్వ

రాళ్ల తో కొట్టు.

“డిండిమంబుల కుబ్జ గండాల్పదాన
మే, అలుగఁ దద్వహ తాల అువ్వి
అువ్వి.” ఆము. 2.24.

తాలు డింటూ మలిగం డేరు

కంబళిలో నెండుక లేరు
వంటిది.

తాళ్ల. 10.185.

జీం గని మ్రోయు

మ్రోగుటలో అగు ధ్వన్యను
కరణము.

“వైసం గో యని యార్వఁ బక్ష
సంహతి గాడ్పుల్, జీం గని
మ్రోయ.” మను. 4.59.

జీంగులు వాఱగా

కుచ్చెళ్లు వచ్చునట్లుగా.

“నునుఁబట్టుజేలఁ గటి జీంగులు
వాఱగఁ గట్టి.” హర. 3.69.

జీచ్చవడు

ఆశ్చర్యపడు.

“జీచ్చవడి యంతలో ధృతి,
దెచ్చుక.” నిరంకు. 2.122.

(ఏగతిఁ బోదు) జీత్తచేతుల
తోడన్

వట్టి చేతులతో పోవు.

ఏమీ ఉపదగా తీసుకొన
లేక పోయినప్పుడూ, పని
ముగించుకొనక పోవలసి
వచ్చినప్పుడూ ఈ పలుకు
బడిని ఉపయోగిస్తారు.
వాడుకలో — ‘పిల్లలున్న
యింటికి వట్టి చేతులతో
ఎలా పోను?’ ‘ఇంట్లో ఎంతో
ఆశ పెట్టి వచ్చాను. వట్టి
చేతులతో ఎలా తిరిగి
పోయ్యేది?’

“పెనువాన యింతట స్వలి, సిన నేగతిఁ
బోదు జీత్తచేతులతోడన్.”

కుక. 3.251.

తెక్క ముక్కాడ నీయక

“చలపట్టెనా వైరిజనపాలకుల తెక్క,
ముక్కాడ నీయక యు క్కడంచు.”

కువల. 1.59.

చూ. రెక్క ముక్కాడ నీయక.

తెప్పల జిప్పిలు

కంటి రెప్పలనిండా నీరు ఉబుకు.

“కన్నీరు బో, డోడన్ తెప్పల
జిప్పిలంగఁ బునరుపల్ గాఁగఁ
బ్రార్థించుచున్.” కా. మా. 1.133.

తెక్కలు గట్టుకొని వచ్చి

అతివేగముగా.

ఏమాత్రం ఆలస్యం లేకుండ
అనుట.

“ఒక్కమాట యెవరిచేత నైనా కబురు
పంపించా వంటే తెక్కలు గట్టుకొని
వచ్చి నీముందు వాలుతాను.” వా.

తెక్కలు దువ్వుట

పక్షుల విషయంలో ఆదర
మును కనిపించుతీరు.

“తెక్కలు దువ్వి నీయెడ నెఱింగి
మెఱుంగుకడాని గిన్నెలోఁ, జక్కెర
మేపి.” రాజగో. 4.16.

దీనిమీదనే వచ్చిన పలుకు
బడులు.

‘వానిని దువ్వి ఎలాగో పని
గడుపు కొన్నాడు.’ ‘ప్రతి
రోజూ వాడింటికి వెళ్లి దువ్వు
తున్నాడు. మఱి—ఎందుకో
ఎక్కవెట్టే ఉంటాడు.’

తెక్కలు గలపామువలె

అతివేగముతో.

సామే చెలూకీ గలది. ఇక

తెక్కలు గల దన్న ప్పడు
అతివేగవంత మనుట కదా!

“.....అట్లు సేసినం గినిసి గురుండు
తెక్కలు గలపెనుఁబాముకైవడి సాత్య
కిపైఁ గవియుటయు.”

భార. ద్రో. 3.128.

తేకు మడచు

“తా,మరవిరి మొగగు తిఁ బలుమాటును
తేకు మడంచు సెంతయున్.”

“కోకనదదృగీలలాను కోటికాసమీ
రమా, తేకు మడచి నిమ్ము కలువతేని
బాస మీర మా.” పాంచా. ఆ 3.
చూ. తేకు మడచు.

తొమ్ముప్పళించు

రొమ్ము తాటించు.

“త్రిగించిన నడుగులు దెమలక తొ
మ్ముప్పళించి యవ్వలికిఁ జండించి
దాటి.” ఆము. 6.22.

తొమ్ముకుంపటి

లీన బాధాకరము.

“కలకల లాడుతూ ఉండ వలసిన
కూతురు మూల కూర్చుంది. ఈ తొమ్ము
కుంపటిని నే నెన్నాళ్లు భరించను.”
వా.

తొమ్మున జే యిడి నిద్రపోవు

నిర్భీతిగా, నిశ్చింతగా నిద్రించు.

“ఊఱడినట్లు తొమ్మునం జే యిడి
నిద్ర వోయిరి.” కుమా. 11.53.

“విసుతఫసుర్విద్యావిను, ఘనుఁ గర్ణ
సహాయుఁ బడసి కారవవిభుఁ డే,
రునువలని భయము నెడి తొ, మ్మునఁ
జే యిడి నిద్ర వోయె ముదితాత్ముం
డై.” భార. ఆం. 6.62.

చూ. ఆడ మఱచి నిద్రించు.

తొమ్మిదిపడిశం

తొమ్మిదిలో శ్లేష్మము చేరి
వచ్చువ్యాధి.

తొమ్మిది మెట్టు

రొమ్ముపై కూర్చొను.

రా. 3.63.

తొమ్మిదిరాళ్ళు దిగు

భారము తీరి పోవు, దిగులు

తొలగి పోవు.

“అందఱి తొమ్మిదిరాళ్లు దిగ నందఱి
నెమ్మది నెమ్మది దయ్యె.”

తె. జా.

తొకట చివుకులు గోయ గల

అసాధ్యకార్యము లొనర్చ
గల.

ఏ మైనా చేయ గలజాణ
అనుటకు...

కమా. 8.135.

అంకిణీ తనూజాత

“శూర్పణఖ మేనగోడలూ చూడ
అంకి, తీతనూజయొ యనగ వన్నియకు
నెక్క.”

శుక. 2.19.

చూ. శూర్పణఖ మేనగోడలు.

అంకె నుండు

లగ్న మై యుండు.

“ఓడఁ గట్టినదూలం బై అంకె నుండఁ
జేసితి.”

కా. మా. 3.80.

అంకెమానిసి

బానిస, బందీ.

“...తమి న, మృదవతి మన్మథుని అంకె
మానిసి యయ్యె.”

శుక. 2.483.

అంకె వాటని

సంబంధము కల దని.

“తన పాదములకును దమ తలలకు
అంకె, వా టని దుర్గాధిపతులు పలుక.”

సారం. 1.4.

అంఖిణి

గయ్యాళి.

“అవిడ అంఖిణిలా పైన బడుతుంది.
అవిడజోలికి ఎవరు పోతారు?” వా.

అంచపంచములు

అంచములు. జం.

“దొర కాపురై కార్యసరణిఁ దెల్పెడి
కపి, శ్వరులకు అంచ పంచంబు
లొసంగి.”

కవల. 4.61.

అంచ మిచ్చు

“నిశితనఖరాంకికలనలు నేఁడు
అంచ, మిత్తు నతనికి దేవి నె యేను
మీకు.”

రాధా. 4.213.

అంచములు మేయు

అంచాలు తిను.

రామచం. 43.

రూ. అంచాలు తిను.

అంజికావాటికలు

బోగ మిండ్లు, వే శ్యా
వాటికలు.

కమా. 8.171.

అంపట పడు

శ్రమపడు, హైరాన పడు.

“మును పాకనికి నుండఁగఁ జా, అని
యబోని నిరువు రొదిగి అంపటపడు
తే, మని చెప్ప నె న నాయనఁ, గని
చో టిచ్చిరి కృపాధికత నమ్ము
నులున్.”

పర. ఆ. 1.

లంపులమారి

ఒక తిట్టు.

దొంగ దారి ద్రోక్కి

రంపులు దెచ్చునది.

“లంపుల మారిదాన! నిను లాచుక
మాదిగ వాడు కోయ.”

హంస. 5.66.

లక్కగేదె బేరములు

పనికి రాని వ్యాపారము.

“ఎందుల కీ లక్కగేదెబేరములు.”

చింతా. 3.32. పు.

లక్ష చెప్ప

పెక్కు దృష్టాంతములు

చూపు.

“నువ్వు లక్ష చెప్ప. వాడు వినిపించు
కొంటేనా?”

వా.

లక్ష చేయు

పెక్కులు చేయు.

“బాసలు బండికండ్లు మఱి ప్రాణ
భయంబున లక్ష సేసినన్. ఆము. 6.51.

లక్షణంగా

చక్కగా, సులభంగా, తప్ప
కుండా.

‘ఆపిల్ల కేం? లక్షణంగా
ఉంటుంది.’ వాడు లక్షణంగా
ఒప్పుకుంటాడు. ‘ఒప్పుకోక
ఏం చేస్తాడు.’ వ్యగ్యంలో
కూడా దీన్ని ఉపయోగిస్తారు.

“బలే లక్షణంగా ఉంది సీమాట “

వా.

లక్షణ మైన

మంచి.

సలక్షణ మైన అనుట.

“అది లక్షణ మయినసంబంధం. నేను
చెప్పినమాట విని వెంటనే ఒప్పుకో.”

వా.

“అంత లక్షణ మయినపిల్ల ఈ జిల్లాలో
ఇంకో చోట దొరకడు.”

వా.

లక్షలకు నమ్మ జాలు

అమూల్య మయిన.

విజయ. 1.69.

లక్ష సేయు

అమూల్య మగు.

“అందలం బెక్క నేరాజు లక్ష
సేయ.”

విజయ. 1.23.

లక్షొంతరాలు

లక్షలాదిగా.

కాశీయా. 184.

లక్షొవధి ప్రజలు

లక్షలాది ప్రజలు.

కాశీయా. 157.

లక్షోపలక్షలు

విపరీతముగా.

“తండోపతండంబులు లక్షోపలక్షలు
కాఖోపకాఖలు—”

హంస. 3.29.

లక్ష్మీకటాక్షము కల

సంపద కల.

మదన. 82.

లక్ష్మీదేవి పఱక

లక్ష్మీప్రసాదం.

“.....బొజ్జయ్య సెట్టయే యీ సభ
నంతయు లక్ష్మీదేవి పఱక - ఆతనికే
దామర హెచ్చినకొలది మా సి రి
తగి పోయెను.” సాక్షి. 429

లక్ష్మీపుత్రుడు

సంపన్నుడు.

“వాడి కేమి! లక్ష్మీపుత్రుడు. కాలి
మీద కాలు వేసుకొన్నా జరిగి
పోతుంది.” వా.

లక్ష్మ్య పెట్టు

లెక్క పెట్టు.

“మమ్ము లక్ష్మ్య పెట్టవో.”
నిరంకు. 4.108.

లగా లగీ అను

దేని కైనా సిద్ధపడు.
కాత్త. 316.

లగ్గ పట్టు

ముట్టడించు.

“లగ్గపట్టు తివిచె.” విజయ. 1.58.

లగ్నం పెట్టు

ముహూర్తము పెట్టు.

చూ. ముహూర్తము పెట్టు.

లజ్జకండ

పిఠిఃతనము,

“లజ్జకండ, యొడలక గల దేనిక బలు
మాట లుడిగి నడపు.”

ఉత్త. హరి. 3.98.

చూ. పిఠికికండ

లజ్జ గొను

మానము తీయు.

“లాతాలక గొని మోచిలజ్జ గొండ్రు.”

హర. 5.10.

లజ్జబండతనము

సిగ్గు మాలినతనము.

సిగ్గు లేకుండా బండబాటి
పోయి అనుట.

“మగిడి మాడక, పట్టణమున కేగగ లజ్జ
బండతనమునకొ.” ఉ. హరి. 1.36.

లజ్జ వోవు

సిగ్గుపడు.

“మదీయగాండివము లజ్జ, వోయెఁ గొని
పోయె భూసురపుత్తు జముఁడు.”
ఉ. హరి. 2.28.

లట్టాభట్టియములు

కోతలు.

“నీ లట్టాభట్టియము లేల నేకరపు పెట్టె
దవు.”

ధర్మజ. 62.19.

లయనుదారి

బాట.

కాశీయా. 325.

లలాటశూన్యము చూపు

ఏ మతము న కూ చెందక
పోవు.

“కొంద జేమియు లేను కొట్ట గొన
లలాటశూన్యము చూపిరి.”

తాళ్ల. సం. 7.86.

లవలవ కదలు

ధ్వన్యనుకరణము.

“లవలవ జన్నువోయి కదలన్.”

క్రీడా. పు. 69.

లాకు జారీ

పన్ను లేనిది.

కాశీయా. 229.

లాగము గొను

మొగ్గ వేయు.

“పడుబంతి కయివడి, నెగసి లాగము
గొని యేపు మిగిలి.”

భాస్క. యుద్ధ. 1507.

లాడి గావించు

అప్పగించు, అచ్చు వేసి
వదలు.

“దీని వత్సయుతముగ నివ్వనీవాట
మునకు, లాడి గావించు నంతఁ చొలంగు
దూఱు.” పాండు. 5.243.

లాతపు గోల

స న్యాసులు చేత బట్టు
దండము.

“చికిలి లాతపుఁగోలఁ జేతఁ బట్టి”
సారం 3.180.

లాభం లేదు

ఈ విషయంలో యిం కేమి
చేసీ ప్రయోజనం లేదు.

“పిణ్ణి యింక చదివించి లాభం లేదు”
వా.

“అ దేం లాభం లేదు.” వా.

లా వెక్కించు

ప్రోత్సహించు, పురి
యెక్కించు.

“మేడలు పడ స్వేయియుండు డా
యుండు లెం, దే చూ జెప్పఁడు గొన్న
నిత్తు నని లా వెక్కించె సంగంభి యై.”
ఉ. హరి. 3.32.

లాహిరి పట్టు

మైకము క్రమ్ము.

కాశీ. 2.138.

లింగకట్టు మాత్ర

కుప్పెకట్టు.

కాశీయా. 122.

లింగభోగము

లింగపూజ.

పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 200.

లింగార్చనము చెల్లించు

లింగపూజ చేయు, భుజించు.

“లింగార్చనంబుఁ జెల్లింప నునిచి.”
హర. 5.41.

లింగావసరము

లింగపూజ—తద్వారా తద
సంతరక్రియ యైనభోజనము.

“ఇగువుర లింగావసరము సేయించి,
సరసోచితక్రియాసంతుష్టిఁ జేసి ..”
బస. 5.132.

“అమ్మమ్మ మా లింగ మా కొన్న
వాడు, క్రమ్మన వడ్డింప రమ్ము
లే మ్మనుచు, సరసర లింగావసరము
చెల్లించి.” బసవ. 5.133.

లింగావసరము చెల్లించు

లింగపూజ చేయు.

“అ కర్మ,సంహారు లింగావసరము
చెల్లించి.”
పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 119.

లింగు లిటుకులు

హెచ్చులు.

“సింగరాయ యితని సితువబాతుకు
లన్ని, గొట్టుఁ బోయి కొంగు గోసి
వ్రచ్చి, తఱుకు నితని లింగులిటుకులు
మాతమా, తెలియ సంగు లెల్లఁ దేత
మిపుడు.”

వేంకటే. 3.162.

లివ చూపు

లంఘనలాఘవము ప్రద
ర్శించు.

లగువు బిగువు కలవాడు
లివ కలవాడు.

వాడుకలో—‘వాడు మాంచి
లివ ఉన్నమనిషి. ఎనిమి
దడుగుల ఎత్తున్న ముళ్ల
కంచెను అలాగ్గా దాటాడు.’

“కడుఢాక మీఱంగ మడమలు
తాటించు, చును ముందటికి లివ చూపి
చూపి.” కళ. 3.86.

లివలివ కదలు

ధ్వన్యనుకరణము.

“కుదురుప టైడలి లివలివం గదలురదన
పంక్తులును.”

కవిక. 5.110.

లూటి పుచ్చు

కొల్ల యిచ్చు.

నృశేసరి. శత. 29.

లూటి సేయు

దోపిడి చేయు.

నేటికీ యీ మాట రాయల
సీమలో విన వస్తుంది.

“రమణ గంసాది సురలు లూటి
సేయఁ గాఁగా.”

తాళ్ల. సం. 6.160.

లూలామాలపు మాటలు

టూలాటోలీ మాటలు,
మాయమాటలు.

“లూలామాలపుమాటలు, చాలు ననిన
నలిగి తననిజం బగురూపం, బీలోనఁ
దెలుప వలె నని, నీలగ్రీవుండు నిటల
నేత్రముఁ జూపె.”

కా. మా. 3.170.

(తెలుఁగుజాతీయములు)

లెక్కకు మిక్కిలి

అసంఖ్యాకము.

“లెక్కకు మిక్కిలి సేన పాడుగా.”

భార. ద్రోణ. 3.210.

లెక్కకు మిగిలిన

అసంఖ్యాక మయిన.

లెక్కించుటకు సాధ్యము కాని
అన్నరీతిగా వచ్చే పలుకు
బడులు మనకు చాలా
ఉన్నవి.

“లెక్కకు, మిగిలిన సేన నొక్కఁ
డహమించి వధించుట.” వా.

రూ. లెక్కకు మిక్కిలి.

లెక్క సేయక

గణింపక, కాతరు చెయ్యక.

అ దెప్పుడూ వ్యతిరేకార్థంలో

విన వస్తుంది. లెక్క

సేయడు అని తప్పితే లెక్క

చేస్తాడు అన్నట్టు విన రాదు.

పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 123.

లెస్సలా

క్షేమమా?

“నీ బాహుభృతక్షితిఁ బ్రజలకు లెస్స
లా?” మను. 5.4.

లేక లేక

చాలా కాలానికి,

“వాళ్లకు లేక లేక యామధ్యే ఒక కొడుకు పుట్టాడు.” వా.

లేక లేక కలిగిన

చాలా రోజుల దాకా

సంతానం లేక ఉండి పుట్టిన.

“అయినకు పదేండ్ల దాకా పిల్ల లేదు.

లేక లేక కలిగినకొడుకు గనక పీడంటే అయినకు ప్రాణం.”

యా. లేక లేక పుట్టిన.

లేక లేక పుట్టిన

చాలా రోజుల దాకా సంతా

నం లేక ఉండి పుట్టిన.

“ఈ అమ్మాయి లేక లేక పుట్టినపిల్ల

కనక మంచివరుడికోసం దేశ మంతా

గాలిస్తున్నాడు వాళ్ల నాన్న.” వా.

యా. లేక లేక కలిగిన.

లేక పరకలు

కోత లయినతర్వాత చేలో

రాలి పడినగింజలు.

రామలిం. 60.

లేఖలు నడుపు

లక్కడి జాబు లిక్కడికి,

ఇక్కడి జాబు లక్కడికి

పంపించు.

“నా వెంట రమ్మ తెక్కలలో

దాచుకొని యెక్క డెక్కడి లేఖ

లెక్కడికి నడుపుచున్నదానవు.”

ప్రభా. 3.142.

లేచి పోవు

పరపురుషుని తగులు కొని

మరొక ఊరికి పాటిపోవు.

“వాళ్లమ్మాయి వాళ్ల నాకరుతో లేచి పోయిందట గా!” వా.

లేచి వచ్చు

పరపురుషునితో తగులు

కొని వానితో మరొక ఊరికి

పాటిపోవు.

“అవిడ వాడితో లేచి వచ్చిందట గా!

కట్టుకొన్న భర్తకంటే మహా

ఘనంగా కనబడుతుంది గానీ!” వా.

యా. లేచి పోవు.

లేటమొగము వడు

దైన్యవడు.

“కర్ణకృపముఖ్యు లేటికి గలగి

లేట, మొగము వడి రేల.”

భార. ద్రోణ. 5.326.

లేడికాళ్లు

మంచి వేగవంత మయినవి.

“వాడివి లేడికాళ్లు. ఒక్క నిమి

షంలో అక్కడికి పోయి వస్తాడు.”

వా.

లేత యగు

సున్నిత మగు.

“లీల బన్నీటికిని లేతా చెలి

చెమట.” తాళ్ల. సం. 4.7.

లేత సొరకాయలు నటకు

కోతలు కోయు.

“మీరు లేత సొరకాయలు నటకువారు

గావున మగతన మనునది మీయూరం

బేరం బిలువ గాన రాదు.”

ధర్మజ. 65.13.

లేదు కుంచమును తూము

బొత్తిగా లేదు.

ఏ కొంచెము కూడా లే

దనుట.

“లేదు కంచమును దూము.”

రుక్మాం 2.30.

లేదు పొమ్మును

తిరస్కరించు.

“పురుషుల ధైర్యంబు లేదు పొమ్ముని
పింపన్.” నిరంకు. 2.29.

లేదు బంతి

సమానము లేదు.

ఒకవడి దిద్దు కొనుటలో
చక్కనిఅక్షరాలతో పైన
ఉపాధ్యాయుడు వ్రాసి
యిచ్చుపంక్తిని మేలు
బంతి అనీ, ఒజ్జబంతి అనీ
అలఱు. అటువంటిది ఒకటి
లేనట్లుగా-అంటే నీవే ఆదర్శ
ప్రాయముగా-అని భావం.

“ఒకానొక మాట పుట్టినన్, నెచ్చెలి
లేదు బంతి యనునేర్చున దిద్దుకొనంగఁ
జాలినన్.” శుక. 2.97.

లేని పోని

కాని పోని.

‘ఆ పూల్లో సాపం! ఆమెమీద లేని
పోనినిండలు మోపినారు.’ వా.

లేనిపోని వాదులు

గిల్లికజ్జాలు.

“నెలవునఁ జండరశ్మిని గనిష్ఠ
కుటుంబిని లేని పోనివా,దుల జగడించు
చి త్వేడలఁ దోలిన...”

హంస. 3.173.

లేనివాడు

పేదవాడు, దరిద్రుడు.

కాశి. 3.47.

“న్యాయం అన్నతరువాత ఉన్నవాడికీ,
లేనివాడికీ సమానంగానే వర్తించాలి.”
వా.

లేపుకొని పోవు

రాయలసీమలో ఈ రూపం
లోనే కనబడుతుంది.

చూ. లేవ దీసుకొని పోవు.

లేవడ లేచు

భ్రష్టు పట్టు, చెడి పోవు.
నేటికీ రాయలసీమలో ఈ
అర్థంలో ఉంది. వీకి దీర్ఘం
అలవాటులో వచ్చింది
కావచ్చు. ‘వాడు లేవిడి
లేచి పోయినాడు.’ ‘వాణ్ణి
అందఱూ లేవిడి పట్టించి
నారు.’

“ప్రిదశులు విల్పి పంపు దొకలేజము
గాఁ గొని దేవదేవు సెల్లిదముగఁ జేసి
యింతగొని లేవడ లేచెడు.”

కమా. 4.65.

లేవ దీసుకొని పోవు

పరస్మీని కామసంబం
ధంతో మరొక చోటికి
తెలియకుండా తీసుకొని
పోయి కాపురము పెట్టు.

“వాడు అవిడను లేవ దీసుకొని పోయా
డట గా. ఊరంతా అదే గొడవ.”

చూ. లేపుకొని పోవు.

లోటలోట

శూన్యము, వట్టిది.

ధ్వన్యనుకరణము.

“లోట లోట పురుషులు దొరగఁగఁ,
లోటలోట మనుకొంచు నిండఁగఁగిరి
జన...” భల్లా. ఆ. 2.

లోటలోటకాడు

వాగుడుకాయ,

“కటిలుఁ డపకారి జూదరి, లోట
లోటకాఁ డాగడిఁడు,

ప్రబంధరా. 644.

లోటిపిట శూల రోకండ్ల గాని
చక్క గాదు

ఇది సామాన్యంగా తీరేది
కా దనుట.

శూల-కడుపునొప్పి.

“మంచిమాటల నరుగఁ డీ మాల్గుఁ
బోతు, కఠినతరవా కృముల చేతిఁ
గాని చక్క, గాదు లోటిపిట
శూల రోకండ్లఁ గాని.”

నిరంకు. 2.133.

లోట్టలు వేయు

గుటకలు మింగు.

“వాడు వట్టి శుంఠ. ఇరుగు పొరుగు
అమ్మాయిలను చూచి లోట్టలు వేస్తూ
ఉంటాడు.” వా.

లోట్టాబట్టియములు

“లోకవపందలయొద్ద లోట్టాబట్టియ
మనుకొంటి వేమి?”

సాక్షి. పు. 88.

చూ. లట్టాబట్టియములు.

లోడలోడ వాగు

అరరహితముగా మాట

లాడు.

“ఎందుకు రా? అట్లా లోడలోడ
వాగుతావు?” వా.

లోకం లో లేని

అరు దైన, విజ్ఞూర మైన.

దీనిని నిరసనగా ఎత్తి
పొడుస్తూ అనునప్పుడే ఉప
యోగిస్తారు.

“లోకంబులో లేని లోటతాటకత్తె,”

గౌర. హరి. ద్వి. 1901.

“అ చెక్క డమ్మా? లోకంలో లేని
మనిషి, దానితో ఏ మన్నా కప్పమే?

వా.

“ఇ చెక్క డమ్మా; లోకంలో లేని
ప్రేమ,” వా.

లోకపు పూతలు మేత లగు

లోకములోని రహస్యవర్తన
ములను దాచి పెట్టుటే
బ్రదుకుతెరువు అగు.

“పల్లవాళిగతి లోకపు పూతలు మేత
లీయ నే, కడమయు లేక...”

శుక. 2.24.

ఈ పూతయే వాడుకలో
పూసికొని వచ్చుట.

ఎవని నైనా నిందించినప్పుడు
మరొకరు వానిని సమ
ర్థించగా అంటారు ‘నీ వేం
మహా పూసుక వస్తున్నావే?’

లోకముతోడి పాటిగా తలచు

మామూలుగా, లోకరీతిగా
భావించు.

“అలవి యెఱుంగ నేరక మహాత్ముని
లోకముతోడి పాటిగాఁ దలఁచితి.”

భార. భీష్మ. 2.6.

లోకాభిరామం శ్రీరామం

లోకాభిరామాయణం.

“ఆఁ. పెద్ద విశేష లేమీ లేవు. ఏదో లోకాభిరామం శ్రీరామం మాట్లాడుతూ కూర్చున్నాము.” వా.

లోకాభిరామవార్తలు

లోకాభిరామాయణము.

“శ్రీలు దమ్మికే గళుర బాగాలుఁ బండు,టాకుమడుపులు నొసఁగి లోకాభిరామ, వార్త లొకకొన్ని నొడివి యప్పారీ వేంద్రుఁ, బలుతెఱంగుల నలరించి పలికె నపుడు.”

శుక. 1.5.

లోకాభిరామాయణం

అవీ యివీ - ప్రత్యేకించి ఒక విషయం కా దనుట.

“భోజనా లయాక కాస్సేపు లోకాభిరామాయణం మాట్లాడుతూ కూర్చున్నాము.” వా.

లోకుల యిండ్లు

ఇతరుల ఇండ్లు.

లోకులనగా జనం, ఇతరులు.

‘లోకులు కాకులు’ అని

సామెత. ‘లోకుల కతను

చాలా బాకీపడినాడు’ అని

రాయలసీమలో వాడుక.

“శాలచిరి గాక లోకుల యిండ్లు బండ్లై.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 187.

లోగన్ను

అంతర్దృష్టి.

“మొక్కంటి లోగంటం గనం గొనుచు.”

కాశీ. 2.44.

లోగిట జేర్పు

అందుబాటులోనికి వచ్చు

నట్లు చేయు.

“నీ లోగిటఁ జేర్చినే యుభయలోక సుఖంబులు నన్నుఁ బొందినన్.”

ఉ. హరి. 1.64.

లోగొను

వశము చేసుకొను.

“బాడబహుధర్తి లోగొన్న పగిది నుండు.” పాండు. 3.102.

లోచనోత్సవము

కన్నుల పండువు.

“లోచనోత్సవముగా లోలత నిలిచె.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 592.

లోతు పాతు

గుట్టు.

జం.

“తనలోఁతుపాఁతు సెతము గాన రాఁ గూర్చి, గలసిన మొగ మొట కాని వదలి.” రాహ. 1.32.

లోన లొటారము

అంతస్సారము లేనిది - లేని వాడు. .

‘పైన పటారం లోన

లొటారం’ అని కలిపి కూడా

ఈ పలుకుబడి వ్యవహారంలో

ఉన్నది. లోపల శక్తి లేక

పోయినా పైకి గొప్పగా కని

పించే పట్టుల ప్రయుక్త

మవుతుంది.

“...తద్యుజపటిషత లోన లొటార మింతె నీ, వతనికిఁ గొంక నే లని...”

శుక. 3.161.

“లోన లాట లాట పైన పట పట.”

సా.

ఇక్కట ‘లాటలాట’ శూన్య
మైన వాని ధ్వన్యనుకరణ
శబ్దంగా ఏర్పడింది. ‘పట
పట’ దీనికి వ్యతిరేకంగా
గట్టిది అన్న అర్థంలో
ఏర్పడది.

లోను సేయు

వశవ ర్ని చేయు.

“భవదుదారమహాజ్ఞ కు లోను సేసి.”

భార. సా.ప్తి. 1.215.

....లోనే పుట్టి పెరుగు

ఆ విషయంలో అతనికి
సంపూర్ణంగా జ్ఞానం కలదు
అనుపల్ల ఉపయోగిస్తారు.

“వేద వేదాంగాదివిద్యలలోనన, పుట్టి
పెరిగినట్టి గట్టి యోగ్యుడు.”

వరాహ. 9.43.

“వాడు సంగీతంలో పుట్టి పెరిగాడు.”

వా.

లో పడు

వశ మగు.

“మాయతోడ లోపడ.”

భార. భీష్మ. 3.105.

లోప మగు

పోవు, తొలగు.

“మీ జగదన్భుతమూర్తి గంటి నా,
పాపము లోప మయ్యె.”

నిరంకు. 3.43.

లోబడు

వశ మగు, తొలూచీ పడు.

“అతఁ డొకరికి లోబడఁడు.”

జై.మి. 3.95.

“వా డెవరికి లోబడేవాడు కాదు.”

వా.

“వా డెంత కైనా లోబడతాడు.”

వా.

లోలోన ఉడుకు

మనస్సులోనే ఉగ్రోశము
చెందు.

“...బండ్లు గొలుకు, కొంచు లోలోన
నుడికితిఁ గొంత తడవు.”

కళా. 2.85.

లోవంక కత్తులు

పైకి కనిపించనివి.

“మృత్యుదంష్ట్ర లనంగ మీ పైనలో
వంక కత్తులు...” సారం. 3.28.

వంక పెట్టు

తప్పు వట్టు.

కొత్త. 338.

వంకపొరక చాటు

దొంగచాటు వ్యవహారము.
రాయలసీమ పల్లెలలో ఊరి
ముందరే వంక, దానిచుట్టూ
ఊంక ఉంటూ ఉంటుంది.
అలాంటి చాటున్నచోట్లనే
తఱచు వ్యభిచారం జరుగు
తూంటుంది. దానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

అలాంటి చాటు మాటు
వ్యవహారం కూడా మాని
వేశాడని క్రింది ప్రయో
గానికి సమన్వయం.

'వంకలో పెరిగిన గడ్డి గాదము
చాటు' అని వాచ్యార్థము.

“...విప్రతనయుఁడు, సడి కోరిచి
వంకపారకచాటున్ మానెన్.”
పాండు. 3.14.

వంకర కొంకర మాటలు
వక్రభాషణములు.

“...ఈ బ్రహ్మచారి శంకరుని గుఱించి
యింకను వంకర కొంకర మాట
లాడ నుంకించుచున్నవాఁడు.”
హరవి. 4.33.

వంకలు దొంకలు

జం.

“వనముల వంకల దొంకలఁ, గనుఁ
గొనుచున్ వచ్చి వచ్చి కని యచ్చో
టన్.”
హంస. 5.65.

వంకలు తీర్పు

సరి దిద్దు.

“శరాశంబులన్, వాడుకుఁ బట్టి కన్నొ
మలవై ఖరి వంకలు దీరుచున్.”

విజయ. 1.134.

హ. వంకలు దిద్దు.

వంకలు దిద్దు

సరి దిద్దు, తప్పు లెన్ను.

“యా సాధ్యవర్తన కిట్లు వంకలు,
దిద్దఁ జూడకుము.” కళా. 4.143.

హ. వంకలు తీర్పు.

వంకలు నొక్కు

వంకలు దీర్చు, చక్కగా
చేయు.

ఏ దైనా పాత్ర నొక్కులు
పడినప్పుడు అవంకలు సరి

చేయుటపై వచ్చిన పలుకు
బడి.

“పే, రుక్మన నేరు నిక్కి చన
నొక్కఁడు వంకలు నొక్క
శక్తుఁడే?” పాండు. 5.218.
హ. వంకలు దిద్దు.

వంగుండి వంకాయ తిన్నా
డనియొ, కూర్పుండి
గుమ్మడికాయ తిన్నా
డనియొ నెపము వేయు

అన్నిటికీ తప్పులు పట్టు.

అయినదానికీ కానిదానికీ
అనుట.

“ఇప్పటికాలములో మన వల్లమాలిన
నిరక్షరకుక్షి బ్రాహ్మణులు తమ సాటి
బ్రాహ్మణునితో నైనను సతఁ డేవో
వంగుండి వంకాయ తిన్నాఁ డనియొ
కూర్పుండి గుమ్మడికాయ తిన్నాఁ
డనియొ నెప మాపాదనఁ జేసి కలిసి
భోజనము చేయ నొల్లక ఆ తైసరు కావ
లయు నని యఘోరింతురు కదా!”

తెలుఁగు జాతీయములు.

వంచినతల యెత్తకుండా

తడేక దృష్టితో — నిర్విరా
మంగా.

“వాడు వంచినతల యెత్తకుండా తన
పని తాను చేసుకొని పోతాడు.”

వా.

వంచిన నడుం ఎత్తకుండా

నిర్విరామంగా.

“వంచిననడుం ఎత్తకుండా పాదు
న్నుంచీ పని చేస్తుంటే ఇంకా ఒకటి
కాతేదు, ఒకటి పోలేదు.” వా.

వంటయింటి కుందేలు

చేతికి చిక్కినది.

అడవిలో ఉంటేనే కుందేలును
వదిలి పెట్టడు. వంటయింటికే
వస్తే యింక అది తప్పించు
కొని పోజాల దనుట.

చేతిలో చిక్కినవాడని భా
వార్థము.

“దశజవల్లభుఁ డల్క వహించి
యెవ్వఁడో, శైలమునన్ గుణస్వనము
సల్పెను బాపురె వంట యింటఁ
గుండే లిజ చొచ్చె రక్తములు తీవ్రతఁ
గ్రోలఁగఁ గల్గె.” రుక్మాం. 5.20.

వంట వార్పు

జం.

“పని వంటవార్పుల బాధ లించుక
లేక, తీరిన మంచిసంసార మొదలె.”

హంస. 4.146.

వండ దరిగినకూర

ముక్కలు ముక్కలుగా
నుండునది.

తాళ్ళ. సం. 11.3 భా. 24.

వండ దణిగినరీతి

ముక్కలు ముక్కలుగా.

“పరగ నత్తలకును బడుచుకొండండ్లు,
వండఁ దణిగినరీతి వడి నుండె రణము.”

మైరా. పు. 70.

వండలిపిండుగా కలగు

మిక్కిలిగా కలగి పోవు.

‘కంఠులో వండలిపిండుగాఁ గలఁగె.’

మీర. 3.89.

వండ వండ నట్లుగా

పక పక మని.

అర్థ మింకను విచార్యము.

“వండ వండ నట్లుగా వారిఁ జూచి
నవ్వేవు, యెండలెల్లా నీడ లాయె
నింక నేటి మాటలు.”

తాళ్ళ. సం. 3.557.

వండినకుడుము

సిద్ధాన్నము.

అనిగా కుడుము వండి పెట్టిన
తరువాత తినుట ఒక్కటే
తరువాయి.

“ఉద్దండత నది మిండనికికా, వండిన
కుడు మనగ దుడ్డువైఖరి మెలగుకా.”

శుక. 2.102.

చూ.మబ్బులో చేసిన గడ్డికుడుము లాగ.

చూ. సిద్ధాన్నము.

వండుకొని వార్పుకొని

వండి వార్చి, వంట చేసికొని.

జం.

“యిలలోని జనములవలె వండుకొని
వార్పు, కొని గణికాదత మనుభ
వింప...” కళా. 6.146.

వంతపాట పాడు

అన్నిటికీ తల ఊచు.

పూర్వం నాటకాలలో ఒకడు
పాడడం, ఆ చరణా న్నెత్తు
కొని వెనుక నున్నవా రం
దరూ పాడడం అలవాటు.

అందుపై వచ్చినపలుకుబడి.

“ఆ మేనేజరు ఏమి చెప్పినా ఈ
హెడ్డుగుమాస్తా వంతపాట పాడడం
తప్ప చేసేపని మరొకటి లేదు.” వా.

వంతుకు వచ్చు

పోటీకి వచ్చు.

“అహంకృతి నెప్పుడు విజ్ఞ పీఠం
చున్, వంతుకు వచ్చునత్యగరువం
బింకఁ జెల్ల దటంచు మానినీ!”

పారి. 1.80.

వంతు గలియు

పోత్తు కలియు.

“శాలముసాముల నందఱఁ గూడఁ
బెట్టి, వంతు గలయంగ బువ్వంపు బంతి
విందు, పెట్టిరి.”

పారి. 2.49.

వంతు పెట్టు

వంతు తెచ్చు, పోటీ పెట్టు.

“శ్రీ వేంకటేశ్వరుండు చేరి నిన్ను
గూడితేను, వావిరి నాపెకు నేల
వంతు పెట్టే వెళ్ళి” తాల్ల. సం. 635.

వందలకు వందలు

అధికసంఖ్యాకంగా.

“వందలకు వందలు దాసదాసీ
జనంబుతోడ.”

నానా. 78.

వకావక లగు

వక్క లగు, ముక్క చెక్క
లగు,

“పగిలి గుండియ వకావకలు గాఁగ.”

రాధ. 2.20.

“కావక రాజు చిత్రము వకావక
లై తెగఁ జూచునట్లు.”

సారం. 2.148.

“ఆ చిత్రఘనుఁడు,.....కిను కడలి
దిగుల్, గొని మనసు వకావక లై,
చనఁ జెడితి...”

హంస. 3.46.

వక్క నేయని

పోక నేయని.

గవ్వ చేయని.

“వక్క నేయని లేకివాఁడని నన్ను,
తెక్క నేయక కరాళించె నీ రాజు.”

హరి. ద్వి. 2. భా. 1471.

“వక్క నేవని లేకివాఁడవు నీవు.”

గా. హరి. ద్వి. పం. క్తి. 1416.

పూర్వం చిన్న నాణేలుగా
గవ్వలవలెనే వక్కలను
కూడా వాడేవారు. దానిపై
వచ్చినపలుకుబడి.

చూ. గొంటువక్క చేయని.

వక్కాకున కిచ్చు

ఆదరమునో అభిమానమునో
తెలుపుతూ సామాన్యులకు
కొంచెం పై వారిచ్చుకానుక.
సామాన్యంగా పేదవా రం
దరూ తాంబూలం వేసు
కుంటారు. అలాంటివారి
కినాముగా నేటికీ యే కా
నీయో, అర్ధణాయో వక్కా
కుల కని యివ్వడం అల
వాటు.

“నీ కీవతి కెన్నఁడు వక్కాకున
కీ లేదు నిర్దయామతి నేలా.”

శుక. 2.25.

వక్కాకు లిచ్చు

విడిము లిచ్చు.

“వేల్చి వేల్చినచేత వెన నీకు వక్కాకు,
లిచ్చినఁ గాదపే యిందువదన!”

శుక. 2.477.

వక్కాకు వేసుకొను

తాంబూలము వేసుకొను.

వక్కాకు నంచి

అడపము.

చూ. అడపది.

వగ దెగు

పరిష్కార మగు, ముగించు.
“ఆ వ్యవహారం యింకా వగ దెగు లేదు.” వా.

“నీ అలంకారం యింకా వగ దెగు లేదా?” వా.

“పొద్దున్నుంచి చేస్తున్నా యీ పని వగ దెగు లేదు.” వా.

వగ దెంచు

పంచాయతీ చెప్ప, తీర్పు చెప్ప.

“అచ్చటి జనములు సా మ్మియ కునికి చన దని వగ దెంచిన దానిక దోడుకొని పోయి.” శుక. 2.41.

“పరుఁ డిపు డేవఘాటి జెఱపట్టిన వాని వధించి సాధ్యి యీ, తరుణి యటంచుఁ జేకొనుట ధర్మపుగా వగదెంచె రాఘవేశ్వరుఁడు.” ఉత్త. రామా. ఆ. 6.
చూ. వగ దెగు.

నేటికీ యిది రాయలసీమలో వాడుకలో ఉన్న పలుకుబడి.

“పెద్దలు వచ్చినారు. మాతగాదా వగ దెంచి పోండి.” వా.

“ఆ వ్యవహారం వగ దెగు లేదు.” వా.

ఇందు మీదనే సంబంధము

తెగి పోవు, తెగ తెంపులు అగు.

“వాడికి నాకూ ఋణం వగ తెగి పోయింది.” వా.

“నీకూ మాకూ వగ తెంపులు అయి పోయింది.” వా.

“ఆ వ్యవహారం వగ దెంచి రారా. ఆ తరువాతి చూద్దాం.” వా.

వగవు సోకు

దిగులు కలుగు.

“శ్రీ చరణంబు లింక, సోఁక వసుచు వగవు సోఁక నయ్యి.” భాగ. స్క. 1.405.

వగలమారి వంకాయ

వగలాడి.

‘వగలమారి వంకాయ నెగ లేకనే ఉడికిం దట’ అన్న సామెతలోని భాగం.

నారాయణదాసు రుక్మిణీకల్యాణము.

వగ లేదు

అరువు తెలియదు.

“ఒక పని చేయడానికి వగ లేదు. నోరు మాత్రం చిటిగి పోతుంది.” వా.

వగ లొలుకు

అందము లొలుకు.

“వగ లాలుకుధాగధగ్యపు, జిగి గుల్కెడు నుబ్బుగల్గి నీబ్బెపు గుబ్బల్, నిగనిగలు గులుకు...” హంస. 1.60.

వగా తెగా తెలియదు

కార్యనిర్వహణపద్ధతి తెలియదు, జం.

“వాడికి వగా తెగా తెలీదు. వాడికి అప్పగిస్తే ఏ పని కాదు.”

వగ్గు వడు

పరిపక్వ మగు, మూగి పోవు.

“వగ్గువడి తరంగితాయమానం; బై న. కవిక. 5.110.

వచ్చితి వచ్చితి నని

ఇదో వస్తున్నా నని.

“వాన వచ్చితి వచ్చితి నని భయపెట్ట
సాగను.” కాశీయా. 97.

వచ్చినత్రోవ పట్టు

మరలి పోవు.

ఏ దైనా పని కానప్పుడు
వచ్చినరీతిగానే వెళ్లి పోవు
అనేఅర్థంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“వీరియగ ఖడ్గపాశముల వేసిన
వచ్చినత్రోవ వట్టి రాతరమున మాణి
భద్రసహితంబుగ వచ్చినవారు పౌరు
లుక.” ఉ. హ. 1.40.

“వా డేమాత్రం సహాయం చేయ
నన్నాడు. వచ్చినదారి నే పోవలసి
వచ్చింది.” వా.

వచ్చినది రాబట్టుకొను

అనవసర మైనఆశలకు పోక
ఎంత వస్తే అంత లాగుకొను.

“వచ్చినది రాబట్టు కోవడం తెలివి
కానీ అంత రావాలి యింత రావాలి
అని అసలే రాబట్టుకోక పోవడం ఏమి
తెలివి?” వా.

వచ్చిన పోయిన వారు

వచ్చే పోయేవారు అని
వాడుక.

“వచ్చిన పోయినవారిచే నీడు, సచ్చ
రిత్రము విని....” బస. 1.22.

“వచ్చే పోయేవారు వాడు మంచివా
డని చెప్తూ వచ్చారు.” వా.

యా. వచ్చే పోయేవారు.

వచ్చుబడి

రాబడి.

కాశీయా. 54.

వచ్చే పోయే వారు

వస్తూ పోతూ ఉండే వారు.

అతిథి అభ్యాగతులు.

“వచ్చిన పోయినవారిచే నీడు, సచ్చ
రిత్రము విని.” బస. 1.22.

యా. వచ్చిన పోయిన వారు

వచ్చేసారి

వచ్చేసంవత్సరం, వచ్చేదఫా.

“వచ్చేసారి అయినా సకాలం లో
వానలు కరుస్తాయో లేదో చూడాలి.” వా.

“ఈ సారి దీనితో సంత్సృష్టి పడు
నాయనా! వచ్చేసారికి చూద్దాం లే.” వా.

వజ్రకవచము

రక్షకము.

“.....సకలరాజతంత్రసర్వాంగరక్షకు,
భట్టిసీతి వజ్రపంజరంబు.”

విక్ర. 3.135.

“మేరువు తృణ మగు నవ్వీభు, కారు
ణ్యము గాదె వజ్రకవచము మనకుక.”

జై మి. 7.86.

వజ్రపంజరముగా

విడిపించుకొన వీలు లేనిది గా.

“మింటికి నెగయించి మిన్ను ముట్టించి,
వజ్రపంజరముగా వడిఁ జాట్లు ముట్టి.”

మైరా. పు. 18.

వజ్రశుంఠ

శుద్ధవెధవ.

“ఓరి ! వజ్రశుంఠ ! నాల్గతరాల నుం

డిన్ని నే తగు వైనవాడ నుండఁ గా
నిన్నటి సుడుపడవు.”

హేమా. పు. 83.

వజ్రాంగి జోడు

వజ్రకవచము.

అంగీ-చొక్కా.

ఇది నేటికి పశ్చిమాంధ్రంలో

రోజూ వినపడేమాట.

“మేనికి వంచినముద్ర లవే వజ్రాంగి-
జోడు.” తాళ్ల. సం. 9.104.

“హత్తె నీ మేన వజ్రాంగిజోడు.”

పాండు. 1.145.

“నీ కృప నాకు వజ్రాంగిజోడు.”

శైమి. 2.52.

వట్టి కొడిమెలు కట్టు

అనవసరముగా బాధ్యులను

చేయు, లేనినింద మోపు.

“మదికివలసినయట్ల చేయుదురు గాని,
వట్టి కొడిమెలు నాకును గట్టఁ
జనదు.” కళా. 5.62.

“...ఎవ్వ రీ, కొడిమెలు గట్టి పెండ్లి
కొడుకుం గడియారము మోవఁ జేసి
రం, చడుగ...” శైమి. పీఠి. 2.

“పాసెం, బడిగినవారే పేదలె, కొడి
మెలు గట్టకుండి యతనిఁ గొని పని
యేలాళి.” ఆము. 5.58.

వట్టి గాంభీర్యము

మేకపోతుగాంభీర్యము.

“వట్టిగాంభీర్య మొక్కఁడు వెట్టు
కొనియె.” ఆము. 5.7.

వట్టి గొడ్డు తాకట్టు

వ్యర్థము. నిష్ప్రయోజనము.

వట్టి పోయినపశువును తా

కట్టు పెట్టుకుంటే ఏమీ లాభ
ముండదు. పా లివ్వదు
కనుక.

“పుట్టుకొ యంటిమే నితనిపోడిమి
గంటిమ వట్టి గొడ్డు తా, క ట్టితఁ
డెంత యున్న నిచుఁ గాఠియ వెట్టుట
వెళ్లఁ గొట్టినన్.” కళా. 4.74.

వట్టి చేతులతో....

అక్క డున్న వారికోసం
ఏమిటిని తీసుకుని పోకుండా.

“పిల్లలను చూడడానికి పోతూ వట్టి
చేతులతో పోవడం ఎట్లా అని ఆలో
చిస్తున్నాను.” వా.

వట్టి తానములు

శుష్కస్నానములు.

“వట్టితానాలు దర్భలు పుట్టెఁ
డుష్ప...” కళా. 7.29.

వట్టి నూతికి వర గట్టు

నిష్ప్రయోజన మైన పని
చేయు.

మదన. శత. 6.

వట్టి పగ్గెలు ప్రేలు

ప్రగల్భము లాడు, డప్పులు
కొట్టు.

“వట్టిపగ్గెలు ప్రేలు నవ్వారజరత.”

శుక. 3.23.

వట్టి పిడికిలి గొండలే రెట్టు

పండు ?

ప్రయత్నం లేకనే ఫలిత

మెట్లు కలుగు ననుట.

“వట్టి పిడికిలిఁ గొండలే రెట్లు పండు.”

దుశ్శాం. 5.129.

వట్టి పోవు

ఎండి పోవు.

“ఏన చని వట్టి పోయిన, కానలఁ
గార్చిచ్చు కాలచ్చికైవడి.”
భాస్క. యుద్ధ. 763.

వట్టి ప్రయానము

వృధా ప్రయాన.

“అన్యమహత్త్వం, బెట్టిదియు నేల
జనులకు, వట్టి ప్రయానంబు కాని
వలను దలంపన్.” కళా. 8.164.

వట్టిమాకు లిగురించు వలపు
మాటలు

మోడులను గూడా చిగిరింప
జేయ గల ప్రేమసల్లాపాలు.
శుష్కహృదయాలను ద్ర
వింప జేయ గల వనుట.

“వట్టిమాకు లిగురించు వలపుమాటల
విభు, జట్టిగొని పురమున సత మెతి
వమ్ము.” తాళ్ల. సం. 3.658.

వట్టి మొగమోట

వ్యర్థ ముఖదాక్షిణ్యము.

దాక్షిణ్యము చూప కూడని
చోట చూపుట.

“వట్టి మొగమోట చాలించి గట్టి
గాఁగ, నదర వైచుచుఁ...”
కళా. 3.188.

వట్టి రాకపోకలు

నిష్ప్రయోజనంగా రావడం,
పోవడం.

“వట్టి రాకపోక లానర్చి వాని
సతియు.” కళా. 4.64.

వట్ట పడు

తక్కువ పడు.

“దూరపాత వి, స్ఫురణఁ గరంబు
వట్ట పడు.” భావ. కర్ణ. 1.281.

వట్ట పెట్టు

తక్కువ పఱుచు.

వట్టిల్లు

1. కలుగు, బిప్పు.

“వనిత పుత్రులు నాకు వట్టిల్లి రేని,
నంచి పే రిడుదాన.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 154.

2. ప్రవర్తిలు, తిరుగు.

“అక్కజము వట్టిల్లి.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 249.

“నగుబాటు వట్టిలై నాతులలోన”

భాగ. 5 స్కం. పారి. ఉ త. ఆ. 6.

“వెడందసోగ లై వట్టిలు కన్ను
దోయి.” విజ. ఆ. 12.

వడక పెండ్లి కొడుకు

బ్రహ్మచారి, వడుగు చేసు
కునేవాడు.

పాండవ. ప్రవా. 74.

వడకాడు

కంపించు.

“మహాదృతపాదఘట్టన, న్నుట ని ట
నై ధరిత్రీ వడఁ కాడ.”

భాగ. స్కం. 10. (ఉ) 915.

యా. వళకాడు.

వడగండ్ల గుండ్లు గట్ట గల్లు

వడగండ్లు క్షణంలో కరగి

పోయేవి. వానిని గొంతునకు

బంగారుగుండ్లవలె కట్టుకో

గల దంటే అసంభవములను

సంభవ మొనర్చే అతి
జాణ అని నిరసనగా అను
మాట.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

వడగాలి

ఎండవేడిమితో వెచ్చ నైన
గాలి, వేడిగాడ్చు.

కమా. 7.68.

వడ దాకు

ఎండదెబ్బ తగులు.

“మధ్యందినాతపోమృహతిఁ గంచె
వడ దాకె.” మను. 2.47.

వడ దేలు

1. వడ గొను— వాడి పోవు.

వడ+తేరు.

“చేరెడు కన్నువోయి వడ జేతెడు
మద్దుమొగంబు.” పాండు. 3.65.

2. తాపము తీరు, ఉష్ణోప

శమన మగు.

“అమరధేనుదధిప్రయక్తపా, ధేనుము
లారగించి వడ జేతఁగ.” పారి. 2.90.

వడ పడు

సంబంధపడు.

“నడుమ రెంటికిని నామేను, వడఁ బడె
యెందలి వాడనొ నేను.”

తాళ్ల. సం. 9.53.

వడపిందెలు

కొంచెం ఉప్పు కలిపిన
నీళ్లలో ఊర వేసిన లేత
మామిడి పిందెలు. వీనిని
మజ్జిగలన్నంలో నంజుకొని

తినడం చిత్తూరు జిల్లాలో
విపరీతంగా నేటికీ అలవాటు.

వడముడిగా జొచ్చి వాత వెళ్లు
అతినేర్పరు లగు, మాయావు
లగు.

“వెడమతులైన యీ విప్రుల జాడ,
వడముడి గాఁ జొచ్చి వాత వెళ్లుదురు.”
గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 433-34.

ఇలాంటి పలుకుబడులే
‘ముక్కులో దూరి నోటిలో
వచ్చు’ ‘పొయిలో పెడితే
పొంతలో వచ్చు’—ఇత్యా
దులు.

వడవడకలు ఉడుగు

భయము తీరు, భయరహితు
లగు.

“నప్పడంతులు వడవడకలుగుచుఁ
గులుకుటెలుంగులతోఁ బలుకం దొడం
న...” కళా. 6.114.8

వడవడ వడకులు కుడుచు

మిక్కిలి వడకు.

“దడఁబడుచు వడవడ వడంకులు
గుడుచు, నడుముల దడఁబాటు వలన
సడలఁ బాటునీవులు తావులం
జిక్కన్.” కళా. 6.225.

వడ వెట్టు

వడ పోయు.

పణ్యారము = పణ్యము = వడ
పప్పు.

పప్పు నానబోసి వడ

పుటికలో వేసి నీళ్లు పోపు
నట్లు చేయు.
“వడ వెట్టు వో యర్ఘ్యపణ్యముల్
గూడ.”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 453.

వడి బెట్టితీయు
బలవంతముగా తీసికొను.
“తతి తీపు పుట్టించి తక్కి చేకా
సెల్ల, వడివెట్టి రాఁ దీయువారిఁ
జూచి.” విక్ర. 4.16.

వడి వెట్టు
1. చెప్పినపని చేయు, సేవకా
వృత్తి చేయు.
“ఒడియనంబికి మన్ను వడివెట్టు
శివుడు, పడి వెట్టు గిన్నర బ్రహ్మయ్య
కిపుడు...” బస. 5.131. పు.

2. వస్త్రకాళితము పట్టు.
“కప్పురంబు దూలిఁగాఁ జేసి వడి
వెట్టు.” కుమా. 5.139.

వడి నెడు
బల ముడుగు.
“తదాశుగవేగము నైప కందఱున్,
వడి నెడి యొక్క దిక్కు నకు
వచ్చుచు.” భాస్క. యుద్ధ. 533.

వడ్డించిన విస్తరి
సిద్ధాన్నం.
“వడ్డించినవిస్తరి మీజీవితం.” వా.
చూ. సిద్ధాన్నం.

వడ్డించు
వ్యంగ్యంగా దెబ్బలు కొట్ట,
టిట్టు.
మొత్తముమీద దండించు

అనే అర్థంలో ఉపయో
గిస్తారు.
“కాదేని చేతిగోఁకటి, వారులు
వారించి లెస్స వడ్డించినవో.”
విప్ర. 4.60.

“నాలుగు వడ్డిస్తే వాడే దారికి
వస్తాడు.” వా.
“ఇంటికి పిలిచి నాలుగు వడ్డించి
పంపించు.” వా.
వడ్డికి బాటు

ఎక్కు వగు.
“కనుఁగొని వనరుచు రాధా, వన
జేక్షణ పలిక వలపు వడ్డికిఁ బాఱు.”
రాధి. ఆ. 3.

వడ్డి కొనగు
సామాన్యంగా తమ దగ్గర
ఎక్కువగా ఉ బున్నవారే
వడ్డి కిస్తారు కనుక అది
యెక్కువగా కలవా డనుట.
“అచటి భృంగముల కనిత, దీధితులు
వడ్డి కొనఁగుచు దేవపూజ, విరులు చిది
మెడికపటభూసురునిఁ గనియె.”
మను. 3.88.

వడ్డి పాటు
వడ్డి యెక్కు వగు,
“ప్రబలంబుగా వడ్డి పాఱక మున్న.”
గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 633.

వడ్డి వారు
అధిక మగు.
“జడు మానవుఁడు చదువఁ జదువ
నాస, వడ్డి వారు గాక వదలీనా.”
తాళ్ల. సం. 11. భా. 369.

వడ్లగింజలో బియ్యపుగింజ

సర్వ సామాన్య మయిన
విషయం. విశేష మేమీ
లేదు.

“వాడు అపరాధినివేళ వచ్చి నన్ను
నిద్ర లేపాడు. ఇంతకూ సంగ
తే మయ్యా? అంటే వడ్లగింజలో
బియ్యపుగింజ.” వా.

“ఆ, ఏ ముంది? వడ్లగింజలోది బియ్యపు
గింజ.” వా.

వడ్లతోడ తట్ట యెండినట్లు
ఆనుషంగికముగా శాధపడు.
మానినీ. 11.

చూ. వడ్లతో దాగఱ యెండినట్లు.

వడ్లను బెరుగు బిసుకు
చందము

పెరుగులో అన్నం కలుస్తుంది
గానీ వడ్లు కలియవు.

అందికా పొందికా లేనివాని
కలయిక నిది తెలియ
జేస్తుంది.

“వడ్లును బెరుగు, బిసుకు
చందపు బిలిబిక్కుతుల్ కృతులె.”
పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 20.

“పెనచి వడ్లును బెరుగును బిసికినట్లు,
కలను నవ్వంగ బిలిబిలి కృతులు
సెప్పి.” సక. నీతి. 26.

వాసిష్ఠ రామాయణం 2.132.

“పెరుగును వడ్లును కలిపిన, కరణిని
వర్ణాశ్రమములు కత్తరి గలియున్.”
జైమి. 8.120.

వణకుప్రాయము
ముసలితనము.

“అమ్మకు కలుకుప్రాయం, అయ్యకు
వణకుప్రాయం.” సా.

వత్సాని

సహాయకుడు, ప్రోత్సాహ
కుడు.

“వాడికి పీడు వత్సాని. వాడి లోపాలు
వీణ్ణి అడిగితే చెబుతాడా?” వా.
రూ. వత్తువాసి.

వత్తికి నూనెకు గొలదిగా

అతి కష్టముమీద జరుగు
బాటు సాగుచున్న దను
సందర్భమున నుపయోగించు
పలుకుబడి.

“వత్తికి నూనెకు గొలది యె వడి
జనె దివసములు.”

తాళ్ల. సం. 5.118.

వత్తిలోపలి నూనె

అస్థిరము.

తాళ్ళ. సం. 11.3 భా. 116.

వత్తువాసి

చూ. వత్సాని.

వదటి పా లగు

వ్యర్థ మగు, నేల పా లగు.
వదలు=వరద.

“బాగులు గీసలు వదటి పా లాగు.”
పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 242.

వదనంబు వలువట్లు వట్టు

నోరు పిడచ కట్టుకొని పోవు,
ఎండ్లి పోవు.

“వదనంబు వలువట్లు వట్టి మై
దప్పి.” ద్విప. జగ. పు. 166.

వదరుపల్కులు

వాగుడుమాటలు, అనవసర
ప్రసంగాలు.

“వదరు పల్కులు గాక తుది సాటి
వచ్చునే, కిన్నెరకాయ లీచన్న
గవళి.” హంస. 1.210.

వదరుబోడి

వదరుబోతు.

క్రీడా. పు. 69.

వ ద్దంటే ముక్కు కోసుకున్నా
డట

అస లా పని కూడ దనగా
మఱిత చెఱువు చేసు
కున్నాడు అనుపట్టుల అనే
మాట. ఇదే గ్రాంథిక
రూపంలో—

“వల దని వారింపఁ జలమున ముక్కు,
వొలి యిచ్చుకున్నట్లు...”

బసవ. 4.94.

వనంబున గూర దిను

ఆకూ అలమూ తిను.

“ఇంక నెన్నాళ్లు లుండెడి, గొంతి
వనంబునఁ గూర దినుచు.”

భార. ఆశ్ర. 2.15.

వనములు వెట్టు

వనములు నాటించు.

“వనములు వెట్టినధన్యులు.”

రుక్మాం. 2.104.

చూ. వనములు వేయు.

వనములు వేయు

వనములు నాటించు.

వన్నియ పెట్టు

మెఱుగు పెట్టు.

పాండు. 4.204.

వన్నుల వెట్టు

వన్నె పెట్టు - రంగు వేయు.

“అధరారుణోజ్జ్వలరుచి గప్పె,
నన్నిటికి వన్నువు వెట్టుమాడ్కి.”

కమా. 9.11.

వన్ను పూన్ను

వన్నె వేయు- రంగు వేయు.

“కెహ్మవి వన్ను పూన్చి.”

కమా. 9.10.

వన్ను వెక్కించు

వన్నె వెట్టు-రంగు నెక్కువ
చేయు.

“అనేకవర్ణంబుల కాత్మీయాంగప్రభ
వన్ను వెక్కించుచు.”

కమా. 9.23.

వన్నె కలుగు

ప్రసిద్ధి కలుగు.

“వంశమునకు మిగుల వన్నె కలుగ.”

రాధా. 1.31.

వన్నె తక్కువ యగు

యోగ్యత తగ్గి పోవు.

బంగారమును వన్నెలను బట్టి
దాని తరములను నిర్ణయిస్తారు.

అన్నిటిలో శ్రేష్ఠ మైనది పద
హారో వన్నె బంగారము.

తద్వారా వచ్చినపలుకుబడి.

“కులములో వన్నె తక్కువ

యయ్యేనే గాధి, పట్టికి మేనక చుట్ట
టికను.”

మను. 2.73.

వన్నె తెచ్చు

ప్రతిష్ఠ తెచ్చు.

“వన్నె తెచ్చితి వార వంశ మంత
కును.” పల. పు. 102.

వన్నె దలుగు

గౌరవము చెడు.

“పతి గనుఁగొన్నచోఁ బ్రాణహాని
యొనర్చు, వాడవా రెఱిగిన వన్నె
దలుగు.” హంస. 1.125.

వన్నె దెచ్చు

రంగు మీఱ జేయు, వాసి

కెక్క జేయు.

“కొమ్మకు వన్నె దెచ్చునే.”

విప్ర. 2.41.

వన్నెలు చిన్నెలు

జం.

“ఇన్ని చిన్నె వన్నె లున్న కన్నియ
మిన్న, నాదువీట రలియ నాఁగ నలరి,
యొన్న దన్నసన్న యొక్కింత యీ
దన్న, నెఱుంగ నైతి వట్టి మొఱుటి
నైతి.” భద్రావత్య. ఆ. 3.

వన్నె వాసి

జం.

ప్రకాశమూ, దాని విలువా

కేర్తి ప్రతిష్ఠలూ కూడా లక్ష

ణయూ సూచించుపలుకుబడి.

“ఆ, వన్నెయు వాసియుం దఱిగి
వారు ననుం దల లెత్తి చూడఁగా.”

పారి. 1.88.

“వాడిముఖం వన్నెవాసి తరిగి
ఉన్నది.” వా.

“ఆ చెడపనితో అతని పేరు వన్నె
వాసి చెడింది.” వా.

వ మ్మగు

వ్యర్థ మగు.

“ఇవ్విధంబున గాండివమ్ము లావు
వ మ్మయినం గ్రమ్మునుమ్మలికంబున.”
ఉ. హరి. 2.29.

వయసు చెల్లు

వయసు మీఱు.

“అయన వయసు చెల్లినవాడు. ఆయ
నతో నేమిటి?” వా.

వయసు బుచ్చు

వయసు చెల్లునట్లు చేయు,

వృద్ధాప్యము తెచ్చు.

“ఉన్నట్టి యుండి కాలంబు న్నరులకు
వయసుఁ బుచ్చి మోసముఁ దెచ్చుకా.”
ఆము. 2.79.

వయసులో చి న్నైనా వివే

కంలో పెద్ద

విచక్షణ గల చిన్నవారిని

గూర్చి అనుమాట.

“ధవళాక్షీ! వయసునఁ జిన్నపు గాని
వివేకగుణమునన్ మిక్కిలి పెద్దవు.”
కళా. 4.189.

వాడుకలో — ‘వాడు వయ

సులో చిన్నవాడైనా తెలి

విలో పెద్దవాడు.’

చూ. వయోవృద్ధుడు, జ్ఞానవృద్ధుడు.

వరదలో గలుపు

గంగలో కలుపు, పాడు

చేయు.

“వచ్చినకార్యంబు వరదలోఁ గలిపి.”
పల. పు. 112.

వరిముక్కు ముల్లంత

కొంచెము.

ఆంధ్రనాయక. 29.

వరిముల్లు వాసి

కొంచెము.

“.....మఱి కొంద అల మాట
తెల్లమ కాని యించుక పరికించుచో
నీ యదియ దానియెడ వరిముల్లు వాసి
ములు చూపునది యని మా యభి
ప్రాయ మనిరి...”

ధర్మజ. పు. 87. పం. 8.

వరుగుతో దాగర యెండుట

వరుగుతోబాటు వరుగు వేసిన
పాత్ర కూడా ఎండ వలసి
వచ్చినట్లు—అనగా ఆనుషంగి
కముగా బాధ చెందవలయు
ననుట.

“అనుభవంపక పోవునే యక్కటకట!,
వరుగుతో దాగరయు నెండ వలసి
నట్టు.” ఉ. హరి. 4.54.

వరువట్లు వట్టిన

ఎండి పోయిన.

“వలవంత వరువట్లు వట్టిన నాలుక,
తల ముద్దమాటలు మెలగి యాడ.”
కుమా. 5.155.

వరువట్లు వట్టు

ఎండి పోవు.

కాశీ. 2.141.

“బావులుఁ జేలువులుఁ బద్మాకరములు,
వావిరి నూతులు వరువట్లు వట్టె, వన

ములు ఫలపుష్పవాటిక ల్లనురె.”
బసవ. 6.192.

వరువు బనులు

సేవకుడు సేయు పనులు,
పరిచర్యలు.

“తగిన వరువుబనులు చేయుచుండుఁ
బావ్యతి యునికికి వరద యిచ్చుగింప
వలయు...” కుమా. 3.102.

వరుస అగు

వివాహానికి అర్హ మైనచుట్టటి
కము ఉన్న దనుట.

‘ఈపిల్ల వాడికి వరస అవు
తుంది.’

‘వీడు ఆ అమ్మాయికి వరస
కాదు.’

దీనిమీద వచ్చిన జంట
పదమే ‘వావి వరుస.’

వరుసతో మాటాడు

అక్క, బావ, మామ అని
ఏదో చుట్టటికము కలుపుతూ
పలకరించు.

బంధుత్వం లేకున్నా, కనీసం
ఒక కులం కూడా కాక
పోయినా వరుసలు కలపడం
నేటికీ కాన వస్తున్నదే.

“వరుసతో మాటాడ వచ్చు విశ్రుల
మ్రోల, రాకపోకల నొయారంబు
నెఱపు.” శుక. 2.172.

చూ. వరుస అగు.

వరుసలు పెట్టుకొను

వంతులు చేసికొను.

“పరమేష్ఠి నాలుమోములు, వరుసలు
వట్టుకొనుఁ జెప్ప వశమే కూర్మిన్.”
కా. మా. 2.19.

వర్ణన కెక్కు

వాసి కెక్కు.

“వర్ణన లెల్లచో వర్ణన కెక్కంగ...”
కుమా. 1.36.

వర్ణకాలపు చదువు

బాగా సాగని చదువు.

వర్ణకాలంలో చదువు
సాగుట కష్టము కదా!

సాక్షి. పు. 385.

చూ. వానకాలపు చదువు.

వణితి పా లేయు

గంగలో కలుపు - అని
వాడుక.

వణితి = వరద = ప్రవాహం.

‘ఏటిలో వేయు’ అని కూడా

పలుకు బడి ఉన్నది.

“వైధవ్యవర్తనలో వణితి పా లేసి.”
పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పు. 115.

వణిద బోవు

ఏటిలో వేసిన ట్లగు - వర్ధ

మగు. పాడయి పోవు.

“నెఱయ వరదఁ బోవుఁ గా కేమి
నెత్తురు పుట్ట నేల?”

కా. మా. 3.111.

వణిదలు గట్టు

ప్రవహించు.

“అశ్రువారములో వరదలు గట్టు
నేడైవవు.” నిరంకు 4.51.

వణు గొను

ప్రవాహ. మగు, ధార గట్టు.

“కుండ గూల్చినభంగి, వారక వర్షంబు
వణుగొని కురియ.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 146.

వణువట్లు వట్లు

ఎండి పోవు.

“వణులుచు నధరముల్ వణువట్లు వట్లు”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 134.

చూ. వరువట్లు వట్లు.

వట్టోడు

ప్రవాహము, వాగు.

“శిల లెల్లఁ గరఁగి పెరిగి, తెఱలి పఱ
తెంచు వట్టోడిఁ జేలిపాటు, నుడుగ నే
కుండు వెండ్ల పేర్లోడవోలె,”

కుమా. 3.10.

వలగొను

ప్రదక్షిణము చేయు.

“వలగొని ముమ్మారు భక్తితో
మొక్కి.” పల. పు. 115.

“మొక్కి వలగొన” జై. మి. 3.120.

“వనబాసనసూతి మొక్కి వలగొని

హరు వీడ్కొని.” పాండు. 5.322.

“వ్రతదానమంటప, సలమున నర్చితం
బగువదాన్యమహీరుహసార్వభౌమమున్,
వలగొని వచ్చి.”

పాఠి. 5.373.

వలని నాటకములు

అనవసర మైన, ఎక్కు మైన

నటనలు.

“నా మొగమోటకై వలనినాటక
ముల్ నటియించి.” పాఠి. 1.89.

ఒల్లని-అధిక మనే రంగంలో

వాడుకలోనూ ఉన్నది.

‘వాడికి వాడి పెళ్లంమీద

ఒల్లమాలిన ప్రేమ.’

వలను దప్పక

నీతి తప్పక.

“నీతికళలందుఁ దుదముట్ట నేర్పు గలిగి,
వలను దప్పక వర్తించువాఁడు.”

భాస్క. యుద్ధ. 410.

వలపక్షము

పక్షపాతము.

వలపలి కన్ను

కుడికన్ను.

బస. 3.72.

చూ. వలకన్ను, వలచేయి.

వలపార

ప్రేమపూర్వకముగా.

కనులార, మనసార, చేతు

లార వలెనే.

“వలపారఁ దన మనోవాక్కాయకర్మ,
ములఁ బ్రాణదేహారముల నివేదించి...”

బస. 6.151.

“వలపారఁ దన మనోవల్లభు శివునిఁ,
దలఁపంగఁ దలఁపంగ”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 226.

వలపు నీ తల వేగు

వలపు నీ తలలోనే పుట్టి
నదా?

అనగా నీవే దానికి ఆధా
రమా? అనుట.

‘నీ తలమీదనే పొద్దు పొడి
చిందా?’ అని వాడుక.

“కలిగె నొక జాంబవతి వె, న్నెల వడఁ
బడె డేల వలపు నీ తల వేగన్.”

ఉ. హరి. 3.115.

చూ. బస. పురా.

వలపుల కిసమనలు

విరహవేదనలు.

“వలపుల కిసమన లని తెలిసి.”

విజయ. 3.37.

వలపులు గుల్కు

అందముగా నుండు.

“వలపులు గుల్కు నీ వనితల మెడలు.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1001.

వలపు వెట్టి

ప్రేమోన్మాదము.

“వలపు వెట్టికిఁ జిక్కి యవ్వనజగంధి.”

శుక. 2.562.

వలరసము

ప్రేమరసము.

“మరుఁ డేయఁ గోయిలలు గూయ
మదాలులు మ్రోయ రాగులన్, వల
రస మందఁ బ్రోపితులు వంద...వచ్చె
నత్యలఘువసంతము.”

కమా. 6.132.

“తరుణి వలరసంబు దఱిమి పైఁబడ
నున్న, నెఱి నెఱింగి కూడ నేల కేల,
బేల నైతి.”

కమా. 6.160.

“ఉవిద మానసమున నుప్పొంగి వలర
సం, బొక్కపెట్ట తఱిమి...”

కమా. 5.127.

వలల బెట్టు

వంచించి వశము చేసికొను.

“వాలుఁగన్నులచేత వలలఁ బెట్టుటె
కాక.”

నిరంకు. 2.33.

వలవంతతనము

మరులు గొనుట, అతి
మోహము.

వలవంత మన్నభవ్యభ అన్న
అరంలో అలవాటు. దానిపై

తనము చేరుట విశిష్టంగా
కాన వస్తుంది.

“ఇంత, వలవంతతన మాఁడువారికిఁ
దగునె.” కుమా. 6.21.

వల వచ్చు

ప్రదక్షిణము చేయు.

“వల వచ్చి యాహవ్యవహుని లోఁ
జొచ్చి.”

మ. రా. యు. పు. 487. పంక్తి. 15.

వలవని హాహూలు

లేనిపోని ఆర్భాటములు.

“ఓహో! భూవర! వలవని, హాహూ
లివి.” సింహా. 2.62.

వల వేయు

చూ. ఉచ్చులు పన్ను.

వల వైచు

పట్టుకొను.

“పాశము మీఁద వెవ దానన వల
వైచి వాని...యష్టితోడన...కట్టి.”

భాస్క. యుద్ధ. 1486.

వలన పోవు

దేశము వదలి పోవు.

“వలసలు పోవువారుఁ దగువస్తువు
లప్పున పంపువారుఁ గే,వలవినయం
బుతోఁ గొలుచువారును నైరి.”

కళా. 8.45.

వలన వంగుడు నెలుగక

కప్పనప్తము లెలుగక.

“అయ్య మను మట్టు పెట్టినదాది
గాఁగ, వలన వంగుడు లెలుగక బలిసి
గవ్వ, కాసు వ్యయపోక...”

నలచ. 2.125.

వలసి వొల్లములు

అయిష్ట మనుట.

“వద్దు పోరా నీవ నింత వలసి వొల్ల
ములు.” తాళ్ల. సం. 12.1.

వలిగ్రాము

చలిదయ్యము.

“వలిగ్రాము పట్టినట్ల నలఁడు మై
మఱచి పడి యున్న.” కుమా. 10.17.

వల్లంబు బోనాడువైశ్యుని లేవ

ఒకచోట నిలువక (తిరుగు.)

ధనపుసంచిని పోగొట్టుకొన్న
కోమటివలె.

వైశ్యునికి ప్రధాన మైనది
ధనపుసంచి కనుక అది పోగొ
ట్టుకొన్నప్పుడు అతడు అటు
ఇటు తిరుగుతాడు.

“వల్లంబు పోనాడువైశ్యునిలేవను,”
హంస. 1.220.

వల్లెడ వైచు

ముసుగు వేసుకొను.

“వలిపెపుడుప్పటిచెఱుగు వల్లెడ వైచి
యదూద్యహుండు దా.”

రాజగో. 3.4.

వల్లె యను

అంగీకరించు, సరే నను.

కుమా. 10.125.

వల్లెవాటు వైచు

ఉత్తరీయముగా వేసికొను.

“వాటి కట్టిన యట్టి సరిగె దుప్పటి
కొంగు, వామాంసమున వల్లెవాటు
వైచి.” రాజగో. 2.57.

వల్లనధావనలంఘనంబులు

అశ్వగతిలోని విశేషాలు.

తిరుగుట, పారుట, ఎగురుట.
కుమా. 11.70.

వశము కాదు

సాధ్యము కాదు.

“కలికి నెన్నడు మెన్న ఖచరుల కొజ్జయై, వలలెడు వానికి వశము గాదు.”
శుక. 2.7.

వసంత మాడు

వసంతము చల్లుకొను.

వసంతాలు చల్లుకొంటూ

క్రీడించు.

లక్షణయా ఒకరిపై ఒకరు
చల్లుకొనుట.

“పదాబ్జములు కప్రపుహులి వసంత
మాడఁగన్” కళా. 6.228

“క్రీ లెత్తువో బాహుమాలజాతప్రభా,
చకచకల్ పైఁడి వసంత మాడ.”
హంస. 2.22.

వసతిగా

సౌకర్యముగా.

“ఆ యిల్లు చాలా వసతిగా ఉంది.
వా.

“ఆ ఊరు చాలా వసతిగా ఉంటుంది.”
వా.

వసది

జై నులగుడి, వసతి.

బస. 6.165.

వస పోవు

స్వాధీన మగు, వశ మగు.

“వడిగాలి వడి నిల్వ వసపోక బలితంపు,
సదిపెల్ల ల్దనియ వేసరక నిగుడు.”
శుక. 1.257.

వస పోసిన పిట్ట

వాగుడుకాయ.

“వాడు వస పోసిన పిట్టలాగా వాగు
తున్నాడు.” వా.

వసి వాడు (ముద్దు మొగము)

మిక్కిలి వాడు.

“అలంక్రియా, వాసము గానిమేను వసి
వాడినముద్దు మొగంబుఁ గాంచి...”
శుక. 1.214.

చూ. వసివా శ్వాడు.

వస్తాను

పోతాను.

ఎక్కడి కై నా పోతున్నప్పుడు
‘పోతా’ ననటం అశుభసూచ
కంగా తలచి ‘పోయి వస్తా’
ననుటలో మిగిలినమాట.

వహి కెక్కు

వాసి కెక్కు.

“వనజభవువ్రాతలు చక్రాంతితారే,
వహి కెక్కుముద్రలు.”
తాళ్ల. సం. 9.126.

వశకాడు

వణకు.

“వావాత నింద్రియాలు వశకాడినా.”
తాళ్ల. సం. 9.128.
చూ. వడకాడు.

వశుకు సేయు

లగ్నము చేయు.

“వట్టి భక్తి నీ మీఁద వశుకు నేని
నిన్ను, బట్టి తెచ్చి మతిలోనఁ బెట్టు
కొంటిమి.” తాళ్ల. సం. 8.49.

వాంఛ యిడు

కోరు.

“వస్తుదృష్టిఁ జేసి వాంఛ యిడఁడు.”
భాగ. స్కం. 7.11

వాకట్టు

వాగ్బంధనము.

బ్రహ్మ, వాక ట్టినరించి తన్ముఖ
నివాసిని యాసతి మమ్ముఁ గావుతన్.”
సింహా. 1.4.

వాకట్టుమంత్రము

వాగ్బంధనము చేయ గల
మంత్రము.

“తనబుద్ధి బొంక నేరనిపంకజాక్షికి,
ధవునివాకట్టుమంత్రంబు గాఁగ.”
శుక. 1.518.
మా. కనుకట్టు విద్య.

వాకట్టు మందులు

వ్యతిరేకంగా మాటలాడ
నీయకుండా పెట్టేమందులు.
ఇట్లేమరులు గొల్పుట కూడా
మందులు పెట్టడం, వానిని
మరులుమందు అనడం అల
వాటు. వీనినే సంస్కృతంలో
వశీకరణౌషధాలు అంటారు.

“పులుల వాకట్టు మందులు పాము
బడనిక, ల్పాదుగు చేపుడు మంత్ర
ములును గోడె...” శుక. 2.546

వాకట్టు వేరు

పాములను వశపఱచుకొను
మూలిక.

వేంకటేశ. 56.

వాకాటులు

వాగ్వాదములు.

కొట్లాటలోని కాటు, వాయి
లోని వా కలిసి ఏర్పడిన
పలుకుబడి.

“నాకాకఃప్రత్యసీకనాయకమునులున్,
వాకాటులవం జొచ్చిరి.”
భీమ. 4.183.

వాకిట వుండు

ము ట్టగు.

ము ట్టయినప్పుడు బయట
ఉండుటపై వచ్చిన పలుకు
బడి.

“మా ఆవిడ వాకిట ఉంది. చేయి
కాల్చు కోక తప్ప లేదు.” వా.

వాక్రువ్వ బొగడగ వశము
కాదు

చెప్ప శక్యం కాదు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 330.

వాకొను

చెప్ప.

“కాశికుండు, వసుధ మించిన కథ
వాకొంటి నీకు.”
మర. రా. బా. పు. 196. పంక్తి. 9.

వాకోవాక్యములు

మాటలు పెంచుకొనుటలు,
మాట మీద మాట
అనుటలు.

“వాకోవాక్యమ్ముల వెడ, వాకాట్లుం
బల్యజంబు వలవదు నేయక.”

శివ. 4.70.

వాగె బట్టు

కల్లెము పట్టు.

“హయము క్రేళ్లులుకునో యని రెండు
గడలందు, వాగె బట్టిరి మత్స్యవత్స
పతులు.” కళా. 7.72

వాగ్గరి

వాక్ప్రవాహము.

ప్రవాహమువలె మిక్కిలి
ఉరవడిగా వచ్చు మాటల
ధోరణి.

వాగ్ధాటి

వేగముగా మాటలాడు నేర్పు.
“అయనకు మంచి వాగ్ధాటి ఉంది.
ఎంతవా శైవా దానికి ముగ్ధులయి
తీరవలసిందే.” వా.

వాచఱచు

1. ఆక్రోశించు

“కావు మంచు వాచఱచినవాని”
భాగ. స్క. 1.155.

2. నోరు కొట్టుకొను.

‘నైత్రీ నోరూ కొట్టుకుంటూ,
అని వాడుక. దుఃఖం లో
తల, నోరు, రొమ్ము కొట్టు
కొంటారు.

“హా చెడితిని గదే యయ్య నే ననుచు,
వాచఱచుచు వచ్చి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 418.

వాచవికందువలు

రుచికరములు.

“అందండు వాచవికందువ లగుగుండె,
కాయ లన్నియు నూరుగాయలుగను.”
సింహా. 1.159.

వాచవి యగు

రుచి యగు.

“వాచవి యైనగడ్డి దిని.”
భాగ. స్క. 1.420.

వాచామగోచరుడు

భగవంతుడు.

అనిర్వర్ణ నీయము.

“వాచామగోచరుఁ డని నీపాదంబులకు
వందన మొనరించితిఁ బారసారథి
కరుణాపయోనిధి!” దీక్షితకృతి.

వాచి పోవు

వేకారు, అత్యాశ పడు.

“వాళ్లు అన్నంసీళ్లకే వాచి పోయి
ఉన్నారు.” వా.

వాజికూత

వెధవకూత.

గీర. లోకా. 24.

వాజిమ్మ

అమాయకుడు, చవట.

నా. మా. 78.

వాటము

వీలు.

“దోచుకో, నిక్కడ వాట మంచు
మది నెంచగ” కా. మా. 4.66

లక్షణయూ అనుకూలముగా
నున్నది అనే అర్థాలలో పలు
రకాలుగా దీనిని ఉపయో
గిస్తారు.

“ఇది చాలా వాటంగా ఉంది.” వా.
“మగడు ఊరికి వెళ్లాడు. ఆమెకు తిరగ
డానికి బాగా వాటం దొరికింది.” వా.

“ఇలా రా. అవైపున నిల్చుంటే నీకు
చేతివాటం చిక్కదు.” వా.

“ఈవగలు బాగా వాటంగా
వున్నాయి. వా.

వాటుగాలు

ఈడ్చుకాలు.

ఒక కాలు పొడవు తక్కువ

కాగా నడచునప్పుడు కాలు

ఈడ్చి నడుస్తారు. అలాంటి

కాలిని ‘వాటుగాలు’

అంటారు.

“సరవెండు కన రాదు నాఁ డెల్ల జగ
డించు, వాటుగా లన రాదు చేటుఁ
జెచ్చు.” శుక. 8.21.

గౌర. హ. 8. ద్వి. 1087.

వాడకోడికి ఆదివారమా ?

దానికి వేళా పాళా లేదు.

వాడకోడి అంటే యెవరికీ

చెందనిది.

వేంకటేశ. 74.

వాడని వనము

నిత్యనూతనముగా నుండు
నది.

“ఈడనే... నీ మహిమ వాడనివన
మలవలెఁ జిగిరించినీ.”

తాళ్ల. సం. 8.224.

వాడవారి మఱిది

స్త్రీలంపటుడు.

వాడవదినె లాంటిది.

“ఎవ్వరోయి ! వదినెలు నీకు వాడవారి
మఱిది.” తాళ్ల. సం. 12.822.

చూ. వాడవదినె.

వాడికె కలుగు

ఉపయోగములూ ఉండు.

మూల బడ వేయుటకు వ్యతి

లేక మైనవదం. ఏ దైనా

ఉపయోగించక పోతే మాసి

పోవడం, వాడుకలో ఉంటే

బాగుండడం సహజం.

“ఈత విడిచిన మేడిక గ యింత
నయము, గలిగి యున్నది వాడిక గలిగ
నేని, నెంత నవక మై యుండునో.”

కమా. 7.7.

వాడి దంతా సట్టం

అత నేదో ‘ఇలా చేయాలి,

అలా చేయాలి’ అని నీతులు

చెబుతాడు. అనవసర మైన

నియమాలూ, నిర్బంధాలూ

పెడతాడు అనేఅర్థంలో ఉప

యోగించేపలుకుబడి.

“వాడి దంతా సట్టం లే - లేస్తే
శాస్త్రం, కూర్పుంటే శాస్త్రం. వా
డిష్టప్రకారం జరగాలంటే, మహారాజా
లయితే తప్పు సాధ్యం కాదు. వా.
ఇందులోని ‘సట్టం’ చట్టమే.

వాడి మిగులు

1. పరాక్రమ మతిశయించు.

“వాఁ డింతవాఁ డయ్యె వాఁడి
మిగిలి.” హర. 8.18.

2. పరాక్రమవంతు డగు.

“తప్పియసఖుండు చండబాహుం
డనువాఁడు వాఁడి మిగిలి యాయంగ
పతితోడఁ దలపడియె.”

కళా. 8.129.

వాడి వత్త లగు

పూర్తిగా వాడి పోవు.

ఎండినవరుగులను 'వత్తల్'

అని అరవంలో అంటారు.

“ఎన్ని భవంబులన్ గలుగు నితుశరా
సన సాయక వృధా, భిన్నత వాడి
వత్త లయి కేలఁ గపోలము లూఁది”

మను. 2.57

‘ఎండి వరు గై’ అన్నపలుకు
బడి మనకూ వున్నది.

వాడుక చెడు

అప్రతిష్ఠ పా లగు.

గువ్వలచెన్న. 64.

వాడు దేరు

1. వాడు

“వాడుండేరినపుష్పమాలికలతో.”

శకుం. 3.61.

2. తేరుకొను.

“నీటను దేవు యెక్కి ససి నిల్చి యొకిం
చుక వాడు దేటి యపృటున వేరు
వాటి ధృతి పాటన మొప్పు నతం డొన
ర్చున, పృటునఁ జెన్ను మీటి.”

విప్ర. 2.23.

వాడు దేర్చు

సేద దేర్చు,

“వదనగహ్వరముల వాడు దేర్చు.”

భాగ. స్క. 8.43.

వా డొ నే నొ

వా డైనా సరే నే నైనా
సరే.

“వివేకింప వాఁ డొ నే, నా నొకజాడఁ
బోయిదము లే దా జీవ మిం లేటికిన్.”

శా. మా. 2.128.

“త మ్నేవో జరిగింది. వా డై తే నేం ?
నే నైతే నేం ? ఏవో తీర్మానానికి
రావాలి.”

వా.

వాత క్రొ వ్వులుక గుడుచు

బాగా తిను, చెడ తిను.

“ఉడుగక వాతఁ గ్రొ వ్వులుకంగఁ
గుడిచి.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం క్తి. 557.

నోటిలోనుండి తిన్న కొవ్వు
బయటికి వచ్చునట్లు అని

వాచ్యార్థము.

వాతన పొక్కు లెన్ను

మేలు చేసినవానినే తప్పలు

పట్టు.

“పాసఁగు నావాతన పొక్కు లెన్ని
తివి.” గా. హరి. ద్వితీ. పం క్తి. 889.

‘తిన్న యింటి వాసాలు
లెక్క పెట్టు’ వంటిది.

వా తప్పక

మాట తప్పక.

“మధుమథనుఁడు వాతప్పక యవ్వీర
వర్మ తల పాదమునన్ గుప్పునఁ
దన్నిన.” కై. మి. 8.27.

వాతప్పు

మాటతప్పు.

“నుడితప్పు వాతప్పు నుసలక సత్య,
మెడలింపఁ గనిపెట్టు.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం క్తి. 198.

వాతిపాతిక

శవము నోట పెట్టుకాను.

అది కాటికాపరికి చెందు
తుంది.

“శల నొప్పు నొకమాడ వాతిపాతి కయ్యు.”

గౌర. హరి. ద్వితీ. పం. క్తి. 1612.

వాద మిప్పించు

వాదము జరుగునట్లు ఏర్పాటు చేయించు.

“వారికి మాకును వాద మిప్పింపు.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 505.

వాదాడు

కలహించు,

“పోవ జూచినఁ దిట్టి పోదు రి జేల వా, దాడఁ జాల మటంచు నాన గొలిపి.” శుక. 4.7.

వాదుకు బట్టు

కలహమున కీడ్చు.

“శరాసనంబులన్, వాదుకు బట్టి కన్నొప్పి మలవై ఖరి వంకలు తీరుచున్.” విజయ. 1.134.

వాదు పూను

వివాదపడు.

“మదీయొల్లస, దానప్రాధిని వాదుఁ బూని గలుతున్ గర్వోన్నతుం దుంబు రున్.” కళా. 2.66.

వా దొనర్చు

కలహించు.

“అతఁడు తనసతు లిద్దఱు నహరహంబు, వా దొనర్చుట పైఁపక వలపుఁ గలుగు.” హంస. 3.129.

చూ. వాదు సేయు, వాదు లాడు.

వాద్యముల్ కూర్చు

వాద్యములను వాయించు.

‘శ్రుతి సేయు’ అంటే చక్కగా అతుకుతుంది.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 305.

వానకాళులు

వర్షధారలు.

“అచ్చపురమున, రాళు లన నెల్లదెస వానకాళు అమరె.” కుమా. 6.97.

వానకొట్టు

వర్షధాటి.

“అప్పు డవానకొట్టున నలికి యలికి.” హంస. 5.68.

వానవంగుళ్లు

వాన, వంగడి. జం.

“వర దువునయందు వానవంగుళ్లలోఁ, బ్రాణేశుఁ డెపుడు కన్నట్టు చుండ.” దేవీ. 9.497.

వాన వట్టులు

క్షణభంగురములు, అనిత్యములు.

వాన వచ్చినప్పుడు పారే వాగులు.

వట్టు=వంక-వఱద-వ్రంత...

అలాంటి వఱదనీరు వెంటనే

తగి పోతుంది. నిలువదు.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 418.

వాని అన్న

అంతకు మించినవాడు అనుట.

ఏవ్యర్థంలోనే అలవాటు.

“ఆ అంగడివాడు మోసం చేశాడు కదా అని వీడిదగ్గరికి పోతే వీడు వాడి అన్న.” వా.

వాని తలనే పుట్టినదా ?

అదంతా అతినిదేనా ఏమిటి?

వాని నెత్తినే పొద్దు పొడి

చిందా? అన్నట్లు.

“ధరఁ బుట్టెనే భక్తి సిరియాలు
తలనె?” బసవ. ఆ. 4.

వాపోవు

విలపించు.

“కూ యిడు మొర యిడుఁ బలుమఱు,
వా యుడుపక చీరు నేడ్చు వడి వాపో
వున్.” కుమా. 5.68.

వాయవు రజ్జులు

వట్టి మాటలు, మాయ
మాటలు.

“వాయపురజ్జు లేల మనివల్లభ! వృద్ధుడ
వాండఁ గావు...”

మార్కం. 4.217.

వాయి విడిచి యేడ్చు

గాం తెత్తి యేడ్చు.

గట్టిగా అనుట.

“వాయి విడిచి యేడ్చుచు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 163.

వా యుడుపక చీలు

నోరు మూత పడకుండా

పిలుచు, ఆపకుండా పిలుచు.

“కూ యిడు మొర యిడుఁ బలుమఱు,
వా యుడుపక చీరు...”

కుమా. 5.68.

వాయువు బట్ట నేర్చు

గాలిని పట్టుకో గల్గు.

అసంభవములను సంభవము

లొనర్చు నేర్పు గలవా రని

నిరసనసూచకంగా అను

టలో ఉపయుక్త మయ్యే

వలుకుబడి.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 359.

వా యోడక

ఏమాత్రమూ నోరు తగ్గించు
కొనక.

“బై, రా యంచు నత్తవనినెల, వాయో
డక కసరుఁ బోరు వారలతోడన్.”

కుక. 3.347.

వార పట్టు

కొలుచు.

“వార్ధు లొక్కమ్మడి వార పట్ట.”

జైమి. 5.3.

వారపత్తు భూమి

పన్ను కట్ట వలసినభూమి.

కాశీయా. 229.

వారబియ్య మెత్తు

భిక్షాటనము చేయు.

“వారబియ్య మెత్తి యెత్తి వడ
వాకి. తాళ్ల. సం. 6.70.

వారవట్టు

1. కుండకు చేతి నానించి

ధారగా కింద పడుతుండగా

పొడవుగా పోయు.

2. దేవతా విగ్రహాదులకు

ముందు భక్తిసూచకంగా

ధారగా నీళ్లు వదలు.

“గొల్లవారి కడవల, పా లెల్ల వంచుకొని
దోసిట వార వట్టువాడు.

తాళ్ల. సం. 4.43.

వారవారము

ప్రతి వారము.

“వారవార, మును దప్పకుండ...భవునిఁ
బూజించుచు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 115.

వార్ధక మొత్తు

వృద్ధాప్యము వచ్చు.

“వారకం బొత్తినది లావు వయసు నాకు.” జైమి. 2.64

వార్మణి

కౌస్తుభము.

“వార్మణిధారి.” పాండు 5.25.

వార్మి యుండు

వేచి యుండు.

ఏ కర్మాచరణ కై నా తొలు
తగా ‘ఆప ఉపస్పృశ్య’ అని
నీరు స్పృశించడం, ఆచమిం
చడం విధాయకం. దానిపై
వచ్చినపలుకుబడి.

వార్మి తమ చేతిపనికై ఎదురు
చూచుచుండె ననురీతిగా
ఏర్పడినది.

“పతి వ్రతంబు నణచ వార్మి
యుండె.” పాండు. 5.241.

వారు వీ రనక

ప్రతివారు.

ఒకరిని వదలి పెట్టకుండ
అందరూ అనుట.

ఇది వాడుకలో కూడా ఉన్నది.
‘ఆ ఉత్సవంలో ఆ ఊరి
వా రందఱూ వారూ వీ
రనక పాల్గొన్నారు.

“అందును వారు వీ రనక యందఱు
ధర్మధురీణు లైనవా, రందఱు శుద్ధ
భాగవతు లందఱు...” కళా. 1.127.

“తూణీరములఁ ద్రుంచి దొరల

గీ టణచి, వారు వీ రన కల్లవారి
కాయముల.” ద్విప. కల్యా. పు. 79.

వార్మ

1. ఉత్తరాపోశనము చేయు.
భోజనానికి ముందు ఆపోశనం
తీసుకొని భోజనం ఉపక్ర
మించినట్లే భోజనానంతరం
ఆపోశనం తీసుకొను.

దానిని ఉత్తరాపోశన
మనుట ఆచారము.

“భుజించి యతండు వార్మి”

పాండు. 3.28.

2. హస్తప్రక్షాళనము
చేయు.

వాఱ దెఱచు

కొలదిగా తెఱచు.

‘వార వాకిలి వేసినారు’

అని వాడుక.

‘వారాక లేసినారు’ అని
రాయలసీమలో నేటికీ చాలా
వాడుక.

“తలుపులు వాఱ దెఱచుడు.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 380.

వాలహీనవానరుడు

తోక లేని కోతి.

నేటిరూప మిది. అనగా కోతి
చేష్టలు చేయువాడు. తోక
ఒక్కటే లేదు కాని కోతి
వంటివా డనుట.

గౌర. హరి. ద్వి. 998.

వాలుగన్నులు

అంద మైన కండ్లు.

వాలుగా ఉన్న వనుట.

వావాత

నోరార.

చేసేత వంటిది.

“వావాత శ్రీ వెంకట్రాది వరము లిచ్చే
గనక, ఏవల దాతలలో నితఁడే
దొడ్డు.” తాళ్ల. సం. 9.122.

వా విడిచి

నోరార, దాచుకొనక.

“వెఱచితి వేని వావిడిచి నాతోడ,
నెఱింగింపు.”

వర. రా. బా. పు. 231. పంక్తి. 6.

“వా,విడిచి పొగడె దిట్లు వందివిధ
మున నతనిక.”

భార. కర్ణ. 2.99.

వా విడిచి యేడ్చు

బిగ్గరగా ఏడ్చు.

“ఇంత వావిడిచి యేడ్చు.”

జై. మి. 7 53.

చూ. గొం తెత్తి.

వావి వరుస

జం.

“...వేశ్యాజనంబునకు వావి వరుస
యొక్కడిది?” క్రీడాభి. 1.252.

చూ. వావివరుసలు లేమి.

వావివరుసలు లేమి

జం.

వివాహోదయకు తగిన బంధు

త్వాదులను మనవారు నిర్ణ

యించారు. వానినే వరుస

అంటారు. మేనత్తకొడుకుకు

మేనమామ కూతురు వరుస.

పిన్నమ్మకూతురు వరుస

కాదు. ఈ నిషేధము నతిక్ర

మించి స్వేచ్ఛాసంచారు

లయినవారిని ‘వావివరుసలు

లేనివా’ రంటారు.

“వనితలకు సరతసకల్మి వావి వరుస,
లేమియును లేమి వారల కెటుక
పలుక.” కా. మా. 4.14.

“ఆ పిల్ల వరుస కాదమ్మా మావాడికి
చేసుకోడానికి.” వా.

“ఆ పిల్లవాడు మీకు వరసే గా. అడిగి
చూడ కూడదా?” వా.

“వాడి కేమి వావా వరుసా? ఎంత
చుట్ట మయితే నేమి? ఆ పిల్ల వాడికి
పిన్నమ్మవరస అవుతుంది. అయినా
చేసుకున్నార.” వా.

వావిషము చినుకు

అనరాని మాట లను, అప్రి

యము లాడు.

“ఇట్లు లేల వావిషము చినుకుచు వంశ
నాశని వైతి.”

వర. రా. అయో. 293.18.

వాసన కట్టు

1. తలనొప్పికి ఉపశమనగా

బట్ట తలకు కట్టుకొను.

“వాసనకట్టు గట్టి నిడువాలిక కస్తురి
పట్టు వెట్టి లో, గాసిలి చీకటింటికడఁ
గంకటిపై...” పారి. ఆ. 1.

2. ఏదైనా వస్తువుల వాసన

పోకుండా కుండలు, బిందెలు

మొదలగువాని మూతులకు
బట్ట కట్టి పురి వెట్టు.

వాసికి మంగలకత్తి మ్రింగు
గొప్పకోస మని తనహానికే
పాల్పడు.

వాడుకలోని రూపం 'పౌరు
హానికి మంగలకత్తి మ్రింగు'.
మంగలకత్తులు మింగితే
పేగులు తెగి పోతాయని
తెలిసి 'చూడు. నా తడాఖా'
అన్నట్టు వానిని మ్రింగడం
అంతే కదా!

“వ్యాససుతాదులం దలంచి వాసికి
మంగలకత్తి మ్రింగెదా?”
పాండు. 5.230.

వాసి చెడు

స్వానత యేర్పడు, గౌర
వము చెడు.

“మఱిదులు గాంచిన గజకటి
నెంతురు, వదిలె లెఱింగిన వాసి
చెడును.” పాంస. 1.125.

వాసి బెలగు

ఒప్పు, ప్రకాశించు.

“ఈవల నల రుక్మిణీరమణి వాసి
జలంగఁగ సత్యభామయన్.”
పారి. 1.42.

వాసి వట్టము లేక

పొచ్చు తక్కువలు లేక.

ఏ లోపమును లేక అనుట.

“వీరమాహేశ్వరాచారంబు వదలక,
యేడువాడల వార మేము గలసి,వర్తిల్లు

దుము వాసివట్ట మేమియు లేక...”

హరవి. 2.139.

వాసి వంతూ

వన్నె. వాసి.

జం.

“చేసినట్టే చేసుఁ గాక చింత మా
కేలా, వాసి వంతూ నాతనిదే వట్టిజాలి
యేలా!” తాళ్ల. సం. 8.91.

వాసులకు బెనగు

నే నెక్కువ నే నెక్కువ అని
వాదించుకొను.

లక్షణయా వాసి అనగా
ఎక్కువ అనుట - మేలి
రకము. వన్నెలాంటిదే వాసి.

“ఆ సమయంబునఁ జీకటి, మాసిక
తన ముదుకచీర మైకల నిగ్గుల్, వాసు
లకుఁ బెనఁగఁగా...” శుక. 4.9.

వాసెనలు సుట్టు

వాసెనకట్టు కట్టు.

వాసన పోకుండా గుడ్డతో
బిందెలకూ కడవలు బాసలు
వంటి వానికీ మూతులను
బిగించు.

“పాదోదకములు గుంభములఁ, బట్ట
సభాసలిఁ బెట్టి వాసెనలు, సుట్టి.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 443.

వాళ్ల యిల్లు తొక్కి ఏడేళ్లు
అయింది

‘నా యింటికడప తొక్కితే
వాడి పస ఎలాంటిదో తెలు
స్తుంది.’

“ఇంక నీయింటికడప తొక్కితే
ఒట్టు.” వా.

వాళ్ల వాళ్ల భాగ్యం

ఎవరి అదృష్టం వారిది.

“అదియ వారలు వారలు చేయు
భాగ్యముంజేసి.” నానా. 25.

వింజం బా కిడినట్లు

అవధానంతో.

“...తన పలుకు లాస్థానం బెల్ల సావ
ధానం,బగుచు వింజ మా కిడినట్లు విన
చుండ నన్న రేంద్రచంద్రునకు నిట్లని
చెప్పం దొడంగ.” కళా. 5.9.

“లేకయ యన్యవిచారము, వే కొని
తద్వశగచిత్తవృత్తియ వింజం, బా కిడి
నట్లు సభాసా, నీకము కనుఁగొనఁగఁ
బోరి నెగడిరి వారల్.”

శ్రీవిద్యా. ఆ. 2.

వీణలు సేయు

ఆశ్చర్యము కలిగించు, విచిత్ర
మగు.

“ఊర్వశీ! కవకవ నవ్వరే త్రిదశ
కాంతలు వీణలు సేయనాపనిన్.”

ఉ. హరి. 1.80.

“అంతటా బా రి జాత పసుమాగత
నూతనదివ్యవాసనల్, వీణలు సేయఁ
దావి యిది విస్మయ మంచు.”

పారి. 1.110.

వీణ లేని యాపులింత గలదా?

కా రణము లేని కార్య
ముండునా?

“మేలు చెలిసికొంటి వాళీశిరోమణి!
వీణ లేనియాపులింత గలదె? చెలియ!
తెలియ వినము చిత్తదౌర్బల్యంబు,
దీఱఁ గలతెఱంగుఁ దేటపలుతు.”

శకుం. 2.87.

వీణవీణ లగు

విచిత్రబంధువు లగు.

ఇది కూడా ఉపమానాచ
కమే.

“జడగొప్పలోను నిచ్చు పు సజ్జికము
లైన, విరవాదులకు వీణ వీణ
లగుచు.” ఉ. హరి. 1.151.

వీణ దిచ్చు

వీణు సేయు, పండుగ భోజ
నం పెట్టు.

“సిద్ధులకు నానందించి, వీణ దిచ్చి.”
కుమా. 9.128.

వీణు పెట్టు

పండుగ చేయు.

“పంతు గలయంగ బువ్వంపు బంతి
వీణు, పెట్టి రెలమి జకోరపుఁ బేర
టాండ్రు.” పారి. 2.49.
మా. పండుగ చేయు.

వీణలు వీణలు

చిన్నపిల్లలను ఎత్తుకొనుట
కై రమ్మని పిలుచునపుడు
అనేమాటగా కాన వస్తుంది.

“వీణలు వీణు లంచు దను వేడుక
నెత్తుకొనంగ...” కళా. 6.201

వీణ వచ్చు

అతిథి యై వచ్చు.

“ఇందుధరుండు మన మందిరమునకు
వీణ వచ్చినాడు.” హరి. 1.19.

వీణ సేయు

ఆహుతి చేయు, ఆహార
ముగా నిడు.

“పుణిపీతనయుం దనయగ్రచక్ర, వి
క్రాంతికి విందు నేసె.”

ఉ. హరి. 1.176.

వింధ్య మా కిడినట్లు

అవధానంతో, హెచ్చరికతో.

“అరణిసంగ్రహ మొనరించి యజుని
పట్టి, పెద్దకొలు వుండె ముత్యాలగడ్డె
యొక్క, చుట్టు బలిసి కూర్చుండిరి
గురలు మునులు, వింధ్య మాఁ కిడిన
ట్లుండె విశ్వసభయు.” కాశీ. 7.55.

చూ. వింజ మా కిడినట్లు.

వికల్పము చేయు

పని చెఱుచు, విరుద్ధముగా
చేయు.

“అక్కట! పదివేల కమ్మక వికల్పము
చేసితివి.” సింహ. 1.262.

వికారంబు పుట్టు

వ్యతీకారము కలుగు, వ్యతి
రేకముగా జరుగు.

హరి. 4.50.

వికార పెట్టు

కడుపులో త్రిప్పు - పై తోయ్
ద్రేకము వగైరాల వల్ల.

ఇదే ‘కడుపులో వికారంగా
ఉంది’ అని కూడా వాడ
తారు.

పై త్య వికారం అన్న
వైద్యుల మాటనుబట్టి వచ్చి
నది కా వచ్చును.

“పరగడుపున ఎండలోకి పోయి పని
చేశాను. ఏదో కడుపులో వికార
పెట్టుతూ ఉంది.” వా.

వికావిక నగవులు

ధ్వన్యనుకరణము.

“పొగురు వికావిక నగవులు చెళకించు
కనునన్న నేర్పులు కలికికతలు.

హంస. 5.27.

విక్రమంబులు పేర్పు

పరాక్రమము చూపు.

“శా బర బలసమాహంబు పొంగు
వాటియు నొండొరులం జీరియుఁ
దెఱలు చుట్టియు విక్రమంబులు
పేర్చియు.” రుక్మాం. 3.84.

విక్రయం బార్పు

అమ్ము, విక్రయించు.

“అనయంబు నతులఘోరాటవి కేఁగి,
ఘనతరంబుగ మోచి కట్టెలు దెచ్చి,
యంగడి విక్రయం బార్చి...”

బస. 5.132.

విగ్రహపుష్టి

ఒడ్డు పొడుగూ అయిన
ఆకారం. దీన్ని నిరసనలోనే
ఉపయోగిస్తారు.

“విగ్రహపుష్టే కాని వాడికి పొట్ట
పొడి నే అక్షరం లేదు.” వా.

“విగ్రహపుష్టి నైవేద్యసప్తి” వా.
చూ. ఆకారపుష్టి.

విచారణ చేయు

చర్చించు.

“ఊర్జులో ఆ కేసు విచారణ జరుగుతూ
ఉంది.” వా.

“ఊర్జులో ఆ కేసు విచారణ
చేస్తున్నారు.” వా.

విచారము చేయు

సమాలోచించు.

“విశ్వనాథుం డొకనాడు శైలసుత
తోడ విచారము చేసె.”

కాశీ. 5.14.

“విచారము చేసికొద్దీ ప్రపంచం
నశ్వరం బ్రహ్మసత్య మని తేలు
తుంది.” వా.

చూ. విచారణ చేయు.

విచారించు

1. కుశల మడుగు.

2. వాకబు చేయు.

ఇది పై రెండు అర్థాలలో
రాయలసీమలో ఎక్కువగా
ఉపయోగిస్తారు.

“అపూరికి పోతున్నావు. మా అక్క
వాళ్ళూ ఎలా ఉన్నారో కాస్త
విచారించి రా.” వా.

“నా కాపుస్తకం కావాలి. మీ ఊళ్లో
దొరుకుతుం దేమా విచారించి వెంటనే
రాయి.” వా.

విచారించే నాథుడు

న్యాయం జరిగేట్టు చూచే
వాడు.

“నట్టనడి ఊళ్లో ఆ యింటివాళ్లు దిబ్బ
వేస్తే ఈ ఊళ్లో ఏమీ అని విచారించే
నాథుడు లేడు.” వా.

విచ్చన విడి

విచ్చల విడిగా.

“జలజాయతాక్షి విచ్చనవిడిని దను
మఱచి.” తాళ్ల. సం. 4.29.

విచ్చలవిడిగా

యథేచ్ఛముగా.

హర. 5.57.

“వాడు ఊ రంతా విచ్చలవిడిగా
తిరుగుతున్నాడు.” వా.

“పిల్లల నింత విచ్చలవిడిగా వదిలేస్తే
ఎందుకు పని కొస్తారు?” వా.

విచ్చి పాటు

విటిగి పాటు.

“ప్రళయ కాల వరాహంబుపగిది
హెచ్చ, వచ్చి నిలిచెను బ్రజ రైల
విచ్చి పాటు.” వా.

విచ్చిల్లు

వికసించు, విచ్చుకొను.

“చిలివిలి వోవు మచ్చికలు
విచ్చిల్లు.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 133.

విచ్చుమొ గగు

గుంపు చెదరు.

“మ్ర బృహకయంతయు విప్ప విచ్చు
మొ గ్గయి మఱి పాసి పోదురు.”

ఆము. 4.131.

విజయం చేయు

వచ్చు.

గొప్పవారి రా క లో నే
ఉపయోగం దీనికి. వెక్కి

రింతలో మాత్రమే ఇతరుల
యెడ ఉపయుక్త మవుతుంది.

“దేవా! లగ్నం బాసన్నం బయ్యె
విజయం చేయుడనిన.”

కమా. 9.27.

“నరి సల్పంగ విజయం చేసినాడ.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 468.

“రాజుగారు విజయం చేసినారు.” వా.

వాడుకలో—

‘మహారాజు విజయం చేసి

నారు.’ రాజులతో పాటు

ఈమాట వాడుకలో మరుగు
పడుతున్నట్లున్నది.
చూ. పేంచేయు.

విజ్ఞాన విజ్ఞాన దన్ను
చితుక తన్ను.

తన్నుటలోని ధ్వన్యను
కరణము.

“విజ్ఞాన విజ్ఞాన దన్నంగ విడువ కలమి,
గజకుటంధ్రుల నితీకించి గజై
గదల.” మను. 4.58.

విజ్ఞోడు పడు
జతలు మారు.

“స్త్రీ పురుషత్వంబులు మార లే మి
తడుఁ బాటుననో విజ్ఞోడు పడఁ
గల్పించి...” కళా. 5.46.

విజ్ఞానపత్రిక
విన్నపము, అర్చి.

“...వినయపూర్వకంబుగా విత్తాధి
పతికి విజ్ఞానపత్రిక లిఖించి”
మను. 5.55.

విటతాటంబులు

“మొగ్గరంబులు నుగ్గునూచంబుగా న
తీకి విటతాటంబులైన ఖేదంబు
లును.” జైమి. 5.20.
చూ. విటతాటనము లగు.

విటతాటనముగా

ఛిన్నాభిన్నముగా.

“విటతాటనములుగా వితిగి చక్ర
ములతో.” జైమి. 2.78.

విటతాట మగు

ఛిన్నాభిన్న మగు.

“తరువు లెడ విటతాటంబు తె
కూలె, గ్రహ తార కావలి కాంతి
మాసె.” భాగ. స్కం. 3.

విటతాట మాడు

చెడ గొట్టు, పాడు చేయు.
“వెన జైనప్రతిమల విటతాట మాడి.”
బస. 6.151.

విటతాట మార్పు

పరిమార్పు, చెల్లా చెదరు
చేయు.

“విద్యేషవాదుల విటతాట మార్చి.”
బస. 6.168.

విడగ నాడు

తూల నాడు.
“అప్పటి కప్పటిన్ విడఁగ నాడుదు
రాడిన నేమి.” రుక్మా. 1.21.
“అనుచు విడఁగ నాడి యాప్రాద్ద
తనపుట్టి, నింటి కరుగు.”
రుక్మాం. 4.133.

విడ దన్ను

విడ నాడు, విడునట్లు తన్ను.
“గుర్వాసనలఁ బెట్టు దొసఁగులు
విడఁ దన్ని.” పాండు. 2.85.

విడాకు లిచ్చు

భార్యాభర్తలు తెగదెంపులు
చేసుకొను.
మాట. 86.

విడికచ్చతో నుండు

గోచీ పెట్టుకొన కుండు.
ఇది వైదికదృష్టిలో అనా
చారసూచకము.
“విడికచ్చతో నుండు విడువ కెప్పుడు.”
కాశీ. 6.46.

విడిచిన

(మగని) వదలి పెట్టిన.

‘అది విడిచిన ముండ.
దానితో ఎవరు మాట్లాడు
తారు?’

ఇది తిట్టుగా మాటి కేవ
లము గయ్యాళి, దుష్టురాలు,
అనులర్థాలలో ఉపయుక్త
మవుతూ ఉంటుంది.

చూ. విడిచి వేసిన.

విడిచి వేసిన

మగని వదలి పెట్టిన.

‘అంత విడిచి వేసినదానితో ఎవరు
మాట్లాడుతారు? అది నోటికి వచ్చి
నట్లు వాగుతుంది.’

ఇది కూడా ‘విడిచిన’
వలెనే తిట్టుగా మాటినది.
చూ. విడిచిన.

విడిపట్టు

విడిది.

‘అమరవిభుండు నేరి వినయానతుఁడై
విడిపట్టు వైజయం, తమనను జితగింపు
వన.’ పారి. 3.40.

విడిమట్టు

విడిది సేయుస్థలము.

సాన మనుట.

‘చిత్తనైర్మల్యసంసీతికిని విడిమట్టు.’
విప్ర. 1.84.

విడిసి యుండు

విడిది చేసి యుండు.

‘విరజ యనుసింధు వెచ్చుట విడిసి
యుండు.’ పాండు. 2.227.

(వెండుకలు) విడుచు

విప్పు.

‘తమ్ముని, కంతబంధంబు విడిచి.’
పాండు. 3.29.

(సతుల) విడుచు

త్యజించు, సంబంధము
త్రెంచుకొను.

వాడుకలో మిగతవానివలె
కాక భార్యలవిషయంలో
ప్రత్యేకార్థంతో ఉపయుక్త
మవుతూ ఉంటుంది. ఈ
ప్రయోగంలో కూడా ఇంతే.

‘విడువ వచ్చునె సతు లెంత వెఱు
లెన.’ జైమి. 4.90.

ఇక్కడ ‘విడుచు’ పూర్తిగా
పరిత్యజించుట, సంబంధము
త్రెంచుకొనుట.

వాడుకలో ‘వాడు భార్యను
విడిచి పెట్టినాడు.’

‘మగడు విడిచినముండ, మబ్బు
విడిచినయెండ’ ‘విడిచినముండ
వీధికి పెద్ద’—లో ‘విడుచు’కు
మగణ్ణి విడుచు అనే అర్థం.

చూ. విడిచి వేసిన, విడిచిన.

విడువని వేలము

తగనిది, అంతట లేనిది.

‘పౌరాణికులు చేరి పచరించు శుష్క-
వా, చాలత విడువనివేల మెపుడు.’
కళా. 7.19.

‘విడువనివేల మె కరియువెన్నెల
చిచ్చన కేమి సేయుదున్.’

కవిక. 4.146.

విడువ ముడువ గలుగు

సంపన్ను డగు.

భిర్చు పెట్టుటకు, కూడ బెట్టు
టకు ఉన్నవా డనుట.

“పరదేశం బెఱుకక తగు, గరగరికక
విడువ ముడువఁ గలిగి నడుమఁ జే,
దఱికముపాటిలి తిరియం, దిరిగిన నను
బోటి కమరునే యిం తెనెక.”

పంచ. వేం. పు. 292.

విడె మిచ్చు

తాంబూల మిచ్చు.

ఏ దై నా పనికి ఒకరిని
నియోగించు నప్పుడూ, ఒక
యేర్పాటు చేసుకొన్నప్పు
డూ తాంబూలా లిచ్చు
కోవడం పరిపాటి. తాంబూల
మిచ్చుట ఆ కార్యము
చేయు మని కోరుటను,
పుచ్చుకొనుట ఆ పనిని నేను
చేసెద నని ఒప్పుకొనుటనూ
సూచిస్తుంది.

“అనిన మన సిచ్చి మదిలోన హర్ష
మెచ్చి, మంత్రసానికి విడె మిచ్చి
మమతతోడ.” హంస. 2.45.

చూ. తాంబూలము గైకొను.

విడెము సేయు

తాంబూలము వేసికొను.

“...రుమాలు గట్టి దుప్పటి వలె
వాటుగ వైచి విడెము సేయుచు, సాగ
కుట్టివడంగ వతడు సొంపు జనిం
పక.” హంస. 5.141.

వితవితగ

వృధాగా.

“వారితో నది యో యన్నలార!
కంటి, రా వితవితగ న న్నింత జుట్టు
సేసి...” శుక. 2.138.

వి త్తడగగా

దుంపనాశన మగునట్లుగా.

“నీ, వేడిమి నూపి యూధపుల విత్తడఁ
గక దును మాడి.”

భాస్క. యుద్ధ. 734.

విత్తుమీదటి పొల్లు

అస్థిరము.

తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 116.

విత్తుమొదలు

మూలకందము.

“అవిద్య యనుమహాతరువు ను, తృప్తి
కీద్యయంబు విత్తుమొదలు.”

అము. 3.66.

విత్తు లల్లు

విత్తనాలు చల్లు.

“విత్తు లల్లకయ చేను వండించె.”

బస. 7.205.

విదిక్కు పడు

దిగ్రాభింతు డగు.

“విదిక్కు పడుచు.” సింహా. 4.70.

విదిలించి పార వేయు

రూపించి పార వేయు.

కొత్త. 117.

విడె లాడు

దంభోక్తు లాడు.

ప్రగల్భము లాడు, స్వోత్కర్ష
చెప్పుకొను.

“విదై లాడుచు నున్నదిజ్ఞులతో.”

బస. 7.184.

“విదై లాడక యూరు వెడలుఁడీ.”

బస. 7.185.

“అద్దిరా భక్తుని యఱగొడైతనము,
విదై లాడుట గాక? విందుమే తొల్లి,
విపరీత మిందఱు వినఁ బలికింతుఁ,
దిపురారినను తెల్ల...” బస. 5.127.

విధము చెడు

తప్పుదారి పట్టు.

కా.త. 101.

విధి విరామము లేక

నిర్విరామంగా.

“విధివిరామము లేక వేశ్యకాంతలఁ
గూడు, శ్రీ నాథ కవి కేమి చేటు
మూడె.” శ్రవ. 2.37.

వినని కనని

అరు డైన.

“మహాత్మురాలా! మీరు వినని కనని
కార్యంబులు ముల్లోకంబుల నెవ్వయు
లేవు.” హంస. 1.49.

వినబాటు

విన్నబాటు, విచారము,
దిగులు.

భీమ. 4.99.

వినికికి మిగులు

శ్రవణేంద్రియాతీత మైన,
అగోచర మైన.

ఎప్పుడూ వినని అని
భావార్థం.

“వినికికి మిగిలినవేషంబువాండ్రు.”

బస. 6.161.

వినికి గలవాడు

పెద్దలదగ్గఱ మంచి చెడ్డ
విన్నవాడు.

“మిక్కిలి వినుకులు గలవాఁడవు.”

భాగ. స్కం. 1.112.

వినికి నేయు

వినిపించు.

“నేఁడు కృష్ణాజి కవితల నేర్పు
మెఱసి, వినికి నేయుట లెల్ల మీ
ఘనతఁ గాడె” రాజగో. 1.30.

విని చెవుడును కని గ్రుడ్డియు

చెవులుండి విననివాడు,
కన్నులుండి చూడనివాడు.
అధికారగర్వితు డనుట.

“తనవారి నెఱుంగ రెవ్వరి, నెనయరు
వాక్యములు కడు విహీనస్వరముల్,
విని చెవుడును గని గ్రుడ్డియు, జన
నాథుల కెల్ల నివియు సహజ
గుణంబుల్.” కుచే. 2.28.

వినినంత వట్టు

వినిన దంతయు—పూర్తిగా.

“బహుసంపదారిఫలము, దాను విని
నంతవట్టుకింతయును విడక.”

కళా. 4.176.

వినినట్లు చెప్పు

యధారీతిగా చెప్పు.

“...దాను జూరుని, వలనన్ వినినట్లు
చెప్పి వాసవుఁ డంతన్.”

కళా. 2.178.

వినియు వినములుగా జేసు

కొను

వినీ విననట్లు పోవు.

“అవల నివలను గుసగుసల్ గవగవలుగ,
వినియు వినములుగాఁ జేసికొనుచు.”

రాధా. పు. 1.9.

విని వినని....చందంబున

నేటి వాడుకరూపం ‘వినీ విన
నట్లు.’

ఏ దైనా చెప్పుతున్నప్పుడు
ఇష్టం లేక తాను పరధ్యా
నంగా ఉన్నట్లు నటిం చే
పట్టుల ఉపయోగించేపలుకు
బడి.

“విని విననివాని చందంబున గీటునఁ
బుచ్చి.” జై.మి. 8.89.

“నే నింతగా చెపుతూ వుంటే వాడు
వినీ విననట్లు ఉరుకున్నాడు.”

వినీ వినన ట్లుండు

తనకు పట్టన ట్లుండు.

“పెద్దవాళ్లు పిల్లవాళ్ల మాటలు వినీ
విననట్లు ఉంటేనే గౌరవం.”

వా.

వినీ వినమిని

వినీ వినక ముందే, విన్నదే
తడవుగా.

“నియమితదుంధుభిధ్వని వివీవినమిం
బురిలోని సైనికల్.”

జై.మి. 4.116.

వినుకలి బేటము

వినగా కలిగిన ప్రేమ, విను
కలి.

“క్రీతిని వినుకలి బేటంబు గొని
యున్న, వెలదుల బేటంబు వృథయ
కాఁగ.” కవమా. 5.74.

వినుతికి నెక్కు

పేరు కెక్కు.

“వినుతికి నెక్కు గద్దతియు నీదయఁ
జేకుటఁ జేయు.”

భార. భీష్మ. 3.267.

వినుతి కెక్కు

ప్రసిద్ధి చెందు.

“వనిత లారామములు గల్గి వినుతి
కెక్కు, భూమిరత్నంబు నైషధపుర
వరంబు.” హంస. 1.24.

వినుతి నేయు

పొగడు.

“అని వినుతి నేయుజననీజనకల.”

నిరంకు. 4.131.

విన్న బోవు

విన్న బాలు నొందు,

దైన్యము చెందు.

“వేదములు నాగమంబులు విన్నఁ
బోయె” కాశీ. 6.86.

విన్న వినుకులు

చెప్పుడుమాటలు.

“విన్నవినుకులకు వెఱచేనా.”

తాళ్ల. 1.19.

విన్నావో వినవో

‘విన్నావో లేదో కాని’ అని
నేటి రూపము.

‘నీవు వినే ఉండాలి’ అన్న
ధ్వనితో ఈమాట అనడం
అలవాటు. ఇలాంటి వే

‘తెలుసో, తెలీదో’ ‘చూచా
వో లేదో’ ఇత్యాదులు.

“విన్నావో విననో నీతి సమున్నతు
లడిగించుకొనగ నొప్పు నివి ధరన్
...ఆన్నాడు.” నిరం. 3.25.

“విన్నావో లేదో కాని నీ మిత్రుడు
ఈ ఊళ్లో చాలా చాలా చేశా డట.”
వా.

విన్ను మన్నును నొకటిగా
వి ప రీ త ము గా అ ను ట.
భూమ్యాకాశము లొక్క
టగునట్లుగా.

“విన్ను మన్నును నొకటిగా వృష్టి
బలనె. ఆము. 4.91.

విప్పి చెప్పు
వివరించు.

“చెచ్చెరఁ గల విప్పి చెప్పెద.”
గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 770.
వాడుకలో—‘విడమర్చి చెప్పు’
అన్నట్లే విన వస్తుంది.

విప్పు వారు
విడబారు.

“కలలమై విప్పు వారుచుఁ గరుడు
గట్టి.” శకుం. 2.144.

విప్రవృశ్చికము
బాపన తేలు, కుటిలు డనుట.
“వీఁ డొక్క తెరబొమ్మ విప్రవృశ్చి
కము.” గౌర. హరి. ద్వి. 930.
చూ. బాపన తేలు.

విభాగము తీఱక
వంతు పోక.

“తమవిభాగముల్ దీఱక.”
సింహ. 9.94.

విభూతి గైకొను

భోజనానికి ఆహ్వానం అంగీక
రించు.

“వీరమాహేశ్వరతిలక!, ప్రీతి యెలర్ప
విభూతి గైకొనుము.”

బస. 7.203.

భోజనానికి పిల్చునప్పుడు
మిగతవారు అక్షంత లిచ్చి
నట్లే శైవులు విభూతి యిచ్చి
పిలుస్తారు. అది తీసుకొనుట
వచ్చుట కంగీకరించుట.

విభూతి పెట్టు

భూత పిశాచాదులు సోక
కుండాను వానిబాధ తొలగు
నట్లుగాను మంత్రించిన విభూ
తిని నుదుట పెట్టు.

నేటికీ వాడుకలో—‘విభూతి
మంత్రించి యిచ్చాడు.’

‘మంత్రించిన విభూతి పెట్టు
కో రా’ ‘ఆయనదగ్గిరికి పోతే
విభూతి పెడతాడు.’—
అంటారు.

“భూతకాపును బెట్టి విభూతి పెట్టి.”
హంస. 3.122.

విభూతి యొసగు

భోజనమునకు చెప్పు.
భోజనానికి పిలుచునప్పుడు
ఇతరులు అక్షింతలు పెట్టి
పిలుచునట్లే శైవులు విభూతి
నిచ్చి పిలిచేవారు. అందుపై
వచ్చినపలుకుబడి.

“కాడుకుమాంగముతోడి, భోజనంబు
నకు విభూతి యొసంగి.”

హర. పీఠిక. 14.

వియ్య మందు

సంబంధ మేర్పఱుచు కొను,

బాంధవ్య మేర్పఱుచుకొను.

“విచికిలామోదంబు వియ్య మంద.”

కాశీ. 191.

వా డు క లో—‘పేదవాళ్ల తో

వి య్య మం ద డం వాళ్ళ

నాన్నకు ఇష్టం లేదు.’

విరగడ చేయు

తొలగించు.

విరగడ యగు

తొలగు.

“దాంతో ఆ పీడ విరగడ అయింది.”

వా.

ఇది సామాన్యంగా ‘పీడ’తో

కలిసే విన వస్తుంది.

కాత. 121.

విరలి గొను

విరహాతురుడు అగు.

కుమా. 5.45.

విరవిర వోవు

జలదరించు.

“వికాలభుజాంతరమున్ బగిల్చినన్,
విరవిర వోయి మేను నిడు వెండ్రుక
వెట్టఁగ.”

భాగ. స్కం. 10. (ఉ) 872.

విరస మెత్తు

వైరస్యం చెందు, విసుగు

చెందు.

“వింధ్యాద్రితో సురలో విరస మెత్తిరి
గాక, గ్రహచక్ర మది యంత గడచి
యున్నె?”

కుమా. 3.3.

విరాకుల విత్తుగ

తామరతంపరగా.

ఎలా యేర్పడినదో విచా

రింప వలసి ఉన్నది.

“అలవడ వేదమార్గము విరాకుల విత్తుగ
సజ్జనాళి వి, చ్చలవిడిఁ జెంతలం దిగు
కాడకుఁ దెచ్చితి మెల్లచోట్ల.”

ప్రబోధ. 2.45.

విరిపోటు

పైకి మృదువుగా నున్నా

ఘాటయినది.

“పేటెత్తి రిపులతో విరి, పో టగు
సదుపాయ మొకటి పుట్టింపఁ దగున్”

కవిక. 2.44.

విరిపోటు నేయు

విఱుపులు కల్పించు, అనగా

మనసు విఱుచు.

“పీడి పోవఁగఁ బల్కి విరిపోటు నేసి.”

గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 2847.

విరియ కాచు

సమృద్ధిగా కాచు.

“ఆ చెట్టు విరగ కాచింది.” వా.

విరియ పూచు

సమృద్ధిగా పూచు.

“విచ్చుమలైకు కాస్త నీళ్లు పోస్తే
చాలు. అది విరగ పూస్తుంది.” వా.

విరియ బారు

విరియు.

కవిక. 2.60.

విరులు గిల్లు

పూవులు కోయు.

“కొమ్మ వేగిర మేటికే కొనగోర
గోరటవిరులు గిల్లుము.” పారి. 4.16.

విరులు నవరించు

పూవులు ముడుచు.

“మేఁ, గలప మలంది క్రొమ్ముడిని
గమ్మవిరుల్ నవరించి యత్తమా, మల
కును నాత్మభర్తకు నమస్కృతి నేసి.”
పారి. 5.56.

విటిగిన వేలికి సున్నం పెట్టడు

పిసినిగొట్టు అనుట.

“వాడు విటిగినవేలికి సున్నం పెట్టే
వాడు కాదు. నీకు విరాళం ఇయ్యె
చ్చాడా?” వా.

విటిగి పఱచు (పాటు)

విటుచుకొని పోవు.

“విటిగి పఱచునైన్యంబుల వెఱ పెల్లను
డిక్కి.” కా. మా. 2.45.

ఇది రెండు మూడు రకా
లుగా ఉపయోగిస్తారు.

విటుచుకొని పడిపోయారు.

విటగ బడి చూస్తున్నారు.

విటగ బడి నవ్వారు. విటుచు
కొని పడినాడు.

విటిగి పాటు

విచ్చుకొని పాటి పోవు.

“అంత నొక పంట్రుకోలచే నహితు
కరిసి, విరిగి పాఱగఁ బాడిచి పో
విడువ మగుడ.” కళా. 8.90.

“పచ్చము పాడుగా విటిగి పాఱ.”

జైమి. 4.20.

విటిగి పోవు

ఓడి పోవు, చెదరి పోవు.

“నీసన విటిగి పోవఁగ.”

భాస్క. అయో. 374.

విటిచి కట్టు

తెక్కలు విటిచి కట్టు.

మనిషిని కట్టి వేసేటప్పుడు

చేతులు రెండూ వెనుకకు

విటిచి కట్టి వేయడం అల

వాటు దీనినే ‘పెడతెక్కలు

విటిచి కట్టడం’ అంటారు.

“పెనిమిటి గలదాన నని కాటుక
ధరింప, వేడుకలా యంచు విటిచి
కట్టు.” శుక. 2.115.

విటుగ ద్రోచు

పడ గొట్టు.

“చెటుకులును నారికెడములు విటుగఁ
ద్రోచి.” రుక్మాం. 3.10.

విటుచుకొని పడు

మీద పడు.

కా. త. 115.

విట్టవీగి పండు

విపరీతముగా పండు.

“వానలు సరవితో వర్షించె నస్యముల్,
వేళ్లఁ గొల్చుగ విట్టి వీగి పండె.”

మను. 6.121.

విట్టవీగు

పొగరుతో గర్జించు.

“భక్తుల మనుచు, విరసంబు లాడుచు
విట్ట వీగఁగదరు.”

పండితా. ప్రభ. పురా. పుట. 328.

“డబ్బుం దని వాడు మహా విట్టవీగు
తున్నాడు.” వా.

విలుకాడు

సేనలో ధనుర్ధారులు, విల్లం
బులు పట్టేవారు, ధాను
ప్పులు.

కమా. 11.40.

విలుమంది

విలుకాండు.

“వేలు వేల యేర్ప విలుమందిఁ బనిచి
తాఁ, దడుకుపెండె మలుక వాడమ
వెడలి.” ఆము. 3.27.

విల్లును వెలగకాయయు బూను

అతకని రెంటిని ఒకే తడవ
పూనడం సాధ్యము కా దను
పట్ల ఉపయోగించేపలుకు
బడి.

విల్లును పట్టుకొన్న వాడు
వెలగకాయను కూడా పట్టు
కోవడం సాధ్యం కాదు కదా!

“వల్లభ రతితంత్రము శ్రీ, వల్లభు చింత
నము సలుప వాంఛించెడి నీ, యుల్లంబు
నందుఁ గంటిని, విల్లు వెలగకాయఁ
బూన వెల వై యున్నే?”

రుక్మాం. 4.54.

విల్లు పట్టువారు

విలుకాండు.

“విల్లు వట్టెడువా రెల్ల వెరవు గలచి.”
భార. ద్రోణ. 1.84.

వివర పడు

తెలియు.

“కువలయప్రియవృత్తి వివర పడక.”
నిరంభ. 1.43.

వివరము తెలిసినవాడు

చూ. వివరి.

వివరి

వివరము తెలిసినవాడు.

విజ్ఞు డనుట.

వివరము తెలిసివా డనుటే
నేటి వాడుక. ‘వివరము తెలి
సినవాడికి చెప్పినా అందమూ
చందమూ.’

“వివరికి వివరించినకృత్తి.”

సింహ. 1.19.

చూ. వివరము తెలిసినవాడు.

వివాహ మాడు

పెండ్లి చేసికొను.

విశేషములు

జరిగిన సంగతులు.

“ప్రతి దివసంబు వాని నగరంబునఁ
బుట్టువిశేషముల్ భవ, స్మృతి ప స
నన్నియుం చెలిసి. ప్రభా. 1.115.

విశ్వజిద్యాగము

కష్టతర మైన పని.

“ఈ కాలంలో పెండ్లి అంటే విశ్వ
జిద్యాగం చేసినంత పని.” వా.

విశ్వామిత్ర సృష్టి

కృత్రిమసృష్టి.

విదేశీయము లయినవాటి
నన్నిటిని మనవారు విశ్వా
మిత్రసృష్టి అనడం అల
వాటు.

పచ్చిమిరప, తెంకాయ,
ఇత్యాదులు.

విశ్వామిత్రుడు

కోపిష్ఠి.

విననకట్ట వన్నె

అస్థిరము.

వెంకటేశ. 71.

వినపాల విత్తు

విష్ప్రాయుడు.

“వెదకి యీ వినపాల విత్తు నే
మందు.”

గా. హరి. ద్వితి. పం. 2036.

ఒక విధమైన విత్తనము.

దాని మీద వచ్చిన పలుకు
బడి.

విన మగు

అయిష్ట మగు, కష్ట మగు.

“నీయాన రణకేళి నెఱపంగ లేదు, వేయి
చేతులు మోవ విన మయ్యె నాకు.”

ద్విప. కల్యా. 182.

వినవిన

విస్స మని.

గాలి వీచుటలోని ధ్వన్యను

కరణము.

“వినవిన బవనుడు జవమున, విసరిన
విడి పాటు జలదవిసరముభంగిన్.”

రాజశే. 1.92.

విసిమాలు

విసుగెత్తి పోవు.

విశ్రాంతిని మాలు అని కావ
చ్చును.

“విసికి విసిమాలి వేసరి.”

భీమ. 2.101.

విసివి వేసరు

ఒకే అర్థం గల రెండు

పదాలూ నొక్కి చెప్ప
డంలో ఏర్పడిన పలుకుబడి.

చాలా విసుగు చెందు అని
అర్థం.

“...పెనుదుఃఖముగాఁ, బోరాడ విసివి
వేసరి, శూరుఁడు స్త్రీహత్యఁ జేయఁ
జూడనికతనన్.” శుక. 2.243.

విసుమాన మగు

ఆశ్చర్య మగు.

‘విస్మయమాన’ అనుటకు

తదృవము కావచ్చును.

“విసుమానములు గాఁగ వసతోడఁ
జెనవెట్టి, నెట్టెంబుగాఁ బ్రేవుఁ జుట్టి
నాఁడు.” చును. 4.73.

విసుమానము

ఆశ్చర్యము.

‘విస్మయమాన’ ఇలా మారి

ఉండ వచ్చును.

“వివరించి చూడంగ విసుమానములు
గాక.” కాశీ. 2.105.

విస్సన్న చెప్పినదే వేదం

ఆయన మాట వేదవాక్యంగా
పరిపాలింప బడు ననుట.

విశ్వపతిశాస్త్రిగారు మహా
పండితుడనీ, ఆయన

ద్వారానే యీ పలుకుబడి
ప్రవర్తిల్లిన దనీ అంటారు.

విష మెక్కు

విషము శ రీ ర ము లో
వ్యాపించు.

“విష మెక్కుఁ దలకు మెసఁగిన.”
రుక్మాం. 5.58.

విషాద మార్పు

దుఃఖము తీర్పు.
నిరం. 4.55.

వీటిప్రోగు

వ్యర్థము.
దండుగ మారి వాడు,

“వీట విహరించుచుండు నవ్వీటి
ప్రోగు.” పాండు. 3.13

వీటి బుచ్చు

వ్యర్థము చేయు.

“నాటి యలహంసజన్మంబు వీటిఁ
బుచ్చి, మగుడ మానుష వేషసంభవుడ
నైన.” శుక. 1.398.

“ధనధాన్యాదులు వీటిఁ బుచ్చి.”
జైమి. 2.107.

“ఫల మందువేళ, యవి వీటిఁ బుచ్చిన
యట్టు లిన్నాళ్లు.”

వర. రా. ఆయా. పు. 638. పంక్తి. 3.
శవ. 2.102.

వీటి బోవు

వ్యర్థ మగు, పాడగు.

“క్రిధనములు వీటిఁ బోవు సిద్ధము
తల్లి!” భాగ. స్క. 1.423.

వీడబారు

వీడి పోవు.

“వీడంబారిన నలితో... శుక. 3.61.

వీడు ఎంతవాడు?

‘మహా మహా వాళ్లే
పోతుండగా వీని దొక
లెక్కా?’ అనే అర్థంలో
ఈ మాటను తరుచూ
ఉపయోగిస్తారు.

వీడుకు వీడు

సరికి సరి, దెబ్బకు దెబ్బ
వంటిది.

“నేను జెక్కిలి నొక్కిఁ దాను
జెక్కిలి నొక్క, విరిబోణి వీడుకు వీడె
యనును.” రాధి. 2.113.

వీడుకొలుపు

పోయి రమ్మని పంపించు.
శమా. 10.104.
రూ. వీడుకొల్పు.

వీడుకొల్పు

సాగ నంపు.

“విపులసంపద లిచ్చి వీడుకొల్పు
టయు.”
రంగ. రా. బాల. పు. 8. పంక్తి. 20.

వీడుకోళ్లు గుడుచు

మిందు భోజనములు భుజించు.

“వెలయ వియ్యాల లంది వీడు కోళ్లు
గుడిచి, నరఁ బువుల్ ముడిచిన
నాపసాని.” కళా. 7.85.

వీడువట్టు

నివాసస్థలము.

శమా. 3.18.

వీడుపాటు

వెసులుబాటు.

“నెల వో నెలం బురుషుఁ డై మా
సాంతం బైన గా,మినియె యీగతి
వీడుపాటమర భూమిం దాన
రక్షించు.”

భాగ. స్కం. 9.30.

వీడు వాడనక

ప్రతివానిని.

“అదియఁ గ్రావున వీడు వాడనక
చొచ్చి.”

హంస. 4.200.

“దానికి వీడూ వాడూ అని లేదు.
అందరినీ అంటుంది.”

వా.

“అక్కడికి వీడూ వాడూ అనకుండా
పోతారు.”

వా.

చూ. ఎవడు పట్టితే వాడు.

వీడు విడియు

విడిది చేయు.

“అతులితోత్సాహమున వేట లాడి
యాడి, కడగి యచ్చటనే వీడు
విడిసెఁ గాన.”

శుక. 1.476.

వీడెత్తి చను

దండెత్తి పోవు, విడిది చేయు.

“రాజు వీడెత్తి చనినఁ దారక
భటాలి.”

పారి. 2.66.

వీడ్కొను

సెలవు తీసుకొను.

కుమా. 10.116.

“మనినాకుచే ధర్మతనయుండు
వీడ్కొని”

జైమి. 1.105.

వీణె మేళగించు

ఏవో ఒక నిర్దిష్ట మైనరాగా
నికి అనుకూలంగా శ్రుతి
పటచు.

“...నపుడు పాట కాయితముగ, వీణె
మేళగించి వెలుపలి మోసల, నునిచి
లోని కరిగి యున్నవాడు”

కళా. 2.89.

వీణె సవరించు

శ్రుతి చేయు.

“మహతీసహస్వాయమహనీయ మీ
వీణె, మానక నిత్యంబుఁ బూని యేను,
గచ్చపి యనుపేరఁ గరము వోభిలు
వీణె, సవరించి జగదంబ
శారదయును.”

కళా. 2.63.

వీధి కెక్కు

రచ్చు కెక్కు.

“ఈ కొడుకు పుట్టి మాసంసారాన్ని
వీధి కెక్కించాడు.”

వా.

వీధు లేగు

మెరవణి పోవు, ఊరేగు.

“బంగారుగరుడునిపై నీవు వీధు లేగ.”

తాళ్ల. సం. 11.70.

వీనితోడిది యేమి

వీడితో ఏమిటి?

ఉదాసీనతను సూచించు
పలుకుబడి.

“...దప్రియవధూటి వీనితోడిది
యేమి విడిచి పెట్టుటయు.”

కళా. 3.177.

వాడుకలో—‘వాడితో ఏమిటి?

వెధవ. పోనిద్దూ.

వీను మిగులు

ప్రసిద్ధి చెందు.

“...కలశతీర్థ మేనుబారల నిడుపున
వీను మిగిలి.”

పాండు. 2.144.

వాడుకలో—‘ఆయనది వీను
మిగిలిన పాండిత్యము.’

వీనుల జేర్చి విను

సావధానముగా విను.

“కోరిక లపు డీ, డేర్చినవిధంబు వీనులఁ,
జేర్చి వినఁగ వినయగరిమఁ జెప్పఁగ
వారు.” కా. మా. 1.150.

వీనుల పండువు

కర్ణపర్వము.

పల. పుట. 3.

వీనుల బెట్టు

శ్రద్ధతో విను.

“సంస్కృతకబ్బ మూఁదఁ జెప్పిన నవి
దర్శముం ద్లనుచుఁ బెట్టరు వీనుల.”
సింహ. 1.32.

వీను లలర

చెవుల కిం పగునట్లు.

“భవదీయకథ విన్న, వింతు భక్తజనుల
వీను లలర.” కా. మా. 4.2.

వీనులు చల్ల నగు

మంచిమాట వినుట వలన
సంతోషించు.

“తలికి వీను లెంతయుఁ జల్ల
నాయ్ఁద గా, నాయగాధప్రయాణంబు
విన్న.” శుక. 1.474.

చూ. కనులు చల్ల నగు.

వీపు గాన రా డాగు

అటు తిరుగుకొన్నంత
మాత్రంతోనే ఎవరూ తన్ను
చూడ లేదని భావించు.

దాపరికం అనుకున్నా అది
దాపరికం కాదనుట.

“పట్ట బట్టఁగా, నేఁగుచుఁ గోరు నీ
బలిమి నీపితసిద్ధిగ వీపు గాన రా,
డాగుట దీనిచేయ.” ప్రభా. 5.17.

వీపుగోల

వీపున కానించిన గోల.

ఎప్పు డైనా దెబ్బ తీయ
గలది. భయంకరుడు, పని
పట్ట గలవాడు అనేఅర్థంలో
ఇలాంటి పలుకుబడులు మనకు
చాలా ఉన్నవి.

“అర్హత సమయాల వీపుగోల.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 511.

చూ. ముక్కుపై కత్తి.

వీపుచర్మ మొలిపించెదను

ఒక తీట్టు.

“ప్రకట మగుసంగరంబున, నొకక్షణ
మున వీపుచర్మ మొలిపించెద...”

తారా. 4.178.

వీపు చిట్ల గొడుతాను

ఒక తీట్టు.

“ఇలాగే మరోసారి చేశావంటే వీపు
చిట్ల గొడుతాను.” వా.

వీపుల్ చిట్టి పో గొట్టు

చితుక గొట్టు.

ఇది నేటికీ వాడుకలో
ఉన్నది.

‘వీపు చిట్ల గొట్టినారు.’

“మీ, మోము లిందురు గాక యిం
కనుచు వీపుల్ చిట్టిపో గొట్టుచు.”
శుక. 3. ఆ. 274. ప.

వీపు చూపు

చాటిపోవు.

“నలుగురూ కలబడేశరికి వాడు వీపు
చూపి పారి పోయాడు.” వా.

“వాడు యుద్ధంలో ఎన్నడూ వీపు
చూపి యెఱుగడు.” వా.

వీపు జిఱచు

ధైర్యము చెప్పు.

ఇది వాడుకలో నున్నది.

“తలవరి గడగడ వడకినఁ, గలఁగఁ
మని వీపు చఱచి ఘనరా లతనికొ.”

హంస. 8.91.

చూ. వీపు తట్టు.

వీపు జూపు

ఓడి పాటు.

“అచ్చరణము లంది క్రిందుపడె సమ్మతి
నెప్పుడు వీఁపుఁ జూపుచుకొ.”

రాధి. 2.46.

వీపుతీట విడిపించు

వీపు చిట్ల గొట్టు.

గౌర. హరి. ద్వి. 1067.

వీపు దట్టు

భయము లే దని చెప్పుటలో

వీపుపై తట్టు.

ధైర్యము కలిగించు.

“సా, యంగమయాదిఁ గేకివఱ నారట
మందుచు వీఁపు దట్టు మో, పుంసవరా!
యటంచు...” హంస. 2.122.

వీపు మన్ను దుల్పు

సేవ చేయు.

“అమ్మా! రంకమగండు వీఁపుమను
దా నావంతయుం దుల్పడె.”

పాణి. 2.21

వీపులు పగల గొడతాను

ఒక తిట్టు.

“ఇందుకు భగ్నంగా నడిచా వంటే
నీ వీపులు పగుల గొడతాను.” వా.

వీపు విమానం మోత మోగు

తుంది

ఇటీవల యేర్పడినపలుకుబడి.

విమానం పోవునప్పుటి ధ్వని

మీద యేర్పడింది.

దెబ్బలు తగులు ననుట.

“నీవు అక్కడ అదీ యిదీ అన్నా
వంటే వీపు విమానంమోత మోగుతుంది
జాగర్ర.” వా.

వీపు విఱిగి వడు

కూలబడు.

“అనుయోధవరుల మాటలు, విని
రఘువీరుండు వీఁపు విఱిగి పడియెఁ
గ్ర, మ్మినమూర్చ భరతు నంతిక, మనఁ
బరకుచ్చిన్న సాలభూజముఁ బోలెకొ.”
శైమి. 6.199.

“చంద్రహాసునకు విష యఁ బెండ్లి
సేయునవిధముగా నెఱింగి వీఁపు
విఱిగి.” శైమి. 8.87.

వీపు వ్రీలగ గొట్టు

వీపు చితుక తన్ను.

“కీలు సంకలఁ కేలఁ గీలించి వీఁపు,
వ్రీలంగఁ గొట్టును.”

గౌర. హరి. ద్వి. 884.885.

వీపువెనుక మానిసి లేక

సహాయము లేక, వెనుక

బలం లేక.

“కడు నోటమితో హతశేషసైన్య
ముల్, గ్రక్కన విచ్చె వీఁపువెనుకకొ
మఱు మానిసి. లేక...” కళా. 8.65

వీరతాంబూలం

వీరు డొక పనిని చేసెద నని
ప్రతిజ్ఞ గైకొని తత్సంకేతంగా
తాంబూలము తీసుకొనును.
అదే వీరతాంబూలం.

బస. 6.208.

వీరభద్ర పల్లెర మిడు

ఒక శైవాచారము.

శివపూజావిధానంలో వీర
భద్రుడు వైష్ణవంలో విష్ణు
కేసుని వంటివాడు.

“భామవారపు వీరభద్ర పల్లెర మిడు,
గృహదైవతంబు లిట్టింక లింక.”

ఆము. 4.48.

వీరమద్దెలలు

వీరత్వం సూచించే రణభేరి
వంటి మద్దెలలు.

“కలయ విడిదిలో వీరమద్దెలలు
నులిసె.”

కమా. 11.51.

వీరు వా రన వలదు

వాడూ వీడూ అని చూడ
వద్దు.

“దీని కేవేగ నాచే బ్రతిగ్రహించి,
యడఁపు మాడైత్యు వీరు వా రనఁగ
వలవను.”

మను. 4.98.

“వీడూ వాడూ అని చూడ వద్దు.
ఎవ డొచ్చినా సరే లేదు పొమ్మని
చెప్ప.”

వా.

వీలు చాలు

సమయము.

జం.

“నావంటి తెలివితక్కువ దైతే వీలు
చాలు నెఱుంగక రద్దికి రవ్వకు
నెక్కును.”

నాదెళ్ల.

“ఒక వీలు చాలూ లేకుండా మాటూ
డితే ఏం లాభం?”

వా.

వీసము తప్పు లేదు

ఏమాత్రమూ తప్పు లేదు.

“వీసము తప్పు లేదు నెరి వేనలికిం జరు
దేటి దండకుక.”

కవిక. 3.28.

వీసర వోవు

వ్యర్థ మగు.

“అయ్యతివ నెమ్మేని, సంపంగి తావి
వీసర వోవ నీక, ముంపుము నామేన.”

వర. రా. యు. పు. 17. పంక్తి. 25.

“విధిమార మొక్కింత వీసర
వోకుండ.”

వార. 4.56.

వీసానికై ఎట్టి దోసాన కైన
చే సాచికొను

కొంచెం లాభంకోసం నీచా
నికి పాల్పడు.

“వీసానికై యెట్టిదోసాన కైన,
జే సాచికొనుకర్మజీవులతోడ.”

బస. 7.19.

‘దమ్మిడికి గడ్డి తింటారు’
వగైరా నేటివాడుక.

వుంటి వూళ్లు నిచ్చు

మాన్యము ఇచ్చు, కాపాడు.

“పంచిన భూకాంతపతిఁ బాయక నేవెం
చకో, వుంటి వూళ్లు నిచ్చేవున్నతుఁడు
నతఁడే.”

తాళ్ల. సం. 10.288.

వృత్తి సొచ్చు

జీవించు.

వృత్తులు జీవనాధార మగు
ఈనాములు అ యి న స్తే
లక్షణయా వృత్తి సొచ్చుట
జీవించుట కావచ్చును.

“భీషణ వేషము చూచి నేలపై, గా లిడి
నిలుకే యనికీ గ్రమ్మట వత్తురె వృత్తి
సొత్తుకే.” కమా. 10.149.
యా. వృత్తి, సొత్తుకే?

వృత్తి సొత్తురే?

జీవించురా?

“అనికీ గ్రమ్మట వత్తురె వృత్తి
సొత్తుకే?” కమా. 10.149.

వృత్తులు

ఇనాము భూములు.

“గుడ్డవృత్తులు వృత్తులు గొలుచు గుత,
చేలు.” పాండు. 3.16.

జీవితం జరుగుటకై ఇచ్చే
భూమి పుట్టా.

“వృత్తులు భూములు గ న్నె దా న
ములు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్య. పుట. 346.

వృధ చనుట

వృధ మగుట.

“పినిలోపల గొన్ని గావింపఁ గనిన,
వృధ చనవు చేర్చు గ్రమమున విష్ణు
పదము.” కళా. 2.114.

“యది వృధ, చినునే యైనను లతాంగి
శంకింపకు...” కళా. 3.277.

వృధ చేయకుండు

వృధము చేయకుండు.

“కృష్ణానుగ్రహంబున గలిగిన యీ
యనన్యసాధారణ సంగీతచాతుర్యంబు
వృధ సేయకు...” కళా. 2.115.

వృద్ధజంబుకం

నిరసనగా ముసలివాళ్ల పట్ల
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

“ఉన్నాడు గా వృద్ధజంబుకం. వాడి
వల్లే ఆ కొంప నాశనం అయింది.” వా.

వృద్ధనారీ పతివ్రతా

ఉడిగి పోయిన తర్వాత
అందరూ పతివ్రతలే.

అంటే చేయ వీలు లేనప్పుడు
అందరూ నీతులు మాట్లాడ
తారు అనుట.

మాటా. 71.

వెంట నంటు

తఱుముకొని పోవు.

కుక. 1.268.

“ఎక్కడనుండి నే డిటు వెంట
నంటి, తెక్కలి దై వంబు
త్రొక్కొనె.”

గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1853.

చూ. వె న్నంటు.

వెంట బడు

1. వెంటాడు.

“మేరువు కవ్వల మెలఁగద మన్నను,
భానుచంద్రులు వెంటఁ బడుదు
రెపుడు.” రాజగో. 1.66.

2. ఏదో ఒకటి చేయ మని
బలవంతం చేస్తూ వెంట
తిరుగుపట్ల దీన్ని వాడుకలో
ఉపయోగిస్తారు.

“ఏ దై నా ఉద్యోగం చూచి పెట్ట మని
వాడు నెలరోజులుగా నావెంట బడు
తున్నాడు,” వా.

3. కాముకత్వంతో వెంట
తిరుగు,

“వాడు నాలుగుగోడల నుంచీ దాని
వెంట బడ్డాడు. రేపు ఎవరి వెంట
బడతాడో తెలియదు.” వా.

“నాళ్ళ నాన్న వట్టి పిసినిగొట్టు. వాడి
వెంట బడితే నీ కేం లాభం?”

4. తన పని తీర్చు మని
ప్రాధేయ పడు.

ముఖ్యంగా అటు వానికి
ఆ పని చేయటం ఇష్టం
లేనప్పుడు, వీడు ఆ పని చేయ
మని నిర్బంధిస్తున్నప్పుడు
మాత్రమే ఇది ఉపయుక్త
మవుతుంది.

“మఱి వండి పెట్టుకొమ్మలు లేరే
మా వెంటర, బడుదు రటంచును
బాయర బలికి.”

శుక. 4.7.

‘వాడు ఉద్యోగం ఇప్పించ
మని నా వెంట బడ్డాడు’ అని
వాడుకలో దీనిని ఉపయో
గిస్తారు.

వెంట రాలేని పాపము

“సురకార్యవిఘ్నమో యనుభయమున
వెంట, రాలేనిపాప మివ్వెతలు దెచ్చె.”
కళా. 3.268.

వెంట వెంట నెయిదు

వెంటబడి వెంటబడి పడు.

“గమనించుతఱి మందగమనశృంగా
రాపి, నంటు వాయక వెంట వెంట
నెయిదు.” శుక. 1.891.

వెంటాడు

వెన్నాడు.

“విశదవోషంబులు వెంటాడి
చెఱచు.”

వర. రా. బా. పు. 181. పంక్తి. 15.

వెంటిక పట్టుక పోయి వెన
గొండ నాకు

తాడు సాయముతో కొండ
నెక్కు.

సులు వనుట.

“వెంటఁ గర్మమార్గమున విష్ణుని
సాధించుట.” తాళ్ల. సం. 6.50.

వెంటి గొనగా నులుచు

పురిపెట్టు.

“వెంటిఁ గొనఁగా నులిచి మింటి
కగయక వయిచి.”

భాస్క. యుద్ధ. 1426.

వెంట్రుక వాసి

చాల తక్కువ.

వెంట్రుకంత అనుట.

“వెంట్రుకవాసిలో తప్పి పోయింది.
లేకుంటే ఆ రాయిలో తల పగిలి
పో వలసిందే.” వా.

“వాడికి వీడికి వెంట్రుకవాసి కూడా
భేదం లేదు.” వా.

వెంట్రుక పట్టు

అతి నిశిత మైన.

“మరుఁడు వెంట్రుక పట్టెడుతూపు
లేచ్చి.” సారం. 2.169.

ఈప్రయోగంలో శ్లేష
కూడా ఉన్నది.

వెండ్లుకముక్కతో సమా
నము

లెక్క లే దనుట.

“వాడికి నామా టంఠే వెండ్లు క
ముక్కతో సమానం.” వా.

వెండ్లుక యంత

అత్యల్పము.

“నేను లేనిచో, వెండ్లుక యంత మోస
మును వేచి దురంబున కెత్తి వచ్చు నా,
పొండ్లుడు.” ఉ. హరి. 2.100

వెండ్లు కిడను సందు లేకుండ
ఏ మాత్రమూ వ్యవధానం
లేకుండ.

“వెడదయెడలును జన్మలు వెండ్లు
కిడను, సందు లేకుండ బలియుట....”
హంస. 3.133.

వెంపర లాడు

తటిమి కొట్టు.

“శర పరం పర వెంపర లాడె
నయ్యెడక.” విజయ 3.150.

వెకిలినవ్వు

వెట్టిబాగుల నవ్వు.

“ఏమిటా? అరం పరం లేని ఆ వెకిలి
నవ్వులు.” వా.

వెక్కసా లాడు

ఎకసక్కెము లాడు.

“చక్కని విభుని సారెకు జెలులు,
వెక్కసా లాడక విడరో.”

తాళ్ల. సం. 12.185.

వెక్కి వెక్కి యెడ్డు

ఎక్కిళ్లు వచ్చునట్లు ఏడ్చు -
అధికముగా. ధ్వన్యనుకర
ణము.

“పా మ్మన్న వినక వేమలు వెక్కి
వెక్కి, యెడ్డు.” హంస. 3.142.

వెగటు తోచు

విసుగెత్తించు.

“పీణావిరావంబు వెగటు దోచిన
యట్లు.” నిరంకు. 2.34.

వెగడు పడు

భయపడు.

“తలారులు, వెగడు పడగ, బాణముల
నేసి.” కాశీ. 4.124.

వెగడుపలుచు

భయపలుచు.

“విశిఖనవకంబు నాటించి వెగడు
పటిచి.” భార. భీష్మ. 1.272.

వెచ్చ నూర్చు

వేడి నిట్టూర్పులు పుచ్చు.

“పరమజి కెలఁవలఁ బంజరకరమ్ము,
వెచ్చరించినఁ జూచి వెచ్చ నూర్చు.”

వెచ్చ జెప్పు

అమ్ము, విక్రయించు.

“వేంకటవిభండ! నీకు వెచ్చ జెప్పఁగా,
ఉంకువగా నాకు నబ్బె ఉదుట
నీచేతలు.” తాళ్ల. సం. 3.477.

వెచ్చ పెట్టు

ఖర్చు పెట్టు.

“ఒ పుగుబ్రహ్మపట్టము నొకరికి వెచ్చ
పెట్టి.” తాళ్ల. సం. 6.18

వెచ్చ పోవు

అమ్ముడు పోవు.

“అలిని బిడ్డలన్ విడిచి యాకటి
చిచ్చున వెచ్చ పోవువారు.”

కా. మా. 3.153.

వెచ్చసచ్చములు

ఖర్చు వెచ్చములు.

జం.

“చేసేత విశ్వసించినవారి వెచ్చసచ్చములఁ గీడ్పఱచువై జాతి తొండ.”

పంచ. వేం.

వెట్ట సంసారము

కటకటగా నడుచు సంసారము.

“వెట్ట సంసార మిది వెంకటేశుని గొలువని, వట్టిమనుజుల పెడవాడఁ జెట్టుఁ గాక.” తాళ్ల. సం. 5.119.

వెట్టికి పట్టు

వెట్టిపని చేయించు.

“ఏరాజు రాజుల నెల్ల జయించి ము, నెట్టికి బట్టి దోర్నికమముల.” మార్కం. పీఠిక. 35.

వెట్టికి బట్టు

నొకరుగా పెట్టుకొను, పని చేయించుకొను.

“తద్రజేంద్రమున్, వెలిచినవాఁడు దేవతల వెట్టికిఁ బట్టినవాఁడు.” ఉ. హరి. 5.89.

వెట్టిగాడు

ప్రతిఫలం యి వ్వ క యే అనుభవించువాడు.

“రట్టడి వెంకటరమణుండ గలసితి, వెట్టిగాండ యింక విడు విడు చెఱగూ.” తాళ్ల. సం. 4.92.

వెట్టి పంపు

చెప్పి పంపు.

“తెలియుఁ డని వెట్టి పంపిన వారల్.” సారం. 2.263.

వెట్టివానికి వేద మెందుకు?

నిరర్థక మనుట.

ఆ కాలపు వర్ణాశ్రమధర్మా లను బట్టి వచ్చినపలుకుబడి. సరసింహ. శత. 63.

వెట్టి సేయు

చాకిరి చేయు.

“వేయి వేల వేగుదాఁకా వెట్టి సేసి యలసితి.” తాళ్ల. సం. 5.237.

వెట్టుక్రోవులు

చిమ్మనగ్రోవులు.

“అలిగి విరహులపైఁ బన్నినట్టి వెట్టు, క్రోవులం దిడ్డ నీలంపుగుం డ్లనంగ.” రాధా. 4.181.

వెడగు వఱచు

నిర్విణ్ణుని చేయు.

“బిట్టల్ని, పడి యద్భుతంబు వెడగు పఱుప.”

పండితా. ప్రథ. దీక్ష. పుట. 191.

వెడగు వర్చు

తిరస్కరించు.

“వెడ్డు నాగయగారి వెడగు వర్చి తివో.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 214.

వెడగొడ్డు పులి నాకి విడిచినట్లు

బతికి బయట పడిన ట్లనుట.

గొడ్డును పులి తినాలి కాని

నాకి వదిలి వేయడం అంటే

అదృష్టమే కదా!

“వెడగొడ్డు పులి నాకి విడిచిన టైన.”

గౌర. హరి. ద్వి. 973.

వెడమాయములు చేయు

మాయమంత్ర మొనర్చు,
మాయ చేయు, మంత్ర

మొనర్చు.

“వెడమాయములు నేసి వెడలి న
వాడొ.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 380.

వెడయాటలు

వెకలి ఆటలు;

ఆనందంతో ఎటు బడితే

అటు ఆడుట ఇటు ప్రస్తా

వితము.

“వెడయాట లాడెడువారు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పు. 434.

వెడల ద్రోయు

పోగొట్టు.

“విని మరుత్కంఠ కాపంబు వెడలఁ
ద్రోయ.” నిరంకు. 4.78.

వెడల నడచు

బయటికి గెంటు.

“వెడల నడిచినఁ బ్రతిరాజవీర మునెడి,
పురమునం దున్న పితృగేహమునకుఁ
బోవఁ, దలఁచి యయ్యింతి...”

శుక. 2.244.

పాండు. 5.206.

వెడల నాడు

ఇతరులకు చెప్పు.

“వెడల నాడినదుర్వివేక మీ మాట.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1034.

వెడల నొత్తు

వదలి వేయు.

“వాహినిలో నొక మందసంబునం,
దునిచి నయంబునన్ వెడల నొత్తుట
నీతి యటంచుఁ జెల్పినన్.”

శుక. 1.460.

వెడవాకాట్లు

అనవసర వాగ్వాదాలు.

“వెడవాకాట్లం బల్బజంబు వలవదు
నేయక” శివ. 4.70.

వెడ వెడ(జారు)

దూజారు.

“వెడవెడ జారి వెన్నునం దూలువేనలి
యును. రాధా. 2.52.

వెడప్రవంతలు

వెడద+ప్రవంతలు.

పెద్దపెద్ద ప్రవాహాలు.

వఱుత, ప్రవంత, వాగు ఒకటే.

“ఇందుల వెడప్రవంతలు ... భాగీరథీ
ముఖ్యనదులు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 241.

వెడ్డంగ మాడు

ఆనందంతో నాట్య మాడు.

వీరశైవులు చేసే ఒకానొక

నృత్యవిశేషం కా వచ్చును.

ఆనందాతిరేకంతో ఎగురుట

లోనే ప్రస్తావితం. వీరాంగం

వంటిది కావచ్చును.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 434.

వెడ్డు వెట్టు

వంచించు, మోసగించు.

“నీకుఁ జాలి లోనైతి, వెడ్డు వెట్టిన
నిన్ను విడిచి పోఁజాల.”

వర. రా. అర. పు. 247. పంక్తి. 8.

వెడ్డు బుడ్డు బెట్టు

సందర్భాన్ని బట్టి ఏడ్చుచు
చేయు అంగవిక్రయ కావ
చ్చును. స్పష్టంగా తెలియదు.
బుజ్జగించినట్లే ఒక లాలనా
కావచ్చును.

“థారుణిఁ బడి బయల్దన్నుచు నేడ్చుఁ,
గోర దిక్కును జూచు మారారిఁ
జూచు, బుజ్జగించును వెడ్డు బుడ్డును
బెట్టు, నిర్జీవిక్రియఁ బడు నివ్వెఱ
గందు.” బసవ. 8.62.

వెదకి చూచిన లేడు

అపురూపము.

“...కోరనట్టి, మానవాగ్రణి వసుమతీ
సానములను, వెదకి చూచిన లేడు పో
వీద్రుమోషి!” హంస. 4.145.

ఇది వాడుకలో కూడ ఉన్నది.

‘అంత మంచివాడు వెతికినా
దొరకడు.’

వెద పెట్టు

1. విత్తు.

2. ఎరువులు మొదలగు
వానితో సారవంతము
చేయు.

“చేనఁ బండినవితు చేనిక ఫలకాంక్షఁ
బేర్పఁ గ్రమ్మెఱ వెద పెట్టునట్లు”

కుమా. 1.48.

“వెస ముల్కువిత్తులు వెద పెట్టినట్లు.”

బస. 7.207.

“వెద పెట్టి పెరు గావించు.”

విజయ. 1.44.

వెద్ది చేయు

వెట్టిని చేయు కావచ్చును.
వ్యుత్పత్తి తెలియదు. పదాల
జాబితాలోనికే ఎక్క లేదు—
యూని. ప్రతిలో.

“శ్రేవుడు పడంగ నలడలఁ జీరుచు
న న్నొక వెద్ది చేసి మీ, 8వి యవి
యంచు.” కుమా. 6.18.

వాడుకలో—

‘ఊరికే నన్ను చుట్టు కొని
వెట్టిదాన్ని చేసి ఏ మేమో
అంటున్నా రేమిటి?’

ఈ పలుకు బడికి దగ్గఱదే
అనిపిస్తుంది.

వెధవవేషాలు

పిచ్చిచేష్టలు.

కా.త. 64.

వెనకటికి

పూర్వం.

“వెనకటికి ఎవరో కథ చెప్పే
వారు లే.” వా.

వెనకా ముందూ చూడక

లాభనష్టములను పరిగణిం
చక.

“ఎలెకనులో అతడు వెనకా ముందూ
చూడక డబ్బు వెద జల్లాడు.”

వా.

“అతనికి గనక కోపం వస్తే వెనకా
ముందూ చూడడు. ఏ మంత్రే అది
అనేస్తాడు.” వా.

వెను కగు

సహాయము వచ్చు.

“వనచర సైన్యంబుఁ గూల్చి వచ్చెదను
సంక్రందనముఖులు వెను కై నను.”

భాస్క. యుద్ధ. 10.69.

వెనుక గొట్టు ముందట నూయి
ఎ టైనా ఇ బ్బం దే అను
పట్టున.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 486.

చూ. ముందు గొయ్యి వెనుక నుయ్యి.

వెనుక జూడడు

ఏదో నవ్వు వస్తుం దని వెను
డియడు.

“ప్రాణానకు వెన్నఁ జూతు నని.”

దేవీ. 3.450.

చూ. వెనుక తీయు.

వెనుకడుగు లిడు

వెనుకంజ వేయు.

“వెనుకడుగు లిడుచు నవ్వలఁ, దన
పొరుగింటను విభుండు దాఁగినచో...”

హంస. 4.116.

వెనుకడ్డు వేయు

వెనుకంజ వేయు, భయపడు.

“వెనుకడ్డు వేయక విక్రమాధికత”

పల. పు. 118.

వెనుకపోటు పొడుచు

మోసగించి, దెబ్బ తీయు.

“వాడు చాలా నమ్మకను డని అను
కొన్నాను. ఇలా వెనుకపోటు పొడుస్తా
డనుకో లేదు. మగతనం ఉంటే ఎదుట
బడి పోరాడాలి గానీ ఈ వెధవపని
యేమిటి?!”

వా.

చూ. వెన్నుపోటు.

వెనుక మర్లు

వెనుకటి స్నేహము.

“మలయసమీరముల్ వెనుకమర్లున
నుల్కిపడిం బయిం బడెన్.”

సారం. 2.155.

వెనుక ముం దగు

సంకోచించు.

“మునుకొని మునుకొనక వెనుక ముం దె
కుందున్.”

శకుం. 2.111.

వెనుక ముందట చేయు

పాచికలు తాళించు.

“వెడలిన సారెలు వెనుక ముందట
చేసి, యెత్తినసార పోసక యార్చి.”

ఉ. హరి. 3.122.

వెనుక ముందర లేరు

వెనకా ముందూ ఎవరూ
లేరు.

దగ్గరిచుట్టా లే వ రూ లే

రనుట. వాడుకలో—‘వాడికి

వెనకా ముందూ ఎవరూ

లేరు.’ ‘వా డి కి వెనకా?

ముందా? ఎవ రున్నారు?'

“వెనుక ముందర లేరు వెన రెన
చుట్టాలు, లేవడి యెంతేని జీవనంబు.”

నైష. 1.108

వెనుక ముందును దలంపక

ముందు వెనుకలు ఆలో
చింపక.

‘ఒక పని చేయడంవల్ల కలిగే

బాగోగులను ఆలోచింపక’

అనే అర్థంలో ఈ పలుకుబడి

ప్రయుక్త మాత్రుం ది.

ఏ దైనా మంచిపని చేసే

టప్పుడు కట్టనట్టాలను గణించి
చక పోవడం మంచి గుణమై,
అలాంటి సందర్భాలలో
ఇది మంచి అర్థంలో కూడా
ఉపయుక్త మౌతుంది.
ఉదా : 'దానం ఇవ్వడంలో
అతడు ముందు వెనుకలు
ఆలోచింపడు.'

“దొరలచెంగట వెనుక ముందును
దలంప, కార్యుడు వచింప దగునె
యే కార్యమైన.” కుక. 1.184.

వెనుక ముందులు గాన కుండు
ఏమి చేయ వలెనో తోచ
కుండు.

“యేను వెనుక ముందు గానక కలవర
పడి యున్నదాన...” కళా. 6.55.

వెనుక ముం దెంచు

వెనకా ముందూ ఆలో
చించు.

“వెనుక ముందు లెంచ బోతే వేడుక నీ
గుణములు.” తాళ్ల. సం. 8.218.

వెనుక వేసికొని వచ్చు

వత్తాసి వచ్చు, సమర్థించు.

“తమి మందేహులతోడఁ బోరి
యినుఁ డంతఁ పిఁగి తఁ జేర న,
స్తమహీభృన్మణి వెన్న వేసికొని
మిత్రప్రేమ రక్తప్రవా, హముగాఁ
బోరె ననంగఁ జిక్కి యల దైత్య
శ్రేణి కాన్పింపకుం, డ మొగుల్
మాయలు వన్నె నాఁ దనరెఁ జూడన్
సంజకంజీకటుల్.”

వెనుక వేసుకొను

వత్తాసి వచ్చు.

2—52

“గారవాన నన్ను వెనుక వేసుకొన్న
ఫలము.” తాళ్ల. సం. 8.89.

వెనుకొని చను

వెన్నంటి పోవు.

“ఇత్తోయజాక్షి మానసాకంబు వెను
కొని చనియె.” నైష. 2.46.

వెనుకొను

వెన్నంటు.

“వెలువడి చనుజీవి వెనుకొని ప్రాణ
ముల్, సనుచుండు.” భాగ. స్క. 2.269.

వెనుదెంచు

చనుదెంచుకు వృత్తిరేకార్థం.

వెనుకకు వచ్చు.

“దిగ్గజేంద్రంబు వెనుదెంచె.”

కమా. 10.75.

వెనుపోటు

“వేటి కయ్యది వెనుపోటు గాక.”

శ్రవ. 2.79.

చూ. వెన్నుపోటు పొడుచు.

వెనుబిడు

వెనుక పడు.

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 178.

వెనుబిల మగు

సహాయ మగు.

“వేమరు భోగింపఁ జేసి వెనుబిల
మైనది.” తాళ్ల. సం. 8.288.

వెనువెనుకకు

వెనుకకు వెనుకకు.

మును ముందుకు వంటిది.

“పెట్టి వెను వెనుక కటు చని, యట్టిటు
భయచపలచేట్టు లై యుచుచు...”

కళా. 6.160.

వెనుక వెనుకకు. ముందుకు
ముందుకు అన్నది ముందు
ముందుకు అయినట్లే ఇదీనీ.
మునుముందుకు అని కూడా
వాడుక.

బస. 4.93.

వెన్నకు పండ్లు వచ్చు

తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 6.

చూ. అరచేతికి పండ్లు వచ్చు.

వెన్నకు బండ్లు వచ్చినట్లు

అల్పుడు బలవంతు డయ్యె
ననుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“అన విని కుక మి టనియెను, వనితా!
యే మందు వాని వగలో త్రుళ్లో,
ఖబుకో తెలివో గలివో, విను వెన్నకు
బండ్లు వచ్చు విత మాయెగదా!

రాధి. ౪. ఆ.

వెన్న గలుగ నెయ్యి వెదకు

సాధనము చేతిలోనే
ఉండగా మరొకచోట వెంపర
లాడు.

“వెన్న గలుగ నెయ్యి వెదకువేదులు
గలఁడే.” రుక్మాం. 5.70.

వెన్నతోడ బెట్టు

పుట్టుకతో వచ్చు.

“ననవిల్లు శాస్త్రంపు మినుకు లావ
రించు, పని వెన్నతోడఁ బెట్టినది
మాకు.” మను. 2.43.

చూ. వెన్నతో బెట్టినవిద్య.

వెన్నతో నిడు

పుట్టుకతో వచ్చు.

“సన్మతం బగునట్టి సత్యవ్రతంబు,
వెన్నతో నిడిన దా విభునకు మున్నె.”
గా. హరి. ప్రథ. పం. కి. 259.260.
చూ. వెన్నతో బెట్టినవిద్య.

వెన్నతో బెట్టిన

చిన్నతనంనుంచీ అలవడిన.

లక్షణయూ సహజసిద్ధ మైన.

“ఏందు లేని పలు పోకల మాయలు నీకు
వెన్నతో, బెట్టినవి.” పారి. 1.127.

వెన్నతో బెట్టిన విద్య

పుట్టుకతో వచ్చినది.

‘సంగీతం వాడికి వెన్నతో
బెట్టినవిద్య’ ఇత్యాదులు.

వెన్నపూస(వంటి) మనసు

మెత్తని మనసు.

“వెన్నపూసా మనసు కన్నతల్లి ప్రేమ,
పండంటి మోముపై బ్రహ్మతేజస్సు.”
బసవరాజు.

“వాడిది వెన్నపూసలాంటి మనసు.”
వా.

వెన్నప్పము

వెన్న పూసి చేసిన అప్పము.

“కు, మారుఁడు వెన్నప్పమువలె మల
యుచు నుండెన్.” ఏలా.మా. 2.135.

వెన్నవలె గరగు

వెన్నవలె కరగి పోవు.

అంత సులభముగా కరగి
పోవుదు రనుట.

“కనువేదులునన్ బయిగాలి సోకినన్,
వెన్నవలెన్ గరంగునలి వేణులఁ
గొంగిలఁ జేర్చుభాగ్యముల్.”

మను. 2.57.

వెన్నాన

ఆధారము.

వీపు నానించుట కాధార
మయినవాడు అన్నభావంతో
ఏర్పడిన పలుకుబడి.

“అనల్పితకౌర్యాభికి శ్రేవ రాహుతు
లకు స్వేన్నాన యై...”

శుక. 1.349.

వెన్నానగా నిల్చు

నహాయ మగు.

“పన్నగాశన! నీవు వెన్నానగా నిల్చి,
యట వచ్చి నహితుల నడచ
వలయు.” ఉపా. 4.48.

వెన్నిచ్చు

యుద్ధమున ఎదిరించ లేక

వెను తిరిగి పాటిపోవు.

లక్షణయా ఓడిపోవు.

“ఎదురం గాల్కొని నిల్వ నుక్కణి
వె న్నిఁ గాల్వరు...”

కమా. 11.35.

లొంగి పోవు, పరాజిత మగు.

పోరులో ఓడిపోయినప్పుడే

కదా వీపు చూపి పారిపోవు

నది. తద్వారా వచ్చిన

పలుకుబడి.

“విషయేంద్రియములకు వెన్నీని బాస.”

బస. 2.28.

వెన్ను చఱచు

తఱిమి వేయు.

“కఱవచీకటి వెన్ను సఱచువాడు.”

కాశీ. 3.284.

వెన్ను దన్ని

వెను వెంటనే.

“చిన్ని వెన్నెలకందు వెన్ను దన్ని
సుధాల్లి, బాడమినచెలువ తోఁబుట్టు
మాకు.” మను. 2.43.

వెన్ను పగులు

నడుము విఱుగు.

“అన్న సోదరులకును వెన్ను పగిలె.”

వ్యస. నాట. 38.

వెన్నుపోటు

హితవంచన.

యుద్ధంలో ఎదుట వాడితో

పోరాడుతుండగా తన వెనుక

నున్నవాడే పొడుచుటపై

వచ్చినపలుకుబడి.

“మా తమ్ముడు ఆ పావుకారు పక్షమె.

వెన్నుపోటు పొడవకుండా ఉంటే

యీ వ్యవహారంలో తప్పుకుండా నెగ్గి

ఉండును.” వా.

వెన్నుబామునకు కబు రందు

చుఱుకు తగులు.

“నీకు వెన్నుబామునకు కబు రంద

కున్నది.” ధర్మజ. 46.16.

వెన్నులో పొడుచు

వెన్నుపోటు పొడుచు.

“వా డిలా వెన్నులో పొడుస్తా డని

నే ననుకో లేదు. నావాడు గదా అని

నమ్మితే యింత పని చేశాడు.” వా.

మా. వెన్నుపోటు.

వెన్ను నూచు

ఓడించు.

“కిన్నెరుల వెన్ను నూచి.”

మార. 3.9.

వెన్నెముక పోట్లు

నడుము నొప్పి.

“జ్వరం ఎంత ఉంటే నేమి కానీ
వెన్నెముక పోట్లు భరించ లేకుండా
ఉన్నాను.” వా.

వెన్నెముక బలం లేదు

నైతికశక్తి లే దనుట.

‘Moral Back bone’ అన్న

ఇంగ్లీషు పలుకుబడిపై తెలుగు
లోనికి వచ్చినది.

“ఇన్నాళ్లు ప్రభుత్వాన్ని దుమ్మెత్తి
పోశాడు. వా శ్రేద్ధో కమిటీలో వేసే
సరికి పేటు ఫిరాయించాడు. ఒట్టి
వెన్నెముక బలం లేనిమనిషి.” వా.

వెన్నెముకలో పాములు చెఱ

లాడు

కా మోద్రదేకము, భావ
వివశత కలిగిన దనుట.

ఇటీవల యేర్పడినపలుకు
బడి.

“ఆ ఆమ్మాయి చెయ్యి తగిలేసరికి వీడికి
వెన్నెముకలో పాములు చెఱ లాడి
నట్లయింది.” వా.

వెన్నెముక విటిగింది

స్థైర్యము నడలి పోయిన
దనుట.

శరీరంలో వెన్నెముక అతి

ప్రధానమయినది.

“చేతి కడిగినకొడుకు పోయేసరికి
వాడికి వెన్నెముక విరిగి పోయింది.”

వా.

వెన్నెల కోలు

నమస్కారము.

“విష్ణుపురంబున విలసిల్లుమహావిష్ణు
స్వామికి వెన్నెలకో లని.”

హంస. 4.213.

వెన్నెల గాయు

ఎండ, వెన్నెల వీని విషయం
లోనే కాయు అనేమాట
చేరి వినవస్తుంది.
వ్యాపించు, ఫలించు, విరియు
అనేఅరాలలో ఉపయుక్త
మవుతుంది.

“మోముపున్నమచందమామ వెన్నెల
గాయుట.” కా. మా. 2.10.

వెన్నెల పదములు

జానపదగేయములలో అల
నాడివి ఒక విశిష్టశాఖ
అయి వుండును.

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 513.

వెన్నెల పలక బాటు

తెల్లనడి పోవు, తెల్ల వోవు.

“మోము వెన్నెల పలక బాటు.”
కుమా. 5.70.

వెన్నెల ప్రోవుగా చేయ గలు

వెన్నెలను కుప్ప వోయ గల
దమ్మా అది-అన్నట్లు నిరస
నలో అసాధ్యకార్యములను
సాధించ గల అతి చమ
త్కారి అనుటలో ఉపయో
గించేమాట,

పండితా ప్రథ. పురా. పుట. 359.

వెన్నెల మిటమిట కొయు

ధ్వన్యనుకరణము.

“వెన్నెల, మిటమిటఁ గాయంగ మేను
మిగుల నెఱియఁజే.” కళా. 6.268.

వెన్నెలవడ

విరహము.

వెన్నెలను ఎండగా భావించు
వారు విరహులు కనుక.

“కలిగ నొక జాంబవతి వె, న్నెలవడఁ
బడె దేల.” ఉ. హరి. 3.115.

వెన్న వేసుకొను

సహాయము గా వచ్చు,
వత్తాసి వచ్చు.

“అ, సమహీభృన్మణి వెన్న వేసికొని
మిత్రప్రేమ.” సారం. 2.160.

వెయినోళ్ల బొగడు

నోరార బొగడు.

“కోరికలకంటె సాహస్రగుణితఫలముఁ,
బొరసి యవ్విభు వెయినోళ్ల బొగడు
వారు.” విక్ర. 5.124.

వెయిపాళ్ల పాలు

వెయ్యో వంతు, సహస్రాం
శం.

“...పలకోటి యొక్క పుష్పంబునఁ
బూన్పు, ఫలమున వెయిపాళ్ల పాలికి
నొందువు...”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 51.

వెయ్యార్లు

ఎక్కువధనము.

“అయ్యా! మీతండ్రి గడింప లేదు గద
వెయ్యార్లైనను జాలు మీ, మోము
ల్లిందురు గాక...” శుక. 3.274.

వెయ్యాలులు

అసంఖ్యాకులు.

“వెయ్యారులలో సరి లే రయ్యా.
విజయ. 1.103.

వెయ్యిండ్ల పూజారి

ఇల్లిల్లా తిరిగేవాడు.

“వాడు వెయ్యిళ్ల పూజారి. ఎప్పు
డెక్కడ ఉంటాడో ఆ దేవుడికే
తెలుసు.” వా.

వెయ్యేళ్లు వర్ధిల్లు

ఏదైనా సంతోషవార్త చెప్పి
నప్పుడూ, మనసుకు సంతోష
పెట్టినప్పుడూ అనే మాట.
ఇట్లాంటిదే ‘నూతేండ్లు
వర్ధిల్లు.’

“ఆ కొమ్మ యమ్మాడ్కిఁ బెల్చిన
బంటుం గని యూరుజాబ్బముఖి మే
ల్వేయేండ్లు వర్ధిల్లు చ, క్కని నా
నాఘండు వచ్చె...” శుక. 2.227.

వెరజి వెంపట లాడు

“విలయంబు నొందించు విపినంబు
పండుల, వెరజి వెంపట లాడు హరిణము
లను.” శృం. కా. 2.22.

గా. వెరజి వెంపటలు పెట్టు, తఱిమి
కొట్టు.

వెరజి వెంపటలు వెట్టు

మట్టి మల్లాడు.

“...కలంచి కలగుండు నేని మట్టి
మల్లాడి వెరజి వెంపటలు వెట్టి...”
తెలుగు జాతీయములు.

వెరవు పడు

వీ లగు.

“కప్పి పుచ్చ వెరపు పడకుండు
నట్లుగా.” హర. 5.57.

వెరవేకి

భయజ్వరము.

భయము కలిగిన పూడు

జ్వరము రావడం కలదు.

దానినే ‘జడుపుజ్వరం’ అని

కూడా అంటారు.

“...నా పేరు తెలియ, విన్న మిత్తికి
నైన వెరవేకి వచ్చు.”

గౌర. హరి. పుట. 117.

“తల్లడంబునఁ ద్రయోదశవిధజ్వర
నకు, విన్నమాత్రనే వెరవేకి దాకె.”

జైమి. భార. 8.13.

“కయ్యంబునఁ బాఱఁ బాఱ గాయంబు
చేసి వెరవేకి గొల్పిన.”

ఆము. 6.86.

“నా, కీ వెరవేకి మాన్యఁ గమలేక్షణ
యల్పితి వీవు వెజ్జ వె.”

హరి. ఉత్త. ఆ. 7.

వెరసుమాట

పిండితార్థము.

వెరసి—అన్నిటినీ కలిపి.

అన్నపదంపై వచ్చినమాట.

లెక్కలలో వాడుపదము.

“యన్నియుం జెప్ప నేల వెరసుమాట
యొకటి కల దని యిట్లనియె.”

కళా. 5.85.

వెరి నాగన్న

చవట, అమాయకుడు.

జగ. 19.

వెరి బాగులది

అమాయకురాలు.

క్రాంత. 35.

వెరి మొరిగా

పిచ్చి పిచ్చిగా.

గీర. 18.

వెరి గందు

భయపడు.

పాండు. 3.91.

వెరిచటచు

భయపడు.

“మన బలంబు యెరలి మరల వెరిచటచి
కనుకనిం బరిచిన.”

భార. భీష్మ. 2.91.

వెరిపింప బోయి వెరిచు

భయపెట్ట బోయి తానే

భయపడు.

“వెరిపింప బోయి వెరిచిన, తెరిగనునఁ
దా వేడుకొనఁ బతి న్నెనుకొనియెన్.

ప్రభా. 5.142.

వెరి పెక్కు

భయపడు.

“వెరిపించిన నే వెరి పెక్కు
వాడనే.” భార. కర్ణ. 2.38.

వెరిబొమ్మ

దృష్టిబొమ్మ

భయపడుటకై చేలల్లోనూ,

అంద మైన యిండ్ల మీదా

దిష్టిబొమ్మలు పెడతారు.

“భిల్లగజేంద్రుల్ వెరిబొమ్మలం దవిడ
చేలం జేయుదుర్ గావుగన్.”

కా. మా. 3.7.

వెరిబొమ్మ గట్టు

దిష్టిబొమ్మ కట్టు.

వెఱ్ఱపింపగా కట్టిన బొమ్మ-

వెఱ్ఱబొమ్మ.

“ప్రేవులు చుట్టి పట్టి దిగం బడక వెఱ్ఱ
బొమ్మలం గట్టినట్లు ప్రేలియును.”

ఉ. హరి. 4.229.

వెఱ్ఱ చేయు

ఏర్పాటు చేయు.

హరి. 5.41.

వెఱ్ఱ గొలుపు

ప్రేమాభిరేకము కలిగించు.

“కొమ్మ! ఈతఁడె పిల్లగ్రో వూరి
ప్రేత, గొమ్మలఁ గడు వెఱ్ఱ గొలిపిన
వాఁడు.”

ద్విప. మధు. 4.

వెఱ్ఱజనులు

మూఢులు.

“ని త్తమదమ త్తచిత్తు లై వెఱ్ఱజనులు.”

శివ. 2.96.

వెఱ్ఱ తీరె రోకలి తలకు చుట్టు

మన్నట్లు

తాను చెప్పుమాట త ప్పని

తానే తెలుపుకొను పట్ల

ఉపయోగించేపలుకుబడి.

వెఱ్ఱ కుదిరిన దని అంటూనే

రోకలి తలకు చుట్లు మను

టతో తన వెఱ్ఱిని తానే

ఋజువు చేసుకుంటున్నట్లే

కదా!

వెఱ్ఱ దీరె రోకలి దల జుట్టు

మను

తా ననుమాటలలోనే అను

చున్నదానికి విరుద్ధ మైన

భావము వ్యక్త మగుట.

వెఱ్ఱ తీరినది అని చెప్తూ

వెఱ్ఱ తీర లే దని సూచించే-

రోకలిని తల చుట్టు-మని

అన్నట్లు.

కళా. 2.108.

వెఱ్ఱ దెలిసి వేదురు నవ్వు

వెఱ్ఱ తొలగినా వెఱ్ఱనవ్వు

నవ్వు.

“వెఱ్ఱ దెలిసి మఱియు వేదరు

నవ్వేము.” తాళ్ల. సం. 8.177.

వెఱ్ఱనవ్వు

వెకిలి నవ్వు, ఎక్కువగా

నవ్వు.

“కుదుగుపాలిండ్లపై గొంగు జాఱఁగఁ

గొప్ప, విడ నూరక నవ్వు వెఱ్ఱనవ్వు!”

పాండు. 3.62.

వెఱ్ఱనీరు

సారావలెనే మత్తు కలిగించు

నట్టి, వెల తక్కువైనట్టి అస

వము.

“వెఱ్ఱనీ రాసుకతమున వెడలునట్టి,

చొక్కఁ బోదట్టి యొకకన్న

వెక్కఁబెట్టి.”

శుక. 3.32

వెఱ్ఱ పట్టు

పిచ్చి పట్టు.

“ఓర! వినికి వెఱ్ఱ బట్టె నేమో.”

హేమా. 13.

వెఱ్ఱ పడుచ

పిచ్చిపిల్లా

లాలనగా అనుమాట.

“కుసుమాస్త్రుని యుద్ధతి యాప లేక
వె, ట్టి పడుచు! యెంత మాన్చిన వెట్టిం
గడుదానవు గావు.....”

కళా. 4.101.

వెట్టిమాలోకం

వెట్టిబాగులది.

వెట్టివాడు

అమాయకుడు.

కాశీ. 4.98

“వాడు వట్టి అమాయకుడు.” వా.

వెట్టివాని చేతిరాయి

అది యెవరి కైనా తగల

వచ్చును.

“నాతి వెట్టివాని చేతి రాయి.”

రాధి. 3.23.

వెట్టివేషాలు వేయు

అడ్డదిడ్డంగా ప్రవర్తించు.

“ఇలా వెట్టివేషాలు వేశా వంటే నాద
గొట్ట పనికిరాదు. గవ్యంగా ఉంటే
ఉండు. లేక పోతే వేతే రూము
తీసుకో.” వా.

వెల కటవు సేయు

అమూల్య మగు.

“వెల కటవు సేయు వెలచేలములు.”

సారం. 2.198.

వెల కిప్పించు

అమ్మించు.

“బేరము పొసగించి చేసి వెల
కిప్పించె.” హంస. 5.359.

వెలకు దీయు

కొను.

“వివిధపరిమళవస్తువుల వెలకుఁ దీసి.”

హంస. 5.352.

దక్షిణాదిలో ‘తీయు’ అను
మాటను ‘కొను’ అనే
అర్థంలో విరివిగా ఉపయో
గిస్తారు. ‘చీర ఎంతకు తీస్తీరి.’
‘మొన్న నే ఒక యిల్లు
తీస్తీమి.’

వెలకు మార్పు

అమ్ము.

“వారసీ, మంత్రిని కీయనో వెలకు మార్పు
నా యేటికిఁ గొంచుఁ బోయెద, త్యంతర
యాన....”

హంస. 3.233.

వెలగకా యంత బంగార
ముండదా ?

తనున్నట్లే అందరూ సుఖంగా
ఉన్నారని యెంచి మాట్లాడే
వారి విషయంలో అనేమాట.
కృష్ణదేవరాయల దగ్గర ఒక
మంగలి ఉండేవాడట. వాడు
కష్టపడి వెలగకాయంత
బంగారం సంపాదించుకొన్నా
డట. అప్పటినుంచీ ‘ఎవరు
మాట్లాడించినా ఎవరి దగ్గ
రైనా వెలగకాయంత
బంగారం ఉండదా? అనే
వాడు. ఈ కథపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“నీ కేం నీ కేం అంటావు? అందరూ
నీలాగే ఉన్నారనా? వెలగకా
యంత బంగారం ఉండదా? అన్నా
డట లే పూర్వం ఒకడు.” వా.

వెలగ బెట్టు

నిరసనగా 'ఏమి ఉద్ధరించాడు?' అన్నట్లుగా ఉపయోగించేవలకుబడి.
అనవసరప్రదర్శనపట్ల నిరసనగా ఉపయోగిస్తారు.

రామచం. 94.

“ఆ ఊళ్లో పోయి పిడు వెలగ బెట్టే జేమిటి?”

“పాండిత్యం వెలగ బెట్ట బోయి పట్టి కొట్టాడు.”

“అంతమంది పండితులదగ్గర పిడు పాండిత్యం వెలగ బెట్ట బోయి నవ్వుల పా లయ్యాడు.”

వెలది వెన్నెల

తెల్లని వెన్నెల.

“ఆత పంబు లగునెల వులం దొరగి పరగు వెలదివెన్నెలల నీడువట్టు వెన్నెల పిట్టలును పొట్టలు నిండ నాస్వాదింశె....”

పాండు. 4.16.

వెలయాలి కూరిమి

డ బ్బిచ్చువఱకే ఉంటుంది.

వే శ్యా నురాగము నమ్మ

రానిది.

రాధి. 4.79.

వెలరు పోవు

వెలవెల పోవు.

లక్షణయా పాడగు,

చెడి పోవు.

“వృక్షవాటంబులు వెలరు పోయె.”

కాశీ. 5.267.

వెల లేని

అమూల్య మయిన.

“వినయమునో నుండు నదే వెల లేని గుణము.”

తాళ్ళ. సం. 3.168.

వెల లేని సొమ్ము

అమూల్యము.

“వెడవిల్లుఁ గన్నమ్మ! వెల లేని సొమ్మ!”

హేమా. పు. 2.

వెల వెట్టు

కొను.

ధర పెట్టి కొను.

“నేడు శ్రవణానందంబుగాఁ బట్టుటన్, నూనాస్తున్ వెల పెట్ట కలితి సుఖాణ్ణోరాశిలోఁ గ్రంకితిన్.”

మను. 3.108.

వెలవెల పాటు

తెల్లపోవు.

“బ్రథముండు వెలవెలం బాటుచు నూరకుండె.”

కళా. 3.283.

వెలవెల బాటు

తెల్లపడు.

“వెలవెల బాటెఁ దూర్పుదెను.”

రుక్మాం. 3.187.

వెలవెల బోవు

“వెలదిగో మేడపి వెలవెల బోయి.”

పల. పు. 49.

వెలా తెలా పోయాడు

చూ. వెల వెల పోవు.

వెలార్పు

వెలువరించు.

“వెలార్చి తేని వెల్పుటన నున్నలోకముల భస్మము నేయు.”

భీమ. 4.68.

వెలికి దార్పు

బయటికి లాగు.

“కందర్పహుతాశను స్వేలికిఁ దార్పు
సఖుండును బోలె.”

పాఠ. 1.112.

వెలి గ్రాయు

క్రక్కు, వమనము చేయు.

“అమ్మణుల నెల్ల, నంబుదంబులు వెలి
గ్రాసె నటుగ కనఁగ.”

పాండు. 4.28.

వెలిచవుల కరుగు

వ్యభిచరించు.

తన భర్తను కాక యితరు
లను మరుగు.

“తవులుక్కొల్లలచే వెలిచవుల కరుగ,
నందుఁ గానక కుండు నయ్యిందువదన.”

కుక. 2.505.

వెలితి అగు

ఇతరుల దృష్టిలో చులకన
అగు.

“ఇలా చేస్తే మనం నలుగురిలోనూ
వెలితి అయి పోతాము.” వా.

వెలితి బెట్టు

కొతుకు కల్పించు.

“వెలి ద్రొక్కుసిగ్గుచే వెలితిఁ బెట్టుట
కాక.”

నిరంకు. 2.333.

వెలితి వడు

లోపభాజన మగు.

“అమాట అని వాడు నలుగురిలోనూ
వెలితి పడ్డాడు.” వా.

వెలి పుచ్చు

బయటికి తీయు.

“ఏను బాణంబు వెలి పుచ్చినపు డెల్ల
చనుఁ బ్రాణములు.”

వర. రా. ఆయో. 499. పం. క్తి. 18.

వెలి పెట్టు

వెలి వేయు, బహిష్కరించు.

“వెలి పెట్టికే బాడబులు పరాశరుఁ బట్టి,
దాశకన్యాకేలి తప్పుఁ జేసి.”

మను. ఆ. 2.

వెలి లోపు లేదు

వెలుపల బయట అన్నది
లేదు.

పాపపుణ్య విచక్షణ, యుక్తా
యుక్తవివేచనం నగైరాలు
లేవు అని లక్షణార్థం.

“సురగరుడోరగవిద్యా, ధరపురవరసతు
లతోడ దనుజేశ్వరు కిం, కరులు
రమింతురు దోష,చరులకు వెలి లోపు
గలదె చతురాననుఁడా!”

కుమా. 4.18.

వెలి వడు

బయలు చేరు.

“వేలంబె పైన మై వెలివడుఁ డన్న.”

వర. రా. యు. పు. 838. పం. 14.

వెల్లి యగు

తక్కువ యగు.

“తామస,వృత్తి లేగు సతితంబును
నుగ్రుండు కాడు పారుపం, బేమియు
వెల్లి గాదు.”

పాఠ. 1.9.

వెలుగని మంగలము జూచి

శునకము బెదరినట్లు

అనవసరముగా భయపడు.

“మదిలోన వెలుగని మంగలముఁ
జూచి, పెనుపొంద శునకంబు బెదరిన
యట్లు.”

మైరా. పు. 25.

వెలుగుచే నేమీసిన గాచువార
లెందు కలరు

‘కంచెయే చేను మేసిన కలదె
దిక్కు’ వంటిది.

రక్షకులే భక్షకులు కాగా
కాపాడుది క్షేపరు?

“భండనంబు గలుగఁజేసె నింక వెలుగు
చే నేమీసిన గాచువార లెందుఁ గలరె
జగతి.” ఉ. హరి. 5.42.

చూ. వెలుగు చేను మేసిన నెద్ది కాపు.

వెలుగు చేను మేసిన నెద్ది కాపు
‘కంచెయే చేను మేసిన
గలదె దిక్కు’

రక్షకమే భక్షక మైనచో
గతి యేమి? అనుట.

“ఇల వెలుగు చేను మేసిన, మలయానిల!
యెద్ది కాఁపు మదిఁ జింతింపన్.”

ప్రభా. 4.158.

వెలువడ త్రోపించు

బయటికి త్రోయు.

“కోపించి సురల వెలువడఁ ద్రోపించె
సురారి.” కమా. 4.25.

వెలువెలుక బాటు

తెల్ల బడు.

“వెలువెలుక బాటె డేహము.”

యక్కాం 1.141.

వెల్ల బాటు

తెల్ల దనము.

‘పగడంబునకు వెల్లబాటు చేకురుఁ
గాక.” బాల. 47.

వెల్ల విరి యగు

వ్యాపించు.

“వెల్లవి రాయను మాయ వెనకా
ముందు.” తాళ్ల. సం. 7.256.

వెల్లాటక త్రియ

బోగముది.

“ఎందు వె, ల్లాటక త్రియ కిచ్చి నట్టి
సొమ్ము.” విప్ర. 5.79.

వెల్లి గలిపిన చింతపండు

వ్యర్థము.

కొంచెము నీళ్లలో చింత
పండు కలిపితే పులు సెక్కు
తుంటి. అదే ప్రవాహంలో
కలిపితే వ్యర్థమే అవుతుంది
కాని పులు సెక్కుదు కదా!

“మాటి మాటికి జేసినమందు లెలఁ,
జెల్లె బో వెల్లిఁ గలిపినచింతపండు.”
రా. మా. 3.111.

వెల్లి గొను

క్రమ్మి వేయు, వ్యాపించు,
ప్రవహించు.

వెల్లువవలె — ముంచి వేసె
ననుట.

“వెల్లిఁ గొనె నిఖిలదిక్కుల, నలని
చీకటి.” భీమ. 2.34.

“ఇ ట్లమ్మహానది...వెల్లి వెల్లి గొని.”
భాగ. స్క. 9.230.

“శృంగారవారి యై, కవలయమున
వెల్లి గొనియె ననగ.”

కమా. 9.22.

వెల్లి గొలుపు

విస్తరింప జేయు.

“ఇల్లెడ శ్రీవేంకటేశ్వరు నామము,
వెల్లి గొలిపె నీ విష్ణుకథ.”
తాళ్ళ. సం. 9.66.

వెల్లి గొల్పు

నెల్లున పాటించు.

“విలోకనప్రభ”, వీచికలన్ దదీయ
పదవీ కలకాంబుధి వెల్లి గొల్పుచున్.”
మను. 2.29.

వెల్లి పొడుచు

ప్రవహించు, పొంగు.

“వెడదకన్నుల కాంతి వెల్లి వాడువ”
పాండు. 4.64.

వెల్లి బోవు

వరద పా లగు, వ్యర్థ మగు.

“పార్వతీపతిచేతఁ బడసినదివ్యాస్త్రు,
భూరిసంపద వెల్లి బోయె నన్న”
ఉ. హరి. 4.300.

వెల్లి వాటు

అతిశయించు.

“ముఖగరస్సున లావ, ణ్యము వెల్లి
వాఱుగ్రేవల, నమరించిన పిల్లకొలఁకు
లంగన వీసుల్” కళా. 7.128.

వెల్లి విరియు

ప్రవహించు.

విప్ర. 2.14

వెల్లి విరిసిన

ప్రవాహము ఏరు నిండి పొరలి

పాటినట్లుగా అని భావము.

“నేల యీనినచందంబున వెల్లి
విరిసినచాడ్చున నుశుశ్చవిధంబున...”
హంస. 3.29.

వెల్లి వాడుచు

ప్రవహించు, పొంగు.

“అడుగులేఁజగురాకు లంటినచో నెల్ల,
వివిధతీర్థప్రేణి వెల్లి వాడువ.”
పాండు. 2.152.
హ. వెల్లి పాడుచు.

వెల్లువలు గట్టు

ప్రవహించు.

“పెనువెల్లువలు గట్టి యలివిషమమానినీ
మానప్రతిరంబు లురలం ద్రోయుచు.”
పారి. 2.53.

వెల్వడు

బయటికి వచ్చు.

“వెల్వడి రంగన లా సరోజనిన్,”
రుక్మాం. 3.206.

వెల్వెలన బారు

వెలవెల పోవు.

“పలుకుల కల్కి వెల్వెలన బార.”
రాధి. పీఠిక. 36.

వెళ్ల బెట్టు

వ్యాపించు.

“వెళ్లఁ బెట్టునొ పూర్ణవిధుకాంతి
మొగమున, దిగ పారునో పైఁడి తెలివి
మేన.” నిరంకు. 4.91.

వెన లిచ్చు

చేయూత యిచ్చు, సాయ
పడు.

“తాఁ జెడ్డవాఁడు, వెనకయ్య చేతికి
వెన లిచ్చె ననుమాట, నిజముగా.”
ఉ. హరి. 4.50.

వేంచేయు

ఊరేగు.

“ఊరగరిపువాహనమున నొక్కొక్క

వేళ, వేడ్క వేంచేసి మెఱయుఁ
దిర్విఘటంబు.”

పాండు. 4.144.

“వెరుమాళ్లు అంగరంగవైభవంగా
వేంచేస్తున్నాడు.” వా.

“వెరుమాళ్ళను ఇప్పుడే వేంచేపు
చేశారు. ఊరేగింపునకై బయలు దేర
దీశారు. వా.

వేకి వెచ్చ యగు

జ్వరము వచ్చు.

“వేకి వెచ్చయైన వెచ్చని మందులఁ,
గాదె మానునట్లు.”

కా. మా. 3.114.

వేటకాడు మెత్తపడితే లేడి

మూడు కాళ్ళ మీద నడు

స్తుంది

నాతు మెత్త నైతే గుఱ్ఱం

మూడు కాళ్ళ మీద నడు

స్తుంది అనుట వంటిది.

సింహా. నార. 9.

వేటకాని యిల్లు వెఱవక

కుందేలు సొచ్చినట్లు

ప్రమాద మున్న చోటికే

వచ్చుటను సూచిస్తూ అను

మాట.

కమా. 12.87.

చూ. వంటిల్లు చొచ్చిన కండేలు.

వేట చెఱకు పండువు

‘బలి యిచ్చు’ జాతర.

‘వేట యిచ్చు’ అని గ్రామ

దేవతకు బలి యిచ్చుట

నంటారు.

“ఆహా! యూహలు చేసిరె, కూహక
ముల నట్టి పగర గొఱియలుగా ను,
గ్రాహవచండిక యగును, ద్వాహాసికి
వేటచెఱవపండు వొనరున్.”

నలచ. 2.126.

వేట లాడు

వేటాడు.

“వేట, లాడ నేటికి బోయె నవని
విఘ్నంబు.” రుక్మాం. 1.56.

వేటాటుగా వ్రేయునట్టి

ఒక దెబ్బతో ఆటుతుండ్లుగా

నటుకునట్టి.

బాహుబలసంపన్ను డనుట.

“కట్టల్ల వేటాటుగా వడి వ్రేయు.”

గౌ. హరి. ద్వితి. పంక్తి. 385.

వేట్లాడు

కొట్టుకొను.

“వెన్నలు దాకకగ వేట్లాడుచును,
సన్నపుఁబడుచుల సంగడిని.”

తాళ్ల. సం. 1.150.

వేటేడు తునుకలుగ వేయు

“వేటేడు తునుకలుగ వేయఁ గల

సాదులును.” శృం. కా. 3.77.

చూ. వేటాటు తునియలు చేయు.

వేడ్కలు కొన లొత్తు

కోరికలు ననలు వేయు.

అనగా ఎక్కు వగు.

“అని సన్నుతించి వేడ్కలు, కొన
లొత్తఁగ బ్రహ్మచారికుంజరుఁడు...”

హంస. 1.169.

వేడి పల్కులు

కోపపు మాటలు.

“ఏ మంచు బల్కితి వీవేడి పల్కులు.”

మర. రా. ఆయా. పు. 302, పం. 18.

వేడిమాట

కష్టము కలిగించుమాట.

“మదిరాక్షి యీ వేడిమాట నా చెవులఁ గదియించి.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 217.

వేడిమి సూపు

పరాక్రమము చూపు.

“ఒండొరులకు వేడిమి నూపి యేపునం బెనంగునెడ.”

భార. ద్రోణ. 4.116.

వేడి విడువని కూడు

ఆరగించుట కను వయినది.

తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 116.

వేడి వెల్లగా జేయు

నశింప జేయు, పొగ రణచు.

“మలై మొగల వైవ మదనుని వేడి, వెల్లగాఁ జేసితిఁ దెల్లంబు గాదె.”

బస. 6.157.

వేడి వెన లట్లు వేసరు

మిక్కిలిగా వేసట పడు,

విసుగు చెందు.

“అంతఁ దలిదండ్రు లయగార లది మొదలుగ, వేడి వెనలట్లు వేసరి విడువ నేను.”

హంస. 3.145.

దీని వ్యుత్పత్తి విచార్యము.

వేడి వెనల-మట్టి చట్టి వంటి

దానిని వెనల అంటారు.

కాలుతున్న చట్టిని పట్టు కొనుటకు సాధ్యపడక వదలి

వేసినట్లుగా నని భావార్థము

కావచ్చు నేమో!

వేడుకం జేసి

కోరికవలన.

“భీమనాథేశ్వరు

దర్శించువేడుకం

జేసి.”

భీమ. 3.124.

వేడుకల కత్తె

విలాసిని.

“అమరవరుల నడుగ నా వేడుకల కత్తె.”

భాగ. స్కం. 9.880.

వేడుకలు చూపు

సంతోషము గొలుపు.

“వేడుకలు చూపు శశికాంతవేడు లందు.”

రుక్మాం. 4.70

వేడుక నలుపు

క్రీడించు, విహరించు.

“ప్రాం దొండ నీయిందుముఖులతోఁ గూడి, వేడుక సలిపెద వేసి.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1272.73.

వేడెము వెట్టు

చక్రభ్రమణము చేయు.

“వినువీధి నట్టింట వేడెంబు వెట్టి.”

మర. రా. సు. 13.24.

వేణీశార్దు

వేణీశు పోయు, స్నానము

చేయించు.

“అలందు నలుంగు జేహమున వేణీ శార్దు.”

కా. మా. 4.11.

వేత్రహస్తులు

చోపుదారులు, బెత్తాలవారు.

మర. 4.94.

వేద వట్టు

వేదప్రవచనము చేయు.

“వేదపట్టి యింక నేమి వేదకేరు చదివేరు, వేదాంత వేద్యుఁ డైనవిష్ణు నెఱుంగరా.” తాళ్ల. సం. 9.246.

వేదసంత

వేదాధ్యయనము.

“వేదసంతల కాలమ్ము వెళ్లఁ బుతు.” శ్రవ. 1.65.
చూ. సంత చెప్ప.

వేదు రెత్తు

వెట్టి యెత్తు.

“మొగంబులు బిగించికొని వేదు రెత్తిన గతి నరికి యెత్తు” ఆము. 4.35.

వేనవేలు

అనేకం, అనేకలు.

“అవి యాది గాఁగ బ్రహ్మాండపురాణ, వివిధనూ కల వేనవే ల్విధంబులను, గఱకంతు పాదోదకము విస్తరించు,” పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 49.
“వేనవేలు నివాళులు విస్తరించు.” కాశీ. 1.48.

వేన వేల్విధులు

అనేకవిధులు, ఎన్నో రీతులు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 293.

వేపకాయంత వెట్టి

ఎంతో కొంత చాదస్తం ఉండు

ననుపట్ల ఉపయోగిస్తారు.

“వైదిక డన్న తర్వాత వేపకాయంత వెట్టి ఉండక పోదు.” వా.

వేపుకు తిను

వేధించు.

చూ. వేయించి బొక్కు లాడు.

వేపుకొని తిను

వేధించు.

“ఆ ఆత్మ కోడలిని వేపుకుని తింటూ ఉంది.” వా.

వేబోక

ఉప: కాలము.

హర. 7.30.

వే యన నేల?

ఇం తెందుకు?

“విని నిజ మాను నీ పలుకు వే యన నేల వివాహహీనుడనై.”

హంస. 4.228.

వేయించి బొక్కు లాడు

వేధించు, సాధించు.

“ఆ ఆత్మ కోడలిని ఎప్పుడూ వేయించు కొని బొక్కు లాడుతుంది. ఆ పిల్ల కాబట్టి సరి పోయింది. ఇం కెవ రె న్నా ఆయ్యంటే ఏ మై ఉం డేదో?” వా.

వేయిండ్ల పూజారి

కొంపలు తిరుగువాడు.

కొంచెం నిరసనగా అను మాట.

“వేయిండ్ల పూజారియా? వాఁడా మీకు ఘనుండు.” గీర. 5.

చూ. వెయ్యిళ్ల పూజారి.

వేయికనుల జూచు

ఆసక్తితో చూచు.

రాధా. 1.146.

వేయి గంటాలకు కవిత చెప్పు

సహస్రావధానము చేయు.

వేయిమంది లేఖకులకు వేయి

పద్యాలు తడబడకుండా
చెప్ప.

“కవితః క్షేప్యం నేర్పుం గరవు దీరం
జేయ, గంటాల కైన నిష్కంటక
ముగ.” శ్రవ. 1.74.

వేయినోళ్ల బొగడు

అధికముగా పొగడు.

రాధా. 1.146.

వేయినోళ్ల మెచ్చు

ఎక్కువగా మెచ్చు.

“వీటిరహి మెచ్చ వలయు బో వేయ
నోళ్ల.” విజయ. 1.82.

వేయి పలుకు లేటికి?

“పలుకులు వేయి నేటికి?”

హర. 2.68.

వేయిమాట లెందుకు?

“వేయి నేటికి శ్రీఘంబ విభుని
పొందు, సంఘటింపంగ గల లేని జల
జవదన, యాస నొక్కింత ప్రాణంబు
లాప వచ్చు.” కళా. 6.272.

వేయి వరాల విలువ

అమూల్యము.

ఇక్కడ వేయికి అధిక మని

అరం.

“తెలిసి వేయివరాల విలువలు దీర్చితిమి
యా రుద్రపీఠలు.” శుక. 1.222.

వేయి వెట్టినటులు

మఱిత ప్రోది చేసినట్లు.

“మఱి వేయి వెట్టినటు లొప్పె.”

విజయ. 3.89.

వేయి సులుకత్రాళ్లు మ్రో క

గునా?

పనికి రాని వెన్ని చేరితే

మాత్రం బల మైన ప్రయో
జనకర మైన వగునా? అను
టలో ఉపయోగించినపలుకు
బడి.

“...వేయి సులుకత్రాళ్లు గూడి యొక
మ్రో కగునె.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 521.

వేయిను వచ్చె

అవన్నీ మాకు వచ్చినట్లే
భావిస్తాము.

“నీ యిగి వేయిను వచ్చె పోయెదము.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 169.

చూ. మాట వచ్చె.

వేయి నేటికి?

“...నిట్టి మహామహు లాత్మ సేవకున్,
హృదయామునందు నియ్య కొను టెవ్వరి
కున్నది వేయి నేటికిం, బ్రదికితి సేవ
సేయుము.” కళా. 2.27.

వేయేల?

ఇం తెందుకు? ఇం తేల?

ఇ న్నెందుకు?—చాలా సంగ

తులు చెప్పి కడపల ‘ఇం తెం

దుకు?’ అని ఒకమాటలో చెప్పి

నట్లే—వేయేల అనే ఉప

యోగం.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 422.

వేర్విత్తు

నాశకము, వేరుపురుగు.

“బలవదంతర్విరోధులకును వేర్విత్తు.”

విప్ర. 1.84.

వేరుపురుగు

ఆశ్రయనాశకము.

“భూపకీటమ! వేరుపురుగు వై తీవు.”
గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1128.
చూ. వేరువిత్తు.

వేరు (లు) వారు

నెలకొను, పాదుకొను.

“ఏవేశ మదిని, విడువనిదుఃఖంబు
వేరులు వార.”

వర. రా. ఆయో. పు. 493. పంక్తి. 18.

వేరువాటు

“నీటను దేవు యెక్కి ససి నిల్చి
యొకించుక వాడు దేటి య, ప్పాటున
వేరువాటి ధృతి పాటన మొప్పు నతం
దొనర్చు న, ప్పాటునఁ జెన్న మీటి.”
విప్ర 2.23.
చూ. వేరు తన్ను.

వేరువిత్తు

నశింప జేయునది.

వేరుపురుగు వంటిది.

“మనపాలి వేరువి త్తని యెఱుంగుదు.”
కాశీ. 6.294.

“అమరుల బోనపుట్టిక సహస్రమ
యూఖుని బోడుకోడె సం, తమసము
వేరువిత్తు వముదంబుల చిక్కిలిగింత
పుంశ్చరీ, సమితికి జాక్కవాలు.”
పారి. 2.41.

ఈ విత్తునకు పురుగు అన్న
అర్థం కావచ్చు నని అని
పిస్తున్నది.

“ఎలఁగులకు వేరువిత్తు దుస్వలకుగండ,
మేదులకు మిత్తి లేళ్లకు నెదురు
చుక్క.” శుక. 2.283.

వేరు వెల్లంకి

జం.

“ఆరంగ నడవుల యాకులు నలము,
వేరు వెల్లంకియు మారసంహరుని, యొడ
లిగోగము మాన్పు నోపునో యింక.”
బసవ. ఆ. 3.

వేలంబు లడుగు

వెల యెంత-ఇక్కడ ఒక
రాత్రి కెంతివ్వా లని
అడుగుట. మిండ జంగాలు
బోగం వాళ్ళను...

“వేలంబు లడుగు చు వెనుక
నేఁగుటలు.”

పండితా. ద్వితి. పర్వ. పుట. 319.

వేలం వెట్టి

అతి పిచ్చి, అత్యాసక్తి.
ఇదీ జంట పదం కావచ్చు.
వేల మన్నా వెట్టి అన్నా
అత్యాసక్తి గొనుట వల్ల
కలిగిన ఉత్కంఠ కా
వచ్చును.

‘దాని వేల గొని పై బడ
జేసెద’ అని కుమారసంభ
వంలా ఉంది.

“వేలం వెట్టిగా జనం ఆయోగి దగ్గ
జుట పోతున్నారు.” వా.
చూ. వేల గొను.

వేల గొను

1. ప్రేమించు, వెట్టి గా
ప్రేమించు.

“ఎవ్వరిం, గనుఁగొని మెచ్చకన్న వర
కన్యక గల్గిన దానిఁ జెప్ప నీ, పనిచిన
వాని వేలగొని పై బడఁ జేసెద.”

కమా. 4.43.

‘వేలం వెట్టి’లోని వేలం ఇదే
నేమో!

2. పని నేయు, అటవంలలో
‘వేల్చే’ పని.

“దేవేంద్రుఁ డెత్తుమే నీ వేలగొని
యుండ.” కుమా. 6.17.
చూ. వేలం వెట్టి.

వేలము పాట

ఏ వయినా వస్తువులను ఇంత
ధర అని ఆరంభించి కొనే
వాళ్లు ఆధరను పెంచుతూ
పోగా ఆఖరు ధర యిస్తూ
నన్నవానికి యిచ్చి వేయుట.

వేలము పాడు

ఏ వయినా వస్తువులను
వేలము పాటకు పెట్టు.

వేలమోడిగా

వేలాదిగా.

కాశీయా. 157.

వేలాంతరాలు

వేలాదిగా.

కాశీయా. 184.

వేలు కోసుకుంటే సున్నం
పెట్టడు

పరమలోభి అనుట.

“వాడు వేలు కోసుకుంటే సున్నం
పెట్టేవాడు కాదు. విరాళాలకోసం
వాడిదగ్గరికి పోతే ఏం లాభం? వా.

వేలు చూపితే చేయి మింగు

అతి సూక్ష్మగ్రాహి అనుట.

“వాడా అమ్మా! వేలు చూపితే
చెయ్యి అంతా మింగేస్తాడు.” వా.

వేలు పెట్టు

కల్పించుకొను.

“వాడు ప్రతీ విషయంలోనూ వేలు
పెడుతూ ఉంటాడు. కాబట్టే వాడి
దగ్గర పని చేయడం కష్టం.” వా.

వేలు మడుచు

లెక్క పెట్టు.

“అలిగి యే దాగి వచ్చిన పు
డెదుక్కొనక, మఖవాదులును వేలు
మడుపుమా...”

వర. రా. యు. పు. 45. పంక్తి. 3.

వేలు వెట్టు

చోటు చేసికొను.

“ఇంతలోనే వేలు వెట్టి యిమ్ము
గ్గ కొని వలపు.” తాళ్ల. సం. 12.3.

వేరే డంత లేదు

చాలా చిన్నవాడు అనుట.

“వాడు చూడబోతే వేరే డంత లేడు.
ఏదో మహాయోధుడులాగా మాట్లాడు
తాడు.” వా.

వే లెక్కు

పూనకము కలుగు.

“తొడింబడఁ గొంతనేపు వే, లెక్కిన
భంగి.” భాస్క. అయో. 147.

వేళ కానివేళ

అసమయము.

“వేళ కానివేళ వచ్చావు నాయనా!
ఇప్పుడేం ఉంటుంది. అంటు కూడా
బయట పారేశాము.” వా.

వేళ పాళ

సమయము.

జం.

“దశపతు లనఁగా నందఱు, దశపతుల
కారు పోటుదారియును బలా, బలము
లును వేళపాళలు, దెలియం గలవాఁడు
దొరికితే వాసి యనకా.”

పార్వ. 2.26.

వేళాకోళము వట్టించు

పరిహాసపాత్రము చేయు.

“ఆ క్రాణ్తి అందరూ కలిసి వేళా
కోళం పట్టించేసరికి వా డానాటినుండి
మా యింటికే రావడం మానేశాడు.”
వా.

వేళావిశేషం

కాలమహత్వం.

జ్యోతిశ్శాస్త్రోత్పా వచ్చిన
పలుకుబడి.

“వాడు వెళ్ళిన వేళావిశేష మేమో
కాని నాలుగునెలలో ఊరును ఒక
మొగకు తిప్పాడు.” వా.

వేళ్ల కొల్చుగా

కంకిలోనే కాక వేరువరకూ
ధాన్యము పండినట్లుగా -
అనగా విపరీతముగా పండె
ననుట.

“వానలు సువితో వర్షించె సస్యముల్,
వేళ్ల గొల్చుగ విజ్ఞు వీఁగి పండె.”
మను. 6.121.

వేళ్ల గొల్చుగ బండు

విపరీతముగా పంట పండు.

వేరుల దాకా ధాన్యం
(కొల్చు) పండు ననుట.

“వానలు సువితో వర్షించె సస్యముల్,

వేళ్ల గొల్చుగ విజ్ఞు వీఁగి పండె.”

మను. 6.121.

వేళ్లు వారు

పాదుకొను.

“వెలదికి మమతలు వేళ్లు వారి.”

రాధా. 1.128.

వేవురు

అనేకులు.

పడుగురిలో అన్నట్లు.

“వేవురిముందర నాడుకొందు.”

పాండు. 3.39.

“బాలకులు వేవురిలో సిరియాకుఁ
డొప్పె.” హర. 2.72.

వేసదారి గాయకపు సుద్దులు

కల్ల బొల్లి మాటలు.

నారం. 3.203.

వేసాల బెట్టు

అట ఆడించు.

“వెచ్చపుఁగొంగిట నన్ను వేసాలం
బట్టేవు.” తాళ్ల. సం. 3.4.

వేసాల బోవు

వట్టి నటనలు చేయు.

వాడు క లో ‘—‘వాడు వట్టి
వేసాలు పోతున్నాడు.’

నాటకాలలో వే సా లు
వేయడంపై వచ్చిన పలుకు
బడి.

“వేసాల బోకు రమ్మి.”

హర. 7.138.

వేసాల వెల్లి

వేసాలమారి.

కక్కు. 40.

వేసాలు వేయు

వాడుకలో - 'వేసాలు పోకు'

అంటారు. 'నాదగ్గరి యీ

వేసాలు సాగవు.'

'ఓసి లేవే మల్లి వేసాలు నేయకు,
మగవార లెఱుంగనిమర్మ మెద్ది?'

శుక. 2.423.

వేసే ఆకులకూ తీసే ఆకులకూ

తెఱిపి లేదు

అనేకులు వాల్లింట్లో భోం
చేస్తారు అనుట.

ఇక్కడ ఆకులు విస్తరాకులు.

'వాల్మీళ్లు ఒక ధర్మసత్రం అనుకో.

వేసే ఆకులకూ తీసే ఆకులకూ తెఱిపి
ఉండదు.'

వా.

వైకుంఠ ఏకాదశి

ముక్కోటి ఏకాదశి.

వైదికచాదస్తం

వైదికుల ఛాందసము.

వైదికులు లాక్య మెఱుగ

రనుటపై యేర్పడినది.

'మా వైదికచాదస్తం, నీ విధమున
వ్రాయఁ జేసె నిపుడు నృపాలా!'

నానా. 8.

వైదికము చేయు

చాదస్తముగా ప్రవర్తించు.

'వైదికము చేసితిర యేని బాగు గాదు,
తలఁచి మూడవహస్తంబు దాచి
రండి.'

నందక. పు. 10.

వైద్య మిచ్చు

వైద్యము చేయు.

'తా మూర్ఖులైనవాఁడు పీఁడె విష
వైద్యం బిచ్చి రక్షింపరే.'

దశకు. 5.93.

వైర మెత్తు

విరోధము పూను.

'ఒక దువ్వు వైర మెత్తి కఱవ
వచ్చిన.'

భార. శాంతి. 3.92.

వాళ్లు బలిసింది

పొగ రెక్కింది.

'వాడిదగ్గర నాలుగు డబ్బులు చేరే
సరికి వాడికి ఒళ్లు బలిసింది.'

వా.

వ్యంగ్య మగు

హేయ మగు.

ఇది చాలా అరుదుగా యీ

అర్థంలో వినిపిస్తుంది.

భాస్కర. 57.

వ్యక్తిగా (విను)

స్పష్టముగా, విశదముగా.

'వ్యక్తిగా విను పెద్దభక్తులు పెద్ద
భక్తు లంచును మనబసవయ్య.....'

బస. 7.180.

వ్యాపకం

వ్యాసంగము.

'ఏదో ఒక వ్యాపకం లేక పోతే పొద్దు
పోవడం ఎలాగు?'

వా.

వ్యాపకుడు

వ్యవహార.

నలుగురిలో తిరగ నేర్చిన

వాడు.

“వాడు బహు వ్యాపకుడు. ఏ ఊరు వెళ్లి నా నాలుగు రోజుల్లో ప్రాముఖ్యం సంపాదించు కొంటాడు.” వా.

వక్రలు వాణు

ముక్కలు ముక్క లగు,

“భూణఘ్న, వ్రతుఁ జేఱఁ బడఁ ద్రోయ లేదు వ్రక్రలు వాణున్.”

రుక్మాం. 2.35.

వక్రలు సేయు

ముక్కలు చేయు.

“యదుసింహుఁడు బాణపరంపరా హతిన, వక్రలు సేయఁ గాఱురుధి రంబునఁ దోఁగుచు.....”

పారి. 5.10.

వచ్చి వందఱ లాడు

కొట్టి కోరాడు, చించి చెండాడు వంటిది.

చీల్చి ముక్కలు ముక్కలు చేసి పారవేయు అనుట.

“అచ్చుగా నార్పుచు హరుఁ డిభ వైత్యు, వ్రచ్చినగతి వ్రచ్చి వందఱ లాడు.” బస. 4.90.

“వనశునకంబులు వ్రచ్చి వందఱ లాడి.....”

కా.మా. 2.63.

వచ్చి వేటాడు

వ్రచ్చి వందర లాడు.

“హతునఖంబుల వ్రచ్చి వ్రచ్చి వేఁ టాడఁగ రక్త-సుండు.”

జేపి. 5.441.

వ్రతము చెడ్డ సౌఖ్య మైనను వలయు గలుగ

‘వ్రతం చెడ్డా సుఖం దక్కాలి.’

‘కులం చెడ్డా సుఖం దక్కాలి.’

నియమభంగం అయినప్పటికీ కనీసం అందువల్ల హా యైనా కలగాలి అన్న సత్యాన్ని తెలిపేపలుకుబడి.

“ఇంక నొక్కటి వినుము పూర్ణేందు వదన!, వ్రతము చెడ సౌఖ్య మైనను వలయుఁ గలుగ.”

మను. 3.103.

వ్రతము వట్టు

నోము పట్టు,

నీ వీ, యనుచిత మగువ్రతము వట్టి తది గాక.” భార. కర్ణ. 3.75.

వ్రాతఫలము

విధిఫలితము.

“కంటగింతురు న న్నంఘ్రే గమల జాతు, వ్రాతఫల మేమియో కాని వనజగంధి!” హంస. 3.151.

ఇది నేటికీ వాడుకలో నున్నది. ‘దాని వ్రాతఫలం అట్లా ఉంది. ఏమి చేస్తాము?’

వ్రే టాటుతునియలుగా వ్రేయు అతి బలిష్ఠుడనుట.

ఒక చెబ్బతో ఆటు తును కలుగా చేయ గల.

“కలన వే టాటు తునియలు గాఁగ
ప్రేయు, బిరుదుకాతుల వార్తలు బెండు
పడఁగ.” కళా. 8.60.

ప్రేట్లాడు

ప్రేటు, పోటు, కొట్టు,
పోట్లాడు—లపై యుద్ధము,
కలహము అనే అర్థాలలో
పలుకుబడు లేర్పడినవి.

“గండు మిగిలి ప్రేట్లాడుచు”
జై.మి. 2.13.

ప్రేటు తప్పుటయు జోహా రను
పగిది

చావు తప్పుట కూడా గొప్ప
లాభమే అన్నట్లు.

“ఒగి ప్రేటు తప్పుటయును జోహా
రనెడుపగిది.”

గా. హరి. ద్వితీ. పం.క్తి. 2766.

ప్రేటు లాడు

కొట్టు.

“తామరల ప్రేటు లాడుచోఁ దరుణు
లెత్తు, కరరుహంకితబాహువల్లరులు
వాలెచె.” పారి. 4.33.

ప్రేటు వడ్డ యురగాంగన

దెబ్బ తిన్న పాము.

పాము దెబ్బ తిన్నప్పుడు
మహా రాద్రాకారంతో
వడగ యెత్తి బుస కొట్టు
తుంది.

“అన విని ప్రేటు వడ్డ యురగాంగన
యుం బలె నేయి వోయ భగ్గన

దరికొన్న భీషణమూతాశనకిల
యనంగ లేచి.”

పారి. 1.82.

చూ. తోక త్రొక్కిన త్రాచు.

ప్రేలంట

ప్రేలి పొడవు పొడవుననూ.
అంగుళ మంగుళమునకు
అనుట (ప్రేలు+వెంట.)

“ప్రే లెంట కొక్కొక్క వృక్షంబు
గలదు.”

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 480.

ప్రేల చూపించుకొన కుండు

ఒకరు లోపము లెన్నుటకు
వీలు లేనట్లు ప్రవర్తించు.

“యెన్నుండు నెచ్చోట నేవారిచే
ప్రేలఁ, జూపించు కొనక ప్రస్తుతికి
నెక్కి.” కళా. 3.240.

ప్రేలి గొని చూపు

తప్పు వట్టు.

“సురగణ మైన ప్రేలిఁ గొని చూపఁగఁ
జాలరు.” భార. ద్రోణ. 1.113.

చూ. నే లెత్తి చూపు.

ప్రేలిమిడి

చిటిక, తృటి అని శ. ర.

అదే టిప్పణిలోనూ.

కానీ ఎలాగో తెలియడం
లేదు.

“భావజాస్త్రాభిహతి మహాదేవుఁ
డొక్క, ప్రేలిమిడిఁ బెంపు నెడ గడు
విరలిఁ గొనియె.”

కమా. 5.45.

“లోకదుర్జయుఁ డగు నీకీచకునిని
వ్రేల్మిడి రూపు మాపిన కడిమి
సాంపు.” భార. విరా. ఆ. 3.

రూ. వ్రేల్మిడి.

వ్రేలు మడచి చెప్పు

ఎన్ను.

వివరించి ఒక్కొక్కటిగా
చెప్పు.

ఏ దైనా చెప్ప నప్పుడు
ఒకటి, రెండూ అని వ్రేలు
మడచుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ఆవెర, పీవెర వని వ్రేలు మడచి
యేర్పడఁ జెప్పుమా!”

ఆము. 3.44.

వ్రేలు మడిచి చెప్పు

క్రమంగా, ఒక్కొక్కటిగా
నిర్దేశించి చెప్పు.

“ఈ వేళ బలియు నతనిం, బో విడిచితి
పోమ్మ వాఁడు పోయిన రాజ్యం,
బేవిధిఁ గ్రమ్మఱు నావెర, పీవెర వని
వ్రేలు మడచి యేర్పడఁ జెప్పుమా!”

ఆము. 3.44.

రూ. వ్రేలు మడచి చెప్పు.

వ్రే లెట్టికలు దీయు

ఎదుటివారి వ్రేళ్లను లాగి
మెట్టికలు విలుగునట్లు
చేయుట.

“వ్రేల్మెట్టికలు దీయ వెన నెత్తి
హస్తంబు, కుచములపై వ్రేసికొనినఁ
దిట్టు.” హంస. 3.200.

వ్రేళ్ల మీద లెక్కింప వచ్చు

అతి స్వల్ప మనుట.

“ఆ డిల్లొ పండితులను వ్రేళ్లమీద
లెక్కించ వచ్చును” వా.

వ్రేళ్ళనందున జాతెడివారు

అమాయకులు, అల్పులు.

“...చా, లాలును వ్రేళ్ల సందులను
జాతెడువారలు లే రి లెవ్వరు....” సారం.

వ్రేళ్ళు గఱచు

గడ్డి కఱచు.

జిత్తోస్సి అను.

“సాహసంబులు మాని సంత్రాసములు
పూని, పఱచువారును వ్రేళ్ళు గఱచు
వారు.”

వరా. 3.47.

వ్రేళ్ళు వారు

వ్రేళ్ళు దన్ను.

గట్టిగా యేర్పడు.

“జనులలోఁ దఱచుగ భూతము లున్న
వసునభిప్రామును వ్రేళ్ళు పారి
యున్నది.”

సాక్షి. పు. 224.

వ్రే శృన్ను

నక్షత్రాదులను జ్యోతి
షులు వ్రేళ్లపైనే లెక్క
వేయుట అలవాటు.

“విధివారాదినిరీక్ష చేసి వ్రేళ్లెన్ని
నిరూపించెన్.”

కళా. 7.48.

శంకరపదములు

జానపద గేయములలో ఒక
నిర్దిష్టశౌఖగా అలనా డుండి

యుండ వచ్చును. శంకర
స్తోత్రము వీనిలోని వస్తువు
కావచ్చును.

పండితా. ప్రభ. వాద. పుట. 513.

శంకాతంత్రములు

అడ్డంకులు, సంకోచములు.

శంకా+ఆతంత్రము.

‘జంకు కొంకులు లేకుండ’

అన్నది దీనికి దగ్గటి తెలుగు
మాట.

“శంకాతంత్రము మాని మానియు
సహర్దస్వాంతుఁడై చంద్రమో, లం
కారన్.” కా. మా. 1.121.

శంఖంలో పోస్తే గాని తీర్థం
కాదు

విలువ లేనిదానికి కూడా
ఆశ్రయాన్నిబట్టి, సానమును
బట్టి విలువ కలుగుతుంది.
మామూలు నీళ్లే శంఖంలో
పోస్తే టప్పుటికి తీర్థ మయినట్లు
అనుట.

శంఖ మొత్తు

శంఖ మూడు.

“అప్పుడు గోవిందుఁ డభిలషెనికులు,
నుహ్వింగ నిజశంఖ మొత్తై నొత్తు
టయు.” ద్విప. సుధు. పు. 49.

శతగోపం పెట్టు

చేసిన గొప్పమే లేమిటి?
అనుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

వైష్ణవాలయాల్లో శతగోపం

అనే విష్ణుపాదాంకిత మైన
కిరీటం లాంటి దానిని తల
తాకించుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి. శతగోపమును
తల తాకించుట గొప్పగా
భావిస్తారు.

“వాడు నాకు పెట్టిన శతగోప
మేమిటి? ఏదో నన్నుదరించాడన్నట్లు
మాట్లాడుతున్నావు.” వా.

శతమానం భవతి అగు

తిట్లకు పాత్ర మగు.

“వాడికి ఆక్కడికి వెళ్లేసరికి శత
మానం భవతి అయింది.” వా.

శనిగ్రహము

నాశకారి.

“నిఖిలధనసంతతులక శనిగ్రహంబు.”
శ్రవ. 2.56.

శని చుట్టుకొను

శని పట్టు.

“సంవత్సరంనుంచీ వాడి కేదో శని
చుట్టుకొంది. ఏది చేసినా వాడికి కలిసి
రావడం లేదు.” వా.

శని పట్టు

దురదృష్టపు రోజులు వచ్చు.
శని శాధాకర మయినగ్రహ
మన్ననమృకంపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“సంవత్సరంనుంచీ వాల్లింటి కేదో
శని పట్టింది. వరసగా జబ్బులే.”
చూ. శని చుట్టుకొను.

శని ముసించు

దురదృష్టము నెట్టుకొని వచ్చు.

“వాడికి శని ముసించి ఆమాట అని
నెత్తికి తెచ్చుకున్నాడు.” వా.

శని మూడు

దురదృష్టము నెట్టుకొని
వచ్చు.

“వాడి కేమో శని మూడింది. ఆ
విధంగా ప్రవర్తిస్తున్నాడు.” వా.

శని వదిలింది

చూ. పీడ వదిలింది.

శనివారపు జడి

విడువని వాన.

“చెవులు చిందట వోవఁ జెలఁగు
కవీంద్రుల, పో రంటిమా శనివారపు
జడి....” కళా. 7.19.

శని విటగడ అయింది

చూ. శని వదిలింది.

శయ్యకు తార్చు

పడకమీదికి చేర్చు

“చలువలు గుక్కుక్రొవ్విరుల శయ్యకు
నొయ్యక దార్చి.” రాజగో. 4.25.
చూ. శయ్యకు దార్చు.

శయ్యకు దార్చు

సంగ మా పేక్ష తో పడుక
మీదికి చేర్చు.

“...ఆత్మనాయకుఁ, శయ్యకుఁ దార్చి
దివ్వె లిరుచక్కి వెలుంగ ముసుంగు
పెట్టి నే...” హంస. 3.177.
చూ. శయ్యకు తార్చు.

శరణంబు వేడు

“సాధ్యసంబున జనుల్ శరణంబు వేడి
న, నభయదానం బిచ్చునట్టివారు.”
రుక్మాం. 2.89.
చూ. శరణు వేడు.

శరణన్న కాచు

మఱుగు జొచ్చి నవానిని
అభయ మిచ్చి రక్షించు.

“శరణన్నఁ గావనిదురాత్ములు.”
రుక్మాం. 2.9.

శరణార్థి యను .

శైవులు పరస్పరం చూచు
కొను నప్పుడు అనుకొను
మాట. వైష్ణవులు దాసు
డన్నట్లు.

“శరణార్థి యనినఁ బెం పఱుగునే
కొంత.”

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 300

శరణార్థి సేయు

శరణు శరణు అను.

“శరణార్థి సేయుచు జయ వెట్టుఁ
డనుచు...”

బస. 6.167.

శరీరయాత్ర

భోజనము.

“పుష్పఫలపత్రజలమాత్రముల శరీర
యాత్ర గడపుచు.”

వసు. 3.128.

చూ. దేహయాత్ర, తనయాత్ర.

శల్యసారథ్యము

హితవంచన.

శల్యుడు కర్ణునికి సారథిగా
ఉండి నిరుత్సాహవాక్యా
లతో అతని ఓటమికే కారణ
మయ్యె ననుభారతకథపై
యేర్పడినపలుకుబడి.

శశవిషాణము

లేనిది.

“శశవిషాణము దీర్ఘమై సంభవించె,
వికసితం బయ్యె గగనారవింద
మపుడు.”

కవిక. శృం. శా. 1.11 పే.

శశోచ్చటిగాండ్రు

వెధవలు.

“వట్టి శశోచ్చటిగాండ్రతో వాడ
మేల?” గుంటూ. ఉత్త. 96.

శపభిషలు

ధూం ధాం అనుటలు.

“శపభిష లంతగా సలుపఁ జాలవు
సీవు.” పాండవాశ్వ. 54.

శాంతి సేయు

యుద్ధము నివారించు.

“సీతమ్మునిపా లతని కొడుకుల కొసంగి
శాంతి సేయుట మేలు.”

భార. భీష్మ. 1.12.

శాఖాచంక్రమణం

ఒక విషయంనుండి యింకొక
విషయానికి పోవడం.

ఒక కొమ్మమీదినుండి ఇంకో
కొమ్మమీదికి కోతివలె ఎగు
రుటపై వచ్చినవలుకుబడి.

“వాడి ఉపన్యాసం అంతా వట్టి
శాఖాచంక్రమణం. ఏదో మొదలు
పెట్టి ఎక్కడో తేలుతాడు.” వా.

శాఖోపశాఖలు

విపరీతముగా.

“అక్షోపలక్షలు శాఖోప శాఖలుఁ
గోటానకోటులు...”

హంస. 3.29.

శాపించు

శాపాలు పెట్టు.

సాపెనలపై సాపించు అని
నేటి వాడుక.

“పాపిష్టు లగునట్టిపాటులఁ జూచి,
శాపించుచును,”

బస. 7.193.

“అయమ్మ పొద్దున్నంచీ సాపిన్నానే
ఉంది.” వా.

శారదాభ్రములు

అశాశ్వతములు.

శరత్కాలంలో మబ్బులు
తెలు పన్నట్లే తేలికగా నీరు
లేని వై ఉండు నని కవి
సమయం.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 418.
చూ. జలబుద్బుదములు.

శాస్తి చేయు

ప్రతీకారము చేయు.

“ఈ, వింత ఘటించినట్టి యలివేణుల
నోరికి శాస్తి సేసి యత్యంతయశంబు
నిల్పితి కదా!”

శుక. 4.54.

“వా డేమేమో అన్నాడు. వాడికి
తగిన శాస్తి చేశాను.” వా.

చూ. శాస్తి అగు.

శాస్త్రమా?

అదే కావలె నన్న నిర్బం
ధమా? కా దనుట.

వాడుకలో — ‘వాడే రావా
లని శాస్త్రమా? రాకపోతే
పెండ్లి ఆగుతుందా?’

“పల్లెత్తి యెలుకలఁ బట్ట, బిల్లి
కాస్త్రమె మంటిపిల్లియే చాలు.”

గౌ. హరి. ద్వి. 145.152.

శిఖరప్రతిష్ఠగా

భూషణప్రాయముగా.

శిఖరము నిలిపిన ట్లనుట.
గోపురాదులు నిర్మించి
దానిపైన శిఖరంగా ఏ
సువర్ణకలశాన్నో పెట్టడం
అలవాటు.

“సత్పాత్రదానప్రశస్తికి శిఖరప్ర, తి
ష్ఠగా వినయంబు తేజరిల్లు.”

విప్ర. 1.45.

శిరఃకంపము సేయు

తల యూచు, మెచ్చుకొను.

“ఇట్లు గనుపట్టు నా పట్టణంపు సొంపు
నకు శిరఃకంపంబు సేయునిలింపవల్లభు
వెంపు పరికించి... ప్రభా. 1.55.

“కవు లందఱును శిరఃకంపంబు
సేయి.”

గౌ. హరి. ప్రా. పంక్తి. 32.

శిర సంటి

ప్రమాణము చేసి, ప్రమాణ
పూర్వకముగా.

“శ్రీకంఠ శిర సంటి చెప్పెద నీకు.”
పల. పు. 107.

శిర సార్పు

తల వెండ్రుక లారునట్లు
చేయు.

“శిర సార్పే నొక్క లేఁజగురుఁ
బోఁడి.” పారి. 2.12.

శిరసావహించు

తల దాల్చు.

“ఎటే శిరసా వహింతు రనియు.”

విజయ. 1.26.

శిర సుండగ మోకాలను సేసలు

వెట్టు

అర్హ మయినది ఒకటి ఉం
డగా అనర్హ మైన మరొక
దానికై పోవు.

తలభాలు పోయ వలసినది
శిరస్సుపై. వాటిని మోకాటి
మీద పోయడం మీద
వచ్చినవలుకుబడి.

“శిర సుండగ మో, కాలను సేసలు
వెట్టుట, బేలుఁదనము గాక మీకుఁ
బెద్దటికంటే?” ఉ. హరి. 196.

తాళ్ల. సం. 8.175.

శిరసు మూర్కొను

పెద్దలు చిన్నవారిని కలుసు
కొన్నపుడు ఆదరపూర్వక
ముగా చేయుచేష్ట.

తలను మూర్కొనుట, ఒడలు
తడవుట అలవాటు.

“మే నిమిరి శిరసు మూర్కొని, దానవ
పరిపంధి!” పారి. 3.26.

శిరసు విడిచిన వెంట్రుక

గౌరవహీని చెందు ననుట.

నమశ్శి. 96.

శిరామరక్ష

“ఆవులపాలతో జలక మార్చును దాఁ
దొడ నుంచి యేమి చూచే వని
నవ్వుచుకొ పయిటచేఁ దడి యెత్తి

శిరామరక్షతో, లావుగఁ జుక్కబొట్టు
నొసలకఁ ఘటియించి కదించు
నయ్యెలకఁ.” (తె. జా.)

శిలాక్షరము

తిరుగు లేనిది, శాశ్వత మై
నది. అతిక్రమింప రానిది.

“అనతి యిచ్చెనా యది శిలాక్షర
మెవ్వని నేని మెచ్చెనా, వానిఁ
గృతార్థఁ జేయు.” విజ. పీఠి. 54.

శిలాశాశ్వతంగా

స్థిరంగా.

పశ్చిమాంధ్రంలో ఎక్కువగా

వాడుకలో ఉన్నపలుకుబడి.

“నీ వీ దేవాలయం కట్టినా వంటే నీ
పేరు శిలాశాశ్వతంగా ఉండి
పోతుంది.” వా.

“అందరి నోళ్ళూ కోట్టి సంపా
యిస్తున్నాడు. వీ డేం శిలాశాశ్వతంగా
ఉంటాడా?” వా.

శిలాశాసనము

తాతిమీద చెక్కించిన
శాసనం.

రాగిరేకు మీద చెక్కించిన
దానిని తామ్రశాసనం
అంటారు.

శివద్విజురాలు

శివభక్తిపరులైన
బ్రాహ్మణి.

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 121.

శివ మాడు

పూనకము వచ్చి ఊగు.

“తెమ్మగా శివ మాడితా జేవరె
నట్లు.” తాళ్ల. సం. 6.87.

శివము పూను

పూనకము వచ్చు.

చూ. శివము లెత్తు.

శివము లెత్తు

ఆవేశము పూను.

“శివము లెత్తునట్లు చేతులు తీట వో.”
కవిక. 2.169.

శివరాత్రిగా

శివరాత్రి నాటివలె నిద్రా

హారములు లేకుండ.

“రాత్రి శివరాత్రిగా జాగరమ్ముఁ
జేసె.” కా. మా. 2.119.

శివరాత్రి యగు

నిద్ర లేక పోవు.

“రమణిరో! నినుఁ బాసినప్పుడె రాతికే
శివరాత్రి రాయెను.” సుగ్రీ. పు. 11.

శివ శివ

“చెవులార విను మున్ను నేసినప్రతిస,
శివ శివ! తప్పనే.”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 2812-13.

శివ సత్తులు

శివ శక్తులు.

శైవులలో ఒక తెగ. శివ

భక్తురాండ్రు.

“పేరులు విడిచి సంకపేరులు మెడ
వేసుక, సారకుఁ గొందఱు శివసత్తు
లైరి.” తాళ్ల. సం. 7.12.

శివార్చనము చేయు

భుజించు.

“మా, యక్కడ మీరు నీ ముసలి
యవ్వయు నేడు శివార్చనంబు సమ్యక్
క్రమించి జేసి...” హరి. 2.48.

చూ. దేవతార్చన చేయు.

శిశ్నోదరప రాయణుడు

కామభోగలాలసుడు.

“సంసారబంధుం డగుచు దుష్టురుష
సంగమంబున శిశ్నోదరపరా
యణుం డై.” భాగ. స్క. 3.1005.

శిష్టానధ్యాయం

ఎవ రైనా పెద్దలు గురుకులా
లకు వచ్చినప్పుడు మామూలు
అనధ్యాయం కాక పోయినా
వారి గౌరవార్థ మై పిల్లలకు
సెల విచ్చురోజు.

శీతకట్టు

చలికాలము.

శీతకన్ను వేయు

అనాదరము చేయు.

‘చీదకన్ను’ అన్న పదమే
భ్రష్ట మై శీతకన్ను అని వికా
రం పొందింది.

“రెడ్డిగా రీమధ్య మామీద శీతకన్ను
వేశారు. కారణం ఎంత గింజుకున్నా
బోధ పడడం లేదు.” వా.

శుకానువాదం

చిలుకపలుకులు.

ప్రభా. నాట. 41.

శుద్ధ బుద్ధావతారం

చవట.

“వాడు వట్టి శుద్ధ బుద్ధావతారం.
వాడితో ఏ మవుతుంది?” వా.

శుద్ధ ముగ్ధావతారం

వట్టి అమాయకురాలు.

“శుద్ధముగ్ధావతార మీ సుందరాంగి.”
సుకన్య. 17.

శునకమునకు సూడిద

వ్యర్థము.

కుక్కు. 88.

శునీ మన్వేతి శ్వా

మగకుక్కు యెప్పుడూ ఆడ
కుక్కు ననుసరించే ఉంటుంది
అని వాక్యార్థం.

ఆడదాని ననుసరించి మగవా
డుంటాడు అనుట.

శుభస్య శీఘ్రం

మంచిపని త్వరగా చేయవలె
ననుట.

లక్ష. 2.62.

శుష్కప్రియాలు శూన్యహస్తాలు

ముఖప్రీతిమాట లాడేవాడి
విషయంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

“మీమామ మాటలు ఎందుకు నమ్మ
తావు రా. ఆయన వన్నీ శుష్క
ప్రియాలూ, శూన్యహస్తాలూ.”

వా.

శూన్యంపు గొల్ల

తెలివి మాలినవాడు.

“సరి విటుల్ నవ్వంగఁ జక్క నా
యిల్లు, చొర సిగ్గుగా చెటు శూన్యంపు
గొల్ల.” బస. 5.125.

శూన్యగేహమున కెత్తినదీపిక

వ్యర్థ మనుట.

ఎవరూ లేనియింటిలో దీప
మెందుకు ?

“మృతి లేని నాదు చెల్వితయు శూన్య
గేహమున కెత్తినదీపిక యయ్యె
నక్కటా!” మను. 3.8.

శూర్పణఖ మేనగోడలు

గయ్యాళి.

“శూర్పణఖ మేనగోడలా చూడ
లంకి, జీతనూజయె.”

శుక. 3.19.

చూ. పూతన తోడబుట్టు.

శూలకుట్టు

కడుపుకుట్టు, కడుపునొప్పి.

“మును శూల కుట్టెత్తి మూలుచు నేలఁ,
బడి పారలుచుఁ బ్రాణపరితాప
మందు.” బస. 6.150.

“అనుపమదివ్యపంచాక్షరీమంత్ర, మున
భసిత మలంది మొల దిగఁ దుడువ,
శూలకుట్టుడుగుడుఁ జోద్యంబు
నంది.” బస. 6.150.

శూలవృథువణిజ్ఞానము

దెబ్బకు దయ్య మైనా వెఱ
చును అనుట వంటిది.

లావాటి కోమటి కూడా
శూలం చూపితే లేచి పాటి
పోవు ననుట.

“లాలన నారక్షులగమి, నేలి తెలిసి
ప్రమచ్చ నాజ్ఞ యిడ కతఁడు చెరం,
బోలాతి నిడ నయశ మెం, తే లేవదె
శూలవృథువణిజ్ఞానమునకా.”

ఆము. 4.239.

శృంగగ్రాహికగా

సూచనగా, దిక్ప్రదర్శకంగా.

“శృంగగ్రాహిక జెప్ప వేఱె తెరు
వుల్ సిద్ధింపఁజేసి చి, త్రాంగక్రింది
నవ్యధూమణిని న్నాలారుంధతీన్యాయ

మా, గ్రాంగీకారమునకా వచించితిని...”
ప్రభా.

శృంగభంగ మగు

అవమాన మగు.

గీర. 69.

శృంగములు లేని మొదవు

సులభు డనుట.

కొమ్ములుంటే కనీసం భయ
పడే అవకాశ మైనా
ఉంటుంది. అది కూడా లే
దనుట.

“బిదికికొనఁగ, శృంగములు లేని మొదవు
శ్రీరంగకాయ.”

కవిక. పీఠిక. 91.

శృంగారకట్ట

చీపురుకట్ట.

కాశీయా. 68.

శైలవుల నవ్వు

నెలవి వార నవ్వు.

“నను పై శైలవులనే నవ్వి నట్లాయె.”
తాళ్ల. సం. 3.198.

శ్రీ ధాన్యకటకముగా

ధాన్యసమృద్ధితో.

“శ్రీధాన్యకటక మై చెన్నొందు
దేశంబు.” రుక్మాం. 1.136.

శ్రీరంగనీతులు

శుష్కనీతులు.

“గ్రంథములయందుఁ దాము శ్రీరంగ
నీతు, లెన్నియో చెప్పుదురు గాని
యెంచి చూడ, వారకాంతలఁ దడవని
వారు లేరు, కవులసంగతి నే నెఱుంగ
నిది కాదు.” శ్రవ. 2.37.

“చెప్పేవి శ్రీరంగసీతులు దూరేవి
దొమ్మరి గుడిసెలు” సా.

శ్రీరామ చుట్టు
రద్దు చేయు, కొట్టి వేయు.
క్రొత్త. 23.

శ్రీరామరక్ష
రక్షకము.
“ఖలదురాలాపమార్గణవజ్రకవచంబు,
రణమహీనలికి శ్రీరామరక్ష.”
మను. 4.108

శ్రీరాము సేన
గుంపు.
కోతు లెప్పుడూ గుంపులు
గుంపులుగా ఉండుటపై
యేర్పడినపలుకుబడి.
“ఎలెడఁ జూచిన ధరణీ, వల్లభ!
సీరాము సేన వాలుమెకంబుల్.”
మను. 4.16.

శ్రేణులు గట్టు
వరుసలు తీరు, బారులు తీరు.
“శ్రేణుల్ గట్టి నభోంతరాళమునఁ
బాతెన్ బత్తు లుష్ణాంశుపా, పాణ
వ్రాతము కోష్ఠ మయ్యె.” మను. 3.12.
షడంగములు

శిక్ష, వ్యక్తరణము,
ఛందస్సు, నిరుక్తము, జ్యోతి
షము, కల్పము.
ఇవి వేదాంగములు.

షడ్గుణాలు
సంధి, విగ్రహం, యానం,
ఆసనం, సంశ్రయణం, ద్వైధీ
భావం. రాజనీతిలో...
ఋమా. 10.183.

షష్ఠాష్టకం

విరోధము, సరి పడదు.
జ్యోతి శ్వాస్త్రాన్ని పట్టి
వచ్చినపలుకుబడి.
జాతకచక్రంలో ఒక గ్రహానికి
యింకో గ్రహం ఎనిమిదింట
ఉంటే దాని కీ గ్రహం
ఆరింట ఉంటుంది. అలా
పున్న గ్రహాలకు పరస్పర
వైరుధ్యం చెబుతారు.

“వాడికీ పీడికీ ఎప్పుడూ షష్ఠాష్టకం.
ఒక క్షణం పడదు.” వా.

షా కోత్వ మిస్తే

షోదా అనుట.
“వాడు ఒట్టి షాకోత్వ మిస్తే...”
వా.

షికార్లు కొట్టు

ఊరు తిరుగు.
ఇది యిటీవల యేర్పడిన
పలుకుబడి.
“వా డెప్పుడూ తిని షికార్లు కొట్టు
తుంటాడు.”

షోడశోపచారములు

పదహారు రకములైన
ఉపచారములు—దైవ
పూజలో.

ఆవాహనము, ఆసనము,
పాద్యము, అర్ఘ్యము, ఆచమ
నీయము, స్నానము,
వస్త్రము, యజ్ఞోపవీతము,

గంధము, పుష్పము, ధూప
ము, దీపము, నైవేద్యము,
తాంబూలము, నమస్కా-
రము, ప్రదక్షిణము.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 356.

సంకలితరోగాలు

అంటురోగాలు.

కాశీయా. 373.

సంకిశ్చవాండ్లు

త్వై దీలు.

కాశీయా. 219.

సంకె దీర

నిస్సంశయముగా.

“సంకె దీరఁ గావ వయ్య సర్వేశ్వరా!”
తాళ్ళ. సం. 8.127.

సంగడము లగు

సమాన మగు.

“విగువుఁజన్నులమీఁదఁ బెను పడం
పైన చెంగలువ క్రొవ్విరుల సంగడము
లగుచు.” ఉ. హరి. 1.151.

సంగతి గావించు

సమాగమము కల్పించు.

“దేవకార్యంబుగా మహాదేవితోడ,
మీకు సంగతి గావించి మెచ్చు వడయ,
వచ్చెఁ గా కంగభవుడు.”

కమా. 9.42.

సంగ్రహించు

దొంగిలించు.

“వాడు నాలుగురోజు లున్నట్లే
యుండి దొరికిన నాలుగు పుస్తకాలు
సంగ్రహించుకొని పోయినాడు.”

వా.

సంగ్రామము చెల్లు

యద్ధము జరగు.

“అప్పుడు, తక్కువ సంగ్రామము సెలై
నిద్దఱకు.” ఉ. హరి. 1.45.

సంచి మూల్యము

సంచి మొదలు.

“సంచిమూల్యము నిచ్చి సడి కోర్చి
త్రైవర్ణి, కుల జంటఁ దిరుంగనికోమ
టీఁడు.”

హంస. 5.120.

“అచటి మేటికిరాటు లలకాధిపతి
సెన, మును సంచి మొద లిచ్చి మనుప
దత్తులు.” మను. 1.50.

“నిధు లెల్లఁ గొని సంచి మొదలు
చేసి.” పాండు. 1.111.

సంచి మొదలు

పెట్టుబడి.

పూర్వం ధనం సంచులలో
పోసుకొనుట అలవాటు కనుక
మొదట ఏవ్యాపారాని కై నా
పెట్టే పెట్టుబడిని మొదటి
సంచి అనుకొని సంచిమొదలు
అనే వ్యవహారం వచ్చినది.
అసలు - ఇదే అర్థంలోనే
వ్యవహారంలో ఉన్నది.

“అత్తై, కాయత్తధనంబు సంచిమొద
లై యత్తార్జనం బొందఁగా, శ్రేయః
కీర్తలు సంఘటిల్లు.”

శుక. 1.174.

సంజవర్తన పదములు

ప్రొద్దుటిపూట పాడుకునే
మేల్కొల్పులు (ప్రభాత పద

పదములు)వలెనే ఇవి సాయం
సంకీర్తనలు.

ఆనా డివీ ఒక విశిష్టజానపద
గేయశాఖ కావచ్చును.

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 513.

సంతగొట్టె

బిక్కిరి బిక్కిరి చూపులు
చూస్తూ 'యి దంతా యేమి
టన్న' ట్లున్నమనిషి విష
యంలో ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

సంతతోద్ధార మగు

సంతతధారగా కురియు.

కాశియా. 76.

సంతన కట్టు

1. సిద్ధమగు.

“ఇత్తరుణితో ననికి సంతన కట్టితి
నేని...” జేపి. 5.220.

2. ఉద్యుక్తుడగు.

“దుర్వ్యధ, సంతన కట్టంగ విధాత
చాలం డయ్యెన్.” శివ. 1.57.

“సంతన కట్టి యుత్సాహసమేతుఁ
డై.” భార. ఆది. ఆ. 2.

“వానరుల్, కాలకల్పలు పేర్చి సంతన
కట్టి రాహవకేళికి.”

భార. ఆర. ఆ. 7.

“సంతన కట్టి పుచ్చుకొని చయ్యన
నేగిరి నిర్విశంకతన్.” భీమ. 4.96.

సంతన చేయు

సరిపఱుచు.

సంతపడు

ఆయత్తపడు.

2—54

“ముచ్చు పెక్కటిఁ బట్టి ముకుఁ
ద్రాడు కట్టించి, గంతగోనెకు దాని
సంత పఱిచి.” పంచ. నా. ఆ. 1.

సంతపఱుచు

కట్టుబాటులోనికి దెచ్చు.

“వినయపుదైన్యము విడువనికర్మము,
చన దది నీ విటు సంతపఱుచక.”

తాళ్ల. సం. 11.3. భా. 167.

సంత పెట్టు

సమాధాన పఱుచు.

“అని పలుకంగ నా సభికు లప్పు
డెఱింగి యితండు పెట్టి నీ, యిను
మొసంగుం గుమారకుని ని మ్మని వారల
సంత పెట్టినన్.” పంచ. నా. ఆ. 1.

సంతవలపుబేరము

అస్థిరము.

తాళ్ల. సం. 12.145.

సందట్లో నడేమియా

చూ. సందట్లో సమారాధన.

సందట్లో సమారాధన

ఏదో గందరగోళంలో చేతికి

దొరికినది స్వాహా చేయుట.

“ఆ పెళ్లి హడావుడిలో వాళ్లంతా
పడి ఉంటే ఆ కాసులదండ కాస్తా
ఎవడో సందట్లో సమారాధన
చేశాడు.” వా.

సందడి కయ్యము

సంకులసమరము.

“సందడికయ్యంబు నూలుకొనిన.”

భార. భీష్మ. 1.267.

సం దదికి ఆడు

అసత్యమును సత్యముగా
నిరూపించుటకు తగినట్లు
అబద్ధమాడు.

వాడుకలో దీనినే 'గోడ పెట్టి
నట్లు అబద్ధా లాడడం'
అంటారు.

'మగవాడు అబద్ధ మాడితే
దడి పెట్టునట్లు, ఆడది అబద్ధ
మాడితే గోడ పెట్టి నట్లు
ఉంటుంది' అని నానుడి.

“వచ్చినదియుఁ దాన, యగుచుఁ దోఁప
సం దదికి యెట్లాడ నేర్చె, మగువ
గాదు రయిది పెనుడగర గాని.”
కళా. 3.197.

సందికంతల త్రోవ

ఘంటాపథము కానిది.

తాళ్ల. సం. 11. 3 భా. 70.

సందిలి వట్టి యాడు

సందిటితో కాళ్ళను కౌగి
లించుకొని యాడు.

“పై బడుచు నుబ్బుచుఁ గేరుచుఁ
జెంగలించుచు, న్సందిలి వట్టి యాడు
చును నాట్యము లాడుచు...”

కళా. 6.201.

సందు

అవకాశము, వ్యవధి,
విశ్రాంతి.

“మనసు పరువులు వాటి నేమాడ్కి
నెన, సందు గానక యిస్తుపపంజరము
పోని...”
శుక. 2.178.

వ్యవహారంలో ఈ విధంగా
కాన వస్తుంది.

“సందు దొరికితే చాలు. పైన బడా అని
చూస్తున్నాడు.” వా.

“సందు దొరక లేదు. తప్పు పట్టా
అని చూచాడు కానీ.” వా.

“సందు లేకుండా పని.” వా.

సందు కానకుండు

అవకాశము లేకుండు,

“తన ప్రాణి సందు గాననినుందరికి
గోడ, చివునదాట నిశ్చేటి గాఁగ.”
శుక. 1.518.

సందు గొందులు

జం.

“అందు లందుల సందు గొందు
లరసి.” విప్ర. 5.6.

సందు చేసుకొను

అవకాశము కల్పించుకొను.

“అది మది సందు చేసికొని యంగజుఁ
డైక్షవచాపలంక్రియా....”
రాధా. 3.142.

సందు దొరకు

అవకాశము దొరకు.

“సరసుమీఁది మమతను నిచ్చులో,
మదనునికేళిక బిచ్చును, దుదఁ దన
గృహమునకు సందు దొరికిన
యెడలకా.” హంస. 4.105.

ఇది నేటికీ వాడుకలో
ఉన్నది.

‘వాడు సందు దొరికితే
చాలు. వెళ్లి పోతాడు.’

సందు లేకుండు

అన్ని చోట్లా వ్యాపించి
యుండు.

వ్యవధానం లేకుండా అనుట.
“సందు లేకున్నట్టిశంభుండు శివుడు.”
బస. 6.159.

సందు సుడి దొంతులు దొబ్బు
సందు చేసుకొని దొంగకుక్క
వలె ప్రవర్తించు.

“పంతపు జీవుడు భ్రమసి సందు సుడి,
దొంతులు దొబ్బుచు దూరీ గాకా.”
తాళ్ల. సం. 5.320.

సందు సుడిమాయలు

1. సందు చూచుకొని
మోసము చేయుటలు.

“అనునయ మొప్ప మాన్పుగతి నాత్మ
ముఖంబు ముఖంబుఁ జేర్చి చుం,బన
మొనరించె సందు సుడిమాయలు గా
మగవారి కృత్యమల్.” మను. 3.82.

2. సమయానుకూల మైన
నటనలు.

సందు సూచు

అవకాశమునకు వేచి
యుండు.

“ఇరువురును సందు నూడక, వెర
వెడలినయగ్రహముల.”
భార. శల్క. 1.180.

సందెడు దొమ్మలు

భయస్థుడనుట.

“వాడు రాత్రిలో ఏం పోతాడు?
వాడికి సందెడు దొమ్మలు.” వా.

సందెడు మాటలు

దిక్కు లేనన్ని మాటలు.
శివముఖంద. 87.

సంధ్య వారుచు

సంధ్యావందనము చేయు.
సంధ్యావందనంలో అర్ఘ్య
ప్రదానం ప్రధానమైన
భాగం కనుక తద్వారా
వచ్చినపలుకుబడి.

శాశి. 7.7.

చూ. సంధ్య వార్చు.

సంధ్య వార్చు

సంధ్యావందనము చేయు.
అర్ఘ్య ప్రదానము చేయు
నపుడు నీళ్లు వదులుట
ద్వారా వచ్చినపలుకుబడి.
వార్చు అని ప్రత్యేకముగా
కూడా ఇది ప్రయుక్తమవు
తుంది.

“వేదము చదివినఫలమున్, వాదించిన
ఫలము సంధ్య వార్చినఫలమున్.”
శుక. 2.478.

చూ. వార్చు.

సంపెగపువ్వు తావికి దగిలిన

మిండతుమ్మెద విధంబున
కూడనిదానికై ఆశించునట్లు.

“సంపెగపువ్వు తావికిం, దగిలిన
మిండతుమ్మెద విధంబున.”

శా. మా. 4.29.

సంపెగ తుమ్మెదకు శత్రువని
కవినమయము.

సంబంధం లింగం

సేవకావృత్తి సేయు.

పాదరక్షలు పట్టుకొని వచ్చు
వాడు కాగా (సంబంధం లింగం
యందు) అని చెప్పుట.

“శశిః కైతమే సేవ సంబంధం లింగం
యందు.” కమా. 6.17.

సం(శం)బంధం సం(శం)బంధం

పూర్వకాలంలో అస్పృశ్యులు
సవర్ణుల ప్రాంతాలలోకి
వచ్చినప్పుడు ‘సంబంధం సంబంధం’
అని అరిచేవారు. అనగా
‘అస్పృశ్యులు వస్తున్నారు.
మీరు తొలగి పొండి’ అని
అర్థం. ‘సంబంధం’ అనగా మాల
వాడు.

“సంబంధం సంబంధం యశుకు సందడికిం
దల మంచు బల్కుచున్.”

శివ. 3.40.

“జడియుచు శంబంధం శంబంధం యనుచు,
దశముగా మెఱసేటి తనమేని కష్టము.”
ద్విప. హరి. 2.1384.

“మాటిమాటికి మోసముతో దీటు
కొనుచు, జనుచు సంబంధం సంబంధం
యనుచు బంక, జాప్తకలపుంగ
వుడు వచ్చుసంగడికిని.”

హరిశ్చం. 4.237.

“అచ్చుగా జనుచెంచి యగ్రహారంబు,
చొచ్చియల్లంత భూమరుల రాజుచి,
చంగుచు శంబంధం శంబంధం యనుచు,
వంగుచు దొలగించు వాడవాడలను.”

పండితా. 1.2170.

సంబంధం మిచ్చు

సానుభూతి చూపు.

“సంబంధం బిచ్చే రతిదేవి శంబరారి,
కమలినవసంతు నెదుట దుఃఖార
యగుచు.” హర. 3.92.

సంబంధం చూపు

సానుభూతి చూపు.

“రతితోడ సంబంధం చూపువిధం
బునఁ బొల్చె భూజముల్.”
కమా. 5.83.

సంసార తలగుండు గండడు

సంసార లంపటం లేనివాడు.

ఆ తాపత్రయం తొల

గించుకొన్నవాడు.

“తద్దండం సంసారతలగుండు గండఁ,
డజ్ఞానజనదూరుఁ డపగతభయండు.”
బస. 5.137.

సకల నియోగంబు

అన్ని వృత్తులవారు.

గ్రామాలలో డెబ్బైరెండు
నియోగాల వారుంటారు.

“అంత వానయ్య వెల్వ నఖిలభక్తు
లును, సకలనియోగంబుఁ జక్కనఁ
బోయి.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 148.

“సకలనియోగంబు జయ వెట్ట.”

బసవ. 6.169.

సకృదావృత్తి

ఎప్పుడో ఒకసారి.

“ఈశ్వరుడు ఇంత రోగమును సకృదా
వృత్తిలో పురుషులకు యిచ్చే పాటి
దేహధర్మముతో.”

కాశీయా. 293.

సగం సాలెనేత సగం మాల
నేత

అస్తవ్యస్తంగా ఎగుడు దిగు
డుగా ఉన్నవాని విషయంలో
ఉపయోగించేపలుకుబడి.

సాలెనేత చక్కనిది, మాల
నేత మోటుది అన్న
భావంతో ఏర్పడినపలుకుబడి.

సగ మగు

కృశించు, సగపా లగు.

“తయఁగా నేరుతు విలఁ గోరినవరాలు,
సగరాజసుకుమారి సగము గాఁగ.”
రాధ. పీఠ. 36.

సగము చచ్చి

చాలా శ్రమించి.

“సగము చచ్చి యంతయుఁ జచ్చి
జగతిఁ గాన.” పాణి. 3.21.

“అనవసరంగా యీ పనిలోకి దిగాను.
సగం చచ్చి బయట పడ్డాను.” వా.

సగము చచ్చి సగము చావక
వచ్చే పోయే ప్రాణాలతో

అన్నట్లు.

“ఏదో సగం చచ్చి చావకా
కాలక్షేపం చేస్తున్నాము.” వా.

“చిచ్చున వెడవెడ వెచ్చుచు, సగము
చచ్చియు నిబ్బంగి సగము సావకయు.”
బసవ. 7.187.

సగ మెఱుక

సరి వడనిది.

“తాంబూలానికి నాకు సగ మెఱుక.”
చింతా.

సగ్గిస మగ్గిసలు

పికాపికలు.

జం.

“గగ్గలకాళ్లు శంకలకుఁ గన్నని
యెగులఁ బుట్టు న్నొక్కట, సగ్గిస మగ్గి
సల్ నిలుపునెరణకుఁ గన నీని
యెత్తికోళ్.” కవిక. 3.229.

సగ్గుడు ముగ్గు డగు

సతమత మగు.

“చంచలపు విషయాల సగ్గుడు ముగ్గుడు
గాక.”

తాళ్ల. సం. 11.3 భా. 164.

సఖ్యము సాప్తపదీనము

ఏడు అడుగులు కూడా నడి
చినా, ఏడు మాటలు మాట్లా
డినా స్నేహము ఏర్పడును.

“సఖ్యంబు నెంచును సాప్తపదీనంబు,
గాఁగ.” ప్రభా. 3.89.

సజ్జవట్టు

శయ్యాస్థలం, పడక.

“అన నతిరమణీయ మగుసజ్జవట్టు గని
మిండ.....అదియును నాతి లింగా
ర్చన సేయునదనంబు గా...తలఁచి.”

బస. 3.512.

సటల బెట్టు

బాధ పెట్టు.

“సంతకూటపు బ్రదుకు సటలఁ
బెట్టేని.” తాళ్ల. సం. 9.193.

సడలు వారు

సడలు.

విజయ. 1.48.

సడి కొడి గట్ట లేని

చెడ్డపేరునకు భయపడునట్టి.

“సడి కొడి గట్ట లేనికనుచాటు మెలం
కువ తీగ బోండ్లకుక, గడుపులు దించ.”
శుక. 2.24.

సడిగొట్టు

సఱుగు.

“కూడు గూరకు సడిగొట్టక యడిగి.”
గా. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1934.

సడి చను

ప్రసిద్ధి కెక్కు.

“సౌందర్యసంపద సడి సన్న దానవు.”
హర. 4.23.

సడ్డ యొనర్పు

లెక్క చేయు.

“నిన్నుఁ దా, సడ్డ యొనర్పు కవ్వలఁ
చికాచమువంటిగ రాసుఁ గూడె.”
శుక. 1.527.

సడ్డ సేయు

చెడుపు చేయు.

“చక్కెరవంటి నా మోచి సడ్డ సేసె.”
తాళ్ళ. సం. 3.169.

సతం చేసిన

ఎన్నో చెడ్డపనులు చేసిన.

“అది సతం చేసినమనిషి. దాంతో
ఎవరు మాట్లాడతారు?” వా.

సతగొట్టు

చితక గొట్టు.

సతపోరు లాంటిది.

“సత గొట్టి వైచిన సరకుగాఁ గొనక.”
వర. రా. యు. పు. 253. పంక్తి. 15.

సతపోరు

పెక్కు విధములు గా

ప్రయత్నించు.

“సత పోరి వాణ్ణి యిక్కడికి తీసుకొని
వచ్చేటప్పటికి నిన్ను బట్టు నన్ను బట్టు
అయింది.” వా.

సతి వెట్టి

వెట్టి చాకిరీ అనగా ఊటకే
పని చేయించుకొనుట
ఉన్నది. అట్లే సతి వెట్టి
అనగా డబ్బూ దసకం
లేకుండా ఊటకే స్త్రీవి
పొందుట.

“ఎన్నఁడు వెట్టంగ నున్నాఁడ విట్టు,
సన్నయే నాటను సతి వెట్టి గలదె?”
పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 361.

సత్తకన్ను పొంత కన్ను
ఎఱుగు

ఏది వట్టిదో ఏది గట్టిదో
తెలియు.

“పోరి చూచి సత్తకన్నుఁ బొంతకన్ను,
నింగితాకారముల నెఱుంగు దీవు, గావ
లుండ వై యహంకారవృత్తి, నీకుఁ
తల్లి...” కుమార. 4.558.

రూ. సత్తకన్ను పొత్త....

సత్త కన్ను పొత్త కన్ను
నెఱుగు

సత్తా సారం తెలియు,

సత్త కన్నో లొత్త కన్నో
తెలుసుకో గలుగు.

“పోరి చూచి సత్తకన్నుఁ బొత్తకన్ను,
నింగితాకారముల నెఱుంగు దీవు...”
కుమ. 5.79.

రూ. సంతకన్ను పొంత.....

సత్యకాలం

కృతయుగం.

మాటా. 25.

సత్యకాలపువాడు

అమాయకుడు.

కా. త. 428.

సత్యసంధుడు

అబద్ధ మాడనివాడు.

“వాడు చాలా సత్యసంధుడు.”

నిరం. 4.81.

సదమద మగు

క్రిందు మీదు పడు.

అందులో పూర్తిగా మునిగి

పోవు.

“సదమద మై కడంగి రతి సల్పుట
తెల్లమి గా నెఱింగియున్.”

మను. 6.69.

“వాడు అప్పులతోనూ, ఇంట్లో
యిబ్బందులతోనూ సతమత మవు
తున్నాడు.”

వా.

సదా కాలం

ఎల్లప్పుడు.

కాశీయా. 26.

సదావృత్తి యిచ్చు

సాహిత్య మిచ్చు.

స్వయంపాకానికి తగినభోజన
సామగ్రి యిచ్చు.

కాశీయా. పు. 2.

సదా సత్రా

కసవూ - గత్రా.

జం.

బసవ. 3.65.

సన్నక సన్నగా

మెల్ల మెల్లగా.

“తిన్నని జిలిబిలి పలుకులఁ, గన్నియ
దెందంబు మిగులఁ గరఁగింపుచు నీ,
పున్నయెడక నే నచటికి, సన్నక
సన్నక రయంబు చనుదెంతుఁ జూమి.”
కవిక. 3.18.

సన్నకు సన్నగా

రహస్యముగా.

“ననుపుపల్లవుని సన్నకు సన్నకు
రప్పించి.” క్రీడా. పు. 87.

సన్న దెలుపు

పైగ చేయు.

“ముచ్చటలు వెల్పు రతికేళి కచ్చరించు,
సన్న దెలిపి విలాసప్రసన్నపదన.”
శుక. 1.391.

సన్న పని

చిన్నపని.

“సన్న పుంగార్యమె”

సింహా. 2.107.

సన్నల జాయల జితురు లాడు

సూటిగా పోటిగా సరసా

లాడు.

“సానురాగంబుల శౌరిఁ బాడుచును,
సన్నలఁ జాయలఁ జితురు లాడుచును.”
ద్విప. జగ. పు. 166.

సన్నల జాయల బలుకు

సూటిగా పోటిగా మాట

లాడు.

“వారు ననుం దల తెలి చూడఁగా,
సన్నల జాయలం బలుక నైతునె”
పారి. 1.88.

సన్నవార నగు

చిన్నగా నవ్వు.

“సన్నవార నగుచు.”

శకుం. 3.13

సన్న సున్నంబుగా తన్నుకొను

నలగ తన్నుకొను.

వాడు క లో నూ - ‘నీ

యెముకలు సున్నంచేసేస్తాను’

అంటారు.

“...సన్న సున్నంబుగాఁ దన్నుకొని
యను.” ఉత్త. హరి. 4.29.

సన్న సున్నము సేయు

పాలగాఱ వేసిపట్లు తెల్లగా
చేయు.

సున్నమును బాగుగా

వస్త్రకాళితం పట్టి ఆ సన్నటి

పొడితో సుధా లేపనం

చేస్తారు. దీనినే పాలుగాఱ

అనీ చంద్రిక అనీ అంటారు.

“అచ్చు చెలుపుగ నిపుడు బ్రహ్మాండ
మండ,పంబు వెన్నెల సన్న సున్నంబు
సేసె.” మను. 5.38.

సన్నాహభేరి వ్రేయించు

యుద్ధప్రసానభేరి కొట్టించు.

“అరిగి పురంబులో పీరు లంతపట్టు,
నెఱుంగ సన్నాహభేరి వ్రేయించుఁ
బడప.” ఉ. హరి. 5.285.

సన్నిధి యగు

ప్రత్యక్ష మగు.

“విరూపాక్షుండు... నయి సన్నిధి
యగుటయు.” శివ. 1.107.

సన్నిధి సేయు

ప్రత్యక్ష మగు.

“కృష్ణద్వైపాయనుండు సన్నిధి చేసి
యతని వారించి సంజయుం జంపుట
యనుచితంబు ముందల విడువు మని
యాన తిచ్చిన.” భార. శల్య. 2.8.

సన్న్యాసుల తెరబొమ్మ

సన్న్యాసుల పాలిటికి వట్టి

బొమ్మ వంటిది.

అంటే భిక్షుమూ గిక్షుమూ

వెట్టని దనుట.

“దాస్తర్ల మిత్తి సన్న్యాసుల
తెరబొమ్మ.” శుక. 3.20.

సప్తమీవిభక్తి

ఉభయభ్రష్టుడు.

అందు, ఇందు, న సప్తమీ

విభక్తి.

దానిపై యేర్పడి అందున

ఇందున (న) లేనివాడు అని

తేలినది. ఎందుకూ ఎక్కని

వాడు అనుట.

చూ. తెలుగు జాతీయములు.

సప్తవ్యసనాలు

స్త్రీ, పానం, ద్యూతం,

వేట, దొంగతనం, దండం,

దూషణ,

కమా. 10.184.

సప్త సముద్రాలు

లవణ, ఇక్షు, సురా, సర్పి,

దధి, క్షీర, జల సముద్రాలు.

కమా. 10.185.

సప్తాంగాలు

స్వామి, అమాత్యుడు,
మిత్రుడు. కోశము,
రాష్ట్రము, దుర్గము, బలము—
(రాజ్యాంగవిషయంలో.)

కమా. 10.185.

సప్తోపాయాలు

మంత్రము, ఔషధము,
ఇంద్రజాలము, సామము,
దానము, భేదము, దండము.

కమా. 10.185.

సభలో లేచి చెప్ప దగిన

నిస్సంకోచంగా పదిమందిలో
ప్రశంసింప దగిన.

“ఏ కళంకు, లేనివాఁ డీతఁ డని సభ
లేచి చెప్పఁ, దగిన.” కల. 65.

సమకట్టు

1. చీరకట్టు.

చీర కట్టులో సమానముగా
నుండునట్లు (కచ్చ వోయక
గావచ్చు) కట్టుపద్ధతి.

“భువి నిట్టి భక్తురాలవు గచ్చడంబు,
ధవళాక్షి మఱి యేల తాల్ప పీ వనిన,
లింగవంతులు గాని లెంగులదృష్టి,
భంగిగా నాపయిఁ బాఱక యుండ,
గట్టితి సర్వాంగకచ్చడం బనుచు,
గట్టినసమకట్టు కాంత నూపుడును.”

బసవ. 3.52.

2. ప్రయత్నించు.

“చెల్లింపక సమకట్టినాఁ డిదె.”

వీర. 1.101.

సమకొల్పు

యత్నించు.

“సాహసకృత్యములు మాన్పు సమ
కొల్పుటకై.” కాశీ. 4.89.

సమము వచ్చు

సాటి వచ్చు.

విజయ. 1.100.

సమయము తెలుపు

అవసరము తెలుపు.

“జలజాక్షి! యీవేళ సంపరిగమిస్తారు,
సమయ మేమి? చెలువవే.”

హేమా. పు. 47.

సమరతి

సంభోగములో భేదము.

కమా. 9.152.

సమర మిచ్చు

యుద్ధమునకు తలపడు.

“తన వింటికొప్పునఁ బాడుచుచుఁ
గ్రూరసింహనాడుఁ డై సమరంబు
నా కిమ్ము.” ఉ. హరి. 1.18.

సముఖా అను

కంచుకులూ వారూ రాజులు
వచ్చినప్పుడు ‘సముఖా’
అంటారు. అనగా రాజు సన్ని
ధిలో (సమ్ముఖము) ఉన్నారు
అని యితరులకు తెలియ
జేయుట.

“కంచుకి సంచయంబు సముఖా యన
గద్దయ డిగ్గె డిగ్గినన్.” పారి. 2.6.

సముద్ర బిల్లులు

ఒక రకమైన ఆట.

తాళ్ల. సం. 10.172.

సముద్రము కడచి ఓడలో
నినుము దెచ్చు
కొండను త్రవ్వి ఎలుకను
పట్టుట వంటిది.
శ్రమకు తగని అల్పఫలమును
పొందుపట్ల ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

తాళ్ళ. సం. 9.285.

సముద్రమునకు ఏతము వేయు
అసాధ్యకార్యమునకై వ్యర్థ
ప్రయత్నము చేయు.
ఎంత యేతం వేస్తే మాత్రం
సముద్రంలో నీళ్లు ఇంక
తాయా? అనుటపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“ప్రపంచంలోని అవిశీతని నిర్మాతని
చా అని పూనుకోవడం సముద్రానికి
ఏతం వేయడమే.” వా.

హ. సము ..యేత మెత్తు.

సయిదోడు

1. సమానము.

2. స్నేహితుడు.

“...తదీయవిశాలనేత్రముల్, తొలకరి
క్రొమ్మెఱుంగు సయిదోడులు.”

క్రీడా. పు. 78.

“కలువల సైదోడు.”

సరకు సప్పట

సరకు.

జం.

“అప్పు నెపమున నూతాఱు లడిగి
పుచ్చుకొని నయంబునఁ దీర్చక పోక
పోక, సరకు సప్పట సరి చెప్పి యరగ
తాచు, చెడగరపు డొక్క యోగోరి
సెట్టికుక్క!” పంచ. వేం. 1.74.

సరకు సేయమి

లక్ష్యపెట్టమి.

‘సరకు సేయు’ అనేరీతిగా ఇది
కనబడదు.

“సైన్యమున్ సరకు సేయఁడు.”

జై. మి. 2.46.

సరస మాడు

సామ్యమును దెలుపుమాట.

సరస మాడడం సమానుల

తోనే అనుదానిపై వచ్చినది.

నైష. 1.37.

సర్వం తోటకూర

ఏ దైనా సులభమే, అన్నీ
ఒకటే.

“శుంతకు సర్వము తోటకూర సం,గతిఁ
గనుపట్టు.”

గుంటూ. పూ. పు. 23.

సర్వ దుంబాలా చేయు

పన్నులు లేకుండా చేయు.

కాశీయా. పు. 23.

సర్వమంగళము

బొత్తిగా లేదు, శూన్యము.

సర్వమంగళం = తొరం అన్న

రీతిగా వచ్చినది కావచ్చును.

“పానవిభూతియు సర్వమంగ
ళంబు.”

భీమ. 2.138.

“కైదువు నున్న పూజ్యములు కింకట
భేటశిరస్థులత్రముల్, లే దరదంబు

తత్తడి హుళక్కి సహాయము సర్వ

మంగళం, బీదనుజుండు చిక్కె భయ

మేటికి లుబ్ధకులార !...” మను.

సర్వ మధ్యస్థముగా

పరస్పరం వాడుకొనునదిగా.

కాశీయా. 241.

సర్వసామాన్యము

అందఱికిఁ తేలియు నది,

అంతటా కాన వచ్చునది.

“సంస్కృత భూయిష్ట రచన, మానుగా
సర్వసామాన్యంబు గామి.”

పండితా. ప్రథ. దీక్షా. పుట. 18.

“కాకి నల్లగా ఉండుట సర్వసామా
న్యము.” వా.

సరాసరి చేయు

చదును చేయు.

“ధరణి యంతయు సరాసరిఁ జేయఁగా
వలె.” శ్రీనివా. 2.38.

సరికట్లం బెనంగు

సమానముగా పెనగు.

“సంపుల్లహల్లకభల్లమల్లయుద్ధమహోద్ధత
సన్నద్ధబుద్ధిని సరికట్లం బెనంగి....”

హంస. 3.162.

సరికట్ల బెనగు

సమ ఉద్దీగా రత్రిక్రీడ నలుపు.

సమరతి యొనర్చు.

“ఒకనాఁటి రేయిఁ బ్రచండకుసుమ
కాండభండనమున సరికట్లఁ బెనంగి.”
శుక. 2.69.

....సరి కదా

అదే కాక, అంతే కాక.

“వాడు రాలేదు సరి కదా ఒక ఉత్తరం
ముక్క అయినా రాలేదు.” వా.

సరికి సరి

మాటగుమాట అప్పగించగల.

“వాడికి సరికి సరిగా నిలబడ గలవాడు
మనలో లేడు. ఇంక ఏ మనుకొని ఏం
ప్రయోజనం?” వా.

“అవిడ నాలుగుమాట అనేసరికి ఈవి
డ లంకించుకొని సరికి సరి వడ్డించి వదిలి
పెట్టింది.” వా.

సరి కొత్త

అభినవము.

“ఈ అంచు చీర సరికొత్తగా బజారు
లోకి వచ్చి ఉంది.” వా.

సరి గడచు

కడచి పోవు, ముగియు.

“అక్కమారునకు కైశవంబు సరి గడ
చుటయు.” శివ. 2.83.

సరిగద్దె నుండు

అర్ధాసనాసీను డగు.

ఇది అత్యంతగౌరవాదర

సూచకము.

“సాజ మై నిన్నుఁ గొలిచి సరిగదై
నుండునా.” తాళ్ల. సం. 6.189.

సరి గుంజులాట

ఒక బాలక్రీడ.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 460.

సరి గెల్పు లందు

సమానముగా విజయము
చెందు.

“హాయిగాఁ జేసి సరిగెల్పు లంది
రపుడు.” రాధ. 1.145.

సరి చేసికొని వచ్చు

చక్క జేసికొని వచ్చు.

వాడుకలో—‘నువ్వు వెళ్లి ఆ
పని ఎలాగైనా సరి చేసుకోని
రా.’

సరి చేసికొను

వశము చేసికొను.

వాడుకలో — ‘వాడు ఆపి

ల్లను సరి చేసుకొన్నాడు.

అనగా దానిని తన ప్రియురాలి

నిగా చేసికొన్నాడనుట.

సరి దాకు

సరి పడు.

“...నిందు నీ యెఱింగినయరం బెల
సరి దాకకనే కదా.” కళా. 2.60.

“మును చెప్పినట్టికథలుం, దలపోయ
యథారము ల్మృగంబున సరి దాక నా
కనిన.” కళా. 2.168.

“ఇవ్వీణియ పలుకులు సమగ్రంబులు గా
వనియును సామనంబునకు సరి దాక
యున్నయది.” కళా. 7.205.

సరి పెట్టుకొను

ఉన్నదానితో సంతృప్తి పడు.

“ఒకటి ఉన్నా లేక పోయినా సరి
పెట్టుకొని పోవాలి.” వా.

సరిపొత్తు కలియు

సమాన మగు.

“జలరాశి నదులలో సరిపొత్తు గలియు,
కలయిక విబుధసంగతి చేర్చువాఁడు.”

వర. రా. బా. పు. 12. పంక్తి. 20.

(ఇప్పని నాకు) సరి పోదు

సరి పడదు, ఇష్టము లేదు.

“ఇ, పుని నాకు సరి పోదు మీకు
రుచి యింపం జాలు నిప్పట్టునన్.”

శుక. 8.891.

వాడుకలో—‘వాడికి నాకూ

సరి పోదు.’

ఇక్కడ స్నేహము చెడిన
దనుట.

సరి పోవు

తీరి పోవు.

“అఘంబులున్ మరు, ధూతఘనాఘనా
వలులతో సరి యై సరిపోయె నన్ని
యన్.” పాండు 5.84.

సరి బేసి జంట జరపు

చిక్కుప్రశ్నలు వేయు.

“గరిమ శ్రీ వెంకటేశ కరుణించితివి
నన్ను, సరిబేసి జంట జరపకు మిఁకను.”
తాళ్ల. సం. 10.203.

చూ. సరిబేసు లాడు.

సరిబేసు లాడుకొను

సరిబేసులాట ఆడుకొను.

వక్కలను గానీ, అలాంటి
వాటితో గానీ ఆడే ఆట.

ఒడిలో వాటిని పోసుకొని
చేతిలో కొన్నిటిని పట్టుకొని
ఎదుటివారి యెదుట ఆ పిడి
కిలి నుంచి ‘సరా? బేసా?’

అనిఅడుగుతారు. వాళ్లు ఏదో
ఒకటి చెప్పగా పిడికిలి తీసి
వానిని యెంచి వారు చెప్పి
నదే అయితే వారికే యిచ్చి
వేస్తారు. సరి కాక పోతే
వారు పిడికిట్లో ఉన్నన్ని
ఎదురు ఇవ్వాలి. సరి అంటే
సరిసంఖ్య. బేసి బేసిసంఖ్య.

“చలి వాపి ఆమె నిడ సరిబేసు లాడు
కొంటా, కలసితి విటు నన్ను కాదా
మఱి.” తాళ్ల. సం 8.620.

సరి వచ్చు

సాటి యగు, సమాన మగు.
 “అవనివరుల యాగంబులకు సరి
 వచ్చు.” భార. ఆశ్వ. 4.179.
 కాశీ. 5.283.

సరివారు

సమానులు, బంధుమిత్రులు.
 “సరివారిలలో చౌక చేసి, ఉదరపోష
 కుల పొందునఁ జేరి, తొలి నేఁ జేసిన”
 త్యాగరాజ కీర్తన.
 “ఈ విధంగానే ప్రవర్తించా వంటే
 సరివారిలో తలెత్తుకొని తిరగ లేము.
 తెలుసుకో.” వా.

సరిసదగా

సతమత మగునట్లు.
 “సవనాశ్వము ధే యని కక్కసంబు
 లన్, సరిసద గాఁగ వ్రేసియును.”
 జైమి. 4.77.

సరి సప్పుడు

“మోసపోక ముసానమ్మ ముద్దరాలు,
 దారె సరి సపు లేక పాతాళమునకుఁ,
 దానుఁ గొడుక్కోలు నొకకొంత తడిసె
 నేనిఁ, గుతిలపఱుపరె నృపు బంట్లు
 గుజెలవారు.” కాశీ. 5.289.
 చూ. సడిసప్పుడు.

సరి సాటి

సమానము. జం.
 “ఈడుజోడును సరిసాటి యెందు
 లేక.” వాంస. 4.190.

సరి సేయు

సాటి జేయు.
 “ఇతరపురములు సరి సేయ నెట్లు
 వచ్చు.” కా. మా. 8.134.

సరెసరు

చూ. అత్తెసరు.

సలి చప్పుడు

“సలిసప్పుడు లేక మ్మొయిఁ, దొలఁగిన
 సైన్యంబు లెల్ల దొడి దొడి నూరం,
 గలయఁబడి కోటదిక్కులఁ, బలుకక
 గుజగుజలు వోయె బారులు బెగడక.”
 ఉ. హరి. 8.31.
 చూ. సడి చప్పుడు.

సలిలకాషాయవస్త్రము

నీరు కావిదోవతి.
 “నిర్మాభిబలముగా నెఱి వీఁగుబాజుపె,
 సలిలకాషాయవస్త్రము ధరించి.”
 కాశీ. 7.186.

సవడికాడు

యుద్ధంలో ఒక విధ మైన
 ఆయుధధారి.
 సవడి అన్న ఆయుధం
 ఎలాంటిదో తెలియదు.
 కుమా. 11.40.
 చూ. విలుకాడు.

సవతితల్లి ప్రేమ

పక్షపాతముతో చూపునిరా
 దరణ.
 సవతితల్లికి ప్రేమ తక్కువ
 అనుటపై యేర్పడినది.

“సంస్కృతపండితులకు తెలు గంటే
 సవతితల్లి ప్రేమ.” వా.

సవతి పోరు

తగనిపగ.
 “ఏమిటే! మీ రిద్దరూ ఎక్కడ చేరినా
 గీచుకొంటూ ఉంటారు. మీది చూడ

పోతే సవతిపోరుగా ఉండే." వా.
చూ. సవతి మత్సరం.

సవతి మత్సరం

సవతి పోరు.

చూ. సవతి పోరు.

సవతు వచ్చు

సాటి వచ్చు.

“చక్రవర్తులతోడ సవతు వచ్చు.”
జై మి. 1.34.

సవసవగా

సన్నసన్నగా.

“ఈవార్తలు సవసవగా, నే విని ప్రాణే
శ్వరీ! యిదే ననుకొంటి.”
కుక. 1.397.

సవసవలుగా విను

చూచాయగా విను, కర్ణా
కర్ణి కగా.

“ఈరీతి నుండు సంతట, వారల యంద
ములు సవసవలుగా విని య, యూ
రెల్ల గుజగుజలఁ బో...”
కుక. 3.497.

ఈ ‘సవ’ శ్రవణమునకు దగ్గ
ఱగా నున్నది.

సవారి చేయు

అధికారము చేయు.

కొత్త. 13.

సవాలు చేయు

ఛాలెంజి చేయు.

ఈ అర్థంలో యిది యిటీవల
యేర్పడినపలుకుబడి.

వేలంపాటలో ఒక్కొక్కరూ
ఎక్కిస్తూ పోవడాన్నే సవాలు

చేయడం అని పూర్వం అల
వాటు.

“తనతో ఎవ రెనా కున్నీ చేసి గలి సే
వాడిని పెళ్లి చేసుకొంటా నని సవాలు
చేస్తూ ఒక అడవస్తాడు ఆ మధ్య
పత్రికల్లో ప్రకటించింది.” వా.

ససేమిరా

బొత్తిగా, ఏమాత్రము.

“ఎంత చెప్పినా వాడు ససేమిరా
చేయ నన్నాడు.” వా.

సహపాద (సపాద) లక్ష

అత్యధిక మనుట, సవాలక్ష.

“సహపాద లక్షధనము.”

సింహా. 2.12.

“సపాదలక్ష లసురామరపంక్తి.”

సింహా. 2.17.

రూ. సవాలక్ష.

సహస్రగుణముగా

వేయింతలుగా.

“చించిరీకచం, ద్రాగ్యుపమానశోభకు
సహస్రగుణంబుగ హెచ్చు గే శ
వక్తాద్యఖిలాంగలక్ష్మి మది కందిన
యంతియునున్ నయించి.”

ప్రభా. 2.109.

సహారా

శూన్యము.

మాటా. 70.

సహి చేయు

సంతకము పెట్టు.

కాశీయా. 321.

సాంబ్రాణివత్తి

ఊదువత్తి.

సాకిరి పెట్టు

సాక్ష్యము పలుకు.

“ఏకత మై వున్నచోట ఏ మన్నానమరు గాక, సాకిరి పెట్టేటిచోట సాధించ నేలె.”

తాళ్ల. సం. 3.578.

సాకు పెట్టి

దీనిమీదా దానిమీదా

పెట్టి అన్యోపదేశముగా.

కుమార. శత. 5.

సాగ దీసి మూర వేయు

1. అలసి పోవు దాక పని చేయించు.

“రామరామ! ఆ యింట్లో ఎవరు పని చేస్తారమ్మా? ఆ యిల్లాలు అర్ధరాత్రి దాకా సాగ దీసి మూర వేస్తుంది.”

వా.

2. అనవసరంగా పెంచి చెప్పు

న్నావు అనుపట్ల కూడా ఈ

పలుకుబడి వినిపించడం కద్దు.

“ఏమిటా! గంటనుంచీ సాగ దీసి మూరేస్తున్నావు. ఆ దేమిటో తేల్చి చెప్పు.”

వా.

సాగ నంపు

వీడ్కో లిచ్చు.

“అవటూ త్తముఁ డటు సాగ నంపి చనిన.”

విప్ర. 4.87.

సాగ బడి మ్రొక్కు

సాష్టాంగపడు.

“కా దటందువు గద దాని కాళ్ల మీద, సాగఁ బడి మ్రొక్కి యిల్లాలిఁ జక్కఁ జూడ.”

కుక. 1.526.

సాటవ పెట్టి తిట్టు

పిల్లి మీద ఎలుక మీద

పెట్టి సూటిపోటిమాట లను.

ఆడవాళ్లు సరిపడన ప్పుడు

సాటవ పెట్టి తిట్టడం అల

వాటు.

“ఈ పెద్దవపిల్లి చచ్చినా కదలదు.”

వా.

“ఎన్నిసార్లు కొడితే నేం? ఈ కుక్కకు

ఈ దొంగబుద్ధి వదులుతుందా? వా.

సాటికి బేటికి

సాటికి.

జం.

“దేవికి వేడుక యవు నని, దేవరయును

వరము లొసఁగ దేవర గనుచున్,

దేవియు సాటికి బేటికి, దీవింపఁగ దైత్య

శిశువు తేజము నొందెన్.”

ఉ. రా. 1.265.

సాటి వచ్చు

సమాన మగు.

“నీతపంబునకుఁ బోల్పఁగ నెందును

సాటి వచ్చునే?”

విప్ర. 2.95.

సాతాని సామవేదం

శక్తి హీనుని విద్యా

ప్రదర్శనం.

సాతానివాడికి సామవేదం

చెప్పడం ఏం వచ్చు? అను

టపై యేర్పడినపలుకుబడి.

గొల్లని సాహిత్య విద్య

లాంటిది.

సాతు వడు

బిడారు కొల్లపోవు.

“మ, త్కాంతసహోదయండును నొకం
డరుచెంచుచు సాతు వడ్డ వు, తాంత
మెటింగి...” ఆము. 7.20.

సాత్కరించు

దాన మిచ్చు.

“సకలధాత్రి బ్రాహ్మణులకు సాత్క
రించె.” భార. శాంతి. 1.243.

సాదుగామిడి

పైకి సాధువుగా కనిపిస్తూ
దుర్మార్గు డైనవాడు.

చూ. సాదుపలవ.

సాదు పలవ

చూ. సాదుగామిడి.

సాదు పిసాళి

సాదు గామిడి.

సాధువుగా కనిపించినా
దుర్మార్గు డనుట.

సారం. 3.56.

సాదుబిడ్డ

మంచివాడు, సాధువు.

సారం. 3.55.

సాదు రేగిన తలపొలమున గాని
నిలువదు

ఉత్తమునికి కోపం వస్తే
అంతా యింతతో ఆగదు.
సాధు వైనా ఆవు గానీ ఎద్దు
గానీ సామాన్యంగా రేగదు.
దానికి కోపమే వస్తే ఎవరు
పట్టినా ఎంత పట్టినా పొలి
మేరవరకూ పోయి కాని

ఆగదు అన్నదానిపై వచ్చిన
పలుకుబడి.

“మన్మథావేశ విలసనమహిమ నెఱుపు,
తపసిఁ గని సాదు రేగినఁ దలపాలాన,
నిలువ దనుమాట నిజ మయ్యె నేఁ
డటంచు.”

కళా. 3.41.

సానక్రింది దీపము

మానిసి. 40.

సానక్రింది వన్నె

నలుపు.

గంధపుసాన మీదివైపు
గంధం తీసి తీసి బాగా అరిగి
తెల్ల వడి నున్నగా ఉంటుంది.

క్రిందివైపు గరుకులుగా
నల్లగా ఉంటుంది.

“సానక్రింది వన్నె దానివన్నె.”

శ్రవ. 1.87.

సాన పట్టు

రాచు, సానమీద వేసి అరు
గునట్లు రుద్దు.

“నేరెటేటి యసల్ బెచ్చి నీరజాపు,
సానఁ బట్టిన రాపాడి చల్లి మెదిపి,
పదను సుధ నిడి చేసెనో పద్మభవుడు.”

మను. 2.36.

చూ. సాన బట్టు.

సాన బట్టు

పదు నెక్కించు, పదును
పెట్టు.

కత్తులు మొదలగువానిని
పదు నెక్కించుటకై సాన
పట్టింతురు.

“సానఁ బట్టిన మకరాంకు శస్త్రమనఁగ.” పారి. 1.78.

“వేల్పుఁ దొయ్యలి నును సాన బట్టిన యనంగుని మోహనబాణమో యనన్.” మను. 6.24.

రూ. సాన పట్టు.

సాబాలు

సగము.

కాశీ. 5.197.

సామిలాతు

సహాయకుడు.

మా మిలాతు చేరిక.

కాశీయా. 41.

సాము రెం డయినా

ఎంత చిక్కి పోయినా, ఎన్ని కష్టాలు పడినా.

“సాము రెం డైన మచ్చరకించుతే కాని, గరువంపు పిఱికిమ చెచ్చుఁగ లేదు.” వేంకటే. 1.9.

సాయరు చావడి

కస్తము హాసు.

విదేశాలనుంచి వచ్చేవస్తువులకు పన్ను వసూలు చేయు తావు.

కాశీయా. 140.

సారి వెడలు

సన్నద్ధ మై వెడలు.

“సామి నా విన్నపము విని సారి వెడలి, యొక్క మలచెంత గడెతడ వున్నఁ జాలు.” శుక. 1.247.

సారె యొడ్డు

పాచిక వేయు.

2—55

“ఆ కపటనాటక నూత్రధారుం డంకించుకొని యుల్లసంబున సారె యొడ్డి తొమ్మిది దాయంబుల కిచ్చిన.” ఉ. హరి. 3.123.

సాలీని పోగు

దుర్బలము, బలహీనము.

వేంకటేశ. 40.

సాలె పద్దు

నమ్మ రానిది.

సాలెవాని లెక్క ఏడు మూళ్లంటే ఆరున్నర మూరే ఉంటుంది. దానిపై వచ్చిన పలుకుబడి.

రాధి. 4.79.

సాళులు పెట్టు

జతపఱచు, ఆ వరుసలో చేర్చు.

‘సాలు’ దున్నుటలో ఏర్పడు సాలు.

“హరికమలా స నా మ, రేశ్వ రాదు లఁ దెచ్చిపట్వేశుతోడ, నెన్ని సాళులు పెట్టఁగా నెన్నె దీవు.” కమా. 6.27.

సాళెముల్ సూపు

రాగధింగులను చూపించు.

సాళగ తాళగతు లనీ సాళగ (నాట)రాగ మనీ ఇందులోనే ప్రయోగము లున్నవి.

పండితా. ద్వితీ. పర్వ. పుట. 305.

సావి వోవు

సాటి యగు.

“దైవికము మా స్వతంత్రముతోఁ

గూడె, సావి వో డెన్నడు సంసా
రము.” తాళ్ల. సం. 8.105.

సాసముఖా !

‘చాంగు బళా’ లాంటిది.

తాళ్ల. సం. 7.237.

సాష్టాంగ పడు

సాష్టాంగనమస్కారం చేయు.

నేలపై ఎనిమిది అంగములూ

తాకునట్లు సాగిలపడు.

చూ. సాష్టాంగ మెఱగు.

సాష్టాంగ మెఱగు

సాష్టాంగముగా నమస్క-

రించు.

“ఆ వసిష్ఠన కర్థి సాష్టాంగ మెఱంగి.”

జైమి. 6.4.

సాహిత్య మిచ్చు

స్వయంపాక మిచ్చు.

చూ. సదావృత్తి యిచ్చు.

సాహోనినాద మిడు

సె బా స ని ప లు కు,

ప్రోత్సాహ పఱచు.

“నవలాదోర్ములకూలంకవ, స్తనవి
హూరికి సందిదండల భళల్ సాహోని
నాదం బిడన్.” మమ. 5.84.

సాహో యని హెచ్చరించు

ప్రోత్సహించుట లో అను

మాటపై వచ్చినపలుకుబడి.

“రావకొమరుల్ సన్నద్ధులై వెంట రా,
సాహో యంచును హెచ్చరించ విభుఁ
డుతాహంబు సంధిలగన్.”

రాజగో. 5.27.

సాహో యను

యుద్ధాదులకు పోవునప్పుడు

చేయు ధ్వనివిశేషము.

ధ్వన్యనుకరణము.

“బాహోబాహిఁ బెనంగెను, సాహో యని
కంతుపాదుశహ రహిఁ గేరన్.”

హంస. 1.29.

సింగడు బూరడు నగు

ఉబ్బి పోవు.

“చెప్పిన నంతరంగమున సింగఁడు
బూరఁడు నై ప్రియంబు సొం, పుష్ప
తిలంగఁ బల్కె...”

పంచ. వేం. 4.147.

సింగమును బేరాడు

తలకు మించినపనికి దిగు.

బాలసీతి. 55.

సింగారము చిందు

ముద్దు లొలుకు.

సారం. 3.38.

సింగినాదము లూదు

కొమ్ము లూదు.

“వాదించ వెఱచి సింగి నాదా లూఁదు
కొంటాను, సోదించే రంటా కొందఱు
జోగు లై 8.”

తాళ్ల. సం. 7.12.

సింహనాద మిచ్చు

సింహనాదము చేయు.

సింహనాదము చేయు

యుద్ధాదులలో కో పో డ్రే
కాలతో గర్జించు.

సింహంవలె గర్జించుట గనుక

సింహనాద మైనది. సింహం

మనకు పరాక్రమప్రతీ
కంకదా!

“సంహారరుద్రుని చాడ్చునఁ గోప,
రంహఘ్నురణ మయిన సింహనాదంబు,
పూరించి.” బస. 4.92.

సింహస్వప్నం

(ఆ పేరు చేప్తే) హడలు.
ఏనుగునకు సింహం కలలో
కాన వస్తే ఇక మరణించ
వలసిందే నట. తద్వారా
వచ్చినవలుకుబడి.

వాడు కలోనూ ఉన్నది.
‘వాడికి నా పేరంటే సింహ
స్వప్నం.’

సింహోపలోకనం

గతపరిశీలనం, పునరా
లోచన.

సింహం ఎగిరి వెను
దిరిగి మెడ మాత్రం త్రిప్పి
చూచినట్లుగా చూచుట.
లక్షణయా వెనుక చెప్పిన
దానిని ఒకమారు నెమరు
వేసుకొనుట - ఉపసంహారం
లాంటి దయినది.

సింహాసన మిడు

సింహాసనము నధిష్ఠింప
జేయు.

“అపుడు రుక్మిణి కనుసన్న నబ్జముఖులు,
రత్నసింహాసనంబు నారదున కిడిరి.”
పారి. 1.46.

సికపట్లాడు

పోట్లాడు.

“ఒకనాఁ డన్న మొకింత తక్కు
వయితే నోర్వంగ లే కమ్మతో, సికప
ట్లాడుచుఁ బెద్దహుత లిడ గాసిం
బెట్టి...” సానందో. 3.32.

సిగకోతల మారి

కలహకారి.

“మగలకు మగువల కెదలోఁ, బగ
లాదవఁగఁ జేసి కేలుఁ బగలును దగఁ
బెక్, జగడంబులు గల్పించిన, సిగ
కోతలమారి పిఁడు శిష్టవిచారా!”
సానందో. 2.30.

సిగపట్ల గోత్రం

వాల్లిద్దరికీ సరి పడదు అన్న
అర్థంలో ఉపయోగిస్తారు.

“వాల్లిద్దరిది సిగపట్లగోత్రం.” వా.
సిగపట్లు

చూ. జాట్టుపట్లు.

సిగ పువ్వులు చుట్టు

శిరోభూషణ మగు.

“అభయం బనునది సిగపువ్వులు
జుట్టై.” భర్తృజ. 97.9.

సిగబంటిగా

పూర్తిగా, బాగా, సమృ
ద్ధిగా.

“భుజియించె బ్రజ భుజాభోజనం
బులు సిగ,బంటిగాఁ దొలుదొలవంటక
ములు.” పాండు. 44.4.

సిగలు విప్పు

తలవెండ్రుకలు విప్పు,

“చెప్పటట్లులు శోధించి సిగలు విప్పి.”
ఆము. 7.14.

సిగ వోయిన పోని మృని

ఏ మయినా సరే అని.

కడకు తల పోయినా సరే అని.

“మాటి మాటికి నకటా !, సిగ వోయిన బోని మృని, తగులుదు రుపనాథు లాసుధాకరవదనన్.”

శుక. 3.274.

సిగ్గు చెడు

నగుపాట్ల పా లగు, అవమా నము చెందు.

“నిండినసభ, సిగ్గు చెడితి నున్నకథలు చెప్ప నేల?” కా. మా. 3.160.

సిగ్గు చూర బోవు

మానము పోవు.

“సుడిసి చెలి సి గ్గుల చూరఁ బోఁ గలదో.” తాళ్ల. సం. 12.248.

సిగ్గు తీయు

మానము తీయు.

“వాణి వెంట తీసుకొని పోతే మన సిగ్గు తీసేస్తాడు. ఒట్టి వెకిలివెధవ.”

వా.

సిగ్గు దేర్చు

సిగ్గును తేటపడునట్లు చేయు.

“అవ్యామలోచన యతనిఁ జూచి, చిటుతనగవులతెప్పల సిగ్గు దేర్చి.”

ఉ. హరి. 1.76.

సిగ్గు వఱుచు

అవమానించు.

“గురుకుచంబులతఘక్కులు మేల్కొలు బంగారు, నిగ్గుల నొక యింత సిగ్గు పఱుప.” రుక్మాం. 2.144.

సిగ్గుపాటు లగు

నగుబాటు లగు.

“గట్టిగ నీమగఁ డెఱింగిన, య ట్టయి నను సిగ్గుపాటు లొఁ గచె చెలియా!”

హంస. 2.127.

సిగ్గు పోవు

మానము పోవు.

“చెప్పకంటే సిగ్గు పోతుంది.” వా.

సిగ్గు లమ్ముకొను

మాన మమ్ముకొను.

“ఇట్లు నట్లు ముట్ట రాని హేయ మైన తొలుదోలు, కట్టి కట్టి సిగ్గు లమ్ము కొన్నవారము.”

తాళ్ల. సం. 11.2. భా. 19.

సిగ్గులు చెఱుచు

మానభంగము చేయు.

“ఎంతైన జవరాండ్ర సిగ్గులు చెరచ రాదు.” తాళ్ల. సం. 3.150.

సిడంబు దించినవాడు

ధ్వజమును తీసి వేసినవాడు.

“సిడంబు దించినవానిని...దల చీర వీడినవానిని.”

భార. భీష్మ. 3.303.

సితగుడు

మొండి, బండవాడు.

పిల్లలను ముద్దు గా ‘ఏం మొండి వా డమ్మా’ అంటుం టారు.

“ఏ యెడ వంచింప కేయును బవలు, జేయి దిగం డిట్టి సితగుండు గలఁడె?” బసవ. 3.60.

సితుకు బొతుకులు

జంటపదం.

“సింగరాయ! యితని సితుకు బొతుకు లన్ని, గొట్టఁ బోయి కొంగు గోసి

కిచ్చి, తటుకు నితని లింగు లిటుకులు
నూతనా, తెలియ సంగు లెల్ల దీత
మిపుడు.” వేంకటే. 3.161.

సిద్ధ మైన అన్నం

సిద్ధాన్నము.
“సిద్ధ మయినట్టి యన్నంబు చేతి కంది,
నట్టి పరిపక్వఫలమును.”

శ్రవ. 2.42

చూ. సిద్ధాన్నము.

సిద్ధి పటచు

సిద్ధి పటచు.

కాశీ. 2.79.

సిద్ధి వదల బలుకు

విసుగై త్తించు నట్లు, కోపము
వచ్చునట్లు మాట్లాడు కావ
చ్చును. పదాల జాబితాలో
అర్థం యివ్వ లేదు - యూని.
ప్రతిలో. కోశాల కెక్కనివాని
లోనిదే ఈ పదమూ.

“తను సిద్ధి వదల బలుకు చున్న
వారి నందఱు గటాక్షించి.”

కుమా. 6.18:

సిరి సింగనవ త్రి

ఒక రకమైన పిల్లల ఆట.

తాళ్ల. సం. 10.172.

సిరి సింగన వ త్రి జేయు

ఆటలాడు.

“సురభిగమ లిచ్చటికి భా, సురగతి
వచ్చినను నుజక చూడక యిపు డీ, కర
ణిని దఱమితి రయ్యో, సిరిసింగనవ త్రి
జేయఁ జెల్లెనె విమన్.”

నలచ. 3.142.

సిలు గందు

కప్పపడు.

“చింతతోడఁ బొరలుచు సిలు గంద
నేలకి” తాళ్ల. సం. 3.40.

సిలుగు చింత లేక యుండు

ది గు లూ, వి చా ర మూ
లేకుండు.

చీకూ చింతా లేకుండు.

“చెడఁ దలంచిరి నా కేమి సిలుగు
చింత, లేని యిప్పటి కొరు లింత పూని
లేని.” ఉ. హరి. 5.280.

సిలుగుల పెట్టు

కప్పపెట్టు.

“ఆ పసిడిగిన్నె యెవ్వరి, చే పడియె
నొ పిరి నేల సిలుగులఁ బెట్టు, జూపో
పరు గా.” విక్ర. 5.28.

సివ మాడు

దయ్యము పట్టి యాడు.

“గడప కడము గాఁగఁ బడి సివ
మాడుము, కొదవకార్యము చూచి
కొనఁగ వచ్చు. శుక. 2.350.

చూ. శివ మెత్తు.

సీత పుట్టి లంక చెఱచిన

చందాన

‘సీత పుట్టె లంక చెడె’ అని
సామెత.

దానిమీద ఏర్పడినపలుకు
బడి.

“సీత పుట్టి లంక చెఱచినచందానఁ,
బుట్టఁ దగనిముద్దుపట్టి యైన.”

శుక. 1.459.

చూ. సీత పుట్టి లంక చెఱచినట్లు.

సీరాము సేన

వానరసైన్యం.

అసంఖ్యాక మనుట.

“మబ్బు జేరెడుపాలమం, జెల్లెడఁ జూచిన ధరణి, వల్లభ! సీరాముసేన వాలు మెకంబుల్.” మను. 4.16.

సీలామాలపు చింత

అనవసర మైన దిగులు.

కాళ. శత. 9.

సీవరించు

చీత్కరించు, బుస గొట్టు, ఘీంకరించు.

“మదకరుల్ సీవరించు నెలుగు, నవ ఘనారవ మని.” కుమా. 3.6.

సుంకు రాల్చు

వేధించు, నలచి వేయు.

“సురవైరులను బట్టి సుంకు రాల్చి తిని.” పర. రా. సుం. 167.20.

జొన్నలు, సజ్జలు మొదలయిన ధాన్యాల కంకుల గింజలపై నుండు దానిని ‘సుంకు’ అంటారు. ఆ కంకులను నులిమి గింజలు రాల్చుటను సుంకు రాల్చడం అంటారు.

సుంకులు చల్లు

పెండ్లిండ్లు మొదలయిన వాటిలో తలంట్ల పప్పుడు ధాన్యాన్ని పాటలతో దంచి ఒక చేటలో పోసి దానిమీద ఒక చేట బోర్లించి ఆ సం

దులోనుండి తలంటు కొన్న వారి తలలపై పడునట్లు చేటగు.

ఇది ఒక ఆచారము.

“మన యిశామాధవులకు శోభన మటంచుఁ, జల్లఁగాఁ బాడి సుంకులు చల్లి రపుడు.” ఇశాదేవీయము.

సుఖము మరగు

సుఖమునకు అలవాటు పడు.

“సురతకేళుల నలరింప సుఖము మరిగి.” హంస. 5.176.

“సుఖం మరగిన దానప్పు పదం మరిచి పోయాడు.” సా.

సుఖరోగము

స్త్రీ వ్యాధి.

సుగ్రీవాజ్ఞ.

తిరుగు లేనిది.

“ఆ ఊళ్లో ఆ రెడ్డిగారి మాట సుగ్రీవాజ్ఞగా చెల్లుతుంది.” వా.

సుడి గొను

క్రిందు మీదు లగు.

“కౌసల్య శోకవారాశిలో సుడి గొనుచుండ.”

పర. రా. అయో. పు. 301. పంక్తి. 19.

సుడివడు

చిక్కుకొను, బాధపడు.

“సుడివడ్డ చామలఁ జాట్లు ముట్టి.” జైమి. 1.45

“శివుని నుదుటికంటి చిచ్చుచే సుడి వడి.” వీర. 2.113.

“వైశంపాయనుఁ దెంతయున్ సుడి వడెన్.” భీమ. 2.99.

“కాలాగ్ని చేత, సుడివడు మునితనూ
జానకు నే వగతు.”

గా. హరి. ప్రథ. పం. కి. 2172.
“చెలుపు కట్టించిన పెట్టి ధర్మం బెల్ల,
సుడివడ వండంగ నడపు తల్లి”

సింహా. కి. 228.
“లేమ గళమున వద్దిగా లేక యోడి,
సుడివడుచు లోన బిగి చెడి యడుగు
పట్టి, దరము దర మూని మొఱు సేయ
దాని కిపుడు, దర మనెడు పేరు విడు
వక తరలి యుండె.” రసిక. 2.92.

ఇందులో శ్లేష ఉన్నది.
సుతరామూ

బొత్తిగా.

కా. త. 92.

సుదకు వచ్చు

స్మృతికి వచ్చు.

జ్ఞాపకమునకు వచ్చు.

“సాగటాలపైఁ గోర్కి సుదకు వచ్చిన
యంత, వింతమాటల గారవింప
నేర్చు.” నిరం. 2.34.

సుద్దులు కల్పించు

అపదూరు కల్పించు.

“పెద్దటికము చాలదు పెఱు, సుద్దులు
గల్పింతు రెందు సుజనులు గలరే?”
కళా. 6.153.

సుద్దులు చెప్ప

డంబాలు పలుకు.

“ఆ పామువదికి చేరు చూతాం.
దూరాననుండి సుద్దులు చెప్పేవు.”
హేమా. పు. 18.

సున్నంలోకి ఎముక లేకుండ

చితుక గొట్టు

ఒక టిట్టు.

సున్నకు సున్న హల్లికి హల్లి

దానికి దానికి సరి పోయిన
దనుట.

“ఆ వచ్చేదానికి వాడు చేసేఖర్చుకూ
సరిపోతూ ఉంది. సున్నకు సున్నా
హల్లికి హల్లి.” వా.

పూర్వం తెలుగు లెక్కల్లో
ఇప్పటివలె రూపాయలు
అణాలు పైసలు కాక
రూపాయ, పాతిక, వీసం,
కానులు అనురీతిగా వేసి ఒక
స్థానానికి ఒక స్థానానికి మధ్య
హల్లిలు పెట్టేవారు. హల్లి
గురుతు.

సున్న చుట్టు

నామము పెట్టు.

త్యజించు ననుట.

“...కులాచారములకు, సున్న చుట్టెడి
మేటిసంపన్న లాక్కొకి?”
గుంటూ. ఉత్త. 65.

సున్న చేయు

వమ్ము చేయు.

“మా పెల్ల సున్న చేసి.”

విప్ర. 4.15.

సున్న బెట్టు

మోసగించు, సున్న చుట్టు.

“సారిది నిందఱి కనుగట్టి సున్న
జెట్టి.” రాధ. 4.81.

సున్న సున్న గలియు

దానికి దానికి సరిపోవు.

లెక్కలు వేయు నప్పుడు

‘సున్న కేమి సున్న’ అనుట

పై న చ్చిన పలుకు బడి.

శేషము మిగలనప్పుడే కదా

సున్న వచ్చును.

“పన్ను లన్నియు సున్న సున్నం
గలిసె నని యప్పులఁ జేరిచి యొప్పు
గింతురు.” ధర్మజ.

సుబ్బు సుబ్బుల

కుతూహలముతో.

“సుబ్బు సుబ్బుల దూరఁ జూతు
కొక్కా.” శకుం. 3.43.

సుయ్య మనిపించి చుక్కల్లో

పెట్టు.

వేధించు.

కాత్త. 120.

సురకాని యంత

కాసంత.

“పాప మైనఁ బుణ్యం బైనన్, సుర
కానియంత చేసిన.” పాండు. 4.136.

సురగజ్జలు

మ్రోయుచున్న గజ్జలు.

ఎద్దులకు కట్టే పట్టెడ

కున్నగజ్జలు కావచ్చును.

“కులపర్వతంబులు బలసి తద్దయు
రమ్య, మగుసురగజ్జల పగిది గాఁగ.”

కమా. 8.22.

సురసుర స్రుక్కు

సాధపడు.

పొరపొర పొక్కు వంటిది,

ధ్వన్యనుకరణము.

“మనుజుల్. సురసుర స్రుక్కు 8
కొండలు.” కా. మా. 3.155.

“.....దీనతక, సురసుర స్రుక్కు

యున్న రసుచుం దనవరన మెలఁ
వెల్పినకా.” శుక. 1.482.

సురాళించు

దిగ దుడుచు.

“కడమ పూదండ లెల్ల నొక్కటిగఁ
బట్టి, బాల కపుడు సురాళించి పాఱ
వైచె.” కళా. 7.68.

దృష్టిదోషము తొలగుటకై

చాలా రకా లయినవానిని—

ఉప్పు, మిరపకాయలు, పొరక

పుల్లలు ఇత్యాదులు దిప్తి

తీసి దిగ తుడిచి పాఱ

వేయుట అలవాటు.

సురిగి పోవు

తగ్గి పోవు.

కాశీ. 3.86.

సుళ్లుగ స్రుక్కు

స్రుక్కి పోవు.

“ఎదుర్పడ మఱి సార్పు లై చురచురం
దుద సుళ్లుగ స్రుక్కునో యనకా.”

ఆము. 5.123.

సుస్తీ చేయు

జబ్బు చేయు.

మాటా. 48.

సూక్షంలో మోక్షం

కొద్దిలో ననుట.

మాటా. 51.

సూటిమాటలు

ఎత్తిపొడుపులు.

పండితా. ప్రథ. పురా. పుట. 362.

చూ. సూటిపోటి మాటలు.

సూటి సేయు

గుటి చేయు.

“పొంచి మరుండు నన్ను సురపాన్నల
కోరికి సూటి సేయఁగా.”

రాజగో 3.10.

సూడిద సేయు

కానుక యిచ్చు.

“...సూడిద సేసితి నార!”

విజయ. 1.53.

సూడు పట్టు

పగ పట్టు.

“తండ్రికి సూడు పట్టక వృథాస్థితి
నండితిన్.”

భాస్క. యుద్ధ. 1248.

తండ్రి పగను తీర్చుట కై

నేను పూనుకొనక పోతి

ననుట యీ ప్రయోగంలోని

భావం.

“సారిది నీ వేల వచ్చి సూడు పట్టే
విపుడు.” తాళ్ల. సం. 3.163.

సూత్రధారి

1. అ నా హూ త ము న కు
కారణ మయినవాడు.

నిరసనార్థద్యోతకంగా అను
పట్ల ఉపయోగించేపలుకు
బడికి క్రిందిది ఉదాహరణ.

“నాకు బోవదు గాక నా సూత్రధారి,
కొడుకు నెక్కడ దాఁగ గుఱుతుగా
నంపి”

గౌ. హరి. ద్వితీ. పంక్తి. 1896-97.

2. మూలకారణాడు.

“దీని కంతా సూత్రధారి ఎవరు?”

వా.

సూదికి రెండు మొనలుండునా?

దేని కైనా ఒకడే అధిపతి

అనుపట్ల ఉపయుక్త

మయినది.

“వినము రాజ! సూదికి రెండు మొనలు
గలవె, యింకఁ దడసిన నిన్ను సహింప
నవని.” మార్కం. 1.166.

సూది మెడ, బాన కడుపు

వికారంగా ఉన్న మనిషిని

గురించి ఉపయోగించే

మాట.

సూదిమొన మోపునంత నేల

చాలా కొద్ది నేల.

“సూదిమొన మోపినంత నేల కూడా
తమ్ముడికి యివ్వ నన్నాడు.” వా.

సూదివెంట దార మగు

వెనువెంట వచ్చునది యగు.

గోవు వెంట దగులుకోడే
వంటిది.

“సుదతి వెంటనె వచ్చె సూదివెంట
దార మై.” తాళ్ల. సం. 3.139.

సూరెలు వాటు

ప్రక్కకు ఒదుగు కొని

నిలుచు, ప్రక్కకు ఒత్తి

గిలు.

“విటవర్గము నల్లడ వచ్చి ప్రీతితోఁ,
గనుఁగొని మూరి చూడ నెడ గానక
సూరెలు వాటుచుండె మో, హిని
యును బోలె నొక్క శరదందుని
భానన నిల్చి ముంగిటన్.”

కమా. 8.124.

సెకలు చల్లు

మంటలు చల్లు.

“చల్లని మేనిపె సెకలు చల్లగ
నేగతి దాశ నేర్పనే?”

రాజగో. 8.9.

సెజ్జ తీర్పు

పడక సిద్దము చేయు.

“కర్పూరవేదిక గావించి చల్లని,
చెంగల్వరేఖల సెజ్జ దీర్చి...”

కళా. 6.252.

సెజ్జపై పెడి

చేతి కందుబాటులో నున్న

ధనము.

నానా. 68.

సెజ్జ మేను సేర్పు

పరుండు.

“సెజ్జయందు మేను సేర్చి యజ్ఞన
కార్య, చింత బలుకకుండి.

భార. ద్రోణ. 2.340.

సెట్టిం గని పొడిచినట్లు

అతి సులువుగా.

మన కావ్యాలలో సెట్టిని భయ

సుడుగా పేర్కొనడం పరి

పాటి. అలాంటివానిని పొడ

వటం అతి సులువే కదా!

“తిట్టిన పెట్టినకెవడి, సెట్టిం గని
పొడిచినట్లు చేకూడ మతిన్.”

శుక. 1.528.

సెనగలు తిని చేయి కడుగు

కొన్నట్లు

బాగా తుడిచి వేసినట్లు.

నిశ్శేషముగా అనుట.

“ఈ పని అంతా సెనగలు తిని చేయి
కడుగుకొన్నట్లుగా ముగించేశాను.”

వా.

“మాచెల్లెలు పోయిం తర్వాత మాకూ
వాళ్లకూ సంబంధం యే ముంది? సెన
గలు తిని చేతులు కడుగుకొన్నట్లు
యింది.”

వా.

అసలు సెనగలు తింటేనే

చేతికి ఏ అంటూ సాంటూ

ఉండదు. ఇక చెయ్యి కూడా

కడుగుకుంటే చెప్ప వలసింది

యే ముంది?

సెబ్ర చెంచడము

ఒక తిట్టు.

వట్టి కిరాతకుడు అనుట

వంటిది.

సెబ్బర చెడు అన్న అర్థంలో

నేటికీ దక్షిణాంధ్రంలో వాడు

కలో ఉన్నది. ‘మంచి

సెబ్బర.’

పాండు. 4.196.

“మంచి సెబ్బరా అయితే మనవాళ్ళనే

వాళ్లు ఉంటే కదా రావడానికి పోవ

డానికి.”

వా.

సెబ్ర సెంబడపుచేత

పాడుపని.

“కొడుకులకు గాని సెబ్రసెంబడపుఁ
జేత.” ఏలామా. 2.17.

సెరవు సేయక

జాగు సేయక (స్పష్టంగా
లేదు.)

“సెలవు సేయ కది విజ్ఞుల చెటలు వేగ,
విడువు మొండేని మన్నాస విడువు
మొండే,” కమా. 10.139.
అదే. 9.147.

సెలకట్టె
సెలకోల.

“అర్కనందను సెలకట్టె యంపకోల,”
క్రీడా. పు. 71.

సెలకోల

చిన్నకట్టకు పేనిన త్రాడూ
దాని మొనకు చర్మపువారూ
కలిగిన ఎద్దులను తోలే
సాధనము.

రాయలసీమలో నేటికీ ఇదే
పేరు. గుర్రాలకు ఉపయో
గించే కొరడా వంటిది.

“పాగని తావుల సెలకోలఁ దాఁక
మొత్తి,” హంస. 4.35.

సెలగో యనిపించు

జితోస్థి యనిపించు.

“అలగోలు జగడ మపుడే, యల గోపతి
మెచ్చి పాగడ నరిపైనికులన్, సెల
గోలల వడిఁ గూల్చుచు, సెలగో యని
పించ లేనిచెయ్యే యిదియున్.”
సలచ. 2.131.

సెలవి వాట నవ్వు

నోరు తెరిచి నవ్వు.

“చనుఁగవయు నడుము వడఁకఁగ,
వనిత సెలవి వాట నవ్వి వానికి
ననియెన్.” మను. 2.40.

(కన్నులు మూసికొంటే) సెలవు

“జనవర! తపసునకుం జొచ్చినఁ
గన్నులు మూసికొంటే సెల వింతియ
కాక,” ఆము. 3.40.

సెలవు దీర్చు

మాట నిలుపుకొను.

“చెటనుండి యైనను సెలవు దీర్చు
దము.”

గౌ. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 1494.

సెలవు బెట్టు

ఆజ్ఞాపించు, అనుమతించు.

“విశోధినీనలం, బిప్పిరి చేసెదన్
సెలవుఁ బెట్టుము నీవు గడంగు మాఱి
కిన్.” జైమి. 6.157.

సేద దేర్చు

శ్రమ తీర్చు.

“కనకకమలదళపుటా నీయ మా నంబు
లగు సభగంగాపానీయంబుల సేద
దేర్చి ఫలకగర్భంబులకుం దాల్చి.”
పారి. 5.13.

సేద దేటు

మూర్ఛనుండి తేరుకొను,

శ్రమ తీర్చుకొను.

“అట్లు సేద దేటు యరవిందనయ
నుండు.” ఉ. హరి. 1.155.

సేనగ

ఎక్కువగా.

నేటి వాడుకలో కొన్ని
ప్రాంతాలలో ‘శానా’ అనే
విన వస్తుంది.

‘శానా మంది, శానా
మాట్లాడతావే.’

భాస్క. 107.

సేవలు గొను

ఉపచారముల నందుకొను.

“సేవలు గొనె నద చెలఁగి మరలఁచే.”
తాళ్ల. సం. 9.218.

సేనకొప్పు

నడినె త్తిపె ముడుచుకొప్పు.
“ఒప్పు మీతిన నునుసేన కొప్పువాని.”
పాండు. 3.164.

సేన లలికినభంగిన్

అక్షతలు చల్లి నట్లు.
అలుకు-చల్లు అనేఅర్థంలా
చాలమంది కవులు వాడి
నారు. ముఖ్యంగా
పూర్వులు.
“ముత్యముల సేన లలికినభంగిన్.”
కమా. 6.108.
“సేన లలికిరి విబుధుల్.”
కమా. 6.149.

సేన వెట్టు

తలబ్రాలు పోయు.
“చెట్టుపై బూవులు రాల చెలి కేస
వెట్టె.” తాళ్ల. సం. 3.191.
సెదోడు
మిత్రుడు.
భీమ. 1.81.

సాంటికొమ్ము

బాధ కలిగించునది.
మా మూలుగా సాంటి
కొమ్మును చాది కంటిలో
పెట్టుకోవడం అలవాటు.
అది మహా బాధ
కలిగిస్తుంది. తద్వారా
వచ్చిన పలుకబడి.
“జోగి జంగాలకు సాంటికొమ్ము.”
కుక. 3.20.

సాంపు మీటు

అతిశయించు, అంద మగు.
“.....నకలంకనవ్యహా కికచాకచక్ర
ప్ర, నూ న స ం ప ద చేత సాంపు
మీటు...”
కళా. 2.10.

సాంపుల టెంకి

సాందర్యరాశి.
టెంకి-సానము.
“పరల సాంపుల టెంకి జవాదివంకి,
జాతిరతితీల నా రాజదూతి పోల.”
హంస. 1.81.

సాగటులు పోవు

సోలి పోవు.
“సాగటులను బోయి కనిగా, టులు గా
భుజియించె.”
విజయ. 3.4.

సాటసాటలు వోవు

సాగయు.
“జాతియంచలు సాటసాటలు వో
కున్నవాళి.”
విజయ. 3.62.

సాటసాట వడియు

జోటజోట కారు.
“నిటలమ్ము లవిసి నెత్తురు, సాటసాట
వడియంగ...”
శ్రీడా. పు. 74.

సాట్టు లెంచు

సాడ్డులు పెట్టు.
“సోదించ నేటికి సాట్టు లెంచ
నేటికే.”
తాళ్ల. సం. 5.822.

సాట్లు శోధించు

పరిశీలనగా చూచు.

“వెంట నరుడెంచు తన మచ్చెకంటి
తీరు, సాట్లు శోధించి క్రింగంటఁ జూచి
కొనుచు.” శుక. 2.15.

సాడసాడలు వోవు

సాడిగి పోవు, సోలి పడు.
వాడుకలో నేటికీ ‘సాఱుగు
వచ్చి పడి పోయినాడు’
అంటారు.

“చే నుల్చి...ఘోష సా డ సా డ
ల్యోవుచు సోలుచు.”
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 126.

సొడ్డు వెట్టు

వెడ్డు వెట్టు.
పేరు వెట్టు, తప్పు వెట్టు.
‘సొడ్డు’ నేటికీ వాడుకలో
ఉన్నది. వెడ్డు లేదు.
పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 214.

సొదపనులు

చిల్లరపనులు.

“గారలు సొదపనుల్ గావించి.”
మర. రా. బా. పు. 55. పంక్తి. 52

సొమ్మలు వోవు

సొమ్మసిలు.

“తల్లడంబుననే సొమ్మలు వోవు.”
మహా. 5.153.

సొమ్ము చేసుకొను

ధనము గడించు.

“వా డీ మధ్య వ్యాపారం చేసి బాగా
సొమ్ము చేసుకున్నాడు.” వా.

న గ దు రూ ప ము లో
మార్పుకొను.

“ధర ఉన్నప్పుడే బంగారము అమ్మి
సొమ్ము చేసుకోవడం మంచిది.” వా.

సొమ్ము(గా) జేసికొను

తనదిగా చేసికొను.

“అంగడి వేంకటపతి నలమి పట్టుక
నీవు, చెంగలించి సొమ్ము గాంగఁ జేసి
కొంటి వేటికి.” తాళ్ల. సం. 4.30.

సొమ్ము తిను

ఇతరుల డబ్బుపై జీవించు.

“జేవరకు నిట్టి యక్కఱఁ దీర్చు గాక,
యెన్నటికి మేము నీ సొమ్ము దిన్న
వారము...” పరమయో. 5.11.

సొరపోత పోయు

నిండా పోయు.

“సరిగ రూప్యంబులే సొరపోత పోసిన,
ట్రంకులో మిగిలె మర్గాకు చీటి.”
వ్యస. నాట. 33.

సోకుడు

దయ్యము.

“నీ వేమొ కొల యొనర్చితి, వీరగ నది
సోకు డగుచు నేచఁ దొడంగన్.”
శుక. 1.324.

సో కోర్పు

బాధలకోర్పు, డీకొని నిలుచు.

“అకలి దప్పియు నలయికల్ లేక,
సోఁ కోర్చి దిక్కుల...”

మర. రా. బా. పు. 107. పం. 1.

“ఈ, శునకశ్రేణి వధింతు నేఁ డని
మొనన్ సోఁ కోర్చి వర్తించినన్.”

భాగ. స్కం. 3.655.

సో కోర్వమి

సంభాషణాదులు పెట్టుకొను

టకు ఇష్టము లేమి.

“వాని సోఁ కోర్వమి యెఱింగి...”

పాండు. 3.24.

సోడు ముట్టు

1. నసాళ మంటు.

“పాలసిన గబ్బు కంపులు సోడు ముట్టెడు.” జెమి. 3.74.

“వంతగా నొకవేళ వివిధధూరుహ పుష్ప, సురభిగంధంబుల సోడు ముట్టు.” పా8. 5.52.

2. బ్రహ్మరంధ్రం తాకు.

“ముల్లోకముల సోడు ముట్టెడి నవ పుష్ప, దామంబు లది పుష్పదంత పురము.” కమా. 7.148.

“కమ్మవాలెఱవాసన గలిసి కలయ, సోడు ముట్టుచు నూర్పులు సుడియొ చుండు.” కమా. 8.9.

సోదెకు పోతే రంకు బయట

పడినట్లు

తనకు తా నై హాని కల్పించు

కొన్నప్పుడు అనేమాట.

“దానితో మాటలు పెట్టుకొని అన్నీ అనిపించుకన్నావు. సోదెకు పోతే రంకు బయట పడినట్లు.” వా.

సోదెకు పోతే సుద్దులకు

తక్కువా ?

జోస్యమే అడిగి వప్పుడు వా రేదో ఒకటి చెప్పకుండా

ఎలా పోతారు ? అనుటపై

ఏర్పడినపలుకుబడి.

“వెద్యుడికి చెయ్యి చూపిస్తే ఏమీ లేదంటాడా? సోదెకు పోతే సుద్దులకు తక్కువా?” వా.

సోదె గొను

సోదె చెప్పించుకొను.

“వనిత! యిటా వచ్చి నీవు నీవలయు సాదె, గొనుము త ప్పన్న మఱి నాకుఁ బెనఁగఁ జోటు, కలదె.”

ప్రభా. 5.120.

సోదెలో కై నా రాక పోవు

ఆసంగతి తలపెట్టేవాడే లేద నుట.

సోదెలో చనిపోయిన తరాల వాళ్ల పేళ్లు చెప్పడం ఆచారం.

దానిపై వచ్చినపలుకుబడి.

“వా డున్నన్నాళ్లా అంత మిడిసి పడ్డాడా? చచ్చి మూన్నాళ్లయిందో లేదో వాడిపేరు సోదెలో కై నా రావ డం లేదు.”

సోపి వుచ్చు

పార ద్రోలు.

“చక్రవిహగంబు సొచ్చినఁ జోపి పుచ్చు.” కమా. 7.91.

సోపులాడు

ఊగులాడు.

“అన్నవ కాఁదీగలు సోపులాడ.”

కమా. 9.144.

సోమపు మెకములు పెట్టుకొను

కృత్రిమముఖములు తాల్చు.

అనగా నిజరూపు దాచిపెట్టు కొను.

“మొకములను సోమపు మొకములు
పెట్టుకొని, అకటా! కొందరు రిపులాట
వారైరి.” తాళ్ల. సం. 7.12.

సోమరి గాలి

మలయమారుతము.

“పీచె సోమరిగాలి విరహులు చెదర.”
గా. హరి. ప్రథ. పంక్తి. 840.

సోమసూర్యవీధు లగు

వేటుపడి విడి పోవు.

ఒకదానితో నొకటి సంబం

ధము లేక వేటుగా పడిపోవు.

“పడి నారెంటికి నడుమన, వెడతెన్
మఱి సోమసూర్యవీధులు గాఁగన్.”
కా. మా. 2.42.

సోల వెల్లిగ చూచు

తక్కువగా చూచు.

“ఏ నేమి నిన్ను, సోల వెల్లిగ మున్న
నూచితి నయ్య.” బస. 4.104.

సోలి వ్రాలు

అలసి వ్రాలి పోవు.

“అన్నకొని సోలి వ్రాలు.”
రాధా. 4.108.

సౌఖ్యముల దేలు

సౌఖ్యము ననుభవించు.

“గంధగజరూపమునను నక్కఱ్యఁ
చెచ్చి, కవసి నరకాసురుండు సౌఖ్య
ములఁ జేలి.” ఉ. హరి. 1.82.

స్తనశల్యపరీక్ష

లేనిదాని కోస మై చేయు

వ్యర్థకృషి.

“స్తనశల్యపరీక్షకుఁ బోయిన ఫలముం
గలచెఱి.” పాణి. 1.11.

స్త్రీ ధనము

స్త్రీలపై నున్న సొత్తు.

దానిని మరొకరు తీసుకొనుట

అధర్మము.

“అక్కటా! స్త్రీధనం బది పాడి
గాదు.” ద్విప. కల్యా. పు. 104.

స్థానబలము

కేవలం ఉన్నచోటునుబట్టి

వచ్చే బలము.

సహజబలము కా దనుట.

శేమన. 15.

స్థానమువారు

దేవస్థానము వారు - దేవా

లయమునకు చెందినవారు.

“స్థానమువారు వారి నొక జాడఁ
జలింపక యుండఁ జేయుచున్.”
కా. మా. 4.130.

స్థితిమంతుడు

ఉన్నవాడు.

పాండు. 4.196.

స్థితి-ఆస్తి.

“వాడికి బాగా భూస్థితి వుంది.”

వా.

స్థూలారుంధతీన్యాయముగా

ది క్షృద ర్శనం గా, కొండ
గుర్తుగా.

అరుంధతీ నక్షత్రం మరీ

చిన్నది. అది కంటికి కన

బడడం కష్టం. అందుకని

ప్రక్కనున్న యేదో నక్షత్రం

చూపి ‘దాని పక్కగా ఉంది

చూడూ' అంటారు. దాన్ని బట్టి యేర్పడిన పలుకుబడి. పెళ్లిళ్లలో పురోహితుడు 'అరుంధతీదర్శనం అయిందా?' అంటే వధూవరులు అయిందని అంటారు. అది కనబడ్డం మాత్రం జరగదు. ఇందుపై వచ్చిన దైనా కావచ్చును.

“శృంగ్రాహికః శిష్య వేతె తెరువులో సిద్ధింపమిం శేసి చిత్రాంగ శ్రీనిధి నవ్యధూమణిని నూలారుంధతీ న్యాయమార్గాంగీకారమునకొ వచించి తిని జంప్రాద్యోపమలో నూచనా, భంగులో గాని యదస్సహస్రగుణసౌభాగ్యంబు లాయంగముల్.” ప్రభా.

స్వపన మార్పు

స్నానము చేయించు.

“దరహాసామృతమున నా, స్మరహరు మును స్వపన మార్చి” కుమా. 8.50.

స్ఫురద్రూపి

రూపసి.

“వాడు మాంచి ఆజానుబాహుడూ, స్ఫురద్రూపి. ఇట్టే ఆకర్షిస్తాడు.” వా.

ప్రసుక్తి సురిగి పోవు

అలసి పోవు.

“వాడు ఆ యెండలో ప్రసుక్తి సురిగి పోయి వచ్చాడు.” వా.

స్వకుచమర్దనం

ఆత్మస్తుతి.

అందులో హాయి లే దని కూడా ధ్వని.

“వాడి దంతా స్వకుచమర్దనం. ఆ రోజంతా తన గొప్ప తప్ప మరొక సంగతి ఎత్తితే బట్టు.” వా.

స్వయంగా

తానుగా.

“వాడు స్వయంగా వచ్చి యీమాట చెప్పి పోయాడు.” వా.

“నేను స్వయంగా కష్టపడి సంపాదించిందే యీ యిల్లా వాకిలీ అంతా.” వా.

స్వయంపాక మిచ్చు

చూ. సదావృత్తి యిచ్చు.

స్వర్గంనుండి దిగి వచ్చినట్లు

మానవాతీతునివలె.

“ఏదో స్వర్గంనుంచి దిగి వచ్చినట్లు మాట్లాడుతున్నావే?” వా.

స్వర్గమునకు నిచ్చెనలు వేయు

ఉన్నతలత్యాగికి ప్రయత్నించు.

“స్వర్గానికి నిచ్చెన వేస్తాం.”

శ్రీ శ్రీ.

స్వర్గదినము

పర్యదినము వంటిది.

‘గోల్డెన్ డే’ అన్న యిం

గ్లీషు పలుకుబడి ద్వారా వచ్చి నిలిచినది.

జగ. 21.

స్వస్తి చెప్పు

మూల బెట్టు.

‘వాడు పెండ్లి కాగానే చదువుకు స్వస్తి చెప్పాడు.’

‘స్వస్తి ప్రజాభ్యః’ అన్న
స్తోత్రం పురాణాదులు ముగిం
చినప్పుడు ఆఖరున చెప్పట
పై యేర్పడిన పలుకుబడి.

స్వస్తి యను
దీవించు.

“స్వస్తి యన నొల్ల రప్పురి, వాస్తవ్య
ద్విజాలు వస్తువాంఛలు.”

విప్ర. 1.65.

మా. స్వస్తి చెప్పు.

స్వస్థ పడు

స్థిమిత పడు.

“ఇపుడు నిక్క మెఱింగి స్వస్థపడు
గాక.” గీర. 46.

స్వహస్తములు

చేత్రాలు, సంతకం,
దస్కతు.

“మీ స్వహస్తములు లేకున్న, నిల
గాడు మా భృత్యుఁ డితఁడు...”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 129.

స్వాగతం బడుగు

‘మీరు క్షేమముగా వచ్చి
తిరా?’ అని కుశలప్రశ్న
చేయు.

“ఇట్లాసంగిన వినయంబున లేచి
కైకొని, స్వాగతం బడిగిన శుభో
షించి మనోరంజనార్థంబు.”

శుక. 1.49.

స్వాతిబకంబుల వీక

విపరీతముగా.

స్వాతి కార్తిలో కొంగలు
విపరీతంగా ఉండడంపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“పెరయ్యాగల పగిదిని స్వాతిబకంబుల
వీకను గంగాతరంగంబుల కైవడి.”

హంస. 3.29.

స్వామికార్యం స్వకార్యం

ఒక దానితో రెండు ప్రయో
జనములు చేకూరు ననుపట్ల
ఉపయోగించే పలుకుబడి.

“ఈఊళ్లో స్కూలు పెట్టించా మంటే
మనవాడికి ఉద్యోగమూ దొరుకుతుంది.
ఊళ్లో పిల్లలకు చదువు సౌకర్యమూ
యేర్పడుతుంది. స్వామికార్యం స్వకా
ర్యం అన్నారు.” వా.

....స్వామికి చెయ్యి జాచు

దేవుని తగిలి ప్రమాణము
చేయుట అలవాటు. దానిపై
వచ్చిన పలుకుబడి.

“సర్వసంపదల్, భామిని! నీ వశంబ
యని పార్థివముఖ్యుఁడు చంద్రశేఖర,
స్వామికిఁ జెయ్యి జాచి మగువనముద
మొందఁగఁ జేసె.” రక్తాం. 3.167.

...పై చెయ్యి పెట్టి అను
రూపమే విరివిగా కాన
వస్తుంది.

స్వారి వెడలు

వాహ్యులి వెడలు.

గుఱ్ఱం మీద స్వారి

చేయుచు వాహ్యళి పోవు
టపై వచ్చిన పలుకుబడి—
అంత వేగముగా అనుట.

“... సకియ మనకు, జారసంభోగ
కేళికి స్వారి వెడలె.”

హంస. 3.133.

స్వాహా చేయు

కాజేయు, అపహరించు.

“వాడు ఆసంస్థ తాలూకు సామ్మ నంతా
స్వాహా చేశాడని ప్రతీతి” వా.
హంగామా చేయు

గోల చేయు, అల్లరి చేయు.

“ముసలాయన చేత వీలునామా
రాయించుకున్నాడని తెలిసి వీడు
నానా హంగామా చేస్తున్నాడు.”

వా.

హంగుదారు

ప్రోత్సహకుడు.

నిరసనగా ఉపయోగించే
పలుకుబడి.

బోగంమేళాలలో పై పాట
గాళ్లను హంగుదారు
లంటారు.

“ఆ రెడ్డి నైనా నమ్మ వచ్చు గాని
అతడి చుట్టూ చేరినహంగుదారులను
నమ్మడానికి వీలు లేదు. వాళ్లు
ఎంతపైనా చేయించ గలరు.” వా.

హతము చేయు

మంకుపట్టు పట్టు.

“ఈ పిల్లవాడు ఈమధ్య బడికి పో నని
కూతం చేస్తున్నాడు.” వా.

హతాత్తుగా

ఉన్నట్లుండి.

“మానక హతాత్తు హయోత్తమ
మొక్కడెక్కి.”

నిరం. 4.63.

“మేము అనుకోను కూడా లేదు. వాడు
నిన్న హతాత్తుగా వచ్చాడు.”

వా.

హతాహతము చేయు

నిర్మూలించు, చంపు.

“ప్రతిపక్షులను హతాహతము చేసి.”
కై.మి. 1.45.

హనుమంతుని ముందట కుప్పి

గంతులు

తాతకు దగ్గులు నేర్పించుట
వంటిది.

“నీ, మద మణి గంతుల బోర
హనుమంతుని ముందట గుప్పిగంతులే.”
రుక్మాం. 5.52.

రూ. హనుమంతు నెదుట...

హనుమంతునెదుట కుప్పి

గంతులు

తాతకు దగ్గులు నేర్పుట
వంటిది.

గొప్పవారి యెదుట అల్పుని
యోగ్యతాప్రదర్శనము.

హనుమంతుడు సముద్రాన్నే
లంఘించిన వాడు. వాడి
యెదుట కుప్పి గంతులు
వేస్తే ఏం లాభం?

రూ. హనుమంతుని ముందర...

హరిపదము ముట్టు

చచ్చు.

“హరిపదము ముట్టె ననుట మహాద్భుతంబు.” బుద్ధ. 1.56.

హరీ అను

చనిపోవు.

“ఆ ముసలిది కాస్తా హరీ అంటే వీడి సంగతి తెలుస్తుంది. నీళ్లు పోనేది క్కుండదు.” వా.

హరీ అను (కొను)

“వాడు హరీ అంటే చాలు. ఆ ఆస్తి అంతా వీడికే దక్కుతుంది.” వా.
“ఆవిడ కాస్తా హరీ అనుకుంటే వీడి సంగతి తెలుస్తుంది. మాట్లాడించే దిక్కు కూడా ఉండదు.” వా.

హరీ యనక హరా అనక

మకానము నహించి.

“హరీ యనక హరా యన కూరకున్న.” సారం. 2.238.

హరుని కవిలియ

శివహస్తస్యస్త క పాలం.
భిక్షాపాత్రం (కన్న) కవళిగె= కపాలము.

“అయలైశ్వర్యంబు నతులప్రతాపము, ... హరుని కవిలియఁ దుడిపించి.”

పండితా. ద్వితీ. మహి. పుట. 190.

హల్లకల్లోల మగు

గందరగోళ పడు.

“కలగుండు వడి హల్లకల్లోల మై చాలఁ, గలఁగె వాహినులు.”

జైమి. 2.33.

“పల్లెల మనుజులఁ బట్టి చెండాడ, హల్లకల్లోల మై యఖిలభూజనము, లడరి కూయుచు వచ్చి.”

గౌ.హరి.ప్రథ.పంక్తి. 405.406.407.
చూ. అల్లకల్లోలము.

హల్లకల్లోలము

“కలగుండువడి హల్లకల్లోల మై చాలఁ, గలఁగె వాహినులు భంగములతోడ.” జైమి. 2.33.
చూ. అల్లకల్లోలము.

హవుణు పఱచు

అమర్చు.

“ఆపరంజి మొలత్రాడు హవుణు పఱచి.” నిరంకు. 2.74.

హస్తతాళంబు లొనరించు

చప్పటలు గొట్టు.

“కమలిసీజృంభికలకు దిక్కాంత లెల్ల, హస్తతాళంబు లొనరించి రనఁగఁ జెలఁగె.” పారి. 2.67.

చూ. కరతాళధ్వనులు.

హస్తమస్తకసంయోగము చేయు

1. తల నిమురు-ఆదరవాత్సల్యాదులతో.

“ఏల యెడ్చదు మానవే చాలు ననుచు, హస్తమస్తకసంయోగ మాచరించి.” కా. మా. 1.51.

2. నమస్కారము చేయు, తలపై చేయి నిడు.

పెద్దవారు చిన్న వారిని
కలుసు కొన్నప్పుడు తల
మూర్కొనుట, తల తడవుట
అలవాటు.

జైమి. 8.116.

హస్తముల కుసిరికకాయలు
కరతలామలకములు.
సులభములు అనుట.

కాశీ. 6.125.

హస్తము ల్పిసికి కొనుచు
చేతులు నలుపుకొంటూ—
గొప్ప వారి యెదుట
భయాన్నీ సంభ్రమాన్నీ
తెలుపుతూ.

“ఇం, చుక శంకింపక హస్తముల్ పిసికి
కొంచుం గించిదానమ్రము, స్థకయై.”
శుక. 3.192.

హస్తవాసి
చేయివాసి.

“అతని హస్తవాసి ఎలాంటి దంశే
కింద పెట్టినరోగిని కూడా బతికించ
గలడు.” వా.

హస్తాంతరముగా
మారుగా.

కాశీయా. 311.

హస్తమశకాంతరము
విపరీత మైన భేదం, చాలా
తేడా.
దోమకూ ఏనుగకూ ఉన్నంత
తేడా

“మరుహరునకు నీకు హస్తమశకాం
తరము.” కుమా. 6.9.

“వాళ్ల నాన్నకూ వీడికీ ఎక్కడ?
హస్తమశకాంతరం.” వా.
చూ. అజగజాంతరము.

హాజర్ భాషిగా
ప్రత్యక్షంగా.

కాశీయా. 218.

హిట్లర్ మీసాలు
‘ఫ్రెంచికట్టు’ మీసాలు.
ముక్కునకు దిగువ కొద్దిగా
ఉండునట్లు కత్తిరించుకొన్న
మీసాలు.

హుటాహుటి
త్వరత్వరగా.

ధ్వన్యనుకరణము.

“భువి సంత దవ్వు నేమును, తవతవ లే
కరుగుదుము హుటాహుటి నడలన్.”
మను. 1.76.

హుటాహుటి నడలు
వేగముతో కూడిననడకలు.

“సాధనంబులు నలవరించు కొని హుటా
హుటి నడలతోఁ బిరుగు లెల్లఁ, గదిసి
నడిచిరి యమృహీకాంతునటుత.”
శుక. 1.254.

హుప్పని యూదు
ధ్వన్యనుకరణము.
దీపము మొదలయిన వాటి
విషయంలో ఉపయోగిస్తారు.

“హుప్పని యూఁగునంతిలో.”

గుంటూ. ఉత్త. 26.

హుమ్ము రంచు

ధ్వన్యనుకరణము.

పోడుచుట, క్రుమ్ముట

మొదలగువానిలో.

“హుమ్ము రంచు నురంబు గ్రుమ్ము
దాన. శకుం. 2.227,

హుళిక్కి

అబద్ధము. లేనిది.

ఇది వాడుకలో ‘ఉళిక్కాచి’

అని రాయలసీమలో విన

బడుతుంది.

“ . ధనము నిప్పచ్చరంబు విద్యయు
హుళిక్కి.” కాశీ. 4.111.

‘ఉరికి’ ఉళిక్కాచికి అన్నాను.
ఏమీ అనుకోకు.” వా.

హూనం హూనం అగు

చితికి పోవు, అలసి పోవు.

కొత్త. 53.

హృదయము జల్లును

ధ్వన్యనుకరణము.

“అనుటయు మాట లేక హృదయా
బ్జము జల్లన మోము వెల్ల నె.”
మను. 2.66.

హృదయశల్యము

గుండెలో బల్లెం.

భయంకరుడ, పని పట్టగల

వాడు అనుట.

ఇలాంటి పలుకుబడులు మనకు

చాలా ఉన్నవి.

“ఏకాత్మవాదుల హృదయశల్యము.”

పండితా. ప్రథ. వాద. పుట. 511.

చూ. తలగుండు.

హెచ్చు కుందు మాట

హెచ్చు తక్కువ మాట.

నోటికి వచ్చినట్లు మాట

లాడుమాట అనుట.

“ఏల పదరెదు నీకును హెచ్చు కుందు,
మాటలకు నెంత.....”

విప్రనా. 5.57.

హెచ్చుకుందు అను

దూషించు.

“ఏమీ నడుగ నొల్ల హెచ్చుకుందు
లన నొల్ల. కామించి నీ విచ్చితివి
కైవల్యపదము.”

తాళ్ళ. సం. 5.228.

హెచ్చుకుందు లేకుండు

హెచ్చుతక్కువలు లేకుండు.

ఎల్లప్పుడు ఒకటిగా నుండు

ననుట.

“హెచ్చు గుం దేమియును లేక
యీశ్వరుండు, హరిహరయనుతుండు
మల్లసంగర మొనర్ప.”

కా. మా. 4.191.

హెచ్చుగుం దాడు

అవమానించు.

హెచ్చు తక్కువగా మాట

లాడు అన్నరూపంలో ఈ

మాట కొన్ని ప్రాంతాలలో
నేటికీ ఉన్నది.

“అచ్చరల హెచ్చు గుండాడి”

హర. 3.9.

‘నువ్వు నే నడిగిందానికి ఒప్పుకొన్నా
ఒప్పుకోక పోయినా సరే కాని
హెచ్చు తక్కువగా మాట్లాడితే
మాత్రం నేను సహించను.’ వా.
రూ. హెచ్చు తక్కువగా మాట్లాడు.

హేమా హేమీలు

1. వీరులు.

అతిరథమహారథు లనుట.

2. సమర్థులు, మొనగాళ్లు.

“మాహాత్మ్యంబులు తేజముల్ విభవ
సంపత్తుల్ విచుర్భింపఁగా, నోహా!
భేదము లేదు నిండుసభలో నొక్కింత
మాత్రంబు హే, మాహేమీలు ఘటా

ఘటి లతిరథుల్ మాంధాళు లీసాము
లే,లా హీనాధికభావముల్ తడవ రా
దంచుక విఠాకుండ. నై.”

వరాహ.

హేళన చేయు

అపహాస్యము చేయు.

“పెళ్లి కొడుకు అందంగా లే దని
ముత్తైగువ లందరూ హేళన చేస్తు
న్నారు.” వా.

హైరాన పడు

బాధ పడు, శ్రమపడు.

కొత్త. 44.

‘నానా’ అనే పదంతో కలిసే
యిది సాధారణంగా వ్యవ
హృత మవుతుంది.

“వాడు నావా హైరానపడి కడకు
ఎలాగో యిల్లు చేరుకొన్నాడు.” వా.

